Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Divinarum institutionum libri VII

https://hdl.handle.net/1874/328071

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
No. 312.

Hs 3 K 4
N 4

120 *(Eccl. 312.) Charta. fol. maj. 226 ff. 2 col. Fol. 1—66 saec. XIV, initial. nitide pictis; fol. 67—226 saec. XV.*

L. Coelius Firmianus Lactantius, Divinarum Institutionum ll. VII, fol. 1—55a.

Fol. 55a. Augustinus in libro XX de ciuitate Dei. Nullus uel negat, cet.

Ejusdem Liber de ira Dei, fol. 55b—61a.

Ejusdem Liber de opificio Dei, fol. 61a—66b.

Joh. Boccaccio, Genealogiae deorum gentilium ll. XV, fol. 67—226.

Initium deëst et liber est valde mutilus.

Fuit Capituli S. Mariae Trajecti ad Rhenum.

Hs.
3 K 4

Cecalij firmiani lactancij diuinarū Institutionū libri septem per ordinē incipiūt · et p̄mo p̄mus ·

Hieronymus in libro de viris illustribus ita scribit de lactantio ·

Firmianus qui & lactantius p̄nobilis discipul⁹ fuit sub diocletiano p̄fecto aur⁹ cui Flauij grammatico cognomen fuit de medicinalibus vsu apud inter extant libri Nicho medie reuocari uoluit · ac penuria discipulorum ob greciā inolescat ciuitatē ad scribendū se cōtulit · habem⁹ eius symposiū quod adolescētulus scripsit apud nicomediā exametris septē ūlibus et alij libri qui inscribit⁹ grammatic⁹ & pulcrimi de ira dei · Et institutionū diuinar⁹ aduersus gentes libros septē Epitomen eiusdē operis in libro uno ad patrōlon et ad esdeprad̄ libros duos · de pleni tudine libri vnī · Ad pbm epistolarū libros quatuor · Ad seuerū epl̄arū libros duos · Ad demetrianū aduersarium suū epl̄arū libros duos · Et ad eūdem de opificio dei vel formatione hoīs libri vnī · Hic in extrema senectute magister fuit Crispi filij Constantini in gallia fuit · qui postea a p̄re interfectus est ·

Lactantius de falsa religione libri p̄mus · capitulū p̄mū ·

Ingenio & excellenti ingenio vir cū se tot⁹ ne penit⁹ dedidisset quotq; labores impendi potuit⁹ o tēptis omnibus priuatis & publicis actionibus ad inquirendā ueritatis studiū totū se dedit · Existimātes multo esse p̄clarius humanarū diuinarūq; rerū cognitionē ac de earū ratione · q̄ multiplicis operis aut cuiuslibet honoris ambitionē ! Quibus rebus qui sit agiles mentes neq; sit et ad colendū corpus p̄mendū cultū nemo melior nemo nitidior effici p̄t · Erant quidē illi ornatus cognitionē dignissimi · qua sane tantopere capiuntur atq; ita ut eam rebus omnibus anteponerēt · Nam et abesse quotidiānas res familiares suas & venationalis uenalibus voluptatibus cōstat · ut solā nudaq; ueritatē nudi expetunq; sequent⁹ · Tantū apud eos ueritatis nomē et auctas ualuit · ut in ipā esse summum bonū p̄munī p̄dicarēt · Sed neq; adepti sunt id quod uolebant · et opas simul et industriā potuerūt · Nam ueritas uelit archanū sumit dei qui sciat oīa ingenio ac p̄ris sensibus nō p̄t comprehendi · Alioqui nichil mētem hoīem differret · si cōsilia et disp̄ones illius maiestatis et nec cognitio ull cogitatio assequerēt humana · Quodcūq; modo nō potuit · ut hoī p̄ter scipiū ratio diuina innotescēt · nō est passus hoīes deus summē sapiētie requirentē diutius errare · Ac sine ullo boni effectu uagari per tenebras miserabiles · aput oculos eius aliqui et notionēs ueritatis munus suum sciat · ut et humanā sapiām nullā esse mōstraret · et erranti ac uago uiam cōsequendē immortalitatis ostenderet · Verū quia prana utilitas hr celesti bonitate ac mente qd obuoluta in obscuro uitus latet · eaq; ull cōtemptu doctus ē · q̄ ydoneis assertorib⁹ eget · ull odio indoctus ob malitiā sibi austeritatē · quam natura hoīm p̄clusus in una pati non p̄t · Nam qua utilitatib⁹ amaritudo p̄mixta ē · vita nō voluptate condita sit · illa offensi · hac delinitus seruit⁹ in p̄ceps et bonorū spē falli mala pro bonis amplectū · Quapropter necessariū esse hys erroribus occidi ut et docti ad

ad ueram sapiām dirigant⁹ · et inocui ad ueram religionem · Nunc p̄stitio multo melior · nitior gloriosior putāda est q̄ illa oratoria in qua diu uersati non ad utilitatem sed plane ad aggrauandā malignitatē iuuenes erudiebam⁹ · nitroq; nunc rectius de p̄ncipijs celestib⁹ disserem⁹ · quib⁹ ad ueram uere maiestatis mētes hoīm instituere possim⁹ · Nec tam de verb⁹ humanis bonis me uerear qui sacram bonā dictionē afferre · q̄ qui pie atq; sanctē eruditi · Quare apud graecos maiores in glia phi · q̄ oratores fuerūt · Illi cui recte viuendi doctores sint existimati · quod ē longe p̄stabilius · Cum bene dicē ad paucos p̄tinet · bene autē viuere ad omnes · ayutū tamē nobis existimo illa sectantū iuuat · contulit · vt nunc maiore copia & facultate dicendi causas uitatis possem⁹ · Nunc licet possit sine eloquentia defendi · ut est · a multis sepe defensa tū claritate ac nitore sermonis illustrata et quodammodo uestienda est · ut potentius in aios influat · et ui sua instructa et luce orationis ornata · De religione itaq; nobis rebusq; diuinis instituē disputatio · Nam si quidam maximi oratores professione sue quasi vectigal de artis operibus actionū suarū postremo se philosophie tradidere · eamq; sibi tequem laborū iustissimā putauerūt · si aios suos in earū rerū que inuenire nō potuit⁹ sapientē torquent · ut nō tam ocū sibi q̄ negotiū quesisse uideant · Et quidē multo molestius q̄ in quo fuerāt ani usati · q̄uo nullus ego me ad illā pacis veram diuinā sapiāz quasi ad portū aliquē tutissimū offerā in qua oīa dictu prona sint · auditu suauia · facilia intellectū · honesta susceptu · Et si quidā principes et arbitri equitatis institutiones ciuiles iuris cōperiūt · quib⁹ ciuū dissidentū lites componi · noxiosq; sapiant · quāto melius nos et rectius diuinis institutionib⁹ litteris prosequimur · in quib⁹ nō de stillicidijs aut aquae arcendis aut de manu cōseruandis

cōseruandi

fundis et uita · de salute · de immortalitate · de deo loquim⁹ · ut superstitiosas mortiferas errores sq; turpissimas sapientias · Omissis g̃ tenue huiusmodi philosophorum nichil certi asserentibus aggrediam⁹ uias rectas · Quos equidē si putarē satis paratos ad bonā viuendi viam esse · et ipse sequerer · et alios ut sequerēt⁹ hortarer · Sed cū mē se magna cōtentione disserentē scaligi ipi plerūq; discordent · apparet eorū uitam neq; esse directā · Siquidē sibi quisq; ut est libitū · uias munisserūt cōsiliaq; me rchiquūt · Nobis autē qui primus cū sit u[illegible] pietate d[illegible]

omā facilia prona manifesta m̄ ne pigrat aut per
apiētiaz sapiē discplinā legendi ul' audiendi pa
cientiam q̄modāc · Multi enī lapidationibz uanis
ptinaciat mentes obdurātur contra māifestum
ueritatē · nō tam de suis religionibus quas p̄fe
runt bñ meriti q̄z de se male · Quu aī habeant
uer rectū deuios sequūt' amfiract' planū dese
runt ut per p̄cipitiū labant' · lucē t'imquīt
ut in tenebras cca ac debiles iaceant · Hyc
consuleremū ē ne contra se pugnent uelutiz
se tandem ab ūneteratis erroībus liberari
Quod utiq; facient si quāc sint nati aliq̄
puderunt · Hec enī prauitatis est causa igno
ratio sui · Quā si quis exuta uitate dissolue
rit facet quo referenda et q̄zadmodū sibi uita
diligenda sit · Cuj' sacrie sūmaz breuit' ēai
scriby · Vt neq; religio ulla sine sapiā suscepi
enda sit nec ulla sine religione p̄bāda sapiā ·
Suscepto igit' illustr' āre uitatis offitio nō
putau adeo necessariū ab illa q̄stione p̄incipiū
sume que uertitur p̄ma esse natura · an sine pro
uidētia que rebus oūibus consulat · an fortu
ta ul' facta sint oūia uel gerant' · Cuj' scien
tie auctor ē Democrit' · q̄stimatur epycurus ·
Sed et antea pictagoras qui deos in dubiz
p̄uocauit · et p̄stea Dyagoras qui exclusit ·
et alij nō nulli qui nō putauit deos esse · Nā
aliud hij effecerūt nisi ut nulla esse p̄uidētia
putar'et' · Quos tamē acti phī ac maxime
stoica acrime redarguerūt docētes nec ficta
mūdū sine diuina ratiē potuisse nec cōstare ni
sūma ratiē regētur · Sed & marcus tullius
q̄us achademice discipline defensor esset de
puidētia gub'natrice uez et multa & sepe dis
serut stoicorū argumēta q̄stimans et noua
ipse afferens plima · quod facat tamē in oībus
phie sue libris tū maxime in hys que st̄ de na
tura deorū · Nec difficile sane sunt paucoruz
hoīm prava sentientiū redarguē mēdacia te
stimonio pl'orū atq; gentiū in hac una re nō
dissidētiuz · Nemo est cui tuz uidis tam ferus
moribus qui oculos suos in celū tollens · tam
et si nesciat cui' dei prouidētia regat' · hoc
oīe q̄d cernit' nō aliquā tamē esse intelligat
et ipā rerū mag'tudine motu dispō · q̄stātia ·
pulc'tudine · temperatē · non posse fieri
mirabili ratiē constat / consilio
structū · Et nobis utiq;
q̄libz copi

sustinē nō p̄sit · Deus autē qui est et'na mens ex oīū
unq; parte p̄fecte p̄simate q; virtutis est · Quod si ūm
est unus sit necē est · potestas enī ul' ūtus absoluta
uetment sinā p̄paz firmitatē · Id autē solidū eustimā
dū est an nichil deesse · id p̄fectū ny nichil possit aut
dere · Quis dubitet potentissimū esse regē qui totius
orbis hēat imperiū · neq; ūnito aī illius sint · q̄ ubiq;
st̄ oīa aī ad eū solū oīes undiq; copie cōgerantur ·
Ac si plures p̄eant' orbem min' certe apū minus
virū singuli habebit aī mtra p̄septaz portionē se q̄sq;
cōtineat · Eodem modo etiā dy si plures sint min' vale
bunt alys tantūdē in se hūibus · Virtutis autē p̄fecta
natura in eo potius est ul' pōt esse in quo totū est · q̄z
in eo in quo pars exigua de toto est · Deus uō si p̄fe
ctus est ut esse debet nō pōt esse nisi unus ut in eo
sint oīa · Deorū g' uirutes ac potestates ūfinitas sint
necē ē · q; tū singulis decrit q̄ntū in cctis sint · et ita
quāto plures tanto minores erūt · Quod q; sūma re
rū potestas ac summa bis ne semel quidē diuidi pōt ·
Quutq; cui capit diuisionē et interitū capiat necē ē ·
Si autē interitus procul ē adeo qua incorruptibil'
est et eternus consequens ē ut summa potās diuidi
nō possit · Deus g' unus est si nichil aliud esse potest
quod tantūmodo capiat potētis · Et hy tamē q; mul
tos esse arbitrātur offitia mē se diant diant esse
ptuos et quibus oūibus suo loco disputabim'. Illud
interim quod ad p̄sens locū p̄tinet teneo · Si ptin
st̄ mē se offitia eodem deuolunt' uez ut ex hys q̄libet
sufficē oūibus neqat · Perfectus igit' nō erit q̄ cel
lantibus cctis nō pōt oīa gub'nare · Jam sit ut rex
dū mūdus unus p̄fecta ūtute apus sit q̄z imbecilli
tate multorū · Quu autē putat hanc tantā magnitu
dinez nō posse ab uno regi fallie neq; q̄nta sit uis a
potās diuine maiestatis intelligit / si exutimat sin
gularē deū qui facē mūdū potuit eundē regere nō
posse quē fecit · Ut si concipiat aīo q̄nta sit diuinu
hu' apis ūmēsitas aī autea nichil esset tamē uni
tate atq; consilio dei et nichilo esse conflatū q̄d ap'
nisi ab uno inchoari p̄ficiq; nō potuit · Iam intelligit
multo facilius esse ab uno regi quod est ab uno cōsti
tutū · Fiat fortasse aliquis ne fabricari quidem
tam ūmēsuz apus mūdi nisi a pluribus potuisse ·
Quālibet multos quālibet magnos fuisse q̄sp' in
multis magnitudinis p̄tibus ūmis maiestatisq; pu
suit / Id ego totū in unū cōfero et in uno esse dico
ut tantū sit in eo ultimū rerū q̄ntū nec cogitari nec
dici pōt · Qua in re q̄n et sensu deficiam' et ubis
q; neq; tātus intelligētie lucē p̄cetus humanū neq;
explanatoīs tantarū rerū capit lingua mortalis /
dispū intelligē nos oportet ac dicē · Video quis
quid de contrario dici possit tales esse illos plures
quales nos volum' unū · Ut hoc fieri nullo pacto pōt
qñ singulorū potestas progredi longius nō valebit
obuiantibus sibi p̄tibus ceterorū · Necesse est enim
ut suos quisq; limites aut trāsgredi neqat aut si
trāsgressus fuit suus alterū finibus pellat · Non u
dent qui deos multos esse arbitrāt fieri posse ut ali
quid duobz velint et qua re discrepatio mē eos
et etiamē oriat' · Sicut Homerus bellantes mē se deos
finxit cū alij Troiaz capi vellent / alij repugnarēt ·
Unus igit' arbitrio mūdū regi necē est · Nisi enim
singularū partiū potās ad unā p̄uidētiā referatur /
nō pōt summa ipā cōstare unoquoq; nichil curante
amplius q̄z q' ad eū proprie p̄tinet / sicut ne res q'
dem militaris nisi unū hēat ducē atq; rectorē · Ac
si in uno exercitu tot fuerint Imperatores quot legiones ·
quot cohortes · quot cunei · quot alę p̄mū nec ultra
pōt acies unoq; p̄eliū regulante nec regi fini

le aut tpari q̄ sine ꝓuis consilijs utantᵉ· oīa quoꝝ
dubitate plus nocant q̄ prosint· Nec in hac uerū na
ture impio nisi unus huⁱ ad quē totius sūme cura re
feratur· innita soluēt· et corruent· Dicē autē multorū
arbitrio regi mundū tale est quale si quis affirmet i uno
corpe mlt̄as esse mētes q̄n multa et uaria sint mēbra
ua mētis ut singulos corpis sensus singule mētes
regāt arbitrent· Item multi affectus quib⁹ cōmoueri so
lem⁹ uel ad ira· uel ad auiditatē· uel ad letitiā· uel ad
metū· uel ad miserationē· ut in hīs oībus tottē mē
tes intrārent apari· Quod si quis ꝓfecto dicat ne ipāz
quidem q̄ una est hīc intrat· Quod si in uno corpe
tāmultū ueru gubernationē mens una pollet· et omnibus
sil' utendum ē· Aut aliquis existimet mundū non posse
ab uno regi a pluribus posse· Ad qua intelligit ista
assistentes deorū ita eos ꝓsse singulis rebus ac ptib⁹ diait
ut tamē unus sit rector eorum· Iam g⁹ ceti non dij
erūt sed satellites ac ministri quos ille unus maxim⁹ ac po
tens oīm hīs officijs ꝓficit ut ipsi eius impio ac mutab⁹
seruiant· In humili pares nō sūt· Non igitur dij omnes sūt·
Nec cū ꝓsit hoc idem esse quod seruire et qđ dominatur·
Nam si deus est nomē sume potētie Incorruptibilis
esse debet· ꝓfectus· Impassibilis· nulli rei subiectus·
Ergo dij nō sūt quos pater unus maximo deo necessarios
egit· Sed q̄ nō frustra fallūtur qui hec ita putant
cum hui⁹ erroris paulopᵗ apicem⁹ nunc breuitē dume
proferimus testimonijs cōprobem⁹· Prophete qui fuerunt
eiusmodi multi unū deū ꝓdicant· unū loquunt· quippe
qui uni⁹ dei spūs plenā q̄ fuerāt pares et consona
uoce ꝓdixerūt· Ac cū uitatus exptes nō putāt hīs
esse credendū· Illos cui nō diuas sed humanas fuisse no
tes audiāt· uidelicet q̄ de uno deo ꝓmulgare facile
licet aut insanis aut fallacibus fuerūt· Atqui impleta
esse impleriq̄ cotidie illorū uaticinia uidem⁹ et i una
quaq̄ congruens diuine uocis nō fuisse furiosos· Nec
cui mentis sanitate nō modo futura ꝓspicere· sed etiā
cogitata loqui pollit· Non g⁹ fallaces erant qui talia
loquebant· Quod ab his tam longe alienū q̄ ratio fal
leret cū cetēris ab omni fraude cohibuerit· Deinceps cū
a deo mittebātur· ut et ꝓcones essent maiestatis ei⁹
et correctores prauitatis humane· Preterea uolūtas fingē
di ac mētiendi eorū esset qui apte apparuit· qui lucra
retinerant· que res paul ab illis sanctis uiris fuit·
Item cui delegato sibi officio finem sūt· ut delectus oīb⁹
ad tutelā uite nr̄e nō mō in futurū sūt ne in diem
quidem laborarent· contēti ex parati alio quē ꝓ sibi mul
tiplicet· Hij nō mō q̄sti nullū habuerūt sed etiā cru
ciatus atq̄ mortē· Amara cui sūt iniosis ac male ui
uētibus ꝓcepta iustitie· Itaq̄ hij quorū ꝓtā et arguc
bant· et prohibebant· exanimatos eos acbillie neca
uerūt· Ergo a quib⁹ affuit studiū lucri affuit etiā
uoluptas et cū fallendi· Quod q̄ aliqui eorū ꝓcipue
aut etiā reges fuerūt in quos cadē nō pōt subito
cupiditatis ac fraudis· et tamē ꝓconū dei singulatis
eadē qua ceteri diuinatē fecerūt· Sed omittam⁹ sanc
testimonia ꝓphetarū ne minus ydonea ꝓbatio ē uideat·
de quib⁹ hīs oīo nō dubitat· Veniam⁹ ad auctores/
et explosos ad probationē ueri testes atem⁹ quib⁹
contra nos uti solent ꝓtul dico aūt phos et ex hīs
unū deū probem⁹ nec est· Non q̄ illi habuerūt cog
nitā uitatē· sed q̄ uitatis spūs tanta uis est ut ne
mo possit esse tam cecus qui uidat se ignorantem
oculis diuinā claritatē· Parte ig⁹ q̄sus deos armi
nibus ornauerint et eorū res gestas amplificauc
rint sūmis laudib⁹ sepissime tamē cōfitētur spūs
uel mēte una continuari regiq̄ omnia/

Orpheus· Quo est uetustissim⁹ patrū et equal'
ipsorū deorū si quidē traditᵘ est argonautas cū tyn
daro et hercule nauigasse retrū uerū et magnus

Ag⁹ Ototoboi· appellat q̄ aīa spūs nichil sit genitū
sed ab ipō sint cuncta genecata Cuncti etiā Panem
fanetā nōāt q̄ ai adhuc nichil esset ꝓmi⁹ et mirabile
apparuit et exiuit· Fanes nomē ꝓmogenti ab appa
rendo deū apparē cui g̃ce phanes dicit· Cui⁹ origi
nes atq̄ naturā q̄ aīe capē aīo nō potuit ex aere ime
so natū esse uidit· Epigenes pheton longo aē nat⁹.
Hoc ꝓlato ωρηεφι αικεεοcηεφοcνοc
Aliud cui amplius q̄o dicit nō hēbat· Nunc aut ee oīm
rerū paretē quorū ea celū contexit lucisq̄ ꝓpterit
ut hrent habitaculū letemq̄ eūm· Conuenit ūnorum
libus tenū mendacissimile· Ejeneenalhaidao
aiorhadoton· Ramta igitur et natiē dēte itel
lexit esse ꝓstantissimā ptātem celi ac tre cōditricē·
Non potuit cui dicē Ioue esse ꝓncipē rerū qui erat
sacrificio genit⁹· neq̄ ipm saturnū qui celo nat⁹ fre
batur· Celū aute tāq̄ deū ꝓmū cōstituē nō audē
bat· quod uidebat clementū esse mundi/qđ et ipm ege
rit actore· Hec cui ratio ꝓuerit ad deū illū ꝓmo
genitū eu assignat et tribuit ꝓcipatū·

Quezus· nichil nob⁹ dare potuit qđ ꝓmeat ad ui
tatē qui humana pon⁹ q̄ diuina cōspexit· Panut hesiod⁹
qui deorū gnationē ū⁹ libris exe completus ē· Sed
tamē nichil dixit/ nō a deo cōdita sumens exordiū·
Sed a chaos qđ ē rudis inordinataq̄ matie glusa
congeries cui explanare ante debuit chaos ipm uis
q̄ quo esse aut constare expedit· Nimirū siquis ab
aliquo artifice dispm ordinata effectu sit oīa sic
ipsam materiā fictū esse ab aliquo necesse est·
Quis igit hanc nisi deus fecit cui⁹ ꝓtin subia
cent oīa· Sed refugit hr ille duz horret cognitus
bitatē· Non cui musarū misericordia sicut uidere ui
debat in heliodne carmē illud effudit· Sed medita⁹
uenit ac patus· Horū ꝓmus maro nō longe fuit
a uitate Cui⁹ de summo deo quē mentē ac spm no
minauit hec uba sūt· principio celū ac terras cam
posq̄ liquētes· Lucētemq̄ globū lune titanaq̄ ast⁹
spūs intus alit totūq̄ infusa per artus· Mens
agitat molem et magno se corpe miscet· Ac ne
quis forte ignoraret quis nā esset ille spūs q̄ tan
tus hrēt potātis Trelazauit alio loco dicens·
Deū nāq̄ ire per oīa terrasq̄ tractusq̄ maris ac
lūq̄ profundū· Hinc pauides armētā uiros gen⁹
omne ferarū· Quicq̄ sibi tenues nascentē arcessē
uitas· Quidnis quoq̄ in ꝓncipio ꝓclaro opis sine
ulla noīs dissimulatē a deo quē fabricatorem
mundi quē uerū opificem uocat mundū fabricato
mistructū· Quod si ul' Orpheus ul' hij nr̄i quē
natura docēte sensit in ꝓtemū defendissent ad
dem quā nos sequimur doctrinā comphensa uitate
transissent· Sed hactenus de patrib⁹·

Ad philosophos ueniam⁹ quorū grauior ē auctas cuiusq̄
uidetur· q̄ non ueb⁹ cōmentarios sed inuestigatione uita
ti studuisse credūtur· Tales mileius qui unus e
septē sapientū nūo fuit· quisq̄ ꝓmus oīm q̄sisse de
causis nāliū traditᵘ aquā esse dixit et qua nata sint
omnia deū aūt esse mētem q̄ ex aqua cuncta fabricauit
Im matiam rerū posuit in huiusce ꝓcipiū causāq̄
nascēdi posuit in deo· Pythagoras ita diffinit⁹
q̄d esset deus Animus per uniuersas mundi partes oēsq̄
naturā cōmeans atq̄ diffusus ex quo oīa que uiuūt
alia uitā capiūt· Anaxagoras deū ee dicit
infinitā mētem q̄ per cetera moueat· Anti
thenes multos esse ꝓpatos deos unū tū naturale
deum totius sūme artificem· Cleantes et alii
iuuenes ethera esse dicūt sūmū deū· Cui opinio
ni uetus auctoritas accessit· Denique tū pīt omipotēs fecundis
imbribus ethera· Coniugis in gremiū lete descendit
et oīa· Magnus alit magno commixt⁹ corpe fetus

DOMEIN-ARCHIEF
TE
UTRECHT.

Crisippus naalem vm dina voē ꝓdicam Iudeū
naōnē deū uūcupat · Item Zenon · naturalē
dinamq; legem · Horū oīm sūa ꝙq; sit mēs coē
tamē spectat ut prudentiā unā esse cōsentiant · Huc
eū natura sue ethos sue ratio sue mens sū fatal'
naōnis sū dina lex sue quod aliud nris idem esse
quos a nobis dicat deus · Nec obstat apl̄oꝝ duūsi
tas eā ipā sigficatē ad vnū oīa resoluāmus · Aristo
teles ꝙnus secū ipe dissidet ac repugnāta sibi ex ten
dat · z dicat m sūmā tamē unā mētem mūdo ꝓesse
testat · Plato qui oīm sapiētissim⁹ indicat⁹ monarchiā
plane apteq; defendit · nec ethā aut rationē aut nāz
sed ut est deū nominat ab eo mūdū hunc ꝓfectū
atq; mirabilez esse fabricatū · Quez Cicero secutus
atq; juntatus m plibus sepiꝰ deū cōfitet⁹ ac supre
mū uocat m hys libris quos de legibus scripsit · Ab eo
q; regi mūdū arguūēt⁹ ai disputat⁹ de natura deꝝ
hoc mō · Nichil est ꝓstantius deo ab eo igit⁹ regi mū
dus nāē est · nulli igit⁹ est nā obediens aut subiect⁹
deus · Omnē g⁹ regit ipe naturā · Quod aūt sit de⁹ in
consolatōe diffinit · Nec vo deus ipe qui intelligit⁹ a
nobis alio mō intelligi ꝓt nisi mens soluta ꝙdaz et
libera segregata ab oī concretōe mortali oīa sentēs
et mouēs · Annens quoq; Seneca qui de romanis ul'
acrim⁹ stoicus fuit quā scpe sūmū deū mīa laude ꝓ
sequit⁹ · Nam ai de animatū morte disserēt nō intelli
gis inquit auctoritatē ac maiestatē iudicis tui et
tuoꝝ timori⁹ celiq; et deoꝝ oīm deū a quo usq; nu
mina que singula adorām⁹ et colim⁹ suspensa st · Item
in exhortatoībus · hic ai ꝓma fidamēta molis pulcre
uocaret et hr ordiret⁹ quo neq; manus q̄rim⁹ nouit nā
neq; melius ut oīa sub duab⁹ sunt utent⁹ ꝙnus ipse
ꝓ toti se corpus intēdat tū ministros regni sui de⁹
gerunt · Et q̄ multa alia de deo nrō silia locutus ē
q̄ mūc dissero q⁹ alys locis oportūora st · Nunc sanc
est demōstrand⁹ ac summo ingenio uiros attigisse uitatem
ac pene tenuisse nisi eos retrorsus multorū prauus
opinionū⁹ cōsuetudo rapuisset qua z deos esse alios
opinabant⁹ · et ea que in usū hoīs deus facat q̄rim sen
su ꝓdita essent · pro dys hūda et colenda credebant ·
Nunc ad diuina testimonia trāseam⁹ · Sed ꝓ⁹ unū
proferā quod est silē divo et ob nimiaz vetustatē et
q⁹ ie quē noīabo ex hoībus in deos relatus ē · Apud
Ciceronē · Quenq; Cocta pontifex disputaīs cōtra stoi
cos de religionibus et uarietate opinionū q̄ solent
esse de dys ut more a maiorū oīa sacrific⁹ quēq;
fuisse mauiol⁹ aut et enumerans ꝓ ordinez
quatuor q̄tū fuisse cuiq; a quo sit acceptus ostēdit ·
Ob eāq; eam in egyptū profugisse atq; egyptys leges
ac lras tradidisse · Hunc egyptij Mnevidem appellant
a quo apud eos ꝓmus ānū sui mēsis in est septēbr
nomē accepit · Iam apud eūdem quod etiaz nūc
greci uocant⁹ meaui⁹ continet · Et fomate colunt cuiq;
religiose qui tū et si homo fuit antiq̄ssim⁹ tū a m
structissim⁹ oī gne doct⁹ne adeo ut ei miraculū tri
et artui sua tēgisto cognomē impoūēt · Hic scripsit
libros et quā multos ad cognitionē diuinaū rerū
pertinētes in quibus maiestatē sūmi ac singularis
dei asserit · Hisdemq; noibus appellat quib⁹ nos dīz
et prem · Ne ne quis nomē eius requirat · ΑΥΩΝΥ
ΜΟΝ esse dicit eo q⁹ noīs ꝓpietate nō egeat ob salutē
humanā ipius hec uba st · ΘΑΕΘΕΟCΕΙCΟΔΕΕΙCΟΗΟ
ΔΙΑΤΟCΟΥ ΠΡΟΔΕΕΤΑΙ ΕΣΤΙΝΗΤΑΡΟ ΜΗΔ ΤΙΝ
ΥΙΟΝ · Deo igit⁹ nomē nō est q⁹ solus ē nec apud est
ꝓprio uocabulo nisi cū discrimē quigit multitudo ut unā
quāq; personā sua uoce et appellatiōe designes · Deo āt
q⁹ sempit⁹nus ē ꝓprium nomē est deus · Superest ut de

reliquis sacris q⁹ carminibus testimonia que st multo etiaz
ꝓferamus · Nam fortasse hy contra quos agim⁹ nec patris
putent esse ceremoniā tamq; vana fingētib⁹ nec plus q⁹ er
rare potuerūt q⁹ et ipi hoīes fuerūt · Varro q⁹
nemo unq; doctior nec apud g̃cos quidē uixit m libris
rerū diuinaū quos ad Cauū celitē pontificē maximus
scripsit ai de quidam uiros loquentur sibillinos libros
aut nō fuisse unq⁹ sibille sed appellari unc noīe sibillios
q⁹ omēs vates femine sibille sint / a uetibus appellate ·
Vel ab unq⁹ delphicus noīe ul' a consiliis deoꝝ omiaā
dis · Cyoc · enq; deos · Kou oeoyc · et consiliū · Hen
noubouanh · sed boyaiah · appellabant cohoꝝ que sez
mouis · Itaq; sibillā fuit esse dictū quasi theobulem ·
Ceteꝝ sibillas dicē nūo fuisse easq; omēs enūauit / sibi auc
toribus qui de singulis scripserunt · Prima fuisse de
phis · Cuq⁹ mentionē facit · Alchaneor / qui res gestas alexā
dri macedonis scripsit · Secūdā libillaz · Cuq⁹ memi
nerit Euripides in latine prologo · Tertiā delphi
dā · de qua Chrisippus loquit⁹ in eo libro quē de diuī
natiōe cōposuit · Quartaz cimeriā in ytalia quā nem⁹
in libris sibi puma piso in annalib⁹ noiēt · Quin
tam erithreā quā appollodorus erithreus affirmet
suā fuisse cuez canaq; Fragmenta ylii petētibus vaana
tū et picturā esse troiā et homeri mēdacia scripturū ·
Sextā samiā · de qua scribit catholicenes i ātiquis
annalib⁹ samioꝝ se esse scripsisse · Septimaz
amanā ul' ameā noīe Amaltheam q⁹ ab alys herophile
vel demophile noiet⁹ · cumq; nouē libros attulisse ad
regē tarquiniū prisci ac pro his trecētos philippos
postulasse · regēq; aspnati ꝓtq; magnitudie dixisse ·
mulieris mēsuā illā in conspectu regis tuos obuol
sisse ac pro reliquis tertiū ꝓnūi ꝓposuisse · Tarquiniū
tunc magis mēsuare mulierē putuisse q⁹ annuo
tribus alys exactis cū in cotez ꝓnio ꝓsenaret monū
esse regem ac reliquos trecentos aureis emisse ·
Quoꝝ postea nūo sit auctus capitolio refecto · q⁹
ex omēbus cumtab⁹ et uaticis z graecis ꝓpe exhi
tus coacti allatiq; st⁹ romam au⁹ aūq; sibille nomīe
fuerūt · Octauā hellespōticā · in agro troiano natā
uico marmessō arm apiduti gregibusq; quos sebat
Eraclides ponticus solonis et cyri fuisse ꝓte · No
nā phrygiaz · que vaticinata sit angore · Decimam
tiburtē noīe albaneaz que tiburi colat⁹ ut dea uir
ginal annos amens · Cui⁹ in gurgite simulachrū ei⁹
iuuenū esse dicat⁹ tenens in manu libru · Harū oīm si
billarū carmina z scripturas z hymnos ꝓtegi Cumee ·
au⁹ libri a romanis obseruant⁹ · Nec eos ab illo ꝓ
tegi a quidam uiros mīsci fas hūt · et st singu
larū singuli libri quos quia sibille noīe misebāt⁹
unq⁹ esse credūtur · st⁹q; confusi nec discerni ac suū cuiq;
assignari ꝓt nisi erithree que et nomē suū carmi
ni inseruit et erythreā se noiauit ubi ꝓlocuta cui
esset ortu babilone · Sed et nos confuse sibillā dice
mus sicubi testimonia earū fuit⁹ abutēdū · Unūs
igit⁹ hec sibille unū deū ꝓdicāt maxīe tū erithrea
que celebrior inter cetas ac nobilior hētur · Aliqs
fenestella diligētissim⁹ scriptor de quidam uiros di
cens ait · Fesinuio capitolio uenisse ad senatū
Cneū curionē consulez ut legati erithras mitterē
tur qui carmina sibille cōquisita romā deportarēt ·
Fraq; missos esse publiū gabinii marai ornithi lu
niq; valerii qui dispersos a priuatis usus aver mul
le romā deportarūt · Item dixisse varronē supra
ostendim⁹ · In hys ergo libris quos roma legati
attulerūt de uno deo hec st testimonia · Eicoeo
cq ΑΛΟΗΟΥΑ · ypi · ymepaletcon · tatemmoc · hunc
esse solū sūmū deū qui celū fecit · humumq; dis

anc noīe

aut aūt un⁹ unq⁹ aūt
noīs nō egeat · sit eius
qui sine nomīe est /

Primus de quo tol
usq; amplius
certum ·

ca.m V.m

cus. ΑΡΡΑΟΕΟCΑΛΟΗΟCΕΙCΗΑ ιħΑΥΠCΡΤΑΤΟCOCΗ
ΕΗΟΙ·ΗΙCΟΥΡΑΗΟΝ ΗΑΙΟΝΤΕΣCΑΥΑΤΤΕ ρΑCΗΕCCΕΑΗ
ΗΗΗ ΙΕ ΑΡΗΟΦΟΡΟΗΤΕΑΥΙΕ ΙCΑΙΥ ΑΑΣΟCΟΙΑΗΑΥΑΤΑ
ΗΟΗΤΟΥ· Cum quō solus sit un edificator mūdi & artifex
rerū vel quibus constat vel que in eo sit? colī solū apte
tenuē· Ipm̄ qui solus est colite primarie mūdi qui sol est
in scaluū atq; a scaulo factus Item alia sibilla q̄aliq; est
aī pferre se ad hoīes vocem dei dīcet sic aut Solus ei deꝰ
et nō est deus alter· Exegrez nūc testimonia cetarū
nisi et hec sufficiēt et illa apertiō ubꝰ locis reseznazem-
Sed aī defendamꝰ cām uitatis apud eos qui abeuzātes a
uitate falsis religiombꝰ sezuūt· quod greꝰ ꝓbationis
angulus eos magis admīet dolemꝰ q̄ uti eos suoꝝ deoꝝ
testimonijs reūcamꝰ· Apollo cui quē ꝓte certos diuinos
maxime q̄ fundicū existimāt colophone respondens q̄ a
delphis acto migrauit amentate alie ductus q̄rēs
audaz quis aut quid eēt oīo deus· Respondit ingenu
et uno vlibus quoꝝ hoc priapū est· Ex se ortus in
uictus sine matre· Inexpugnabilis noīe nec vbis ca
pīēdus igneū scaulū hr deus· Medica aūt dei pueno·
Angeli nos· Quīquid potest suspiani de Ioue esse dictuz
qui et mrem habuit et nomē· Quod q̄ Diarrus ille ter
megistus anꝰ supra fca mētionē nō mō sine mre ut
apollo Sed sine pre quoq; appellat deū· q̄ origo non sit
illi aliūde· Nec eni ꝓt ab vllo esse gnātus qui ipe om
nia sola gnauit· Sanus ut animor et argumētis beau et
testibus cōfirmauj· q̄ per se sanus clarū est unū esse ve
rum mūdi· omi pcm· unū dīz· Deo tortasse queat
aliquis a nobis idem illud quod apud Ciceronē q̄rit bo
tullius· Si deus unus est que ee beata solitudo queat tā
q̄ nos q̄ unū dicimꝰ desertū ac solitarū esse dicamus·
Habet eni mīstros quos uocamꝰ nūios et est illud om
quod diuisse in euboicatoībꝰ senecā supra memini· Deum
esse regem sine mīstros deū uerū hy neq; dn̄s sit neq; deos
se uocari aut colī uolūt quippe qui nichil facianꝫ ꝓpi
ussū ac uolūtate dei· Nec tñ illi sit qui vulgo colunt
quoꝝ et exiguus et cinis est nūs· Q̄ si cultores deoꝝ
cos ipsos colē se putant quos sūmi dei mīstros appel
lamus· nichil ē m quod nobis faciant īuidiā q̄ unū
deū Dicimus multos negemꝰ· Si eni eos nl'intuēo
delectant nō duodecim dicimꝰ aut· CCC· lxb· ut orpheꝰ
sed īnūabiles esse· Argumꝰ circaēs eoꝝ in duplici q̄
tam pauos putant Scaunt tame quo noīe appellari
debeant ne uoleant uerū deū auꝰ nomē expuūt dū
plibus thuūt· Credant appellari suo qui eodem illo
respondo· ut Ioui ꝓpatoꝝ sic etiaꝫ cenis dns absoluit
nomē· Terens eni uersus oūdit mīstros dei nō deos
uerū angelos appellari debē· De se quidē ille mētiꝰ ē
qui aī sit e nūo demoniū Angelus se dea aggīgnue·
Denīq; in alijs responsis demonē se ille confessus ē·
Nam aī interrogatus quo sibi supplicari vellet· Fuit
Omnia sapiens & oīa docte qui ꝓ multa vlarīs erau
di demon· Item uirtus aī precē in apollinē sinu
thiū rogatus expmēt ab hac vlu exorsus ē· Coaptatō
mūdi fera totius sapie demon· Quod gn̄ superest ut
ut sua cōfessione vberibus deū ueri ac pene subiacuat
sempiterne· Nam in alio tuso ita dicit· Demones
qui ꝓgnīt cera triam et arca pontī mfelli tomātur
sub vltore deo· De utrisq; quibus in sedo lubꝰ fuissemꝰ
Interim nobis sanus ē q̄ dū honorai se vult & in
celo collocari cōfitet ē no qd̄ nos habet quo sint ap
pellandi qui deo semp assistūt· Retinabāt gn̄ se hoies
ab erroibus et abiectis religionibꝰ prauis paratum
sui dīz q̄ cognoscant cuꝰ nec uteꝰ eluuiari pōt
nec magnitudo ꝓpria nec principū cōprehendi· Cui ad
illū mentis humane mtētio et animē et memoria
pueniē quali subductis & cōlūmanis omnibꝰ uijs sub-

sistit haberi debeat nec est aliquid vtilius quo ꝓpi
pellit deū q̄ fieri nō pōt qui ei qd̄ sit Augī esse ex
patre asequens ē ut qui michi auter illi sine ipe aī
omia ex seipo sit ꝓcreatus Deoq; ab appelline dicatur
Ex se ortus· A sibilla· ex se genitus nec natus nullo
nominatur· Quod Seneca homo acutꝰ in cebrimoī
bus vidit· Nos inquit aliūde petimꝰ Itaq; ad alius
respiramꝰ aiaꝫ qd̄ ē optimū in nobis deiramꝰ· Deus nos
edidit· Alꝰ nutrivit· Deus ipe se beat· Vide ig
tur ac tantis testibus cōprobatē· vnꝰ deus potius ac pro
uidēta mūdū gubnari· Cuꝰ vim maiestatēq; tantā
esse dicat in thimeo plato ut eas neq; mēte concipe
neq; ubis enarzāe quisq; possit ob summas et ineffabi
les potētes· Dubitet vero aliquis an quisq; dicti
ale aut impossibile sit deo qui tanta tamq; mirifica
opa prudēta excogitauit· dixerit cōstituit· rē ꝓfec·
nūc autē spūs sustinet potius moderet· Increogrumbi
lis mensibilis et nulli aly satis notus qui sibi vni mi
de tantum maiestate sepius cogitanti qui deos colum
medii mirari solent tum ea tum incogitabiles tas
exordes tam nō multas mutas aialibꝰ difficiles qui
credant eos qui genuit sit mares ac femine coitu ali
quid maiestatis dineq; utilitatis hre potuisse/ ei sibilla Sibilla.
erithrea dicat· Non pōt ex viri femine et matrice
deus formatus esse· Quod si est vīm sicut ē apparet
herculē appellime liberū mariū vouēq; ipm̄ aī ecclie
hoies fuisse qm̄ sit ex duobus seminibus nati· Quid est
autē a deo mꝫ remotū q̄ opus id qd̄ ipse ad ꝓpagīē
dam sobolem mortalibus tribuit/ et q̄ sine sublimā
tia corporali nullū pōt esse/ Dij gn̄ si sint dij īmōr
tales certum quid opus est altō seru minuti ut gene
rent Ipsa ꝓgenie quid opus ē nūi ut luxurijs nō egeant
qui semper sit futuri· Nam profecto in hoībus ecclīq; qui
mānibus duūsimus seruus et cito et gnāto nullā hī
alias rationē nisi ut omīa gna vincūtui qm̄ sit qdēm
mortalitatis obitura mutua possint successiōe fuari·
Deo autē qui ē sempiternus neq; alt seruo neq; suc
cessio necessaria est· Dicet aliquis· Vt habeat ul'mi
nistros vl in quos possit ipe dnāri· Quid igit seru
apus est femineo aī dn̄o qui est omīpotens ut uocē sine
vlu et epa femine possit filios parare· Nam si q̄dam
minutis aīalibus id pstitut ut sibi e foliis natos
e suauibus herbis ore legant· tut credimet aliquis
ipm̄ deū mīsi ex pmixtiōe seruos alterius nō posse gnāre·
Nos igit quos ipetuum et ilipietes tūq; deos et nūas
pane & adorant nemo tame meditatus est qui non
intelligat fuisse mortales/ Quō igit nequet aliquis
dij credin sit· Minuti q̄ reges maximi ac potētissi
mi fuerūt ob merita ututū suarū aut munerū aut
armū iniuriaū aī aut fuissent hijs quibꝰ imortalitatē
in memoriā sit conservari· Quod si quis dubitat rel
eoī gellius et sui/ consuleret q̄ humilia tam pcte q̄ hos
toria vtes prodiderūt· Hercules qui ob ututū da
tissimꝰ et quasi affricanus int deos habet· Nōne or
bem tre quē pagr asse ac expugnasse narrat· Triptis
adulteris libidinibꝰ inquinauit· Nec mitū cū adulio
grauꝰ alcmene· Quid inde in ipo potuit esse diuini· q̄
ius ipe vias māpatꝰ et mares et femīas cōi oēs
leges minima flagitio dedecore affecit/ Sed nc illa q̄re
q̄ magna et mirabilia gessit talia iudicāda sit ut uiru
tibus dīus tribuēda uidēatur· Quid eni tā magnificū
si leonē aprū q̄ superauit· si aues direcat sagitta· si in
gui tumultu egressit· si virginē viat· angulūq; detrax·
si equos feroces aī duo intremuit/ Opa sit ulta forte
viri/ hoīs tame· Illa eni que uicit fugitiua et mortalia
fuerūt/ Nulla est eni aut oratoz tanta vis que non
fortio aut viribus debilitari fungiq; possit· Innuit

ca.m S.m

ca.m 9.

Hercules

vmcē · Nzacidiam cohibē fortissimi est · Cuic ille nec fcat
vnq̄ nec ꝓsuit · Hec qui finxat nō mō ego eū aī sūmo vi
ro compato sī similimū deo iudicabo · vellem adeassī de
libidine · de luxuria · Cupiditate · Insolentia · ut utrutem
eius implerem quē deo simulē uenerabāt · Non cui fortu
ex putādine ē qui leonē q̄s qui violentiaz et in sepsoī
clusā ferā superat Hercūlā · aut qui impudissimas vo
luptates vincat q̄s qui cupiditates audissimas cohercet ·
Aut qui Amazones bellatricē · q̄s qui libidinē vicit pu
dore aut fame debellatāz · Aut qui simū de nubulo
q̄s qui vina de corde suo egerit · Cuic magis st̄ pudosa
q̄ domestica et propria mala st̄ q̄s illa que uitari potuit
et cauerī · Ex quo fit ut ille solus vir fortis debeat iu
dicari qui temperans et moderatus & iust⁹ ē · Si q̄s si co
gitet aliquis que sint dei opa iam hec oīa q̄ mirātur
hoīes ignarissimi audiacula iudicabit · Illa enī nō dignis
uirtutibus quas ignorant sed infirmitatē suaī virtutis
metuūtur · Nam illud quidē nemo negauit herculē nō
curiosto trū seruisse regi quod aliquatenꝰ honestū uidi
pōt · Deo etiā ipudice mulieri omphale q̄ illū uestibus
suis mollī sedē ad pedes suos iubebat pensa facere ·
Detestabilis turpitudo sed tamen erat uoluptas · Quid
tu inquiet aliquis poens ne credēdū putas · Quidni
putem Non enī lucilius ista narrat aut lucanus q̄
dys et hoībus nō ꝓpat Sz hy poetissimi qui deorum
laudes canebant · Quib⁹ ego credem⁹ si fidē laudātib⁹
nō habem⁹ · Quo hos mētiri putat phīzat alios quib⁹
credam⁹ auctores qui nos docant qui sint isti dy quo
rum ortu que sit vis eorū · qui nūs · que potēs · quid
in hys admirabile · quid cultu dignū · quod demū
eius veruscq misterū · Nullos dabit · Credam⁹ igit
istis qui nō ut reprehendere st̄ loqui sz ut ꝓdiscere ·
Nauigauit ergo aī argonautas · expugnauitq troiam ·
Natus laomedonti obnegatū sibi pro filio salute mactē ·
Vñ quo tpē fuit apparet · Idem furoī atq insania pa
tris vrorē suā aī liberis mouit · Hunc hoīes deum pu
tant · Sed filoctetā heres suus nō putauit qui finem
apposuit arduo qui artus eius ac nerbos cōtemsit ac
diffluē vidit · qui assa eius et cineres in etheo mōte sepe
liuit pro quo munē sagittas eius accepit · Esculapi⁹
et ipē nō sine flagitio apollinis natus quid scat aliud
dīnus honorib⁹ dignū · nisi q̄ sanauit ypolitū · horte
sane habuit clariorē q̄ a deo meruit fulminari ·
Huic turquinius de illustrib⁹ virīs differens aut mētis
parentib⁹ natū expōnī et a lanatorib⁹ iuuentū animo
lacte nutritū · thirseu traditū didiasse medicinā · fuisse
a messenii st̄ epidauri morantī · Tullius etiā gynosirus
aut sepultū · Quid apollo pat⁹ eius · Nonne ob amorē
quo flagrabat turpissimē gregem pauit alienū et mu
ros laomedonti extruxit aī neptuno mercede cōductus
q̄ illi negare potuit impune · Ab eoq̄ ꝑmo ver phibus
quinq̄ aī dys ꝓpigrisset didicit abnegare · Idem furio
sus puerū et dū amat violauit · et dū ludit occidit ·
Homicida mars et per gratiā cedis ēmune ab atheniensib⁹
liberat⁹ ne vocet⁹ nimis ferus et inhumanis / adulte
rii aī venere cōmisit · Castor et pollux dū alienas spō
sas inpune esse geminy delexerūt / Nam iuuene iuuenc
conantes idas altim gladio tū subeuntes / et cosdē pa
tre alterius uincē alteri⁹ mori narrant ut iam sint nō
deorū tm sī oīm mortaliū miserrimi quib⁹ semel mo
ri nō licet · Hos tamē emetus ambos simpliciter
nō ut poete solent mortuos esse testat · Nam aut fu
erer in mutis assidentē ꝑamo helenā cūctos g̃tes
ꝑmarpes reges sce / Solos autē se fuēe suos requirere
subiecit orbī cuius huiusmodi vsū · Hec aut ast illos

retinebat tua sepultos · Fuit ar nebulo q̄dam⁹ quo ad
famā sui reliquit nisi memoriā fraudis sue · Ilo saltz
dignus qr palestrā docuit et lucrā ꝑmus inuenit · Lucrū
ꝑtēm necesse est in senatu deos sūme auctus ꝑmeq
esse sine qr ꝑter Jouē solus oīm triumphauit / creatus
duxit Indos debellauit · Sz tamen⁹ ille impator, indic⁹
maxim⁹ ab amore et libidine turpissime victus est ·
Delatus enī animi oī semiuiro cōitatu nactus est
impudicū mulierē in lutoī ac fiducia victorie indue
re esse voluit ne minuz mollis videret̄ · Atq illam
ꝑtē pudicē · suis intēptet̄z ab alio relictā et ipu
diatā in cōiugiū sibi vendicauit · ac libera fecit et aī
ca patri ascendit in celū · Quod horū oīm pat⁹ iupit⁹
qui in solēpni pēcatione optim⁹ maxim⁹ nominatur ·
Nome a ꝑma sua puericia impius ac pene parricida
deprehendit aī patrē regno expulit ac fugauit · Nec
erubuerunt morte deripui senes cupiditate regnandi ·
Et aī patrui solui ꝑ vim ꝑ arma accepisset bello est
a tytanib⁹ lacessit⁹ / quod humano gn̄i ꝑcipui fuit ma
lorū · Quib⁹ victis et pace ī ꝑpetuū firmata reliquā suā
vitā in stupris adulteriisq cōsipsit / Omitto virgines
quas inuitus · Id enī in tollerabile iudicii solet / Amphi
trionē ac tyndarū pīt̄e non pollui quorū domos tede
re atq infama plemissimas recodidit · Illud vo sūme
impietatis ac sceleris q regū puerū inpune ad stupra ·
Parū enī uidebat̄ si ī expugnāda fēmina pudicia
maiolus esset ac turpis / nisi etiā seruo suo fuisset iniuriaz
hoc ē verū aduleriū quod fit cōtra nāz · Nec qui fuit
uerum⁹ an marm⁹ / etc optim⁹ nō est · Quod nomē
a corruptorib⁹ ab aduleriis ab meritis abest / si forte
nos erram⁹ qui hoīes qui talia facientes sceleratos de
am⁹ ac potius oīmbusq penis dignissimos audiam⁹ ·
Stulte g̃ marcus tullius qui Caio verri aduleria obiecit ·
Fadē enī Jupit̄ quē ipe colebat admisit · qui publio clo
dio sororis maritū ac illo optimo marmo eadem fuit
et soror et cōiux · Quis est ig̃ tam exosus q̄ hūc
in celo regnare putet qui ne in tra quidē debuit / Non
insule quidē poeta triumphus cupidinis scripsit quo ī libro
nō mō potentissimū deorū cupidinē · Sed etiā victorem
fuisse · Euitare enī amoris singulos quib⁹ in potentem
cupidis dirisq venissent mistruit pompā in qua Jupi
ter aī ceteros dys aīs curru triumphans ducat cathenat⁹ ·
Elegans id quidē a poeta figuratū sz tamē nō multū
differt a vero · Quin enī vinctus est corpus qui cupiditate
ac libidinib⁹ malis animi nō cupidine ut ille finxit
sz morti subiect⁹ est sempiterne · Sed omittam⁹ de mo
ribus dicere / rem consideremus ut intelligamus hoīes in
quib⁹ misericordes exoribus / Regnare in celo iouem
vulgus existimat id et docte poetice et indocte poe
tice fictū est q̄ et religio ipa et pēationes et hymni
et delubra et simulachra demonstrant / Euitet tamē
saturno et thea genitū cōfiteatur · Quo pōt de⁹ interi
re aut ut aut poeta hoīm rerumq rector · ante aut⁹ ortus
infinitum hoīm multa fuerūt / eorū seruare q̄ saturno re
gnante viverūt et posse luce q̄s Jupit̄ sit potius / Video
alium deū regem fuisse ꝑmis temporib⁹ alium ꝓsequentib⁹ ·
Potest ergo fieri ut alius sit postea futurus · Si enī p⁹
regnū mutari est cur despem⁹ etiā postea posse mutari
nisi forte saturnus gnarus ponit fortiore / Jupit̄ nō pōt
Regn dīnū inperiū aut semp inmutabile ē / Aut si ē
mutabile quod fieri nō pōt semp vaq mutabile est ·
Potest g̃ Jupit̄ regnū amittē sicut pat⁹ cuius amisit ·
Im plane / Nam aī rem neq virginib⁹ neq maritus
unq̄ prepasset · Absimus / se tamē vna therede quod
rursus fiat maiorē prē suo futurū q̄sq⁹ er illa ꝑmū

Liber pater

Iupiter

Cupido

Mars

Castor. pollux

Imprudēta m eo non dei cu nulī themis fuisse virisset
ipē nelazet/ Si autē dimus nō sit nec dr quidē sit. Inde
ipsa dimus nominatus vt ab hoīe huānus/ Deinde con
secēta imbecillitatis qui timuit utiqz maiorē quod q fuat
sciat utiqz nō esse maximū se/ qñquidē pōt aliquid maius
existē/ Deum p stigias paludē scāissime iurat vna iuppitē
iupis q reddim diuis/ Nec ulli iupitino ē aut a quo
reddim ē/ Ergo aliqua potēs marima ē q peieruantes te
ol punat/ Nec tamen ē formido paludis inferne si iī
imortales quā metuit eis quā ulciscī nō it nisi quos
mori nacē est/ Quid igit hoīes oculos suos in celū tollāt
quid per supos deierēt/ cū ipsi iupi nō inferos reuoluāt
ibiqz hēant qđ veneretur et adorent/ Illud vō quale est
esse fatū quib⁹ dij oīes et ipē iupit parcat Si parcatur
tanta vis est ut plus possint qz celestes vniuersi/ qz qđ ipē
rector et dñs Cum nō ille potius regnaē dicātur quamz
legib⁹ et statutis parē oīes deos nacīne cogit/ Cum au
dubiū est qī is qui alicui rei obsequit marmo nō sit
nat si sit nō acquirat fatū seu fugiat/ Nunc ad illud qđ
omiseram redeo In una utiqz sola fuit cōmētor cū m
can depriret nō utiute aliqua sz mentis incertitudie Quę for
mido vnqz eis est qui sit et mortalis et imbecillis et/ mich
quippe q potuit et tunc cū nascerētur extingui sicut fili et
aīgenitus extinct⁹ est/ Quis si vnde potuissz miqz miori
concessisset imperiū Ipē autē furto seruat⁹ furtimqz nu
tritus Iupit greece zeus siue zcon appellat Non ut ish
putarit a seruore celestis ignis vel q vite sit dator et
animātib⁹ mispnet aīas/ q virtus solius dei est/ quam
eni possit mispnere aīaz qui ipē acceperit aluīse Sz q
pīm⁹ ex libris latinis maribus viuere/ Potuerūt ig
hoīes aliū deū hre rōrez si saturn⁹ nō fuisse ab ure
celusus/ Ut enī poete ita finxerūt Erzat quisqz hoc
putet· Illi enī de hoib⁹ loqbant sed ut eos oznarēt
quorū memoriā laudib⁹ celebrabant deos ee direxerūt
Itaqz illa potius ficta sit que tāqm de dijs nō illa q
tamqz de homibus sit locuti/ quod clarū fiet exēplo
quod inferimus·/ Danen violaturus auxos nūmos
largie in limū eius infidie hec stupri mores fuit
Ut poete qui quasi de deo loqbātur· nec auctoritatē
arduit magistratus infringerēt finxerūt ipm i aureo
ymbre delapsū/ eadem figura qua ymbres fulgeos
diait cū nil'tritumē telorū sagittarūqz distribuit
Rapuisse dicit in aquila cathamitū· Poetic⁹ color est
Sed aut pe legionē rapuit Cui⁹ insigne aquila ē/ Aut
nauis in quā est impositus titulū habuit in aquila si
guratū/ sicut tauri cū rapuit et nūsquā erit europam
Eoē nō comitisse in boue tradit⁹ vo ynachi filiam
qui ut uxorem Junonis effugeret vt erat tam foetus obsti
Jam bos transnatasse dicat⁹ mare/ in egyptiqz venisse
atqz ibi receptu pstima sydere dea frā que nunc pisis
vocat⁹/ Quo g⁹ argumēto probari pōt nec europam
in tauro fedisse nec vo boue factū· Qz eius dies fe
in festis quo vsibus nauguī celebrat⁹ Quę vel dicet
nō translatasse illaz· Seo nauguisse Iguī qui sapē uerī
sibi qz intelligunt huiusmodi fabulas pro falso reprehendūt/ nec sentiūt
in tra id esse factū qz res ac libido ipā turpena ē· Non g⁹
vel ipsas gestas finxerūt poete quod si facerūt essent tu
pissimi· Seo rebus gestis admiscuerūt quēdaz colore/ Non
enī abhorrētes illa dicebant sz oznaē cupientes/ Hinc ho
mines decepti⁹ maxime qđ dū hec olī ficta esse a poetis
arbitrātur· coluīt quod ignorāt· Nescīt enī qui sic pe
tunt hoīnē modus usqz progredi fingēdo liceat aī offitiū
poete in eo sit· Vt ea qđ vē gesta sūt in alios vsus obliqs —
figurationib⁹ aī deaē aliquo cōsilio traducant/ Cetū āt
quos referas fingē id est mendaciū esse et mendaciū peius
qđ pctm· Seo finxerūt illa que fabulosa arguīt· Naz
etaz illa que de dijs feminis deorūqz coniugis dictu

sit/ Cur igit sic figurātur sic coluīt nisi forte nō tamē
poete Seo pictores etas fictoresqz imaginū mentiūtur·
Si enī hic est iupit qui a nobis d⁹ deus Si nō is est
qui ex saturno et ope natus est nō oportuit nisi vnū
simulachrū in templis omnibus collocari/ Quid sibi mu
lieruī effigies volunt Quid serus mirum⁹ in quem sic
seuit iupit Sed vt ipsi lapides hoīes fatebūt· Ge
tes esse poetas auit nisi et hijs tamē credūt ymo vo
nō esse mētitos· rupsa probant· Ita enī deorū simu
lachra confingūt ut ex ipsa dissimilitudine serus appeat
ea esse que dicit poete Nam q aliud argumētū habet
ymago authamin et effigies aquile aī ante pectus Ioues
ponūt in templis et aī ipō pariē adorande nisi ut ne
phandi sceleris ac stupri memoria maneat meterni
Nichil igit a poetis tonī ficti est Aliquid fortasse tra
ductū et obliqua figuratione obscuratū/ quo utiq inuolu
ta tegēt/ sicut illud de sortitis regnoz/ Fuit enī Jou
celū obtinuisse· Neptuno mare· Inferna plutoni/ Cui nō
tria potius in sorte tercia venit/ nisi q in tria gestu est
est· Ergo illud nī vo est q regnū orbis ptin in sorti
tiqz it vt orientis imperiū Ioui occid plutoni au ag
nomē hagesilao fuit parū accidentis obtinuit eo q pla
gā orientis ex qua lux mortalib⁹ dat Superior Occiden
tis autez inferior esse videatur· Sic uitare mēdacio
velarūt ut uitio ipā pfusionem publicet nichil deroga
ret/ Deceptū sorte manifestū est au⁹ regnū tale fu
isse dicam⁹ quale Marci Antony fuit Infinitū spacz
illud imperiū an vocul' ore maxiū me ptātem senatus
decuerat ut pūnces pscīpēt ac mare omne pacaret·
Si sic neptuno maritima oīa aī Insulis obuenerūt·
Quo id probari pōt Nimirū vetus hystoria docuit
Antiquus auctor Euhemerus qui fuit ex cognatis mes
sana/ vel gestas Jouis et ceterū qui dij putāt⁹ collegit
hystoriāqz contexuit ex titulis et inscīptionib⁹ sacris
que in antiquissimis templis habebāt⁹ mariēqz i finis
Jouis tridui vbi aureā coluīnā pfixi esse ab ipso
Ioue titul⁹ indicabat/ In qua coluīna sua gesta pa
scīpsit ut monumētū posteris esset rerū suarū· Hanc
hystoriā et mēsuratus est Eumenis et scaus Cui⁹ hec
ba sūt· Ibi Iupit neptuno imperiū dat maris vt insul'
oīb⁹ et q scaus mare loca ceteris oīb⁹ regnarent
Vera sūt g⁹ que loquūt poete Sz obtentu aliquo figūq
velata/ Potest mons olimp⁹ figurā poete dedisse ut
Ioue dicerēt celi regnū esse sortitū· Qz olimp⁹ ambi
guī nomē est et montis et celi· In olimpo autē Ioue
habitasse tecet cadz hystoria que dicat· Ea tēpestate
Jupiter in monte olimpo marmā ptē uite colebat
et eo aī eī imus venebāt si que rel in cōmissia
erant/ Item si quis quid nou fuisset quod ad vi
tam humanā vtile esset eo venichant atqz Jouy obtu
tebant· Multa in hunc modū parte finxerūt non ut
in deos mētiant⁹ quos colimus sī ut figuris dissi
coloribus venustatē ac lepīē carmib⁹ suis addāt/ Cui
autē nō intelligunt quō aut quāe quodqz figurent poe
tas velud mēdaces et sacrilegos insequūt⁹/ Hoc erzaē
decepti etiā phi qz ea q de Ioue fingūtur nūme cōue
nire in deū videbant⁹/ Duos Iones fingūt· vnuz
naturalez Alterū fabulosū· Videtur excepte q etiā
vim eī salutat ex quo loquūt poete hoīem fuisse· In
illo autē nāli Ioue vulgari cōsuetudie Religiones in
ducti erranteant/ q in deū nomē hois transtulerūt
Nisi ut supi dixim⁹ qz solus est nō indiget nomē
Ioue nec illū esse qui sit ex ope et saturno natus
negari non pōt· Vana igit⁹ persuasio est eoz q nomē
Jouis summo deo tribuīt·/ Voluit enī quida errores
suos hac erudissimē defendē qui cōiuncti de vno do
ctiz id negare nō pōt ipm se colē affirmāt· Verum
hz sibi placē ut Jupit noīetur/ quod absurdum Jupit

Neptunus.

cui sine contubio cōiugis filieq; coli nō solet. Vnde quos sit apparet nec fas ē id nomē eo transferri vbi nec mi nerua est ulla nec Juno. Quae hui⁹ nois ꝓpetas non dinā vim cepim⁹ sed humanā. Iouē enī Junonemq; a Juuādo esse dictos acero mēpīme⁹ et Jupit⁹ quasi Juuāj pat⁹ diar⁹. Quod nomē in deū mīme congruit q; una re hois est opis aliquid conferūte in cuj⁹ qui sit alicui⁹ et exigua būficij. Nemo sic deū ꝓcat⁹ ut se admonet sed ut sernet ut vitaj salutēq; tribuat quos multo plus ac mar⁹ est q; Juuare. Et qñ de ꝓxīe loq̄mur nullo pat⁹ diar⁹ filios iuuare cū eos⁹ genuerat aut educat. Illud eīj leuj⁹ est q; ut eo ubo magnitudo pīm būficij cepim⁹. Quāto id magis cōuenies est deo qui uerus pater est ꝓ quē sum⁹ et au⁹ tot sum⁹ a quo fingimur, aīamur alimur. qui nobis uitaj mun⁹ salutē tribuit. Vic tus multiplicē submīstrat. Non intelligit būfitia di uina qui sē tūmodo Juuari a deo putat. Ego non ūpius mō sed etiā impius est qui noīe Jouis uirtutē sūme ꝓtātis imminuit. Quae si Jouē et ex reb⁹ gestis et ex moribus hoīem fuisse in terra q; regnasse dep hendim⁹ supest ut mortē quoq; ei⁹ iudicemus.

Emnius in sacra historia dsēptis oīb⁹ que i ea gessit ad ultimū sic ait. Dein de Jupit⁹ postq; qui ques arauit terras oībusq; amicos et cognatos suos impia tumlit. Reliquitq; hoibus leges. Mores frum taq; paur⁹ multaq; alia bona fecit i mortali gloria memoriaq; adiecerus sempiterna. monimēta suos ocj quit etate pessum acta. in arta. vitā cōmutauit. ad deos abiit eiq; curetes filij sui curauerūt decorare ritu⁹ cui et sepulchrū eius est in arta in oppido Gnoso. et dicit⁹ vesta. Hanc uolem arauisse maj se pulchro ei⁹ est insēptū antiquis lris graecis. ΔΙΙ ϳepoyos. id est lume Jupiter saturnu hoc ete non pcte tradit. Si antiquarū ver. sēptores q̄ adeo uera sūt ut ea sibillinis uersibus cōfirmēt⁹ qui sūt tales.

Demones mannos cadauerū simulachra mortuor⁹ quorū sepulchra pre se ferret erecta male pictura. Ci cero de deorū natura ait tres Joues. a thcologis enūā ri dicit aut terrai fuisse arcteūsem q; saturnu filiu⁹ au⁹ in illa insula sepulchrū ostendit. Quo igitur pōt alibi esse deus uiu⁹ alibi mortu⁹. Vbi habere templū alibi sepulchrū. Noant g⁹ Romani Capito lui sui id est suum caput. Religionū publicarum nichil esse aliud q; mane monumentū. Demam⁹ nūc ad eius patrē qui an regnauit et qui fortasse plus hēat in se q; ex cortu tūtorū clementor geīt⁹ esse dicatur et uidcam⁹ quid in eo fuit deo dignū. In ꝓmis illud q; aureū seculū nauzas⁹ habuisse q; iustitia sub eo fuit in terra. Teneo aliquid in hoc quod in eius filio nō fuit. Quid enī tā cōuenies deo q; iustū regimē ac pui sclm. Sed ai cadat nōe natus esse cortio nō possū putare deū sūmū q; uidear esse aliquid antiquius celū saluare atq; terram. Ergo deus q̄o uiuat quē nichil sit oīo qui fons et origo sit oīm rerū qua hic sit natē est qui celū ipm cōdi dit terramq; fundauit. Saturn⁹ autē si ex hoc natus est ut putat⁹ q; animorū pīr esse deus ꝓncipalis qui alios ortū suū debet. Aut quis ꝓfuit matro ꝓnus q; saturn⁹ gignēt⁹. Sed hoc poetarū ē ut dicebā paulo ante figmētū. Nec enī fieri potest ut elemēta ilen sibilia tanto q; mīnallo sepata in unū coirent ac filiū parerent. Aut is qui natus esset nō pessimū gentorib⁹ silis esset. Qui eam formā gerēt quas parētes sui nō hēbant. Quicam⁹ igitur q̄d ūtius sub hac figura lateat. Minutius felix in eo libro qui Octauius inscribitur sic argumētat⁹ saturnus

cū signatus esset a filio in ytaliam q; uenisset celi filiū dcm q̄ solcam⁹ cos quorū uirtutem mirem⁹. Aut cos q̄ repente aduenisse de celo creditum dicā. Terre autē q ignoti pare tibus natos. Nec filios noīemus. Sunt hec quidē silia uera nō tamē ea q; constat eā tū cū regnaret ita esse habitā. Potuit sic argumētari Saturnū cū potentissim⁹ rex esset ad retinendas parentū suorū memorias noīa corū celo ter req; mandasse cū hec prius alys uocabulis appellarētur. Qua ratione et mōtibus et flūibus noīa sua⁹ imposuit. Neq; enī cū ea diuīa parte de pgenie athlantis aut ynachi flūs id potissimū diuīt hoīes ex rebus seculi carētibus potuisse generari. sed cos uiuos significant qui nati sūt ex hys hoībus qui uel uiui uel mortui noīa montib⁹ aut flūibus mutauerūt. Nam id apud ueteres maxime greci cos fuit usitatū. Sic maria corū traxisse nomē aiūt pm⁹ qui traduxerant in ea ut Egeū. ycarū. Hellespōtū. Et in latino antiq⁹ uocabuli mutatio dicit⁹ in quo sept⁹ est. tyberinus ul tyberis annis quo merfus est. Non g⁹ mirandū si noīa corū celo treq; attributa essent qui reges genuerunt potentissimos. Apparet g⁹ nō ex celo esse natus q̄d fieri nō pōt. sed ex eo hoīe cui nomen erano fuit. Quod esse uim Trismegist⁹ auctor est q̄ ei dicit admodū paucos cognouisse in quibus essē pfecta doctrina. In hys. Vranū. Saturnū. Qui auū nominant cognatos suos. Hec ille qui ignorauit alio tradidit historiaj. Quj quō argumētum potuit ostendi. Nunc dicam quō ubi a quo sit hoc factū. Non enī saturnus hec sed Jupit⁹ fecit. In sacra historia sic Ennius tradit. Dente puerū deuiat in monte qui uocat⁹ celi stella Postq; eo ascendit contemplat⁹ est late terras ibiq; in eo monte. Ara erat celo. ꝓmulsq; in ea ara Jupit⁹ sacrificauit. In eo loco suspexit in celū quod nūc nos noīam⁹ idq; quod supra mūdū erat quod etherem uocabat⁹ de sui. Tum noīe celo nomē mandat. Idq; Jupit⁹ quod ether uocat⁹ placuit ꝓmus celū noīauit. Treq; hostiā quā ibi sacrificauit totis adolenit. Nec hic tantū sacrificasse Jupit⁹ inuenitur. Cesar q̄q; in Arato uerset agnaosthenem dicit Jouē cū ex insula naxo aduisu tumultus ꝓficisce retur et sacrificiū faceret in littore. Aquilam ei in auspi tuj aduolasse quā victor bouo omnie acceptū tutele sue subiugarit. Sacra uo historia etiā an̄ consedisse illi aquilaj in capite atq; ei regnū protēdisse testat⁹. Cui ergo Jupiter sacrificāt ꝓtuit nisi celo suo quē d⁹ Euhemerus in oracula mortuū. et in opido Aulana sepultū. Quoniā uo teuclaum⁹ misteria poetarū ac saturnj parētes inuenim⁹. Ad ritutes eius et facta redeam⁹. Justus in regno fuit. Et ꝓmū ex hoīe iam deus non est quod fuit. Demū q; ne iust⁹ q̄dem fuit. sed impius. Non nō in filios quos necauit uerū etiā in ꝓrem au⁹ diat⁹ absurdisse grauiora q̄ fortitan ve audiat. Sed hoīes respectu clemēt quod diat⁹ celū totam fabulā explodit tēpestiuissime fictū. Quā tamē istoria ut solent ad utilem phicā conat⁹ traducere. Quorū sinat Cicero de natura deor⁹ disser ꝓsunt. Celeste nquit altissimā etherēāq; naturā id est igneam que per sese oīa gignēt uocare uoluerūt ea ꝓte corpis q̄ cōtinetē alteru⁹ egēt ad procreandū. Nec uano in uetū potuit cōuenire si mas diceretur. Idcirco enī uirginē putant uestā q; ignis inuiolabile sit elemētū nichil q; nasci possit ex eo quippe q̄ oīa que arripuit absumat. Ouidius in fastis. Nec tu aliud uestam q; uiuā intelligere flāmā. Nataq; de flā ma corpa nulla uides. Nunc ergo uigo est que femina nulla remittit nec capit et comites ignium amat Vulcano quoq; id potuit ascribi qui quoties putantur ignes et tamē eius prete nō absciderūt. Potuit et

cum 12 m.

solu in quo est natura et causa gignendi. Nam sine sol' igneo calore neq; nasci quicq; neq; augeri potest uti nulli alij elemento magis apus sit genitalib⁹ q̄ calori anime totu cōtinuū nascitur sustentatur ofa. Postremo etiā si ita sit ut uolut quod magis absolui esse animus putem⁹ q̄ omīo sine genitalib⁹ natū. Nam si per se gignit nō indigebat utiq; genitalib⁹ ei saturnū ipse p̄creare/ Si uo habuit ut a filio absolu⁹ sit ort⁹ rerum et natura ois meliorē. Quod q ipi saturno nō tm nū mō sensum sed humanū quoq; adimit ei affirmū ei saturnū esse qui carnē et cōuersionē spaoz seu tpm cōtinet eiq; q ac idipm nomē habe. Xepovoc. eni d⁹ qd ē idem Xepovoc. id est spatiū tpis Saturn⁹ autē est appellat⁹ q saturet annos/ Nec acerbius vita sit et ponēne suam stoicor⁹ que q vana sit aut hoc intelligē pulcherrimū est/ Si enī saturnus ach est filius quo tore aut tempore e celo gignit aut celū a tpe abscidi aut postea temp⁹ impio spoliari a filio Jouc aut quo Jupit⁹ natus est tpe est aut quib⁹ annis saturnari potuit et mutas aut nullus ē finis./ Si q⁹ hanc sit ille rationes plorū quod superest nisi ut ne factū ee credam⁹ id est hominē ab homine abscisū/ nisi forte aliquis existimat deū fuisse qui timuit ne hēret in ei si quid diuinus habuisset nō pris genitalia debuit amputare. Sed pia/ ne Jupit⁹ nasceret q̄ ei regni possessione primaret. Idem sororē suam Rheam quā latine opim diam⁹ ei hret uxorē respuso uxor⁹ esse diaz⁹ marel liberos educaē q futuru esset ut a filio pelleret. Quā rem metuens natos sibi filios nō utiq; deuorabat ut ferūt fabule si necabat q̄mq̄m sept̄ sit in hysto ria sacra saturnū et opim. ex eoq; tūc hoies humanas carnē solutos esitare/ Verū primū Jouē legre hoib⁹ moresq; ādente edicto prohibuisse ne lucret eo alio vesci/ Quod si verū est que pōt in eo fuisse ultima. Sed ficti sane putem⁹/ saturnū filiq; deuorasse motu ei aliqua ratiōe. Num ideo q aut vulgus cōmouisse filios suos eū qui extulit sepulture q mādant. Quis autē ei Jouē potuisse subtrahere infinite cuiq; mutandi finem misit in ertem/ Eurisū sprudētias reprehēdam nare est. Cur enī respōsū ab alio potius accepit cum in celo constitut⁹ in tra nō videbat. Cur ei cymbalis strepuerit. Postremo cur extinc⁹ vis alia qua maior q illius vincer potuisset. Nimiru senex a Juuene fugie nec⁹ ē ac spoliat⁹ impio/ Fugit igit⁹ expulsus et in ytaliā nauigio venit ei crassa dei. Sicut Ouidius in fastoru libris refert causa mutus fuisse ei tale venit ad Ammē/ aute peracto salacia orbe deus/ Nunc ciuitatem atq; nacte Janus erepit. Cuius rei argumētū sit nūm vetes in quib⁹ est ei duplex frontis Jan⁹ et in alia pte nauis. sicut idem poeta subiecat. Ut bona postitus puppe formant in ere. Hospitio aduecti testificata dei./ Quis ergo nō in poete sed historiarū q̄q; ac verū antiquas sepro tes hoies fuisse cōsentiat. Cum ires eius in ytalia ge stas memorie prodiderūt. Sunt hi gnia salicet. Vpodorus. et thallus. Latini Nepos Cassius et varro Nam ei agsti quodā more in ytalia vuiet. Je grauis mdocile ac displi mōtib⁹ alios cōpsuit legesq; dedit Latiiq; vocari maluit hinc qm latuisset tutus in oris. Fuisset ne aliquis deū esse qui pulsus ē qui fugit qui latuit. Nemo tam stult⁹ ē. Cur enī fugit aut latet e vim et mortē timeat nemo est/ Orpheus q tpib⁹ ei⁹ fuit recentior apte Saturnū in terra et apud homes regnasse cōmemorat. Deprim⁹ quidē regnauit i tra saturn⁹ vivoru. Ex saturno autē fact⁹ est ipse iter magnus latus visibus Jupit. Item nost⁹ maro auct⁹ hanc vitā in terris saturn⁹ agebat. Et alio loco. Aurea

que phibent illo sub rege fieri scelera sic placata ppls in pace regebat. Neq; lupus dicit in oelo egisse uitam neq; miserum lupos in pace uexisse. Unde apparet illū regem fuisse terenū. quod alibi apt⁹ declarat/ Aurea condet secula. Qui rursus lacio regnata p agua saturno quodam/ Emnius quidē in Euhemero nō primus di cit regnasse saturnū. Sed urani patre. Multo nquet prim⁹ in tris nupti sūmū celus habuit is id regnū vna cū fratribus suis sibi mstrat atq; paut/ Non magna dissensio. Siquidē maximoru doctoz auctoru de filio ac pre dubitatio ē. Sed tū utrūq; post fieri ut primus uranus emine mt celos potētia cepit et principatū hre nō regni/ postea saturnus maiores sibi apes cōparauit ad regni nomē adsciuit./ Nunc qui ab hys que retuli aliquātulū sacra historia dissentit Apum⁹ ea que uetus hīe cōmetur. ne poetaru ceptas in accusandis religionib⁹ sequi ac probāe videam⁹. Hec cui uerba sit. Enim saturn⁹ uxorē duxit opim/ Titan qui maior natu erat postulat ut ipe regnaret ubi vo uestra mae cor et sorores breues atq; apes suadent suēno/ ut de regno ne concedat fratri. Ibi titan qui fuit maior esset q̄ saturn⁹ docto et q uidebat matrē atq; sorores suas opa dare ut saturnus regnaret concessit ei ut is regnaret itaq; pactus est cū saturno ut si quid liberoz uirilis sexus ei natū esset ne quid educaret. Id eius rei cā fieret ut ad suos natos regnū rediret. Cui saturno filius qui p̄mus nat⁹ est ei nequeuit. Deinde postq nati sūt demum Jupit⁹ atq; Juno/ Cui Junone sacro in conspectū rediit atq; Jouē clam abscōdunt. Itaq; ei ueste conuolutū celantes saturno/ Item neptunū clam saturno apes pauit cuiq; clāculo abscondit/ Eodē modū tertio partu apes pauit Demmol plutonez et glaucā. Pluto latine dict⁹ est dispit. Hic ortū uocāt ibi filiā glaucā saturno ostēdūt. at filiū plutonē ei latet atq; abscondūt/ Deinde glauca puia mortua est. Hec uti septa sūt Jouis sinistq; ei⁹ strepo atq; cognitio in hunc modū nobis ex sacris scriptione traditū est. Hē paulep⁹ hec refert. Deinde titan postq̄ recauit saturno filios pcētos atq; educatos esse clam se educat sceā filios suos qui titani uocātur. sirēq; sui saturnū atq; opim cōprehendit eosq; muro circūegit et custodiā his apposit. Hec historia q̄ uera sit docet sibilla erythrea cadē fere dicens nisi q p m pauca q ad rem nō attinent discrepant/ Liberat⁹ ergo Jupit⁹ filiū sacrorū cōmne q prēm uinculis cōpedib⁹ phibet. Id enī titan patruus fecit q ille contra pactione Jouis uxōrē mares liberos sustulisset. Reliqua historia sic contexitur. Jouē adultū ei annuisse prēm ac matrē custodijs circūceptos atq; in uincula cōiectos fuisse cū magna cruciatū inhumane utrumq; ac filios eius expugnauisse parentes uincul' exemisse pri regnū red didisse atq; ita in certū uincasse/ Post hec saturno sorte datū ut caueret ne filius ei regno expellet illuz alienāe sorno atq; effugiendi periculi grā insidiatus Jouī ut eū necaret/ Jouem cognitis insidijs regnū sibi denuo vendicasse ac fugasse saturnū. Cum ei iacen tius esset per oīs trias psequētib⁹ armatis quos ad eius psequendū ul' necandū Jupit⁹ miserat uir in ytalia loca in quo latebr⁹ iacent/ Cumb⁹ et zebus eis constet illos hoies fuisse nō est obscurū qua ratiōe dij cepint nostri/ Si cui nulli reges ante saturnū vel urani fuerūt propt hoīm rusticitatē qui agresti vitā sine ullo rōne vuebant nō est dubiū qui illis tribus hoies regē ipm totūq; genus iactāe summis laudib⁹ ac nouis honorib⁹ cepisse ut etiaz deos appellarēt sine ob miraculū ritus. Rudes adhuc et simplices/ sine ut fieri solet in adulationē prin

ca. m. 13. m.

ca. m. 14. m.

ca. m. 15. m.

potētie · huc ob būfita quib⁹ erant ad humanitatē
compōsiti · Deinde ipī reges eī cui fuissent hui
quorū vitā cāpsecrant magnū sui desideriū mor
tui reliquūt · Itaq; hoīes eorū simulachra fierūt
ut habēs aliq̄d ad ymaginū contēplationē solatiū
p̄gressiq; longius p̄r amorē memoriā defunctor⁹
colē cepērūt · ut et gratiā referre bñ meritis vide
rent · et successores eorū allicerent ad bñ ꝓpan
di aspiritatē · Quod Cicero de nā deorū dicit
dicens · Suscepit autē uita hoīm · Consuetudoq;
eōis vt bñficijs excellētes uiros in celū fama ac
uolūtate tollerent · Hinc hercules · hinc castor · hinc
pollux · hinc esculapius · hinc liber · Et alio atq;
alio loco atq; in plerisq; aliis intelligi p̄t
acūte ueritas grā · Aut quo libentius Reipub.
causa p̄cipui adirent optimi quiq; virorū fortiū
memoriā honoē deorū īmortaliū gsecutā · Hac
saluare ratiōe Romam Telazes suos cōsecrauc
runt et Auguri suos Reges · Sic paulatim Reli
giones esse cepērūt dū illi p̄im qui eos nouerāt
eo ritu suos liberos ac nepotes deinde oīs posteri
imbuerūt · Et hi tamē sūmi Reges ob celebritatē
noīs in puēris colebātur · Prinatiq; vo singuli pli
gentis aut orbis sue cōuitores seu viri fortitudie
insignes erant · seu femine castitate mirabiles sū
ma venatione coluerunt · Vt Egyptius ysirem · Mau
ri Jubam · Macedones abirū · pen/brauam latini
faunū · Fabii Ammeum · Romani quirinū · Eodem
utiq; modo Athene minerua · Hamos Junonē · pabos
venerē · vulcanū lemnos · libri naxos · Apollinem
delfos · Sic per plōs atq; Regiones ~~uarias~~ uarias sacra sus
cepta sūt · dū hoīes grati esse in suos p̄manēt aspi
rant et quos alios honores vim cinerib⁹ deferant
lucente nō p̄t · Pia pietas eorū q̄ sanctissimā plu
rimū cōtulit ad curorē · Cui ut diua scripte nati vi
detur dignos honores penab⁹ detulerūt deferriq;
iussērunt · An p̄t aliquis dubitare quō religiones
horū sint institute · aī apud Aaronē legat · ecce iba
locus impanatus · Nunc pateras libate Jouī · ꝑabusq;
uocate · Anchises · Genitorē · Cui vo nō tm īmorta
litatē uerū etiam ventorū tribuit potestatem · posam⁹
ventos atq; hec me sacra quot āmis urbe velut ꝑtim
templis sibi fierē dicatis · Idem saluator de Jone et
pan · et Aesculapius et Apollo fecerūt ac postea de hijs
ipis sanctissimi eorū · Accesserūt etiā poete et cōpī
tus ad voluptatē animōrū in celū eos sustulerūt ·
sicut fecerūt qui apud reges etiā malos panegyricis
mēdacib⁹ adulātur · Quod malū a grecis ortū est ·
Quorū leuitas instructa dicēdi facultate et copia
incredibile est quātas mēdaciorū nebulas creauerit
Itaq; admirati eos et susceperūt ꝑim sacra illorū
et vniuersis gentib⁹ tradiderūt · Ob hanc vanitatē
Sibilla sic eos increpat · Grecia quid cōfidis in viros pi
cos Cui bono autē vana fama mortuis ac quidē et
imolas simulachris · Quis tibi errorē in mētē posuit h
ꝑfice relicto dei magni ore · Varro tullio⁹ qui nō tm
ꝑtrius orator sed etiā ꝑhus fuit · siquidē solus eruit
platonis Imitator in eo libro · quo se ipē de morte filie
cōsolatus est · nō dubitauit dicē deos q̄ publice colen
tur hoīes fuisse · Quod ipsius testimonijs eo debs gra
uissimū indicium q̄ et augurale habuit sacerdotiū et
eosdē se colē venerariq; testat̄ · Itaq; int̄ pauos visi
culos duas res nobis tradit · Nam dū ymagines
filie eorē se mō cōsecraturū esse ꝑhibet · quo illi a
ueribus sūt conscarati · et illos mortuos esse docuit ·
originē vane superstitionis ostendit · Cū vo inquit
et mares et femmas cāplēs ex hoīb⁹ in deorū nūo esse
videam⁹ · et cor in uerbis atq; agris augustissima de
lubra venēm̄ assentiā eorū sapiē quorū nigrem⁹ et in
nētis ecīn vitam legib⁹ et institutis exaltā ginstitutāq;
habem⁹ · Et si vllū vnq̄ animal cōsecrādū fuit illud p̄
fecto fuit · Si enim ꝑgentes aut amphitriones aut
tyndari in celū tollenda fama fuit · huic idem honos ēte
dicendus est · Quod quidē fatiā te q̄ oīm optimā doctis
simā q̄ approbātibus diis īmortalib⁹ ipīs in eorū cetu
locatiq; ad eximonē oīm mortaliū cōsecrauerūt · Fortasse
dicat aliquis pre nimio luctu delirasse Ciceronē · Itaq;
eis illa ozō et doctrina et exemplis et ipō logīdi gnie ꝑ
fectu nō egri sed constantis animi ac indicij fuit · Et
hec ipsa sua nullū pfecto indicium dolozis neq; em̄ puto
illū tam varie tam capiose tam ornate scribere potuisse
nisi luctū eius et ratio ipa et cōsolatio amicoru⁹ et lon
gitudo tpis mitigasset · Quid idē dicat in libris de re
publica idē · de glia · Nam de legib⁹ quo in aperte platēs
secut⁹ legēs uolunt pene quibus putarent vsuri ee iustis
et sapientes cuitatē · De religione ita sanxit · Deos et
eos qui celestes semp habiti sūt colūt et illos quos in celo
merita locauerūt · Herculē · liberū · Esculapiū · Castorem
pollucē · Quirinū · Item in Esculapio cū dicit totū pe
ne celū humano gne completū · Si vera mquit sequuti
veta et ea illis ea que sceptores gentiū ꝑdiderūt eruere
conari ipsi illi maiorū gentiū dñi qui hūt · hinc a no
bis ꝑfecta in celū rapient · Quare qm̄ demōstrant
sepulchra in grecia reminiscē qm̄ eos miciat · q̄ tradā
tur mysteriis · Cū itaq; ea hoc late patere intelligere
testat · est utrūlibet atria cōsciām ex ipīs mysteriis
meliori posse q omēs illi hoīes fuerint qui columen ·
Et cū de hercule libero · Esculapio · Castore · pollucē
manifestāter fatetur · de Apolline ac Ioue prīb⁹ eorū ·
Item de Neptuno · vulcano · Aere · Cauzio · quos ma
iorū gentiū deos appellant · timuit apte confiteri · et
idcirco ait late hoc patere ut eam de Ioue ceteris q̄
antiquorib⁹ dīs intelligim⁹ · Quorū memoriaz si
eadem ratione veteres cōsecrauerūt qua se ymagines
nomēq; sibi consecraturū esse dicat · Ignosti mendacib⁹
pīs · credentibus nō ꝑs · Quis cui tam demens qui
consensu et placito īmortaliū stultoz aperti celū mor
tuus arbitret · aut aliquē quod ipse nō habeat dari
alii posse · Apud Romanos deus Iulius · q̄ hoc scelē
to hoī placuit · Antonio · Deq; quidem · q̄ hoc pastorib⁹
visus est · aiz alter · gemmu frīs extulit · alter prīe
paricida · Et si consul fuisset Antonius · Gaius
Cesar pro suis m̄ · p · meritis etiā defuncto hoīs
honore carnisset · Et quidē consilio prisonis socri
et lucij cesaris ꝑpinqui qui vetabant fin⁹ facti et
dolabelle consulis qui columnā in foro ꝑ tumu
lum eius euitit ac forū cepiauit · Nam Romulum
desiderio suis fuisse declarat · Ennius apud quem
ꝑtus amissū regē dolens hec loquit · O Romule qo
mule die qualē te prīe custodē dñi genuerūt tu
produxisti nos intra luminis horas · Put⁹ o gei
tor prīe · o sanguē dīs oriundū · Ob hoc desiderium
facti⁹ arcanū est Julio paulo mētienti qui sibi nat⁹
natus est · a pribus vt nūtiaret plebi vidisse se re
gem humano habitu augustiorē · cuiq; mandasse · ad
ꝑtm ut sibi delubrū fieret dicens se deū esse · et qui
rinū uocari · Quo facto et ipī populo ꝑsuasit Romu
lū ad deos abisse · et senatū suspitāt · eodē regie ha
bitauit · Potestā hīs que retuli esse cōtentus
Sed supsit · adhuc multa suscepto opi nēa · Nam
quis ipō Religionū capite destructo vniuersa subuer
tere libet tamē persequi cetit · et redargue plenius
inanes ꝑsuasiones ut tādem hoīes suoru⁹ pudeat

ac pemtcat etrorū · Magnū lx opus et hoīe dignū / Religi
onū aīos nodis exsoluē ꝓgo vtaut lucretius · Cum quam
hoc efficē nō potuit qui nichil veri assēbat / Nim est hoc
affinis qui et verū deū asserim⁹ et falsos refutam⁹ / Illi
qui poetas fmxisse de dīs fabulas apmāt / deas femmas
et esse arduū et colunt / Peuoluūt ipzudētes ad id qđ
negauerant cone illos ac parē · Nec cui fidi ꝓt qñ duo
seruos gīandi eī sint institui / Excepta vo seruū dui
sitate nō mtelligūt consequens esse ut concipiant qđ
in deū cadē nō ꝓt / Sed ish putāt · Nam et Ioms ēe
filios diaīt et cetēz deorū · Nascāmur ergo et cotidie
quidē dī noui nec cui vmeāmur ab hoīb⁹ feaūditate ·
Igīt deorū inmortaliū plena st oīa nullo saluet mozīēte
Nam eī homīn vis metedibilis nūs sit mesimabilis
quos eī scam nascāmur mozi neē est quid deorū tam
dem esse putem⁹ / qui tot sēlis nati st imortalesqz mā
serunt · Cur ergo tam pauca colūtur nisi forte arbitrā
nō gnerandi eī · Sed mitimō capiēde voluptatis du
os esse seruos deorū et ea cētere que honīcloz et fa
ci et pati pudet / Cui vo dicimur aliqui ex aliquib⁹
nati · consequēs est ut semp nascāmur / Si quidē aliqui
st nati vel si nasci delierūt sare nos cōuenit cur
aut qui desierunt / nō mlepide Seneca m libris no
rmis phie · Quid ergo est mste · Quae apud poetas
fallacissim⁹ Iupit desierit liberos tollē · Verū seruge
nazus factus est et illi lex papīa fibulā imposuit ·
An impetrāt ues truī liberoz / An tamdē illi venit
m mētem / ab alio exspectes alti qđ facio · et timet
ne quis sibi fanat qđ ipe sacrino / Et ish qui deos as
serunt videant quō respondeāt huic argumēto quod
mfēmo · Si duo st seruos deorū sequitur cōcubitus
si cocūt et domos hēant neē est / Nec enī carent vi
tute ac pudore ut hae ꝓmiscue aut m ꝓpatulo faciant
sicut multa faciē idem⁹ alia / Si domos hēant con
sequens est ut et vxes hēant et quidē actore nasone
q̄ ait · Plebs habitat diuisa locis ac fronte potētes
celicole clarisqz suos ꝓsiliē penates / Si habent vxes
et agros igrē hēbunt · Iam quis nō videat q̄ sequā
antre illos et colē qđ victus eī fit · Ergo mortales
st · Q̄ argumētū retoquersus idem valet · Si eoz
agros nō habent nec vxes quidē · Si vxes nō · nec do
mos quidē · Si domū carent ergo et cōcubitu · si con
cubitus ab hīs abest et seruos igrē femne⁹ · In dīs
aūt videm⁹ esse et femmas / Ergo dī nō st · Dissoluat
hec argumēti siquis ꝓt Nā enī res rem sequit · et
hec vltima nacē sit confitear · Sed ne illud quidem dis
soluet aliquis · Ex duobus seruis alē fortior ē alē
infirmior / Robustiozes enī mares st femne imbecil
liores · Imbecillitas autē nō cadit in deū / Ergo nec
feie seruus Hinc addā siquorsus argumēti suprema
illa conclusio vt dī non sint qui ni dns et feie st ·
Ob has rationes stoici aliquersus deos mēpre
tantur · Et quia nō ꝓsidēt quid sit in vo cōnātur
eos eī rerū naturalū virtute cōuīcē · Quos Cicero
scaū de dīs ac de religionib⁹ corū hinc sīāz tu
lit · Detecto igitur vt a philicis rebus bn atqz vn
luce iucundi tractu ratio ē ad omētacos ac ficte
deos / Cum ves falsas gemue opīmāe cozoresqz
turbulentos et superstitiones pene anles · Et forme
cui nobis deorū et ctatus et vestitus ornatusqz no
ti st / Nā ꝓtea cōiugia cognatoēs oiēs oiāqz tra
ductu ad silitudinē inbecillitatis humane / Quod
plani⁹ quo verius dici ꝓt · Romane phie prin
cepe et amplissimo sacdotio ꝓdie⁹ cōmētacos ac fi
ctos deos arguit quorū aule⁹ superbacēs pene anles
esse testatur falsis opinionibus errozibusqz turbu
lentos implicatos esse vo hoīes queruē · Nam tot⁹ liber
terra⁹ de natura deoz oīs fundie⁹ religiones cuius
ac delet · Quid ergo a nobis exspectat amplius ·
Cum eloqa separe possim⁹ lucretiō · himmc qdez
Sed fidutia illi refuit ignoratō veritatē · Quod ipe
simplicit m cotez ape cōfitetur · Nec enī facilius
posse se dicē qđ non sit q̄ quid sit · hoc est falsa m
telligē qđ nescire · Clarū est igrē hoīes fuisse illos
qui dī putarent · et eoz memoriā post mortē conse
cratā · Ideo et statuas duisse st et ēte ymagines
singuloz q m eo habitu et etate simulachra eoz
configurata st m qua quēq; mors deprehendit / Con
stitem⁹ si placet cuiusmas mseliaī deoz · ysis filius
ptridis · Cereq filiaz / expulsa et per orbem tre iacta
ta latona vix insulas ptuas m qua parerē inuenit ·
Venter mare et amauit formosū adolescētē et cuius
cā ꝓlice deprehensū exsectis virilib⁹ semmuzū ne
diceret / te deo nūc sacra eius a gallis celebrant
sacdotibus / Iuno ꝓlices acerime ꝓsecutu ē qz pare
ipā nō potuit a frē / Insulā samū scribit varro
ꝓus parthemā nominatū q ibi Iuno adoleuit ibiq
eam Iou inpsexit · Itaqz nobilissimū et antiquis
simū templū eius est sami et simulachrū i hīs
nubīs figuratū et sacra eius Inmūsaria nupti
arū ritu celebrātur / Si ergo adoleuit si fuit ūgo
ꝓmo · postea mulier hominē fuisse q̄ nō intelligit
ꝓcaterm se fatetur · Quid loquar obscenitatē veneris
oīm libidinibus prostitute nō deorū tm sed et homī
nec enī ex famoso ovarie stupro genuit hazmoniā
Ex mauzio hermaphrodituī qui est nat⁹ androgin⁹
Ex Ioue cupidinē / ex anchise eneam / ex buta cunē
ex adomo quidē nullū potuit quod etiā tū puer
ab apro ictus occisus est · Quin ꝓma ut in hystoria
sacra cōtinet artem mezentiacas instituit · Luctuq;
in mulieribus in stupro fiunt ut vulgo coitꝰ q̄stu
facerēt / Quod ideo inpiant ne sola pōtz alias
mulieres impudica et vnoni appetens videretur ·
Etiā ne hec hīt aliquid numīs au⁹ plā numerant
adultia q̄ partus / Sed ne ille quidē ūgines illiba
tū castitatē seruare potuerūt · Unde enī putem⁹
Erichtonium esse natū · An ce tria vt ꝓtē vixerī
volūt · At res ipsa clamat · Nam cū vulcan⁹ dee
arma fecisset · eiqz Iupit optionē dedisset pīmi
qđ vellet postulandi utrasset qz ut solebat per in
fernā paludem se nichil negaturū · tunc fab⁹ claud⁹
munerue nuptias postulauit · Hic Iupit optimus
maxim⁹ tanta religione constrictus abnere nō
potuit / Minuas tamē monuit repugnare precio
tāqz defendē · Cui in illa collectatē vulcanū in
terra ꝓfudisse semē aūt ut sit Erichtoni⁹ nat⁹
id q̄ illi nomē inpositū a discordia et tra quod
ex certamine atqz humo / Cum igrē ūgo cū puerū
cā draconē conclusū et obsignatū trib⁹ ūgimb⁹
Cyanipidis cōmendaunt / cuidens ut apmoz secessū
qđ nullo mō posset colonis · Alia cā pene ama
torē suū ꝓdidisse qui erat turbans disticus
equus / plurimū medicā asclepiū auxando Iu
nem aduocauit eiqz sanatū secretis alma reco
dit sedibus et numphye egerie nemoriq; relegat
solus vbi et lilius ptulit ignobilis cuius exigrē
vsqz ibi noīe viribus esset / Quid sibi vult hec
tam diligens tam sollicita animo / Quid secretis
sedes / Quid relegatio vel tam longe vel ad mu
lierē vel ad solitudinē / Quid dentur noīs omu
tatio · Postremo quid equoz tam ptinax abnūā
tio / Quid significant hec omīa nisi conscientiā

vemus

ca m 19 m

stupri et amoꝝ nimie virginales Erat plane aurantiū volorē pro tam fracti Juuene lusceptꝝ q̄ amāti nouerce obsequiū ꝓnegauerat. ¶ Hoc loco zefellēdi sī etiā hm qui deos ex hoibus esse factos nō tm fatent. Sed ut eos laudent etiā gloriātur aut virtutis gr̄ā ut hercule/aut alicuius ut cererē ac hercē/aut artiū reptoꝝ ut esculapiū aut mineruaz. Hec vo q̄ incepta sunt q̄ q̄ nō digna ꝓpe q̄ hoīes reprobabili se seclo cōtaminent hostesq; deo vero fiant. quo cōtempto mortuos sacra susapiunt et singulis rebus ostendam. Virtutē esse dicunt que hoiem tollat in celū nō illā de qua plī disserunt que posita est in homis animis. Hanc corporalē que dicit fortitudo que qm̄ ꝑpaupe in hercule fuit imortalitatē meruisse creditur. Quis tam stulte inceptus est vt corporis vires diuū ul' etiā humanū homū uelit/cui sint et maiores ꝓrogatiue attribute et uno morbo sepe fortissimi vel ipā senectute minuātur et corruāt/Itaq; ille idem cui deformatā vlceribus thorax suos cinet nec sanari voluit nec senē fieri/neq; se ipō minor aut deformior videtur/Hinc ergo quo vinū se ipse cōbiberat. asserebat in celū putauerit. eaq; ipa q̄ stultissime st' aduersus simulachris et ymagib⁹ expressa et cōsecrata posuerūt/ut i ꝑpetuū vanitatis illoꝝ monimēta ꝑstarent qui ob necem berbaz deos fieri credidissent/Sed hec fortasse grecoꝝ culpa sit qui res leuissimas pro maximis semper habuerūt/Quid nr̄i nuz sapiētiores q' athlentaz quide virtute cōtempnūt q̄ nichil obest. Sed ne gras q̄ late solet nocē sic admirant. vt fortes ac bellicosos duces in deoꝝ cetu cōlocari arbitrent/nec esse vllam aliā ad imortalitatē viaz q̄ creatus duce. aliena vastare delere vrbes. Opida crandē liberos populos a'truncare aut subiicē seruituti/vitiare quo pluzes hoīes afficiant. expliauerint. occiderint. eo se nobiliores et clariores putant et manes glorie sue capti sceleribus suis/nomē ututis impetrāt/Iam malles ut a ferocib⁹ deos sibi fingerēt q̄ imortalitatē tam atrocius probarent/Si quis vnū hoiem ingulauit pro cōtaminato ac nephario habetur. nec ad ferenū hoc domicilū deoꝝ admitti cum suis putant/Ille aut̄ qui infinita hoīm milia truncauit. ciuitates campos inundauit. fluia ifecit nō mō in templis sed etiā in celū admittit/Apō Ennū sic loquē affirmamus. Si faciendo plagie celestiū ul' ascendē aliq; est michi soli celi maxima porta patet. scilicet q̄ magnā ptē generis humani certum ac ꝑditū/O in quātis tenebris affricane versatus es vel potius O poeta q' ꝑ cetera et sanguinez patē hoībus ascēsuz in celuz putauis/Cui vanitati etiā Cicero assensit. Est vo inquit affricane Nam et hercli eadem ista porta patuit tuq; ipe plane aī id fieri. Auctor fuit in celo/Equidē q̄ statuē nō possū dolendū ne an ridendū putem. aī utrāz graues et docti et ut sibi videntur sapiētes viros in tam miserandis errorū fluctib⁹ volutari/Si hec e virtus q̄ nos imortales facat mori quide magis velim q̄ certo esse q̄plimis/Si alit imortalitas paci nō pōt nisi pr̄ sanguine quid fiet si oīs in concordiaz consenserint. Quod dei fieri pōt si pruinoso et impio furoꝝ proiecto innocentes esse ac iusti velint/Cui igit nemo erit celo dignus. Cum pibit iitus. q̄ hominib⁹ seruire in hoiēs non habitaz. Sed ista q̄ euisiones

urbiū ꝓlorūq; suā gloriā computāt. Deū pubhaī nō fecerunt. rapient. sement et Simulacris insolentes illatis humane coactaq; fetus urupent vt habere hostem possint quē sceleratū deleant quē latescant.

Nunc ad reliqua ꝓgamus. Nomē deoꝝ antiqu ac hīs traditio muneriū fecit/Possū dīci docē hīs vinū atq; fruges aī ꝓgeniem ech atq; saturnū fuisse i vsu hoīm. Sed ab hijs sane iuenta esse signa. Nā pōt plus aut minus vitam colegisse fruges hijsq; fracte panē facē docuisse/aut vuas de vinibus leenis expressisse vinūq; fecisse/q̄ fruges ipas aut vites gnāsse ac ꝓtulisse de tra. Reliqui hec sane humanis ingeniis deus ercuēda/tā ficti nō pōt qui ipi sint omia qui et sapiam tribuit hoī ut inuenire et ea ipsa q̄ possent inuenire/Artes quoq; inuentoribus suis imortalitatē ꝓpisse dicūtur. vt Esculapio medicina/Vulcano fabrica/Colamo igitur et illos qui fullonicā Sutrinā ve docuerūt. Cui aut figuline Fictori honos nō hētur. An q̄ ish dites vasa sanna cōtempnūt. Sunt et alie artes quarū reptores vite humane plim ꝓfuerūt. Cui non et illis attributi st' templa. Sed minuti/Omnia ē que oēs ꝓpleri. ideoq; illi opifices supplicant. Ergo ab hijs sordibus ad celum ascendit in celuz. Est vo aut quisq; dilinquat cū qui terram aut animantibus celū aī astris et lunis erroris est vt eam venetur. que tale docuit ordiri/Quid ille qui vulnera in corporib⁹ sanare docuit/Nuz pōt esse ꝑsuasior q̄ qui corpa ipa formauit sentiendi atq; videndi ratione vere herbas triq; ipsas et cetā quib⁹ medendi ars constat exco gitauit atq; protulit./ Ut enī dicat aliquis et hunc simo qui fecit osa et illis qui ꝓfuerūt sua veneratione esse tribuēdā/Primus nec factū est vmq; ut qui hos coluit etiā deū coluerit/Neq; ficti pōt qui si honos idem tribuat alijs/qui oīo nō colitur. cui Religio est illū esse vnū ac solū deū arbitrē/Clamat simo poeta cos omīs qui iuentas vitā excoluē per artes apud inferos esse. ipm̄ q; illi Reptorē mediane talis et artis ad stigias vndas fulmine esse detrusum. vt intelligam⁹ q̄ tā valeat pat' omps qui etiā deos filiūbus extinguat/Sed hoīes ingeniosi hanc forte secā habebant rationē q̄ deus fulminari nō pōt/Apparet nō esse factū ymo vo q̄ firm est apparet hoiem fuisse nō deū/Sen tatui em̄ poetaz nō in facto est. sed in noīe. Metuebant enī malū si contra publicā ꝓfessionē fatereūr quod erat verū. Quod si hoc cōstat me ipsos et hoībus deos factos. cui. q̄ nō arbitrat poetas si q̄ illoꝝ figuras et vultus et mortes et bella et adulta discebant/Quibus de rebus intelligi datur nō potuisse vllo pacto fieri deos q̄ ne hoīes quide probi fuerūt eaq; ni vitia sua gesserūt/que morte parui sempie nam. ¶ Veniō nūc ad proprias Romanoꝝ Religiones qm̄ de cōib⁹ dixi/Romulū Nutrix lupa honorib⁹ est affecta dignos. Et fieri si aliq; ipm̄ aui figurā gerit. Sed auctor ē lucr Tace time esse simulachrū et q̄dam nō corpis sī mētis ac morū/fuit enī fusculi vroz et ꝓpter vulgum corpois vilitatē lupa me pastores nuncupatā ē. Vnde etiā lupanar dicat. Exempla salient athenensiū in ea figuranda Romam ꝑ sceam st' Apud quos mercurius q̄dā noīe leena aī tyrannū ostendisset q̄ nephas erat simulachrū cōstitui mētricis in templo

alialis effigiem ꝓfluxerūt aut nomē gerebat. Itaq; vt illi nouimꝰ ex noīe. sic ista ex ꝓfessione fluxerunt huius noīs etiā dicor. Festus dicitꝰ. ē. et lauernalia ō sanctum. Hec hanc solam romani mētricē coluēr. sed paulā quoq; quā Paulus festi fuisse verum narrat et scribit. Nam quātū ista īmortalitas putāda est quā etiā mētrices allequūtur. Flora aī magnas apes ex arte mētriā ꝙsumsisse ꝓphetis ferūt. Hiemē etiamq; prauam reliquit aut ex annio fenore suos natalis dies celebrarēt. Exitiōe ludorū quos appellat floralia. Quod q; senatus flagitiosū videbatꝰ ab ipō noīe argumētū sui placauit. ut pudendę rei q̄dā dignitas adderetur. et deam fmrexūt esse q̄ floribꝰ ꝓsit cāq; aptē placuit. vt fruges aī arboribꝰ aut uitibus bñ ꝓficerent. Eū colorē sequi in fabulis puta nō ignobilē nymphā fuisse narrant q̄ sit clotis voluptatū cāq; zephiro nuptū quasi dotis loco id accepisse munerīs a mario ut habēt florū oīm ꝓmātem. honestę quidē ista dicūtur. si honestis turpibusq; adhibeāt. Hec debent aī vitia q̄rere huiꝰ modi ꝙmēta nos decipere. Celebrant̄ ergo illi ludi cōuenienter memoie mētrices aī oī lasciuia Nam ꝑter vbrū lucētiam quibꝰ obscenis eis effigies exuūtur. etiā vestibꝰ. ꝓpter flagitātę mētricis q̄ tūc gymnasii fungitur. offitio et in conspectū ꝓpli vsq; ad sacietatē impudicarū lumiū aī pudēdis membꝰ ārmētur. Cloatine simulachrū in cloaca maxima ꝛceptū metus ofcauit. Et q; aut̄ esset effigies ignorabat ex loco illi nomē imposuit. pauorē pallorēq; tullius hostilius figurauit et coluit. Quid de ire dicam nisi dignū fuisse qui semp deos suos sicut optari solet ꝑsentes hēret. Ab hoc illud maxi marcelli de conseratione honoris atq; ituris honestate nominū differt. et congruit cauē uanitate mētem quoq; aut deos senatus collocauit. Quā pro facto si habuisset hmōdi sacra nūq; acquisset. magnū certe audaciq; cōsilii fuisse gretā dicat q̄ quid cupidinis et amoris simulachra in gymnasiis conseca asset. Adulatꝰ est adeliect atticus et urisit hominē simulatē. Non enī magnū illud aut oīno crimen dicendū fuit. sed impudicoꝝ hoīm potius et deplorata neq;tia qui liberos suos quos erudire ad honesta debuerēt ꝓstituere lubidini uacātes. a quibꝰ flagitiorū deos et in illis potissimū locos ubi nuda corpa corruptor. lubus patēt. et in illa colentes noluerūt q̄ simplex et ꝙpinqua ꝓpe uicinia et in laqueos ꝑ. cadē q̄ caue. Quid mirū si ab hac genere vnuisa flagitia manarūt apud quā uitia ꝙ religiosa sūt. eaq; nō mō nō uitant. uerū etiā colūt. Et ideo hinc sine māq; grecos potētia vincit adiecta uirtutes oportē nō uitia cōsecrari. Quod si reapse Q marce tulli nō uides forte ut uitupant uitia aī uirtutibus q̄ mala bonis adhezēt. et in animis hoīm potētiora sūt. Quę si uetus consecratio rūpe hic tibi cadē illa gētia. se alios deos colē ut prosint alios ne noceant. Hec enī semp erudita ē cotis q̄ mala sua pro bis habet. ut romam rubiginē ac febrem. Si ergo uitia cōsecrāda nō sūt in quo tibi assentio. Hec uirtutes quidē non eni ꝑ se sapiūt aut sentiūt neq; mēs pectus aut exicalas luto fingas sed uitia pectus collocaūde sūt et uterꝰ cōprehendūde. ne sint falsi si certa hoīem fuerit colloca te. Itaq; ꝑclarā illā legē nā dicebo q̄m ponus hys ubis. Est olla ꝓpter q̄ datur hoī alcusꝰ i celi meutē uirtutē pietatē fidem caritatēq; laudū delubra sūt. Ar qui hec sepatā ab hoīe nō possiūt. Si enī colenda sūt in hoīe ipō sunt natē est. Si autē sunt extra hominē quid opus est ea colē quibꝰ carere. Deinde enī colenda est. nō ymago uirtutis z co

lenda est nō sacrificio aliq; aut thure aut ꝑcatione sed tempꝰ si uoluptate sola atq; ꝓpitio. Nam quid est aliud colē uirtutē nisi eam cōprehendē animo ac tenere. Qd̄ unusq;sq; semel ul simul aarepit nelle amittē. Hic solus uirtutis est cultꝰ. Nam religio ac uanitas nulla alia nisi vmꝰ dei tenenda ē. Quod ig̃ opus est. o vir sapientissime supuacuas extinctorumbꝰ ac aparē q̄ possint humanis vtibꝰ ede. Quid sacerdotes cōsultare ul ista vana et insensibilia auguries. Quid īmolare victimas. quid tātos suptus ul fm grandis ul calendis ymagibꝰ impendi. Sacrilegus et incorruptꝰ templū est pectus humanū. Hoc potius ornatus hoc uerus illis numinibꝰ impleat. Hae g̃ falsae ofcarationes sequūt. qd̄ nare est. Cum enī sic ituros colūt id est qui umbras et ymagines ituri cōsecrantur. ea ipsa que vera sūt tenē nō pūt. Itaq; nulla in quoq; virtus ē. uicijs ubiq; dnantibꝰ nulla fides ira quoq; pro sē rapiēte. nulla pietas nec consanguineis nec parentibꝰ parcēte anaitia. et auiditate iuuenentū et in seruū ruente. Nulla est pax. nulla cōcordia publica bellis seuientibꝰ. priuatim uero inimicitijs usq; ad sanguinē furentibus. Nulla ē pudicitia libidinibꝰ effrenatis omēs seruī et omīs cor poris ptes ꝙmmātibꝰ. nec tū desinūt ea colē q̄ fugiūt et oderūt. Colunt enī thure ac sūmis digitis q̄ sensibꝰ minimis horrē debuerūt. Cum error omīs ex illius principalis ac sūmi boni ignoratione descendit. vide a gallias occupata. obsessi in capitolio romam aī ex mulierū capillis tormēta fecisse eidem uenerī caluę cōsecrauīt. Non ig̃ intelligunt q̄ vane sint religiones ul ex ipō q̄ eas hys ꝛceptis cauillant. Macedemonios fortasse dicunt deos sibi ex cuētis fingē. Cum aī messenios obsiderent et illi sacrū decapti obsessorib̃ egressi ad diripiendam lacedemonē accurrissent. a spartanis mulieribus sibi figura q̄ sit. Cognitis autē dolis hostium lacedemonij seqbātur hys armate mulieres ob iram longius exierūt. Hinc aī uiros suos cuncte parare se ad pugnā q̄ putarēt messenios esse ex pugna sua mutauerūt. Et illi uxorib̃ cognitis et aspectu in libidinē cōuersi sicut erant armate permixti sūt utiq; ꝓmiscue. nec enī uacabat discernere sicuti iuuenes ab isdem antea nulli aī virginibus ex quibus sūt parthenij nati. Propt̄ hui facti mēoriam eidem veneri armate simulachrū q̄ posuerit q̄ tum ꝛ si ex cā nupti venit tū honestꝰ iudex armatū venerē cōsecrasse q̄ caluā. Eodem tēpe Ionii quoq; pistori ara pōita est q̄ cos in q̄rē molentes. vt ex oī fraudeto q̄ habebāt panē facerent et in hostiū castra iactarent. coq; facto soluta cēt obsidio despectibus gallis magna subigi posse romanos. Hinc ista religionū derisio ē. Si earū defensor essem quid tam grauē queri possem q̄ deorū nomē in tantū uenisse cōtemptū ut turpissimis noīibus ludibrio habeat. Quis nō uideat forma eam tam ul ꝓnus doctos uiros celebrādis forū natalib̃ oparī. Quis aī audiat deā mutā tenē usū quicat. Hanc ē digit̄ ex qua sint lares nati et ipsa lara nominat̄ ul lauondā. Quis ꝓsiliū colenti ꝓpē qui loq̄ nō ꝓpē. Colie et ceca q̄ hec alii frat uidituī de fanto boū diuinitatē gscauti q̄ ꝓdiit fidem. Et anima q̄ mortes tuet ē animus ac fulcimē subiungit. et strenuus qui strenoiza di agri rocīn ꝓmꝰ mouit. Et tutinꝰ in cuius sinu pudendo nutentes ꝓsidant. ut illarū pudicitiā ꝓpter deus delubasse putatur. Et mille alia portenta ut iam vanores q̄ hī colēda suscipiunt q̄ egyptios esse dicamꝰ qui monstruosa et rudi aula q̄dam simulachra venerant. Et hec tū hinc

ven⁹ calua

ven⁹ armata

Jupiter pistor

aliquā ymaginē/ Quid q lapidē colunt īformem ac
rudem an nomē est t'mni⁹/ Hic est quē pro Ioue sa
turnū dicā denotasse. Hec īmerito illi honos t'bunt
Iam cā turquim⁹ capitoliū fuit uellet atq; m eo loco
multorū deorū statilla essent cōsulunt cos p augura
ue⁹ iou ostrenit/ Et ostenib⁹ certis solus t'mni⁹ nā
sit/ Vnde illū poeta capitolij īmobile saxū uocat.
/ Iam et hoc ipō q; magn⁹ iupit' īuenit' an nō cessit
lapis ea fortasse fiducia q eū de prīnis finalibus
luternauit/ Facto itaq; capitolio sup' ipm t'mnū fo
ramē est m tecto relictū ut q; nō cessarat luxo
celo frueret. Quo nec ipi quidē fruebant. qui la
pidem fou putauerūt/ Et huic g⁹ publice supplicat.
quasi custodi limū deo qui nō tm lapis sed etiam
lupes interdū est. Quid de hijs dicas q; colunt
talia nisi ipos penitissimū lapides ac lupites esse.
/ Dicim⁹ te dns ipos qui colūtur. nūc te sacris
ac de misteris eoū pauca dicenda st'/ Apō apos
autē humanā hostiam iou tenentes īmolauit idq;
sacrificiū posteris tradidit/ qđ est nup adriano mp
ante sublatū/ Erat lex apud taurās īhumānā et
ferā gentes ut dyane hospites īmolarētur. et id
sacrificiū multis temporib⁹ celebratū ē/ gallieno atq;
tenentarum humano cruore placabant/ Ne latini
quidē hui⁹ īmanitatis exptes fuit siquidē lacial'
lupit' etiā nūc sanguīe colunt humano/ Quid ab
hijs iom pcātur qui sic sacrificant. Aut qđ tales
dn pitnē hoibus possūt quorū penis ppiantur.
/ Sed de barbaris nō est adeo mirandū quorū reli
gio cū moribus congruit. Nrī u⁹ qui semp mag⁹
tudinis et humanitatis sibi glām uendicauit.
/ Nōne sacrilegis hijs sacris īmanores reputāt.
Dij enī pfectus salutem st' hūdi qui cū sint sibi
inuicē diuersimodis studijs expleti ab humanitate
desistunt/ q; qui rudes et ipiti ad mala facinora
humorū iguoratioē labunt⁹/ Apparet tamē anti
quū esse hunc īmolādorū hoīm ritū/ Si quidē
saturn⁹ in lacio eorem gnē sacrificij cult⁹ est nō
quidē ut hō ad aram īmolaretur. sz uti in tyberim
de ponte molbio mitterētur/ Quod et unus quoda
factionarū vates auctor ē. Cui⁹ unus ritus
est talis. Et capita dari et pat' mittit lūna/ idest
homnē qđ q; uidet' ambiguū et fas illi et hō
nas solet/ Verū id genus sacrificij ab hercule cū et
hyspama vendret dī esse sublatū/ ritu tamen
pmanēte ut pro ueris hoībus ymagines iace
rētur e stupro/ vt Ouidius in fastis docet. Do
nec in hec uenit tyrinthius arua quot annis
tristia leucadio sacra pacta modo/ illū ihram
neos in aquā mulisse q;ritis. Hercules exemplo
corpa falsa iacet/ Hec sacra vestales ignes faci
unt ut aut idem. Tui quoq; pfecto virgo simu
lachra vnoris mittē rubeo stirpa pōte solet.
/ Nam de mfantib⁹ qui eidē saturno īmolabātur
ppt' odiū iouis quid dicā. Non īuemo tū bar
baros tam īmanes fuisse hoīes ut parricidiū
sui idest tetrū atq; execrabile humano gri fa
cinus sacrificiū uocarent/ cū teneras atq; īno
centes aīas q; maxīe est cuiq; parentib⁹ dulces sine
ullo respectu pietatis extinguerēt. īmanitateq;
oīm belliarū que tamē fetus suos amant feritā
te superarent/ O demētias īsanabilē. Qđ illis
usū dn facē ampli⁹ possent si essent uratissimi
q; faciūt ppitij cū suos cultores parricidijs
inquinārt. orbitatib⁹ mactant. humānis sensib⁹
exuant. Quid pōt esse hijs hoibus sanctius. aut
quid in prophanis locis faciant q; mt' aras de
uū suāma scelera cōmittūt/ Postremū festus in
libris hystoriarū per saturnū refert carthaginen
ses saturno humanas hostias solitas īmolare/ Et cū nūc
essent ab agathocle rege siculorū uicti sibi deū puta
uisse. Itaq; diligētius piaculū soluerēt ducētos nobi
lium filios īmolasse/ Tantū religio potuit suadē malo
rū que pepit semp scelerosa atq; impia fra. Cur ergo
demētissimum hoīes illo sacrificio cōsulebant cū tantum
ptez amittant q;rū fortasse/ne agathocles
q;dē victor oriretur/ Ab usu grec sacrorū nō minoris
mlamē iudicāda st' publica illa sacra quorū alia st'
mat's m quib⁹ hoīes sui ipsi uirilibus litant. Impu
tato eni sexu nec uiros se nec femmas futuri/ alia
uirtutis quā eandem bellonā uocant. In quib⁹ ipsi
sacerdotes nō alieno sed suo cruore sacrificant. Secto
nāq; humeros et utraq; manu distincto gladios ere
rentes aurū efferūtur mlamut/ Optime ig⁹ quidā
m furiatum ubid mquit. si de⁹ egit uatus ē. Etna
ne sacra st'. Ne sacra ē prauda nō uide q; deos tam
impios. tam prophanos. tam sanguinarios colē/ Sed
unde isti errores et tanta plagium manauerunt
suo loco dixerem⁹/ Interim uideam⁹ et ceti q; curet
scelē ne studio mscrandi uideam. eligē priora/ Isidis
egyptie sacra st'/ quatern⁹ filiū puerū ul' pdiderat
ul' īuenit. Iam p̄mo sacerdotes eius de glabrato cor
pore pectora sua tundūt lamētātur. sicut ipsa aut
pdidit fecerat/ Deinde puer prodijt' quasi īuent⁹
et m letiā luct⁹ mutatur. Loco lucan⁹ Nūq; nō
satus q;situs osiris. Semp enī pdunt semp et mic
nunt/ Referetur g⁹ m sacris ymagū ea que uē gesta
est/ q; pfecto si quid sapimus declarat mortalem
mulierē fuisse ac prene orbam. nisi uinci ē pisset.
/ Quod illū ipm poetā mūne fugie apud quē puer
penis adolescens mortē pris audita hec loquitur.
Euoluā bustō iam nunc gentib⁹ ysim. Et tectus
ligno spgnm per uulgus osirim/ Hic ē osiris quem
serapem ul' serapidem vulgus appellat/ Solent. n.
mortuos cōsecratos noīa īmutare. ne eo ne quis cos
putet hoīes fuisse/ Nā et Romul⁹ post mortē q;rim⁹
factus ē. et Ledea me nemesis et ceres matuta/ et
Pyno postq; se pcipitauit leucothea/ mat'q; matuta
et melicertes filius eius palemon atq; portunus/ Sacra
uō ceteris clausima nō st' hijs similia/ Nam sicut
ibi osiris puer planetu mrīs inquirit'/ ita hic ad
metrū patrui mrīonij rapta pro sarpma/ quā q;
finabus et ethne uirgo accusis quesisse in sicilia
ceres dī/ Ideoq; sacra eius arcanū tedarū iac
tatione celebrātur/ Apud lapsatū pīapo lutabilis
victima est asellus/ aut⁹ sacrificij ratio in fastis hec
uoditur. Cū dij oēs ad festū matris magne con
uenissent epulisq; sacratā noctē lusib⁹ ducerent
q;enisse humi. uestā somnū q; capisse ibi pīapus
somno eius ac pudicitie insidiatū sed illas in
tempestiuo clamore aselli quo silenus uehebatur
creatutū/ libidinē uō insidiatoris esse deceptam.
Hac de causa lapsatenos asellū pīapo quasi i ulti
onē mactare cōsuesse/ apud romanos uō cūdes
uestalibus sacris in honorē pudicitie cōseruate
pamb⁹ coronari. Quid turpius. quid flagitiosius
q; si uesta būbito asini uirgo ē/ Et poeta fabulā
finxit. Cum g⁹ illud est uerū quod referimus hij q;
fenomena cōsecpserunt/ cū de duab⁹ cancri stellis
loquūt' quas greci asinos uocant/ asellos fuisse
qui ubertim prēm transuexerūt cū amnē transire
nō posset. quorū alteri hoc pmū dedit ut humana
uoce loqueretur/ Itaq; mt' eū papū q; ortū ec etiamē
de obscenis magnitudine pīapū uictū/ et uxorū mēe
misse victorem/ Hoc u⁹ multomagis meptū est
sed poetis licet quicq; uelint/ Non creatio tam de
forme misterij nec papū demido ne quid appa
rasu dignū/ Finxerūt hec sane poete sed nate est

maiorū alian⁹ turpitudinis tegend⁹ grā ficta fuer-
Que est gō ḡtiam⁹. Et ea profecto manifesta est.
Nam siant hunc taur⁹ maetat⁹ quam filia hī ornata
et placet equo pīs radijs. Hyperiona auctū ne tet
celeri victima turba deo. Item in hoc qz magnitudo
mēbri virilis enormis est nō potuit ei monstro
aptior victima reperiri. Qui que posset ipm cū mactē
imitari. Apud litorū qđ est apud rhodi hercules sa
cra sūt quorū a cens longe diuisus est ritus. Siqđē
non cultrima ut grea appellant. Sed maledicis et
execrationē celebrātur. eaqz uolatus hūt. Si qī mē
solempnes ritus ul' īprudenti alicui exciderit
uerbū ullū. Cuius rei hec ratio reddit⁹. nisi tamē
nulla esse in rebus uanissimis pōt. Hercules bo eo
cū delatus esset. famēqz paterēt. Oratorē quēdaz
asperit apante. ab eoqz petē cepit ut sibi unus
bouē uēderet. Ei nūcio ille negauit fieri posse
qđ ipse sua omīa ualente terre duob⁹ ill' numēto
nitēt⁹. Hercules soluta uiolentia ipius qz unus
atqz nō potuit utrūqz instituit. Et ille infelix
cū boues suos mactū uideret. iurgiū suū maledicis
ultus est. qđ homm elegantū et urbano gratissimū
fuit. Nam dū cōmutab⁹ suos epulas aptat ul' appa
rat dūqz alienos boues deuorat. illū sibi amarissi
me cōiurantē cū risu et cachinno audiebat. Sed
postqz hercli diuinos honores ob admirationem
ritus deferri placuit. a cunctis aris ei positis est
quā de facto bouis ingū noīauit. ad quā duo nūc
boues īmolarētur. fiant illi quos abstulāt aratori.
cuiqz ipm sibi constituit sacerdotē ac p̄cepit ut hostiam
maledicis semp in celebrandis sacrificijs utēt⁹ quod
negquā se uniqz epulanti esse iocundus. Hec iam nō
sacra sūt sed sacrilegia. in quib⁹ hoc scīm dī quod
in alijs si fiat etiā seuissime uindicāt. Ipsius aut
arctici iouis sacra quid aliud qī quo sit aut subtrac
tus pri aut mutatus ostendūt. Capella est amal
thee nymphe q̄ uberibus suis aluit infātē. de qua
gīnam⁹ celat. in aratro enim sic aut. Illa puti-
mutrix esse iouis si uero iupiter infans ubera arcere
uoluisset fidissima capre. videre q̄ claro gratū testa-
mūnū. Huius capelle corio usus esse pro sauo iouē
contra tytanas dimicantē musceus auctor est. Unde
a poetis egiochus noīatur. Item qđqđ est gestū in abscon
dendo puero idipm̄ p ymagīē gerunt⁹ in sacris.
Sed et mris ei⁹ misterii idem cōmet. Ad ouidij
opinē in fastis. Ardua iam diuū resonat tuba
tub⁹ pde. tutus ut infans uagiat ore puer. pars
clipeos sudibus galeas pars tundit manes. Hoc
curetes habent. Hoc corybantes opus. Hes latuit
p̄sentiq manente mutuumā facta. Ira dee comites
uanaq virgo manent. Cymbala pro galeis pro
sauo tympana pulsant. Tibia dat frigios ut de
dit ante modos. Hanc totā opinonē quasi a poe
tis ficta salustius reprehendit. Voluitqz ingeniose intel
ligi aut altores iouis diuinū fuisse aureos. Et
sic aut qz p̄cipes dīm intelligendū fuerūt uetus
tate uel etiā in malo apponētem altores iouis cele
brauisse. Quod etiā erranti homo eruditus iam res
ipsa declarat. Si enī p̄cipes est iupiter et deoz
et religionū. Si ante illū nulli dī vulgo colebāt⁹
qz nūdū nati fuerāt. qui coluntur. Apparet aureos
ex diuiso fuisse p̄cipes dīm nō intelligēdi pe
quos error oīs inductus est. et dei rei memoria
sublata. Ex ipsis itaqz misteriis et ceremonijs in
telligē debuerūt hominibus se mortuos supplicare.
Non igit⁹ ergo ut aliquis poetarū fictionib⁹ ceat
qui hos mentiri putat pontifices ipsorū scripta
consulit. et quicqz est fratrū ad sacra p̄tinētiū
reuoluat plura fortasse qī nos asserim⁹ inuenet

er quib⁹ intelligunt diuina inepta amētia ce oīa
que pro sanctis habitūr. Si quis aut̄ precepta sapiā
depositū errorē profecto debebit inceptas hominū
prue dementiū. Illos dico qui in honesto salutatu
trepidant. ul' qui nudi uineti coronati aut̄ psona
ti aut luto oblīti curruū. Quid de sanctis uetustis
te iam putridis dicāt q tū portantur deos ipsos
se gestare humeris arbitrantur. Quam furiū bibā
culus mē papina pietatis exempla nūcupatur. Cui
cū p̄tor esset tā litorib⁹ p̄cuntibus. male precanti
cū bret ingrātus bilustrio munerū ei⁹ uacationez.
Non g⁹ ille furi⁹ sed plane furiosus fuit. q p̄turā
hoc misterio se putauit ornare. Decreto igitur eaz
hec a uiris nō ipetus ac rudibus fiant luctus
exclamat. O stultas hoīm mētes. O pectora cecā
qualib⁹ in tenebris uite quātisqz periculis degitis
hoc cui qđcūqz est. Cuius hec lucubratio nō iuuare
qui habeat aliquid sanctius cū uideat horīes uel⁹
mētes captos hec fieri q si quis fieret in lusu mimi
laseiuus et ineptus uideatur. Harū itaqz rerū
apud romanos auctor et constitutor fabius ille rec
tissimus qui maxime animos hoīm rudes atqz ignaros no
uis superstitionib⁹ implicauit. Quo ut facilius aliqua
cū auctoritate simulauit cū dea egeria nocturnos
se hīe congressus fingat. Quā ego puerulus in
nemore ericiano uidi uidi⁹ plenum fonte mana
bat. Huc se remotis arbitris inferre consueuerat
ut mētiri posset mentitū dee cōiugis. ea sacra ipse
se tradē qui acceptissima dīs essent. docuerat astu
tiam impune uoluit imitari qui se in antrū iouis
recondidit et ibi diu morat⁹ legesq sibi a Io
ue traditas affingebat ut hominēs ad parendū non
mō impio sed etiā religione constringer. Nec dis
similes sunt persuadē pastoribus. Itaqz pontifices
flamines salios augures cauti deos per familias
descripsit. sic non populi feroces animos mitigauit et
ad studia pacis a rebus bellicis auocauit. Sed
cū alios fefellerit semp tamē nō refellit. Nā post
anos primos cornelio et rebio cōsulib⁹ in agro
scribe proculi sub iaculo auee duo lapidee simi
repte a fossoribus. quarū in altū corpus mune
fuit. in altū septē latum libri de iecore ul' inte pen
tilitio. Trē greci totidē de disciplina sapīe scripti
quib⁹ religiones nō cassi nō quasi ipē instituerūt
sed omīa pūtrefacta dissoluit. Quia ad senatū delata
decreti est ut hij libri abolēntur. Item cos qntus
perdit⁹ ptor urban⁹. in concione populi cōcremauit.
Insipiens id quidē. Quid enī prosunt libros esse
cōbustos cū hoc ipm quod sit ideo cōbusti qui a re
ligionib⁹ detorquebant memorie sit traditū. Memo
ergo tūc in senatu nō stultissim⁹ erat. Potue
runt enī et libri aboleri et ī res in memoriaz
nō extare. Item dū uolunt etiā posteris approbare
quā potenter defenderint religiones auctoritatez
religionū ipsarū testando minuerūt. Sed ut
pompilius apud romanos institutor ceptarū re
ligionū fuit. sic ante pompilū faunus in latio
qui et saturno auo nefaria sacra cōstituit. et pia
prem̄ mē deos honorauit. et soroze suā sextum
fauna candēqz augē cōsecrauit. quā gubus bassa
tradit fatuā noīatus q mulieribus fata canē cōsueuit
ut faun⁹ uiris. Eandēqz uarro scribit tantę pudi
citie fuisse ut nemo illā quo adurerent pīter suū
uirū mas uiderit nec nomē eius audierit. Et
uarro illi mulieres in opto sacrificant. et bonaz
deā nominat. Et furnus ul' clypus clodi⁹ in co lib⁹
quē greca sc̄ripsit referat fauni hanc uxorē fuisse.
Que qz comitia more deaq; regū clam uim ol
lam ebiberat et ebria facta erat urgis mutuis

m m
ca. 22.

a uiro ad mortē usq; celsaz / Postea u° cū eū facti sūt pr
mitēt ac desiderū eius seruz nō posset diuinū illi
honorē detulisse et ideireo in sacris eius obuolu
tū unu amphorā pm / Reliquit ergo posterīs fau
nus quoq; nō paruū erroris quē tamē prudētes q̄q
plerīq; / Nam lucilius eorū stultitiaā q̄ simulachra
deos putaret cē dixisset hys uersibus · Cerricolas
lamias faunos quas pompilius · Instituē nume tre
mut has ſ' oiā pmut · Et pueri infantes credunt
signa oīa aena uiuere et esse hoīes / sic ista oīa
ficta uera putant / credunt signa eor esse in eo
rgula fictorū pictorū uerū nichil oiā ficta / Poetā
quidē stultos hoīes infantib⁹ cōparat · Ego ego
multo ip̄rudētiores esse dico · Illi enī simulachra
hoīes putant esse hys deos illos etiā fiat putrē
qđ nō est / hos stultitiaa · Illi utiq; breui desinunt
stulti · horū uanitas durat et semp̄ crescit · Latona
liberū p̄r̄ pri⁹ orpheus nominat in g̃nam / pri⁹q;
celebrauit in mōte boetie thebis ubi liber natus
est · Primo / qui aī frequētes cythare cantu primo
narret cytheron appellatus ē / ea sacra etiā nūc
orfica noiāntur · in quib⁹ ip̄e postea dilacerat⁹
et raptus est et fuit per eadem fere tempora
quib⁹ fauni⁹ / Sed si quis etate p̄cesserit dubitā
potest · Si quidē per eosdem ānos latin⁹ pam⁹q;
regnarūt / Item p̄r̄s eorū faun⁹ et laomedon
quo regnante orpheus cū argonautis ad phasidē
uenit uti⁹ accessit / Procedam⁹ ig̃ ulteri⁹ et q̄ra⁹
quis omnino celestiū deor p̄m⁹ auctor extiterit ·
Didimus in libris narrationū priuatarū · Liet
melissea cretensiū regē p̄mū dyn sacrificasse ac ritū
nouos sacrōq; pompas instituisse / Huius duas
fuisse filias arnalthea et melissam q̄ iouez pu
erū cap̄no lacte ac melle nutrierunt / Unde poe
tica illa fabula originē sūpsit apes aduolasse et
os pueri melle complesse / Melissam u° a patre
p̄mū sacerdotez matris magne cōstitutā / Unā adhuc
eiusdem matris antistites melisse nūcupantur ·
Historia uero sacra tribuit ipsam ioui post⁹m
uerū potius sit · in tantū uenisse mīsolentiam
ut ip̄e sibi fana in multis locis cōstituit / Nam
ai tyrus arauret in quācūq; regionē uenerat
regē p̄cipue ut ppriū hospitio sibi et amicitia
copulabat · et ai a quoq; digredet⁹ uolebat sibi fa
uū auari hospitis sui nomīe quasi ut posset amici
tie ac federis memoria conseruari / Hic cōstitutū ſ'
templa ioui attabirio / ioui labrando · Attabirius · n ·
et labrandus hospites eius atq; aduitores in bello
fuerūt / Item ioui lapsio · Ioui maliom · ioui asio ·
et que ſ' in eundē modū q̄ ille astutissime excogi
tauit / ut et sibi honorē dīnū et hospitib⁹ suis
p̄petuū nomē acquireret ai religioē cōiunctū / Fin
debant g̃ illi et huic impio eius libenter obsequebant⁹
et noīs sui grā uirtus ānos et festa celebrabant ·
Sic quidē in italia fecit Eneas ai aduite urbi accep
hospitis nomē impositū ut ai post modū lenis ac
libens accipes diligēt · augeret ornaret / hoc modo
religionē cultus sui p̄r ortum tyre utrīq; semiau⁹
et exemplū certis ad imitandū dedit / Huc igit⁹
a melisseo fluit diodm⁹ tradidit colēdorū deor
uirtus effluere · Huc ab ipō quoq; ioue ut Euhe
merus / de tyre tū constat qū dy coli cepisse · Me
lissens quidē multū antecessit etate quippe q̄ con
cauit iouem puerpteē · et ideireo fieri p̄t ut uel
ante uel adhuc puero ioue deos colē instituerit ·

io est aliūn sui nīem et auā tellurem q̄ fuit uirgo
cōiunx primq; saturnū et ut hoc exemplo atq; illi
tuto Iouis ad tantū superbiā prouerterit ut postea sibi
diuinos honores audet assumē · Nunc qū uanas
superstitionū origines apprehendim⁹ superest ut etiā tēpora
colligam⁹ p quē fuerint illi quorū memoria colitur ·
Theophilus in libro de tribus ad autolicū scripto ait
in hystoria sua thallū dicē qđ belus quē babilonij
assirij colunt antiquor troyano bello fuisse quinquagi
ānis · ac nini / beli aūt fuerūt equales fuisse et utriq;
eodem tpe adoleuisse · qđ adeo uim est ut uatē ipā
colligi p̄t / Nam et agamēnon qui gessit troicum
bellū iouis obnepos fuit et achilles ayacq; pnepos
tres et uiri eodē gradu proremo⁹ / Priam⁹ quidem
longa serie · sed doctores quidā tradūt dardanū
et iasium corischi filios fuisse nō iouis · Licet tñ
si ita fuisset ad usus impudicos graumedē pnepo
tem suū hre potuisset · Imq; parētib⁹ illorū quos sup
noīam si cōgruētes ānos diuidas numer⁹ cōsentet ·
Ab exordio aūt troiane urbis colligūtur ānj mille
quadringēti septuaginta · Ex hac tpm ratiē mani
festū est aute ānos nō amplius q̄ mille octingentos
natū esse saturnū qui satos oīa deos fuit · Non g̃
usq; gloriētur latinorū ut⁹ et origo et
ratio et tempora deprehensa sit / Restant adhuc aliq
q̄ ad argumēdas religiones falsas plurimū valeant · si
iam finē libro facē decreui · ne modū excedat / Ea
cū plenā sit exequēda ut oībus refutatis qui ue
tati uidentē obstitē / hominēs qui humanū ignorātia
uagant⁹ mēti ad religionē uerā possim⁹ imbuere ·
Primus autē sapiē grad⁹ est falsa intelligere / Secūd⁹
uia cognoscē · Ergo apud quē p̄ma hec institutio mā
ifecerit qua falsa determin⁹ exuatur ad ueā cogni
tionez qua nulla est hoīm iocūdior uoluptas et certi
am celestis discipline sapia dignus qui ad cognos
cenda erit libens ac paratus accesserit ·

Explicat liber de falsa religi
one ·
Incipit liber de origine er
roris ·
Capitulum primum ·

Quoq; p̄mo libro religiones deorū
falsas esse monstrauerim q̄ hys q̄z
varios dissimilesq; cultus p uim
uisam tiram cōsensus hoīm stulti
plusasione suscepit · mortales fuisse
simulq; nutu diue necessitati mor
te concesserint tamē ne qua dubitatio relinquat⁹
hic secūdus liber fontē ipm patefaciet errorū q;
causas oīs explicabit / quib⁹ deceptis hoīes et primū⁹
deos esse credituri⁹ · et post modū plusiōe iucūdā
ui suscepte prauissimē religionib⁹ peruerauerint ·
Cessio · n · cōiunctis manib⁹ et hoīm impia uanitate
detecta singularis dei asserē maiestatē suscipiens
utilis⁹ et maior⁹ officiū reuocādi hoīes a prauis itine
ribus et in gnam secū ipsos reducēdi / ne se ut qui
dā phi fecerūt tūto tpe despiciant neue se ītimos
et supiacuos et nichil et frustra oīo natos putent
que animo piroso ad uitia cōpellit · Nam dū crisis
manet nulli deo esse nos cure · aut post mortē mich
futuros totos se libidinibus adducit / Et dum licere

sibi putant hanc ceteris voluptatib⁹ facere maiorib⁹ p quas ipsi currentes in laqos mortis magnis cruciat/ Ignorant enī quic sit hois ratio qua si tenere vellent i p mis tui sui agnoscerent virtute usheadq; sequent treme figmētis aias suas nō subsistere/ mortiferaq; libidinū voluptates nō apprehendit/ Tenq; seipōs magnos estimarēt atq; intelligēt plus ee in hoie q̄ uidetur Cui⁹ rei condimēq; nō aliud posse retineri ni cultū veri pietis siu deposita praudare suscepmus/ Ei⁹ dei siaut oportet de sūma rerū sepe nūo cogitare admi razi solco maiestate dei singularis/ q̄ continet i gt q̄ omīa in tantū remisse oblitione/ ut quic sola de beat coli potissimū neglegat/ Homies autē ipōs ad tantū creatore esse deductos ut vero ac uno deo mortuos p̄ferant/ Terrenos autē sepultosq; in terra/ a qui fundator ipsius urbe fuit/ Et tū hinc impietatis hoīm posset vema oriri si oīno ab ignorātia dīm noīs uenret hic error/ Cui vo ipōs deoz aut torel sepe videam⁹ deū sūmū et cōditu et p̄dicare/ q̄ sibi uerā spem possint impetrare siue qui non agnoscit cultū eius/ quē prius ignorat ab homīe fus nō est. Nam et aī iurant et aī optant a aī grās agūt nō ioue aut deos multos sed deū noiant adeo uitae ipā cogēte natura etiā ab iniustis preces rub⁹ erupit/ Ad quae nō fuat in pspis reb⁹/ Nā tū marie deus ex memoria hoīm dabit aī bīfias cuis fructus honore dare dīne indulgētie debent Ut vo si qua nāturę grauis pīscat nūe dīm recordā Si belli terrore mitemur/ Si morbi pestifera vis faubut/ Si alimēta frugib⁹ longa siccitas denegaut/ Si seua tempestas/ si grando nigat ad deū confugim⁹ adeo pene auxiliū/ deus ut subuenat orat⁹/ Si q̄s in mari uento seuiente iactet huc iuocat/ Si q̄s aliqua vi afflictet huc petius implorat/ Si quis ad extrema mendicandi necessitē deduct⁹ uictui pab⁹ exposcat/ deū solū obtestatur/ per ea⁹ dīm atq; unai nomē hoīm sibi maxe q̄rit/ Quīq; igit⁹ dei memine rint nisi dū in malis sit/ postq; metus defuerit et piacula cessauerūt tū vo alacres ad deoz templa cōuolāt/ hinc libant hinc sacrificant Hos coronat/ deo aute quē in pīa necessitate implorauerāt ne vix quidē gras agunt adeo ex rerū prosperitate luxuria ex luxu ria vo uitia omīa/ sic impietas aduisus deū nascat Quā nā istud ex aī fieri putem⁹/ nisi esse aliquā per uersam potestatē que uitam semper sit inimica que hu manis erroribus gaudeat au uni ac pretiū sit op⁹ effundē tenebras et hoīm oculis mētes/ ne lucē uide aut ne umq; in celū aspiciant ac naturā corporis siu seruet/ Nam aī ceteri animantes prius corporibus in humū spectent q̄ rationē et sapiam nō accipiūt nobis aute aī status rectus sublimis uult⁹ ab arti fice deo datus sit Appareat istas rationes religiones deoz nō esse vere humane/ q̄ eas uidet celestē aul ad uenerāda templa/ Parens enī nr ille un⁹ et solus aī fingēt hoiem ut est aut intelligens et rationis capax. eū uo ex humo subleuatū ad cōtēplationē siu artificis erexit/ quod optime ingeniosus poeta signauit. Quapropter aī spectent animalia ceteri terram. Do hoi sublime dedit celumq; uidē Iussit et erectos ad sydera tollē uultus/ Hinc utiq; hoiem greca appella uerūt antropon q̄ sursū spectet. Ipsi ergo sibi re nūtiant seq; hoīm nomē abdicent qui nō sursus aspicit sed deorsū/ Nisi forte idipm q̄ ceteris sum⁹ sine causa hominū attribuī putant/ spretaq; nos celi de⁹ uoluit utiq; nō frustra. Nam et aues et ex

nutus pene omīa uidere celū/ Deo nobis quic datū est celū rigere ac stantib⁹ nitere ut religionē ibi q̄rant/ ut deū aut illa seruare q̄ oculis nō possim⁹ aio cōtem plemur/ Quod pterea nō fuat qui est aut lapidē quic terrena sit uidetur. Est autē prauissimū aī nō corpus rem sit q̄ est tale ipm ue animū qui sit ei⁹ huius fieri aī figura et stat⁹ nichil aliud significat/ ni mē tem hoīs eo spectare oportet quo vultū et animū ni rari esse debet q̄ corpus ut id aut diuini debet imitē Deū homines et noīe siu et tōmis oblii oculos suos ab alto deiecit/ seloq; defigunt/ ac timēt opa digitor suor q̄ vo quinq; esse possit artificia suo ma nus/ Quic autem est igit⁹ aut ea fingē q̄ et ipī postmodū trucidāt aut timē q̄ finxerūt/ Non ipsa miant timem⁹ si eos ad quorū imaginē facta et quorū noibus consecrata st/ Semper ideo timent q̄ eos in celo esse arbitrantur/ Neq; enī si diu st alī fieri pōt/ Cur igit⁹ oculos nō in celū tollimus et ad uocatis eorū noibus in apto sacrificia celebramus Cur ad parietes et ligna et lapideos potissimū ill⁹ spectetis ubi eos esse existimat/ Quid sibi tēpla quid aras uoluit quid temq; ipa simulachra q̄ aut mortuorū aut absentū monumēta st/ Nam omo fingēdarū similitudinū ratio ideo ab hoīb⁹ iuē ta est. ut possit eorū memoria retineri. qui ill⁹ mor te subtracti ul absentia fuerant separi/ Deos ig⁹ in quorū nūo reponem⁹. Si in mortuorū quos tra sulcus ut colat/ Si in absentiū colendi g⁹ non st/ Si nec uident quid fiam⁹ nec audiūt q̄ precam⁹/ Si aute dī absentes esse nō putt qui q̄ diuini st in quacūq; parte mūdi fuerint/ uident et audiūt uniūsa/ Supuacua st g⁹ simulachra illis ubiq; pī tibus/ aī satis sit audictū noīa p̄ab⁹ aduocare/ Ut enī pītes nō nisi ad imagines suas assiunt ita pla ne q̄admodū uulgus existimat mortuor aias ea tumulos et corpoū suor reliquias obseruare/ Si ni postq; deus ille p̄sto esse cepit tam simulachroa eq opus nō est. Quicquid enī si quis imaginē hoīs pe gre cōstituta cōtempletur sepius et ex ea solatiu capiat absentis/ nū item sanus esse uidet/ Si co uulso atq; pīte in contemplādi imagine pseuet ea q̄ pot⁹ q̄ ipius hoīs aspai fruī uelit/ minime pro fecto. Et tamē hoīs imago nāia tū uidet aī paul abesse/ supuacua futura aī p̄sto est. Dei aut au⁹ tu mē ac spūs ubiq; diffusus/ abesse uiq; pot semp utiq; supuacua ē/ Sed verētur ne omīs eorū re ligio manus sit vacua et vana si nichil in pīte uideant q̄ adorent et ideo simulachra obstruunt Quic q̄ mortuor st imagines filia st mortuis. oīm cui sensu careant. Dei aut nyctimū iniectus uiui et sensibile debet esse simulachrū/ Quo si a filiisdme ro nomē accipit quo possint ista simulachra deo filia uidiari q̄ nec sentiūt nec monet. Utiq; si mulachrū dei nō est illud q̄d digitus hoīs ex lapide aut ere alia ue materia fabricat. si ipe homo q̄n et sentit et mouetur. Et nullas magnasq; actiones hī Nec intelligūt hoīes meptissimi q̄ si sentire simula chra et mouē possent ulc⁹ adoratura hoīem fuisset a quo st expolita q̄ essent/ aut malet⁹ et horrēdus lapis aut materia informis ac rudis usi fuisset ab hoīe formata/ homo ig⁹ illor q̄ parens pueri⁹ est. p aui⁹ mani⁹ natu st. p quē figurā spēm pulchitudi nēq; hē ceperūt et ideo melior qui fecit q̄ illa q̄ facta st. et tū factorē ipius nemo suspicat aut uidetur. Quic fecit timent utiq; plus esse possit in

opꝰ q̄ ñ opiſcꝰ · Fecte igit̄ ſcripſerūt in libris moralib⁹ ſimulachra nequit deorū venerāmur / Illis ſupplicāt genu poſito illa adorant · illā p totū aſſurgunt diem aſtant illis ſhpm tacuit victimas cedit · Et aī hī tantope ſuſpicant vel ſuſcipiunt fabros qui illa fe cerc cōtempſit · Quid me ſe tam cōtrarū q̄ ſtatu arui deſpicꝰ ſtatuāq; adorāc et eū nc m cōnecti q̄ admittē q̄ tibi deos facat / Quā gꝰ vim quā potēcz habē poſſunt / aī ipē qui fecit illa nō hēat · Sed nc hic quidē dare hȳſ potuit q̄ hēbat nde audic loqui monerī / Quiſqm nc igit̄ tam meptus ē ut putz aliquid eſſe in ſimulachro dei in quo nc hoīs q̄dē queq̄m eſt pt̄ vmbrā · Sed hoc nemo conſiderat / Juſſerī ſt̄ enī pſuaſione ac mētes eorū prīt̄ lucā ſtultacc pbiberūt · Adorant gꝰ inſenſibilia q ſēnūt irrōnalia · qm ſapiūt / exanīa qm minūt / terrena qm oriūtur e celo · Juuat igit̄ velut in aliqua ſublimi ſpecula cōſtituī · Vnde vnuiſi exaudic poſſimt pſi anī illud proclamāc ! O auruc in tra ſal aīe et celeſ tuī manet · celū pꝰ intuemī ad au⁹ ſpectū ch̄i noſ exaltauit ille artifex vī dꝰ / ille nob ſublimē multū dedit · Vos in tra aruanī nos alcas mētes et ad patrē ſuī aī corpib⁹ ſuis exeentes ad inferiora rep mittit tamq̄ nos penetrat nō quadrupedes ul quadru pedes eſſe natos / Eas enī eſt celeſte mal aī terrenis in terranq; nergētib⁹ cequari / Quid vos celeſtibus būſias orbatis ꝓnīq; in humū tra ſpuite paūbus / Humi enī miſeri volutam aī deorſū q̄rit̄s qđ in ſublimi q̄rē debuiſtis / Nam iſta mortalui digitor ludibria et fragilia figmēta ex quolibet matie genē formam quid aliud ſt̄ niſi tra ex qua nata ſt̄ / Cui ergo debes inferiorib⁹ ſubiacetis · Quid capitib⁹ vris ſuppoſitis tra · / Cui gꝰ vos tre ſubmittitis huīſmodi q̄ fiunt / ipī nos ultro ad inferos mergim⁹ morte q̄ dampnatis q̄ nichil ē inferius et huīſmodi terra niſi mors et infra / Que ſi effugē velletis ſubiectā pedibus vris terram q̄tempnētes corpis ſtatu ſalua / qđ idēco rem aſcripſim⁹ quo oculos atq; mētes aī eo qui fecit cōſerre poſſetis / Contēpnē aūt et celeſte tram nichil aliud ē q̄ ſimulachra nō advertē q̄ de tra facta ſt̄ / Nē diuinas nō capiſcē voluptates corpis ſpnē q̄ opes et corp⁹ ipm au⁹ hoſpitio utm² tra eſt / vnū colere ne vanatie · Horiat² enī natē ē qui ſe ſuāq; nām mortuus adiudicauit / Sz qđ ꝓſt ad vulg⁹ et ad hoīes ipitos hoc nō cognouai aī inde am⁹ etiā doctos ac prudētes ultos aī religio nū intelligant uanitatē / nichilomin⁹ tū in hijs ipis que dampnāt colendis nelao qua ꝑmutate ꝓſtare · Intelligebat Tullio falſa eſſe que hoīes adorarent Eas aī mlta diuiſſet que ad cultionē religionū nale rent / aut tū nō eſſe illa vulgo diſputāda ne ſuſcep tas publice religiones diſputatio talis extinguat · Quid ce faciac qui aī exaīc ſe ſentiat ultro ipē in lapides ſpngat ut pplis oīs offendat / ipē ſibi oculos euuat ut omīs cecꝰ ſt̄ ſint / q̄ nec de alijs bñ meāt quos paūt exaīc nec de ſeipō qui alienis acredit exoribus / nec utiē tandē ſapiē ſue bono ut finctis implcat qđ mēte ꝓcipit / ſi prudens et ſacens peā in laqo miſerit ut ſimul aī cecis quos illexāc ut prudētior debuit et ipē capiatur / Ñ pꝰ ſi quid tibi fictio utilis eſt cepit · populū fucē ſapientē digna reſ eſt vt oīs eloquētie tue vires exeras · Non enī credidī eſt ne te in tam bona eā deficiat

/ O curas hoīm o q̄tū in tenebris manet

ca. m. 3.m

oro qui ſepe etiā malas capioſe ac fortē defendiſ · Sed nimirū ſocratis exaīc times · ideoq; prōcamī uitans ſuſape nō audeſ / Ut mortē ut ſapiens con tempnē debuiſti et erat multo pulchrū ut ob būdā potū q̄ malevolā morē / Nec plus tibi laudes plū luppiter aſſeruc potuerūt q̄ diſcuſſo erore gnīs hūāi et mētes hoīm ad ſanitatē tua diſputatiōe reuocāc · Sed cōcedam⁹ timiditatī q̄ in ſapiēte cē nō debz · Quid gꝰ ipē in eodē uſarus exoc / Video te terrena ut manufactā venāri / vana eſſe intelligis et tamē cadē ſuas que fugiūt hȳ quoſ ipē ſtultiſſimos cō fiteris · Quid igit̄ profiut audiſſe te uitutē quā nec defenſurꝰ eſſes nec ſcaturꝰ / Sed fateāt exaīc etiā hȳ q̄ exaī ul exaīc ſe ſentiūt q̄to magis vulgus audiēti qđ pompis iambꝰ gaudet ammiſq; puerilib⁹ plebꝰ ſpectat oīa oblectatur frenolus et ſpē ſimu lachorū capit · nec ponderat ſecū vnāquāq; res poteſt / ut intelligat nichil colendū eſſe qđ oculis ſubiectū eſt nō homo ſed hoīs receptaculū · cui⁹ qua litas et figura nō ex limamētis naſculi q̄ cōmet ſed ex factis et mortib⁹ putet · Quin gꝰ colūt ſimu lachra corpora ſt̄ hoībus exētia q̄ ſe corporalib⁹ deditrūt · Nec intelligut plus aliquid mētc q̄ corpe aī ſit animi officinā ea ſubtili⁹ enarre que aures corporalis nō pōt intueri / Quos hoīes item ille phs ac poēta grauit̄ accuſat tūq; humiles et abiectos q̄ contra nature ſue rōnem ad venerāda ſe terrā proſternant / Sit enī et finaū aīos humiles formidīe dinū repſſoſq; premūt ad terrā / Aliud quidē ille anī h̄ dicēt ſentiebat nichil utiq; colēdū eſſe q̄n diuina nō curent / Demq; alio loco religiones et el tus deorū mane eſſe officinā cōfitetur / Nec precis villa eſt relatū ſepe manꝰ ultro ſe ad lapidē atq; hoīes accrē ad aras et parīb⁹ humi proſtratū et pandē palmas ante deū debita nec aras ſāguē multo ſpgē quadrupedū nec uotis necē uota · Que profecto ſi cuſta ſt̄ nō oportet ſublimes et ex celſos aīos inuocari atq; in tram primi ſi mēs ali⁹ q̄ celeſtia cognitē · Impugnate ſt̄ gꝰ a prudē tioribus fuiſſe religiones / q̄ ſentiebant cē falſas / ſed nō eſt inducta ea / q̄ qualis aut ubi eſſ igno rabāt · Itaq; ſic habuerūt tūq; nulla eſſet omīno q̄ vera nō potiſſimū inuenīc / et eo mō maluerūt in errore mlto maiore q̄ illi qui falſa tenebant · Nam iſti fragili cultores q̄uis ſint inepti q̄ re ligiōs cōſtituūt in reb⁹ corruptibilib⁹ atq; terrenis / aliq̄d tamē ſapiē retinēt / et hē uemā poſſimt q̄ ſummū hoīs officiū et ſi nō reipā tū ꝓpoſito te nent · Siquidē hoīm atq; mutorū ul ſoluī ul cre maximū in religione diſcrimē eſt / Hȳ uero q̄to ſunt ſapiētiores q̄ intellexerūt falſe religiones erore / tanto ſt̄ facti ſtultiores q̄ cē aliquā veram nō putauerūt / Itaq; qui finalis⁹ ē de alienis uitijs carē q̄ de ſuis dū alioꝝ papiuī uidēt nō pro ſpexerūt quo ante pedes ſuos eſſet · In ut⁹ igit̄ ptē et ſūma ſtultitia tuentur et odor quidē ſa pientie ut poſſis dubitare quoſ dicas potiſſimuꝫ ſtultiores / illos ne qui falſa religionē ſuſcipiunt an eos qui nulla / Sed ut diui verna concedi pot nupcias et qui ſe ſapientes nō eſſe fatēāt hijs

nero nō pōt · qui sapiām professi stulticiā ptinus ex
hibent / Non sui equdē tum miqu⁹ ut eos putē dum
nare uoluisse ut ultrō p seipōs inuenirēt qd ego fieri
nō posse confitebor / Sed hoc ab ipīs exigo qd ultrō
ipā pūtare potuerūt / facerūt enī prudētius si et melli
genū esse aliquā uerā et falsis ipugnatis apte pro
mūtiarent eam que vā esset ab hoīb⁹ nō tenerā / Et
monuerūt eos fortasse illud q si qua ellē uā religio
exerceret se ne vindicaret nec paterētur esse aliud q̄ꝑ
Vrī enī nullo mō potant qualē aut a quo et q̄admo
dū religio uā oppugnetur qd est dānum sacramēti et
celestis arcani / Do uō misi docear aliqs sacre nullo
pacto pōt / Anima ra hec est / Impius et insipiens
falsas religiones pro veris hīt · q· neqt vāz scit neqt
falsā intelligit / Prudētiores autē q· uerā nescit a
in hijs quas falsas esse intelligit psciant ut aliqo
tenē utrāmur / Ante oīno nichil colūt ne meminit m
errorē · aī idipm maxime sit errois utrū praui sī
figura hoīs imitari / Falsū uō intelligē ē quidē sapiē
ti huānē vltra hunc gradū procedi ab hoīe nō pōt ·
Inqt multi pīores religiones ut docui sustulerūt ·
Verū autē sacre diuine sapiē est · Homo aūt per
sepīm puenīe ad hanc scām nō pōt nisi docearur
a deo · phi qd sūmū fuit huānē sapiē affectauerūt
ut intelligerēt qd nō sit / illud assequi nequerūt ut
dicāt qd sit / Nota ciceronis vor ē · Vtinā tā facile
ua īuenire possem q̄ falsa cōuincere / Qd q· uires
huānē conditōis creauit ei⁹ officia facultates / nob⁹ at
buta ē quib⁹ tribuit deus scām uitam / Cui explī
cande quatuor posteriores libri seruient / nūc interim
falsa ut arbitrām⁹ detegam⁹ / Quod igit⁹ maiestatis pos
sunt hre simulachra que fierī in hominibus pīte
ul' ut aliud fierēt · ul' ut oīno ne fiant / Docto ap⁹
Ocratū p̄apus ita loqtur · Olim truncus eram ficul
nus inutile lignū · cū faber mālus scalprū fuit ne
p̄apū malint ee deū · Deus me ego fixū annīqi ·
maxima formido / Quos nō sit hoc tūto custode sca
tus · Fures enī tam stulti sī ut p̄apī accingamē n
meant · aī auer ipē quas fores fuit falcas a' ingrumus
abigi existimant simulachras fabrefrīs idest hom
plane similib⁹ insidiant mōnificent mq̄nēt / Et flacc⁹
ut satyra carmīs sēptor dixisse hom uanitatem ·
Verū hy qui fucuīt / seruam rem facē se ornātur ·
Denīqi poeta maxim⁹ homo in cetis prudens in h⁹
solo nō potuit sed anilit desipuit aī in illis emē
datissimus libris etiā fieri hoc uolet et custos fixū
atqi annū aī falce sua / ligna · Belles punica sequet
tutela p̄api · Fecerunt g⁹ mortalia ut a mortalib⁹
facta fierāgi enī carmen pīe possime · Nam et
tecto uetustate labentib⁹ sepe cōmunu solent et con
sūpta mendo dilabūtur in aliquē / et plerūqi in
sua illa magnitudo subuenit aut custodia diligēs
sepserit in predā fixib⁹ cedit / Quae igit⁹ infamia
est ea time pro quib⁹ aut nunc aut ignes aut
furta timeātur / Quae vanitas ab hijs aliquā sepre
tutelā que tueri se nullo mō possunt / q̄ petitas
ad corū p̄sidia deauxē que ipā aī uolātur inbla
sti nisi a colētib⁹ vindicēt · Ubi g⁹ uīmus ē / vbi
nulla vis adhiberi pōt religiom / vbi nichil qd nō
lazi possit apparet / ubi sacrilegiū fieri nō pōt / Cuiq
autē oculis manifestū ē id u⁹ qz singule est
ab oīa rē īmortalitatis alienū est / Frustra igit
homēs auro ebore gēmis deos exornāt
quasi nō ex hijs rebus ullas possint capere voluptatē.

Quis usus est p̄tiosoz munerū / nichil sentienti⁹ an
ille qui mortuus · parci enī rē tēmentorū corpa odo
ribus ac uestib⁹ p̄tiosis illitis et cōuoluta limi cōdime
q· tres honorant qui neqt aī fierent senaebāt neqt aī
colūtur sanus / nec enī sensū cōsecutūrē sūpserunt ·
Non placebat plio q· aurea uasa templis inferātur
supplicatiū putauit esse · Inē religiones q· nō scītus
si quarite sit instrumētū · Illa enī sacris ē deo quē
retro colas inferre pro munē / cōpositū uis fictilq; aūo
seōsq; recessus mētis et mitrenī gnōsio pectus honestio ·
Egregie sapiens q· sapit · sentit · Verū illud ridicule
subdidit · Hoc ē aurū in templis qd sint uenerī donate
a virgine pupe qual ille obmutuē fortasse ignōrit ·
Non uerebit enī simulachra ipā et effigies deorū pi
lycetī cuiusmodi et fictie manu ex auro aut ebore
pfectas / Nichil aliud ē qi grandes pupas / nō a vi
grinib⁹ quarū lusib⁹ vema dixi pōt / sed a barbaris
hoībus discalciatis / Merito igit⁹ etiā senex stulticiā se
necta redarguit / Non inquit hīs pueri sum⁹ ut vulgo dī
si semp / Verū hoc mē est q· maiora nos ludim⁹ · Ego
hīs ludicris et ornatis et grandib⁹ pupis ignōrē
et thura et odores nescimus / hijs opimas et pīgues
hostias īmolant / quib⁹ ē quidē os si arcens offitio
dentū / Quis peplos et mōumēta p̄tiosa quib⁹ usus
vlamīs ē nullis / Quis aurū et argētū ascarent q· tū
nō hīt qui accipiāt qi qui illa donarūt / Nec īmito
Dionisius siculus tyrān⁹ p victoriā gētia putat⁹ tales
deos tēmpsit spoliauit illusit / Siquidē sacrilegia
sua localib⁹ etiā diebus pficiebatur / Nam aī Ioui
olimpio aureū amictū detraxisset · laneum iussit
imponi / dicens estate ee graue aurū / hyeme frigidū
lanei vō utriqi tempori aptū / Item auream barbam
detrahens esculapio māgistrē ee inquit esse aut aī
apollo pat⁹ eius imberbis adhuc esset ac lenis / puerē
filiū qi patrē barbatū uetat / Item patreas et ornatas
et pua q̄dā sigilla que simulachrorū pectoris manib⁹
tenebant · detrahebat / et accipi se illa nō auferre di
cebat / Per quā enī stultū ee et ingratū nolle accipere
ab hīs ultro porrigētib⁹ / a quib⁹ bona sibi homines
petūt / Hec ille sicut impune q· rex et uictor fuit
qui eaā sceua est eū soluta feliciās · Vixit enī usqi ad
senectutē regnū qi p manū filio tradidit / In eo ig⁹
q· hoīe sacrilegia vindicare nō potuit / oportuit deos
ipsos sui ultores esse / Et si hūlis qui tale cōmi
serit / huic p̄sto sūt flagella ignes cruces et qi⁹
excogitare uates ac furētib⁹ haec / Deo aī pumire
deprehensos in sacrilegio ipī de deorū suorū potestate
diffidunt / Cur enī nō ipīs potissimū velmquant
ulassendi se locū / si eos posse aliqd arbitrātur · Quin
etiā putant illoz numine accidisse ut pdones rei
sacrati apprehensi teneātur / et secunū nō tam ira q·
metu ne si deorū iniurias nō vindicauerūt ipīs eque
tant pene mercedibili salutat nam tale / qui noatuos
sibi deos putant ob aliena sacrilegia qui ipīsa quibus
uolati spoliantq; sūt per scipōs nichil nocē potuerunt
Et enī sepe ipsi q̄q; in sacrilegos vindicauerūt · Post
id uel casu accidisse qd aliqui nō semp / Sed tū paulo
post quō id accidere ostendam · Nunc interī q̄ro
cur illa tot ac tanta sacrilegia in dionisio nō vindica
uerunt / qui nō furtim sed palam ludibrio deos huīe
Cur huīe tam potētem sacrilegū a templis a cetimo
mis ab imagimb⁹ suis nō arguerūt · Cur etiā sacras
tebus ablatis prospe nauigauit / Quod loco ipē tes
tatus est ut solebat · Dirutis ne mquit comunib⁹ suis

naufragiū timētib⁹ q̄ prospa sacrilegis naugatio ab ipīs
dīs īmortalib⁹ euaturz / Sed hic fortasse a platone di
dicevat deos michil esse / Quid Cauus uarzes quē tullio
accusator cuius erat dyonisio et falaridi et tyrānis oīb⁹
cōparat / Tūc oēm sicilaz cōpilauit sublatis deoz simu
lacris ornamētisq; fanoz / Quosū est prequi singla / vnū
libet cōmemorare in quo accusatoz oīb⁹ eloquētie uiris
omnīq; conatu uocis et corporis deplorauit de cerē
ul' cathinēsi ul' hemēsi / quarū altius tanta fuit ir̄ligio
ut adire templi eius secretu penetralia uiris nephas
esset / alteru⁹ nuquitas tanta ut oēs hystoric loquāt.
ipsam uaz fruges in hemie solo p̄mū repsisse filiāq;
eius virginē in eodē loco raptaz / Denq; fuciame tpis
turbata republica et seditionib⁹ et ostentis aī repertū
esse in carminib⁹ sibillinis antiq̄ssimā aretē dēe placari
legitimis latinis⁹ sextus īpune sublatā ē / Item uero auz
affirmaret se a siculis ut causā p̄uitie sulapet oratū
hyse usus est ubio / sese iam ne deos quidē in suis urbib⁹
ad quos cōfugerēt hīē q̄ eoz simulachra sanctissima ge
nere et celebris religiosissimis sustulisse / q̄ nec uero
si uires et urbib⁹ celebrisq; sustulerat de celo q̄s sustu
lerat. Unde apparet istos deos nichil hīē in se ap̄lius
q̄ materiaz te qua sint fabricati / Nec īmito ad te. Nec
tullu hoc ē ad horem siculi q̄ fugerūt. qui tēnuis sē
cepti deos illos nichil ualē / Esseut enī stultissimi si
ad eos ob defendēdas iniurias hoīm cōfugissēt qui grio
ueru nec pro seipīs iram esse potuisse / Ac enī vires ob
hec manora dampnat⁹ est. Non g⁹ dy vindicauerūt
sed accusatoris industria qua ul' defensores eis oppilit
ul' gīē refutat. Quid q̄ apud ipm̄ virem non fuit
illa dampnanda / si detestatio ut q̄admodū dyonisio deoz
spolia gestanti dy īmortales bona detexerāt naugantiq
Sic etiā uiri bona quietū ebullisse uideāt in qua sacle
gus suus tinquillo frui posset / Nam frequētib⁹ postea
bellis anulib⁹ sub obtentu dāpnationis ab oī pcalo
ac metu remot⁹ aliorū graues casus ac miserabiles
exitus audiebat. Et qui credidisse solus omnib⁹ stulte
videbat. is uō omnib⁹ cadētib⁹ stetit solus / non illus
et opib⁹ sacrilegis pnis et uita sacratū ac senectute con
fectū, pcepto triphalis auferret / cadē sanctū q̄ tullū
violare deoz maiestatis ultorē / Quū etiā felix in eo
ipso fuit q̄ ante suā morte crudelissimū eorū sui ac
accusatoris audiuit / dīs indignet, quidē⁹ ut sacrilegus
ac pdo religionū suaz nō ante moreret q̄ solatiuz
de ultione cepisset. / Quāto igīē verius est amissis
insensibilib⁹ et nāme eo tendē ubi sedes ubi habitatio
est tu veri qui trā stabili firmitate suspendit / q̄ celuz
dissimile astris fulgētib⁹ qui solem rebus humanis cla
rissimū ac singulare lumē in argumētū sue omnipotē
tie accendit / terrā autē mazia circūfudit. flumīa
semp̄iterno lapsu fluere p̄cepit / Fixit et certendi cāpos
subsidē ualles. frondē tegi siluas lapidosos surgē. mō
tes / Nec utiq; oīa utpiā nō fecit. Quid ante annos
mille septingentos natus est. Si ille opifex rerū mūdi
melioris origo qui uocat⁹ deus / aut⁹ p̄incipū qui non
pōt apprehendi nec questu quidē debet / Satis est hoī ad
plenā pfectiq; prudētiaz si deū esse intelligat. aut
intelligētie uis et sūma hec est ut suspiciat et bono
rificet eoēm parētem gnis humani et verā imitabi
lē fabricatorē / Unde quidā hebetes obtusi q; cordis
clemēta que et facta sūt et cernunt sensu tāq; deos
adorant qui aī dei opa nūquā⁹ item celū aī uarijs
lūibus tram aī campis et mōtib⁹ mazia aī flumīb⁹
et stagnis et fontibus carū rerū admiratiōe obstupe
fieri et ipī⁹ artifices oblin quē undi nō putant / opa
ei⁹ uenāri et colē expetūt nec vnq̄ intelligē queunt
q̄to maior q̄toq; inestimabilior sit qui illa fecit et mehi
lo / que aī intrant dīms legib⁹ obsequētia gnodis
atq; usibus homīs p̄petua nāitate simulari / nī illa
deos existimant ē ingrati adusus bīfitia diuina
qui deo et pī indulgētissimo sua sibi opa p̄tulerūt.
Sed quid miri si aut barbari aut impii homines
erant aī etiā phi stoice disapline sint. in cade opiae
ut oīa celestia q̄ monēt in deorū nūo hīda esse cen
seant. / Aliquādē hualius stoic⁹ apud academiē sic loq̄t.
Hanc ig⁹ in stellis ostentaz. hanc tātam in tam uanis
artibus in omi et intrate ingenia tpm nō possimus
intelligē sine mēte ratione cōsilio / Que aī in syde
ribus esse uidean⁹ nō possim⁹ carpsa nō in deorū
nūo reponē / Item paulo supius resint inquit ut mo
tus astroz sit uoluntarius quē qui uidear nō indeu
soluī verū etiā impie facer si deos esse neget / Nos uō
et quidz alsant negam⁹. Ac vos o phi nō soluī īdoc
tos et impios uerū etiā deos sceptos zelotes. plum⁹
qui ignorātiaz spitorū uanitate nullius uocabis.
Illi enī solem atq; lunā vos etiā systera deos putatis
Tradite g⁹ nobis stellarū misteria ut aras ac tēpla
singulis erigam⁹ ut saam⁹ quocūq; ritu quo die co
lamus. quib⁹ noibus. quib⁹ pcibus aduocem⁹ / si forte
nullo discrimine tam innumerabiles iaz minutos ac
os acervatim colē debem⁹ / Quid q̄ argumētū illō
quo colligimus vnusa celestia deos esse in contrariū
valet. Nam si deos ideo ee optimāt. q̄ ethos et ratio
nabiles animos habent. ex hoc enī apparet deos
nō esse qui exorbitare illis a p̄stitutis itineribus non
liceat. Eterni si dy essent. Hinc atq; illuc passim sī
ulla necitate ferrent. / sicut animātes in tra quarū
libet sē uoluntates ul' uoluntie. Huc atq; illuc uagā
ut libet et quocūq; mens duxerit eo ferunt. Non ē
igīē astroz motus uoluntarius sed necessarius quia
p̄stitutis legib⁹ officiisq; deseruiūt / Sed aī disputa
ret de animis syderū quos ex ipā uirtū ac temperā
congruētia intelligebat nō esse fortunatos existimat
voluntarios esse tūq; nō possent tam dispāte tam
ordinate mouerī nisi sensib⁹ illis inesset officiū sui sciā
O q̄ difficilis ē ignorātib⁹ uitus et q̄ finalis sacrilegis.
Si mot⁹ inquit astroz fortuitus nō sit nichil aliud
relinquat nisi voluntarius sint / Immo ut nō esse fortui
tos manifestū est ita nec voluntarios / Quō g⁹ in con
siderandis utilitatibus cōsciā suā seruat / Similiū de
vnusi artifex sic illa disposuit sic machinat⁹ ē ut p
spacia celi dīna et admirabili ratiōe deambularent
ad efficiendas successionū sibi tēporū varietates / An
archimedes sicul⁹ cōcauo ere sillibomē mūdi ac si
guram potuit machinari in quo itus solē lunāq; cōpo
suit ut inequales motus et celestib⁹ similes omni
bus singulis quasi diebus efficerēt / et nō nisi aureus
solus ac zodiacus vel mēbrāna dimmutūsq; lune
verū etiā stellarū ul' meridianū ul' nagarū dispares
ausus orbis ille dū ūtitur exhiberet / Deus ergo
illa ueza nō potuit machinari et efficē q̄ potuit so
lertia hoīs imitatōe simulare / Horū ne ig⁹ stoicus
astroz figuras in illo cre pictus efficiensq; indusset
suo illa consilio moueri dicit / ac nō potius artifex
ingenio. Inest g⁹ syderib⁹ ratio ad pagētos motus
suos aptu sed dei est illa ratio qui et fecit et regit

omīa|nō ipsoꝝ sprenū que mouēt. Nam si soles sine
uoluisset ꝑpetuꝰ utiq; dies essꝫ|Itē si morꝰ astra nō lyrent
quos dubitant sempiterna noctē sinuzā fuisse|Sed ut
dies ac noctis uices essent mouen ea uolut|et tum
uarie mouī ut nō mō lucis atq; tenebraꝝ mutue
uicissitudines fierent quibꝰ labozis et quietis alterna
spacia cōstarēt|sꝫ etiā frigoris et caloris ut duisoz
ꝝm uis ac potēs ul' generādis ul' maturādis frugi
bus cōuenzet|Quā soleztā dumne potēs in ma
chmāvis inmenis absoz|q; plꝰ nō indebāt anāha
esse spīa putauerūt|tūq; probꝰ et sponte nō dīna
intē portenit|Cur autē illa excogitauit dꝰ q; nō
intelligut·Scilicet ne solis lumiē decedente nimiꝫ
cecā uoz terꝛis atq; horzēdꝰ tenebris nigraues ēet
nocētiq; vuētibꝰ|Itaq; et celū simul unia uarietu
te distinct et tenebras ipās multis minutisq; lucꝰ
temperant|Quātō igit̄ nasō prudētius q; illi q' sapie
tiā se putant qui sensit adeo lumiā illa ut hoꝛ
zē tenebraꝝ depelleꝛ instituta|Is enī libzꝝ
quo fenomena bzeuit̄ apprehendit·hīs tribus vsibus
tribuit·Tot nūo taliq; dꝰ simulachra figura·
Imposuit celo ꝓ q; atras spīa tenebras·Clara ꝓuole
uissit dāe lumina noctꝫ|Quō si fieri nō pōt ut stelle
dꝫ sint|gꝰ ne sol quidē ac luna dꝫ esse possit qm
lumiꝰ alteꝛ nō rōne differē sꝫ magnitudie|Qz
|Sili nō si tra quā calcam quā subigam et colam
ad uictū deus nō est|ne campi quidē ac montes
dꝫ erūt|Sed dꝫ nō stꝰ gꝰ nec tellꝰ quidē vniuersi
deus uideꝝ pōt|Item si aqua que sezuit manibus
ad usū bibendi aut lauādi dꝰ nō est|ne fontes quidē
ex quibꝰ aqua profluit|Si fontes nō stꝰ ne flumina
quidē que de fontibꝰ colligunt|Si fluia quidez dꝫ
nē stꝰ gꝰ et mare qō ex fluibꝰ cōstat dꝰ habeꝝ nō
pōt|Qz si neq; celū neq; tra neq; mare q; mundi
ptes stꝰ dꝫ esse possunt gꝰ ne mūdꝰ quidē totꝰ dꝰ
est·quē idem ipse ibiq; et uantem et sapiētem
esse atendūt|et ꝓpta deū|In quo tam firmatus
fuerūt ut michi ab hīs dām sit qō nō ab hīsdem
fuit cultus·Hic enī argumētat̄ fieri nō posse
ut sensu careat q; sensibilia ex se generat|Quidus
autē gnat hoiem qui est sensu pdit̄·ergo et ipz esse
sensibilē·Item sine sensu cē nō posse aut̄ pars hēat
sensuz|Quia qz hō sensibilis ē etiā mūdus aut̄ pars
ē homo ut esse sensū·Propositiones quidē uere stꝫ q
sensibile cē qō sensū pdituꝝ gignat·et hīc sensum
aut̄ parē sensu auctu sit·sed assūptū falsū qb
argumētū cōcludūt·qz neq; mūdꝰ genat hominē
|neq; homo mūdi pars est|Nam hoiem a ꝓpio
idem dꝰ fieri qui et mūdū et nō est pars mūdi
homo sicut corporis mēbꝝ|Potē enī mūdꝰ esse sine
hoīe sicut urbs et domꝰ·Ut qñ ut domꝰ vnꝰ hoīe ha
bitaculū est·et urbs vnꝰ ꝑpli·Sic et mūdꝰ domicilū
deoꝝ quis humanū·et aliud ē qō nocluit̄·aliud quod
nocluit|Si illi dū student id qō falso suscepint con
firmare et sensibilē esse mūdū et deū nō viderūt
argumētoꝝ suoꝝ cōsequēna|Nam si mūdi pars
est homo et sensibil' est mūdus qz homo sentit gꝰ
qz mortalis ē homo mortalis sit mūdꝰ natꝰ ē|nec
tñ mortalis sed et oībus morbis passionibusq;
subiectus|Et econtrario·si deꝰ ē mūdꝰ et ptes eiꝰ
utiq; īmortales stꝫ·Ergo et homo deꝰ ē qz pars est
ut diatis mūdi·Si gꝰ homo et animēta et plantes
et erba gnā herbaz et animī et piscī·qm et illa
eadē mō sentirī et mūdi ptes stꝫ|Ut hoc tollena

bile est·Nam et hec colūt egipcij·Sed ves eo pcedit
ut et rane et culices et formice dꝫ veraīter esse qz
et ipīs mest sensus et ex parte mūdi stꝫ|Ita semp
argumēta ex falso ꝓtum ineptos et absurdos exitus
hūt·Quod qō ipsi idem auīt deoꝝ et hoīm causa
muīdū esse gstructū quasi cām domū|Ergo mūdꝰ
nec deꝰ est nec animans si constructꝰ ē·|Animans
em nō constructꝰ sed nasc̄ et si est edificatꝰ sit utiq;
tūq; domꝰ tūqm nauis·Est gꝰ aliquis artifex mūdi
deus et scorsū ezit mūdꝰ qm factꝰ est scorsū ille
qui fecit·Iam illud q̄ repugnans et absurdum
q; eī celestes ignes cetiq; mūdi elemēta deos esse af
firmeut idem mūdū ipm deū diaūt|Quō pōt ex
mulevzū deoꝝ aceruo vnꝰ deꝰ cōstare·Si astra dꝫ
stꝫ|mūdꝰ gꝰ nō deꝰ sꝫ domicilū deoꝝ ē|Si uꝰ mūdꝰ
deꝰ est gꝰ illa oīa q̄ stꝫ m eo nō dꝫ stꝫ·sꝫ dei mēbza q̄
utiq; sola dei nomē accipe nō possiūt·Nec em zē
quis dixerit mēbza hoīs vnꝰ ml'tos hoīes esse|sed
tñ nō est silis cōpano aīalis et mūdi|Animal eñ
q; sensu pditū est etiā mēbza eiꝰ hūt sensū nec
ñ a corpore diuulsa brutescūt|Cuꝰ igit̄ dei silitu
dinē gerat mūdus·Rursuī ipi docent eī frūm
esse nō dissident|ut esset dꝫ et hoībus quasi cōs
domꝰ·Si gꝰ est cōstructꝰ ut domꝰ nec ipe deꝰ est nec
elemēta q̄ stꝫ partes eiꝰ q; neq; domꝰ hīe dīuiz
sim pōt neq; illa de quibꝰ domꝰ constat|Non tñ ig̈
norāte sꝫ etiā ubi sine ꝛeumaūt|Fiat·n·domꝰ
in usū habitādi factꝰ per se michil sentit dño q;
subiecta est qui eā fecit aut incolit·ita mūdꝰ per
se michil sentiens factoꝝ deo subiacet qui eiꝰ in
usū sin fiat·|Duplex autē doē prouisus ab ī
spiētibus·Primū q; elemēta idest dei opera deo ꝓfe
runt·Deinde q; elemētoꝝ ipsoꝝ figuras humana
spē ophensas colūt|Nam solis lunēq; simulachꝝ
humanū in modū formāt|Item igms et tra et ma
ria que illi vulcanū nestū neptunū uocant nec ele
mētis ipīs ī apto ligant|Tanta hoīes ymagiū ar
dorem tenet ut ias vilioza ducātur illa q̄ veza stꝫ
auro salicz et gēmis et ebore delectāt|Horū pule
tudo ac nitoz pstringit oculos nec ullā religionē
putant ubiāq; illa nō fulserint|Itaq; sub obtētu
deoꝝ auaritia et auiditas colitur|Credūt enī
deos amāe quitq̄d ipi cōcupiscāt·quitq̄ ē propter
q̄ furta et homicidia et latrocinia cotidie fiunt
ꝓpt̄ q̄ bella per totū orbem ꝑpl'os urbesq; subruunt·
|Cōscendunt gꝰ dīos manubias et rapinas suas·quos
cte nare est ibealles esse ac sūme utilis cepter
si subiecti stꝫ auiditatib9|Cuꝝ em celestes eos pute
mus si desiderant aliquid e tra|vel beatos si illi
qua re indigent ul' ꝛcorruptos si uoluptatū hūt
ca in quibꝰ apprehēdis auiditas hoīm nō īmerito
damnat̄·Venit̄ gꝰ ad deos nō taz religiōis grā
q; milla pōt esse in rebꝰ male ꝓtis et corruptibilibꝰ
q̄ ut auzū oculis hauziant mtozē lenitatē mar
moris aut eboris aspiciant·ut insignes lapillos
et colozibꝰ uestes ul' distincta gēmis fulgēnibus
peula insatiabili oblectamēto cōtēcnēt|et q̄to fue
zint ozdatioza templa et pulchoza simulachza
tāto plus maiestatis hīe credūtur|Adeo religio
eoꝝ michil aliud est q̄ auiditas humana inzat̄.
|Hec stꝫ religiones quas sibi a maioꝛibꝰ suis tradi
tas ꝓtinacissime tueri ac defendē pseuerāt nec cō
sideꝛāt quales sint|sed ex hoc ꝓbatus atq; uerus
esse obtinet q; eas uetes tradiderūt·Tantumq; est
auctoritas uetustatis ut mḡré in eam scelus esse

m. g. m

m. g. m

dicaē. Itaq; creditur ei passim tanq̄ cognite uitute
Ventiq; apud Accronē sic dicat. Locum luculio habes bal
be quid docta quid pmatfer sentiat. Hac nūc ego intelli
gam quid tu sentias. Te enī phō rōēm religiones ac
pē delro/maiorib⁹ autē vris etiā nulla rōe reddita
vris est accedē/Si credis aut g⁹ rōēm requis q̄ possit
effice ne credas/Tum rōēm requiris et q̄renda puto
g⁹ nō credis. Ideo enī q̄ris ut eam sequare aī iuuenes
Docet esse te ratio nō esse veras religiones deorum
/Quid faces maiores ne putus an rōēm sequis/Huc
quidē tibi nō alio insinuata sed a teipō ilucuta et
clata est aī omīs religiones Radicitus euulsi/Si rōēm
manis/discedē te nat est ab institutis et auctoritate
maiorū/qm id solū rem est qd ratio pscribit/Si aut
pcepta maiores se qui suadet suas g⁹ et illos stultos fu
isse qui exercitatus contra tales religiomb⁹ seruierunt
et te ineptū qui id colas qd falsū ēt cōuincas/Sed
tū qm nobis tantopē maiorū nomē appmit iudicam⁹
tū qui fuerint maiores illi a quorū auctoritate disce
di nefas duas. Romul⁹ vrbem conditur⁹ pastores
nte quos adoleuerat cōuocauit/Cui q̄s is numer⁹ gdēr
urbi parū pruenus uidetur gstituit asilū. Eo passim
cōfugerūt ex finitimis locis pessim quop sine ullo dis
crimine condivis. Ita cōflauit ex hys omībus pplm le
gitimū senatū eos qui etate ante ibant et pres appel
lauit. quorū consilio gerēt omīa/De quo senatu Pro
pertius elegiarū septor hec loquit. Fuema egebat pres
cos ad iuba quirites centū illi in prato sepe senat⁹ eat.
Curia pteto nūc q̄ nunc alta senatu. Pellitos habuit
vultus corda prēs. Hy sūt prēs quorū decus eruditi
ac prudentes viri deuotissime seruat/Itaq; verū atq;
immutabile omīs positus iudicat q̄ centū pellitis senes
statutū ēē voluerūt/Quod tamē ut in pmo libro
dixi est pompili⁹ illexit. ut ea esse credēt sacra q̄
ipe tractabat. Est uō q̄ illorū auctos tanti habeat⁹
a posteris quo nemo aī iuuenit neq; sūm⁹ neq; in
tim⁹ affirmare dignos iudicauit. Quidē opz in ea re
maxime in qua uite nō ussatus. sibi quēq; cōfidē sin
gi uidito ac ppius sensib⁹ uti ad inuestigandā et ppen
dendā ueritatē quā celerrimē alienis erroib⁹ deapi tēp
ipm rōis exptem/De⁹ omīb⁹ dedit pro utili pruide
sapiāz. ut et laudem inuestigare possent et audita pen
dere. Hec q̄ nos illi tribus antecesserūt/sapia q̄q;
aī cesserūt que si omīb⁹ eq̄liē datur occupari ab ali
cetenīb⁹ nō pōt. Illabilis ē mēq; lux et claritas
solis q̄ ut sol oculoru sic sapia lumē ē cordis humani.
Quāc aī sapē deest vitatē q̄rere oībus sit innatus
sapiam sibi adimit q̄ sine ullo iudicio inuēta mai
ū probare et ab alijs pecudū more ducat⁹. Sz hoc
fallit q̄ maiorū noīe posito nō putant fieri posse
ut aut ipsi plus sapiant q̄ minores uocātur. aut
illi despiciunt q̄ maiores nominat⁹. Quod g⁹ inpe
dit q̄ ab ipis humanū⁹ exemplū ut quo illi q̄ falsa
inuenerunt posteris tradiderūt. Sic nos qui uerū inue
nim⁹ posteris meliora tradam⁹/ m ca. 10.

Superest ingens
qstio cui⁹ disputatio nō ab ingenio. sed a scia uenit.
q̄ pluzib⁹ explicāda erit. ne quid oīno dubiū reliquū.
Nam fortasse aliquis ad illa cōfugiat q̄ a multis et
nō dubijs traduntur auctorib⁹ cos ipos quos docuim⁹
deos nō esse maiestatē suā pcepe ostendisse et pro
digijs et somnijs et auguzijs et oraculis et sine
multa enūciari possint digna miraculo. In pmis
illud qd attus nauius sūm⁹ augur aī tarquīū pscripsit
moneret ut nichil nouū fieret nisi pri⁹ esset tau
curatus. et q̄ rex arbis cui⁹ cleuanes fidē dicēt ut
cōsultus aub⁹ uenīaret sibi/Utrū ne fieri posset id
qd ipe aio cōcepisset/affirmaretq; nauius posse. Cape

igitē inquit hanc cotē camq; nouacula dissice. Ac
ille mīcrāter accepit et secuit/Vende illud quod
castor et pollux bello latino apud lacū Vituine visi
sūt equorū sudorē abluētes/tū edes eorū q̄ uētu fon
tes sua sponte patuisset. Item bello macedonico eq̄s
albis insidentes publio nasicano romā noctu uenīn
se obtulisse dicūtur. nūciantes eo die regē per se
victū atq; captū qd pauas post dieb⁹ trē publij re
gi fuisse docuerūt/Illud etiā mirabile q̄ simulac⁹
fortune muliebre nō semel locutū esse tradit⁹/Item
iunonis monete aī captū ueios un⁹ ex militibus
ad ea transferendā missus vocabund⁹ ac ludans in re
gina utrū ne roma migrare uellet/nelle respondit.
Claudia quoq; appmit⁹ in exemplū miraculi. Nam aī
ex libris sibillinis yoca mat esset acita et nuado
tiberim fluīs nauis qua uehebat⁹ helisset/nec ulla
vi promouetur/claudia fecerunt que semp impudica
esse hyta ob inimios corporis cultus tras submissio gem
b⁹ omisse ut si se castā iudicaret suū cingulū sequer
tra nauē que ab oīm inuētute nō ualuit promoueri ab
una muliere ēē promot/Illud eque mirū q̄ hue scen
te esculapio epidauro acte⁹ urbē romā diutina
pestilēcia liberasse phibetur/Sacerdotes quoq; numerari
possūt quorū pūnibus pene tunicā suas dy vndicas
se arcuūtur/Appius claudi⁹ censor aī adulsus vīsū
ad seruos publicos sacra hercules tūsibilissz/luminib⁹
orbatus est/et pthaorū gens que prodidit mira
vm⁹ am tpe gentem est/Ite censor filiu⁹ aī ex uno
me lacune templo marmoreas tegulas absulisse. q̄b⁹
etam fortune equestris quā tome fecerat tegit/et
mēte captus est et amissis duobus filijs in illirico
militantibus sūmo animi uerbe consumpt⁹ ē/Prefe
ctus etiā mater antonij tyrannus aī apud eos cūso
esculapij luco classem fecisset/Eodem postea loco a mi
lib⁹ cesaris mactat⁹ est/Hijs exemplis aduertitur
pyrrus qui sublatam ex thesauro pscripme loctensis
pecūa naufragiū fecat ac uanis dee litteris illis⁹
est/ut nichil pter ea praūas uolume scripter/Cetes
quoq; mulcta multā sibi apud hoies veneratione
adiecit. Nam aī ab alexandro capta ciuitas essz ac
milites ad ea spoliandā intrupissent/oculos oīm rep
te obiectus fulgor ignis extinxit/Repuit etiā som
nia que vim deorū vitiame⁹ ostenderet/Tyberio nā
q̄ anno hoī plebeio per quietē obulsatus ēē iupit
diceⁿ et perpisse. ut cōsulib⁹ et senatui nūciaret lu
dis arcensibus primis pōsultē sibi displicuisse qd
antrom⁹ maxim⁹ quidā uiolati seruū sub fuica medio
circo ad supplicū duxerat/ideo q̄ ludos instaurari
oportē. Quod aī ille neglexisse codē die filiū pdidisse
Ipm autē grauu morbo esse correptū/Et aī rursus
eandē ymaginē enecet q̄rentē sanc ne penarū pro
negiecto impio ppendisset lectica portat⁹ ad cōsules et
oī ut in senatu corpis fiminitatē simulq; pcib⁹ tenuī tecisse/Illud quoq; sompnū nō minoris
admirationis sint quo cesar augustus dicat⁹ ēē seruat⁹
Nam aī bello cantī brucano implicatus grauī morbo
abstinē pūo statuisset/medico ei⁹ artorio minente
spuacl obusata est monens ne ppe corpis imbecillum
tē castris se cesar cōtineret. Itaq; in aciem lectica
platus ē et eodem die a bruto castris capta sunt.

Multa pēa possunt similia exempla proferri
sed vereor ne si fuero in ppositē rerū cōtrariarum
diu⁹ īmorat⁹ aut oblit⁹ esse ppīn uidear aut emen
loquacitatis manifestam/Expnā igitē istorū oīm rez
quo facili⁹ res difficiles et obscure intelligunt⁹. et hac
oīs simulata nummus pūgias reuelabo quib⁹ ignoti
homines a uiarum via longius recesserūt. Sz ipsarū

longe altius. Vt si quis ad legẽdũ veri exps et ignar⁹ accesserit mistruatur. atq; intelligat/ q̃ tandẽ sit apud horũ et causa maloꝝ. et lumine accepto suoꝝ ac toa⁹ gnis humanꝫ pficiat erozẽ/ tũ essꝫ tu⁹ ad exaguãdũ ꝓtudẽtissim⁹ ad suadẽdũ solertissim⁹ aũq; ordinet. ꝺ opus mũdi fecat in ꝓpio bonũ et malũ/ id plane q̃ sit aptus explicabo ne quis me ita loqui arbitret. ut pte solent qui res mozpzales quibusdã figuris q̃si u sibilis exprehendũt/ ai pt ipm nichil adhuc essꝫ quũ plem et cõsumati bm sõs in ipo erat sicut est semp (vt ab eo bonus tumq; timus oriret. longeq; ꝓfluezet prodiret similem sui spm qui essꝫ unus⁹ prs dei pze ditus. Quo autem. wluerit in quarto libzo docẽ conabim. (Demde fecat alterũ in quo moles dñe sñtie non ꝓmalit. Itaq; sua pte iudria tãq; veneno infectus est. et ex bono ad malũ trãscendit sino arbitrio q̃ illi a deo liberũ fuerat datũ cõtrazũ sibi nomĩ adsciuit (Vnde apparet aiẽtozũ malos fontẽ esse luozẽ. Inuidit eni illi anẽssoꝝ suo qui deo pri pseuerãdo aprobat⁹ tũ etiã et carus est. Vnde ꝙ ex bono p se malũ effec tus greca ꝗ Διάβολος appellant. nos emmatozẽ vocam⁹ q̃ emma in que ipse iliat ad eam deferat. (Cur autẽ nobis deus talẽ voluit esse q̃tũ sensus mi me uocẽtus potit explanaꝛe conabor/ subiciatur⁹ huic mũdũ qui cõstaret ex reb⁹ mẽ se cõtrarijs atq; discordibus Constituit ani duisa fecatq; ani omia duos fontes ueꝝ sibi aduisantiũ mẽ se q̃ pugnãtiũ. Illos scilicet duos spũs rectũ atq; prauũ. quoꝝ alter est deo tm̃ deter alter tm̃ similis. ut in eoꝝ essent potãte/ Contraria illa quoꝝ mixtura et temperatẽ mũdo⁹ et q̃ in eo sit vnusa constarent. Item faciuꝝ hoies ani viuẽ ad vtendũ opponẽt per quẽ imortalitatẽ assequer⁹. bonũ et malus fecat ut possꝫ esse utus q̃ si malis agitetur aut vim suas pertet aut ono nõ erit/ Nã ut opulẽta bonũ videamus acbitas egestas fuat. et grãs luas qmẽdat obscuitas tenebraꝝ/ valitudims et vanitas voluptas et mozbo ac doloꝛ cognoscat⁹/ Item bonũ sine malo in hac vita esse nõ pt et vtrũq; licat cõtrazũ sit tm̃ ita coheret vt altezũ si tollas vtrũq; sustuleris. Nam neq; bonũ cõprehendi ac capi pt sine declinatione ac fuga mali nec malũ cauezi a⁹ vita sine auxilio cõprehensi ac pcepti bni. Necesse igit̃ fuerat et malũ fieri ut bonũ fieret. Et qm̃ fas nõ erat ut a deo pfi ciscẽtiz malũ neq; eni contra se ipe fuerat illi q̃stuꝝ q̃ maloꝝ fuctor est/ Quẽ ei fecit dicit illi ad mala exagitãda ingenui et astutiaz ut in eo essꝫ et volun tas prava et pfecta nequitia. Ab eo cõtrazia virtutib⁹ volut omni cui q; sedi contendẽ. Verũ ne ipe plus bo noꝝ daret/ In ille prauus malos/ Sed rursus⁹ qm̃ deo sumo repugnare nõ pt bonoꝝ suoꝝ potãtez illi vi zi assignauit quod supza bonũ ac pfectũ esse diam⁹. Item duos ad etnmẽ cõposuit et mistruere. si cui alte rũ dilexit ut bonũ filiũ. alterũ abdicauit ut malus. Postea autẽ multos alios genuit operũ suoꝝ unusq⁹ quos greca Ἀλλοδοξ nominat. et illos vm⁹ se repug nãtes qualẽ natura sed pars illa corruptibilis nõ un q̃ statim corrupta ẽ in ortus sui ꝓpio. sed post cõ ꝓsitũ ordinatiq; mũdi sicut mox docebim⁹ a substã tie celestis ingore prisa voluntate relict. Ceteꝝ in pri cipio pares vnusi equa conditẽ apud deũ fuerunt Et ideo angeli omes quoꝝ primatus erant illi duo aut an deus ex hijs duob⁹ alterũ bono ꝓposuit alterũ malo. Exorsus ẽ fabricaꝛi mũdi hijs omib⁹ quos crea uerat milibꝰ⁹ et ꝓcepta ostina dispositis. Exorsus igit̃ deus fabꝛicam mũdi illi ꝓmũ et maximũ filiũ

ꝓficat opꝰ vnusquisq; simul et cõsiliatꝛ usus ẽ et artifex in excogitandis ordinandis ꝓficiendisq; rebus qm̃ is et ꝓuidentia et ratione et potãte pfectus est. (De quo mox plenius q̃ alio loco et virtus ei⁹ et nomẽ et ratio enarranda nobis erit/ Demo q̃rat ex quib⁹ istꝫ materijs tam magna tam mirifica opa deꝰ fecerit omia enim fecat ex nichilo/ Hec audiendi sũt pcte qui aiunt chaos in ꝓpio fuisse id est cõfusionẽ rerum atq; elemẽtoꝝ. postea uero deũ distemuisse omes illas cõgeriem singulisq; rebus ex confuso acervuo separat⁹ in ordinẽq; delectus mistruisse mũdũ pariter et ornasse/ Quib⁹ facile est respondẽ potãte dei nõ intelligẽtibus. quẽ arcanaꝛ nichil efficer posse nisi ex materia subiacẽte ac patu. In quo erozẽ etiaꝝ phi fuerũt. Iaz acerbo de natura rerũ disputãs ait. Sic ꝓmũ igit̃ nõ est ꝓbabile eam materiã rerũ unde omia orta sũt ee dñam ꝓuidẽtia effectuꝝ. sed et hẽ et habuisse vim et naturã suã. Vt ingẽ fabꝛ. qui aliquid edificaturus est nõ ipe fuat materiã sed utitur ea que sit parata/ fictor qui item cera/ sic ista ꝓuidẽtie dñe materia ꝓsto esse oportuit nõ quã ipse fecit sed quaz hẽt parati. Ex si materia nõ est a deo facta ne terra q̃dez et aqua et aer et ignis a deo fcta est. Q q̃ nil ta sit viaa in hijs rebꝰ visibus. primũ q̃ is qui in alijs disputatoribus et libris fere omibus ꝓuidẽtie fuit as sertor et qui acerrimus argumẽtis impugnauit eos qui prudẽtiaz nõ esse dixerũt. Ite mic quasi ꝓditor a⁹ aut tãsfuga ꝓuidẽtiaz conat⁹ ẽ tollẽ/ In quo si q̃diu vhis nec cogitatẽ opus est nec labꝛe sua illi dictu re atamur sũt. Nec eni potit ab illo facto q̃ a facto vehemẽtius refutari. Et cõcedam⁹ hoc mori et istituto academicoꝝ ut liceat hoibus valde liberis dice ac sentire q̃ vhis sentẽtias ipsi⁹ cõsitẽm⁹. Non ẽ iq̃t ꝓbabile materiam rerũ a deo factã. Quib⁹ hoc argu mẽtis voces. Nichil eni dicitis quare hoc nõ sit pro babile/ Itaq; michi contrario vel maxime ꝓbabile vi detur/ nec mi tmẽ inde cogitãti plus esse aliquid in deo quẽ ꝓfecto ad inexcogitatẽ hoies fecundis cui nichil aliud q̃ spiritui cõcretus/ Quo ig⁹ ab homine dñs illa vis differet si ut homo sic etiã deus ope rãget aliena/ Indiget autẽ si nichil moliri potest nisi ab altezo illi matia ministret⁹. Quo si sit ipfecte utiq; utunꝰ est et erit iam potẽtior undiq; mate rie sustinetur. Quo g⁹ noie appellabit⁹ qui potẽtia dei vmat. Siquidẽ mai⁹ est ꝓpria facꝛe q̃ aliena dispo nẽ/ Si autẽ fieri nõ pt ne sit potẽti⁹ deo quicq̃/ quẽ natẽ est pfecte esse vtuꝰ potãs tõus. Item igit̃ materie fictor est qui et rerũ et matia constantiaz. Neq; eni deo nõ facẽte aut ãnto esse aliquid aut po tuit aut debuit/ Sed ꝓbabile ẽ inquit materiã rez hẽ et habuisse vim et naturã suã. Quã vim potu hẽ nullo dante. quã naturã nullo genezãte/ Si ha buit vim ab aliquo eam sũpsit. A quo autẽ sumẽ nisi a deo potuit/ Si habuit naturã que unq; a na scendo dr natꝰ est. A quo autẽ nisi a deo potuit ꝑcazi/ Natura eni qua diatis orta esse oia si cõsiliũ nõ habet efficer nichil pt/ Si autẽ genandi et fingẽ di potens est habet ergo cõsiliũ. et ꝓtea dꝰ sit ne esse est/ Nec alio noie appellari potest ea nis i qua est et ꝓuidẽtia excogitãdi. et solertia potestasq; fa ciendi/ Seneca eni Seneca omi stoicoꝝ acutissimus qui uidit nichil aliud esse naturã q̃ deũ. Ergo iq̃t deũ nõ laudabim⁹ cui naturalis est ritus. Nec eni illaz didicit ex ullo Immo laudabim⁹. Quis eni na turalis illi sit sibi illaz dedit. qm̃ deꝰ ipe natꝰ est.

Cū igr̄ ortū rez̄ tribus nature ac tetrahis deo m
cede luto hesitans ulsuzā solus gem A quo cū fici
mūdū negus· ab eodem plane fieri mutato noīe con
fitetur/ Sequit̄ nepissima cōpatio ut salvet mār cā
quid fabricentur· est nō fuat matiam ipe· si unt· ea
que sit pata· fictor q̄ item ceta/ Sic ish prouidentie
dine matezia pstō esse oportuit nō quā ipa fuc̄et
sed quā haberet patrē Immo uo nō oportuit· Erit
cū deus mnozus ponēs si ex pato fuat qd est hoīe
Faber sine ligno nichil edificabit· q̄ ligni ipm fuc̄
nō pōt· Non posse aut̄ mtcallitatis humane est·
Deus u fuat sibi ipe matiam q̄ potest· posse cū dei
est· Nam Nam si nō potest de nō est/ Homo fuat ex
eo qd est· q̄ pez mortalitatē mtcallis ē· pez mtcalli
tatē debite ac modice ponēs· Deus aut̄ fuat ex
eo qd nō est· q̄ p eī mitatē fozmis est· pez fozmidmē
potestatis īmensē q̄ fme ac mō careat sicut utq fa
ctozis· Quid ergo mirū si fūzus mūdū de p̄· māz
de qua facēt ꝓparauit· et ꝓparauit ex eo qd nō erat·
q̄ nefas est deū aliūde aliquid mutuari aī ex ipso
vel m ipō st̄ omīa· Nam si est aliquid ante illud· si
factū est· q̄ q̄ nō ab ipō iam potestatē dei et nomē
amitteret· Et cū matia nūq̄ facta est siat deus q̄
ex matia feat hunc mūdū/ Duo igit̄ cōstituunt
eīna et quātē mīe se contraia· qd fieri sine discordia
et pugne nō pōt· Collidāt cū nāe est ea quoru
vis ac ratio diuisa est/ Sic utraq̄ eīna esse non
poterūt si repugnant q̄ supare altēm necesse est·
Ergo fieri nō potest q̄n cū natura sit simplex ut
mde omīa uelut ex fonte deriuārint· Imq̄ aut
deus ex matia ortus est· aut matia ex deo· Quod
horū sit vez̄ facile est mtelligi· Ex hys cū duob⁹
altū sensibile est· alterū carere sensu/ Potestas fa
ciendi aliquid nō pōt esse nisi in eo qd sentit· qd
sapit· qd cogitat· qd mouet· Nec mapi aut fieri
aut estimari quitq̄ pōt nisi fuit ratē prouisus
et q̄admodū fiat anteqū est et q̄admodū sitet
postq̄ effectū fuit/ Demq̄ ne fuat aliq̄d qui hēt vlū
tatē ad faciēdū et manus ad id quod vult implēdū·
Nō aut̄ isensibile est in eū et turpidū semp iacet·
Nichil mc omnū potest ubi null⁹ mot⁹ vlūtat⁹· Nam
et si omīe aual' rutē constet/ ete nasa nō pōt ex eo
qd noē pditū nō est· Nec aliūde accipi pōt id qd ibi
unde petē nō est/ Nec ni 9mouear aliquē q̄ aīalia
q̄dā de eīa nasa vidēt· Nec em eīa nō ꝓse gigne
sed spūs dei sine quo nichil gignit̄/ Non g⁹ deus
ex matia q̄ sensū pditū ex isensibili sapiens/ ex bru
to impatibile· de passibili expt̄ corpe· de corporali mī
q̄ potest oriri· sed matia potius ex deo est· Quitq̄
est em solido et tēbrecetubili corpe accipit eternā
vim· qd accipit vim dissolubile est· qd dissoluitur
utibit· qd meruit ortū sic nāe est· Quod ortū est
habuit fontē unde oriret· idest factorē aliquē sens
entē prudū pzitiq̄ faciendi· Is est p fecto nec ull⁹
alius q̄ deus· Cui quomā sensu ratioe prudentia
ul' prudēna potestate virtute pditus est et anima
tia et sapia et avare et efficē pōt q̄ tenz quo
sit quodq̄ faciendū· Matia semp fuisse nō potest
q̄ mutatione nō accpēt si fuisset· Quod em semper
fuit semper esse nō desinit et ūde abfuit pncipiū
abesse huic finē nāe est/ Quēta fuat ē ut id qd
habuit ūtuz fine careat/ q̄ ut hēat finē qd mino
ratur· Matia q̄ si facta nō est nec fieri ex ea q̄q̄
potest si fieri ex ea nō pōt nec matia quidē erit·
Matia est em ex qua fit aliquid· Omne aut̄ ex q⁹ fit
q̄ recipit opifex manū destruet· et aliud esse ni

capit· Ergo q̄n finē habuit matia tū aī fact⁹ est ex
ea mūdus et mitui quoq̄ habuit· Nam qd destruet
edificati est quod solutē alligatū· qd finit⁹ incep
tū· Si ergo ex quitatē ac fine matia colligitur
habuisse pncipiū a quo alio fieri nisi a deo potuit·
Solus igitur de⁹ ē qui fact⁹ nō est et ideo de
struere alia pōt· ipe destrui nō potest· Pmanebit
semper in eo qd fuit· q̄ nō est aliūde gnātus nec
ortus· nec natūal' eius ex aliqua re alia pendet
que illū imitatu dissoluat/ Ex se ipō est· ut i pmo
dicim⁹ libro et ideo talis est qualē esse se nolunt
impassibilis īmutabilis īcorruptus beat⁹ eternus·
Nam nō illa cōclusio qua smāz trinnauit mlto
absurdior· Ex si matia mquit nō ē a deo ftā/ ne t̄
ra quidē et aer et ignis a deo fact⁹ est/ q̄ cauitre
piculū pterruolauit· Sic em superi⁹ illud assipsit
tūq̄ probatē nō negēt· aī id mlto essz īeptus
q̄ illud propt̄ qd assumptū est· Si nō est mquit
a deo facta matia nec mūd⁹ a deo fact⁹ est· Ex
falso malunt colligi qd falsū ē· q̄z ex uero qd uerū
est· Et aī debeant mēta de eīs pbari hic pbatūz
sumpsit de mēto/ ad cuitendū qd erat eīm· Nam di
uina pruidēna effectū esse mūdū ut tuetā de trisme
gisto qui hoc pdicat· Tacram de carminib⁹ sibillarū
que idem mīnant/ Tacitaz de pphetis qui ap⁹ mūdi
et opifitū dei vno spū et pari voce testant⁹ etiaz
mīe phos pene vniuersos cōsentit/ De eū pietagoia
stoia peripatheia que st̄ pncipales oīm disapliē·
Demq̄ a pmo illis septē sapiētib⁹ a Soane usq̄
ad platonē pro cōfesso et indubitato habitū est·
Donec vnus multis post seculis exititt⁹ epicur⁹
qui audaret negare id qd est cuidētissimū studio
scilicet īuidendi noua ut noīe suo cōstitueret
disciplinā/ Et q̄ nichil nou potuit repire/ ut tamē
dissentire a ceteris uideret/ uetā uoluit euitare/ In q⁹
illū azailatrātes phi oīs coarguerūt/ Cetz⁹ est ig⁹
tum mūdū prouidēna mstructū q̄ matiam proui
dēna conglobatū· Quae nō oportuit putare uanas
nō esse mūdū dīna prouidēna factū/ q̄ matia ei⁹
dīna prouidēna facta nō sit· sz q̄ mūd⁹ diuina pro
uidēna sit effectus etiā matiam esse factā diuinit⁹
Credibil⁹ est em matiam pn⁹ a deo factā q̄ de⁹
pōt oīa/ q̄n mūdū nō esse/ a deo factū/ q̄ sine mēte
rationē consilio nichil fieri pōt/ Verū hec nō mirū
est culpa sz secte· Cui em suscapillet disputationes
qua deorū naturā tolleret· et qua phi gnauiter
omnē diuinitatē ignorātia ueri putauit esse tollēdaz·
Imq̄ deos potuit tollē q̄ nō erant/ Cui aut̄ putē
daz dīnam que est in vno deo consentē cuitare q̄
contra ritutes nīs experat defensib⁹ argumētis ni
hanc foueam necessario tradit unde se extricare
nō posset· Hic g⁹ illū tenco hereatē tenco defixum
q̄n lucilius qui contra dissēbat obmutuit/ Hic est
ergo cardo veri· hic ūtūtur oīa/ Explicet se coram
si potest et hac uoragine profugat argumēta q̄b⁹
doceat semper fuisse materiā quā nulla prouidēna
effecerit/ Ostendat quo quitq̄ pnderosius et grauc
aut esse potuit sine actore aut īmutatu valuerit
aut desierit esse qd semper fuit· ut mapēt esse qd
nuq̄ fuit/ Nec si doceat tuz demus assentiaz
ne mūdū quidē dīna prouidēna cōstitutū et tū sic
assentiaz ut alys illū laqueis trencam/ Coram
eū quo nolet zenoluet⁹ ut dicat et matiaz de qua
mūdus est et mūdū qui de matia ē natura orti
tisse aī ego ipsam naturā deū esse contēdam/ Nec
em potest fuisse mutabilia idest marcma ratione

ca. 16.

constāna nisi qui habet mētem prouidētiā potātez.
Im fiet ut deus fecerit oīa nec quisq; possit esse
oīno qđ nō originē a deo traxerit. Et idem quon
cuſ opiaꝝ est at nō vult a deo factū esse mūdū
qrere solet quib⁹ manibus quibus machinis qbus
uectibus qua molitē tantū hoc opus fecerit.
Forte forsitasse si eo tpe potuisset esse quo de⁹
fecit. Deo ne pspicēt homo dei opa nolut eū i dnē
in hunc mūdū nisi pfectis oībus ꝛ ne moueri
quidez posset. Quo eū subsistēte aī fabricatorez
desuper celū tra subtez fundaret. aī forsitasse hūde
ul' nimis frigorib⁹ corrupta cōcrescēt ul' igneis
caloribus mouem et solidata durescerent. Aut quo
viueret mūdū sole nisi tuto nec frigib⁹ aut aīalib⁹
natis. Itaq; necesse fuit hominē postremo fieri aī
tam mūdo cōditis rebus maior⁹ summa essz ipositu.
Demq; scē litterē docent hominē fuisse vltimuz
dei opus et sic mundū esse in hūc mūdū quasi
in domū iam patuz et instructū. Illi⁹ enī causa
facta st omia. Item etiā psete futēruz. Vndi⁹ pz
fecto iaz mūdo et vtilia aīalibus figurans hoc
addidit. Nauci⁹ hys aīal' mētisq; capatus alte-
derat adhuc et qđ dnāri in ceti posset nat⁹ hō
est. Ideo nefas cruciabilē est ea seruitutī que
uolut deus esse cōiuncta. Verū ille nō audiendi aut
discendi studio requirebat ꝛ refellendi qz confi
debat nemīnē id posse dicē. Quasi uero ex hoc
putādū sit nō esse hic diuinit⁹ factu quia quō
factu sit nō pōt putari. An tu si educatus in
domo fabre facta et ornata nullaz ūqz fabricam
uidisses domū illam putasses nō esse ab homine
edificatā. qz quō edificet ignorares. Item pfecto
de domo qrēres qđ nūc de domo rēqrās quibus
manibus quib⁹ ferramētis homo tantū esset opa
molitus. maxime si saxa ingēta imensa cemēta
nastas colūpnas opus totū sublime et excelsuz vi
deres. Nonc hec tibi humanarū urbiū modū inue
nē excedē. qz illa nō tam urbibus qz ratiōe atq;
artificio facta esse nescires. Qđ si homo in q⁹ mēs
pfecti est tā plus efficiat rōe qz urbes eius exigue
patuitur. quid ē aut mīdibile tibi esse uideatur
aī mūd⁹ dz fact⁹ a deo. In quo qz pfect⁹ ē nec
sapia potest habē finē nec fortitudo mensuram.
Opa ipius utriusq; oculis. quō autē illa fecerit ne
mente quidez uidetur. qz ut hermes ait mortale i
mortali tempozale tempe ppetuo corruptibile in
corrupto propinquāe non potest. i. propi⁹ accedē
et intelligētia subsequi. Et ideo terrenū adhuc aial'
uerū celestiū pspectiuem nō capit. qz corpore qsi
caligine septum tenet quomin⁹ soluto ac libero sen
su cernat oīa. Fecit igit qz inepte fiat qz res
immutabiles qrat. Hoc est enī modū conditoris
sue transgredi nec intelligē quousq; homini liceat
accedē. Demq; aī aperiet homini ueritatē deus ea
sola faciz nos uiuere qz mortuus hominē iuuare ad
uitā consequēdā. que nō ad curiositaz et ypocrisim
cupiditatē pnicies inducat ut archana essene-
cessaria. Perfecta est in homine sapia si et deuz esse
unū et ab ipso factum esse vniuersa cognoscat.
Nunc qm refutatum⁹ est qui de mūdo et de
factore eius deos alios sentiunt qz uitas habet ad
diuinā mūdi substātiā veritatemuz. De qua in archaīs
religionis sancte litteris inuenitur. Fecit g⁹ de⁹ oīa
pnū celū et in sublime suspendit. q. est scire ipi⁹
dei conditoris. Deinde terram fundauit ac subtus celo
qua homo aī cetis aīalib⁹ gressibus moleret. ea uolut
humore aeris flux et cōtinenti simi uelo hūmalib⁹ usi
tatus clauis luminib⁹ et implent sole saluari et lu
ne orbe fulgenti et astructū mentū splendētib⁹ signis
adornauit. Tenebras autē qđ est huic cōtrariū cōsti
tuit in tra. Nichil enī pz se continet lumen nisi
acceperit e celo in quo posuit lucē phemē et supos
et unū ppetuā. et contra in terra tenebras et ifros
et mortes. Tanto enī hec ab illis superioribus distant
quāto mala bonis et uana utilibus. Ipsius qq; terre
bonas partes cōtrarias metse duisus qz constituit
orientē saluari et occidentes. De quib⁹ oriens deo
accensetur. qz ipse lumen fons et illustrator est
terrē et q oīa nos fruatur ad vitā sempiternam.
Occidens autē cōturbare illi praueq; mēti assebit.
q lumē absondat. q tenebras semp inducat. z q
homines fruatur oandē atq; interire paratos. Nam
sicut lux oriens est in luce autē ratio uite iuuat.
sic occidens tenebre st. in tenebris autē mors et
interit⁹ cōnectuz. Deinde alteus ptes eadem rōe
duobus est meridies ac septēptrionē que partes
illis duabus coaptate iungūtur. Ea enī que ē solis
calore flagrātior pmarma est et coheret orienti
Et illa que frigoribus ac ppetuo gelu torpet eusdē
est au⁹ eiusdē⁹ occasus. Nam sicut cōtrarie st
lumini tenebre ita frigus calori. Et igit⁹ calor
lumini est proxim⁹. sic meridies oriēti. Et frig⁹
tenebris ita plagu septēptrionis occasui. Quibus
singulis ptibus suis temp⁹ attribuit. Ver scilicet ori
enti estatē meridiane plage. occidentis autūpn⁹ ē
septēptrionis hyemem. In hys quoq; duab⁹ partib⁹
meridiana et septēptrionali figura iuste ac mortis
cōnectuz. qz vita in calore est. mors in frigore.
Sicut enī calor et igne ē ita frigus ex aqua. Se
cundū hazū partui dimētionē diem quoq; fecit
ac noctez qui spacia et uices temporū ppetuos
ac uolubiles quos uocam⁹ annos alterna pmeare
successione cōficiant. Dies quē pim⁹ oriens sibi
mistriat dei sit nrē est ut omia qiaq; meliora st.
Nox autē qua occidens extim⁹ metiuat cuius scientie
quē dei esse emulū diim⁹. Que duo etiā in hoc
pclaro futurozū dr fecit ut ex hys et uē religiosi
et sullazū simplicitatis ymago qdam ostenderet.
Nam sicut sol qui oritur in die licet sit unus uū
solē esse appellatū certo nullo modo dicat. q obscuratus sz
turbo solus appareat. tū qz verū ac pfecte plenū
tudinis lumen est. et caloē potissimo et fulgē cla
rissimo illustrat oīa. Ita in deo licet sit unus et ma
iestas et virtus et claritudo pfecta ē. Nox aūt qua
prauo illi antichco diam⁹ attributa et⁹ pius mul'tas
et varias religiones per similitudinē monstrat.
Eius enī stelle innumerabiles micare ac radiare
videntur. tamē qz nō st plena et solida lumina nec
caloris pferunt quatq; nec tenebras multitudine
sua umbrant. Duo igit pmagalia illa iuenit⁹
que duisam et cōtrariā sibi hūt potestatē calor
et humor que mutabiliē deus ad sustētanda z gi
nēda oīa excogitauit. Nam cū virtus dei sit
in calore et igne nisi ardorē uimq; ei⁹ admixta
humoris ac frigoris materia tempasset ne nasci qđ
quidē nec cohereē potuisset. qđ statim cōflagratione
interiret. qđq; esse cepisset. Unde et phi quidam
et poete discordia mūdū cōstare dixerūt.
Sed hoc pmit⁹ nō intelligebant. Heraclitus ex igne

nata dicit esse omia | thales et aqua | vterq; vidit aliquid sed erraut tamē vēq; | Cū altūtrū si solū fuisset neq; aqua nasa posset ex igne neq; vicissim ignis ex aq̄ sed est vnus simul ex utrōq; permixtus aliena generari. Ignis quidē primsecti ai aqua nō pōt q̄ st vtraq; mutata | et si comin⁹ uenerūt altūtrū q⁹ superauit ofi cat alīm natē est | sed eorū substātie primsecti possūt. Alia ignis calor est · aque humor | Recte ig̃ Cudnus. Quippe ubi temperiē sumpsē humor q; calorq; conuenerunt · Et ab hijs oriūtur cuncta duob⁹ · Cūq; sit ignis aque pugnax uapor humidus omīa res creat · discors cōcordia fetib⁹ apta ē | Alterū enī quasi mas calidū clementius est altīm femininū · altīm actuus altīm passibile | Ideoq; a verbis nisi nimi est ut sa | a principio ignis et aque nupciarū fedus sanciatur. q⁹ fetus aiāntui calore et humoē corrūpāt · atque annullent · ad vitam | Cū enī constet omne animal ex aiā et corpe · Materia corpis in humē est | aie in calore | Cō ex annui fetibus datur sarze quos eras si humoris plenos nisi apifex calor foueret nec humor pōt corpāri · nec corpus aiāri | Exulibz quoq; ignis et aqua mēdia solebat | Adhuc enī nephas iudebat q̄ius malos nī hominēs supplicio capitis afficē | Intōdicto ig̃ vsu carū verū quib⁹ uitu hoīs constat primo habebat · ac si esset qui eam simām excepat morte mulctat⁹ | Ideo duo istu elemēta prima st habuit vt nec ortū hoīs nec uitū sine hijs cre diderint posse cōstare | Horū altīm nob cōe cū cet̄is aialib⁹ est altīm solū hominī datū | Nos enī qū ex leste atq; imortale aial sum⁹ igne vnū qui nob m argumētū imortalitatis est dat⁹ | qū ignis e calo est | Cui⁹ natura q̄ nobil' est et surstū mutē vite contmet rationē | Cetia uo aialia qm st tota mortalia tūtūmō aqua nutrīuntur · qō est clemē tus corporale atq; terrenus | Cui⁹ natura q̄ mobil' est ac deorsus uergens figurā mortis ostendit. Ideo pauel neq; in celus aspicit neq; religiōz sentiunt qm ab hijs usus ignis alienus ē | Vnde autez ul' quō deus hec duo principalia igne z aqm ul' acerdrit ul' equauit solus pōt scire q̄ sciat.

¶ Consūmato igit mūdo aialia uarij generis diss similib⁹ formis et magna et minora uti fierent imperauit | Et facta st bina id est duisi ser⁹ singla ex quorū fetibus et aer et tra et maria aplet st dedit hijs omībus gnātim de⁹ alimēta de tra ut usu hoī esse possent | alia minuta ad alui alia uo ad uestitū q̄ autē magnarū st uarij ut ui excolenda tra iuuarent vnde st dea iumenta | Ita rebus omībus mirabili deceptu aptis rem sibi et inuī pace cōstituit | et innumerabiles animas percare quib⁹ imortalitatē dedit · Cui facit sibi pē simulachrū sensibile atq; intelligens id est ad ymaginis sue formā qua nichil potuit esse pfect⁹ hominē figurauit · ex limo tre | vnde homo nūcupatus est q̄ sit factus ex humo · Denīq; plato humanaz formā theoidem esse ait et sibilla q̄ dicat. Quoniā homo ymago mea verbū verum habens De hac hoīs fictione pene quoq; q̄ius corrupte tamē nō aliter tradiderūt | Namq; hominem de luto a prometheo factū eē dixerūt | Nec eos non fefellit sed nomē artifices · Nullas enī trās uitauit angerant st que pharetrū uariamo tradim in sacrario dei continebātur ea de fabulis et obscura admone collecta et depranata ut uitus a ulgo solet uarijs sermonib⁹ dissipata corrūpi nullo nō

adhēnte aliquid ad quod audierat animībus suis opphenderūt · ex hoc quidē incpte qō tā mirabile tamq; diuū opificiū hoī detrimit | Quid enī opus est hominē de luto fingi cū possit cadē vel aliā genāri qua ipe prometheus ex iapeto natus est | Cur si fuit homo genere hoīz potuit · fuit nō potuit | De dijs autē illuz nō fuisse pna eius in canendo mōte declarat · Sed neq; prēm eius iapeti patruiq; tyrrena quisq; deos nūcupauit · q̄ regni sublimitas penes saturnū solū fuit per quē diuinos honores cū oībus suis posteris cōsecut⁹ ē | Multis argumētis hoc figmētum poetar⁹ coargui pōt primū esse diluuium ad prendā tollendāq; ex orbe tre malitiā constat me omīs · Iterz enī et ipi phi et poete sepe tozesq; rerū antiquar loquunt⁹ in eoq; maxime cū pphetarū sermone cōsentiūt · Si ergo cathaclis sinus ideo factus est ut malitia q̄ per minuta mul titudinē meuerat preret⁹ quō fictor hoīs prometheus fuit au⁹ filiū deucalionez idem ipsi ob iustitiam solū dicit esse seruatū | Quō vnus gradus et vna progenies · Orbz terze tam celeriter potuit hominib⁹ implere · Sed uideatur hoc quoq; sic cor rūpunt ut illud superi⁹ tū ignorarent et quo tempore cathachism⁹ sit factus in terza et quis ob iustitiā mereat gne humano pereunte saluari · quō aut aiz quibus seruatus sit que oīa pphetice hre docent | Apparet g⁹ esse falsū qō de apificio pro metheo narrant · Verū q⁹ poetas diuersā nō omo mētis solet sed figuris inuolue et obscurare q̄ dicat nō deos omīs ee mētes sed primū omīa prometheū simulachrū hoīs formasse de molli ac pinguilito ab eoq; primo natuz esse arte statuas et sigla effigiendi · Siquidē iouis temporib⁹ fuit q̄bz primū templa cōstitui et nouū deorū cultus esse cepisse · Sic factū uitus medatio est et illud qō a deo facti febatur | hoī qui opus diuinuz imitat⁹ est cepit assimbi | Ceterū fictio uere ac viui hoīs e limo dei est · qō hermes quoq; tradit qui non tantū hoiem ad ymaginē dei factū esse dixit a dō sz etiā illud explanare temptauit q̄ subtilis voce sim gla queq; in corpe hoīs mēbra formauerit aiz corū nichil sit qō nō tūdem ad usū nāturē q̄ctū ad pulchitudinē valeat | De uo etiaz stoici de prouidēcia disserunt sine cōnatuz · et sceatus cos tullī⁹ plurib⁹ quidz locis sz tamē materiam tam copiosaz et ultrē structū contingit · q̄m ego nūc idcirco pterco q̄ mihi propriū de ea re libuī ad tumultuariū auditorē meū sepi · Illud hac loco pterire non possum qō erraticos quida philosophos animantes cetaq; alia sine vllo artifice ortu esse de terza · Vnde illud vigilianū est · Terrea progenies duris caput extulit arvis | Et hij maxime in ea fuere sinia qui esse prudētiaz negant | Haz stoici animatuz fabricam dīne solertie tribuit | Ariston tiles autez labore se ac molestia liberauit diuinas semper fuisse mūdū · Itaq; et humanū genus et cetā que in eo st mutui non hre | sz fuisse semper ac semper fore | Sed aī uidearn⁹ singula quequi animalia que aī non fuerūt esse incipere et esse desinere | nare est totū genus aliqū esse cepisse et aliqū desiturū esse q̄ cepit | Omīa enī tribus temporibus cōtinent nare est | p̄teritū | p̄sens | futō. Preterit est origo · p̄ns substātia · futuri diffo lutio | Quę omīa in singulis hoībus apparent et manifestissimaz enī aiz nascimur · et simus cum

vnum⁹ et ꝺeſinum⁹ aī uterum⁹/ Vnde etiam nec
patent eſſe noluerunt· vnā q̄ uitaꝫ hoīs ordinat·
ætatem que contrahat· Terraꝫ q̄ rūpat ac finat·
In toto autē gne hoīm q̄ ſolū p̄ſens temp⁹ appꝫ
ex eo tamē et p̄ſtitū· i· origo colligitur et finitū
uelſt diſſoluto· Nam q̄n eſt appatet aliq̄n cepiſſe
eſſe enī nulla reſ ſine exordio p̄t· et qua cepit
appatet q̄q; deſituꝝ· Nec enī p̄t id totū eſſe
īmortale qđ ex mortalibus conſtat/ Nam ſiaut
vnuiſi p̄r ſingulos itimus ficri p̄t ut aliq̄ cū
oīb⁹ ſimul ut̄ ſenectate tiraꝝ que amdē patrias
latim ſolet/ ut̄ peſtilētia ubiq; diffuſa q̄ ſingulas
urbeſ aut regiones plerūq; ꝑpulat⁹/ ut̄ mendio
in orbem īmiſſo· quale tam fuiſſe ſub phetone
diat⁹· ut̄ diluuio aquaꝝ quale ſub deucalione
traditur· tū p̄ter vnū hoīem genus oīe deleꝝ
eſt/ Qđ diluuiuꝫ ſi cauſa acciderit ꝓfecto ꝑtinet
amdē ut et ille vnus qui ſuꝑſint mirer· ſi aī
dīne ꝓuidētie nutu qđ negari nō p̄t ad reparā
dos hoīes reſeruat⁹ eſt· appāet in dei proteſtate
eſſe uel uitaꝫ ut̄ interitū gnis hūam/ Qđ ſi p̄t
omdē totū q̄ ꝑ partes omdit· appꝫ aliq̄n eſſe
ortū et fragilitat⁹ ut ſitū ſic declarat et t̄mmū·
Huc ſi uera ſt· nō ꝑtuit defendi Ariſtotiles quo
mn⁹ habuit et mūdus ip̄e p̄incipiū· Quod ſi
Ariſtotiles plato et epicur⁹ etiozquēt et platoni
et Ariſtotili qui ſempꝫ mūdū fore putauerūt
liceat ſine eloquētes mg̃ri nō tamē idem epicur⁹
eripiet q̄ ſequē⁹ ut hēat et ſinē· Sed hec in
ultimo libro pluribus· Nunc ad hominē⁹ ori
gīnē reuertam⁹· Nunc ꝺeus cōuerſionib⁹ celi et
altiozū motibus naturitatē quādaꝫ extulſe
nāluꝫ ſeꝛendoꝝ/ Itaq; t̄ram nouā ſemen gen
tale vetinētem folliculos ex ſe quoſdā in utēriū
ſilitudine protuliſſe· de quib⁹ lucretius· Terre
bant uteri tenue radiab⁹ apti coſq; aī naturā
eſſent natura egēte ruptos aīalia tenuia profu
diſſe/ Dendē t̄ram ipſam humoꝛe quodā qui cēt
lacti ſimilis exulceraſſe· eoq; alimēto animātes
eſſe nutritos/ Quō g⁹ vim frigoris ut̄ caloris
ferre aut utrūc ꝓtexerunt aut oīo naſa cui ſol
exuꝛeret frigus aſtrigeret/ Non erant mīgunt
in p̄mptio mūdi nec ut̄ hyemps nec eſtus ſed p
petua temperies et ver equabile· Cur g⁹ michi
horū fieri etiā nūc uidem⁹· Quia ſemel fieri
neceſſariū fuit ut aīalia naſcerent⁹/ Poſtq; uō
eſſe ceperūt cōcuſſa hys facultate gnandi et t̄ra
parē deſiit et tempꝰis conditio mutata eſt·
Qđ facile eſt redargui mēdatia· p̄mū q̄ mich
p̄t eſſe in hoc mūdo qđ nō ſic ꝑmaneat ut ex
aut aī eſſent meatus nō haberent ac nō dimi
na moderatio que aerius cor tempat et gubet
nat aī ipſis ſimul ceperit/ Deinde q̄ ſi ita ſit ut
dicāt eſſe prouidētiaꝫ nāe eiꝰ· et in idipm
madunt qđ maxime figuīt/ Nouus enī natus
aīalibus aliquis unq; p̄uidit ne naſcentiuꝫ ne
orbis terre deſertus atq; inultus horreret/ Ut
autē de terra ſine offitio parētū naſa poſſent·
neceſſe eſt magna ratione eē p̄uiſa/ Deinde ut
humor ille cōcretus e terra in vaſa vmagiēſ
corporū fingret⁹/ Item ut e folliculis quib⁹ tege
bātur· acepta uitēdi ſentiendiq; uiā tunqm
ex alueo matrū ꝓfunderētur, nuda et mere cnblis
ꝓcuſio eſt/ Ego putem⁹ id quoq; caſu accidiſſe/ Illa
ēte que ſequūtur fortuitu eſſe nō poſſūt· ut terra
cōtinuo lacte maauerit ut aerius tenuiꝰ eſſet eq̄t
que ſi conſtat ideō eſſe fra ut aīalia tenuē edu
ta ul̄ breue alimētū ul̄ nō habeꝛent ꝓuidū/ nate
eſt ut aliquis diua neſcio qua uoē p̄uidit/ Deꝰ
autē p̄t ꝓuidi nili deuſ· Vitam⁹ tū ad rōpliꝫ
qđ dictum fieri p̄uenit ut hoies naſcēr⁹ e tra
Si conſideret aliquis q̄ duo et quibꝫ modis edu
cetur infans intelliget ꝓfecto frigenas illos
pueros ſine ullo educatore nutriri· Fuit enī ne
eeſſe aplibus mēlib⁹ iacē ꝓiectos donec q̄ſq; nerui
motē ſe loci mutare ꝓſſent· qđ vix īra
vn⁹ ānī ſpatū fieri p̄t/ Iam unde verū ne ifans
cotꝫ loco et cotī modo quo effulus ē iacē ꝓ nullos
mēbꝛos valuerit/ Ut nō et humoꝛe illo tre qđ alimē
ti grā ministrabat· et ſui corporis purgamēto in
uui mortis obrut⁹ conꝫuptusq; moꝛet̄ur/ Itaq; nul
lo modo fieri p̄t quin ab aliquo ſuit educat⁹ nili
forte aīalia omīa nō teneꝛa natu ſt̄ q̄ exacerbā/ Nā
ut dicēt nūq̄ illi uent in mētem· Quis g⁹ illa
rōne impossibilius et vana eſt· ſi tamē rōne dici p̄t
qua id agit⁹ ut nulla ſit ratio/ Cum enī dicat oīa
ſua ſponte eſſe nata nichilq; dīne prouidēte tri
buat· Hic profecto rationē nō aſſeꝛet q̄ exerent·
Qđ ſi neq; fieri quaq̄ ſine ratē neq; nata p̄t·
apparet eſſe dīnam puidētiaꝫ· cui⁹ eſt ꝓpꝛius qđ dē
ratio/ Deus ig⁹ rerū oīm machinatoꝛ fecat hoies
qđ facto q̄nq; expe celeſtiū hāzū uidet tū qui
libro de legib⁹ ꝓmo hoc idē tradidit qđ ꝑſe cauus
ēba ſubiecta· Animal hoc prouidū ſagax multiplex
acutus memoꝛ plenū rationis et consilij quez vo
cam⁹ hominē ꝑclara quadā conditōe guādā eſſe a
ſupmo deo· Solū eſt enī ex tot animātiū gnibus
atq; natura ꝓniceps rōnis et cogitationis· cui ceta
ſunt oīa expeta/ Videt ne hominē q̄nq; longe a
rerum⁹ noticia remotū tamē qui ymagine ſapie
tudinē⁹ intellexiſſe nō mli hominē a deo potuiſſe
guādi/ Sed tamē dīne apud eſt teſtimonijs ne min⁹
humana ſufficiant/ Sibilla hominē dei opus eſſe
teſtat⁹· Cum ſolus eſt deus et ē conditoꝛ/ nullis⁹ mi
ꝓrio ſubiacens ip̄e autē et finē ſoꝛme ſolidauit·
et ipſe muscaut naturā oīm hoīm in ꝓpagine mire
Eadem ſcē lre continent· Deus g⁹ ueri patrē offitio
functus eſt ipſe corpus effinxit ipſe animā qua ſpi
rum⁹ inſpiꝛauit illi⁹ eſt totū quicq; ſim⁹· Cuō id eſſe
verū ſi nos oꝛteꝛet ſaꝛe doauſſe ſicut doaut cetā
que cognitionē nobis et ꝓſpitu cꝛois et ueri lumis
attulerūt· Cui g⁹ mazē ꝓmū ad ſimilitudinē ſuā fine
ret· tū etiā femīnā figuꝛauit ad ipſius hoīs effigiē·
ut duo mitez ſe ꝓcreati ſeuis propagine ſobolem
poſſent· et omnē terrā multitudine oppleꝛ/ In ipſis
autē hoīs fictione illaꝝ duaꝝ matiaꝝ qualē me ſe
dirim⁹ eſſe contrarias ignis et aque cōcluſit ꝓcat q̄
rōnem/ Facto enī corpe ſpiꝛauit ei aīaꝫ de uitali fo
te ſpūs ſui qui eſt ꝓthēus ut ipſius muīdi ex con
trariis conſtantes elemētis ſimilitudine gereret·
Conſtat enī ex corpe et aīa· i· quaſi ex celo et tra
quīquidē aīa qua viuim⁹ uelud e celo oriē⁹ atq; ex
pue e terra au⁹ e limo dirim⁹ eſſe formatū/ Eru
dociles quē neſcias vtrū ne mē poetas an me ꝓſos
numeres q̄ de rerū natura vſib⁹ ſcripſit ut apud Lo
manos Lucretius et uarro quatuoꝛ elemēta oſtituit·
ignē· aerem· aquā· terram foꝛmaſſe trifmegiſtū ſeaut⁹

qui nrā corpora ex hīs quatuor clemētis cōstitutum ee
dicit a deo hīē namq; in se aliquid igneū aliquid
aereū aliquid aque aliquid terree et neq; igne esse
neq; aerē· neq; aquā neq; tram que quidē sulla
nō sē/ Nam tra intio in carne est humoris in san
guine· aereū in spū· igneū in caloe uitali/ Et neq;
sanguis a corpe secrm pī sic humor a terra·
neq; caloz uitalis a spū· sicut igneū ab aere/ Ex
rebus oīm duo sola reperiunt elemēta/ quoz oīa nō
in nrī corporis fictione conclusa est/ Ex rebus go
uisis ac repugnātibus homo factus est· sicut ipē
mūdus ex luce ac tenebris/ ex uita et morte· que
duo me se pugnāe in hoīe p̄cepit ut si aīa superet
uerit que oritur ex deo sit īmortalis et in ppe
tua luce uiuens/ Si autē corpus uicerit animam
ditionemq; subiecerit sit in tenebris sempiternis et
in morte aut nō ea uis est ut īmortalis aīas extin
guat oīno sed ut puniat metuū· Nam penam
mortem secūdam noīam que est ipsa perpetua
sicut īmortalitas· Prima sic diffinim· Mors est
nature animātuz dissoluto· Vel ita· Mors est cor
pris aīe q; dissolutio· Secūdā uero sic· Mors est
eterna tormentoz appetitio/ Vel ita· Mors est aīātū pro
meritis ad eterna supplicia damnatio/ Hec mutas
penas nō attingit quatū anime nō ex deo con
stantes sed ex coī aere morte dissoluūtur· In hac
gen societate celiq; terreiq; quoz effigies expressa ē
in hoīe supioze pte tenent ea q; sūt dei/ Anima
scilicet que dominus corpois hūi misericorde aute
ea que sūt diaboli corpis utiq; quodq; tyrannū est·
aīe debet esse subiectū· sicut terra celo/ Est enī
quasi vasculū quo tūq; domatio temperatu spūs
hic celestis utimur/ Utriusq; officia sūt ut hoc qđ
est ex celo et deo impleret et illud uō qđ ex tra
et diabolo sequat/ Ideo quidē nō fugit hominē neq;
salustiū qui sic ait· Sed ita omīs vis in aīa
et corpe sita est· Animus impio corpi sequitur
magis utiq;/ Recte si ita vixisset ut locutus est·
Sequunt enī fedissimis voluptatib; suaq; ipē simas
uite pceptore dissoluit· Ex si aīa igneus est ut
ostendim; in celū debet emitti sicut igneū ne ceteri
quat· hoc est ad īmortalitatē que in celo ē· Et si
aut aerē ac umē nō pīt ignis nisi aliqua pinguis
matia teneatur in qua hēat alimētū· sic anime
matia et abus ex sola umbra qua tenet ad uiuēs·
Post hec deus hominē qua expolsu gnātū patroē
posuit in paradyso· i· in orto fecūdissimo re amoe
nissimo· quē in partibus oziētis oī gnē ligni ar
boruū q; conscendit ut ex cazū varijs fructib; alerētur
expsq; oīm laboruū deo patri sūma devotiōe ser
uiret/ Tum dedit ei certu mandatū que si obs
uallet īmortalis maneret· si transcēdisset mor
te afficeret/ Locauit ē pīcepti sui ut ex arbore
una que fuerat in medio paradysi nō gustaret·
in qua posuerat intelligētiam boni ac mali· Tū
eliminator ille īuidus aperib; dei oīs fallacias
et calliditates suas ad decipiendū hominē intendit
ut ei adimeret īmortalitatē/ Et primo mulierem
dolo illexit· ut uirtutē abū sumēt· Et per eam
ipsi quoq; hoī persuasit ut transcenderet dei legez·
Peccato igit' sua bonū et mali pudore cū medullis
sue cepit· abscondit q; se a facie dei qđ antea
nō solebat· Tunc deus sentēna in predictis
data eicat hominē de paradyso ut victū sibi labe
cōquireret· ipmq; paradysū igne circūallauit·
ne homo posset accedē donec sūmū iudiciū finiat
m era· et ut sui uiros cultores suos in eūdē loci
reuocet morte sublata/ Dicit sacre uoces dicēt·
et Sibilla erithrea cā dicat· Cum autē deū hono
rant uerū et eternū vitam hēditurio mire possidēt·
seculi tempo ipē habitatores ad paradysū simul
florētissimū oztū· Uerū hec qui eterna sē m
eterna opis hui pazte tractabim· nūc ea que
prima sē explanamus·/ Morz itaq; secutu est
hominē sedm dei suaz· Quod etiā Sibilla i car
mine suo docet dicens· Hominē sicut ter maīb
m annos quē etaz sedurit vipera dolose iserui
mortis ascendē nononemq; aampē hom et mali·
vel sic Anthropon tē· id est hominē plasmati
dei ipsius palmis quē dolis fefellit serpens ut
vim mortis manderet et sciam acquirat hom et mali·
Sic fuerit vita hoīs est temporaria sed tū longa
que in mille annos propagētur· Qđ diuine
litteris potius et per oīm saam publicatū ait nar
ro nō ignoraret argumētum nisus ē aut puta
uerē antiqui mille āos mensis fuisse·/ Aut enī apd
egyptios pro annis menses habeti ut nō solis
per duodecim signa arcuat' faciat āni· Et luna
que orbem illi significū triginta dieū spacio
lustrat qđ argumētū physice falsū ē· Nemo eī
tunc millesimū āni transgressus est· Nunc uō
qui ad centesimū peruenimus qđ sit sepissime
mille artes ac ducentis mensib; viuit· et aucto
res tamen tradunt ad centū viginti annos pue
ros solē· Sed q; ignorabat varro· aut aut quātū
esset uitu hoīs diminuta ipē diminuit aut fazet
mille et quadringētis mēsibus posse hominē vive·
Deus autē postea ait uidens orbem terre malitia z
scelerib; oppletū statuit humanū genus diluuio
perire· sed tū ad multitudinē repandā delegit vni
qđ corrupto omibus singulare iustitie superet
exemplū· Hic ai sexcentoz esset ānoz fabricauit
archam sicut ei pceperat deus· in qua ipē ai con
iuge ac tribus filijs totidemq; uxoib; reseruat'
est ai aqua vniuso montes altissimos opuisse·
Demitte orbe siccato excitat' in multitudē priores
seculi deus ne rursus longitudo uite causa esset
excogitandi malorū/ paulatim per singulas pro
genies diminuit hoīs etatē atq; in etatē et uigi
ti āns metū collocauit/ qua trāsgredi nō liceret·
Ille uō ai egressus est ex archa sicut sē litte do
cent tria studiose colut ac vnea suas manu
scuit· Unde arguit' qui auctorē vim liberū pu
tant/ Ille enī nō mō liberū· sed etiā saturnū atq;
vranū multis anteiit etatibus· Qui ex vinea
ai pmū fructū expisset letus fuerit/ bibit/ nudq;
ad ebrietatē· iacuit nudus· Qđ ai ut uidisset vn
e filijs au nomē fuit cham nō texit pris nudi
tatem/ Et egressus etiā fratib; indicauit· At illi
sumpto pallio intrauerūt auersis vultibus pris et
texerunt/ Que facta ai pat' recognouisse abdi
cauit atq; expulit filiū· At ille phig' in eius
tive parte consedit que nūc arabia nominat'
eaq; terra de nomine eius chanan vel chan dici
est· et postea eius chananei/ Hec sunt prima
gens que dm ignorauit· qui primceps eius et au
ctor cultū dei a patre nō atq; maledictus
ab eo/ Itaq; ignorātiaz diminutus minoribus
suis reliquit ab hac gente proximi quiq; pli
mulatudine mescente fluxerūt/ Ipius autē

patris postea hebrei dicti · primi quos religio di
uersa cepit · Sed ab hijs postea multiplicato in immensu
mo/ ai eos angustie locorū suorū atq; nō possēt
tū adolescētes ul' missi a patrētibus ul' sua sponte
ti ut̄ penuria egerēt prosilire ad q̄rendas sibi
nouas sedes huc atq; illuc dispsi oēs insulas et
orbem totū replenerūt et a supra sancta radias
mulsi nouos sibi mores atq; institutu pro arbitrio
condiderūt/ Sed omn̄ prim qui egyptū occupauerant
celestia suspicē atq; adorare ceperunt/ Et q̄ neq;
domalijs regebant̄ propt̄ aeris qualitatē nec
ullis in ea regione nubib⁹ subtractū celū/ aut sine
syderū et effectus nouerunt dū ea sepe vene
rātes auriculis ac libratis intuerēt⁹/ posthea de
inde pterritas aūlui figuras quas colebant cō
mentan sē/ quibus dā prodigijs inducti quorum
mor auctores apiem⁹/ Ceti aut̄ qui pr terram
dispersi fuerūt admirātes elemēta mūdi celu
solem tram mare sine ullis ymagimb⁹ ac templis
venabant̄/ Et hijs sacrificia in apto celebrabant
donec pcessu temporū potentissimi regibus tem
pla et simulachra fecerunt/ Eaq; uetustas et ob
scurus colē instituerūt · sic abscrātes a notitia
dei gentes esse cepert̄/ Erant ig⁹ qui horum
autus ab exordio verū fuisse contēdūt et pōtes
esse gentilitatē q̄ dei religionē quā putant pos
terus iuentā · q̄ fonte atq; origine uestitatis ig⁹
ant̄ · Nunc ad primapū mūdi reūtamur
Tū ergo numer⁹ hom̄ cepisset metuere pudens
deus ne fraudibus suis dyabolus au ab nutu
dit terre posthuē ul' corrūpēt hoies ul' disp
deret qđ in exordio fecerat misit angelos ad tu
telam aultū q̄ gnis humanā/ quib⁹ p̄cepit ante
oiā ne terre contagione maculan substantie
celestis amitterent dignitatē/ scilicet id eos facē
prohibuit qđ sciebat esse frūtos ut umā spare
non possent/ Itaq; illos ai hoibus cōmorantes
dnātur ille terre fallacissim⁹ gluctudine upā pau
latim ad vitia pellerent · et mulieru congressib⁹
mq̄nant · Tū in celū ob pauen quib⁹ se timere
unte nō recepti creatrē in terrā · sic eos dya
bolus ex angelis dei suos fecit satellites ac mi
nistros/ Cum aut̄ sē ex hijs parari q̄ neq; an
geli neq; hommes fuerūt sz media quandam
naturā gerētes nō sē ad inferos recepti sicut in
celū patrēs eorū · Ita duo gria demoniū facta
sē · unū celeste aeriū terenū · Un sē imūdi spūs
malorū que gerūt auctōs/ Quorū idē dyabol⁹
est princeps · Unde illū trismegist⁹ demonarchā
uocat · Demones aut̄ grāmatica dictos aiunt
quasi δαήμονας · id est prūdes ac uerū sapos ·
Hos enī putant deos esse · sanē illi q̄dam finitos
mūm sed nō omīa · Quippe quib⁹ primo cōcessū
dei sapē non licuit · et ideo solent respōsa in
ambiguos exitus temperare/ Eos puerte et sanct
esse demones et loquūtur · Hesiodus ita tradit ·
Hij quidē demones sē iouis magni propter ve
luptatē boni terrestris custodes mortaliū homi
nū · ideo ideo dictū est qm̄ custodes eos humano generi
deus muneravit/ Sed et ipsi ai sunt pfectores homi
custodes tamē se uideri uolunt ut ipsi colātur · et
deus nō colatur/ Plato quoq; de hijs disserūt · Nam
plato etā naturas deor⁹ in simplices cōpmē conat⁹
est/ Et sodalitates esse circa se assiduū demonē log
batur · qui puero sibi adhesisset cui⁹ nutu et arbitrio
sua uita regēt̄ur · Magorū quoq; ars oīs ac potēta

horū asp̄natoib⁹ constat/ a quib⁹ inuocati vis⁹ hom̄
p̄stigijs obcecātibus fallunt ut nō uideant ea que
sūt et uidē se putent illa que nō sūt/ Hij ut dico spūs
cōtumman ac pterin pr omnē terrā nagātur · et
solatiū petitionis siue p̄tendis hoibus operantur ·
Itaq; oīa insidijs fraudibus dolis errorib⁹ plent
adherent eni singulis hoibus et oēs hostiam osha
tim domos occupant ac sibi gemor⁹ nomē assumūt ·
Sic enī latino sermone demonal nūp̄nātur/ Hos
m sues penetrabilib⁹ cōsecrant hijs cotidie p̄fidūt
et scientes demonas venerātur · q̄si tristes deos
et quasi expulsores malorū q̄ ipsi fugant̄ et eregūt
Cum qm̄ spūs sē tenues et mōp̄hēsibiles insinuāt
se corporib⁹ hom̄ et occulte in uiscerib⁹ quati valitu
dines uiciant/ morbos citant · sompnos nōs terent
mētes furoribus⁹ quatiūt/ ut homines hijs malis
cogant ad cerū auxilia decurrē/ Quarū omnium
fallaciaz ratio ex pribus ueritatis obscura est ·
Prodesse enī putant eos aī nocē desinūt q̄ mali
possint aliud nisi nocē · Dicat fortasse aliqu
colendos g⁹ esse ne noceant/ si quidē possint nocē ·
Nocent illi quidē sed hijs a quib⁹ timētur/ quos
manū dei potens et excelsa nō protegit · qui ppha
sē a sanctmēto utentis · Pulsus autē idest aultēs
dei metuit au⁹ noīe adumpti de corporib⁹ exactē
Quorū uerbis tūq; flagris uexatus nō mō demo
nas esse se confitentur · sed etā noīa sua edunt
illa que in templis adorātur · Quod plerūq; cerā
aultoribus⁹ suis fiunt · nō utiq; in obprobriū reli
gionis sed honoris sui · q̄ nec deo p quē adiurāt⁹
nec ustus quorū noīa torquētur mentiri possūt ·
Itaq; maxime sepe ululant⁹ coitus ubertū se et
artere et iam iamq; se cetere proclamant/ Tantū
habet agnitio dei ac ueritas potestatis · Cum ergo
nocē possint nisi hijs quos habent in sua potēte ·
Deniq; affirmat hermes eos quōs cognouerūt deū
nō tū ab malignis demoniū tutos esse · ueruē etā
ne fato quidē teneri/ una mquit custodia pietatis ·
Sui etenī hominē nō demon malus nec fatū tene
nam deū liberat pius ab oī malo/ qđ est enī unū ex so
lū in homib⁹ bonū est pietas/ Del etenī pius homo
neq; demoni pessimo neq; fato subiacet · Deus enī li
berat pius ab oī malo nāq; unicā atq; solū est hoī
bus bona pietas/ Quod autē sit pietas ostendit
alio loco hijs ubis · Pietas enī sciā est dei/ Asclepi⁹
quoq; auditor eius eadē sententiā latius explicauit
ut explanauit in illo sermone pfecto quē scripsit
ad reges/ Itaq; uero demones esse affirmat mi
nistros et uexatores hom̄/ Quos item trismegist⁹
angelos malignos appellat · Deos nō ignorant
et celestib⁹ depravatos terrenos esse cepisse/ Eor
nequitia inuenta sē astrologia et haruspicina et
augurato et ipsa que dicūtur oracula et magi
mātia et ars magica et quicq; malorū exercēt hoīes
uel palā ul occulte q̄ oīa pr se falsa sē · ut Sibilla
erythrea testatur/ Quia errores oīa hec sē q̄ stulti
hoīes scrutātur cotidie · Enarrabilia sē oīa ista q̄
aliqi inspicētes hoīes scrutāt⁹ cotidie/ Sed item ipsi
auctores p̄sentia sua fiunt ut ita esse credant⁹ ·
Item hom̄ credulitatē mētis diuinare deludūt qđ
illis ueri aperte nō expedit/ Hij sē qui fingē ymagi
nes et simulachra docuerūt qui ut hoīs mentes
a cultu veri dei auertere effictos mortuor⁹ regū
multus et ornatos exquisitu pulcritudine statu
conseruari q̄ fecerūt/ et illor⁹ sibi noīa quasi pōs
aliquas mduerūt · Sed eos magi et hij quos ueri

maleficos uulgus appellat. aī aues suas execrabiles
exerent uisus suos noibus eorum illos celestiū q̄ m
lucrio sāe legūtur. Hi porro mestū ac uagi spūs
ut turbent omia et errores humanos pturbus
infundāt sequunt atq̄ misceant falsa aī ueris. Spī
enī celestes multos inuenīt esse unusq̄ oīm uge
nouē eo q̄ multi sī in celo angelorū spūs et unus
dūs ac patens oīm deus. si uitate mentis noīb⁹
tuoluī ex oculis abstulerunt. Nam deus ut m
primapio docui neq̄ noīe aī solus sit egere neq̄
angelis aī sint īmortales dia se tres aut plures
aut uolunt. Quorū unī solūq̄ officiū est seruire
nutibus dī nec oīno quicq̄ nisi iussu facere. Sic
enī mundus regi a deo diam⁹ ut a rōre pūctus
aut apparitores nemo seruos esse in regia pu
nia dixit q̄ns illorū ministerio res gerantur.
Et hi tamē possunt aliquid p̄ iussa rōris p ipo
ignorātiaz que est cōditionis humane. Ille autē
p̄ses mundi et rector unusq̄sq̄ qui sat oīa aut dimi
oculis mchil septū e sol⁹ habet uerū oīm potestatē.
Non est in angelis quicq̄ nisi parendi nesciens
Itaq̄ nullū sibi honorē tribui uolunt quorū ho
nor in deo est. Illi autē qui descuerūt a dī mi
sterio q̄ sī uitatis summa et pūncipatores dei
nomē sibi et cultū deorū uindicare conātur. nō
quo ullus honorē detrectet quis enī pōtis honor
sit nec ut deū nocent aut nocere non potest.
sed ut hoibus quos mutuis a cultu et notitia uē
maiestatis auertere ne īmortalitatē possint ad
pisci quā ipsi sua nequitia pdiderūt. Effundunt
itaq̄ tenebras et ueritatē caligine obducāt ne
dūs ne prēm suū norint et ut male illudant in
templis se occultant et sacrificiis oīnibus p̄sto
adsunt. edūtq̄ sepe prodigia quibus obstupefa
hoīes fidem q̄ simulachris dīmittunt ac
numinib⁹. Inde est q̄ ab augure lapis nouacula
mactus est. qō Iuno uemens migrare se roma uelle
respondit. q̄ fortuna muliebrius pricli denūciauit
q̄ claudie manū nauis secuta est. Quē in sacrilegos
et Iuno nudata et lotrēlis p̄sepma et cereꝰ mi
lesia uindicauit et hercules de appio et iupiter
de acrunio et minerua de celsine. Hinc q̄ sequens
uerum roma p̄stilētia liberauit. ep̄dauro ~~simu~~
accersitus. Nam illuc demomarches ipē in figura
sua sine ulla dissimulatē platus est. Si quidem
legati ad eam rem missi draconē secū mire mag
nitudinis attulerūt. In oraculis autē ul maxime
sullime quorū p̄sagia apphani a uitate intelligē
nō possunt. ideoq̄ ab ipsis attribui putāt et im
pria et uictorias et opes et cuctus prosperos
rerū. Denīq̄ ipē mutu sepe rem publicā pricli
immūnibus liberatus. Quae pricla et respulsis
remūtauerūt et sacrificijs placati auertunt. Sed
omia ista fallacie sī. Nam aī dispositōs dei pre
sentiunt quippe qui ministri eius fuerūt nō possūt
se in his rebus aut q̄libi a deo ul fidem sī ul
fiunt ipsi pusillimū fidē aut fefelisse uidentur.
Et quotiens alicui ppō ul urbi secūm dei statu
tus bm quid impendit illi se in somnis ul pro
digijs ul somnijs ul oraculis polliceant. si sibi
templa si honores si sacrificia tribuātur. Quib⁹
datis aī illud accepit qō uerē est summā parsit
ueneratione. Hinc templa dicauētur et nouē
imagines consecrātur. exactūtur gēres hostiaꝝ

sed aī hec facta sī nichilomin⁹ tamē uita et sul⁹
eorū qui hec fecerint īmolatur. Quotiens autē
pricla impēdent ob aliqua se metus et leuem
causam pōtētur irato. sicut Iuno Varroni q̄
formosū puerū mercatus ioui ad eximias tenē
das collocauit. Et ob hanc causā romanū nomē
apud annas pene deletū est. Eō si Iuno alti
gannietur uēbat aut uincētus romana iuuat pe
nas. Vel si dy tutūmodo ducat arcant ceteras
multatuumē neglegūt. aut Varro solue cuasit q̄
hec fiat et paulus qui nichil meruit ocisus ē.
Vexatur nichil tāe romanus agitat fatus Simonis
nuque aī hannibal duos exercitus ppli et altu et
ūtute cōficat. Nam Iuno auertere non potuit. aut
carthaginē defendē ubi auina ei⁹ et auitus fuit
aut romanos nocē q̄ pgenies troiano a sanguine
dua audierat tyrias olim que uertē arces. Sed
illorū sī isti lusus qui sub noibus mortuoꝝ dei
tescentes hoibus uicinibus plagas tendūt. Itaq̄
siue illud praui quod īmunet mutari pōt. mutari
uolunt id placati auertisse. siue nō potest id agūt
ut ppt illorū cōemptū aduersi uideat. Item sibi
apud homines qui eos nescit auctoritatē parant
ac timorē. Hac ūsuta et hijs artibus notionem
dei ueri et singularis apud oīs gentes uictrix
uerunt. suos enī uiros pdm sciunt et gratiam
ut pdant. Deo etiā hostias humanas exegisse
uerunt ipī hostes generis humani ut q̄ maxime
nocerent aīs. Dicet aliquis Cur g⁹ dī hec fieri
patiuntur nec tam malis suasuri exemplis ut ma
la aī bonis pugnent ut uina sint ūtutib⁹ aduersa
ut hēat alios quos punīat. alios quos honorent.
Nemo enī temporibus statuit de uiuis ac mor
tuis iudicante. De quo iudicio in ultimo li
bro disputabo. Differre ig⁹ donec uenit tpūs finis
quo effundat nā suas in potestate ac ūtute celesti
sicut vatū pdictis priorū tribuli monitu horrifi
cant. Nunc aut patiē hoīes errare et aduersis se
quoq̄ impios esse ipē iustus et mitis et patiens.
Nec enī fieri potest ut nō ie in quo pfectus sit ut
sit etiā pfectus paciencia. Unde quidē putāt ne
mala quidē deū omino q̄ affectib⁹ qui sī pturbatōs
animi subiectus nō sit. q̄ fragile est
omē animal quod afficit et mouet. Nec psius
sio uitutes ac religione fundit⁹ tollit. Sed sepe
natus interim nobis hic locus de dei ira disserendi
qō et ubrior est est materia et ope ppo laxus ere
quenda. Illos g⁹ necessimos spūs quisq̄ uiderit
fuit ac securus. neq̄ celo neq̄ luce pactus que
sī dei sed in illa materie que in distributē rez
attributa esse ipī malorū primapi disputauim⁹ i
tenebras salicet et miseros et supplitui sempiterno.
Duo genera religionum deorū triplex modo uanas ee
uno q̄ simulachra istu q̄ colūtur effigies sint hoīm
mortuorū. ee autē priscus et maxime ut simu
lachra hominis a simulachro dei colat. Solet eis
quod est deterius et mixtalius tum meliorabile
fatalius esse deserē uetustas. ut defunctorū monu
mētis seruatis q̄ nec uitus nec luce caq̄ dare
possunt quia ipī carent. nec esse aliū quemq̄ dei
p̄ter unū cui⁹ unitio ac potestas omīs aīa subie
cta sit. Alterū q̄ ipē imagines sacre quib⁹ hoīes
manifestius seruiunt oī sensu careat qui terra
sit. Quis autē nō intelligat nefas esse uectus

animal carnaꝝ ut adoret t̄rām q̄ idacio p̄oīb⁹ nīs
subiecta est/ ut calcanda nobis nō adoranda sit/q̄
sim⁹ deo exactus ex ea · stati q̄ sublimē p̄ter cæteras
animātes accepim⁹/ ut nō renoluam⁹ errozē · Nec hīc
celestem ultus p̄cam⁹ ad t̄rā si eo oculos dignem⁹
quo illos natiue suæ conditio dirigit/ nichilq̄ ad
adorem⁹ nichil celam⁹ nisi solus artifex parēsq̄
nr̄ unicā nomē qui propria hoīcz rigidū figura
uit ut ſeam⁹ nos ad supna et celestia prouocāt ·
Cerao q̄ spūs qui p̄sunt ipīs religiomb⁹ eōdem
pnati et abiecti a deo p̄ter t̄rām uolutēnt · Cum
nō tm̄ nichil p̄stent cultozib⁹ suis posſint q̄m re
ru p̄testas penes unū est/ uerū etiā nocentiozes
eos illecebris et errozibus p̄dant q̄m hoc illis
condicionī opus sit tenebras hoīb⁹ obducē ne q̄a
ab his uerus deus/ Non igitur colendi sūt · qua
seruīre dei subiacent · Est em̄ piaculū maximū
addicē se potestati eoz quib⁹ si usticā sequare
ul̄ sequaris potēnoz esse possis et eos admiratione
dīnā noīs expellē ul̄ fugare/ Cū si appaet religi
ones istas tot modis cē vanas quib⁹ doctā mani
festū est eos qui ul̄ mortuos supplicant ul̄ terrā
uneratur · ul̄ spiritib⁹ impuris aīas suas manci
pant/ uerū homō non tenē cōsq̄ impietatis ac
scelezis sui supplicia p̄nsuros qui celestes adiuꝝ
parētem gnis humanā deū suscepīs īexpiabilib⁹
sacris fas omīe uiolauerunt/ Quapq̄ igrē sacra
mētī homīs tuer̄ cōem̄q̄ nature suæ mutuā obn
nere ipse se ab humo sustaret et erecta mente ca
los suos tendat in celū · nō sub p̄cibus deuz que
rat nec a religione sua eruat qđ adoret · quia
quisq̄ hominū subiacet misia hoīcz sit naē est
si q̄rat in sublimi · q̄rat in simo · q̄ nichil p̄terit
esse hoīe nisi qđ sūt supza hoīcz/ Deꝰ aūt
maꝰ ē hoīe · Supza g⁹ nō mīa est · nec in ima
p̄tus sed in sūma regione q̄rendꝰ est/ Quare nō
est dubiū quin religio nulla sit ubiaq̄ simulachrū
est · Nam si religio ex dīno rebus est · diuina aut
nichil est nisi in rebꝰ celestibus · Carent g⁹ religiā
simulachra q̄ nichil p̄t esse celeste in ea re que
fit et terra · qđ quidē de noīe ipso apparē sapiēn
p̄t/ quisq̄ simulatur id falsius sit naē est nec p̄t
unq̄ ueri nomē asqꝫ qđ uitatē fuco et imitatiē
mētiat/ Si aut̄ omīs imitatio nō est res p̄tulli
mi scelus sed quasi luctus loꝰ est · nō religio i
simulachris sed munus religionis est/ Prefindū
est igrē falsis omībus urū · colenda trina ut
celestia cōsequamur/ Cum em̄ se res habet ut q̄sq̄s
animā suā au⁹ origo de celo est ad mfrna et
ima prostrauerit eo cadat quo se ipē duexerit ·
Decoq̄ oportet rōnis ac status sui memorē nō
nisi ad supna nita scand ac tendē · Qđ qui facit
hic plane sapiens hic iustus homo hic demq̄ ce
lo dignus iudicabitur · quē suus parens non
huilem nec ad t̄rā more quadrupedū abiectum
sed stantē potius ac rectū sicut eū fecit agnouit ·
Pactu est nisi fullo magna et difficilis suscep
it operis portio et maiestate celesti suggerente nob
dicendi faciltatē luctātos depulim⁹ errozes ·
Nunc uio maior nobis ac difficilior tui phie pro
posita luctatio est · quozū summa doctrina et eloq̄
tia quasi moles aliqua michi opponit · Haz ut
illic multitudine ac ipse sensus omīs gentis pa
uebamus · ita hic auctozitate plantuī oī generis
laudis uiroꝝ · Nemo autē uereat plus esse mōti
in pauorib⁹ doctis q̄ in plebis impiis · Sed

nō est despandū illos quoq; de sua deo et uitute
duabus posse dispelli · Nec tam p̄maces uoce arbi
tror ut clarissimū solem sanus ac patēnb⁹ oculis
uidē se negent · Quodo illud uerū sit qđ ipsi solent
p̄fiteri studio tuendę uitutis se tueri posse
etiā profecto ut q̄sq̄ uitatē dīn et aliqui muētum
esse credant · et humanę ingenio mutuari non po
tuisse fateantur ·

Explicit liber de origine
errozis ·

Incipit liber de falsa sapiēna
capitulū p̄mum ·

Ellem michi q̄m uisus in obscuro
late adhuc cristinat⁹ ul̄ errozē
atq; impiam multi nazyę et in
eptus superstitionib⁹ sectatores ul̄
plius p̄cantate ingenioꝝ tur
bantib⁹ eaz potius q̄s illustrātu
bus/ et si nō qualis in aꝫco tullio fiut/ q̄ copia
et admirabilis fiut/ aliquā tamē proximā eloq̄tie
cōtingē facultatē ut q̄tū uerum in sua ppa valet
tantū ingenio quoq; uiribus meis exercerē se aliq̄
et discussis cōiectis q̄s tum publicas q̄s eoꝝ qui sa
pientes putātur errozibus humano q̄m clarissimuꝫ
lumē inferret/ Qđ quidē duabus ex causis fieri
uellem · ul̄ q magis possent arctē hoīes ornate uitu
ti/ qui etiā mēdano arcedunt captu orōis ornatu
lenocinioq; ulterū/ ul̄ ete ut ipi phi suis armis po
tissimū quib⁹ placē sibi et cōtrā solent oppugnentes
a nobis/ si q̄m deus hanc rei nolunt esse naturā ·
ut simplex et nuda uitus esset luculētior q̄ cum
ornatu per se est · itaq; ornamēnis extrinsecus addi
tis facilius corripiuntur/ mēdaciū uero scene placet
aliena · q̄ per se corruptū vanescat ac defluat nisi
ornatu aliunde q̄sito aptāmentū fuit ac politū/ equo
animo ferro ingenui in mediocre esse concessum ·
Verū ego nō eloquēne si uitatis fiducia suscepi hoc
opus manus fortasse q̄s ut possit meis uiribus sussti
nere/ Qđ tamē etiā si ego debearim deo aut hoc
mus est t adiumāte uitate ipsa complebit/ Ceteꝝ
ai scam maximos quosq; oratores a causidicis
mediocribus sepe uictos/ q tantum est potētia uitatis
ut septa q̄libet in rebus exiguis sua claritate de
fendat/ cur hanc ego in maxima causa ab ingenio
sic quidē illis ac diserte uiris sed tm̄ falsa dice
tibus oppugnē in putem/ ac nō illa si mus oro
nra q̄ de tenui fonte ad modū exilis emanat/ in
mensum tamē suo clara et illustris appareat/ Nec
si phi doctrina hāzū mirabiles extiterūt ego ill
etiā scam uerā cognitionē q̄ cōsecutus/ qua nō
cogitando aut disputādo assequi p̄t/ Neq; enim
nūc reprehendo eoꝝ studiū qui uitatē scire uoluerē
q̄ natura hoīs deus uerā adipiscendi cupiditatē
maꝫ fecit · sed id arguo id reprehendo q̄ honestas
illorū et optima uoluntē nō sit secutus effectus
q̄ neq; quid esset uerū ipm̄ sciebant neq; quo
aut ubi aut qua mēte q̄rendū/ Cum dū luctarē
humanis errozib⁹ capiūt ipsi se in plagas et i er
rozes maximos induxerūt/ Ad hoc igr̄ me opus
coarguēbi phiam suscepte matie ordo q̄ reduxit ·
Nam cū errozē oīs aut ex religione falsa oriatur
aut ex sapiēna in eo cōmuēdo nasci est utrumq;
subiūxe · Cū cum̄ sit nobis dīnus hui⁹ tractatus
cogitationes phioꝝ stultas esse/ idq; ut re et argu
mētis docēdū est/ ne quis honesto sapiēne nomē
inductus · aut tanus eloq̄tie splendore deceptus ·

Humanus malus q; dnus credē que quē tradita
st breuē ac nude/ Hec cū tractabat alīē ut aī deus
an hominē loq̄retur argumētis asserēt suas voces
tūq; fides ei nō habēt sed ut aperiant locutus ē
quasi verū omn maxim⁹ uidet cui est nō argumēti
sed pmittere/ Verū qē ut deus/ Vos autē tuz ad
res singulas testimonia dīne uocis hēam⁹ ptō
monstrabim⁹ q̄to cū oribus argumētis possint uia
defendi · aī etiam falsa sic defendātur ut uia sole
aut uideri·/ Quare nō est phis q tantū honorē
habeam⁹ aut etia eoz̄ eloquētiā pt̄imescamus.
Loqui enz pmiserūt ut hoīes eruditi/ Vera autem
loqui nullo modo/ q; uidētē nō didicerant · ab eo
qui eis⁹ pterus esset · Hec sane aliquid magnū esti
mem⁹ qđ illos ignorāte vēdarguem⁹ quaz ipsi
sepissime cōfitentur/ In quo solo qñ hijs nō credit
in quo solo credi debuit cunctis ostendē/ nūq; il
los tam uerēdicos fuisse q; aī simāz de sua igno
rātē diuerunt/ Nunc qñ duobus pōrib⁹ librū
religionū falsissimū demōstratu est/ necnō origo
ipsa totus erroris expositus/ Vnus⁹ libri mun⁹ est
phiam quoq; ostendē q; manus et falsa sit ut oī
errore sublato uerissimus pfectus clarescat/ Vide
amus itaq; a coī phie noīe ut ipso capite destru
cto facilior nobis aditus patear ad mādendum
omē corpus/ si tamē pōtest corpus uocari cuius
partes ac mēbra discordant nec uilla compage
inter se cohēant/ sed quasi dissecta et dissipata
palpitare potius uidentur q; uiuere/ phia est
ut nomē indicat ipsi q; diffinit studium sapiē.
Vnde igit⁹ probem phiam nō esse sapiētiam magis
q; et ipsius noīs ignorem/ Cum enī sapiē studet
uitaq; nō diu sapit sed ut sapē possit studet/ in ce
teris artibus studiū quid efficiat et quo tendat
apparet quas aī discendo aliquis assecutus est
iam nō studiosus artium sed artifex nominat⁹.
Ut enī uēgdie causa studiosos se sapie non sa
pientes uocauerunt/ Immo uero pperagrazas q
hoc pim⁹ nomē inuenit aī paulo plus sapuisset q;
illi pōres qui se sapiētes putauerūt minuerit
nullo humano studio posse ad sapiām pruenire
et ideo nō oportē magnifice atq; impfecte rei
pfectū nomē impōm/ Itaq; aī ab eo q̄rētur quēnā
se philōtur respondit phim · id est q̄siturē sapiēte
Si g⁹ sapiētiam phia q̄rit nec ipā sapia est · q;a
neq; est aliud esse qđ q̄rit aliud qđ q̄rit⁹/ nec q̄si
to ipsa rēcta est q; mihi pōt inuenire/ ego uero
ne studiosos quidē sapie phos esse concesserim q;
illo studio ad sapiāz nō puenet⁹/ Nam si finalem
inuenerit ultimus huic studio subiaceret si esset
id studiū tūq; iter ad sapiāz aliqñ esset inuentū
Cū u⁹ tot temporibus tot ingenijs in ei⁹ inuisitū
contritis nō sit gnita appareat nulla ibi esse sa
piētia/ Non g⁹ sapiē student qui philosophātur
sed ipsi studē se putant q; illud qđ q̄runt ubi a
quale sit nesciūt/ Nunc igit⁹ sapiē student sine nō
student sapiētes nō st · q; nūq; repiri pōt · qđ aut
nō reperit q̄rit⁹ aut ōnino non q̄rit⁹/ Vidram⁹
tamē idipm̄ possit ne hoc studio reperiri aliquid
an nichil/ Duabus rebus uidet⁹ phia constare
scīa et opinatione nec ulla re alia/ Scīa uenire
ab ingenio nō pōt nec cogitatē cōprēdi/ q; i scipō
habē gnām scīam nō est hoīs sed dei est/ mortalis
autē natura nō capit scīaz nisi que uenerat extri
secus · Iacet enī oculos et aures et cetos sensus
patefecit in corpē dīna soleria ut pz cos aditus
scīa ueniat pmanet ad mētem · Nam causas natu
rarū uerū disquirē aut scire uelle · sol utrū ne tā
tus q̄tus uidetur · An multis pnbus maior sit
q̄ omīs hec terra · Item luna globata sit an cir
cuia · Et stelle utrū ne adhēant celo · an p aerē
liquo curfu ferant⁹/ Celū ipm̄ qua magnitudie
qua matia constet/ Verū quietū sit et īmobile
an mirabili celeritate uoluat⁹/ Quare sit tre
mor⁹/ Constitutio/ aut quibus fundamētis libratum et sus
pensa sit/ hec nam disputatio et cōiectatio nel
le cōprehendē/ tale est profecto/ quale ig si discere
velim⁹ quale esse arbitrem⁹/ cuiuspiaz remotissimē
gentis urbem quā nūq; uidim⁹ cuiusq; michi
aliud q̄ nomē audiuim⁹/ Si nobis in ea re scīaz
vendicam⁹ que nō pōt sari nōne insanire uidea
quod affirmāc id audeam⁹ in quo remitti possim⁹.
Quo magis qui naturalia que sari ab hoīe non
possunt sarte se putant furiosi demētesq; sunt
iudicandi/ Fecit g⁹ socrates et cui secum achate
mia scīam instituerūt que nō disputatiue é sed
diuinatiue/ Superest ut opinatio in phia sola sit
Nam unde abest scīa id totū possimus opinare.
Id cui opinat⁹ quisq; qđ nescat · Illi autē qui de
rebus naturalibus disputant opinat⁹ ita esse
ut disputant · Nescit g⁹ utrum · qui scīa artis é
opinatio nēn · Veniam⁹ ad supiⁿ illud exem
plū · Age opinem⁹ de statu et qualitate urbis illi⁹
que nobis rebus oīnibus pōtes nomē ignotu est.
Versilis est in plano situm lapideis menijs/ edifi
cijs sublimibus/ turribus/ magnificis ornatisq;
delubris · Desidiam⁹ si placet moles habitatiq; ciuiū
Sed aī hec diximus alib⁹ contraria disputabit · et
aī hic quoq; pozauit singet⁹ taus et tenacp̄
alij et opinabūtur multa disparia q̄ nos opinati
sum⁹/ Quid g⁹ et oīnib⁹ erit uerū · Formidē michi
Ut oīa dicam st̄ q̄ in rerū naturā cadūt ut nati sit
aliquid eoz̄ esse uerū · Ut nesciatur quis uerū ine
rit/ potest fieri ut oīs ex parte aliqua erranter
ex parte attingam⁹ uitute/ Quin g⁹ sum⁹ si hoc
disputatē q̄am⁹ · Post enī supuenīe aliquis q̄ opi
nes nras derideat nosq; pro iānis habeat qui
velim⁹ id quod nesciam⁹ quale sit opinari/ Verū
nō opus est longe petita cōquirē unde nemo for
tasse uerear qui nos redarguat/ Age opinemur
quid nūc in foro geratur/ quid in curia/ longū é id
quoq; diam⁹ mirabilius uno parietē quid fiat ·
Nemo id pōt scire nisi qui audierit aut uiderit ·
Nullus g⁹ audet id dicē · q; stultum nō ubis sed re
ipsa pūn rebutabit⁹/ Atquin hoc idem faciūt phi
qui disputant in celo quid agat⁹/ Sed eo se ipsum
hoc facē arbitrātur · q; nullus exterit qui errores
eoz̄ coarguat/ Nā si existimaret se scīaz aliquē
qui eos reuincere ac mēti reducere/ nūq; quaq; de
his rebus quas scire nō possunt disputaret/ Hec
tamē uno scīaz putanda est eoz̄ impudentia
et audacia q; nō redarguit⁹/ Redarguet enī de⁹
an solus uitus nom est licet cōmuniē uitet⁹ cum q;
hom̄ sapiāz pro summa stultitia cōputat/ Recte
g⁹/ Teno ac stulta opinatione repudiaritis/ Opi
nari enī te scire qđ nescias · nō est sapiētis sed
temerarij potius ac stulti/ Ergo si neq; scire quic
pōt ut sapientes deant/ neq; opinari oportet ut
Zeno tum phia sublata est/ Quod q nō tm ab his
duobus euertitur/ qui phiam primapus fuerūt sed

ab oīb⁹ vt iam uidear⁹ iam ꝑdem sinus azmus cē
onfem / ¶n multas sectas ꝓbia diuisa est · et oēs
vazia sentiunt / ¶n qua ꝓmm⁹ uitutez · ¶n omnib⁹
ēte nō ꝓtest / ¶esiguem⁹ quāhilet nempe in ētis
omīb⁹ sapiā nō exit / ¶ranseam⁹ ad singulos cotī
nō · quitꝑ vm dabm⁹ ētis auferem⁹ / ¶na quaqi
cm̄ secta oīs aliaſ exiut ut se suaqi onfirmet
nec ulli alteri sapē oueedit / ne se deaque hauriat⁹
/ ¶ed siaut aliaſ tollit sic ipsa quoqi ab oīb⁹ aliis
tollitur / nichilomm⁹ cm̄ ꝓhi sē qui cam sluinae
aausant / ¶ uāqi laudaueris vtrāqi dixeris a
ꝓhis vituperat ut falsa / ¶redem⁹ ne ig⁹ vm se
suāqi doctīā laudanti an multis vnius altius
ignorātias culpātibus / ¶ectus sit natī est quod
plurim⁹ sentiunt q̄ quod vnus · / ¶emo cm̄ se
ꝓtest tē audiente · ¶uod nobis ꝓcul testatur
im onipatiz esse hom̄ naturā oīm ut melius
aliena utrant et diudicent q̄ sua · / ¶uz g⁹ oīa
mēm sint aut oīb⁹ attendi est · aut nemm⁹
/ ¶i nemm sapientes ⁹ non sē · q⁹ singuli sapien
tes esse se putant / ¶i oībus eque nō sē sapiētes
q⁹ singuli ab oīb⁹ negītur esse sapiētes / ¶ere
im ig⁹ vnusi hoc modo et tanq̄ spazatre illi
ꝓcurī sic se īuicē ingilant ut nemo ex oīb⁹
vesset / ¶ō eo fit · q⁹ gladiī habeat sanī nō hīt
¶i g⁹ singule secte multarī sectarī audito stul
tiae quicam⁹ / oīs igitur uane atq; īanes ꝓcur⁹
/ ¶m se ipsam phia cōsumit et cōficit / ¶ō cm̄
intelligeret archesilas achademe conditor / reph̄ē
siones mē se oīm collegit · cōfessionēq; ignorātie
clarozī phoz · armauitq; se aduīsus oīs · ¶m
cōstituit nouā nō phandi phiam · ¶o g⁹ auctore
duo phie gña esse ꝓcurī · vnī illud vtuſ quod
saāz sibi vendicat · ¶teri nouī repugnās · quod
cam detrahit / ¶n hīs duob⁹ gībus utro diſadui
et quaſi cuneo bellī · ¶apiāz que distrahi nō ꝓt
in qua ꝑte ꝓuem⁹ / ¶i natura verī saz ꝓt · hec
tzonī caterua mterzibit / ¶i nō veterum cōstaent⁹
¶i paves fuezint michilomn⁹ ꝓbit dux oīm phia
q⁹ distractu est · ¶ichil cm̄ ꝓt sine mtitu sibi esse
contrariī / ¶i autē ut doam nulla in hoīe ꝓtest
esse mterna et ꝑpa saā ob fragilitatē onditionis
huāne archesile manus vmat / ¶ed ne ipā quidē
stubit q⁹ nō ꝓt oīno michil sazi / ¶uē cm̄ multa
q̄ sare nos natura ipsa et vsus frequens et ute
nēntal cogit / ¶tiaqi ꝓcundū est mli saas que ad
uitī vtilia ut appetus / que ꝓculosa ut fugiat · et
vites · ꝓtīa multa sē que vlus īuenit · ¶am solis
ac lune varij cursus et meat⁹ stazī et ratio tem
ꝑī deprehensa est / et natura corporū / a mediaſ
herbarū ꝙ uires / et ab ag⁹ alis natura tertiarum
ueenō vmbrarī futuroz · ac tempestatī signa colleā
sī / ¶ulla tenqi ars est quē nō saā constet / ¶ebuit
g⁹ archesilas si quid sapēt distmguē que sazi ꝓ
sent que ve ne sazi / ¶ed si id fecisset ipse se m
ꝓpīm redargueret / ¶am vulgus medī plus sapit q⁹
tantī quātī opus est sapiē / ¶ quo si quetas vtrum
saat aliquid nut michil / dicet se sare que saat fu
tebitur · nesare que nescat / ¶ec g⁹ aliorī sustulit
dissaphmas sed nō rē fundaut caz / ¶gnoratio eiz
verī omm nō ꝓt esse sapiā cui⁹ est sare preposz
¶m ai phos repugnauit aut doauit eos mli sare
qē quoqi nomē phi ꝓdidit · q⁹ doctīa eius ē mli
sare / ¶am qui alios reprehendit q⁹ nesaant qē tebi
saeuis esse · ¶ui autē michil saat que ꝓsilens q̄ ue
risolēna est ob idipm se phm cōstituē ꝑē quod
ceōs tollat / ¶ossunt cui sic respondē · Si michil nos
sare cōcedas et ipo nō esse sapiētes q⁹ michil sī
amus · g⁹ ne tu quidē sapiens es · q⁹ te quoqi ali
terit michil sauc · ¶uod g⁹ ꝓmouit archesilas usi
q⁹ cōfectis oīb⁹ phis se quoqi ipm eozz mucrone
trauſixit · ¶ Nullqm ne ig⁹ sapiā est · ¶mmo ui
mē ipō fuit sed nemo iudic / ¶ij putauerunt posse
sazi omīa · sapiētes utiqi nō fuezūt · ¶ij michil ne
ij quidez sapiētes fuezūt / ¶lli qui plus hoī tzerī
illi q⁹ nmus / vtrusqi in vtrāqi ꝑtē mod⁹ defuit
/ ¶bi g⁹ sapiā est · ut neqi oīa te sare putes q̄
est dī / neqi oīa nesare q̄ est ꝓuidis / ¶t cuz
aliquo metuī q̄ est homms ita est saā ai igno
rātia quietem et tranquam · ¶aā in nobis ab aīo ē
qui oritur e celo / ignoratio ex corpe q̄ est ex
ēua · ¶unc nobis et aī deo et aī aālib⁹ ē aliq⁹
cōitus · ¶in qui ex hīs duobus cōstam⁹ elemētis
quozī altim lucē ꝓtinī est altim tenebrs / pars
nobis data est saē · pars ignorātie / ¶er hāc q̄si
ponte trausire sine ꝓculo entenzi licet / ¶az illi
oīs qui se in alterā ꝑtē melmauerunt aut dextro
aut sinistro usuz accidit · / ¶ntiaqi g⁹ pars
quō evauit dicz · ¶chademia contra phicos ex
rebus obscuris argumēta sī nulla esse saam
et exemplis paucarī rerū ingphēlibiliū ostenu
ampleri sī ignorātias tūqi saaz totī sustulisset
q⁹ in ꝑte sustulerant / phisica contra ex hīs que
apta sī argumētū trahebant sazi posse · otēntiqi
ꝓspicuis retinebant saāz tamqi totī deēdisset
q⁹ ex ꝑte defendezāt · ¶n neqi hīs clara neqi illis
obscura utrezunt / sed utriqi diū solā saāz con
sertis manibus ul' retinēt ul' eripī nō uzerīt
in medio cōstitutī fore que illos ad sapientiaz
transmittet · ¶ Verū archesilas ignorātie ma
gistez aī tenoni obtrectauzet ꝓpagi studiorū ue
trī phiam cuitzet auctē soc̄ate siscipit hāc
saam ut affirmazet sazi michil posse / ¶tiaqi eo
argut exhibitionē phorū qui putabāt nīgē
mīs suis exceptī esse atqi īuentī uitutī · Vicebatz
q⁹ mortalis fuezat illa sapā · pauasqi aī tpis
cōstitum ad sūmū iam marcētī ꝓuenīt ut
iam nātō consenescēt ac ꝓzet / exinde vepute
achadema tūqi senectus phie · que illā obstitzet
iām deflorescentē · ¶ceteqi archesilas audit arzo
gantes ul' ꝓtiꝰ stultos esse qui putant saam
uitatis cōicuza posse cōprehendi · ¶ed tī falsa
dicētem vedargue nō ꝓt nisi qui saezit ante
quid verū sit / ¶ archesilas uitate nō cognita
fuē conatus introduxit genus phie assyriū
qd latine ītrabile ul' inconstans possim⁹ dicē
re cm̄ michil saendī sit aliquid sazi natē est ·
¶am si michil omio saas idipm sazi michil ꝓs
se tolletur / ¶inqi qui velut sentēne loco ꝓnūcia
at michil sazi tūqi ꝓpīm profitetur et cognitī
¶rgo aliquid sazi potest · ¶uic silē est illud qd
plīs in scolis propm solet in asystatu genis exē
plaz sompniasse quēdaz ne sompnus arcatet
¶i em̄ arcentrit cōsequet⁹ ut nō sit arcētdī ·
¶i autē nō arcentrit cōsequet⁹ ut arcētdī sit ·
¶tu si michil sazi ꝓt · natē est idipm sazi quod
michil saat⁹ / ¶i autē satuz nō posse sazi falsuz
est · g⁹ qd dicatur michil saze posse · ¶ic mdicat⁹
dogma sibi ipsi repugnans seqi dissoluēs · ¶ed
homo ūsitatis artis phis saāz uolunt ezipe ut cā
dem absconzēt · ¶am sibi illaz prosecto nō admit
qui aliquid affirmat ut artis admat / ¶z michil

cam. 4m.

cam. 5m. Gm.

Archadem.

Physici

cam. Vm.

agit· Appazet enī ac finē z finē suū ꝓdit/ Cito
fiadt sapiētus ac uerus· si exceptiōe factu diāt
causas cōnesq; diūrnat uerū celestiū seu nāliū
q; sē abdite uelari ꝓsse/ q; nulli docear nec q̄r
oporteā q; iuenīr q̄rendo nō ꝓssimus/ Qua exep
tione mr̄ pīm et phisicos admonuisset ne q̄rerēt
ea que modū exacterent cogitationis humane et
scipm̄ aliqñ īuidia liberasset et nobis ēte de
disset aliquid qđ seq̄remur/ Nunc aut̄ eā ab alijs
sequēdis nos ꝛtinuerit nc uelim⁹ plus sapē q̄
possim⁹ nō nm⁹ a se quoq; ipso ꝛtinuit/ Qui
enī uult laborāe ne quinq; saat aut cuiscuoī sui
capē tēt̄naz ut etiā eā scām ꝓdat/ Nec si
tēt̄na est scā constet necesse est/ Si non est
quis tam stultus ut discendū id putet in quo
aut nichil discatur aut etiā tēdiscat̄· Quāc si
neq; oīa scīr possimus qđ physica putauerūt/ neq;
nichil qđ achademica phia omīs extimeā est·
Vt causeam⁹ nūc ad alīam phīc ptē· quā ipsi mo
ralē uocant in qua tuus phīc ratio cōmetur·
Si quidē in illa physica sola oblectatio est in hac etiā
utilitas/ Et qñ in disponēdo ute statu formādisq;
moribus pericolo maiore ꝓcaturr/ maiorē diligē
tiaz natē est adhibēdā ut sciam⁹ quō nos oporteat
uiuē/ Illic ꝓt uema cōcedi qua sine aliq̄d dicāt
nichil ꝓfimt/ sine delirant nichil nocent/ hic u⁹
nullus disadio· null⁹ erroi locus ē/ Omīs sentēc
omīs oportet/ ipsamq; phiam uno quasi ore ꝓpe
q; sicut siquid fuit erratū uita oīs cūctur· In
illa ꝓcul ptē ut periculū mn⁹ ita plus difficultā
tis est qđ obscura rerū ratio cogit diuisa et uaia
sentēc/ hic ut plus periculi est ita mn⁹ difficul
tatis q; usus ipse rerū et cotidiana exprimēta
possint docē quid sit melius et uerius/ Videam⁹
g⁹ utrū ne cōsentiant aut quid nobis afferant
quo rectius uita regat̄· Non natē est oīa auaure
uni eligam⁹ ac potissimū qđ est sūmū ac prīn
cipale in quo totius sapiē ardo uersatur/ Epi
curus sūmū bonū in uoluptate animi cē censet·
Zrusippus in uoluptate corporis/ Caliphon et
diomachus honestate oīa uoluptate uincē
runt/ Dyodorus in ꝓpinatē doloris sūmū bonū po
suit/ Hieronim⁹ in non dolendo· Peripathetici ūt
in bonis animi et corporis et fortune/ Stoici sū
mū bonū est scīa/ Zenonis· cui natura cōgruētem
uiuē quotidiā stoicorū uirtute sequi/ Aristotiles
in honestate ac uirtute sūmū bonū collocauit/ Hec
sē ferē oīa sentētie/ In tanta duisitate quē seq̄m⁹
aut ecedem⁹· Par est in omībus auctoritas· Si
eligē possum⁹ qđ est melius iam nō est nob⁹ phia
nēda· q; sapiētes iam sum⁹/ qui de sapiētia sim⁹
iudicam⁹/ Cui uero discendi sapiē causa uenam⁹
quid possum⁹ iudicāe q; nūdū sapiēs eperim⁹/ mauīe
cui ꝓsto adsit achademic⁹ qui nos pallio retrahat
ac uetet aliq̄ credē nec tamē ipe asserat quod
sequamur· Quid g⁹ superest nisi ut omissis
litigatoribus furiosis ac ptinacib⁹/ uenam⁹ ad
iudicē illud saluator simplicius et quietr sa
piētie que nō tantū formare nos et inducē in
uiam ꝓsit/ uerū etiā te cōtulisse istoru furo
rem/ Hec nos docet q; sit hoīs uerū ac sūmus
bonū· De quo ꝓius q; dicā mapio ille omīs sētēc
refellende st ut appareat neminē illoz fuisse
sapiētem/ Cum de ultimo hoīs agatur oportet sū

mū sūmū mālis bonū in eo cōstitui qđ cēt cēt
mālibus esse nō possit/ Sed ut ferius teneat̄ animi
tis cernua· Voluptib⁹ prime propa st· Nec homini
aliquid sui debet assciri sine quo ratione sine cā
tionis admittit· Nam quod uiuēdi aut generādi
causa datū est oīibus est quidē bonū naturale/ sū
mū tamē nō est· nisi qđ est ymanqi grā ꝓpter·
Sapiens g⁹ nō sinit quo sūmū bonū credidit animi
uoluptatē· qñ sine illa scaurinus sine gundius est
cois est oīibus· Zrusippo ne irascendum
quidē dico quē semper corporis uoluptates tuēt
michiq; aliud q̄ uentri et uenerī seruiētes nemi
dubiū est hominē nō fuisse· Sic enī uult ut mich
me⁹ cum ꝓximisq; diligat· nisi unū qđ loqbat·
Oz si alimo aut sim aut cum fiducia loquendi
tribuatur quecunq; ab hijs quo sibi uelint cum
femmas tum rabide cōsectent̄· ut uir duelli
q̄nt/ alios etiā ꝓximi q; negligant aut aut alios
mares violent abigant aut ne uiri quidē absistit
sed a fortioribus sepe contritis eo magis insectēt̄·
Cui nec ymbres nec frigora ꝓmiscant labores
insapiant pcula nō recusent/ quid aliud desp
debūt nisi sūmū bonū esse corporis uoluptatem
eam se appetē ut alliciant̄ sua uultus sensibus
colq; esse tuta ut assequētoru causa nec labores
sibi ullus nec ulnera nec mortē ipsā recusādas
putent/ Ab hijs ne igit̄ ꝓcepta uitā ꝓmimus
qui hoc item sentiunt qđ aīe cōmis expres/ Aut
tyrenei uirtutē ipsā ex eo esse laudandā q; sit ef
ficiens uoluptatis/ Non u⁹ unquā obscuremus animo
ut sus ille lutulentus· Nam ideo aī aduisatio
sūma uitui contētione depugno ut ūtus mea
mi pariat uoluptatē au⁹ exprē sim· natē est si uer⁹
abcessero· Ab hijs g⁹ sapē discem⁹ quos a ꝓbis
ac belue nō sua sed lingua discernit·/ Struma
tionē doloris sūmū bonū putāe nō plane ꝓpria
thenetoru aut stoicoru sed chymeroū phoru est·
Cui enī nō intelligat ab egritudine et m aliq̄ dolōe
plus esse hoc disputatū· Quid tam ridiculum
q̄ id hrē pro sūmo bono quod medic⁹ possit dare·
Volendū est ergo ut sanam⁹ bono et quidē grauit
ac sepe/ ut sit pstra non dolē uocandus/ Miser
rim⁹ est igitur qui nūq̄ dolut q; bono curet quē
nos felicissimū putabam⁹ q; malo curauit·/ Ab
hac natūitate nō longe fuit qui oīno nichil dolē
sūmū bonū dixit· Nam pt̄ qđ omē animal do
loris est fugiens quo ꝓrsit sibi hoc bonū pīuāe
qđ nobis ut cuemat nichil aliud possim⁹ q̄ optāe·
Sūmū aut̄ bonū non pt̄ effici quēq; beatū nisi
semper fuit in ipsius pstate· Hoc aut̄ nō ut⁹
hominī non doctrina nō labor sed natura ipā cui
tus animātibus pstat/ Qui uoluptatē aī honestate
nexerūt quinimone hanc effugē uoluerūt/ sed
effecerūt repugnans bonū q̄n qui uoluptati dedit⁹
est honestate careat natē est· qui honestū sibi dat⁹
uoluptate caret·/ Peripathetici bonū mimū
multiplex et excepte animi bone que ipsa q̄ sint
magna cōtentio est cē aī beluis ꝓt uideri· Nā
corporis bona uelut scalumentus uolentia ualitu
to est nō mn⁹ st̄ mutus q̄ hominē necessaria
ac neseio an etiaz magis· q; homo et mentis et
instrumenti subleuari ꝓsit/ mutum non possimus·
Item qui appellant fortune bona nā sicut homini
opibus ad uitaz tuēdaz sic illis ꝓda et pabulo

ca.m g.m

ca.m

ca.m 13.m

opus est. Ita mduitēto bonū qđ nō sit m hoīe ꝓpter totū hominē alicne ditionī subiugauit. ¶ Audi am⁹ etiā. Jenonē. Nam is mēdū vitē sompniat. Summū mquit est bonū aī natura cōsentanee vi uere. Celuarū ig⁹ nobis morte vitandū est. Nam que ab esse ab hoīe debent m hys oībus cephen dit⁹. Voluptates appetūt. metuūt. sullunt. nisi diātur ocadunt. et qđ ad rem maxīe admet dū nescāt. ¶ Quod g⁹ me dicet vt unuaz scaīdū naturā que ipā m teretus prona est et quib⁹dā blandimētis lenocin⁹ m uita papitū⁹. Vel si aliā mutorū aliā hominū dicat esse naturā q hō ad virtutē sit genitus nō nichil dicat sed tamē nō erit difficultio sūmū bonū. qz nullū est aal' qđ nō secdm suā naturā vuat. ¶ Qui saām sum mū bonū sciat aliquid hominū propriū dicit. sed saām alteri⁹ rei grā hoīes appetūt nō ꝓpt ipsam. ¶ Qui cū sapiē contētus est nō expetens aliquem fructū sapē. Artes ido discūtur ut exerceāt. exercēdi autē ut ad subsidia utē. ul' ad gloriā. Non est ig⁹ sūmū bonū qđ non ꝓpt se expetitur. ¶ Quod g⁹ mēdst utrū saāz sum mū bonū putem⁹. In illa ipsa que saā ex se parit idest uctū gloriā. voluptatē. que nō st hominū ꝓpria et ido nec sūma quidē bona. Nā uoluptas et uctus appetēta nō hominē solū sed etiā mu ta ī est. Quid aptiorē gloriē nōne inequos reprehendim⁹. aī uctores exultare uctā volent. Tanto⁹ autoz laudū tanta est uctoria arte. Nec īmerito sūm⁹ poeta expiendū esse ait et qđ augz voloz uctū q⁹ gloria palme. ¶ Si ea q parit saā eoīa st aī alys aālibus nō est g⁹ sūmū bonū saā. Prudēa nō mediocre hu⁹ distinctoīs ad vitam qđ saā unde pmt⁹. Inapiens cū beati oēs uidi qui artē aliquā scaezunt ymo et uezo qui rest ma las scaezunt ut tam beatus sit qui venena didi cit temperare q qui mederi. ¶ Uezo ig⁹ ad quam rem saā referēda sit. Si ad causas rezū nāliū q beatitudo nī erit ꝓpter si scaezo unde nihil ozi atur ul' quicq⁹ de celo physica discunt. ¶ Quod qđ carū rerū non est saā sed opinato q pro ignoīe vacua est. Restat ut saā bonorū ac malorū sum mū bonū sit. Cur g⁹ saām malunt q ipsā sapi ētiam sūmū bonū dicāt aī sit vtriusq; signo et vis eadem. ¶ Nemo tamē usq; adhuc sūmū bonū dixit esse sapiētiaz qđ melius dici potuit. Nam saā pars est ad bonū sufficiēdū malōq; fugiē dus msi accedat et uirtus. ¶ Multi enī physicorū aī de bonis malisq; disserēt. aliq tamē q loque bāt⁹ natura cogēte uxerūt qz utute arbue zunt. ¶ Virtus autē aī saā cōiuncta sapiā est. ¶ Superest ut eos etiā refellam⁹ qui virtutē ipaz sūmū bonū putauerūt. ¶ In qua opinoē etiam a'cus tullio fuit. in quo multū consitezari liceāt. Non enī virtus ipā est sūmū bonū sed effectrix et mat est sūmi bonī qm puenit ad illud sine virtute nō potest. ¶ Utriusq; meliorem finale est Quero enī utrū ne ad pēlazū illud bonū fina le puenit putent. An aī difficulter et labore. ¶ Expediant acumē suū exercēdi suī defendāt. Si finale ad illud ac sine vllo labore puenī pōt sūmū bonū nō est. Quid enī nos' ezcaam⁹ quid cōsitiam⁹ emendo dieb⁹ ac noctib⁹ quāq; tam m promptu id qđ q⁹m⁹ iacet ut illō q̄libz

sine vlla contētione animū oēplendat. ¶ Sed si gē quoq; ac mediocze quodlibet bonū nō ī labore cōsequim⁹. qm bonorū natura m arduo posita est. malorū m pāpitū. sūmo ig⁹ labe sūmū bo nū assequi necesse est. Qđ si est uissimū ergo alterū vitute opus est ut puenam⁹ ad eā vitu tem q dicat sūmū bonū. ¶ Quod ē meongruēs et absurdū ut virtus per sepāz puenat ad se ipsam. Si nō potest ad vllū bonū msi p labozem puenit apparet vitutē esse per quā puenat. qm m sus capiēdis ac pferēdis labor⁹ usq; offitiūq; vitutis ē. Ergo sūmū bonū nō potest esse id per qđ necesse est ad aliud puenit. Sed illi aī ignorarent qđ esti cetet vitus aut quo tenderet. honestū⁹ autē nichil re pugnāt subsistezūt m ipsius virtutis noīe quā nullo ꝓpsito emolumēto appetendā esse dixerūt. et bonū sibi cōstituerūt qđ bono indigeret. ¶ Uirtutes ab hys nō longe recessit qui virtutē aī honesta tem sūmū bonū putauit quasi possit ulla esse vir⁹ nisi honesta. ac non si quid habuit turpitudinis virtus esse desinat. Sed unde fieri posse ut de virtute prauo iudicio male sentiat. et ido exis timationi hoīm seruiēdū putauit. Qđ qui fiat a recto bonoq; discedit. qz nō est in nrā pōte ut virtus pro suis meritis honestetur. Nam qđ est honestus nisi honor ꝓpter⁹ ad aliquē sēdo ꝓpi quore delatus. ¶ Quid ergo fiet si error ac pra uitas hoīm mala existimatio subsequit. Abiecim⁹ ne virtutē qz flagiosa et turpis ab insipiēt⁹ iudicatur. ¶ Nec qm iudicia pim ac veteri potest ut sit ipsa propriū ac ꝓpter bonū nullo extrin seco adiumēto indigē debet qm sine per se ipa tibus minuitur et constet. Itaq; nec vllū ei ad hoīe bonū sperādū est nec vllū malū timēdū. ¶ Venio nūc ad vē sapiē sūmū bonū an⁹ nā hoc mō determinada est. primū ut solus hoīs sit nec cadat in vllū aliud animal. Deinde ut solu⁹ animus nec cōmutari possit aī corpe. Postremo ut ī possit aliq; sine saā et virtute cōtingē. Nec ecōn septo illoz oīm sinās excludit ac solum. Horū enī q dixerūt nichil tale esse. Etiam nūc qđ sit ut dicam qđ mihi uisum oīs physos excors atqui misi pietes fuisse qui qđ esset hoī sūmū bonū existimāt nec uidē nec intelligē nec suspicari aliqui potuerūt. Anaxagoras aī ab eo qrētur. cur⁹ rei causa na tus esset. Respondit celi ac solis intendi. Hanc vocē admirant⁹ oīs ac physo digna iudicant. Ut ego hinc puto nō īmemente quid respondere effudisse hoc passim ne tueret. Qđ quidē scaī si sapiens fuisset cōmētuī meditatuī q; habē de bunt et qz si quis rōnem sui nesciat ne homo sit quidez. Sed putem⁹ nō ex tpe dam illud effusum. Uideam⁹ in tribus ūbis quot et quātis peccauit. Primū q omē hoīs officiū in solis oculis posuit. nichil ad mētes referens sed ad corpus omnia. Nā si ceaus fuerit officiū ne hoīs amittat qđ fieri sine oculis aīe nō potest. ¶ Quid cetē corpis partes excubūt ne sine quoq; muneribus. Quid qđ plus est in auribus q in oculis situm. Quoniā rectius et sapiā pars auribus solis pē oculos solis nō pōt. Celi ac solis intuendi causa natus es. Quis te in hoc spectaculū mouit. Aut quid celo utriusq; nature visio tua cōferet. Animū ī hoc īmēsum et admirabile opus laudes. Confiteī

ca.m 14.m

ca.m 15.m

ca.m 16.m

ca.m xviii.m

igit esse uerū oīm cōstitutorē deū qui te in hunc
mūdum quasi testem laudatorēq; sui tanti operis īduxit
magnū esse arduū utiq; celū atq; solem. Cur g. non
gras agis ei qui huius būfitq; auctor est? Cur nō ipsi
iututē prudētiaq; protectorē metuis aio? aut opi mi
raris. Necesse est enī ut multo mirabiliora sit q
mirabilia fiat. Si te quispiam uocasset ad cenam
m eaq; optime accessus esses nī sanus utiq; si plu
rib⁹ sucis ipsum uoluptatē. q; uoluptatis auctorē.
Ut eo phi ad corpus referūt oīa uehil prorsus
ad mētes nec uident amplius q; qd sub oculos ueni
t. Ut q; in remotis omībus offitijs corpis m sola mēte
ponēda est hoīs uatio? Non g. ut eo nasam⁹ ut ea
que sī sua uidam⁹ sī ut ipm factorē uerū oīm
cōtemplemur. i. mēte cernam⁹? Quare si quis
hominē q; ne sapiat metroget aut ideo cū natus
sit. respondebit intrepidus ac patus colendi se
deu gra natū qui nos ideo genuerunt ut ei seruia⁹.
Seruire autē deo nichil e aliud q; bonis opibus
tueri et obseruare institutas. Sed ille ut homo dim
natū uerū impius rem maximā uergit ad
minimū duo sola eligēdo que sibi dicāt minuēda.
Ut si natū se esse diuitē ut mūdū intuet⁹ q; q;
oīa ꝓhendāt ac maioē utētur sono? tī non
implesset hoīs offitū q; q; to plus est aīa q;
corpus tāto plus est de⁹ q; mūdus. q; mūdus
deus et fecat et regit? Aut g. mūdus oculis
q; utrūq; corpus est sed de⁹ nō cōtemplandus est.
q; deus ut est ipse īmortalis. sic aīm esse uoluit
sempitēnū. Dei autē cōtemplatio est uenari et uole
cum patente quis humam. Ut si a phis abfuit
precep; in tra fuerūt diuina ignorādo exultima
dus est anaxagoras ad que uterida natū se esse
diuerit. nec alū indisse nec solem? Expedita est
ig. hoīs ratio si sapiat aut ꝓpia est humanitas.
Nam ipa humanitas quid est nisi iustitia? Quid
est iustitia nisi pietas. Pietas autē nichil aliud
est q; dei patētis agnitio? Summū g. hoīs bonus
in sola religione est? Nam certū etiā que putātur
hoīm esse propria in ceteris quoq; aīalib⁹ repuīntur.
Cui enī suas uoces propius nē se notas discernit
atq; dinoscant colloqui uident? Ridendi quoq;
ratio apparet in hys aliqua aī demulsis animib⁹
contractoq; rictu et oculis in lasciuā resolutis
aut hoīm allusus aut sinus. Quid cōiugibus
ac fetibus propius nōne aliquid amoris mutuo
et mulgētie simile impauit. Iam illa que sibi
ꝓspiauit in futurū ut absq; reponūt habēt utiq;
prudētiaq;? Inuentus quoq; signa in multis depre
hendūt. Nam qui utilia sibi appetūt mala cauēt
pricli utrunt. latibula sibi parant in plures
exitus dispatēta pricta aliquid intelligunt. pter
aliquis negocie illius in esse rationē aī hominē ipe
sepe deludant? Nam quib⁹ gnāndi messis offitū ē
aī assignatus nolunt seres. castra munit do
mabo inexpugnabili arte cōponūt? regi suo seru
unt? nescio an in hys sit ptūs prudētia? Incertū
igit est utrū ne illa que hoī tribuūtur aīa sint
aī alys vuētib⁹? Religiones etie sint exptia? Ego
sic arbitror vnusquisq; aālibus datū esse rationez
si mutus tantūmodo ad utū tuendā? hoī etiā ad
ꝓpagandaz. Et q; in hoīe uō ipsa ptūs ē sapietia
nominat? que in hoc eximiū fuat hoiēs q; sibi
datū est intelligē dīna. Qua de re Cicerone

uerba sūa est. Ex tot inquit gribus nullū est aal
ptez hominē quod habeat notaā aliquā dei? Ipsisq;
in hoibus nulla gens est neq; tam māsuetam neq; ta
feram que nō etiā si ignoret qualē habeat deū uerear
tamē habendū sciat? Ex quo efficit. ut si agnoscat de
qu vndq; ortus sit q̄si recordetur? Cum g. plus uolt
aos oīm metu liberare? tollut etiā religionē et ozbā
hoīm suo propo ac singulari bono qd est ꝓpe nullo
subiceat hoīm. atq; ab oi huāmtate disiūctū. q; deus
ut animum uacua subiecta hoi. Sic ipm hoīes sibi.
Cum quid est aut item ipsi disputent eo dirigēdas
esse mētem quo vultus erectus est? Si enī nobis
m celū spectādū est ad mchi utiq; aliud q; ob religi
onē. In religio tollitur nulla nobis ratio cū celo ē.
Utiq; ab eo spectādū est aut in terram procūbēdum.
In terā ꝓaīb⁹ si velimus quidē possum⁹ q̄ū status
erectus est. In celū igit spectādū est quo natura
corpus prouocat? Quod si constat esse faciendus
aut ideo faciēdū est ut religionem seruem⁹. aut ideo
ut ratione celestiū ueri cognoscam⁹? Si rationem
ueri celestiū cognosce nullo mō possum⁹? q; mchi
cuiusmoi pt cognitio tuenti siat supuacua? Reli
gionem g. seruiēdū est. Quā qui nō susceperit ne
se ꝓstrauit in terā et utili ꝓficiū se aut⁹ humanum
uter se abdicat? Sapientiores ig. impii qui etiā
si erarent in religione diligēda? tamē naturie suc
conditionisq; meminerūt. Conuitur igitur toaus
humanum genus concessu religionē suscepi operte sed
quo in ea erretur explicandū est. Naturā hoīs
deus hanc esse uoluit ut diuinū ueri cupid⁹ et ap
petens esset religionis et sapietie? Sed hoīes ideo
falluntur qd aut religionē suscepuit omissa sapia
aut sapie solū student omissa religione cū alterū
sine alto uerū esse nō possit? Cadūt g. ad multi
plices religiones sed deo falsas q; sapietiaz re
liquerunt. q; illos doce potiae dos? multos ee ū posse
aut studere sapie si ideo falsc. q; religionē suam
deu reliquerunt. omisereūt qui eos ad uerā sam
ptuit erudire? Sic hominem q; altitudinē suscepuit
utrū deuaz maximusq; erroibus plenā sequūtur.
quin m hys duobus inscpabilit cōueris et offitui
hoīs et uitus omīs melusa est. anuor utiq; nullj
omino phior extitisse qui sedem ac domicilū sum
mi boni reperiret. Potuerūt enī sic qdē. Quodcūq;
est summū bonū uere est omībus ad ꝓpositū voluptas
est que appetit a caetie. Sed hec et cois est cum
bruis et honesti vim nō habet et sanctitatē asserit
et minima nocet et processu minuitur cinis et
multis nō extinguit? Nam qui opib⁹ crescit quoniā
maior est numer⁹? etiā uoluptate careat nec est.
Non est igit summū bonū sed ne bonū qdē uoluptas
Quid diuitie multo magis. Nam et paupertibus
et plerūq; casu et morab⁹ sepe et nō uiq; sceleste
extinguit? et nō optūtur ab hys qui eas iam tenēt.
Quid regnū ipm. Ne ro quidē. Non enī omnes
homines regnare possunt et necesse est omissos
summi boni capiaes esse? Quicquam⁹ igit aliquid
qd ꝓpositū sit omībus. Num uirtus. Negari nō
potest qui et bonū sit omī certe bonū. Sed si bonū
esse non potest q̄a uis et natura ei⁹ in malorum
ptexta positu est. nō est ꝓfecto summū bonū.
Quicquam⁹ aliud. Ut nichil uirtute pulchri⁹. nichil
sapietia digni⁹ inueniri potest? Si enī una ob tur
pitudinē fugienda sit. Virtus igit appetenda est

ob tedium. Quid ergo / potest ne fieri q bonū qđ honestū esse constat / mente ac pmo careat sitq tam sterile ut nichil ex se quodā pariat / Labor ille magnus et difficultas et cruciatio aditus mala quib⁹ hec uita plena ē aliquid magn bm pariat nec est / Do u⁹ quid esse dicam⁹. Nū uoluptatem. Ut nichil turpe ex honesto nasci potest / Nūz vitas Num pūnas / Ut ea quidē singula sīt ex quibus Num gloriā. Num honorē. Nū memoriā nominis. Ut hec oīa nō sīt in ipsa uirtute sed in aliorū existimatione. atq; arbitrio posita / Nam sepe uit⁹ et iniusa est et malo afficiatur. Velut autē ex bonū qđ ex malo ita cohereē ut duelli atq; abstrahi neqat. Nec aliter sūmum bonū uideri pōt q si et ppetuū sit virtus et tale ut neq; adimi quitq; neq; detrahi possit. Quid q in his omnibus ꝯtēptus uirtutis offensa cōsistit. Nam uoluptatis opes. potētiae honores ea q; omīa q pro bono hūtur nō ocupis ex nō appetē nō amare qđ ceti faciūt victi cupiditate id est profecto virtus. / Quid ergo sublimius atq; pclarius effici. Nec frustra his pribus bonis reluctatur nisi q maiora et uriora desiderat. Non despem⁹ inueniri posse. modo se uiser cogitatio i oīa / Neq; enī lenia aut lubrica petimur prima. sī q̄rit⁹ quid sit ppter qđ nascamur. Quid efficiat iustus possim⁹ sic inuestigare. Duo sūt ex quib⁹ homo constat. anim⁹ et corpus. Multū sīt propa animi m. ppa corpora. Multa utriq; cōia / sicut est ipa virtus q quotiens ad corpus referetur discretionē fortitudo nominatur / Cū igitur utriq; subiacet fortitudo. utriq; prouida diminutio ē. Et utriq; ex diminutiōe victoria / Corpus q̄ solidū est et ophēsibile cū solidis et ophensibilib⁹ affigat necē est / Animus autē q̄ tenuis est et īuisibil cū hoc congredit hostib⁹ qui uideri tangiq; non possunt / Cū sīt autē hostes animi nisi cupiditates uitia petā. Nec si uicerit uitus ac fugauit iniaculat⁹ esse animus ac purus / Unde igit⁹ colligi pōt quid efficiat animi fortitudo. / Minuti ex quieto et pari hoc est ex corporis fortitudine / Qđ cū in aliquā congressionē etiāmeq; uenerit quid aliud ex victoria q̄ uitā petit / Nunc enī cū hoc nunc cū illa dimicabit pro salute etiam / Ergo ut corpus uincendo assequitur. ut nō intereat. Sic et animus ut puianeat / Et sicut corpus ab hostib⁹ suis uictus morte multatur. ita supat⁹ quasi animus mortalis necesse est / Quid g⁹ utetur nisi animi et corpis dimicationē nisi q corpus tempalē uitā expetit cū sempiternā / Si g⁹ uirtus per seipsam beata non est qui in pfectis ut dixi malis tota uis ei⁹ est / si oīa q pro bono cōcupiscuntur negligit / si suum⁹ grad⁹ ea ad mortē patet / quotidie uitā q optatur a ceteris sepe respuit / mortēq; quā ceteri timent fortis suscipit si necesse est ut aliquid ex se magis bonum pariat / quia sustinendi et supandi ut ad mortē labores sine pmio esse nō possunt / si nullū pmiū qđ ea dignū sit recipiat in tra / quidē cuncta q fragilia et caduca sīt sperat / q̄ diuina uniuersa cōtempnit et ad altiora nitit⁹ / q̄ humana despiciat / Do uero nichil pōt esse aliud qi immortalitas. Recto ergo plōz nō obscuras Euclides qui sint negotiorū contrarii dissipiē dissentiens / a ceteris id esse dixit sūmum bonū quod simile sit et eidem semp / Intellexit profecto que sit natura sūmi bni. licet nō explicauerit quid sit.

Item autē immortalitas nec aliud oīno quā qđ q̄ sola nec imminui nec augeri nec imutari pōt / Seneca quoq; iprudens dixit ut futūrū nullū esse aliud virtutis pmiū q̄ immortalitatē / Laudans enī uirtutē in eo libro quē de immortalitate conscripsit. / Una itaq; res est virtus que nos immortalitati donare possit et parem dijs facē / Sed et stoici quos se autus est negant sine virtute ullā posse quēq; beatū. Ergo virtus pmiū beate vite est / Si virtus ut ex dictū est beatū uitam facit / nō est igit⁹ ut aiunt ppter seipsam virtus expetēda sed ppter uitā beatā / que virtutē necessario sequitur. Quod argumētū docē esse potuit q esse sūmum bonū. Nec autē uita plena et oīa prozalis beata esse nō pōt q̄ malis ē subiecta p corp⁹. Expertus deū beatū et incorruptū uocat q̄ sem pitern⁹ est. beatitudo enī pfecta esse debet ut nichil sit qđ eam uexare aut minuere aut imutare possit nec aliter quitq; existimari beatū potest. nisi fuit incorruptū. Incorruptū autē nichil est nisi qđ ē imobile. Sola g⁹ immortalitas beata est q̄ corrupi ac dissolui nō potest. Quā si cadit in hominē uirtus / qđ negare nullus potest cadit et beatitudo / Non potest enī fieri ut sit miser qui uitute est preditus / Si cadit beatitudo ergo et immortalitas cadit in hominē q̄ beatus est / Sūmi igit⁹ boni sola immortalitas inuenitur. Que nec aliud aliū nec corpus attingit nec potest cuiq; sine sua et uitute id est sine dei cognitione ac ulcisa pcedere / Cui⁹ appetitus q̄ uerus q̄ uera sit ipse uite hui⁹ cum cupiditas iudicat / q̄ licet sit tpalis et labore plenissima expetit⁹ tamē ab oīb⁹ et optatur / Hanc enī tam senes q̄ pueri. tam reges q̄ infimi. tam docti q̄ sapientes q̄ stulti cupiunt. / Quam est ut anaxagore insani est contemplatio celi ac lucis ipsius ut qualecūq; miserias leuet sustinē. Cui g⁹ laboriosa hec et breuis uita nō tm homi sed etiā ceteris animātibus consensu magni boni esse dicatur / manifestū est eaque sūmi ac pfecti fieri boni. si et sine curet et oīa malo / Denique nemo unq̄ extitisset qui hanc ipsam bene agere aut subire nisi spe uite longioris / Nam illi q̄ p salute animi uolūtarie se nece optulerūt / sicut thebius mo nocheus / athenis codrus / rome decius et multi duo nullā morte ulle commodius pstitissent / si se immortalitate optime animi cōsequi putauissent. Quia tam et si nescierūt immortalitatis uiaz / uel cor tamē nō fefellit / Si enī virt⁹ diuitias et opes ido cōtempnit q̄ fragiles sūt / voluptates eo q̄ breues g⁹ et utā fragilem breuēq; cōtempnit ut solidaz et ppetuā cōsequatur / Ipsa igit⁹ cogitatio p ordinē gradiens et humana cōsiderans poterit nos ad eā mui illud et singulare cui⁹ cā nascim⁹ bonū. Qđ si sanissent pii si nō qđ semel apprehendant tueri pertinaciter maluissent / pfecto pueniss ent ad hoc uerū ut eruditi modū. Qđ si nō sint eoꝝ qui celestes animas una cū corpib⁹ extinguūt illi tamē qui de immortalitate disputant intelligere debuerūt ido pro positū esse nob⁹ uirtute / ut pdomitis libidinibus rectū q; terrestrū cupiditate supato / pure ac uere animē ad deū ideat ad origine sua reuertatur / Do ea eo cū soli animantiū ad aspectū celi erecti sumus ut summi boni ut in summo esse credam⁹ / Deo religione soli capim⁹ ut ex hoc sciam⁹ humanas spēs nō esse mortales. q; deū q̄ est immortalis et de siderat et agnoscit. Agitur ex omnibus pbis q̄ aut sciāz pro sūmo bono aut utute sit ampleti tenuerūt

ca. m 20. m

ca. m 21. m

ca. m 22. m

ca. m 23. m

quidē uitatis uiam sed nō puenerūt ad sūmū. ¶Hec
eni duo sūt que simul efficiant illud qđ quīt. ¶Ea ia
pstat ut quō aut quo puenīdū sit nouerim⁹ uter⁹
ut puenīam⁹. ¶Literā sine alio nichil ualet. ¶Et sacra
eni uirtus et uirtute sūmū bonū nascamur. ¶Beatus ig⁹
uita qua phi qsierūt semp et qrūt sine in cultu deo
sine in phia nulla est. ¶Et ideo nō potuit ab his ut
perita. qui sūmū bonū nō in sūmo qsierūt si i ymo.
¶Sūmū aut quid est mihi celū et deus unde aīa⁹ oriē⁹
mihi quid est mihi terra unde corpus est. ¶Itaq; licz qđa
phi sūmū bonū nō corpori sed aio dederint tamen
qđ ad illud hāc uitā retulerūt q aī corpē imminat⁹
ad corpus tenolum sūt. aut⁹ est omē hoc tpūs quod
mīsigrē⁹ in tertia. ¶Quae nō inuenio sūmū bonū nō
ꝙphendērūt. qz quicq; sperent ad corpus et mortale
et perituri sit nare est. ¶Non audit g⁹ in hoīnē hea
tudo illo mō quo phi putauerūt. sed ita audit nō
ut tūc beatus sit qui unit in corpē qđ utiq; ut dis
soluat⁹ corrupi nare est. ¶Sed tūc aī aīa soluta cor
pris libertate in solo spū unit. ¶Hoc uno beati esse
in hac uita possim⁹ si mīme beati esse uideamur.
si fugiētes illecebras uoluptatū soliq; uirtuti seru
emus in omib⁹ miseriis laboribusq; uitam⁹ q sit
exacta et corrolorameta uirtutis. ¶Si denīq; aspam
illaz uiam difficilēq; teneam⁹ q nobis ad bīdinē
patefiet est. ¶Sūmū igit⁹ bonū quod beatos faciat
nō possit esse nisi in ea religione atq; doctrina au
spes īmortalitatis adiūcta est. ¶Hec exigē uide⁹
hoc loco ut qm̄ docuim⁹ īmortalitatē esse sūmū bm
idipm̄ īmortalē esse aīam̄ cōprobem⁹. ¶Qua de
re nigenis me phos disceptatio est nec quicq; mī
explicare aut probare potuerūt. ¶Hij qui uerū de aīa
sentiebant. ¶Reptes em̄ diuine huius traditionis n⁹
argumēta uera quib⁹ uincerit attulerūt nec testimo
nia quibus probarent. ¶Sed oportuit⁹ hanc qstionē
tractubim⁹ in ultimo libro aī de uita beata nobis
erit discendū. ¶Superest pars illa phie tria quam
uocant logicam in qua tota dyaletica et oīs logica
rano cōtinet⁹. ¶Hanc diua traditio nō desiderat qz
nō in lingua sed in corde sapia est. ¶Nec mea est qđ
utare sermone. uel cui nō iuba qrunt⁹. ¶Et nos nō
de grīmatico aut oratore quoru sata est quō loq
deceat. sz de sapiēte disserim⁹. aut⁹ doctrina ē quō
oporteat uiuē. ¶Dō si neq; physica illa tō necessaria
est neq; hec logica qz beatū facē nō possūt. testor
ut in sola ethica tocius phie uis atq; at⁹. ad quā
se abiectis oīb⁹ socratis studuisse dr. ¶In qua etiā
parte qm̄ phos erasse docui qui sūmū bonū an⁹
capiendi grā genīti sūt nō ꝙphendērūt. apparet
falsam et manez esse omnē phiaz. qz nec illi ut
ad usticie munera. nec otiū hoīs uocīq; qsii
mat. ¶Sciant g⁹ eraz qui phiam putant esse sapi
entiaz. ¶Non trahant auctoritate animosq; sz uitam
potius et faciant et accedant. ¶Nullus hic temeri
tatis locus est. ¶Inertiā stultitie pena subeunda est
si aut psona mane aut opinio falsa deceperit.
¶Homo aut qualiscūq; est si sibi credit. hoc est si
hoī credit. ut nō diaz stultus q nō audeat sui
ciuē. ete arrogans est qui sibi audeat uēdicare
qđ humana condicio nō recipit. ¶Ipse ille tullius
romane lingue sūm⁹ auctor qrīt fallatur licet
ex illa sua pudere. qui aī in libris offitiorū phiaz
nichil aliud esse dixisset. qm̄ studiū sapie. ipsaz aut
sapiam rerū diuaru et humanaz. sciam. tum ad
icat. ¶Cuius studiū qui uituperat haut sane itelligo
quidnaz sit qđ laudandū putet. ¶Nam si oblectatio

ca. m. 24. m.

ca. m. 25. m.

qrenz animi requies q aurariū q conferru tū eoz studijs
putest. qui semp aliquid acquirunt qđ sperent se ualeat
ad bene beateq; uiuēdū. ¶Si uero ratio cōstantie ui
tiisq; duarum. aut hec est aut illa. aut nulla. omnino per
quā eas assequimur. ¶Nulla dicē maximarūq; rerum
artē esse aī minimarū sine arte nulla sit. homī est
parū consideāte loquētui atq; in maximis reb⁹ erāti.
¶Si aut est aliqua disciplina uirtus ubi ea qrenda
aī ab isto discendi grā discesserim. ¶Equidē tam si
opam dederim ut qđtulūcūq; dicēdi assequerer facil
tatem ppt studiū docēdi tamē eloquens nūq; fu
quippe qui forū ne attigerim qdem sed nare est ipā
me sciat cause bonitas eloqūtie. ad quā discere et
prosequi defendēdam saā dignitas et ipā ueritas
iubeat. ¶Vellem uīq; Ciceronē paulisp ab infimis
sinerē ut uir eloquētissim⁹ ab homūculo nō diser⁹
docerur. ¶Primū quidnā sit qđ laudādū putet q uitu
perat in studiū qđ uocat⁹ phia. deinde neq; illaz
esse artē qua uirtus et uitia discant⁹. nec aliam
ullaz fieri putamus. ¶Postremo qm̄ uirtutis ē disci
plina ubi qrenda sit aī ab illo et qrendo discēdi
quē discesserim. ¶Dō ille nō audiendi discēdiq; grā
querebat. ¶A quo em̄ posset audire aī sapere id nemo.
¶Sed ut in causis fieri solebat mercenarie uolun
tarie ad cōfessionēq; ponat tūq; cogitet uitam
prius nichil posse. quomin⁹ phia esse magnū utilis.
¶Dō quidē in tusculanis disputationib⁹ apte pfess⁹
est ad eam ipsā cohortis oratē tamq; se declamato
rio dicendi genē iactaret. ¶Phia dux inquit. ¶O
uirtutis indagatrix. expultrixq; uitiorū. q nō mō
nos sed oīno uitam hoīm sine te esse potuisset. ¶Tu
inuentrix legū. tu magistra morū et discipline
iuuis. ¶Quasi uero aliquid per se ipā sentiret. ac
nō potius ille laudand⁹ esse qui ea tribuit. potuit
eodē modo grauis agere atq; ego et potui. q sine his reb⁹
constare uita nō possit. in quib⁹ ut sensus ita bea
tus nichil est. ¶Vt q nō ut illa corpis alimenta
sic aīe sapia. ¶Fecundus itaq; Luarcus aī cui lau
dat qui sapiaz pm⁹ inuenit. ¶Sed hoc nepte q ab
hoīe inuenta putauit quasi uero illā alicubi iacere
homo ille quē laudabat inuenerit tūq; tribuat ad
fontē ut poete aiunt. ¶Et si reptore sapiē ut dm
laudant. ita em̄ dicat nemo ut opinor. erit mortu
orpē aretus. ¶Nā sicut ipsa petit maiestas cognita
ueri diuinū est deinde ille fuit deus nichil nemim
ti nō erat sic laudand⁹ deus q sapiaz inuenit. si q
hominē fecerit qui possit aspe sapiam. ¶Diuinit em̄
laudē qui partē laudat ex toto. ¶Sed ille ut hominē
laudant qui tamē ob idipm̄ debet pro deo haberi
qđ sapē inuenit. ¶Nam sic aut. ¶Nomine decebit hunc
hominē diuū numero dignarier esse. ¶Unde apparet
a phitagora uoluisse laudari qui se pm⁹ ut diui phi
nominant. aut mileshum thalen qui de ueris natu
pm⁹ traditur disputasse. ¶Sed diū hominē qrit ertol
lere rem ipsaz deposit. ¶Non est em̄ magna. si ab
hoīe petunt inuenire. ¶Verū pōt ut pete dari uma
ne ille idem precep⁹ orator tacito idem sūm⁹ phi
ne grecos reprehenda quoz lenitute semp amauit
et tamē sequit⁹ ipsaz sapiam. quā aliaz domū. alie
nis inuenta deoru uocat. ¶Poetica figuratā laudat in
finem. ¶Granter etiā qrit extitisse aliquos qui eaz
uituparent. ¶Quisq; ne miget uituperet uite pa
rentē. et hoc parricidio se mignare audeat. et
tam impie ingratus esse. ¶Nos ergo matertulli
parricidae sum⁹ et influendi te uitiae in culleum
qui phiaz negem⁹ parētez esse uite. ¶In tu quo

adūlus deū tam impie ngrauit es nō hunc auus effigiem uenerarīs in capitolio sedentē/sed illū qui nūdū frat hominēq; genezauit qui sapiam quaq; ipsam mē ectā celestia sua būsina largitus est magistram ututis a parentē uite uocans ad quā si qs accesserit multo sit mēnor natū est qz prius fuerit. Cuius enī unus q ipsa ubi sim sit adhuc plūs nō ex pedit. aut uite aī ipsi uectores ante fuerunt senectute ac morte cōfecti qm cōstituit quomō unusquisq; decrat. tuus uitutis indagatorem profitetur potest qui sepe telluris/aī tanta multitudo fuit plūs sapiētē tū extitisse adhuc nemnē. Quid g̃ te magistra illa uite doauit. An ut potissimū cōsulez. malediās meretrices aliq; hostē patē uenenatis oribus fugās. Sed omnium illa q possimus excusari fortune noīe/studiosū nempe plūs et quidē sicut ullus uiq; diligētius/quippe qui omīs cognouīs disciplinas sicut ipse gloriari soles/eaq; ipsas latius lucerus illustrauerus unitutorēq; te platonis ostē derus/Credo ig̃ quid dicturus aut in qua sectauitutē deprehenderis. In achademia scilicet quā secutus es quā gbasti/Ut hec michil docet nisi ut sapiās te nichil scire/Cur ergo te libri arguūt qi michi a plūs disciplinis possit ad utus/Hec tua iuba st. michi autē nō mō ad sapiām ea uitemur sī ad eam ipsa que aliqua expte earum iudicātur hebetes et obtusi. Si g̃ plūs uite magistra ē aut tibi patē accidit hebes et obtusus inuenire quē optauit illa docēte z sentire et sapere et in clarissima luce uisuri/Iteq̃m confestus suis plūs uitutē docent. ad filiū compūm pceptū quib; moneo plūs quidez pceptū noscenda inuēdus autē esse audiet/Cuius tam repugnanē dici potest. Si noscēda st pceptū plūs ideo itaq; noscenda st ut recte sapiētez uiam?/Vel si audiet inuēdū est nō est igitur plūs sapiētia/Si quidē melius ē audiet qi plūs inuē/Nam si sapiā est que dī plūs/stulte profecto uiuit q nō sedm plūs uiuit. Si autē nō stulte uiuit qui audiez uiuit sequitur ut stulte uiuat q plūs uiuit/Duo itaq; uidisse plūs stultitie mantuus q; damnatu est. Idem in cōsolatione itest in ope nō iocularis hanc de plūs sinās tulisti/Sed nescio qui nos fruetur error aut miserabilis ignorantio uri. Ubi est g̃ plūs magisterū. Aut quid te docuit illa uite parens si uerū miserabiliter ignorat/Et si hec error ns ignorantiaq; cōfessio pene iuuo tibi ab ītimo pectore expulsa est. aut nō tibi uerū fatearis aliqū plūam quā tu michi docētem in celū laudib; extulisti magistrā ututis esse nō posse./Error duce erroze seneca quis enī uezā unas truncet cornūtie tuerzone/plūa nique michil est aliud q; reū ratio uiuēdi uel honeste inuēdi seā ul' ars uē uite agē de/Non erubuim si diuezum plūam esse legem bene honeste q; uiuēdi/et qui diuerse illā regulaz uite suū illq; reddidit/Hic plane nō respexit ad cōe plūe nomen. Quoc aī sit in pluzes sectas distaplmasq; diffusa michilq; hēat ein michil demq; de quo omīs una mēte ac uoce assentiant/quod potest esse tum fallsū q; regulā uite plūam noiant in qua diuisimus pceptoū rectū utz impediat et turbet aut legē bū inuēdi cui capitu longe dissonant aut scām uite agēde in qua michil aliud efficat' contraria sepe dicēdo q; ut nemo q̃q; sciat. Quoc enī utrū ne achademiā plūam putet cē An non. Neguturū nō arbitroz. Cū si est michil g̃ illoū audit in plūa que ut omā reddit mētu/ legem abrogat. arte nullā putat. uēs subūtat. regulā deprauat. sciām fundit' tollit/Falsa igit' illa omā q; in rem semp mētam et adhuc michil explicātez cadē nō possunt/Nulla itaq; rō ul' sciā ul' lex bū uiuēdi mīs in hac uita et ea et celesti sapiā cōstitutum ē que plūs fuit ignota/Nam illa terena qm falsa est fit uana et multiplex sibiq; tota contrūia est/Et sicut unus est mūdi gubernator unus et rector deus una uitus/Ita unā esse ac simplicē sapiāz necē est. q; q̃q; est uerū ac bonū id plūm esse non potest. nisi fuit singulare/Et si plūa uita posset instruē nulli alii nisi plūi essent bona/et qui eā nō diuinassent essent omēs semp mali/Cui u' inuiabiles existunt et semp extiterunt qui sunt aut fuerunt sine ulla doctina boni/ex plūis autē p raro fuit q aliqs in uita sciat laude dignū. quis ē mūdez qui nō uideat eos hominez/ututis qua ipi egent nō esse doctores/Nam si quis morbi corū diligēter mīrat. inuenet uanos. auidos. libidinosos. auaros. inuidos. superbos. pteruos et sub obtentu sapiē sua uita celantes. tum domi fugientes ea que in scolis arguisset. ayentes fortasse accusandi grā. Nōne idipm tullius et catonis et q̃rit/Quot' quisq; unquit plūoū iuuenū q; ita sit moratus. ita animo ac uita cōstitut' ut rō postulat qui disciplinā nō ostentationis sed legis uite putet/qui obtempet ipē sibi et deorsus pareat suis. Vidē licet alios tūta lentute et tacitutē ut hūs fuit nō didicisse melius/alios prauē cupidos alios gliē/multos libidinū seruos ut aī corū unum mirabiliter pugnet oratio/Ne pos quoq; cornelius ad eūdem ciceronē ita scribit. Tantū abest ut ego magnā putem esse uite plūam beatq; uite perfectionē. ut nullius magis exhibitem opus esse magistri recte uiuēdi/qui plerisq; q̃ in ea disputāda ūsumus/Videt enī magnā pars corū qui in scola de pudore de continētia pūpiāt ar gutissime/coedet in oīm libidinū cupiditatibus uinci. Item seneca in exhortatoib;/plerisq; magis plūoū tales st ut diserti in quoru suū. Quos si audias in auaritiaz. in libidinē. in ambitionē poterit iudicii sui professos putes/Ideo redū dat ad ipsos maledicā in publicā missa. Quos nō alit mitieri decet qui medicos quoru titulu remedia habeno piridez uenena/Quos dā uero uce pudor tenet uitioru. sed paucissima turpitudio sic fingūt. ut etiā honeste prauē iudicātur/Facet unquit sapiens idem seneca etiā q nō probabit ut etiā ad maiora transitū tuemat/uce relinquet mo ues bonos sed tpi aptabit et quib; alij utūtur in gla aut uoluptatē utet' agende uite causa/Idem paulo post. Omīa q luxuriosi fecerit q; impezit facet et sapiens. st nō eodem q; proposito. Et quid michil interest quo aio faciaes qd facisse uitiosum est/qz finem extremum aīm; nō inuet'. Iust tippo cyrenaicoru magno aī laude nobili socrato fuit cōsuetudo/Cū flagitiū grauis ille plūe doctor sic defendebat ut dicēt multū inter se et coetaneos laudis amatores interesse/q ipē haberet laudem alij a laude haberētur. O pelagia et bonus imitanda sapiā. Hunc uero libros in disciplinaz dares ut discerit hzē mētuē/Aliquid inter se et positos interesse dicabat sciat q illi bona sua ponerent/ipse gratis luxuriaret'. In quo pho ne sapiēcior mētare fuit que sic plūm habuit pro le nouc. ut ad se oīs imitetur doctoris exemplo et auctoritate corrupta sine ullo pudoe cōtaminaret

Quid g̃ mḗhuit quo aũ phs ad mḗtriã̄ famosissiãz cõmearet aĩ eũ pplus et vnales sui uerẽt ẽib⁹ ꝓfuit nequore/ Nec tamẽ fuit itu uiuḗ/ lz etiã docḗ libidines ꝯcepit ac mores suos de lupanari ad scm lar transtulit Differens uoluptatẽ ꝯcupisse esse sũmũ bonũ/ Cum doctrina execrabilis et pudenda nõ in corde phi sed in sinu mḗtriã est nata.

Illam quid ego de anilibus loquar quib⁹ in ꝓpatulo corde aĩ cõmunibus moris fuit/ Quod mirũ si a cunabulis quorũ uitã imitãtur etiã uocabulũ nomẽq; traxerũt/ Nullũ igitur in hac disciplina magistrũ uirtutis est/ tũ etiã illi q̃ honestora pãpũt aut nõ sciũt ipsi que suadent aut si sciũt qđ uario accidit nõ disciplina eos ad uerũ sz natura ꝓducit/ q̃ sepius etiã indoctos impellit ad laudẽ.

Verũ enĩ aĩ per se ꝑpetue desidie tranquillitatẽ uitutẽ capescant et oẽm suã uitã melius aliud q̃ in eloq̃uio ponant quid aliud q̃ inertes debent putari/ Sapiã enĩ nisi in aliq⁹ actu fuit quo ymo sua exerceat tamẽ et falsa est/ Recteq; tullius cum les uiros qui rem publicã gubernent qui urbes aut nouas ꝰstituant aut cõstitutas equitate tuẽtur. qui salutẽ lib̃tatẽq; omni ul' bone legib⁹ ul' salubb⁹ cõsiliis ul' iudicib⁹ grauib⁹ cõsequẽt/ phie doctorib⁹ ꝓferri/ Donos enĩ suas operiret potius q̃ meluscos i angulis suadẽtes pãpe q̃ ne ipi quidẽ sciũt qui loquũtur/ Et qñ se a ueris actibus remouerunt apparet eos excerende lingue causa ul' aduocandi gratia istã phie repperisse/ Cum autẽ docẽt nõ nec sciũt ipsi pceptis suis detrahunt pondus.

Cum enĩ obtemperãt aĩ ipsi pceptores docent nõ obtemperare/ Bonũ est autẽ reã et honestã pãpere sz misi et sciaz mẽdatũ est et est congruens atq; neptũ nõ in prece sed in labijs hrẽ uolumtatẽ/ Non g⁹ utilitatẽ ex phia sed oblectationẽ petunt/ qđ quidẽ Cicero testat⁹ est. Profecto igitur omnis istorũ disputatio q̃q; ubertos fontes utinã et sane contineat/ tñ collata tñ horũ actus pressensq; rebus vdor ne nõ tñ uideat attulisse ne quis homĩ quãdã oblectationẽ oĩ/ Verecti qđẽ nõ debuit aĩ uerũ dicere. Sed quasi timeret ne ponti misery ueni a phis auferet⁹ nõ est ausus cõtinere q̃uitare qđ fuit uerũ/ illos nõ ideo dis putare ut decant sed ut se oblectent in oio.

Cum qñ auctores sũt uerũ grẽdarũ nec ipi q̃q; gerũt pro loquacibus sũt habendi/ Sed profecto q̃ michi ad uitã lum afferebant nec ipi decreta sua obtempauãt nec q̃q; per tot scula mutat⁹ ẽ qui eorũ legib⁹ minueret/ Abiacẽda est ig⁹ ois phia q̃ nõ studendũ sapiẽ qđ sine ac nõ caret/ sed sapiẽ dũ est et qudẽ mature. Non enĩ nob⁹ alitã uitã concedimus ut aĩ in hac sapiãz q̃tam⁹ in illa sapiẽ possimus/ In hac utriusq; fieri necesse est/ Cito inuenit debet ut cito sibi sapere possit ne quid peat ex ultimo aut⁹ finis metus est/ Ciceronis horteñsius contra phiam disserens ẽ aĩuenit⁹ argutã cõclusione. q aĩ dicẽt phandũ nõ esse/ michilomin⁹ philosophãi iudebatur. qñ phi esset quid in uita faciẽdũ ul' nõ faciẽdũ sit disputare/ Hos ab hac columpna in munes ac libri sum⁹ qui phiaz tollim⁹ q̃ humane cognitionis fructus est/ sophiaz defendim⁹ q̃ dña tradita est cãq; ab oñib⁹ sibi sapi oportet testamur.

Ille aĩ phiaz tolleret nec mich⁹ aliquid afferret sapiãz tollẽ putabat/ eo q̃ facilius de sua pulu⁹ ẽ q̃ constat hoiẽm nõ ad stultiã sed ad sapiãz nasci.

Preterea illud quoq; argumẽtũ contra phiaz ualz plurimũ quo idem usus est horteñsius ex eo posse intelligi phiam non esse sapiãz. qđ premissũ et ozigo ita⁹ apparebat. Cũ nequit phi esse aperte/ Thales ut opinor primus retrus hec quidẽ dicit/ ubi g⁹ apud anti quores latuit amor iste tã ingẽde utilis aut. Denique natura hec uerũ nõ q̃ reptũ est nup et hac primũ aĩ primus ipse reptus nũc ego sum in patria qui possim uitere uocer. Et seneca non ste magis mille anni ex quo mitia sapiẽ mores ste. Multos ig⁹ seculis humani gen⁹ sine uoce uixit/ Qđ uidens plinius post q̃ nequit sape mihi aĩ pigre et palumbi uenit in mẽq; sapiã aĩ sapientib⁹ merabus fuit mucena/ Nunc si est sedm horũ naturã aĩ horẽ ipso carere nat est/ Si uo nõ est nec capi quidẽ illaz possit humana natura/ Sed q̃ recipit a priapo g⁹ fuisse sapiãz nat est. Ergo phia q̃ nõ a priapo sint nõ est cadez uicio sapiã/ Sed uitiant g⁹a q̃ saltus uitiosus hiãs non integrant q̃admodũ deprauari esset sapiã nescie mus. et ideo tum uacuze sapia humanã uitã putarent. phiam cõmenta sũt id est latentẽ atq; ignotã sibi uerisimilẽ dissẽrẽdo eruere noluerunt/ Qđ studui per ignoratiaz ueri sapiam putauerunt.

Dixi de phia ipsa q̃ breuiter potui/ Nunc ad phos ueniamus nõ ut aĩ hinsdem ctem⁹ qui stulte nõ possunt sz ut eos fugientes atq; detectos nõ cupio assequi muzo. Epicuri disciplina multo celebrior semp fuit q̃ ceterorũ. nõ q̃ uerũ aliquid asserat sz q̃ multos populares nomẽ uoluptatis mutuat/ Nemo enĩ nõ in uitia pron⁹ est. propterea ut ad se multitudinẽ cõmodabat oppositum singulis quibusq; moribus loquẽt⁹/ Desidiosus uetat hras discere/ auaris populari largitione libeat/ ignauis phibet accedere ad rem publicã/ pigris exercitia timidis militare/ Inteligiosus audire deos mihi auferẽ/ inhumanos et suis omnibus sermone uberi⁹ cunctis mihi tribuẽ/ oĩa enĩ sua causa facit sapiẽtes/ Fugiens turbam solitudo laudat. Cum minui paratus ẽ dis aqua et plenum uteri posse tollerari/ Cum odit uerũ huic enumerãtur celibanus bona/ habenti male liberos orbitas pdicitur/ Audisius parẽtes impios nulli uitalii esse nature/ Impatiens ac delicato dolorẽ esse oĩ malo. maxime dr sors etiã in tormentis beatũ esse sapiẽtem/ Cum clarissimus ac putẽtis studet huic pãpinius regi colẽ/ qui molestiaz ferre nõ pot huic regiã fugẽ/ Stultus homo astutus et uarijs diuersisq; moribus auaritiã colligit/ et qui studet placere omnibus maiore discordia secũ ipse pugnant qui mẽ se uincisse.

Unde autẽ disciplina ei⁹ tam descendat quã originẽ hẽat explicandũ est/ Videbat epicurus bonos aduersa semp accidere/ pauperiẽ labores exilia carceres amissiones. malos contra beatos esse augeri potẽtia honorib⁹ affluere/ innocentiã inm⁹ tutũ/ scelera impune cõmitti/ iudebat sine delectu mori. sine ordine ad diserẽ ãnorũ seuire mortes/ Sed alios ad senectutẽ puenire. alios infirmos rapi. alios iam robustos uirentes/ alios in primo adolescẽtie flore minuantur funerib⁹ extingui/ in bellis meliores potius et uiui et pire/ Iamne autẽ omnes uebat horẽs in primis religiosos grauioribus malis affici/ Imo autẽ qui aut deũ omnio neglexit aut nõ pie colerent ul' minora ignoscia cuiusce ul' nulla/ Ipsa etiã sepe templa fulmib⁹ conflagrare/ qđ luctuo q̃ut aĩ dicat de deo. Tũ fulmina mittat et edes ipse suas disturbet et in deserta recedens seuas exercens ceu qđ sepe nocentes pterit examinatq; indignos inq; merentes/ Qđ si ul' exigua uitiorum auaritã colligẽ puniuit nũq; dicẽt edes illũ suas disturbare/ aĩ eo disturbet q̃ nõ sint sue/ Capitolium qđ est romane urbis et religionis caput sũmum

nō semel sed sepius fulmine ictū cōflagrauit/ Ho
mines autē ingemisi quid de hoc existimauerīt ex
dicto auctoris apparet· qui ait dīnūt⁹ extitisse illā
flāmaz nōq; tēplū illud domualiū iouis deleret
si q; sublimū⁹ magnificētius q; deposcēt/ Qua de
re etiā in libris cōsolatus sum carē dicit· lucēt⁹
Nam pater alta tonans stellata nitus olimpi· Ipē
suas aztes atq; melum templa petunt· et capitolinū
iacat sedibus igneis/ Ptmaa ergo sultucia nō mō
bm maiestatē q; ueri dei nō metuerīt/ sed etiā
impietatē sin erroris auxerīt qui templū celesti
ndino sepe dampnatū restituere cōtra fas omē
cōtenderīt·/ Cū hec igitur cogitāret epicurus/ earū
rerū uelut iniquitate inductus sic eā cāz vocēq;
ignorāt videbat/ existimauit nullā esse prudētiaz·
Quā cū sibi psuasisset suscepit etiā defensandū· Sic
in errores inextricabiles se ipse conclusit/ Si enī
prudēta nulla est quō tam ornate tam dispōite
mundus effectus est/ Nulla itaq; dispōne est·
Multa enī facta sūt aut q; fieri debuerīt/ Et si
uenit homo diuinū⁹ que reprehendit· Quae singula
si uacarēt reuellere fuale ostenderē· nec sapiētē
hunc fuisse nec sanū/ Item si nulla prudēta est
quō animalū corpa tam prudēter ornata sūt ut sin
gula quaq; membra inmabili ratioe dispōita sua of
fitia cōseruent/ Nichil itaq; in pēandis animalib⁹
prudēte ratio molita est/ Naz neq; oculi ad inte
dū facti sūt/ neq; aures ad audiēdū· neq; lingua
ad loquēdū/ neq; pedes ad ambulādū qui hec
prius nata sūt· q; esset loqui unde· audire· ābulare·
Itaq; nō hec ad usū nata sūt· sz usus ex illis nat⁹ e·
Si nulla prouidēta est· aut imbres cadūt· fruges
oriūtur· arbusta frondescunt/ Nō itaq; semp
animātiū causa istu fiunt q; prudēte mihi plā
sed oia sua sponte fieri uare est/ Unde g⁹ nascāt⁹
aut quō fiunt oia q; gerūtur· Non ē itaq; pru
dēte opus/ Sunt enī semina p tame uoluptatia
quib⁹ inter se temere cōglobatis umida gignūt⁹
atq; cōcrescūt/ Cur igitur illa nō sentim⁹ aut cer
nim⁹· Quia nec colorē hīt itaq; nec calorē ullū
nec odorē/ Saporis quoq; et humoris expia sūt·
et tam minuta ut sciri aut diuidi nequeant·
Sic enī q; fallit in principio suscepat osequētiaz
rerū neritas ad deliramēta ponit· Ubi enī sūt
aut unde istu corpuscula·/ Cur nemo illa preter
unī lenappii sompniauit· a quo democritus erudi
tus hēditatē stultitiae reliquit epicuro/ Quae si sūt
corpuscula et quidē solida ut dicūt sub oculos ēte
nime possunt/ Si cadē est natura oīm quomodo
res uarias efficiunt/ Denio itaq; ordine ac posi
tione ignorāt· sicut hē q; ai sint pauce uarie tū
collocate innūabilia uba confician/ Ac litē uaias
formas hūt/ Ita itaq; et hec ipsa principia· Naz
sūt aspa· sūt hamata· sūt lenia/ Sciri g⁹ aut diuidi
possunt· si aliquid mest illis qō emineat/ Si aūt
lenia sūt et humoris indigent coherē nō possunt·
Hamata igitur esse oportet ut possint inuicez con
cathenari/ Cū uero tam minuta esse dicātur· ut
nulla sensu acie discerni ualeant quō hamos aut
angulos habent/ Quos q; extant nitē est posse
diuelli· Deinde quo federe inter se/ qua mente
conuenit ut ex his aliquid cōficiat· Si sensu
carent/ nec coire tam dispōte possunt· q; nō pōt
quidē rōnale phīci nisi ratio/ Qua multa coar
gui hec uanitas pōt sed pretat ērō· Hic est ille

qui genus humanū ingenio superauit/ et oīa extinxit
stellas et ortus et occasus sol· Quos cōtra uersus
nullis sine risu legē possum/ Non enī de socrate q;
platone hoc saltim dicebat qui uelut reges hūtur
phoz· sed de hoīe quo sano ac ingēte nullo egen
mentis deliramus/ Itaq; poema tamissim⁹ leonis
laudibus minuē nō ornauit si obtrusit et obtrusit·
Ac idē nos liberat metu mortis de qua hec ipse
expssa uba sūt· Cū nos sum⁹ mors nō est· qū mors
est nos nō sum⁹/ Mors ergo mihi ad nos/ Nec arguit
nos fefellit quasi uero transacta mors timeatur
qua iam sensus exceptus est/ ac nō ipsi mori quo
sensus eripitur/ Est enī tempus aliqō quo et nos iaz
nō sum⁹ et mors tumē nihil est· Itaq; ipz uidet⁹
esse miserū qō et nos esse mapit et nos esse desi
mus/ Nec frustra dicū est mors misera nō est
aditus ad mortē est miser/ hoc est morbo tabescē
ictū perpeti ferrū corpi exapere· arde igni· rabi⁹
bestiaz laniari/ Hec sūt q timētur· nō q⁹ mortem
asserūt/ sed q⁹ dolorē magnū· Quum prius etiam
ne dolor malū sit/ Omnū mquit malorū mater
est· Quid ergo· Non possū nō timere si id quod
morte aūcidit aut efficiat malū est· Quod q⁹ totū
illud argumētū falsum est q⁹ nō metuunt anime·
Vere mquit· Nam qō aī corpi nascatur aī corpe
mitat nasci est/ Iam supius diu differte melius
hunc locū et operi ultimo reseruare ut hanc epi
curi psuasionē siue illa democriti siue diogenis
sint et argumēta et dicta testimonia redarguam·
Verū ille fortasse impunitē uagis suis sponē
dit/ Sine enī turpissime uoluptatis assertor cui⁹
capiēde causa nasa hominē putauit·/ Quae cum
hoc affirmari audiat uagis et scelerib⁹ abstineat·
Nam si putare sūt animi appetitu⁹ diuinū uti oīs
suauitates capere possim⁹·/ Quae si nobis desunt ab
his q; hūt asperam⁹· clam· dolo· ui·/ Eomagis si
humanas res nullo deus curat qualiaq; spes im
punitatis arriserit rapiam⁹ neam⁹·/ Sapiēs
est enī malefacē si et utile sit et tutū/ qm si ips
in celo de⁹ est nō intelligit· cuiq;·/ Eq; stulta ē hīa
facē· q; sicut ira nō mouetur ita nec gra tāgit·
Voluptatib⁹ igit⁹ quoq; mō possum⁹ seruiam⁹/ breui
enī tpe nulli earum⁹·/ Omnino g⁹ nullū diez nullū
denq; tempus punctū fluere nobis sine uolup
tate patiamur· ne q⁹ ipsi quiq; futuri sum⁹ idipz
q⁹ unum⁹ pereat/ Hec ille tam et si nō diser
tibo re tamē ipsa docet·/ Nam tū disputat oīa
sapientē sua causa facē ad utilitatē suā referre
oīa que agit/ Ita qui audit hec flagitia nec hoī
quicq; faciendū putabit· qm hūmodi ab utilitatē
seuerat alienaz/ nec a scelere abstinēdū· q⁹ ma
lefico pēa cōiuncta est/ Archipiratam quilibet ul
latronū ductor si suos ad grassandū cohortetur
quo alio sermone uti potest q; ut cadet dicat
q; dicat Epicur⁹· deos nichil curare· nō ira nos
gra tangi· inferorū penas nō esse metuendas·
q; animi post mortē oriantur nec ulli oīno sint·
inferi· uoluptatē esse maximū bonū· nullā esse
humanā societatem· sibi quēq; cōsulere/ neminē
esse qui alterū diligat nisi sua causa/ mortem nō
esse metuēdam/ forte uero ne illum dolorē q; etiā
si torquatur si uratur nichil curaē se dicat/ Est
plane aut quilibet putet hanc nocē uiri esse sapiē
tis que pōt latronib⁹ aptissime comparari· Alia
autē contraria dissentiūt supesse animas p⁹ mortē

m.m 34.m

m.m 35.m

Pitagore⁹ stoici

ce hm sē maxime pictagore⁹ ac stoica quibus ce
si ignoscēdus est q⁹ uerū sentiunt nō possus tñ nō
reprehendē cos qui nō scīa sed calsu mauerunt m
ultatez/ Itaq; m corpso qđ ueste seruabant aliquid
euaueruīt. Nam aī timerent arguméti illud q⁹
colligitur nec̄ esse ut ocidant aīe aī corpoz⁹.
q⁹ aī corpoz⁹ nascant̄/ dixerūt nō nasci aiās
sz mstinuari pcaus m corpa et de alijs m alia m
grauc/ Nec putauerūt alie fieri posse ut supi
sint aie post corpora nisi iudicāt fuisse aī corpa
Par igitur ac ꝑpe simulus error est ꝓ⁹ utrusq;
sed hec m ꝓterito falsa est. illa m futuro. Nemo
cui uidit qđ est uilissimū et nasa aīal et nō oc
idē. q⁹ aut id fieret aut q⁹ nō esset/ horiōs nescierē
multi g⁹ ex hijs qui etnal esse aiās suspicabāt.
tuq; m celū migraturi essent sibi ipi manus
intulerūt. ut cleantes. ut crisipp⁹. ut xeno.
ut empedocles qui se m ardentis etne spcu
m tempestu noctu deiecit. ut aī repente non
apuisset abisse ad deos acedētes/ et ex romanis
catho qui fuit m oī uita sua soorantc uanitas
uanitatez. Nam democrit⁹ m alia fuit psuasioē
sed tamē sponte sua leto caput obuius obtulit
ipse/ quo mchil scelestius fieri pōt. Nam si hom
ava nephari⁹ est q⁹ horis extinctor est eiusdem
scelcris obstrictus est qui se neat q⁹ horiōs neat.
ymo u⁹ magis esse id fuam⁹ exhimādū est aut
ultro soli deo subiacere. Nam sicut m hanc uitā
nō nrā sponte uenim⁹. ita uinsus ex hoc domā
lio corpis qđ tuendū nobis assignatū est eiusdem
dei iussu reddendū est/ qui nos m hoc corp⁹ m
duxit. tam diu habitatores donec iubeat emitta.
Et si nos aliqua infestatur equa mēte pacīdus
est aī extinctu innocētis aīa multa esse nō possit.
habeam⁹q; iudicē magnū aut soli iundictu ī in
tegro semp est/ Romade igit̄ illi omis phi
et ipse romane sapiē pcepē catho qui atq;
se occidere plegisse platonis libri dicat⁹ qui de
eximitate aiarū sēptus est et ad suimū nephas
phi auctoritate cōpulsus est/ Et hic tamē aliqm
moriēdi causam iudex habuisse odii scrutantes.
Quid Ambzachiotes ille q⁹ aī cūdez libri plegissz
papiriez se dedit/ nulla ob aliā causaz nisi q⁹ pla
tom ardidit/ Execrabilis ꝓfus ac figiēda doc
trina si abigit horiōs a uita/ Qđ si sanussz plato
atq; docuisz a quo et quomō et ꝙbus et que ob
factu et quo tpe imortalitas tribuat⁹/ nec theo
brotū ipegisset m morte uolūtariaz, nec catheōs
sed cos ad uitā et iusticā pocaus erudisz/ Nam
m catho iudetur causā quesisse moriēdi nō ne
ut cesarē fugeret q⁹ ut stoicoru decretis obtēpaē.
quos sectabatur. suiq; nomē grandi aliq⁹ fuenoē
clarificaret/ Cui quid mali potuit aarde si uiuēt
nō iueno/ Nam cui cesar ut erat clemens mch
aliud efficē uolebat etiā m ipso belli caulis ardoē
q⁹ ut bū meretur de republica mereatur duobus
optimis causibus acerone et cathone sequanē.
Sed videam⁹ ad cos qui mortē pro bono lau
dant. De uno q⁹cuq; q⁹si uerisimile aut ūq; tibi vō
cōstiterit aut oīo sic natus. Nonne igitur tibi
uerus ille cois omī pater terētianus illud uide
merepauit. Prius disce quid sit uiue. Si displi
cebit uita tñ ister uiteze/ Indignatus te malis esse
subiectū quasi quaqm meatis bon qui prem qui
dmm qui regē tuū nefas. qui q⁹uis clarissimā luce
intuearis oculis. mēte tamē ceais es/ et in phidis
ignoratie tenebris iacez/ Quic ignoratia efficiat ut
quisda diacre nō puteret mēcio nos esse natos ut
scelerū penas luerem⁹/ Quo quid delirius dici pos
sit. nō uideo. Ubi enim ul q⁹ scelera punum⁹ admitē
qui oīno nō sumus nisi forte credemus mepto
illi sem. i. pictagore qui se m pore uitu custodiui
fuisse mētitus est/ Hic credo q⁹ erat ignobili genere
natus humilia sibi ex homeri carmib⁹ adoptauit.
O miras et singulare pictagore memoria et o
miseza obliuiones nrm oīm qui nescia⁹ quid ante
fuerim⁹/ Sed forte ul error aliquo ul' gra sic effim
ut ille solus letea gurgites nō attigerit nec obli
uionis aquā gustauit indeliare senex uano⁹ siqui
dem fabulas tuq; mstinab⁹ credu
lus fuerit/ Qz si bñ sensisz de hijs quib⁹ hec loqut⁹
est si horiōs cos existimasset nūq; sibi tuz pecula
tores mētiendi hēnā uendicasset. Sed detestāda
est hois leuissima uanitas. Quid autem fuit
eu⁹ qui aī m pzmapio cōsolatois sue diuisset
luendos scelerū causa nasa homines. itezauit
idipm postea quasi obiurgans aī qui uitā nō esse
penā putet. Recte g⁹ pha⁹ est errore ac miserabi
li uitatis ignoratia se teneri/ At illi qui de mortis
bono disputant q⁹ mchil ueri sciant sic arguūt
tūtur. Si mchil ē post mortē nō est malū mors
auferet em sensiz mali/ Si aut supsint aīe etiā
bonū est q⁹ imortalitas sequat⁹/ Quā simāz uerso
de legib⁹ explicant/ Gratulemur q⁹ nobis quonā
mors aut lenore q⁹ qui est m uita aut ēte dete
riorē allatura est statū/ Nam sine corpe aīa ingē
te diua uita est sensu carēte mchil profecto est
mali. Iziur ut sibi videbat⁹ quasi mchil aliud pos
sit. At qui utriq; falsus est./ Docent em dine lie
nō extingui aiās sz aut pro iusticia ꝓmio assia a'
pena pro scelerib⁹ sempiterna/ Nec em sus est aut
eū qui scelestus in uita felicē fuit effugē qđ mēt⁹
aut eiz qui ob iusticiaz miserim⁹ fuit sua uirtute
firmiorē/ Qđ adeo uerū est ut itez tullius in con
solatione nō eosdem sedes molē iustos atq; im
pios ꝑdicauit/ Nec em omib⁹ inque idem illi sa
pientes arbitrati sūt eundē aiūs in celū patere/ Nā
uiros et scelestibus gtumatos depim in tenebras atq;
in cenū iacē dociere/ austos autē nos puros integros
incorruptos bonis etiā studijs atq; artib⁹ expolitos
seu quodā et finali lapsu ad deos idest ad naturas
similes sui euolare/ Nec sīlā supiori illi argumēto
repugnat/ Illud enim sic assimptū est nēq; nec sic
omnē homnē natū imortalitate donari/ Quod g⁹
erit discrimen ututus ac scelestis si mchil mē est/ ut⁹
ne azistides sit aliquis an fidarus/ ut⁹ catho an
catelina/ Sed hanc repugnātiā uerū simāri⁹q; sen
tit nisi qui teneat uitutē/ Si quis g⁹ nos mirogeret
ut⁹ ne bonū sit mors an malū/ respondebim⁹ qđ
tutē cuis ex utte uoce pendē/ Nam sicut nra ipsa
bonū est si aī utute utuat⁹/ malū si aī scelē/ sic
et mors ex ꝓpria uite actib⁹ ponderāda est. Ita
fit ut si uita in dei religione trānsacta sit mors
malū nō sit/ q⁹ trānslato est ad imortalitatem
si aliter malū sit necē est. quā ut duri ad eternā
supplicia trānsmittut/ Quo g⁹ dicem⁹ ū errāt
illos qui aut mortē appetunt tūq; bonū. aut uitā
fugiūt tūq; malū/ nisi q⁹ sūt multissimi q⁹ pauciora

ca^m 37^m

ca^m 38^m

mala non pensant bonis pluribꝰ. Nam cū oēs utiq; pē exquisitissimis et uarijs tradducant uoluptatib⁹ mori aiputē si quid forte hys amaritudinis supue me/et sic huic tāq; illis miq; fuit bñ si aliq; fuit male/Dampnāt igitur utiq; omēs plenāq; mchil aliud q; malꝰ opmātur. Hinc natu est neptu illa sīā hanc esse mortē quā nos utiq; putemꝰ illam utiq; quā nos pro morte timeamꝰ. ita p̄mū bonū esse nō nasci sm̄ secm̄ catus mori/Que ut mano ris sit auctoritatis sylleno attribuē⁹/Cicero in cō solatione nō nasci inquit longe optimū nec ī hos scopulos madere ute/Proximū autē si natus sis q; primū tāq; ex utendis effigiē uolentiam fortune. Credidisse se illi uanissimo dicto exīde apparet q; adiecit de suo aliquid ut ornaret. Quero igit au esse optimū putet nō nasci cū sit nullꝰ omīno qui sentiat/Nam ut bonū sit aliquid aut malū sensus efficit/Deinde cur omne utiq; mchil aliud esse q; scopulos et meduū pum uerit/quasi a' n urā sint potestate ne nascamur aut utiq; nobis fortuna tribuat/nō deus aut uuēdi vō quicq; simile mercurio indeat habere Non dissimile platonis illud est q; aiebat se grās agē nature/p̄mū q; homo natus esset potius q; bruti aial'/Deinde q; mas potius q; femina/q; grecus q; barbarus/postremo q; athemēsis et q; tyb⁹ socratis/Dia nō potest quātū mēnb⁹ creatat q; sit pauiat erroēs ignoratio uitatis/Ego plane con tenderim nūq; quicq; in rebus humanis dictu esse debitum/Quasi uero si aut barbarus aut mulier a' alīs⁹ denq; natus esset idem ipe platon esset ac nō illud ipm q; natꝰ fuisset. Sed uidi pictagore credidit/qui ut uetaret hoies animalib⁹ uesci/dixit animas de corpib⁹ in alioꝝ aīaliū corpora migrare/Qd et uanū et impossibile est. Nanq; necesse nō fuit uetes aīas in noua corpa induce/ea idem artifex qui primas aliq; fecerat potuit semp nouas facē/impossibile q; recte uoīs aīa tā inmutate naturā status sui nō potest q; igns aut deorsus uti/aut in transuersus plaīs m flāmaq; sua fundē/Existimauit gr homo sapiens potuisse fieri ut aīa q; tunc erat in platone/ī aliq̄ mutū aial' induatur. essetq; humano sensu pdi ta ut mtelligeī ac doleī meongruēn se corpori onerat⁹/Cicero sim⁹ fuerit si grās agē se diceret q; ingenios⁹ q; docilis nat⁹ esset/q; in hys opib⁹ ut liberalit erudiret/Nam q; athens natus est quid in eo būficij sint/Tu nō plurim extiterit in alijs cautibus excellenti ingenio atq; doctrina uni/qui meliores singuli q; oīs athemēses fuerunt/Certa hoīm multa fuisse credam⁹ q; et athe mis nati et tybus socratis/mdocti tamē et stulti fuerūt/Non cui pretes aut locus in quo quisq; effusus sit ex utero cōciuat hominē sapientiam. Quid u⁹ attinuit socrates se temporib⁹ natū gra tulari/Num socrates ingenia discentiū potuit dare/Uni venit in mētes platom alapiades quoq; et ariaaz custodes socratis assiduos auditores fuisse quoꝝ alt hostis patie acūmus fuit. Alt crude lissim⁹ oīm tyrānoꝝ. Videam⁹ nūc quid in socrate ipso tam magnū fuit ut homo sapiens merito grās ageret illi⁹ se temporib⁹ esse natus. Nec mirnor illū fuisse paulo cordatiorem q; ceteꝝ qui naturā rerū putauerūt ingenio posse ꝑpēdi/in quo alios nō excedes tm fuisse arbitror/sed.

etiā impios. q; in secreto celestis illi⁹ prouidentie auriosos oculos voluerint imittē/Nome et ī ple xisq; nubibus sanctꝰ esse q̄dam sacra que aspici a uiris nephas habeatur/Abhinent igr aspectu q; b⁹ contaminare illa nō liceat/Et si tm forte ul' ex uoto ul' casu quopiā uir aspexerit/primo pena eius deinde in illuminatione sacrificij scelus expiatur. Quid hys sacris qui meos secreta scrutari nolunt. Numini multa sceleratiores qui archana mūdi et hoc celeste templū profanare impijs disputa ombus q̄runt/q; qui eden uestis ac bone dee aut ceteris mentaueris. que penetralia q̄ue adire unis nō liceat. tamē a uiris fabricata st. Hys uero nō tm tm impietatis crimen effugiunt/si q; est multo indignꝰ eloquitie fama et nigrem gloriam assequit. Quid si aliquid iucunde possent/Sunt mi stulti in assentando. qui improbi in querendo. tui neq; iuc unde q̄q; possunt. nec defendē eā si mutuerint. Nam si uerū vel fortuitu uiderint qd sepi⁹ contingit cōmittit ut ab alijs in falso refellantur/Non enī descendit aliquis e celo qui singulos opinionib⁹ ferat/Quappe nemo dubitauit eos q; illum cōquirant stultos ineptos insanos esse/Quid quod ergo socrates habuit cordis humani. qui cū hec intelligeī nō posse tuerum ab huiusmodi offensionibz se remouit/Verecundie ne in eo solo/multa enī sūt ei⁹ nō modo laude digna. si etiā reprehensione dignissima. in quibus sunt suorū similium⁹/Ex hys unū eligam qd ab omībus sit probatū/Celebre hoc prouerbium socratis habuit/Quod supra nos. nichil ad nos. Quod ego m etiam et manus ad pclaram opera nobis datus cōuertam⁹ ad perdiscendum nichil ad nos celi/ad au⁹ contemplatione sum⁹ creatus. nichil de nocte lux ipsa premeat/Certe uerū nī causa de ce lo est/Quē si hoc sensit nō esse de rebus celestib⁹ disputandū ne illorū quidē uoīm putāt ophendē que sub pedibus habebat/Quid ergo. Num errauit in ubis/Dissimile nō est. Sed minuti id sensit qd locutꝰ est religiosum minime seruandū/Quod si apte dicit nemo patetur/Quis enī nō sentiat hūc mū dū tum mutabili voce precīi aliqua quotidiana gubernari/quīquidē nichil est qd possit sine ullo motu aere consistē/Sic domꝰ ab habitatore deserta di labitur/nauis sine gubernatore abit pessum/et cor pus relictus ab aīa diffluit/ne dū putemꝰ tūmi istiq; molem aut constructione sine artifice aut stare tuti dui sine uectore potuisse/Quē si publicas illas religiones uolunt euitare nō improbo quidē lau dabo si ipe qd est melius inuenerit/Verū item p camē et auserem decretabat. O hominē seuerū. ut aut Xeno egyptioꝝ ineptū potiꝰ despatū. Si cauul lari uolunt religionē dementē si hoc sensu fecat ut aial' turpissimū pro deo habeāt/quis iam superstitiones egyptioꝝ audeat reprehendē/quas atheis socrates auctoritate sua cōfirmauit/Illud uꝰ nōne sūme uanitatis q; ante mortē fumulacres suos rogauit ut esculapio gallū quē nouerat pro se sacrificaret. Timuit uidelicet ne apud tartarum chū impatore non tenus fieret ab esculapio/demē tissimū hoiem putarem si morbo affectꝰ perisset. Cū uero sanꝰ hoc fecerit/est ipse isanꝰ qui eum putat esse sapientē/En cuius temporib⁹ natū se se homo sapiens gratulet/Videam⁹ tamē quid illius socrates docuerit q; cū totā physicā repudi asset. eo se contulit ut de uirtute atq; officio diceꝝ

ca m 41 m

ca m 42 m

ca m 43 m

ca m 44 m

ca m 45 m

Itaq; nō dubito quin auditores suos ulsiae pcepis
erudierit / Docente ig̃ socrate nō fugit platonez
ulsiae vim m equitate cōsistē / Et quidez oīs pzi
cōditione nascāt̃. Ergo nichil mquit ꝓuati ac
appzi hēant / sed ut pares esse possint q̄ ulsticie vō
desiderat / oīa u gmune possideant / Verū hr pē
q̄ dm q̄ de peccāa dica uidentz. q ipm q̄ ipsi le
sit et q̄ iustus potzā multis rebus obstrudere.
/ Conandam⁹ tamē ut possit fieri oīs cū sapiētes
erunt et prauā cōtempnent / Duo g⁹ illū ostis
ista ꝓduxit / Matrimonia quoq; mquit cōā esse de
bebunt. scilicet ut ad eandē mulierē multi uiz tpi
bus uel cōfluant / et si is utiq; obtineat qui uiz ubus
uicerit. aut si paciētes sē ut plī expectent et ui
abus tāq; lupanar hēant / Q minaz platonis
equitatē. Vbi est g⁹ uirtus calumnias. ubi fures cōm
gulos / Quc si tollas oīa ulsticia subtilis est.
Et idem dixit beatos animos futuzas fuisse si
aut plī regnazēt. aut reges philosopharent / Nunc
uero tam ulsto tam equo uiro regnū dares q alys
abstulisse sua alys cōdonasset aliena / plūs nullis pu
dicitias femmaz / q nullo ūq; nō m⁹ uxe sit ne trā
nus quidez fecat / Quā tamē utilis uxem turpis
simu hui⁹ conatu. Nec mquit / Tantas q uoz esse
et amoz⁹ papie coalescentem vnicul' si oīs oīa
fuerint et mazia et patres et uxores et liberi.
/ Nec ista cōfusio quis humana est / Quis nō sequat
caritas pē. ubi nichil ēnī est qd amet̃ / Quis
aut uz mulierē. aut mulier uzū diligat nisi ha
bituerint semp vna / nisi deuota mens et fluxa
lūcem fidis mdiuidua fecit caritatē / Nec uir
m illa ꝓmiscua uoluptate locū nō habet / Nam si
oīs omnes liberi sint. quis amare filios tanqm
suos potezit. aī suos esse aut ignorez a dubitet.
/ Quis honorē tāq; patzi defezet. tī vnde nat⁹
sit nesciat / Ex quo fit ut nō etiā alienū pro pzē
habeat. si etiaz pzēm pro alieno / Quid q uxor
pē esse cōis filij nō potest quē cunapi non nisi
ex vno ncē est / Pecus g⁹ illi vm cōtus ipā recla
māte natura / Superest ut tūtūmō cōcordie causa
uxozes uelit esse omnes. Et nulla uehemē
noz discordiaz causa est / q; vir⁹ femine a mul
tis mazib⁹ appetitao / In quo plato si uitatē nō pot
exemplis cīs potuit admonere et multoz aīaliū
que ob hoc ut' acerime pugnant / et hoīm q' sepe
ob eam rem grauissima mīa bella gessezunt.
Restat ut cōio ista nichil aliud hēat pē adultia
et libidines propē quas fundit⁹ cruēdas ūtus est
maxīe naīa / Itaq; nō inuenit cōcordiā quā quez
bat q; nō indebat vnde oriatur / Nam ulsticia n
ceu apostolus mch⁹ momēn habet ne in corpe q̄tz
sed totu in hoīs mente ūsatur / Cui g⁹ mle hoīes
adequare / nō mīmoma nō opes subtrahē debet.
/ Sed arrogātiaz supbiā tumorē ut illi potētes / clam
pares esse se mētissimus sciant / Detracta enim
diuitib⁹ insolentia et iniquitate nichil nitēret.
utrū ne aly diutes aly paupes sint aī animi pāes
fuerint / qd efficē nulla res alia pē religiones dei
potest. Putant igr̃ se mouisse ulsticiā cui
cam prorsus euertezet / q; nō verū flagellū si men
tiuz debet esse cōtus / Nam si ulsticia ūtutū oīm
mater est aī ille singule tolluntur, ipsa subuertit⁹.
Tulit autē plato ante oīa singularitatē que utiq;
nulla est ubi propzi nichil hētur / Tulit abstinētia
siquidē nichil fuit quo abstineat⁹ alienū / Tulit
castitatē que virtutes in vtroq; seu maxime sunt.

Tulit vēgdiam pudorē et modestiaz. si honesta et le
gitima esse mapuit. que solent flagitiosa et turpia
iudicari / Nec uzxuē aī mulc omib⁹ daze omnibus
adeunt / Nam verū propcus et unozū et ututus
matiam cōtinet / cōtus autē nichil aliud q̄ unoz
licētiaz / Nam uzi q' multas mulieres hīe nichil
aliud dica possunt q̄ luxuriosi aut pditi / Item
mulieres que a multis habētur nō utiq; adulte
q; ēnī mīmonii nullū est / sed ꝓstitute ac mere
trices sunt nāe est. / Fecegit igr̃ humānā uitaz
ad similitudinē nō dicaz uitioz. sī peccatoz ac be
luaz. / Nam volucres pene oīs uxioma faciunt
et paria iungunt. et nidos suos tāq; genitales
thoros concordi mēte defendūt / et fetus suos q
certi sē amant / et si alienos adiecerint abigunt.
Et homo sapiens contra mozē hoīm cōtraq; nāz
stulticiaz sibi q̄ imitazetur elegit / Et qm̄ inde
bat in cetis aīalibus offensa mazū femmaz q̄
nō esse diuisa / existimauit mulieres etiā oportere
militare et galeis publicas me esse et magīat⁹ gerē
et impia sustape / itaq; hīs azma et equos assignat.
Consequens est ut lanā et telā uiz et mstitus
gestationes / nec indit impossibilia esse que dict
ex eo q̄ adhuc in orbe terze neq; tam stulta neq;
tam dema illa gens exitat que hoc modo uiuet.
Cū igr̃ in tanta uanitate pliozū ipsi priapos
deprehendant / q illos inmozes putabim⁹ qui mīq;
sibi tam sapiētes uideri soleant q̄ aī preūe con
temptu gloziant / Forte animo⁹ sed expecto q̄
faciant et quo ille contempt⁹ euadat / Tradim
sibi a parētib⁹ pīmonia tāq; malū fugiut ac de
seruut / et ne in tempestate naufragū faciant
in trāquillo se ultro pāpitant / nō uitute sed
puso metu fortes / sicut illi qui aī timent ne ab
hoste ugulent⁹ ipsi se ugulant ut mortē morte
deuitent / Nec ish unde possent gloziā liberalita
tis acquirere sine honore sine grā pdunt / Laudat
benocrit⁹ q̄ agros suos reliquit colq; pascua
publica pass⁹ sit / Probarē si donasset. Nichil
autē sapiens fit q̄ si ab omnibus fiat iutile est
ac malū / Sed hec negligēta tollerabilis. Quid
ille qui pīmonū in nūmos redactū effudit in
mare / Ego dubito utrū ne sanus an demens
fuerit. Vbite unquit in profundū male capitum
tes ego uos mergam ne ipse mergar a vobis.
Si tant⁹ peccāe contempt⁹ est / Nec illā būfitutz
fuc humanitatē largiri pauperibus. Potest hoc q̄
ꝓtuzus ees multos lucruzē ne fame aut siti
aut nuditate moziātur / Imitare mlamaz saltē
furozēq; tenitam spge ꝓpō dirigienda. Potest et
peccatoz effugē et tamē bene collocare q̄ saluti ē
quaest plurimus profuit. Fenonis autē propria
ꝓpata quis probat. / Sed omittam⁹ id ei qđ ē
ab oībus semp uzisiz. Illud satis est ad cohēdū
furiosi hoīs errorē. q mē una et morboe miām
pmt / adiunt nobis affectū quo vē humane uite
pene oīs cōtinetur / Cui em̄ natura hoīs ibecilli
or sit q̄ cetoz aīaliū q̄ uel ad pfectiaz uim tpis
vel ad mansiones a sine corpoz⁹ arcēdas natu
raliū munimētis ꝓuidēta celestis armauit / hoī
autē q̄ nichil illoz datū est aarpit pro omnibus
illis miseratois affectū / qui plane vocat⁹ humanus
qua nosmet tuemur. Nam si homo ad
aspectū alteri⁹ hominis efferaet⁹. qđ fiet utiq⁹
animātes quoz natura solubilis est / nulla esset
homī societas / nulla urbium cōtendaz uel arma

ca. 46.

ca. 47.

ca. 48.

ca.m 62.m

uel rano/sit nec uim quidē sanc tutn aī ceteris
aīalib⁹ expositn esset imbecillime hoīm et ipsi
nē senectpsos beluaīū more seuirent/ Non
mmoz in alijs demēna/ Quo cū dica potest de
illo qui mgiaz esse dixit mmez· hz cōsequēs erat
ut etiaz picem albaz esse diceret/ Hic est ille q⁹
se ioaco natū esse dixit ut celū ac solē uideret
/qui nī t'za mchil uidebat sole lucēte·/ Xenopha
nes dicēnb⁹ mathematicis orbem lune duo de
vigiti ptib⁹ maiorē esse q; terzā· stultissime cre
didit/ Et qō hinc leuitas fiat cōsentaneū dix
mtia cōcauū lune sinū esse alia t'zam et ibi a⁹
genus hoīm silī mō viuē quo nos in hac t'ra
viuim⁹/ Habent igitur illi lunatia hoīes alīz lunā
que illis nocturnū lumē exhibeat/ sicut hec exhib
nobis/ et formosse nī· hic orbis alīus nfiozis t're
luna sit/ Fuisse seneca nē storicos aut qui deliber
ter utrū ne soli quoq; suos populos daret sepe
saliet q dubitauit/ Quid cū ptāt si dedisset·
/ Sed credo aliqz deterzebat ne tantū multitudinē
pcalo gmitteret/ ne si estu minuo pissent ipsius
culpa uenisse tantus calamitas dicēt⁹·/ Quod
illi qui esse contrarios uestigijs nris antipodas
putant/ nī aliquid loquūt⁹·/ Aut est quisq; tam
ēptus qui a'edat esse hoīes quozū uestigia
sūt supiora q; capita/ aut ibi q; apud nos iacent
nuisa pendē fruges et arbores deorsū uersus
a'sa' plumas et nuez et grādines sursū usus
audē in terzā/ Et mirabit⁹ aliquis ozos pusilles
nē septē milia nauzai· aī phi et agios et urbes
et maria et montes pensiles fingant/ Hum⁹ quoq
errozis apienda nob' ozigo est· Raz semper cozz
modo fallūtur/ Cui enī falsū quod nī p'capio sup
serunt veri silitudine mducit/ nam est cos m ca
q; consequūtur aurē/ Sic madunt m mlīn zdi
cula/ q; necesse est falsa esse que rebus falsis ō
gruūt/ Cui cū p'mus habuerūt fidem qualia sint
ea q; sequūtur nō aspicit sz defenduē oī mō
aī debeant p'ma illa utrū ne vera sint an falsa
et seq̄tibus iudicare/ Que ig⁹ illos ad antipodas
nō pduxit· Videbant sydera ausus m oriens
meantiaz solem atq; luna m caudē p'cē semp eat
dere et oriri semp ab eadem/ Cui autē nō plpica
zene que machinato ausus eoz tempauit nec
quō ab oriēte ad orientē veniant/ celū autē ipz
m oīs p'tes putarent esse deuexū· qō sic videri
prope imensaz latitudine natū est existimauerūt
totidē esse miduz sicut pilam/ et ea motu sydereo
opman sp celū uolui· sic astra solemq; aī oriri
et volubilitate ipsa mīdi ad orientē vehi/ Itaq;
eveor orbes fabricati sp quasi ad figurā mūdi cosq;
eclazunt portentuosis quibusdaz simulachris que
astra esse dicerent/ Hanc ig⁹ celi rotunditatē illō
seq̄batur· ut terra ī medio situ esset inclusa· qō
si ita esset etiā ipsaz t'zam globo simulem· Neq;
cū fieri posset ut nō esset rotundū qō rotūdus con
clusuz tenēt⁹· Si autē rotunda t'ra esset nec ē
ut in oīs celi p'tes candez faciem gerat· id est
mōtes erigat· campos tendat· mazia cōsternat·
/ Qō si esset etiā seq̄batur illud extremū ut nulla sit
pars t're que nō ab hoībus actusq; aīalib⁹ colat⁹
/ Sic pendulos illos antipodas celi rotūditas ad
hibent/ Nz si q̄ras ab hijs qui hec portenta defen
dunt quō ḡ nō cadūt oīa in inferiorē illaz celi
partē· Hanc respondent verū esse naturā ut pon
dera in medii ferātur· et ad medii cōnera sint
oīa/ sicut radios videm⁹ in rotis que autē leuia sp

ut nebula fumus ignis/ a medio deferātur· ut celū
petant/ Quo diam de hijs nescio qui aī semel aber
rauerint constanter in stultitia pseuerāt/ et uanis ra
tionib⁹ defendunt/ nisi q; eos m'dū puto aut loci causa
p'hibeat· aut prudentes et sanos mēdacia defendenda
susapē/ quasi ut ingenia sua in malis exhib⁹ exercitata
ut' ostendant· Ut ego multis argumētis probare posse
nullo modo ficti posse ut celū terza sit inferius
nisi et liber iam concludendi⁹ esset et adhuc aliqua
restarent⁹ que magis sint presentis operis necessaria·
/ Et qui singulozū errozes pauce nō est vim⁹
libri opus satis sit pauca enumerasse/ ex quibus
possit quales sint cetera intelligi/ Nunc pauca nobis
de phia sacre dicenda sūt· ut cōfirmatis causis pozem⁹
/ Primū ille nī platonis salicet tullij imitator existi
mauit phiam nō esse inuidē/ q; cas nisi doctis ho
minibus accessum possint· Est nuquit phia paucis con
tenta iudicib⁹ multitudinē cōsulto ipsaz fugiens·
/ Non est ḡ sapia si ab hoīm cetu abhorret/ quomaz
sapia si hoī data est sine ullo discrimine omnibus
data est ut nemo sit prorsus qui eaz capē nō possit·
/ Ac illi utrutē humano gen̄ dari sic amplectant⁹ ut
soli oīa publica bona sua uelle iudicāt⁹· tuz mīdi
q; si velint deligere oculos aut effodere cetis ne soles
iudicent/ Raz quid est aliud hoīb⁹ negare sapiētiam
q; mētib⁹ eoz uerū ac diuinū lumē auferre/ Quod
si natura hoīs sapia capax est/ oportuit et opifices
et rusticos et mulieres et oīs denique q; humanaz
formā gerunt docti ut sapiant/ populūq; et oīm
lingua et conditōe et sexu et etate cōflari/ Hoc ari⁹
utiq; argumētū est phiaz neq; ad sapiaz tendere
neq; ipsam esse sapiaz/ qō misereri eius barba tū
celebratur et pallio/ Censuerūt hoc adeo stoici q;
et sexum et mulieribus philosophandū esse dixe
runt/ Epicur⁹ quoq; qui rudes oīm hoīz ad phiaz
iuuat/ Item plato qui cautissime de sapiētib⁹ volunt
cōponē/ Conari quidē se illi facē qō utilis erigebat
sz nō potuit ulla uia proficere/ p'mū q; mlīs ar
tibus opus est ad phiam possit accedi/ Discende sē
cōes litē ppt' usus legendi· q; in tantum verū iudi
care nec diu audiendo possimus oia nec memoria
cōtinere/ Grammatica quoq; nō parū horte dandū ē
ut vitaz loq̄di vocūm saas in multos annos auferat
necesse est· Ac oratoria quidē ignorāda est ut ea
que didicerit pferre atq; eloqui possis/ Geometria
quoq; ac musica ac astrologia necessaria est· q;
hec artes aī phia hūt aliquā societatē/ Nec vin
cersa possit neq; femine possimus quib⁹ multa pu
blice⁹ officia/ nox usibus domesticis p'futa
discenda sūt/ Neq; sexum quib⁹ per eos annos ul' max
ime sexuēdū est quib⁹ possint discere/ Neq; pauper
aut opifices aut rusticis quib⁹ in diem victus la
bore q̄rendus est/ Ob eam causā tullij aut abhor
rere a multitudine phiaz· / Ac cui rudes
Epicur⁹ accipiet/ Quō ḡ illa q; de principijs verus
diaīus intelligunt· que ppleva et tuolum vix
etiā polita hominum assequūtur/ In rebus igitur
obscuritate ipliatis et ingenioz imbecillitate con
fusis/ et eloq̄tiū inopia exquisitu sermone ficatis
quis imperito ac rudi locus est/ Nullas itaq; mu
lieres philosophari docuit p'ter unā ex oī memo
ria themistren/ Neq; senes· p'ter unū pictagoraī
que male sexuenti redemisse ac docuisse traditū·
/ Enumerat etiā platonē ac dyogenē qui tū sexu
nō fuerūt sed hūs sexus⁹ eueneras· sē eū capti
platonē quidē redemisse amantis quidā tradit⁹
sestertijs octo/ Itaq; ille erat⁹ est cōmanis hūc ipm

ca.m 63.m

ca.m 64.m

ca.m 99.m

ca.m 46.m

redemptōē/ Seneca q̄ platōnē puo estimauerit hu
nosius ut michi uidetur, qui homini uatus fuerit
q̄ nō multā peamā potuit/ Aliaē et aurū appen
dē debuit tūq̄ pro mortuo hectoē aut tū īgnitre
uūmorū quātū uendituz nō poposcat/ Ex barbaris
nō nullū p̄ anathatsim situm qui pbiaz nō sompm
asset quidē nisi et lingua et litteras aū didicisset.
/ Cū ergo illi poscēte natura fuacōū senserunt
sed tamē neq̄ fuae potuerunt neq̄ a phīs fieri pōs
se uiderunt sola hoc efficat doctrina celestis q̄ sola
sapiā est/ Illi saluāt pstadē cuiq̄ potuerūt q̄ mihi
pstadent etiā sibi. Aut cuiusq̄ auiditatis oppri
ment. uiā tempabunt. libidinē cohercebūt. aī ipī
et auare uiuāt et fugātur plus valē natura.
Hec autē p̄cepta q̄ et simplicia et uera sūt quām
ualeant in animis hoīm cotidiana exprimēt domō
strauit/ Da mihi uitā qui sit uacuus maledic⁹ et
fi⁹ cuat⁹ pauallimus dei uerbis tum placidū q̄ quē
uerdam/ Da auidū. auaz. tenacē iam tibi eum
liberalem dabo et peamaz suā propriis manibus
largientez/ Da timidū doloris ac mortis/ iaz cru
cis et ignis et pcula et phalaidis tauri gtēpnet.
Da libidinosiz adulterū gancōnē/ iam sobriū castū
abstinentē uidebis. Da crudelem et sanguis appe
tentem/ iam in uera clemētiaz fautor ille mutabit.
Da iustū insipiētez peccatorē/ omnino et equus et
prudens et innocens erit/ Uno cū lauacro mali
ta oīa abolebitur/ Tanta dīne sapiē uis est ut
in hoīs pectus nihil a matrē delictorū stultitiam
uno semel impetu expellat/ Ad q̄d efficiendū non
medē. nō libris. nō inaubratoribus op⁹ ē/ Gratis
ista fiunt finale ad patent nō aures et pectus
sapiētiaz siuat/ Nemo uētur nos/ aquā nō ven
dim⁹ nō solū medē pstam⁹/ Dei fons ubīmus
atq̄ plenissim⁹ patet auctus et hoc celeste lumē
unusquisq̄ oritur quaiāq̄ oculos habē/
ca.m 47.m / Cum q̄d
hec phorū aut domq̄ pstant aut pstare si uelit
potest/ Cum aī etatis suas in studio phīe cōterāt
neq̄ aliī quēq̄ neq̄ seipos si natura paululū ob
stitit possunt fuae meliores/ Itaq̄ sapiēta illoz
ut plurimū efficiat nō exadit uitia si abscōdit.
Pauca nō dei p̄cepta sic totū hoiem īmutant et
exposito uetē nomī reddunt ut nō cognoscat
eundē esse/ Quid g⁹ mihi ne illi simile p̄cepit.
Immo p multa et ad uerū frequēter accedit. Si
nichil ponderis hīt illa p̄cepta q̄ sūt humana
et auctoritate maiore ideō dīna carēt/ Nemo
igit̄ credit q̄ tam se hominē putat esse qui
audit q̄ est ille qui p̄cepit/ Propterea apud eos
nichil eti est. nichil quod ad sacra uenat. Si
aī oīa cōiecturā agitur multa etiā et dubia et
uana proferātur/ Stultissimū est hoīs p̄ceptis
eoz ~~nil~~ uelle pare. que utrū uera sint an fal
sa dubitatur. Et ideo nemo paret q̄ nemo uult
ad metū laborare.// Uirtutē esse stoici aiūt
que sola efficiat unū beatum. Nichil pōt uer⁹ dici
Sed quid/ Si cruciabitur aut dolore afficietur
potuerit ne quisq̄ mē cruciatus beat⁹ esse/ Immo
uero illat⁹ corpi dolor matia uitutis est/ Itaq̄
ne in tormētis quidē miser est/ Epicur⁹ multo
fortius sapiens inquit. Semp beat⁹ est et uelut
uelusius in phalaridis tauro/ Hanc uocē emittet.
Suaue est ut michi aio. Quis aī nō uidet
maxime q̄ homo uoluptatibus pson⁹ sibi uim
fortius imposuit/ Et quidē supra modū/ Nō enim
fieri potest ut quisq̄ cruciatus corporis pro

ca.m 48.m

uoluptatib⁹ ducat. aī satius sit ad officiū uitus im
pendū pferre ac sustinere/ Quid dicatis stoici.
Quid tu Epicure. Beatus ē sapiens etiā aī torq̄t.
Si propt̄ gloriā patiētie nō fruet⁹ in tormētis
eū fortisse morietur/ Si ppt̄ memoriā aut non
sentiet si oriunt animē/ aut si sentiet nichil
ex ea cōsequitur/ Quis ergo alius in uitute fruet⁹ ē.
Quē beatum uocē. Et equo aīo moriatur/ Sonū
in affectus uul⁹ horre aut fortisse momēti ppter
quod nō expediat in tota uita miseriis et labo
ribus confici/ Quantū ergo temporis occupat q̄
aī uenit utrū equo an iniquo aīo ea subieris
nichil refert/ Ita fit ut nichil aliud ex uitute ap
tetur nisi gloria/ Sed hec autē supuacua et bre
uis est. aut prauis hoīm iudiciis non sequetur
Nullū igit̄ ex uitute fructus est ubi uitus mor
talis est et aduersa/ Itaq̄ qui hec locuti sūt umbrā
quandā uirtutis uidebant/ Defixi enī fuerūt in tra
nec uultus suos in altū erigebant ut ea possēt
intueri que sese celi regionib⁹ ostentabat/ Hec
causa est. cur p̄ceptis eoz nulli⁹ obtemperet. qui
aut ad uitia erudiūt. si uoluptatē defendunt
Aut si uitutē assezūt neq̄ pro pena minat⁹ nisi
solū turpitudinē. neq̄ uirtus ullū p̄miū polli
cētur. nisi solū honestatis et laudis/ aut dicant
nō propt̄ aliud sed ppt̄ seipsam expetēdam esse
uirtutem. Beatus est igitur sapiens in tormēt⁹
sed aī torq̄tur pro fide. pro iustitia. pro deo. illa
pacētia doloris beatissimū facit/ Est enī de⁹
qui solus potest honorate uitutē. aut⁹ uerax solā
immortalitatis est/ Quā qui nō appetūt. nec religi
one tenent cui cēna subiacet uita. profecto neq̄
uitutis uim sanctū aut⁹ pōtū ignorant/ neq̄ in
celū spectant. qd ipsi facē se putant cui⁹ res nō
inestigabiles q̄runt/ q̄ nō in celū spectādi ulla
est alia nisi aut religione sūscape aut animaz
sua immortalē esse arbitrare/ Quisq̄ enī aut deum
colendū esse intelligit. aut immortalitatis spem
appositā sibi habet/ mens ei⁹ est in celo. Et si ide
nō aspiciat oculis/ animo tamē lumine aspicit.
Qui autē religione nō suscapiūt t⁹rem sē. reli
gio de celo est/ Et qui animā putant aī corpe
interire equ⁹ in t⁹ram spectant. q̄ ultra corp⁹
quod est terra nichil amplius uident qd sit immor
tale/ Nichil igit̄ prodest uita fieri esse hominē
ut recto corpore spectet in celū/ nisi eam mentē
dei cernat. et cogitatio ei⁹ in se uite perpetuo
tota uisetur/ Quappe mihi est aliud in uita quo
ratio quo cōsilio uitā uitutur/ nisi dei qui nos
genuit agnitio/ et religios⁹ ac pius cultus/ Unde
quā phī abstinuerūt sapiētes utiq̄ nō fuerūt.
Quis uiuerūt illi quidē sapiāz sed q̄ nō rite q̄re
bant plapsi sūt longius et in altos errorēs mate
riae. ut etiā eōm sapiāz nō teneret/ Non enī
tantū religione assezē uoluerūt uerū etiā iustu
lerunt/ Dū spretis falsis utilitas inducti conātur
animos oī metu liberare/ Quae religionis cultio
natura nomē inuenit/ Illi enī aī ignorarēt a q⁹
esset mundus effectus aut psuadē uellent nichil
esse dīna mētis pfectū/ natura esse direxerūt rez
oīm matrē quasi dicāt oīa sua sponte ex natu
Quos ubo plane īprudētia sua confitet. Natura
enī remota ul' sapiēta prudētia et potestate di
uina prorsus nichil est. Et si deū naturā uocāt
que pulsus est natura potius q̄ deū nominare.
Si autē natura est ratio aut necessitas a deo

ca.m Go.m

nascendum non est p seipsam sensibilis/ sed necē est mētez esse dīuinam que sua prouidēa nascēdi pzm capuz uebus omībus pbeat/ Aut si natura ē celuz atq terza et omīe qđ natū est nō est dei natura sed dei opus./ Non dissili erzoē arduū esse fortunā quasi deam quādā res humanas uarijs casib⁹ illudentē/ q nescāt unde sibi bona et mala ueniant/ Cuz hac se oppositione ad pliandū putāt nec ullaz tamē rationē reddunt a quo et quaz ob causam. Sed tamtū eā fortuna se dignadiaz monētes omībus gloriātur/ Iam quecūq; desolatā sē aliquos ob uitezitū amissionēq; earundē fortune nomē acerzimis accusationib⁹ ꝓdiderūt/ nec omīno ulla eoz disputatio de utute est/ m qua nō fortuna necetur/ Nazaus nullo⁹ m sua cōsolatōe pugnasse se semp contra fortunā logitur/ eamq; a se supatum. Nī fortē īmanoz impet⁹ retudissē ne nī quidez ab ea fracta ea domo pulsus patia carent Nī autē ea amisezit claissimā filiā uecū se/ a fortuna turpiter cōfitetur/ Sedo mquit et manū tollo. Quid hoc hoīe miserius qui sic iacet. Insipiēt mquit. Sed quis se phītē esse sapientē./ Edo ergo sibi mult assūpto nomine. quid cōtempt⁹ ille uerū qui magnificas ubis p̄trudit/ Quid dispar ceteris habitus. Aut aur omīno p̄cepta sapiē dam st⁹/ nemo adhuc q sapiat inuenit⁹ est. Et quisq; nobis mutuas fiat qz phōs negamus esse sapientes/ ea ipsi nec sane se quaq; nec sapere fateāt/ Iam si qī ita defecerint ut ne affingē quidē quaq; possint qđ inuenīt in zeb⁹ cetis. tū uo admonētur ignozātie et quasi hzibundi eruūt et exclamant exeor esse se et execrdes./ Anaxagoz uas pniciat arcāsiusa esse tenebras oīa/ Empedocles angustias esse sensuū semitue q̄tuz/ tūq; illi ad cognitionē ideaz et quadrigis opus esse/ Democritus quasi in puteo quodā sic alto ut sibi nullo⁹ sit ueritatē iacē demissaz nimiz⁹ stulte uti cēn/ Non cuī tūq; in puteo demissa uitus ē quo ul⁹ descendē ul etiā cadē illi liceat/ si tūq; in sūmo montis cacumi⁹ ultra ul potius in celo qđ ē ueruissimū/ Quid est enī aut eam put⁹ in ymū depressaz dicāt qđ in sūmū lenatā/ nisi forte mētez quoq; in pdib⁹ aut in imis calab⁹ obtusē male hac potius qđ in pectore aut in capite/ Deo ne motissimi fuerunt ab ipsa ueritate ut eos uetustas sui corpis admonēte uitatē in sūmo esse q̄zendaz/ Et hac desperatōe cōfessio illa socratis natu est qua se nichil sape dicit nisi hoc unū qđ nichil sciat. Hinc academie disciplina manauit si tamen disciplina dici potest in qua ignozatio et dissentio et docetur/ Sed ne illi quidē qui sciāz sibi assūpserint idipm qđ sape se putabant cōstanē defendere potuerūt/ Quid qī tanto illis nō quadrabat per ignozātia diuaz tam mēn fuerit sibiq; semp contraria dissentes ut quid sentiant quid uelint satis statuere ac diudicare nō possis/ Quid igitur pugnet aduersus eos hoīes qui suo sibi gladio pereunt/ Quid laboret ut eos destruas quos sua ipsos destruit atq; affligat ozatio/ Aristo teles inquit aceto uetes phos accusans aut/ eos aut stultissimos aut gloriosos fuisse. qz existimas sent phiaz suis ingenijs pficere fuisse/ si se uidere ꝙ paucis āns magna accessio fuctu elij breui tpe phiaz plane absolutā fore/ Qđ igit sunt illud tē pus. Quo uoze. qī est aut a quib⁹ absoluta. Nam q aut stultissimos fuisse qui putauisset inge

mio suos pficere esse sapiāz. uerū est. Sed ne ipe qđ satis prudēter qui aut a uetib⁹ cepti aut a nouis auctam aut mor a pstioribus pficere in putauit. Quīq; cū putet inteligere qđ nō pz naz sua q̄rit. Sed repetamus id qđ omisim⁹. Fortuna g̃ per se nichil est/ Nec si hūdū est tūq; sit in aliquo sensu. Inquit fortuna est accidentiū rerū subit⁹ atq; io primus euentus/ Verū phi ne aliqī nō existere in re stulta uolumt esse sapiētes qui fortune seruū mutant eamq; nō deam sciant uulgus si deū esse dicat eundē tamē medū fortunā uocant/ q mlta unquā item accio efficiat īopinata nobis ꝓpt obscuitatē ignorationēq; causaru/ Cuz igitur causas ignorēt ꝓpter quas fiet aliquid et ipm qui fiaat ignorent necē est/ Item in ope ualde serio in quo parata uite de promptu phia filio dabat/ magnā unquā esse fortune uim in uita/ q̄ pte quis nescat/ Iam et ai prospero flatu cum utimur ad exit⁹ pueniim⁹ optatos/ ai respirauit afflictimur/ p̄mi q negat sapi posse quaq; sic hoc dixit tūq; et ipe et omnes sapiant/ Deinde qui etiā que clara st dubia conuertit efficiē. hoc putant esse clarū qđ illi esse debuit ul maxime dubiū/ Iam sapiēn omīno falsū est/ Edo mquit nescat. Ego uo nescio/ Docuit me si pte que sit illa uis. qui flatus iste. et qui reflatus/ Turpe igitur ingenuosus homine id dicē. qđ si negem pbare nō possie/ Postremo q is qui dicat assertus esse retinēdos. q stulta sit homines uerb⁹ cognitis temere assentire/ Ie plane uulgi et imperitoī opinionib⁹ accidit. qui fortunā putant esse q tribuat hoībus bona et mala/ Iam simulachrū ei⁹ ai capita et gubernaculo fingunt. tūq; hec et opes tribuat et humanazū rerū regimē obtineat/ Cui opinioni et virgili⁹ assensit qui fortunā omipotentē uocat/ et historie⁹ qui aut. Sed profecto fortuna in omni re dominatur/ Quid ergo etiā dīs loq superst. Cur nō aut ipsa regnare dicatur si plus potest/ aut sola colatur si omīa/ Vel si tamtū mala īmittat aliquid causse profezat/ aut si dea sit/ īuideat hoībus/ cosq; potius capiat. tū ab his religiose colatur ai eqor sit malis/ inquoz aut bonis aut misericē. affligat. deapiat extīmuet/ quis illaz generi hoīm uoluptatiē ꝑpetuā cōstituezit/ aut demq; tū malaz sortem sit protestatem/ ut uel auctus ex libidine magis q̄ ex uero celebret obsequetq;/ Nec mq; plius inquiē oportuit putare q̄ temē inocentez accusāe fortunā/ que etiā si sit aliqua mihi tamē affecti ab his pōt aut hoīb⁹ tam īmerita sit q putatur./ Itaq; ille omēs ozōes quib⁹ inquitatem fortune lacerant suasq; uitutes contra fortunam superbissime iactant/ nichil st aliud q̄ deliramenta iconsiderate leuitatis/ Quae nō iudicant quib⁹ apiut uitatē de⁹/ qui sciat scim⁹ mihi esse fortunā ita scim⁹ esse prauū ac subdolū spm qui sit inimic⁹ bonis. hostisq; uirtutibus qui cōtraria faciat q̄ deus. Cui⁹ iudicia causā in sedo libro explicauim⁹/ Dicēs mirari ymūsios. Deo eos qui deū nescāt errore impedit stultitia obtunt. tenebris caligāsundit. ne quis possit ad diuum noīs puenize notiaā i quo uno et sapia cōtinet et uita pterita/ Eos aut qui deū sciunt dolus et astutia mgē uitaz ut ea proficiat aut libidine uigeat aut pteā blandiē tibus deprauatos impellat ad mortē ul si dolo nichil proficerit/ uoluntia deiecte conat. Adeo cū in pmordijs transgressionis nō statim ad penā detrusus adeo est homine malitia sua crescat

ca.m Gz.m

ad uirtutē/que nisi agitetur nisi ueraciter assidua ro
boretur nō potest esse p̄fecta/ Siquidē uirtus ē p̄fe
ctor̄ malor̄ finis atq; iuncta p̄mia/ ex que
fit ut uirtus nulla sit si aduersarius desit/ Huic itaq;
puerile potestatis aīi unum sentiebat uirtuti repugnā
tem nomē ignorabant fortune sibi uocabulū mane
finxerunt/ Quō q̄ longe a sapiā sit r̄motū declat
Iuuenalis hinc ubi9. Nullū nomē habē si sit pru
dentia/ Nos te nos fatamur fortuna deam celoq; lo
camus/ Stulticia igitur et error et casus et ut
Cicero ait ignoratio rerū atq; aduersarū nature ac
fortune nomina induxit/ Sed ut aduersarū sinis
nescimus sic nec uirtute quidē scimus aut scīa ab
aduersarū notione descendit/ Quare si oīnō sapiā
est aī uel ut ipsi dicūt eadem sapiā est ignorare
nescisse est. In quib9 rebus situ sit/ Nemo enī p̄
uersis armis mustrum/ si hostē contra quē sint ar
mandus ignorat. nec aduersarū umbrā petit/ pro
sternetur enī qui alio intentus uementē utentib9
suis ictū nec p̄uiderit autē nec caueritꝫ Ideo
an q̄nī mea mediocritas tulit longe deinuis phos
ter. a ueritate remouisse/ Sensio tamē q̄ multa
p̄terierim/ q̄ nō erat mihi p̄pria contra phos
disputatio/ Sed huic necessario duitendum fuit
ut ostenderem tot ac tanta in rebus falsis esse oī
supta ne quis forte a praua religionib9 reductꝰ
ad eos se conferre uellet tūq; certi aliq̄d reperiꝰ.
Una igit̄ spes hominū una salus in hac doctrina
quā defendim9 posita est/ Omnes sapiā hoīes i
hoc uno est ut deū cognoscat et colat/ Hoc nām
dogma hec sūma est/ Quantū itaq; uocē possum
testificor proclamo deinitio. Hoc est illud qō phi
onis in toto sua uita q̄sierunt/ nec unq̄ tamen
inuestigare cōprehendē tenere ualuerūt/ q̄ religi
onē aut prauā remouerūt/ aut totā pestē fugā
serunt/ Fatebant igit̄ illi omīs qui humanā uitā
nō mistam sed turbant/ Quid cū docent uel q̄ quē
mistum. qui se ipsōs nūdū mistauerūt/ Quem
sanāe egroto. quē uegē cea possunt/ Huic g̃o nos
omīs quib9 est cura sapie gerim9/ An expectabim9
donec soa ater aliquid saat. aut anaragoras in
tenebris lumē muenat/ Aut democritus ueritatē
de puteo extrahat/ Aut empedocles dilater animi
sui semitas/ Aut archelilas et cauteades utrāt
seruare peripatus/ Nox ecce de celo ueritate do
cens et nobis sole ipso clarius lumē ostendens
/ Quid nobis mihi sum9 et sapiāz fusape cunctā
mur/ quā clari hommes contra in querendo etiaī
sua nūq̄ repire potuerunt/ Cui unlt sapiens
ac beatus esse audiat dei uocē. dicat ustitia.
saēmentū naturantis sue norit/ humana ingēpnat.
uina fusapiat/ ut suimū illud bonū ad qō natus
est possit adepisci/ Dissolutis religionibz uiuisse
et omibus quecūq; in earū defensionē dici uel
solebant ul' potebant refutans/ Demde cōuicto
phic disaphus ad ueza nobis religionē sapien
tiamq; uemendū est/ qui est ut docebo utrūq;
cōuictū ut eam ul' argumētis ul' exemplis uel
testibus asserim et stulticia quā nobis
usti deorū cultores obicerent nō desinūt ut nulla
penes nos sic totam penes ipsos esse dicamus
/ Et q̄q; priorib9 libris tū falsas arguere religio
nes. et hic aī falsa sapiētiaz tollere ubi ueritas
sit ostenderem/ plam9 tamē que religio et q̄ sapiā

uera sit proximus liber ondembit.

Explicat liber tertius de falsa Sapientia.

Incipit liber quartus de uera Sapientia. Capl'm primum.

Cogitanti mihi et aī animo meo sepe reputanti priore illius gemis humanū statum et miri pariē et ingenium uideri solet/ q̄ unus seculi stl' ticia religiones uarias falsa pientis deosq; multos esse arbitrante in tūtā subi to ignorationē sui uentū est/ ut ablata ex oculis ueritate neq; religio dei ueri neq; humanitas ratio teneāt/ hoībus nō in celo sūmū bonū q̄ten tibus sed in terra/ Quā ob causaz p̄fecto seculorū uentū mutata felicitas est/ Coperūt enī relicto parente et gubernatore omī deo insensibilia digni tū suorū figmēta uenari/ Nec prauitas q̄ esse cerit aut quid malorū attulerit uel ipā declarat. Nuerū namq; a sūmo bono qō ideo beatū et sem piternū est q̄ uitio tangi cōprehendi nō pōt et a utentib9 ei bono congruentib9 que sē eque īmorta les ad hos corruptos et fragiles deos lapsi et stu dentes hinc rebus quib9 solū corpus ornatur/ ali delectāt. mortē sibi ppetuā aī dns et aī bonis or poralib9 q̄sierunt/ q̄ morti corpus omē subiectum est/ Insecuta est igit̄ huiusmodi religionis iusticia et impietas sicuti fuerat necesse/ desierūt ereti multus suos in celū tolle. Sed deorū sūi mētes hom̄ depisse terens ut religionib9 sic etiā bonis rhebat. Seculi est disaduū genus humanū et fraus et ne phas oē. q̄ spretis eternis atq; incorruptis bonis que solis debent ab hoīe concupisa/ temporalia et brema maluerunt. maiorq; hoībus ad malū fides fuit qui prauū uer̄ q̄ presens fuerat putauerunt.

Sic humanā uitā p̄ozib9 seculis in clarissima luce usatum caligo ac tenebre apprehenderūt/ Et q̄ hinc prauitas cōgruens erat postq̄ sublata sapiētia est tum demū sibi homines sapiētes nō mē uendicare ceperūt/ Eā autē nemo sapiens uocabatur eā omīs erant/ Unūaq; nomē illud ali quādo publicā q̄nis ad paucos reuocatū tamē sua retineret/ Posseue enī fortasse pauci illi uel i gemo ul' auctoritate ul' assiduis hortamētis libe rare populū inanis et errorib9/ sed adeo i totū sa pientia corruerat. ut ex ipā uosī arrogātia nullus eorū qui uocarētur appareat fuisse sapientem.

Et tamē primisq; hec phia que dicatur elīz inuenta septē fuisse traduitur q̄ p̄m omī. q̄ de rebus na turalib9 q̄rere aut disputare sit ausi/ sapientes habiti appellatiq; merueruntꝫ O miserū calamito sūq; seculū quo per orbem totū septē soli fuerūt qui hominū uocabulo carerentur/ Nemo enī de ure potest dici homo nisi qui sapiens est/ Sed si ceti omes p̄ter ipsos stulti fuerunt ne illi quidem sapientes/ q̄ nemo sapiens esse ue unquā stultus pōt/ Ideo ab hinc abfuit sapiētia ut postea quidē mathematice doctrina et mulcis magnisq; ingenijs in ipin semp mentis nō potuerit pestifera uanis

et comphendi/ Nam post illoz sept̄ sapiētum gl̄a
ma'cribile est q̄to studio inquirende ueritatis g̃
ca omīs exarserit/ Ac p̄mū ipm nomē sapiente
arrogans putauerunt seqz non sapiētes sz studio
sos sapiē uocauerunt/ Quo facto et illos q̄ temē
sapientiū sibi nomē asciuerant errozis stultitieq;
damnauit/ et se quoq; ipsos et ignoratie quā q̄dē
nō diffitebantur/ Nam vbiaq; veritū natura inge
nuit cozū quasi manus opposuerat ne rationem
possent aliquā reddē testificari solebant/ mihi sapere
se nichil certe/ Unde multo sapiētiozes iuenīt̄
qui se aliqua crpte uidere/ q̄ illi qui se sapere
arbitrabant/ Quare si neq; illi fuere sapiētes qui
sē appellari neq; posteriores qui nō dubitauerunt
misipiētiaz confitēri/ quid superest. nisi ut alibi sit
q̄renda sapia q̄ nō est ubi q̄rebatur inuenta/
Quod autē putem⁹ fuisse causse. cur tot in
gentis turq; temporibus sūmo studio et labore
q̄sita non reperirentur/ nisi q̄ eam phi extra fines
suos q̄sierunt/ Cum q̄n pagratis et explorato
oībus nusq; ullaz sapiētia ꝓhenderit̄ et ali
ubi esse illam necesse est apparet ubi pontissimū
esse q̄rendaz ubi stultitie titulus apparet/ cuius
uclamēto deus ne archanū siu duum operis
magnificentissimi ppatulo elīz thezaurū sapiē ac uirtutis absc̄dit
Unde equidē soleo mirari q̄ aī pictagoras et
plato postea amoc indagande ueritatis accensi ad
egyptios et magos et p̄sas usq; penetrassent ut
etiā gentiū ritus et sacra cognoscerent/ suspicabā
tur eni sapiam in religione ulsari/ ad indoctos mi
non accessurum/ penes quos tunc solos erat et
quo finalis ire potuissent/ Sed auersos et arbi
tror diua putentia ne sapie possent uirtutē qua
nīdū erat sus alienigenis hoibus religionē de
uera ushcam q̄ cognosce/ Statuerat enī deus
appropinquante ultimo tempore duce magnū celi
mittere/ qui eam pfido ingratoq; populo ablatā
cet̄is nationib⁹ reuelaret/ Qua de re in hoc lib⁹
aggrediar disputare si prius ostendero sapiaz
aī religione cohere sic ut duelli utriusq; non
possit.

Deoz cultus ut in p̄mo libro docui
nō habet sapiētiā/ nō modo q̄ dīnī aut' hoiēz
terrene fragilibusq; substerunt/ sz q̄ nichil ibi
disserunt q̄ proficiat ad mozes coolendos ui
tamq; formādas nec habet rāsitionē aliquam
uirtutis/ sz tantū mō ritū colendi qui nō offitio mē
tis sed ministerio corporis constat/ Et ideo non
est illa ueza religio iudicanda q̄ nullis usticie
uirtutisq; p̄ceptis erudit efficatq; meliozes/ Im
plia q̄ religione id est summā potestatē pietatē
non habet nō est ueza sapia/ Nam si diuinitus
que gubnat hunc mundum macedibili bñficētia
genus hoīm sustentat et quasi patna indulgē
tia fouet/ nulle profecto gram sibi referri et
honorē dari/ Nec constare homīm vano pietas
potest si celestibus bñficijs ceteretur ingrat⁹/ qđ
nō est utiq; sapiētis.

Cum igit̄ ut dixi
phia et religio deoz diuuēta sit longeq; discēm
Siquidē alij sē professores sapiē per quos utiq;
ad deos nō aditur/ Alij religionē antistites
per quos sapi nō discatur/ appareat nec illam
esse uezā sapiaz nec hanc religionē/ Ideoq; nec
phia potuit uirtutē q̄hendē/ nec religio deoz
rationē siu qua curet vedē/ Ubi autē sapia
aī religione inseparabili ueru cohezet utriusq;
esse uerū necesse est. q̄ et in colendo sape delin
quit est facere quid nobis et quomodo sit colēdū et in
sapiēdo colere. idest re et actu qđ saecrum⁹ implē.
Ubi g̃ sapiētia aī religione cōiungitur. Ibi salz ubi
deus colit unus. Ubi uita et actus oīs ad unū cap̄
et ad unā sūmaz referuntur/ Denīq; idem sē docuit
sapiē qui et dei sacerdotes/ Hec tamē monear q̄q;
q̄ sepe factū est et fieri potest ut plus aliquis deoz
sit sapiat sacerdoti/ Qđ aī fit nō tū quigit̄ phia
aī religione/ Sed et phia mirū sacra celebrabit et
religio qui phia tractabitur/ Illa enī religio muta
est nō tm q̄ mutuū est. sed q̄ ritus eius i manu
et in digitis est nō in corde aut in lingua sicut
uerā q̄ uera est/ Ideo et in sapia religio. et
in religione sapia est. Ergo nō pōt segregari
q̄ sapē nichil aliud est/ nisi deū uerū iuste ac
pie cultibus honorare/ Cultoziū autē deoz
cultus nō esse sed dū naturā etiā hoc argumēto
colligi et comphendi pōt/ Omnē deū qui ab hoīb⁹
colitur necesse est me solempnes ritus et p̄cantā
mirū nūcupari. nō tm honoris gr̄ā sz et rationis
q̄ et antiquior est homine. et q̄ utili saluti nr̄i
p̄stare ut pater/ Itaq; et lupiter a p̄cando pater
vocatur et saturn⁹ et Janus et liber et eni deceps.
Qđ tm lucalus in deoz cōcilio uidet ut nemo
sit uzn̄ q̄n aut pat̄ optim⁹ diuū aut neptunus
pater liber saturnus pater mars ianus q̄rt⁹ p̄
sic et hoc dicat̄ ad unū. Qđ si natura nō pat̄
ut sint om⁹ hoīes multi patres/ et uno enī p̄cat̄
ergo etiā deos multos colē contra naturā est q̄q;
pietatē/ Deus igit̄ colendus est qui pōt vere pat̄
nominari. Idem etiā dns sit necesse est/ q̄ sicut
potest indulgere ita etiā cohercere. Pater ideo appel
landus est q̄ nobis multa et magna largit̄/ Dns
ideo q̄ castigandi et puniendi habet maximam
potestatē/ Nominū uō eaz esse qui sit pat̄ etiā
uirtus aliis ō demonstrat/ Quis enī potest filios
educare nisi habeat in eos dnī potestatē/ Nec ime
rito pat̄familias dī licet tantū filios habet inde
nomē prius complectent etiā seruos/ q̄ familia se
quitur/ et nomē familie explectent etiā filios qua
pat̄ amittit. Unde apparet eisdem ipm et patrē
seruoz et dnī filioz. Denīq; et filius manu mit
titur tanq; seruus. et seruus liberatus patronī
nomē accipit tāq; filius/ Q̄ si ꝓptēa p̄fectiss
nominat̄ ut appareat ei duplex potestas p̄dī
tū q̄ et indulgere debet q̄ pat̄ est et cohibē q̄
dns/ ergo idem seruus est q̄ et filius idem dns
qui et pater/ Sicut igitur nature nequit nō pōt
esse nisi unus pater ita nec dns nisi unus/ Quo
eni fiaret seruus si multi domini diuisa impare
rent. Ergo contra rationē contraq; naturaz sūt
religiones multoziū deoz/ Si quidē nec patres
multi esse possunt nec dni/ Deos autē et patres
et dnos nūcupari neq; est/ Veneri g̃ uirtus non
potest ut homo idem multis pribus dnisq; sibi
tus est/ ubi animus in multa dispsus huc atq; illuc
diuagatur/ Nec habē ullaz firmitatē religio pōt
qui certo et stabili domicilio caret/ Cultus igit̄
deoz uera esse nō possunt. Foedi mō quo mrīme.
dia nō pōt ubi mulier una multos uiros habet.
sed hec aut. mētrix aut adultera nominabitur
a qua etiā pudor casti me fides abest/ uirtute
careat necesse est. Sic et religio deoz impudica
est et mendax q̄ fide caret dū multis seruit/ q̄
honos ille instabilis et mētis/ capiq; atq; origiē
non habet. Quibus zelus appareat q̄ inter se con

l' q exigit amorē Religio ad sēmes

ca.m i.m

unem sine sapiā et religio / Sapiēna spretor ad fi
nes / que exigit timorē / Nam sicut illi patrē dili
gere debent ac honorare · sic hi dñm colere ac re
uereri / Deus autē qui vnus est quē utriq; plōmaz
sustinet · et prēs et dñi et amare eū debem⁹ quia
filij sum⁹ · et timere q; seruu / Non potest igitur nec
religio a sapiā separari nec sapiā a religione secrm
q; idem deus est qui et intelligi debet qđ est sapi
entia et honorari qđ est religiosus · Sed sapiēna
pādit religio sequē · q; prius deū scire cōsequēs
est colē / Ita in duob⁹ noibus vna uis est q̄ne
diuisa esse videam⁹ / Veritatē enī possini est i sensu
altiꝰ in actu / sz tamē similia sūt Duob⁹ vnus ex uno
fonte manātibus / Sons autē sapiētie et religiōis
deus est / a quo hi duo riui si abscissi fuerint arefi
ant necesse est / quē qui nescierit nec sapiētes esse
possunt nec religiosi · Sic fit ut nec phi et qui
deos colunt / similes sint aut filijs abdicatis a seru
is fugitiuis / q; neq; illi patrē q̄runt neq; hi dñm
Et sicut abdicati hēditatē prius nō assequūt et
fugitiui impunitatē / ita neq; phi iniustitiā effugiunt
capient que est ira dei celestis hēditatis / id est sup
mi bonū qđ illi maxime q̄runt / neq; auctore
deorū primā sempitēne mortis effugient que ē aīāz
uerbio uero dñi admisus fugitiuos sic maiestatis ac
nois / Deū uero esse patrē cunctiq; dñm utrique
ignorauerunt tam auctores deorū / q̄ ipi profitent
sapiē · qui aut nichil omīno colendū putauerūt
aut religiones falsas approbauerūt / aut etiaz si
vm potestatēq; sūmi dei intellexerūt ut plato q̄
aut vni esse fabricatorē mūdi deū / Et Marcus tullꝰ
qui fatetur hominē pelagia quadā conditū / a supmo
deo esse gnātū / tamē ei debitū cultū tāq; summo
patri nō reddiderūt · qđ erat cōsequēs ac necessa
rium / Deos autē neq; prēs neq; dños ee posse
nō tm multitudo ut supra ostendi sed etiaz nō
declarat / q; neq; factū esse ab hijs hoiēz traditē
neq; deos ipsos aīaduerte originē hoīs inuenitur
Siquidē fuisse in tra hominem aīāq; vulcanꝰ et iuno
et apollo et ipse iupiē nascētur apparet / Sed neq;
saturno hoīs ficto neq; celo prī cuius assignari so
let / Quod si nullus eorū qui colūtur formasse a
principio atq; instituisse hominē traditē nullꝰ ig
er hyis patet hoīs mīaparu potest / ita ne deus q̄z
Ergo fas nō est uenerari eos / a quibus nō sit homo
generatus · q; neq; a multis generari potest / Vnꝰ
igit ac solus coli debet qui ioue · q; saturnū · qui
celū ipm · terrāq; aīcessit / Ie cm necesse est hoiēz
figuratū qui auctor hominē celū terrāmq; pfecit
Solus pat uocandꝰ est qui creauit / solus dñs mi
randus qui regit · qui habet uite ac necis uerā
ac ppetuā potestatē / Quē qui nō adorat et inspi
ciens seruus est qui deū suū aut fugiat a' nesci
at · et impius filius qui suū uerū patrē ul' odio
tui ul' ignorēt / Nunc qm̄ docui sapiāz et re
ligionē nō posse dedua / superest ut de ipsa religi
one ac sapiā disseram⁹ / Sentio quidē q̄ sit dif
ficilis de rebus celestib⁹ disputatio · sed tamē au
diendū est ut illustrium ueritas pateat / multiq;
ab errore atq; ab inertia liberētur / qui eam sub
velamine umbrae latentē aspnant ac reprimūt ·
Sed primū q̄ magnaz de deo et op⁹ eius diē ·
Panar in de ypsis ante diāda sūt · quoz tēpi
nonnull nūc uti uarē est / qđ in pōrib⁹ libris ne fi
eretur tempan / Ante omnia qui ueritatē studet

ophendē / nō modo intelligēdus pphetaz noab⁹ nēm
debet intendē / sed etiā tempora per que quisq; illoz
fuit diligētissime inquirē / ut sciat et q̄ futura pre
dixerint et post quot annos p̄dicta complenda sint ·
Nam difficultas in hijs colligendis nulla est · Cetera
nisi cui sub quo quisq; rege diuina spūs fuit pas⁹
instinctu / multiq; sēptos libros de temporib⁹ edide
runt mutuis fabulis a pplexa mouisse / qui troyanū
bellū septingentis fere annis antecessit / Ab autez
ai per annos quadraginta populū uerissent sucessio
nem habuit ibm qui septem et uiginti ānis tenuit
primatū / Et inde sub iudicibus fluxerūt p ānos
trecentos septuaginta / Cum mutuo istinctu regni
habē cepissent / Cumb⁹ imperiū tenēt⁹ p annos
quadringentos quinquaginta usq; ad secedne regni
oppugnati a rege babylonio / captiq; urbe diuitiū
sedium ptulerunt / donec septuagesimo post anno
cyrus maior captinos inde tris ac sedib⁹ suis
redderet / qui per idem tempus in pias suscepit
imperiū quo rome tarquinius superbus / Quare cum
omēs temporū series et ex iudaicis et ex gēalibus vo
minis q; hystoriis colligatur / etiā singuloꝝ pphaz
tempora colligi possunt · Quorū ai ultimus Zacha
rias fuit quē constat sub dario rege sedo anno
regni eius octauo mense ceasse / Ideo antiquiores
etiaz grecas sēptenibus pphete reputātur / Quae oia
eo pfero ut errore sui sentiant qui sēpturam
sacraz coarguē mtuntur tāq; nouā et recens fictū
ignorātes ex quo fonte religionis sce origo mana
uerit · Qz si quis collectis proficiscatq; temporibus
fundamētū doctrine salubriter iecerit / et ultimaz
primū ophendet / et extremam cognita ultima de
ponet · / Deus igitur machinator cōstitutorq;
rerū sicut in sedo libro diximus antiquissimū preclarus
hoc opus mūdi adornaturus scīm et inuiolabile
et irrephensibile spūm genuit quē filij nūcupa
ret / Et q̄nus alios postea innumerabiles per ipm
creauit q; quos angelos dicim⁹ / hunc tamē solus
primogenitū diuum noīs appellatōe dignat⁹ est sa
lutare ultore ac maiestate pollentē / esse aut sūmi
dei filij qui sit potestate maxima pditus non
tantū congruētes sūmū pphetaz uocat · sed etiaz
trismegisti pdicatio et sibillaz uaticinia demō
strant / Hermes in eo libro q̄ logos leios id est
sermo perfectus inscribit hoc usus est uerbis ·

Dominus et oīm creator
quē deū uocare ēsem⁹
q; sedz dcm⁹ et uisibilez et intelligibilez
Sensibile aūt · nō ido q; ipē
sentit · de hoc eiz nō est
ue ipē sentiat · sz q; ī ipso
subsistit et mētez · Id
ergo ei creat pmū et vni
solum · l' ·
Bonus autē ei uisus est et
pleissim⁹ oīm bonoz sālu
tauitq; et ualde amauit
quasi suum filium

Dominus et oīm factor
quē deū noiāre uide
mur q; sedz dm fecit
sensibilez atq; intelligibilez Sensibile
aūt dico ñ q; ipē sentit
sed q; ad sensū mētem
suggerat · Ita intelligibile
creat pmū et solū et
unum · l' ·
Bonus aūt ei uisus est · ple
nissim⁹ oīm bonoz ge
nitor et dilexit q̄si
suū partum ·

Sibilla erithrea in carmīe suo priapio qđ a sūmo
deo creata est filij dei ducē et impatorē oīm
hōis uersibus predicat · ·
Oīm nutritorē creatorē q;
dulcē spūm oīb⁹ applicuit
et priapū deorū oīm fec⁹ · l' ·
Et rursus ——— In fine alterū ·

ver⁹ ꝺ⁹ filiꝰ unus honorē. Et alia sibilla preapit hunc oportē agnosa
Ipsum agnoscere deum tuum
qui filius est. dei filius
Videtur et ipē est dei filius qui pr̄ salamonē sa
pientissimū regem dino spū plenū locutus est ea
que subscam⁹. Deus condidit me initio uiaꝝ suaꝝ
in opa sua aīe seculi fundauit me in principio aīe
q̄ terrā faceret. antiq̄ abyssos cōstituer. priusq̄
p̄duceret fontes aquaꝝ ante oēs colles genera
uit me. Dūs erat regiones et fines habitabiles
sub celo. Cū parer celos adderaꝝ illi et giscēderet
suam sedem aīe supra uentos fuer nalidas nubes
et aīe ghizmatos ponebat nōtes sub celo qui forma
faciebat fundamīta terre eram pnes illi disponēs.
Ego eram qui adgaudebat. Cotidie autē iocunda
bar ante faciē eius aī letaret orbe plō. Deco
autē illi trismegistus. id est ter maximus tri. et si
billa. id est geniazui appellat. Ex tanta sapīa et
uirtute sit instructus. a deo pr̄ē in galio eius
et manib⁹ utētur in fabricandē mūdi. Fortasse
quat aliquis hoc loco quis sit iste tam potens taꝝ
deo auctus. et quod nomē habeat. Cuius pma nati
tas. nō modo nūcupat mūdū uerū etiā prudētia
disposuerit uirtute cōstruxerit. p̄nūi sanc nos
cōuenit nomē eius ne angelis quidē notū ē qui
morantur in celo. si ipsi soli nec deo patri nec
ante ꝺo publicabit. ut est sanctis litteris traditū
quā dispositio dei fuerit impleta. Deinde nec
enūtiari posse hominis ore sicut hermes docet
hec dicens.

Causa aūt huius cause diu
bou uolūtas aut⁹ nomen
nō pōt humano ore dici
Et paulo post ad filium.
Est enī aliqd o fili secretus
abū sapīe sancti de solo
dño oīz et qđ aīe mētem
capiunt deo. quem dicere
supra hominem est.

Cā aūt huius cāe uolūtas
bi. q̄ dñs puer⁹ ē nomē
ñ pōt ore homis fieri.

Est. u. secret⁹ filius qđā
sino sapie de solo dño
oīm et p̄sacente oīa
deo quē dicē supra
hominem est.

Sed q̄nus nomē eius qđ ei a principio pr̄ē sūmus
imponit nulli⁹ alius p̄ter eius sciat habet tamē et
inter angelos aliud uocabulū. et me homes aliud.
Thelus quippe me homēs nōāt. Nam xp̄us non
propriū nomē est sed nūcupatio p̄ntis et regni.
Sic enī inde reges suos appellabant. Ex cognōda
hui⁹ noīs ratio est propē ignorātui errore q̄ cum
immutatu bā christum solent dicē. Erat aūt unctus
ante p̄ceptū ut sacrū ghicēt unguētū quo p̄ugi
possent hi qui uocabantur ad sacerdotiū uel ad reg⁹.
Et sicut nūc romanus ornamētū purpure insigne
est regie dignitatis assumpte. sic illis unctio sacri
unguēti nomē ac potestatē regiaꝝ cōferebat. Verū
qm̄ greca uetes xp̄s. unx. dicebant ungi qđ nūc
χριεσθαι. sicut indicat homericus uersus ille
quos appiabant unxerunt oleo toy χηνοy ay oπα
λοιπουσιν καλ' τριτηκε ηματιη. ob hāc uocē
nos eū xp̄m nūcupam⁹. i. unctū qm hebraice
messyas dī. Unde in quibus dā greas septuus q
male de hebraicis interpretatus est. μεσσιαν εηομε
σεθαι. Sed in utrisq; uocis uox significatur. nō q illic regni hoc trenui
fruī adeptus aut⁹ capiendi mūdi tempus aduene.
sit qđ celeste ac sempiternū est de quo uidem⁹ in
ultimo libro. Nunc primo de eius natiuitate
dicamus. In primis enī testificamur illū bis ē natū.

Et quē deus de⁹ sine
lib⁹ uiris honorabit
tuum
dei filius

primū in spū postea in carne. Unde apud Thēmā ita
dī. Priusq̄ te formare in utero noui te. Et item
apud ipm. Cauus q̄ erat aīq̄ nascerer. Quod
nulli alij contigit p̄ter xp̄m qui aī esse a principio
filius dei regnatus ē semp sedm carnē. Que du
plex natiuitas eius magnū intulit humanis pectoribus errorē atq̄ tenebras etiā hijs qui
de religione sanctā rectā tenebant. Sed nos id
plane diluamus monstrabim⁹ ut amatores sapīe
salubres ac diligētius instruātur. Cum audit dei
filiū dia nō debet tantū nefas mēte concipere ut
existimet ex connubio ac promixtione femine alicuius
dm̄ genitū esse. qđ nō fiat nisi animal corporale mor
tisq; subiectū. Deus aūt aī solus adhuc esse cū p
misceē se potuit. Aut aī esset tante potestatis ut
quasq; vellet effingeret utiq; ad creandū sociatus al
teriis nō indigebat. nisi forte existimabim⁹ deū
sicut Orpheus putauit et matrē esse et feminā
q̄ aliē quāre nequeunt nisi habeāt vim seminū utriusq;
quasi aut ipse secū concubuit aut sine coitu ī potuit
procreare. Sed et hermes sint in eadem opinione
aī dicat aī. Ipse se ipsum creauit et creatorem se
ipsi est qđ aut deus sint ut qui ubi dei de⁹ ap⁹
deū filium unic⁹ deo patri coeternus est. Cui cū ūba
sint tres aī diuini qui et aliqui. Et in tantē ē in
ubo dei qui siet aliquid debeat et tunc sit qui fiet
debuisset. in illo ubo est in quo nō est qui et aliqui.
qui tunc illud ubi eternū est. Quo a pr̄ creatura
qua fecat aī tres dicā potuit tpāliter fiat hinc sine
mutuo difficile est sono cum vocis nō intelligimus
dictū. Quō si in esset ut a pphis pat̄ dī. sic etiā
mat̄ dicetur. Quō igitur paream. p̄nūi ni sanc
a quoq; possimus nec enarrari opera diuina. Sed
tamē sce lie docent in quib⁹ auctū est illi dei
filiū dei esse sermonē. itemq; ceteros angelos dei
spiritus esse. Nam sermo est spūs aī uocē aliqd
significāte platus. Sed in qui spē et sermo duplex
pribus pferūtur. siquidē spūs naturā sermo ore
precedit. Magna me hunc deū dei filiū ceteros q;
angelos differētia est. Illi enī ex deo nati spūs
exierūt. q; nō ad doctrinā dei transīrent sed ad mi
nisteriū creabant. Ille uo aī sit et ipse spūs tamē
aī uocē ac sono ex dei ore processit. sicut ubi
ca saluator vōē q; uocē eius ad plenū fuerat usus
ut est q; ille magister futurus esse doctrine dei et ce
lestis archam ad homes pferendi. qđ ipm primo loca
tus est ut per eū ad nos loquerent. et ille uocē
dei ac uolūtatē nobis reuelaret. Sexto ī
sermo ac ubi dei dicatur. q; de⁹ precentē de ore
suo uocalem spm̄ quē nō utero sed mīte accepat
inexcogitabili quadā maiestatis sue utilitate ac po
tētia in effigiem que propio sensu ac sapīa ingeat
deprehendit. et alios item spūs suos in angelos fi
guraut. Nostri spūs dissolubiles sī. q; mortales
sum⁹. Dei aūt spūs et viuit et manent et
sentiunt. q; ipse īmortalis est et sens⁹ ac uite
dator. Nostre uocis licet aure miscēātur. atq;
uanescant tamē plenūq; manent luis gphense
q̄to magis dei uocē credendū est et manere in
eternū et sensu ac utilitate comitari quippe deo pre
tunq; primus de fonte traduxerit. Et si quis
mirat̄. ex deo dui prolatione uocis ac spiritus
potuisse gnāri. si sacras uoces pphaꝝ agnouerit
desinet profecto mirari. Salamonē patrēq; eius
dauid potentissimos regres fuisse et costē pphas
etiā hinc fortasse sit notū q; dīnas hinc ī attigerit.

cap. 11.

cap. 12.

cap. 13.

Quoꝝ alter qui postremus regnauit troiane urbis exadui centu et quadragesimu annis antecessit. Hunc pater dnoꝝ sceptor hympnoꝝ in psalmo. xxv. sic ait. Verbo dei celi solidati sunt et spu oris eius omnis uirtus eoꝝ. Item uirsus in psalmo xlmj. Eruc tauit cor meu ubi bonu dico ego opera mea regi. Contestans ut uelit nulli alij opa dei esse notu nisi filio soli qui est ubi dei et que regnat ipotuu natu est. Item salamon ipm vbi dei ee demonstrat aug mandꝝ opa ustu mudi fabricatu sit. Ego inquit ex ore altissimi pdui ante omne creatura. Ego in celis fea ut oriretur lumie in tenebris et nebula terre omne tram. Ego i altissimis habitauu et thronꝝ meꝝ in columpna nubis. Johes quoq; ita tradit. In priapio erat ubi et ubi erat apud dm et deus erat ubi. Hoc fuit in priapio apud deu. Dia per ipm facta sunt et sine ipso factu est nichil. Sed melꝝ gca. logon ost. dicunt qz nos ubi sine sermone. Nolos enim et sermone significat et nonem q ille est et uox et sapia dei. Hunc sermone dinu ne plri quatz ignorauerunt. Sed quia non rerum nature dispositore atq; opificem unusitatus gon ost. precedat que et futu et neatute uerum et deu et amicos nuncupat ea scilicet gsuetudine qua solent iouem pro deo accipe. Sed nichil obstant uba ei sua congruat ueritati. Est em spus dei que ille animi iouis nominant. Iam trismegist qui uirtute pene unusam nescio quo tuestigauit untutem maiestatemq; ubi sepe descripsit. sicut declarat lineus illud exemplu quo fatentur esse ceteris quedaz sanctiq; sermone aug enarrato modu hois exedat.

ca.m 14.m

Dixi de natiuite prima breuit ut potui. nunc de sedua qui controuersia est in ea magna lacus. Dissendu est ut uirtute sapie aperientis lumie intelligene pfectam. In primis igit sapie homines oportet sic a primapio processisse dispones sinu dei. ut esset necesse approprinquante seculi termino de filiu descende in tras ut constitueret deo templu docetq; ustricam. Verumtamen non in uirtute angeli aut potute celesti sed in figura hois et conditione mortali. et ei magistio finem haberet. traderetur in manꝝ impioꝝ mortemq; sustineret ut ea quoq; per uirtute domini resurgeret et hoi que induerat. que gerebat. et spm unde de mortis offerret. et ad prima immortalitatis admitteret. Hanc gm dispnem ne quis ignoret docebim pdictu esse omnia que in xpo indemus esse completa. Nemo assuetatui mee fidem accommodet. nisi ostendero pphetas ante multu temporis seriem predicasse fore ut aliqn filius dei nascerent. siant homines et mirabilia faceret et ad ni dei per totu tram se manifestaret. et postremo patibulo figerent et tercio die resurgeret. Que oia ei pbauero eoꝝ ipsoꝝ hoc qui dm suu mortuu corpe utente uolauerit quid aliud obstabit quo minꝝ uera sapia clarui sit in hac sola religione usari.

ca.m 15.m

Hinc a primapio tocius sacramenti origo narranda e. qua res nri qui erant primapes hebreoꝝ ei sterilitate atq; inopia laborantes transierunt in egyptu ei fecundissime gti ibiq; diutius grauatus intollerabili seruitutis ugo premebantur. Cui miserꝝ eoꝝ deus eduxit eos ac liberauit de manu regis egyptioꝝ. post annos quadringentos et triginta duos. per moyse per quem postea lex illis a deo data est.

In qua eductione ostendit ultute maiestatis suos. Iraicat em pplm medio mari rubro precedente angelo et sancte aqua. ut pplus per sicu gradi posset. que uer ut ait poeta auruata in montis faacem azanstetit unda. Qua re audito tyranꝝ egyptioꝝ ei magna suoꝝ manu miserat est et mare adh patens tenue nigrellus ceteris aquis ei oi exitu deletus est. Hebrei uero egressi in soli tudine multa mirabilia inuenerunt. Nam ei sitim patientur ictu urge rupe percussa plurimus fons aq pplm recreauit. Cuius ruris elurience celestis alimenti pluuia descendit. Cui etia cotuz mensa in aestiua eoꝝ uentꝝ intulit. ut nō nō pane et uestib; etia instructioribus epul' saturarentur. Prohis tame dnus beneficio honore deo nō recognitu sed depulsa iam fame et posita in luxuriaz plapsi ad pphanos egyptioꝝ ritus animos transtulerunt. Cui cum moyses dus coꝝ ascendisset in monte atq; ibi quadraginta diebus moraretur auxeu apud bonus que uocant apim quod eos in signu percepit figurarunt. Quo peto ac scelo offensus deus impu et mgtu pplm pro merito primus grauabꝝ affecit. et legi qua per moysen dederat subtrahunt. Postea uero ei in deserto quadam parte syrie gressi sunt amisertu uetus nome hebrei. et qm princeps examis eoꝝ iudas erat iudei st appellati. et tra qua mansuete iudea. Et primo quide nō dnio regni subiecti fuerunt. sed pplo ac legi eaules iudices psidebant. nō tame in anum constituta sicut romani gsules sed pretia iurisdictione subnixi. Cui sublato iudi ei noie potestas regale inducta est. Verum iudicabus regnu eoꝝ tenentibus pranas religiones sepe susceperant. atq; offensus ab hijs deus tociens alienigenis subtrahunt. donec uirtus pia pplm mitigatus liberaret oes seruitute. Tercio sub regib; finitimoꝝ bellis ob delicta uexati postremo capti abducti q babilone primas impietatis sue gnis sermo prendere. donec cyrus nemzet in regnu qui stante iudeos restituit edicto. Exinde tetrarchas habuerunt usq; ad herode qui fuit sub impio tiberio cesare aug anno quinto decimo idest duob; geminis gsulib; ante diem decimu kalendaru aprilium iudei xpm cruci affixerunt. Hic uerum tertius hic ordo in archana sacraria irrepsit. Sed prius ostendam qua de causa tertia uenit xpus. ut fundamenti dine religionis et no claresceret. Cui sepe iudei preceptis salutaribus repugnarent. atq; a dina lege desistunt alienis ad impios cultus deoꝝ. ei deus multos et electos uoros seo spu implebat. pplexus in media plebe constituens per quos prtim migrati ppli animabus mederet. et nichilominꝝ hortaretur ad pniaz salutis agendaz. Quia nisi egissent atq; abiecto iniquitatibus ad deu suu redissent fore ut testamentu suu mutaret idest hereditate ultra inortalis ad exteras cotraheret nationes aliisq; sibi pplis hereditate ex alienigenis congregaret. Illi aute a pplo marepati nō mō iuba eoꝝ uespuerunt sed q sibi pti exprobracionis offensi eos ipsos exquisitis exuaatibꝝ neauerunt. Que oia dnus ihc signata cōsecuti. Dicat enim pplus Ihcmas. Quasi ad uos seruos in pplas ani luce mittebam et nō audiebatis me. neq; uidebatis auribꝝ uris ei dicere uobis. Conuertat

Ihcmas

Esdras

Helias

Malachias

Dauid

Ysaias

Hemias

bnus quisq; a ua sua mala et a neqssimis affectionibus uestris et habitabitis m tra ista quā dedi uob et pribus uris a seculo et usq m seculum.
Solite ambulare post deos alienos ut seruiatis eis et matetis me in opib manuū uarū ad dispgendos uos. Esdras eni ppha qu fuit eius dē qri tribus a quo utiq; restituti sic loquit. Delauerūt a te et abieerūt legem tuas post corpus suū. et pphas tuas occiderūt. qui obtestabant eos ut reuterent ad te. Item Helyas m libro Basileon tao. Emulato emulatus sui dño deo oipotenti. q. dereliquerunt te filii isl et altaria tua demoliti sunt. et pphas tuos occiderunt gladio. et remansi ego solus et querunt animā meā auferre a me. Propt has illorū impietates abdicauit eos inperpetuū. Itaq; dixit pphetis mittē ad eos seu illū filiū suū pmogenitū illū opificem rez et conditorē suū labi ullit e celo ut religionē sanctā dei transferret ad gentes id est ad eos qui deū ignorabant. Vocatq; ultimā quā plurib pphis abiecerat. Qd iam pridem ānūciauerat se esse facturū. Haut malachias pphā nūciat dicens. Non ē mihi uoluntas ea uob dicit dns et sacrificiū accipiā nō hebo ex manibus uris. qm a solis ortu usq; ad occasū clarificabitē nomē meū apud gentes. Item dauid in psalmo centesimo. Confitebunt me in caput gentiū pplis quem nō cognouerūt seruierūt mihi. Ysaias quoq; sic loquitur. Veno colligē oēs gentes et linguas et uenient et uidebunt claritatē meā et dimittā signū in eis et mittā ex his saluatos in gentes que longe sunt q nō audierūt gloriā meā et nūciabūt claritatē meā in gentes. Volens igit deus mediatorē templi sui mittē in terram. Voluit eū in ptāte et claritate celesti mittē ut ingratus in dñm pplus in eternū maximū inducētur. ac penas pro sacrilegiis suis luerent qui dñi ac dñm sui non receperūt. Quod olim pphē cecinerūt sic esse futurū. Ysaias eni quē ipi inde serra secti crudelissime necauerūt ita dicit. Audi celi et auribus pcipe terra qm dns locutus est. Filios genui et exaltaui ipi aut sp m. Cognouit bos possessorē suū et asinus p̄sepe dñi sui. Israel aut me nō cognouit et pplus meus me nō intellexit. Hemias quoq; similit ait. Cognouit turtur et hirundo et ciconia passeres custodierūt tempora nitoris sui pplis autē meus me nō cognouit iudicium dñi. Quō dicitis sapientes sumus et lex dñi nobiscū est. In cassum facta est mendacium falsa. Scribe cōfusi sunt sapientes timuerunt et capti sunt. quia ubiq; dñm reprobauerūt. Ergo ut cepta dicē ait statuisset deus doctorē ueritatis mittē ad homines renasci eū deuno m carne pcepit et ipse homini similes fieri an duc et comes et magister esset futurus. Sed tm q. clemens est et pius ergo suos deus ad eos ipsos eū misit quos odorat. ne illis ipetuū salutis uiaz clauderet. sed daret his libertatē fiducialiter sequendi deū. et ut primus ueteres adepiscerentur. si seorsū fuissent. qd plurimū eorū facere atq; fecerunt. aut culpa sua in pnā mortis manerent. si regē suū repudiassent. Ipse illos igitur et ex eorū semine regnari eis nullus ne si fuisset alienigena uisus possent exclusa de lege prendere. q eū nō suscepissent simul ut nulla oīno gens esset in tra aut spūs imortalitatis uegetaret. Descendens itaq; de celo sicut

ille spūs dei seminū igne aut uto se insinuaret electis. At illa diuino spū hausto repleta cepit et sine ullo contactu uiri repente ignaliis utero tumere. Et si alia q̄ram uetto et aliena consuetudo omnib notū est. aut quisq; mirū putet eū spū dei aut fuisse est quitq; uelit grauidā esse ignē diam. Qd sane mirabile posset uideri nisi hoc futurū ante multa secula pphe cecinissent. Salomon ita dicit. Infirmat est uterus uirginis et accepit fetū et grauata est et facta est in multa in afflictione mater uirgo. Item pphia ysaias. aut iba sic hec. Propt hoc dabit deus ipse uobis signū. Ecce ego concipiet in utero et paret filiū et uocabitis nomē eius emanuel. Quod hoc manifestius dia post. Legebant isti uteri qui eū negauerūt. Si quis nos li fingere arbitratur ab his inquirat. ab his potissimū sumat. Satis firmū testimoniū est ad plandam ueritatem q̄d ab his phibetur. Emanuel nūq; uocat est sed ihesus qui latine dicat saluator siue saluator. q. cunctis gentib saluti uenit sed pphia declarauit hoc nosse. q deus ad hominem in carne uenturus esset. Emanuel autē significat nobiscū deus. Talis q. ille pr ignē nato officium hominem oportebat deū secū esse id est in terra et in carne mortali. Vnde dauid in psalmo octogesimo quinto. Dextera inquit de tra ortus est q. deus in quo uitus est trinū corp accepit ut trinus uias saluti aperiat. Item ipse ysaias. Ipsi aut dñm nō credidērunt et exacerbauerūt spūm sanctū et conuersus est eis ad inimicas et ipse expugnauit et zeordie est dictū sedi qui suscepunt te tra pastorē omnes. Cuius autē futuri esset ille pastor declarauit alio loco dicens. Exultent celi desuper et nubes imbuent iustitia. Aperiatur tra et pullulet saluatorē. Ego eni dñs deus eius saluator uero ē ut supradictum est. Sed et alio loco item prophetā sic pdicauit. Puer natus est nobis puer et datus est filius. Ideo eni missus est a deo pre. ut unusquisq; gentib q̄ sub celo st singularis et ueri dei sancti misteria reuelaret. Ablata pfido pplo qui audiens dñm sepe deliquit. Daniel quoq; filia ploat est. Videbam inquit in uisu noctis. et ecce in nubib celi ut filius hois ueniens et usq ad uetustū dierū puet et qui assistebant obtulerūt eū. et datū est ei regnū et honor et imperiū et oīs pplus trib et lingue seruient ei. et potestas eius eterna. q nūq; transibit et regnū eius q̄d nō corrūpet. Quomō igitur iudei et cōfitentur et sperant xpm dei q. hunc uerum reprobauerūt. qz ex homine natus est. Nam aī ita sit a deo cōstitutū ut idem xps bis ueniat in terram. semel ut unū dñm gentib nūciet denuo uisus ut regnet. quō in seculis ei aduē tū credunt qui in p̄mū non credidērunt. Et q̄n pphta utroslibet aduentus eius paucis ubis apte dicit. Ego inquit in nubib celi ut filius hois ueniens. Non dixit ut filius dei sed ut filius hois. ut ostēdet q. carne modū haberet in tra. ut susceptu hominis figura et cōditā mortali doceat hoīs uitia eam. et ai mandatis dei functus uitutē gentib reuelaturi multiplicet etiā morte. ut mirabilis etiā uincere ac resignare. atq; ita demū resurgens ad pcs pfectis pfectissimus in nube sublatus. Videat enim pphta et aut. et usq ad antiquū dierū puenit et oblatus est ei. Antiquū dierū appellauit dñm sumū

Salomon

psalmo

#filius aut imperii sui hominis ei et nomē ei

Daniel

ca^m. 20^m

au⁹ etus et origo nō ꝑ potest apphendi · q solus
a seculo fuit et erit semp in seculā · | Ipm aūt
pⁿ passionē ac resurrectionē ascensurū ee ad
deuz patrē · | Dauid enī in psalmo cētesimo nono
gtestatus est hys ubis · Dixit dns dnō meo sede
a dextris meis · quoadusq ponā inimicos tuos
suppedaneū pedū tuorū · Cum apphetā aūt vere esse
quē appellaē dnz suū posset qui sedēt ad dexterā
dei nisi xpm filiū dei qui est ver regū et dns
dnōz · | Dō ysaias aptus ostendit dicens · Hic
dicit dns deus xpō dnō meo au⁹ tenui dexteraz
obaudire aī eum gentes et fortitudinē regum
disrūpam · | Aperiaz ante te illū portas et ciuitates
nō claudētur · Ego ante illū ibo et mōtes explana
bo et portas eneas gteram et seras ferreas ofrin
gam · | et dabo tibi thesauros absc̄ditos et ānulos
occultos | ut scias q ego sum dns deus qui uoco no
mē tuū deus isrl · | Denīq ob ueritatē ac fidem quā
deo exhibuit in terra datū est ei regnū et honor et
imperiū et omēs ppli et ~~tribus~~ tribus et lingue seruie
rent ei et potestas eius et ona q nō trānsibit et re
gnū eius nō corrūpetur · | Dō quidē duob⁹ modis
intelligitur · q et nūc habet perpetuā potestatem
aī omēs gentes et omēs lingue nomē ei⁹ uenerāt
maiestatē confitētur · doctrinā sequūtur uirtutes
imitantur · | habet imperiū · hī honorē aī omēs tib⁹
terre ꝑceptis eius obtemperant · | Et rē postea cum
uerbus aduenit in potestate ac claritate ut oēm
aliā iudicet et iustos restituet ad uitā tunc ve
rocius terre regimē obtinebit · | tunc sublatus de seb⁹
humanis oī malo aureū seculū ut poete uocant
id est uitā ac pacificū tempus orietur · | Ex hoc
uberius in ultimo libro dissēm⁹ aī de seculo aduē
tu loquimur · nunc de pmo ut eram⁹ explicamus ·
| Primus igitur deus ac parens oēm aī zelo glie
suaz transferre uoluit · doctorē uitare misit ·
celo ut nouis cultoribus nouā legem in eo ut pa
cem daret | nō sicut aī fecerat per hominē sed
tamē nasci eū uoluit tūq; hominē ut per omia
simo pī similis esset · | Ipē enī deo pī et origo
et principū rerū qui pacē⁹ auget · Assyria atq;
Assyria a thesaurito uilissime notātur · q ex ullo
sit parent⁹ · Idcirco etiā filiū bis nasci operatus ipē
fecit ut et ipse fieret Apator atq; ametor · In p
ma enī natiuitate spiritali ametor fuit q sine offi
cio matris · a solo deo pē generat⁹ · In secunda uo
catali Apator fuit · q sine patris officio ingrāli
utō procreatus est · ut media inter deū hominemq;
substantiā gerens hanc fragilē imbecillēq; nāz
quasi munus ad immortalitatē posset educere · | Quet⁹
est et dei filius p spm · per et hoīs p carnē id ē
et deus homo · | Dei uirtus in eo ex operib⁹ que
fecit apparuit | fragilitas hoīs · et passiōē qua pro
tulit | qua eaz susceperit paulo post docebo · Interiz
et deū fuisse et hominē ex utroq; gne probatus
apphetis uaticinātibus discim⁹ · | Ysaias deū fuisse
hys ubis testatur · Fatigatus est egyptus et nego
ciatio ethyopū et sabaim uiri alti ad te trāsgre
dient̄ et tui eruīt serui et post te ambulabunt
uincti cōpedibus et adorabūt te et te pcabunt̄ ·
| quia in te deus est | et nō est alius de⁹ pter te | Tu
enī deus et nos nesciebam⁹ deus isrl saluator ·
Confundent̄ et reuerebūtur oēs qui aduersantur
tibi | et erubescent in cōfusionē · Item apphetā Thēmas
sic ait · Hic deus nr̄ et nō deputabitur alius absq;
illo qui inuenit omnē uiaz prudētie et dedit eam

Ysaias.

Thēmas

iacob puero suo et isrl dilecto suo · | Post hec in terris
visus est et cū hoibus conuersat⁹ est · | Item in psalmo
quadragesimo quarto · Thronus tuus deus in seculum
seculi uirga equitatis uirga regni tui · Dilexisti iusticiam
et odio habuisti iniquitatem propterea unxit te deus
deus tuus oleo exultatōnis · Quo ubi etiā nomen
ostendit si quidez ut supra docui ab unctione ap
pellatus est xpūs · | Denīq horiz fuisse eidem
Thēmas docet dicens · Et homo ē quis cognouit
eum · Item ysaias · Et mittet eis deus hominē qui
saluabit et eos iudicans sanabit eos · Et et noy
ses in numeris ita loquitur · Orietur stella ex iacob
et exurget homo ex isrāel | propter⁹ in balaam
pullo consultus · utrū ne deus an homo fuit hic
mō respondit | ayortuh erat corpe sapiens signis
operū atq; monstris sub undecim cultris ophis⁹
milliarius amarū finē cōplent · | primo ille uerum
quidē uidit · Et arguit cōsultorē fefellit sacrificiis
uiritus primus nescientē | Videtur enī negasse illū
deum · Sed aī futurum sedem carnē fuisse mortalē
qd nos etiā publicam⁹ consequēs ut secundum spiritū
deus fuit · qd nos etiā affirmam⁹ · | Quid enī fuit
necesse carnem fuisse mētionē aī sanctos essentiā fuisse
mortalē · | Sed uitatu pfius negare nō potuit · qd ad
modū scires habet sicut illud q aut sapientem fuisse ·
Quid ad hoc apollo respondes · Si sapiens ē g⁹ dei
na cuius sapiā est | nec ulla alia | et sapientes q sequūt
nec ulli alij | Cui g⁹ uulgo pro stultis et uanis et
meptis habemur qui seruimus magistrū etiā ipōz
deorū confessione sapientē | Nam q aut presentis
ea illū opera fecisse qui maxime diuinitatis me
ruit assentiri fidem nobis iam uidetur aī dixit
cadez quibus nos gloriam⁹ | Sed colligit se mī et ad
demoniacas fraudes redit · Cui enī uerū narrante
diuisti | iam deorū ac sui proditor uidebatur nisi
q ab eo uitas explicat mēdacio fallēte celasset
Aut g⁹ illuz fecisse opa narāda uerū nō diuina
uirtute sz magica · | Quid mirū si h⁹ apollo
ignorātib⁹ ultatē pfuasit | aī uidi quoq; auctores
ut uidebāmur simū dei hoc idem putauerūt aī
ante oculos eorū actidie fierent · Et illa miracula
nec tī tantarū uirtutū exemplaria impelli pua
erunt ut deū crederēt quē uidebant · | Propterea
Dauid qui pr⁹ ceteros apl̄os ul magnifice legunt
in psalmo nonagesimo septimo sic eos dampnat · Ecce
de illis retributionē eorū qui nō intellexerunt
in operibus dni · | Ex hys ipsius domo xpm gliam
uidi secum carnē et ipsi Dauid et alij apl̄i cognouit
uerunt · | Apud ysaiaz item scriptū est · Et erit in
die illa radix esse et q exurget principari i na
tionēs in eaz gentes sperabunt et erit sepulchrum eius
in honore · | Et alio loco · Exiet uirga de radice esse
et flos de radice eius ascendet et requiescet super
eū spūs dni · spūs sapiētie et intelligētie · spiritus
consilij et fortitudinis · spūs scientie et pietatis · et
implebit illū spūs timoris dei · | Esse autē Dauid
pr̄ Dauid ex au⁹ radice ascēsurū esse florem Florescat
aut⁹ est eū salutet de quo Sibilla dicat · Αὐτὰρ ἐν
Αὐ Flos pueru
ἄνθος ἀναφανὲν | Item in basileon lib⁹ secundo
apphetā nathan nullus est ad Dauid uolentē deo
templū edificare et fuit ubi dns ad nathan di
cens | Vade et dic seruo meo Dauid hec dicit
dns omnipotens · Non tu edificabis mi domū ad ī
habitandū | Sed cū impleti fuerint dies tui et
dormieris cū patribus tuis suscitabo semē tuū post
te et stabo regnū eius | Ipe edificabit sibi mihi

ca^m. 21^m

domū in noīe meo et ezigas thronū eo⁹ usq; i sclm·
| Et ego evo ei in pzēm et ipē erit mi in filiū/et
hzem sequetur dnō⁹ eius usq; in sclm/ Sed hꝰ
ut vidi nō intelligēt illa fuit causa q; salamō
filiꝰ dauid templū deo edificauit et auctrē quā
de suo noīe iherosolimā nūcupauit/ unqz ad ipz
q̄ a pphīa dicta stt vetulezūt/ Salom autē ab ipō
pzē suo imperiū zegnē accepit/ pphīe uero de eo
loqbant̄ q; tū nascēt⁹ postq; dauid aī pūb⁹ suis
requiessz/ Preter salom⁹ imperii pzmū nō fuit
inuis⁹ enī quadraginta regnauit· Deinde q nūq;
filiꝰ dei dict⁹ sit sed filiꝰ dauid et dom⁹ quam
edificauit nō est hzem sciam/ sicut ecclesia q
est uerū templū dei/ qđ nō in pazientib⁹ ē· sz in
ordē ac fide hoīm qui credūt in eā ac uocāt
fideles/ Illud uꝰ salamonis templū qz manu fac
tū est manu creditꝰ/ Denqz pē ei⁹ in psalmo
centesimo nonagesimo septimo de opib⁹ filij sui pphem
ut hec nō/ Si dominꝰ nō edificauit domū frā
custodiāt eā qui edificant eam/ Si dns nō custo
dierit ciuitatē frā custodiā eā qui custo
diebat/ Quib⁹ ex rebus apparet pphas omnes
denūtiasse de xpō fore aliqū ut ex gnē dauid
corpaliter nat⁹ ostenderet et in nō templū deo qđ ap
pellatur eccliā et vniuersas gētes ad religionē
veri dei inuocaret·/ Hec est dom⁹ fidelis
hoc imortale templū in quo si q̄s sacrificauit
imortalitatis pmiū nō habebit/ Cuius templi et
magni et etni/ qui xpūs fabricator fuit idē nec
est ut habeat in eo sacdotū sempiternū/ nec pēt
nisi pz eū q; obtulit templū ad aditū templi
et ad spectū dei pueniri/ Dauid in pō cante
simo nono idipm docet dicens· Ante luciferū
genui te/ Iurauit dns et nō pnitebit eū tu es
sacdos in etnū/ Item in basileon libro pmo·
Et suscitabo mi sacdotē fidelē qui oīa que in cor
de meo facient/ et edificabo ei domū fidelem
et ambulabit in conspectu meo oīb⁹ diebus·
Cuius enī futuri⁹ esset aut deꝰ etnū sacdotum
pollicebat·/ Zacharias etiā noīe pbā aptissime
docet· Sic enī dixit· Et ondit mi dns deus
ybim sacdotē magnū stantē ante faciē angeli
dni et diabol⁹ stabat ad dexterā ipi⁹ ut adiuā
ret⁹ ei· et dixit dns ad diabolū/ Increpet dns
in te qui elegit iezlm et ecce tiāo electus ab
igne· Et ybis erat indut⁹ uestimētis sordidis
et stabat ante faciē angeli/ Et rndit et dixit
ad eos stantes ante faciez ipi⁹ dicens· Auferte
uestimēta sordida ab eo et induite eum tunica
talari et iponite cidarim mundā sup caput
ipius/ Et circūpoz̄uerūt eū uestimēto et ipsuerūt
cidarim mundā super caput eius· Et angel⁹ dni
stabat et testificabat ad ybim dicens/ Hec dicit
dns omps· Si in uis meis ambulaueris et pre
cepta mea custodieris· tu iudicabis domū meam
et dabo tibi qui circuitū in medio horū astā
stātes·/ Audi itaq; ybu sacdos magne· Le
nō ig̃ captos mētib⁹ tunc fuisse indoctos arbitret̄
qui aī hec legēt et audient nephādas man⁹
deo suo intulerunt·/ Et q̄n ab eo tpe quo et
Zacharias fuit usq; ad ānū quīt̄ decimū imp⁹
tiberij cesaris quo ybs exhibit⁹ est/ propt quin
genti anni numerātur· Siquidē dan⁹ et Aggeus
adhuc erant qui fuerūt nō multo postq; tra
mus sup⁹ exactus est· Sed illi ruinas eoꝝm

modo falsi deprehendūt q; stt putāter hec de ybesu esse
dicta filio nauc qui sacerdoz̄ moysi fuit/ Nec de
sacdote ybu filio iosedech in quos mchil cōgruit
eoꝝ que pphēta narrauit/ Non enī sortiebant illi
unq; successiue aī alt eoꝝ primatū potētissimus
fuit· Alt sacdos a pncipi stt adhuc ut nūq; in
eo iuiet⁹ ex igne putrefierent/ Aut aliqū in cōspectu
dni et angeloꝝ sterterūt/ aut pphēta de pūrutis
loqbatur potius q̄ de futuro/ Locut⁹ est igitur de
ybu filio dei· ut ostenderet eū pmo in humilitate
et carne venturū/ Hec est enī uestis sordida ne
parent templū deo· et siat tiāo igni tumbuerūt
id est ab hoīb⁹ erudamēta pfruere et ad ultm
extinguēt̄ur· Tiaconē enī unig⁹ appellat extractū
foco torre semiustū et petructū/ Quomō āt
et aī quibus mādatis a deo mittēt̄ur in t̄ram
declarauit spūs dei pz pphētā diens futurum
ut eī uoluntatē suam pr̄s fidelit̄ ac constanter
implesset accepit uidituī et imperii sempiternū·
Si in uijs meis inquit ambulaueris et pcepta mea
custodieris· tu iudicabis domū meā·/ Que facienti
bus dei/ et q̄ pcepta eius nec ambiguū nec obscu
rū est/ Deus enī aī utrit malitiaz et fallaciam
deoꝝ aliorū pz orbem t̄re iam tūc abolesse ut ex
nomē eius ex hoīm memoria funditus esset penit⁹ sublatū
siquidē indei quoq; quibus solis archanū dei cre
ditū fuerat relicto deo uno ad colenda figmēta
ydola demoniū fr̄audib⁹ abduxissent/ Nec mirū
pat pz pphās reditū ad deū uelle ut/ filiū suum
primapem angeloꝝ legerunt ad hoīes ut eos ab
iniq⁹ et uanis aliis ad cognoscen
dū et colendū deū uerū ut eoꝝ mētes a stulti
cia ad sapiām· ab iniquitate ad iustitiā operā
transferret/ Nec stt ulle dei in quib⁹ aī ambulare
pcepit· Nec pcepta que seruare mādauit/ Ille ut
exhibuit deo fidem· Vocauit enī q; vn⁹ de⁹ sit cui q;
soli cult⁹ debet/ Nec umq; scripē dm diuis quā
nō seruassē fidem si mihi⁹ ut deos tollēt de uni
assereret/ induceret alios pt̄ unū· Hoc erat non de
uno deo facē pcepti nec ei⁹ qui miserat/ si suū
ppriū negotiū gerē ac se ab eo quē illustrabat⁹
uincebat separe/ Propterea q; tam fidelis extitit
q; sibi nichil prorsus assumpsit ut mādata mit
tentis implere et sacdotis ppetuā dignitatē et
regis sūmi honorē et imperiū pterire· et di no
men accepit·/ Quomā de sedā natiuitate dei
diuinā· qua se hoīb⁹ in carne demōstrauit/ Vbi
am⁹ ad illa opa unrāda q; aī essent celestis in
tra uiuus/ magni indei putruerūt·/ Cui primū ac
cidit adolescēti timet⁹ a Iohe pphēta in Iordane
flumine ut lauacro spiritali peccata nō sua q; utiq;
nō habebat/ sed carnis quā gerebat aboleret/ ut qui
admodū in deos suscepta carnalione/ sic etiā gen
tes baptismo· id est puritatis veris pfessione salua
ret/ Tunc uox de celo audita est· Filiꝰ meus es tu
ego hodie genui te/ Que uox apud dauid pdicta
inuenit· Et descendit super eū spūs dei format⁹ in
specīm columbe candide/ Exinde maximas uirtutes
cepit operari· nō pstigias magicas q; nichil ueri ac so
lidi ostentant/ sed in hac potestate ostēsis q; etiaz
priscis prophetis nitrianab⁹ canebāt̄ur/ Que opa
tam multa sūt ut unus liber ad cōplectēda omnia
satis non sit·/ Enarrabo igit̄ illa breuit atq; gene
ratim sine ulla personarū ac locoꝝ designatione
ut ad expugnēdas passiones eius crebras ratione

pssunt puenire quo iam dudū festinat oratio.
Virtutes eius fuerunt quas Apollo portentifical appellauit q̄ quotq; uirū fuerabat egros ac debiles et oī morbozū gne labozantes uno ubo uno q; momento reddebat ī columes / adeo ut membris capti captus repente uiribus roborati / ipsi lectulos suos reportarent in quib⁹ fuerant paulo añ delati / Claudus uero ac pedū usus afflictus nō mō gradiendi sed etiā currendi dabat facultatē / Cū quozū cecas lumina ī altissimis tenebris erant / eorū oculos in pristinū vsū tuebat aspectū / mutozū quoq; linguas in eloquiū sermonē q; soluebat / Item surdos patefactis auribus mirabiliter auditū / pollutos et dispersos maculis repurgabat / Et hec oīa nō manib⁹ aut aliqua medela sed ubo ac uisione fuerabat / Sicut etiam Sibilla pdixerat Iesus Christus dei filius saluator crucifixus. id est oīa ubo agens. oculi q; misericordie cecus / Hec utiq; misericordia q; ubo fuerat mirabilia aī essent dei ubi celesti uirtute ac potestate subministrat / Hec sancta sunt q; uires ubera lubrice reddebat / q; debilib⁹ integritatē / q; egris et languentib⁹ sanitatē / misi etiā mortuos suscitauerat ut lazarū et sompno solutos ad uitā reuocauerat / Hec uirtutes tunc iudei demoniaca potentia fieri arguebant / aī oīa sic futura ut fuerant archana illorū litterā ignorant. Legebant quippe tū aliozū ppheticū / tū ubalne dictis. Confortamini manus dissolute et genua debilia cōsolamini / Cum eius pusillanimes nolite timere nolite metuere / deus ur ultionē retribuet ipse ueniet et saluos faciet nos / Tunc aperientur oculi ceci. et aures surdozū audient / Tunc saliet claudus sicut cervus et plana erit lingua mutozū. q; rupta est in deserto aqua et uirgulta ī terra siccata / Sed et Sibilla eadē eadem hys ūsib⁹.
Hec ph̄ie. ꝛc. id est mortuozū autē resurrectio erit et claudozū auris velocissimus. et surdus audiet cecu uidebunt. et mutu loquētur / mortuozū uero resurrectio erit. et claudozū cursus uelox / et surdus audiet et ceci uidebunt / loquētur nō loquētes

Vob hec eius uirtutes et opa diuina aī magna illi multitudo segetis. ul debilium ul egroz. ul corpora quos curandos suos offerre capiebant / ascendit ī montē quēdaz desertū ut ibi adoraret / vbi aī t̄ duo moraētur. ac fame pene labozaret uocauit discipulos suos. quatuor secū habes gestantes. Et illi quīq; panes et duos pisces in pera se habē dixerunt. Offerri ea uisit ac multitudinē p quīquagenos distributū discūbē / Et aī discipuli fecerunt. Frangebat ipse panē minuebatq; / carnē q; pisciū cōminuebat. et utraq; in manib⁹ eius augebantur / et aī appone illa populo discipulis impartiret. saturati sunt quīq; mlia hoīm et mliū duodecim cophinos de residuis fragmentis impleti. / Quod a die aut fieri pt mirabilius / Et ro futuri Sibilla canuerat olim. cui⁹ ūsus tales fertur. Kalckn. ꝛc. id est Et de panib⁹ quīq; sil' et piscib⁹ maximis hoīm nulla in hēmo quīq; saciant / et q̄ superfuerunt frustra tollens duodecim cophinos implent in spe ppheticū. vipere / Cuero ig⁹ quid hic potuerit ars magica moliri cui⁹ pitia ad nichil aliud q; ad decipiendos oculos ualet / Item secundus. orandi gra sicut solebat in mōte pcepit discipulis ut nauicula sumerent. seq; precederent. atq; illi urgente iam uespa pfecti. contrario uento labozare cepisset. Cuiq; iam medium fretū tenent. aī pedibus mare ingressus est eos / tamq; in solido gradiens

nō ut pcer de orione mentiuntur in pelago mari. te. qui denisa corpis parte humero supereminet ī undas / Et cursus aī obdormisset in naui ac uentus usq; ad extremū periculū seuire cepisset. exaturat⁹ e sompno silere uentū pcepit. et fluct⁹ q; mari sedantur cōquiescāt / statimq; sub ubo cui⁹ tranquillitas insecuta est / Putauerunt fortasse hec sancte docētes tantū fuisse in eo potestatē ut imperio suo cogeret uētos obsequi. magna secutore. morbos cedē. mfezos obedire / Quod q; cadē sibille carmib⁹ suis aī docuerūt. Quazū una cui⁹ supra fecim⁹ mentione sic aut. Loycahe. id est uētos ppescet. sternet u⁹ insanū mare pedib⁹ pacabitq; fide calcatū. ventos statuet ubo sternet. aut maria furētia pedib⁹ pacis et sedi calcans. Et cursus alia q; dicat. Kyaaithi. Sup undas ambulabit infirmitatē hoīm soluet. resurgē facet mortuos repellet multos dolozes. et de pane unū panis saturatio erit unozū. Fluct⁹ ambulabit. languozē hoīm curabit. diuinabit mortuos. arcebit dolozes multos / Ex uno aut fonte panis sacietas erit vite. Hys testimonijs quidā reuelti solent eo cō fugē ut aiant illa nō esse carmina sibille / sed a uiris ficta atq; cōpsita / Sed profecto nō putabit qui Cyrzonē varronēq; legerit / aliosq; veteres q; erythreā sibillas ceteasq; cōmemorāt / quarum ex libris ista exempla pferim⁹ / qui auctores obiectū añq; xp̄us secundū carnē nascēturū. Verū nō diuino q; illa carmina p̄oribus temporib⁹ pro deo vanēto habita sunt / aī ea nemo intelligēt / Deinde trahebant eā monstruosa q̄dā inzaqua quoz nec ratio nec temp⁹ nec auctor designabatur. Demq; erythrea foze aut ut dicētur insana et mendax. Ait eā. typhoeus. ꝛc. id est dicent sibillas insanam mendacē / Cū uero fuerit finis oīa tunc demū vemuiscent nec et nulli p̄ea insanā me dicent sed dei magnū ppheta. Dicent Sibillā furiosā mēdacē. aī autē fuerunt finē oīum tāe uel memoriā habetis / et nemo me adhuc furiosam dicat sed dei magnā ppheta / Cognouerūt igitur multis seculis postea uē mādūsa sc̄a quā xp̄i natiuitas et passio patefecit archana / sicut etiā noctes ppharū. Que aī p̄ annos mille quīgentos ul' eo amplius lecte fuissent a pplo uidentur. nec tamē intellecte nisi postq; illas xp̄us et ubo et opib⁹ mirabilib⁹ est. Illū em ph̄e agnouissent nec ullo mō potuerāt que illi loquebant intelligi nisi fuissent vmulsa cōpleta. Nemo nunc ad ipsā passionē q; velut obprobriū nobis obiectum solet. q; et hoiem ab hybus insignem supplicio affectū et exanimatū olim⁹ ut docerā eam passionē ab eo aī magna et diuina ratione suscepta. et in ea sola utilitatē et utilitatem et sapiāz cōmendā / Neq; em si beatissim⁹ mirzeas fuisset et pr omnē utiq; in summa felicitate regnās quisq; illius sapiens aut deū audiuisset aut honorē digno diuino digni iudicasset / Quod facere uere diuinitus exptes qui caducas opes et fragilem potentiaz et alienā habundantiaz bona nō tm̄ suscipiūt verū etiā oscitant et sacietes memorie morsu oris deserunt / sortima tam extrema colentes quā ne una quidē patrem q; sapientes colendam sibi unq; putauerūt. Nec em̄ pt aliquid ī rebus terrenis esse venerabile celoq; dignū. sed sola é uirtus sola ultima que pt uerū bonū et celeste esse et ppetuū indicari q; nec dat⁹ aut nec

auferrur | Qua ultur ac ultiaa qñ xps iſtruct
uerut nr tram | ymo uero qñ ipſe unus et ipe ult
tiaa eſt | deſcendit ut eam docerer hominem q
formaret | Quo magiſterio ac dei legatioe phia
ob eam ipſaz ututes quā ſumul et docuit et fear
ab omibus gentibus et mezurt et potuit de credi
| Ergo eū magno pplus ad eū ul' ob ultiaā quam
docebat ul' ob mzacula q̄ faciebat ſub nde cō
fluer | et p̄cepta eius audirer | et a deo miſſum
deiq; filiū acceperet | eū p̄mo zel indecenū ac ſa
cdotes et wa ſtimulau | q ab eo tūq; perores i
acepabāt | et iuidia deprauati q confluente
ad eū multitudine gtempm ſe ac deſerr utebāt
| et q caput ſcelerū illoru fiut ſtultiaa et errore
cratū, et īmemores p̄ceptoru celeſtiu ac pphā
ru | cuerunt adiſſus eū impuiq; conatu de eo
tollendo cruciandoq; experiunt | Ad pphe ul'to
ante deſcpſerant | Nam et dauid in ptmapio
pſalmoru ſuoru putans in ſpu · quātus furo
admiſſuri eſſent beatū eſſe ait qui nō abiit
in conſilio impioz | Et ſalamon in lib' ſapie
hys uſibus uſus eſt · Iracūdiam uulti qm i
ſuauis eſt nobis et contrius in opib' nris et in
ſpicat nobis penā legis et diffamat in nos pnā
diſcipline nre | Promittit ſe ſcīa dei habere
et filiū dei ſe nominat | Iuſtus eſt nob' in tradu
ctione cogitationū uāz · grauis eſt nobis etiā
ad uidendū qm diſſimilis eſt alys uita illius
et īmutate ſt' ine eius | Tanq; nugaces eſtima
ti ſunt ab eo et cōtinet ſe a uijs nris quaſi
ab īmūdicijs et p̄dicit nouiſſima uiſtoru, et
gloriatur ſe p̄rem dei habē | Videam' g' ſi
ſermones illius ueri ſint · et temptem' q uētura
ſint illi | Contumelijs et tormētis interrogemus
eū ut ſciam' mansuetudinem illius · et patiem' paciam
illius · morte turpiſſima condemnemus eum ·
| Hec cogitauerūt et erauerūt · excecauit eū il
los ſtultiaa ipsoz et nō cognouerūt ſacramenta dei ·
| Nonne ita deſcripſit nepharui illud galui ab in
pius mitus contra deum ut plane nr hiuſce uidea
| Et q̄n a ſalamone qui h' exaudit uſq; ad id tp̄
quo geſta refert eſt nulle ac decem anni fluxerūt ·
| Nichil nos fingim' nichil addim' habebant h'
q̄ fecerunt · legebant in quos hec dicta ſunt ·
| Sed et nūc heredes nois ac ſectatores eoru hec
et habent | et damnationē ſuā pphetarū uoca
p̄dictū cotidiana lectionib' pſonant nec aliqñ
in cor ſuū que pars eſt et ipa damnationis
admittūt · | Incepit g' a xp̄o ſepe uitia ex
pbrante illis pnā et īuſtiaas et a pplo pene
deſerti cōacta ſt' ad eū uocādū | Cui' rei au
dacia dedit eis humilitas eius | Nam eū legent
eū quāta ſtitute et claritate filius dei uenturus eſſet
e celo · plm autē cognouerunt hui' q̄ſtū ſordidū
ſuorē | nō credebant filiū dei eſſe | ignorātes
duos aduentus eius | a pphetis eſſe p̄dictos ·
| primū in humilitate obſcurū | ſecūdū in forti
tudine maieſtatis manifeſtū | De aduentu
primo dauid in ps · lxxi · ſic ait · deſcendet ſicut
pluuia in uellus · et orietur in diebus eius iuſti
cia et habūdātia pacis donec extollat luna ·
| Sicut enī pluuia ſi deſcendat in uellus aiādum
non poteſt · q̄ ſtrepitū nō faciat · Ita xp̄s i t̄ra
ſine aug̃ inſpitione venturus eſſe dicit | ut
iuſticiaz docerer et pacem · Iſaias quoq; ita
tradit · Dne quis credidit auditui nr̄o et brachiū

dñi cui reuelatū eſt · Annūciam' coram ipo ſicut
puerū · et ſicut radix in t̄ra ſitienti | Non ē figu
ram neq; claritatem · Et uidim' illū et nō habuit
figurā neq; decorē | ſed figura eius ſine honore
et deficiens p̄ter ceteros homines homo in plaga
poſitus et ſciens ferre infirmitatē q̄ auſtus ē
et nō eſt cōputatus | Hic pctā nrā portat et p
nobis dolet et nos putauim' ipm eſſe in dōloe
et in plagis et i afflictione | Ipſe autē vulnat'
eſt propt' iniquitates nras et infirmat' ē propt' pec
cata nra · Doctrina pacis nr̄e ſup illū et liuore
eius nos ſanati ſum' · | Omes ſicut oues erraum'
et dns tradidit illū pro pctis nris | Et ſibilla eode
modo · ΙΧΘΥΣ ΘΕΟΥΙΟΥ · ꝛc · Id eſt miſerabilis iho
neus ſaluator ut miſeris ſpem p̄beat | Sedu aī
alia tranſlatione · Vulnerabilis' infirmus ſpe
ruinis dabit | propt' hanc humilitatē dei ſui nō
agnoſcētes · Iniecerunt conatu extremū ut p̄ua
rent eū ictu | qui ut eos cognoſceret aduenerat ·
| Sed ne atq; iudicio ſue quā in cordib' ſuis gere
bant me' meliusq; aliis cauſas p̄ferebant | q legem
dei per moyſen datā ſoluet | id eſt q ſabbatū nō
ſeruaret · opus ſalutē hoīm | q arcaſione uacue
faceret | q abſtinētias ſimulate ſtulte carnis auſtes
in quib' zelus uanus religionis ſuccinctus aſſiſtit
| Ob h' itaq; cetū pe pplī q̄ mi dū ad xp̄m ſeceſſiſſet
a ſacrificijs manebatur ut impiū iudicaret eum
q̄ legem dei ſoluet | eū hoc ille nō ſuo iudicio ſz
ex dei uoluntate et ſcīm p̄dictū facere pphaz.
| Dicheat enim nouā legē daturū cognouimus h' mō ·
Lee de ſyon prodiſſet' et ſermo dñi ex ihrlm et
iudicabit inter plurimos pplos et reprimet et diliget
ualidas nationes | Illa enī p̄or lex que per moyſen
data eſt nō in monte ſyon ſz in monte oreb
data eſt · Cui ſybilla fere ut a filio dei ſoluet'
oſtendit · λογος ἐλεγχος Id eſt · Sed eā hec oīa fiunt
p̄fecto q̄ dici in xp̄m ois reſoluet' lex | Sed et ipe
moyſes p quē ſibi datā legem dñi p̄nuiat' nouerat
creauerūt a deo et dñm nō agnouerūt | p̄dixat fere
ut pphā maxim' mittetur a deo qui ſit ſup legem
qui uoluntate dei ad hoies p̄ferat in deuteronomio
ita ſcripſit reliquit | et dixit dns ad me · Prophetam
exacabo eis de fr̄ibus eoru ſicut te dabo uerbū meū
in os eius et loquetur ad eos ea q̄ p̄cepero ei | et qs
nō audierit ea q̄ loquetur · pphā ille in nomine meo
ego uindicabo in eum | Denūciauit ſalis deus p xp̄m
legiſlatū q filiū ſuū · id eſt unā p̄ſtantiq; legem
mutatur' eſſet | et illaz uetere p moyſen datā ſolu
turus · et denuo per eū qui eſſet ceteros legē ſan
ciret etiam · | Item de arcaſione ſoluenda
pſalmo ita pphetauit | Hec dicat dns uiis uida q̄
habitauit in ihrlm · Renouate me' uos nouitatez
et ne ſemmaueritis in ſpinis | Iracūdiate uos dño
deo uro · et arcaſidite pprietū cordis uri ne exeat
ira mea ſicut ignis et nō ſit qui extinguat | Ita
moyſes ipſe · In nouiſſimis diebus cōſcādet deus
ora tui ad dñm deū tuū amādū | Item ybis naue
ſuccelſor eius · Et dicit dns ad ybim · Fac tibi
cultellos petrinos nimis acutos et circūcide et cir
cide ſecundo filios iſrl | Secundā arcaſionē futurā
eſſe dicit · nō arcus ſicut fiut prima · qua etiā nūc
uidet uidetur · ſed cordis ac ſpūs quā tradidit xp̄s
qui uerus ybrius fuit | Non enī pphā ſic aut · et
dicit dns ad me · ſed ad ybim ut oſtenderet · q nō
de ſe loquetur | ſed de xp̄o ad quē tunc dns loque
batur | Circūcidi enī figurā gerebat ille ybrius ·

Cum eā p̄mū uocaret̄ auſces | moyſes futura p̄ſen
tiens miſit eū ꝓhm uocari ut duc militie
tue eſſ̄ aduſus amalech qui oppugnabat filios
iſr̄l'. et aduſarū debellaret p nos ſ̄gnū et po
pulū in t̄ram p̄miſſionis induc̄t | Et ideo etā
moyſi ſuaſilis ne oſtenderet̄ nouā legez p xp̄m
ꝓhm datā uetꝰ legi ſuaſiuaz q̄ data per moyſē
fuit | Nam illa carnis circūcīſio nō cauet uaq;
ꝙne q̄ ſi deꝰ uellet id ſic a p̄incipio formaſſ̄
hoīem ut ꝓputui nō habet̄ | Sed hui⁹ ſcīdc̄ circū
cīſionis erat figura ſignificans mundandū eſſ̄
pectus id est aperto et ſimplici corde oportē nos
uuē · quī pars illa corporis q̄ circūcidit̄ habz
quādā ſuperfluitatē cordis et eſt putanda | Ob hāc
cauſaz deus mundari eam uoluit · ut hoc argumēto
nos admonerēt ne ſuperfluā pectus habēm⁹ id est ne
q̄d putrēdū ſuam⁹ mētis cogitatū ſectem⁹ uelem⁹
Hec ē cordis circūcīſio · de qua ꝓphē loquūtur
quā deꝰ a carne mortui ad aīaz tranſtulit que
ſola mūdissima est · | Volens eū uitę ac ſalutis nr̄ē
pro etna ſua pietate conſulē | p̄mūz nob⁹ in illa
circūcīſione ꝓpoſuit · ut ſi cor nr̄m aliū⁹ id est
ſi p̄tā nrā oſſi ſanū deo fecerim⁹ | venīaz eius
ſequamur · q̄ etiamſi ab⁹ et admiſſa ſua exclamāb⁹
denegat̄ ab eo qui nō ſinceru ſicut homo ſ̄t īmā
et archana pectoris intuet̄ur · | Eodem ſpēm
etiā carnis fuiſſe mēdicto a qua eū eos deꝰ abſti
nere uoluit · id potiſſimū uoluit intelligi · ut ſē a
peratis atq; īmūdicijs abſtinerēt | Eſt eīm luxu
lentū hoc mal' et īmūdū · neq; umq̄ celū aſpicat
ſ̄ in t̄ram toto corpē et ore pectū uentri ſemp
et pabulo ſeruit | nec ullū aliū eū uult p̄ſtare
pt̄ uſū ſicut cēt̄ aīāles | q̄ ul' ſeruidi uehiculū
p̄bent · ul' in culab⁹ agrozū uuant · ul' plaustra
collo trahunt · ul' onera tergo geſtant · ul' mun
dēnez crimina ſua exhibent · ul' opia lacuſ exu
berant · ul' auſtodiēdis domib⁹ īmpigrant | Vnde
dicit ḡ ne p̄rana carne uiuāmuz · id est ne uolū
p̄tatū īmitemur · q̄ ad ſolā mortē nutriūtur ·
ne uentri ac uoluptatib⁹ ſeruiētes ad facienda
ullaz iutiles eſſem⁹ ac morte afficerem⁹ ·
Item ne ſe porcus libidinib⁹ īmergūt ſicut ſues
que ſe inquinant ceno | Vel ne terrenis ſeruiāt
ſimulachris · ac ſe luto mq̄nent | Luto enīz ſe ob
liuiunt qui deos id est lutū terrāq; uenerāt̄uz ·
Sic uiuiſa p̄cepta iudaice legis ad exhibendā uiſti
naz ſpretum | q̄m p̄ ambagē data ſ̄t ut p carna
lū ſignū ſpūalia noſcāntur · | Cuz ig̃ ea que
deꝰ fieri uoluit q̄q; p̄ ꝓphas ſuos mīs ſeculis
ante p̄diit xp̄ūs impleret | ob ea mātia et dum
nas hās neſcientes crucifixerūt ut deū ſuū ꝙtempna
rent · Cū eū ſaret futurū ac ſubinde dicāt opt̄
ſe pati atq; mīria pro ſalute mūdi | ſeceſſit mī
az diſcipulis ſuis nō ut uitaret q̄d necē erat
ꝓpti ac ſuſtinē | ſed ut oīderet q̄ itu fieri opz
teret in oī p̄cautione ne ſua quis culpa ma
diſſe uidearuz | Ne truſcarunt fore ut ab uno cor
p̄entur | Itaq; iudas p̄mio illectus tradidit filiū
dei iudeis · Et illi ꝙphenſū ac pontio pylato q̄
tunc legatus ſyriam regebat oblatū cruci affigi
poſtulauerūt | obiectes ei uchil aliud | niſi q̄ dicāt
ſe filiū dei eſſe regē iudeoꝝ | Item q̄ dicāt
Si ſoluitis hoc templū quod edificatū eſt ānis
xlvj · ego illud in triduo ſine manibus reſuſcita
bo | ſignificans breui futurā paſſionē ſuā et ſe a
iudeis mīſtendū tertio die reſurrecturū · Ipē eīm

cm 32m

cm 33m

erat uerū deū templū | Hec uoces eius tūq; ſuſti
et impias uſectabantur · Hec eī pylat⁹ audiſſ
et ille in defenſionē ſuā nichil dicāt ꝓficiaut
nichil in eo dampnatione dignū fieri uidi · Et
illi iuſtiſſimi accuſatores eī ꝓpł̄s que exāmuerūt
ſuaclamare ceperunt et cruce eius uolēns uo
abus flagitare | Cui pontius et illoꝝ clamorib⁹
et herodis tethrarche miſignatione metuctus ne
regno pellēt̄ uior⁹ eſt | nec mī ipē ſimāz protulit
ſed tradidit eos iudeis ut ipſi de illo ſecundū
legem ſuā iudicarent | Duxerūt igitur eū flagel
lis ultrati et pruſq; cruci affigēnt illuſerūt ·
Indutū eū coloris purpurei ueſte ac ſpinee coro
nati quaſi regez ſalutauerūt et dederūt ei a
buz fellis et miſcuerūt acetū pmiſtū | Poſt hec
ſpuerunt in faciez eius et palmis cedebant
Cūq; ipi arrogātes de uictimēs eius ꝙēderet
ſortiti ſ̄t ſe de tunica et pallio | Et eā hec omia
facerent nullaz uocē ex ore ſuo cū q̄ſi mut⁹ eſſ̄
emiſit | Cruci ſuſpenderūt eū inter duos noxios
mediū | qui ob latrocinia dampnati erant cruci
affixerunt | Quid ego hic in tanto fluuiū deplo
zem · Aut quib⁹ ūbis tantū uenīs congruat | Non
eīm gubiniū cruce deſ̄bum⁹ | quā p̄ceps tullius
vmiſis eloq̄ntie ſue ūbis ac uerbis uelut eſſu
ſis uocauſ mgrm⁹ ſonab⁹ ꝓſcaut⁹ ē ſuam⁹ īdignū
cē ꝓclamans auer romanū cōtra omnes legez
m cruce eē ſublatū | Cum q̄nus īnocens fuit
et illo ſupplicio indignus mortalis tamē et ab
hoīe ſceleſto qui uſheā ignoraret et affect⁹ eſt ·
Quid de hui⁹ cruce indignatē ul' īdignitate
dicem⁹ in qua deus a cultoribꝰ deꝰ ſuſpenſ⁹ ē
atq; ſuſtinet⁹ | Quis tam facundus et tanta in
ſuā uberū copia miſtruct⁹ exiſtet | que oratio
tanta affluēte uberitate deauxens ut illam
cruce meritō deplorēt | quā mūd⁹ ipſe et tota
mūdi elemēta luxerunt | Hec autē ſic futura
fuiſſe et ꝓphetarū uocibus et ſibillinis carmīb⁹
denūciatū eſt | Ipm ylaia miſ̄ptū eſt · Ilō ſui
ꝙmax neq; cōtradico dorſū meum poſui ad fla
gella · et maxillas meas ad palmas · faciez autē
meaz nō auerti a confuſione ſputoꝝ | Simili⁹
dauid in pſalmo · xxxiij⁹ · Congregata ſ̄t ſup me
flagella et ignoraui · diſſoluta ſ̄t nec oppressa ſ̄t
tempt⁹ · m · et dereliquit me derelicta · et ſtruxit
ſuper me dentibus ſuis | Sybilla quoq; eadē fata
monſtrauit · Ἰησοῦς Χριſτὸς Θεοῦ Υἱὸς Σωτὴρ
Σταυρὸς id est · Et īma
nus impiaꝝ infidelū poſtea uenet · Dabūt autē
deo alapas manib⁹ meis | et īpurato ore et
ſpuent uenenatos ſputus dabit ei ad uerbera
ſimpliciſſ̄ ſanū dorſum | Item de ſilentio ei⁹ qui
uſq; ad mortē ꝓmanat tenuit yſaias iterū ſic
loquitur · Sicut ouis ad īmolādū ducet⁹ eſt ·
et ſicut agnus coram tondentib⁹ ſine uoce ſic nō
aperuit os ſuū · Et ſybilla ſup dicta Καὶ ὁδὸι
Φίλο τε · id est · Et colaphos accipiens tacebit
ne quis agnoſcat q̄ ubi ul' un̄ uenit ut foris
loq̄tur | et corona ſpinea coronabit̄ | Vinū de
abo u⁹ et potu quē aliq; ei figent illi obtule
runt · Quando in ps̄ · lxviij⁰ octauo · ſic aut · Et
dederūt in eſcaz meā fel | et in ſiti mea potau
uerūt me aceto · Idem hoc futurū etiā Sybil
la ꝓnunciauit · Ἐπὶ ξύλου τε · In eſcaz fel · et ī ſiti
meā dederūt inhumanitatis hanc mensam
oīdunt · Et alia ſybilla iudeā t̄ram hoſpe mete
pat ūſibus · Λυτρωτὴν τε · id est · Ipſa eīz miſi

pcus tuꝰ deus nō meſſerisſ ludeuꝝ mozteluꝝ
uētibꝰ ſed ſpūs eozonaſi et hozridꝰ ſil muſau
ſi. Hoze aūt ut uidet manꝰ ulciſcente deo ſuo
cūctꝰ uitē fierent teſtimonia ꝓphetaꝝ hec ante cē
fuerunt. Apud Edꝝam ita ſeptē eſt. Et diꝰ
eſdꝝaſ ad ꝓplm. Hoc paſcha ſaluatoꝝ nr̄ eſt et
refugiū uzm. Cogitate et aſcēdat in oꝛ uzm
qui habitatꝰ huſuaze eū in lugno/et poſt hꝰ ſph
bimꝰ in eū ne deſeramur hic loꝰ nechuī tēpꝰ
diat dūs deus ututuz. Si nō credideritis ei
neq; intelligetis habitationē eiꝰ erit⁹ deſſo
in gentibus. Unde appaꝛet uicoſ nullā aliaz
ſpm habē niſi ſe abluerint a ſanguine/ac
ſpauerint in cuꝛ ipm̄ quē negauerūt. Manaſ
quoq; manꝰ cozū deſignat et diat. In humi
litate uidiū ſublatū eſt/ſanctitatē eiꝰ qs enar
rabit/cū auferetur a terra uita eiꝰ. Si
nozibꝰ ꝓpli mei adductꝰ eſt moztē/et dabo
malos pro ſepultura eius. et diuites ꝓ morte
eius. q. manus nō fecit neq; miſdias oze ſuo
loquꝰ eſt. Propter̄a ipē conſequitur ul'or et ſoz
tuī diuidet ſpolia. Propter̄a q tradidꝰ eſt ad
moztē/et nec manozoſos depumꝰ ē et ipſe pre
cauī ul'or̄ ptulit. et ꝓpt̄ manoza illoꝝ tra
diꝰ eſt. Dauid q̄q; in pſ. xcvj. Laptabūt in
anāz uſq; et ſā. i⁹. q. et factus ē mi dñe ī ze
figuī. Item Hemus. Dē ſignificat in et cog
noſcam. Tunc uidi nec̄itatē eoꝝ. Ego fiam
agnꝰ ſine macula ꝓductꝰ ſuz ad uictimā. In
me cogitauerunt cogitationē dicētes. Venite
mittam⁹ lignū in panē eius/et euellam⁹/a
terra uiuoꝝ eius. et nomē eiꝰ nō erit ī memo
ria amplius. Lignū aūt ecclē ſignificat. et
panis corpus eius. q. ipſe eſt cibus ac uita oīz
qui credunt in eccl̄ē quā portant/et ī eccl̄ē
qua pependit. De qua tamē aptus ipē moyſes
in deuteronomio ita ꝑdicauit. Et erit pendens
uita tua ante oculos tuos et timebis die ac
nocte et nō credes uite tue. Item zuſ⁹ in
numeris. Non quaſi homo dñs ſuſpēdiē neq;
quaſi filius hominis minaſ patietur. Habacuc
eccl̄ā ſic tradidit. Et intuebūtur in me quem
trafixerūt. Item Dauid in pſalmo. xxi.mo
Foderūt manꝰ meas et pedes meos dinume
rauerūt oīa oſſa mea. Ipſi aūt conſpiciā ſt
et uidebunt me et diuiſerūt ſibi uestimenta
mea et ſuper̄ veſtem meā miſerūt ſoꝛtem.
Hec utiq; ꝓphēa de se loquꝰ eſt. Sicut enī ver
et nīc illa ꝓphētia eſt/ſed ſpūs dei ꝑ illū
loqbatur qui fuerat illa paſſurꝰ p⁹ āños mille
et quīquagīta. Tot enī colligitur ānī a te
gno dauid uſq; ad ecclē xpī. Sed et ſalamō
filius eius qui Hieroſolimā condidit eam ipſaz
peritura eſſe in ultionē ſcē eccl̄ē ꝓphetauit.
Et ſi autē manꝰ a me diat dūs et nō cuſtodie
ritis uiuteē meā ueritaz iſt/a tra qua dedi
illis/et domū hanc quā edificaui illis ī noīe
meo proiciaz illaz ex gentibus/et erit iſt ī
ꝓuerbiū et in obprobriū ꝓphīs. et domꝰ hec
erit deſerta/et oīs qui tranſierit per illaz ad
mirabitur et dicet. Propt̄ quā rem fecit deꝰ
terre huic et domui huic hec mala et dicent.
Quia reliquerūt dnm deū ſuū et ꝓſecuti ſt
regem ſuū dilectiſſimū deo et exaueritē illū
in humilitate magna/propt̄ hoc ſpauerunt illis
deus mala hec/. Quod amplius de ſanctoꝝ

uiceꝝ dia poteſt. q̄ exercitus tū fuiſſe atq; ſta
bilit ſuꝰoze ꝯceptoꝝ/qui ꝙ eandē legēte neq;
intellexerunt neq; q̄ fuerēt aute ꝓmiſſi/ſed
pulſus igitur atq; affirus exclamauit ad dñz uoce
magna et ultro ſpm̄ poſuit. Eadē hora exe mot⁹
factꝰ ē et uelū templi q̄ ſeparat duo tabernacula
ſciſſū eſt in duas ptes/et ſol tenebre facte ſt.
et ab hora ſexta uſq; in nonā tenebre facte ſt.
Luna de re. Imoſ ꝓphā teſtantur. Et erit in die
illo dicit dñs/occidet ſol meridie et tenebrabit
dies lucis. et ſtatuā dies feſtos uoꝝ in luctū
et cantica ura in lamētationē. Item Hezechias
fetēzia eſt q̄ patet et redit aīa et ſubuit ſol
ei aūt adhuc medi⁹ dies eſſz/Confuſa ē et ma
ledicta reliquoꝝ eoꝝ in gladiū dabo in aſpectū
inimicoꝝ eoꝝ. Et ſibilla Hamē. id eſt Templi
uel uelū ſanctuī. et medio die nox erit tene
broſa nimis in tribus horis. Cū hec fieri eſſent
ne prodigij quidē celeſtib⁹ ſignis ſuis intelligē
q̄uerunt/ſed qui p̄uerat ſe ꝺ̄ao die ab inferis
reſurrecturū metuētes ne a diſcipulis ſubre
pto et aūcto corpore/omniſi reſurrexiſſe cum
accederent/et licet multo maior in plebe ſeditio
deſaeuierit eū cruce et occluſū in monumēto
firmē militari cuſtodia ꝯcūdederūt/Verum
ꝺ̄ao die ante lucē tre motu facto repente pau
factū eſt ſepulcri/et cuſtodib⁹ quoꝝ attonitoꝝ ob
ſtupefecerat panor mchil uidētib⁹ integre e ſe
pulcro ac unus egreſſ⁹ in galileā ꝓfectus eſt
ut diſcipulos ſuos q̄reret/In ſepulcro uo mchil
reptū eſt niſi exuuie quib⁹ inoluta corp⁹ ſeiuſe
rant/Illi aūt apud inferos nō remāſuri ſed
die ꝺ̄ao reſurrecturi ꝓphē canerant/Quod
in pſalmo. xv.mo. Non derelinquēs aīam meam
apud inferos. nec dabis ſcm tuū uidē corru
ptionē. huc mihi/Item in z⁹ pſ. Dormiui ⁊ ſōp
ui. exp̄i et exurrexi q̄ dñs ſuſcipiat⁹ eſt mihi.
Osee quoq; pm⁹. vj. di ꝓphārū de reſurrectione
ei⁹ teſtificat⁹ eſt/Hic filius meus ſapiens propter
q̄ nūc nō reſilet in tribulatione filioꝝ ſuoꝝ
et de manu inferoꝝ eruaz eū/Ubi eſt iudicium
tuū et mors. et a ubi eſt aculeus tuus/Iterū alio
loco. Viuificabit nos poſt biduū die ꝺ̄ao/et ter
Sybilla ipſi ſuꝰzū eſſe mozti trium dixit poſt
triduū ſompnū. Resurrexit ze. id eſt/Et mozte
morientur trib⁹ diebus ſompno ſuſcepto. et tunc
ab inferis regreſſus ad lucē uenet pm⁹ reſur
rectionis principio ostenſo/Veniet alia luā
Et mors facti finem/ꝺ̄ao dies dormiens et nūc
a mortuis rediens in lucē veniet p⁹ reſurrecti
onis nūciū vocatus oūbet/Vitā enī nobis aqſiuit
morte ſuꝑata/Nulla igit̄ ſpes alia conſequende
ſalutis datur. niſi credideritis in eum
et illaz crucē portādaz patiēdamq; ſuſceperit.
Profect⁹ ergo in galileam/nolunt eū iudei ſe oī
dere ne adducēt eos in pnāz atq; impios zelo
nazet/diſcipulis iterū congregatis ſeptuze ſcē
lucis ideſt ꝓphetarū archana patefecit/que aūq;
patres ꝓpria nullo mō potuerant/q. ipm̄ paſſi
onēq; eiꝰ āmūciabant/Idcirco moyſes et idem
ipſi ꝓphē legem q̄ iudei data eſt teſtamētuz
uocant/q. niſi teſtator mortuꝰ fuit nec cōfir
mari teſtamētū pōt/nec ſcire quid in eo ſeptuz
ſit. q. clauſū et obſignatū eſt/Itaq; niſi xp̄us
morte ſuſcepiſſz apiri teſtamētū. ideſt reuelari
et intelligi miſteria dei nō potuiſſz/Verum

ca.m 36.in

sēptua omiſ m duo teſtamēta diuiſa eſt· Illud
qđ aduētū dñi paſſionēq; xpi añcellit idē ler
et apphete uetuſ diatuz· ¶ u° q̄ poſt reſurrec
tionē ei⁹ sēptu ſti· nouū teſtamēti nominatur·
Iudei uetere utūtur· noſ nouo· Sed tñ diuiſa
nō ſt· q̄ nouū uetūs adimpletio eſt· Et ī utrq;
idem teſtator eſt xpūſ q̄ pro nobis morte ſuſce
pto nos hereditel regni ei⁹ fuat· abdicato et
exhēdato ipło udeoꝝ· Siaut Ihēmal prophēta
teſtatur· aī loquit talia· Haec dicit dñs
dñs et cōſūmabo domū iſrl et domū iuda
teſtamētū nouū· nō ꝑm teſtamētū qđ diſpoſui
patribꝰ eoꝝ in die qua apphendi manū eorum
ut educerē eos de t̄ra egypti· q̄ ipi nō pſe
uenerūt in teſtamēto meo· et ego neglexi
eos dicit dñs· Item alio loco ſil⁹ aut· Deligā
domū meaz· dimiſi hēditatē meā ī manu inimi
coꝝ· Facta ūt hēditas mea ſicut leo ī ſilua· de
dit ipā ſup me uocē ſuā· ideo odiū eaz· Et ſic
hēditat⁹ eius celeſte regni nō utiq; ipſā hēditatē
ſe dicat odiſſe· ſz hēdes qui adūſus eū murmurat et
impij exiſtimant· Facta ē inquit hēditas mea ut
ſicut leo· id eſt preda et deuorato fuct⁹ ſuis here
dibus meis· qui me imolauerunt ſicut pecus·
Dedit ſup me uocē ſuaz· id eſt ſmōz aduſꝰ me
morat ezechielē dicentē· Nam q̄ ſupexus aut
ęſtimatoꝝ ſe domui iuda teſtamētū nouum
oſtendit uetuſ illud teſtamētuz qđ per moyſen
datū eſt nō fuiſſe pfectū· id aī qđ per ipſum
datū habēt eſtimatū fore· Domū aut iuda et
iſrl nō utiq; iudeos ſignificat quos abdicauit ſz
nos qui ab eo gentes et gentiū in illoꝝ locuz
adoptionēq; ſuarū· Ad declarat Sybilla aī dicat· Ioyauib·
Ihūkapioy· Iudeoꝝ beatū diuinū genꝰ celeſ
tiuz· Et ante fuerūt eſtz id genꝰ vſuas docet
apud quē pat⁹ ſūmꝰ loquitur dicēs· Ego dñs
deꝰ uocauī te ad uſtiaā et tenebo manū tuaz
et ęſtimabo te et dedi te in teſtamētū generis
mei in lucez gētiuz· Ipse oculos ceciꝝ· produ
cere et vinculis alligatos· et de domo carceris
ſedentes in tenebris· Cū igit nos intra tūq;
ea· et tūq; caraē ſtultiae uicluſi ſedēmꝰ in te
nebris ignorātes dñm et uirtutē illuiāt ab eo ſumꝰ
qui nos teſtimēto ſuo adoptauit· et liberatos
vinculis malis atq; in lucē ſapiē productos in
hēditatē regni celeſtis aſſaut· ¶ Ozomatw nō
diſcipulis ſuis euāgēlio ac uoīs ſuis ꝓdicatōe ara
fuit ſe reſurrexe nubes eūq; in celū ſuſtulit
quadrageſimo poſt paſſionē die· ſicut Daniel
fore oñderat dicens· Et ecce in nubib⁹ celi ut
filiꝰ hoīs uenieſ uſq; ad uetuſtū dierū pueni·
Diſcipuli uero per prouīcias diſperſi fundamēta
eccliē ubiq; poſuerūt· ſanctes et ipi in nomine
magiſtri dei magna et pene incredibilia miracla
q̄ diſcretus miſtruerat eos uirtute ac poteſtate
qua poſſet nouā ānūtiatoīs vō fundari et oſtē
mari· Deo et futura aperuit illis oīa· q̄ petruſ
et paulꝰ nome ꝓdicauerūt· et ea ꝓdicatio in
memoriā sēptu pmāsit· In qua aī multa alia
mira aī etiā hoc futuruī eſſe direxūt· ut pⁿ breue
tempꝰ mitteret deuſ regem qui expugnaret in
troſ et cruentet eoꝝ ſolo adequaret· ipſe aū
fame ſitiq; confectos obſideret· tū fore ut corp
ribꝰ ſuoz ueſcerētur et ęſtimēt ſēſuicē· poſt
mo ut capti ducerent in manꝰ hoſtiū· et in
conſpectu ſuo uerari acerbiſſime· cōiuges ſuas ca
nerent uiolari ac ꝓſtitui· iguel· diuiſi pueros
allidi paruulos· diā denīq; igne ferroq; uaſtari
captuoſ ī perpetuū t̄ris ſuis cet⁹mutari· eo q̄
exultauerūt ſup amātiſſimū et probatiſſimuz
dei filiū· Itaq; poſt illoꝝ obitū aī cos ilerom
t̄emiſſz iudeoꝝ nomē et gentē uespaſianus
cepit· fecitq; omia q̄ illi futura ꝓuiderant·
Cōfirmatū ſt ut opinor q̄ falſa et incredibilia
putantur ab hiſ quos neza celeſtiū litāz doc
trina nō imbuit· Sed tñ ut refellamē a nob
etiā illi qui unitatē nō ſine malo ſuo ſapiunt
rebuſq; dīnis fidem detrahunt· argumentis
quoq; illoꝝ aliquā· ut tamē aliqñ
pudeant ita fieri oportuiſſe· ſicut noſ oſtēdim⁹
factū· et q̄q; apud bonos iudices ſana habeant
firmitatis· vel teſtimonia ſine argumētis· vel
argumēta ſine teſtimonijs· noſ tamē nō contēn
dam⁹ cum· aī ſuppetat nob utrūq; ne c̄ p
ſe ingenioſo aut nō intelligendi aut cōtra diſ
ſerēdi locū uelinquam⁹· ¶ Negare fieri potuiſſe
ut natura ſmoztui q̄q; decederet· negat⁹ omq;
deo ſdignū ut homo fieri uellet· ſeq; miſerum
te arbitr⁹ oneraret· ut paſſionib⁹· ut dolori·
ut morti ſe ipe ſubiceret· quaſi nō fuerit illi
eſſz· ut acta corpis imbecillitatē ſe hoībus
oñderet· eoſq; uiſibā docēt· Si quidē id uoluiſſet
ac maiore auctoritate ut profecto deo tunc em
auctore fieri ꝓcepiſſe celeſtib⁹ patriarchis· Si
ad ea uirtus ac potestas dei pōtens fuit
defuit· Cur igitur aliī ad docendos homines
nō ut deꝰ uenit· Cur uim ab imbecillis et mor
talib⁹ paſſus eſt· Cur nō manꝰ hoīm a uiuente
repulit· a diuinitate uirtutem· Cur nō manet
tutez ſuā ſub ipā ſaltē morte patefecit· ſed
ut ſualibus in inditū duct⁹ eſt· ut nocens
damnatus· ut mortuus ostenſus· Fefellit⁹ hī
diligent· nec quēq; patiar erubēſcē· Illa enī magē
et miſabili rōe ſt factum· Cui quicūq; perpe
nō tñ miſeri delinet dīm ab hoīb⁹ cē crucifixū
Verū etiā fuiſſe pudebit ne dīm quidē potuiſſe
credi· ſi ea ipſa q̄ arguit facta nō eſſēt· Et q̄q;
pōpta dat hoībus ad utrūq; mozes· q; fingit ali
oz· q̄ro ſi debeat ne ipe fieri q̄ papit· an nō
deberet· Si nō fecerit· ſolutū pōptū ſt· Si cēt
bona ſt q̄ papuit· ſi uerū hoīm in optimo
ſtatu collocauit· nō ſe debet ipe pōptor· a mō
ctuq; hoīm ſegregāe mē quos habitat ipſe·
Et ipi codē mō uindicū eſt quo docet cē unū
deuz· Ne ſi aliē uerit ipſe pōptus ſine fieri
detrahat· Ieuoz̄q; doctrinā ſuā fuerat· ſi te
ipā reſoluat qđ ubiq; mentiat aſtringē· Deinde
quiſq; aī audit pōptes nō vult ipm ſibi
neritatē pazēdi tūq; ſibi uim libertatis· admittē
Fatebit utiq; doctor hoc mō· Non poſſū fieri
q̄ uelit qm ſit impoſſibilia· Vetuſ me uiola
uerus aiunt· uetus libidine cōmouit· uetuſ do
lore ul mortē timet· Si hoc adeo cōtra naturā
eſt ut hiſ affectibus aliena uiuſa ſubiecta
ſint· Vel ſi adeo putaſ repugnare poſſe nate
et tu ipe q̄ papis fuit ut ſua fieri poſſet· Cui
autē ipe nō fuerat q̄ inſolētia ē· ut homo
liberto impune uelit leges· quib⁹ ipe nō pareat
pene diſce qui doces· et aliq; mozes ahoz
corrigas· tuos corrige· Quis negat uiſta eſſe
hanc tribulationē· Cū etiā in cōtemptū uenit

ca. m. 31. m.

hus nosr doctor/ et illustretur vicissim q̄ undebit
et ipse deludē/ Quid g̊ facet ille p̄ceptor si hec
ei fuerint opposita/ Quō adducet excusationem
otumaab⁹ nisi ut p̄ub⁹ fuctus doceat possibilia
se doce/ Unde cuenit ut plerūq̄ p̄ceptis nullus
obtempet/ Noiēs enī malunt exempla q̄ uerba
q̄ loqui fuale est p̄stare difficile/ Utinaz quitz
tam mlti bñ faciēt q̄ multa loquūtur bñ/ Sed
qui p̄ficiunt nec facūt abest ab hys fides.
Et si hominis fuerint exp̄nētur ut leuet si
deus opponetur ei excusatio fragilitatis hūane
Superest ut fuctus uba firmētur. q̄ d̄ phi fuce
nequint. Itaq̄ ai ipi p̄ceptores nuncūtur affirm⁹
quos uita p̄dicant oportē nemīnē possūt ad
uirtutē q̄n falso p̄dicant exuere/ Ob cāq̄ cū
putant neminē adhuc p̄fectū esse sapientem
west in quo sūme doctrine ac sce et sapie
sūma virtus et p̄fectu iusticia cōsenserit/ Ad
quidē uix fuit. Nemo enī pōt posse mūdū con
dituī talis exstitit nisi xp̄us. qui et ubo sapiā
induit et ubi doctrinā p̄ria uirtute firmauit.
Ego nūc obiciem⁹. Tu doctor es celo miss⁹
posse nō esse p̄fectus/ Nūdū de hoc loquor
quē de deo uenisse negam⁹/ Fingam⁹ aliquez
de celo esse nuncūdū. qui uitā hoīm studiōis
uirtutis instituat et ad uirtutē fabricet/ Nemo
dubiū pōt esse. q̄n is doctor q̄ celit⁹ mittet/ tm
scā sit uerū q̄ uirtute p̄fectus/ ne michi me ac
lestem strenuīq̄ differat/ Nam in hoīe mūdana
et ꝑna doctrina esse nullo pacto pōt/ Nec enim
mens strenua inclusa et tube corporis
impedim⁹ a cōprehendē per se pōt aut capere
uirtutes nisi aliūde docaturz/ Et si maxime
possit sūma tmē uirtutē apte neqat et oīb⁹ uagis
celestē quorū uatia in uisceribus cōtinet/ Eo fit ut
fricus doctor p̄fect⁹ esse nō possit/ Ut u celestis au
scāz diuinitus. uirtutē inmortalitas tribuit/ i docēdo
quoq̄ sicut in cetis p̄fect⁹ et ꝓsūmat⁹ sit neq̄ est.
Et id oīno fieri non potest nisi mortale sibi corp⁹
assumat/ Cuz autē fieri nō possit zano clara est.
Nam si uenat ad hoīes ut deus ut omittam q̄
mortales oculi claritatē maiestatis ei⁹ cōspicē ac
sustinē nō possit/ q̄ expe corpus nō fuerit q̄ docēt
ac p hoc doctrina ei⁹ p̄fectu nō exit/ Itaq̄n si au
sūma uirtus ei est dolorē patiendi pro iustitia et
fiaoq̄ p̄fectus/ si uirtus ē mortē ipsā et intētum
nō metuē. et illa tum forte sustinē/ Adhuc g̊ doc
tor ille p̄fectus et docē istu p̄ceptōr. et ostendē
faciēdo/ q̄ qui dat p̄ceptu uincēdi amputiē debz
oīm excusationū uias ut ipleat hoībus patiendi
naturā/ nō bi aliqua si pudoze/ et ni inhibuerz re
linquat uitā et p̄mia sit cōstituta. p̄ceptis q̄ potē
tiant nō pauē si uellent/ Quō igit̄ potit ꝑputari
excusatio nisi ut qui docet faciat que docet/ et
sit quasi p̄mium et manu p̄beat et porrigat secu
turo/ Quadmodū aī pōt fieri q̄ docet si non sit
filius ei quē docet/ Nam si nullu subiect⁹ sit passi
oni pōt ei docēti homo sic ignoze. Volo equidez
nō peccare si uincor. Induc⁹ sum enī amore fra
gili et imbecilli/ Hec est q̄ uastatur. q̄ nauscat.
que uolet. q̄ mouī timet/ Itaq̄ duor inutiē
et peccō nō q̄ uolo sed q̄a cogor/ Semno me et
ipē peccare. sed necessitas fragilitatis impellit
an repugnare nō possum./ Quid ad hc ignabit
p̄ceptor ille ustiae. quō confutabit ac redarguet

hominē qui delectus suus excusationē carnis oīdz
nisi et ipē carne fuit induc⁹. ut oīdat etiā car
nez posse ape uirtutem/ Cōtumatia enī zedargui
non pōt ni exemplo/ Nam hzē nō possūt q̄ do
ceas firmitatē/ nisi prior ea fcās q̄ natū hoīs
pclius in utra uirtutī vult ni nō aī uerua sz
etiā aī uoce peaute/ Oportet magistrū doctorēq̄
uirtutis hoīs similiī fore fieri/ ut uicēdo peccatū
docaat hominē uincā ab eo posse peccū/ Si uero
sit inmortalis exemplū ꝑuenē hoī nullo mō pō.
Excidet enī conflans aliquis ac dicet. Tu quidē
nō peccas q̄ liber es ab hoc corpe. nō acapisas
q̄ inmortali michi est necessariū/ Michi uero
mutat⁹ zebus opus est ut tueat hanc uitā/ ayor
tē nō timeo. q̄ mala in te nō pōt. Dolorē qtem
pius. q̄ nulla uim pati potes/ At ego mortalis
utriusq̄ timeo/ q̄ cruciatus michi grauissimos i
ferunt. quos tollerare carnis infirmitas non pō.
Doctor itaq̄ uirtutē cā hanc excusationē debuit
hoibus auferre/ ne quis q̄ primus naturam pon⁹ allē
bat/ q̄ culpe sue/ Ergo ut p̄fectus esse possit michi
ei debz appm ab eo qui docendo⁹ est/ ut si forte dis
cit impossibilia p̄cipiat/ uideat/ Ecce ipē facio. Ut
ego carne induc⁹ sum. au⁹ est peccare propriuz.
Et ego caudez carnē gero/ et tñ p̄cīa in me nō do
minat/ Michi opes cōtempue difficile ē q̄ uim nō
alie possit in hoc corpe/ Ecce ni corp⁹ et ni pugno
contra oēm cupiditatē/ Non possū pro iustitia ni
dolorē ferre nec mortē/ q̄ fragilis sum/ Ecce et i
me dolor et mors habet p̄cipē/ et ea ipsa q̄ timeo
nunc/ ut uictorē te faciam dolorus ac mortis/ pri
or uado per ea q̄ sustinere nō posse p̄tendis/ Si
p̄cipientē seq̄ non potes seqze annectētes/ Fabula
tu hoc modo oīs excusatio est. et fatezi hominē
nate est sua culpa iustū esse qui doctorē uirtutis
et cunctis ducē nō sequat/ Videt g̊ q̄to pe
fectior sit mortalis doctor. q̄ deus esse mortali
pōt/ q̄ inmortalis qui pacāz docē nō pōt q̄ subie
ctus passionib⁹ nō est/ Nec hoc nī eo ptinet ut
hoiem deo p̄feram/ si ut oīdam neq̄ hominē
p̄fectu doctrina esse posse/ nō sit idem de⁹ ut ange
tozitate celesti naturā parēdi hoibus imponat
neq̄ dm/ nisi mortali corpe induatur. ut p̄cepta
sua fuctus adimplendo actōis parēdi necessitate
astringat/ Liquido g̊ apparet cū q̄ inter deū et
ustiae magistez sit corporale esse oportē/ nc aliē
fieri posse/ ut sit illis plena et p̄fectu doctrina
nisi hēat radicē ac fundamētū/ stabiliterq̄ apud
hoiēs atq̄ fixa pmaneat/ ipm autē subire carnis
et corporis inbecillitatē. uirtutē q̄ in se ceapi doc
toris ut eam simul et ubis docat et fuctus/ uez
subiectū esse mortī et passionib⁹ auctus/ qui et i
passione tollerāda et i morte subeūda uirtutis
officina usant⁹/ Huc oīa ut dixi ꝓsūmat⁹ doctor
p̄ferre debet ut docat posse p̄ferri./ Discāt
ignari homines et intelligant/ quare deus suum⁹
aī legatū ac uicarium suū mittere ad erudiēdā
p̄ceptis ustiae sue inmortalitatē/ mortali uoluit
cū carne indui et cruciatu affici/ et morte mul
tari/ Nam aī ustiae nulla esset in tra/ Doctorē
misit quasi unā legem ut nomē ac templuz
nouū conderet/ ut verū ac pium altri per omnes
tras ubis et exemplo seminaret/ Sed timē ut
certi esset a deo missū nō illū ut nasci oportu
sicut homo nascat. ex mortali utiq̄ concretus

ca.m.39.m

ca.m.40.m

ca.m.41.m

31

sed ut appareat illuz etiã in hoĩe esse celestẽ ẽtatẽ
est sine opera generatis. Habebat enĩ spiritalẽ pa
trem dñm. Et siat pat spũs eius deus sine matre
ita mat corpis eius ugo sine pre. Fiat igit̃ deus
et homo nit deũ atq; hoĩem medius constitutus
Vnde illuz grea. ΘΕΟΣΥΤΕΡΟΣ uocauit. ut hoĩem
ꝑduc ad deũ pslz id est ad imortalitatẽ. qz si de
tantũ fuisz ut sup dictũ est exempla uitutis homi
ꝑbẽ non pollz. Si homo tãũ nõ pollz hoĩes ad uilis
ciam ogẽ. nisi auctoritas ac uitus hoĩe maior ac
ederet. Eteñ cũ ostet homo ex carne et spũ. et
opertat spm usticae opib⁹ emẽdi. ut fiat et⁹
carno qñ terrena est idcoq; mortalis copulatũ
sibi spũ trahit sedi. et ab imortalitate duat ad
mortem. Ergo spũs carnis expe due esse hoi ad
imortalitatẽ nullo pacto potest. qñ caro ipedit
spm quo min⁹ deũ sequatur. Est enĩ fragilis
et subiectu pto. peccatũ autẽ pabulũ mortis.
Itaq; idẽo mediator aduenit. id est de⁹ in car
ne ut carno cũ sequi pollz et eripet hoĩem mor
au⁹ ẽ dnãtio in carnẽ. Ideo carne se induit. ut
deuincis carnis edomitis. docet nõ necessitatis
esse peccare. sed ꝓpositi ac uolũtatis. Una enĩ
nobis et magna et ꝑpua ci carne luctatio ẽ
au⁹ ĩfinite cupiditates preuit. nãz nec dom
nuz uerme patiũtur. Si cam uoluptatib⁹ et ille
ebrius suauibus mãcapanim mortis afficiunt se
pena. Quib⁹ ut repugnare possem⁹ de⁹ nob uiaz
supande carnis et apuit et oñdit. Que uirtus
pfectu et oib⁹ muneris absoluta corona unacũb⁹
et mortem imortalitatis inpitur. Diuit
humilitate et fragilitate et passione. cui hec deus
subire maluerit. nisi ipsi⁹ causas ratio reddẽ
da est et nis cautelanda. Quid sũi⁹ pz. a pri
apio dispositũ. et qñadmodũ ametu q gesta sũt
ordinauit. nõ tñ dominato ꝓphiaũ q m ypõ ia
pcessit. sed etiã ratio ipsius passionis docet. Que
aliqs enĩ passiu est nõ fuerũt ĩfama. Si habuerũt
figuã et signficantiã magnã. sicut etiã diuina
illa opa que fecit quozũ uis et pten ualebat
quidez i pñs. sed declarabat aliquid i futuruz.
Aperuit eorũ lumina celestis urt⁹. et lucẽ nõ
uidentib⁹ reddidit. Et hoc facto signficauit soe
ut euisus ad gentes que dim nescirent. misi
ricti pcepta illuãret. lucẽ sapiẽ. et ad ueri
tatẽ ostendãdaz oculis cordis aperet. Deze
enĩ ea sũt qui celestia nõ uidentes et tenebris
ignoratie caligisi. terrena et fragilia venamur.
patefecit aures surdoz. Non utiqz hactenus uis
illa celestis opata est. sed declarabat breui fore
ut qui erant uitatis exptes. et audirent et itel
ligerent diuinas dei uoces. Deze enĩ surdos
diuitis qui celestia et uera et finienda non au
diunt. Mutoz linguas m eloquiũ soluit. Io
mirabilis etiaz cũ faceret potẽtia. Si mouat huc
uitutu alia significatio. que oñderet mox futuruz
ut uerũ celestium nupz ignati perpin sapiẽtie
disciplina de deo et uitute disserẽt. Nam qui
rationẽ diuinitatis ignorat. is nec eiusdem et
mut⁹ est. licet oĩm sit disertissim⁹. Lingua enĩ
ad uerũ loqui exprit. id est uitutẽ maiestatẽq;
dei singulariter interpretari. tum demũ officio na
ture sine fingitur. Si uero falsa loquitur
in usu suo non est. et ideo infans sit necesse ẽ
qui diuina proloqui non pot. Pedes quoq; clau
dozũ ad officiũ gradiendi reformauit. Laudabil'

diuum opis fortuito. sed figura id cõmonebat. q̃ co
habitus exteribus uite scalaris ac deuie uez uerum
ns aperiretur. per quod gradierẽtur hoĩes ad dei
grãm consequendam. Se enĩ ue claud⁹ ceciss̃mãd⁹ est
qui caligine ac tenebris insipiẽtie implicat⁹ z q⁹
tendat ignarus. offensibilib⁹ et arduas gressib⁹
per uiam mortis meditr. Item labes et macula
inquinatoꝝ corpoꝝ expurgauit. Non cerigua im̃or
talis potẽtie opa. uerũ id portendebat hec uis q̃
prauoꝝ labibus ac uitioꝝ maculis inquinatoꝝ
doctrina ei⁹ purificatura esset exuuitioe usticae.
Leprosi enĩ atq; elephantiaci delinit habere quos
ul' infinite cupiditates ad sceleza. ul' illicabiles
uoluptates ad flagitia compellũt. et deteriorum
maculis multoz labe afficiũt. sempitina. Iacẽna
mortuoꝝ corpora exercet. eosq; noĩbus suis ĩcla
matos a morte reuocauit. Quid congruẽtiꝰ deo
quid miraculo dignius om̃ seculoz. q̃ praesaz
uitũ resignasse. completisq; hoĩm temporib⁹ tẽpora
adiecisse ꝓphetie archana mortis reuelasse. Si hec
menarrabilis potestas ymago uitutis maioie fuit
q̃ demõstrabat tantũ uim habituzã doctrinaz suã
ut gẽtes m orbe toto q̃ aliene adeo subiecte mor
tuerunt. cognitione uere luminis animate ad im
mortalitatis prima puenirent. Eos enĩ zẽ mor
tuos existimauerit. qui patriẽ uite deũ nescientes
atq; animas suas. a celo in terram depimẽtes in
lapsos etne mortis mancipant. Que igitur
aĩ faciebat ipresens. ymagines erant futuroꝝ
que in lesis affectisq; corpoꝝ exhibebat. ea
spiritalis figuzã gerebant. ut et in pñti uir
tutis nobis terrene opa eius. signficarinaz quoq;
maioris potestatis habuerunt. Item etiã passio nõ
simplex neq; supuacua nec fortuita pcessit. sed
ut illa q̃ fecit magnã uitutẽ ac potestatẽ doctrine
eius signficabant. Sic ea que passus est odio
futuraꝝ messe sapiẽtiaz micabant. Acti enĩ pter
ac fellis abus acerbitates et amaritudines i hac
uita sectatoribus ueritatis pollicebatur. Et q̃mis
passio ipsa per se acerba et amara sit. tamẽ ipsam
nobis futuroꝝ tormẽtoz dabat. que mortalib⁹
in hoc seculo uitus ipsa promit. tamẽ illi⁹ noi
abus et potus in os doctoris nri ueneno pfi
sionaz nobis ac laboruz et miseriaz pbeat ex
emplu. Que oia tollere ac ꝓpter necesse est
eos qui ueritatẽ sequũtur. qñ ueritas acerba est
et inimica oĩbus qui uitutis exptes utilitatẽ suã mor
talibus uoluptatib⁹ dederũt. Iam corona spinea
capiti ei⁹ impositam id declarabat fore ut diuinas
sibi plebem de nocentib⁹ congregaret. Corona
enĩ dicitur circulans in orbem ppli. Nos autẽ q̃
ante cognitionẽ dei sum⁹ simile spine id est mali
et nocentes exam⁹. ignorantes quid essz bonũ. et a
ustice notione atq; operib⁹ alieni oia sceleze ac
libidine polluebam⁹. Flecti ergo ex duum atq; sem
sam dei apud angim⁹. qz cõuocati ab ipso et ara
fusi undiq; ad eius magistro et doctori deo assis
tim⁹ regemq; illuz mũdi et oĩm uictoriaz dñz
coronam⁹. Quod uo ad crucẽ spectat magna in
ea uis et ratio est quã nunc corializ ostendẽ de⁹
nãq; sicut supius expositu aĩ statuisz hominem
liberare. magistrũ uitutis legimus in terra. qui et
pceptis salutaribus formaret hoĩes ad ĩnocẽ
tiam. et opib⁹ factis q̃ pritibus ustice uias pa
reret qua gradiens et doctorẽ sui sequẽs ad ui
tam puenire. Is igitur corporat⁹ est et uestr

cazus nduti⁹ ut hoī ad quē doctrī uenerut ū
tutis et exempla et natanētu plureț | Sed aī m
oīb⁹ utr offensis ulhac spramē pbuiss ut doloir
quoq; pacās · mortis cōtemptū qb⁹ pfecta et con
sūmata sit ūtus trahēt homines | Venit m manū
impie nationis aī et utinē potuiss sacēta futuru
quā gerebat | et repellē catas ūtute qua undiq;
lia sraebat · Sustinuit igit̄ exuat⁹ ac ubera
et spinas · postremo etiā mortē sustapē non ve
culant | ut homo illo duct subactū et cathena
tus mortes aī suis tryumpharet ·
| Cur aut̄ sūm⁹ pr̄ ip potissimū gen⁹ mortis
elegerit quo affia eū sineret | hec vatio est ·
Dicat eni forte aliquis · Cur si de⁹ fuit ꝛ noi
nolunt nō saltē aliquo honestō mortis guē alte
ri⁹ est · Cur potissimū exuce · cui tā infami guē
supplicij · q; etiā hoī libero q̄ius nocēte uideat⁹
indignū · p̄mū q; si qu̇ huius aduenāt · ut
huiusmō et nfirmi solent | ne quis eiusdē omo
qui eū nō possit imitari | Deinde ut integ⁹ tus
corp⁹ eius sepulture · quod die fāo zelitzgi
a mortuis oportebat | Ne hoc eni aliq; ignorā
dū est q; ipē ante de sua passione p̄dicaue
etiā ip notū fieret | habere se protestatē aī uelit
deponēdi spīm et zelumēdi · Sufficiens itaq; ti
spūi spōnte deposuerat | necessario ei⁹ infirmitas
nō putauerūt ossa ei⁹ frangē | sicut mos eorū
erat · sz tūtūmodo lat⁹ eius pforauerūt ·
| Sic integrū corpus panibus detractū est et
sepulchro diligenter inclusus | Nec oīa iniqa
facta sūt ne lesum atq; diminutū corpus ad
resurgēdū inhabile reddēret | Illa q̄q; papua
fuit causa · aut deus exuce maluerit | q; illa ex
alteri aī finis necesse oībusq; gentib⁹ passionē
dei notescē | Nam q̄n⁹ si qu̇ patibulo suspēdimur
et cōspicuus est omnibus et cetis altior | Crux
pti⁹ decus est que significaret illuc tam cōspi
cui tamq; sublimē fructū | vt ad eū cognoscē
dū pariter et colendū currere nationes ex omni
orbe cōuerterent | Deinde nulla gens tam in
humana est | nulla regio tam remota cui aut
passio eius · aut sublimitas maiestatis ignota
sit | Extendit ergo in passione manus suas orbē
q; dimensus est | ut etiā tunc oīderet ab ortu
solis usq; ad occasum magnū pplm ex omīb⁹ lin
guis et tribub⁹ congregatū sub alas suas esse
ventuzū | et signū illud maximū atq; sublime
frontibus suis suscepturū | Cui⁹ rei figuram
iudei etiam nūc exhibent aī limina sua de
agno notant | Deq; eni paschate egiptios
ut ab ea plaga immunes fierēt hebreos | p̄cepit
eis | ut agnū cōdidū sine macula immolarent ·
ac signū limināibus suis de sanguine ei⁹ inpo
nerent | Utiq; aī egiptioꝝ p̄mogenita una
nocte interissent · hebrei soli signo sanguinis
tuti fierent | nō q; eoꝝ peccatis tūtum in si
bum gerebat · aut hominibus saluti essz · sed yma
go fiebat venturi futuraq; | Agn⁹ eni immaculat⁹ sine
macula xp̄us fuit · deest innocens et iust⁹ et sanc⁹
qui ab hostem iudeus immolatus saluti essz oīb⁹
qui signū sanguinis in aste crucis qua sanguinez
fudit in sua fronte conspexerint | Frons enim
sūmū limen est hoīs et signū sanguīe delibutū

crucis significatio est | Denq; immolatio pascalis
hostis ipsius qui factus est pascha nominatur · Trucoy
uacrcyn q̄ passionis figura est quā de⁹ p̄scius
futuroꝝ tradidit per moysen pplo suo celebran
dam · | Sed tum figura ualuit in p̄senti ad depellē
dos periculū ut appareat q̄ntū ueritatis ipsa uali
tura sit ad plenum dei protegēdam · in extrema
ma⁹ ozbis necessitate | Cuius autē ut in qua plaga
tum hominis sint futuri qui signū hoc uexi et
diuini sanguinis in sūmo corpore sui notauerīt
in nouissimo libro docebo · | Nunc sanc est re
hui⁹ signi potestia q̄ntū habeat exponē | Quātu t̄roi
sit demonib⁹ hoc signū | facit qui uiderit q̄m⁹
aduersan per xp̄m de corporib⁹ q obseruarint signū ·
| Nam sicut ipse aī nec hoīes agēte inuisos demo
nes ubo fugabat · homiq; mētes inquietas et malis
uicinis⁹ fluctuatas in sensus p̄stinos reparabat ·
| ita nūc sectatores eius eosdē spūs inquinatos de
hoībus et noīe magistri sui et signo passionis exclu
dunt | Cui⁹ rei nō difficilis est probatio | Haz cum
hoīes sues īmolant si assistat aliquis signati hō
tam graues sacra nullo mō litant nec responsa
potest cōsulē⁹ reddi uates · | Et hoc semp causa
papua ushuaz plequēdi malis negabus fuit ·
| Cū eni quidam numinū⁹ uri sacrificātib⁹ diis
assisteret · imposito frontib⁹ suis signo deos illos
fugauerit | ne possent in uiscerib⁹ hostiaꝝ fu
tura depingē · | Ad aī intelligēt aruspices illigā
tib⁹ hystē demonib⁹ quib⁹ ꝑfricarāt cōquerētes
pphanos homines sacris uitandis adegerit pricā
pes suos in furorē | ut expugnaret dei templū seqi
uo sacrilegio cōtaminarēt · q̄ grauissimis plequē
tur penis expiarentur | Nec tamē ex hoc ipō aca
hommes intelligē possint aut hanc esse ueram
religionē an ad tempus tantū uis testi · aduersā
fallacem que subsistē aut congredi non pōt | Sed
aut hoc deos nō metu uerū odio facē quasi q̄s
q̄ possit odisse misi cui q̄ aut nocear a possit nocē
simo uo congruēs maiestati sint | ut eos quos
oderant p̄sentib⁹ penis afficiāt | putent q̄ fugiāt ·
| Sed qm̄ neq; aduersi ad eos possūt · in quib⁹ celestē
notā uiderint | nec his nocē quos signo īmoīle
mutauerit | tāq; inexpugnabiles muro⁹ lacessunt
eos per homines et membra plequūtur | alienos ·
| Quos profecto si esse cōfitēt⁹ uitam⁹ · Nescisse est
eum uerā esse hanc religionē | que et rationē de
uinū nouit · et altiora intelligit · et vim zeti
dit | et eos spiritalib⁹ armis domitos ac subac
tos cedē sibi cogit | Si negant | testimonis poe
tarū ac phoroꝝ refellētur · | Quod si esse et ma
los esse mihaas | quid superest misi ut alios ee di
cant deos | alios demones | Reprimāt igit̄ nobis
differētiam gnis utriusq; · vt sciam⁹ q̄d colēdū
quid execrandū sit | Hēant nec mē se aliquod cō
sortiū · an uo minima sint | si sint aliqua necessi
tudine copulati | quatenus eos discernem⁹ · Aut
quomō utriusq; gnis honorē cultū q; miscebim⁹ ·
| Si aut̄ sit inimica · cur aut demones deos non
timent · aut dii demones signē nō possunt | Nec
aliquis mistrem demonis primus temēre effertur
misauit | Quemn⁹ hunc in Ioues optimi maximi
templū | nisi q; sanae hoīes impie nefas i ecclesia
pii ui appellimus finiū | ubeat utrumlibet facere
dos dei sui uoce ut nocens ille spūs excat
hoīe | nullo id pacto fieri pōt · Cuius igit̄ nisi dei

est/si subiectos sibi demones nō habent/ Ut uero
idem demones adiurati per nomē dei uiui pro
tui fuguit/ Que ratio est ut xpm timeāt/ iouē
autē nō timeant· nisi q idē st' demones quos
uulgus deos esse opinatur/ Denq si gsultauerit
in medio/et is quē constat meruisse demonis
ppria et delphica apollinis uates eodem modo de
nomē horrebunt/et tam celeriē exierit de ore
suo appollo q̄ erubit de hoīe spūs ille demoniac⁹
/et aduzato fugerit deo suo uates ī ppetuū con
ticescet/ Ergo idem st' demones quos fatēmur ca
candos esse/ydem dij quib⁹ supplicant/ Si nob
arcendū esse nō putant/ardent homezo qui
simul illū iouez demonib⁹ aggregauit/ Sed et
alij poetis et philosophis qui eos dē modo de
mones· nō deos nūcupant· quoz altū uezuz
altezū falsum est/ Illi cui neq̄ssimi spūs ubi ad
uitātur ubi se demones cōfitentur/ ubi colūtur
ubi se deos mētiūtur/ ut erroēs hoīb⁹ īmittant
et aduocant a dei uezi notione· per quā solus
potest merz etna uituz/ Idem st' qui deiandri
hoīs causa nauos sibi aultus p duilas regiones
condidezūt/ mētus tamē assūptis q̄ noibus ut
fallent/ Nam q̄ dimittē p scipōs affectare nō
potezant/ asauezūt sibi noīa putētuz regū· sub
quoz titulis honozes sibi deoz uīdicazent·
Cui error discuti pōt et in hac uitaz ptrahi·
Nam si quis studet alacus unquiq̄ cōgreget eos
quib⁹ pzcipua est fazes ab miseriz aiāe/ Euocent
iouem· neptunū· vulcanū· apollinez·
patrēq̄ oīm saturnū/ Respondebunt ab miseriz
oīs· et mirogati loquētur· et de se ac deo fute
būtur/ Post hec euocant xpm· nō adezit· non
apparebit· q̄z nō amplius q̄ biduo apud miseros
fuit/ Quid hac pbatione certius proferri pōt·
Ego uō nō dubito q̄n ad uezitatē trasmegist⁹
hac aliqua ratione puenit qui de deo pr̄ oīa
et de filio locut⁹ est multa que dīna cōtēmut
archanis/ Quoz cā ita se hēant ut ostendam⁹
appazet nullaz aliam spem hoī esse ꝓpositā· nisi
ut abiectis uanitatib⁹ et erroe miserabili din
cognoscat· et deo sezuat/ nisi hunc temporalis
uenūcet uite/ac se tudinētis uilitae ad aul
tū ei religionis mīstuat/ Hac cū conditioe
gignimur/ et generāti nos deo nisu et debitu
obsequia pbeamus/ hunc solū nouerim⁹· hunc
sequamur/ Hoc uinculo pietatis obstricti deo
et religioni sum⁹/ Unde ipa religio nomē acce
pit· non ut aczo mt̄pretat⁹ est a rēlegendo
qui in libro de natura deoz scaīdo ita dixit·
Non enī phi solū etā uezū maiozes nostri
superstitionē a religione sepauezūt/ Nam qui
totos dies p̄cabāt̄ et īmolabant ut sui sibi
filij superstites essent· superstiosi sunt appellati·
Cum autē oīa que ad aultū deoz ptinerent
retractarent et tūq̄ zelegerent· hij st' dicti reli
giosi ex zelegendo· tūq̄ ex elegēdo elegantes·
ex diligēdo diligētes· ex intelligēdo intelligē
tes/ Hoc enī ubiq̄ omnibus inest uis relegēdi
eadem q̄ in religioso/ Item fere est in superstitioso
et religioso· alterū uerū nomē alterū laudis·
Hec mt̄pretatio q̄z uepta sit ex re ipa licet no
scaze/ Nam si in hyspidez dies celendis et super
stitio et religio ūsatur exigua ul' potius nulla
distantia est· Quid enī michi afferet cause
cur pcari pro salute filioz semel religiosi et itē
deaes fuerze superstiosi esse hoīs arbitretur/ Si
cui semel fuerit optimū est q̄to magis sepi⁹/ Si
hora prima ergo et totu die/ Si cui hostia placa
bilis· placabiliores utiq̄ hostie pluzime qua
multiplicata obsequia deuezētur potius q̄ of
fendunt/ Non cui nobis odiosi uidētur hij fa
muli qui assidue et frequētes ad obsequiū fuerint
sed magis cari/ Cur igitur sit in culpa et nomē
reprehensibile acpiat qui aut filios suos ma
gis diligit aut deos magis honozat/ Laudetur
autē qui mun⁹· Quod argumētū etiā ex cōtrario
ualet/ Si cui totos dies p̄cari et īmolare ēmunis
est ergo et semel/ Si superstitem filios subinde op
tare nimiosū est superstiosus igitur ē et ille q̄
etiā rato to optauit/ Aut aut uiuj nomē sit ex
eo tractū quo nichil honestius nichil ustri⁹ opti
potest/ Nam q̄ aut religiosos a relegēdo appella
tos qui retractent ea diligētez q̄ ad aultū deo
rum ptinent/ tuz illi qui hoc sepe in die fuerāt
religiosorū nomē amittunt/ cui nul'o utiq̄ diu
gētus ex assiduitate ipsa relegunt ea quibus dij
colūtur/ Quid ergo est/ Nimiū religio uezi aule⁹
est superstitio falsi/ Et omno quid colas mē est nō
q̄admodū colas aut quod p̄cer/ Sed qua dez
aultores religiosos se putant/ cū sint superstiosi
nec religionē possint a superstitōe discēne/ nec
significātiaz nois exprimere/ Verum⁹ nomē
religionis a vinculo pietatis esse deductū· q
hominē sibi deo religauit et pietate cōstrinxit
/q̄ nos sezuire ei ut duō et obsequi ut patri
necesse est/ Eo melius ergo id nomē luceretur
ut p̄tatus est/ qui aut religionū se nodos sol
uere/ Superstiosi autē uocāt̄ nō q̄ filios su
perstites optant· Omis enī optam⁹/ sed aut hij q̄
superstite memoziā defunctoz colūt/ aut qui
patrēbus suis superstib⁹ colebant ymagines eo
rū domu tūq̄ deos penates/ Nam qui nouos
sibi titulos assumebant ut indeoz uite mozta
os honorarent/ quos ex hoīb⁹ in celū receptos
putabant/ hos superstiosos uocabunt/ eos nō
qui publicos et antiquos deos colent religiosq̄
nōūbant/ Unde virgilius· Vana superstitio ue
terūq̄ ignara deoz/ Sed tū uerēs q̄q̄ deos
īuenam⁹ eosdē mō cōsecutos ee post obitum
superstiosi ergo qui multos ac falsos deos co
lunt· nos aut religiosi qui vnū et uerū deo
supplicam⁹/ Fortasse q̄rat aliq̄s quō am
deū nos vnū colē dicam⁹ duos tū alleuem⁹
deū patrē et deū filiū/ Huc assenezante pe
uolq̄ in maximū impegit errorē· quib⁹ am
plabilia uidrant esse q̄ diam⁹ in hoc uno la
bare nos arbitrāmur· qd et alterū et mortale
deū futeamur/ De mortalitate iam dem⁹
nūc de vnitate uocam⁹/ Cū dicam⁹ deū pa
trem et deū filiū nō duos dicam⁹ nec ut
q̄ secūm⁹· q̄z nec pr̄ esse sine filio pōt nec
filius/ a prē sezuz/ Siquidē nec pr̄ sine filio
nūcupari· nec filius pōt sine prē generari·
Cū igitur et pr̄ filiū fuerit et filius patrem
una utriq̄ mens· vnus spūs· vna substātia
est/ Sed ille quasi exuberans fons est· hic tq̄
defluens ex eo riuus/ Ille tūq̄ sol· hic quasi
radius ex sole porrectus/ Cui quī saluo pri
et filio et spū sc̄o unus est nō separat/ sicut ī suo

ca.m. 47.m

ca.m. 48.m

a fonte /nec radius a sole· q̄ et aqua fontis m
uno est /et solis lumē m vadio /Eque nec nox ab
oze se ūgi /nec ūtus aut manꝰ a corpe duel
li potest /Cui igitur a ꝑphēs ītē manꝰ dei et
ūtus et sermo dicatur /utiq; nulla discretio ē
/q̄ et lingua sermonis ministra· et manꝰ ī qua
est uirtꝰ mdiuidue sūt corpis pronunces /Pro
pzioze utiq; exemplo liber /Cui quis habz filiū
quē vnice diligit /qui tamē sit m domo et m
manu pris /licet ei nomē diū putchabētq; om
cedat /aulā tamē uice et domꝰ una et vnꝰ dūs
norātur /Sic hic mūdus una dei domꝰ est /et fi
lius ac pz̄ qui vnanimes uoluūt mūdū /deꝰ vnꝰ
q̄ et vnus est· tūq; duo· et duo tūq; vnꝰ /Neq;
/pat̄ in filio q̄ uoluīmn prū fidel̄ paret /nec
ūq; fmaat aut fecerit /nisi qđ patz aut uo
luit a' ullis /Nemq; vnū deū esse tam patrē
q̄ filiū· ysaias in illo exemplo quod supernus
posuimꝰ oūdit· aī diceret /Adorabunt te et
in te p̄cabunt̄· qñ in te deus est et nō est
alius deus p̄ter te· /Sed et alio loco silē aut·
Sic dicat deus rex isr̄l et qui eruit eū deus
eternus /Ego p̄mꝰ et ego nouissimꝰ et p̄t̄ me
nō est deus· Cum duas psonas ꝓposuiss̄ de
tegis id est xpī et dei pris /qui cū pꝰ passionē
ab inferis exaīauit sicut obtendisse dicitꝰ Hiere
phēm q̄ aut /Et de manu inferorū eruā eos· tamē
ad utrāq; psonā referens intulit· et p̄t̄ me nō ē
deus /aī possis dicē p̄t̄ nos /Sed sus nō erat plāt
nūo sepationē tante necessitudinis fieri /Vnꝰ est
eū solus liber deꝰ sūmꝰ carens origine· q̄ ipse
origo verū /et in eo simul et filiꝰ et oīa q̄ metur·
Quapropt̄ aī meus est uoluīmus altius in altō sit
ut potus una in utroq; mito /unꝰ deus uterq;
appellatur /q̄ quicq; est in p̄e ad filiū trāsfluit·
et quicq; est in filio /a p̄e descendit· /Non potest
igitur sūmꝰ ille ac singularis deꝰ nisi per filiū
colī /Cum colī p̄em se colē nō putat /sicut fi
lium nō colit ita ne p̄em quidē colit /Cum autē
filiū suscapit et nomē eiꝰ gerit /is uero cū filio
sit et p̄em colit /qm legatus et nūtius ac sacer
dos sūmi p̄is est filius· /Hic templi marmu ē
ianua· hic lucas ua· hic dux salutis· hic ostiū
uite· /Sed tī qm multe hēses extitezunt
et mstruenbꝰ demoniī ꝓfis dei salsus ē /Retēm
nāda ē nobis uitus breuit /et in suo ꝓpo domi
alio collocanda /ut si quis aquā uite capit hau
rire /nō ad detrutos lacus deferat̄ /qui nō hūt
uenam /si ubiumq; dei fontē nouit quo irrigā
tus plēnus luce ponatur /Ante oīa faze nos quet
et ipm et legatos eiꝰ p̄dixisse qđ plime secte
et hēses habebunt exitē q̄ cōuersias sā corpis
rūpzent /ac monuisse ut sūma ꝓuidētia caue
remꝰ ne qī in laqos et fraudes illiꝰ adisarij
nrī aī quo nos luctari deꝰ uolut madūmꝰ /tū
dedisse eīm mādatu q̄ ī ꝑpetuū aulvdie debem⁹·
Quoriī pleriq; īmemores deserto uitē celesti
uias sibi demas pz aufractus et papina cō
dixerunt /pz que ptes plebis meantz et sim
plicem ad tenebras mortēq; deduānt /Quod
quatenꝰ admixit cepnā /fuerūt quidaz nrōz
ul' mīnꝰ stabiles fide· ul' nnnꝰ docti· ul' mīnꝰ
cauti /qui dissidiū fugerēt unitatis et celestiz
dissipazent /Sed hī quoriī fides fuit lubrica aī
deū uosq; se et celere simulazent augendis

opibus et honoz studētes affectabāt maximuz
sacdotiī /et a potioriꝫ uctu secedē aī suffzagā
toziꝫ sine maluerūt q̄s eos terze ꝓpsiuos q̄ꝫ
habuerant ipī ante ꝓpm· /Quidā uero nō satis
celestiꝫ luteris eruditi aī ueritatis amissatoriꝫ
respndē nō possent /obiectiꝫ ul' impossibile ul'
magnū ēs esse ut deꝰ m utero se mulieris ī
cludāt /nec celestē illaz maiestatē ad tūtū mīi
mutatē posse dedua /ut hoībus cōtemptu· teri
sui ꝯtumelie· et delubro essz /Postremo etiam
eruaamētu ꝓferret atq; execrabili patibulo fi
gēret /que oīa aī neq; ingenio neq; doctrina re
ferē ac zelucidē possent /nec cui vim r̄oēmq;
prenꝰ pudebant /deprzauan st' ab itinere zecto
et celestes hās ouzupezūt /ut nouā sibi doctꝝ
nam sine ulla radice ac stabilitate componēt·
Non nulli autē falsoriī ꝓphāzū natalicio illecē
de quibus ueri ꝓphē et ipī p̄dixerant /eraderit
a doctrina dei et traditione uerā zehqzunt·
/Sed illi oūs demoniās fraudiꝫ inuecti /quas
plurice et caue debuerāt diuī nomē et cultum
per ipzudentiā potezūt /Cui cui fziges· aut
nouatiam· aut ualētiniam· aut arriam seu quibz aliq̄ noīant
/xpīam esse deliezunt /Hiꝫ qui /xpī noīe amisso
humana et extēna uocabula induerūt /Sola ig
catholica ecclesia est que uerū cultū retinet·
Hic est fons ueritatis /hoc domicaluī fidei· hoc
templū dei /quo si quis nō introiuit ul' a quo
si quis exierit ab hac uite ac salutis alienꝰ est·
Hemunē sibi oportet ptmaa cōcretatiōe blādiri·
Igitur eū de uita et salute au nisi caute ac
diligēter cōsulatur amissi et extinctu erit /Hz
tamē q̄ singuli quiq; actus hēticoz se potissimū
xpīanos /et suā esse catholicā ecclesiā putent
secundū est illā esse uerā in qua est confessio et
pnā /que prā et vulnera quibꝰ subiacem ē im
becillitas carnis salubrit curat /Hec nūc
pauas admonēdi grā retuli /ne quis errorem
fugē aupiens maiore implicat̄ errore /Dū pne
tvale uitantis ignorat· Postea plenius et uberiꝰ
contra oīs mēdaciorū secus ꝓpo separatoq; ore
repugnabimꝰ /Sequitur ut qm satis de religiōe
vera et sapiā locuti sumꝰ in proximo libro de
Judhaa dissezamus·

Explicat liber quartus de ue
ra Sapientia·
Incipit liber quīmus de Jud
aa· Capitulum primum·

Qui est apud me dubiū dōm
me imperator maxime quin
hoc opus nrm quo singulaiꝫ
ille rerū conditor et huius
vniuersi rector asseruit /si q̄s
attigerit /ex illis inepte reli
giosis ut sunt /nimia superstitione impacientes
insectetur etiā maledictis et uix tecto fortasse
premapio afflagit ꝓcaat execretur· Sequi inepti
arbitri sacrilege cōdemnari atq; astringi putet si
hec aut legit paacent aut audiat /Ab hꝰ tamē
si fieri pōt humanitatis uice postulamꝰ ut nō
priꝰ dampnet q̄ minime agnouit /Nam si sac
legis et pditoriꝫ et uenefica potestas defen
denda sui datur nec pdampnari quēq; ī agēda

causa licet. nō iniuste petē uidemur/ ut si quos ille
erit qui magerit in hec/ si legerit plegerit/ si audiat
sententiam pferat in eerzemū/ Sed nouu hoīm pri
natiam/ Nūq̄ impetrabim⁹/ timent enī ne a nob
zenerit man⁹ daze aliqū clamāte ipū uitiate cogā
tur/ Obstrepunt igit̄ et mīadunt ne audiant.
et oculos suos oppīmūt ne lumē inderāt qđ offerim⁹
Quo plane ipī diffitenniā fiue pdite roīs oīduē
cāi neq̄ cognoscē neq̄ congredi audeant. q̄ sanē
se fuale superi/ Et ideo discaptatiē sublata
pellitur e medio sapiētia iugeri tiuires ut aut
eunuē. Et q̄ studeut dampnaē tūq̄ nocentes
quos sciunt/ utiq̄ innocentes coulnē/ de ipā inocē
tia nolunt/ quasi uō maioz migueras sit pbaī
innocētiaz dampnasse q̄i maudiuz/ Sed ut diui
verētur ne si audierint dampnaē non possint.
Et ideo aulores sūmi dei hoc est uisos homies
torqueut. mēstituūt. extimmant. nec causas odi
orū redūi ipsi possunt qui tam uehemēt oderuūt.
Quia ipsi erzant uasanteⁿ hijs qui ueritatem
sequūtur/ et cāi corrigē possint erzores suos sūpz
crudelibus factis exacerbant/ Innocētiū cruoze
maculātur. et dicatur deo mētes cuiscrzantie
corporib⁹ extorquent/ Cū talib⁹ nūe congredi et
disputare cōueudim⁹ hoc ad uitiatē ab mepta
pſuasione trahuē qui sanguinē fuali⁹ hauserūt
q̄ūba usturū/ Quid igit̄ opus ne eos pdamus
omnino. Nam si luaturi hos a morte ad quaz
concitatissime tenduūt nō potuerim⁹/ si ab illo
itinere deuo ad utā lucēq̄ reuocare quā ipsi
salutē fuge repugnant/ uerū tamē q̄ fiziuabimus
quoruū nō est stabile ac solidū zadiab⁹ fidoam
et fida sentēna/ Putant enī plurimi et maxiē
qui hūrū aliquid attigerunt/ Nam et in h⁹ pli
et oratoreⁿ et poete puntosi sūt/ q̄ tantos nōs
fuale uirentute possimus suauitate sermonis et
carminū dula modulatione auzēnū/ Ob cāq̄
causam uolui sapiētiā cāi religione cōuīgē ne
quid studiosis tamē illa doctrina possit offiaze
ut iam saā hūrū nō mō michil nocaut religion
atq̄ utilitate si etiā prosit q̄pluzimū/ sed hijs qui
eaⁿ didicerit sit in itinib⁹ instructior ī uitiate
sapiētior/ Preterea etiā si nulli alij nobis ētet pacis.
Delectabit se consciā/ guttarbitq̄ mens in ueritā
te se luce usari/ q̄d est aīe pabulū incredibili
quadā iocūditate plenum/ Verū nō est desperan
diū/ fortasse nō animo⁹ surdis. Nec enī tum ī ma
lo statu res est ut desint sane mētes quibus et
ueritas placeat et monstrari sibi tamē iterū uide
atur et sequātur/ Emaculatē modo poculū celes
tis melle sapiēne ut possint ab iprudentibus
amara remedia sine offensiā potari/ Dū illiaēs
prima dulcedo acbibitē sapzie alpexi sub pretexu
suauitatis occultat. Nam hec in finis cāi est
cui apud sapiētes et doctos et pzuiapē hui⁹
seculi sēpitra sāi fine caueat/ Nō prophetie cōi
ac simplici sermone ut ad pplin sē loquit/ con
tempnūtur ab hijs utiq̄ qui michil audire uel
legē nisi explicitū ac discretū uolunt/ Nec q̄q̄
hereze animus eoruū pēt/ nisi q̄ autes blādioze
sono mulcet/ illa uō que sordida uitrantur
amena mepta uulgazia existimātur. Deo nichi
uerū putant nisi qđ auditu suaue est/ michil
credibile nisi qđ pēt mentē uoluptatē/ Nemo
rem ueritate ponderat sed ornatū/ Non credit
ergo deus q̄ hiaz cupiant/ sed ne illis quidē
qui eaz mepretātur/ quia sē et ipī aut oīno

cā. m. 2. m

curari aut ete parū docti/ Nam ut plene sint elo
quētes pauco contingit/ Hui⁹ rei causa ī apto est.
Eloquētia cui scalo sedit ppō se iactare/ et m
reb⁹ malis placē gestit. Siquidē uitiatē sepi⁹ ex
pugnare conatur/ ut rem suā monstret. opes ex
petit. honores cōcupiscat. sūmū denigi gradum
dignitatis expetat/ Ergo hec quasi humilia de
piat/ archana tūq̄ contagia sibi fugit/ quippe
que publice gaudeat. et multitudine celebritatē
q̄ desiderēt/ Eo fit ut sapiā et uitus ydoneū pa
nibus indigeat/ et si qū forte liuōrū se ad eā
cōtulerūt/ defensionē ei⁹ nō sufficerunt/ Et hijs
qui michi non sūt Minimē felix nō ignobilis mi
cauidicus loca sunt/ Hui⁹ libri an octauio titulo
est/ Declarat q̄ ydoneus ueritatis assertor esse
potuisti/ si se totū ad id studiū cōtulisti/ Septimo
quoq̄ tertullianus fuit oī gne liūrū pzit⁹/ sed
in eloq̄do pariū finalis et unius cāptue et utili
obscur⁹ fuit/ Ergo ne hic quidē satis celebrime
uenit/ Vnus igitur pāpu⁹ et clarus extitit Cy
prianus/ qui et magnā sibi gloziā ex artis oratō
rie professione quesierat/ et ad modū multū cō
scripsit in suo gne mizanda. Erat enī ingenio ha
bili copioso suauī. et que sermonis mayima est
utilis/ apto ut discerne nō queas. utrū ne ora
tior in eloquēdo/ an felicior in explicāndo an
potētior in pluadendo fuit/ Hic tū placē ultra
ibu sacramētū ignorātib⁹ nō pē/ qui multa ibi
que loquit⁹ est/ et ad id ppazatu. ut a solis fide
libus audiātur/ Denigi a doctis hui⁹ seculi ob
forte scripta ei⁹ inotuerunt desiderii solet/ Iudum
enī quēdā hominē sane delectū/ qui eī inuentu
ma lia cypriani uocauit/ quasi q̄ elegāter
mū et meliorib⁹ zebul aptū ad aules fabliū
cōtulisti/ Nō si accidit hoc ei au⁹ eloquētia nō
insuaue est/ quid tandem putem⁹ accidē quoruū
sermo ieiun⁹ est et ingratus/ qui neq̄ unā pluā
dendi neq̄ subtilitatē arguiētandi/ neq̄ ullaz
prorsus narbitratē ad ueniendū habē potuerāt.
Ergo q̄ defuerunt apud nos ydonei pzitiq̄
doctores/ qui uehemēter qui acriter errozes pub
licos redarguerent/ qui causaz omēz uitiatis ornate
copiose q̄ defenderent/ puocauit quosdā hoc ipā
penuria ut audirent sēbē cōtē ignotū sibi ue
ritatem. Omitto eos qui priorib⁹ eam ipsis
ne quidē lacessierūt/ Ego eī in bithunia ora
tozias liūs audi⁹ docere/ cōtigisset q̄ ut eoruē
tempore dei templū cōstrueret/ duo extiterunt
ibidem/ qui iacentia atq̄ abiecta ueritatis nesao
rum superbus aut ipertinis insultarent/ quoz
alter antistitē se plāe pfitebatur/ uerū ita uita
sua ut omnēne magistez nō minus auaritia q̄
libidinib⁹ arderet/ ī metu tam sāptuosus ut
in scola ritutis assertor plimone pauperatus q̄
laudatur/ in palatio prius cenaret q̄ dōmi.
Tamē intra sua capillus et pallu. et qđ mar
est velamētū diuitijs pūegebat/ quas ut au
geret ad amicitias iudiciū iuuto ambitu pue
rubat/ eosq̄ repente auctoritate fulsit nōis obfu
gubat/ nō mō ut eoruū sententiaz uētaret. Verū
etiā ut cōfines suos quos edibus agrisq̄ pelle
bat a suo reperendo hac potēna ueneraz aret.
Hic uō qui suas disputationes moribus delitue
bat. ut moros suos disputatoribus arguebat
ipse adhibitis se grauis censor et acutus aut
rum⁹ eodem ipō tempore quo iust⁹ ppō uepha
rie lacerabat/ tres libros euomuit contra

religionē nomēq; xp̄iani ꝓfessus. ante oīa ꝑbi offitiū
esse existimo/ hoīm subuenire/ atq; illos ad ueram
uiam reuocare. id est ad cultus deoꝝ quoꝝ nu
mine ac maiestate ut ipē dicebat mūd⁹ gubet
netur/ nec pati horēs ſpectiuos quoꝝūdā fraudib⁹
illis/ ne simplicitas eoꝝ prede ac pabulo sit hoi
bus astutis. h⁹ mun⁹ ꝑbia dignū/ ut ꝑficere non
uidentib⁹ lumē sapiē nō modo ut susceptis deor
aditibus uelaneslimus/ sz etiā ut pinacia obstruā
tione deposita aperiat⁹ ceteris accessum deuotē
/ nec seruis membroꝝ lacerationes frustra ꝓpo
nelnit/ Et autē appareat au⁹ ea gra op⁹ illud
elaborasse effusus ē in principii laudes quoꝝ
pictus et proximitia ut quidē ipē dicebat cū in
actis rebus papie in defensionibus deoꝝ religio
nibus claruisset/ consulturū esse tandē rebus hūa
nis ut cohibitu impia et anili superstitione omni
si homines legiptimo sacris uacarent/ ac ꝓpiores
sibi deos experirent⁹./ Vbi ā religiosus ea⁹ contra
quā porabat ifirmare uoluit rationē/ sept⁹ iam⁹
ridiculus apparuit/ qua grauis ille cōsultor
utilitatis alienę nō modo quid oppugnaret sed
etiā quid loqret nesciebat/ Nam si qu nōrum
affirmāt⁹ quis tempoꝝ gra cohibrētur aīo tū
deuiserē/ ut pte eī inderent horēm ꝓfitētem se
illuminatoꝝ alios eī ipē eruas esse/ reductoꝝ alios
ab errore eī ipse ignorasset ubi prędas suos po
nere/ eruditoꝝ alios ad uerit⁹ aū⁹ nō sim
plices quē una indidisset aliqui/ quippe eī sapiē
professor. ꝓfligare supiam nitēt⁹/ Quis tamē
id arguebat⁹ q illo potissimū tempoꝝ id operis
esse aggressus/ quo furebat odiosa crudelitas
philosophiā adulatoꝝē ac temporī seruiētem.
Deum hic pro sua vanitate cōtempt⁹ est qui ex
gulām quā sperant nō adeptus ē. et glā quas
aptissim⁹ in culpā repphēsionēq; conuersa est.
Aliud eandē materias mordaa⁹ sēpsit q erat
tunc e numero indiaī/ et qui auctor in primis
huiusmodi precautionis fuit/ quo scālē nō contēt⁹
etiā scriptis eor quos affluerat miscatus est.
Composuit enī libellos duos nō contra xp̄ianos
ne īmitē misericordi inderent⁹/ sed ad xp̄ianos ut
humane ac benigne consulē putarentur/ in quib⁹
ita falsitatē sēptare sacre arguē conat⁹ est/ tūq;
sibi esse contraria tota/ Nam quidam capita que
repugnāē sibi indebitat⁹ adeo multa adeo īti
ma enumerans/ ut aliqui ex eadē disciplina fu
isse indicat⁹. Quō si fuit quis eī demostrues
ꝑtē ab impietate deferre/ qui religioni au
ferat accusus et fidei au⁹ nomē inducat/ et
sacramēti quod accepit ꝓditor factus est/ misi
forte casu in manu eius diuina lex madefuit.
Nec igitur tenebritas erat id audē dissoluē/ qō
illi nemo impūt⁹ est. Fere/ q aut nichil didi
cit aut nichil intellexit. tantū eī abest a di
uinis lris repugnāta ꝓtū ille affuit a fide
et uitate/ ꝓcipue tamē paulī petriq; lacera
uit catholicos discipulos tanq; fallacie semmato
res/ quos eosdem tamē rudes et indoctos fuisse
testatus est/ Nam quosdā eoꝝ piscatorio arti
fitio fecisse questi quasi equile fecisset q illā rez
nō artificiosa aliquis aut artificialis cōmē
tus sit/ Absunt ergo ab hijs fingendi uoluntas
et astutia qui rudes fuerūt/ Aut quis possit i
doctus aptā mēsē et cohęrēta fingē cū plioꝝ
doctissimi plato et aristoteles et epicur⁹ et senon

ipsi sibi repugnātia et contraria dixerūt/ Hec est
enī mēdaciorū natura ut cohęrē nō possint/ Nam
autē traditio q ita est quadrat undiq; ac sibi tota
cōsentit/ Et ideo ꝓfuadet q cōstanti natiē. similis
tudo est/ Non igitur questus et cōmodi gra religio
istra cōmētum est. quippe qui et ꝓceptis et ipsa re
cam uitaꝝ scandala sit. que et uoluptatib⁹ aurget et oīa
que hūanitus in bonis sperat/ et qui nō tūtū ꝑ fidē
mortē subiecerit sz etiā mortuos esse se et sacra
et ꝓdixerit/ et postea vnūsquisq; qui eoꝝ discipulus
scandala essent acerba et nephanda pallitus/ Quīm
autē xp̄m affirmant a iudeis zelotarū collegā
nongentoꝝ hoīm manu latrocinia fecisse. Quis
tanta auctoritas ualeat repugnare. Ideo annus hic
plane/ Nam fortasse illi hoc in sompnis apollo ali
quis nūciauit/ Cur semper latrones pacem et otium
perceperunt utiq; multos et ipē dampnasti/ Quis cor
pus est eruē suaz nō dicam deus sz homo appellat⁹
est/ Verū tu fortasitan es eo ardentioris q nos homi
nem adam ī aztecum consecrasse ut deum/ Sed tū non
facilius si illū areopagite in cruce sustinuisse
Deinde ai facinus ea⁹ inzabilia dilzuere nec tamen
negauerit uoluit oīdē Appollonū ul' pazia ul' etiā
maioza fecisse. Notū q apuleium ꝑmisit annis
solent et multa et mira memorari/ Cur igitur o
deliri apud nemo appollonū pro deo colit/ nisi
forte tu solus illo saluator deo dignus/ aī quo te
in sempiternū uerus deus permittet/ Si magus eps
q. inzabilia fecat pcibz utiq; appollonius qui ut
describis/ ai domitian⁹ eī primū nelli sepulture
in uidito nō ꝓparant/ q; ille qui et ꝓphetias
est et cruce affixus/ Ac enī ex hoc ꝑ fortasse ī
solennia xp̄i uoluit arguē/ q deū se constituerit
ut ille inēodior fuisse iudeatur. qui aī maioza
facit ut hic putat tamē id sibi nō assignauerit.
Omitto nūc ipsa opera compare. q. in scaīo
et in superiore libro de fraude ac pfidijs astutia ma
gice dixi/ Ego esse quēquē qui nō optet in primis
id sibi post mortē contingē. quod etiā regel max
ime cōoptarunt/ Cur enī sibi homēs sepulchra
magnifica. aut statuas. aut ymagines optant. aut
aliquib⁹ sūis clarus/ aut etiā morte pro ciuibus
susceptā studeat opmonere hom ꝓnēcia/ Cur de
mum ipse memoriā aut monumētū hoc detestabili
stultitia tūq; eeno edificatū constituē uoluisti
nisi q īmortalitatē de memoria nominē spes.
Stultū igitur ē id putare appollonū noluisse
qō optauerit utiq; si ꝓsset/ q. nemo est q īmor
talitatē zealset. et maxime ai eī diuinē et
adoratū esse a quibusdā sicut deū/ et simula
chrū eius sub hezaulis alexiaq noīe cōstitutus
ab ephesijs etiā nūc honorati./ Non potuit ergo
post mortē deus credi q. et hominē et magus
fuisse constabat/ Et ideo alienū nōis titulo affirm
ut diuinitatem q. suo nō ꝓtuit nec audebat.
Nolite nō et ꝓtuit deus credi q. mag⁹ nō fuit
et credit⁹ est de⁹ q. ne tenus fuit. Non inquit h⁹
dico idcirco appollonū nō habere deū q. noluit
sed ut appareat nos sapientiores esse qui unius
nihilus factus nō stanim fidem diminuit aduīs
nu⁹/ qui nos qui ob exigua ꝓtenta deū credidi
mus/ Non est mirū si tu qui a deo sapientia
longe remotus es nichil prorsus intelligis eoꝝ
que legisti/ aī iudei qui a priapo prophetas lec
titauerant. quibusq; sacramentū dei fuerat assig
natū tamē quod legerūt ignorauerunt/ Misce igit⁹

si quis tibi verbis est nō idarco a uobis deū ēditū
xpm̄ qa mirabilia fecit / & quia uidm⁹ in eo sm̄ esse
oīa que nobis āuīcaīa sc̄a uaticano ꝓphārū fecit
mirabilia · Magis puellemus ut et nos mīcupatim
et uidei tunc putauerimus / si nō illa ipa factura
xpm̄ ꝓphē oīs uno sp̄u p̄dicarent / Itaq; deum
aeqm⁹ nō magis ex fris operibus q; miracūlis
q̄ ex illa ipsa cruce quā voce sciat canes lambisse
q̄m sil' et illa p̄dicta est / Non igitur suo testimo
nio au eū de se dicenti potest credi & ꝓphārū
testimonio qui oīa que fecit ac passus ē mlto
ante cecinerunt fidem diminuis acceptū qd neq;
appollonio neq; apuleio neq; auda magorū po
nit aut potest aliquādo contingē / Cū igitur
tanta ignorātie nue deliramēta furuillē · aī uitauē
pmit⁹ exavde consul⁹ essē ausus est libros suos
nephārios ac dei hostes q ỳ ſ ſ ā ų ę n ỳ c
amolitur / Q eaī poetis / o mentē q̄mcūq; ut
aiunt tenebris tetrioē / Pisapul⁹ hic fortasse
magagore fuit au nuces attamētus fuerunt.
Ic q̄n eadē aetas est et uo fallitatis et mēda
cio uiuis nomē mutare / videbat hō subdolus
nolut lupū sub ouis pelle celare ut fallax tutu
lo posset uicere doctorē · lectorē · Am esto ·
Iustitia hoc nō malicia facias / Quam tūdem
nobis attulisti uitatez nisi q̄ asserto deorū
colipsos ad ultimū p̄didisti / Proscaut⁹ eū sū
mum dei laudes quē regē quē maximū quē opi
ficē rerū / quē fontē bonorū / quē patrem om̄
quē factorem · aliterq; vnctū confessus es
ademisti tm tuo regnū / cuiq; sūma potestate
depulsus m ministrorū numerū redegisti.
Epilogus itaq; de au⁹ arguit sustitia uanitatis
errorīs · Affirmas eū deos esse et illos tamen
subitis et manapas ei deo au religiones o
narus eligere · / Ui ego de quibus dixi aī
psentē nec ac dolente sacrilegus suas hās expi
arent et illorū simpla impietate simulatus
et uiuis ipsi⁹ consacēna et ut ego arbitror do
sus capi hoc mun⁹ ut om̄b⁹ ingem⁹ mei urubus
accusatores iustitiae rebutare nō ut cōtra hoc
cebezem qui pauas ibis obtrū potuit / sed
ut om̄s qui ubiq; idem opis effiant a efferat
uno simul impetu p̄fligarem / Non dubito / eū
q̄n et alī plim et multis in locis et nō mō
greas sed etā latinis hās monumētis iustitiae
sue structerunt / Quib⁹ singulis qm̄ respondere
non potera / sic agenda michi haec causa pu
tau ut et pores aī om̄ibus sim̄s septis putare
et de futuris omnē facultatē sebendi aut re
spondendi amputare · / Prebeant modo aures
effiaz pfecto · ut quaīq; illu cognouit aut sibi
piat qd ante dampnauit · aut qd ē proximus
tradere aliq̄n desistat / Quāq; tertullianus cam
tam causam plene posuit in eo libro au apo
logetico nomē est · / ni qui aliud est accusantib⁹
respondē qd in defensione aut iustificatiōe sola
positū est aliud mihi tuē / qd nostrum⁹ in quo
necesse est doctrine tocius substātiaz cōtineri ·
nō religio hinc labzē ut implezē materiam
qua typan⁹ nō est exeaut⁹ in ea oratōe / qua
demetrianū siat ipē aut oblatrantē atq; ob
strepentes uiuis redargue conatur / qua ma
teria nō est usus ut debuit / Non eī scripture
testimonijs qua ille utiq; uana ficta comen
aaz putabat · & argumētis et ratione fuerat
refellendus / Nam aī agēt cōtra hoēz uiuus
ignarū dilatus paulisp dīus laōmbus formaē hnē
a pūapio tāq; rudem debuit / eiq; paulatim lucē
primapia monstrāe ne toto lumine obiecto aligu
ret / Nam siat infirmis solidi ac forte tibi cape
nim non potest ob stomachi tenezitudinē & hāc
lacte ac mollitudine alitur / donec humano uzib⁹
vesa fortioribus possit / im hinc oportebat qm nō
dm̄ potuit capere dīna · pius humana testimonia offe
re est phōrū et historiorū ut sine pontissimū zelo
tarentur auctorib⁹ / Ad q̄ ille nō sciat impe⁹ crimā
eruditioē duumazū hazū ut hoc solis contentus
essē quib⁹ fides constat / Caeterū deo misericōrdie ut
ego faciē et sil' ut mar, cētis ad unitatē portare.
Ic sic hortatu nō doctī hominel ac dulcedī huc se
confuere cepim et nigena sua vinq; dicendi in
hoc uitiis campo iactare maluerim / quantumuis
breui religionem falsas et emulsurā esse oēs pbiam
nemo dubitauit si sint omnibus plusculis tū hanc
solā religionē tū cnā et solam uerā sapiētiaz.
Sed enagratus sim longius q̄ uolebam · Nunc
reddenda est de Iustitia ꝓpsitu disputatio que
aut ipā sūma est uirtus ut finis est ipā uirtus.
Quā nō modo phi q̄sierunt / sed poete quorū q̄
potest multo fuerunt et ante natū phīc nomen
pro sapiētibus habebant / Un plane mellexerit
abesse hanc a rebus humanis / eamq; fingerit
offensam uiaq; hoīm cessisse / e terra in celūq;
migrasse / Itaq; ut docarne quid sit iuste mē / so
lent em̄ ꝓcepta pre ambagel daze / a saturni te
pribus / que illi uocant aurea repetunt exempla
iustitiae / nam zantip in quo iustus fuerit uita huma
na / dū illa in terra moraēt · Quod q̄dem nō pro
pria fictione sed pro uō habendū est / Saturno
em̄ regnante nūdū deorū aliud⁹ iustitia nec
adhuc illa gente ad diminutis opinionē obscezam
deus utiq; colebatur / Et ideo nō erant neq; dissē
siones neq; immanes neq; bella / Mitia uelamen
tabies mutauerat cultes / ut germanaes aslz in
azarheo loquit · carmine / nec consanguinea fuit
discordia nota · Imo nec alienigenē quāe / & neq;
illi omīno gladij qui mutazētur fuerūt / Quae
em̄ pax ac iugeria iustitia aut de tutela sui
aī nemo misdiazetur / aut de pmtie ulcis⁹ cogi
tarer / aī nemo quaq; concupiscēt / valebāt tenui
contenti uiue cultu / ut agricolis in suo opi naturae
qd est ꝓpriū nrē religionis / Ne signare quidem
aut partiri limite campū finis erat / venerū ꝓse
bant quippe aī de⁹ oēm omīb⁹ terram dedisse ut
oēm tegerent unā / nō ut rabida et furens aua
ritia sibi oīa vindicaret / nec ulli deesset quod
omīb⁹ nascebat · Quod poete deū sic amplī opti
nō ut existimem⁹ michi oīno tunc fuisse priuata
& more poetico figuratū / ut intelligamus tam
liberales fuisse homines ut natus sibi fructus
nō meludēt / nec soli absconditos meabarent.
sed pauperes ad cōsonē propiq; laboris admitte
rent / Flumina iam lactis iam fluia nectaris
ibant / Nec mirū aī promptuaria uulturū benigne
patrem oībus nec anaxima mēapienis diuina
būficia fame sitimq; nulgo fuerit si omē equaliē
habundarent / aī habentes nō hūtibus large copi
oseq; donarent · / Sed postq; saturn⁹ a filio
pulsus in laciq; delatus est arma iouis fugiēs
et regni exul adeptus / aī iam ꝓpe uel nouo
regis metu uī sua sponte deprauat⁹ deū colere
desisset / regem q; pro deo habē capisse / aī ipse
prope modū parricida exemplo actis est ad uno

landū pietate/ deſeruit. ꝓpe finē uitiſſima ūgo/ ſed
nō ut aut Ciazo et ionil in regno aliqi in patre
reſedit/ Quō cuī ꝓtexat in eo regno zeſidē aut
omoratī qui eo patrē regno expulit/ bello pſcauſ
eſt/ qualem wwo ozbe tactauit/ Ille malū uzus
ſez pentib⁹ addidit atul/ pdaziqz lupoſ uiſſit uzz
oduī et īudiam et dolū hoībus miſcuit/ q tam
Deeſſi qi ſerpentes uenenati. tam zapaces qz lupi
Quod quidē finaut hī q uulpes ac fideles deo pſcauſ
dantqz urdiabo ſeuendi aduſus īuocios pretextū
Fozteſſe aliqd eiuſmodi uipiē feat ad expugnan
daz tollendāqz uitiaaz/ et ideo effezaſſe ſerpentes
ac lupos aauſſe tradatur. Tum belli rabies et a
mor ſuaſſit habendi/ Leqz imezito. Sublata eiz
de zeligione boni quoqz ac mali ſactaz pode
zunt/ Sic hoībus intadit gītas unde et dizemp
tū fedus ſoactatas humane/ Tum ute ſe manus
inferze apezunt/ et inſidiari et gl'iam ſibi ex
humano ſanguine compare/ Quoz oīm malez
fons apiditas erat que ſalicet ex otemptu uc
maleſbatis erupit/ Non tantū eaz nō paſſi pa
piebant aliſ hī quibus aliquid affluebat ſz alie
na quoqz vapiebant m pzuatū luczū trahētes
oīa et que antea m uſus hoīm etiā ſingulis labo
rabant. m pauoz oīm domos confezebāt. Vt
eaī ecto ſezuito ſubiugazent m pnus neceſſaia
ute ſubuect et colligē cepunt/ eaqz fizmit gelu
ſa ſezuare ut būficia celeſtia facēt ſua/ nō ꝓpē
humanitatē q̄ nulla m hiſ erat/ ſz ut oīa aqui
ditatis et auazitie inſtzumēta contraderent.
Legeſ etiaz ſibi ulcige noīe munitas īquiſſimas
ſiuſtiſſimaſqz ſauzezunt/ quib⁹ rapinaz et auai
tiam ſuaz contza vim multitudinis tuezentur.
Tantū igitur auctoritate q̄nī uzib⁹ aut oppidis
aut auazitia pualebant/ Et q̄ nullū m hiſ uelti
guz uitiae fiut/ au⁹ offinia ſē. humanitas eq̄tas
miſeziozdia/ tam ſupba et tumida m equalitate
gaudebant/ altiozeſqz ectis hoībus ſatellitū comi
tatu et feizo et inſigni uelte fiaebant/ Huc hy
nozes ſibi et purpuraſ et fulcez ſuenezūt/ ut
ſcauzī gladiozūqz teriroze ſubnixi/ quaſi uize
diōzū paſſis ac pauētib⁹ impazent/ In hac co
ditione humana utiam ver ille conſtituit qui de
bellato ac figuto pazente nō regnū ſed impiam
tyzānidem vi et hoībus armatis ocupaut/ et
auzeū illud uſtū q̄ ſelm ſuſtulit/ cogitq hoīes
malos et impios fiezi/ ut ex hoc ipō q̄ eos auſit
a deo ad ſe adozandū/ qō terroz illoletiſſime
ꝓtectatis expſſezat. Quos cui nō metuezet cui
quē azma angebant quē feizi et gladiozū ſul
goz inſuetus azaīdabat/ aut cui pazeāt aliquo
qui ne pzi ſuo quidē ꝓpezat/ Quem u⁹ metuēt
qui tytanā zobuſtaz et excellentē uzibus gētes
uicezit bello occaſione deleuezat/ Quid mirū ſi
omīs mutatudo ſoluto metu pſſa ī unuſ adula
tionē cōceſſezat/ Hinc venebāturz. huc honozē
maximū trahezebant/ Et q̄ moreſ ac uitia regis
imitari genus obſequi iudicantur abiecto oīs
pietatē ne exprobzāe regis ſcelus uidezentur.
ſi pie uiuezent/ Sic aſſidua imitatiē auzipi
diuī fas zeligzunt et paulatim male uiuēdi
conſuetudo nos fictus eſt/ Hec taz quaqz ex
aiecerunt ſeculi pio atqz optimo ſtatu māſit
ſz explosa uſtaa et uetustē ſcaī tabene rili
quit hoībus erroze ignozāntiaz exemplum/ Impiu

tuitaſ igitur poſte qui eam ad ethū cōfugiſſe cen
nezunt ad iouis regnū/ Si cui ſeculo qō uocant
auzeū uſtaa in terza fuit a ioue utiqz pulſa
eſt/ qui auzeū ſeculi cōmutauit/ Seculi autem
cōmutatio et expulſio uſtiae nichil aliud ut
dixi q̄ diſſezto diuine zeligionis putāda eſt q̄
ſola efficit ut homo hominē caritī hēat cuiqz ſibi
fraternitatis vinculo ſeiat eſſe conſtrictū. Sicqz
pat̄ idem deus oībus eſt ut dei pziſqz cōmuno
būſtia eī hiſ qui nō hēt pazeaturz milli nocat
nullū pmatī. nō fozes claudat hoſpiti/ nō aute
pcauti. ſed ſit liziendis būficijs liberalis/ Quaſ
regias eſſe lautes tullī eſtimauit/ Hec ē profecto
uſtaa et hoc auzeū ſeculū qō ioue zegnāte pmū
coꝛzupti mor et ipō et oīs eo progenie ꝓfecatū
deoꝛūqz multoꝛū cultu ſuſcepto fiezat oē ſblatū.
Vſq deus ut parens mdulgētiſſim⁹ appropiqſte
ultimo tempoe nūtiuz miſit/ q̄ uetuſ illud ſeculū
figutūqz uſtaā zeduēt/ ne humanū gen⁹ mari
mis et ꝓtinus agnoēturz eꝛroibus/ Fecit g̃ ſpē
illi⁹ auzei tempoꝛis et zeddita quidē fide eſt/ ſed
pauas aſſignata uſtaa eſt que nichil aliud eſt
q̄ dei vna pia et zeligioſa cultura/ Sed nouerat
aliquē foztaſſe auz ſi ſ̄ ſit uſtaa nō oī humano
guſ ſit datu/ nec m eā mīntudo vnuſa cōſenſit
magne ſ̄ diſputationis eſt/ auz a deo eī uſtaā
fide dazet ſit repta duiſitus. Sed et alio loco dedi
mus et ubiaīqz apztune madzit explicabitur.
Nunc deſignaze id bzeuiſſime ſatis eſt uztutem
ac ezzoꝛ nō poſſe niſi habeat utia contzaia aut
nō eſſe pfectam niſi exezcatuz aduſis/ Hec enī
deus bonoꝛū ac maloꝛū uoluit eſſe diſtantiam
ut qualitatē boni et mali ſciam⁹/ item mali et
boni/ nec alterius ratio intelligi ſublato alio ꝓſ.
Deus g̃ nō excluſit maluz ut vō ututis cōſtare
poſſet/ Quō enī pacētia uim ſuaz nomēq̄ ret
nezet/ ſi nichil eſſ qō pati cogēmuz/ Quomodo
laudē mēzetur deuota deo ſuo fides/ niſi eſſet
aliquid qui a deo uellet auſtere/ Nam et ideo
potioꝛes eſſe īuſtos pmiſit ut cogē ad malum
poſſent. Ideo plures ut utius eſſet pāoſa q̄ inza
eſt/ Sed quidē ipm quīſtilianus egꝛegie ac bzeuī
oīdit ni capite obuoluto. Nam q̄ uiquit ut⁹ eſſet
ſinocētia/ niſi laudē ꝛaziturſ dediſſ/ Verū q̄ natū
ſic compatī eſt ut odiī aipiatur ira m id quod
malebuezunt agunt eaq̄ ſupza hominē udetur
culpa uacare. Unoqn ſi natura parel oīb⁹ affect⁹
dediſſ/ pietaſ nichil eaz/ Hoc q̄ uerū ſit dicet
neceſſitas ipſa rationis. Si enī utus eſt malus
ac utiq foztiē repugnāe/ appazet/ ſine malo ac
utio nullā eſſe ututem. Quā deuſ ut abſolutā
pfectiq̄s ꝛeddēt/ retinuit id qō eaz ei ꝓtuzuī
aī quo depugnāe poſſet/ Agitatu enī malis qua
nenabus ſtabilitatē capit/ et q̄to frequēt impel
lituz. tanto fizmiē zoboꝛatuz. Vnec nimiū
cauſa efficaz ut q̄ſus ſit hoībus muſſa uſtacia.
tī auzeū ſel'm nō eſſe dicatuz/ q̄ malū nō ſu
ſtulit ut zetmēt dulſitatē/ que ſacramentum
dine religionis contunet ſola/ Cui ergo putant
uſtū eſſe nemnez ante oculos habeat uſtaaz
ſed eam nolunt oznē/ Quid eſt enī q̄ illam
ul' m azmimbus ul' m oī ſezmone deſezebant
cōquēntes eius abſentiaz auz ſit finalimū bonoꝛ
eſſe ſi uelint/ Quid uobiſ manem uſtaā de
ꝓmptiſ et optatus eatē de celo tiqz m aliquo

simulachro figuratū | Cat in conspectu mō est · Iusta pire si potestis cuncti in domicilio tri pectoris ei habitare nec difficile aut alienū a tempozib⁹ existimetis | Estote equi ac bom et sequetur uos sua spōte iusticia quā q̄rim⁹ | Deponite omnē malā cogitationē de cordibus uris | et statim uobis tempus illud auxilii ut reuertat | Quod aliter consequi nō potestis q̄ si deū uerū colē cepistis | Vos autē manēte cultu deorū iusticiaq; desiderata in t'ra · Quod fieri nullo pacto potest | sed ne tum quidē potuit ei putatis q⁹ nūdū natis dijs istis quos impie colitis necesse est vnū⁹ dei cultū fuisse per t'ram cuius salutē qui execratur malitiaq; exigit q⁹ bonitatem | aut⁹ tēplū est non lapis aut lutū · sed homo ipse qui figurā dei gestat | quod templū non auri et gēmarū dons ornatuq; uasis sed et'nis ututū muneribus ornatur ·

Desinite nunc igitur si quid uobis zeligue mētis est homines ideo malos et iniustos esse quia dijs ea iunctis | et ideo mala ei rebus humanis cōdere in grauescā | q⁹ deus nūdi hui⁹ effector et gubnator ētinctus est | q⁹ suscepte sunt contra quā fas est impie religiones | postremo qua ne ira quidem ul' a pauore deus finitus · Qz si solius dei colerent non essent dissensiones et bella nā sarent homines unū⁹ se dei filios esse | ideoq; diuine necessitudis sacro et inuiolabili unanimo copulatos nulle fient nisi die | ei sarent cui⁹modi penas re⁹ animarū mēfectorib⁹ ꝑpararet | qui clandestina scelera et ipsas etiā cogitationes putat · Non essent fraudes nec rapine si deo ꝑsciente didicissent et suo et pauno esse contenti | ut fragilib⁹ et aduas solida et etna ꝑferrent · Non essent adultria | stupra et mulierū ꝓstitutiones | si essē omībus notū dā pnaz a deo quitq; apparitur ulla grandi cupidi tatem · | Nec femine necessitas cogeret pudorem sui ꝓfitere ut uectū sibi obscenissimū q̄rat | ei et mares libidinē continerent | et habenaū pia et zeli giosa cōsolatio nō habentibus subuenirent | Non esset igitur ut dixi hec oia in terris mala si ab omībus in legem dei cōuerteret · si ab humilis fierent que un⁹ nr̄ pplis optatur | Qz beatus esse q̄q; aureus humanarū rerū status si per totū orbem manuetudo et pietas et pax et innocētia | et equitas et temperātia et fides moderarent · | Denique ad regendos homines nō opus esse tam multis tam uarijs et tātis legib⁹ | ei ad ꝓfectū innocētiam dei lex una sufficeret | neq; armorum neq; gladijs ꝑsidia neq; terroze penarū ei ꝓceptoꝝ celestium salubritas humanis pectorib⁹ infusa ultro ad iusticie opera homines erudiret | Hec autē mala sē ignorātia rei ac bom · q⁹ quidē facto uidit ualde · Disputamus enī de legibus | siue una sit earumq; natura mūd⁹ omībus ꝓpbus mē se cōgru entib⁹ haberet ac uiuat · sic omēs homines inter se natura consili prauitate dissentiūt | neq; se intelligunt esse consanguineos et subiectos omēs sub una eandemq; tutelam · | Quod si teneāt deorū profectu uita hoies uiuerent | Amissa igitur mala quibus humanū genus sepē iniuriam conflat | lustriq; atq; pus deorū cultus inuenit | Nec enī potuerant retinē pietatē qui eēm omī prēm deum tūq; prodigi ac rebelles libertatē abnegassent | Non nūq; tamē sentiunt se malos esse | et ueterū scelorū statū laudāt | et de suis moribus merito conqerant abesse iusticiaq; quā obiectantem oculis suis nō tantū nō intuent | sed agnoscant | uerū etiaz uolentē oderunt et ꝓsequūtur et extremitate contendunt ·

Fingamus hanc iterum nō esse iusticiā quā nos sequimur | Quō si illa uenit quā uera putamus | eam recipient qui laniant et occidunt eos quos et ipsi futuros imitatores esse iustorū | q⁹ bona optantur et iusta | ei si tūtūmodo malos oderint dignam esse ad quos iusticia non uenisset | an nulla fuit alia causa linquēdi tam q⁹ humanam crudelis effusio | q̄to magis eam prius mēfectam et ipsē iusticiae sectatores pro hostibus ducamus | ymo uo plus q⁹ pro hostibus quib⁹ utiq; ei aiaꝝ eorū et opes et libos ferro et igni appetant | tamē parcatur uict⁹ et ē loquis nr̄ arma clementie | Aut si a deo securi placeant nichil plus in eos sit q⁹ ut emendentur · ut in sectatores abducātur | Hoc uero mendacio bile est qō fit aduersus eos qui male facē uel aut et nulli nocētiores iudicatur q⁹ qui sē ex oīb⁹ imo centes | Putent igitur hoies ꝑprobissimū iusticiae facē mētionē qui feras inmanitate uincāt | qui placidissimū dei gregem uastant lupi seu rapaces atra ītenebra quos improba uētris exegit cecos rabies | Verū hos nō uētres sed cordis ira bies effrenabit nec atra ītenebra sed aperta ꝑdatione grassantur | nec unq; eos confusa sceleru zenocatio ne sanctū ac piuz nomē iusticiae ore ullo uolent q⁹ crudelē innocētiuz tūq; rect⁹ beluarū madet | Vnus tanti et tam primaeus odij | quā possimū causam esse dicam⁹ | Verū ne ueritas odium pariat ut aut poetu quasi diuino spū inspiratus | an erubescamus cora iustis et bonis esse neq; | an potius utriusq; · Nam et uitus ideo semp iusta est | q⁹ is qui petat multe habere libertū prauidi locū | nec aliter se putat malefacere uoluptate securius ꝑfrui posse | q⁹ si nemo sic au delicta nō placeant | Ergo tūq; scelerū et mali ac iuc tetros exstirpare fundit⁹ nitentes · et tollē grauescq; sibi putant tūq; utq; eor coarguatur | Cur enī sint aliqui ītempestiue boni q⁹ corrupti moribus publicis cōmuni bene uiuendo suadent · Cur nō omēs sint eque mali vapores impudici adulteri puri cupidi fraudulenti | Cum potius auferātur quib⁹ ora male iuuē pudet qui premi tuz frontē et si nō ubis q⁹ tacent | tamē ipso uite gnē Dissimuli fecerūt et uerecundi | Eusigne eni uidetur quicqi dissentat | Hec est magnopere mirandū si adiutus homines ita fiunt ei adiutus ipm deum propter eandem causam illacrimandi eta pplis in spe constitutus nec dei uera⁹ | Sic quitusq; iustos eadem necessitas que ipm iusti ac uiolant auctorem · | Veramt ergo et exquisitas penaruū duplis gnibus exercuamur pacē q⁹ habeamus mēfice quos oderūt | nisi eta crudelitas corporib⁹ illudat · Si qui autē doloris ul' mortis metu sua dente ꝓfida celeste sacramētū deseruerint | et ad funestu sacrificia consenserint | eos laudamus et honorib⁹ magnificamus ut eor exemplo ceteri illiciamur | Qui autē magnū estimauerint hoiem alterius q⁹ dei nō abnegauerint in eos uō tons arguntiane suc uirtutis uelut sanguinē si fuerint, maledicant et despatos uocent q⁹ corpori suo in nunc parent · quasi quitq; desperatus esse possit q⁹ torq; ac dilamare cū quē sanas esse ītemptet | Ideo nec pudor ullus apud eos supest a q⁹ abest omnis humanitas et zelotypia in hoies ulius cōiuncta sibi congruentia · | Impios enim uocant ipsi sanctos impy et ab humano sanguine abhorrentes ei si et actus suos considerent et

illoꝝ quos tāq̄ impios dampnant tam intelligūt
ꝑ mendaces ſint / et hiſ ommibus q̄ adūſus lunos
aut diaīt aut ſcaunt dignoꝛes / Non eū ex uīō
ſed de illoꝝ niō ſemꝑ ereſcunt qui uas obſi
dent azmati mazia ꝑtentur ul' ſi palā gzaſſaī
nō licuit / veneni clam temptant / q̄ uxoꝛes necēt
ut dotes eaꝝ lucꝛentuꝛ / Aut mazitos ut adul
teꝛis nubant / qui natos ex ſe puꝛos aut ſtrm
gulent aut ſi nimuꝫ ꝑ fuerint expuāt / qu
libidmes meſtus nec a filia nec a ſoꝛoꝛe nec
a mꝛē nec a ſacēdote cōmeant / qui adulꝛſus
cues ſuos patꝛiāq̄ cōuꝛent / qui ñ ſ tullerꝫ metuāt
qui demq̄ ſacꝛilegia cōmittant / et deoꝝ quoꝝ
cultus templa deſpolient / et ut que leuia ſunt
atq̄ uſitata dicamus / qui hēditates capiunt / teſ
timenta ſupponant uſtos hēdes ul' auferūt ul'
excludant / qui coꝛpoꝛa ſua libidinib⁹ ꝓſtituant /
qui demq̄ īmemoꝛes q̄ nati ſ⁹ eū ſeminus paꝛe
tia cꝛdent / qui ſāctiſſimā quoq̄ coꝛpoꝛis ſui ꝓtec
tiōa ſuā omne polluant ac ꝓphanent / qui vi
ꝛilia ſua feꝛꝛo inclusi / et q̄ō eſt ſcelezatus ut ſint
ꝛeligionis antiſtites / qui ne uite quidē ſue pamt
ſed extinguēdas publice ſuas aīas uendant / qui
ſi iudices ſedeant aut ſmeꝛitos ꝑdant mcede
coꝛꝛupti / aut noxios impune dimittant / q̄ alīū
quoq̄ ipm uenefiaꝛis appetant tāq̄ illoꝝ malitiaꝫ
tꝛa non capiat / Hec mq̄ et hiſe plima ſcelezа
unq̄ ab hiſ fiunt qui deos colunt / Cuius mō hec
tot et tanta uſticae leuis eſt / Et ego te multos
paucos collegi nō ut arguꝛem / ſed ut oſtenderem
Cū uolet ſaꝛe omnia ſeneca libꝛos ī manu ſu
mat / qui moꝛū utioꝛūq̄ plimoꝛ et ſcꝛiptoꝛ ve
ꝛiſſimꝰ et acuſatoꝛ acꝛimꝰ fuit / Sed et lucilius
tenebꝛoſam iſtam utā aꝛaīſcꝛipte bteuteq̄ depimꝫ
hos uſibus / Nunc uō a mane uſq̄ ad noctē feſto
atq̄ ꝓfeſto totus ītē paꝛiteq̄ dies ꝑplēq̄ patꝛes
q̄ iactaꝛe mde foꝛo ſe omnes deceꝛē nuſq̄ um
ſe atq̄ eidem ſtudio omēs dedeꝛe et aꝛti uexba
ꝛe ut cautē poſſint pugnaꝛe doloſe blandi
tia exꝛtaꝛe / bonū ſimulaꝛe utū ſe inſidiaꝫ fuꝛē
ut ſi hoſtes ſint omibus omnes / Noſtꝛo autē ꝑplō
quod hoꝛū poteſt obꝛia / aut omnꝫ ꝛeligio eſt ſine
ſcelꝛe ac ſine macula uitē / ℣ Cum igitur
uideant et ſe ac ſuos ea q̄ dixim⁹ geꝛē / nrōs
autē nichil aliud opaꝛi niſi equū et bonū / ꝓtant
ſi quod ſapiāt et hoc intelligeꝛe et illos q̄ bonū
faciunt pioꝛ eſſe et ſe impios qui nefanda cō
mittunt / Neq̄ enī fieꝛi ꝓteſt / ut qui in omīb⁹
uite ſue actibus ℓ nō eꝛꝛant / in ipſa ſūma eꝛꝛēt
hoc eſt in ꝛeligione que ueꝛū oīm apud eos eſt /
Impietaſ enī ſuſceptu in eo q̄ eſt ſūmū pꝛe
cꝛta vniuerſa ſeq̄ꝛetuꝛ / eoq̄ fieꝛi non pōt / ut
ipſi qui eꝛꝛant in omni uita / nō et in ꝛeligiōe
fallantuꝛ / q̄m pietaſ in ſūmo ꝛegulam tenens
tenoꝛem ſuuꝫ ſeꝛuaꝛe in cꝛtis / Ita fit ut ī
utraq̄ paꝛte de conditione ueꝛū que geꝛūtuꝛ
qualis ſit ſūma ipſa noſcatuꝛ / Opꝛe ꝓtuꝫ eſt
cognoſci illoꝝ impietatē ut eꝛ hiſ q̄ demente
ac pie facta ſunt poſſit intelligi qualia ſint q̄ ab
hiſ contꝛa uꝛa pietatis geꝛūtuꝛ / Ne ne quem
uideaꝛ inclemēter accuſaꝛe a te aliquā ꝑſonā
multi poetaꝝ ſumā que ſit ul' maxima pietas
exemplū. Apud maꝛonē uer ille quo uſtioꝛ alt⁹
nec pietate fuit nec bello maioꝛ et armis / que
nobis doctmēta uitae ꝓtulit / Vnxerat et po⁹
teꝛa manꝰ quos mitteꝛet umbꝛis / infeꝛias

celso ſparſuꝛus ſanguine flāmas / Quid poſt eſſe
hac pietate demētus q̄ moꝛtuos humanas uictās
īmolaꝛe et ignem exuꝛoꝛe hoīm tamq̄ oleo paſcē
Sed foꝛtaſſe hoc nō ipſius utilitāt fuit ſed poete q̄
inſignem pietate uiꝝ inſigni ſcelē feꝛaut / Ubi
eſt igitur poeta illa pietas qua ſepulcꝛme laudas
Eece puer Eneas ſulmone creatus quatuoꝛ hic in
uenes totidem quos educat ulcens iuuentas capit
infeꝛos quos īmolet umbris / captiuoq̄ ꝛogi phī
dit ſanguine flāmas / Euꝛ ergo dicebat eodem
ipſo tempoꝛe quo iunctos hoīes ad īmolationem
mittebat / equidem et vius concedē uellem / am
mouos quos habebat in poteſtate uite peudum
uibꝛem occidi / Sed hec ut diꝛi culpa nō illius
fuit qui hās foꝛmaſſe nō dicebatur / ſi tua q̄ aī
eſſes eruditus ignoꝛaſſ tamē quid eſſ⁹ pietas
et illud ipm q̄d nephaꝛie q̄d deteſtabile ſcias
pietatis eſſe offitiū exciderit / Videlicet ob hoc
unū pius uocatuꝛ q̄ patꝛem dilexit / Quid q̄ hu⁹
fiscal haut aſpnanda ꝑantes truncauit / Ad
uocatus eū peꝛ eundē patꝛem et ſpem ſuꝛgentis
ubi neq̄q̄ ꝓꝛexat huius accenſus et ira / Quis
q̄ ne igitur putet hunc aliq̄ in ſe uitatus huiſſe
qui et furoꝛe tāq̄ ſtipula exaꝛſcerit et uiꝛas pꝛiꝰ
ꝑ quē ꝛogabatur oblit⁹ ira frenaē nequierit /
Nullo igitur modo pius qui nō tui nō ꝛepugnā
tes ſed etiā ꝑantes mitemur / ℣ Dicet h⁹ aliq̄s
que ego aut ubi aut qualis eſt pietas / Primꝫ
apud eos qui bella neſciūt / qui concoꝛdiā aī oī
bi ſeruant / qui anima ſ⁹ etiā minicas / q̄ omēs
homines pro fꝛībus diligunt / qui cohibē iram
ſanunt / omneq̄ animū furoꝛe tꝛāquilla modeꝛa
tione leuꝛe / Quāta igitur caligo / quātus tene
bꝛaꝝ et eꝛꝛoꝛū nubes / hominū ꝓtecta obduxit
qui aī ſe maxime pios putant / tū maxīe ſunt
impij / Cicero enī ꝛeligioſiſſimus tꝛiumꝰ ſtus ſimula
chꝛa miſeꝛuimus / tanto magis ſcelezatu aduſ⁹
nomē uece dimittuntur ceſſimus / Itaq̄ ꝑ meꝛito
impietatis ſue gꝛauioꝛib⁹ malis ſepe veꝛātuꝛ /
Quoꝝ cauſam q̄ neſciunt / foꝛtune culpa oīs
aſſēbitur et locaī mutant / Epicuꝛi philoſophia
nichil ad deos ꝑtinē / conſentio nec gꝛā eos tumq̄
nec ira mouꝛi / q̄ et contemptoꝛes coꝛ ſepe
uidemꝰ beatos / et auctoꝛes ſepe miſeꝛos / Quod
eo fit q̄ aī ꝛeligioſi uidentuꝛ et natuꝛa hmi
nichil tale creditū / mēꝛi quale ſepe paciuntuꝛ /
Conſolātuꝛ ſe tamē accuſatione foꝛtune / nec
ſentiunt q̄ ſi eſſ⁹ illa auctoꝛib⁹ ſine nūq̄ nocet
Meꝛito igitur hmōdi pietatē pena cōſequitur /
et offenſa dīuinis ſcelezе hoīm ꝑaue ꝛeligio
ſoꝛū gꝛauꝫ eos infoꝛtunio mactat / Cū licet
ſanctis moꝛib⁹ uiuant in ſūma fide atq̄ īno
centia / tamē q̄ deos colunt quoꝝ tꝛ⁹ impios
ac pꝛophanos deus uerus odio habet / a uisha
et a noīe uere pietatis alienꝰ ſt⁹ / Nec eſt diſ
ſiale doceꝛe / aut deoꝝ cultoꝛes bonꝰ et uisꝰ ce
non poſſunt / Quo enī ſanguine abſtinebunt
qui colunt eꝛuentos deos maxtē atq̄ bellonā /
Quomodo aut paꝛētibus paꝛcant / qui expul
ſoꝛem pꝛīs ſui regis aut natus eꝛ ſe inſāniꝰ
qui ſaturnū / Quomodo pudicaꝫ tuebuꝫ qui
colunt deam nudam et adulteꝛā et quaſi apd
deos ꝓſtitutam / Quo ſe rapinis et fꝛaudib⁹
abſtinebunt qui auꝛum fictū nouerūt docētus
nō fꝛaudi eſſe deaꝫ ſt⁹ aſtruc / Quo libidines
coheꝛcebunt qui ioue hieꝛuſalem liberū appellīē

ca.m xv.m

ctos q̄ uenerāt̄ur · quor̄ adultia et stupra ī maco
et femineas nō nī docte nota sūt · ⁊ exp̄mūt̄ etiā
in theatris atq; canunt̄ · vt sint oīb⁹ notoria ·
possunt nec mirū hec ulli esse hoīes qui etiaz si
natura sūt boni ab ipsis tamē diss eruditāt̄ur · ad
ulciaz · ¶ Ad placādū enī deū quē colas hmōi zeb⁹
opus est quib⁹ illuz grauit̄ ac delectari scias ·
Sic fit ut utrū colentiū de⁹ pro qualitate nois
sui fermet q̄n zeligiosissim⁹ ē aut⁹ imitari ·
¶ Hmōi igit̄ hoīb⁹ qui deor̄ suor̄ moribus
congruūt q̄ grauis est et acba ulciscaa cant̄
impietatē suam qua in ceteris zeb⁹ utūt̄ur adui
sus ulcis uolentes exercent · Nec īmerito a p
phetis bestie nominātur · preclare itaq; memin⁹
marcus tullius · etenī si nemo ē mq̄ut q̄ ne mor
talit̄ q̄ cōuicta in aliquā figurā bestie · q̄ius
hoīs mentē sit habitur⁹ · q̄to est miser⁹ ī hoīs
figura aīo esse effrenato · Michi quidē tūto utrē
q̄to p̄stabilior est anim⁹ corpor̄ · ¶ Disputāt̄ur itaq;
corpora beluar̄ quib⁹ sūt ipsi seruores sibiq; adeo
placent̄ q̄ hoīes nati sūt quor̄ mihil mī imaīm
et sūmaz figurā gerunt · ¶ Nam quis cantabrus · q̄
media · que hircania tam īmanes tam sanguinarias
uiuaq; bestias alunt · ¶ Cū ferar̄ oīm rabies usq;
ad uēt̄rus saciet̄ fuit · fameq; sedata protin⁹
conq̄escat · ¶ Illa est ira bestia aui⁹ una ultione
finditur atq; ubiq; cruor crudelis · ubiq; luctus
ubiq; pauor et plima mortis ymago · ¶ Nemo hui⁹
tandē belue īmanitatē p̄t̄ pro merito detestet
que uno loco recubans tamē per totū orbē ferre
is diuinibus sciat · et nō tūtus aruus dilipiat
hominē · sed et ossa ipa cōminuit et in cruentes
fundit · ne quis extet sepultus locus quasi nō
id affectent qui deū confitent̄ur · ut ad eor̄ sepl'
dra uenatur · ac nō ut ipsi ad deū puenant ·
¶ Quis nam illa ferinis · que rabiei · q̄ insania est
lucē unus t'ram mortuus deneguisse · ¶ Adeo igit̄
nichil esse miser⁹ hui⁹ hominib⁹ quos inuisos
furoris alienis · quos satellites impie uisionis
necessitas aut iuuent aut feat · ¶ Non enī honor
ille aut pulcher dignitatis sint · sed hominē
Dampnatio ad cruciatū ad pnā sem
piternā · ¶ Quis aut̄ per totū orbem singuli gesti
tant enarrare impossibile est · ¶ Quis enī uolumi
nis numer⁹ capiet tam infinita tam uaria gna
crudelitatis · ¶ Captos enī pertrahit pro suis mor
tibus quisq; sciuit · ¶ Alij pro minima timiditate ·
plus ausi sūt q̄ debuerat · ¶ Alij suo proprio aduersi
ulcis odio quidez naturali mentis feritate non
nulli ut placent̄ · et hoc offitio uiaz sibi ad altiora
inuenirent · liquide ad oriendū p̄cipites extitēr
sint aut̄ in phrygia qui vmilius pplm aī ipō pie
cōcenticulo cōtemnant · ¶ Sed hic q̄to seuor tan
to demētior inuenitur · ¶ Illud uo pessimū genus ē
eos demētie spretes falsa blandit̄ur · ¶ Ille grauior
ille seuor est arruspex qui nemmē sinit̄ oriē ·
¶ Imq; dici nō potest hui⁹modi iudices q̄m et q̄
grauia tormētor̄ gna excogitauerint · ut ad ef
fectus pposita sua puenirent · ¶ Hec autem nō
tantū ideo faciunt ut glozari se possint nullus
se īnocētius peniisse · nam et ipē audiui aliquos
glozantes · q̄ amministrato sua in hac pte fuit in
ocuenta ⁊ et iudex causa · ne aut ipi uincātur ·
aut illi utiliꝰ sue glozie cōsequātur · ¶ Imq; in ex
cogitandis pnaz genibus nichil aliud q̄ uictoria
cogitant · sciunt enī etiamē esse illud et pugnan
di ego in bithinia p̄sidem gaudio mirabiliter

clatū tūq; barbarorū gentē aliquā subegisse · q̄ uis
qui per biennium magna utilitate rem publicam
exercuit usus est · ¶ Contendunt igit̄ ut uincant et q̄
sinus dolores corpor⁹ īmittunt et nichil aliud cu
rant · q̄ ut ne torti moriant · quasi nō mors tūc
modo beatos faciat ac nō etiā tormētu quanto
fuerint grauiora tanto maioris utilitatis gloriam
pariant · ¶ Illi aut̄ ptinacia stultitia uirtut̄ aurā tort⁹
adhiberi · ut ad alios excrucior⁹ mēbra renouentur
et repiāt̄ur nouis sanguis ad pnā · ¶ Quid tā pul
cram beneficiū · tam humanū fieri p̄t̄ · ¶ Non auditet
tam solliciti quos amarent · ¶ Hec est deor̄ disci
plina ad hec opa cultores suos erudiunt · hec sac̄
desiderant · ¶ Cum etiā sceleratissimi hominū q̄
pios impia uita condemnāt̄ · ¶ Nam et cōsuetudines
sac̄legi et disputatiōs uisi pitoꝝ legūt̄ · iuste
Domitius de effitio pro consulis libro septimo re
scp̄ta principū nefaria collegit · ut docēt quibus
penis affici oportēt eos qui se cultores dei ostitēt ·
¶ Quid hos sacras qui uis uocamus carnificinas uete
rum tyrannorū aduersus innocentes rabide seuitia
et an sint iustitiae crudelitatisq; doctores · ¶ ulcis
esse se tamē ac prudentes uideri uolunt · cea et
hebetes ac rerū et uitarū ignari · ¶ Adeo ne uobis
o poete meutes iuisa ulciscaa est · ut eam sūmis
scelerib⁹ adequetis · ¶ Adeo ne apud nos p̄t̄ inocē
tia ut ne morte quidē simplici digna iudicetis
si supra omia humana haberatur · nulli humane
admittē · pretiosq; purū ab omni scelere cōtagioē
p̄seruare · ¶ Et qui cōi cū deorū altor⁹ loquimur
liceat̄ per nos bñficia nobis ai · ¶ Nec est enī lex
mā hoc opus hec religio si nobis sapiētes uidem
imitemur · ¶ Si stulti cōtemptui · aut etiam risui
si libet · ¶ Nobis enī stultitia mā prodest · ¶ Quid luc
rare · quid affligitis · ¶ Non īuidem⁹ sapiētie uestre
hanc stultitiā malum⁹ hanc amplectimur · ¶ hoc no
bis credim⁹ expedire · ut nos diligamus et in nos
ipsos qui odisse omia confitem⁹ · ¶ Est apta
ciceronē nō abhorrēd⁹ a uero locus in ea disputa
tione que habetur a rutio contra ulciscaz · ¶ Uero
inquit si duo sint quor̄ alt⁹ optim⁹ alt⁹ equissimus
summa ulciscaa singulari fide · alter īsignis scelē et
audacia et si in eo sit error⁹ cautus · ut bonū illi
uirū · scelerati humanitatis nefariū putet · cui⁹ autē
qui sit improbissim⁹ existimet esse summa probitate
ac fide · ¶ Proq; hac opinione oīm animi boni⁹ ille
ut uereatur rapiatur manib⁹ eidē temp⁹ auferant
effodiantur oculi · ¶ Crucietur uinciatur · uratur · cet
immunis egeat postremo iure etiā optimo · omnib⁹
miserrim⁹ esse uideatur · ¶ Contra autē ille improb⁹
laudetur · colatur · ab oīb⁹ diligatur · oīs ad eū
honores · omia imperia · omnes opes oīs denq;
copie confluāt̄ur · Uir denq; optim⁹ omnī exis
matione et dignissim⁹ oīm fortuna iudicet̄ · quis
tandem erit tam demens qui dubitet utrū se
esse malit · ¶ Prospicere quali diuinaret que nobis
mala et quomodo cuētura essent · propt̄ ulciscaz
hoc p̄stitut exemplū · ¶ Hec cū pplis nō placeat
omnia euertantur prauitate · ¶ Erit in eo cū ceteris
cautus ul' potius orbis ipē totus ut bonos et iu
stos uiros tūq; malos et impios prosequatur · exer
cet dampnet ornet · ¶ Nam q̄ aut neminē tam
demētem esse qui dubitet utrū se esse malit
ille quidē ut is qui cōtra ulciscaz disserebat hoc
sensit malle sapientē malū esse cū bona exis
matione q̄ bonū cū mala · ¶ A nobis autē absit
hec demētia ut falsum uero ante ponam⁹ ·

ca.m xvi.m

In bonū urī qualitus ex ppli prudebit eroīb⁹ q̄ ex consciā mā et uidito dei aut aliqua nos fe
liatas illiciet unq̄ ut nō ptius uerā bonitatē
aī oī malo · q̄ stultam aī oī prosperitate malum⁹
tua sibi habeant regna reges suas diuitias di
uites ut loquitur plautus suaz uo prudēnam
relinquant nobis stultiaaz mrām quam ul' ex
hoc apparet esse sapiāz q̄ nobis eam mundus.
Cui⁹ cū stulto iudicat nisi qui ipē sit stultissim⁹
Illi autem nō st' adeo stulti ut stultis iudicant ſ;
ex eo q̄ accusate q̄ solliciate p̄sequūtur stultos nō
esse conantur / Cur enī tam crudeliē seuiant ui
q̄s metuunt ne m dies īualescāt ustitia aiz
dijs suis manolis relinquātur / Si g⁹ aduersis deoz
sapiētes illiciātur a stultis / Cui autē uī numer⁹
sempz de deorū cultorib⁹ augeatur · uiq̄ uo ne
m ipla quidem pscauone minuat⁹ qū prauze
hommes et nquinati sacrificio possint / aūti autē
a deo non possunt · ualet enī m sua uitat / q̄z
est tam exoze tamq̄ exos q̄n utrat ī utraq̄
pte sit sapiā · / Sed illi malitia et furiē exāt
ne utrant stultosq̄ arbitrent esse · q̄ aī habeant
m sua potestate supplicia uitare / euadi tamen
uulsi et emori malunt aī possint ex eo ipso q̄
uideri nō esse stultiaaz inq̄ tanta hoīm multa
p orbem totū una et pazi mēte cōsentiant / Si
aī femine seruis infirmitate labūtur / tam m
t'dum ish muliebrem aut anilem superstitionē
uocamus uiri certe sapuīt / Si pueri · si adoles
centes improuidi sē per etatē maturi ēte ac senes
habent stabile uidituī / Si una aurium desipit
etē unq̄ innumerabiles ē stulte esse nō possunt.
Si una prouīna si una natio prudentia excel
ceris omīs habē intelligētiaz ueen necesse est.
Cui uero ab ortu solis usq̄ ad occasuz lex dīna
suscepta sit / et oīs seruus oīs etas et gens et re
gio uuis ac pazib⁹ animis deo seruiat · eadē fit
ubiq̄ sapiētia · idem contemptus mortis / intelligē
debuerant aliquid m ea ue esse rationis · q̄d nō
sine causa usq̄ ad mortē defendatur / Aliq̄d fir
tamēn ac soliditatis q̄d eam religionē nō tūtuz
futuze et uexatione nō soluat / ſ; augeat sempz
et firmoze / Iam et m hoc quoq̄ malicia
illoz cōmunitur qui cultisse se simulatis religiōz
dei opinātur / si hoīes m̄q̄nauerint aī et deo sa
tisfier liceat · et nullus sit tam malus dī cultor
q̄n datu facultate ad placādū deū reuolaturz
et quidē deuotione maioze / Peccati enī cōsciā
et metus pene religiosioze fiat et sepe multo ·
firmior est fides quā reposit promitēna / Si g⁹ ipi
aī deos arbitrantur sibi uatos tamē dones et sac
fices et odorib⁹ placari eos credunt / quod ē miser
q̄ deū uerū tam īmitem · tam īplacabilem putare
ut uideatur / ut iam xpīanus esse nō posse q̄ dis
eoz uacuus īuuul q̄s libauit / nisi forte q̄ tam ma
los semel putent aīm transfugas ut sua sp̄ūs
iam facē mapiant · q̄d per tormēta fecerūt / Cui
ū offitui libens obeat · q̄d ab īuuta cepit / Cui
aī uideat laterū suoz q̄ artuz nō magis odit
deos propt̄ quos et etna penarū insignia et m
ta dimit⁹ pax et qui fuerūt aūsi recedant / et alio
propt̄ miraculū utilis nouus populo accedat ·
Nam aī uideat uulgus dilaceratu hoīes uarijs
tormētoruī gnibus / et mē fatigatos carnificis ī
uictuz tenē pacētes / existimant id q̄d res est
nec cōsensuz tam multoruī nec pseuerantiam

mozientiuī uanā esse / nec ipsam pacētias sine deo
cruciatus tantos posse superare / Latrones et ro
busti corporis uiri cuiusmodi lacerationes p̄fice
nō queunt · exclamant et gemit⁹ edunt / Imaīt
cui dolore · q̄z deest illis inspirata pacentia.
Rī autē ut de uiris taceam pueri et mulierau
le torpores suos tuti uincunt et exp̄mē illis ge
mitū nec igniz potest / Quot romam et mucio glo
rietur aut regulo quoruī alter necandū se hostib⁹
tradidit · qd̄ capitiuī pduut unq̄ / Aīe ab hostib⁹
deprensus aī uiderer mozte se uitare non posse
manū foco miceat · ut pro fugitiuo suo sanissi
mus hosti quē uolunt ocidē / eaq̄ pena uemaz
quā nō meruerat arripit / Esse seruus femine⁹
et fragilis etas dilacerai se toto corpe uriq̄ ppe
titur non naturte qua licet uitare se uelint ſ;
uolūtate qua confidunt in deo · / Nec ē uera
uirtus quā phi quoq̄ gloriabimur · nō ze ſ; ubi
ſambus iactant dissentites mihil esse tū q̄ uere
uiri sapientis grauitati atq̄ constātie q̄ nullis
fluxibus de sententia et proposito posse depelli / n
sed tanti esse cruciatu et morti ne ficta pdat
ne ab offitio discedat · ne metu mortis a' dolore
acerbo subactus aliq̄d faciat iniusti / Nisi forte
deliraze illis uidetur placere in lyzias aī diat
ulluz et tenacem propositi uiru nō animi ardor
praua iubētiz · nō multus stantis tyrānī mentē
quatit solida / Quo mihi uerus dia pōt / si hoc
ad eos referatur q̄ nullos cruciatus / nullā mor
tem recusant / ne a fide iustitiaq̄ decident.
qui nō tyrānidas ussiones · non p̄sidū gladios
timent · quo mius uera et solida libertatem
cōstanti mente defendant · que in hoc solo mēda
sapiēna est / Quis enī tam insolens tam elue⁹
est qui me uetet oculos in celū tollere · q̄ iponat
mi necessitatez ul' celendi quod nolim · ul' quod
uelim non celendi / Quid nobis iam ultroi⁹ re
linquetur si etiam hoc q̄d nolūtate fieri oportet
libido extorquet aliena / Nemo istud efficiet si q̄d
nobis ad contemptnēdā mortē dolorēq̄ utilis ē
Quaz constantiaz si tenem⁹ aut ush audiamus
facientes ea que phi laudant. / Recte g⁹ seneca
mouguetātias hoībus obiectans ait / Fūma ush
ia illis uidetur magn⁹ animo⁹ et idem eū q̄ con
tempnit mortez pro furioso hīt quod ē utiq̄
sūme pusillanimi. / Sed hi uanazū religionuz aut
tores eadem stultitia in obiciunt q̄ uerū deum
nō intelligunt. Quos sibilla erythrea. Κλῦθι γοῦν.
Et ἀφωνίαν uocat surdos saluat et erantes q̄
nec audiant diuina nec sentiant / ſ; ea digitis
suis p̄magnatus metuunt et adorent / Nec
uō causa sit ut eos qui sapiētes sē stultos putāt.
magna ratio est / Nec enī frustra fallūtur. Que
nobis diligenter est explicanda · ut errores suos tā
dem si fieri potest agnoscant / Iustitia suapte na
tura spīm quādam stultitiae habet / q̄d ergo et di
uinis et humanis testimonijs cōfirmare possum.
Sed michil fortasse apud istos agem⁹ nisi eos de
suis doctorum auctoriz⁹ non posse ullū quemq̄
esse qui est cōiunctū aī uera sapiēna / nisi idem
stult⁹ esse uideatur. Carneades achademice secte
philosophus au⁹ in dissendo q̄ uis fuit q̄ eloquē
tia quod acumē qui nescat ipm ex p̄dicatē exa
minis intelliget aut linah / apud quē disserens
Neptun⁹ de re difficillima oīdit nō posse id expli
ari nec arnecadem si ipm ozius remittat / Se
aī legatus ab athenensib⁹ roma missus est ut dis

putauit de Iustitia copiose audientes gulba et ei thone ceusoribus maximus tunc oratorib⁹. Sed idem disputationē suam post tridie contraria disputatione subtulit et iustitiam quā pridie laudauerat sustulit non quidem phi grauitate aut prudentie fixa et stabilis debet esse sententia. Si quis oratio ē ētij quē in utramq; ptē disserēdi gr̄ ille facē solebat ut alios quodlibet assentes posset refutare. Eam disputationē qua iustitia subtilit apud aurionē lucull⁹ fratres recordatur. Credo qm̄ de re publica disserebat ut defensione laudationēq; cuius moueret sine qua putabat regi nō posse rem publicam. Carneades autem ut aristotilem refellēret ac platonē iustitiae patronos p̄ma illa disputatiē collegit ea oia q̄ pro iustitia dicebantur ut posset illa sicut erat euitare. Erat em̄ fundamū iustitiae radicem nō habitem labe factē ut diceret eam habitem labrae. q. tū nulla in terra fuit ut quid esset aut qualis a philosophis enarretur. Atq; utinam tot ac tales uiri q̄tū eloquētie. q̄tū animi tantū etiam sapiē ad implendam defensionem fume ututes habuissent. aut origo in religione. ratio in equitate est. Sed hij qui p̄mas illam ptem nesciuit nec scientias quidem tenē potuerunt. Volo autem prius breuiter apte ac breuē quid sit oīa re ut intelligatur phos ignorasse iustitiae nec id qd mīme nouerant potuisse defendē. Iustitia q̄ omes simul ututes amplectitur. tamē duc st̄ oīm principales que ab ea duelli separari nō possunt. pietas et equitas. Nam fides temperantia phitus innocentia integritas et ceti huiusmodi ut natura ut institutis parentū possunt esse in hijs de hoib⁹ qui iustitiae nesciunt sicuti semp fuerunt. Nam romani uetres qui iustitia gloriari solebant hijs utiq; ututibus gloriabant. que ut dixi p̄fecta a iustitia possunt. et ab ipso fonte scaturi. pietas ita et equitas quasi uena est eius. Hic em̄ duobus fontibus constat tota iustitia. Sed apud eius et origo in illo p̄mo est. In scaido uis omis ac ratio. pietas autē nichil aliud est q̄ dei noīa sicut trismegistus uerissime diffinit. ait alio loco uirum? Si ergo pietas est agnosce deū. aut agnitionis hec summa est ut dicas. ignorat utiq; iustitiae qui religionem dei nō tenet. Quomodo em̄ potest eam ipā nosse qui unde oriatur ignorat. Plato quidē multum de uno deo loquit. est. a quo aut constitutū sit mundū sed nec de religione. Sompniauerat em̄ deum non agnouerat. Et si iustitiae defensionē ut ipē ut quilibet alij implere uoluisset. in p̄mis deorum religiones euitare debuit. q. contrarie st̄ pietati. Ad quos Socrates q. facē temptauit in arcē coniectus est. ut iam tunc appareret quid esset futurū hijs hoibus qui iustitiae defendē deoq; singulari fervore cepissent. Altera est igit iustitiae pars. equitas. Equitatē deo non utiq; hī uerecundi quod et ipm laudabile ē in hoīe iusto. Si se ai cetis coequadi. qua Tullius equalitatem uocat. Deus em̄ qui homines generat et inspirat omes equos id est pares ee uoluit eandem conditionē uiuendi omibus posuit. aīs ad sapiam genuit. omibus imortalitatē spopondit. nemo a beneficijs eius celestib⁹ segregat. Nam sicut omibus unicū suum lumē equaliter diuidit. emittit omnibus fontes. uectui st̄ium

ca. 23.

ca. 24.

iustitiae. quietes sompni dulcissimas tribuit. sic omnibus equitatē iustitiam q. largitur. Nemo ap⁹ eū seruus est. nemo diues. Si em̄ amicus omnes pat⁹ est equo iure omnes liberi sum⁹. Nemo deo pauper est nisi qui iustitiae indiget. Nemo diues nisi qui ututibus plenus est. Nemo denq; egenus nisi q. bonus et innocens fuit. Nemo clarissim⁹ ui qui opa misericordie largiter fecerit. Nemo pfectissim⁹ nisi qui omē gradus ututis impleuerit. Quare neq; romani neq; greci iustitiae tribuerūt. q. diuites multis gradib⁹ homines habuerūt. Si pauperib⁹ ad diuites. ab humilibus ad potentes. Si priuatis denq; usq; ad regum sublimissimos potestates. Vbi em̄ nō st̄ omnes pares equum est. et excludit inequalitas ipa iustitiae. aut nisi omis in eo est ut pares fiant eos qui ad huius uite conditionē pari sorte nascūt. Duobus igitur illis iustitiae fontibus imutatis omnis uirtus et omnis uitus tollitur. et ipsa iustitia remanet in celo. Et ideo nō est uerum illud tullianum a plīs ceptum. q. ignorabant ut uidetur ut q̄d efficeret. qd nullis alijs p̄ceptis populo tenebatur est. Dicet aliquis. Homines st̄ apud nos alij pauperes. alij diuites. alij seruj. alij dñi. nōne aliquid inter singulos interest. Nec alia causa est. cur nobis fratrum nomen ipam? nisi q. pares esse nos credimus. Nam ai oia humana nō corpore sed spū metiamur tam et si corpori sit diuisa conditio nobis tamen seruus non st̄. sed eos et habem⁹ et dicim⁹ spū fratres religione cōseruos. Diuites quoq; nō fiunt insignes nisi q. possiunt bonis operib⁹ fieri clariores. Diuites em̄ st̄ non q. diuitias habent. sed q. utuntur illis ad opa iustitiae. et qui pauper uitiatus. eo ni diuites st̄. q. et non egent et nichil cōcupiscāt. Tū igitur et liberi seruus et diuites pauperibus humilitate animi pares sim⁹ apud deū. tamē ut tute discernimur. Tanto quisq; sublimior ē q̄to iustior. Si em̄ iustitia est parem se etiā minorib⁹ facē q̄q; hoc ipō p̄cellat. q. se inferioribus coequat si tamē nō tm̄ quasi parem sed etiam quasi minorē se gesserit. utiq; multo altiorē dignitatē gradū deo iudice consequitur. Nam profecto in hac uita scaturi qm̄ breuis et aduena st̄ oīa et p̄sertim se altius homines et de dignitate cōtendūt. quo nichil fedius. nichil arrogātius. nichil a sapiē tis ratione semotius. Rebus em̄ celestib⁹ q. terrenis st̄ oīa uniuersa terrena. Sicut em̄ sapiā hoīm stultitia est apud deum. stultitia ut doctus sapiā est sic deo humilis et abiectus ē qui fuerit conspicuus et sublimis in terra. Nam ut tractam q. hec presentia tre bona quib⁹ honos magnus tribuitur uirtuti contraria st̄ et ingorē mentes euiuant. q. tandem potest summa esse nobilitas q. opes que p̄tēta ai possit deus regesq; quoq; ipos minores etiam minime facē. Et ideo consulens nobis deus mt̄ diuina p̄cepta illud p̄apue posuit. Qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. Cuius p̄cepti auctoritas sine salubrime docet. q. qui se apud homines plani facit humilem q. pbuerit. hic apud deū p̄cellens et ingens hēatur. Neq; em̄ falsa est illa sententia que apud Euripidem fertur in hunc modū. Quae hic mala putantur. hec st̄ in celo bona. Expertus ais Cur phi nec inuenire iustitiam nec defendere potuerunt. nūc redeo ad id qd intendebam.

Cazneares autē qui erant infirma que a philosophis
assēbantur sumpsit audaciā ꝛefellendi. q. refelli
posse intelleret. Cuius disputationis summa hec fuit
una sibi homines pro utilitate sanxisse scilicet ua
ria pro moribꝰ et apud eosdem pro temporibꝰ sepe
mutata. nisi autē naturale esse nullū omīs et hoīes
ut et animātes alias ad utilitates suas natura
ducente ferri. Unde aut nullas esse iustitias. aut
si sit aliqua summa esse stultitias. quā sibi noceret
alienis quibus consulens. et miserebat hec argu
menta omnibus ꝑdis qui florerent impio. et
romanis quoq; ipsis q. totꝰ orbis potirent. Si
ista uelint esse hoc est si aliena retinuant. ad
causas esse retrundū et in egestate ac miserijs
iacendū. ea omissis cōibus ad propria uenichant.
Fomus uir inquit si hēat seruū fugitiuū. ut domū
insalubrē ac pestilentem que ruina solus suat et
ideo ꝑscribat aut uendat. uerū ne profitebitur
fugitiuū se ut pestilentē domū uendē. an celabit
emptorem. Si pro confitebitur bonus quidē quia non
fallit. sz tamē stultus iudicabitur. q. uel pauo
uenderet ut omnino nō uenderet. Si celauit erit q. de
sapiens q. rei consulet. Sed item malꝰ q. fallet.
Porsus si repiat aliquē q. auricalā se putet ue
dere ei sit illud aurū aut plūbus. ei sit argētū
uendit. ne ut id puo emat. an iudicabit ut ma
gno. stultus iudicetur. plane malle magno. Unde
intelligi uolebat et eū qui sit iustus ac bonus
stultū esse. et eos qui sapiens malū et tamē sine
punire fieri posse ut sint homines pauptate afflē
tes. Transcēdebat ergo ad maiora in quibꝰ nemo pos
set sine periculo iuste iustus esse. Dicebat enim
semper iustitia est hominē non occidere. alienum
prorsus nō attingē. Quid ergo iustus faciet. Si
forte naufragū fecerit et aliquis imbecillior ui
bus tabulas rapiat. nōne illi tabula deturbabit.
ut ipe conscendat. eaq; uiꝰ euadat. uarie aut
sit nullus medio mari telus. Si sapiens ē fu
ror ipsi eni peundū est nisi fecit. Si autē mori
maluerit q. manꝰ miserize alteri. iam nō sapiēs
ille sz stultus ē qui uite sue nō parit dū parat
alienē. Item si acie fugā fusa hostes insequi ce
perint. et iustꝰ ille nactus fuerit aliquē sanguī
equo insidentē ei ne pcat ut ipe occidatur. an
dicet ex equo ut ipse hostem possit effugē. Sz
si fecit sapiens sz idem malus. Si nō fecit iustꝰ
sz idem stultus sit necesse est. Item gꝰ iustitiam
ei in duas ꝑtes diuisisz. altam caulez esse di
cens. altaz naturalem. utrāq; subiuit. q. illa a
nullis sapiā sit quidem sed iustitia nō sit. Talis
autē illa iustitia sit quidez sz non sit sapiētia.
Argum. hec plane ac uenerata st et q. marcus
tullius nō potuerit refellē. Iam ei fuerat lelius
furio studenti pro iustitia q. dicente inrefutata
hec mq; fuisse pgressus est. ut utrum idem le
lius nō naturalez que in omen stultitie ueneat
sed illaz caulem defendisse iustitiaz. qua quidez
furius sapiāz quidē esse consenserat sz inultum.
Quod ad pīnem disputationē ptinebat ostēdi
quō iustitia silitudinē stultitie gerat. ut appa
reat nō sine causa deapi eos qui putant mē
tez religiosos homines stultos esse. qui tabia inde
tuz fiat qualia ille opponit. Nunc manus
a me exigi sentio. ut ondam quaze iustitiam
deus stultitie spēie cōuoluī ex oculis horī
uoluit auferre. si pius furio respondeto. quia

parū plene respondit lelius qui ꝓfecto licet sapiēs
fuerit ut uocabatur patrocinari tamē uere iustitie
nullo mō potuerat. qui apud ipm fontēq; iustitie
non uenerat. Nobis autē facilior est ista defensio
quibꝰ celesti bīficio familiaris ē ac penitꝰ nota ius
titia quiq; illaz nō noīe sz re noiam. Illaz plato
et Aristoteles honestū equidē uolutate iustitiam de
fendē aperiunt. efficaciusq; aliquid si essent eo
bonos. si eloquētiaz. si ututem ingeniū dīnarū ꝗq;
rerū doctrina uniuersē. Itaq; opus illoꝝ inane
atq; mutile. nec cuiq; hoī ꝑsuadē potuerūt ut
eoꝝ ꝑscripto uiueret. q. fundamētū a celo disci
plina illa nō habuit. Nostrū opus cuius sit noīs
est quos deus uocauit. Illi ei de pingebant ubi
et ymaginabant iustitiaz que in conspectu nō eat
nec pīnibus exemplis cōfirmare potuerant q. esse
rebant. Responderi enī possz ab audientibꝰ non
posse ita unā sicut illi sua disputatiē ꝑsēbant
adeo ut nulli adhuc extiterint qui id genus iuste
sequerentur. Nos autē nō ubi modo sz enā qem
plis ex uero petitis ut ita esse que a nobis dicūt
ostendam. Censit igit Cazneades q. sit natura
iustitiae mihi q. patri alte ꝑsuasit stultitiam nō esse
quāq; intelligere in utroq. q. mēte id fecerit.
Non enī ue existimauit ei stultū esse q. iustꝰ est
sz ei sapiēt non esse et ratione tamē eaz ita ue
rentur nō ꝓfecturū. uoluit latē in abdito ututē
ut uerecundū uisapime sue tuēturi. cuius summa sen
tentia est nichil prapi posse. Veram ergo
utrū ne iustitiaa fedus aliquod habē ei stultitiaa
possit. Iustus inquit si aut equū saluo a tubu
lam naufrago non ademerit ut ipse auaz sua
tuerer stultus est. Primū omī nego nullo mō
fieri posse ut hoī qui quidez ue iustꝰ sit cuiusmoī
casus eueniat q. iustꝰ neq; auq; nauis immo
est neq; q.q; omino appetit alienū. Cui enī
nauiget aut quid petit ex aliena ꝛra an iusti
tia sua. Cui autē belligeret ac se alienis fluc
tibus inseret. in cuius animo par ei hoīb. ꝓpe
tua uerisetur. Caliet pegrinos mētriabꝰ aut
humano sanguine delectabitur. qui nec lucrum
sibi appetē an iustitiaz uideꝰ et nō modo ipse
ceteri faciē sz ne esse faciētibꝰ ac ꝓsecutis ui
nephas. sed omitto ista qui fieri ꝓt ut ut ēuteꝰ
ad hec subeunda cogatur. Idcone ergo iustitiaa
o furi ut ꝓpius tu cazneades. cuius est illa ora
tio tam manes tuis supiaaia tamq; contē
ptam deo putas ut nichil possit nichilq; hēat
in sese qd ad iustitiam sui ualeat. Deo uidelz
q. sacrificiis hoīb ignorant. idcoq; ad hanc
uitam temporalem referunt oia. quātum sit ius
titiae sibi nosse non possunt. Iam et ei de ututē
disputant. q. ius intelligunt. cupidus ac insecutus
esse plenissima. tamē expetenda esse aiunt sua ei.
Cuius enī pīma q. st et ina et imortalia nullo mō
uident. Nec rebus omībus ad hanc pīnem uitaz
relatis sane ad iustitiaz redigunt. Si qdez tantus
hui uite labores frustra et manitez suscepit.
Sed hec alio loco plenius. interim de iustitia ut
cepimus cuius tantum ius est ut ei oculos in celum
sustulerit a deo meatus omnia. Recte igit placet
tamq; esse dixit innocētie unum. ut ad tutelā sui
non egeat nec armis nec uirtutibus. Quacūq;
igitur itez fecit. uirtutes uite scelerisq; purius
non egit manus iaculis nec arcu nec uenenatis
grauida sagittis falce pharetra sine pce hostes

cam 29m

utr̃ eligos | siue fuctur⁹ pr̃ hospitale causa ul' que loca fabulosus ambit hydaspes | Non pt̃ igit̃ fieri q̃n hominẽ iustus mẽ dis̃imma tẽp̃state atq; bellor̃ celebs tutela custodiat | ac non etiaꝫ si aĩ patriadis et noct̃ubus naufget aut malis quoq; patiatur · ut vna iusta et ĩnocens anima liber̃tur · at̃ ẽte pcussib⁹ ætio sola sezuetur · | Sed cuadam⁹ posse fieri q̃d ꝑpũt philosoph⁹. Quod g̃ iustus fuacet si naufr⁹ fiat aut in equo sanctũ aut in tabula naufragi · | Non ĩiustus cõsiteor moriet̃ur ꝑtinꝰ q̃ oportet Hec ideo tamẽ iusticia q̃ est singulare hoĩb⁹ bonũ stultitie nomẽ accipiet | Quid eni melius quid diuinus esse homĩ debet q̃ ĩnocẽtia | Que utiq; tanto pciosior sit necesse sit est q̃nto illaꝫ per duxerit ad extremũ / moriq; maluerit ne quid de ĩnocẽtie bono minuatur | Stultitia est ĩquit aliene aĩe parare aĩ pmptc sue | Cum etiã ꝑ amicitia pro stultũ iudicabis | Quid ergo fiunt isti illi phitagorei laudãtur a uobis quor̃ altus se tyrãno uade mortis pro alio dedit | Aut ad pstitutũ tẽpus aĩ iam spõsor eius ducẽtur pientia sin fiat | cũq; mẽtientu sino liberauit | Quorum uirtus in tantu gloria nõ habẽtur aĩ aliꝰ ꝑ amicitia aliꝰ etiã pro fide mori uolue | si stulta putarẽtur · | Denq; ob hanc ipsam uirtutem tyrãn⁹ hos gratiaꝫ retulit utriusq; seruando · et hoĩe crudelissimu natura mututa est | Quid etiã desperat⁹ esse dr̃ ut se terrai in amicitiaꝫ recipiet nõ utiq; tuq; stultos sed tanq; bonos et sapientes uiros | Itaq; nõ indecora quare aĩ pro amicitia et fide mori sũma gloria computet̃ur | nõ etiã pro ĩnocẽtia pene sit hominũ gl̃osus | Ergo stultissimu est qui nobis eximiu dant mori uelle pro deo | aut ipi eũ qui pro hoĩe uoluer mori in celũ sũmis laudib⁹ tollant · | Denq; ne eã dubiam disputationẽ nõ posse eundẽ iustũ esse ac stultũ · eundẽ sapientẽ et iustũ docti ipsa ratio · | Cum enim stultus est · quid sit iustũ ac bonũ nesciat · et ideo semper peccat | Quare enim quasi captiuꝰ a uicijs nec uelit̃ ullo modo potest · q; uirtute caret qua nesciat | Iustus autẽ ab oĩ peccato se abstinet | Quo aliter fieri non pt̃ qui si habeat scientiã pcauendi q; noticiam | Scientiã autẽ discernere a pcauendis potest nisi sapiens | Ita fit ut nullus possit iust⁹ esse qui stult⁹ est neq; sapiens qui iust⁹ nullus · | Quod si est uerissimũ manifestũ est eũ qui aut naufragio tabulã aut equũ saltuo nõ adeperit stultũ nõ esse quia hec sua pcũm est a quo se sapiens abstinet | Videri tamẽ et ipe confitebor pro homĩe errore ignorãtiaꝫ aut̃ q; rei ꝑfectus | Itaq; omis hec questio nõ tam argumẽtis q; distinctione dissoluit̃ur | Stultitia igitur ẽ in factis dictisq; pro ignorãtiam recti ac boni errando · | Ergo stult⁹ nõ est qui ne sibi quidẽ pat diuinũ nõ uocat alteri q̃d est malũ / quod quidẽ nobis et oratio et uirtus ipsa ꝓhibebit | In omibus enim uidem⁹ aĩalib⁹ q̃a sapia carent conatuatricẽ sui esse naturã | Nocet igitur alijs ut sibi prosint / nesciunt enim q̃ malum est uocẽ | Homo uo q̃ sciãm bom ac mali hẽ abstinet se a nocendo etiaꝫ aĩ incõmodo suo · q̃d aiaꝝ rationale facere nõ pt̃ | Et ideo mẽ sũmas hominus uirtutes ĩnocẽtia nuncupat̃ | Quibus rebus appareat sapientissimũ esse qui mauult prius ne nocear ut id officiũ quo a mutus discrimẽ sezuet · | Nam qui uerentur errorẽ nõ redarguet ut auspazuo emat · aut q̃ nõ profitebitur figuriuũ se suũ

ul' pestilentẽ domũ se uendẽ lucro et cõmodo suo cõsulens / non est ille sapiens ut circueatur uidi uolebat sed callidus et astutus · | Calliditas autem et astutia in mutis quoq; animalibus sit · ul' aĩ mis diatur alys et dolo capiũt ut deuorent / ul' aĩ mis sidias aliorũ uazio grie deludũt | Sapia uo i homine solũ cadit | Sapiẽtia est cui intelligẽtia ul' ad bonũ recteq; faciendũ · ul' abstinẽtia delector factorũq; impiorũ | Lucro autẽ nullq; sapies studet q̃ bona hec terrena contempnit | Hec quidẽ fallit patitur · q̃ bonũ uiri officiũ est errores hominũ corrigẽ cosq; in uias reducẽ | Siquidem socialis est hoĩs ac benigna natura quo solo cognationem aĩ deo habet · | Sed uerũtamen hec causa efficiat ut stultus esse iudicatur qui egẽ aut morti malo q̃ uocat ul' eripiat aliquid alti q̃ hominem morte dilexi putant / Et qua psuasione omis tã uulgi q̃ etiã philosophorũ malacitur errores / Si cui pti morte nichil sum⁹ profecto stultissimi est hominis nõ hinc iure consulẽ ut sic q̃ diuitias et omnes omibus plena / Quod qui fuacet a iustitia segnis discedat necesse est · Si autẽ superest hoĩ uita me lior et longior · q̃d et philosophorũ magnorũ argumẽtis et uatũ responsis · et ꝓphetarũ diuus noah⁹ diuinꝰ | hanc pritem aĩ suus bonis antecepuit sapientissimꝰ au⁹ oĩs iactura ĩmortalitate pensatur / Apud ethnicos item ipe iustitie defensor Iesus iuste iquit plane uitus honorẽ nec est uirtus ulla alia magis | est plane et quidẽ uirtute dignissima quã tu Iesu iuste putas suspicari · Michil enim diuitiarũ nouerat iustus | Quis tamẽ illa unquit accipit iuste exigit nõ actus Exiat uehementer si putas ab hoĩe pmium solum ipe iustitie / Cui ipe alio loco uerissime diuersus · Iuste tamẽ uno quas duntaxat obiacet q̃ impia q̃ regna · | Cui ista putet humana sua bona diuina uidentur · | Cui ergo te sapientẽ o Iesu putet aut ipse tibi loquatur contraria / et paulo post uirtutem animal q̃ dedisti / Sed uidelicet ignorãtia ueri facit me tam labantẽq; sententiaꝫ · Deinde quod aduigris si aut ingrata humili aut inuidi multi · aut ĩmica pene sus uirtutem pmiis spoliant / Q q̃ fragiles et q̃ manem uitutes nouerish · si spoliari pmio suo pt̃ / Que si bona sua diuina uidiant ut uidebat qui possint existere tam ingrati tam inuidi · tam potentes · qui uirtutem spoliare ualeant hus bonis que fuerunt in eam collatu diuinus / Ne illa se unquit multis solacijs oblectat · maxime q̃ suo deorze se ipsa sustentat / Cui⁹ solacijs quo de corde quo in crimẽ sepe uenat · et in pena mortis ille uitatur / Quid cui si ut fuerus dicebat iupiatur · uereatur · ceterimet egeat / auferatur ei manus · effodiatur oculus · dampnet̃ · iugulatur · uiuat · miserus etiã medius necatur / Pereat ne suũ pmiũ uirtus · aut pmius perabit ipsa · Summe / Sed et mortes sua deo uidice accipiet et uiuet et semper ingebit / Que si tollas nichil pt̃ in uita homĩe tam iuuile tam stultũ uideri esse q̃ uirt⁹ / aut naturalis bonitas et honestas docẽ nos potest aliaꝫ non esse mortalem / diuinũq; illi a deo premiũ constitutũ / Sed ideo uirtutẽ ipsam tanq; sub ꝓsona stultitie uoluit esse celatã · ut multe uirtutis ac religionis sine esset arebanũ / ut hanc religionis sapiãmq; terrenam cetolleret se alti⁹ / sibiq; multũ placentẽ iamiuste eruisset dampnaret · ut ꝓsim denique difficultate angustissimos tramites ĩmortalitatis pmiũ sibi me

cu.m 31.m

pducit. | Vocau ut opmor tuz pplé nr apud shul
tos shule⁹ habeatuz / Nam cruaazi atq; mcfia malle
q; thuva tribus digual⁹ phensa m foaī uactuc tam
nepti uidetuz q; m pziculo uite alterz⁹ aiaz ma
gis amare q; suam / Nesaut em quāti sit nephas
advsuc aluid p̄ q; deū qu cōdidit celi atq; tzaz
qu humanū genus finxit mspizaut luce donaut.
| Oz si sezuoz neqssim⁹ hētuz q; domū suaz fugn
delezut · usq; ubertibus et ncaluc ergastulo et cruc
et oī malo dignissim⁹ udicatuz / et si filiꝰ eodz mō
atq; ipsius crshimatuz qu pcm suū delinquit ne
illi obsequatuz · ob eamq; causam dignus putatuz
qu sit erhezes et aui⁹ nomē i ppetuū de famulia
deleatuz / quito magis qu deū desezit m quem duo
uocabula dū et pzis eque uenezanda cōuenunt.
Nam ille qu sezuū pto compat · quid m eū būfia
confezt p̄tez alimēta que illi utilitatis sue gratia
subministrat / Et qui filiū genezat nō habet m pte
sente ut capiat · ut nascatuz · ut uiuat / Vnde
appaet nō esse illū patzē sz mūtūmodo genezādi
ministrū / Quib⁹ ergo supplicis dignus ē desitoz
ei⁹ qu et dūs uezus et pat est / nisi que de⁹ ipē
constituit · qu spiritib⁹ iustis et iuui pazant igne
q; ipē pez uates suos inpis ac zebellib⁹ cōmiat.
| Diant igit et suaz et alienaz mēfectes aiaz
q; nexpiabile fuan⁹ admittunt / Pinū q; scipis
ugulant pdissimus demonib⁹ sezuendo · quos
deus in etnū supplicia dampnauit / Vnde q;
nec ab alijs deū coli pacūtuz · sz aiteze homies
ad mozticza sacra contēdunt · utūtuzq; suma
diligēcia ne qua sit aia uolumiē in tza que
saluo statu suo spectet m celuz / Quid aliud di
cam q; miseroz qu pzedoui suoz mlignitib⁹
pazent quos deos esse opmātuz / quoz neq; con
ditionē · neq; origiē · neq; noiā · neq; rationem
sciunt / sed mbzente psuasione uulgi tiuni
cxzant et shulticae suc fruent · / A quib⁹ si psua
sions eius uoēm zeq;at nullus possunt ledde.
| sed ad maioz uidicia cōfugiūt · q; illi sapiētes
fuezint illi probauezint illi sacznt quid esset
optimū · seq; ipsos sensibz spoliant · uoē abdicāt
dū alienis cuzoibus credunt / Sic mplicati re
zū oim iguoza tia nec se nec deos suos norunt
Atq; utinaz soli cruare soli delipe uellent · Nuos
etiaz in gsoztiū malū fin trapuit quasi habituz
solatiuz de pditione multoz / Sed hec ipa igno
uantia efficat ut m psequēdis sapiētib⁹ tuz ma
li sme / fingimus seq; illis consulē illos ad bonā
mentez uelle reuocare / Num igitur hr sermone
aut aliqua ratione reddita fuc mtuit / ayime.
sed ui atq; uzmētue / O miza et cca demētia
In hys putatuz mala mens esse q; fidem sezuac
onātuz · m cazmficabus aute bona / In hys ne
mala m fens est qu couexa uis huānitatis cōtra
fas one laczātuz / An potius m hys q; ea fiauit
in cozpib⁹ nocētuz / q; nec seuissimi lucines nec
uastissimi hostes / nec inanissimi barbari aliqi
fezzunt / Adeone etiā sibi mētiūtuz / ut uallis
bom ac mali noia transfezāt et imittant. Sed
ezgo nō diem noctē uocant · solem tenebras ·
Alioq;n eadem impudēna est bonis malozuz no
men impone / sapiētib⁹ shultozū / usus impioz ·
| Quāmmo si qua illis fiducia est ul' m phia
ul' in eloq;tia arment se ac refellant hec mā
si possunt · Longe dissentiuntur omnes et singula
quiq; discutiant / Deat eos susape defensionē
deoz suoz · ne si uiā ualuezint / ut cotidie i
ualescant ai tenebris suis ac de luminibus deserat.
| Et qm mihi possint augetur eni religio dei q;to
magis pnutuz ratione potuis et hortamētis agāt.
| procedant in medii pontifices seu minores seu
maxim flamines augures · item reges sacrifoli
quiq; st sacedotes et antistites religionū / cōuocet
nos ad contionez · cohortent nos ad suscipiendos
cultꝰ deoz pluadeant multos esse quoz numine
ac puidentia regantuz oia / ostendant origines
et mitia sacroz ac deoz quo sint mortalibus
traditi / qui sonus que ratio sit explicant · profe
rant que merces in cultu / q; pena in cōtemptu
mancat / quare ab hoibus coli se uelint / qd illis
si beati st humana pietas confezat / Nec omia
nō assenezatione propa nec eni ualet quiq; mo
talis hoiē auctoritas / sz dūs aliquib⁹ testimonijs
confirment sicuti nos facim⁹ / Non est opus ui
et iniuzia / q; religio agi non potest / ubi pn⁹
q; ubertibus res agenda est ut sit uoluntas / Vis
tremant aacni ingeniozū suoz / si ratio eoz
ila est asseratuz / Pazan sim⁹ audire si docat.
Tacentib⁹ ete nichil credim⁹ / sicut ne seniētib⁹
quidez credim⁹ / Intendatuz nos ut ratione toa⁹
rei exponant / Vos em nō illam⁹ ut ipi oblectēt
sz docem⁹ probem⁹ ostendim⁹ / Itaq; nemo a no
bis retinetur iniutus / Inutile est em deo q; fidē
ac deuotiōē exzet et ni uenio displicuit ipa uita
te retinēte / Dicant ista hoc modo si qua illis fi
dutia uitatis est loquātuz discant audiant iq;
disputāt nobiscū aliquid eius modi / Nam pfecto
ab auctis quas contempnūt · et a puis ntātib⁹
cultoz illoz ac shultiaa zabituz / Qui em sint
pessimi deoz itq; progenies · et ubi gestus et
impia et interitus · et sepulchza de liberis
nouezint / ipsosq; uitus quib⁹ st miscati ul' ex
teb⁹ gestis hoim / ul' ex ausibus · ul' etiā ex mortib⁹
natos sciant / mezedibilis demētia e dos putāt
quos fuisse mortales negnt nō audeant / ul' si
tam ipudentes fuezint ut negent / sic illos ac
suoz uē conarguent / ipsa demq; illos sacrozus
mitia cōuincant / Sciant igitur ex hoc ipo q;nā
mt sit mt uezū et falsus qui ipi am sint elo
quētes psuadē nō possunt / ipsum ac tuas pos
sunt · q; ubi ipsa et uitus loq;tur / Quid ergo
seruunt ut shultiaa suam dū minuē uolut au
geant / Longe duisa st azmficia et pietas nec
potest aut uezitus ai ui aut usticia ai cruda
tute cōiungi / Sed uezito nō audent de teb⁹ qtq;
docē diuinis / ne a mis dendātur et a suis de
sezātur / Nam forte uulgus au simplex ignorantia
q; uoluntui est si misteria illa cognoscat i memo
ria mozuoz constitutum dampnabit / aliudq; uezi⁹
quod colat q;zet / Hinc fida silentia sacris mih
tuta st ab hoibus callidis / Desaut pplo q; colat.
| Cum autē nos in eoz uocē uezsemur · aiz no
bis aut non credunt q; uzuq; nouim⁹ / a tuēdē
q; falsis uera pferimus · / Hec defendenda st
mquunt publice suscepta salua / O q; inhoneta
uolutate uiscera exzant / Sentiut em nichil ce
ni zebus humanis religione prestantiꝰ / cauq; su
ma ui opzte defendi / Sed ut in ipa religione
sic in defensione gne fallimur / Defendenda em
religio est nō oatione sz mozicendo nō sentia
sz pacta · non sacle sz fide / Ille em malozū st
hec bonoz / et neesse est bonū in religione uisai
nō malū / Nam si sanguine · si tozmētis · si ma
lis religiones defendi uelis iam nō defendetur

cu.m 32.m

cu.m 33.m

ulla/sed polluetur atq; uolabit/ Nichil enī est tam uoluntarius q̄ religio n qua si animꝰ sacrificātis auisus est tam sublata tam nulla est/ Secta ḡ. nō est ut religionē paacutia ul' morte defendas n quo fidē cōseruatu et ipsi deo gratu est et religionu addit auctoritatem/ Nam si is qui n hac ereptu uoluna regi suo fidem seruat/ n aliquo egregio facinoꝛ si pulsa uxeie acceptoꝛ fit et auiōꝛ/ si periere sūmaꝫ consequtur gloriaꝫ q̄ pro dnō suo morte ocubuerit/ q̄to magis unpatoꝛi oīm deo fides seruāda ē/ qui nō tm uincētibus sed etiā moꝛtuis pmiū potest ūtutis exsoluē/ Igitur dei cultus qui multe celestis ē deuotionē maximaꝫ fidemq; desiderat/ Quō enī deus aut amabit colentē si ipē nō auertus ab eo/ aut pstabit pcantiu q̄d̄ orauit aī ad pāndus neq; ex aiō neq; obseruātes accedat/ Ish autē ait ad sacrificandū uenīt/ nichil in nuꝫ nichil propriū dnō suis offerunt/ nō inte gritates mētis/ nō uerecundiaꝫ/ nō timorē/ per actus itaq; sacrificiis manib⁹ omnē religionem n templo et aī templo fiat īuenerāt/ relīquit/ nichilq; secū ex ea neq; afferunt neq; referunt/ Inde est q̄ cuismōi religiones neq; bonos suos possunt neq; fidmos atq; īmutabiles esse/ tra ducūtur itaq; ab hoīe facile/ q̄ nichil ibi ad utus/ nichil ad sapiāz/ nichil ad fidē dūtur/ Quo enī est supstitio illoꝝ deoꝝ/ q̄ uis/ q̄ Disciplina/ que origo/ que ratio/ quod fundamētuꝫ/ que substātia/ quo tendit/ aut quid pol liceāt/ aut ab hoīe possit fidelit seruari fortiq; defendi/ n qua nichil aliud uideo q̄ uanitaꝫ ad solos digitos ptinētem/ Nam uā ilo religio eo firma est et solida et īmutabilis ē q̄ ustodiam docet/ q̄ nobis aī semp est/ q̄ totu n animo colentis est/ q̄ mētem ipsā pro sacrificio habet/ Illic nichil exigitur aliud q̄ sanguis pauoꝛ et fumꝰ et incepta libatio/ Hic bona mens/ bonū pectus et puꝛū īuocatus uita/ Illuc uenimus sine dilectu adultēe ipudice/ lenones proiectos obscene mētrices/ uenunt gladiatoꝛes/ latrones/ fures/ ue nefici/ et pcantes nichil aliud q̄ ut sceleꝛa ipu ne cōmittant/ Quid enī latro sacrificans/ a' g-la diatoꝛ roget/ nisi ut audeant/ Quid uenefactus nisi ut fallat/ Quid mētrix/ nisi ut plūmū placet/ Quid adultēa/ nisi aut morte uiri aut ut sua ī pudicitia celetur/ Quid leno/ nisi ut multos lu nis ceruat/ Quid fur/ nisi ut plura compilet/ Hic uō etiaꝫ lem coīq; pcō loaus nullꝰ est/ Et si quis ad sacrificiū nō integra conscīa uenerit au dit que illi deus cōmictus/ ille qui latebras cor dis uidet/ qui pectoris semper infestus ē/ q̄ exig⁹ ullaaz/ qui fidem pscat/ Quis hic male menti a' male preca loaus est/ At illi infelices nec ex scelerib⁹ suis intelligūt q̄ malū sit q̄d̄ uolunt/ quisquis flagitijs omībus imquinatus uenīt ad p candū/ et se ipse sacrificare opinātur/ si autem lauerint tūq; libidines intra pectus inclusas ulli amnes abluant aut ulla maria purificēt/ Ecce satius est mētem pctus abluere q̄ malus cupiditatib⁹ sordidatus et uno ūtutis ac fidu lauacro uniuersa uitia depellē/ Quod qui fecerit q̄libet inquinatū ad sordidū corpus gerat satis est purus/ Ipī autez q̄ nescīt ul' quid ul' quō sit colendus/ceca et impruidentes in contrariis ruunt/ Rogant itaq; hostes suos latrones et nefactores suos uictimis placant et aiās suas aī thure ipso demandas auis detestabilib⁹ ipo nunt/ Irascūtur etiam miseri q̄ nō sibi ab ali q̄ rent uerecundi mentū erantue/ quid enī unt aut qui solem nō uident quasi uō si dij essent indigent hoīm auxilio adiutus cōtemptus suos/ Quid ergo nobis insanitur si illi nichil possūt nisi q̄ ipsi deos suos destruūt de quoꝝ ptāa diffidunt magis uerecundi q̄ qui omnino nō colunt/ Tiro in suis legibus aī astra ad sacri fitia pāre iubet/ pietatē inquit adhibeto/ opis monento/ Q̄ qui seruat deus ipse iudex erit/ Secta hoc quidez/ neq; enī fas est desperare de deo quē ideo solū q̄ potentē putes/ Nam quō uindicare colentis iniuriaꝫ potest qui suam non potest/ Libet igitur ex hijs q̄rere an potissi mū pstare se putent ogendo īuitos ad sacri fitiuꝫ/ Iplis ne quos cogunt/ At nō ē benignū q̄d̄ ingeritur recusanti/ Sed cōsulendū ē etiā nolentib⁹ qui quid sit bonū nescīt/ Cur ergo tam crudeliter uexant/ cruciant/ debilitant/ si saluos uolunt/ Aut unde pietas tam impia/ ut cos miseros modis aut puant aut tutelas faciat q̄bus uelint esse cōsultū/ An uō dns pcessit Non enī est sacrificiū q̄d̄ expiuntur īnuto/ Misi cū sputo atq; ex animo fiat/ execrando ē/ aut hoīes sputo pscpnone īuriis aureā tormētis adacti fiaunt/ Si dij st' ush qui sic colūtur ul' propē hoc solū co lendi nō st' q̄ sic coli uolunt dignū saluat detesta tione hoīm/ quibus aut lacrimis aī gemitu aī san guine de mēbris omībus fluēte libatus/ At nos contra nō expertus ut trū uerū qui ē oīm uelit nolit colat aliquis īnit⁹ nec si nō coluerit uasta nuit/ Confidum⁹ enī maiestate eius qui tam q̄tem ptā sui possit ulasa/ q̄ etiā seruoꝝ suoꝝ labores et iniurias/ et ideo aī tam nephanda pertimuit ne ubi quidez reluctamur/ Ꝺ deo remittim⁹ ulti ones/ nō ut hij fecerūt qui defensoꝛes se esse deoꝝ suoꝝ uideri uolunt et seruāt effugere aduersus non uolentes/ Ex quo intelligi datur q̄ non sit bonū deos colē/ quū bono pctus adducēti ho mines ad bonū fugerant nō malo/ Sed q̄ illud malus est etiā offitus ei⁹ bono cadet/ At enī puniendi st' q̄ destruūt religiones/ Nuꝫ prius nos destruim⁹ q̄ natio egptioꝝ q̄ turpissimas bestiaꝝ ac predaꝝ figuras colunt/ q̄bus etiam putenda dictu tūq; deos adorant/ Cum prius q̄ ipsi qui aī deos colē se dicant tamen eos publice turpiq; dedicent/ de quibus etiaꝫ minios agi aī risu et uoluptate pacūt/ Qual' hec religio aut quāta maiestas putāda ē que adoratur n templis illuditur n theatris/ et qui hec fecerint nō penas uolati numine pen dunt/ Ꝺ honorati etiā laudatiq; dilacerāt/ Nuꝫ prius nos destruim⁹ q̄ quidez phi q' oīno nullos deos esse aiunt/ sed oīa sua sponte nata omnia fortuitu fieri q̄ gerūtur/ Num pri⁹ q̄ expiatis qui esse quidez deos Ꝺ auaze q̄q; negant neq; uasta cos neq; grā ignouere/ Quib⁹ dictis unq; psuadent colendos oīno non esse/ Negligētes nec co lentes respiciunt neq; nō colentibus uasātur/ Preterea aī contra metū dissecūt nichil aliud efficē conātur q̄ ut nemo deos timeat/ Et hoc timē ab hoībus et auditur libenē et dissecūt ipunc/ Non ergo uideo aduersus nos insanunt qua dij nō colūtur a nobis/ A multis enī nō

mgrema caret. Impacientē dico q̄ nichil patiūr. Innocētiaz quoq; sezuaē non pōt q̄ et ipā iusto et sapienti uiro ꝑpa uirtus est. Iz et nocet sepe et conapiscat aliena. et rapit q̄ auferat pe nuriam. q̄ uiuens expt uino pcaziq; subiect ē. et fragilitatis oblit annio usolent elato tumet. Inde iusti ac dñi nescientes et diās et potetia et honozib⁹ florent. Hec cū aucta iustiae pma sit. q̄ et perpetua esse nō possit. et pr auiditatē uolētiamq; q̄rūtur. Iustus uō ac sapiens q̄ illa oia humana ut est a telyo dāt sua bona diuina iudicat. nec alienū quicq̄ conapiscat. nec quē contra uis humanitas leuat oīno. nec ullas potentias honorē ne de siderat. ne au fragat iusticiam. Sic cū auctor ab eodem deo et eadem conditiōe genezatus uere fraternitatis esse cōiunctus. sed et suo cōtent et puo. q̄ fragilitatis sue memor. nō ampli q̄rit q̄ unde uitā sustentet. et q̄ eo ipō q̄ habuit unptit etā nō hūn q̄ puis est. Dictus autē sūma uirtus est. et accidit q̄ eo q̄ uoluptates aduais uitiosasq; otempnit. quarū causa opes appetuntur. qm̄ continens est. et libidinū uictor id est nichil tumoris aut insolētie gerens. non extollit se altius nec exigit supbū capiū. Iz pla ana et equalis et planus et cōis est. q̄a ōdi tionez suā nouit. Cui ergo iniurias nulli facat nec aliena capiat. nec sua quoq; si u auferāt defendat. cū saat etiaz illatam iniurias mode rate ferre. q̄ utute pditus ē natē est iustum hoiēz subiectū esse iusto. et cōtumelias affia ab insipiente sapientē. ut et ille pdat qua iust⁹ est. et hic in se ututē hēat q̄ iust⁹ est.

Si quis autē uolet sapere. aut malos et iustus deus potentes. beatos. diuitel fieri sinat. prior contra hūles miseros īopes esse patiat. Ili nuat eū Seneca liber cui titul⁹ est. quare bonis uiris multa mala accidant. cū sit ꝓuidēna. in quo ille multa nō plane ipitia secularia Iz sapi enti ac prue diuinit⁹ elocut⁹ est. Deus inquit hominem pro liberis habet. sed corruptos et uitiosos luxuriosos ac delicate patitur uiuere. q̄ nō putat emēdatione sua dignos. bonos autē quos diligit castigat sepius et assiduis laboribus ad usus ututis excet. nec eos sinit ociis ac mortalib⁹ bonis corrupi ac deperditi. Unde nemini debet mirū uideri. Iz ꝑ nris sepe delictis castigamur a deo. Immo uō ea sepe examinamus ac pminuim. cū maxime grīs agim⁹ indulgētissimo pri q̄ corruptelas nras nō pa titur longi⁹ procedi. Iz plagis ac uiuris emē dat. Ex quo intelligim⁹ nos esse deo ante. qui ea ꝓtinus⁹ uastatus. Nam cū posset ꝓuidere suo et opes et regna largiri sinat deuit ani in deis quoz nos fautores ac posteri sum⁹ Idaco eū uolunt sub aliena ditione atq; ipio regē ne uita prosperā felicitate corruptus in luxurias labātur. ac dei pcepta otēnere. sicut illi maiores nri qui sepe ferendis ac fragi libus hostib⁹ emendati aberrauerūt a uia optima legis. unaquaq; ruperūt. Proinde q̄ quotien⁹ cultoribus suis pstaret q̄ritis si mandata seruassent. et nī eos emēdaret si pcepta nō obtemperassent. Itaq; ne tam corruptores otio q̄ pareos eoz licētia premi eos uolunt ab his in quoz mamb⁹ collocauit. ut et labētes con firmet. et corruptos ad fortitudinē reparet

Cap. 36.

uoluntas. sed q̄ uitus pnes nos est. que ut est ue rissime dictus odui pariet. Quid igit exhibim⁹ nisi nefarie illos q̄ pagātur. pergitur eis exe cr et uzonabili furore quem nos uidem⁹ illi nefa rie. Non cui ipsi homines psequūtur q̄ aut sas aut nefantur innocētib⁹. non hūt. Iz illi spirit⁹ cōtaminati ac perditi quib⁹ uitus et nota ē. insa nisinuant se mētibus eoz et inhigunt nefas os in furores. Hij cui q̄ dū par est in pplō dei fugitiue iustos et pauent. et ei corpora hoīm occupant aias q̄ dū uexant. admirātur. ab hys et uoce dei ueri fugātur. quo audito tremūt et exclamant. et uri se ubrai q̄ trahunt. et nutri gati qui sunt. qui uenerunt. quo in hoīe irrepse rint confitētur. Sic extorti et exercitati ut ute dim nois exoluātur. Propt hec ubera et unias scos et iustos uiros semp odezūt. et q̄ nocere p se his nichil possunt. publias eos odys pseq̄r quos sibi graues sentiunt. exercentiq; sentias q̄ uolētissime possunt. ut aut coī hoīz minu aut ꝑ dolorē. aut si id efficē nō queunt aute zātur oīno de tra. ne sint. q̄ possint eox neq̄ tiam cohercre. Non ne fugit quid responderi e contrario possit. Cur g⁹ deus ille singularis ille magn⁹ quē uerū potentē. quem diuz oīm ofi teris hec fieri patiatur. nec auctores suos aut uindicat aut tuetur. Cur denuq; qui eum nō colunt et opulenti et potentes et bti sūt. et ho noris⁹ regnoq; potiuntur. cosq; ipōz ditionī suc ac potestati subiectos esse hūt. Reddenda et hui⁹ rei ratio est ne quid remaneat errori. Nam in pnus hec causa ē. aut existimet religio dei uim nō habē. q̄ mduaīntur homines spetie tri noz. ac plentui bonoz. que ad aiam mētis uni lo modo ptinet. Quib⁹ q̄ aute iustos uidēt. et affluē iustos. et dei cultus manet arbitrātur in quo messe illa nō ēnit. et deoz ciu⁹ estimāt uezos. qui cultores eoz et diuias et honorib⁹ et regnis fruātur. Uerū hij qui sūt in hac exis matione nō ꝓpiunt alti⁹ uite rationēq; homis que tota nō in corpe sed in mēte est. Nichil eni uident amplius q̄ uidetur corpus saluari quod q̄ oculis manu q̄ tractabile est. ibcalle fragile mortale est. aut sūt illa oia bona que auiditate ac uiraculo sūt. opes honores impia. qui corpi affiezunt uoluptates. et ideo tam caduca sūt. q̄ corpus ipm. Animus uō in quo solo est homo. q̄ subiectus oculis nō est. nec bona eius aspica possit que in sola utute posita sūt. et ideo tuz stabilis et constans et ꝑpetuus sit. natē est sicuti ipa ut in qua est animus bonus. Longi est unusquisq; ututis spacio ꝑmē ut de singulis dicam. q̄ necesse sit sapientē ac iustū uiru longe ab ill bonis abesse quib⁹ q̄ fruitur iustis deoz cultus ueri et efficaces esse credunt. Quod ad pnte ptinet q̄ honez satis est si ex una utute id pro bem⁹ q̄d intendim⁹. Nempe magna et ꝑpua uirtus est paga. qua pariē et uulgi publica uo ces et pbi et oratores summis laudib⁹ celebrāt. Quod si negari nō potest q̄n summa sit uirtus necesse est nichil et sapientē uiru in potestatis esse hoīz iusti ut rapiat paacenas. Paacēta est cui malorū q̄ aut inferūtur. aut acciderit aī equanimitate placido. Ergo iustus ac sapi ens q̄ ututē apiū habet in se paacēta qua se carebit oīno si nichil paacetur aduersi. Contra q̄ in rebus prosperis agit ipaacens est et uirtute

et hoc expiatur et tempter/ Quo cū pōt impator
nullus suoz probare ututem nisi habuit hostē
Et illi tamē aduſarioꝝ exurgit multo q̄ mortalis
est et una pōt/ Deo autē q̄ repugnari nō pōt
ipse aduſarios noī suo creatur/ nō q̄ cōtra ipm
deū pugnent ſ̄ contra militel eius ut deuotio
nē ac fidem suoz ul' probet ul' convertat dum
pſſure uberibus defluentē corrugat diſciplinaz.
Est et alia causa aut aduſus nos ꝓcautiōis
fieri ſmat ut dei ꝑpul⁹ augeatur. nec est diſ
ficile monſtrare aut aut quō id fiat/ ꝓmuz
figūtur ab eoz aliq⁹ plurimū odio crudelita
tis/ Cum eī tulia ſacrificia nō hoꝛreant/ deīde
placet quibuſdā ritus ac fides ipſa/ Nonulli ſuſ
picātur deoz cultuz nō ſmē causa. malū putā
a tum multis hoīibus ut emori maluit q̄z
id fieri quod alij faciunt/ faciūt ut viuant.
Aliquis cupit ſcire quodnam ſit illud bonuz
qđ ad mortē uſq; defenditur/ quod oīb⁹ q̄ i hac
uita iocunda et cara ſt̄ ꝓſeruz/ a quo nec bo
noꝝ nec luas amiſſio nec dolor corporis nec
ulcerū cruciamēta detinent/ Valēt hec plimū
ſ̄ ille maxime cauſe nr̄oz numeroꝝ ſemp auxe
runt/ Audit araiſtanus ꝑſe me ipā tormēta
dicētes. nō ſacrificare ſe lapidibus humana ma
nu factis ſ̄ deo uiuo qui ſit in celis/ multi
hoc uerū eſſe intelligunt et in pectus admittūt.
Deinde ut fieri ſolet in rebus mētis dū inter
ſe muneꝛa q̄runt. que ſit huiꝰ ꝑſeuerātie causa
multa q̄ ad religionē ꝓtinent diuulgata/ ac p ru
more uaſſim aucupata diſcuntur/ que q̄z bona ſt̄
placeant neceſſe eſt/ ꝓterea ultio ſecum ſiue
ſemper acādit ad credendū vehemēt impellit.
Nec hec quidē leuis causa est q̄ īmūdi demonū
ſpiritꝰ accepta licentia multorū ſe corporib⁹ īmer
gunt. quib⁹ poſtea eiectis omē q̄ reſanati fuerint
adhēant religioni/ au⁹ potēnaz ſenſerūt/ Hec tor
quiſſe in unū collata magna deo multitudinez
inuabilit acquirunt/ Quicq̄ ergo aduſum nos
mali prmapſi moliūtur ficti ipē puniſſe/ Et tñ
ſubtiliſſimū ꝑſcutores quib⁹ dei nomē cōtumelie
ac ludibrio fuit nō ſe putent īpune laturoſ/ q̄z
indignationē aduſus noſ eius quaſi mūſtri fuerit.
Puniēt eī cū audito dei qui accepta ptātē ſupra
humanū modū fuerint abuſi et inſultauerūt etiaz
deo ſuperbus/ cuiuſq; nomē etiā uestigia ſua ſub
uertant impie neſarieq; calcādū/ Proptēa un
dicaturū ſe in cos celeſte pollicetur. et extrema
turū bellua malaꝝ de terra/ Sed idem q̄rens p
pulſu ſiu uerationes et hic in pūa ſolent undi
que. tamē uidet noſ expectare paacue illū cele
ſtē iudicij diem/ quo ipē pro ſuis quēq; meritis
aut honoret aut puniat/ Quapropt nō ſpernēt
ſacrilege animo contumptos et multos fore quos
ſic obtexunt/ Venient rabioſis ac uoraciꝰ lupis
merito ſua. qui uſtas et ſimplices animaſ mul
tis īmanorib⁹ admiſſis excruciauerūt/ Nos tūtū
modo laborem⁹ ut ab oīb⁹ nichil aliud in
nobis niſi ſola iuſticia puniatur/ Venit operam
noſ uiribus ut mereamur a deo ſimul et ultio
nem paſſionis et ꝓmiū/ ꝛ ꝛ ꝛ

Explicit liber quintus de Justitia.

Incipit liber ſextus de vero cultu. Cap̄ primū.

Quod erat officiū ſuſcepti mu
neris diuino ſpū miniſtrante
ac ſuffragante ipa ueritate
cumpleuim⁹. au⁹ aſſereude
atq; illuſtrande cauſe in et
ſaām et fides ipē dūs noſt
impleuit. Hinc quo nec fari
quaq̄ potuit nec explicari/ Venio nūc ad id quod
est ſūmū operis huiꝰ et maximū. ut docuim quo
ritu quo vel ſacrificio deū coli oporteat/ In eius
est opere hoīs officiuz in eoq; ſolo ſūma uirtū et
omnis beate uite ratio conſiſtit/ quāquidē ꝑpter
fictā et uſpiratā ab eo ſum⁹ nō ut celū uidere
et celū quod Anaxagoraſ putauit ſ̄ ut artificem
ſolis et celi deū pura et integra mente colere
Cæteris autē ꝓcedentib⁹ libris pro ingenij mediocri
tate defendim⁹ ueritatem. tamē ex ritu quoq; ipō
illuſtrē ul' maxime pōt. Nichil enī ſancta et ſinglāris
illa maieſtas aliud ab homine deſiderat q̄z ſolaz
innocētiam/ Quā ſiquis obtulerit deo. ſatis pie
ſatis religioſe litauit/ Hommeſ autē neglecta iu
ſtitia tū ſint oībus flagitijs a' ſceleribꝰ inquinati
religioſos ſe putant. ſi templa et aras hoſtiaz
ſanguine cruēt inuerint/ ſi foꝛes ornati ac uicti
mis ꝓfuſione madefecerint/ Cum etiā ſacras
dapes apparant et exquiſitas epulas quaſi aliqđ
inde libaturi/ Offerunt quicq̄ aſpectu ruri. q̄ſi
ope aut odore ꝓfuturum/ et hec grata eſſe deo ſuo
nō ex aliqua diuinitatis ratione quā neſciūt/ ſed
ex ſuis cupiditatibus iudicant. nec intelligunt
tenerent opib⁹ dei nō indigē/ Nichil enī ſapiūt
niſi terram bona q̄z et mala ſoli⁹ corpis ſenſu ac
uoluptate ꝓpendunt/ Hinc⁹ arbitrio ut religiones
puerant/ ſic quaſi uite ſue actu diſponunt/ et
qui ſe ſemel a celi contemplatiōe auerterūt/ ſenſi
q̄ illi celeſtem corpi manapauerūt/ libidi
bus frena permittunt/ tūq; ſeri ablaturi uolupta
tem quā monētur oībus atq; feſtinat/ ai amin⁹
miſterio corpis nō corpus miniſterio animi uti
debeat. Idem maximū bonū iudicant opes/ quas
ſi bonis artibus aſſequi nō poſſunt/ mal' aſſequūt.
Inundant. rapiūt. ſpoliant. niſi diuitiz. abundāt.
Nichil demq; moderati aut pudi habent. tūnō
auro choruſcant/ argento. gēmis. veſtib⁹ fulgēt.
audiſſimo uentri opes ingeriant. ſtipati ſimilia
tū gregibus pdonū ꝓpin ſemp meretrice. Sic
addicti et ſeruientes uoluptatib⁹ tum ingenij
mentis extinguūt. et ai nimiꝝ ſe maxiē putant
ad mortē cōtemptiſſime properant/ Nam ſicut i
ſecundo libro docuim⁹ celi ratio in aīo/ hoīe autē
in corpe est. qui bona neglexerunt animi corpis
appetunt in tenebris ac morte uſq; manent. que ſunt
hoīe atq; corpis. q̄ uita et lumē de celo est.
Cuiꝰ quidē exptes ſt̄ corpi ſeruiēdo longe abſunt
ab intellectu ueri diuini. eadem miſeroꝝ ubiq;
cecitas ꝓmit/ Siquē cui qui ſit uer⁹ deus ita qui
ſit uer⁹ cultus ignorant/ Vanitate igit opi
mati ac pingues hoſtias deo quaſi eſuzienti/ pro
fundūt. uina tunq; ſtruem/ accendūt lumina
uelut in tenebris agenti. Quod ſi ſuſpicari a'
pax aīo poſſent que ſint bona illa celeſtia q̄ ei
magnitudinē terreno adhuc corpe obnoxii ſe
ſu atq; nō poſſum⁹/ iam ſe aī hoīs officia tamb⁹
ſalutariſſimos eſſe cognoſcant/ ul' ſi celeſte lumen
qđ diuin⁹ ſolem cōtemplari uelut/ uaz ſententie
q̄ nō indigeant luceꝛnis corpi deus qui ipē i uſuz
hoīs tam clarum tum candidā lucē dedit. Et

tamē cū ſ tuz

tumē | aī in tam pno arcano q' propt' longinq'tatez
nō amplꝰ q̄r humanū capitis uidet' hꝛē mēsuraz
tantū sit fulgoris ut cū mortalū lumiū iacēs
nō queat cōtuēri · et si paulisp intenderis hebeta
tos oculos caligo ac tenebre cōsequātur · q'd tan
dem luminis quod clarissimū apud ipm deus pr
nes est quē nulla nox est esse arbitremur · q' hanc
lucē sic moderatꝰ est · ut neq; minuo fulgoꝛe neq;
caloꝛe uehemēti nocerēt aiālibus · tantūq; istuz
uerū dedit ei · q̄tus aut mortalia corpora pas
possent · a' frugū maturitas postularet · Cum ig̃
nientis sue compos putidus ē qui et auctori
et datori luminis · candelarū aut cereaꝝ lumē
offert pro munē · Aliud uō ille a nob' exigit
lumē et quidez ihimicū · sz ut aut pcta liq'dō
atq; clarū mentis salutē propt' quod a pcul
fortes nūcupatur · quod exhibē nō pt nisi q' dm
agnouit · Illoꝝ aut dij q; tzeni st' egent lu
minib⁹ ne in tenebris sint · Quoꝝ cultores q;
celeste nichil sapiunt · etiā religiones quibus de
seruiunt ad tzas reuocant · In ea cui lumine op⁹
est · q; ratio cuius et natura tenebrosa est · Inq;
dij non celestem sensum sed humanū pn⁹ attri
buit · Deoq; illis necessaia et grata arbitrat
esse que nobis quib⁹ aut cibarijs⁹ opus ē abo
aut siticulos⁹ potu · aut uestē algētib⁹ aut aī sol
decesserit lumē ut undē possim⁹ · Nullus igit̄ ex
zebus tam intelligi et phari pōt deos istos au
aliqn̄ uiderint mortuos esse q; ex ipō uitu q' est
totus e tin · Quid cū celestis in se bon potest
hꝛē preciuz sanguis effusus quo auias inquinat
Nisi forte deos existimant eo uesci · quod homēs
aspnātur attingē · Et quisquis illis hanc saguā
pbiberit q̄nus ille grassator adulter incestiosꝰ
parricida sit beatus ac felix erit · Hunc diligūt
hunc tuent̄ · huic oīa q; optauit p̄stant · Quid ito
ergo pessimus hui⁹modi supplicationes suo more de
uitet · quia tu inquit mactabe deoꝝ enecis an
malis pulmone et lactib⁹ unctis · Execrabat u
delicet nō carne opus esse ad placandā celestiū
maiestatē · sz mente sca et iusto aīo et pectoze
ut ipē aut q; naturali sit honestate generosiz ·
Hec est religio celestis nō q; constat ex rebus
corruptis · sz que utilitib⁹ animi q' oriuz ē cēlo ·
Hic uerus est cultꝰ in quo mens colentis scrpiz
deo imaculatā uictimā fuisse debet · Id autē ipm quō
cōsequēdū · quō p̄standū sit docebit hui⁹ libri
disputatio · Nichil enī tam p̄clarū hoīq; quem
cui potest esse q; studere honesto ad utilitatē · Ipō
ticerone catulus in hortēsio phiaz reb⁹ omnibus
p̄ferens malle se dicat ul' unū pium de infimo h
bellua q; longaz oratione pro sediciosso homine
orationē · Nec sententia nō utiq; catuli q' illud
fortasse nō dixit sz acerrimi est putāda · q' scrip
sit credo · ut libros quos de officijs erat sept⁹
cōmēdaret in quibus ipsis nichil esse tribuit
in oī phia melius et fructuosi⁹ q; precepta
utile dabit · Quō si hoc illi fuisset quib⁹ nō est ne
situs cognitu · q; to magis nos fuisse debem⁹ qui a
deo eruditi et illuāti possum⁹ uia pape · Hec tī
sic docabim⁹ ut quasi ultimi pima elemēta tra
dam⁹ qd est infimū · sed tāq; docēdi exercimus
cuz qui apud illos iam perfectus esse uideatur ·
manētib⁹ enī p̄ceptis cotq; solent adsperitate

recte dare ignota illis instruem⁹ ad pfiacenda
cōsuēnanda q; uitia quā non teneut · Ita uō
q' possunt ai illuc esse cōia p̄timittā ne quid ab
hijs uideaz mutuari · quoꝝ ceteroꝝ euagare atq;
aperire decreuerim · Duc st' nūc per quas huā
nam utram progredi necesse est · Una q; in cluz
ferat · altā q; ad inferos deprimat · quas et poete i
carminibus · et phi in disputationib⁹ suis inuenerē ·
Et quidē philosophi alteā utilitatē esse uoluerūt al
teā utriorū · cuiq; sit assignata utilitib⁹ primo adi
tu esse arduaz et cunctis agrestem in qua si quis dif
ficultate superatā in summū cuius cacumen habē cū
de certo planū iter luculentū amenū q; campū et oēs
laboꝝ suoꝝ capere fructus uberes atq; iocundos ·
Quos autē primus aditus difficultatis deterruerit cet
in illaz utroz uiaz labi atq; deflectē q̄ primo ingressu
ingressis sit quasi amena multoq; uiaor · Deinde
cū in eam paulo ulteri⁹ processerint amenitates
illis spem inpente subducia · exoriri autē uias pe
trez nūc saxis aspam · nūc obductū sentib⁹ · nūc
uulgatib⁹ mitalsam ul' torrentib⁹ impiduz · ut labo
rare · hēre · labi · cadē sit necesse · Nec oīa co pfi
cūtur ut appacat in utilitibus capiēdis laboꝛes
esse maximos · in peptis autē maximos fructus
et solidos atq; incorruptos uoluptates · Vita uō
quibusdā delinamētis naturalib⁹ illaq; aīos hoīm
et manus iocunditatis specie captos ad acerbas ama
ritudines miseriasq; producē · Sapiens qs⁹ dispu
tatio si utilitū ipsaz formas atq; finiuos sacrent
non cū didicerant ul' que sint ul' quod cal' inue
dis adeo mancat · qō nos hui⁹ libri doce
bim⁹ · Hi uō q; ignorabant aut dubitabāt aīas
hoīm īmortales esse · et utiles et utia tzeni h
norib⁹ aut penis estimauerūt · Omiss ergo hac
a duabus uiis disputatio ad frugalitatē ac lue
uiaz spectat · Dicant cū humane uite curis y·
litteze esse similes q; unusquisq; hoīm aī prime ado
lescētie lumen attigerit et in cū locā uenit ubi
se uia findit in ambas · hereat uiantibus⁹ ac nesci
at in quā se ptem potius moueat · Si ducaz nactꝰ
fuit qui dirigat ad meliora titubantē · hoc ē si
aut philosophiā docuerit aut eloquentiam · q' aliqd
honestate artis quo eundat ad bonā frugē · quod
fieri sine labore maximo nō potest · honestiz et
copiosaz uitam disputatis pactuziū · Si uō docto
rem frugalitatis nō inuenerit in similitudinē uiaz q;
meliozis spem mētiatur · mane desit desidie · Thae
luxurie se tradē · que suauia quidem undētur ad tē
pus uō bona ignorāti · post autē amissa oī dignitate
ac re familiari in omibus miserijs ignominiaq;
uictuziū · Ad corp⁹ ergo et ad hanc uitā quā i fin
diam⁹ finem cari mariū retulerunt parte · fortasse
melius qui hoc biuiū apud miseros esse noluerit ·
Si in eo fallūtur q' cal' uias mortuus ꝓpositurus ·
Utriq; g⁹ uē · sed tamē utriq; nō rectē · q⁹ oportuit
uias ipsas ad uitas fines cazū ad mortē referri ·
Nos igitur melius et melius⁹ · q⁹ duas uias istas cle
et miseriaꝝ esse diam⁹ · q⁹ uisus īmortalitatis
iustis pena et pmia ꝓpositus est · Quō autē hec uic
ul' in celū tollant · ul' ad inferna pāpitent explo
rabo et apiam · que sint utilitates quas phi nescaez
tum cazz q; sint pima · sil' et que sint utia · q; hc
corū supplicia monstrabo · Nam fortasse aliqs ex
petet ut sepatim de utroq; ac utilitib⁹ diaz · aut de

Habe enī apud ep̄m in quo st̄ sensus ouis ḡsolati hoc ē oculi et aures et lingua. Nam profecto ul udet qui uitatem in qua deus est. nl' deū in quo uitus est oculis cordis aspexerit. Ul audit qui dulcedinas uocis ac p̄cepta utilia pectori suo affigit. Ul loq̄tur. q' celestia dulcēdo utilitat̄ ac munestitat̄ dei singularis enarrat. Quae nō est dubiū quin impius sit quisq; deū nō agnouit. ouisq; utilitates eius quas habē aut tenē se putat in illa morta litia una repperitur q est tota tenebrarū. Quappe nichil est q sibi aliquis gratuletur si has manes utilitas adeptus est. q nō tm̄ misere qui bonis p̄ sentib⁹ careat. sed etiā stultus sit necesse est qui laborat in utilitatibus suis magnos sibi sapiat in omnibus. Nam dempta spe imortalitatis quā de⁹ pollicetur in sua religione ois utilitas. cui⁹ assequēde grā uti⁹ appetenda est. et q̄q; malorū acerbit̄ p̄ferenda. quanta erit profecto uanitas obsequi uelle ut tibus que si rubra hoī calamitates afferat et la bores. Nam si urit⁹ est egestatē. exiliū. dolorē. mortes que timet̄ aī cetis pati fortiter ac subire quod tandem in se bonū habet. aut cur philosophi appetit sepsam diant expetēdam. Nimirū supua cuas et manib⁹ penis delectant̄ quib⁹ uiuat agri tudinē. Si enī mortales st̄ aīe. si utus dissolu to corp̄e nichil futura ē. quod fugim⁹ attributa no bis bona quasi aut ingrata aut indigna q' dimi nuerib⁹ p̄fruam̄. Nec bona ut habeam⁹ scele rate impieq; unēdū est. q' utilitate deest ultricaz pauptas sequit. Nanq; igit̄ nō est qui ulla spe maioze pposita hui⁹ bonis quib⁹ actū utilitas in ultu laborat et exuastus et miserias aīp̄nat. Si aī utus ut ab his tā sanctis diatur asperēda ē. quia conflat ad eā nasci hoiem. subesse debet spes alic⁹ maior. q̄ malorū et laborū que p̄ferre utilitas est magnū affirmat pelagiusq; solatiū. Nec aliter utilitas aī p̄ se uana sit habita pro bono p̄t. q' si acer bitates suam maxime bono pensēt. Neque nō aliter his bonis p̄tibus abstinēdū est. q' si sint alia maiora propt̄ que tanti st̄ sit et uoluptates omit tere. et mala oia sustinē. Ea nō nulla st̄ alia ut in libro docui nisi p̄tue uite. Hanc aut̄ p̄sti ue quis p̄t nisi deus qui utilitate ipām ppositi. Ergo ingrati agnitā et cultu ueri sūma ulatur. In hoc est spes omnis ac salus hoī. hic ē sapiē gradus primus ut scīam⁹ qui sit nobis uer⁹ pater cuiq; solū pietate debita p̄sequamur. Hinc pace am⁹. hinc deuotissime seruiam⁹ in eo. p̄uerēdo actus omnes et ama et opa collocemus. Diui quid debeatur deo. diuq; nichil quid hoī tribuēdū sit. q' q' idipin quod hoī tribuendū sit et tribuitur. q' homo dei similachrū ē. sed tamē p̄mū ulticae obstitū ē cōiungi aī deo. sedm aī hoiē. sed illud p̄mū religio dr. hoc secundus misericordia uel humanitas noiatur. Quae uirtus ppa est uiroz et mulierū dei. qd ea sola uite cō mendet eis rationē. Deus enī qui cetis aīalibus scīam nō dedit. Aīalibus ea munuendis ob ianuas et plaula tuguria genezauit. Hoiem uō qua nudū fragilemq; formauit ut ai sapia pot⁹ in structū dedit ei p̄ter actū hinc pietatis affectū ut homo hominē tueat. diligat foueat cōtra oia plaula et acquiat et p̄stet auxiliū. Primū igitur me se homo inualidū ē humanitas. q' q' disruperit nefarios et parricida existimand⁹ est. Nam si ab uno hoīe que deus fuerit omis oriunt̄ certe cōsanguinei sum⁹. Et ideo maximū seclus putādū et odisse hominē ul' nocentē. Propter ea p̄cepit iniuriarū p̄ nos uicissitudines semp̄ esse tollendas. scīat ut cor qui sint nob⁹ munera necessitudines admonitos mitigem⁹. Item si ab uno deo inspirati et animati sum⁹. quid alius q̄ fratres sum⁹. et quidē cōsortes qd̄ animi q̄ qui corporib⁹. Itaq; nō erunt hilares ai diat. Deum q' celestis sum⁹ omnes homines omnibus ille ut pat̄ est. Ergo pro beluis inanibus st̄ hoīs qui hoī nocent. qui contra ius humanitatis et fas omne spoliant. trucidant. occidunt. extirminant. Ob hanc necessitudines g̃manitatis docet nos de malis uicissitudines semp̄ bonis. Do aut̄ ipm benefice quod sit. idem ipse p̄scribit. p̄stitit auxiliū depellio et laborantib⁹ ipaztis uictū nō hūanis. Deus enī q' pius est. aial' uolunt nos esse sociale. Iusq; in aliis hoīb⁹ nosipos agitare debem⁹. Non memini me in puero lusisse si nō sincerissim⁹ non memini auxilii si negum⁹. Ad hanc p̄tem philosophorū nulla p̄cepta st̄ quippe q' fallit ui tutis specie capti. miseriarū diuq; de hoīe sustulerit. et dū uolunt sanare uitiauerūt. Et aī ides ple rūq; fateant̄ societate humane cōditu cōione esse retinendam. ab ea plane seipos in humane ui tutis fuge ingrē dissocient. Communē⁹ g⁹ etas hic error illorū est qui nichil aliq; imputēdū putant. Urbis condende origine atq; auspicaz nō unaz intulerūt. Si alij cos hoies q' st̄ ex tra pri mit⁹ nati. aī per siluas et alpes errantiaz dege rent uitaz nec ulle me se sermonis aut uinc vinculo cohērent. sed frondes et herbam pro ui bilib⁹. speluncas et antra pro domib⁹ haberent. bestijs et fortior⁹ animalibus predę fuisse cōmē rant. Cum eos qui humani effugerāt. aut inua ti proximos uiderent admonitos piaculi sui ad alios hoies deuertisse. p̄sidiū implorasse et primo nutibus uoluntate sua significasse. deinde sermonis mitia temptasse ac singulis quibusq; rebus noua imponendo paulatim loquēdi p̄fecisse rationem. Cuz autē nec multitudine ipsa uite rient contra bestias esse tutas. oppida etiaz ce pisse munire. ut ul' quietē noctis aura sibi fu cerent. ul' ut inuasiones atq; impetus bestia rū nō pugnādo sed obiectis aggeribus arcerent. Si milia hoibus indigna q̄ hae inceptas p̄tule runt. miseros atq; miserabiles qui stultitiae suē memoriaq; mādauerūt. qui aī uiderit mutos quoq; aialibus ingentius esse rates. ul' conue nire. ul' fluctus appetendi. ul' piaculi fugiendi. ul' malū cauēdi. ul' subtilia sibi et latibula p̄uidi hoies autez ipos existimauerint nō nisi exemplū admoneri ac discere potuisse quid metuere. q̄d cauē. quid facē debēt. aut nūq; cōuenire inter se fuisse. nec loquēdi usus reperiri posse. nec bestie q̄ medijssent. Haec alijs deinceps usa st̄ ut fuerūt. Ineruitq; nō ferarū laniatus cautam fuisse cocundi. sed ipsa potius humanitate. Itaq; inter se congregatos q̄ natura hoīm solitudinis fugiens et cōiones ac societates appetens essē nō magna inter eos discretio est. Itaq; cautē se dispares st̄ res eadem ē. Potuit igit̄ utrūq; q̄ nō repugnant. Et utrūq; nullo mō uerū est q̄ nō per omnē terram nati st̄ hoies. e tra. tūc ex draconis alicuius dentib⁹ p̄seminati ut poete fecerunt Et unus homo a deo factus ē. ab eoq; uno tota omnis humano gne cōpletu ē. cadez saluet uatione qua uanis post diluuiū qd̄ ete negue

cui. 19.

non possunt. Nulla igr̃ in priapio sñi ē eius
modi cõgregatio nec umq̃s fuisse hominem ĩtia
q̃ ꝓtez mĩnutias non loq̃rentur intelligit au vatio
non deest. Singuli⁹ nunc illa ua esse que otiosi et
nepti senes fabulãtur. ut eos potissimũ sensibus
et suis võmbus revellam⁹. Si hac de causa sunt
homines cõgregati ut mutuis auxiliis imbecillita
tem suaz tuerẽtur. sucurrendũ est igr̃ homini
qui egeat auxilio. Cui enz ꝓsidij causa hoies soa
etate ai hoibus meruit. et sauxerint sed⁹ illud
a priapio siu ortus me hoies statim aut violac
aut nõ conseruac sumũ nefas putãdũ e. Nam
qui se a pstando auxilio removet. etiã ab acqui
endo removeat necẽ est. q̃ nulli⁹ opza indigẽ se
putet qui alterũ siuã denegat. Nunc uo qui se ꝑ
dissociat ac secernit a corpe nõ situ hoĩ sz fera
rus more uiuẽdus est. Quod si fieri nõ pot ven
ẽdũ est igr̃ oĩ modo umanũ soactum huane
q̃ homo sine hoie nullo mõ pot uiuẽ. Retento
autẽ soactus ẽ ocitas idem auxiliũ ꝓtinẽ. ut
possim⁹ acqe. Im uo ut illi alij disputant hua
nitatis ipsius causa factu est hom cõgregatio
homo ẽte hominẽ delect agnoscẽ. Quod si fecerit
illi tuti et adh⁹ sen hoies et fecerit. uidus an
stitutu loquẽdi ratione quid putem⁹ hoibus expli
ne et sermonis veriq̃ oĩ conertio inter se co
pulatis esse facẽdus. qui assuetꝰ hoibus solutidi
nes ferre non possunt. Conseruanda est igr̃ hua
nitas si homines recte dia uelim⁹. Ho autẽ ipz
cõseruac humanitatẽ quid aliud ẽ q̃ diligere
hoies. q̃ homo sit. et idem quod nos sum⁹. Dis
cordia igitur atq̃ dissensio nõ est sedm homis
nationes. veriq̃ ẽ illud Terentij quod aut ho
minẽ nature obedientem hoi nocere nõ posse.
Ergo si nocẽ hoi cõtra naturã est. prodesse igr̃
homini secundũ naturã sit necesse sit. Quod qui
nõ fuat hois se appellatione displiat. q̃ huma
nitatis officiũ est necessitatis hoĩ ac pcipue subue
nire. Quero igr̃ hos qui flecti ac misẽri
nõ putant esse sapientes. si homo ab alio ꝙsha
cõplensus auxiliũ sibi azmati hoĩ implacet
utrũ ne sucurrẽdũ putent. An minꝰ. Nõ si
tum imprudẽtes ut negent fieri oportẽ. quod
flagitat. quod exposcat humanitas. Item si aliq̃s
arauematur igñ ruina oppimatur nigatur
mari flumine rapiatur. Nũ putent hoies esse
nõ auxiliari. Non sunt ipi homines sed putent.
Nemo enĩ potest cuismodi pcipue nõ ee subiect⁹
Immo uo et hois et fortus unꝰ esse dicent sexua
re pituzũ. Si g⁹ in cuismoi casib⁹ qui praeum
unte hoi affẽrunt sucurrẽ humanitatis esse cõ
cedunt. quid cause est cur si homo eluctat si
nat. algrat succurrẽdũ esse nõ putent. Nec
ai sint pazia natura cui illius casib⁹ fortunis.
et una eandemq̃ humanitatẽ delidrint. tamẽ
illa dissimilitudo q̃ nõ re ipsa ua sz utilitate pñti
oiã metiunt. Illos enĩ quos praeo subripiunt
spezant sibi gratã relaturos egentes autẽ qua
nõ spezant prie arbitrãtur q̃q̃ hoibus illis ip
sanut. Hinc est illa planti detestanda sẽtentia
ayale nẽtur qui mẽdax dat qđ erat. nam et il
lud quod dat perit et illi producat uitam ad
miseriaz. Ut enĩ petu fortasse pro pona locu
tus est. Quod marcus tullio in suis officialibus
libris nõne hoc idem suadet oiõ largiendũ. Sic
enĩ dixit. Largitio que fit ex re familiari so
lem ipin benignitatis exhaurit. Im benignitate

benignitas tollitur. Qua quo m pluzes usus sio
co imu⁹ m multos uti possis. Et item paulo post.
Quod autẽ est stultius q̃ qđ libenter faciaz amitte
re dutius facere nõ possis. Videlicet pfectos sapiẽtie
verenar hoies ab humanitate. monetqs ut rem
familiarez diligenter custodiam. salutq̃ archam
q̃ iustiaz conseruac. Qui aut intelligẽt ihumanũ
esse ac nepharium ex alio capite quasi actus penitẽtia
sic aiẽ. Nõ nũq̃ tũ ẽ largiendũ nec hoc benignitatis
genus omnino repudiandus. et sepe pdoneis hoĩb⁹
egẽnib⁹ de re familiari impertiendum. Quod ẽ pdo
neis. Nempe hys q̃ restituẽ ac referre gratiam
possint. Si nũc tiazo uidet exclamazẽ profecto.
Hic hic marcetulli abeuzasti a ua iustiaa eamq̃
uno ubo sustulisti oĩ pietatis et humanitatis
officina utilitate mẽtitus es. Non enĩ pdoneis hoĩb⁹
largiendũ est. sed q̃ tũ pot nõ pdoneis. Id enĩ iuste
et pie et humane fit quod sine spe recipiẽdi fiat.
Hec ẽ ua illa et germana iustiaa cui⁹ solidã et
expressaz effigiez nullã tenẽ nos diaz. Ipi plib⁹
locis clamas. meraz naziã nõ esse ututẽ. Utilesq̃
in libris legi tuazũ liberalitatẽ gratuitã ee hys
ubis. Hec est dubiũ q̃n is qui liberalis benign⁹
q̃ dicitur officiũ nõ fructũ sequat. Cur ergo
pdoneis potius largitus nisi ut postea mercedem
recapias. Te igitur auctoꝛ et ꝓparatore iustiae
quisquis pdone⁹ nõ erit. nudiustertius sitiẽ fame oĩ
fractus. nec hoies copiosi et usq̃ ad delitias ha
bũdantes subuenient ultime necessitati. Si ut⁹
mercedem non exigit. si ꝓpter se ut diatim cepte
da est. ergo iustiaz matrẽ pximaq̃ uirtutuz
suo ꝓno nõ tuo cõmodo estimas. Et ei pessimũ
tribue a quo nichil speres. Quid personas elegis
quid membra mispiaꝰ. Pro hoie tibi habend⁹ ẽ qsq̃s
deo pratus quia te hoiẽ putet. Illa ubertas illas
ymagines q̃ iustiae. atq̃ ipsas uerã et expressã tene.
Largire ceas. debilibus claudis debitutus. q̃d
nisi largiaris moriendũ ẽ. Inutiles st hoibus. sz
utiles deo. qui eos vetuit in utu. qui spũ donat
qui luce dignatur. Fouet q̃tũ in te est. et animas
hoĩ ne extinguãtur humanitate sustẽtat. Cui suc
currẽ puturo potest. si nõ succurrerit occidit.
Verũ ista q̃ neq̃ natura rei vetuerit neq̃ pre
mulũ in eo qđ fac fauet dũ pdẽ timente. pdunc
et in id qđ maxime auent maduit. ut q̃q̃ largi
untur aut prae oĩuo aut ad temp⁹ breuissimus
prosit. Nam qui exiguas stipem miseris negant
qui cõsanguinitatẽ sine dampno suo uolut
patrimonia sua effundũt. ut aut pituza et fragi
lia sibi compazent. aut ẽte maximis suis dam
pnis nichil conferãtur. Quod enĩ diãdus ẽ de
his qui ꝓpriam leuitate ducti ul' magnis urbib⁹
sufficientibus opes exhibendũ munib⁹ impẽdũt. nisi
eos demẽtes atq̃ furiosos qui ꝑstent id ꝓpio qđ
et ipi pdãt. et nemo eoꝝ quib⁹ pstatur acquiet
q̃ ut est omis uoluptus aduca et breuis ocu
loꝝ maxime et auriũ. aut obmussãtur hoiẽ
et alteri⁹ dampna pro ingratis hnt. aut etiaz of
fendũtur si nõ est libidum uulgi satisfiẽ. ut eni
hoies stultissimi malũ sibi malo cõpazauerint
aut si adeo placuerint michi ampli⁹ q̃ ianez
fauozẽ. paucoꝝq̃ dierũ fabulas allequũt. Hic
etudie leuissimoz hom patrimonia in res supua
cuas ꝓrogunt. Num ergo illi sapientius qui uti
lioza et diuturniora cuiq̃ suis exhibẽt munera
hys saluat qui publias opibus exstructis memo
riam noĩ suo qrunt. Ne isti quidẽ vere luna sua

cui. 21.

ca.m 22.m

ca.m 23.m

in terra sepliunt/ q nec memoria quaq; mortuꝰ confert nec opa eoꝝ sempiterna st̄/ ¶ Liquatꝫ aut uno tremore tre dissipāt̄ et corrumpit̄ aut fortuito cōsumunt̄ macrudio aut hostili aliq; spetu dirruunt̄/ aut ete uitute ipsa dissolutu labūtuꝫ/ Nichil est enī ut ait Orator ope et manu factu quod nō cōficiat et ḡsumat uetustas/ ¶ Ad hec usq; tarda et lentus florescat cotidie magis/ ¶ Illi ergo mchi qui rōtribuib⁹ suis aut clientib⁹ largiūt/ aliquid eiuꝫ pstant hoibus et prosunt/ ſꝫ non e illa ūa et uilis largitio/ ¶ Beneficiena enī nulla e ubiaq; naturꝰ nō est/ ¶ Petit g⁹ quaq; grē causa tribuitur nō indigētibus aut eī fenore vedit et būficiena nō erit/ ¶ Quod et si gratuꝫ e hꝰ quib⁹ datur usui tamē nō est q si nō fiat nichil mali sequitur/

¶ Vui igitur etū et uetū libalitus officiū est egentes atq; ītutes alē/ ¶ Hec est illa pfecta iustica q̄ auvdit humana de q̄ phi loquunt̄ soactute/ hic duntaxat maxim⁹ ac ueissim⁹ fructꝰ est nō uti opibus ad ꝓpriam uoluptute ſꝫ ad multoꝝ salute nō ad presentē suū fructū sed ad iustiaz q̄ sola nō itercidit/

¶ Cuēdū est igitur oi modo ut ab officio nusq; cordie spes recipiendi ablit oīno/ ¶ Nuꝰ eiꝫ apis et officij merces a deo exprimenda e solo/ Nam si ab hoie expectes iam nō humanitꝰ erit illa sed būficij fenatio/ ¶ Nec pt̄ uideri bñ meruisse qui q̄d fiat nō alti ſꝫ sibi pstat/ ¶ Et tamen res eo redit ut quod alti quisq; pstitit michi ab eo cōmodi sperare uē sibi presteꝫ q̄ nitedam capiat a deo/ ¶ Item dꝰ pcepit ut si q̄ enam patrē uerecundꝰ cos icōiunctꝫ adhibeam⁹ q̄ recusare nō possint et uacuꝫ redē ut oīō actꝰ ute nē nō careat misericordie munere/ ¶ Nam tamen quisq; interdictū sibi putet aut cōiones cum amicis a carnitute cū proxis ſꝫ notū nobis dꝰ fecit quod sit uerū et iustū opus/ ¶ Tu nos optꝫ cū primus uide dūmodo saluꝰ illud ad hoies hoc ad deum ptinē/

¶ Precipua igit̄ uirtꝰ hospitalitas q̄ phi quoq; auct ſꝫ ea detorquent a uera iustica et ad cōmodū rapuit/ ¶ Fecte inquit Hiero a theofrasto e laudatꝰ hospitalitas/ ¶ Sit enī ut ū quidē uidetur ualde decori patere domꝰ hoīm illustrium hospitib⁹ illustrib⁹/ ¶ Eodē mō uirtus existimat quo tu eī ydoneis esse diceret esse largiēdum/ ¶ Non enī iusti et sapientis uiri domꝰ illustrib⁹ debet patē ſꝫ humilibus et abiectis/ ¶ Nam illustres illi ac potētes nulla re possunt indigē quos opulēta sua et munit et honorat/ ¶ Nichil autē a uiro iusto fiendum est nisi q̄ sit būfitum/ ¶ Beneficii autē si reference uterat atq; finitur/ ¶ Nec enī possim⁹ id habere utrgratū aut̄ ptui nobis pfolutū est/ ¶ In hoc itaq; būficij iustice ratio iſatur q̄ salua et incorrupta pmanserit/ ¶ Permanent autē nō alī q̄ si pstentur hoc oīb⁹ qui prodesse nullo modo possunt/ ¶ Ne ille in recipiendis illustrib⁹ nichil spectant aliud nisi utilitatē necnō dissimilaut homo ingeniosus quid ex eo cōmodi sperare/ ¶ Sit enī. Quid fiat potētem apud exteros futurū per gratiā primapū quos sibi hospitij et amicitie uice constituerunt/ ¶ Quē multis argumēns accusat mos tantus si id agere coargui possꝫ nec tam uide q̄ sine ubi reffelleretur/ ¶ Dices quippe aut ut quisq; maxime ad sui cōmodū referat q̄cq; agit ita nemo nec esse uiri boni/ ¶ Item etias negat simplicis et apti hominis esse ambire simulare aliquid et pretendē aliud uideri agere aī aliud agat pretexere se alti fingē quod si⁹ pstet sed malaoli puis et astuti et fallacis et subdoli/ ¶ Quo ergo defendit quo minꝰ ambitiosa illa hospitalitas malicia essꝫ/ ¶ Cui michi p omē puritꝰ cognitas et aduenientes pclōz atq; urbis priapes tuaꝫ muteꝫ ut per eos apud aues eoꝝ potēnas consequaze/ uelisq; te iustuz et humanū et pitalem uideri aut studeas utilitati tue/ ¶ Veri hec ille non potuꝰ incaute/ ¶ Quod enī minꝰ e aptū rone cōuenit/ ¶ Sed ignoratia uerī uirtꝰ prudtis ac sapis in hos se laqos induit/ ¶ Quod ut ei pfit ignosa testificat⁹ est nō ad uerā iustica quā non tendat pceptu se dare sed ad umbrā ymagi neniq; iustice/ ¶ Ignoscēdū est igitur ūbratico et ymaginatio pceptori nec ab eo uitus exigenda e qui se nescire fateatur/

¶ Captiuoꝝ redēptio magnū atq; pclarū iustice munꝰ e quod idem ipe tullꝰ approbauit/ ¶ Atq; hec benignitas iquit reipublice est utilis redditꝰ sepiuscule captiuoꝝ locupletatꝰ tenuioreꝫ/ ¶ Hanc ergo assuetudinez beneficentie largitionis munerꝫ longe ante pmo/ ¶ Hec est grauis hoīm atq; magnoꝝ/ ¶ Propius g⁹ iustoꝝ opus est alere pauperes ac redimere captos/ ¶ Nos aī apud iustos si qui hec faciant grauer et magni appellentur/ ¶ Hos enī maxime laudat est būfici quos uenio spauit esse futuros/ ¶ Nam qui boni facit ul cōsanguineo ul propinquo ul amico aut nullaꝫ aut ete nō magna laus metur q̄ fieri debet/ ¶ Si q̄ impius atq; detestabilis nisi fecit id quod ab eo et natura ipsa et necessitudo exigit/ ¶ Et si fiat nō tam gloze ascribēde q̄ sequēde q̄ reprehensione utide qui fiat/ ¶ Aute fiat alieno et ignoto ut uo dignꝰ e laude qui ut fiat sola ducit⁹ est humanitate/

¶ Ibi g⁹ iustica e ubi ad būficiēdū necessitudo uocatꝰ nullus est/ ¶ Hoc igit̄ officiū benignitatis est ne aliquē quidem largitionem munerū debuit q̄ est conpatus et e duob⁹ bonis id q̄ sit melius eligentis/ ¶ Illa enī largitio hoīm patrimonia sua in mare abiicentiuꝫ manifesta et ab oī iustica remotissima e/ ¶ Itaq; ne diu quidē munia oportet in quib⁹ nemo capit ī qui capere nō metuꝫ/

¶ Non minꝰ magnus iustice opus est pupillos et uiduas defendere et auxilio indigētes tueri atq; defendi/ quod adeo humilis diua ler illa pscribit/ quicquid boni quaq; indicet ad officiū suū iudicant pertinere ut hoc naturali humanitate faueant ac pdesse nitant/ ¶ Verū hec opa ꝓprie iustice qui legum qui iura ipsius dei papientes aperuꝰ/ ¶ Nam illi sentiunt natura esse iusti ut eos cos q̄ tutela carent/ ſꝫ aut ita nō sit plerique aiunt/ ¶ Deus enī cui aperta clementia e idcirco iudicat pupillos q̄ defendi ac tueri iubet ne qui⁹ respectu ac miseratione pigneꝫ suoꝝ uertantur/ quo minꝰ morte pro iustica fiat mortēq; sustapiat/ sed manetiatez ac fortitudinem subeat aī sciat se curas suos deo relinquere nec is uiq; pridiē defuturū/ ¶ Egenos quoq; qbꝰ defuerit qui assistat auxiliatoꝝ fouēdoꝝq; sustentatoꝝ pene summe humanitatis et magne operationis est/ ¶ Is q̄ fecit hic unus hostiam deo acceptat et q̄ alī dederit ad templꝰ ipe adeo accipiet munerū/

¶ Ultimū illud et maximū pietatis officiū est pegrinoꝝ et pauperū sepulture

quod illi ututi⁹ usñacq; doctores prozs⁹ nō attigerunt. Nec enī potuit id ūdere qui utilitate oīa offitia sua metiebat. In cet⁹ cū q̄ supiam sc̄ q̄⁹ uerū ḷmite nō tenuerit tū quo mag aliquid cōmodi ñ hūj dēprehenderit quasi odore quodam utilis retenu ppus obtrauit. hoc autē q̄ nichil udē ñ eo cōmodi potuerant relinq̄re. Liu etiaz nō defuerūt qui supuacaū fuerint sepultura nichilq; esse dicēt malu iacere inhumatū atq; abiectū. Quoz ipsaz sapiētiaz ai omē humanū gen⁹ respuit tū dīne uocēs q̄ id fieri iubent. Verū illi nō audēt dicē id nō esse facēdū sz si forte nō fiat nichil esse mōnodi. Itaq; ñ ea re nō tam p̄ sapiētiū consolātiū fungunt offitio ut si forte id sapiēti cueneret ne se ob hoc miserū putet. Nol ātē nō quid sapiēti q̄rendū sit diam⁹ sz quid facē ipē deceat. Itaq; nō q̄rim⁹ nūc utrū ne tm sepeliendi ratio sit unius nec ne sit etiaz si sit manus ut illi existimant tū facienda est ul' ob solum quod apud hoīes bene et humane fieri udetur. Animo⁹ enī q̄ritur. et ppositum pondrātur. Non ergo pacemur figurā et figmētis ut fabulis ac uoluerib⁹ in p̄dam uacare sed reddam⁹ id tex̄e unde ortū est. Et q̄uis ñ hoīe ignoto necessariorū sepultura nulli negunda imprudem⁹ mun⁹ inplebim⁹ ī q̄rum loco q̄ desunt. Suadebit humanitas et ubiaq; homo desiderabitur. ubi exigi offitui nr̄m putabim⁹. In quo autē magis usñacae ratio cōsistit q̄ ñ eo ut qđ p̄stim⁹ utili⁹ per affectus p̄sem⁹ alienis per humanitatē q̄ est nul'to arctior uilioz q̄ ai iam nō hoī p̄stitur. q̄ nichil sensit. sz deo soli an carissimū sacrificiū est opus ustum. Dicet aliquis forte. Si hec etiā facto nichil habebo. Quid enī si magn⁹ hūm numer⁹ egebit. algebit. capietur. mortetur. nil hec facientē ul' uno die patrimonio emu sit necesse. p̄dam ne rem simulatē ñ eo a maiorū labore q̄sitam ut iam ipi ñ aliena miseriordia uiuēdū sit. Quid tu tam pusillo aīo pauperiem times. quā etiā uri philosophi laudant. nichilq; hac tuenus nichil tranquilli⁹ esse testātur. Hoc quod times solliatudinū portus est. An ignoras quot pcalis quot casibus ai hūj malis opib⁹ subiaceas. Que te ai bene agent si sine tuo exuoē transierint. Tu uo p̄da omnib⁹ medis et spolia genus que uenerunt aiōs etiā tuozū. Quid g⁹ dubitas bñ collocare id quod tibi forsan eripiet aut unū latrōnū aut exulens repente p̄scripto aut hostilis aliqua decepto. Quid uerē fluxum et fragile bonū facē sempiternū aut thesauros tuos custodi deo credē ubi nō furem pretuentq; timeas. nō rubigines nō tyrānuz. An apud deū tuos est pauper nusq; eē potest uñacia tanta potest seqre abiectis omnib⁹ q̄ te premunt. Libera te ipē cōpedib⁹ et cathenis ut expedit⁹ ad dei curzas. Magn⁹ et excelsi animi est despicē et calcare mortalia. Sed si hanc ñutem nō capis ut diuitias tuas in archam dei conferas ut fragilib⁹ tibi comparet firmiora libebabo te metu. Omīa ustu p̄cepta non ubi soli dātur sed omi ppl̄o qui mēte communis est et cohēt sicut unus homo. Si solus magnis opibus nō sufficias pro utili pte opare usñacae. sic tū ut q̄tū tuum te p̄cellas. Neq; nūc suadeo tibi putre ut rem tuam tuare tuā minuas ul' exhauriaz. sz que ī superuacuas fuerat impēsur⁹ ad meliora conuitus. Dñi bestias emis. hinc captiuos redimis. unde seruas pascis unde pauper ale. unde hoīes ad gladiū cōparas. hinc funerē mortuos sepeli. Quid prodest potius nequitie bestiarios fieri lenones et illustre ac flagitia. Transfer ad magnū sacrificiū tuū male pituita ut pro hūj uenis muneribus habeas a deo nūm⁹ etnuz. Magna ē miseriordia dei. ca.ml. 21.m
nezes an deus pitiatur petū se oīa remittat. Si audierit inquit p̄ces supplicū tu et ego audiam tuas. si miserit⁹ laborātiū finis est ego mitto tuo labore miserebor. Si autē nō respexerit nec audierit et ego animū cōtra te gerā tuisq; legibus iudicabo. Quotiens igitur uoluerit tēptari te adeo caute age ut sis dignus audiri. Circaspice cōscias tuam et q̄tū potest medē uulnerib⁹. Nec timē q̄ petū largitione tollitur. Dari tibi licētiam peccandi putes. Abolētur enī si deo largiare q̄ peccatis. Nam si fiducia largiendi peccata nō abolētur. Deus enī purgari hominē a peccatis maxīe cupit. ideoq; agi penitētiam iubet. Igē autē pmāz nichil aliud est q̄ professi peccati et affirmare se ulturum nō peccaturū. Igit atur itaq; hūj qui ad peccatū ipzudēt incautiq; labūtur. uenam nō habem⁹ qui saepe peccat. nec tū si aliquis purificat⁹ fuit ab oī labe peccati tempandū sibi ab ope largitionis existimet. quia nō habeat petū que deleat. Imo uō tū magis usñacā debet opari cū factus est usus. ut qđ ante in medela uulnerū fecerat postmodum faciat in gloriaz laudem q̄ utilitas. Eo accidit q̄ nemo esse sine delicto pōt. q̄dm uidimēto aut nec⁹ onerat⁹ est. Cui⁹ mixtura triplex nō subiacet dominio peccati. dicte. cogitatōib⁹. p̄ces hos gradus ad sūmū culmē usñacae pcedit. Prim⁹ est utilis gradus malis opibus abstinē. Secūd⁹ etiā malis ūbis. tert⁹ etiā cogitatōē rez secūdus etiā malis ūbis. tert⁹ etiā cogitatōē rez malarū. Cui primū gradū ascendit sanus ust⁹ est. Cui secūm. iam pfecte ututis siquidē neq; facinus neq; sermone deliquat. Cui⁹ tertiū si nō sibi tutime dei assecut⁹ uidetur. Est enī pene supra humanū modū ne in cogitatū quidē admittere quod sit ul' facto malū ul' improbū dictu. Itaq; etiā usñ hoīes qui frenare se possunt ab oī opere iusto nō nūq; time ipsa fragilitate uincūtur ut ul' in ira maluz dicant ul' in aspectu rerum delectabiliū cogitatioē tacta cōcupiscāt. Quod si mortalis cōditio nō patitur esse hoīem ab oī macula puru. debent g⁹ largitione ppetua peccatorum abolere. Unū est enī sapiētis et usñ et utilis unū opus. diuitias suas in sola usñacae collocare qua profecto qui profecto q̄ hoc nō p̄stat egent. Inde ille ecclesiam aut carissim⁹ dīnus supbi hic pauper hic nudus hic mendic⁹ putatus⁹ est. Quanda igit opa ut indimēto usñacae pietatisq; uelemur. quo nos exuat nemo. quod nobis sempiternū p̄beat ornatū. Nam si deor⁹ culpis sit lachrymis insensibilia excolunt et q̄quid p̄cōsi habent ī confessu. quib⁹ nec uti possunt nec gr̄as agē q̄ accepit. quito usñus ē et uerus cultus dei sit charitas excolē. ut pmēare iucunde inuētes. Nec

ca.m 28.m

siaut usu habent quaꝫ acepme et grās agūt | ita de⁹ m au⁹ conspectu bonū sceatis et phabit z mādem pietatis exoluet | Si ergo in hoīe pclarus et excellens aīt bonū misericordie atq; diuino testimonijs | et bonorū malorūq; cōscius optimū iudicatur | apparet phos longe abfuisse ab huano bono q; neq; pcipiunt cuiusmodi quaꝫ neq; sceatis | sed uirtutē que in hoīe ꝑ modū singularē est pro utro semper habuerūt | Libet hic mīpmē unū de phis locū ut ulor plenius exarguamus errores | qui misericordiā aipietatē metus uocabos animu appellant | Donātus illi quidē ututes a uitijs distinguē | qđ est sane facilimū | Cum eni nō possit liberalis a prodigo separe | ut illi faciūt | aut pari a sordido | aut quietū ab ītēto | aut cautū a timido | q hec q sūt bona sines suos habēt | quos si excesserint in uitia labūtur | ita ut constantia nisi pro ututē sumpta sit sit ipsa uitia | Item fortitudo si nulla necessitate cogēte aut nō pro causa honesta extū periculū subiere aīt in temeritatē conuertitur | libidos q; si alios insectetur pauos q; insectatib⁹ resistat | cōtinua tia est | Execrantes etiaꝫ tibi se mēbra cōgruentes noctuis penas cōhorret sit scelus crudelitas | Inq; diait cor qui male uocātur nō sua sponte peiant nec mala putā eligē | sed bonorū specie lapsos made in mala | dū bonorū ac malorū discrimē ignorant | Hec quidē falsa nō sūt | sz ad corp⁹ cām referūtur | Nam pati esse aut cōstantē a cautū a quietū aut fortē aut senerū ututes sūt qdē sz hui⁹ temporaie uite | Nos autē q hanc uitam otempnimus alias nobis ututes ꝓpositas habem⁹ de quib⁹ phi ne suspicari quidē ulla rōe potuerūt | Inq; et ututes quasdā pro uitijs et uitia q̄dam pro ututib⁹ habuerūt | Nam stoici affect⁹ omnes quorū ipulsu amin⁹ cōmouet⁹ ex hoīe tollūt aipietatē letitiaꝫ metū mestitiaꝫ | Quorū duo p ora ex bonis sūt aut futuris a pūtibus | postiora ex malis | Eodem nō hec quatuor morbos ut diui uocant | nō tam natura insitos q; prauis opinōe susceptos | Et idcirco censeut eos exstirpari posse radicit⁹ si bonorū malorūq; opinio falsa tollat⁹ | Si eni mehl censeat sapiens bonū mehl malus nec aipietate accersat nec letitia gestiet | nec metu terebitur | nec cōtumelijs contrahetur | Mox utrūm⁹ an efficiant qđ uelint | an quid efficiant | Interim ꝓpositū arrogunt ac pene furiosius qui se putent mederi eis cum posse contra unā rationē q; nature | Hec eni naturalia esse nō uolūtaria oim uitioꝝ ratio demōstrat | que hoīem omibus quantus affectibus | perturbatio ergo recte⁹ qui hec omia detrahi negant posse | q; nobis cū natis sint et cō natura oīdē q; prouenire et q; necessario de⁹ siue natura sic eni dicunt | hos nos armant affectib⁹ quos tumē qua uitiosi plerūq; fiunt | unum sint posse ab hoīe adhibito nō salubrit tempari | ut tutū hoi q̄stū natura satis est relinq̄tur | Non īsipiens disputatio si ut dixi nō ad hanc utilitatē oia referātur | Stoici ergo furiosi q ea nō tempant sed abscidunt rebusq; natura insitis abstrahere hoīem quodāmō uolunt | Quod tale ē quale si uelint aut metū detrahē cerui | aut uecordi audib⁹ aut uam feris | aut placabilitatē prauis⁹ | Nam q singula ⁊ mutua nāli⁹ data sūt ea uō unūsa hoī simul | Quod si ut media affectus in splene ē | ire in felle

ca.m 29.m

libidinis in uentre | timoris in aure facili⁹ ē me fieri nasi ipm | q; ex corpe aliquid euellere | qđ est animatis natura uelle mutare | Sed homines prudētes nō intelligunt | eā utilitatē se tollē ac soli loci facimus | Nam si uirtus est in medio ire impetu scipm cohibē acre pme quod negue nō possimus | auet ergo utilitatē q; ira auet | Si uirt⁹ est libidine corpie cōtinē uirtute careat necesse est | qui libidine quaꝫ tempet non habet | Si utilis est aipietatē ab alienis affectione sicnare | nullaꝫ ēte uirtutē potest habere q; careat eo ad quod cohibēdū utilitas usus adhibet⁹. Ubi g⁹ utilitas non sit nec utilitas quidē locus ē | sicut ne uictorie quidē ubi aduersarius nullus est | Ita fit ut bonū sine malo esse in hac uita non possit. Affectus igit⁹ quasi utilis est naturales animis. Nam sicut in segetes agri qui est natura fecundus exuberat | sic animus malus uitijs sua sponte sua lasciuib⁹ uelut spinis obducatur | Sed cui uero cultor accesserit sulcum ceteris⁹ utilis frugesq; uitis utilitatis ostendit | Deus itaq; ai hominē primū finxit mirabili prudētia ingeneranit ei pīs illis animi cōmotiones ut posset esse utilitatē | sicut ira animi pturitq; maliam ultionē in affectib⁹ uirtutis maius | Huc profecto aut nulla erit aut in usu esse nō potit | si deiunt ea q̄ per uis ei⁹ aut appetit aut cauit | Videam⁹ nūc idem illi q; utilia putāt excidunt quid efficiant | Quatuor illos affectus quos ex opinione bonorū malorūq; nasci putant | quib⁹ caulis sanadi esse animi sapiētis existimant | qui intelligunt et uirtutis esse et sine his nichil mouere mehl agere posse | alia quedaꝫ ni corū locū uicemq; suppenit pro auiditate subsituit uoluntatē | quasi nō multo sit pstabilis⁹ bonū aut q; malū uelle. Item pro letitia gaudiū | pro metu cautionem. Ut in illo quarto inutilis noīs eius ratio deficiat. Itaq; egritudines penitus idest mestitias dolores animi sustulerit | quod fieri nequaq̄ pōt | Cui eni possit nō dolere si patriaꝫ a pestilētia exhaustam | aut hostis euerit | aut tyrann⁹ oppleuerit. Potest aliquis nō dolere | si sublatus iudex tutor | si proximos si amicos | si bonos uiros a extimatos aut tumulatos | nisi au⁹ mens ita obstupuerit ut sit ei sensus omis ereptus | Quae aut oia tollere debuerūt | aut implenda fuerat aut ita hec ac debilis disputatio | id est etiaꝫ pro egritudine aliquid uehemēdū | qm̄ sapientib⁹ ita ordinatis hoc cōsequens erat | Ut eni pūtib⁹ letitia mus bonis sic malis augmius et dolem⁹ | Si ergo letitiae qm̄ uitiosam putabant nomē aliud indiderunt | sic egritudini qm̄ et ipsā uitiosā putabant aliud uocabulū tribu ogritudo. Unde apparet nō illis rem defuisse | sed uitio au⁹ indigētia cui totū affectū qui est ul' magnus contin quā naturā patētur auferre uoluerūt. Nam illae nonnulli cōmutatōes potrā exiguē pluribus et ostendē aut sermones ornādi augē teq; copie grā multa uoīa hisdē rebus ipsita a certe nō multū mē se illa diuitie | Nam et aipietas a uoluntate incipit | et cautio a metu oritur | et letitia mehl aliud ē qm̄ professus gaudiū. Deo putem⁹ ut ipsi uolunt esse diuersa. Nempe igitur aipietatē esse aiāt plenitatē ac pretiā uoluntatē | Letitiaꝫ nō insolentē se effe rens gaudiū | metū autē minuaꝫ et exercitum

modū cautonez | Jtm fit ut ea q̄ tollenda esse cēsent nō tollant ſ̄ temperent | Siquidez noīa tūmodo mutant | rēs ipsa manet · Eo igitur iprudētes reuol uūtur quo peripatetica ratione pueniūt | ut uitia qm̄ tolli nō possunt medie tempanda ſ̄ | dicant ꝯ q̄ nō efficiunt quod uolunt et longe aspoq̄ eau tu in caudez uiam redeunt | Ut ego nc peripate ticos quidē accessisse ad uirtutem puto | q̄ uitia esse conedunt ſ̄ si ea mediocriť tempant | Carēdus ē em̄ uiaſ ceam mediocř | Quum puť efficacū fiut pmū ne uitia essent | Nec em̄ quicq̄ utrosiut nasa potest ſ̄ uitia fieri si male utamur affectib⁹ | uir tutes si bene | Deinde monstrandū nō ipōſ affect ſ̄ eorū causas esse modezādas | Non est unquam ninia letica grstiendū sed modica ac tempezate. Hoc uō tale est quale si dixerint nō esse aurēdū conatute ſ̄ gradiendū modezate | Ut potest et q̄ gindiam erzaē | et qm̄ aurit recti uiaz tenezе- Quod si ostendo esse aliquid usi nō tm̄ modicuz sed ul pmctū quidē utrosiuz sit | et aliud cōtra in quo ul exultare letica mmmc siutosum- Dz tantem nobis ista mediocritaſ pterit · Que ro utrū ne sapienti letandū putent si quid im mico suo uideat acrē utrū ne letiaz refrenare debeat si uctis hostibus aut oppso tyrāno liberet salus aubi pacta sit | Nemo dubitat qn̄ et in illo eriguū letu | et in hoc pazū letu sit maximū cme- Eadem de cetis affectibus licet dica | Sed ut dixi nō in hiſ moderandis sapiē ratio usatur | sed ī causis cozi | qn̄ ethiseas cōmouētur | Nec ipsis potuimuī frenos impm opertuit qm̄ et eriguj possunt esse in maximo crimine et maximi possunt esse sine crimine | Sed assignādi fuerūt certis temporib⁹ et rebus et locis ne uitia sint quib⁹ uti rē licet. Siaut em̄ recte ambulare bonū est · erzaē aē malū. Nam libido si extra legitimū thorū nō euagetur licet sit uehemens tamē culpa caret | sin uō appe tit alienū licet sit mediocris uitiū tm̄ mari⁹ est | Non est itaq̄ morbus uasa uelaupe nec li bidine cōmouezi ſ̄ uacuidū esse morbū est cupi dū libidinosuz | Qui em̄ uacuus est etiā au nō debet a' aī non oportet uasatuz | Qui cupidus etiā quod nō opus est conaipisat | Qui libidino sus etiā quod legib⁹ uetatur affectat | Qui igitur ratio in eo usari debuit ut qm̄ carū rerū spē nō potest nec debet q̄ necessario est ī hibere | ad tuenda officia officia uitr dirigētur pot ſ̄ in uiaz rectū ubi etiā aursus offensione ac pri aulo carcat · Sed cuctus suz adquendi studio longius aī sit ut̄ ꝓpositū ostendē ea que uitia pbi putauerunt nō tm̄ uitia nō esse | Vim etiā magnaſ esse ututes · Ex alys docendi grā sūmaz q̄ ptmē ꝑ ad rem maxime puto | Metum seu timorē ni maxmo uitio ponit | sūmaq̄ im beallitatē esse animi putant | aū sit contraria fortitudo que sit in homine | locaī timori cē nllz. Credit ne g⁹ aliquis fieri posse ut idez metus sit sūma fortitudo | Minime | Neq̄ aī uidetur aqz natura ut aliquid in contrariū recidat | Quum ergo nō arguta aliqua cōclusione ut apud pla tonē socrates faciat | qui eos quos contra disputat cogit ea q̄ negauidut cōfiteri | sed simplr oūdaz sūmū metū sūmaz esse ututem | Nemo dubitat qui timidi et imbeilli sit animi aut dolorez metuē aut egritatē · aut exiliū · aut carcerem aut morte · Nec oīa quisquis nō exhorruerit fortissim⁹ iudicatur | Qui autē deū metuit illa uni uersa mūnc metuit | Id quod pbandū argumēto opus non est | Spectate st̄ em̄ semper spretiturq̄ adhuc pene cultorū dei | in quib⁹ exercitandis no ua et multiplicia tormēta excogitatur st̄ | Nam de mortuis generib⁹ horret animꝰ recordatu aī timanuz bestiaz ultra ipsam mortē carnificina seu ezit | Hac tū execrabiles corpm lacerationes feluc atq̄ tunctu pacēta sine ullo gemitu pertulit. Hec uirtus omnibus pplis atq̄ puiajs et ipū tor toribus mirabilū maximū pbuit aī pacentia exultatuſ uincētur | Ut quin hanc ututē mihi adq̄ metuē dei feat | Itaq̄ ut dicebam nō euellēdꝰ ut stoica neq̄ temperandꝰ timor ut peripatetica uo luut | ſ̄ in uiaz uerā dirigendꝰ est | auferēdiq̄ st̄ metus | ſ̄ ita ut ne solus relinquat q̄ qui legitimꝰ ac uerus est solus efficiat ut possint actū oīa non timeri | Cupiditaſ quoq̄ mꝰ uitia nuncupatur Sed si hec q̄ frena st̄ cōcipisat utrui ē | uirtus autē si celestia | Qui etiaz ultimaz qui deū q̄ uitam ꝑpetuaz qui lucem sempitinaz eaq̄ omia q̄ deus hoī pollicetur consequi aupit | opes ultro et honoreq̄ et pteritꝰ et regna ipsa contēnet | Dicat for tasse stoicus uolūtate opus esse ad hec ꝑsequēda nō aupiditate | Immo uō pari est uelle ayulti eā uolunt | sed aī dolez usq̄ꝰ accesserit uolūtas cedit cupiditaſ pseuerat | Que si efficiat ut contem ptu sint omia que cetē appetūtur | summa uirtus est siquidem contemētu mat est | Ideoq̄ illud potꝰ effi cere debem⁹ ut affectus quibus prauc uti uitii est dirigam⁹ in rectus | Nam iste conatuſ animoz uincto auru similes st̄ in quo recte moderando simū rectoriſ officiū est ut uaz nouit | Quam si trahet qualibet conatute iecit nō offendet | Si autē aberrauit licet plaude aut mitc cat aut consilagosa uocabitur aut per papiria labitur aut certe quo nō est opus deflexerit | Sic auriga ille uter qui affrenatꝰ uelut equos pinabꝰ duatur | si rectum uaz teneat fingetē offitio | Metus igitē et cupiditas si ꝓcauntur in tram uitia fient | uirtutes autez si ad diuina referātur | Parsimoniaz cō uirtus loco hūt | que si studii est habendi nō pōt esse uirtus | qua in augēdis ul tuendis rebus bonis tota usatur | Nos autē simū bonū nō rebz zim⁹ ad corpus | sed ōne officii soliꝰ aīe cōuersa tione metimuz | Dz si ut supra doau primouo nūnc pendū est ut huāmtatē ustracaq̄ teneam⁹ | non est uirtus frugi esse q̄ nom ſ̄ uirtute fallit ac decipit | Est em̄ frugalitas abstinētia quidem uoluptatū ſ̄ eo utiuz qua ex habendi more dif cedit | aī sit et uoluptatib⁹ abstinēdū et prauc nūnc temperandus | Nam parce idest mediocriter uti prauia queda pusillitas ē animi | aut pūmē tis ne sibi deest | aut desperanter posse se illa repa rare aut cōtemptū rebz nō capiēte | Dz illi ꝓsunt eaz qui rei familiari sue nō parc prodigi uocant | Nam ita liberalem distinguit a ꝓdigo q̄ ut liberalis sit qui et bene merite et ai oportz et q̄tū satis est largiatur | Prodigus uō qui et nō merite et aī opus nō est et sine respectu rei fa miliaris effundit | Quid ego prodigū nō dicam⁹ eū qui misericordie causa tribuat egētib⁹ uectī- Ut quin multū referat utrū ne seruire ꝓpter libidi nem largiare | an miserie ꝓpter humanitatē utrū

peamiā tuam pdictores aleatores lenonesq; uiri
piant / an illam pietatē ac deo prestes / utrū ne illā
uentri ac gule ingeras aut in thesauro uitiae re
ponas / Vt ergo utilis est effugiē in malam pte
sic in bonā uirtus / Vtilis est nō parce opibus
que possunt reparari ut utilem hoīē sustentes que
reparari nō pōt utili igit̄ pfunda est / Quare
nichil aliud dixerim q̄ insanos qui hoīem mise
ac socialē animal oxbant suo noīe / qui omnibus
affectibus quib⁹ constat omnis humanitas ad i
mobilem stuporē mētis prouocare uolunt / dum stu
dent animū pturbationib⁹ liberare / et ut ipsi
dicunt quietū tranquillūq; reddere / Quod fieri
tñ nō potest quia usus et ratio cuius i motu est
sz ne oportet quidem quia sicut aqua tacens sp
et quieta insalubris et magis turbida est / sic
animus imotus ac torpens inutilis est etiaz sibi
nec utilem ipsam tueri potit q; nec suadet q̄q̄
nec cogitabit / cui cogitatio ipa nichil aliud sit
q; mentis agitatio / Denicq; qui hanc imobilem
tē animi assecuti puaze am̄ utq; uolunt / qua
uita actuosa ē mors quieta / Vacuedas etiaz
rē pro utilibus habuit / sed earū modū non
tenent / Virtus est constātia nō ut infestib⁹
iniurias uelisteam⁹ / Hus cū addendū est / qō au
fieri debeat mox docebo / sed ut uolentib⁹ fuere
nos contra legem dei contraq; uisaaz nullis
minis aut supplicijs t̄reamur / quo min⁹ dei insti
onem iussionē hois pferam⁹ / Item uit⁹ ē morte
cōtemptē non ut appetam⁹ camq; nobis ultio
inferam⁹ siaut phos plurimi et uiarum sepe fecer̄
quod est scelerat̄ atq; nefarū / sz ut cuncta deus
uelinquē ac fidem prodē mortē subsape malim⁹ si
bertatēq; defendam⁹ / aduersus ipotētū stultū uecor
demq; uolentiaz et omis seculi minas atq; trucis
fortitudinē animi pnociem⁹ / Sic ea que alij timēt
excelsa et insuperabili mēte dolorē mortēq; calca
m⁹ / Hec est uirt⁹ hec uia cōstantia in hoc tuēda
et cōseruāda solo ut nullus nos terror nulla uis
a deo possit auertere / Vera igitur fortitudo illa sē
tentia est / Nemo inquit iustus pōt esse q̄ morte
qui dolorē qui exilium qui egestatē timet / Item
seneca in libris moralis phie dicētis / Hic ē ille
homo honestus nō apice purpura ue nō littorū
uilig⁹ ministerio / Sed nulla re minor qui ei
mortē in uicinia uidet / nō sic pturbatur tamq̄
rem nouā uiderit qui suis tuto corpē tormētis
patienda sē / siue flamma ore uapienda ē siue ex
tendende p patibulū manus / nō queret quid pa
catur sz q̄ bene / Cui autē deū colit hec patie
nec timet / Ergo uis⁹ ex his reb⁹ efficiatur / ut ui
tutes neq; ututū exactissimos limites nosse
aut tenē possit omino quisquis est a religione
dei singularis alienus / Sed omittam⁹ phos q̄ —
aut nichil oīno sciunt / idq; ipin pro suma
sapia pfecit / aut qui nō pspiciūt ea q̄ sciūt
aut qui qm̄ se putant sapē q̄ nesciunt inepte
arrogant̄q; despiunt / Nos ergo ut ad pro
positū reuertamur quibus solis a deo ueritas
reuelata et celitus missa sapiētia est / discam⁹
que iubet illuminator noster deus / Iudicemus
iniqz et laborē hui⁹ uite mutuis adiumētis
pferam⁹ nec tñ si quid bon opis feram⁹ gloriā
captem⁹ ex eo / Monet enim deus optatorē ush
quaq; nō oportē esse iactantē ne nō tuis mādatis
celestib⁹ obsequēdi q̄ studio placēdi humanitus
omino finiet⁹ esse uideatur / habeatq; iaz peū

ca.m 33.m

ca.m 34.m

glorie quod captauit nec priuū illius ab ac diuic
mercedis accipiat / Leti q̄ obseruare auctor uide
bet facta st̄ illius utilitatibus cōprehensis / Nō mo
uiatur umq̄ decipiendi ac nocendi causa / Est eiq
nefas eū qui utilis studeat in aliqua re esse fal
lacem atq; ab ipsa qua sequē utilitate diuertē
/ In hac uisaaz utilis q; omī uia nulli⁹ mēdacio
loaus est / Itaq; uator ille uerus ac iustus nō
dicat illud lucilianū hoī animo ac sumbai nō
est mentiri mecum / sz etiam animo atq; ignoto
existimabit nō esse mētiri suū / nec aliq̄ cōmu
tet ut lingua mi⁹ pfes animi / a sensu et cogita
tione discordet / Peccēq; si qua acciderit nō
accipiat mēsuram ut et bilis tui uoluime sit
quod suaserit necessitas / et abstineat se pfs⁹
alieno / In hoc em̄ quic offitij debet suo esse con
tentus quē oportet aliis ne pprio quidē parce
ut bonū suadat / plus autē accipe q̄ dederit m
iustū est / Quod qui faciat mlidiatur quodāmo
ut ex alterius necessitate petat / Ne iust⁹ nūq̄
pmittet quo min⁹ miserioꝛdie aliq̄o faciat
nec unquabit se huiusmodi questu sz efficiet ut
sine ullo suo damno idipm quod cōmodauit mi
hona opa noiet⁹ / Animus nō accipiat a pauper ut
si quid ipse pstiterit eo boni sit quo fuit gratu
tus / Maledictum bidicto respondeat / Nunq̄
ipse maledicat / ne ubi malis proceat ex ore
hoīs qui colit ubis bonis / Cum etiā aueat dil
gentes ne qis minimā sua culpa faciat / Et si
quis ceciderit tam pterunis qui bono et iusto fa
ciat iniurias / clemēter ac moderate feriat et ul
tionem sua nō sibi assumat / sz iudicio dei relinquat
/ Innocēnam semp et ubiq; custodiat / Quod pue
ri nō ad hoc tantū ualet ut ipe iniurias non
inferat / sz ut illatum sibi nō uindicet / sed etiā
maxim⁹ et equissim⁹ uidet spectatur ac testis
omnium / Hunc hominē pferat / hunc ualet de
causa sua pnūciare au⁹ seuerētius nemo effugē
potest / nec defensione au⁹q; nec gratia / Item fit
ut homo iustus contemptui sit omibus / et qua
putabitur senectus non posse defendi / habebit⁹
pro segni et merte / Qui autē fuit ult⁹ inimicis
hic fortis hic strēnus iudicat⁹ / hunc omis uerē
hunc colunt / Bonus uero ille tam et si prodesse
pluribus possit / illi tamē suspiciant qui nocere q̄
qui prodesse possit / Si iustus praui⁹ hominū
deprauare nō potit / quo min⁹ deo studeat obtēpare
malitiq; cōtempim diuino semper bono fungatur
officio mali inimici / Cicero in hisdem libris
officiorum / At uō si quis uoluit inquit animi
sui complacatū notione euoluē iam se ipē deo
ac cui uirtuti bonū esse / qui prosit quib⁹ possit
nocuat nemim / nisi lacessit⁹ iniuria / Q; sm
plac̄ uerisq; sententia duorū uiroꝝ adiectae
corrupit / Quid em̄ opus fuerat aduīgē nisi la
cessit⁹ iniuria - ut utili bono uiro quasi caudam
turpissimā appnēt / pacatoq; q̄ omī utilitati mag
ima est fuerit exptem / Vocaturi esse uirtutem
uiri si fuit lacessit⁹ / Iam ex hoc ipso bonum
nomē amittitur necesse ē si noxabit / Non min⁹
em̄ malū est referre iniurias q̄ inferre / Nam
unde certamina nisi hoīes - unde pugne contē
tiones q; nascāntur - nisi q̄ improbitatem oppim
impacatis magnus sepe conatus tempestatis
/ Q; si pacatas qua uirtute nichil uehemēs nichil
hamī dignum / sicuti pōt improbitatem oppressam
extinguetur ptin⁹ / tamq̄ igni aquas suppositas

Sinautē prouocatur illa improbitas ipacientiam
sibi comparet. nacta ē tāq; phīsa oleo tantū ira
tabuit mendū ut id nō flumē aliquod si effusio
aquaz extinguat. Magna itaq; paaētie vō est
quā sapiens bono adeptus bono utit. Vt cū mali
malozū fiat hec sola efficiat. Que si detur omīb⁹
nullā scelus nulla fraus in reb⁹ humanis exti-
Quid igitur bono utili potest esse tam calamitosū
tamq; cōtrariū q; ire furia pniciē que illi nō
modo bonū sed etiā hoīe appellatione despoliet.
Siquidē nocē alteri ut ipe uerissime aut nō est
secūm hoīs naturā. Nam et prauus si lacessas
aut calce aut dentib⁹ repugnat. et serpentes et
fere nisi psequare ut caueas negotiū ei exhibēt.
Et ut ad hoīm exempla reuertam⁹ ipetum q̄q;
et insipientes siqui acceperit iniurias acco et in cōmu
nibus furoē ducūtur. et hīs q̄ sibi nocent nocen
tes nē cōnātur. In quo ire sapiens ac bonus
differt a malis et insipientib⁹ differt nisi q̄ habet i
uictum pacatū. qua stulta arcent nisi q̄ regē se
ac mitigare iram sciā nouit. quā illi q̄ utute
indigent frenare nō possunt. Sed utrūlibet hec
illi ires fefellit. quia eā de utute q̄situr i q̄libet
contentione unice putant esse ututis. nec utiq;
ullo nō potuit hominē dolor ac ire sucāb⁹ tē
et hīs affectib⁹ indulgētes. quib⁹ debet potius re
luctari. et nētem quacūq; iprobitas prouocauit
ututis offitiū nō tenē. Cui enī refelli ire iniurias
ututis cui ipm a quo lesus ē gesti iniuria.
Ita q̄ malū mitigatur. bonus esse nullo pacto pōt.
Quibus igitur ūbis duas ututes maximas bono
et sapienti ire cōtrarias pacātaq; detrahit.
Sed q̄ ipse animā illā furiarū sicut salustius
ab appio dictū refert exerauit. uoluit hominē
animo modo minē ut remordeat lacessit⁹. Que
uerbuta cōtumelie q̄ pniciosa sit. et qual esse
soleat strages unde oriant⁹ petitur exemplū
q̄ ex ipsius pceptoris trisissimo casu. Cui dum
hīs phīs pceptis obtemperare gestit ipe se pdid.
Si lacessit⁹ iniuria pacāq; tranquillū. si dissimulaē
si cōtumelias feras bonū uiri esse dicitis. nec illas
nobiles orōnes alieno titulo nsēptas ipacātā
et lenitas et nsana phūdisset. nūq; capite suo
restra n. quib⁹ aute floruerat eruētusset. nec tam
publicā fundit⁹ pscriptis illa delesset. Sapiēs
ergo ac bonus uir nō est uelle ēnare ac se pcu
lo cōmittere. qui et mineē nō est in uā ptātē
et est aceps omīe certamē. Et est sapiēs atq;
optimi uiri nō aduersarii tollē uelle q̄ fieri sī
scalē ac praulo nō potest. sed etiamē ipm quod
fieri utile et iuste pōt. Summa igit⁹ uir⁹ hīda
paāa est. quā ut apte homo iustus uolunt illē
illiz deū ut supra dictū est. pro tēte ptēpui-
Nisi enī cōtumelijs fuerit affectus quātū hēat
forti animus ni serpē cohibēdo ignoscit⁹. Si aūt
lacessies iniuria lenitē psequi cepit uictus est.
Si nō motū illi ratione cōpressit hic plane
impaut sibi. hic regē se potest. Que iustitiaz
sui recte pacētia noīatur. q̄ una iutus oīb⁹ est
opposita mayst et affectib⁹. Hec ptrubatū animi ac
fluctuātem ad tranquillitatē suā reuocat. hec
uulnera. hec hoiem sibi reddit. Ergo qm̄ natura
repugnare impossibile est et inutile ut nō cōmo
ueamur oīno prius tamē q̄ cōmotio illa psiliat
ad uocēdū quo ad fieri potest. naturi⁹ sopiatur.
Precepit deus nō occidē solem sup iram nram ne

furoris uri telis abscedat. Nemq; nisi marc⁹ tullius
contra suū papiū de quo paulo ante dixi. obliuisci
iniurias in magnis laudib⁹ ponit. Pezo igit ce
sar qui obliuisci michi soles nisi iniurias. Quod
si hoc ille faciebat homo nō a celesti tāti sed a
publica auli q̄ usticia remotissim⁹. Quanto magis id
nos facē debem⁹ qui inoxta iuramus uelut adidaz
sium⁹. Stoici ai affectus ex hac q̄ morbos animi
nos euellē. perpatetici se opponūt eosq; nō modo
retinent sed etiam defendunt. nichil q̄ in homīe
esse dicunt qd nō magna voē ac prudētia sit ēna
tum. Recte id quidē si singulari rerū uerox⁹ ter
minos sarent. Itaq; hanc ipam iram cotē dicit
esse utilitatis tāq; nemo possit adiuuo hostē fortē
dimicare nisi fuerit ira cōcitat⁹. Quo plane ei
dunt nec quid sit utus sare se nec aut hominū
tribuit uiaz deus. Que si nobis ideo data ē ut ea
utamur ad oditōes hoīes. quid imam⁹ hoīe. qd
simili⁹ ferus belue existimādū est. q̄ id aial quod
ad cōitionem atq; iunctam deus fecit. Vires sūt
igitur affectus qui homines in oia nociora. papites
facūt. ira cupiditas libido. Proptēa pcte tres
furias esse dixerunt q̄ mentes hom̄ exagitent
Ira ultionē desiderat. Cupiditas opes. libido uolu
ptates. Sed hīs oīb⁹ deus certos limites statuit.
Quos si transcēderint maioresq; esse cepit neq;
est natura sua. Depravātē et in morbos ac uitia
uertunt. Cui autē sint isti limites nō est magnū
laboris oīdere. Cupiditas ad ea companda uobis
data ē que sūt ad uitā necessaria. libido ad sobolem
propagandam. ire affectus ad coherendā pēm coruz
q̄ sūt in uā potestate. id est ut aruore diuapna
minor etis ad pbitatē usticiaq; formet⁹. que nisi
metu cohibeatur. licētia pariet audatiā q̄ ad oīe
flagitiū atq; fraud⁹ cuadet. Itaq; ire uā uti admi
nistri et ministri ē et necessarii. sic admissus pares
et pniciosi ē et impii. Impii autē qd uocat⁹ hu
manitas. Pernitiosi qd illis repugnātib⁹ a pace
necesse est aut perie. Hanc autē qua dixi ē voēs
aut hoi sit ire affectus datus ex ipsi⁹ dei pcepto
intelligi potest. qui iubet uti male dicto et ledē
tib⁹ nō irascamur. manus autē iras sup mitez
semper habeam⁹. Hoc ē ut precantes eos assidue
uberib⁹ conuiciam⁹. ne amore fratis et indulgēta
minima educētur ad malū. et ad uitia nutriātur.
Sed rerū imperii et rationis ignari eos affect⁹ qui
sūt hominis ad usus bonos dati extimauere et la
ues. q̄ uato postulat euagāturz. Inde iuste ac im
pie uiuitur. Vtūtur ira contra pares. Hinc bella
cōtra iniusticiaz nata sūt. Vtūtur cupiditate ad cōge
rendas opes. Hinc furtes hinc latrocinia hinc oia
scelerū genera exorta sūt. Vtūtur libidine ad capi
endas tantū uoluptatē. Hinc stupra hinc adulteria
hinc corruptele oīs exercuit. Quaq; igit⁹ illos
affectus intra fines suos redegerit quod ig⁹ tan
tos deus fieri nō patitur hic patiens hic fortis
hic iustus est. Restat ut contra quīq; sensuū
uoluptates dicam breuē. nam et ipsius mensura
liber iam modū flagitat que omis qui uitiose ac
mortifere sūt. Vtute superari atq; oppīm debuit uel
qd paulo ante dicebam de affectib⁹ ad rōem suaz
reuocari. Cetē animātes pter una uoluptatē que
ad generādū ptinet nullas sentiūt. Vtūt⁹ g⁹ sensib⁹
ad nature sue necessitatē. Vident ut appetant ea
quib⁹ opus ē ad uitā tuendā. Audiūt sonos seq;
dinoscunt ut possint congregari. Que utilia sūt ad

ca. 39.

uctū aut ex odore iucundit aut ex supe papil-
mutilia respuit ac vocalit | edendi ac bibendi oīs
tus uentris plenitudine metuunt | Homīm uō so-
lertissimi artifices pudēda dedit uoluptati ī ūmtu
et ī nutui cadenti | quia pposuit ei ututes que aī no
luptate semper tuēt an domestico hoste pugnaret
Exacto u authore maiore | stupra uō unquit et ad
ultia et omīe flagitiū nullis creaturis alijs illece
bris nisi uoluptatis | aiēt hoī siue natura siue qs
deus inchoī mente pīmbilius dedisset | Nunc dīno
munere ac dono inchoī tam immanī qz uoluptatē.
Hec cū libidine dominante tempestate loāi esse
neqz ī uoluptatis regno utute posse cōsistē | Sed
cōtrario deus uatico ututē dedit ut expugnaret
ac uincet uoluptatē eamqz egredientē fines sibi
datos nutia pscriptū cohercet | ne hominē suam
tatib⁹ delimitū atqz aptū dictōm siue subiacet
ac sempitna morte multaret. | Voluptas oīs
lorū uatia est et multiplex q capitiaz ex alpeū
rerū que st ī usu homīm ul' natura ul' ope delī
bites | Hanc phī rectissime sustulerūt | Iunt
eā multo esse pclarius et hoīe dignī celū potī
qz celatū intuerī | et hoc pulcrimū opus nrīm
cantib⁹ astrorū luminib⁹ tuqz florib⁹ adornatū
qz victu et victu et gemis distincta mirari | Sed
auz dilecte ad cōtemptū terrestrū nos exhortan
tur et ad celi spectaculū creauerunt | nī spectu
cula hec publica nō cōtempnūt | Iuqz hīs et de
lectantur et libenter mīscent | Quis qui maxima st
uirtutumetu uitioz et ad coīzupendos animos
potentissime ualent tollenda st nobis | quia non
modo ad beatū uitam michil cōferūt | sz etiam
nocent plīmū | Nam qui hominē qnis ob nūtu
dampnatū in conspectu suo ingulari pro uolup
tate computat | cōsanctam suaz pollui tumi sat
qz si homadū quod fit occulte spectatur et par
tiaps fiat | Nos tame ludos uocant in quibus
humanū sanguis effunditur | Adeo longe ab hoīb⁹
secessit humanitas ut aī aīāe hoīm nutriant
ludē se opmētur nocētiores hīs omībus quoz
sanguine uoluptas habent | Quere nūc an possit
pī et uisa homines esse qui consuetudīs sub actu
mortis ac miserioīdia depcantes nō tm paaūr
occidi sed et flagitant ferūtqz ad mortē crudelia
et humana suffragia | nec miserēb⁹ sanati nec
cruore cōtenti qui etiaz paulos iacētesqz ipetu
rubent | et audacia uetib⁹ dissipari | ne quis illos
simulata morte deludat | Prascauitur etiā pugna-
tibus nisi celeriē e duobus alter occisus ē | et
tāqz hoīm sanguine sitiant odorāt moras | alios
illis compares dari posant recētiores ut qz pri
mūz oculos suos saciet | Hac cōsuetudīe imbuti
humanitatez pderūt | Iuqz nō pauit etiā īnoce
tibus | sed exercent in ouīs | quod in malorū tra-
uatione didicerūt | Huius igitur publica homadū
sonos et ptiapes esse nō cōuenit eos q usticiae
uam teneī mitūtur | Non enī aī oīdē dī uetat
latrocinari tume nos phibet | qō ne pz leges qdz
publicas licet sed ea quoqz ne fiant monet que
apud homines pro bonis habentur | Itaqz nec nul
tuz usto licebit | cui⁹ miliaa est ipsa usticia | neqz
nō accusare quemqz crimine capitali qua michil
distat utrū ne ferro an ūbo potius occidas qn
occisio ipsa phibetur | Itaqz in hoc dei pcepto ul'
lam pmissi exceptionē fieri oportet | quin occidere
hominē sit semp nefas | quē deus sanī mal' esse
uolut | Ergo ne illud quidem cōcedi aliqs existi
met ut necent natos liceat obliuisci | que ul' max
ima est impietas | Ad uita enī deus inspirat nō
non ad mortē | Verū homines ne qō sit finis
manū suaz nō pollunt tudib⁹ adhuc et simpli
bus aīabus abnegant lucem nō a se esse datam.
Expectet uō aliquis ut alieno sanguine pauit q
non pauit suo | Sed hy sine ulla cōtrouersia se
leruati et iuuti. | Quid illi quos falsa pietas
egit expmē. | Num possunt innocētes existimari
qui uiscera sua in pdam canib⁹ obiciunt | et qui
in ipsis est crudelius neant qui si strigulas sentes
Quis dubitat quin impius sit qui alienc miseri
ordie loāi tribuit quietaz si contingat ei qō
uolut ut alatur | addiat ctē sanguinē suū ul'
ad seruitutē ul' ad lupanar | Que autē possint
ul' ualeant acide in utroqz sexu per exorē qui
non intelligit quis ignorat | Quod ul' unus edi
podio declarat exemplū duplia scelere ostrusi.
Tam ig' nefarium est expmē qz uenire | Ne enim
pauperide facultatū angustiaz cōquerūtur. nec
se pluribus libīs educādis sufficē posse pretēdūt
quasi uō a facultates in pterstute sunt pstantui
aut nō cotidie deus ex diuitib⁹ paupes et ex pau
peribus diuites facit | Quare si quis libōs ob pau
periem nō potit educare | satis est ut se ab uxo
ris congressione cōtineat qz salezatis mandi dei
opa corrupat | Ergo si homadū fiscē nullo mō
liceat nec nitesse oīno concedit uz nec consilias
plundat ullius alienor | Liquidē pplō sanguis ille
pstatur | In scenis quoqz nefas an sit corrupte
la dictōr an uultosior. Nam et comice fabule
de stupris ignīū loquūtur | aut amorib⁹ metri
cum ce quo magis sīt eloquentes qui flagitia illa
finxerunt ea magis sententiaz eloquentia suadet
et facib⁹ inhereant audientū memorie illius nu
merosi et ornati | Item tragice historie subiacet
oculis parricidia et mortes regū malorū et alio
rum scelera demōstrant. Hystrionū quoqz impu
dissimi motus quidnid nisi libidines et docent
et insignunt | quorū enuatu corpa et ī mulierū i
cessus habituqz mollitia ipudicus feras ī hoīes
gestib⁹ mētiunt. | Quid de mimis loquaz cor
ruptelarū pterritib⁹ discipulis qui docet adul
teria dū fingunt et similatis eruditi ad nefa-
Quid mimes aut ignes faciant | aī hec et fici
sime pudore et spectari | libent ab oīb⁹ cernit.
Admonētur utiqz quid fiscē possint et inflamātur
libidine que aspectu maxime cōtahuntur ac se qsq
pro sexu in illis imaginib⁹ pfigurat | probantqz
illa dū tuent et adhentib⁹ utiq corruptores
ad cubicula ueniuntur | nec pueri modo quos
pre maturis utiq imbui nō oportet sed etiaz
senes quos pudor iam nō decet | Circensius
quoqz ludoz ratio quid aliud habet nisi leuim
tem uanitatē mīsimaz | Tanto nāqz impetu
concitantur animi in furoze | qtō illic impetu
anzitur. ut iam plus spectaculi exhibeant
qui spectandi grā uenīt aī exclamaē et essu
ri et exilire cepisse | Vitandā g' spectacla illa
oīa nō solū ne quid uitioz pretorib⁹ insidiat q
sedatu et pacifica esse debent | sz ne cui⁹ mal' no
lupinis cōsuetudo delinat | et a deo atqz a
bonis opibus auīut. Nam ludoz celebratio
deoz festu st | si quidē ob nameles cerū ul' tpm
nouoz dedicationes st constituti | Et pinitus
quinqz uenationes q uocāntur munera sunt no
st attribute | ludi autez scenici libero | arcāsqz

uero neptuno/ Paulatim tamē et cetē dyſ et nē
hones tribu cepit ſinguliq; ludi noīb⁹ eoz cōſe
crati ſt̄ ſicut ſimiḡ capitolio in libris ſpectaculoꝝ
docet/ In quib⁹ igit̄ ſpectaculis mēſſet ad q̄ reli
gionis grā cōuenirent/ diſcēſſit a deo cultu et ad
deos ſe cōtulit quoꝝ natales et feſtа celebrant.
Nutriūt uoluptas ex uocū et cantuū ſuauitate
capitur quę ſaltat tam uitiosa ē q̄ oblectatio il
la de qua diuinḡ oculoꝝ/ Quis enī nō luxuriosū
aut neḡ putet eū q̄ ſensus artes domi habeat.
Et quis nichil uefert utrū ne luxuriā ſol⁹ domi
an aī pl⁹ oc̄ocat̄ in theatro/ Sed iam de ſpectu
culis dictū eſt/ reſtat unū quod ē nobis expug
nādum ne capiamur hīs q̄ ad ſenſū integrius
penetrant/ Nam illa oīa quę ūbis aurem id eſt
aerīs ac nezuoz ſuaues ſoni poſſunt facile aī
tempus q̄ nō adhęrent nec ſcribi poſſunt/ Car
men autē cōpoſitū et ornatio aī ſuauitate dea
pienis capit mētes et quo uoluit impellit/ Iuat
homines lr̄ātū aī ad religionē dei accēſſerunt
ab aliquo imperito doctē fundata mīn⁹ ędūt.
Aſſuetū enī dulab⁹ et plus ſuę oīnib⁹ ſuę
armīs dinarū lr̄ārū ſimplicē cēm q; ſe
monē pro ſordido aſpuātur/ Do enī q̄rimt qđ
ſenſū demulceat. Perſuadet autē quitq; ſuauę
eſt et animo penitus dū delectat inſidit/ Num
igitur deus et mētis et uocis et lingue artifex
diſerte loqui nō poteſt/ Immo uō ſūma pudēda
auē fieri uoluit ea q̄ dicta ſt̄ ut oīs intelligēt
que ipſe omīb⁹ loḡbatur/ Ergo qui uitia ſtudz
qui nō nult ſe ipſe deprauē abigat ūmcas ac no
xias uoluptates/ que animā ſibi obiciūt ut cor
pus/ ubi dulces p̄rēdātur. ueza fulſis etna bre
uibus utilia iocundis/ Nichil aſpectu gratū ſit
niſi quod utile quod pie fieri uideat/ Nichi au
ditu ſuauę niſi qđ aut animā melioręḡ red
dit/ Maximeq; hic ſenſus nō eſt ad utilē de
torquēdus qui nobis ideo datus ē ut doctrinā
dei papę poſſemus/ Itaq; ſi uoluptat̄ ē audire
cantus et carmina dei laudis amē et audire
iocundū ſit/ Hęc eſt uoluptas ūa q̄ comes ē et
ſocia utilis/ Hęc eſt nō caduca et breuis ut
ille quas appetunt qui corpori uelud prędae
ſeruiūt ſed ꝑpetua et ſine ulla mīſſione de
lectans/ Cui⁹ t̄minus ſi quis exceſſerit nichilq;
aliud ex uoluptate petierit niſi ipſā uoluptatē.
hic moztē meditatur/ q̄a ſicut uita perpetua i
uirtute eſt. ita mors in uoluptate/ Qui enim
temporalia maluerit et̄nā carebit/ Qui ēterna
p̄tulerit celeſtia nō habebit/ Ad uoluptates aūt
ſapiēs et odorit qui duo ſenſus ad ſolū corpus
ptinent nichil ē/ qđ a nobis diſputet̄ ni fortē
quis exigit ut dicam⁹ turpe eſſe ſapiēti ac bo
no ſi uentri et gule ſeruiat ſi unguētis obli
tus a' florib⁹ coronat⁹ madeat/ Quę qui facit
utiq; inſipiens et ineptus et nichil eſt ei quez
ne odor quidē utilis attigerit/ Fortaſſe quiſpiā
dixerit. Cur ergo illa facta ſt̄ niſi ut his fru
amur/ At cuiꝰ ſepe iam dictū eſt uirtutē nulla
futurā finiſſe niſi haberetur que oppīmeret/ Itaq;
fecit oīa deus ad inſtruēdū ētamē uerū dum
nazū duaz/ Ergo illecebre ille uoluptatū ar
ma ſt̄ illi⁹ cui⁹ unū opus eſt expugnare utilitē
uiſtaq; ab alijs excludē/ Hinc blandimētis
et ſuauitatib⁹ titillat aīas. Sicut cui q; mortuo
eſt fabricatrix uoluptas/ Nam ſicut deo hoīes
ad uitā nō niſi per utilitē ac ſalutē uocat/ ita
ille ad mortē per delicias ac uoluptates/ et ſicut
ad uerū bonū per fallacia mala/ ſic ad uerū malū
p fallacia bona ducuntur/ Cauēda igit̄ ſt̄ oblecta
mēta ulla tuiq; laqueꝰ et plage/ ne ſuauitudinū
mollitie capti ſubditionē uoluptatū aī ipō corpe redi
gamur cui nos manapati oportet/ Demo
nūc ad eam que capitur et tactu uoluptatem.
qui ſenſus ē quidē tuꝰ corporis/ ſed ego nō de
oscanientib⁹ aut uestibus ſed de ſola libidine di
cendū ūi puto/ que maxime cal'cēda eſt q̄ max
ime nocet/ Cū exagitaſſet deus duoꝝ ſexuū
rationes attribuit hīs ut ſeminez depetēt et
cōiunctioē gauderent/ Itaq; arctiſſimā cupidi
tatem amoris animātibus corpib⁹ admiſcuit
ut in hoī affectus audiſſime uigerent/ eaq; roē
ꝑpagū. et multiplicari gnā poſſent/ Huc cupi
ditas et appetēta in hoīe uehemētioz et acrior
ſuccenditur ul' qua homīn mīnitudinē uoluit eſſe
maiorē/ ul' qm̄ utilitē ſoli hoī debit ut eſſ laus
et gl'a in obtemperādi uoluptatib⁹ et abſtinēta
ſua. Sat ergo admiratꝰ ille uir/ quātu ſit uis
huiꝰ cupiditatis quā quidā cupiditatē diere
maluerunt/ eamq; a rē et bono ad prauum
et ad malū tranſtuleruntꝰ Iliacu enī deſide
ria ſumſit ut aliena cōtaminēt quib⁹ habere
ꝑa ſine delicto licet/ Obiat quippe oculis uir
tutibus formas ſuggeritq; fomētu et utiq;
pabulū ſubminiſtrat/ tū in intimis uiſceribus
ſtimulos omīs cōturbat et cōmouet et natura
lem illū matut atq; inflāmat ardorē donec
utrūtitū hominē ſupplantāq; deripiat/ Ut ne
quis eſſ q̄ penatū metu abſtinēt alieno lupa
nazia quoq; cōſtituat et pudorē infelicem mu
lieru publicauit ut ludibrio habēt tam eos q̄
facūt q̄ qui pati neceſſe ē/ Hinc obſcenita
tibus animis ad ſalutem gentis uel⁹ necem
gurgite deniſit. pudorē extinxit. pudicitias
proſtituunt/ Item etiā mares mariḃ⁹ admiſcent
et nefandos coitus contra naturā contraq;
inſtitutū dei machinat⁹ eſt/ Sic nubunt hoīes
et armant ad nefas omīe/ Quid enī pōt eſſe
ſceleris huiꝰ qui etatē ibecillem et p̄sidio idigētē
libidini ſue depopulandaꝰ fedādamq; ſubdita
uerunt/ Non potuit hec ver⁹ pro magnitudine
ſceleris enarrari/ Nichil amplius ultus appellāe
poſſim q̄ impios et parricidas/ quib⁹ nō ſuffi
cat ſeruus a deo datus niſi etiā ſui ſeruum
ꝑphane ac prauitatē illudant/ Hec tam apud
illos leuia et quaſi honeſta ſt̄/ Quid dicaꝰ de
his qui abhominādā nō libidinē/ ſz miſcamiā
pti⁹ exercent/ Piget dicē ſz quid his fore credam⁹
quos nō piget facē/ Et timē dicendus quia fit
de iſtis loquor quoꝝ trēzima libido et execra
bilis furor ne capiti quidē parcat/ Quib⁹ hoc
ūbis aut qua indignatione tū nefas ꝓſequar.
Piat offitiū lingue ſcelerū magnitudo/ Cui ig⁹
libido hec edat opa et hec ſuauora deſignet ar
mādi aduſus eam utute mariā ſum⁹/ Quiſq;
affectus illos furenāe nō poteſt cohibeat eoſ mē
ꝓceptū legiptimi thori ut et illud qđ aude
rent ꝓſequat⁹ et tū ni prauitū non mādat.
Nam quid ſibi hoīes ꝑdita uolūt. Hempe honeſtu
opa uoluptas ſeqtur/ ſi ipſuz per ſe appetunt
uſu et legiptima frui liceat/ Quod ſi aliqua
neceſſitas prohibet. tū uero mariā adhibēda
curet⁹ erit ut cupiditati cōtinētia reluctetur.
Nec tū alienę thori q̄ attingē nō licet uerū

cnam publiaſ uulgutiſq; corporib⁹ abſtinẽdũ deus p̃
cepit/ docetq; noſ aĩ duo nũc ſe corpora fuerunt/ co
pulata unũ corpus eſſicere/ Ita qui ſe cum ũiſerit/
cum ſit oblit⁹ neceſſe eſt/ Et corpus quidẽ cum ab
luu poteſt/ meus autẽ contagione ĩpudica corpus
nũq̃nam nõ poteſt/ niſi et longo tpe et multis bonis
opibus ab ea q̃ uiheſcit colluſione purgari/ Quis
ergo ſibi quẽq; ꝓmittere audeat ſeruũ cõiunctionẽ
generãdi cauſa datum eſſe mentibus/ cumq; legẽ
hiſ affectibus poſitum ut fornicationẽ pareat· Si
aut autẽ dedit nobis oculos deus nõ ut ſpectemus
uoluptatẽq; capiamus/ ſed ut uideamus ꝓpter eos
actus qui ꝓmunt ad uite neceſſitatẽ/ cum genitu
lem corporis ptem quod nomẽ ipm docet nulla
alia cauſa niſi effigiande ſobolis accepimus·
Hunc diuine legi ſũma deuotione paredũ eſt
Sunt omes qui ſe diſcipulos dei ꝓfitebũtur ita
mortali et inſtituti ut impare ſibi poſſint/ Nam
qui uoluptatib⁹ indulgent qui libidini obſequũ
hiſ animã ſuã corpori mancipant ad mortemq;
cõdempnant· q̃ ſe corpori addixerũt in quod
habet mors poteſtatẽ·/ Vnuſquiſq; igitur
q̃tũ poteſt formet ſe ad uerecundiam pudoremq;
colat caſtitatem conſcia et mente tueat⁹/ Nec tñ
legib⁹ publicis pareat ſed ſit ſupra omnes leges
qui legem dei ſequitur/ Quibus bonis ſi aſſueuit
iam pudebit cum ad deteriora deſcendẽ· Modo pla
ceant recta et honeſta q̃ melioribꝰ locãdiora ſũt·
q̃ꝑ prauа et inhoneſta priorибue/ Non duꝫ eiã
caſtitatis offensa execrabilis ſuꝫ q̃ nõ mõ deꝰ intra
priuatoſ parietes/ ſꝫ etiam ꝑſcripto lectuli ter
minat/ ut aĩ quis habeat uxorẽ neq; ſecundã neq;
liberã hẽ inſup uelit ſꝫ matrimonio fidẽ ſeruet·
Non enĩ ſicut publica urna ſatis ẽ ſola mulier ad
ulẽa eſt que habet aliũ/ maritus at etiã ſi plures
habeat· a crimine adulterij ſolutus ẽ/ ſꝫ diua lex
ita duos in matrimonium quod ẽ in corpꝰ unũ pari
ture cõiungit/ uti adulter hẽatur quiſq; ſpagem
corpus in diuiſa diſtraxerit/ Nec ob aliã cãm
deꝰ aĩ actus animates ſuſcepto fetu mariꝫ re
pugnãe noluiſſꝫ/ ſolaz oĩm mulierẽ pacẽtẽ uiri
ſecat ſalutat/ ne femineꝰ repugnãtib⁹ libido ad
geret uiros aliud appetẽ/ eoq; facto caſtitatis
gloriã nõ teneremus/ Sed neq; mulier utrumlibet
pudicitie capax ſi precãe nõ poſſet/ Maz q̃ mu
tũ mal' pudicaĩ eſſe dicũt quod ſuſcepto fetu
mariꝫ repugnat/ Quod ideo fiat quia neceſſe
eſt in dolorẽ atq; periculũ uenire ſi admiſcetur·
Nulla igitur laus eſt nõ fiãe quod fiãe non
poſſis/ Ideo autẽ pudicitia in hoiẽ laudat⁹· q̃
nõ nãlis eſt ſꝫ uoluntaria/ Secundã gꝰ fidei ab
utroq; alti eſt ũmo exemplo cõmẽte docẽda
uxor ut ſe caſte gerat/ Iniquũ eſt enĩ ut id
exigat quod ꝑſtare ipſe nõ poſſis/ Que iniq̃tas
id effecit ꝓfecto ut eſſent adultia/ femine egre
ferentib⁹ ꝑſtare ſe fidem/ nõ exhibẽtib⁹ mutuã
caritatem·/ Deniq; nulla ẽ tam prona pudoris
adultũ q̃ nõ hanc cauſam uagis ſuis ꝑtendat
iniuriam ſe perpãdo nõ fiãe ſꝫ reperire/ Quod
optime quintilian⁹ expoſuit· Homo nequit neq;
alicui matrimonij abſtinens neq; ſui cuſtos· Que
nãe ſe natura queri ſũt/ Nam neq; q̃ maritus
arca cruzifixi dal' aliqz cõiugi occupat⁹ ꝑt
uacare domeſtice ſcãtati/ et uxor aĩ in tale
uadit matrimonii exemplo ipſo cõtentu aut

mutari ſe putat aut uindicari/ Eandẽ igitur
ne occaſionẽ uicis una intempantia dem⁹ ſi aſ
ſueſcant iniquam moreſ duoꝝ et unguem pariꝫ
animus ferant/ Nos ipſos in alio cogitem⁹· Maz
fere in hoc uſuſue cõſilia ut nõ fugae
alti quitq; ipſe ab alio pati nolis/ Hec ſi que ad
cõmẽtiam ꝓpoſitus a deo·/ Sed tñ ne q̃ſ
dina ꝓcepta ẽaſſe ſe putet poſſe adtẽtus
illa ut omiſſa culpa et ornatio ſi audeat vel
mortis removeatur/ adulterii eſſe qui a maio
diuulſa duxerit et eã qui ꝓter adulteriũ ãnẽ
uxorẽ diuiſerit ut alteram ducat/ Diſſociari
eni corpus et diſtrahi deus uoluit/ ꝓtereа
nõ tantũ adulteriũ eſſe uitandũ uerũ etiaz co
gitationes ne quiſ aſpiciat alienã et aio cõiu
piſcat/ adulterã eni fieri mẽtem ſi ul' ymagine
uoluptatis ipſa ſibi deprimerit/ Denq; eſt eniq̃
ſecto q̃ peant· que ĩmoderate libidines fruendi
cogitatẽ complectuntur/ In hac etenim ẽ in hac
omne delictũ/ Nam et ſi corpus nulla ſit labe
maculatũ nõ continat tñ pudicitie uiatio ſi aiam
meſtus ẽ/ nec illibatu caſtitatis uirtutẽ poſſit ubi ca
ſcientiaz cupiditas mãcharit/ Nec uo aliquis ex
iſtimet difficile eſſe frenos imponẽ uoluptati
camq; uagam et euzantẽ caſtitatis pudicitieq;
limitib⁹ includẽ/ aĩ ꝓpoſitũ ſit hoibus etiã uicẽ
ac primi beatũ atq; incorruptũ corporis integri
tatez retinuerunt/ multiq; ſunt qui hoc celeſti
iuſſo gaudẽ feliciſſime ꝑfruũtur·/ Quod quidez de
nõ itu fieri ꝓpter tãq; aſtruxerit quia gigni
hoiẽſ oportet/ ſed tãq; ſmat/ Sat enĩ quãtum
affectib⁹ impoſuerit neceſſitatẽ/ Si quis hoc i
quit fiãe potuit habebit exemplaz ĩcompabiliq;
nõdum·/ Quod continẽtie genꝰ quaſi ſuſtinui
eſt omnibus oĩm ꝑſũnatoq; ritutũ·/ Ideo quaz ſi
quiſ enĩti atq; eluctari potuit· hunc ſecuꝰ do
minꝰ· hunc diſcipulũ magiſtra agnoſcat/ hic
ſtram truꝑhant/ hic erit cõſimilis deo q̃ imi
tatem dei cepit· hec quidez difficilia uidẽtur·
ſed de eo loq̃mur cui calcatis oĩbus ſtrenue
ritez in celũ paratur· Nam qñ uirtꝰ in uti ag
nitione conſiſtit· omnia grauia ſũt dũ q̃ ꝗrẽti
ſubi cognoueris facilia/ per ipſas difficultates
nobis creſcũt eſt qui ad ſũmũ boni tendim⁹·
Nec tamẽ debeat aliquis aut de ſexu ſuo
peret/ ſed aut cupiditate uictus· aut libidine
ĩpulſus· a' errore deceptus· a' ui coactꝰ· a uſu
ac ma lapſus eſt/ Poteſt enĩ redua ac libe
rari ſi eũ penitet actorũ/ et ad meliora con
uſus ſatis deo placat/ Quod fieri poſſe ſtoico
nõ putant· cuꝰ hec machademicꝰ terrao uba
ſꝫ· Et ſi haeret hiſ qui in itimẽ deceꝑ cauſſet
ſic uitã deuias ſecutus corrigẽ exorẽ penitẽtia
facilior eſſet· emẽdatio temeritatis/ licet plane
Nam ſi liberos nr̃os aĩ delictorũ ſuorũ ĩimi
penitẽ uẽ correctos eſſe arbitramur· et abiectos
tos abiectoſq; uirtus tamẽ ſuſcipim⁹ fouem⁹
amplectimur· aut deſperem⁹ clemẽtiaz dei ꝓpi
penitẽdo poſſe placari/ Ergo idem dñs ac pa
ter ſtens indulgẽtiſſimꝰ ſemiſſurũ ſe penitẽtibue
pectũ ꝓmittit/ et oblitturũ oĩs iniquitatis
cuiꝰ qui iuſticiaz deuio cepit opari/ Sicut eã
nichil prodeſt male uiuẽti aĩ acte uite ꝓbitaſ
q̃ ſupueniens nequitia iuſticiae opa deleuit/ ita
nichil efficiũt peracta uẽ correpto/ q̃ ſupueniens

usheaa labem ute priozis abolebut. Quem enim
facti siu penitet erozem suu pristinu intelligit
Deoq; greca melius et significatius metanoeam
diamt qua nos latine possum⁹ resipiscentiaz dice.
Resipisat enim ac mente suaz quasi ab insania re
apiat que erzata pdet. Saluguisq; seipm demente
et confirmat animu suu ad rectu⁹ iudiciu. Cuz
illud ipm maxime caueat ne vanitas in eosdem
laqos inducatur. Deniq; mutu quoq; alia aut
fraude capiuntur. Si aliquo se modo in figmm ex
travaverint. fuit postmodu cautiora utantq; sp
ca omia in quibus dolos insidiasq; senserut. Sic
hominem pntena cautu ac diligentem faciat ad
euitanda pcu in que semel fraude deceperut.
Nemo enim potest esse tam prudens tam circumspect⁹
ut no aliqu labatur. Et idcirco deus ibeallum
tem uraz saeculs pro sua pietate apposuit hoi
portu salutis. ut huic necessitati cui fragilitas
ura subiecta est medicina penitentie subueniret.
Ergo quicuq; aberrauerint reuerant pdem seqz
q; pmu reapiat accessum. Sed reuocate gra
dus superasq; cuadere ad auxilia hoc opus hic
labor est. Degustatus enim male ioundis uolup
tatib⁹ uix duelli ab hys possunt. Paculo⁹ recte
sequentur si caru suauitates no attigissent.
Sed si ecciderint se male secutum condonabit⁹
hys error omis. si errore suu uita mehoe com
pensarint. Ne luxuria se quisq; putet si adulteri
um no habebit. Erat ille olim in aug⁹ cospaz
uitium⁹ nec si vnius hoies celare possum⁹ deu
no possum⁹ cui nichil absconditu nichil pt esse
secretum. Exhortationes suas seneca mirabili
sententia terminauit. Magnu inquit nescio quid
manusq; q; cogitari pt numen est cui uuendo
opaz damus. Nunc nos approbem⁹. Nichil prodest
meliusam esse conscientiam patrem⁹ deo. Quid uerius
dici potuit ab eo qui deu nosset q; dicendi e ab
hoie uere religionis ignaro. Nam et maiestate
dei expressit maiore esse decendo q; ut eam cogita
tio mentis humane capere possit. et ipm uitutis attri
git fontem. sentiendo utilem hoim superuacuaq;
no esse. ut expiarei uoluit. Sed deo ab hys opaz
uuendo dari. si quidez iuste ac pie uiuerent. po
tuit esse uerus dei cultor si quis illi nondu adsset
ut contemplisset profecto renouem. et magis
suu societatem si ue sapientie duce nactus esset.
Nunc nos inquit approbem⁹. Celestis prs⁹ oratio
nis [illegible] ignoratae confessio. Nichil prodest
meliusam esse conscientiam patrem⁹ deo. Null⁹ ergo
medicatio. null⁹ dissimulationi locus e. qua parie
tibus oculi hoim subnouentur. dei autem diuitus
nec insecutis⁹ sit inuoluere pt. quo minus totu ho
minem pspiat et uidet. Idem in eiusdem opis
pmo. Quid agis inquit. quid machinaris. quid
absconditis. Eiusdem te tuus sequitur. Alium tibi
pgermano subduxit. alui mors. alui ualitudo.
Hevet hic quo cadere nisi pt. Quid locu abdi
tu legis et arbitros remotos. Putas tibi contu
gisse ut oculos oim effugias deuenus. Quid tibi
prodest no hre conscientia habenti cosciaz. Nemo
mirabilit de conscientia et deo tulli⁹ memine
rit inquit deus se hre testem. Id est ut ego
arbitror metentem suaz qua nichil homini addic
deus ipe diuinus. Item ai de iusto ac bono in
quo loquentur. Itaq; talis uir nequit no mo fuge

sed ne cogitare quidem quisq; audebit quod non
audeat pdicare. Purgem⁹ igitur oculos animi q; oculos
dei pua est. et ut aut idem semper ita uiuamus
ut ratione nobis reddendam arbitramur. Pute
musq; nos monitus omibus no in aliquo ut ille
dicit orbis tre theatro ab hoibus. Sed desup spec
tari ab eo qui et intra et telus ipa futur⁹ e. qui
ratione inte repositi actus suos mirari non
licebit. Ergo sanus est aut effugi cogitam aut
nosipsos ultro apire animu et pnitem relassis
uulneribus effundi. quib⁹ nemo aliud medi pt
nisi solus ille qui grassur clunibus. nisi ceas red
didit. maculatu membra purgauit. mortuos re
animauit. Ille ardore cupiditatis extinguet. qshz
pabit libidines. iudiciam dishabet. iram mi
gabit. ille reddet uera et pmanam sanitatem.
Apprenda est hec omibus mediana qm maiore
periculo ueratur anima q; corpus. et q; pmu latent
ibus morbis adhibenda curatio e. Neq; enim si mul
tatur quis oculoru aut dare membris oibus integ⁹
simillima totius corporis qualitudine tm diversi cui
sanu si esset. um superbia tumu⁹ inflexit libidi
ni seruiat cupiditatibus. mansuescat. sed cum pot⁹
qui ad alienam felicitatem no attollat oculos. no oppri
mitentur. alienam mulierem ne uideat nichil oio
appetat. no concupiscat alienu. no inuideat alli
no fastidiat quoq; sit huius miseriaz finis
finis. humani⁹ pax in aio ea⁹ pmia. iterum. Ille
homo sanus. ille iustus. ille perfectus e. Quisquis
igitur hys omib⁹ pceptis celestib⁹ obtemperauit. hic
auctor est uere dei. au⁹ sacrificia ri. manifestando
animi. iram inocentie. et actus bonos. Nec omnia
qui exhibet tocens sacrificat quotiens bonu ali
quod ac pius fecerit. Deus enim no delectat uictim
neq; multa aliis neq; mortis ac sanguis ex hoim
et iure. ad quod sacrificiu neq; ubicuq; opus est
neq; fibris neq; despectibus que ri utiq; uanissima
sed hys q; de intimo pectore pferu. Itaq; i aram
dei que ne maxima est et q; in corde hoies collocat
tu inquam no potuit sanguine iustitia ipmere.
pacari. fides. innocentia. castitas. abstinentia. Hic est
uerissim⁹ ritus. hec illa lex dei ne a sacra dem
est. clara et dina semper q; ram et honestu iubet
uetat prava et turpia. an parentes carissime ac
timme legi iuste ac legitime necesse est immi.
tu⁹ legis pauca equide arbitru possim q; dicat
tus ea me tutius esse dicturu q; suimet fiducia
qui uirtutu et iustitiae mipnent. Si quis uolet
autu ora pbendi ex fonte ipo petat unde ad nos
riuus iste manauit. Nunc de sacrificio ipso
pauca dicam⁹. Ebur inquit plato no aliis donu
deo. Quid ergo pium sat et testu ptosu. Immo
no no aliis donu deo quoq; corrupi quoq; do lub
ripi pt. Sed sicut hoc indue no oportet innocenti
offerri aliquid quod sit ex mortuo corpe aut ill⁹
no induit no debet mortuali corpuscule nunc⁹ of
ferri. Quato melius et uerius seneca iulius ne
inquit deu cogitem magnu et pulchru et inane
stuti ieiunii animis et semp in proximo
no immolationib⁹ et sanguine multo colendum.
Nec enim ex truncatione immeritu uoluptus est.
Sed mente pura bono honestoq; ppositu no tam
pia illi cogitatio in altitudine sancta extruenda st
in suo cuiq; conscerando est pectore. Vestes igne⁹
et gemas et cetu q; habent⁹ in pmo si qs putet

ca. m. 28. m

ca. m. 29. m

deo aut a | is plane quid sit deus nesat | an putat uoluptatis esse cas res quas etiam homo si cōtempserit uere laudabitur | Quid g̃ de illis quid dō dignus nisi quod ipse in illa diua lege proposat | Duo sūt q̃ offerri debeant donū et sacrificiū | Donū i p̃ petuū · sacrificiū ad tempus | Verū apud istos qui nullo nō ratione diuinitatis intelligunt | Donū ē quicq̃d auro argento q̃ fabricatur | Item quicquid purpura et serico texitur | sacrificiū ē uictima et q̃cūq; in ara cremātur | Sed utroq; nō utile d̃o q̃ et ipse uiciosus et illud totū corruptibile | Itaq; deo utriusq; uiciosum offerēdū est quo utitur | Donū est integritas animi | sacrificiū laus et hymnus · Si enī deus nō uidetur ergo hys rebus colī debet que nō uidentur | Nulla igitur alia religio uera est nisi q̃ ututē ac iustica cōsulat | Quō autē deus iustica hoīs utatur intellectu facile est | Si enī iustus fuit homo aspera īuoluntate metuī deo seruiet | Hominis autē nō nisi ad iustitiā uasa tu pōt uidere tui etiaz tiro suspicatur | Dissentis enī de legibus sed oīm unus quisq; que in hom̃ doctoru disputatione usurpantur nichil est profecto p̃stabilius q̃ plane intelligi nos ad iustitiam esse natos | Do ergo solū deo exhibē atq; offerre debem̃ ad qđ capiēdū nos ipse genuerunt | Hoc autē duplex sacrificiū genus q̃ sit uerissimū Crisogon̄ hermes ydoneus testis est | qui nobis ait idem aī p phetas quos sequimur tam ue q̃ ubiq; cōgruat de iustitia sic loquitur est | Hoc ubi o fili ad ra et uide | Cultus autē dei unus est maluz nō esse · Item in illo sermone pfecto ai exaudisset asclepiū querentē a filio suo utrū placet p̃i cuius proferri thus et aliis odores ad sacrificium dei | exclamauit bene bene omnia te o asclepi · Est enī maxima impietas tale quid de illo uno ac singulari bono in animū induce · Hec et his similia huic nō cōueniunt · Omī enī queq; sit plenus est et oīm uirtute indigens | Nos uo grās agentes adoremus | Huic enī sacrificiū sola bñdictio · Et recte | Verbo enī sanctificari oportet deo siquidem deus ubiq; est · ut ipse cōfessus ē | Sūm̃ igitur colendi dei uirtus est ex ore iusti hominis ad deū directa laudatio | Quę tū ipsa ut dō sit accepta et humilitate et timore et deuotōe maxima opus est | ne quis forte integritatis atq; innocentie fiduciaz gerens tumoris et arrogantie crimen incurrat | eoq; sacrificio grāz ututis amittat | Sed ut sit deo curus oīq; macula careat misericordia dei semper imploret | nichilq; aliud petat | nisi petentis sui ueniam liceat nulla sit · Si quid aliud desiderauit nō est opus dicto sacerdoti quid uelim̃ | Si quid ei bonū euenerit grās agat · Si quid mali satisfaciat | et id sibi ob p̃ua sua euenisse fateatur | Et nichilominus etiaz i malis grās agat | et in bonis satisfaciat ut idem sit sp et stabilis et inmutabilis et incōcussus | Nec tū hoc in templo putet sibi esse faciēdū sed et domi et in ipso etiaz cubili suo | Sed aī denigz habeat deū semper in corde suo cōsecratū | qui ipsius est dei templū · Et si deo p̃i ac duo hac assiduitate hoc obsequio hac deuotōe seruierit cōsummata et perfecta iustica est | Quam q̃ tenuerit hic ut ante tribunal summi dei paruit hic religiosa atq; officio suo satisfecit · · · ·

Explicit liber sextus de uero cultu.

Incipit liber septimus de uita beata. Capitulum primum.

Hec habet tractatus sapientie fundamenta ut aut ceteros ornatior | Verū nos nō fidamenta solū sed ea que firma et ydonea essent operi p̃fundo sed magnis robustisq; molibus edificiis totis prope usq; ad summa p̃mouimus | Restat id qđ e multo facilius ut tegere ut ornare | hinc quo tamē priora opa et inutilia sint et ngl̃ata | Nam quid p̃dest aut falsis religionibus liberari | aut intelligē uerum | quid aut ualitatis fulse sapiētie putredine aut quid quę sit cognoscē | quid mōs prodest celestem illaz iustica defendē | quid aī magnis difficultatib̃ animi tui tenē que est summa uirtus | nisi eaz diuinū p̃mium bñdictionis p̃petue subsequatur | De qua nobis e in hoc libro disserendum · ne priora oīa uanum et infructuosa uideantur | si hoc cui causa illa suscepta sit in dubium aliquam̃ | Ne quis forte arbitretur tantos labores in aliis suscepti diu eorū celesti uiderit diffidisse qua deus statuit ei qui hec suauia terre bona p sola nudaq; uirtute cōtempserit | satisq; et hinc parti suaam̃ aī testimonijs diuinarū lr̃ārum tum etiā p̃babilib̃ argumētis ut eq; clarū sit et fidē p̃sentib̃ et diuina eternis · et p̃petua breuib̃ esse anp̃mēda · qui temporalia sūt p̃ima uictoria sempi terna uirtutis · | Expona igitur rōnem michi ut finale possit intelligi et qui et quare sit effectus a deo | Quod plato qui de mundi fabricatione disseruit nec satis potuit nec explicate | quippe q̃ celeste mysterium quod nō nisi p̃phetis ac deo docente discatur ignorabat · ideoq; in p̃teritum dixit esse fabricatum · | Quod longe secus ē qui quicq̃ est solitum et gratum corpori et uisui capit aliquā utrū finē capiat necesse est | Nam Aristoteles aī nō uidetur q̃admodū posset tanta rerū magnitudo uniuersitatis et hanc p̃scriptionē uellet effugē semper aut fuisse mundus ac semper fieri · | Prorsus michil undequaq; quicq̃ est | necesse est aliqui habuerit principiū nec oīno quicq̃ potest esse nisi ceperit · Nam aer terra et aqua et ignis disparire cōsumi extinguiq; uideam̃ | que sūt utiq; mundi partes intelligi" id totum esse mortale aut sūt membra mortalia | Ita fit ut natus sit quicq̃ post uidere deo et omne quod sub usu oculorū uenit et corporale ut aut plato et solubile sit necesse est | Unus igit" epicurus auctore democrito ueridicus in hac re fuit qui aut et ortū aliquādo et aliqui esse puturus | Nec tū ratione ullaz reddē potuit aut quibus de causis tantū hoc opus aut quo tempore te soluatur | Quod qui nobis deus reuelauit nec cōiecturis id assequimur sed traditione celesti do ctorum̃ sedulo ut tandem studiosis ueritatis appareat nō uidisse neq; 9phendisse philosophos ultatem sed uti leuite odorator ut tamē inde eos

odor ille sapiente tam suauis taz ocaīd⁹ afflauit
nullo modo sensezunt. ¶ Interim necessariū puto
admonere lectores. q hec nrā q̄ tradim⁹ prauie
uitiosq; mētes aut oīno nō intelligent. hebetes
eni aures carz tiemis auiditatib⁹ que sensus aīs
grauant. ibealles; reddunt. ¶ Aut etiā si itelligēt
dissil'abunt tamē. et hec uera esse nolent. q tm
hūtur a uitijs. et sacutes malis sine fauent quo
rus suauitate capūtur. et ututis uias deserunt
aut acerbitate offendūtur. ¶ Iam q auaritia et
opū mexplebilis quadam siti flagrat. aut. qua nō
possunt uendicis a dilargitis que amant tenui
altu uitaz degere sine dubio malunt. id esse
fictū quo desiderijs suis uenūtiare cogūtur. ¶ Hē
qu libidinū stimulis mentis ut ait poeta i fu
rias ignēq; ruit. utiq; meditabilia nos asserue
diant. quia uulnerant aures corū p̄cepta om
tmētes. que illos uoluptatib⁹ suis prohibet. quib⁹
aiam suas aī corpe adiudicauerūt. ¶ Cui uero
ambitione inflati aut amore potētie inflāmati
omne studiū suum ad honoes rez rēpublicā intulerūt
nec si solem quitē ipm gestem⁹ in manib⁹ fidem
cōmodabūt ei doctrine q̄ illos iubet oī potēta
et honore contempto humiles uiuere. atq; ita hu
miles ut et aliquā iuuari possint. et uicissim
nolint si accipiut. ¶ Hij st hoies q̄ cōtra ueri
tatem clausis oculis quoquo modo latitant. et
autē sam ezunt id est nō ita uigil intenti ut
sanabiles sint. et credent hijs et libenter accedēt
et quecūq; dicam⁹ apta et plana et simplicia. z
quod maxime opus est uera et mexpugnabilia
illis ostendūtur. ¶ Nemo ututi fauet nisi q̄ sequi
potest. sequi autē nō facile est oīb⁹. ¶ Hij possūt
quos pauptas et rez indigēna exercuit et cupi
es ututis efficat. ¶ Iam si uitus est tollerātia ma
lozū. nō capūt ergo ututē q̄ semper in bonem
fuerūt. q̄a mala neq; experti st neq; ferre pos
sunt assuetudine bonoz q̄ sola nouerūt. ¶ Eo fit
ut pauper et humiles deo credant facilius qui st
expediti. q̄z diuites qui st impedimētis pluzib⁹
implicati. ¶ Nuo ito cathenati et cōpedin sezu
unt ad nutū dñe cupiditatis q̄ illos mextricabi
libus unculis uexerunt. ¶ Nec possunt in celus
aspicē qui mens eoz in terram prona humiq;
deiecta est. ¶ Virtutis autē uia nō capūt magna
opa gerentes. ¶ Augustus ad modū timentes est
per quē uisticia hominē deducat in celū. ¶ Hunc
timē nō p̄t nisi q̄ fuit expertus et nudus. ¶ Iam
ista locupletes multis et mgentib⁹ sarcinis one
rati per uias mortis meedunt q̄ latissima ē qui
late porticus dūatur. ¶ Hijs acerba st. huius uenena
q̄ de⁹ ad uisticiam p̄paui. quecq; nos dei magi
sterio de ututis ac uitute dissezim⁹. ¶ Quibus si
repugnāc audebunt hostes si necesse est uituas
uisticiaq; fortitūr. ¶ Aggrediamur nūc qd
supest ut finis operi possit impon. ¶ Id autem
supest ut de ordine dei dissezam⁹ quod tum
cōstituetur. cū dūs nr rediezit in terram. ut
unicuiq; pro merito aut pnuū p̄soluat a pnā.
¶ Itaq; ut in quarto libro de primo aduentu eius dix
imus. sic in hoc secūdū refezem⁹ aduentū. quē
audeī quoq; et cōfitētur et sperant. z frustra
quib⁹ necesse est ad eos cōsolandos reuitur ad
quos cōuocādos piis uenerat. ¶ Nam q̄ uoluerūt
impie hūlem sentient in potestate uictoze. caq;
oīa que legunt et nō intelligunt deo repōsāte

paracte quippe aī petūt omnib⁹ mgnati et misipez
cō a uoze pfusi ab illo ipso au uestibul⁹ manus
mutulerunt. sint ad etna supplicia destinati. ¶ Sed
erit nobis cōtra indeos sepata matia in qua illos
eizois et sacleris renuncem⁹. ¶ Nunc ignaros
uitatis mistruam⁹ dispone sūmi dei sic ordiātū
est. ut mundū hoc seculū decurso tempore spatio
terminū sumat. extinctuq; protim⁹ oī malitia et
piozū animis ad beatū uitaz reuocatis. quietis
tranquillū pacificū aureū demq; ut poete uocāt
seculū deo ipso regnāte florescat. ¶ In primis causa
erroz omn philosophis hec fuit. q ratione mūdi
que totū sapiāz cōtinet nō cōprehenderūt. ¶ In uo
sensu proprio et interna intelligētia nō p̄t apre
hendi. quod illi sine doctore per seipsos finē no
luerunt. ¶ Itaq; in uarias sibiq; sepe cōtrarias sē
tentias mederunt. ex quib⁹ exitū nō hēnt. et i
eorum luto sicut omnes aut hesitauerūt. sal' as
suptionib⁹ eoz nō respondēte ratione aī assup
sissent quidem ia sed q̄ affirmari pharisq; non
possent sine sacā ueritatis veriq; celestiū. q̄ ut sepe
iam dixi nō p̄t esse in hoie nisi deo docente per
cepta. ¶ Iam si p̄t homo intelligē diuina p̄t et facē
¶ Iam intelligē est quasi e uestigio subsequi. ¶ Non
potest autē facē q̄ deus q̄z mortali corpe indue⁹ ē.
¶ Ergo nō intelligē quitē potest que facit de⁹ quod
an fieri nō possit ex imēsitate veri atq; operum
diuinoz finale est unicuiq; metiri. ¶ Iam si mūdū
aī oīb⁹ que st in eo cōtemplari uelis intelliges
profecto q̄tū dei opus humanis operib⁹ ātecedet.
¶ Ita q̄tū mēs opa diuina et humana mēte est tūtū
distare inter deū hoīsq; sapiam necesse ē. ¶ Iam
q̄z deus incorruptus et imortalis est et ideo per
fectus q̄z sempiternus est sapia quoq; eius p̄inde
ut ipse p̄fecta est. ¶ Nec obstare illi quaq; potest
q̄z nulli rei deus ipse subiect⁹ est. ¶ Homo autez
q̄z subiect⁹ est passioni subiecta est etiā sapia
eius error. ¶ Et sicut hoīs utū multe res impe
diunt quo minus possit esse ꝑfecta. ita sapiaz q̄q
eius mēbris reb⁹ impedita necesse est. quo mins i
perspicienda petus⁹ ueritate perfecta sit. ¶ Ergo nul
la est humana sapia si per se ad notionē ueri sa
lutis q̄z utilitatiz. qm mens hoīs aī fragili cor
pe illigata et in tenebroso domicilio inclusa
neq; libius euagari neq; clarius prospicē ueritatez
potest aut notiaa diuine conditionis ē. ¶ Deo ex
soli opera sua nota st. ¶ Homo autē nō cogitādo
aut disputādo assequi eam p̄t. sz discendo et au
diendo ab eo qui sapiens sol⁹ p̄t et docē. ¶ Ideo
Nazarus tullius sententias socratis de platone trās
ferens dicentis uenisse temp⁹ ut ipse magister
e uita. illos autē apud quos causa suas porabat
agere utrū utrū melius sit nquiet. hij imortales
sanē hominē arbitror sapientem esse. ¶ Quae ne
esse est omnis phisicus secutus alienas esse a ueritate
quia hoīes erant qui eas cōstituerūt. nec ullū fi
damētū aut firmitatē possunt hre q̄ nullis diui
nazū uocū fulciuntur oraculis. ¶ Et qm de
philosophoz erroib⁹ loquimur stoica naturā in duas ptes
diuidunt. unaz quo efficiat. alterā que sit ad
faciendū tractabilē prebeat. in illa prima cē vim
sentiendi in hac materiam nec altā sine altero
posse. ¶ Quo potest idem esse quod tractat. z qđ
tractatur. Si quis dicat idem esse figulū quod
lutū aut lutū idem esse qđ figulū. nonne apte
misceatur uideatur. ¶ Et ihs uno nature nomine

duas vel duissimas sphendunt deū et mundū | ar tificem et opus | diaitq altm sine alio mchi posse tuq natura sit de mundo pmixt | Nam mundū sic cōfundūt ut sit deus ipse mens mundi et mund sit corpus dei | quasi uo simil esse cpnt mundus et deus mundus ac non ipse mundū fecit quod et ipsi fatent alias | ai hominū causa pdicant ee fabricatū | et esse sine mundo si velut possit siquidq deus est etna et diuina mens a corpe soluta et liba tus vim maiestatēq qm intelligi nō possunt mis cuerūt cuz mundo idē opi suo | Vnde est illud ugi liani · Totamq mfusa per artus mens agitat mo lem et magno se corpe miscet | Vbi est ergo illud quod idem ipi aiunt et factū est diuina prouidēna et regi | Si enī fecit mundū fuit ergo sine mundo · Si regit nō utiq sicut mens corpi regit sz tuq domuq dnē · nauem gubernator · auriga auriga · nec tmē mixti st his rebus quas regunt | Nam si hec oia que uidem dei membra st tam insensibilis ab his cōstitutur de | qm membra sensu carent · et mortalis qm uidem membra esse mortalia · Possuz enumerare quotiens vepemus quassare motibus ul' hiauerint tre ul' desederint in abrup tū | quotiens demerse fluctib et urbes et insule abierint in profundū · frugiferos campos palu des mundauerūt | flumina et stagna siccauerint montes etas ul' decauerint abrupti ul' plane fuerint adequati | plimas regiones et multorū fundamēta motuz latens et mensus ignis absumit · Et hoc parū est si membris suis nō parat deus nisi etiā hoi liceat aliquid in dei corpus · Magna extruūtur · montes excauant · et ad ezuēdas opes interioa tre uisceza effodiūtur | Quid quod ne auari quidem sine lacerationē diuini corpis pōt ut iam sacrilegi atq impij simus qui dei membra uolem · | Patitur ne ergo uexari corpus sui de et debilem se ul' ipse fecē ul' ab hoīe fieri sinet · Nisi forte diuinus ille sensus qui mundo et oibus mundi partib mixtus est pmā tre fatiez diquit ac se in una demerserit · ne quid doloris de assidua lacerationē sentiret | Quod si hoc uanū et absurdū est tam igitur ipsi equerūt qz hic indigent sen su qui non phibuerūt diuinū quidz spūs ubiqz ee diffusū | coq oia contineri nō tamē ita ut deus ipse qui est corruptus graub et incorruptibl elemētis misceatur · | Illud ergo rectius quod a platone sumpserūt a deo factū esse mundū et eiusdem prouidēna gubnari | Oportebat igit et platonē et eos qui idem senserūt docē atq explicare que causa que ratio fuit tanti opis fabri candi quare hoc aut au gra fecit · | Et idē stoici hoīm mquunt causa mundus effectus ē | Audio · Deo epicur ignorat ipsos homines quae aut qe effecerit | Nam lucretius ai mundū dicēt nō esse a dis cōstitutū sic aut · Dicere pro hoīm causa uoluisse paruze pclaram mundi naturā | Demde utilit deripe ē · | Quid enī imortalib atq beatis gra nra queat largiri emolumēn ut mra quidq causa agi agi dignatur · Merito enī illi nullas uoces affirebant aut humanū genus ul' eorū ul' structurā esse a deo | Nostrū hoc officiū ē sacrificiū mundi et hoīs exponē · cui illi exptes sacrarū utilitatis nec attingi nec uidere potuerūt | Ego ut paulo ante dicebam si assūpsissent id qd erat uerū id est mundus a deo factū | tamē qm eis in cōsequētibus ratio deficat non potuerūt defendē id quod assūp serant · | Demq plato ne dei opus imbecillus

et ruinosū faceret metuū dixit esse māsurū · Si hoīm causa factus est et ita factus ē ut eet eius aut ergo ipsi quoru causa factus ē nō st sempitni · Si mortales ppter quos factus ē · ergo et ipe morbis atq solubilis · Neq enī plus est ipe qz hoīs quz giā factus est · Quz si ea ratio quadraret itelligeret futurū esse qz factus ē nec posse metuū manē nisi qd tangi nō pōt · Qui autē negant hoīm causa factū hic nullas rationē tenet · Si enī dicat ipm fabricatorē sua causa tanta hec opa molitus · aut g nos nati sum · aut mundo ipso fruim · | Quid sibi nult humana generis arogātia animātuz fictio · | Cuz aliena cōmoda mquirim · | Cuz demq augem · minuimz · interim · | Quid habet vois ipa gnatio · | Quid ppetua suasio | Numeru inde deo uoluit et suis uarijs imagimb tuq sigilla cōfingere quibus se oblectaret et nichilom tamē si ita est aut habit animātes | papineq horiem aut impio auctu subiecat · | Qui autē dicant semp fuisse mundū · Omitto illud qd esse ipm sine aq primario non pōt unde se extricare nō queunt sz hoc dico si mund semper fuit nullas pōt hze vias | Cur enī potuit in contrario moliri qd nuq simp sit exorsus · Nam pusq fiat aliquid aut instruat opus est cōsilio ut dispom possit | qd admodū fiat nec mapi quisq potest sine pulsione rationis · | Imago omē opus ratio pcedit · Non habet g rāz qd factū nō est · | Et qm mund habet rationē qz et constat et regitur · | Ergo et factus ē · Si fact est et resoluetur | Fateant g rationē si possunt aut aut factus in pncipio sit aut postea resolua · Quod qa doce non potuit epicur sine democtō sua sponte natū esse dixit seminib mē se passim coeuntib | quib iterū resolutis discedū atq ite rutuz secuturū · | Corrupit g qd recte uidebat et totū rationē pmt ignoratia rōnis cuius | rez qz mundū et oia q in eo gerūtur ad similitudinem audam uanissim simpmi si quidem reb huius ratio nulla subsistit · | Cui g mundū omnīq pter eius ut idem mirabilis ratio gubnet | cui celi tempatio et equalis in ipsa uarietate cursus as trox luminū qz celestiū ac temporū cōstantia ac mira dispositio tuarū uarietas fecunditas plana ai pcū munimēn | et aggeres montū uallium ubtasq siluarū | fontū salubrima eruptio | flumi nū opportuna fundatio | maris opulenta et copio sa interfusio | uetorū duisa et utilis aspiratio | cetiq oia ratione siima constent | quis tam ecs est ut existimet sine causa esse hec in quibus mira dispositio prudentissime rationis eluceat · Si g sine ai nec ē nec fit quisq oino | si et p utilia suum tu ex dispone veri et utilis ex magnitudine et potestas ex gubnatione mani festa est | Scelestes ergo et insani qui putarūtiam nō esse dixerunt | Non improbare si dos ideo nō esse dicēt ut unū dicerēt | Cui autē ideo ut nullū qui illos delirasse nō putat ipse deliraz · Deo de prudēna satis in pmo libro diem · qua et si est qd apparet ex mirabilitate operū suoz necesse est + etas hominēs cetisq animantes eadem prudēna creauerit · | Videam g que ratio fuit fingendi generis huāni · Qm stulti qd stulta aiunt hoīm causa mundū esse fabricatū · quisq in hoc ipo nō mediocriter peccant · q non hoīs causa dicant sz hoīm · unus enī singularis appellatio totū comphendit huānū genus sz hi deo qm ignorant unū hoiq a deo esse formatū

ca. V.

ca. VI.

putantq̄ hominēs in omibus terris et agris tūq̄
fungi esse generatos. ¶ Et hesiones nō ignorauit
hominē et a deo et ad dei similitudinem fictum.
Sed redeo ad ppositū. Nichil est ut opinor qđ sit
ppt̄ seipm factū sed quaq̄ oīno fit ad usū aliquē
fieri necesse est. ¶ Quis est enim ut tam mept⁹ ut
tam ociosus ut aggr̄diat⁹ aliqđ frustra ex q̄
nullas utilitates nullū cōmodū speret. ¶ Cum domū
edificat nō uarro edificat ut tūtumō tam⁹ sit
sed ut in ea possit habitari. ¶ Cum nauē fabricat
nō ideo insumit opa ut tantū nauis appareat sed
ut in ea naugetur. ¶ Item qui uas aliqđ instituit
aut formar nō ppter id facit ut tantū fragile ui
deatur sed ut uas illud effectū capiat aliqđ necessa
rii. ¶ Nec certa q̄q̄ fiunt nō utiq̄ in supua
cui sed ad usus aliquos utiles laborātur. ¶ Mūd⁹
igitur a deo factus est nō utiq̄ ppt̄ ipm mūdū
neq̄ autē a celo ne sole aut lune aut aspectu
que in eo st̄ quecq̄ generātur. deus ipse nō utiq⁹
ppt̄ animātū causa mūdū esse cōstructū
quē uelut his quib⁹ constat animates fruūtur
que ut uiuā ut constare possint omnia hīs necessa
temporib⁹ artis subministrātur. ¶ Rursus etiā aiān
tia hoīs causa esse facta ex eo clarū est q̄ homini
seruiūt et tutele eius atq̄ usibus date sūt. q̄n
sive terrene sūt sive aquatiles nō sentiunt mūdi
rationē sicut homo. ¶ Expendēdū ē hoc loco
philosophis maximeq̄ Crantorem qui ait. Cur de⁹
oia uni causa cā fecit tantum unum natum unpa
rāq̄ fecit. cur tam multa pestifera terre mariq̄
dispersit. ¶ Ingens ad disputādū locus st̄ i tranſ
cursu breuit̄ strangend⁹ est. ¶ Cum homo ex uebus
diuisis ac repugnātibus cōfiguratus est. aīa et cor
pore id est celo atq̄ terra tenui et cōprehēsibili
etno ac tenuitali sensibili atq̄ bruto luce pdi
to atq̄ tenebroso ipsa ratio exigebat et bona hui
ppm et mala bona quib⁹ utatur. mala q̄ uitet
et caueat. ¶ Deo em̄ data ē illi sapia ut cognita
bonorū malorūq̄ natura et in appetēdis bonis
et in malis declinādis uim sue rationis exerceat.
Nam cetis aīalibus quia sapia nō data ē et mu
nita mūdanis naturalibus et armata st̄. ¶ Homi
autē pro his omnibus quod erat pcipui rationem
solam dedit. ¶ Itaq̄ mūdū formauit et ornauit
ut eū sapia et muniret et tegeret. numinēta et
ornatū eius nō forīs st̄ uitus. nō in corpore sed
in corde cōstituit. ¶ Nisi ergo essent mala q̄ caueā
que a bonis utilibusq̄ distinguet nō esset ea sapia
necessaria. ¶ Erat g⁹ marcus tullius aut ideo hoī
datum esse rationē ut et pisces aput usus su
os ut deceret ei bona malaq̄ pposita q̄ sapias acce
ret. au⁹ usus eis in discernēdis bonis malisq̄
usurat. ¶ Magna igitur et rei et admirabil' uis
est et ratio et potestas hoīs propt̄ quē mūdus
ipse et omnia q̄ inq̄ st̄ deus fecit. tantiq̄ illi
bonoris adhibuit ut cum pulcer̄ omnibus q̄n so
lus poterat dei opa mutari. ¶ Optime igit̄ Plato
patres nīt de puidētia sūmi dei disserens in eo
libro quē sc̄ripsit ad me. ¶ Itaq̄ deo inquit merito
quis arbitretur optimū sibi locū diuinā puidētiam
tribuisse ei qui potuit intelligē ordinationem suā.
Nam sol iste est quis eū uidet ita ut intelligat
qua sol est et quātus grē asserat cetus illustrans.

Hoc celū quis ne suspiat. ¶ Terra hec quis cā colit.
Hoc pelagus quis in eo naugat. Hic ignis est quis
eo utitur. ¶ Instituit g⁹ sūm⁹ deus non ppter se qđ
nichilo egeret sed ppt̄ hominē qui his egrucet utēt⁹
Verūtamen nūc rationē quare hominē ipm fecit.
Quod si plures fecissent aut defendissent illa q̄ uera
inuenerunt aut in premos errores nō inuolussent.
Hec em̄ summa huic corpo uerū est quē q̄ nō tenuit
uitus illi omnis illabitur. ¶ Hoc ē tempq̄ quod efficiat
illius nō quadrare rationē. ¶ Que illis si assimilasset
si sacr̄mētū hominis omne cognouissent nūq̄ dis
putationes eorū et omnē pniam de transitu achā
tenus iugulasset. ¶ Sicut g⁹ mūdū nō propter se de⁹
fecit q̄ cōmodis eius nō indiget sed ppt̄ hominē
q̄ eo utitur. ita ipm hominē ppt̄ se. ¶ Que utilitas
deo in homine inquit epicur⁹ ut eū ppt̄ se faceret.
Valeat ut est qui opus eius intelligit q̄ puidētia
dispōēdi rationē faciendi utilitē estimandi et se
in admirari et uoce prologi posset. ¶ Quoq̄ omnis
summa hec est ut deum colat. ¶ Is em̄ colit qui hec
intelligit. ¶ Is artificem ueri omnis et uere patrem
sui debita ueneratione prosequitur qui utilitē mane
status eius de suorū opum inuentione inceptione per
fectione metitur. ¶ Quod plan⁹ argumētū pberi
potest et mūdū hoīs et hominē sua cā deū fecisse.
Itaq̄ q ex omnibus animātibus solus ita formatus ē
ut oculi ei⁹ ad celū erecti. ¶ Finaces ad deū spectans
ultrus cā suo parēte coīs sit. ut uereat⁹ hominē
deus quasi porrecta manu alleuatū ex humo ex
ad cōtemplationes sui excitasse. ¶ Quid ergo inquit
deo cultus hominis confert beato et nulla re idi
genti. ¶ Vel si tantū honoris hoī adhibuit ut ipi⁹
causa mūdū fabricaret. ut instruēt eū sapiētia
ut diu uiuendo faceret eumq̄ diligeret tūq̄ filiū cui
mortalem singulārēq̄ constituit. ¶ Cui cōibus mal' quē
diligebat obicat cū oportet et beatū esse hominē
tūq̄ cōiunctus ac proximū deo et ppetuū sicut est
ipe ad quē colendū et cōtemplandū figuratus est.
Quāq̄ hec fere in prioribus libris sparsim doctus
tamē qm̄ ppe id matia mihi exigit qua de uim btā
disseruisse ppositū est explicāda st̄ illa diligētius et
plenius ut dispositio dei et opus uoluntasq̄ noscat⁹
Cū possit semp spiritib⁹ suis imortalib⁹ inuiabilem
aias procreare sicut angelos genuit. quib⁹ imorta
litas sine ullo malorū periculo aut metu constat
excogitauit tamē memorabile opus q̄dmodus
infinitas multitudinē crearet aīas quas pius fra
gilibus et imbecillib⁹ corporib⁹ illigatas instrueret
inter bonū malūq̄ medias ut constantib⁹ ex utriq̄
nature utilitatem ppenderet ut imortalitatē deliciis
sequerētur. ac molliter. sed ad illud etiā ne ultra ineloq̄
bile primū cū summa difficultate ac magna labori
puenirent. ¶ Ergo ut cas graueb⁹ et uexabilib⁹ mē
bris inducet qm̄ consistere in medio manu nō potuit
ponderib⁹ et grauitate corporis decorsū primente se
dem illius ac domicilii primo condendi cē decuit.
Itaq̄ mestabili utilitate ac potētia pelagia mūdi opa
molit⁹ est suspensis in altitudine leuib⁹ elemētis
et grauib⁹ in ima depressis et celestia firmauit et
terrena cōstituit. ¶ Non est necesse nūc exequi singula
qm̄ in scdo libro uniuersa executi sum⁹. ¶ Lumina
igit̄ posuit in celo quoz moderatio et claritas et
not⁹ aptissime ad utilitatem uitē tempat⁹ ē.
Terre autē quā sedem uoluit esse fecunditatē uaria
generandi ac proferēdi tribuit. ut ubertate frugum
et arborū uiuentiū pro natura et usu cuiusq̄ gnis
alimonias administraret. ¶ Cum pricipes omnibus q̄ ad
conditionē mūdi pertinebant hominem finxit ex ipsa

ca. m. 10. m

ca. m. m. 11.

ca. m. m. 12.

terra quā illi a pncipio in habitaculū preparauer-
id est spūs suū tm̄reno corpore mduit et īuolut
ut compact⁹ ex rebus diuisis atq; rpugnātib⁹ hoīb⁹
ac malis aptet | et sicut tra ipā scinda ē ad fruges
parīendas. ita corpus hoīs quod assumptū est ē
tra gnandi cupiā faciltatēq; proca-cauit solubis
cepit | ut qui singuli materia formar⁹ metuū
manē non poterat. pacto temporal⁹ uite spatio
cerit et illud quod fragile atq; mbecillū gerebat
ppetua successione renouaret. | Cum igit⁹ cuq;
mortalem finxit et fragilem cā illi⁹ causa mūdi
edificauit | p̄mū ut infinita uis aīaz gigneretur
omneq; tram multitudine opplerer | deinde ut
ppnēt hoī ututem id est tollerandam malorū ac
laborū per quas possz premuī īmortalitatis ad
pisa | Nam qz homo ex duab⁹ rebus cōstat corpe
atq; aīa quoz alterū tremū est altū celeste | due
ute hoī attribute sūt | una temporalis q̄ corpori
assignatur | Alta sempit̄na que aīe subiacet. Illaz
nascendo acepim⁹ | hanc assequim̄ laborando | ne
īmortalitas hoīs ut ante diuim⁹ sine ulla diffi
cultate constaret | Illa tra est siant corpus et
ideo finitur | hec uo celestis siant aīa et ideo ter
minū nō habet | Illam p̄mā nesacter acepim⁹. hāc
scalda sacutes | ututi eā nō natura datur quia
uolut nos deus uitam nobis mutua compare.
| Quare hanc pātem dedit ut illam ueram et pe
nuaz aut uaz amittam⁹. aut iuxta mēamur.
| In hac corporali nō est sūmū bonū. qm̄ sicut ne
cessitate diuina est nobis data. ita iuxt⁹ diuina
ueritate soluetur | In quod finem habet sūmum
bonū nō habet | In illa uo spiritali quā p nos ipi
acquim⁹ sūmū bonū cōtinetur. q̄ nec malū pōt
hre nec finez | Cui rei argumētū natura et rata
corpus prebet | Tota namq; aīalia in humū uer
gunt qz tra scinda sūt nec aput īmortalitatē q̄ de
celo est. | Homo aut rectus in celū spectat
qz ppositu est illi īmortalitas | nec tamē uenit ni
tribuat⁹ hoī a deo | Nam nichil nitēs inter
ustū et īustū si quidē omīs homo nat⁹ īnoī-bus
fieret | Ergo īmortalis nō sequela nature. sed
meres p̄mūq; ututis est | Denq; homo nō statim
qū nat⁹ est rectus ingreditur | si quadrupes p̄mo
qz rata corpus et huj⁹ pātis uite cōis ē nobis
cū brutis aīalibus. post demq; cōfirmatis uiribus
erigitur et lingua ei⁹ in eloquiū soluitur et mu
tū animal esse desinit | Que rata docet mortā
lem nasci hoīem. postea uo īmortalē fieri | cū cepit
ex deo uiue id est ustraaz sequi q̄ continetur in
tri cultu cū creatuerit homine deus ad aspectū
celi ac sui | Quod tū fit cū homo celesti lauacro
purificat⁹ expunt infantiā | cū oī labe ute pōris
et mereneto dīm ugoris acepto fit homo pfect⁹
ac plenus | Ergo q̄a ututem ppsiut hoī d⁹ liat
aīa et corp⁹ cōlocata sunt tamē cōtraria sūt. et ī
pugnant īuicem | animum bona | mala sūt corpis id
est opus figu. uoluptatū medicina. doloris mor
tisq; cōtemptus | Item corpis bona mala sūt animi
hoc ē cupiditas et libido quib⁹ et opis apprtiuntur
et suauitatē uariaz uoluptatū. quib⁹ eneruat⁹
animus extinguit | Ideo necesse ē ustū et sapiētez
in oībus malis esse qm̄ maior uictrix ē fortitu
do. īustos aut in diuitijs. in honoc. in potāte.
| Hec cū bona corporalia et trena sūt. | Illi autem
trenaz uitam agunt nec assequi īmortalitatem
queunt quia se uoluptatib⁹ dediderūt que sūt ui
tutis inimice | Itaq; uita hec temporalis ille etne
debet esse subiecta sicut corpus aīe. Quisq;s ergo

aīe uitā maluerit uitā corpis cōtemptam. nāz ē
Nec aliter euenire ad sūmū potuit nisi q̄ sūt ima de
spexerit | Cum autē corpis uitā fuit ampler⁹ et
cupiditates suas in tram dederit illaz supiorem
uitā cōsequi nō pōt | Sed q̄ mauult bn̄ uiuē met
uī | male uiuet ad tempus et afflictus oīb⁹ labor⁹
et molestijs q̄z diu fuit in tra ut habeat diuinū
celeste solatiū | Et qui maluerit bn̄ uiuē ad tēpus
male uiuet metuū | Vanipnabit⁹ eū sententia dei
ad etnā pnā q̄z celestib⁹ bonis tra prepsiuit.
| Propt̄ea igit⁹ cui se deus exhibet et honorat ab hoc
tāq; patre ut ututē et sapiāz teneat; que sola m
mortalitatē parit | Nam quia nullo alius pt⁹ ipsiz
donare eam pōt qz solus possidet pietatē hoīs qui
deū honorauit. Hoc affirmat p̄mo ut sit metuū bono
sitq; apud deū et aī deo semper. | Nunc totam
rationē breu circūscriptē signem⁹ | Quare mūdus
factus ē ut nascamur | ideo nascamur ut agnoscam⁹
factorē mūdi et nri dei | ideo agnoscam⁹ ut colam⁹.
ideo colim⁹ ut īmortalitatē pro laborū mercede capi
am⁹ | qz maximus laborib⁹ aut⁹ deo constat | ideo pre
mio īmortalitatis affiamur. ut silēs angelis effecti
sūmo pri ac dño in ptuū seruiam⁹ et sim⁹ et ciuī
deo regnū | Hec sūma rerū est. hoc archanū dei.
hoc misteriū mūdi. A quo sūt alieni qui sequentes
pātes uoluptatē terrestrib⁹ et fragilib⁹ se homes ad
decernut et aīas ad celestia gementes suauissimis
mortiferis tāq; luto aut ceno ne demerserūt | Tu ne
cam⁹ nūc uicissim. an in cultu deorū uana ulla
subsistunt qui silēti sūt. | Si ideo tm̄ ab hoīb⁹ colūt
ut pstent illis opes. uictoriae. honores. queq; alia
q̄ non nisi ad pcem ualent | si sine causa gigunt⁹
si in homib⁹ parandis putrēta nulla usurat | si
casu nosmet ipis ac uoluptatis nre gra nascamur
| si nichil post mortē sum⁹. quid potest esse tam sup
uacuū tam īane. tam uanū. q̄z humana res | et
q̄ mūdus iste. qui aī sit mirabili magnitudine
tam mirabili uoce construct⁹ tamē zeb⁹ tepus uacat
| Cur enī uetorū spūs cessent nulos. aut emicet fid
gura tomtrua emugiant. fulgores cadant. ut ter
gel trepidant et ut uarios fetus alat | Cur de
mq; oīs natura labi rerū laborat ne quid desit
cui rerū quib⁹ uita hoīm sustinetur. si est manif
si ad nichilū interim⁹ si nichil ē m nobis magis
emolumēto deo. | Quod si est dictu nefas nec pu
tandū est fieri posse. ut nō ob aliquā maximam
rationē fiat cōstitutū quod uidem⁹ maxiā ratā
cōstare | que pōt esse ratio in hoīs erroib⁹ prauaz
religionū | et in hac pluasione plorū qua putāt
animas mercede. Profecto nulla | Quid enī habet
dies. aut dy hoībus tam diligenter suis queq; tpib⁹
exhibeant. an ut illis fiat et merū demus et odo
rem thuris et sanguinē pecudū | que neq; īnoī-bus
grata esse possunt q̄a sūt fragilia. neq; usui esse
ex ptibus corpm. q̄ hec ad usū corporalē data sūt
et tamē si ea desiderarent sibiipi possent exhibē
aut uellent. | Hinc igit⁹ intelligunt animae siue
metuū manent | qua ratione cōtinet cultus deor⁹
Aut a quo mūdus factus est | Cur aut qū aut
quousq; | quatenus homines aut qua ordine pereant
| Cur nascāntur. intereunt succedunt renouāntur.
Quid dy ex cultib⁹ eor assequūtur. q̄ p⁹ morte
nichil futuri sūt. | Quid pstent quid placeant.
quid minātur aut hoībus aut dys digni. Vel
si manent post obitū aīe quid de hys fiunt
fiet ue sine. Quid illis opus est thesauro
aīaz | Ipsi illi ex quo fonte oriūtur. Quo aut
quae aut unde multi sūt. Ita fit ut si ab illa ī

ca. 17.

sūma quā supus cōprehēdim⁹ abertauis | oīs vatio
mtēat ad nchilū omīa revoluāturꝫ | Quā sūmam
q⁹ phi nō cōprehenderunt nec uitutē ophendi po
tuerunt q⁹us ea fuie quib⁹ sūma ipsa constat et
uderunt et explicauerunt ꝫ | Sed duisi ac duerse
oīa illa ꝓtulerunt nō amectētes nec causas iiz
nec consequtias nec vationes ut sūmā illaz que
cōtinet vmulsa et compingēt et mplēt | Ita
ale autē est vocē pene vmulsam uitatem p phos
et sectas esse duulsam ꝫ | Non enz phiam sic cūtm⁹
ut achademica solent quib⁹ ad oīa vespondi ꝓpo
situ est | quod est ꝓtius caluipniaz et multē | Ex
docem⁹ nullaz sectam fuisse tam veuiaz neqz phi
losophoz quēq; tam manem qui nō udit aliq⁹
ce uo | Sed dū contradicēdi studio mlamunt
dū sua etiam falsa defendunt | aliozū etiā uera
subūtunt | Non tmtū illapsa illis uitus ē quā se
querē simulabant | sed ipī etiā potissimū suo uitio
podezūt | Quz si extutisset aliquis qui uitatē sp̄lā
pz singulos pfectus qz diffusam colligēt m vnū
ac redigēt m corpus is ꝓfectu nō dissentiret
a nobis | Sed hoc nemo fuaē nisi ueri peritus
ac sapiens potest | Dm autē saze nō nisi eius est
qui sit doctus a deo | Nemo eni potest aliē sapi
diare q⁹ falsa sit | eligē ac probare q⁹ ua | Sed si
ul casu id efficēt cētissime philosopharet | Et
q⁹us nō posset dīmis testimonys illā defendere
tamē seipsam uitus illustraret suo lumine | Cre
mēdibilis est error illoz q⁹ ei aliquā sectam
ꝓbauerunt eiqz se addixerunt actus dampnant
tunq; fulsas et manes | amantqz se ad phādum
nec quid defendē debeant sapientes | nec quid re
fugere mauzsantqz passim sme delectu oīa que
asserunt quaiqz dissentiūt | Ob hās corū ptma
cissimas contētiones nulla extut phia q⁹ ad vm
ꝓpus accedēt | Nam ptialatim uitus ab hys tota
cōprehensa est | Factū esse mūdum a deo dix
plato idem propie loquit̄ idemqz ex sibille
carminib⁹ apparet | Erzant igitur qui uel oīa
fonte nata ee diverūt ul minutis seminibus
conglobatis qm tanta vel tam ornata tā magna
neqz fieri neqz disponi et ornari sine aliq⁹ pru
dentissimo auctoe potuit | et ea ipa vatio qua cō
stare ac vegi omīa sentiūtur solertissime mētis
artificem cōfitetur | Commū causa mūdū et oīa
que m eo st esse fer stoici loquunt | Idem nos di
uine litē docent | Erzant g⁹ democtus q⁹ wz
macloz nō putant effusos esse de tra nullo
auctoe ullaqz doe | Cur em format⁹ homo sit di
uim saa anti est | Quod qz ille sac nō potezat
buānā uitaz deduxit ad nchilū | Ad uirtutez
apescēdam nasa hoies Iziston dissezunt | Dam
nos mouemur ac disam⁹ a pphis | Ig⁹ fallus
Izistppus qui hominē uoluptas hoc est malo
tanq; pcutem subiugauit | Immoztales ee aiaz
ferecades et plato disputauerūt hec uo ppria
est in nra religione doctrina | Ergo dicharcus
ai democrito erzant qui pernze ai corpe ac
dissolui aias ometatus ē | Esse mferos Xeno
phontas docuit et sedes piozū ab impijs esse di
sa etas | et illos quidē quietas ac tranquilles ire
loeas atq; in eem uoragmibus horzēdis | Item
nobis pphe pala fuaunt | Ergo epyaur⁹ erzant
qui petrū id ee figmētū putauit | et illas ife
rozū penas que ferātur m hac esse uita m⁹pe
tuas est | Totaz igitur uitatē et oīe diuine

religiōis archanū phi attigerunt sed abyss zefel
lentibus defensē id quod ūuenerant nequezunt
| qz singlis vatio nō quadrauit nec ea q⁹ ua sēsērāt
m sūmā redigē potuerūt sicut nos supius ostēd⁹
| Omnī est g⁹ sūmū bonū imoztalitas ad quā a
piēdaz et formati a pnāpio et nati sum⁹ | Ad hāc
tendim⁹ hanc spectat huāna natura ad hanc nos
ꝓuehit uze⁹ Quod bonū qua demōstrādum⁹ fuerit
ut etiā de ipsa imoztalitate dicam⁹ | Platonis
argumētū q⁹us ad vem multū cōferant tū pau
brē firmtatis ad ꝓbandā et mplendā uitatem
| qui nec vatione wa⁹ nullezij magni osūmauāt
m vnūq; collegerat nec sūmū bonū cōprehen
derat | Nam licet ueri de aie imoztalitate sen
tiret | tamē nō im de illa tūq; de sūmo bono
disserebat | Nos igne⁹ ctioz⁹ signis eligē possum⁹
uitatē qui eam nō anapti suspitāe cognouim⁹
| Plato autē sic argumētatus ē imoztale ee quic
qz sempr et sentit et semp mouetur | Quod cū
pnāpiū motus nō habet nec finē habituru qa
desert a semetipso nō pōt | Quod argumētū etiā
mutis animalib⁹ et imitate daret nisi adiectione
sapie dēmisset | Addidit ergo ut effugēt hanc
cōtumeliam fieri non posse | quin sit imoztalis aīa⁹
human⁹ au⁹ mzanda solertia inuenīdi et cele
ritas cogitandi memoria plūoz et puidētia futuroz et ar
tuz plerūq; inūabiliū sacta | qua arte carent
animātes dīna et celestis appareat | qa et origo
animi q⁹ tantu capiat tanta cōtineat nulla repe
riat m tra siquidem et cōtione trena nichil
hēat admixtū | Is necesse ee m tram resolui qđ
est m hoc ponderosū et dissolubile | qđ autem
tenue atq; subtile id uo esse moueriq; ac dem
alio corpis uelut anae liberatū ad celū et ad
naturā suā puolare | Hec uo fere platonis colla
breuit q⁹ apud ipm late copiose qz explicāt̄ | In
eadem sententia fuit etiā pretagoras antea ei⁹
demqz pceptor fereades quē Catone audiuit p
mū de etnitate aiaz disputauisse | Quo omnes
licet eloquētia excellerent tamē m hac dūtate
contētione nō min⁹ auctoritatis habuerūt | qui
contra hanc sententiam dissebant Dicheareus
pmū deinde democrit⁹ posth emo epyaur⁹ adeo
ut res ipsa de qua mt se pugnabant i dubiū
revocaretur | Demqz et tullius expositis horuz
oīm de imoztalitate ac morte sententijs nesare
quid se sit ueri pnūtiaut | Harū mqz sententiaz
que ua sit de⁹ aliquo udit Et vursus alibi
qm utrumqz mquit earū smāzū doctissimos huīr
auctores nec quid certi sit diuinari pōt | Verū
nobis opus diuinatoe nō est quib⁹ diuinus ueri
tatem ipsa patefeat | Hys itaqz argumētis
que nec plato nec ull⁹ alius inuenit aiaz eti
tas pbari ac pspicua potest | que nos breuit colle
gim⁹ qm ꝓperat oratio ad enarrādū uirtutis di
uinissimū quod in tra ꝓpinquāte sclorū fine cele
brabitur | Tute oīa qm deus ab hoie uideri non
potest ne quis tamē ex eo ipso putaēt deū non
esse qa mortalib⁹ oculis nō uidet̄ mē
cetā mlitudinū miracula fecat etiā multa q⁹ui
dus quidē apparēt substātia dī nō uidet̄ | sicut
est uox odor uctus ut harū rerū argumēto et
exemplo etiaz dī liceat sub oculos nō uenīre sa
sua tamē ui et effectu et opib⁹ agnōsc⁹ | Quid
uoce clarius aut uēto fortius aut odoe uolēt⁹
| Hec tñ ai per aeē ferunt ad sensus nos pue

ca. 18.

ca. 19.

ca. 20.

nimus et cos ꝓtētia sua mpellunt nō cernūtur
nec lumnū sed alys corpis ptibus sensuī-/ Filz
tus nō aspectu nobis alio ue fragili sensu ꝓpre
hendendus est sed mētis oculis mtuēdus cuz
opa ei⁹ pūlaza et mrauda undam⁹/ Nam illos
qui nullū oīno deū esse dixerunt nō modo phos
ꝫ nec homines quidē ee dixerim/qui muros silimus
ex solo corpe cōstituerūt nichil enuentes nō et ad
sensū corpis cuncta referentes/qui nichil putabāt
esse nisi qđ oculis contuebāt-/ Et q⁹ utebant
a bonis aūdē adūsa a malis prospa fortuito
geri omia arbitrabūt et natura nūdū nō ꝓui
dētia cōstitutū/ Hinc iam prolapsi sūt ad deliza
mētū qui talem sentētiaz necessario sequebāt-
/ Quz si est deus et incorpalis et insibilis et etiā
ergo nō uidēo mterire aias arbitrile ē/qa nō
uidetur posthāc recessit/a corpe-qm constat esse
aliquid sentiens ac ingenus quod nō uenit sub
aspectū/ Et cui difficile est/ animo cōprehendere
qđadmodū possit anima retinere sensū sine hys
ptibus corpis ut quib⁹ incest offitiū sentiendi-
/ Quid de deo num facile est comphendi qđadmo
dū ingreat sine corpe- Quz si deos esse arbitrā
qui si sūt utiqz aīe sūt exptes corpis necesse ē hu
manas aias cadē vim sublistē/qm ex ipa ratē
ac prudētia mtelligi esse qdam in homine ad
m tūm similitudo-/ Denigz illud argumētū qđ
etiā naturalis tullius uidit satis firmū est ex eo
etimtuz animē posse dmosta/qz nullū sit aliud
aial quod habeat notiaz aliquā dei religiogz
sit prene sola q homine discernat a mutis/ Huc
ai in homine solū cadit ꝓfecto testatur id affectu
ze nos/id desiderāc-id colē/quod nob⁹ familiare
quod primū sit futurū/An aliquis ai arbitrū am
mantuī natura cōsiderauit quasi pmis corpib⁹
abiectus in tramqz prosthatus suum deū prudētia
effecat/ut ex hr mtelligi possit nichil casi ratiis
hale ai celo/pt nō mtelligē solū ex aib⁹ celeste
ac diuū animal ee homine/aut corpus ex hu
mo creatum/multus sublimus statuz rectus origi
nez suā qrit/et quasi cōtempta humilitate terre
ad altū mituz/qz sentit sūmū bonū in sūmo si
bi esse qrendū-memorqz conditionis suc qua
deus fecit illum eximiū ad artificē suū spectat
/ Qua expectationē tristmegistus Dna sua rec
tissime noīauit que in mutis aālibus nulla est-
/ Cui autē sapia que soli hoi data est nichil aliud
sit qz notitia dei appareat animā nō interire neqz
dissoluu sz manē in sempitnū-qz dm q sempitn⁹
est et qz ut et diligit ipsa cogēte natura sentiens
ul unde orta sit ul quo reuisura-/ Preterea
nō exiguū imortalitatis argumētū est qp hō solū
celesti clemēto utitur/ Nam ai rerū natura hys
duob⁹ clemētis que repugnātia sibi et mimica sūt
constet igni et aqua/quoz altū celo/altū tre
assēbitur/ Recte animātes qz terene mortalesqz sūt
terreno et graui utūtur clemēto/homo sol⁹ igne
in usu habet quod est clemētū leue sublime ce
leste/ Ea nō q ponderosa sūt ad mortē deprimunt
/et que leuia sūt ad uitā sublenant-qa uita in ho
mine est/mors in imo/et ut lux esse sine igne nō
potest sic uita sine luce/ Ignis igit clemētū est
lucis ac uite-Unde apparet hominē qui eo utit
imortalē sortitū esse conditionē/qa id illi finis
uite est quod facit uitā-Virtus quoqz soli hoi
data magno argumēto est/imortales aias esse q
nō erit secūm naturā si aīa extinguit-/Huic ciz
pnīn uite nocet- Nam uita usta terena quaz cecī

ai mutis aālib⁹ ducam⁹ et uoluptatē capere anus
fructibus uarijs ac suauib⁹ delectatur et dolorem
fugit/au⁹ aspitus naturā uitētui acerbis sensibus
ledit et ad mortē ꝓduce nititur-qđ dissoluit am
mantem-/ Si ergo uirtus et phibet hys bonis mā
que naturaliter appetūtur et ad sustinēda mala mpel
lit qđ naturaliter fugiūtur/ergo malū est uirt⁹ mmica
nature/stultūqz iudicari necesse ē qui eam sequi
tur qm sepe ledit et fugiēdo bona ꝓsentia et appetē
do eque mala sine spe fructus ampliozis/ Haz ai
liceat nobis iocūdissime frui uoluptatib⁹ nōne
sensu cauē utramur si malimus in humilitate in
egestate in contemptu in ignominia uiuē/a ne
uiuē quidem/sz dolere etiaam et mori ex qbus
malis nichil amplius allequamur quo possit uolu
ptas omissa pensari-/ Si autē uirtus, malū non est
facatqz honeste qp uoluptates uitiosas turpesqz cō
tempnit et fortiter qp nec dolorē nec mortē timz
ut offitui serviet/ergo manus aliquod bonū allēqtur
necesse est qz sint illa que spnit/ Et uo morte sus
cepta/qđ ulterius bonū spaz potest mihi etimus-
/ Et uanscam⁹ nūc uassim ad ea q utuntur ꝛepug
nant/ut etiā ex hys imortalitas aīe colligatur-
/ Vita cui temporalia sūt ad presens cui cōmouētur
/ve impetus recepta ultione sedatur/Libidmē
uoluptas corpis finis est/ Cupiditatē a sanctis
carū rerū quas expetit aut aliorū affectuū cōma
tiones interimūt-/ Imbitio posthāc honoēs quos ui
luit adeptus est consenescat-/ Item ceta uitia ꝓsiliē
ac pmanē nō possunt sz ipso fructu quē expetunt
finiūtur- Recedunt g⁹ et retrorsum/ Virtus autem
sine ulla mtermissione ꝓtua ē nec discedē ab eo
potest qui eam semel cepit/ Nam si habeat mētal
lus-si aliqn cauē ea possum⁹/redibunt protinus
uitia q ututem semper ipugnant/ Non est igitur
ꝓhensa si deserit si aliqn recedit- Cui uero sibi
domicilū stabile collocauit in oī actu usuram
necesse est/ Nec pt facilē depellē uitia et fugiē
di pectus quod nisedit ꝓtua statione munierit-
/ Ipso uo ututis ꝓtuitm⁹ iudicat humanū animuz
si ututē cepit pmanē qa et uirtus ꝓtua ē/et si
lus anim⁹ humanus ututem capit/ Qm igit⁹ con
traria sūt uitia ututi/ois ratio duisa et cōtraria
sit necesse est/ Qua uitia-cōmotiones et ptrbi
tiones animi sūt/uirtus cōstantia leuitudo et tra
quillitas animi est- Qua uitia temporalia et bua
sūt/utus ꝓtua et cōstans et paz sibi semp/qa ui
tios fructus id est uoluptates eque ut ipa brenes
temporales qz sūt/ututis ergo fructus ac pmiū sem
piternū est- Qua utiozū cōmodū ē ututis m pre
senti g⁹ m futuro/ Ita fit ut in hac uita ututis
pmiū nullū sit qz utus adhuc ipsa ē- Haz sicut
uitia ai in actu suo finiūtur uoluptas et pma
cozū sequūtur/ ita uirtus ai finita est merces
eius insequitur/ Virtus autē nūqz i morte finitur
qm et in morte suscipienda sūmū eius offitiū est
/ Ergo pmiū ututis post mortē est- Denigz tullius
in tusculanis qstiōs dubitanter tamē sensit/sūmū
hom bonū nō nisi post mortē cōtingē/ Sicuti aīo
niquit si ita res ferret gradiet⁹ ad mortē i qua
aut sūmū bonū aut nullū malū esse cognouim⁹
Mors igit⁹ nō extinguit hominē sz ad premuz
ututis admittit/ Qui autē se ut aut idem uasis
ac scelerib⁹ cōtumnauit/uoluptati qz seruierit
is uo damnat⁹ etnaz luet penā/quā dīne legē
secundā mortē nominant/que est et ꝓtua et
grauissime cruciatib⁹ plena/ Nam sicuti duc
uite ꝓsiliē sūt homim/quarū altera est anime

ca. 21.
ca. 22.

altū corpus. Ita et mortes duę ꝓpositę sūt. una pr
mens ad corpus qua auctos scāīdū naturam
fungi necesse est. altā ptinens ad aīam q scalere
aquirituꝛ. uirtute utuntuꝛ. Vt uita hec tempalis
est. ĉtosq; timnos habet q corpus ē. sic et mors
eque tempoꝛalis est. ĉtū q; habet finē q corpus
attingit. Impletis igituꝛ tempoꝛib⁹ que dō mors
statuit timnabituꝛ ipsa moꝛs. Et q tempoꝛales
uitā tempoꝛalē moꝛte seqtuꝛ cōsequens ē ut re
suꝛgant anime ad uitam pmē q finē mors
tempoꝛalis acepit. Furtū siant uita anim sem
pitna est in qua pinos et meloquibiles īmōr
talitatis siue fructus capit. ita et mors eius ꝓpe
tua sit necesse est in qua plemes penas et in
finita tormēta pro petis pendit. Ergo in ea cō
ditione ꝛel posita ē ut qui beam sūt in hac uita
coꝛpoꝛali atq; tzena semper maneat sūt futuꝛi q
iam bonis que maluerunt potiꝛ sūt. Quod his
eueniꝛ qui deos adoꝛant et deū negligūt. De
inde qui iustiaꝛ sequētes in hac uita muneꝛi fu
ꝛint et contempti et mopes et ob ipsaꝛ iustiaꝛ
stimchis et iniuꝛiis sepe ueꝛati q nec aliteꝛ ut⁹
teneꝛi potest semper beati sūt futuꝛi. ut q mala
iam ptulerunt etiam bonis fruātuꝛ. Quod his
utiq; contingit qui contemptis tzestꝛabus diis
et fragilib⁹ bonis celestem ꝛeligionē deū sequū⁹
au⁹ bona siant ipse qui tribuit sempitna sūt.
Quod opera coꝛpoꝛis atq; animi nōne indicant
esse aiam moꝛtis expteꝛ. Nam coꝛpus q̄a ipsiꝰ
fragile est atq; moꝛtale q̄cūq; opa molituꝛ eque
caduca sūt. Nichil enī tullio aut esse quod sit ma
nibus humanis labꝛatū quod nō aliq̄n ad mi
tzitū ꝛedigatuꝛ. ul' iniuꝛia homi ul' ipā conflec
tzice omi uetustate. At uō animi opa undem⁹
etna. Nam quicūq; cōtemptu pseuū studētes
in memoꝛias monumēta ingenioꝛ factoꝛū q;
magnoꝛū ꝛeliq̄unt his plane mētis ac ingenis
sue nomē indelebile queseꝛunt. Ergo si opa
coꝛpoꝛis ideo moꝛtalia sūt q; ipsū moꝛtale ē. sequi⁹
ut aīa ex eo imoꝛtalis appeaꝛeat. q; undem⁹ opa
eius nō esse moꝛtalia. Eodē mō desideꝛia quoq;
coꝛpoꝛis animiq; declaꝛant alteꝛū esse moꝛtale.
alteꝛū sempiternū. Coꝛpus enī nichil nisi tpale
desideꝛat. id est abū potū indumētū quiete. uo
luptates. et tamē hec ipsa sine nutu et animi
aulo animi nec aspe nec assequi potest. Anim⁹
autē pe se multa desideꝛat que ad obtinū fruc
tū ne coꝛpoꝛis redundent. eaq; nō fragilis sz
etzna sūt. ut fama ututis. ut memoꝛia noīs.
Nam cultū dei qui constat abstinētia cupidita
tū ac libidinū. pacā dolozis contemptu moꝛtis
etiā contꝛa coꝛpus anima cōcupiscat. Vude ꝛe
dibile est nō niteꝛe animā sz dissociaꝛi a
coꝛpoꝛe. q̄a coꝛpus sine aīo nichil potest. anim⁹
autē multa et magna sine coꝛpoꝛe. Quod q ea
que usibilia sūt oculis et tangibilia manu. q;
ꝛetinam unā pati possunt etna esse nō possūt.
Ea uō que neq; sub tactū neq; sub usū uenuīt
sed tūtūmodo ingenii ꝛatio et effect⁹ appe
tna sūt. q; nullaꝛ unā paciuꝛ ꝛetrinseaus.
Coꝛpus autē si deo moꝛtale est q̄a usu pauꝛ
et tactu subiacet. ergo et aīa. ideo imoꝛtalis
est q; nec tangi potest nec uideꝛi. Nunc
argumētū coꝛū qui contꝛa disseꝛuīt ꝛefellam⁹.
que lucꝛetius tzio libꝛo exeaut⁹ est. Cū aī coꝛpe
unquit aīa nascatuꝛ. aī coꝛpe nitēat necesse est.

Ut nō est paꝛ utiusq; ratio. Solidū enī et cōp
hensibile coꝛpus ē et oculis et manu. Hāa uero
tenuis et tactū usūq; fugiens. Coꝛpus e tzia
fictū atq; solidatū est. aīa ni se nichil ponderis
tzem habet ut plato disseꝛebat. Nec enī tantū
posz hzē solꝛoaz tantuz uim tantū celeꝛitatem
nisi oꝛigine tzahēt e celo. Coꝛpⁱ igⁱ enī ficti
ex ponderoso et coꝛꝛuptibili clemēto et tangibi
le est et usibile coꝛꝛūpituꝛ atq; ocadit. nec uis
ꝛepellē potest. qua sub aspectū et sub tactū uenit
Anima autē quā tenuitate sua omnē tactū fug⁺
nullo ictu dissoluī potest. Ergo q̄nus nat⁹ se quieta
et socoatu nascātuꝛ. et altezū quod est de tzena
concꝛetione foꝛmatū quasi uasculū sit altius. qō
est a celesti subtilitate deductū. aī uis aliqua u
tiusq; disaꝛuit que disactio moꝛs uocatuꝛ. utq;
in naturā suā ꝛecꝛeuit. Quod ex teꝛꝛa fuit id in
tzam ꝛesoluituꝛ. quod ex celesti spū sit id ostat
ac uiget semper. quū diuin⁹ spūs sempiternus est.
Denīq; idem lucꝛetius oblitus quod asseꝛat et qō
dogma defendat hos ibi posuit. Cedit idē ret⁹
in tzam quod fuit ante e tza. sz quod mittiꝛ ē
ex etheꝛis oꝛis. id uersus celi fulgēta templa
ꝛecꝛeptant. Quod eius nō erat dicē qui pꝛius
animas aī coꝛpoꝛib⁹ dissēbat. sed uet⁹ ē uitare
et iꝑudenti ratio uia subꝛepsit. ꝓꝛeteꝛea idipm
qō colligit dissolui animā hoc est simul aī coꝛpe
ꝛe qū simul nascant⁹ et fulsit ē et in con
tzariū ꝛuinā potest. Non enī sil' interit sz aīa
discedēte integꝛū per nullos dies manet et ple
rūq; mediatū diutissime duꝛat. Nam si ut sil'
nascātuꝛ simul intereant nō discedit ꝛepēte aīa
coꝛpusq; deseꝛeꝛet. sz uno tempoꝛis puncto ut⁹q;
pariē dissipaꝛetuꝛ. et tam celeꝛiē etiā coꝛpus
adhuc spū in eo manēte deliq̄scit ac pꝛiꝛet q;
celeꝛiē aīa secedit. ymo uō dissoluto coꝛpe anima
uanescat uelut humoꝛ fluctu uase diffluit.
Nam si tzenū et fragile coꝛpus post secessū aīe
nō statim diffluit in tzamq; tulerat ex qua illi
oꝛigo est. ergo aīa que fragilis nō est mꝛtuꝰ
manet. qū oꝛigo eiꝰ etna est. Quoniaꝛ
celsat unquit sensus in pueris et in iuuenib⁹
uiget et in senibus diminuit⁹. apparet esse
moꝛtalem. pīnū nō idem est aīa et mens. Illu
id est cuiꝰ quo uiuim⁹. Illud quo cogitamus.
Nam doꝛmientiū mens nō aīa sopituꝛ et in fu
riosis mens extinguit⁹ aīa manet et ideo non
examines sed demētes appellātuꝛ. Mens ergo
id ē intelligēna ul' augetuꝛ ul' minuitur pro
etate. aīa in statu suo semp est. et ex quo tpe spi
ꝛandi acꝑit facultates. eadem usq; ad ultim⁹
duꝛat donec emissa coꝛpoꝛis claustꝛo ad sedē
suā ꝛeuolet. Denīq; q aīa q̄nus a deo sit in
spiꝛata tamē q; tenebꝛoso domicilio teꝛꝛene
caꝛnis inclusa ē saāz nō habet que ē diuinitus
Audit igit⁹ et disat oīa et sapiāz discēdo et au
diendo capit. et senectus nō minuit sapiām
sz auget. Si tamē iuuenilis etas ututē ꝛeꝛ
sa est. et si unima senectus fregit mēbꝛa nō
est aīe uitui. si usus euanuit. si lingua toꝛpuit
si audit⁹ obsuꝛduit. sz coꝛpoꝛis. At cū meno
ꝛia deliat. Quid miꝛū si labentis domicilij
ruina pīnitur mens et pītia obliuisat⁹. non
aliē futuꝛa diuina q; si caꝛeāt quo abiuꝛatuꝛ
effugeꝛit. Verū eadem unquit doloꝛi et luctu
obnoxia est et ebꝛietate demēti. ideo fragilis

ca. 25 m m

ca. 24 m m

ca. 26 m m

et mortalis apparet | Quare igit' uirtus et sapiā
necessaria est · ut meror quo contrahitur īdigna
pacando ac indendo fortunę hinc repellat' et uo
luptas nō modo potādi sed etiam uerū ecrāz
abstinēcia superet | Nam si careat ūtute si uolupta
tibus dedita molliatur mortificat obnoxia quī et
uirtus ut docuim' īmortalitatis ē fabricatrix et
uoluptas mortifer / mors autē sicut ostendi nō fidē
pimit ac delet sī et'nis affigat cruciatib' | Nam ni
trunc prorsus aīa nō potest quī ex dei spū qui
et'nus est originē arpit | Summa inquit etiā
morbū corpis sentit et obliuionē siu patitur
et sicut egrotat ita etiam sepe sanatur · Hoc ē
ergo cur maxime ūtus adhibenda sit ne illo ex
pers dolore fiangat' et obliuionē siu nō aīa
sī mens pacatur · Nec quī certa corpis regioē
consistat aī eam ptem nis aliqua morbi incaute
nouerint locu et quasi cōquallatu de sede sua e
migrat reditura saluari aī incerta et saltus de
mentū siuī reseruauit | Nam qa iuncta ē aīa
aī corpi si ūtute careat cōtugio ei' egrotat et
ībecillius de coactate fragilitatis redūdat ad
mentē | Cū autē dissociata fuit a corpe iugebit
ipsa per se nec ulla tam fragilitatis cōditione
tentabitur qa mouimētū fragile proiecat | Si
aut paulus inquit exuisus a corpore ac sepat'
nichil pōt uidere ita et aīa sepata nichil sentire
qz et ipsa pars est corporis | Falsū hoc et dis
simile est · Summa enī nō pars corporis sī in cor
pore est | Sicut id quod uasa cōtinetur uasis pis
nō est | nec ea que in domo st' partes dom' esse
dicūtur | Im nec aīa pars ē corpis qz corpus
ul' uas est aīe ul' receptaculū | Nam illud argu
mētū multomagis manet est quod aut aiām qa
nō atuis emittatur ex corpe mortalē uidere sī
paulatim se ex oībus mēbris explicat a sum
mis prob' sapiens tmqz si ess ei'na mo tpis
momēto ex'pet | quod fit in his qui ferro in
terimunt | Quos autē morbus interimit spiritu
diutius exhalante ut' paulatim frigescēnb' mem
bris aīa efflet | Nec aī materia sanguis con
sumeat' sicut lumē oleo | ea matia febrū calore
cōsumpta necesse est mēbroz sūma quecz frige
scere qm neque extimos in extīa corpis portigū
tur | et extremi ac tenuiores ram defectate venu
foutis arescant | Nec tamē qa sensus corporis de
fecit | aīe sensū extingui et ocidē putandus est.
| Non em aīa corpe defectē sī corp' aīa deadēte
bruerscat | qa sensus omnē habuit secū · Cū autē
presens aīa sensū tribuat corpi et mine id ef
ficiat fieri nō pōt ut nō pr se uiuat et sentiat
qm ipsa ē et sensus et uita · | Nam qd aut
qz si īmortalis aīa foret necesse nō tam se mor
tuos dissolui cōquerētur · Sed magis ne foras
uestemqz relinquere uti anguis | equidē iniqm
uiri qui se q'rētur in morte dissolui · Sed ille
fortasse epicurei aliquē interrat etiā dī mortē
philosophantē ac de sua dissolutē in extīno spū
disserentes | Quomō sciri pōt utrū dissolui se
sentiat an corpore liberari aī in extim lingua
muterscat | Nam dū sentit et loqui pōt nūdum
dissolutus ē | Vbi dissolut' ē nec sentire iam nec
eloqui potest · Ita qui de dissolutē a' nōdū potest
aut iam nō potest · At cui prorsus dissolua' in
telligit se dissolutū ri | Quod qd utrum' plerosqz

moriētur nō dissolui cōquērēte ut aut sī exire se et
profiscia et ambulare testantes | idqz aut gestu sig
nificant aut si adhuc possunt et uoce pronūciant.
| Vnde apparet nō dissolutionē fieri sī sepationē que
declarat aīas pmanē | Etiā epicurei dogmatis ar
gumētū pictagore repugnāt disserētū migrare aīas
de corpib' uetustate ac morte confectis | et mi
nuare se nouas ac recens natas et easdem semp
renascia nō in homīe modo in pecude modo i bestia
mō in uolucre | et hac r'oē īmortales esse q sepe
uarior ac dissimilū corpū domicilia cōmutent
| Huc sentēna delusi hois qui ridicla et mimo di
gnor qz solacio fuit · ne desellu quidē serio debuit
| Quod qui fuat inde' uereri ne quis id credat.
| Prohetemuda st' igitur nobis ea que pro falso cō
falsū dissēbantur satis est ea refutasse que cōtra
uerū disputata st' | Declarauī ut opinor aīas nō ee
solubiles / superest atque testes quos auctoritate ar
gumētu firmētur | Neqz enī ppe has in testimoniū
uocabo quoru uatio et dīuatio in hoc solo posita
est ut ad cultū dei et ad īmortalitatē ab eo acti
pedam arcaru hoiēz docamt / sī cor primus quis
ullus qui despuit ūtutē arcē sit necē | Hermes
natura hominis desēbens ut docēt qdmodum
esse a deo factus hec intulit. Incipio autē.
Et idem ex utraqz natura īmortali et mortali
una facebat naturā hominis eūdem in aliquo
quidē īmortalem in aliquo quidē mortalē facies
et ultra mixtus in medio dīne īmortalisqz natu
re et mortalis mutabilisqz constituit ut oia uin
cia muniret | Et h' quidē ex utraqz natura tam mor
tali qz etiā īmortali vna effecit naz hoīes caē tā
mortali qz īmortali sō · et hinc fretus in medio
diuine atqz īmortalis atqz mutabilis collocauit
ut oia quidē uidere oia mirabiliat | Sed hinc fortas
se aliquis in nūo p'horū computet qnus in deos
relatus meritis noīe ab egiptis honorē' nec pl'
ei auctoritatis tribuat qz platon a' pictagore.
| Manus igit' testimoniū requiram' · Politus quidā
cōsulut appollinem mylesiū utrū ne aīa manear
post mortē an dissoluatur · Et respondit hui ūtib'
Filchymen methysintes · | Summa quidē dū unant
ad corpus tenetur corruptibiles sentiens passiōs
mortalib' dolorib' subiacet | aī autē absolutē hu
mana magnū corpus arptū habitatione iuenit
in ethere tm fertur qui est semper sine senectu
te · manet autē semper indefessa | hoc em pmū
dīna ordinauit prudētia | Quod carmina sibillina
nōne hoc ita esse declarant aī fore aliqū denūciat
ut aveo de unus ac mortuus iudicetur | Quorus
exempla post inferemus · | Falsa ē ergo democti
et epicuri et dicheara de anime dissolutē sna
qui profecto nō audirent de interitu aīaz magno
aliquo presente dissere | qui faret ens armib' aere
ab inferis aīas et adesse et plere se humanis in
tendat · et loqui et futura pdicē / et si audirēt re
ipsa et documētis pūtibus uincerētur | Sed qa nō
putabant aīe rationē que tam subtilis ē ut oc
los humane mētis effugiat interire dixerūt | Et
Thistorenus qui negauit oīno ullā esse animam
etiā aī uiuit in corpe | sī sicut in fidibus ex inte
rione nūoru effigia concordem sonū atqz cantus
que musica armonias uocant | ita in corporibus
ex compage uisceru ac iugore mēbroz unus sen
endi existere · Quod nichil dia delirare potest

Verū ille oculos quidm habuit nicolaites/cor tū
cæū quo uidē se et habē mentē qua idipm agitā
uerat nō utebat/ Sed plerisq hoc phis audit
ut putarent oīno nō esse quitq oculis nō apte
cū mētis acies multo clarior esse debeat q cor
pis ad ea pspicienda/quorū usus ac ratio sen
tit ptus q utrutur/ Cū de īmortalitate
animā aīe sequē ut docerem quatenus homīm
et qū tribuatur ut in hoc quoq prauitate ac
stultitie sue pspicant errores qui mortales qs
dam deos placatisq mortalibus deos esse fictos
opinātur/ al' q artes īuenerant al' q usū quarū
aliq frugū docuerant/ al' q utilia uite hoīm pdi
derant al' q humanas bestias mitemerāt/ Que
mentita q longe ab īmortalitate semota sint et
docuimus in pozibus libris/ et nūc docebim⁹ ut
appareat sola esse iustitia q iustum hominē pa
at et'nas/ et solū deū qui et'ne iuste pīmū lau
dabitur/ Nam illi qui suos mentitis īmortales fi
esse dicūtur qa nec iustitia nec ulla in hys uera
tutis fuit nō īmortalitatē sibi/ sz morte peratis
ac libidinib⁹ q̄siezūt/ neq celeste pīmiū sz infer
na supplicia meruerūt/ que prudīt simul cū hys
omnibus qui eos coluerūt/ Cui⁹ iudicij ꝓpinquare
tempus ostendam/ ut et/ iustis mīs digna sol
uatur et pna mītis impijs irrogetur/ Plato et
multi alij philosophorū cū ignorarent originē rez su
pīmū q illud tempus quo mūdus essz effect⁹ nul
tis milia seculorū fluxisse dixerūt/ ex quo hic pul
chrim⁹ mūdi exortus ornatus scam fortasse
chaldeos qui ut Berro tradidit in libro de di
uinatione pmo quadringentorū septuagintā mi
lia annorū monumētis ophensa se hēre dixerant.
In quo se q̄a posse arguī nō putabant/ liberū sibi
arrogauerūt esse mētiri/ Nos aut quos diuine
litte ad scām uitatis erudiūt/ priapū mūdi
finēq cognoum⁹ de quo nūc in fine opis dissi
rem⁹. qui de priapio in secūdo libro explica
uim⁹/ Sciant igit' phi qui ab exordio mū
di scalorū milia enumerarant nūdum sertū mil
lesimū annū esse concludūt/ Quo nūo expleto
cōsummationē fieri necesse est et humanarū rerū
statū in melius reformari/ Cui⁹ rei argumētum
prius cernendū est ut ratio educat/ ayundū de⁹
et hoc rerū naturā admirabile opus sicut archa
nis sacre scripture cōmetur/ sex dierū spacio cō
summant/ diemq septimū quo ab oprib⁹ suis
requieuit sanxit/ Hic aut est dies sabbatū qui
lingua hebreoꝝ a numero nomē accepit/ Vnde
septenarius numerus legitim⁹ ac plen⁹ est/ Nam
et dies septē sc̄i/ quib⁹ p unam reuolutus orbis cō
ficiuntur annorū/ et septē stelle que nō errant
et septē hydra q̄ uocātur errātia/ quorū dispacēs
cursus et inequales motus rez ac temporū va
rietates efficē creduntur/ Ergo qm sex diebus
acta dei opa pfecta sc̄i per secula sex. id est anno
rū sex milia manē in hoc statu mūdū necesse
est/ Dies enī magni dei mille annoꝝ arbitrio tri
buatur/ sicut monent pphā qui ait. Ante ocu
los tuos tuē mille ānī tanq̄ dies unus/ Et sicut
deus sex illos dies in tantis reb⁹ fabricandis labo
rauit. ita et religio cuius et ritus in hys sex mi
libus annoꝝ laboret necesse est/ malitia pualēte
atq̄ crescente/ Et rursus qm̄ perfectis operibus requi
euit die septimo eumq benedixit necesse est ut
in fine sexti milleſimi anī malitia oīs aboleatur
et tra/ et regnet per annos mille iustitia sitq; tran
quillus et requies a laborib⁹ quos mundus iam du
pserat. Verū quatenus id euenirat ordine suo expli
cabo/ Sepe diuinus numerus et exigua/ magnoꝝ
figuras et pmissiones esse/ ut hinc dies nr̄i qui ortu solis occasu q̄ finiuntur diei magni spacium
gerē quē arcanus annorū mille determinat/ Eode
modo etiā figuratio terrem hoīs celestis ppli pficiat
in posterū fictionē/ Nam sicut pfectus oīb⁹ q̄ in
usu hoīs molit⁹ est deus ipm hoiem ultimū fecit
eumq induxit in hunc mundū tāq̄ in domū iaz
diligenter instructū/ ita nūc sexto die magno ne
uus homo ūbo dei fingitur id est sanct⁹ ppls de
terra et pceptis dei ad iustitiam figurat⁹/ Et sic
tunc mortalis atq̄ imperfectus/ e tra fictus est
ut mille ānis in hoc mūdo uiuet/ Ita nūc ex
hoc terrestri seculo pfectus homo fingit⁹ ut imm
fiat⁹ a deo in hoc cōe mūdo p ānos mille du
rabit/ Quomō aut cōsummato futura sit et q̄l
statu humane rebus impediat si quis diuinas
uias fuerit scrutat⁹ inuenet/ Hz et secularium p
phetarū congruentes aī celestib⁹ uocat⁹ sine rerū
et ordinem post breue tempus ānuntiant/ desēten
te quasi fatigati et dilabentis mūdi ultimā se
nectutē/ Sine uo a pphis et uatib⁹ futura cē di
cātur. prorsus supuacuat extrema illa conclusio
collecta ex omibus et coacerbata subnectam.
Fuit in archanis sanctis uiris transcēdisse in
egyptū cogente inopia rei frumentarie primapem
hebreorū aī oī domo et cognatione/ Cui⁹ posteri
aī diutius in egipto ānorātes in magnā gentē
creuissent et grauiu atq̄ intollerādo seruitutis
iugo premerentur/ passit egyptū deus insanabili pla
ga/ et pplm suū liberauit traductū medio mari
aī disallis fluctib⁹ et in utrāq̄ pte diuisis
per suam pplus gradētur/ Quat⁹q̄ rex egyptior
pfugos insequi cepit in fundū suū pelago aī oī
bus aperit⁹ intercepti⁹ e/ Quod factū tam clarū
tam mirabile q̄ntus ad pscm utilitate dei hoibus
ostendit tm pfiguratio et figura maiorū rei fuit
quā deus idem in extrema tempora qsummate finiz
est/ Liberabit enī plebem suā de graui seruitu
te mūdi. Sed qm̄ tunc una plebs dei et apud
una gentē fiet/ egyptus sola pausa e/ Nūc at
q̄a pplus dei ex oībus lingnis cōgregatus apud
oēs gētes cōmorat⁹ et ab hys duōbus pmit⁹
necesse e umilitas nationes/ id est orbem totū
celestib⁹ plagis liberari ut iustus et auctor dei
pls laudetur/ Et sicut tunc signa sua sc̄i au⁹ futu
clades egypti ostendūtur/ ita in ultimo fient p
digna mirande pter oīa clemētia mūdi q̄b⁹ im
mens ceteris omnibus gentibus intelligatur.
Propinq̄te igitur hui⁹ seculi termino humanar
rerū statū cōmutari necesse e/ et in deterius ne
quitia inualescēte plurimi. ut iam nra hec tēpora
quib⁹ iniquitas et malitia usq̄ ad summū grandi
crevit in illius tamē insanabilis mali cōparatio
nem felicia et pene aurea possint iudicari/ Ita
etenim iustitia vacillat. ita impietas et anarchia
et auiditas et libido crebrescat/ ut si qui forte

ca. m 31. m

ca. m 32. m

ca. m 33. m

ca. m 39. m

tuu fuerunt bonu prece sunt scelerate ac uincer-
untiq; ab iustis/ Soli aute mali opulenti sint
bonu uo n omnibus cotumelijs atq; n egestate
uacuetur/ ¶ Confundetur omis usq; ei legesl ntibut
¶ Nichil tunc quisq; habebit nisi aut qsitu aut de
fensu manu ausata et vi oia possidebit/ ¶ Non
fides u hoibus no pax no huanitas no pudor
no ueritas erit atq; ita neq; securitas neq; regime
neq; requies a malis ulla/ ¶ Unus eu tra tumul-
tuabitur fremet ubiq; bella/ ¶ Omnes gentes i ar
mis erunt et semuice oppugnabunt/ ¶ Cunctes
nter se finitime pliabuntur et prima omi egyptus
stultaru supstitioni luet penas/ et sanguine undq;
flumine opietur/ ¶ Tunc pgrabit gladius orbem
nocens oia et tiq; nocentiu auctu plternes/ ¶ Cuius
uastitatis et confusionis hec erit causa q; roma
tui nomis quo nunc regitur orbis/ horret animus
dicere sz dicam qa futuru e/ tolletur de tra et impe
rium n alyam transferet/ ac rursus oziens diuabit
atq; omnes secuet/ ¶ Nec mirii cuiq; debeat uidri
si regnu tanta mole fundatu ac tam diu per tot
et tales uiros auctu tantis temq; opibus ofirmatu
aliqu tii corruet/ ¶ Nichil est humanis urbib; labo
ratu quod no ab humanis eque urbib; destrui pos
sit/ qz mortalia sut opera mortaliu/ ¶ Nic et alia p;
regna cu duntaxat floruissent nichilomin; tri cor
ruunt/ ¶ Nam et egyptios et psas et grecos et
assyrios prodiu est regime habuisse tirani/ qb;
omibus destructis ad romanos quoq; regnu sti
ma pcenit/ ¶ Nu quato cetis omibus regnis ate
stant tato maiore decidut lapsu qa plus hnt
ponderis ad ruina q st cetis altiora/ ¶ Non illi
te seneca romane urbis temptra distribuit i em
tres/ prima eni dixit infantia sub rege romulo
fuisse a quo et genitu et quasi educatu sit roma-
¶ Deinde pueritia sub cetis regibus a quibus et
aucta sit et discaplinis plurib; institutisq; formi-
¶ Ut uo tuq;no regnare ai iam quasi adulta esse
cepisset seruitui no tulisse et reiecto iuge dna
tionis ugo malusse legibus obtempare q; regib;.
¶ Quiq; esset adolescentia ei; fine puica bellu timuatu
tum demq; cohrmatis uiribus cepisse iuuenescere-
¶ Sublatu eni cathargine q tam diu emula impij
fuit/ manib; suis in totu orbem tra mariq; porrect
donec regib; acctis et nationib; nupio subiugatis
tum iam bellorii matia deficit/ uiribus sibi ma
le utentur quibus se ipsa confecat/ ¶ Hec sunt prima
eius senectus ai bellis lacerata ciuilibus atq;
nterstino malo pssa rursus ad regime singulais
imperij recidit/ quasi ad alteri nfinitas revolum-
¶ Amissa eni lucretate qua bruto duce et auctore
defendrat itu colenuit tmq; sustentare seipsa
no ualet nisi adminiculo regetui utetur/ ¶ Qz si
hec ita st quid restat nisi ut sequat mtis senectu
tem/ ¶ Et id futuru breui cautiones ppbarii dnii
mont- sub ambage ambigui nominu nec finale qs
ntelligat/ ¶ Sibille tame apte interpretara esse roma
loquuntur et quidez uidisse dr qd nome ei; habuit
manifiz et ignem ultrice aliquid uitantis pplm tru
adarit/ ¶ Hydaspes quoq; qui sunt medorii zoroas
trissim; a quo annus nome acepit qui nic idas-
pis dicitur admirabilis omniu sub mtis ptatione
uaticinatis pueri ad memoria posteris tradidit

sublatii iri ex orbe imperii/ nomeq; romanu multo
ante phatus est qua illi troiana gens oriretur.
¶ Quo autem id futurii sit ne quis incredibile arbi
tretur ostendam. ¶ In pmis multiplicabitur
regnii et sima uetii ptis per plimos dilapsa
et conasa minuetur/ ¶ Tunc discordie ciues ipse
tuii serentur nec ulla requies bellis ciuilibus
erit/ donec reges troum pariter ceidant/ q; orbem
tre no ad regendii sz ad cosumadii parquantur.
¶ Hij exitibus in imesum auctis et agro; autab;
destitutis quos est primapii cisiones et cladies dis
pdent oia et comminuent et uorabunt/ ¶ Tii repe
te aduisus eos hostis potentissim; ab extimis finib;
plage septentrionis nalis orietur qui trib; ex eo
nio deuptis/ qui tunc alyam obtinebit assumet
in societatez a cetis ac primape omii ostituetur.
¶ Hic insustentabili diuatione uexabit orbem dima
et humana miscebit/ infanda dictu et execrabilia
molietur/ noua consilia in prauze suo uolumbit
ut ppriii sibi cosituat impii/ legesl comutabit
et suas sanciet cotaminabit/ diripiet/ spoliabit
oantes/ ¶ Demq; imutato noie atq; impij sedz trai
slata cofusio ac pturbatio humani gnis sequtur.
¶ Tam uo detestabile atq; abhoiandii temp; exibet
q; nulli homi sit uita iocunda/ ¶ Exitentur fidei;
cultores atq; uitabunt no mo ferro atq; igne
uerii etiam tre motibus assiduis et clunie aquaz
et morbis frequentibus et morte crebra/ ¶ Aer eni
uiciabitur et corruptus ac pestilens fiet/ et no
importunis ymbribus/ no mutui siderate/ nec
frigoris/ nec estibus nimis/ nec tra hoi dabit
fructii/ no segetes quecq; no arbor no uinea fere
sed ai in flore spm maxima dedrunt i fruge
decipient/ ¶ Fontes quoq; ai fluibus arescent
ut ne potus quidez suppetat/ et aque i sangui
nem aut in amaritudine mutabuntur/ ¶ Propt;
hec deficient et in tra quadrupedes et i aere
uolucres et in mari pisces/ ¶ Prodigia quoq; in
celo inrabilia metes hoim maxime troe cosum
ent/ et fines cometarum et solis tenebre et
color lune et aditii spterii lapsus/ ¶ Nec tame
hec usitato no fient/ sed existent subito ignoti
et inusta oculis adita/ ¶ Sol i pretii fulgebitur
nec unq; me nocte diem qz discernat/ ¶ Luna iam
no tribus dediacet horis sed pretio sanguie obfu
sa meatus quadrimatus paget/ ut no sit homini
promptii aut spterii cursus aut ratione teporii
agnoscere/ ¶ Fiet eni uo estus in hyeme ul' hyeme
ni estate/ ¶ Tunc ani breuiabitur et mesis immu
etur/ et dies in angustii coartabitur/ ¶ Stelle uo
crebrime cadent ut celi onis cocii sine ullis lu
minib; appareat/ ¶ Montes quoq; altissimi deiect
et plani equabuntur/ ¶ Haze innauigabile cosum
etur/ ¶ Et ne quid malis hoim preq; desit audie
tur/ e celo tuba/ ¶ Quod hoc modo sibilla decla
rat/ ¶ Salpinx ouano resonabit/ ¶ Tuba de
celo uoce luctuosas emittet/ ¶ Tuba de celo lame
tabitur ululatii dabit/ ¶ Itaq; trepidabunt omes
et ad luctuosum illii somii cotremescent. ¶ Tuc
uero per uiam tra adiusus hoies qui usitatas in
no aguoscent semet feriii/ ignis fames/ mor
bus et super oia metus semper imprendet/ ¶ Tuc
orabunt deii et no exaudiet/ optabitur mors

et nō uenet | Ne uox quidem vequeu timori vabit
nec ad oculos sompuus aarcet | Sz aīas hoīm solli
citudo ac ugrlia macerabit | Plozabunt et genēt
et tentibue strident | Exultabunt mortuus et n
uos plangent | Hyr et alys plurib⁹ malis solutu
fiet n terra et erit deformatus orbis atq; deser
tus | Quod si n carminib⁹ sibillinis ita dicitur
Este colnos a hosmos | Erit mūdus iūiosus pre
unubus homūbus | Ita enz conficietur gen⁹ huma
nū ut ne ure drama pare hoīm relinquat et ūde
mille pcessent ure pdient centū | De cultorib⁹
eiaz dei duc pres mterimunt et t'ra que fuerit
pbata remanebit | Sed plan⁹ quō id eueniat
exponaz | Finiuēte iam tempor cōclusioē
dphem magnus mittetur a deo qui conuertat
homines ad dei agnitionē et aperiet pcessatē
mirabilia faciendi | Vbiaiq; hoies nō audierunt
euz clauderet celū et abstinebit ymbres aquaz
cuitet in sanguine et erunabit illos sitis ac
fame | Et quaiq; conabitur eū tetige pcedut
igne de ore eius atq; ambuzet illuz | Hys prodi
gus atq; utilibus conuiuet multos ad dei cultū
Pactusq; opibus ipsius altez rex orietur ex syria
malo spū genitus euersor ac pditor generis
humani qui reliquias illius prioris mali cum
ipso simul delebit | Hic pugnabit aduersus dphaz
dei et uincet et interfiet eū et insepultū iacere
patietur | Sed post diem t'cū reuiuiscet atq; in
spectantibus atq; mirantibus amictus capietur in
celū | Per uo ille tetrus⁹ erit quidē et ipe sz mē
datoz dphe | et serpīn constituet ac uocabit dīm
se colī iubebit ut dei filiū | et dabitur ei potestas
ut faciat signa et prodigia quib⁹ ulis inducat
ut adorent eum | Iubebit igne descendē de celo
et solem a suis auribus stare et ymagine loq;
Et sicut hec sub ūlv ei⁹ | Quib⁹ mirac' eius
sapietui plim allicientur ab eo | Tunc cuitate
templū dei conabit' et ulsū pfin pseq;tur et
erit pssura et contritio qualis nūq; fuit a pn
cipio mūdi | Quaiq; credidert atq; acquieuerint
ei signabunt' ab eo tmq; pcedes | Qui autē re
calcauerint notā eius aut in monte fugient
aut comprensi exquisitis cruciatib⁹ interibunt
Idem ulsos hoies obuoluet libris dphaz atq; in
crepabit | Et dabitur ei desolare orbem t're me
sibus quadraginta duobus | Id erit tempus quo
ulsoa proiectus et innocentia odio erit quo
mali bonos hostis' pdabunt' | Non ter aut octo
aut nouies discipluia seruabit' | Dō annos qsq;
reuerebitur nō offitui pietatis agnoscet non
seruus aut infantie miserebitur | Confundētur
omnia et miscebūtur contra fas | Ōnia ura nate
Ita quasi uno oīq; latēano t'ra uniuersa uastabit'
Cum hec ita fa' erunt tūc usq et secuabis
uitatis segregabunt se a malis et fugient i so
litudines | Quo audito impius infamatus ira
uemeti eū exercitu magno et admotis oīb⁹ copijs
arabdabit mōtem in quo usq morabūtur ut
eos comphendat | Illi uo ubi se clausos undiq;
atq; obsessos uiderint exclamabunt ad deum
uoce magna et auxilii celestis implorabūt | et
exaudiet eos deus et mittet regē magnuz de
celo qui eos eripiat ac liberet omisq; impios
ferro igniq; disperdat | Hec ita futura esse tuz
dphe omēs ex dei spū tui etiam uates ex illmetu

demonū cognouerunt | Hyrasps eū quē supius noīam
septm iniquitate seli hui⁹ extinu prios ac fidles
a nocētibus segregatos aut eū fletu et gemitu ex
tensuros esse ad celū manu⁹ et imploraturos fidem
iouis iouē respecturū ad t'ram et auditurū uocē
hoīm atq; impios extincturū | Huc oīa ua st' pī
mū q iouē dixit illa faīa que fec⁹ fuerat sed et
illud nō sine demonū fraude subtractū ē missuz
iu a patre filiū dei qui delectus oībus malis pios
liberet quos hernos tamē nō dissimulauit | In eo eiz
libro qui logos telos inscribitur post enumeratiaz
malor de quib⁹ diximus subiecat hec | Expandet
genetripo asclepie tote olympios | Cui autē hec fuit
fuerunt o esculapi tunc dūs et pr et deus primq;
atq; solus deus creator respiciens suā et suā uolū
tatem id est bonitatē oppugnans disturbatiom et
reuocans errorē atq; malignaz purgans aluabi ad
ipm uerissimo creatorē | Medū autē bellis atq;
peste cruentus reduxerit ad antiquū et instituit
suū mūdum | Sibille quoq; nō aliē forte ostendūt
qz ut dei filius a sūmo pre mittatur qui et mundū
liberet de manib⁹ impiorū et iustos ab tyranno
seculib⁹ deleat | Et quibus una sic intimauit | Ex
ciyrai machatun | Venet etiā beatorū expugnāc
orbem volens quidem alius a deo tot missus ad
istū omīs pmitt regesq magnos et optimos et sic
iudicat | Immortalis ab hoibus | Item alia | Kay to
te elyos | Et tunc a sole deus mittet regem q oēm
t'ram liberabit ex bello malo | Et iterius alia | Opta
se pta ysi doytuei | Jugū uxē serututis intolleza
bile super collū positū tollet et legesq impias solue
qs inuiolataq; uolens | Oppresso igit orbe terraz
ab ad destruēdam immensaru uirtutē tyrannides huma
ne opes defecerint | Siquidez capto mūdo ab magno
latinū exercitibus inuadet dīno auxilio tūc illa
calamitas indigebit | Commouebit igit deus et pio
antiqui antiqua et inseparandū complexatē iustoz
mittet protinus liberatorē | Tunc apiet celū me
dium in tempesta nocte et tenebrosa ut in orbe tuo
lumē descendēs dei tūq; fulgur appareat | Quod
sibilla hys uersibus locuta est | Oppetam elte pyrees
Cui uenerit ignis erit tenebrosa media nocte
Hec est nox que a nobis ppe aduētū regis ad de
ū pugil celebratur | Cuius noctis duplex ratio est
qm in ea et ortum tū sumpsit ab pallas ē et postea
regnū orbis t're receptur⁹ ē | Hic est enī liberator
et uitre et ultor et ver et dūs nos xpūs uocamus
qui pusq; descendat hoc signū dabit | Caret cepi
te gladius e celo ut sciant ulti ducem sce mili
ce descendisse | et descendet comitib⁹ angelis i
medium terre et adcedet ei flāma inextinguibilis
Et iurius angelorū timebit in manu⁹ ulsoz multa
tudine illam que monte arabescerit et circūdet
ab hora tertia usq ad uesprum et fluet sanguis
trecentus | Deletisq; omībus cupis impius solus
effugiet et pibit ab eo iurius sua | Hic est autē
qui appellatur antixpūs | Sed sepīm ipe mēbrorum
et contra uerū dimicabit et ulsus effugiet | Et
bellū sepe renouabit et sepe uincetur donec qdē
pho confectis oībus impijs debellatus et captus
tunc sedecim suoz luat penas | Sed et octi prin
cipes ac tyrānū qui contruerūt orbem simul ei
eo uincti adducētur ad regem et increpabit eos
et arguet et exprobrabit hijs factaora ipsoru
et dampnabit eos ac merito⁹ cruciatib⁹ tradet

ca. tui 39. m

38. m

53

Sic ꝛtmcta malicia ꝯ impietate ōpressa zequi
eset orbis qui per tot scula subiectus extoti ac
sceleti nefandā ptulit seruitutē | Non colentur
ulterius dij manufacti sz a templis et puluina
rab⁹ suis deturbata simulachra igm dabūtur et
aī domꝰ suas mrtalib⁹ arrebunt | Quod etiaz
sibilla aī ꝑphās congruens futurū esse ꝓdixit.
Desolem de pola ab rotoy cay ploitō. Contrect
autē simulachra hominꝰ et omes diuitiaz.
Illa hā habet. Contrent pola hominꝰ et o
pa vmilaz. Erythrea quoq; idem sponsit. Opa
autē deoꝝ humanis manibus facta ꝙrentur.
Et alia hā habet. Opera uo deoꝝ manu facta
cōburēt. | Post hec aperiētur mlti et resiz
gent mortui de quib⁹ iuditū magnū idem ipē ꝛex
ac deus facet | au suū⁹ pat iudicandi et regnādi
dabit maximā ptestatē | De quo iudicio et regno
apud erythream sibillam sic inuenim.
Oppo de kaytoico labe telos disinon. Cui autē et
iste dies acceptt fatale finem et m hominꝰ uicet
iuditū imortalis dei uenet sup hominꝰ magnū
iuditū et mtuū.
Idem apud aliam. tu tartaron de chaos depac. Tar
tarū autē chaos tunc ostendet mbians tra uenet
autē ad tribunal dei regis omis.
Et alio loco apud eandem. Oyranon. Celū terre
uolucns tre latebraſ apiam et tunc leuabo mor
tuos fatum soluens et stimulū mortis postea i
iuditū ducam iudicandi piorū atq; impiorū utū
uiorū. Nec tamē vmilis tunc a deo iudicabūtur
sz hij tantū qui sc̄i m dei religione usati | Nam qui
deū nō agnouerūt qui sentēna de hijs m absoluti
onez ferri nō potest iam iudicati dampnati q; sc̄i
sanctis lris contestatib⁹ nō resurrecturos esse mi
pios m iuditu | Iudicabuntur g⁹ qui deū sacrum
et fragora coꝝ id est mala opa aī bonis collata pō
derabūtur. ut si plura et grauia fuerint bona uis
tuq; deuitur ad uitam beatam | si autē mala supare
rint cōtempnētur ad penam. | Hic fortasse dix
erit quispiam. Si est imortalis aīa quō passibilis
inducatur ad penam sentiens | Si enī ob meritū pu
nitur sentiet utiq; dolorem atq; ita etiam mortē.
Si morti nō est obnoxia nec dolori quidem. Pas
sibus igr nō est | Huic questioni siue argumento
a stoicis ita occurritur | aiās quidem homīs pmanē
nec mēbrorū mortis in mēbrū resolui | sed eoꝝ
qui usti fuerint puras et impassibiles et beatas
ad sedem celestem unde illis origo est remeare | ul
in campos quosdam fortunatos impi | ubi fruantur
mirus uoluptatibus. | Impios uero qm se malis cupidi
tatibus inquinauerūt medias quādā grē mēt imor
talem mortalemq; naturā | et habē aliquid mixti
tatis ex contagione carnis | aiās delirosq; ac libidi
nibus addictę tenebrosam quēdam sedē tenebant
labemq; trenam. | Hec aī tempꝰ diuturnitate
primū inhesere cuius natura | reddi aiās ut si non
extinguibiles in totū qm ex deo sint | tamē cruciabi
les fiant per corporis maculā que pristinis meritis se
cum dolorib⁹ attribuit. | Quam sentētiaz poti⁹ sic
explicauit. Cum et supmo aī lumē uitā reliquit
nō tamē omne malū miserie | nec funditus omnes
corporee excedunt pestes pmtsq; necesse ē | multa
diu concretam modis molestare mirus exercētur pe
nis. uetustiq; malorū supplicia exprndūt | Hec ꝑ
modū uā sc̄i. Anima cum aī diuortiū fecit a cor
pore est ut aut idem ꝑphā putā. plenibus uentis
uoluctiq; similima sompno. q. spūs ē et ipsa te
nuitate meꝰ pceptibilis sz nobis qui sum⁹ corpora
les deo autē au subiacet posse oīa ꝙceptibilia.
Primū g⁹ diximus tantam esse dei potestatē ut
etiam incorporalia ꝙhendat et quadmodū uoluerit
efficiat. Nam et angeli dñi metuit qua cuiquā
ab eo possint menari rabili quodā modo | Et timo
nes reformidant q. torquētur ab eo ac punitē.
Quod g⁹ mirū si aī sint imortales aīe tamē pas
sibiles sc̄i deo | Nam aī in se nichil habeant solidi
et contrectabile a solidis et corporalibus nullaz
num pati possunt | sed qa m solis spiritibus unum
a solo deo tractabiles sc̄i | aī uirt⁹ ac substantia
spiritalis est | Sed tamē qm docuit nos sac̄ litere
quēadmodū impij pnas sc̄i daturi | Nam qua peni
m corporib⁹ contrahere uisus arcne inducet ut
in corporib⁹ piaculū soluāt | Et tū nō erit arbo illa
quā deus homīm supplicat hunc trene filie | sz inso
lubilis atq; pmanens mētis ut sufficiē possit cru
ciatibus et igni sempiterno | aī⁹ natura diuisa ē ab
hoc mūdo quo ad uite necessaria utimur qui mi
nuci⁹ matie fomite alatur extinguet. | Et ille ig
nis diuin⁹ per seipm semper uiuet ac uiget sine
ullis alimētis nec admixtū habet humi | sed ē pur⁹
ac liquidus et in aque modū fluidus | Non enim
ui aliqua sursus uersus urgetur sicut nī quem
libet terrem corpis quo tenetur et fim⁹ mētis⁹
exilire agit et ad celestē naturā aī turpidatione
mobili subuolare | Igitur idem dixim⁹ ignē vna
cremaq; ui et potēna cremabit impios ac zecrua
bit | et quantū e corporib⁹ absumet tantū zepnis
ac sibi ipse et mi pabulū subministrabit | Quod pte
m multorum tyci translulerūt. Item sine ullo ze
uresc̄tu corporū detrimēto aduret tñ ac sensū
doloris afficet | Sed et iustos aī iudicauerit tem
etiā igni eos examinabit | Cum quoꝝ prū ul' pm
tere ul' nullo pualuerint pstringētur igni atq; cum
burētur quos autez plena ustrina et maturitas ui
tutis mouerit ignē illū nō sentient | Habent emꝝ
aliq; in se quod vim flamme repellat ac respuat.
Tanta uis est innocētie ut ab ea ignis ille refugiat
at inoxius qui accepit a deo hanc potestatē ut
impios uiat. uultus obtempet | Nec tamen quisq;
putet aiās post mortē ptm⁹ iudicari | Nam omnes
in una cōiq; custodia detinētur donec temp⁹ adue
niat quo maxim⁹ iudex meritoꝝ faciat examen.
Cum quoꝝ fuit probata iustitia hij primū imorta
litatis accipient | quoꝝ autē prū et sceleta detec
ta nō resurgent | sz aī impijs in eadem tenebras
recurrētes ad ētna supplitia destinati | Figmenta
hec esse putauit quidā putant ignorātes unde illa
pete acceperint. nec negant hec fieri posse | Nec
mirū est illis ita uideri. Alte enī q. nos habet tri
duitur a poetis | Cui licet sint multo antiquiores
q. hystoria et oratores et cetā genera sceptoꝝ
tamē q. misterū dīm suarū mētū nescichant et
ad eos mentio resurrectionis future obscuroꝝ
ore putarēt eam uo temere ac leuiter auditam in
modū cōmētie fabule ꝓdiderūt. Et tamē item
testati sc̄i nō auctorē se ētū sz opinionē sequi ut
maxo qui ait. Sic mihi fas audita loqui. | Qui
us igitur uitatis archana in pte corruperint tri
pla uel eo uerior inuentus quo aī ꝑphetis in pte
consentiunt. | Quod nobis ad probationē rei sate

m m
ca. 40.

m m
ca. 41

est erori tamē corū subest ratio ī nulla. Haz aī
Phē assiduꝰ ratonibꝫ pdiazent uuiaturū esse de
mortuis filiū du et hec āuīciatio nō lateret qm
rectorem celi nō aliū putabant eē ꝙ ro-iem uidi
care apud inferos ionis filiū transiturū. sz tamē
nō applīmet aut liberū aut mātū q celestis pu
tantur sz deū qm et mortalis fuit et ustus uel
innocem ul caaum ul uiamātū. Corruperūt gr
poetica licentia quod carpant ul optimo uertitē
pr duīsa oza sermonesqꝫ uarios dissipata muta
ut Nam qd pactis apud inferos mille annis
iterū ad uitam reditu ceaecerunt marone tu
dicente Has omnes ī mille totus noluē p āños
letheī ad fluuiī deus euocat agmine magno so
licet īmemores supra et omnia reuisant rursꝰ
et reapiant in corpora uelle reuerti hec eos nō
fefellit q resurgent defuncti non post mille an
nos mortis sue sed ut restitui ꝙ iterū in utā
mille āīs aī deo regnent. Deus enī uenere
ut orbe hoc ab oī labe purgato redduat ustoꝝ
aīs corporib⁹ īnouatis ad sempiternā beatudinē sus
citet. Itaqꝫ pter aquā oblionis ueza sine exuuia.
Nunc uarro finxerunt ne quis illis opponeret. Cur
ergo nō meminerunt se aliqn uixisse aut q fuerint
aut qm gesserint. Sed nichilominꝰ tamē uisimile
nō putatur et sic totu uelut licentē ac fabulose sic
tm respuitur. Nobis autē de resurrectē affirmā
tibus atqꝫ docentib⁹ aīas ad altrīm uitā nō obli
tas sin sz in eodem sensu ac figura esse reditura
illud opponit. Tot iam secula transierunt quē
inqꝫ unus ab inferis resurrexit ut exemplo eoꝝ
fieri posse credam⁹. Ut enī resurrectio fieri non
pōt dnante adhuc īustitia. Hoc enī scio neqꝫ
horēs m ferro mlidys uenenis et affligitur īu
sti egestate carceribus tormētis ꝓplēptionibus.
Eo accidit ꝙ iustitia īusta est ꝙ aīes qui deū seq
uolunt nō tm nō odio hītur sed ueritatis oīb⁹
ōtumelijs et excruciatur multiplicia gne pnarū
et ad impios cultus manufactoꝝ deoꝝ nō toē
aut uitate sz nefanda corporū lacerationē aggūtur.
Cum igr oportet ad hec eadem resurgē aut reū
ti horēs ad uitā m qua tuti esse nō possunt. Cum
g⁹ iusti iules habeātur tam facile tollātur quo
putem⁹ futuroꝝ finisse siquis ab inferis rediens
uitam post hominꝫ cepisset. Inferetur ꝓfecto
ab oculis hoīm ne ulo eo ul audito deos unusqs
relinqrent et ad um⁹ se deū cultū religionem ꝙ
coniterent. Ergo semel facta resurrectionē nem
est. aī malū fuit ablatū qm eos qui resurrexerit
nec mori iam ultra⁹ nec nocere ullo mō possit.
ut beatum possint agē uitam quoꝝ mors reli
uata est. Poete uo aī sarent hoc solū malos oī
bus redundare oblionis amne nduxerūt ne
malorū ac laborū ac malorū memores animas
reditu ad superos reassumerent. Unde uirgilius
O pater an ne aliquas ad celū hinc ire putidū
est sublimes animas iterūqꝫ ad tarda reuin corpa.
Nunc duas miseras tam dira cupido. Ignorabāt
eni quo aut quādo id fieri oportaret. Itaqꝫ rema
sa eas putauerunt et denuo ad uterū reuolu
atqꝫ ad nfantiaz regredi. Unde etiā plato de aīa
disserens ex hoc aut. posse cognosci aīas ee īmor
tales atqꝫ diuinas q m pueris mobilia sē mgena
et ad discendū facilia. q ea q discant ita celeriꝫ

rapiant ut nō tunc primū discē illa uideant sz re
cognoscē atqꝫ remmsci. In qua ur sapiens poeta
neptissime credidit. Non igitur renascētur quod
fieri nō potest sed resurgent et adeo corporibus
induētur. et porro iuste factoruqꝫ oīm memores
et in bonis celestibus collocatis ac fruētes ioāditā
te īnumerabiliū copiarū presentis dei gr agent
qd malū omne deleuerit. qd eos ad regnū utrūqꝫ
ppetuā sustulerit. Qua. i. resurrectē manifesti
philosophi quoqꝫ diē aliquid conati sē tm corrup
te q poete. Nam pythagoras transire aīas ī noua
corpora disputauit. sz neptē. q ex hoibus in pe
cudes et ex pecudibus in homines et sepīs ex eu
dem esse repatī. Melius chrisippus qui Tarro
aut fulgure pretiat stoicoruꝫ qui in libris quos de
prouidentia scripsit aī de īnouatione mūdi loqr
hec intulit. Τον τον θεον τους εθονους. Quod
cū ita sit appareat nichil esse impossibile etiā nos
post exactissimum nīm iterū in hanc eandē uite
tus temporū in hunc restitui statū in quo nunc
esse uidemur. Sed nos ab humanis ad diuina
reuocemus. Sibilla hec dicit. Ὑστερος ποτον χρο-
νον. Erit enī difficile credere omē hoīm genus. Sed aī
iam mūdi et mortaliū uenerit iudicii quod deus
ipse facere iudicauit impios simul atqꝫ pios. tunc
primū impios quidem in igne ac tenebras mittet
qui autē pietate tenuerit iterū uiuent in terra
bus deo dante honorēqꝫ simul et utā eis.
Quod si nō modo poete sed etiā uates et ppḥe
et phi anaxalm mortuoꝝ futurā esse cōsentiūt
nemo qrat a nobis quēadmodū fieri possit. Nec
enī diuinorū operū reddi pōt ratio. Sed si a pi
apio deus hoīem nesao quo īenarrabili mō ītimꝰ
creauit ab eodem institui uetere⁹ posse q nouī
fecit. Nunc reliqua subnectam. Venet igr sūm
et maximi dei filius ut uiuos ac mortuos iudicet.
Sibilla testatur atqꝫ dicēte. Ραισες χαι χαν
εστεο θεοτον. Nam tunc de mortaliū nume
cōfusio erit ipse oītenens aī uenerit in tribu
nali iudicare uiuoꝝ mortuoruqꝫ aīas z mūdus
omnē. Verū ille tū misertus īustitiā iudiciuqꝫ
maximū fecerit ac iustos qui a principio fuerūt
ad uitā restauauit mille āīs mt hoīes iustabit
eosqꝫ iustissimo imperio regret. Quod alibi Sibilla
uaticinans furensqꝫ proclamat. Χαιρε δε μοι με
ροπες βασιλευ. Audite autē me hoīes vere est
seculi princeps. Tunc qui erunt in corpib⁹ uiui
nō morientur sed per eosdem mille āños īfirmā
multitudinē generabunt et erit solubilis eorum
sāi et deo cara. Cum autē ab inferis iudicabit
hos perierunt uiuentibus uelut iudicio. Genuit nō
extinguētur oīno sed quidam relinquētur in uic
toriaz dei ut triumphentur a iustis ac subiugēt
ppetue seruituti. Sed tam tempus etiā principis
demonii qui ē machmatoz omīm malorū cathenis
uinciet et erit in custodia mille āīs celestis
imperij quo iustitia in orbe regnabit ne qd ma
li auersus populū dei moliatur. Post aut aduē
tū congregabūtur iusti ex oī terra pacto qꝫ iudi
tio cautus sēl cōstituet in medio tre in qua ipē
conditor deus aī iustis dnantib⁹ cōmorabit. Quā
cautatem Sibilla designat aī dicat. Καν ρο
λιν εν εφρεσε θεος. Et urbem quā fecit deus
eam fecat clamorē altus atqꝫ sole et luna

ca. 94

Tunc auferētur a nūdo tenebre ille q̄bus olim
tuntur atq; obcecantur celū et luna claritatē solis
capiet nec minuetur ulterius | sol autē septies
septies tanto q̄ nūc est clarior fiet | terra uō ap
ziet fecunditatē suā ut ubērimas fruges sua spē
te generabit | Fupes montiū melle sudabūt · per
rivos lacta decurrent | et flumina lacte mundi
bunt · Mundus denq; ipse gaudebit · et omnis
rezū natura letabitur exepta et liberata dom
no mali et impietatis et sceleris et erroribus.
Non bestie per hoc tempus sanguine alent · non
aues preda sed quieta et placida erunt omnia ·
Leones et mituli ad pēsepe simul stabunt · lupus
ouem nō rapiet · tamē nō uenabitur · anapites
et aquile nō nocebunt | infans cū serpentib⁹ ludet ·
Demq; ai fient illa que poete aurei temporib⁹
fuū esse iam saturno regnāte dixerūt | Quoru
error hinc exortus est q̄ pphete futuroz pleiq;
sic pferunt et cuncti quasi iam pacta | Visi
ones cū vino spū offēbantur oculis eoū | et in
debant illa in conspectū suo quasi fieri ac timma
ri | Que uaticinia eoū cū paulatim finia iuls
gulset qui apham a sacēto ignorabant | quia
tenq; dicūtur completa esse iam uetib⁹ seculis
illa omnia putauerūt · que utiq; fieri cōpleriq;
non potuit homine regnāte | Cū uō deletis reli
giosb⁹ impijs et scelē compresso subiecta erit do
tera · Letet et ipse matu nectar nec nautica
pinus · Mutabit mēses oīs fetet omnia tellus ·
Non rastros pacietur humus non vinea falcem ·
Robustus quoq; iam taurus iuga soluet arator ·
Tunc etiā molli paulatim flauescet campus arista ·
Incultisq; rubens pendebit sentibus uua ·
Et duris quercus sudabunt roscida mella ·
Nec uarios discet mentiri lana colores ·
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti
murice iam tyrio mutabit uellera luto ·
Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos ·
Ipse lacte domū referent distenta capelle
vbera nec magnos metuent armenta leones ·
Que postq; sclōrū cecidit cacumina phe
bus · Exhinc iam sic ait · Deficiet tibi
agnes | Nec lupi cū agnis in montib⁹ dimicabūt
herbamq; bidentes | Cū hedis pascētur | ursi cū vi
tulis simul omnibusq; animalibus et cacumor⁹ leo
edet palcas apud presepia · cū infantibusq; dra
chones sine matribus dormient · | Et alio loco
de libertate rezū · Et tunc grandū magnū deus
hoīnibus dabit · Nam et terra et arbores et immue
rabilia terre pecora dabunt fructū uerū hoīnibus
vinū dulciq; melius et candidi lactis atq; frume
ti quod ē hoīnibus pter oīa optimū · | Et alia
eodem mō · Priorū autē solū sanctū terra hec
oīa ferret fluentū mellis de petra atq; de fonte
et lac immortalitatis manabit omnibus uiris ·
Venient itaq; homines trinoctialissimā utā et o
piosissimā et regnabunt cū deo patre et regel
gentiū uement cū domus et munerib⁹ ut adu
rent et honorificent regem magnū | cuius nomē
erit pclarū ac uenerabile omnibus natiombus
que sub celo erunt | et regibus qui dnābunt in
terra | Hec sē que a prophetis futura dicūtur ·
Quoru testimonia et iba ponē opus ēnō dixi
qui essē infinitū nec tantū rerū multitudinē mē
sura libri capet tam multis uno spū similia di
centibus simulq; ne fastidiū legentibus fiet si ea
omnibus collecta et translata congregem | preter
ut ea ipsa que dicerem nō uris sē alienis potiss
mū litteris cōfirmarem docereq; nō mihi apud
nos uerū ena apud eos ipsos qui nos insectantur
uirtutē consignatum teneri quā recusant agnos
Qui autem diligētius hec uoluit scire ex ipso
fonte hauriat et plura q̄ nos in hijs libris com
pleri sum⁹ admirabilia reperiet | Poterunt
nūc requirat q̄ illa que dixim⁹ sint futura ·
Nam superius ostendi completis annorum sex
milibus mutationē istius fieri oportē et iam appi
quare summū illum cōclusionis extreme diem ·
De signis q̄ diem sē a phis licet noscē · predixe
runt eni signa quib⁹ cōsummatio temporū et ex
pectando sit nobis nō singulos dies et timenda ·
Quando tamē compleat⁹ hec summa uarie hij q̄
de temporib⁹ sōpserūt colligentes ea ex litteris
seis et ex uarijs hystorijs q̄rtus sit numer⁹ an
norū ab exordio mūdi | Cum licet uarient et
aliq̄tus numeri eoū summa dissentiant oīs tū
expectatio nō amplius q̄ ducentorū uterē anno
rū · Etiam ipse declarat lapsū tēporis breui fore | nisi q malum urbe roma mehi ista
uidetur esse metuēdū · Et uō cū apud illud or
bis ceciderit Et pyam esse cepit · q̄ sibille fore
aiunt quas dubitet uenisse iam finē rebus hu
ius orbiq; terre | Illa illa est aurea que adhuc si
lentium omnia · Precandusq; nobis et adorandus est
deus celi · si tamē statuta eius et placita differri pos
sunt · ne putam⁹ citius | q̄ tyram⁹ ille abhominabilis
uenerit qui tantū furoris moliatur ac lumē illud
effodiat | cui⁹ interitu mūdus ipse lapsurus est ·
Nunc ad ea exequēda retractemus que tempore se
quitur si⁹ | Verum⁹ paulo ante in principio regni sancti
fore ut adeo principium dominū imaginatur · sed idem
cū mille annis regni hoc ē septē milia expleri tempus
soluetur denuo | et custodia carceris exibit atq; omnes
gentes q̄ tunc erunt subditione ultorū conterrebit
ut inferant bellū sedi sanctorum · Et colligentur ex omni
orbis terre innumerabilis populis nationū et obsidebit
et arabitabit castra | Tunc uenient nouissima illa
dei super gentes et delebit eos usq; ad vnū ac
primū concutiet terram quā ualidissime | et a motu
eius trementur montes syrie et subsidient valles ·
abruptū | et murus omnis cuctarū cruabit | Et sta
tuet deus solem triduo ne oriatur et inflammabit
cū et delebit eius nimios et adustos magna
supra rebelles et impios populos | et imbres sulphuris
et grandines lapidū · et guttur ignis · Et liquescent
spūs eoz in calore et corpora conterentur in gradine
et ipsi se inuicem gladio feriente | Replebūt montes
cadauribus | et campi opient ossibus · populus autē
dei tribus illis diebus cauernis terre occultabitur ·
donec ira dei adūsus gentes et exinū iudicū finiat
nemus | Tunc exibunt usq; de latebris suis et fue
ment oīa cadauribus atq; ossibus tectum | Sed et ge
nus omne impiorum radiatim interibit | nec erit in hr
mundo ulla iam natio amplius preter solum genus de
Cum per annos septem preterierit ciuitas exibit
exercitus de montib⁹ lignū | ex armis gentium ignē
tus | et erit iam nō bellū sed pax ac requies sempi
terna · Cū uō completi fuerint mille anni renouabi
tur mundus a deo et alia cumplabunt⁹ | et terra
mutabitur | et transformabit deus hoīem in similitu

dñē angelorz / et erunt candidi sicut nix et ista
būtur semp in conspectu omipotentis · et duo suo
sacrificabunt et separent metipm / Eodem tpe fiet
secunda illa et publica oim resurrectio etiam m
qua creabunt mpi ad eruciatus sempiternos ·
Hij st qui manusneta coluerūt qui dñz nidi ac
parentē ul' neglexerūt ul' abnegauerūt / Sed et dūs
illorū aī ministris suis comphendentur ad pnāqz
dampnabitur aī quo pariē omnis turba impiorum
pro suis meritis in conspectu angelorū atqz
iustorū ppetuo igne cremabitur metipm / Hec est
sca doctrina scōrū pphārū · quā xpiani sequimur
Hec nra sapiētia quā ista qui ul filosofia colunt
ul' manem philosophiā tuentur tūqz stultitiaā uaī
utrumqz dicendi / qz nos defendē hanc publice at
qz assere nō solem⁹ deo iubente ut quieti ac silen
tes archanū eius in abscondito atqz intima nostraz
cōscaām teneam⁹ / Hec adhuc istos ueri pphanos
qui nō discendi st arguendi atqz illudendi gra
melement deū ac religionē eius ipugnant prima
a contentione arcem⁹ / Abscondi enz regi qz iuste
dñi qz fidelissime oportet maxie a nobis q nomē
fidei gerim⁹ · Verū illuz hanc tuaturmtutē inim
ueluti malā conscientiaz eminātur / Vnde etiam
qualdā execrabiles opiniones de pudias et inocē
tibus figunt et libenti hist que finxerūt credūt
Quoniā transis ppositu opis septē spacijs ad
metam puecti sum⁹ superest ut exhortemur omēs
ad sui sapiendā aī ua religione sapiāz / Cuius ius
et officiū in eo utiuz / ut cōtemptis terrestrib⁹ et
abiectis erozib⁹ quib⁹ antea tenebamur fragilib⁹
seruiētes et fragilia cōapiscētes / ad etna celestis
thezauri pmia dirigamur / Que ut aptius possim⁹
qz pmū omittendi st huius pūtus utre alliabiles uo
luptates que aīas hoim pnitiosa suauitate delini
unt / Quanta feliciaz existimāda e subito actum
hiis laboribus tre phisa ad illū eqssimū iudicez
parentēqz indulgētissimū / qui pro laborib⁹ zeqem
pro morte uitam / pro tenebris claritatē pro tre
mis ac breuib⁹ bonis etna et celestia largiat / an
qua uicerit acbitantes et miserie quas pertimuz in
hoc mūdo facientes opa iustitie cōsecuti et eeqzu
nullo modo possint / Proinde si sapiētes si beati
esse uolum⁹ cogitanda et ppnēda nobis st nō tū
terrestriana illa molendū esse usqz in pusillino uapu
landū habende compedes / sed hist multo atrociora
carcer athene tormēta paciēda / sustinendi dolēs
morsqz demqz ipsa et susapiēda e et ferenda aī luq
at consciētie nre nec fragilem ipsaz uoluptatem
sine pena nec utiuz sine pmio forte / Inuisos g⁹
oportet opam dare ut ul' se qz pmū ad recti uiaz
dirigant uel suscepto opatusqz utinub⁹ hui⁹ uite
laboribus pacient exactis cōsolatore deum habe
mereātur / Pater cui nō ac dñs qui cōdidit fir
mauitqz celū qui solem aī ceteris sydrib⁹ illuxit ·
qui libratū magnitudine sua terram uallauit mōtib⁹
mari circūdat annub⁹qz distinguit / et quicqz e in
hoc ope mūdi conflauit ac pfecit / e nichilo pspe
re creaturis hoim ducem misit qui nobis uiaz
pandret / Hunc sequam⁹ omēs · Hunc audiam⁹
Hunc deuotissime pream⁹ qui solus ut ait Lactā
uertigias hoim purgauit pectora dicens / et sine stu
tuit torpedine atqz timoris expsuitqz bonū sū
mū quo tendim⁹ omis · / quo forez atqz uias mon
strauit limite puo qua possem⁹ ad id recto conten
dē cursu / nec monstrauit tantū sz etiā pessit ne
quis difficultatis gra iter iturus horreret / Desce
datur si fieri potest uia poticnis et fraudis i qua
mors uoluptatis illecebris adopta celatur / Et qsto
anus quisqz in senectute iuuentutis approprinquare
cernit illi diem qui sit ei et hac uita deigrandum
cogitet qz purus abscedat qz innocens ad iudicii ue
niat / nō ut faciūt quida ceas mēb⁹ mei qui iam
defiacentib⁹ corpis uiribus in hoc admonēt⁹ istatus
ultime necessitatis ut auidius et ardētius hauriē
dis libidinibus intendant / Qua ex uoragine libi
se quisqz dū licet dū facultas adest seqz ad deū
tota mēte conitat ut illi diem securus expectet
quo preses dūs qz nidi deus de singulorū factis
cogitationib⁹qz iudicabit / Quecūqz expertūtur non
tñ neglegat / sed et fugiat prioreqz aiam suā iudi
cet qz bona istis fallacia quoru mēto et caduca pos
sessio est / Vigilant emi condie et multo uelocius
cernit qz mitrauerant / Et tamē si nobis usqz ad
ultimū liceat istis frui / alys certe relinquēda st ·
Nichil nobiscū ferre possum⁹ nisi utinā bene atqz
innocenter actum / Ille ad dei cognitus · ille opule
tus aduenet an astutus · Continēta · inscia · diuina
pacia · casta · fidei / Hec est hēditas mā que nec
empti quisqz nat nec translatu ad alterū potest ·
Et que est qui hec bona parare et acqrē sibi uelit
Veniant qui eluunt ut celesti aqua saturati sem
piternā famem pellant / Veniant qui sitiūt ut aquā
salutarem de plenissimi pectoris fonte plenissimus fluen
tis trahant / Hoc adhuc atqz potu dei et cecu in
debunt / et surdi audient / et muti loquētur · et clau
di ambulabunt · et stulti sapient · et egroti uale
bunt et mortui reuiuiscent / Quisquis enim ad
ruptelas terre uirtute calcauit / hunc arbitrer ille
sūmus et uerax ad uitam luceqz pmia sublimabit ·
Nemo diuicias nemo fulcab⁹ ul' facultatib⁹ nemo
eni regia potestate confidat / istu⁹ inoxiam non
faciet · Nam quacūqz ratione hoīs abiecit ac pe
tia secutus seipse in humū prostrauit tanqz deser
tor dñi et imperatoris et prie sui pimetur / Inten
dam⁹ ge uiscera que nos inseparabiles comes ad deū
sola perducet / et dū spūs hos regit artus infir
gabili milicia deo militem⁹ stationes uigilesqz
celebremus / Congrediamur aī hostē que nouim⁹
fortē ut uictores ac deuicto aduersario triumpha
tes pmiū iturus quod ipe promisit a dño obsequan-

Firmiani lactanci institutionū diuinarū
aduersus gentes liber septimus de uita beata
explicit ·

Augustinus in libro · xx · de ciuitate dei ·

Nullus ul' negat ul' dubitat per xpm vitam
tale quale sacris litteris pnūciatur uenturū
simū futurū esse uditui / nisi qui eisdem
litteris nescio qua incredibili animositate seu ce
citate nō credit q iam uerissimam suam orbi demon
strauit terrarū / In illo itaqz uidimo ul' ora illud
uditui hac hmōi diam⁹ esse uerissimū · Helpam thes
bitē finem uitroni antepin pscaturi / xpm uidica

turū mortuorū reſurrectionē · bonorū malorūq; di
ūpnionem · mūdi cōflagrationē · eiusq; renouatio
nem · ¶ Que oīa quidem uēturā esse credendū est
quibus modis et quo ordine uenant magis tunc
docebit rerū scientia q̄ nūc ad pfectū hominū
intelligēcia ualet cōsequi · ¶ Eruditio tamē eo quo
a me cōmemorata sit ordine esse uētura ·

¶ Incipit liber lactancij de ira dei ·
Capitulum primū ·

Animaduerti sepe ronate plimos
ro existimare qđ etiā nō nulli
phorū putauerūt non musca
rū qđ ul' benefica sit tm̄ mō
diuina natura nec aliq̄ nocē
plurantissime atq; optime con
gruat potestati ul' certe michil curet oīno ut
neq; ex būficētia cuis quiq; bonus fuerat ad
nos neq; ex malefictia quiq; malus · ¶ Quorū error
q; maximus est et ad euitandū ute humane statui
spectat coarguēdus est a nobis ne et ipē fallacis
impulsus auctoritate hoīm qui se putant ee sapi
entes · ¶ Nec tamē nos arroganres sum⁹ ut gphēsaz
urō ingenio uitatem gloriemur · sz doctrinā dei se
quimur qui sare solus potest et reuelaē scientia ·
¶ Cum⁹ doctrine phi ceptes existimauerūt nām vere
conuictura posse deprehendi qđ nequaq̄ fieri pōt
q; mens hois tenebroso corpis tomalio ēāsep
tu longe a ueri pspectione submota ē · et hoc dif
fert ab humanitate diuinitas qđ huānitatis est
ignoratio diuinitatis scientia · ¶ Unde nobis aliquo
luce opus est ad depellendas tenebras quibus ob
fusa est hois cogitatio qm̄ in carne mortali agē
tes nostris sensibus diuinare nō possum⁹ · ¶ Summē
autem mētis humane deus est · quē qui cognouit
aut impetus adnuserit illuāto corde misterium
ueritatis agnoscet · ¶ Renouato autē deo celestiq;
doctrina oīa erroribus plena sē · ¶ Fecteq; socratez
cū essz oīm phorū doctissim⁹ tamē ut ceterū argu
erer insaentiaz qui se aliquid tenere arbitrabāturz
aut se michil scire nisi unū qđ michil sciret · ¶ Intellexit
cū doctrina illam michil habē in se certi nich ueri
ut nec putabant quidem simulauit ipsaz doctrinā
ut alios refellerer sed uidit ex pte aliqua uitatē
restitutaq; est etiam in uiditio sicut tradit a pla
tone q; nulla essz humana sapia · ¶ Ado doctrinam
q̄rtū phi gloriabant contempsit deruit abiecit
ut ipm̄ pro sūma doctrina profitētur q; michil
scire diuinasset · ¶ Si g⁹ nulla est sapia humana ut
socrates docuit ut plato tradidit appareat esse
diuina nec ulli alij q̄ deo uitutis notiaā subiacē
deus igitur noscendus ē in quo solo ueritas est ·
Ille uidi parens et conditor rerū qui oculis nō
uidetur mente uix cernitur cui⁹ religio multi
modis impugnari solet ab hys qui neq; ueram
sapiam tenē potuerunt neq; magnū et celestis
archanū oprehendē rationē · ¶ Nam ai sine gradus
multi per quos ad domicilii uitatis ascēditur nō
est facile cuilibet ruere ad sūmū · Caligātib⁹ enim
uitatis fulgore luminibus qui stabilem gressum
tenē non possunt reuoluūtur in planū · Primus
autez gradus ē intelligē falsas religiones et ab
icere impios cultus deorū humana manu fabrica
torū · Secundus uo pspicā aīo q; um⁹ sit deus sūm⁹
cui⁹ potēs ac prudentia efficit a primordio mūdū
et gubernet in posterū · Tertius cognoscē misterū
cuius ac uitutū quem legunt in terram quo deinde
liberari ab errore quo implicati tenebraū forma
tiq; ad ueri dei cultū tuitiaz dissereniuz · Ex
quibus omnibus gradibus ut diximus pron⁹ est lapsus
et facilis ad ruinam mīs pter manifesta stabili
tate figūtur · De primo gradu cōstat eam uidem⁹
qui ai falsa intelligant tamē ueri nō inueniūt ·
contemptiq; tremis fragilibus q; simulachris
nō ad colendū se deū conferunt quē ignorant
sz mūdi elemēta mirātes celū terram mare solē
lunā cetūq; astra uenerāturz · Sed eorū ipertia
iam coarguim⁹ in secdo diuinarū institutionum
libro · De secūdo uo gradu cōstat diam⁹ autē qui
ai sentiant unū esse summū deū · idem tamen a
phis uetusti et falsis argumētationib⁹ capti
aliter de illa unica maiestate sentiūt · q; uitus
habet · qui aut figurā negant hre ullaz dei · aut
nullo affectu cōmoueri putant · qa sit oīb⁹ affectib⁹
imbecillitatis que in deo nulla est · De terao uero
his pcipitātur qui ai scient legunt dei eundem q;
diuinum et imortalis templi conditorē tamē aut
nō cognouit ai aut aliter accipiunt q; fides postu
lat · Quos cepte iam refutauim⁹ in q̄rto superiori
libro et refutabim⁹ postea diligētius ai respōnt
ad omnes sectas cepim⁹ que uitute dei dissipat
poterūt · ¶ Nunc uo contra eos disserimus
qui de secdo gradu lapsi prava de summo deo sē
tiunt · ¶ Iunt enī quidam nec g̃tuitari eū aliq̄
nec uitalem sed seruū et quetū imortalitatis
siue bonis pfru · Alij uo nullam tollunt gratiam
relinquūt · deo naturā enī summa uitute pditurē
ut nō maleficium esse debeat · ¶ In omib⁹ phi de ira
sentiūt · de gra discrepant · sed ut ad propositum
materiā pri ordine discendat oro · humanoi fra
gilitas nobis et sequēda pcepta est · ai duisa et
repugnātia sint ira et gra · ¶ Aut ira tribuēda
est deo et gra detrahenda · aut utriq; parte
tribuenda · aut neutri detrahēdū · ¶ Aliud amplius pter hec
michil potest aptē natura ut necesse sit i uno
uerbo aliquo ueri quod q̄rimus inuenire · ¶ Constitu
tem⁹ singula ut nos ad latebras uitatis et rō
et ordo deducat · Primū aliud nemo de deo dig⁹
umq̄ putauit eū tantūmō et gra nō mouere · sit
enī discōuenens deo ut eiusmodi putāte sit p
ditus qua uocat et obsit prodesse uo ac bene
facē nequeat · ¶ Que igitur ratio que spes salu
tis hoīb⁹ appetitu est si malorū tm̄ mō auctor ē
deus · ¶ Qđ si fit iam maiestas illa uenerabilis
nō ad iudicis potestatē cui licet seruare ac libe
rare sed ad tortoris et carnifices officiū detru
citur · ¶ Cui autē utram⁹ nō mō mala esse i rebus
humanis sed etiam bona utiq; si deus ē auctor
rem esse altēm necesse ē · qui contraria deo faciat
ei deū nobis bona · Si est quo nomē appellandū ē ·
Cuius nobis qui male facit notior est q̄ ille qui
bene · Si autē michil potest esse pter deū · ab qua
surdū est et uanū putare dīna potestatez ✝
michil est mali⁹ michil melius · nocē posse · Et ideo
nemo extitit qui audēt id dicē qr nec rationē
habet nec ullo mō pōt credi · ¶ Qđ qua quemt
transcam⁹ et ueritatē alibi requiramus ✝

ca.m 3.m

Quod sequit de scola epreau est | siaut uam in deo non esse itu ne grām quidem. Nam aī putauit epreaus alienū esse a deo male facē quod et alteri accidit plerūq; nascatur | Addunt ei etiā būfiacē tiam | qm uidebat consequens esse ut si habeat uam deus hāt et grām | Itaq; ne illi utili gaudeat etiam utilius sciat expers. Et hoc inquit beatꝰ et incorruptus est qui nichil curat neq; ipse habet negotiū neq; alteri exhibet | Deus igit nō est | si nec monetur quod est pruī ignē | Nec fiat aliquid impossibile hoī qđ est pruī | si oīno nullam habet uoluntatē nulliꝰ actiū nullā tem pꝰ administratione que deo digna sit | Et que ma ior que digneꝰ administratio deo assignari pōt pꝰ mūdi gubnatoꝛ pꝰ cura uacatiꝰ maxime pꝰ gnis humanū an oīa terrena subiecta sint | Nec igit in deo pōt esse beatitudo si semp quietus et imobilis torpet si pcautibus surdus si cōle tibus cecus | Quid tam dignū tam pruī deo pꝰ prouidentia | Sed si nichil putat amisit aīa diuinitatē | Quid g totum uim totū deo sbam tollit | quid aliud dicat nisi deū omnino nō esse. Democ agaraus tullius a possidonio dictū refert id epicurū sensisse nullos deos esse | Sz ca q de dns locutus sit | depellendꝰ iudicis causa dixisse utiq; ille illū deos zelmque | ne autē ipsa tollere quos nullus motus nullū tribuit officiū | Quod si ita est. quid eo fallatius quod a sapiēte et grauissimo debet esse alienū | Hic uo si aliud sensit et aliud locutus est | quid aliud appellandus est qꝫ deceptor bilinguis malus et appetens stultus | Sz nō erat illustris tam epicurꝰ ut fallendi studio ita loqrētur | aī hec etiam sēptis ad etnā memoriam consignaret | Iducetus aīm a primapio uerū similitudinē umꝰ sententie necessario in ea que sequebantur incurrit. Prima aīm sententia fuit uram in deū nō quemquā | Quod aī illi uerū et inexpugnabile uidē tur nō potuit consequēta cernere qui imo affectu amputato etiaꝫ actos affectus adimē deo necessitas ipsa cogebat | Ita qui nō irascatur uti qꝫ nec gnā monetur. qđ est nec cōtrariū | Iam si nec ira in eo nec grā est | utiq; nec metus nec letitia nec misericordia | Una est aīm motio omnes affectibus | una cōmotio que in deū caderē nō potest | Ex si nullꝰ affectꝰ in deo est qꝫ quitqꝫ afficiatur ībecillū est | ergo nec cura ullius rei nec prudētia est in eo | Hinc usqꝫ pueniunt sapientes hoīs disputatio | Deum quē sequūtur obtineant salicet qꝫ nec cura sit i eo nec prudentia | ergo nec cogitatione aliquā nec sensum in eo esse illum quo efficiatur ut nō sit oīno. Ita aī gradatim descendisse in eīmo gradu restitue quia iam pāpertī uidebat | Sed quid prodest ten ausse ac pudū dissimulasse | Necessitas illū uel mutus cathedra egit. Dixit enī qꝫ noluit qꝫ ar gumētū sic ordinauit ut ad illud quod cauebat necessario deueniret | Dixit igit quo pacto una sublata et deo adempta | Denqꝫ aut nullꝰ credit aut ad modū paua | et quidē scelerati ac mali qui speraut premia sua impunitatē | Qđ si et hoc falsus īuenitur nec uram in deo esse nec gram | uenamꝰ ad illud quod tco libro post

tū est. | Existimāt stoici et alij nō nulli ali quē melius de dīuitate sensisse | qui aiunt grām in deo esse | uam nō esse | Fauorabilius ac pclius orō nō adē in deū hanc animi pusillitatē ut ab ullo se ledi putet qui ledi nō pōt | ut qđ etiā illa et sāī maiestas conatetur pturbetur insa mat qđ est trene singlitatis | Iram enī quoniā nem mentis esse ac pturbationē que sit a deo aliena | Qđ si hominē quoqꝫ qui modo sit sapiēs et grauis ira nō deceat | si quidem aī in animis auisqꝫ madet uelut seua tempestas | tantos exa tet fluctus ut statū mentis īmutet | ardescant oculi. os tremat. lingua turbet. dentes concrepent alterius uultū macules | nūc suffusus rubor nūc pallor ~~rubescens~~ alescens | qđ magis deū nō deceat quis se da mutatio. | Et si homo qui hēat imperiū ac pōtem lite nocat per uram sanguinē fundat urbes subuertat. pplos deleat. prouīcias ad solitudinē re digat | qđ magis deum qui hēat omnis gnis humā ni et ipsius mūdi potestatem pruīnī fuisse uni uersa credibile sit si nascētur | Abesse igit ab eo tam magnū y tam pniciosis malis oportē | Et si absit ab eo ira et conatus quia et deformis et nociua est | nec quēq; malefaciat | nichil aliud supē nisi ut sit leuis tīnquillo spūs būfico gsernator | ita enī demū et eīs amīs patet et optimus maximus diat potest quod expetit dīna celestisq; natura | Nam si mē hoīes laudabile iudex pro esse putus qđ nocē inuisiare qđ acerbē. saluaē qđ pdere | nec īmerito inocētia mē iustitiā numera tur | et q hec fiat diligēter pficitur ornat būdic tis omībus uotis celebrat | Denique ob meritū et būfitia deo similimꝰ iudicatur | qđ magis ipm dm patē diuinis pfectisq; ītuitibus pcellentē atq; ab omni terrena labe submotū dīnis et celestib⁹ bū fiat omē genus hoīm pmeret. | Placate istu pliarit diatur et multos illicat ad credendū | sed qui hec sentiūt ad uerum quidem spūs acce dunt | sz in pte labūtur natura rei paū cōsite rantes | Nam si deus nō irascatur impie et iustis nec pios utiq; iustosq; diligit | Ergo cōstantior ē error illorū qui et iram sil et gram tollunt | In rebus enī duisis aut utranq; partem moueri necē est aut neutram | Ita qui bonos diligit et malos nō odit | nec bonos diligit | quia et diligē bonos ex odio malorū uenit. et malos odisse ex bonor auctore descendit | Nemo est qui amet utrum sine odio mortuo nec appetit luce | nisi qui tene bras fugit | Ideo natura istu connexa ē ut alte rū sine altō fieri nequat | Si quis dnō habens in familia seruos bonū ac malū nō utiq; aut ambos odit aut ambos būfiacē et honoē psequit. | Quod si fuaat et nequus et stultus est. Sed bo nū et alloquit amice et ornat. et domui ac familie suisq; rebus oībus pfiat | malū uero maledictis ulceribus nuditate fame sitī com pedibus punit ut et hic exemplo artis sit ad nō peccandū et ille ad pmerēdū | ut alios me tus cohercat alios honor prouocet | Cum g dili git et odit. qui odit et diligit | Sunt enī qui diligi debeant. sī qui odio habeāt. Et siaut is qui diligit confert bona in eos quos diligit. ita qui odit irrogat mala hīs quos odio habz. Qđ

ca.m 4.m

ca.m 4.m

argumētū qua uerū est dissolui nullo pacto pōt
Vana g̃ et falsa est sentēna corū qui altiꝰ putā
hunt nō minꝰ illorū qui utrūq; retrahūt Sed
illi ut ostendimꝰ ex pte nō erant Sed id quod
melius est ex duobus retinent Hi uo quos rō
et ueritꝰ argumēti huiꝰ induxit falsa ōmino sus
cepta m maximū errorē adduxit Non enī sic
oportebat eos argumētari qua deus nō uult ꝯ
g̃ nec gr̃a cōmouetur Sed uta q; deus gr̃a cō
mouetur g̃ et uult ꝯ g̃ et uult Hi g̃ errī et indubita
tī fuissent nō uana dei tūc ad illud altiꝰ ueni
ri ẽt necesse Cū autē magis sit ambiguū de
ueritate nec manifestū de gratia absurdū ē ex in
certo errī uelle subūtere aī sit promptus de
errīs meritis firmare Hec st̃ de deo phorū sūt
aliud p̃terea michi quisq; dixit Qz si hec que
dicta st̃ falsa esse dep̃hendimꝰ nullū illud exāmi
supest in quo solo possit ueritas inueniri quod a
phīs nec suscepti est umq; nec aliqn desiderā.
consequens esse ut uanitatē deus qn̄ gr̃a cō
moueꝫ Hec tuenda nobis et assērēda sentēna
est In eo enī sūma omīs et cardo religionis
pietatisq; usatur Neq; honos ullus, debet p̃
deo si michi p̃stet uolenti nec ullus metus si
nō uanitatē nō uolenti Cū sepe phī per ignorā
tiam ueritatis a uoē deuiauerūt atq; in errorē
deuenerūt inextricabiles id enī solet hīs euenire
qđ uanitati uanā nescientia et nō fatenti se igno
rare ut euagetur nūl p̃auetudo obuios erubescat
illud tunc nullus phūs assēre umq; nō michi
ut hominē ac prudēs uidē esse nec oīo quisq; nō
sapiens qui ul' leuitez rōnabilib⁹ aequauit quod fecit quidā ipse
atq; ipsis prudib⁹ similes qui aī uentri ac no
luptati se uelut tradē aunt eadem rōe se natos
quo uniūsa que spirant quod dia ab homine
nefas est Quis enī tam indoctus ut nesciat
quis tam ip̄rudens ut nō sentiat melius aliquid
in hoīe diuina Mundū uenio ad ueritatē
animi et ingeniꝰ quibꝰ hoī festa cognatio ē Nō
ne ipsius corporis status et oris figura declarat
nō esse aī mutis pecudibus equalis Nam natā
in humū pabulūq; pstrata ē nec habet quicq;
cē aī celo quod nō intuetur Homo autē recto
statu oze sublimi ad contemplationē mūdi ce
atus confert aī deo multū et rationē ratio
cognoscat Proptēa nullū est aliud ut aut Tullius
p̃ter hoīem quod hēat aliquā notiā dei solus
enī sapiā instructus est ut religionē solus īuel
ligat et hoc ē hoīs atq; mutorū ul' p̃apua ul'
sola distantia Nam cetā que uidem hoī esse
p̃pria et si nō st̃ talia ī mutis tunc similia ui
dri possunt Propria hoī sermo est tunc et in
ullis qdam similitudo sermonis Nam et domestici
edunt sonū uigilo silem et aī se ce mutuallo
uident gratulandi officii uoce declarant Nō
quidē uocē eorū uident maudite sicut illis
fortasse nostre sed ipsis qui se intelligūt iuba st̃
Denicq; in omni affectu etis uocis notas exp̃i
munt quibus habitū mentis ostendant Hirsius
quoq; est hoī propri et tunc uidem in aliis aī
libus qdam signa letitie aī ad ludū gestiunt
aures demulcent uictū contrahunt Frontē se

reuauit oculos in lasciuia resoluūt Quid tam
hoī p̃pruū q; uatio et prouidēna futuri At quam
st̃ aīalia que latibulis suis diuisos et plures ex
tus pandant et si quod periculū meditari sign
patent obsessis Quod nō faciūt nisi mens illis
intelligentia et agitatio Illa putent in futurū
ut ingentē formice hiemis aceruū comportāt
hyemus memores tectoq; repmūt ut apes que
patiam solet et ēpos monere penates uentureq;
hyemis memores cerussate labrē expūnt et ī me
dii quesita reponūt Longū est si exeq; uelim
que a singulis quibusq; aīalibus fieri solent humane
sollertie similima Qđ si horū oīm que assidui
hoī solent in multis quoq; deprehendiē silitudo
apparet solam esse religionē cui in multis nec
uestigii aliquod nec ulla suspitio inesse potest.
Religionis est p̃pria uisa q; nulli animali aliud
attingit Homo enī solus inplet cetā sibi cōaptata
st̃. Iusticie autē dei cultus assentitur que q; nō
suscipit hic a natura hoīs alienus uita pecudū
sub humana specie uiuet Cui uō a ceteris aīalibus
hoc pene solo differam⁹ qđ soli oīm dīnam vim
pcessionemq; sentiam⁹ in illis autē nullus sit ītel
lectus dei certe illud fieri nō p̃t ut in hoc ul'
muta plus sapiant ul' humana natura deficiat
cui hoī ob sapiām et cautam que spirant et oīs
ueri natura subiecta sit Quare si uatio si mus
hoīs hoc p̃cellit et supat ceteris aīantes qđ solo
noticiaz dei capit apparet religionē nullo modo
posse dissolui Dissolui autē religio si ceciderunt
epicuro illa dicenti.

Omnis enī per se diuum natura necesse est
Immortali euo sūma cū pace fruatur
Semota a nostris oculis semotaq; longe
Iam priuata dolore oī priuata periculis
Ipsa suis pollens opibus nil indiga nostri
Nec bene pro meritis capit nec tangit̃ ira.

Quae cū dicat utrū aliquē cultū deo putat esse
tribuēdū an cuncte omnē religionē Si enī dꝰ
nichil cuiq; horū tribuit si colentis obsequio nulla
gr̃ām refert quid tam uanū quid tam stultū q;
templa euertimus uem simulacrē munire ut nichil
asseq̃mur At cū naturā excellentē honorai oportet
Quis honos deberi potest nichil arcāti et ingrati
In aliqua uoē obstructi esse possim⁹ et qui michi
hēat cōe nobiscū Deus inquit Tullius si talis est
ut nulla gr̃a nulla homīs caritate teneat̃ ualeat
Quid enī propius st̃ potest nemini quid cōtemptiꝰ
dici potuit in deū Valeat inquit id ē abeat ac
recedat qui quidem p̃esse nulli potest. Qđ si ue
getū deus nec habet nec exhibet aut g̃ nō tribu
quam⁹ quotiens hoīm consciam fallē licebit ac le
gē publicas eraīscere Obiacq; nobis latenti
ocultio arguisceri audeam⁹ aliena ul' sine cruoē
ul' etiā sanguīe si p̃ leges michi ē amplius qđ ce
leui sit Hec uī sentit epicurus religionē fi
ciuis tollet qua sublata confusio ac perturbatio uite
sequetur Qđ si religio tolli nō potest ut et sapi
entiaz retineam⁹ qua cōis uita fit tutior quomō
religio ipsa sine metu teneri aut custodiri potest.
Quod enī nō metuet̃ contemnet̃ Qđ cōtemptē
utiq; non colitur In fit ut religio et maiestas
et honor metu constet Metus autē nō ē ubi nul⁹

ualeatur | sine igr̃ē grām deo sine uam sine utrūq;
deū arcerē religionē tollē necesse est | sine qua uita
hoīm sultica scelē īmanitate cōpletur | Quātus
eni zefinenat homines consuā si arcdam⁹ cos ī cō
spectu dei uiuē si nō tm̄ q̄ gestum⁹ udi delup sz
etiaz que cogitam⁹ aut loquimur a deo audiri pu
tem⁹ | Et cui pdest id credē ut quidaz putant ui
tatis gnā sz utilitate · qm̄ legesl consciam punire n̄
possint · nisi aliquis delupez terroz impendat ad
cohibenda petā | Falsa est g⁹ oīs zelgio et diu
nitas nulla est sz a uiris prudētibus vmisa con
fecta sz quo rectus tuocētus q; uuat | Mag
na hec et a natia quā gplium⁹ aliena q̄sdo est
| Sed qua necessario madiē daret q̄us breuiter
attingā | Cū sentētie phoz̄ pozis tempis de pro
uidētia consensissent nec ulla essz dubitatio | q̄n
uidus a deo et roē esset mstructus et gubnāt
regētur | Prim⁹ oīm pycagoras statuit temporib⁹
socratis qui sibi dicēt non lq̄re | utrū essz aliq̄
diuinitas nec ne · | Huic disputatio eius adeo
impia et contra uitutē et zeligionē udicata est
| ut et ipm athenienses expulerint suos libros⁹ | et
libros eius in contione quib⁹ hec cōtinebāt cremā
runt | De cui⁹ sua nō est opus disputare | qua
nichil ēt pua caunt | Post hec socrates et auditor
ei⁹ plato et qui de scola platonis tanq; riuulis di
uersas ītes pfluxerunt stoica et peripatetica ī
eadem fuere sentētia qua priores | Postea uero
epicurus dm̄ quidē esse dicit q⁹ necesse sit esse
aliquod in mūdo pstans et eternū et beatū | pro
uidentia tamē nullam | itaq; mūdū ipm nec roē
ulla nec arte nec fabrica mstructū sz naturā uiz
qua sola minutis seminib⁹ et mscibilibus cō
globatam | Quo quid repugnātius dici possit nō
uideo | Etenim si est deus utiq; pudens ē ut de⁹
nec alie ei possit dignitas attribui nisi et pūdi
teneat | et psentia sciat | et futura prospiciat.
| Cū igr̃ē pudētiaz sustulit etiā deū negauit
esse | ai autē deū pfectius est et prouidentiam
sit esse concessit | Item cū sine alio nec ee pse
nec intelligi possit | Verū hys postea temporibus
quib⁹ iam philosophia defloruerat actus q̄daz
dyagoras qui nullū esse omno deū dicēt ob eā
p̄ sentētiaz nominat⁹ est atheus | Item arcesi⁹
theodorus ambo qua nichil non putant repre
hendi cōtra omibus iam dictis et īuentis maluerūt cō
tendere id negare in quo possent uulgi sine am
biguitate consentire | Hy st̄ qui tot seculis
tot ingenijs asserta atq; defensam pudētiaz
euipmam st̄. | Quid g⁹ utrū ne istos inue
niam herbes phos uoē an uo ututē pstitui
uoz̄ zefellem⁹ an potius utroq; | Sed qre
tandū est ne longi⁹ a matia digrediar oro.
Cum nolunt diuina pudēta factū esse mūdū
aut primapys inter se temē occūtibus dicant
esse concretū | aut repente natura exstitisse | naz
uo ut ebriatos aut habē in se uim gignēdi et
minuendi sz eam nec sensuz habē ullū nec sign
iam | ut intelligam⁹ oīa quasi sua sponte cē ge
nerata nullo artifice nec auctore utrūq; uanū
et impossibile | Sed hoc euenit ignorātib⁹ ueritatē
ut quid uis potius excogitent q̄ id sentiant q⁹
imo deprecet | primū minuta illa semina quoruz
concursu totū mūdū esse loquūtur ubi aut
unde sint q̄ro | Aliquis illa uidit umq; | Quis

uidit sensit | Quis audiuit | aut solus lenappius an
los habuit | solus mentē | qui pfecto solus oīm ceas
et excors fuit | qui ea loq̄retur | que nec egre q̄sq;
deliare · nec dormiens possit somniare | Quatuor
elemēta constare oīa phi uetere dixerebant | Ille
uoluit ne alienis uestigiis uidet mistrare sz ipso
rū elemētoru alia uoluit esse pmordia | que nec
uideri possint nec tangi · nec ulla corpis parte
sentiri | Tam minuta st̄ inquit ut nulla sit aceo
sensu tam subtilis qua sentiri ac uideri possint | In
de illis nomē imposuit athomoru | Sed accidere
bat ei q⁹ si una esset omibus eadem q; natura nō
possent nec efficere diuersas tantū uarietate q̄
tum uidem⁹ in esse mūdo | Dixit g⁹ lenua esse et
aspa et rotunda et hamata | q̄to melius fuerat
tacē | q̄ in ulis tam miserabiles tam īanes hrē
lingnas | Et quidē uereor ne non minus deliare
uideatur qui hec putet refellenda | Respondeam⁹
tamē uelut aliqua dicēta | Si lenua st̄ et rotūda
utiq; nō possint īuicem se apphendē | ut aliquod
corpus efficiant | ut si quis milui uelit in uas
augmētatione cuniugē lentudo ipsa granoru
in massam corpe nō sinat | Aspa inquit et āgu
lata st̄ et hamata ut possint cohēre | Rotunda
g⁹ et scabilia st̄ | Hamos eni necesse est et āgu
los eminere ut possint amplexari | Tm q⁹ ampli
xari ac duelli pōt et uideri potuit et teneri ·
| Hec inquit pmane irrequietus motib⁹ uolitent
et huc atq; illuc ferātur | Fiant pulueris minu
tissimi uidem⁹ in sole cū per fenestram radios ac
lumē īmittit | Ex hys arbores et herbe et fruges
oīs oriūtur | ex hys animalia et aqua et ignis et
uniuersa gignūtur · et tm̄ in eadem relabūtur
| Fieri hoc potest q̄ diu de rebus puris agitur.
| Ex hys etiā mūdus concretus ē | Implent in
mensu pterea inane nichil ulteri⁹ adicia posse
sed īuenit tamē ille quod addat | Cui oē īquit
infinitū nec pōt quisq; uacuū | necē est g⁹ īmāia
bile esse mūdo | Hinc tantū uis fuerat athomo
rū ut moles tam mensurabiles et tam minutis
congloberētur · | Hic primū requiro que sit isto
rū semini⁹ ul initio ul origo | Si cū ex illis st̄
omnia ipsa igitur unde esse dicem⁹ | Hinc natura
tantā copiam ad efficiendos īnūmerabiles mūdos
subministrauit | Sed concedam ut ipsime de mūdis
deliraūit | et hoc loquamur in quo sum⁹ et quez
uiuimus | Fiat oīa ex mundanis corpusculis fieri
| Si hoc ita esse nulla res umq; sui gnis semine
indigeret | sine omnes alites nascentur | aut ona sine
partu | Item cetera animalia sine coitu arbores et q̄
gignūtur e tra | ppria semina nō habent q̄ nos
oendie tractamus et serim⁹ | Cur ex frumento
seges nascatur | et rursus ex segete frumentū.
| Denique si athomorū coitus et conglobatio efficit
oīa in aere uniuersa concrescere | Siquidem p
mane athomi uolitant · aut sine tra sine radi
cibus sine humore | sine semine | nō herba | non
arbor nō fruges oriri aut generari possunt.
| Dixit appareat illis nichil ex athomis fieri | q̄q
tum unaq; res habet ppria etiamq; natura sui
semen sua legem ab exordio datū | Denique luce
tius quasi oblitos athomorū quos asserebat ut
redarguēt eos qui diuit ex nichilo fieri omnia
hys argumētis usus est que contra ipm ualerēt.
| Hic eni dixit · Nam si ex nichilo fierēt ex oībus

zebus omne genus nasa pollet/ nichil semine egit.
Item postea. Nichil g̃ fieri de nichilo posse putã
dũ ẽ/ semine q̃ opus ẽ zebus quoq; q̃q; arare
aeris in tras possint q̃ fierẽ per aurat./ Quis
hinc putet huiusse cerebrũ aĩ hec dicẽti nec uidẽt
sibi esse cõtraria/ Nichil eñ per athomos fieri ce
rnit apparẽt q̃ semẽ aũq; rei ẽñ est nisi forte
ignis et aque naturã ex athomis esse credam⁹.
Quid q̃ durissim⁹ rigoris natẽ si ictu uehe
mẽtiore collidantur ignis ereuntur/ Cum i silo
aut salice athomi lateant/ Quis inclusit./ Aut
aer sua sponte nõ emicant./ Aut quõ semina ignis
in matrã frigidissima penẽ potuerũt/ Omnino
salicẽ aut ferrũ/ ozium utriculi plenũ aque si te
nueris in sole de lumine q̃ ab aqua refulget
ignis accenditur/ cerã in durissima frigore/ Cum
cerã in aqua ignem esse accendũ ẽ./ Ac q̃ de
sole/ ignis ne estate quidẽ accendi pot./ Si aere i
halaueris ul' si uapor leuis aliq̃d attigit a' cru
stam marmoris aut lammã paulatim per minu
tissimos rores aqua concrescat/ Item de alueo tẽc
aut maris nebula exsistit/ que aut dispsa hume
fiat quotq; trahit aut collaã in arduos mõtes
in sublime uento rapta supatur in nubem/ atq;
nubes maximos creat/ Ubi g̃ diam⁹ liquores
natos esse. Cum in uapore. Nũ in alueo. Cum i
uento. Ac q̃ nichil pot consistẽ in eo q̃ nec tan
gitur nec uidetur./ Quid g̃ de aĩalib⁹ loquar
in quorũ corporib⁹ nichil sine ratione sine ordine
sine utilitate sine specie figuras uirtus⁹/ adeo ut
solertissima et diligẽtissima oĩa partu mẽbrorũ
q̃ desẽptio calli ac fortunã repellat/ Sed putem⁹
artus et ossa et neruos et sanguinẽ de athomis
posse concrescẽ/ Quid sensus cogitatio meẽoria
ingenui quib⁹ semibus coaugmẽtari possit/ Animu
issimus unquit/ Sunt g̃ alia maiora/ Quomõ g̃
insecabilia/ Deinde si ex insisibilib⁹ sint q̃ uidẽtur
aut g̃ nemo uidet/ Et sine insisibilia q̃ sit in hoĩe
consistẽt sine tractabilia que uenit sub aspectu
rõe utriãq; constare quis nõ uidet/ Quõ g̃ sine
rõe coeũta possint aliquid efficere rõnale/ Deinde
eñ nichil esse in oi mũdo quod nõ habeat in se
maximã imrabilẽq; rationẽ/ Nec qua sup hoĩs
sensum et ingenii est/ aut rectius q̃s dicere prou
dẽtie tribuenda est/ An simulachrũ hominis et
statuã rõ et ars fingit/ ipm hoĩem de fabrice trunc
cõaurẽtibus fieri putabim⁹./ Et quid sile uitatis in
ficto aĩ sumũ et excellens artificiũ nichil aliud
nisi umbrã et extrema corpis lineamẽta possit im
itari/ Cum prout humana solertia dare operi suo
aut motũ aliquẽ aut sensũ/ omitto usũ uidẽdi au
diendi odorandi cetorũq; mẽbrorũ ul' apparẽtui
ul' latentui imrabiles utilitates/ Quis artifex po
tuit aut cor hoĩs aut uocẽ/ aut ipsam sapiãm fabri
care/ Quisq; ne igitur sanus existimat/ qui hõ rõe
et consilio fieri nõ possit id concursu athomorũ fac
sum cohrẽtui phia potuisse/ Uides in q̃ deliramẽta
maderint/ dũ nolunt effectionẽ cuiusq; rerum
deo dare/ Concedam⁹ tamẽ hys ut athomis fiant
q̃ crena sit./ Cum eñ celestia/ Deos aiunt ĩcorru
ptos eternos beatos esse. solosq; dant ĩmunitatẽ
ne concursu athomorũ concreti esse uideantur.
Si eñ dy quoq; ex illis constitissent dissipabiles
fierẽt/ semimb⁹ aliqñ resolutis atq; in naturã sua
recidentibus/ Ergo si est aliquid qd athomi non ef
fecerunt/ aut non certã cerẽ mõ intelligam⁹./ Sed
quicq; autq; huiusmodi primordia istis gignerẽt/ aut sibi dis
habitaculũ nõ collocauisse. Videlicet nisi athomi
essent aliis q̃ fecissent/ adhuc dy per medium ma
nent penetrant. Quo igr consilio qua rõe de cõsilio
aereo se athomi congregauerũt ut ex alys fieri⁹
terra conglobaretur/ celũ desuper tenerẽtur/ tanta
siderũ uarietate distinctũ/ ut nichil ũq; excogitari
possit ornatius/ Tamen g̃ que uidear et talia put
existimare nullo effecta esse cõsilio nulla prouisi
tia nulla ratione diuina/ sed ex athomis fortuito
exigua concretu esse tanta miracula./ Nõne prodigio
sile est aut natũ esse hominẽ qui hec dicat/ aut
extitisse qui credẽt/ aut democritũ qui audiuit
eius fuit/ ul' epicurũ in quẽ uanitas oĩs de lenap
pi fonte pfluxit./ Ut eñ siat alys dicat/ natũ
mundus effectus est/ que sensu et figura caret/ hoc
nõ multo est absurdius/ Si natura mundũ fecit cõ
silio et rõe fecit necesse est/ Is eñ fecit aliquid
qui aut uolũtatem habet aut sapiam./ Si caret sẽ
su ac figura quõ pot ab ea fieri quod et sensu hẽat
et figurã/ Nisi forte quis arbitretur natura mãbu
fabricam tam subtilem añ sentiente formari am
plius potuisse/ aut ullam celi figurem tam pulchrã
esse ad utilitatem mundani temperatã/ nisi eo quo ea
su sine conditore fine artifice subito extitisse./ Si
quod unquit ẽ chrisippus quod efficiat ea q̃ honos
fiat ratione sit pditius fieri nõ possit/ id profecto
est melius et fortius et sapiẽtius homine/ Homo aũ
nõ potest fieri celestia/ Ergo illud quod hec efficiat
ut effecerit supat hominẽ arte consilio pudẽtia
potestate/ Deus igr potest esse nisi deus/ Natura nõ
qua uelut matrẽ rerũ esse putamus/ si mẽtem nõ
habet nichil efficiet umq;/ nichil molietur./ Ubi eñ
nõ est cogitatio nec motus est ullus/ nec efficatia.
Si autẽ consilio utitur ad sapiendũ aliq̃d/ utrũ
ad dispnendũ arte ad efficiendũ utitur ad cõsum
mandũ potestate ad regendũ et cõmendũ/ aut nõ
prius q̃ deus nominetur./ Aut si animus⁹ atho
morũ uel arens mẽte natura ea q̃ uidem⁹ efficat
q̃ro aut celũ fieri potuerit/ urbẽ aut domũ nõ p
tuerit/ aut mõtes marmoreos fecit/ colũpnas et
simulachra nõ fecerit./ Ac q̃n nõ debuerũt athom
etiã ad hec efficienda cõcurrẽ/ siquidẽ nulla pti
onẽ relinquit quã nõ expiatur./ Nam de natura
que mentẽ nõ hẽat nõ est mirandũ q̃ p se fieri obli
ta sit./ Quid g̃ est/ Utiq; deo cui inhoarent hi op⁹
mundi/ quo nichil potest esse nec disposita⁹ ad ordiẽ
nec aptus ad utilitatẽ nec ornat⁹ ad pulchritudiẽ/
nec manus ad molem/ que fieri ab hoĩe nõ potuit
fecit ipse/ in quibus etiam hominẽ ipm an pfici
lam de sua sapiã dedit et instruxit cui rõe/ q̃tus
fingitur trena capiebat ut ipe sibi efficat que i
usu suo essent necessaria./ Si nõ in hui⁹ mũdi
ut ita dixerim republica nulla prouidẽtia ẽ que
regat/ nullo deus qui administret nec õmno seu⁹
ullus in hac uerũ natura pollet/ unde g̃ mens
humana tam solers tam intelligens orta esse cre
dẽtur./ Si eñ corpus hoĩs ex humo fictũ est aut
homo nomẽ accepit./ Animus g̃ qui sapit rectus ẽ
corpris an mẽbra obsequũtur. tũq; regi et mo
uori/ qui nec aspici nec comphendi pot/ non pu
tat ad hominẽ nisi a sapiẽte natura puenire.
Sed sicut omne corpus mens et aia gubernat/ ita
mundũ deus./ Ac eñ uerisile est ut minora et
humilia regimen hẽant/ maiora et sũma nõ hẽat/
Denique marcus cicero in tusculanis et in consu

latione aiorū nquā nulla m t'rus origo īuenīri
ptest. Nichil est nquā m animis mortū atq; eō
eternū aut quod ex t'ra natū aut fictū eē uideat'
nichil ne humidū quidem aut flabile aī igneum.
Hyle enī naturis nichil inest quod uim mētis
mētis cogitationē hēat quo et pīlm teneat et
sinera diuina putreat et corpicem possit psentia que
sola diuina st. nec enī īuenīrur uīq; unde ad
hominē uenire possint nisi a deo. Exceptis igit'
duobus tribus ue caliginatorib' uanis. cāi gsert
dīna prouidēna mūdū regi sicut et fiet' ē. ne sit
quisq; qui dyagore theodoriq; sententiam ul' leu
appi magne gnētū ul' democriti epicuriq; le
uitatē pfecte audeat auctoritatū ul' illorū septē
sapientū qui st' appellati sapientes ul' pictagore uel
socratis ul' platonis aut'ūq; phiorū qui esse pu
tarunt diuinas indicauerūt. Falsa igit'r' ē et illa sententia
qua putant diuinis ac metus giā religionē a sa
pientib' institutā. quo se hominēs iperiti a petis
abstinerent. Ad si uerū sit g' dixisti ab antiqs
sapientibus sum'. Ad si fallendi uti atq; a ueto
uauf quis humana causa commentus st. religionē.
sapientes igitur nō fuerūt. quia in sapiēte non ca
dit mēdatū. Sed fuerunt sapientes. Nec tanta
felicitas mētiendi ut nō modo indoctos. sī pla
tonē quoq; atq; socratē fallerent. et pictagoram
Zenonē aristotilē maximarū sectarū primapes
tam facile deluderent. Est igit' diuina puidēna
ut senserūt hi homines quos nominaui. aut vi
ac potestate oīa que uterent et fictu st. et regūt'.
Nec enī tanta uerū magnitudo tanta dispositio
tanta ri conseruādis ordinib' temporibusq; cō
stantia aut olim potuit sine prouido artifice oriri
aut constare tot seculis sine mola potenti aut
īperiū gubernari sine pio ac sentiēte rectore.
Ad ratio ipsa declarat. Quicq; est enī quod hī
tationē. uidē sit ortū necesse ē. Ratio autē sapiēs
sentiētisq; natura nichil aliud pōt esse q' dei. Mi
nus autē qui rationē hī qua et regitur et ostat
g' a deo factus est. Ad si ē conditor rectorq;
mūdi deus. recte igitur ac ue religio cōstituta ē.
Auctori enī uerū parenti q; cui honos uenerato
q; debetur. Quī constetit de prouidēna. sequē'
ur docam'. utrū ne multorū esse arcenda sit
an potius unus. Satis ut opinor docuim' in
uīs institutionibus deos multos esse non posse
q' diuina uis et potestas si distribuat' in plures
diminuet' uiq; et mortalis est. Si uō mortalis
nō est. nec minui nec dividi potest. Deus enī unus
est. in quo nullus et potestas cōsūmata nec minui
pōt nec augeri. Si autē multa sint dii habeant sin
guli potestatis aliquid ac numinis suum ipā de
ficiat. nec potuerūt singula habē totū quod ē deī
ni plibus. Quicunq; tū deerit q̄ui ceti possit debē
Non possunt igitur in hoc mūdo multi esse rectores
nec in una domo multi dñi. nec in naui una mul
ti gubernatores nec in exercitu aut gregē ducēs mul
ti. nec nec in uno examine multi reges. sed ne
in celo quidem multi soles esse potuerūt. sicut ne
anime plures in uno corpe. Deo in unitate
natura diuisa consentit. Ad si mūdū spēs mens
alit totumq; infusa per artus mens agitat molē
et magno se corpe miscet. apparet testimonio pa
tet unū esse mūdi habitatorē deū. Si quidē corpus

omne nisi ab una mente moli regiq; non potest.
Omnē igitur diuinam potestatē necesse ē i uno esse
aut' nutu et imperio regantur omnia. Et ideo tūt'
est ut ab homine nō possit aut ūbis enarrari aut
sensib' eloquiis. Unde igit' ad homines opinio multor
deorū pluasione pcessit. Primū hi quos q colūt'
ut dii homines fuerūt. et idem pīm ac maximi
regis Ioues aut ob uirtutē qua pdiderunt homi
nū dīnis honorib' affectos esse post mortē aut
ob būficia et īuentu quib' humana uitā excoluē
runt imortalē memoriā consecutos quos igitur
nec tūs mares sed et femminas. Ad cāi uetustis
sim g'ae sīptores quos illi theologos nūcupāt
cui etiā romanus g'es secuti et imitati uocant
quorū papue cuhezmerus ac nō emuri q; eor
om natales. cōiugia. progenies. impia uel grauis
obitus simulachra demonstrant. et secut' eos
tullius terao de natura deorū libro dissolute
publicas religiones. sed tamē uerā quā ig'rabat
nec ipse nec alius quisq; potuit introducē. Ideo et
ipe testat' ē fallsum quidē apparē uitutē tū late.
Vtinam inquit tam facile uā īuentre possem q;
falsa cōuincā. Ad quidem nō dissimulanter ut
achademic' si uē atq; ex animi sententia pclamau'.
quia uitus humanis sensib' eius nō pōt. q' alle
qui uoluit humana putidēna ut assecur' ē ut
falsa detegēt. Quicq; enī fictū et cōmentaui q'a
nulla ratione subnixū ē subnixū ē facile dis
soluitur. Unus est igitur pincips et origo
rerū deus. sicut plato in thimeo et sensit et do
cuit. cui' maiestatē tantā esse declarat. ut nec
mēte comphendi nec lingua exprimi possit. Idem
testatur hermes quē alcaro aut in numero deor
apud egyptios habiti cui salutat qui ob uirtutē
multarūq; artū inuentā tri maxim' nominatus
et erat nō mō platone uerū pictagora septēq;
illis sapientibus longe antiquior. Apud xenoph
tem socrates disputans. aut formā dei nō opor
tere conqui. et plato in legū libris quid dīmo
sit deus nō esse q'rendū q'a nec īuenīri possit
nec enarrari. Pyctagoras quoq; unū deū cōsti
tuit dicens marpsale esse mentē que p oēm
rerū naturā diffusa et intenta mtale sensui aīc
tis animātibus tribuat. Antischenes autē in
phisico unū esse naturalē deū dixit q̄uis gētes
et urbes suos hēant pplares deos. Eadem fere
Aristonicus cui' sunt peripateticas et Zeno cui' sunt
stoicas. Longū est enī singulorū sententias exequi
qui tot diuersis noīibus sint abusi ad unam tam
potestatē que mūdū regit conarūt. Sed tamē
simū deī aī et phi et poete et ipsi temp; qui
dem colunt sepe fateantur. De cultu tamē et ho
noribus eius nemo unq̄ requisiuit. nemo disse
ruit. ea salutat pluasione qua semp būficii in
corruptiq; credentes. nec uana eī aug̃. nec
ullo cultu indigē arbitrant'. Ideo religio
esse non potest ubi metus nullus ē. Nunc q̄n rel
pridem' impie quorūdā detestabiliq; pruētie
ul' pti' amētie. veram' ad ppositū. Direm'
religione sublata. nec sapiam tenere posse nec
iustica. dī diuinitus intellectus quo differim'
a bruis in hoīe solo irpiatur iustica qua nisi
cupiditates nias deus qui fulli nō pōt. cohercuit
celerate impietas uinem'. Ipetui g' act' nros

a deo nō mō ad utilitatē coīs utr attinet sed etiā
ad uitutē qz religione usticaaqz detructu ul' ad
sbsticaā praduū amissa zoē deuoluimuz /uel ad
bestiarū īmanitatē īmo uō ampliꝰ. Si q'dē bestie
sui gnis animalibꝰ paut. Quid erit hoīe truculē
tius /quid īutiꝰ si deupto metu supiore ium le
gū aut fallere potuit aut contempnē. Timor ḡ̃
dī solus ē qui ausvdit homī utr se sociatem
pz quē uita ipsa sustinetur. ac gubnatur. Is autē
timor auferetur si fuit hoī pstasū q ire sit cepſ
deus /quē mouerī et indignari nō mō aī iustu
fiunt coīs utilitas sz etiā iō ipsa et uitus pstā
ret. Furius nobis ad supiora redeūdū est /ut
qua deum⁹ a deo factū esse mūdū docam⁹
quāe sit effectus. Sed consideret aliquis unusam
mūdi admistratione /intelligat profecto q̄ uā
sit sententia stoicorū qui aiunt utā causa mūdū
esse constructū. Omnā cū quib⁹ constat quecq
generat ex se mūdus ad utilitatē hois accōmo
data st̄. Homo igne utitur ad usū calefaciendi
et lumnis et decoquēdorū alior. ferri q̄ fab
candi. Utitur fontib⁹ ad potū et ad lauachra.
Fluūbus ad agror irrigandos t'rnmādasq regi
ones. Utitur terra ad pariendā frugū uarietā
tem /collibus ad conservēda uineta /montib⁹ ad
usū arborū atq lignorū. Utitur mari non so
lū ad cōmercia et copias ex longinquis regionib⁹
feūdas /uectūctnā ad ubtatē omis gnis piscū.
Et si hys clementis utitur quib⁹ est p̄rm⁹ /nō ē
dubiū quin et celo. qm̄ et celestiū terū offina
ad fertilitatē t're ex qua uirtum⁹ tempata st̄.
Sol irrequietus curribus et spaciis mequalib⁹
orbis annos confiat /et aut oriens diem promit
ad laborē aut occidens noctē suppduat ad re
quiem /et tumē a sessio. Appius ad septēttionē
hyemis et estatis incussitudines fiat ut et hyp
bernis humorib⁹ ac pruinis in ubtatē t're pin
guescat /et estuis caloribꝰ ul' herbide fruges
maturitate durētur ul' q̄ st̄ in himidis crocta
ul' feruefactu mitescant. Luna quoq nocturnū
temporis gubnatōe amissi et recepti luminis
uarietates menstrua spacia metiatur /et eccis
tenebris horrētibus noctes fulgore siue clarita
tis illustrat. ut estiua itinera et expeditiones
et opa sine labore ac molestia possint. Si quidem
nocte leues uelꝰ stipule nocte arida prata ton
dentur. Ilicet etiā ortū ul' occasu suo è
tis statiombus oportunitates temporū submīstrant.
Sed et naugis quo mīnꝰ circabundo circūi per
inensū uagentur vegimē plent aī ea rite gu
bnator obseruans ad portū destinata littoris
puchatur. Ventorū spū attrahūtur nubes ut
sata pīmbrib⁹ irrigētur. ut uites fetibus arbustis
pmis exultent. Et hec per orbem uicib⁹ cebilē
tur ne desit aliqn quo uita homī sustineatur.
Ac etiā cetis animantes catem t'ra nutrit /et ci dē
fetu etiā mutu pascūtur. Cum etiā multorum
causa deus labrauit. Animne quia st̄ rationis
expcs. Sed intelligim⁹ et ipsa eorem mō i usū
hoīs a deo facta partim ad opis auxilia partim
ad uisitū ut clarū sit dīnā pudētiam iterū
et copiarū habūdantia homī utī instruē atq
ordinare uoluisse ob eamq causam et aerem
uolucribus et mare piscibus et t'ram quadru
pedib⁹ implent. Sed achademica contra

stoicos dissentes solent q̄rē aut si oīa deus homī
causa fecit etiā multa contraria et inimica ipſ
tifera nobis repiantur tam in mari q̄ in t're
Ad stoica uerisimilitatē nō respicientes meptissime
repulerunt. Sunt enī multa in gignētib⁹ et ī
numero aliis quorū latrat utilitas sed eam
pcessu temporū inuenit siue iam pluta p̄oris
seculis incognita necessitas et usus muenerit.
Nec tamen utilitas potest in muris in blacne
in serpentibus repiri que hoī molestia et pniciosa
st̄. In mediana in hys aliqua latet que si est ī
uenietur aliqn nempe admisus mala aī in illi q
rantur esse omnnō malū. Viperā ferūt creatus
in amerēq dilapsam metrī cultrem bestie mor
sui. Quāto melius fuerat eam prorsus nō esse q̄
remediū contra se ab ea ipsa desiderāe. Frustra
igitur ac uerius respondē potuerūt in hūc modū
Deus aī formas hominē uelut simulachrū suī
q̄ erat opifex sūmū mspiciant ei sapiās solu
ut omnā impio ac ditioni sue subiugnēt. omī
busq mūdi cōmodis utātur. propsunt tamē
ei et bona et mala quia sapiām decet auxil
oīs iuuio in discendis malis ac bonis sim ē.
Non potest enī quisq̄ eligē meliora et fare q̄
bonū sit nisi saat simul uetā ac uiture que
mala st̄. Innatum sibi alterutrum cōnexa sunt
ut sublato alterutro utrūq tolli sit neē. pro
positus igitur bonus malusq tum demū op⁹ suū
pagit sapiā et q̄rem bonū appetit ad utilitatē.
malū uetat ad salutē. Ergo sicut bona īmune
nubila data st̄ quibus fruī possīt sic etiā mala
que cauerent. Nam si malū nullū sit periculus
nichil tempq q̄ homīnē ledē possit. tollitur oīs
matia sapiē nec erit hoī sapiā necessaria. Posi
tis enī tūtūmodo in conspectu bonis quid opus
est cogitatione intellectu sagācia uoē. Quoaī
q̄ porrexit manū id nature aptū et cōmodū
sit ut si quis uelit appetentissimā animā mitin
tib⁹ qui ūdum sapiant appetē utiq id appetant
singuli quo uniquēq aut inperus aut fames
aut etiā cibus attraxerit et quitp sumpserint
id illis erit utile ac salubre. Quod ḡ̃ noabit
eos sicuti st̄ pmanē et semp mfinitos ac uesa
os esse uerū. Si autē admisceas ul' amara ul'
mutilia ul' etiā uenenata deapūtur utiq pz
ignorātiam bon ac mali /nisi acedat hys sapiā
pz quā hēant malor electionē bonorūq; relec
tus. Videt ḡ̃ magis ppt̄ mala opus bonis esse sa
pientia /q̄ nisi fuissent pposita rōnale animal nō
essem⁹. // Oz si hec uitio uera ē quā stoica
psuerunt dissoluē etiā illud argumētū epi
cari. Deus inquit aut uult tollē mala et nō
potest aut potest et nō uult /aut neq uult neq
potest aut et uult et potest. Si uult et nō pōt
ībecillis est. quod in deū nō cadit. Si pōt et
nō uult īuidus q̄ equē alienū est a deo. Si
nō uult neq īuidus neq potest et īuid⁹ et ībecillis est
utroq nec deus. Si et uult et potest quod solū
deo cōuenit /unde ḡ̃ st̄ mala aut cur illa nō tol
lit. Cuo plerosq phorū qui prouidētiā defen
dunt hoc argumēto pturbari solere et muitos
pene adigi ut deū inchal auferē fateātur. q̄d
maxime q̄rit epicurus /sed nos utiq pspectu for
midolosū hoc argumētū facile dissoluim⁹. Deo
eni potest quitq uelit /et ībecillitas ul' īuidia

m deo nulla est. Potest igitur mala tollē ſ̄z non
nulē nec tū ideo iudus. Idarco cū nō tollit q̄a
sapiām siant edoau simul tribuit et plus ē bon
ac ioaidtatus m sapiā q̄ m malis molestie. Sapiā
cū fiat ut etiā deū cognoscamus / et per eam ea
gnationē īmortalitatē assequamur / qđ est sūmus
bonū. Itaq; nisi prius malū agnouerimus nec bonus
poterimus cognoscē. Sed hoc nō iubet epicurus nec
alius quisq; si tollantur mala tolli pariē sapiām
nec ulla m homine iustitia remanē uestigia / cui⁹
iratio m sustinenda et supanda malorū acbitate
consistit. Item ppt̄ exiguū compendiū sublatorus
malorū maximo et nō et ppo nobis bono carentem.
Consulit igitur eiā propt̄ hominē ppium tam
mala q̄s etiam bona. Sequatur ut ostendam aut
fecit hominē ipm deus. Siquit mundū ppt̄ hominē
machinat⁹ ē itm ipm ppt̄ se tanq; domum templi
antistitem spectatorē opm terrarūq; celestiū. Solus
est enī qui sentiens caparesq; rationis intelligere
possit deū qui opa ei⁹ admirari iustitiē potestn
teneq; psperē. Idarco cū consilio mente prudētia
instructus est ideo solus ptes cetis animātibus rō
corpē ac statu finitus ē / ut ad contemplationem
parentis sui exaratus esse uideatur / ideo sermonē
solus accepit ac linguā cogitationis mēpretē ut
quaerat maiestatē dñi sui possit. Postremo idar
co ei aunctu subiecta st̄ ut fructui atq; arabia ei
esset ipē subiectus. Si g⁹ deus hominē suū uolut
esse altorem ideoq; illi tantū honorē attribuit
ut uerū oīm dnaretur. utiq; iustissimū est deum
uidelicet eū qui tanta psticuerit amari et hominē
qui sit nobiscū diuum uinculo societatis cōiunctus.
Nec enī fas est altorē dei / a altore dei uolare.
Unde intelligitur religiosus ac iustus causa hoiēs
esse figuratū. Cuius rei testis est marcus tullius in
libris de legibus ita dicens. Sed oīm que in de
orū hoīm disputatiōe iūantur nichil est profecto
p̄stabilius q̄ plane intelligi nos ad iustitiam esse
natos. Quod si est uerissimū deus g⁹ iubet oēs
hoiēs esse iustos id ē deū et hominē caros habē
deū scilicet honorare tanq; patrē hominē diligē
uelut fratrē. In hys enī duobus tota iustitia con
sistit. Qui g⁹ aut deum nō agnoscat aut homi
nocet iuste et contra naturā suā iuuat et h⁹ nō
intelligit institutū legemq; diuinā. Hic fortas
se q̄rat aliquis unde ad hominē ptā puenerit
aut que prauitas dēm instituta regulā ad priora
detorserit ut eā sit ad iustitiā genit⁹ opera non
efficiat iustu. Iam supius explanatū sit / deum
ppositisse bonū ac malū / et bonū quidē diligē et
pugnas odisse / sed ideo malū proposisse / et ut bonū
eminearet / q̄ alterū sine alt̄o / sicut sepe dictum ē / tel
ligim⁹ constare nō posse. Denique ipm mundū ex
duob⁹ clementis repugnātibus et iniucē copulans
esse conexuit igneo et humido / nec potuisse lucē
fieri nisi et tenebre fuissent / q̄ nec superū pōt
esse sine infero / nec oriens sine occidēte / nec a
quā sine frigido / nec molle sine duro. Sic et
nos ex duobus eque repugnātib⁹ cōpactū sum⁹
aīa et corpore / quorū alterū celo assēbit⁹ qua
tenue est et intractabile / altm terre q̄ com
prehensibile est / altm solidū et etiā ē alterius
fragile atq; mortale. Ergo alti bonū adhezet
alti malū / alti lux / iuta / iustitia / alti tenebre
mors iniustitia. Hinc exiunt in hoibus nature

suc deprauatio ut cū nāe constitui legem / qua
possent et uitia prohiberi et uirtutes offitia imp
rari. Cū igitur sint in rebus humanis bona et
mala quorū intionē declarari nāe est in utrāq;
partē moueri deū et ad gram cā iustu fidei inuo
et ad iram cā cerant iniustū. Sed occurrit
nobis epicur⁹ ac dicat. Si est in deo letitiae af
fectus ad gram / et odij ad ira necesse ē hēat
et timorē / et libidinē et cupiditatē ceterosq; af
fectus qui st̄ ibecillitatis humane. Non est nāe
ut timeat qui uastatur / aut uereat q̄ gaudet.
Denique uacāi animi timidi st̄ / et natura leti
animi uerentur. Quod opus ē de humanis affib⁹
dicē quib⁹ fragilitas ira succumbitur. Considerā
diuinā necessitatē nolo cū natura dicē q̄ deū
nūq; creditur natus. Timoris affectus habet
in hoīe materiam / in deo nō habet. Homo q̄ nullis
casibus periculisq; subiectus ē metuit ne qua
uis maior exilium que illi ūbret / spoliet laceret
affligat interimat. Deus autē in quē nec egri
tas nec iniuria nec dolor nec mors audet time
nullo pacto potest. quia nichil ē quod ei vim
possit inferre. Item libidinis ratio et causa in
hoīe manifesta est. Nam qua fragilis et mor
talis effectus est necesse fuit / alterum sexū diuer
simiq; constitui au⁹ puerito ne soboles effecta pos
set ad cōtinuādam quis ꝑpetuitatē. Hec autem
libido in deo locū nō habet / q̄ et fragilium et
interitus ab eo alien⁹ ē nec ulla est apud eum
femina au⁹ possit copulatione gaudē / nec suaui
sione indiget qui semp futur⁹ est. Caret de in
dia et cupiditate dia possunt que certis ma
nifestisq; de causis in hominē cadunt / in deū
nullo modo. Ut uo et gra et ira et miseratio ha
beant in deo materiam / rēq; illis utatur sūma illa
et singularis potestas ad ueri conseruationē.
Quaerit quispiam / que sit ista materia ꝑ quam
accidentibus malis afflicti homines ad deū ple
rīq; confugiūt / mitigant / obsecrant credentes
ei posse ab his iniuriis ꝑpulsare. Habet g⁹ causa
miserandi / nec cui tam iniuste ē hom q̄ cōtem
ptor ut auxilii laborātib⁹ deneget. Item plum
quibus psuasū est deo placē iustitia / cui q̄ q̄ sit
dūs ac parens oīm uenerand⁹ et pat⁹ assiduus
ac frequēt⁹ uotis dona et sacrificia offerūt nomē
eius laudib⁹ psequuntur. iustis ac bonis opibus
demereri eū laborātes. Ergo ꝑpt̄ qđ deus et pos
sit et debeat gratificari. Nam si nichil est tam
cōuenies deo q̄ pficētia / nichil autē tam alie
nū q̄ ut sit ingratus / necesse ē ut officiis opti
morū sēq; munerū pstet aliquid ad uicē red
dat ne subeat ingrati culpam q̄ est etiā crimi
nosa hoī. Contra autē st̄ alij fanatorosi et ne
farij qui oīa libidinib⁹ polluunt / cedibus nocent
fraudent / rapiant / puniunt / nec consanguineis
nec parentibus parcunt / leges et ipm etiā deū neg
ligunt. Habet igitur ira in deo materiam. Non ē
em fas cum aī talia fieri uideat nō mouere et
insurgē ad ultionē scelerator⁹ / et pestiferos no
centesq; delere ut bonis omnibus cōsulat. Ideo
et in ipa mest et gratificatio. Inania g⁹ et fla
gitiosa argumēta ul' eorū qui aī unsa deum
nolunt gratificari nolunt / quia ne homo q̄dē
fieri sine ira potest / uel eorū q' nullū animi
motū esse in deo putant. Et q̄a st̄ aliq affect⁹

qui nō audiuit m deū / ut libido timor auaritia
uecors iuuia omī prorsus affectu cū nacīe dr
ecunt. Hyl enī uacat q̄ utiozū affectus sīt. Eoꝝ
autē qui sīt uirtutis id est ura m malos cōitus
m bonos mulcrato m afflictos qū dīna pīnīte
sīt digna ꝓpīos et ultos et ueros hī. Quc pro
fecto nisi haberat humana uita turbabit" atq; ad
tanti confusionē pducet status rerū / ut ōtemp
tus supatusq; legibus sola regnet audacia / ut ne
mo temq; tutus esse possit nisi q̄ nocīb9 pīualeat.
Ita quasi cōi latrocinio terra omīs depopulabitur.
Nunc uō qū et mali pnā et bom gr̄ām / et afflic
ti opem sperant / et ūtutibus locus est et scelera
uirtutes sīt. Ac enī scelerati plerūq; scelestores
sīt. et bom mulctatores / et usu ab iustis īpune
negātur. Considerabim9 postea an ista fiant.

cm. 23m. Interim de ira explicemus an sit aliqua in
deo. utrū nichil curet omīno nec moueat" ad
ea que impie gerūtur. Deus nquit ꝓpauꝰ
nichil curat / nulla igit" habet potestatē. Cuncte
enī necesse est cū qui habet potestatē. Vel si hē
et nō utitur que tanta ē causa ut ei nō dīa
rum genus sed etiā mūdus ipse sit iulie. Ita
nquit uecordiptus est ac beatus q̄a semper q̄
etus. Cū g9 administratio tantarū rerū cellit si
hec a deo negligūtur q̄ uidem9 noc̄ summa guber
natio. Aut quietus esse quō pōt qui uult ac
sentit. Nam quies aut sompnus ires ē a' mortis.
Sed nec sompnus hīs quietē. Nam cū sopzatu
sum9 corp9 quidē quiescat / anim9 autē irreq̄etus
agitat" imagines sibi quas cernat effingit ac
naturalem suū motū cōcrat uarietate ulsorū
uocat q̄ se falsis dīs membra saturētur ac in
gorem capiant de quete. Quies g" sempiterna
soli9 mortis ē. Si autē mors deū nō attingit
deus igitur nullīq; quietius ē / Deu uō actio que
posset esse nisi mūdi administratio. Si uō mūdi
curā gerit / curat g" homī utiq; deus et singlōr
actus aūdūtē. eos sapiētes ac bonos esse de si
derans. // Hec ē uoluntas dei / hec dīna lex
quā qui sequitur / qui obseruat deo carus est.
Necesse est igitur ut ira moueat" adūsus eos
qui hanc etnā dīnamq; legem aut uiolauit
aut spreuit. Si noc̄t alicui de9 iam bon9 nō
est. Non erigno fallūtur errōe qui accusatam
siue humanā siue dīnam acbitatus nomine ī
famant putātes noc̄tem dia oportē q̄ noc̄
tes afficiat pena. Quō si est / noc̄tes igiē leges
habem9 que pcātibus supplicia sanxerūt / no
centes iudices qui scelē cōuictos pena capitis
afficiūt. Quō si et lex iusta ē q̄ et noc̄tē retri
buit qō mētur et uider integre ac bon9 diac"
cī malefici uindicat / bonorū cīs salutē custo
dit. qui malos punit / ergo et deus cī malis
obest nocens nō est. Ipse est autē nocens q̄
aut īnocenti nocet / aut noc̄ti parcat ut
plurib9 nocerat. // Liber querē ab hīs qui
deū fecerūt īmobilem. Si quis hēat rem do
mū familiam seruū q; eius contemptōres pa
cētiam dñi / oīa eius īuaserint ipsi bona eo9
fruātur ipsos familia eius ignoret dñs autē
contemptū" ab omībus deridear" relinquat"
utrū ne sapiens esse possit qui cōtumelias nō
nō uindicet suisq; rebus cos pfrui pacat" et quos
habet potestatē. Quc tanta in quoq; pōt et pacā
cepiri si tumē pacā nominanda ē et nō simpr q̄
dam insensibilis. Sed finale est ferre cōtemptū.
Quod si fiant illa q̄ a natrone dicūtur. Etenī
qro si quis patrimonias liberis suis / a seruo mor
fectis / uxore oerisa / incensa domo / supplicū de
seruo nūq; acrimū sumpserit / utrū is clemens
ac misericors an īhuman9 et crudelissim9 esse
uideatur. Quz si h̄ cuiusmodi facinorib9 ignoscere
crudelitatis ē potius q̄ pietatis nō ē g" utiusm
deo ad ea q̄ iuste fiunt nō cōmoueri. Nam
mūdus tunq; dei dom9 ē / et homines tūq; seruo
rum. Quibus si ludibrio sit nomē eius qual' aut q̄ta
pacā ē ut honorib9 suis cedat / praua et iniqua
fieri uideat et nō indignetur. qđ ꝓprii et nāle
est ei cui petratu nō placent. Irasci g" natiū
est auersūtur licētia / qđ utiq; iuste sapient' q̄ fit
Sed stoici nō uidentur esse dissēmē recti et pra
ui esse rem iustā cē et iniustam. Et q̄a mediā
rei nō inuenerant uoluerūt eam pen9 exaīi.
Peripatetici uō nō exaīandā sed temperandam
esse dixerunt. Quibus in sexto libro institutum
satis respondim9. Necesse autē plīoꝝ que natu
esset ire appetere ex distinctionib9 eorū quas se
neca enumerauit in libris quos de ira ꝓscripsit.
Ira est nquit cupiditas ulciscēdi iniurie. Aliq
ut aut possidemus cupiditas puniendi eius a
quo te nrq; putes lesū. Quidā item distinxerūt.
Ira est matutio animi ad nocēdū ei qui aut no
cuit aut nocē voluit. Aristotelis distinctio nō
multū a mā abest. Ait enī iram cē cupiditatem
doloris respondendi. Hec est ira de qua supius
dixim9 que etiā multis mcit. In homine uero
cohibenda est ne ad aliqd' maius prosiliat p
iniuriē. Hec in deo esse nō pōt q̄a illesibilis ē
in hoīe autē qua fragilis ē iuenitur. Inuenit
enī lesio dolorem et dolor fuat ultionis cupidi
tatē. Vbi est g" illa ira aduersus delinquētes
q̄ utiq; nō est cupiditas ultionis / q̄ nō pcedit
iniuria. Non dico de hīs qui aduersus leges pec
cant / quib9 et si nocet sine crimine irasci pōt.
Frugim9 tamē cū sedato aō esse debē cī iudi
cat pene nocentē q̄ legū sit minister nō animi
aut potestatis sue. Sic enī uolunt qui irā ca
nantur euellē. Sed de hīs postmodū diem qui
est nrē potestatis ut serui et liberi ut cōuenit
ut discipuli quos cī delinqēre undem9 animad
uertendū. Necesse est enī bono ac iusto dis
plicē que praua sīt. Et cui malū displicet no
cetur cī id fieri uidet. Ergo surgim9 ad vin
dictā nō quia lesi sum9 sed ut disciplina ser
uetur morel coercēmur licentia compescatur.
Hec ē ira iusta que sicut in hoīe necia ē /
ad prauitatis correctionē / sic utiq; in deo / a
quo ad hominē pueniat exemplū. Nam sicut
nos potestati nrē subiectos cohercē debem9 ita e
tiam peccata omnīsoꝝ deus coherceē. Qđ ut
faciat iustissimus necesse est. q̄a naturale ē bo
no ad altius peratū moueri et meliori. Ergo
dissimile debuerūt. Ita ē motus animi ad co
gnoscenda petā insurgētis. Nam distinctio acero
nō ira est libido ulciscendi nō multū / a su

pcziozib⁹ dilut. Ira autē quā possim⁹ ul' furozē
ul' uacundiā nominare. Hec ne m hoiē q̄dem
debet esse quia totu uitiosa est. Ira uō q̄ ad cozrec
onem uitiozū ptinet nec homim adim debet nec
deo potest quia et utilis est rebus humanis et ne
cessaria. Quid opus est mq̄nt ira cū sine hoc
affectu pñ cozrigi possunt. Ait q̄ nullus ē qui
peccatē possit unde tranquillem. Possit fortasse
qui legibus plidet q̄a facian⁹ nō sub oculis eius
admittitur nouerit adhibus cū qui pōt innocens
inuenira. Cūq; detecti fuerimus in lucē uenerit
iam non sua ꝫ legū sentētia utitur pōt cōcedi
ut sine ira faciat habet enī quod sequat⁹. Nos
autē cū domi peccamus a uris sine id certum⁹
sine sentim⁹ indignari necesse ē. Ipse enī pec
cati aspectus indignus est. Nam qui nō mouet⁹
sono aut pbat delicta q̄ est turpis et iusti⁹
aut molestiam castigandi fugit quā sedat⁹ aīm⁹
et quieta meus aspnatur et rēnuit nisi summu
lauerit. Qui autē cōmouear⁹ tñ i tempestiua
lenitate ul' sepius quā neē est ul' etiā semp
ignoscat ib plane et illoziū utiq; pdit quoziq
audatiā nutrit ad faciozа maiora et sibiq;
etiaz molestiaz matiam subministrat. Vitiosa
est g⁹ in peccatis ire sine cohibitio. Laudatur
architā tarentinus qui cū in agro cozrupti
esse omia cōperisset uillica siu culpam zedat
gnens miseriā tr inquit

ꝫ quiē pmeziūt grauissime ut stomachū in
hys matent atq; impune discedant. Ego uero
laudare si cū fiusti iratus recessi ire sine spaciū
ut residentia p mtuallū temporis animum tumore ha
beret modū castigato. Non g⁹ ppt̄ ire magnitudines
donāda erat pena ꝫ differēda ne aut peccatu maio
rē uisa dolorē imitteret aut castigātā furorē. Huc
usq; quo tandē equitne aut q̄am sapiā est ut aliq;
ob exiguū dolorē punaturi ob maximū nō pun
atur. Qz si natura rez causaliq; diuisit uiq; tm
ipertinā continēnaz pfitēmur. ut neq; seruo iratū

Cum hys quos odio habem⁹ irascimur etiam un
uō peccatibus irascimur. etiā paribus aut etiā sup
eribus hmc cotidie ad inania fiunora pcipitur
hmc tragedie sepe inducimur. Est igitur laudandus
architas q̄ tamē alium cū et pazi faciēti sibi i
uriaz fiusti iratus repressisset se tū et pacia furo
ris impetū mitigasset. Nec siu cohibitio gloriosa
est qua cumpersatur aliq̄d inimicus magnū in
lum seruoz atq; filioz peccata nō cohercere pte
est. Euadunt enī ad maiō malū per impunitatem.
Hic nō cohibenda ira ꝫ etiā si iacet exclamanda e.
Qd autē de hoiē diam⁹ id etiā de deo q̄ hoiez
similem sui fecit. Omitto de figura dei di sapi
entiē prouidē pstare ex oibus autē animalib⁹
homo solus hec habet. Ergo ad deu similitudinē fact

est sed ideo pedit n unū q̄ de trena singulta
te punctus nō potest id q̄d a deo supsit mcor
ruptū pmanq; seruare nisi ab eodem deo iusticie
corpis imbuatur. Sed q̄m compact⁹ ut diximus
e duobus aiō et corpze nu altō utuntes n altō
uita contrahitur et ipugnant inuicem. Animi eiz
bona q̄ sit n contrahedus libidinib⁹ contraria sit
corpri et corpis bona q̄ sit n oi gñe uoluptati
nimica sit animo. Sed si utus animi tepe
granit uoluptatib⁹ calq; cōprellerit erit ut de
similib⁹. Vnde apparet aiam hois q̄ utute dimit
tapit nō esse mortalem. Sed dissimile illud ē q̄d
cū utus hēat amarimdinē et sit dulae illecebra
uoluptatis uincitur plimi et abstrahitur ad
suauitatē. Hi uō quia se corpri rebusq; terenis
addixerūt pmittur in tram nec assequi possunt
diuini muneris gratiā qz se uitioz labibus inqui
nauerunt. Qui autē deū secum eiq; parentes
corporis delicta cōtempserunt et utute pferē
tes uoluptatibus inocētiaz ultiaq; seruauerūt
hos deus ut siu similes recognoscat. Cū igit⁹ ca. m. 27. m
sātissimam legem posuit ueluti vnilsos inocētes
ac bātos esse potest ne nō uiasa cū uidet con
tempni legem suā abiecta utute appeti uoluptate.
Qz si est mundi admistrator sicut esse debet nō
utiq; cōtempnit id q̄d est in oi mūdo ul' maxi.m
Si est pudus ut oportet dm̄ osulit utiq; gñi
humano quo sit uita ntā et copiosior et melior
et tuior. Si est pat̄ ac deus vnilsoz cōe et u
tilibus hom̄ delectat⁹ et utilis cōmouet⁹. Ergo
et utilis diligit et impios odit. Odio m̄q̄t op⁹
nō est semel cū statuit homo pmiū et mal' penā.
Qz si aliquis iuste inocāt̄ iuuat et idem nō o
lati nec auret oīno ut Aristoteles cetiq; phoz
cdet ne huic ipune q̄d cū legi de obtempauit
ipi tamē spreuit et aliq̄d ppt̄ q̄d deus posset
uiasa tūq; fiduaa nitēt⁹ aduisus eū rebelli
ti si huic potest uisa ppt̄ superbiaz aut nō magis
peccatori qui legem cū ipso pariē luctre cōtem
psexit. Index peccatis uenia daze nō potest qa
ipse ē legis siue discptator et index quā cū pu
nezet nō utiq; adimit sibi omnē potestatē sed
habet ignoscēdi licētiaz. Si potest igitur et ca. m. 28. m
uiasa. aut g⁹ inquiet aliquis et qui peccant sepe
felices sit et qui pie uiuit sepe miseri. Fuga et
fugitiui et abdicati libi uiuit et qui sub disci
plina patris aut dñi sit strictius et frugalibus.
Virtus enī per mala et pbatur et constat uita
per uoluptatē. Nec tamē ille qui peccat spare de
bet ppetua ipunitatē qz nulla est ppetua felicitas
sed salutat ultima semper expectāda dies homim
diaq; beatus ante obitū nemo supma funera de
bet ut ait poeta. Non infelix exitus ē qui aspu
it felicitatē et nemo unditui pōt nec vnus est
fugē nec mortuo. Habet enī potestatē et uiuos
pāpitatē de sūmo et mortuos etiā affligat cru
ciatibus. Immo inquit si iniuriat⁹ deus statim de
bent uindictē et pro merito quēq; punire. At
enī si id faciat nemo superesset. Nullo est enī qui
nichil peccat et multi sit que ad peccandū irritēt
etiā uoluptas egressus oculis pximi. Adeo sub
iecta est peccato singulis carnis qua induti
sum⁹ ut nisi huic necessitati deus prospexit nimiū
fortasse pauca inuenient. Propt̄ hanc causā pa

acentissimꝰ est et uram suã contuet. Nam qua p fecta est ni eo ũtus necesse est pacẽtiam quoqꝫ esse pfectum que et ipsa ũtus. Q̃ multi ex peccatoribus usu posterius effecti sc̃i ex malis bonos ex improbis continẽtes. Q̃ multi ni p̃ma etate turpes et oi uditio dampnati postmodũ tamẽ laudabiles extiterunt. Quod utiqꝫ nõ fieret si omne preteritũ pena seqꝛetur. Leges publice manifestos reos dampnant. Sed plinius sc̃ quozũ pterũ oculos tuz plinii qui dilatozẽ cõpsuit aut pabus aut p̃nio plinii q̃ uditia eludũt p gr̃am ul̃ potẽtiã Q̃ si eos oñs qui humana pena effugiũt cẽsura diuina dampnaret esset homo aut uanus aut etiã uill⁹ ni tra. Denique ul̃ una illa causa deleudi genus humanũ usu esse potuiss̃ q̃ hoies cõtempto deo uno t̃reno fragilibusq̃ figmẽtis honorẽ diuinũ tamq̃ celestib⁹ detulerũt opa adtrites humanis digitis labozatu. Cuiq̃ illos deus artifex oie sublimi statu recto figuratos ad cõtemplationes celi et notiam dei exatuit / auuare se ad t̃ra naluerũt pauidi modo. Humilis enĩ et auꝰ et pronus est qui ab aspectu celi deiq̃ p̃ius auersus t̃ram quã calcare debuerat id ẽ de t̃ra facta et fragmata ueneratur. In tanta ig̃ impietate hominũ tantisq̃ peccatis id assequitur pacã dei ut se ipsi homines dampnatos uite p̃ris eruoibus corrigũt. Denique et bonꝰ sc̃ uisiq̃ multi et abiectus t̃renus cultibus maiestatẽ dei singularis agnouit. Sed tamẽ maxima et utilissima sit dei pacã / tñ q̃nus sexo uerios punit nec pantus longi⁹ pacẽ cõ eos memẽdabiles esse pudeuit. // Fupest una et extrema q̃stio. Nam dixit fortasse quispiã adeo nõ urasa deũ ut etiã in p̃ceptis hominẽ nasa uetet. Possem dicẽ q̃ un hoiũ zelandã fuit q̃ iuuste se p̃ uasatus et p̃sentẽ habet motũ q̃a tempꝛal̃ est. Itaq̃ ne fierent ea que fuerũt p̃ urnam et huiles et mediocres et magni reges tempari debuit furor eius et cõp̃m ne mẽtis impossibile aliqd̃ mexpiabile finanus admitteꝛ. Deus autẽ et nõ ad p̃cus uasatur et q̃ etnus est pfectaq̃ utus et nũq̃ nisi mito uasatur. Sed tamẽ nõ ita se res habet. Nam si omino phibet uasa ipẽ quodãmõ zephiloz opifiaj siu fuisset q̃ ni p̃mapio nam ueozi hoi mdidisset. Siquidẽ arditur causa huiꝰ cõmotionis in humore fellis cõtuezi. Non igit̃ in totũ phibet uasa / qua is affectus necessario datus ẽ et phibet in un pmanẽ. Ira enĩ mortaluꝫ debet cẽ mortal. Nam si maneat cõfirmanẽ inimicic ad pnicem sempit̃nam. Deinde uirsus aĩ uasa quidẽ sed tñ nõ pcipit / nõ utiqꝫ euellit uam radiatꝰ sꝫ tempaut ut in oi assignatione modũ ac usuaaz teneamus. Cum gꝰ uasa nos ubet ipẽ utiqꝫ uasatꝛ qui placari celeꝛus pabit est utiqꝫ ipẽ placabilis. Ex eũ pcepit q̃ sc̃ usu et zebus utilia cõibus. Sꝫ q̃a dixeram nõ cẽ uram dei temporalẽ sicut hominis q̃ psentanea cõmotione fexuelat nec finale regẽ se potest ppẽ singulimtẽ intelligẽ debem⁹ q̃ sit etꝛuꝰ deus uam quoqꝫ eꝰ metñũ maneze sꝫ zuusũ q̃a uirtute sit maxima pditus in pteritu habẽ uam suaz nec ab ea regi sꝫ ipm̃ illam q̃admodũ uelut moderari. Id utiqꝫ nõ repugnat supioꝛ. Nam si p̃sus imortalis fuisꝫ ira cuis nõ essꝫ satisfactionis aut gratie post delictũ locus. Cui ipẽ hoies aũ solus oansuꝫ recõsiliari uebat. Sed ira diuina metnum manet aduisus eos qui p̃cepit metnũ. Itaq̃ de nõ thure nõ hostia non p̃iosis muneꝛib⁹ que omnia sc̃ corruptibilia / sed motũ emẽdatẽ placat. et q̃ p̃cepit uisum / uam dei mortalem fiat. Deinde cum non ad p̃fectum noxiũ quicq̃ punit ut hẽat homo relipiscendi sui facultatem. Hec habui que de ira dei dicerẽ donante cuncta. ut sazel q̃admodũ dei zelatores eos qui deũ fugiũt imobilẽ. Festinet ut moze Ciceronis utamur epilogo ad pozandus sicut ille in tusculanis de morte disseins scribit. Ita nos in hoc opꝛe testimonia diuina quibus credi possit adhibẽ debem⁹ ut illoꝛ psuasione zeuicam⁹ qui sine ira deũ esse credẽtes dissoluit omne zelus gionẽ / sine qua ut ostendim⁹ aut inanitate uelutis / aut stultitia praedib⁹ adequamur. In sola enĩ zelgione id ẽ in deo suum notione sapiã ẽ. Propẽ uuisi diuino spũ zepleti uchui aliud q̃ de gr̃a dei ezgo uisus et ira eius aduisus impios loquuntur. quoꝝ testimonia nobis quidẽ satis sc̃. Verũ hoc quũ nõ credunt ush qui sapiãm capillus et hitu iactant vẽ quoqꝫ et argumẽtis fiezant a nob zefellendi. Sic enĩ ppostexe agitur / ut humana diuus tribuant auctoritatẽ / aĩ potꝰ humanis diuina debuerunt. Que nũc sane omittam⁹ ne mch apud istos agam⁹ et in infinitũ materia pzedat. Ea igitur q̃am⁹ testimonia quibus illi possit aut credi aut ẽte nõ zepugnaẽ. Sibillas plinius et maxim⁹ auctoꝛes tradiderũt gr̃aꝝ Aristomaus et Apollodorus et erithreus nroꝝ uatio et Nestella. Hi oñs papuã et nobilẽ ptez arbitrati erithream fuisse cõmemozant. Apollozꝰ q̃dem ut de au ac populari sua gliatur. Nestella uo etiã legatus erithreo a senatu esse missos refert ut hui⁹ sybille carmina tomã deportarẽtur et ca consules curio et octauius in capitolio q̃ hic erat curante quinto catulo restituꝛ pnẽda curarent. Apud hanc de summo et cõdita uerũ deo huiusmodi uersus zepiriuntur. Ifteraos sbesa ioios litezan aion tov. Inoxruptibilis et conditor et̃nus in aere habitans homo bonũ q̃ ferens et multo maiozẽ noxiã iustus autẽ etiã malus uri et furozẽ exatans. Rursus alio loco enumerauit quib⁹ maxime fauozib⁹ materẽ zo hec titulis. Feycole latrias anomoie theo zonti. Fuge scelerates zeligiones et uuo zo seruas ab adultio te abstine et nefandi pmixtione praua ppam gnationẽ cura et ne oandas. Hyse enĩ deus inoxtalis uisatur q̃ hec agit. Indignat⁹ gꝰ aduisus paẽres. Vim q̃ plures ut ostendi sybille a doctissimis auctoꝛib⁹ fuisse tradũtur. Vnus testimonii satis nõ sit ad affirmandam sicut ostendim⁹ uisum. Cumce quatuoꝛ uolumina quib⁹ romanoꝝ fata conseptas sc̃ in archanis habent⁹ etiãsi tamẽ fere oñs libelli quo unus in usu sint omnibus nõ uetãtur. Exq̃ bus alia demonstrauimus uanis gẽtibus uram dei ob impietatẽ hom̃ hoc nõ creata ẽ. Echo uenues orges negules epy. Vementer ire magne super mundi dei punitiones enarrauimus oib⁹ hoibus in urbibus apparuimus. Alia quoqꝫ p indignationẽ dei aduisus iustos cathaclysmũ pore seculo fore esse dixit ut malicia grauis humana extinguẽtur. Ex ov meuos atose tp uranio vo theo. Ex quo uaticinio celesti deo ipas cãtate cũ omnibus hoibus t̃ram nuze coopturue cathaclysmo iozatos diluuio zupto. Simili modo de

flagratione pstra futura uaticinata ē. qua rursus im
pietas hoim deleat. Vnde apud iasonē de ioue ita
dicat. Esse quoq; in fatis reminiscat affore tempus
quo mare quo tellus corruptaq; regia celi ardeat
et mūdi moles operosa laboret. Nō tibi fiat neces
se est ai honor et cultus dei sūm apud hominē
mittiet. Eadem tamē placari cū penitētia fue
toꝝ et sui cruciatione cōtestans hec addidit.
Cuncta meta tes cebro cuto tem de uiros.
Omnes g̃o homines transferte uos ueq; ad unum
diuate dei magni. Item paulo pst. Neq;
perdet ure autē poet ai oīs pietate ex mente p
apiatq;. Deinde alta sybilla celestiū terrenoꝝq;
genitore diligi oportē denūciat. nec ab prendos
homines indignatio eius insurgat. Nec forte nat⁹
inaxiuptibilis deus omne genus hoim perdat
uita tribui ipbam oportet eni genitore deum
amari. qui pius est et sapiens. Ex hiis
apparet uanas esse rationes phoꝝ qui deum pu
tant sine ira. et inē omnis laudis ei⁹ id pugnat
qđ est contra ipsam maiestatē. Regni hoc im
perioq; terreni nisi uer⁹ auspicium soluit. Nu
lex unus regi nō uis nemo parebit sed etiam
de sacrilegio papinabitur. Summo uo cuilibet huiu
cripe hunc affectū quis eni nō spoliabit. Quis
nō deridebit. Quis nō affligat iniuria. Ita nec
indumēta nec sedem nec uectē potē habē alius
quisq; habuit diripientibus ne diu putem⁹ celes
ne imperij maiestatē sine ira et metu posse cō
sistere. Apollo milesius de uirtutē religiē con
sulē⁹ responso hec indidit. Eode cubilen hay
ec genetra. Regem autē et genitore ani oia
que terra continet. Celiq; et mare et late
bre tartaree et demones abhorrescāt. Si tam
leues est q̃s phi uolunt quo ad nutū eius non
nō demones et ministri tūte potestatis. Si etiaz
celi et tra et terni natura omnis cōtremescat.
Si eni null⁹ alti secuit nisi coact⁹ omē igitur
imperiū metu coluit. metus autē pz unz. Haz
si nō moueatur quis adhibus parē nolentē nec
cogi potē ad obsequiū. Consulat unusquisq;
affectus suos iam intelliget nemine posse sine
ira et castigatione imperio subiugari. Ubi g̃o
ira nō fuerit impiū quoq; nō erit. Deus autē
habet imperiū. Ergo et iram qua coluit impiū
habeat necesse est. Quapropt̃ nemo uanilogi
na phoꝝ inducens ad contemptū se dei erudi
at qđ est maximū nefas. Debem⁹ hunc omnes
et amare q pat̃ ē et uereri q dñs et honori
ficare q bñficus. et metuē q seuer⁹. Utraq; pz
sona in eo inhabilis. Quia salua pietate non
diligit aiē sine pacē tem. Aut quis ipune con
temnat eū qui ueri⁹ dicatur habē in oīs uaz
et etnam potestatē. Si patrē consitēs ortus
nobis ad lucem qua fruimur subministrat. Pec
tinum⁹. Si deū cogites ille nos innumerabili
bus copijs alit ille sustentat. In hui⁹ domo ha
bitam⁹. hui⁹ famulia sum⁹. et si min⁹ obsequens
q̃s decebat. nm⁹q; officiosa q̃s dñi et patentis
inortalia merita placebam⁹. tamē plinii phiat
ad uemam conseq̃dam si altiū cuius notionē q̃
teneam⁹. si abiectis humilibus terrenisq; tam
rebus q̃ bonis celestia et diuina sempiterna me
ditemur. Qđ ut facē possim⁹ deus nobis seq̃d⁹
ē deus adorand⁹. qui in eo est matia ueri et

ai. 31.

ratio iustitiā et fons bonoꝝ. Quid cū deo aut
pretia mai⁹ est aut uoc pfectus aut claritate
lucidentius. Cui qui nos ad sapiam genuit
ad uitia parcauit nō est fas hominē relicto
deo seruire ac iute datore terreis fragilibusq;
simulari aut q̃rendis temporalib⁹ bonis ulla
tem ab innocētia et pietate discedi. Non
fuerit beatū uitiose ac mortifere uoluptates
nō opulēta libidinū materie nō mansuetam
bitio non cadua honores quib⁹ illaq̃at⁹ anim⁹
human⁹ et corpori mancipatus et'na morte
dampnat⁹. Sed sola innocētia sola iustitia / omnis
legitima et digna mercis ē immortalitas quā
statuit a principio deus sanctis et meritis
mētibus / que se a uicijs et ab oīi labe terrena
integras inuiolatasq; conseruant. Hui⁹ primi
celestis ac sempiterni principis esse nō possūt q̃
fraudib⁹ impijs et aiscleptionibus consacrata
sua polluerit. quaq; iniuste hoim nefarius co
missis meritibus sibi maculas inuserit. Pro
inde uiuisse oportet qui sapientes qu homines
merito dici uolunt fragilia contemptē terrena
celare huiia despicē ut possint ni deo bea
tissima necessitudine copulari. Auferatur im
pietas discordie dissensionesq; turbulente ac
pestifere sopiātur quib⁹ humane societates et
publica federis diuina cōuictio intercipitur diri
mitur dissipatur. Q̃ti possum⁹ bona ac bene
fica esse meditem⁹ si quid nobis opū / si quid
supperat copiarū nō uoluptati unius sed multoꝝ
saluti impendatur. Voluptas eni tam mortalis
est q̃ corpus an exhibet misereri. Iustitia uo
et beneficētia tam inmortales q̃ mens et anima
que bonis operibus sublimitudine dei assequit. Fit nobis
deus nō in templis sed in corde nō colent⁹. Hec
structibilia sē omia q̃ manu fiunt. Quidem⁹ hoc
templū q̃ nō fano nec pulue nec malis cogitatiōib⁹
sordidatur. qđ nō ceus arcentibus sed claritate ac lu
ce sapie illuminatur. Ita quo si semp deū credidim⁹
esse pitem ei⁹ diuinitatis premia itu inuenim⁹ ut ei
pius semper habeam⁹ et nūq̃ uereamur iratū.

ai. 32.

Explicit liber fabiani lactancij
de ira dei.

Incipit liber eiusdem de opificio dei uel
de formatione hominis. Capitulū primū.

Quam minime sim quiet⁹ etiaz
in simus necessitatib⁹ ex hoc li
bello poterit cognosci. quē ad
te eruditus pene ubus prout
ingenij mediocritas tulit deme
triane plepsi. ut et cotidia
nuz studium meū nosses ut nō deessem tibi percipi
endam nuc sed hortatus es horteris q̃ me
si te in his michil aliud q̃ lingua instruentibus
auditore satis strenuū pbuisti. Quo magis in his
ueris et ad uitā pinentibus doctor esse debebis
apud quē nuc profitear nulla me necessitate ul'
ci ul' temporis impediri quo minus aliqd eruditaz
quo phi secte nre quā tuemur instructiores q̃

doctoresq; in posterū fiant q̄ sunt nūc male audāt
calūgentur q; uulgo qđ aliē q̄ sapiētibus cōuenē
uidunt et uitia sub obtentu noīs colunt quibus
aut mederi oportuit aut ea prorsus effugē et le
atū atq; meorruptū sapiē nomen uita ipsa aī
poeptus congruēte pstarent. Ego tamē ut nosip
sos simul et cetos instruam nullū talubre recuso.
Neq; cuiq; possū obtrudere nec aī pseztim aī mar
me opus sit meminisse sicut ne tu quidez tu
ut spero ut opto. Nam licet te publice rei necessi
tas a uersu et uultu opibus auferat tamē fieri nō
potest qn subinde in celū aspiciat mens sibi cō
scia rē. Ego quidez lector oīa tibi q̄ pro bonis ha
bentur pspē fluere sz ita si mobil de statu mētis
imutent. Vereor enī ne paulatim cōsuetudo et
uocabulum earū rerū sicut fieri solet in animū
tuū repat. ideoq; te moneo et repetens iterū
iterūq; monebo ne oblectamēto ullo t'ze p magis
aut uerus bonus habē te credas q̄ sē nō tui falla
tia quia dubia uerū etiam insidiosa q; q̄ dulcia.
Nam et ille collactator et aduisatus nr̄ scās q̄
sit altutus et idem ipse uolentes sciam nunc
utrum. Se hec omnia que illicē possunt pro la
queis habet et quidem tam subtilibus ut oculos
mentis effugiant ne possint hoīs prudentia uitā
Prima g̃ prudētia est predetemptum pcauē qm
ubiq; saltus insidet et offensa clam pedibus
latenter opponit. Itaq; uel tuas pp̄as in quibus
nūc agis suadeo ut pro tua utute aut contem
nas si potes aut nō magnopē uitare. Semē
to et uera patētis tui et in qua cautate nomen
dederis et cui ordinē fueris. Intelligis pfecto
quid loquar. Nec enī te suplē arguo. cui in te sus
picio quidem ulla est sz ea que dico ad mētes rerū
uenda sē non ad corpus cui omīs ratio ideo com
pta est ut corpus animo tuoq; duo seruat et re
gatur nutu cuius. Vas est enī quodāmodo fictile
quo animus id est homo ipe uersus cōtuet' et quidē
nō a pmetheo fictū ut poete loquūtur sz a sū
mo illo rege conditore atq; artifice deo cui diuinā
prouidētiaz pfectissimāq; utilitatem nec sensu ap
hendē nec ubo enarrare possibile est. Temptabo
tamē qm corpus et animus factu mētio est utilisq;
rationē q̄tū pusillitas intelligētie mee pudet
explicare. Quod officiū hac de causa marie iusta
prudētiū puto qđ thaleas tullius uir ingenij sin
gularis in quarto de republica libro aut id face
temptasset matiam late patentē augustius finib⁹
t'minaut leuit' sūmatiq; decerpens. Ut ne ulla es
set excusatio cui cum locū nō fuit excaut⁹ ipe tes
status est nec uolūtatē sibi defuisse nec curam.
In libro enī de legibus pmo aī hoc idem sūmatis
strungēt sic aut. Hunc locū satis ut in uidetur in
hijs libris quos legistis expsi sapio. Postea tamē
in libro de natura deoz secūdo hoc idem latius
exequi conatus est. Sed qm̄ ne ibi quidem satis
expressit aggrediar hoc meus et summā in audac
ter explicandū. qđ homo diserissim⁹ penē omi
sit intactū. Forsitan reprehendas qđ in rebus
obscuris conar aliquid disputare. cui uidear tam
temeritate hoīes exuisse qui uulgo phi uocant⁹
ut ea q̄ obstrusa prorsus atq; abdita deus esse
uoluit scrutarētur. Ac naturā rerū celestiū t'ze
narūq; conq̄rit que a nobis longe remote neq;

caulis caulis contrectatu neq; tangi manu neque
papi sensibus possunt. Et tamē de illaz oīm rāō
sic disputat ut ea q̄ affectū pbatu et cognitu
uideri uelit. Quid est tandem cur nobis inuidi
osum quis q̄ putet si ratione corpis nr̄i inspici
et contemplari uelim⁹. Nam pulcra obscura nō
est quia ex ipsis mēbroz officijs et usibus pti
singularū quāta in prouidēte quidq; factū sit
intelligē nobis licet. Dedit enī hoī artifex ille
noster ac pater deus sensum ac rōem ut ex eo
appareat nos ab eo esse gnātos q; ipse intelligē
tia ipse sensus atq; ratio est. Cetis animātib⁹
q̄n rationalē utaī usum nō attribuit q̄admodū
tamē uita earū tutior esse aī pudit. Omnes
enī suis ex se pellibus tegit quo facilius possint
imbrium pruinaz ac frigoz iniurias sustinē. Ungul' aut
gnibus ad ppulsandos impetus ert'nos sua pp̄ia
munimēta cōstituit ut aut naturalib⁹ armis se
pugnent fortioribus aut q̄ sē' ibcalliora sub
trahant se pcalus pniciose fugiendi aut q̄ sil'
et uiribus et celeritate indigent absq; pregnā
aut latibulis sepiant. Itaq; alia cornu uel plumis
leuibus in sublime suspensa sē' ul' suffulta ungul'
ul' nistruēta cornib⁹ quibusdā in ore arma sē' tēte
aut in pedib⁹ aduinca unges nulliq; munimētis
ad tutelam sui deest. Si qua uō in pdam mag
nis cedunt ne tamē sibi ipsis cornū furendi' nutriret
aut in ea sē' celsitu regione ubi maiora ēe nō
possunt aut accepere uberē generādi fecūdi
tem ut et bestijs q̄ sanguine aluntur uictus sup
peteret ex illis et illatam tamē cladem ad con
secutionē gnis multitudo ipsa superet. Hoīes
autem zōe conscia et utute sentiendi atq; elo
quēdi data cor que cetis animātib⁹ attributa sē' sciat
ceptem quia sapiā credē potuit que illi nature
conditio denegasse statuit inuidū et mīzume q̄s
et ingenio potuit armari et zōe uestiri. Ea uō
ipa q̄ mutis data et hoī denegata sē' q̄ miserabili
homī ad pulcnduē faciant cerpm nō pē. Nam
si hoī fermos dentes aut cornua aut ungues
aut ungulas aut caudam aut iam colorū pilor
addidisse quis nō sentiat q̄s turpe animal essē fu
turū si muta si inda et mezuma fingēte. Inub⁹
si detrahas ul' naturalem sin corpis uestes ul'
ea quibus ex se armātur nec speciosa potuit ee
nec tuta ut mirabile est si utilitatē cogitet ifinitu
etu si spm ornatu uideāmur. Adeo mire modo
consentit utilitas aī decore. Hominē uō qui etsi
mi aial' atq; inuoztale fingebat nō formoseq;
ut cetu sed uterus armauit nec munimitus
euis in corpe sed in aīo posuit qm̄ supuacui
fuit aī illi qđ erat maximū tribuisse corpalib⁹
eū tegē munimētis aī pcipuum pulcnduem
humanu corpus impedirent. Unde ego phor
qui Epycurū sequūtur amētiam soleo mirari
qui nature opa reprehendūt ut ostendant nulla
quidēta instructū esse ac regi mūdū sz origēs
rerū insecabilib⁹ ac solidis corpib⁹ assignāt.
quor fortuitis concursionib⁹ vnuisa nascūtur
et nata sunt. Preterēo que ad ipm̄ mūdū unū
daut in quo tridiale insaniunt id sumo qđ
ad rem de qua nūc agim⁹ ptinet. Querūtur
hominē nimis imbecillū et singulē nasa q̄ cetā
aīalia nascūtur que ut sē' edita ex utero ptinue

ca. 2m.

m pces suos exigi et gestire discursib⁹ sinistrisq;
acu tollerando idonea esse qō m lucē naturali
bus undimētis munita p̄sertim hoīem contra
undū et meritē tāq; ex naufragio in hui⁹ ute
nuscias p̄ia et expelli qui neq; moue se loco
ubi effusus ē possit nec alimētum lactis appe
tere nec iniuriam tempoꝝ ferre utiq; naturā
nō matrē esse humanā gnīs sed nouercā que
cā mutis tm liberalitē gesserit hominē nō sic
effudisse ut inops et infirmus et oī auxilio in
digens nichil aliud possit q̄ fragilitatis sue
conditionē plorare ac fletibus omnium saltem
an tantū in uita restet transire malorū. Nec
cā diuitē incrementū sepe credunt⁹ p̄pterea q̄ vul⁹
quisq; ī consideratē sue conditionis mg-ist⁹ est.
Ego uō illos nūq; magis desipe contendo quā cā
hec loquūtur. Considerans enī conditionē veri
intelligo nichil fieri aliē debuisse uti nō diam
potuisse qua deus potest oīa sz necesse est pu
dēda illa maiestas id effecerit qō erat melius
et rectius. Libet igitur interrogare istos
diuinoꝝ operū zephirsores quid in homine
desse q̄a ībecillior nascatur credant. Nū cōtēto
mun⁹ eduarē⁹ homines nū min⁹ ad sūmū ro
bur etatis puchātur nū imbecillitas aut mem
brū impediat aut salutē q̄n que desint rō
dependiē. Et hoīs unq̄ eduantis maximus
laboribus constat p̄audū saluet conditio melior
q̄ hec omis cā fetū ediderint nō nisi pastu sua
arcam gerant ex quo efficiatur ut uberib⁹ sua
sputa distentis alimētū lactis fetib⁹ ministrēt⁹
et id cogente natura sine solliatudine appetāt.
Quid auct quarū ratio diuisa est / nōne mariōs
sufficit in educādo laborem ut mediū aliquid
humane intelligētie hīē uideātur. Nidos enī aut
luto edificant aut ūgulis et frondibus ostru
unt etiam aborū exptes incubant ouis q̄n
fetus de suis corporibus alere nō datū ē / alios
conchunt / et totos dies in hui⁹modi discursa
none cōsumūt / noctib⁹ uō defendūt / foueut
ptegunt. Quid amplius facē homines possunt
nisi hoc solū forte posse q̄ nō expellunt adultos
sed ꝑtia necessitudine vinculo astrictos adhuc
tos habent. Quid q̄ aiāl fetus multo fragilior
est q̄ hoīs / quia nō matrno corpe ipm animal
cumt sz id quod⁹ mat'n corpis fotu et calore
tepefactū aial' efficiat. qō tū cā spū fuit aiātū.
Id uō ī plume ac teneru nō modo uolandi sed
ambulandi quoq; usu caret. Non g⁹ mepti⁹simo
p̄mū q̄ hijs nascāt⁹. Deinde q̄ tam infirme
aīe. Sed illi fortia eligūt ībecillia p̄terea⁹t.
Quero igitur ab hijs qui conditorem p̄audū hic
p̄ferunt quid eligant si deus hijs deferat optionē.
utrū malint humanā sapiam cā ībecillitate an
p̄audū firmitatē cā illoꝝ natura. Valeat non
tam pauca sit ut nō malint ul' fragiliorē ul'to
q̄ nūc est diuinō humanā q̄ illam rōnabilē fir
mitatē. Sz utrūlibet prudentes uiri neq; homines
intione uolunt cā fragilitate neq; mutuā firmi
tatem sine intione. Id nichil est tam repugnās
tamq; contrarū q̄ vnīq̄q; animal aut vō illrnat
necesse est aut conditio nature. Si naturalibus

mimētis mistruātur supuacua rō est. Quid enī
excogitabit quid faciet aut quid molietur. Huc
in quo humē illud ingenium ostendet cā ea que esse
possunt rationis ultro natura concedat. Si autē
ratione sit p̄ditū quid opus erit septimētis corpis
cā semel concessa ratio nature minus⁹ possit iplere.
Hec quidem tantū ualet ad ornādū iucundūq;
hominē ut nichil potuit manus ac melius a deo
dari. Denuq; cā corpus nō magnū homo et exi
guarū uirium et ualitudinis sit infirme tamē qm
id qō est maius acceptit et instructior ē ceteris aīa
libus et ornatior. Nam cā fragilis ībecillusq; nas
catur tamē et a mutis omnibus tutus est et ea
omnia que firmiora nascāt⁹ etiā si uim celi for
titer patiātur ab homine tamē tuta esse nō possūt.
Item sit ut plus hominū conferat ratio q̄ natura
mutis. qm in illis neq; magnitudo uirium neq; fir
mitas corporis efficere potest quo minus aut oppri
mantur a nobis aut nrē subiectui sint potestati.
Potest ne igit⁹ aliquis cā iudicat etiā bo
nis lucis cā īmanissimis corporibus seruire hoī
qui de opifice rerū deo qō modicū uires qō puī
corpus acceptit nec bilitra in se diuina pro nihilo
estimat qō est ingratū aut ut uerius loquamur
impium. Plato ut hos a deo ingratos rebellēt nat⁹
grāt egit q̄ homo natus esset. Melius et sa
nius qui sensit conditorem hominis esse meliorem
q̄ illi qui se p̄audi natos esse maluerūt. Quos
si deus in ea forte comitetur aīalia quorte fortem
p̄ferunt sine iam p̄fecto arripiāt remigrāt magis q̄
clamoribus conditionē p̄stinā flagitent quia nō
est tanti robur ac firmitas corporis ut officio lingue
careat aut auriū per aerem libera distractatio ut
manibus indigeas. Plus enī man⁹ p̄stant q̄ lem
tus usus q̄ pennarū / plus lingua q̄ toti⁹ corpis
fortitudo. Hec igitur amētia est ea p̄ferre ea q̄
si data sint acerbe detractes. Item q̄runt⁹ hoīem
morbis et īmature morti esse subiectū. Indignāt⁹
uideliat nō deos esse se natos. Animine mīnuit.
sed ex hoc ostenditur hominē nulla prudētia esse
factū q̄ alit⁹ fieri debuit. Quid si obstrudo id ipm
magna uē prouisi esse ut morbis uexari posset
et uita sua in medio cursus sui spacio cōpesceret.
Cū enī deus aial' quod fecerat sua sponte ad mor
tem trahi cognouisset. ut morte ipsam que est
dissolutio nature aspi posset dedit ei fragilitatez
que morti aditū ad dissoluēdū animal īuenīret.
Nam si eius roborē fieret ut ad eū morbus et
egritudo adire nō posset nec mors q'dem possz qm
morē sequela morboꝝ est. Immatura enī morte
quo abesset ab eo q' esset constitutio natura. Neq;
nullū hominē mori uolūt nisi cā cruciatus eius
tis compleuit aīm. Quo illis in tanta repugnāa
rerū potit ratio constare. Et enī aues aīal cāt
mori quisq; nō possit aliquid illi uolucris qō sit i
mortale tribuēdū est. Quo concesso uacat est condi
tione mortis excludi. Id autē ipm au⁹modi pōt
esse qō homini contra morbos et ictus cēncos
solidū atq; inexpugnabilem faciat. Cui enī cōstet
ex ossibus et neruis et uisceribus et sanguine quid
horū potest esse tam firmū ut fragilitatē repellat
ac mortē. Et igitur homo īdissolubilis sit autē
id tempus quod illi putant oportunisse cōstitui ex
qua ei materia corpus attribuēt. Fragilia sit oīa

que uideri ac tangi possint. ¶ Superest ut aliquid de ce lo petamus/qū in tra nichil est quod nō sit ihzmū. Eū g̃ sic homo formādus esset a deo mortal' esset aliqū respsa exigebat ut treno et fragili corpe fingeret. Recasse est igit̃ ut mortē recapiāt qūlibet qū corporale est. Corpus eū quodlibet solubile atq; mortale est. ¶ Stultissim g̃ qui de morte ī natura q̃rat. qū nature conditio locū illi fiat. ¶ Ita consequēs erit ut morbis quoq; subiect9 sit. Neq; eū patimur natura ut abesse possit ihzmus ab eo corpe qō aliqū soluēdū ē. ¶ Sed putemus fieri posse qdmodū uolunt ut homo ī ea conditē nascatur qua morbo mortue subiectus sit nisi pacto etatis sue spatio ad ultimaz peruenit senectutē. Non igitur uidetur si ita sit cōstitutū quid sequatur oī utiq; cet̃o tempore mori nullo modo posse. ¶ Sed si phiberi ab altero uictu pōt mori poterit. Fel igitur erigit ne hoī qui ante cētū diem mori nō potest aborū alimēta qua subtrahi possunt opus nō sit. ¶ Si opus abo nō erit iam nō homo ille sed deus fiet. Ergo ut lupus dixi qu de fingilitate hoīs q̃rūtur ut potissimū q̃rūtur q nō īmortales sempiterni q sint nati. Nemo igitur senex mori debet. Et q̃n mortalitas nō potest ai īmortalitate cōiungi. ¶ Si cū mortalis est in senectute īmortalis esse in adolescētia nō pōt. Nec est ab eo conditio mortis aliena qui quādoq; moriturus ē nec ulla in mortalitate ē an sit tēpus constitut9. Ita fit ut et īmortalitas exclusa ipetuū et ad temp9 recepta mortalitatis hominē constituat in ea ḡdatione ut sit in qualibet etate mortalis. ¶ Quadrat igitur necessitas undiq; nec debuisse aliē nec fuisse si ill rationē sequētur nō uident q2 semel cruaueruit in ipsa sūma. Exclusa eū de zeb9 humanis diuina ꝓuidētia necessario seqbatur ut oīa sua spontē sint nata. ¶ Hinc īcurrerūt illas minutoz sensuū plagas et concussiones fortunas quā ueri origine nō uidebant. In quas se angustias cū coicassent iam cogebat eos natūs existimare aias ai corpoz9 nasci. et item cum corpoz9 extingui. Assumpserūt cū michil fieri mente dīna. Qđ ipm nō aliē ꝓbare potuit q̃ si ostenderēt esse aliqua in quib9 uidētur prouidentie ratio claudicare. Reprehenderūt igitur ea in quib9 ul' maxime dīuitatē suā prouidētia mirabilē expressit ut illa que retuli de morbis et īnatura morte tū debuerint cogitare. Hinc assumptus que necessario sequuntur. ¶ Sequit̃ aūt illa que dixi si morbū nō recepit neq; tectis neq; uestibus indigeret. Quid eū uētos aut ymbres aut frigora metueret. quoz nil ī eo est ut morbos afferant. Adaro eū acrpit sapientiam ut aduersus nocētia fragilitatē suā munat. ¶ Sequitur necesse est ut qū retinēte causa morbos apit etā mortē semper acripiat qua ū ad quē mors nō uenit firmus sit nec est. Infirmitas aūt habet in se mortis conditionem. firmitas uo nisi fuit nec senectus locū potest hre. nec mors que sequit̃ senectutem. Preterea si mors certe cōstituta est etsi fieret homo insolentissim9 et humanitate oi careret. Nam fere ira oīa humanitatis quib9 mē nos cohercem9 ex metu et confusa fragilitatis oriūtur. Denq; ibecalliora et timidiora queq; aīalia congregātur ut qui uiribus tueri se nequit nil'ti midme tueantur. Fortiora uo solitudines appetūt. qui roboze uiribusq; confidunt. ¶ Homo quoq; si eo tem nō habet ad ꝓpulsanda pricula suppetēs robur nec ulli9 altius auxilio indigeret. q̃ spacius esset due reuerētia inter se. Que uanitas q̃ humana tas. Aut quid est tetri9 homine quid efferatus quid īmanius. ¶ Sed qū ibecallis est nec p se pōt sine hoīe unde spaciosē appetit ut uitā eis et ornatior fiat et tutior. Vide igit̃ omnes hoīs intionē in eo maxime stare. q nud9 fragilisq; nascatur. q morbis efficiatur. q īnatura morte multatur. Que si homini detrahātur rationes quoq; ac sapiam detrahi nec est. ¶ Sed minus de rebus aptis disputo aī sit liquidū michi sine ꝓuidētia nec factū esse ūsq; nec fieri posse. De quibus operibus uniuis si nūc libeat disputare per ordinē infinita materia est. ¶ Sed ego de uno corpe tm hoīs instituo dicere ut ī eo dīne prouidētie potestatē quāta fuit ostendam hijs dūtaxat in rebus que st̃ compēhensibiles et apte. Nam illa que st̃ aīe nec subtia oculis nec comprehendi possunt. Nunc de ipso uase hoīs loquimur quod uidemus. In pncipio aī deus fingēt aīalia noluit ea in rotundā formā sp̃m conglobare atq; colligere ut et mouerī ad ambulādū et flectere se in quālibet partē facile possent/sed ex ipī corpis sūma ꝓduxit capud. Item produxit mēbra q̃dam longius q̃ uocāt̃ pedes ut alterno motibus sola ira producent aial quo mens tulisset aut quo petendi abi necessitas ꝓuocasset. Ex ipso aūt uasculo corpis quatuor fecit extantia. Vna posterius que st̃ in oibus pedes. Duo bina capiti et collo proxima. que uarios animi tibus usus plent. In pedibus st̃ postioribus pedes ac sales fere. In hoīe aūt manus q̃ nō ad ambulādū sed ad faciendū tempandūq; nate st̃. Est et tenū genus in quo prioza illa neq; pedes neq; manus st̃ sed ale in quib9 prime pro ordinē fere uolandi exhibent usū. Item una fictio duasq; spacies et usus habet. Atq; ut ip sam corpis capillitudinē firmit̃ cōprehendit ma ioribus et breuioribus ossibus īuicē colligatis q̃si carnā compegit quā nos spinā dicim9. Eamq; uoluit ex uno ꝓtinuoq; osse formare ne grandiēs flectēdiq; se faculate aial nō haret. Ex alio parte quasi media costas ut est transuisa et plana ossa posuerit in duisis quib9 clementē curuatis et in se uelud in arculū prime cōducti interna uisceza contegūtur. ut ea q̃ mollia et imm9 ualida fieri opus erat illius solide cruris ampleru possent esse munim. In sūma uo construtione eius q̃ silem nauis carine dixim9 apud colloauit in quo esset regni tua9 auantis. Datū q̃ illi hoc nomē est ut quidē Varro ad Tarentiū scribit q̃ hinc capiant mutui sensus ac nexus. ¶ Ea uo que dixim9 de corpre ut' ambulandi ut' faciendi ut' uolandi causa esse ꝓducta neq; unum longius ꝓpter celerē mobilitatē neq; unum breuibus ꝓpter firmitatē sed et pauci et magnis ossibus cōstare uoluit. Aut cū bina

st ut in homine aut trma ut in quadrupede. Huc tamē non ſecat ſolida nec in gradiēdo pi gritia et grauitas retardaret ſed et aptatu et ad ingressum corpis conseruādū necessarios itri ſcans plena caq; sursus nō equalē prsectu hīt ut ſed sūmas corū partes nouis assiduis cōglo bant ut et substringi uenas facilius et securi tus possent unde sint itibula nōāta. Sol nouis firmē ſolidatos leu quodā opaco texit qđ dicatur arteriago. Caluet ut sine attritu et sine sensu do loris aliquo flectūtur. Eodem tamē nō in unius modū informant. Illos enī fecit simplices et i orbem rotundos in hys dūtaxat articulis in quib⁹ mouēri mēbra in oīus ptes oportebat ut in scā pulis qm̄ man⁹ utrūlibet agitari et contorqueri necessariū est. Illos autē latos et equales et in unā ptem rotundos et in hys utriq; locis ubiq; tm̄⁹ aptum mēbra oportebat ut ingenib⁹ et manibus et in manibus ipsis. Nam sicut man⁹ ex eo loco ī de oriūtur ubiq; uersus mouēri sptnosū simul et utile fuit sic pfecto si hoc idem etiā aliis accidit et supuacuū essē cuiusmodi motus et turpis. Jam eī manus amissa dignitate quā iuē habet mobilitate unica pmutadis filiis uidētur esseteq; homo plane anguinan⁹. Quod genus in illa īmanissima be lua mirabilē effectū est. Deus enī qui puidentiā et prestantē suā multarū rerū mirabili uarietate uoluit ostendē, qui caput cui aīāl⁹ nō tam lōge porrexerat in tēram posset ora contingē qđ erat futurū horribile atq; tetrū, et qua os ipm prosu sis dentibus sic armauerat ut etiā si contingēt pascendi tī facultatē dentes adimēnt pdiderit mē cos a sūma fronte molle ac flexibile mēbrū quo prendē quo tenere quodlibet posset ne tāt uectus capiendi ul' dandi pmanens magnitudo ul' certual⁹ breuitas impediret. Non possus hoc loco tenere quo min⁹ eppeari sollicitā curiosā Illud cui st oīa que debuat lucretius. Qui ut oīdet aīāl⁹ nō artificio aliquo dīne mētis sz ut solet fo tuito esse nata dicit in pōapio mūdi alias quasdā īmāabiles ammātes mirabilis sptie ac magnitudine fuisse natas sed cas pmanē nō potuisse q illas aut sumēdi tibi facultas aut edendi generādi qz ratio defecisset. videlicet et ut athomis sua locā facēt dīna puidētia uoluit excludē. Sed aī uidetur in omībus q̄ spirant mirabilē prudētie messe rationē quod maiū uarietatis erat dicē fuisse aīāl⁹ pdigi osa. in quib⁹ ratio cessasset. Qui igit oīa q̄ uidem⁹ aī zōē nata st id enī ipm nasa efficē nisi ratio nō potest. manifestū est mehil oīo rationis expt potuisse gignī. Aut enī pfusius est in singulis quibusq; singē dis quatenus et ministerio mēbroz ad necessaria uite utentur. et quatenus adiugatis corporibus clata soboles uniuersis generatim obseruaēt animā tes. Nam si pitus architectus aī magnū aliqđ edificaū fuē cōstituit. primo oīa cogitat q̄ summa pfecta edificij futura sit et aī emetat quē locī leue pondus capiat ubi magna opis structura sit moles que aliūpnarū mutualia qua aut ubi aqz adiuuāt decursus et exitus et receptacula hec maxime prius pudet ut quecūq; st pfecto operi iaz dm quisq; putet in machinādis aīālibus nō aīe pduisse que ad unitatē necessaria essent qb⁹ utiq; ipsam daret. Nec utiq; consistere nō posset nisi

prius essem essent quibus constat. Videbat igitur epicurus in corporib⁹ aīāliū diue rationis sollertiam. Sed ut efficēt quod ante imprudenē assumpserat adiecat illud deliramētū supios cōgru eus. Dixit enī neq; oculos ad uidendū esse natos neq; aures ad audiēdū neq; pedes ad ambulādū qm̄ hec mēbra prius nata st q̄ esset usus uidēdi et audiendi et ambulādi sed horū oīm officia ex natis extitisse. Verecor ne hus moi portēta et ridicula rehuisse nō min⁹ meptū esse uidentur. Sed libet meptire qm̄ ai mepto agim⁹ ne se ille minus argutū putet. Quid ais epicure. Non st ad uidendū oculi nati. Cur igitur uident. postea quam usus eorū apparuit. Videndi g̃ aī nati st si quidem mehil possunt aliud q̄ uidē. Item mēbra ceti cui⁹ rei causa nata st ipse usus ostendit qui utiq; nullo modo posset existere nisi essent mēbra oīa tam ordinata tum ordinātee effectu ut usū possent hre. Quid si enī dicas aues ad uolādū nō esse natas neq; feras ad seuiēdū neq; pisces ad natandū neq; hoies ad sapiēdū aī appetat a natura officioq; seruare anantes ad qđ est quecq; generatum. Sed uideat qui sūmā ipām uitatis amisit semper erret necesse ē. Si enī nō pudē tia sed fortuna athomoz cōcursiomb⁹ rasamē oīa aut nūq̄ fortuito accidit sic esse illa priapia ut effecerit aliquis eusmoi qđ nasib⁹ potius audi ret aut admoretur oculis auribus cuiet. Si eī pmordia nullā genus positionis exputi reliquisse oportuit eusmodi eo eodie monstra generari in quib⁹ et mēbroz ordo ppostero⁹ et usus longe diuersus exhiberet. Cui uo uniuersa genera et uniuersa quoq; mēbra leges suas et ordines et us⁹ sibi attributos tueant manifestū ē nichil fortuito esse factū qm̄ dumne rationis dispositio seruatur. Verū aliās rehellem⁹ epicurū mīe de puidētia ut corpm⁹ dissecam⁹. Deus g̃ solida mētu corpis que ossa dicāt⁹ nodata et aduīcem iuncta uenis alligauit atq; constrinxit. Cibus mens si exaurié aut relisse uelut tunq̄ tetmaau hs utēt⁹ et quidem nullo labore nulloq; conatu sed ut mimo nutu toa⁹ corpus molē tēperet ac flectet. Hec aut ulceib⁹ oppressit ut quecūq; loā decidit ut que solida ossa occlusa tegēntur. Item ulceribus ipsis uenas admisaut quasi tubos per corpus oē diuisos per q̄ dilauriēs humor et sanguis minuta mēbra sucus utilib⁹ irrigaret et ea ulcera formatu in eī modū qui unicuiq; grā ac loco aptus fuit subiecta pelle contexit. Quā ul' sola pulchitudine decorauit ul' setis ac operuit ul' squamis munit ul' plumis illig⁹ adornauit. Illud uo gmētū dei mirabile qđ una dispositio et un⁹ habitus īnūmerabiles animātiū p fecit uarietates. Nam in omībus fere q̄ spirant eadem series et ordo mēbroz est. primū enī ca put et huic annexa ceruix. Item collo pect⁹ ad umeros et ex eo pminētes armi. Adherens pecti ri uentri. Item uent⁹ lumbera genitalia. Vltimo loco femora pedesq;. Non solū mēbra sua tenāt ac siti in omībus seruant st etiā ptes mēbroz. Nam in uno capite upo ētam sedem possidēt. au res ētam oculi nares item os quoq; et in eo dē tes et lingua. Que oīa aī sint eadem in oībus animātibus tamē mirum et multiplex dissimilitudo figuratoz est. q̄ ea q̄ diui aut productora a

cam. 13.m

contractiora lineamētis uarie differētib⁹ complēta sūt. Quod illud nōne diuinū quod in tanta uarietate multitudine unūquodq; animal in sui gne et spē pulcrimū est. Vt si quid uacuum de alto i altū transferat⁹ nichil impeditius ad utilitatē uidi deformi⁹ ad aspectū uideri necesse ē. Vt si elephanti arcuē plixam tribuas aut camelo breuem ul' si serpentib⁹ pedes aut pilos addas in quib⁹ pariter equalē corporis longitudo nichil aliud exhibeat nisi maculis tegn distincta et squamarū leuitate suffulta in lubricos tractus sinuosis flexib⁹ labūtur. In quadrupedib⁹ autē item opifex contextū spine a sūmo capite deducti longius extra corpus eduxit et acumina uit in caudam ut obscene corpis ptes ul' ppē feditatē tegerēt ul' ppē teneritudinē munirēt ne nāla quedam minuta et nocētia motu ei⁹ arcērent⁹ a corpe. Quod mēbrū si detrahas in pfectū fit animal ac debile. Vbi autē ratio et mani⁹ est tam nō ē id necessariū qz mōstruosū pilos. Ideo in suis quiq; gne aptissime ggruunt ut neq; nudo quadrupedi neq; hoīe tecto exagitari quiq; turpius possit. Cui tamē ipa nuditas hois nuce ad pulcritudinē ualeat nō tam etiam capiti congruebat. Certe g⁹ illud pilo. Et q⁹ in sūmo futuri erat quasi sūmū edificij culmen ornaut. Cum ornat⁹ nō est in ozbem coact⁹ aut in figurā pilei terres factus ne quibusdā ptibus nudus esset informis si alibi effusius alibi retract⁹ pro au⁹let⁹ loca decentia. Sicut g⁹ uallata p aurtū et a tempib⁹ effusi ante aures capilli et earū sūme ptes in corone medū tucte et capitū ome contectū spūm mira decoris ostentat. Jam barbe ratio mercabile ē qrtū cōferat ad dinoscendā corporū maturitatē ul' ad differentiā sexus ul' ad decorē uirilitatis ac robur ut uideatur⁹ diuo nō cōstituta fuisse tua⁹ operis inuto si quiq; aliter esse effectū. Nunc recm⁹ tanas corpis oīdam singulorū q; mēbror⁹ q⁹ in corpe apta aut opta sūt utilitates et habitus explicabo. Cū igitur statuisset deus ex ommibus animalibus solū hominē facē celestem ceteris uniuersa terrena, hunc ad celi cōtemplationē ingredi erexit ipsedemq; cōstituit scalare ut eatem spectaret unde illi origo est. Illa nō depsit ad terras ut q⁹ nulla hui⁹ immortalitatis expectatio ē toto corpore in humū prona uentri pabulo ppe q; seruirent. Homines itaq; solus recti nō et sublimis status et multus deo pri cois ac prem⁹ origine sua fecto temq; testatur. Cui⁹ ppe diuina mens quia nō mutū animātū q⁹ sūt in terra sed etiā sui corpis est sortitum dominatū in sūmo capite collocata tanq; in arce sublimis speculat⁹ oia et cōtuet⁹. Hanc eius aulam nō obducti pannetiq; formant ut in mutis animalibus sed orbi et globo silēs q orbis rotunditas pfecte rationis ē ac figure. Eo igitur mens et ignis ille diuin⁹ tuq; celo tegitur. Cui⁹ cui sūmū uestigiū naturali uestre texisset priores ptem que dī faciei necessarie mēbrorū militēs et instruxit pariē et ornauit. Ac pmū q oculorū orbes cōcauis foramib⁹ concluserit a quo foramū fronte nominatū uarro existimauit et cos neq; min⁹ neq; amplius q⁹ duos esse uoluit qd ad spēm nullo est pfectior numer⁹ q⁹ duor⁹ sicut et aures duas quarū duplicatus mirabile ē q⁹tam pulcritudinē pficeret qd tum pari ut aspi similitudine ornato est tū ut uementer alterutra⁹ uoces facili⁹ colligerētur. Nam et forma ipa mirandū in modū facta q⁹ eorū foramina nolunt ee nuda et nobsepta qd et min⁹ decori⁹ et minus utile fuisset qm simplicia animarū angustias p tuolare uox posset nisi peptum p anfractus sinuos et repercussu retenta soramina ipsa cōbiberent silia uasculis quib⁹ impositis solent angusthorū nasa complere. Est igitur aures quib⁹ ē idem nomē a uocabus hauriendis. Vnde Vgil⁹ uocēq; hyst auribus hausi aut qa uocē ipsam g⁹ecia tuaq; uocant ab auditu p inmutationē lre aures uelut aures sūt uocāte noluit deus artifex mollibus informate que pulcritudinē deturpēt pendule atq; placētes neq; duras ac solidas offib⁹ ne ad usū inhabiles essent inmobiles ac rigētes sz qd esz horū medū excogitauit ut cas artilla go molliora alligaret et halēte aptū sil' et flexibilem firmitatē. In hys auditū tū officiū cōstitutū est sicut in oculis uidendi. Quoru pa pne inexplicabilis ē ac mira subtilitas quū corporis gēmarū silitudine pcūtes ab ea pte qua uidendū sunt mēbranas plucētib⁹ exeat ut ymagines rerū contra positarū tuq; in cerebro celi ad sensus intimū puenire queat. Pcz cal' igit mēbranas sensus ille qui dī mens ea q⁹ sūt foris transpiciat ne forte cristines aut ymaginū iactatione uos exerue ut phi dixerūt qm uidēdi officiū in eo debet esse qd uidet nō in eo qd uidet. Aut intētione acris ai aque aut effusione humoris qm si ita esset tardius ad oculos admitt⁹ uidemus donec intentus aer ai aque ut effusi radius ad id quod uidendū esz pueniant. Cui autē uidenda⁹ eorum momēto temporis plerūq; nō aliud agētes nichilomin⁹ tamē omissa que contra sūt posita in tueamur uerius et manifestius est mentem esse que per oculos ea que sūt oppositu transpiciat q⁹si per fenestras lucēte uitro aut speculari lapide obductas et idoneo mens ac uoluntas ex oculis dinoscatur. Quod quidē ut euidentius Lucretius nepotissimo uisus ē argumēto. Si cui mens inquit per oculos uidet eruti et effossis oculis magis uideret qui cui doleat effossi oculi erant ne uideāt effossi qui cui doleat effossi oculi erant ne uideāt effossi sos orbes et ruptas oculorū fibras et fluctes per uenas sanguine et crescētes ex uulneribus carnes et obductus ad ultimū cicatrices nichil posse lucas admittē. Nisi forte oculos aurib⁹ silēs nasa uolebat ut nō tam oculis q⁹ foraminibus cuncta quo nichil ad spēm fidius ad usus iutilius fieri potest. Quinetiā cui uidē possem⁹ si mens ab imis penetralib⁹ capitis per exiguas animarū tunicas attenderet ut si quis uelit transpicē per cautum nō plus pfecto arcuat q⁹ cauta ipius capacitas cōprehendat. Itaq; ad uidendū mēbris pot⁹ i orbē conglobatis opus fuit ut usus in latū spargeret et que in priori sunt adhērent ut iuxta possint et que in priori sunt adhērent ut iuxta possint oia contueri. Ergo mentibilis diuine prudentie uirtus fecit duos similimos orbes cosq; ita texuit ut nō in totū omnia ḥ moueri tamē ac flecti ai uoluntate possent. Orbes autē ipsos humoris pu ri ac liquidi plenos esse uoluit in quoru media parte cauitate luminū concluse tenerētur quas

pupillas nīcupamꝰ in quibus puris ac subtilibus
exnēdi sensus ac ratio cōmetur. pe cor ḡ orbes
sepsam mens intendit ut uideat intaqꝫ uōc in
unū nisꝰtur et cōiungit̄ amboꝝ luminū usus.
Libet hoc loco illoꝝ zephyntē uamtutē qui dū uo
lunt ostendē sensus fulsos esse multa colligunt in
quibus oculi fallāt̄ur mt̄qꝫ illud enā qđ furiosis
et ebrijs oīa duplicia uidēt̄ur. Quasi uō exois
eis obstacula sit causa. Ideo cui sit quia duo st̄ oculi.
Sed quō id fiat accipe. Visus oculoꝝ intētione
animi constat. Itaqꝫ qui mens ut supra dictū ē
oculis tāq̄ fenestris utitur nō tui hoc ebrijs a
sanis accidit sed et sanis et sobrijs. Nam si ali
quid animi appul admoueas duplex uidebit̄. Cer
ti est enī mēsalli ac spacij quo caecs oculoz
ore. Item si retrorsū auocet animū quasi ad
cogitādū et intētione mentis relaxet tui caecs
oculi utiusq̄ triduatur tunc singuli uidi mapi
unt sepatim. Si animū rursus intendis acēq̄
dixeris erit unū quinq̄ duplex uidebat. Ad
ergo mirū si mens uenemo ac potēta uim disso
lutu dirigi se nō pōt ad uidēdū fiant ne pedes
quidem ad ambulādū nerui stupēnt debiles
aut si nus furoris in cerebri seuiens cōcordia
disiungit oculoꝝ. Quod adeo uerū ē ut lusas
hominibus si aut misam aut ebrij fiant nullo
mō possit acadi ut aliquid duplex uideat. Cre
si ratio apparet cur oculi fallūtur manifestū est
nō esse fulsos sensus qui aut nō fallūtur si sī
puri et integri aut si fallūtur mens tamē nō
fallitur que illoꝝ nouit errorē. Sed nos
ad dei opa reuitamur. Vt igitur oculi mumtorꝫ
essent ab iniuria cor aliorū tegimmubus oculuꝫ
unde oculos dictos esse uarrom placet. Hā et
ipse palpebre quibꝰ mobilitas inest palpitatio vo
cabuli tribuit pilis in ordine stātibus uallate
septum oculis dilectissimi pbent. Quarū motꝰ
assiduus cōphensibili celeritate cōcutiens et
uidendi tenorē nō impedit et refiat obtutus.
Hac enī id est mēbrana illa plucens quā siccari
et obarescere non oportet nisi humore assiduo
tersa pure niteat absolescat. Quod ipsa supa
liorū fulcra pilis breuibꝰ adornata. Homine q̄si
aggeribus et munimētū valis ne quid supue
nīat et spēm simul prestant. Ex quorū con
simo nasus exoriens et uelut equali porrectus
ingo utrāq̄ atrem simil et discernit et munit.
Inferius quoq̄ genarū nō indecens tumor in
silitudinē colluī leuit exurgens ab omni parte
oculos efficit tutiorē quibusq̄ ē ab artificē sti
mo ut si quis forte uehemtio ictus exteriꝰ
emmētibus repellatur. Nasi uō pars superior usq̄
ad medium solida formatu est / inferior autē car
tillagine adhezet mollitu ut ad usū digitorum
possit esse tractabilis. In hoc autē q̄tus sim
plex mēbro sit tria officia ostituta. Unū uidēdi
spūs. Alterū capiēdi odoris. Terauū ut p eos ca
uernas purgamēta cerebri defluant. Quasi ip
sas deus q̄ mirabili q̄ diuina ratiōe molitꝰ ē
ut tamē hiatus ipē nasi oris spēm nō deforma
ret. Qđ erat plane futurū si simplex foramē
patēret. Ac id uelut pariete per medium ducto
mēseptū atq̄ diuisit fieatq̄ ipsa duplicatura
pulchrimū. Ex quo intelligimꝰ q̄tū duplex nu
ueruſ una et simplex compage soliditꝰ ad ueru
ualeat ptēnonē. Nam ai sit corpꝰ unū tamē to
tū et simplicibus membris constare nō pōt nisi
ut essent ptes ul' dextē ul' sinistre. Itaqꝫ ut pe
des duo et item manꝰ nō tui ad utilitatē aliqua
usuq̄ ul' gradiēdi ul' faciendi ualent si et ha
bitū decorēq̄ admirabilē cōferūt. Sic i capite
quod totius diuum opis quasi culmen ē / et au
ditus in duas aures et usus in duas nares / et
oratio in duas nares a sūmo arcuatur diuisa
est / q̄ cerebrū in quo sentiendi rō est q̄tus sit
unū tamē in duas ptes mēbrana intiemētur
discretū est. Sed et os quod sapiē dominatuꝫ
uidetur licet sit unū duos tamē intrinsecꝰ sinus
habet quibus fontes unū sanguis cōmētur septo
mediante diuisi / ut fiant in ipso uidelicet sūma
rerū ul' de simplici duplex ul' de duplici simpꝫ
et gubernat et cōnect totū. Item in corpe de du
obus unusa cōpactu indissociabilē ptendentes
unitatem. Oris quoq̄ spēs et rictus et trās cap. 18.m
uersa paretis q̄ utilis q̄ decens sit enarrari
nō potest. Cuius usus in duobus constat officijs
sumēdi uictus et eloquēdi lingua mitus meclusa
que uocem motibus suis in uba diserit et ē me
pretes animi. Hec tamē sola potest p se loquēdi
munꝰ implē / nisi eamē sui palato illiserit ni
tu ul' offensione dentiū ul' cōpressione labiorū.
Dentes tamē plus conferūt ad loq̄dū. Nam et
infantes nō ante marcuit fari q̄ dētes habuerāt
Et senes amissis dentibꝰ ita balbutiūt ut ad in
fantiam retrolata esse denuo uideāt̄ur. Sed hec
ad hominē solū ptinent aut ad aues / in quibꝰ
acuminata et ubrata cēs motibus lingua ium
merabiles cantuū flexiones et sonorū uarios mo
dos exprimit. Habet ptēa et aliud officiū quo m
omnibus si tamē solo in mutis utiq̄ qđ contritos
et cōuolutos dentibꝰ cibos colligit et conglobatos
in sua dēpsit et transmittit ad uentrē. Itaqꝫ uar
ro a ligurdo cibo putat lingue nomē impositum.
Festus etiā potu adiunxit. Protenta enī cauata q̄
hauriūt aquā eamq̄ comphensa lingue simu me ue
hemente ac mora effluat ad palatū celeri mobili
tate complouunt. Hec itaqꝫ palati concauo tāq̄ te
studine tegitur eamq̄ dentiū septus deus q̄si muro
circūuallauit. Dentes autē ipōs ne nudi ac celeric
ti magis horrori q̄ ornamēto essent gingiue molli
bus que a gignēdis dentibꝰ nominātur ac deinde
labrorū tegimēbus honestauit. Quorū duritiem si
ait in molari lapide maior est et aspior q̄ in ceteris
ossibus ut ad conterendos cibos pabuliq̄ sufficiant.
Labra ipā que quasi antea cohēbant q̄ tenuiter
mēsaduit quorū supius sub ipsa mediecture nasi
lacuna quadā leui quasi ualle signauit. inferius
honestatis grā foras mollitur explicauit. Nam qđ
attinet ad sapiē capiēdū fallitur quisq̄s hinc sē
sum palato a messe arbitratur. Lingua est cui qua
sapiens sentiūtur nec tamē totu. Nam pres cuius
que st̄ ab utroq̄ late teneriozes sapiē subtilissīs
sensibus tribuit. Et tamē neq̄ ex cibo quicq̄ ne
q̄ expositione minuat̄ tui tenacissimi motu pene
trat ad sensū sapiens eadem rōe qua mich de q̄cq̄
natia odoris decerpit. Certa q̄ decora sint cap. 19.m
ut exprimi potest deducni clementē a gemis mētis
et ita inferius concludi / ut tamē cuius extremū

signare uideat. Venit inprimis dubium. Frigidus ac teres collu sapiule uelut mollibus ingis a cuius demisse ualida et substrictum nerus ad fortitudine brachia insignibus thorus extantium lacertorum ingens robur utilis ac decens flexura cubitorum. Quid dicam de manibus ratione ac sapie ministris. Quas sollertissimus artifex plano ac modice cauo sinu fecit ut si quid tenedum sit apte possit insidere in digitos diminuant in quibus difficile est expedire utrum ne spes an utilius maior sit. Nam et numerus prefectus ac plenus et ordo ac gradus decentissimus et articulorum paruum curuatura flexibilis et forma ungium totida cauus tegminibus digitorum fastigia amprehendens atque firmans ne mollitudo carnis in tenendo cederet magnum plet ornatum. Illud uo ad usum muris mois habile quod unus a cetis separat cum ipsa manu orie et in duisum naturus finditur qui se uelut obuii cetis plenus omne tenendi facendique rois ul solus ul papule possiet tum recusat omi atque moderator. Unde etiam pollias nomen accepit quod ui et potestate nie cetos polleat. Duos quidem articulos extantes habet no ut alij tres. Quod ad manum carne nectitur pulchritudinis gra. Si enim fuisset tribus articulis et ipse discretus feda et informia spacia ademisset manibus honestate. Nam pectoris latitudo sublimis et explicatis oculis mirabilem per se fere habitus siu dignitate. Cuius hec cam est quod uideatur hominem solum deus uelut supinum formasse nam fere nullum animal iacet integrum potest mutus autem animates quasi alieno late iacentes finisse atque ad terram compressisse. Iacet illis agustum pectus et ab aspectu remotum et ad terram usus abiectum hois autem patens et erectum quia plenus reis a celo date hauste aut indigens ce no debuit. Papille quoque leuem emmetes et fusciculis ac pinnis ornatus no nichil addiit ueniustatis fois ad alendos fetus date matribus ad solum teres ne in forme pectus et quasi mutilum uidetur. Huic subditum est plamines uentris qua fere media umbilicus non inerenti uotu signat ad hoc factus ut per eum fetus dui est in utero nutritur. Sequitur necessario ut de nibus quoque uiscerib dicam magnas quibus no pulchitudo qua sit abunda si utilitas medicabilis attributa est quin opus fiat ut terenum hoc corpus suum aliquo de abis ac potibus alatur siant tra ipsa umbrosis ac pruinis puritissimus artifex in medio eius receptaculi abis fecit quibus comectus et ligue factus utiles sucos membris oibus distribuet. Sed cui homo constet ex corpe atque ana illud qd supra diximus receptaculi solo corpori prestet alimentum. Nec uo aliam sectam tredit. Fecit enim genus quoddam uiscerum molle atque rarum quod pulmonem uocamus cuius no muti modum finxit ne effundetur semel spe aut inflauet semel. Itaque plenum quidem usum efficiat sed inflabile atque aerius capax ut paulatim spm recapet dum uitalis uictus per illa spargit uim tatem et eidem tum suis paulatim reddit dum se ex illo expliat. Ipsa enim uasculosa et spirandi respirandique tractus uitium sustentat in corpore.

Cum duo sint in hoie receptacula unum aeris quod aut animam. Ueterum caborum quod alit corpus duas esse per collum fistulas necesse est abalem ac spiritalem quarum superior ab ore ad uentre fertur in ferior a naribus ad pulmonem. Quarum natura et ratio duisa est. Ille enim qui est ab ore transitus mollis effectus et qui semper clausus cohereat sibi siant os ipm qm potus et abus dimotum et patefactum gula qz corporales spiritus sibi trahimentum faciunt. Spiritus contra qui est mortal ac tenuis qua spacium sibi facit no potest accepit uias patentem q uocatur guttur gurgulio. Is constat ex ossibus flexuosis ac mollibus quasi ex annulis in arcte modum inuicem compactis et cohrentibus patetq semper hic transitus. Nullas enim requiem meandi hic spiritus potest qz is qui semper commeat demissa utilis de crebro membri pressione cui una nomen est uelut occursu quodam refrenatur ne aut tenerrimum domatq aut imputu uenenis attracta pestilenti aura corrumpat aut totum nocendi uolentiaz mentem receptaculis prefert. Itaq etiam nares breuis est apte q ideireo sic nominatur qz per eas ul odor ul spiritus nare non desinit. Tandem hec fistula spiritalis no tantum ad nares uerum ad os quoq pertinet in extremis palati regionibus ubi se colles fauium sprematis unam tollit mamillam in tumore. Cuius rei causa et ro non obscura est. Loquendi enim facultate no hemitus si siant gule iter ad os tantum itu gurgulio ad nares tum putet. Iputi igitur uias uocalia in ea illa fistula spiritali ut possit lingua immissa tergo suo fungi et uocas ipsius in offensu tenore pulsibus suis in uba cadere. Cum meatus is aliquo modo interceptus sit mutum facit necesse est. Erat enim profecto quisqs alia cum putet arbores mutas est. Non enim ut uulgo creditur uitem gerunt lingua sed hm uocalem illi spm per nares quasi mugientes phuimus. Os uocalis transitus aut nullus omnino est aut no sic patens ut plenam uocem possit emittere. Quod plerumq natura fit aliqui etiam casu accidit ut morbo aliquo huiusmodi aditus obseptus uocem no transmittat ad linguam faciatq de loquentibus mutos. Quod cum accidit auditum quoq obstructum necesse est ut qui uocem emittere non potest ne admittere quidem possit. Loquendi causa patefactus est hic meatus. Illud quoq prestat ut in lauacris celebratis qui nares calore fere non possunt aer frequens ore ducat. Ire si spiramentum narium frigoris pituita concluserit per os auram trahere possimus ne obstructa meatu facultate spus strangulemur. Cibi uo in alui receptu et cum potus humore primum cum iam calore peracti fuerint eorum sucus menibus per membra diffusus irrigat unumquemq corpus et uegetat. Intestinorum quoq multiplices spire ac longitudo in se conuoluta et uno tunc substructa uiculo qui mirificam dei opus est. Nam ubi maceratos ex se cibos alimus emisserit paulatim per illos intrinsecum antiactus extrudentur ut quisq ipsius mensis est. Sua quo corpus alitur membris oibus inundatur. Et tamen ne cui forte obscurent ac resistant quod fieri potest appleuit ea intestinum caullicore sicco ut purgamentum uentris illa ad extremos suos faciens per lubricum intrudetur. Illa qui ratio subtilissima est q uelica cuius usum uoluerit non habet cui sit ab intestino separatu nec ullam habeat fistulam qua ex illis urinam trahat copletur tamen et humore distenditur. Eo quomodo fiat no est difficile putare. Intestinorum enim pres q ab alio alio abundum potusq susceperit patentiores sint qui cetere spire et multo tenuiores. Hec uenias replent et continent. Eo quas pres cum potus et cibus mixta

ca. 20.

ca. 21.

pueneznt firmū quidem anſſius ſit et trāſmeat
humor autē oīs pz illam teneritudinē pzolatuz
cū q uelica au⁹ eque tenuis ſubtilisq; membzana ē
abſorbet et colligit ut foraſ qua natura exitū pate
fiat emittat. De utero quoq; et anceptione
qū de mēbris loquuz dia neceſſe ē ne quid pze
tiſſe uideamuz. Huc q̄q; m opto lutent ſenſū
tamē atq; intelligētiaz late nō poſſūt. Vena ī ma
zibus q̄ ſeminū continet duplex ē paulo mtior
quā illud humoris obſcenū zceptaculū ſiat cui
zenes duo ſūt. item q; teſtes et uene ſeminales
huc u una tamē compage cohērentes quod uidem⁹
in oꝛpozib⁹ aīaluz cū nūc fectu patefiūt. Hz illa
dexterioz maſculinū continet ſemen ſiniſterioz
femininū. Et oīo m toto oꝛpe pſ dextū maſcu
na eſt ſiniſtza uō femmina. Ipſū ſemē quidem
aiunt ex oī oꝛpe ad uenā genitalē confluē ibi
q; conzeſcē. Sed hoc humana mens quomō fiat
nō poteſt cōprehendē. Item m femmis utzus u
dual ſe duplicit ptes que in duplū diffuſe ac
reflexe cōplicātur ſiut azietes oznua. Que
pars in dextam zetozq̄tur maſculina ē q̄ m ſiniſ
ſtam femmina. Concepti g̃ natzo et iuſto
tiles ſic fieri arbitzandū. Iuuat nō tñ matzibus
meſſe ſemen uezū etiā femmis et inde plezūq;
matzibus ſiles pzocari ſed cazū ſemē ſanguinē
eſſe purgatū. Quō ſi zeō aī uzili mixtū ſit utq;
oua'em et ſil' coagulata ſformari. Et pīmū q̄dē
oz homīs effingi qđ m eo ſit et uita oīs et
ſapiā. Deinq; totū oꝛpus quadrageſimo die cō
ſūmari. Ex aboztionibus hec foztaſſe colligi ſt
In anīl tamē fetibus pīmū oculos fingi dubiū
nō eſt quod m ouis ſepe deplendimus. Vnde iudi
nō poſſe arbitzoz q̄n fieto a capite ſumat exoz
dium. Similitudines autē in oꝛpozibus filioꝝ ſic
fieri putant. Femina aī nūc ſe pmixta calefacit
ſi uzile ſupauerit patzi ſimlez puenze ſeu ma
zē ſeu femmā. In muliebze pualuerit pgenies
au⁹q; ſexus ad ymagīē zeſpondē maternus. Id aīc
pualet e duobus qđ fuit uberius. Alterū enim
quodāmō amplectunt et includit. Hinc plezūq;
fieri ut unus tū lineamēta pīendant. In uō equa
fuit ex patze ſemētue pmixtis figuraſ quoq; miſcen
ut ſoboles illa oīs aut neutzū zeferre uideatur
q̄ totū ex altō nō habet aut utzūq; q̄ ptem de
ſingulis mutuata ē. Nam in oꝛpozib⁹ aīāluī un
dem⁹ aut confundi patzētū colozes aut fieri tiaī
neutzi gnāntū ſilē aut utēſq; ſic eq̄m ut diſ
colozibus membzis pz omē oꝛpus concozſ mix
tura uazietur. Diſpares quoq; nature hoc
modo fieri putāt. Cū fozte m leuam uteī pte
maſculue ſtirpis ſemē mādrit mazē quē gigni
opinatio eſt. Si qua ſit m femmea pte concepti
aliq̄d in ſe hzē femmeū ſupza quā dec⁹ uzile pa
tuz ut' fozmā inſignē ut' minuz cantozē ut' oz
pziſ lenitatē ut' aztus delicatoꝛ uel ſtaturam
bzeuem ut' uocem gzaciem ut' animū ibecillū
ut' ex hyſ pluza. Item ſi ptez m dextzā ſemen
femmin ſexus influezit femineū pcēm. Si qñ
in maſculina pte concepta ſit habē aliquid in ſe
uzilitatis ultra q̄ ſexus zō pmittat aut ualida
mēbza aut multū indecoꝛū aut' nocē zobuſtum
aut animū audacez aut ce bus pluza. Si uero
maſculinū in dextam femininū in ſiniſtzā pue
nezit utzoſq; fetus zā puenize ut et femmis pz
omīa nature ſue decus coſtret et matzib⁹ tuz mētz
q̄ oꝛpoꝛ robur uzile ſeruetur. Illud uō ipſum
q̄ mzabile conſtitutū dei qđ ad conſeruationez
generū ſingulozū duos ſeruē matus ac femmie ma
chmat⁹ ē, quibus inter ſe pz uoluptatis illecebzas
copulatis ſuccedāt ſua ſoboles pareētur ne omīs gen⁹
mutētū conditio moztalitatis extinguēt. Sed plo
zoꝛis matzib⁹ attzibutū eſt quo facili⁹ ad pacās
uigi matzitatis femmie cōgzedēt. Viz itaq; no
minat⁹ ē q̄ maioz in eo uſ ē q̄ m feīā. et hmōi
uztus nomē acepit. Item mulier ut uatro inter
pītat, a mollitie īmutata et detracta hī uelut
mollier. Cui ſuſcepto fetu aī ptus approp̄inquāt
iam cepit aiz gelcentes māne dulabus lucis
diſtendūtur. et ad nutzimētū naſcētis fontibus
lactis fecūdū pectus exuberat. Hec cū deberet
aliud q̄z ut ſapiens uat' a oꝛde ſuimoīā ducēt
Itaq; ipm ſollertiſſime q̄dā ē ut candens ac pin
guis humoz teneritudinē noui oꝛpis nutzigaret
donec ad capiendos foztioꝛes cibos et dentib⁹ in
ſtruatur et uiribus zobozetur. Sed redeam⁹
ad ꝓpoſitū ut cētā que ſupſt̄ bzeuit̄ explicem⁹. Po
teram nūc ego ipſoꝝ quoq; genitaliū mēbzoꝝ
inzitiam zōnem tibi exponē niſi me pudoz ab
huiuſmōi ſermone zenocaret. Itaq; a nobis īdu
mētō uēcādie que ſt̄ pudenda uelent̄. Quod ad
hanc zem attinet queri ſatis eſt homines impioſ
ac pfanos ſūmū nefas admittē q̄ diuī et admiza
bile dei opus ad ꝓpagnandū ſucceſſionē ſexcogitabi
li zatione ꝓpoſitum et effectū ut' ad turpiſſimos
queſtus ut' ad obſcene libidinis pudenda opa con
uertunt ut iam nichil aliud ze ſācīſſima petant q̄z
manem et ſterilem uoluptatē. Quid zelique oꝛpoꝛ
ptes num carent zoē ac pulchitudine. Conſideba
tu in nates cazo q̄z ſedendi offitio aptu et cadz
firmioꝛ q̄z in cētīs mēbris ne pmeute oꝛpozis
mole oſſibus oꝛtezet. Item ſeminū deductu et la
tozibus thoꝛis ualida longitudo, que finalis omis
oꝛpis ſuſtineret quā paulatim deſinentē in angu
ſtuz genua det'minant. quoꝝ dextez nodi flexu
zani pedibus ad gradiēdūq; ſedendūq; gzatiſſimi
pbent. Item czura nō equali mō ducta ne inde
cens habitudo deformaret pedes ſ trezentibus ſuzis
clemēt̄ extenſib⁹ ſenſimq; tenuant̄ et firmata ſt̄
et oznata. In plantis uō earum quidem ſ tm̄ lōgi
tudo pzaz q̄z in manibus ratio eſt. Que q̄m tot⁹ oꝛpis
quaſi fundamēta ſt̄ mirificare eaſ. Atque nō rotunda
ſpere ne homo ſtare nō poſſ̄ aut aliſ ad ſtandū pe
dibus indigēt ſiut quadrupedes ſ pzrectoꝛes lō
gioreſq; formant ut ſtabile oꝛpus efficēt plan
tie ſua unde illis inditū nomē eſt. Digiti eque to
tidem q̄ in manibus ſtem magis q̄z uſum maioꝛē
pbēnes breues et uncti et breues et grauatim
compoſiti. Quoꝝ qui eſt maxim⁹ q̄m illū ſiaut ī
manu diſtezm a cētīs opus nō erat ita in ordinē
redactus eſt ut tamē ab aliis magnitudine ac mo
dico mēſuallo diſtinē uideatur. Hec oꝛū ſpacioſa
g̃mantis nō leue adumēto uſuī pedū firmat.
Concauati cum ad curſū nō poſſim⁹ niſi digitis in
humū preſſis ſoloq; mētubus impetū ſaltūq; ca
piamus. Explicate uidoꝛ oīa quoꝝ ratio ītelligi
poteſt. Nunc ad ea uenio que ul' dubia uel
obſcura ſt̄. Quitq; eſſe conſtat in oꝛpe q̄ruī vim

zationē qz pspicī nemo nisi qui sciat pt̄. In aliqs enarrāt se putat posse quid utilitatis quid effect⁹ habeat temus mēbrana illa pluuius qua arcā, zetitur aluus ac tegitur q̄d uenū gemma silitu do quos aut uarro ita dictos q̄ ziu ab hys ob scem humoris oriātur qd̄ ē longe sciis q̄ spme altiscius supm cohezent et st̄ ab intestinis se pati quid splen q̄d icair que ulcera quasi ex cōtuzbato sanguīe uidentur esse cōcēta q̄d fellis amaritudīm⁹ liquor quid globus cordis. Nisi forte illis credendū putabim⁹ qui affectū iracūdie in felle constitutū putant pauoris in ore i splene letitie. Ipsius autē iecoris officiū uolūt esse ut abs se in aluo coquat ampleru et calefactu suo q̄ dam libidines uenū uenenarū in iecōr ꝑtueri arbitrant̄ur. Primū ista pspicī acumē humanū sensus nō pt̄ quia horū officia in occulto latent nec usus suos patefacta demōstrauit. Nam si ita esset fortasse placabiora queq; animalia ul' melius fe lus ommino ul' minus haberent q̄ fere tum diora plus cordis lascauiora plus splenis habuissent. Si aut igit̄ nos sentim⁹ auribus audire oculis ac nare nazib⁹ odorari ita pfecto sentiremus nos felle uasa iecore aut splene gaudere. Cū autez unde affectus ista uenant minime sentiam⁹ fieri pt̄ ut aliunde uenant et aliud uasa illa q̄ sus picamur efficiant. Nec tñ cōmuniter pessim⁹ falsa illos qui hec disputant dicī. Sed ois que ad mot⁹ animi aiēq; ptineant tam obscure altiq; rationis esse arbitror ut supra hominē sit ea liquido pundi. Io tamē ētū et indubitatū esse debet tot res tā ta uisceru genera unū et idem hītē officiū ut aīa contineant in corpe. Sed quid ꝑticulatim singul' nunc re sit iunctū quis facere nisi artifex pōt aut solu opus suū notū est.

ca. 28m. De uoce autē quā zationē reddī possim⁹. Grammatici quidē ac philosophi uo cem esse diffinūt aerem spū ulcerati unde ūba st̄ nūcupata quod pspicue falsū est. Non em̄ uox extra os egreditur st̄ mutat. Et ideo ueri similior ē illa sentētia stipatū spūm aī obstantia fauciū fiūt illisus sonū uocis exprimere uelut aī i patentem cauū labroq; subiectū demittim⁹ spūm et is cauis concauo repellus ac reuolut⁹ a fundo duz del cutiendē ocurrit suo redit ad exitū intus sonū gignit et in uocalem spūm resiliens p se uentus aiātur. Quod quidē an uerū sit deus artifex uidit. Videtur em̄ nō ab ore ore sed ab intimo pectore uox oriri. Denq; et ore clauso ex nazib⁹ emittit sonus qualis potest. Preterea et maximo spū quo imbelam⁹ uox nō efficiatur et leui ac nō coacto spū quocūs uolum⁹ efficiatur. Non est igitur cōprehensū quō fiat aut quid sit. Nec me mō machaerenue sententias delabi putes q̄ nō omia st̄ mirū prehēsibilia. Ut em̄ fatendū est multa ne sacri que uoluit deus intelligētia hoīe exactē sic tamē multa esse q̄ possint et sensibus capi et ratē ꝑhendi.

ca. 29m. Sed erit nobis ꝓhos contra integra disputatio. Confiteam⁹ igitur spacii quo nūc deficim⁹. Mentis quoq; rationē iōprehensibi lem ee quis nesciat nisi q̄ omno illam nō habet aī ipsa mens quo loco sit aut cuiusmodi nesciat. Varia gen̄a a phis de natura eius ac loco disputata st̄ Ac ego nō dissimulabo quid ipē sentiam non q̄a sic esse affirmem quod ē insipiētis in re dubia facē st̄ ut explicita et rei difficultate intelligi-

quātū sit diuor operū magnitudo. Laudam sedem mentis in pectore esse uoluerūt. Ed si ita ē quāto tantum intra caulo digniū ē rem in obscuro ac tene broso habitaculo sitam in tantis rationis atq; mirifi gētis luce ueritatis ad eam sensus ex oī corpis parte cōuenimus ut in qualibet regione mēbroū presens esse uideatur. Alii sedem eius in cerebro ee direxūt. Et sane argumētis ꝓbabilib⁹ ita st̄ opinū esse scilicet q̄ animus corporis regimē habet potius ē sūmo tamē in arce corporis habitare nec quicq; esse sublimius q̄ id qd̄ humilius uid̄ moueatur siue ipe mūdi dīs et deor in sūmo est. Dende q̄ sens oīs id est audiendi et uidendi et odorādi meatus mēbra in capite sint locata quoru oīm uie non ad pectus sed ad cerebrum ferant. Alioq; nare nos esset tardius sentire donec sentiendi facultas longo itinere per collū ad pectus usq; delaberet. Hi uero aut nō multū aut fortasse nō curant. Virtutes aīi mens que dominatū corpis tenet in sūmo capite ostendu tāq; in arce regis sed aī aliqua sit cogitatū cōmeare ad pectus et quasi ad secretū aliquod penetrale secreti ut consiliū tamq; ex thesauro absōdito recōdito eli cat ac ꝓferat. Ideoq; aī meati ad cogitādū sum⁹ et aī mens occupata in altū se abdidit neq; audire que circūsonant neq; uidē que obstant solem⁹. Ita uō sine ita est admirādū ꝓfecto ē quō id fiat aī ad pectus ee cerebro nullū iter pateat. Simanter nō est nec tñ nichilominus⁹ admirandū est q̄d dīna natura qua rōe fiat ut ita esse uideatur. An potest aliqs nō admirari q̄ sensus ille unus atq; celebs qui mens ul' animus nūcupatur tanta mobilitatis ē ut ne tñ quidē aī spiritus ē comprehendat tanta celeritatis ut uno tēpis puncto celū oīe collustret si uelit magna ꝓuolet terras et orbes pagret oīa denq; q̄ libuerit ꝓfunda lateq; submota sine in conspectu sibi ipē constituat et uideatur aliquis si dīna mens dei p uniuersas mūdi ptes intenta discurrit et oīa tegit et oīa moderatur ubiq; pñs ubiq; diffusa aī tanta sit uis ac potestas mētis humane utru mortale corpus inclusa ut ne septus quidem grauis hui⁹ ac pigri corporis aut illigata est coherere illo modo possit quo min⁹ sibi libam uagandi facultatē quietis ipa acus largiat. Siue igitur in capite meus habitat siue in pectore potest ne aliquis comprehendē q̄ uis rationis efficiat ut sensus ille incomprehensibil' aut i medulla cerebri hereat aut in illo sanguīe liquido qui est inclusus in corde ac nō ee eo ipō colligat q̄ta sit dei potestas. Q̄ animus semp nō uideat aut qualis aut ubi sit nec si uideat tamē ꝓpriē possit quo pacto rei corporali uel incorporalis aduēta sit. Siue enā mētis locus nullus est sed p totū corp⁹ spargla discurrit et quod et fieri potest et a ueteribus platonis discipulo disputatū ē. Si quidem sensus in qualibet parte corporis presto est nec q̄ sit mens ipa nec qualis intelligi potest aī sit nā cuius tam subtilis ac tenuis ut solidis uisceribus infusa uiuo et quasi ardenti sensu mēbris omnib⁹ misceatur. Illud autē caue ne iniq; fili uero putaueris quod Irrisorem⁹ dicat mētem omnino nullam esse st̄ quasi animantis in fidib⁹ ex extrema tione corporis et compagibus uisceru uim sentiendi existere. Musica em̄ mēsione concentus q̄ neruoru in integros modos sine ulla offensione cō sonātiū armonias uocant. Voluit ge⁹ animū sili zē constare in hoīe qua concors modulatio ostat

m fidibus saluaꝛ ut singulaꝛū oꝛpis paꝛtū fiꝛ
ma cōuēcio mēbꝛoꝝ⁹ oīm consentiens ī unū
ugoꝛ motū illū sensibilem faciat aīāq; cōmu
et siaut sī nexu bñ nitenti ad cōspiꝛātē sonū
Et siaut m fidibus aī aliquid aut mt̄ꝛuptū aut
relaxatū est oīs cauendi ratio turbatuꝛ et solutꝰ
ita m oꝛpoꝛe aī paꝛs aliqua mēbꝛoꝝ diuexit
utuꝝ destꝛuꝝ uiuexsa oꝛꝛuptisq; oībus atq;
turbatis ocīdē sensus eamq; moꝛtē uocaꝛi.
Verū ille si quitꝫ mētis habuisset nō admoniaꝛ
de fidibus .id hoīmē tiansluliusꝫ. Non enī cauē
sua sponte fieꝛi possunt ut sit ulla m hys apatio
ac simulitudo uuētus. Animꝰ autē sua sponte et
cogitat et mouetuꝛ. Quō si quid m nob̄ admone
sine tuctu aꝛtificis pulsuq; digitoꝝ muti aeꝛ
mexes iacent. Sed nunciū pulsandꝰ ille manu
fiat ut aliq̄ sentiꝛet q; mens eius ex membꝛis
male cōpacta toꝛpebat. Supest de aīa dicē
q̄ꝑ papi xō eius et natuꝛa nō possit. Nec tam
deo īmoꝛtalem ee aīam nō intelligemꝰ quoniā
quitꝫ uigeꝛ mouetuꝛq; peꝛ se semp nec uideꝛi aut
tangi potest eteꝛnū sit necesse ē. Quid autez
sit anima nōdū uideꝛ philosophos conuenit nec
uāq; foꝛtasse cōuenet. Et alij sanguinē esse diceꝛ
et alij ignē alij uentū Unde aīa ul' animꝰ nom
accepit qd̄ g̃ce uētus auemos dr̄. Hec illoꝝ tū
quisq; diuisse aliquid uideꝛi. Non enī si aīa san
guine aut peꝛ uulnus effuso aut febꝛū caloꝛe
consūpto uideꝛi extingui cōtinuo m matꝛia san
guinis aīe ratio ponenda est uelut si uemat ī
questionē lumē quo utimuꝛ quid sit et respon
deꝛi uideꝛi oleum esse qm̄ cōsūpto illo lumē extinguit
aī sint utiq; diuisa ꝫ altūꝫ sit alteꝛius alimtū.
Dicetuꝛ g̃ amma silis esse lumnis que nō ipa
sit sanguis ꝫ humoꝛe sanguis alatuꝛ ut lumen
oleo. Quu autē ignē putauexūt hoc usi st̄ argu
mēto q; pñte aīa coꝛpus caleat xecedēte fugeꝛ
aut. Sed ignis et sensu indiget et uideꝛi et
tactu combuꝛit. Aīa uo et sensu aucta ē et uidi
non potest et nō aduꝛit. Unde appaꝛet animaz
nesao quid esse dco silē. Ac illi q; uētus putant
hoc falluntuꝛ q; ex aeꝛe spm̄ ducētes uiue uidem̄
Pauxo ita diffiniut. Aīa est aeꝛ conceptus oze de
fexuctactus m pulmone tempatus m oꝛde dif
fusus m coꝛpus. Hec aptissime falsa st̄. Neq; enī
tam obscuꝛa nobis huiusmodi dico esse xatiōꝫ
ut ne hoc quidē intelligam⁹ quid ū esse n̄ possit.
An si mihi quis diceꝛet eneū esse celū aut u
treū ut Empedocles aut aeꝛem glaciatū simum
ne assentiaꝛ q; celū ex qua matꝛia sit ignoꝛem.
Siaut enī hoc nesao ita illud sao. Anima ergo
nō est aeꝛ oze conceptus q; multo priꝰ gignituꝛ
aīa q; quapi aeꝛ oꝛe possit. Non enī pꝰ paxtū
insinuatuꝛ coꝛpus ut qubuldā plꝰ uideꝛi sed
post conceptū ptimꝰ eī fetū m utexo necessitas
diuina foꝛmauit q; adeo uiuit mtꝛa uiscexa ge
nitꝛias ut et nicxemēto augeatuꝛ et cxebꝛis
pulsibus gestiat emicaxe. Denq; abooxtū fieꝛi
necesse est si fuit aut' mtus extinctū. Cetꝝ dis
simtonis ptes eo spectant ut illis uoue uidēꝰ
quibꝰ m utexo fuimꝰ moxtui ee uideamuꝛ. Nulla
g̃ ex hys tribus uā sententia est. Nec tamē ī tm
falsos esse diceꝛdū est qui hec sensexūt ut oīno

nichil diuexint. Nam et sanguine simul et eniōe et
spū uiuimꝰ. Sed aī consiꝛet aīa m coꝛpoꝛe hys oibꝰ
admatis nō expsexūt q̄ꝑ quid esse quia tam non
potest exp̄m q̄ꝑ uideꝛi. Sequituꝛ alia et ipsa
meꝛtꝛiabilis quesno idem ne sit aīa et animꝰ an
uo aliud sit quo uiuimꝰ aliud autē quo sentimus
et sapimus. Non desunt argumēta m utꝛaq; pte.
Quu enī uiui esse diait hanc xōem sequituꝛ qd̄
neq; uiui sine sensu possit nec sentiꝛi sine uiui
utꝛoq; nō posse ee dubium id qd̄ non pōt sepaꝛi
sed quitꝫ ē illud et uidendi offitui et sentiendi
hxē uitioné. Varro animū et aīam mdifexēter
appellat duo epicuꝛei poete. Quu autē dicunt
esse duisa sic argumētantuꝛ ex eo posse mtelligi ad
esse mentē aliud animā qua melium aīa mens
possit extingui qd̄ accidē soleat mlamis. Item q; aīa
moxte sopiatuꝛ animꝰ somno. et quidem sic ut
nō tamē quid sucat aut ubi sit ignoxet sī etiā
uexū falsaxū cōtemplatē fallatuꝛ. Quod ipm̄ quō
fiat nō potest pudeꝛi. auz fiat potest. Nam xeq;
exe nullo pacto possimꝰ nisi mens uisionū pma
ginibus occupata teneatuꝛ. Latet autē mens op
pxessa somno tanq̄ ignis obducto cineꝛe sopitꝰ
quē si paululū cōmoueris zursus accexat et q̄si
eugilat. Vocatuꝛ g̃ simulachꝛus donec mbza
sopoꝛe uigata uegetētuꝛ. Coꝛpus enī uigilāte
sensu licet iacxat īmobile tamē nō est q̄ctū qa
flagxat m eo sensus et uibxat ut flāma et axꝰ
onis ad se attxactos tenet. Sed postq̄ mens ad
cōtemplandas ymagines ab mtēnone tꝛaducta ē
tunc demū coꝛpus omē xelaxatuꝛ iquietū. Tꝛa
ducatuꝛ autē mens cogitatioē cea aī cogitātibus te
nebꝛis ceaī tm̄nō esse exꝑit. Dum nitentu est
m ea de quibus cogitat xepente sompnꝰ ob̄xepit et
m hxeaes ꝓmas sensim cogitatio ipsa declinat.
Hic ea que sibi ante oculos posuexat uidexe quoq;
inapit tendꝛe ꝓcedit ultexius et sibi auocamēta
īuenit ne salubꝛima quietē coꝛpoꝛis mt̄xumpat.
Nam ut mens peꝛ diem uexis uisionib̄ auocatuꝛ
ne obdoxmiat ita falsis ne excitetuꝛ. Nam si nullas
ymagines ciuat aut uigilaxe illam necesse exit aut
ꝑpetua moxte sopiri. Doxmēdi g̃ causa tubum ē
adeo xatio sompnandi et quidē m aē uniuisis
animātibus ꝫ illud homm̄ papue qd̄ aī ea zoēs
dulx quietis causa dazet fiaultutē sibi xeliquit do
endi hominē futuxa peꝛ sompnū. Nam et hysto
xie sepe testimuꝛ exitusse sompnia quoxū pxesens
et admiꝛabilis fuit euentus et xesponsa uatū mōx
ex paxte sompnū constituxūt. Quaē neq; semper
uexa st̄ neq; semper falsa uxgilio teste q; duas ptes
esse uoluit sompnioxū. Sed que falsa st̄ doxmiēdi
causa uideꝛi que uexa īmittuntuꝛ adeo ut īmmēs
bonū aut malū hac xeuelatōē diramꝰ. Illud
quoq; uemte m q̄stionē potest. Veꝛū ne aīa ex pxē
an potius ex matxe an uō ex utꝛoq; geneꝛetuꝛ.
Sed ego ut meo uxe ab anapta uindico. Nichil eū
ex hys tribus uexū est q; neq; ex utꝛoq; neq; ex
alt'utro xeꝛūtuꝛ animꝰ. Coꝛpus enī ex coꝛpoꝛibus
nasci potest qm̄ conseꝛtuꝛ aliq̄d ex utꝛoq; de animꝰ
aīa nō potest q; ex xe tenui et mōpxehēsibili mch
potest cxeꝛi. Itaq; sexēdaxū aīaxū xatio um ac so
li deo subiacet. Denq; celesti sumꝰ omīs semine on
undi oībus idem ille patex est ut ait lucxetius.
Nam de moxtalibus nō pōt quicq̄ nisi moxtale

m m
ca · 32 ·

geneaz. Nec putaz pt̃ debet qui transtidisse aut mſpnisse aiã de sua nullo mõ sentit nec si sentat qũ autẽ aut quõ id fiat hẽat aiõ comphensũ. Ex quo apparet nõ a parẽtibus dari aiãs sed ab uno eodemq; oĩm deo pr̃ẽ qui legem rationemq; nascendi tenet solue siquidẽ solus esse at. Naz tz rem parẽs nichil est nisi ut humorẽ corporis in quo est matia nascendi aĩ sensu uoluptatis emittat. ul' reapiat et arta hoc opus humoris ustus homo resistit nec amplius quitq; pt̃. Ideo nasci sibi filios optant q; nõ ipsi fiant. Certa iam deus st̃ oia saluat conceptus ipse et corpis informatio et mſpiratio animae et part9 membrorum et quecũq; demcepe ad hominẽ cõsequãdũ ualent. Illud mun9 est q; spiramus q; uiuim9 q; ingemus. Nam pter q; q; ipsius bñficio columes sum9 corpe et q; uctũ nobis ex uarijs rebus submſtrat sapiẽtiã quoq; hoĩ tribuit quã t̃ren9 pater nullo modo dare potest. Ideoq; et de sapientibus stulti et de stultis sapiẽtes sepe nascãtur quos quidã fato ac sideribus assignant. Sed non est nũc locus de fato disserendi. hoc dicẽ satis e q; etiã si astra efficaciam rerũ cõmentur nichilominus oia fieri qui astra ipsa et fecit et ordinauit. Incepti g9 qui hanc potestatẽ deo detrahũt et opi cui attribuũt. Hoc igitur deo munere celesti atq; pelago an utimur an nõ utimur in mã nobis esse potestate. Hoc cũ gentilis ipm hominẽ uirtutis sacramẽto religiouit que uim possit adepisci. Dedit ei et cõstituit aduersariũ nequissimũ et fallacissimũ spm / cui quo in hac t̃restri uita sine ulla sedatione requie dimicaret. Cui autẽ deus hunc uexatorẽ gñ hoim ostituit breuẽ expiam. Iuxta oia duplicitatẽ uoluit esse. ideoq; uulgo non apud uirtutem sed cum paucissimis reuelauit. Que dum sim9 omẽ archanũ mũdi cõmet. Hec est cũ que facit esse uirtutẽ que saluet nõ modo cẽ sed ne apparẽ quidem q; uirtus esse nõ potẽt nisi faciẽt compar aliquis in quo superando unus sua ul' exercitat ul' ostendat. Nam ut uictoria cautione sine certamine nõ potest / sic neq; uirtus quidem ipsa sine hoste. Itaq; qũ uirtutẽ dedit hoĩ statuit illi ex contrario inimicũ ne uirtus otio torpens naturã suam perderet / aut9 oĩs ratio in eo est ut contusa et labefacta firmetur ne aliter ad sumũ fastigiũ possit uenire nisi prudenti manu semp agitata se ad salutẽ suam dimicandi tenore fundauit. Uoluit cũ deus hominẽ ad ĩmortalẽ illam beatitudinẽ delicato itinere perducere. Datus est ergo uirtutem dedit hostem prius qui animus hominũ cupiditates et uana ĩmittret / qui esset auctor erroris malorũq; oĩm machinator. ut qñ hominẽ deus ad uitã uocat ille contra ut rapiat et traducat ad mortẽ. Hic ẽ qui aut uincat aut decipiat eos qui uerum studeut / aut si dolo ut studijs nõ quiuerit uirulem gerit animã qua sublimiũ ingrẽ laborem conetur infunda deum et celestia molieus uerat ut fiat. Et tunc ut plerumq; multos sic a multis uictus plectaeq; discedit. Magna ẽ cũ uis hois magna ratio magni laboris. A quo si quis nõ defecerit nec fidem sua deuotionẽq; perdiderit hic beatus hic denique ut breuit̃ finiam similis deo sit ne esse est. Erat cũ quisquis hominẽ carne metuẽ. Nam hoc corpusculũ quo induti sum9 hois reaptaculũ est. Nam ipse homo neq; tingi neq; aspi

a neq; comphendi potest quia latet intra hoc qđ uidetur. Cui si delicatus ac tener in hac uita fuit quã facile cui expedit si uirtute otempta desiderijs se carnis addixerit caret et premetur in terram. Si autẽ ut debet statutum sui quẽ tenere fortitus ẽ et prompte constituẽq; defendeit si terre quã calcare ac uincere debet nõ secuerit uitã necessitatis sempiternaz. Hec ad te demẽ ante uterum paucis et obscurius fortasse q; te aut pro rerũ ac temporis necessitate possum qđ contẽtus esse debetis plura et meliora laturus si nobis indulgẽtia celitus uenerit tunc ego te ad ueram physicam doctrinam et planius et uerius cohortabor statuu cui q; multa potero trãs tuãque ad uitã beatã statũ sanctum et quidẽ contra phos qui sunt ad turbandã ueritatẽ promptiores et graues. Incredibilis cui uis eloq̃tie et arguendi dissolendi q; subtilitas quem uix facile dixerit quos partim nris armis / partim ut ex ipsorum se uerborum tortione sumptis reuincam ut appareat eos induxisse potius errorẽ q; sustulisse. Fortasse miremini q; tantũ fiduciam sua propria ui et claritate naturam. Illi quidem se patronos uitiorum profiteri solent. Sed quis potest eam rem defendẽ qua non didicit. Aut illustrare apud quẽ alios ipse nõ nouit. Magnũ mihi pollicori si celestis opus est munere ut nobis facultas ac tempus ad pposita consequẽda tribuatis. Ex si uita est optanda sapienti profecto nullam aliã ob causam munere optauerim q; ut aliquid efficiam qđ sum dignũ sit et qđ utilitatẽ legentibus et si non ad eloquẽtiam qua tenuis in nobis fiaidie tenuis est ad iuuendũ tamẽ afferat quod est maxime necessariũ. Quo profecto facilius me uixisse arbitror et officiũ hominis impleuisse si labor meus aliquos hominũ ab erroribus liberauit ceteros direxerit.

Cecilij firmiani lactancij de opificio dei siue de formatione hominis liber explicat feliciter.

orientalē et/ occidua ſint mōſtra hui⁹
corpa duo/ barbar⁹ ciu⁹ vnū et grecū
/ altēp latinū relinquāt/ et/ ad grecū la
tinūq; quos ipſemet noua libra nō ſtud
erā poſſit/ ut ꝙd⁹ poſtulas ꝙſequ⁹
antiquā em̄ hanc preſtem⁹ noſtrum
mq; tu mihi tecū volue ꝙd⁹ labentibus
ſeculis habuē volumina ꝙ ſiterbe⁹
equidē qui et/ mirandū et/ aquaz
diluuia ut de ꝓtulā by⁹ tacea bibliō
rethas aſſiſſer⁹nt/ pluuias/ et/ ſi nō
alia deſſet⁹ alexandrina ꝑ ad
dendū phyladelphus ſumma cū dili
gēcia fecerit/ eſſet/ libraria⁹ numero
maiora/ cū m⁹ in testimoniō antiquū
poteras reperire ꝙd⁹ uelles/ ꝓtera m
ualeſcere ꝓpē noua/ et⁹ doctrina ſimul
doctoris placuerit exſcripti⁹ erroris et
potiſſime gentilium tenebras amouere
ac cū ita⁹/ diu declinate gregem
fulgur clamatubus m⁹ ſtruestra⁹ elegio
ne ꝓpē nuncios/ ac cū m⁹ ego timuerim
pellentib⁹/ nulle dubitandū e ꝙ ſe
cū/ multos deleuerit labor⁹/ hymq
materiei reſertiſſimos/ dū nō mihi uos
ſe deos/ nec deorū filios ſed vnicū
dū patre et/ filiū dei vnicū tā bñ
ꝙ fua ꝑdicatione noſtra⁹ret. Inſup
auaricia cui nō ꝓſit mihi ꝑcedere
huiuſce hoſtis facultatis al⁹ tue cū pre
cera al⁹ ſtrenuab⁹ mihi aſſit lucre
tiſſimi e et/ apud ea nil ꝓoſuere
ter⁹ ꝙd⁹ affidat aurū ego ego offeren
tē/ ut/ aurū ego ego offerentē ut au
rū nō aſſerēcia nō ſ⁹m neglecta ſi
deſpera atq; deiecta ſint/ ꝙ cū dēs ſe
in diuicias cotes tendant pedibus
volumina talia mdeſiderādes abud
e ꝓpe/ facile eque m⁹ eoꝝ deter
rimetur quoꝝdā ꝓcipue detestabile
accessit odiū/ n⁹ aliter⁹ ꝙ m⁹ hoſtes
ab eis aduerſus ea aſſpiratis e et/
ꝙ h⁹. Deleuerit odiū nō ſolū fabula
nō ꝙ quarūcūq; facultatū volumina
nō leuē ꝓpme potim⁹/ Ceteꝝ ſi
cētū ꝓpaſſent nō eis reſtituendo
tribus ꝓpaſſet labile tēpus
cui et/ tacere et adamatius ſuit dere
nedū libros ꝙ ſuos ꝓtrodere tres duiſ
ſēa/ et/ ſeruū ipſi domās/ cēti h⁹. her
cle tā ſtrenā ꝙ lēta inter redigit
m⁹ pulueres/ Et ſi h⁹ et alia plā paſſa
ſunt/ e ea patiſſe/ ꝙ nō labori ꝓpi
tia eſſent negata et/ nō ꝓpe ꝙ mi
ti⁹ ſuppſunt ꝙ melius tame ꝙd ego nunc
in⁹ hac ꝙd⁹ optas ꝙ ꝓpe ꝓtinus
ego tū deorū ꝙ ꝙ ſenioꝝ iracūdi

et/ nō ita huc illuc diſſipa ꝓcibe/ hȝ ei
libet⁹ hic ego hȝ aliqd⁹ et/ aliqd⁹ liber
alt⁹. Que ꝙs quieſco ꝙ mihi ſeu ſal
te pax fructuoſo labore velet⁹ aqui
ne⁹ ſ⁹ tot volumina volue hinc mihi
legēd⁹ ſ⁹ quot⁹ pet⁹ e ꝙ pauca credo ſa
ciȝ deſiſtendū. Aſt ille mihi me de ſuis
lumib⁹ mouet nō me latebat ꝙd
adiſſimulāda tua petitio⁹ mea hic⁹
quid dicēs ſed n⁹ ad me ꝑtineꝝ
ꝙd locul⁹ ꝑ maneat/ aliquis mihi que
ſtiuncula nō equidē negabo ꝙd⁹ aſſis
tere ita ſēdo dixiſſe velim⁹ ꝙd⁹ potes
facito hāc partem aliā quā hinc
inde ꝓcer⁹ ffiſſe poteris. Ego nil ad
optat⁹ poteris ne ſtudio erā deue
ꝙſſe/ Sed heu timeo nō has tibi
torqui⁹ ꝙſq; manuū tractus ꝙ⁹ et⁹
labores effugias. Nil ne ꝓpe tur⁹ ꝙ
ſcroſo iuuene. Etiā ſi laborandū eſt⁹
cū ad laborē naſcim⁹ ades/ mihi⁹ nulla
ꝙ regi optio potes labore impendā
ſuaue ego ꝙ mercedē hanc pelle ꝙ
ad opus ingenti accingā ac⁹ ut
regi ꝓtes⁹ preces ꝙ tuo nōi ad⁹
dita fama vita faciās/ uenies ꝙſeo
ſi prudes ea ultro eo quo ego te cono
ꝓpelle⁹/ noſti ei qui labor⁹ impobus vin
cat/ oia/ audientes ꝙ ſorte⁹ iuuet
et/ multo magis deus ipe nūq⁹ deſe
rens ſpantes in ſe vide⁹ ag⁹. et/ bonis
manibus volue ꝙ euolue et/ operate
ra labros/ calamū arri⁹pe et⁹ dū regi
obſequeris tuā nomē in longiſſimū
deduce euū/ Tu ego vnicoꝝ mihi⁹ magiſ
ſq; lepidiſſime⁹ ꝓbor⁹ ꝙ uiribus tuis
tui⁹ regere ꝙ eni⁹ me ꝓpellis tuis
ꝙ ut⁹ ꝓtera⁹ ſi nolim⁹ velim⁹ nece⁹ eſt⁹
et⁹ ſic clemēter iuſſit rex ut⁹ ad te dep
calamū flecta⁹ aliquanta⁹ n⁹ altenti ſu
mi⁹ dñs tuus ꝙ ego/ et⁹ ſeu valeā
ſeu nō valeā ad vltimū nectā⁹ mi⁹ tua
ſmāna ꝓpulſā⁹ venio/ quib⁹ tū imi
bues tu videre. Iuſſit ei⁹ tuo mōtā
nis crispaldi cocleris/ et⁹ ſtrepla ſolo
Dlectus tenui licet cimbra⁹ tuer⁹ tigri
no ſid nare crebros ꝙ ꝓlicare ſcopu
los nouus deſtendā nauta⁹ in certue
mihi⁹ ope ꝓcul fruā⁹ ſim⁹/ ſi ſua le
gēdo lutosa ꝙ motuoſa erua nemora
ſtrobes et⁹ cautes/ ſi opus ſ⁹ pagra
uido pedibus/ ad mſedes usq; deſcen
deto/ et⁹ dedalus alter⁹ ſenex ad ethera
cūſuolauero⁹ vndiq⁹ my tuus deſidiā
no alius ſi puaſero lucus ꝑgentus nau
fragi⁹ fragmēta colligere/ ſparſas

get bentie relicta hereditatis/ eo
deuehat/ quo sine noi sic decus laus
honor et gl'ia sempiterna detestabi
aut/ delusio ignomi[nia] [illegible]
et/ etna dapnacio C
apud gentiles deus
Quare magnu ent eo q[uo]d
uegins nitra nbi credit tu-
sipturq; itez/ et apud he
tendu fore solen et honad purpu
re ambe p[re]sia solueris dinitatis
retiq; sedo spicate velut epistimam
har quo cupit aduc. Qd quemuis
tuc ap[osto]le/ reor du eu ap[osto]lo que
sibi p[ro]mu dei fmpd p[re]cedo ne ab
mico effugis septo debuo possim
ordie m posteritate p[re]cedi. Cone
ta q; mecu es des animu vires et
e sublimi metus speculacem fece
orbis itueris. Abiecti surgetes q[uo]
tpo plurimos vidi n[ost]r vnq; tantu
religionis hores augeri tame rei
tatis fide digssios testes q[uo]tate
assentes sua dei vnicu ee que
nemo vidit vnq; et hinc reu ee
principio fme q; carente potentem
omia retu p[re]sen atq; creatorem
ta pfecte q; no pertinetiu nobis
Quod ut optie credere et ab ipis
pulibus ano credere semp cupi
mus tem p[re]uolue veteru q; plurim
circa hec varias atq; diuersas
opiones/ bisq; mi e hec ide fece
rut credi gentiles q; eos decepi
du creatu attribuit dignitate
n[ost]r des vni sed duos duosq; coequat
pendi. Cui errori cum intulisse
phantes et duos mode sentientes
possio du ostenderet/ p[re]stre ru
dicuti et p[ro]nos parte se fmo
theologizantes. Aristoles dicat q;
suas credulitates et des deos p
mos quos ipi arbitrabant i[n]ru
fmas fuisse causas. Et hinc si
plicis et duos mode opinates fue
ro de nitate secuti sut/ plures
del sectc quarti magnes sui et
estimant deu alioqui p[re]m et dnm et
sic no solu adistur ceteros tue
pitem sed q; belua p[ro]mo in
monstrue legit plurimi capiti de
sed conati sut/ quoru dux antiq[ui]s
simus inuestigat thalete mileside ob

cuius hui suo euo sapientissimus ho
mine et celu astroru sagacissimus
et/ que ego audiera multa de vo
deo magnes magus q; fide iam dudu
exquisiuisse/ hinc ego rogatus ut
dicam/ que ratio sit/ deoru fuisse
p[ri]mu/ qui celestiu motu primus
vidit cum p[ri]mu que fuisse deos/ re
ply m se dina hec mente cia ge
nerem/ ne alie q; apud nos pla
cuerat humanet/ sic ex abysso sa
turnigenis emissis in celu vsq;
sydera et ornatu reliqua manu
madua fabricasse. Hinc ampli
mene al. doctissimus viru comes
et du hac ide q; a thalete pcedit
dicit/ acte retru omm p[ro]ductore
eo q; diuinia acte p[ro]dito morant
illico et absq; eo ne quant p[ro]ceai
post hos et ysq; ppe assint me
p[ri]stau famosus homo/ qui magi
tus aut ignes se reru omm p[ro]ductore
credi/ eo q; absq; tali/ nil appetat
posse gigni nor tale vel genitu
posse ylsti. Alcinoid aut cu
tamen ai quemsem certo celsuos
ai hoiem q; ppria clemetus tri suo
latus repete/ intellad se mistuit
astris nie que/ que nouit nesto
si retulit/ se arbitrari sole luna
et/ stellas et de celo i[n]rdom fu
isse fabros. O libales ho/ quam
vim tm clemeto ceti deferant/
hic oibus sup celestiu corpibus
deitate largitus est. Post hos
ego macrobiu Iunioz omm ad
oriol. Ille aut solo soli et/ attri
buit/ q; d. Referat/ alcinous toti
celo. Theodoncq; vo ut/ arbitror
nouus ho/ sed tales inuestigatoz
p capuq; nemine noiando. Fridit
vetustissimoz archadu fuisse
opione tm rep[ri]e omi de cam
capz de aqua dicit/ tellus metem
messe dina estimates credide
rut/ cuq; opi sia fuisse p[ro]ducta
atq; creata/ patro ut de reliquis
taceam q; poete q; thaletis opi
mone secuti sut/ aque clemetu
ecteanu vomiu et/ reru omi ipi
atq; deoz dixere p[ri]m et ab
ode genealogie deoz dedere
principiu. Quod et nos fecisse po

terram⁹ nisi iuenisse⁹ ꝑ⁹ ista
veteranū filiū fuisse celi Et qui
naxumenē et cryssippū vēa dixi
se et credid⁹ eo ꝙ Ioue ꝙ elemento
ignē ⁊ no nisi ignē et aerem
se pissē ponat preterea priapum
deoz om et tradid⁹ ⁊ suos genea
logos deoz ꝑnūc om assūpsere
Quos io m hoc secuti no sum⁹ ꝙ
Ioue nūc etherē nūc et celi nē
fatūm fuisse filiū legisse memin
m⁹. Qui vō alcmeo ꝑstrid⁹ fidē ⁊
lui sup celū genealogie siue principē
voluerūt. Qd ethere genitū le
gissem⁹ vltro omisim⁹. Sic et ꝙ
matrobus ꝑmatū. Que multos
hausse ꝓpetes ꝙ testant⁹ ꝓtē
nūc illū Ioue ꝓnm nūc ypsoue
nūc vulcanū attribuetes. Q aut
ēra retrā om ꝑductrice volue
t theodonaq dicit ⁊ imperā alle
dina mente demorgone nūcu
pand⁹ Que ꝑfecto ego deoz ge
talia om ꝓnm principē deissimo
cū neīne alle h⁹ ꝓtractas fictaq
ꝓnm fuisse ethere Et ⁊ cute ethe
nē no tm ꝓnm sed aure ꝓtrasse
legerim⁹ ⁊ deoz alioz ꝓluzos
ex quib⁹ hec ozta sūt de ꝙb⁹ sup
nūc⁹ fiet ⁊. Sic igit⁹ oīb⁹ ar
cassectis ⁊ alijs abstisis tam⁹
supfluis capitibus et m nec bza
ī dactis adiuenisse ⁊ timeziū pi
apū rati facientes demogoz
gone no rerū ꝓnm sed deoz
gētiliū duce deo stabroso mē
bim⁹ ⁊ ter ꝓtrenarū aut ethna
m tre vistra descendētes et
ante alia stygie paludis nedu
sulcātes. ¶ m arbad signatū de
sup ponit⁹ m culmē demogoz
gon versa radice⁊ uer solūmo
destripte ꝙgenies sed deoz
gētiliū pater et m rumis et
fridib⁹ ab eo descendentib⁹ destri
but⁹ suus filij et ne potes de qui
bus oīb⁹ h⁹ m ꝓmo lib⁹ ꝙut
signati sūt distincte destribat⁹
rerū ep eis et ther solus corpit⁹
de quo et eq ampliss⁹ posteri
tate in libris sequēt⁹ destribet⁹
fuerūt ergo demogorgem filij
filie ꝙ nomē Quoz ꝓmus letigud

sēdo pau· m⁹ Tuarta siue cloto
quarta lachesis quīta atropos
sextus volus seu pollux septi
mus optim⁹ seu planeta octauus
tiuelas qd⁹ ¶ aūt herebus
primo ꝙ uelut cū maiestate tenēb⁹
plutes eas ⁊ tēb⁹ de sēptē veteres
vnus ⁊ ꝙ pīcipē deoz om ꝑtulit
censeo cuius nō ꝙ stirpatus nebulas
m rumis vo nedum in vestrib⁹
pond⁹ sem delatū michi ꝓparat
animo⁹ q⁹ ego nōie ipo horrib⁹les
pallor quedo nuncupo et neglec
ta hactenus amici et ⁊ trepidē te
rā fetidaq ꝙ exalātes odorem
se ꝙ nuncupatū ꝓnm ꝓcum ꝓcul
alienū ꝓnome ꝙ suo ⁊ fessus vlo
me cōza nouū laborē opponere assūt
Nisi fatoz dū illud intuear rei me
moz stulticie veteriq ⁊ suq illud a nemi
ne gentiū etnicū et ꝓrsus om ꝓsq
atq in ⁊ trepidis⁹ deletū cernā intu
sūt. Sane quū mihi hec ꝑtinet ad
opus cū sniam⁹ sua m nuncupā ꝓtē
tēs eo quo ceptū hinc ⁊ ne nimie
credulitatis causam dicat ⁊ hesiod⁹
aq nō a studiosis hactenus hausse pi
apū ꝓnmo a vetustissimis accipiā
rusticas Qui cū meditarunt esse
hortos atq montium ⁊ semisilvestres
et videri et tūc ꝑpe sua silvas et ar
busta quecq ꝓducēt flabris frangi et sse
mina emittere alia alia cuncta q
deum m se monstra quecq sustine
nescio et motes flāmas emoua ep
duxis silicib⁹ ignes gauti et ⁊ gaudē
tes et nullib⁹ expalat vetos ⁊ illa
sentirent mouēd nō nūc et nugi
tus emittēd eius ꝙ e vestezib⁹ fotes
latus ⁊ flumina fidei si ep ea ether
ireus ignis et lucid⁹ aer eponūt ac
egregie potata nigente illa arcam
pelagū eminēp erut ⁊ ꝓ illis alb⁹
sis mendis euolātes m altū faul
lule solis lunē ꝙ globos edidere ⁊
sumo ꝙ ꝑplicate celo m stellas sese
ifixerūt sempiternas scolide credid⁹
Qui ac post hos secutus sūt pudo al
aq sēa entes no tm simplicē veru
harū dispere auctore ꝙ ⁊ illi mete
ꝑplicatā esse dīnā stellaī ⁊ motu ey
egregiē⁹ ista eamq⁹ mete m subtīz
neis habē sēdo arbitrati sūt Cui er
roz auxit fides apud rusticos antiq
ac ꝓfundissimos trium abditas m

trasse no nuiꝑ/ aiꝫ ꝓcessu langues
cẽte luce silentiu augei videat sub
ntrare mẽtes cũ natiuo lenia hoz
nũ religio ꝙsuetu ꝙ ignauus ꝓcie
alicy dictatis suspicio/ qua a talibꝫ
suspicata dimittẽ no altiꝰ ꝙ demo
gorgonis ꝙsistimabant eo ꝙ ei
mansio in terre visceribꝫ credeꝫ tu-
ve/ dictu ẽ. Hic ut ait cũ ẽt apud he
tusseos archades in honoꝝ pupue
nti tacit nitente sui nois dignitate
ei augeri maiestate/ seu ꝙsistimen
tes medicos esse tã sublime nomẽ
in bucteis venerꝫ mortalibꝰ vel fortu
nimẽtes ne noiatu inuidet in eos
ꝙsensu publico detrahi ẽ ne ipsum
noiare. a quo ꝙ Qd quide tyrrhi
videt lucanus/ vbi ducẽ manes i
mediam descendere parentes
ait ille Cꝫ pellendꝫ erat/ quo nuꝑ
tra vocato/ no gaussa tremit/ q̃ gre
gena truci/ captam/ Verberibus ꝙ
sus crepidu castigat hermes ẽ.
Dic ẽ stacꝫ vbi secũ sene tyresia
ussu ethiocles belli thebanoꝝ ꝙpe
tu ꝓstruat dicat Sam ei/ et quid
ꝓ dia nostꝝ timetes Et turbine
hecaten vite timbree timere Et ti
plices nudi simul que stue nephandꝰ
illu ꝙ trico ẽ hinc de quo dixe ꝓce
loquit nomẽ ꝙpsso/ lactanꝫ mesꝫ
ns hꝰ deinde ꝙ sup statua stridens
liquido dic ẽ de nocturne sicinu
ꝓnuꝫ ꝙ deoꝝ genialiu. Et nos etia
fatis iunct possumꝰ si vlla cu-minu
pendat ars ẽ. Dic ẽ apud lu
canu fetia maiestas et gẽtilis ad ꝓ
nunciãdã ac subtrahenda huꝰ mansio
ne deinestranda tã trem eo ꝑcato
ꝓ nuꝑ al facit nisi gaussa. Sub
sequeter hac ide q̃ videt gorgone
tã apta. i. ad plenu eo q̃ in vestib
ꝰ habet tremos aut ꝑspectie ad eu
sup superficiẽ cm videmꝰ vel videt
aptu gorgone mostra illud ꝑtens/
adpicentes in saxa/ nec ꝙpria in
saxeu ver-tit ut appeat/ peninde
eius signu aliud/ Tercio potestã ei
ondit etia ctra infera Du ei di
cit/ castigat verberibꝰ crine ꝙ ser
pẽs. i. furias eas. s. potẽ sua/ ꝙ ꝓ
ꝓmendo et ꝓtrudendo/ huc aut cog
nosti a sciptis ideo dicit stygis/ ut/ il
lic et subtrameu/ ꝙ ait tertiu demo
stret/ principẽ ꝙ inuentu posse cogi
manes in desidia mortaliu ꝙ ipi
nollent/ adiuuat Cũ aut cognosti o
nephas dic/ q̃ sue secreta dei non
ꝙpiat ad eos/ ne si cognita sint in

vili pesuone feriatet/ potẽ detractet
huic ptã ne tedio solitudies augẽt
libalies ꝙ ẽt ꝙspecta vetustate vt ait
Theodenaꝫ dedit ẽtitate atq̃ chi
os/ ꝙ inde filiozu agmine egregiu
vim ꝰ ꝙ illi mit mateꝝ et fratꝝ fu
isse volue ut/ infra apparebit/ destrictꝫ
Erat/ hic loꝝ detegẽdi si quid fuisset
partiẽ fraude reconditu/ sed ei medꝫ
ꝙ huiꝰ detractis erronee sensꝰ ꝙ
plicare/ quid nomẽ ei horrendi somꝫ
videat tantũ no sup est. Somat ꝙ
ut/ reoz demogorgon grece/ tie deꝰ
lere/ sic demon deus ut ait leonaꝫ
gorgon aut tie inꝰptat seu ꝓcaue
sapia tie/ ad sepe demon strenu vel
sapia opponatu. Seu ut magis
placet/ alius deus terribilis/ qꝺ de
reo deo qui in celis habitat legit. Cm
et terribile nomẽ eius vex iste alia
ob cam ter-ribilis est/ na ille ob ite
gritatem ustrine male agentibus
mundo est terribilis Iste reo stolide
ꝙsistentibꝰ/ Postremo aiꝫ de
filius aliqꝺ de sorore pauca videnda
sunt/

De etnitate

Sequit de etnitate qua ro uerbꝰ
Demogorgon socia dedere vt/
hys qui ~~natus~~ nullus edit/ inde ẽ
ternꝫ Que quide si sua serua pundi
nie nulla ei tpis ꝙtitate mesura
pnit/ nullo tpis spacio designad ad
ꝺ ꝙmeat/ cum ꝙ ꝙmeat a nullo
Quid ei de illa sꝙpsit. Claudius
claudianus ubi heroico ait mie.
Stilicons laudes ꝙtulit libet inserꝰ
dic ei sic Est ut nota ꝓcul nuꝑ i
pua nicta vue adeuda dns anoeu
squalida niatei. Innumeri spelunca eu
que tpa vaste Suppeditat ꝑuenat ꝙ
simu. Implerit antru. Oia q̃ placido
assumit numie serpẽs. Ppetuꝰ su
uet/ squamis caudaꝙ reducto Orꝰ
vorat tacito relegẽs ꝙcordia lapsu
vestibuli custos vultu longeua draco.
Ante fores natida sedet/ cuctis ꝙ vo
lantes. Dependet mẽbris ace mas
sura verendus. Scribit/ Iuuen semꝰ
nudos qui duxit/ astris. Et erstrue
cussꝰ stabiles ꝙ nozas quibꝰ oia vi
uunt/ Ac ꝓcul sipios ei legibꝰ ille
ꝑcenset ẽ/ Antro demũ sic descꝙ
to subsedẽ idem/ hic hiant vario
facies distincta metallo Secula ex
ta locis illuc glomerant dena hic
ferrata regẽt/ illic argẽtea cudent/
ꝙsimia regiã ẽ. Ego quibꝰ reoz
seremisse regũ possis adiutore/ ꝙ sua
in stilo ꝙꝓ accurata atq̃ explicata
ratione/ quid etnitas/ et/ que natura

et mutue gruent. Preta destribuet
Quu ut eius indat omi te pz. Et
sū dicat spelicē ip9. r. gremiū ꝓfu
ditate incognita atq; paul stante
ne du mortalib9 sed vbiq; ad cuda
dns. r beatus creaturas que in gsp̄ia
dei sūt. Cuiꝰ demū die tpa sup̄fluā
tante atq; p̄uenante ut appeat in t
ra eu de tpus initiū sup̄fisse ac su
mere. Et sup̄fluū esse. et vtcio in fi
ne deuenire suu. Et ut appeat quo oz
die destribit sp̄ente petuo vnde
r. ꝑ eu ad ea nūq; in femina tedete
eadq; dicat. Reuoluto in cuda oze ea
deuorante ut ego hac actu p̄pia mq
tpis circulare lapsu na sep̄ am mq
fis p̄cipuū est sequetis. et sic eue
duratē tpe. Cuiꝰ exēplo vsꝰ ē eo ꝙ
illud fuit olim egypti anq; luctus
sup̄fluissent gsuetudo destruendi an
nu. Subsequēt aut hō. fied tracte dic
eo ꝙ no adiutētib9 nobis pculabi la
bat. tpis Natura aut aliqū circulo
lanacū plena eo ꝙ assidue mitis
cuantib9 aias ifudat io ante fozes
et mutatis destribit ut intelligamus
ꝙ quidꝙ nitrat et mutatis girmeu
seu pzz mansuz fore multū na ī nu
agrete nitrit. et sic quasi gnīt tp
hec ē. et est intelligendū de natā
natūra. na qd natura natura ī
mittit nūq; egredit. Sene ē ꝙ ny
antro nuōs stellis diuidit de
um. Verū credo. no qz senex sic non
ē ny etnū credit. etatis ulla desp̄o
ꝑ mortalū loq̄tur. maxe ꝙ longeuos
est imortales senes dicim9. hic nūo
stellis diuidit ut intelligam9 qz eo a
gente et ordinate p etū et ꝑstitutū
ab eo sydereū motū. nobis tpa dsun
guant. vt puta ꝑ solis totq; cele
ci circuitū hem9 annū. et ꝑ mēde lune
circumuolutes mēses. et ꝑ integra
octaue sp̄here reuolutionem dicim9. de
seculis aute que ibide esse dicit. m
fra ubi de comis fatus late sēbeun-

Chaos ut audiam9 p̄ De chaos
cipio maiozes sui voluis asserit
fuit qda rerū congeries informis
ta et ꝑfusa matia dicit eni sic. Vn9 ait
toto natura vultus in orbe. Quē dixe
re chaos rudis indigesta ꝑ moles
nec quid ꝑ nisi ponderis iners congesta
ꝙ eode. No bene auctoz dissoluta
semina rerū. &c. hūc seu hanc tā sphe
ricā formā cū currente. effigiem
volue no nulli al' ifignes phi soca
tes ꝙ octāa fuisse demogorgon ut
si ei ī cē alle venisset. creaturas
ꝙduc no de effect. matia. qz no poss
qui p̄stat ꝑb9 varias formā dare na
turā ergo qua dicit ꝙduc rudimēta

hiam nemine reddi. quē ꝓfessus sa-

De litigio primo demogorgonis filio

His p̄missis ad ordiē ple p̄mi de
gentilū videndū est. Cui⁹ pri
mū filiū volue litigiū eo ꝙ p̄mus eu
ex chaos pregnatus vtero ex meto
thi p̄ eductu uelit. de cui⁹ eductu
tabū a theodoncio reatat fabula die
em a prora pde pretia ny prhorsino
scribi ꝙ semel residete demogorgone
ut quiescat in etnitatis antro sensit
ny vtero chaos tumultuad ex ob re eo
motu exp̄essa manu ventre aperuit ex
cussio litigio tumultu fruente. eo ꝙ tur
pe et inhonestu hiatus facie abuerat ny
aurab. Qui ofestim euolauit ny alui
no cui⁹ poterat ad mensuza destrue
re cū oim rerū mensuz se videt. qui illa
ex vtero matis exmeat. Ast inde cha
os acri fessa labe cū no hiatet. qua in
uoluit lucina nadens tota in scdo
re videt. resolui dete ingentu pa
lans infinita sustinua insistere soli
mani. Demogorgone ergo quo sem
el ut ea dissoluto litigio cū pace
et pace educet. vna cū eu. inde et
cū illi pri. r. b9 geni dies videt. actis
aperiri eu domu p̄fec sue et sozib9
illi dedit podisequas chaos aut
libeate pend iussu. primus demogor
gonis cessit. in sede litigiū vero
ap̄ nos vulgatiozi vocabulo destrue
am diam9 ab homero in plia delis
vocat. et Iouis dei filia. qua ipe aut
eo ꝙ a Iunone ꝑ ea lesus fuerit. et ea
natiuitate euristei et heraclis. de elo
nitrans exactu. Theodonag aut de
litigio plā mstice tractat. Q ubi deor
ag in p̄sciu p̄nēda videbit. apponā
que hic de eo ad p̄nis omittendu.
Habes igo mclute ridicula fabula
rem eo ventri est. ubi oportunu sit
a veritate amouē. sicuis contrariā
sed pius intendit est ꝑ sepe dictu.
quid ꝑte dei ozo vel nate. vt hom
hec sub fabulatu velamie tradud
No erat eius modus. alteri. edē. qui
de. sed ut no equa facies omibus
sic nec diozi iudicia. Achilles arma
p̄fuit eaco. Egystus desidia armis
Plato phiam. omissis ceteris scriptis
Centuas celte sculpere phydias ap
pelles p̄mi calo ymagines pingē
Sic ut reliqua homi studia sin̄ia
poeta delectaty est. tegit fabulis ve
tate. Cui⁹ delectacois gratia robustus
sic p̄ sommo stipionis scribens satis
apte causa videt. cū dicere dū dicit
De dns dut dyoi cereop et de alia no
frustra se. nec ut oblectet. ad fabulo
sa vigilat. ꝙ ex scriptis mimica re na

tull'e apta vndiq; eopem; sui/ que
sicut vulgaribus hoim; sensibus i
tellem sui vero regni regimie eprime
re subtrexit/ ut a prudentib; archa
na sua voluit/ p fabulosa tinctura
sic ipa mistica fabulaꝝ cumulis op
uit. ne vel hijs: adeptis nuda rez
tulit nata se pbeat/ sed sumatibus
tantu unus sapia mepte/ veri ar
cham gstns q̃cta sut/ reliqui/ hic
macrobius/ quib; et si multa credo
tibi plura dica possent/ sacris irrisid
arbitror/ Eo quit tib; mlt; rep
papue stuendu e hmoi fictib; no
de thm/ unde intellem primo dica
pnt/ pcipue poliseni/ hec e multiplex
hui sensus. Na sensus pmus hec p
cortice et/ hic limus verit; e. Alius p
significata p cortice et/ hm allegoricu
nucleum. et/ ut/ vel m; facili; assu
mat/ ponem; exemplu pnis Iouis
filij figmeto poetico credit/ gregor
ne/ et victor euolaut/ m; ethera/ hec
du legitur. p limum hystoriale sensum
pstat. si morales ex hac lra q̃ritur
intellais victoria onduc; prudetie
m; vicia/ e ad virtute accessio. Alle
goice aut/ si velim; assume pre me
tus spretis mundanis delicijs ad ce
lestia elevatio designat. Preterea
posset et/ anagoice dici p fabula
xpi assensu ad premia mundi principe
p victoria figurari. Que tamen sensus
e si murmyres nudaperit/ noib; possit
tamen ees allegoria appellari. qd
ut plurimu fit/ ma allegoria dr ab
alieno qd alienu late significat/ sive
li seu latali. sint sensus allegoici p
no e animis michi fm; ees ssuus enu
cleand fabulas que sequunt. cu satis
arbitrer. vnu ex plurib; exposi
tasse esto. alijs apponet tuus fortasse
plures nunc aut aliud pnapide sen
sisse puto explicatu pmittes.

Dicitur. Cum inuchi pronapide
mundi tacitem designari voluisse fm
etymologia nois. optione qua ratus sit
deu ex materia ppatula p duxisse
que creata sut. nam sensisse demogor
gone tumultu fieri in vtero chaos/ nil
aliud vetres q̃ di ma sapiam. aliqua ca
mouente causa vt puta maturitate
ventris. i. tpis oportuni hora aduen
se e sic exisse velle creadens. e que i
mundu erat/ certo ordine segregare
et hinc extendisse manu. i. optimo vo
luntate dedisse/ ut ex informi collum
sermosi atq; ordinatu p duceret opi/
et an alia emulsus ex vtero labora
tes. i. labore efficiens. pcedentes liturgia
p voces ausere. a rebus quarens
amotas. discordantes causis/ illas debi
tus inpulit ordo patet. igit; hec q̃ntu
alia fecisse dissegregasse. s. q̃ mox se
ernit/ clementia efficiens calida cum fri
gidis sicca humidis et lenia grauibus
repugnabat. Et ai primu videt; deu
actus a discordantib; ordinando sub
traxisse liturgia. Demogorgonem p
mum filij dei est. En abscedite ob
turpe facie. quia tui pe sit ut/ plu
mum liturgaꝝ. Euolasse ad sublimia
poeta videtur. fabulose ordinis pstat
decore. p aliud velle significare/ p
tea excessu/ quo se efferret maiestate
det. no hebur/ ac in misericordib; ia p
ductu orbis pcibus in luce ysteet/ ac
fuisse pducta/ qd a superius in tra
dentia. Directu sic scribit homerus
ob id sem/ qd ope suo an hercule cu
ipsemet natus sit/ ut/ suo narrabit
loco/ verum q̃ tu ad mirabilem sensum
hec ego sentio/ q̃ a motu superiore cor
pore apud mortales sepissime euanet
liturgia. Insup dia pnit/ alle m; tinus
certu a superius/ ac apud supos dia
certo et pmio agunt ordine/ ubi a
pud mortales vix inueniat aliquid
de ordine/ Deinde ai dant/ sudde ma
dentem chaos segneta emittentem
suspiria nil ale intelligunt rerum/ q̃
clementior segregacionem pnia vt/ q̃
sudore senarium aqua p segnitia rei
suspiria aere atq; ignem/ e que de
super sut corpa et/ p grossiorem
motus huius tra/ que pmus galio
q̃ festim creatoꝝ sui domus et sedes
fm est. Eductu aut pana. post li
turgia credo ratus veterem ea in sexu
dece elementorum naturam naturata
habuisse mira et executorio domus
i. orbi demogorgonis ppositu. si ex
pe sic voluerit deo ita pducentium
mortalia pcreare aut eode partu
productas et pedisequas sibi datas
deo fictis coelestium ut intelligatur
natura hijs ea legibus pducta ut/
peteret seu gregiat illustrat et in
fimis nata deducat/ qua tua sut pa
rentu efficia in quibus continua natu
re stant obsequia ut latius in sequen
ti hij apprebet. De pane 2°. demogorgo

Dna demogorgonis filius/ filij
de filiae ia satur sup nostratu
est. De quo tale chronon irritat

fabulā. Dic em̄ cū verbis nr̄is
tasse cupidine et ⁊ intorti co⁹ etamine
suspitii et victoris tasse syringa
nymphaꝝ archade ad amassa q̄ cū
satyres ante lucasset eius erā spre
uit/ gregū. Pan. aut/ cū illa vrgēte
amore fugiente sequēt⁹. ⁊ tigit/ ut
ipē aladone fluuio ꝓpedita ⁊sistit
et nymphaꝝ auxiliū precibus iplo
rant/ quaꝝ ope sīl⁹ et ut in palustres
talamos ver⁹ tetigit. Quos cū pan
motu ventoꝝ sensisset/ dū lucem
collidentē esse tamoꝝ tā af
fatione puelle a se dilect⁹ ⁊ delectare
soni ⁊ motus talamos labiis assūp
sit et/ ex eis septē disparib⁹ fistu
la ut/ auenit/ ꝓposuit/ cerā/ ⁊ pīmꝰ
cecinit/ ut/ erā testatꝫ vidēt. Vir-
gilius pan ⁊ pīmꝰ talamoꝝ cera q̄ q̄
pluēs. Instituit/ ⁊c. Hunc ꝓcā pe
te et/ alīs insignes vir mirabilem
descripsere figurā. Na⁹ ut⁹ plutarchus
in libro de origine terrē aut/ ⁊ ante
alia fronti hīe/ infixa cornua in celū
tendenda/ tau-tau⁹ ⁊ plenus/ et/ in
pectꝫ ꝑducta ⁊ loco pilli pelle
distincta/ maculis/ q̄ nebride vo
cauē ꝓsti. sic ⁊ manu virgam/ at
ꝙ septem talamoꝝ fistula/ ꝓtēdā
infernoꝝ⁹ mēbra ⁊ risum atq; hīs
pidū dic⁹ et pedes hirc⁹ capreos/ et
lit addit Virgilius purpurea. hūc
vnū et idem cū siluano arbitratat⁹
Plutarchus/ sed diuisos ⁊ distribuit vir-
gilius dicēs. Venit/ et agrestē capri
pes siluanꝰ honore florentes ferū
las et grandia lylia quassans. Et/
illum sequit⁹ pan deus archadie
venit. Et/ alibi pana ⁊ siluanū ⁊
senē nymphas ⁊ sorores ⁊c. Hinc
ge. ꝓmissis ad mitrisecā vemendū
est. Et/ qui supra tanta natura natu
rata esse dem ⁊ ꝙ sētu caruerit
fingētes cū a cupidine sagitte faci
le rector videri ꝓtēt. Nā ⁊ cetera ab ipo
creatore natura ꝑducta est/ cuius
gressu capit annū ⁊ sic a dilectione re
rerata amori succubuit. Syringa
aut/ q̄ cū aut⁹ a primo dilectat⁹ ut di
ctat leonaꝰ dr̄. a syrex grece ꝙ
lice sonat deo cantibus et/ sic pacer
nus syringa ⁊ celorū seu ⁊ pennū
melodia q̄ue ut⁹ pictagore placuit
ex nrīs mēbris motib⁹ cū celorū
sperare ⁊ gaudebat⁹ seu gaudet⁹ et/
ꝑ gnō tūc deo et/ natē gratissima a
natā efficiente delegit⁹. Seu volumꝰ
poetas syringā esse in cū nos agreti
bus siue celestibus corporibus natē
opus tanto exornatū ordine ut du
plicetur et dēmidiatū finē primo
deducat⁹ tractu nā alie ⁊ faciant
ite cauetes armonia sacē q̄d de
gratissimū fore credendū est. Cur
aut hanc nymphā archadē fuisse
dicunt ⁊ in thalamos versā in dēm
pitū q̄uis ut placet theodoncio Ar
chades ꝓmi fuēr/ qui ex cognatis
catu emittentes ⁊ calamos longos
et breues spīs quatuor varie iuxtā
distinuit ⁊ demū addūxit cera/ ⁊
ad postremū q̄d ꝓ multos stridēs
calamus in vnā extrema fistula fora
minib⁹ ore flantis/ ꝓmēs ⁊ irrumpit
tib⁹ ex cognitus. Hyacinthus vero ly
repti dic⁹ a pictagore ad certos mal
leoꝝ grauis atq; leuis/ Iosephus
deo in lib⁹ antiquorū Iudaice dic
longe vetustꝫ ꝓ tubal inuentū fuis
se ad tinnitū malleoꝝ tubulcam fra
tis sui/ qui ferarū faber fuit. Vera qm̄
fingētib⁹ verū vsū ⁊ archades i
uenisse ex ꝙ illo forsan euo certos
exercer⁹ et/ fistula archade nymp̄a
fuisse volut⁹. Syringa aut⁹ lusisse
satyros ⁊ pana fugiente/ atq; ala
done mozatā/ et nymphaꝝ suffra
gio in calamū versā/ circa nros
alios vide⁹ meo aliquid tonc ofadi
cos abstendit/ hinc enī spretis saty
ris ingemis risibus fugit/ pauca
hominem natā aptū natis ad musi
calia/ nec equidē actu fugit/ si ex
istimacue capientes/ cui ni dilacie
videt⁹ cessat/ q̄d optat/ hinc huc & la
done sistitur. Donec ministrū ad ēt
tendat meditacaez ꝓfect⁹. Esten-
laden fluuiū in ripa nutrientes
calamos in quos versa syringa
aiūt/ Ex quibus postmodū ⁊fecta
fistula nouenū ex quo sumēt dete
nus ut calamoꝝ rudis tibie mīstra
⁊ sic et/ meditatio musice ar-
tis et/ coptus exim̄ cantus tā diu latet
in pectꝰ rectorus donec emittēdi
ꝑfectus organū/ q̄d ex calamis
suffragio huiditatis a radice ⁊
missis ofiatur. Quo ofecto sonꝰ ꝑ
meditatꝰ ⁊ emittit⁹ suffragio hui
ditatis ⁊ris ⁊ emittentis/ nam si
sicc⁹ ⁊t/ nulla sonoritatis dul
cedo/ sed mugitus potius ⁊gregetur

vt videm⁹ ego ignē p fistulas e
missō igmḡ et sic in calamos ver-
sebidē. Ignigo ego q̄ p calamos
resonet. Possit. Preda fuit a q̄rend
fistule calamos ad hoc pmo q̄
vos ladonē ferus e sic a ladone de
tento. Restat vid⁹ quod sensissē
poterit circa partes ymaginē. In
qua ego arbitror verē vmusale
natū corpus tā. s. agreau q̄ pua
cretū rerū voluisse destrib⁹ vt
puta sencientes p cornua in celū
tendencia. sup celestiū corpm̄ de
mostrantē. qua duplici no pa
timur arte. s. qua destruēs sibe
tū inuestigātes cognoscimus e sen
su quo corū m̄ nob⁹ mfusiōe sētim⁹
Per ignitā aūt cuius facie ignis
elementū cui a negoē aere volue
sumendū reor quos sic auctor Jo
ānes dicere nonnulli. p barbā aut
q̄ qua virtutes demonstratur
virtutē actiuā horū diuorū ele
mentor. sic auctorū mtelligi nolue
se celestiū. e corū corpus m̄ terrā
et aquā. dū demissa illa in pecty
e ad ptes mfiores trigō. Cui aut
maculosa pelle tectū despsere. vt
q̄ illa ondet⁹ octauc sphere mda
bilis pulchritudo crebris stellaꝝ
fulgore depicta a q̄ quide sphera
sicut pallio tegit⁹ ho. sic dia ad na
tura rerū spectacla q̄tegit⁹. Per-
virgā aūt natē regnū mtelli
gendū. reor quo dia e potissime na
dē carenaa regātur. e m dēt⁹
mutatis fine m suis cursibus ecia d
ducit⁹. fistulā ad armoniā celeste
designanda illi apposuē. Qd⁹ illi
circa mfiora sit hyspidū corpus
e pfusū. tēre superficiē motui et
sepulcrū gibbosum e siluaꝝ vir
gultorū et graminū tectā stelli
go. Alij veo sensere aliē solem
s. p hanc ymaginē designari
q̄ rerū ptem dm̄ p credid⁹
Quos mē fugit macrobius e sic
eius cornua dicūt lunē p nascentis
Dicūt. per purpureā facē deum
mane feroce rubescentis aspectū
q̄ p lupā barbam q̄ solis mē
nū esse radios destendentes. p ma
culosā pellem celi ornatū a solis luce
Per quartem q̄ lucidū seu vir-
gā rerū potentiā atq̄ moderamen
q̄ fistulā celi armoniā a motu solis
condita ꝛc q̄ sup. Credo tuo
magnifice videas q̄ signo tenuī
et ponendo transeā q⁹ duplice de
eo facio. pmo q̄ de et q̄ do q̄m
tibi nobile sit ingenium quo possis
q̄ tuā q̄ paruis datis indicijs m
quosdā q̄ fuid esse sensus pene
trare. Secūdo q̄ sequē tuby credē
dū est ne si omnia q̄ ad q̄rendā hui⁹
fabule possent media destrib⁹ vel
le mundi forte posteritatis scrup-
uideret. et q̄n sola de totū q̄ co
gitatū volumē emittēdē q⁹ et de
reliquis dem volo e ut redeā. ad
omissa huc pma seu q̄ m̄ expe
cūdem eā demogorgone arbi-
trētur archades ut. Theodonco
pisū e seu q̄ illo neglecto in estu
totos verteret aios sacrare vel
horrendis aut puta humanis vi
ro naturā illi litantes sanguī-
q̄ apud colue cuiq⁹ dycere pma
a pana q⁹ e tutū latē sonat. vo
letes ob hoc q̄ omnia q̄cūq⁹ sūt i
nate ḡmio q̄cludat. et sic q̄ to
tū sit. Jumentos mādo q̄ q̄ mouē
ta placarent. pana lycei vocaue
runt. Alij dempto pmo nomē lucei
q̄stimates natue seu Jouis q̄
lupos a gregibus amouēt. q̄bus
q̄ fere vocabāt. ceb. e sic a lupis
fugatis cognomē meruisse dicūt
Grece enī lupus dr̄ lycos. Rugi
tus vbi de citate dei scribit
dicat no ob hoc contigisse pana
lycea vocari. q̄ primo q̄ pter cre
bra mutacionem hoīm m lupos q̄
m archadia q̄tingebat. q⁹ nisi
dina expantē tute fuit no posse
arbitrabatur. Hinc preda videtur
macrobius supposisse pana no Jouē
q̄ solē. e eo q̄ pl̄es mortalis
vite sic putet. eo q̄ surgēte eo sue
uerūt. Missis insidijs adiecius gre
ges m̄ siluas abire. et sic ob studi
brisicu ea dycere lucea. De cloto
lathesi et atropy filiabus demogor
gone

Cloto lathesi et Atro gemi
pere vt supra vbi de hiergio de
nogorgone. Credo aut hec pu-
cas verat vbi de natuis deoꝝ
scribit. et filias hanc ibi noctis fuis
se dicit. verū ego arbitror theodonco
ponatus adueo q̄ illas ea verā

natū creatus dicat/ qđ longe
magis victa videtur/ qđ no e
ae· si natę rerū esse coeuas hab
eas· vbi supꝰ/ dicat/ tullius in
singulaꝝ fatū. illud qꝫ therebi nec
tus qꝫ filiū dicat qđ ego longe ma
gis qꝫ parcas hinc respōdeō ad id
qđ de fato scribē. ut/ post septꝫ
demogorgonis filiū dicā Oceana
deo habeā explāo ad lucaū facta
recat/ dato oceanis dictū dicat/
dicēs ducit/ volentem trahit/
Cui qđ no solū destribuit/ efficia
cas scilicet/ sorde omia duc qꝫ
cta trahꝫ nō aliꝫ/ qꝫ si de natę
ytingāt die· Qđ longe apertius
sentire videtur· in tragedijs se
neca preta tragicꝫ/ et/ in ea po
esse cui titulꝰ est· Edipus vbi
dicat/ fatis agim· credite fatis
no soliciti possūt/ cure ayutare
ratis tamen ima fixi· Quodꝫ petim
mortale genꝰ· Quodꝫ facimus
venit/ et alta· Seruatꝫ sua de
creta colus lachesis dura reuo
luta manu· Omia septo tramite
vadūt/ primusꝫ dies dedit/ ad
tremū· Non illa deo vertisse li
cet qꝫ natā sinis curruꝫ/ cursus
sc/ cuiꝫ rotus pce nō nulla mo
bilis ordo/ multis ym timuisse
nocet· ayuta ad fatū venire sua
di fata timent/ ꝛc· hinc ille qđ ecl
audius fensisse videt· Dij m
maiorū sino voluere dicē in ꝑsona
Jouis veneri· Tu sola in sexu bile
fatū matri nouā putas/ nitres
licet ipa sororū tecta truces
illic molimine vasto· Ecce et/
solido rerū tribulata fero·
Que neqꝫ gaurus celi neqꝫ flumis
ira/ Nec metuit/ vllas tuta
atqꝫ etna ruinas· Juuenes illic
casa adamate plen fata tui ge
neris ꝛc· In quibꝰ pter ea damna
ta opinione sumi pnt has tres
sorores esse fatū et/ fata qꝫ tui cū
qꝫ· Tullius in parcas et/ fatū dis
tinxit/ volens pcius ut rerū
diuisitatū nomē diuisitate offerꝫ
qꝫ ꝑsonā ei ondit/ Nos aut de
hijs tribus redigendis postre
mo in vnū quid nonulli fencāt/
videamus/ Has sicꝫ deprimi ser-

uicio pius dedicatas a pce/ se am
demonstrauim· Fulgēcius deo
vbi de mithologijs/ dicēdas attri
butas obsequio plutonis mferuo
nū dei/ credo ut senciamꝰ actōnes
estatū circa trē tm versari et/ plu
to tra mithratur· Et aut idem ful
gēcius clotho mithratam euocationē
eo qꝫ suā sit/ iacto cuiꝰcuꝫ ei se
mie illud a deo mercenariū trahꝰ
ut/ aptū sit/ in lucē emergāt· Ia
thesis aut ut/ ide die mithratur
ptractio eo qđ· id qđ a clotho appo
situm est/ et/ mensuratū/ a lachesi
sustinetur· et ptrahat in vitā· atro
pos aut ab a· qđ est sine et tro
pos qđ e auersio qꝫ absq; giuāe
niter· ptat· eo qꝫ de natū eo nes
tigio qꝫ in tm sibi ꝑsig natū
demisse cognouit/ demarigat
in morte a qua nulla retro natā
li ope giuio est· Apuleius deo et/
medicinensis no medicinalis auc
toritatis phūs de hijs in libro qui
cosmographiam ingnominat/ sic
but/ sic· Sed ta fata sunt nūo cu
ne tēpore fuacta/ si ptate cui
ad cuiusde felicitatis tēpore ref
ras/ na qđ mensuro ꝑfectū est ꝑue
nit tpis hꝫ spem/ et/ qꝫ tozquet
in dignitis momenti pritus idcirco
sptā et/ qđ nondū eo colo tē
tū est/ sub actū qꝫ cure dignitas
ad futū et/ ysegꝫ et/ felicitatis posteriora
videt· ostendā hec illis qdicao
et/ nomē cuiusde ꝑfectate ingnit
ut/ sit/ atropos ꝑtēn tpis fatū
qđ deus quide facet/ in fectū ꝑ
fectū tpis/ lachesis aut a fine
cognominata/ qđ ea/ illis qꝫ fu
turum sunt/ finē suū deus addit
Clotho pritis tpis hꝫ cui a ne
tpis actionibꝰ succedat/ ne causa
soleas rebus omnibus desit/ hec
apuleius· Aut insup qui velut
lachesim ea esse qua fortunam
nūcupamꝰ et/ ab ea omnibus mor
talibus ingruentia aguntur/ nec
ait/ quid de fato sencat/ veteres/
dato non nullis a poetis differ
unt/ videndū est· Dicit de fato
sic tullius in libro que de diuina
tione ꝑscripsit· fatū id appello qđ gre
ci eimar-menen· i· ordinem

De polo sexto Demogorgonis filio

ꝑpetie natura sua lucē attrentes lu
cē fac̄ fuit/ Polus aūt dr aut/ arbi
tror a quib⁹dā ꝑcoib⁹ suis ꝑtib⁹
Constat/ ei aūt venerabilis anglo
pat̄ mei ee veter-es astrologie
auctat̄/ Asserit/ celū oīe sup duos
polos circūflecti quor alterū nobis
ꝑmq̄ore articū videt/ oppositū an
tarticū hūc/ tm aliquā pollucē videt/
causā ego no video. De phytone sep
timo demogorgonis fil'

Phyton pnapidis testimo demo
gorgonis filij fuit/ et tre/ qo na
titate cuj ipe tale inuenit/ fabula. di
cit/ em demogorgonē q̄nquies caligis
affectū tedio a conspectu nos ꝑstrinxisse
montes/ et qo nīs ingēte mmm/ et
ugmita cumulasse molem eaq̄ ꝑmo
uendasse fortiores. Deinde in cauea
so monte malleo solidasse/ postea
oltra tagetem detulisse/ et globū il
lū lucidū sepies undis mersisse/ tota
de q̄ circa rotasse per aurus et hy
deo ne ulla vnq̄ posset circumcae
dimmer/ aut cum labe factum rubigie
et/ aut/ agilis fiet vndiq̄. Qui ꝑfesti
se tollens in altū domui intrauit/ pa
li patuisq̄ fede cum ꝑplent fulgor
et̄ imersionib⁹ aūt eius aque inter
dulces amicitudine sic̄sse falsedis
et/ aci- ad ꝓprietates lucis rudes
et rotationibus aptus fuit̄ e/ Or
pheus vero qui fuit̄ poetarū om
vetustissimo fuit/ vt/ lactantius in
libro di nazz institutionū scribit o
pinatus e phytone hūc ꝑmū mapa
mū et/ verū deū esse/ et ab ipso
electa fuisse ꝓducta atq̄ creata/
q̄ forsan hoc in opere lucis illi ꝑ
mū assisset/ tanto asserēte teste ut/
ipe met/ Orpheus mihi adūtens
reor seu quia nequiret/ deo quoq̄
quē ꝑ fuisse ingenitū scripsisset/
ꝓthogonos phyton petrimetheos
veros nos. Qd' in latinū versū so
nat/ Principio genitū phyton/ logo
aere natus/ Et sic no ꝑmū ut dixe
rat/ si aere genitū est hūc ꝓcul
lactantius vbi sup̄ planeta vocat/
Sed ita suptus hoc petit ordo vt vi
deam̄ quid ingregat/ fictio qd' explī
cato sensu nomis fere apparebit/ lingua
do. Hugucio in libro vocabulorū di
cit/ phytone solem ee/ e hoc illi ꝑsi
tū nomē a phytone ꝑpetē ab eo
de sepato/ Sic e paulus in libro
que collationū nūcupat̄ dicit/ pha
nes seu phanet/ deum esse qd' appari
tio. Sic em phytone hūc lactantius

vocat/ Quod quide nomē soli optime
ꝓpetit/ Ipe em est qui surgens appa
ret/ eo aūt cessante nulla vid̄/ et terre
creaturarū nocturnaq̄ apparitio seu
cetā syderū/ Ergo solis creatorem vult
ondē pnapides/ Cui ꝑ ut eorū seqt̄
opionē que ex tra oīa volut/ q̄dam m
duxit deū seu tie diuā mole ex aq̄
ceramis motibus sic̄sse materiā ut
ugmita tra ad ꝓpone dū lucidū corp⁹
aptiorē. Qua aūt hanc molē formā
b⁹ virtū dixisset/ intelligo diuā artē qua
a deo solis globus a deo sphericq̄ fuit
e ut nulla superfluitate eius superfi
es gibbosq̄ sit/ equo no et/ malleus
dia pot̄ sumi artificis in tutū quo in
cauo so monte. i. in fac̄ celi sui mitate
a deo corpus illud solidū formaret/
vt/ nulla ex pte dissolui aut/ minui
videat̄/ In die ei delatū ult̄ tagetem
ut/ oīdat/ ubi creatū oppnet̄. Est/
em tagetes oriē talis insula ostio
gangis fluminis opposita/ qua ex ꝑte
nobis equenoctiis sol orit̄/ et/ sic in
oriente ꝓspitū videtur— velle dixisse
em ibi sepies undis dic mutatus
fabules actus/ qui ad deorandū ser
uū/ illud seruādi aquis imersit/
et/ in hac arbitror ꝓnapide voluisse
ꝓfectione et/ et mutatē corporū hui⁹
designasse/ est/ quide sep ꝓfectus nūq̄
se ex suis ꝓtibus cibus ꝙficeret/ ex
quo vult/ intelligam⁹ et artificis
q̄ artificiati ꝓfectū. Qui aūt/ sepies
rotatū sit/ pcto ex nūm/ ꝓfrem/ tota
cacis voluerit/ eius circulare et mo
fiacente motū describ̄ a quo nūq̄ ex
orbitasse aut/ desitisse/ ꝓpter q̄d/
obmigētis et/ mouigniti corpus demer
sione aque ꝓmo dulces amare fec̄
sint/ no ob aliā dem puto nisi aut
ondē ꝓ ob ingnia rudiora solis fer
uēcia passione aquarū motus aq̄
sic̄ficeteq̄ salse fec̄ sint ut apparet/
physica. De terra ex filio demogor
gonis actaua/ q̄ ex mouigmitis puēta
bus quāq̄ genuit filios. Quor ꝓmus
nox ferudus Tartarus Terebus fe
mina. Quartus tergetes. Quintus antiquus

Terra ut sup̄ ꝓ demogorgonis
fuit sedes et filia de qua statius
in thebaide scribit/ sic. O homi diuū
q̄ erna acatrix/ Que fluuios siluas
q̄ dederit semina mundi. Electa ꝓmethe
as q̄ manu pyrrea q̄ sapa gigno
ꝓfectus que prima ex imēta deprīti
abstraxit q̄ vivos q̄ ponere iussit q̄

vehis ꝙ. To penes et ꝓcindu gres
mitis ꝯ ira ferarū. Et volucrū ire
ꝙues firma atq; ĩmobile mādi.
Volur ꝫ attrahit te veloꝯ ymagie
ethi machina celi. Aere pendente
tacito te aurigis vteriq;. Curuat
o nerui media ꝫ diuisa q; magnis
frib⁹ ergo simul tot genitabꝫ alma
tot altis vribus ac ꝙlis subtrq
ꝯ desiꝯ vna. Sufficiens astri fezuq;
domos athlanta sigeas ferre labo
rantē nullo uehis ꝙo labor ꝛc. In
quibus ꝓfecto animabꝫ satus tre opꝫ
et laudes ondat⁹ de cui gelacie
ꝙ sigi ubi de letigio dm ꝯ vente
laudu no censeo. Cum tunc vetes
tytanus deꝰ iugis eadꝫ ꝯ prēs
yaubita uel ꝓmonstrata ꝯ questa
fuisse pisse filios ꝯ ꝙ arcano nepote
atq; ꝙ achey vnite infernali fluuio
nec no ꝙ alios meogmetus vt dee
ti dmo stubetus leo vocauit ea ꝙ
tra multos noibꝫ uel puta terra vel
lus ꝯ tellurione hymnū arida vbe
na dea matre magna frigia ꝯ fa
tua hec et ꝓter hec ei quibꝫ da
bus cetera noia dr ei. Cibeles. Vere
cinthea rea opi Iuno ceres ꝓserpi
na hecate ysis ayaia et madea Sed
quid ei ea ꝓdita theologi voluerit
vetes videndū est. Dicit enim ꝙ
tanus qui sol ꝯ iugis ꝙ ꝙ in ea sol
agat cui ꝙ in dispota materia ad
ꝓducendū arantia gaudꝫ atq; metal
la et paruos lapides et humor. No
nulli volūt tytanū hoiez nigretis
potestate fuisse et tre virū dictū eo
ꝙ multu tre possidet et filios sig
nifiet tecta ꝓstantes fortitudine
et corpis mole ut no ꝙ mliere sed
ꝙ igentoi corpe ut puta tre sig
nifica videretur. Et ut ad cetera vade
amꝰ dico. Fabius in libro de eigibꝫ
verū eo tra nutrigni eo ꝙ texatur
ad supfitie sola spēt Tellus at
vt ide testat. Fabius dicit ꝙ frēs
ꝙ ea tollam⁹ seruus aut dicit ea
terra esse que terit⁹ tellure vero
dea. Et alibi dicat tellure dea esse
tra aut elemēta si ꝙ tellure
ꝙ tra ꝓpria ignis vulcanus
cocta ꝙ frumento Tellurione vo
ut ego quetud possit prope ea tre
ꝓpria dicere que nec terram nec
frumenta tradicabꝫ aut arbor vsui e
eo ꝙ longe sit tellure mfera or hunc

vico vt asserit Fabius ea ꝙ terre
dicat que pluuiis hiemibus aquis
puta paludes ꝙ ꝓpria flumibus
arida aut tra venire no quia
sic illa a creatore creatore natura
uit ut eius vera appellatione sit de
sed eo ꝙ aret. Bona aute deu teste
macrobio saturnalioꝝ eo dea est
ꝙ nobis olim bonoꝝ aduectu ea
sit ea ipa germinatia nutrat fres
alat estate autūno ꝯ fabula bacchus
exhibeat ego ibus ꝯ ipa mutamen
ta natre aut magna vt aut. Paulꝰ
verū volūt qui arbitrent sue ea re
ne olim cruentice. Ego quide arbi
tror ꝙ tm pia mat et magna sua
vbertate nutrat cuncta mortalia in
suo gremio morie ea cuncta suscipi
at. Cur aut fama dicit macro
bius saturnalioꝝ li. describit dicēs
ꝙ eum ysui faueat aiantiu ꝙ a do
mestica ꝯ ut hres explicari non
egreat fatua deo a fando dicta
idem macrobius vetes voluisse eo
ꝙ infantes ptu editi no pius voce
habebant vel emittat ꝙ quos eo
tigerit que deo eo uoibꝫ ea alia
cuta sut ubi de illius metro in seq
tibꝫ fiet intelligendū dicit et ad
explicandū de filia quos ex eto
pre genuisse dyo vetes venenis

De nocte prima terre filia

Et merito pre dicat. Paulus
nacte tre fuisse filia de ista fabu
la pnapides in ꝓthocosmo fabulat
bit ea stilicat a phanete pusta di
luuiu. Cui petenti ea mater vellet
copulare ymbio dyo se ignotu hie
hoiem nec vnq; vidisse audisse ta
ne illu suos adisse moribꝫ ꝯ lo mai
malle ꝙ illi nubere. Qꝫ ob rem in
dignas phanetes ex amatu hospi
tes dr illa accensa segregatur illa
se copulauit herebo no ausa ubi
phanetes esse apparet. Dicit nisus
theodontas hunc ioue gressum qua
drigarum eo ꝙ illi fulmine fuisset
du ante lucē accedit alemena
hanc nisus ꝙ tricies fastu sic pe
ta ornauerit et clamide. Et in ea
laude et ut ea ꝓparte demostra
ret effatus. Statius hos in thebaide
cecinit. Versi nōꝫ tra ea celum eo
plyca labēs) gnica multa ago

tñ sumctis sydꝛa lapsu ꝯdiderem
repare aim dñi ꝓmꝫ egrꝫ ſn
fundat tytan agiles aiantibus
ortus ⁊c. Sz nūc ꝙ sibi fabule dꝛi
tegat videamꝫ. Dicit g. ante a-
eā absq; cognito prē terre filiam
ꝙd ob id arbitrat dem ꝙ tra deu
ſtante suos corpoꝛ epat ut rudꝫ so
lacꝫ negant m ptem opposita pꝛ
netre ⁊ sic cam dante tra vmbꝛ
tā grandes effiat ꝙm spacia di
midio corpis tre occupatu- que
quide vmbra nocꝫ dꝛ ⁊ sic tꝙ a ter
ra et no ab alia tē causata absq;
cognito prē noctis tñ filia arbitꝛ.
Qꝛ at a phanete pastoꝛe dilta
sit hꝭ mō ntelligendu nocꝛ pha
nete ego solem puto io pastoꝛem
dem ꝙ suo ope vnuersa cuncta pas
cātu. cū aut amasse noctē ficta
cōfingo ꝙ tamꝫ dilectam sibi vi
de cupiens rapido cursu sequat
et illi videtur- appetē copulari. Illa
vo ꝛemouit nꝭ nimiꝫ Volucꝛi passꝛ
fugit ꝙ sequat eo ꝙ sibi moꝛes
aduersos hāc cū illuxerit ille ipa
aut obscurū fiet nec frustra se
si illi jūgat moꝛtua dē tñ sol
luce sua dem dissoluat obscuritate
⁊ sic ag hostē effectu- demū
nocꝫ thetho uigat. ꝛ. mfert no m que
cū nūq solares penetrent radꝫ
nocꝫ vigeat atq; fecu- a ꝙsistat. Q
aut Jou fauerit fabule manifestat
dꝛ ꝙ ꝙ plantū m amphitrione
Nam cū accessisset m diluculo Jupi
ter ad clamena nocꝫ ut illi ꝓstaret
obsequi tāq; a crepusculo noctis
mchoasset ꝓseuerauit m longu
⁊ quo quadriga mearet ꝙ qua
circuitione terre gregia quā fac
intelligo. ꝙ ꝗuor aut rotas ⁊
quibꝫ quadriga ꝙstat ꝗuor ar-
tꝛos significari noctis tpa solū noc
turno quieti seruiēda. Diuidit
aut nocꝫ a macrobio m libꝛo satur-
naliꝝ m vij tpa quoꝝ ꝓmū sole
ꝓcedente intrāte nocte et dꝛ ce
pusculū a crepo ꝙd ⁊ dubiū ꝙ
dubitare videat. diei ꝓcedēte ad
uenienti nocti attribuēdū sit ⁊
hꝭ no deficit quieti. Cōdm aut cū
ueni obstruēdū sit fax ꝓma dꝛ ⁊ ꝙ
tūc faces accēdant nec hic ꝓce
dendi modū. Terciū ꝙ ad nam nocꝫ
densoꝛ sit nocte grauia incaptanti-

tur eo ꝙ quietui vadam ꝙ grauiter
Quartū nocꝫ dꝛ m tē pestra ⁊ ꝙ
nulli opi tpe aptū sit. Quātū aut
gallicinia ꝛeferatur- ⁊ ꝙ a medio
sui noctē m diē tendente galli can
tēt. Septimū vō dicat. ꝙ ticinia ma
matꝛe ꝓmuit et ⁊ sic dem ⁊ ꝙ
tūc hēat ut pluimū ꝙta quoꝝ ⁊
ob id ꝺia ꝓcessit et hꝭ ꝙtuoꝛ ꝓce
ſſtant. Octauū appellatur- dilu
culū a die ia lucescente m quo soli
tos assurgūt opi ꝙd mane supmo
aptū ⁊. Et sic totide rote tarui
nertis quot m ea sūt tpa quieti
tñmo sequencia. Cui volumꝫ nō
naturatu ⁊ castrensiū vigiliaꝝ nu
tē m ptes. my. diuidē m pma. ſ.
⁊ std̄m et tcia atq; quarta vi
gilia et sic quadrige rotas ꝙtuoꝛ
ex totide vigiliꝝ apponemꝫ. Qꝛ at
picta pulla amicta sit facile vidꝫ
pot illa celi ꝛnatu sigꝫficand quo
tegat. Nocꝫ aut ut ait papias ꝺ
dꝛ ꝙ nocat oculis aufert cū illis
videndi offm cū nil nocte ꝛeperiaꝫ
Nocte nisiꝫ aqua male agẽtibus
apta ⁊ cū legemꝫ Qui male agit
odit lucē ex quo fugꝫ aut tenebras
amat tāq; malo opi aptas et dic
ex Juuenalis ut ungulet homines
surgūt de nocte latrones hostes
ꝓcā m ylade cū domitrice deoꝝ
uentat vt senēca ꝙ nocte magꝭ
nam mgis ingenia pectoꝛibꝫ ver
sant tñ nocꝫ mime talibꝫ apta ⁊
bellicentes appetit sꝫe. eos ꝙ tā
ꝙ domitus m lucē vsq; exercitu
fuerit nisiꝫ huic tñ ⁊ vino ꝙ ⁊
alijs filꝫ plures ut m sequentibus
ꝺestribetur- De fama scdā terre filia

Virgilio celestis mgem ꝓtexit
placet famā tre fuisse filiā
dee dicat m eneida Illā tm pueꝛ
Jm irritate deoꝝ extremā ut ꝙ
dicet eo euchelado ꝙ soꝛoꝛe ꝙgenuit
⁊ⁿ. De hac ut appeat ozigmis suc
⁊ talis a paulo ꝛeferat fabula Qꝛ
ad ob regm cupidine bellū inter
titanas gygātes terre filios et Jo
uē ⁊ quoꝛtū eo titi ⁊ ut eos tre
filꝫ qui Jou aduersabant accedēt
et a Jouē et dīs alijs. Quo dolo
tm irritata et vindicte cupida ad
sibi aduersus tam potentes hostes
arma ꝺ esset ut illis quibus ꝓ
ceat viribus aliq̄d mali agat cuncto

Vtero fama emisit stelez sicpu vela
trice huic aute meremetis et for
ma describes virgilius ait sic ffama
malu quo no aliud velocius illa ago
bilitate viget vires ⁊ acquirit eundo
parua metu ꝓmo mox sese tollit
in auras ingrediq́ ⁊ solo a capud
mit nubila condit. Et paulo post
h ait pedib⁹ celeris et pnicibus
alas ponstrū horrendū ingens
cui quot sūt corpe pluue tot vi
giles oculi subter- miabile dictu
Tot lingue totide ora sonat tot
surrigit in aures Nocte volat
medio celi tre ⁊ ꝓ umbra Scan
dens nec dulci declinat lumina
somno luce sedet custos aut culmi
culmie tecti. Turrib⁹ aut altis ⁊
magnas ciuitat urbes Tam ficti p
ui ⁊ tenax ⁊ nuncia veri Gentis
optime rep ynto vbrou ornatu ꝑto
lepore ⁊ sucupleno ⁊ ⁊ mdustrio
ꝓ fictione virgilius ⁊ sic fama
tur- sibi ⁊ ondat sentiu esse
sed ut quieti ꝓter laxi sit ampli
ustule videat liat explicare pau
lu ꝓmisso tamen quid velit fabu
la pulsi Dicit ꝙ ꝓmo irritata
tra)ra deoz Cuncta ꝙ ꝓzo)nitos
dns sydereū equos circa ꝙd stell.
go. Sydera ei seu sup celestia corpa
quid dubio nr nos agnit potentia eius
a creata ꝙ cessa sedm dispositos
sustinentia cozpi influentias ⁊ hic
fit ⁊ puer vel adolescens augetur
cozpe et diminuat senescens
et cū nich a natiue gubernatiu op
ti ꝑpetretur no nich aliqua fa
cit que mortalib⁹ repet mo falso
⁊ iudicio tamich irrata fecisse videt
ut puta du ustu Regē du felice
Imperatore du strenuu milite in si
nē sui dicit Et io natos dipit
vbos paulus ⁊ crederit illustres
viros quos ⁊petuandos tribuitu-
Imitatu- ab hac ope ꝙd deoz)na
bedat tra. i. diosus ho na trahi su
nis oes et ad ꝙd nr imitatu- ut pu
nat fama vltrice furie mortis
-i. vt id agat ꝓpter- ꝙd fama sin
nonies quatiu- ut du deoz)ni
crederit illus nome agere mei
toz fama supstes sit ⁊ noleti

bus hns qui honem arridendo eidem
auferre conati sūt Id quod nos
idem horat⁹ virgilius du dicit
stat sua cuiq́ dies breue et irre
parabile tp⁹ Omibus ē pete sed
fama extenderet fac hoc vir tu
tis opus ꝛc- Hanc aute famā io
malu dxo virgili ⁊ no equo
passu ad rē ꝓcurrendū tēdimus
omes/ na ꝓ fraudes et pluremā
sūma erupui sāc deco cernimus
dolo victorias obtinere ꝓcipuas
possidē violēta ⁊ ea q̄ ꝙd ꝑ fas
et nephas/ que nocia solet m lumē
extollē. Nā si ꝓ virtute agat tue
nor malū- iure d⁹ fama rez m
her ippse locutꝰ est auctor usus
⁊ ifama vocabulo fame cū si fe
cerit mspiciam⁹ seu poas fictoris
cūm satis aditem⁹ et ea mfamia
no fama secuta hanc mscp dicat
metu primo pua ⁊ sic ē na quatiu
q̄ ⁊ grandia sint facinora ex
quibus oiē a quodā tenue audie
cui metu videtur ⁊cepe- mouem⁹
quide auditu ꝓmo rei alicuiꝰ et
si placet ea falsa ⁊ timem⁹ si
vero displicet equo no nr deū sit
extimem⁹ mox se se tollit mu
nis .i. ⁊ aplitudine locucois gen
cui evolat seu medio cribus mise
r⁹ viris ⁊ inde se solo mfert hac
ē m vulgus ⁊ plebeios et tunc
capud nr nubila gdit cū se ad
reges atq́ maiores offert/ perimp
ect est .i. velox ml ei ut q̄mec/
dicat velocꝰ est. Aponsti⁹ aute
mgēs asserit ⁊ horrendū ire cor
pus ꝙd illi distribuit/ voles m hac
⁊ oes equs pluue ac auc dicat
ꝑ equs celere motu hēat/ hoies ⁊
figē ad hac itelligut⁹ vnūquēq́
de aliqua re loquēte ꝓpria vna
add⁹ fame/ ⁊ sic ep multas/ cū nul
le sint auia penne no ep pauas
fama ficat⁹/ Seu poas nostre
horrendū hanc vocat/ quia fere
nūq̄ supari pot na ⁊ to nugis
quos ille cōnat⁹ opprimē tūto magis
ꝓcedi fit maior ꝙd nostr uoslid est
Dic mscp oes equs oculos vigiles
esse eo ⁊ no nisi a vigilantibus
ꝑsonet vere tes m nichilū. Nā si
m somnū tendet locutꝰ fama

ver-tēt̄ m̄ nochiā nocte cū medio
cli volitantē ob id dic̄ q̄d̄ sēpisse
ytgisse ypsū est sēc̄. s. frēm aliq̄d
ē mane cēt m̄ r̄ motassit ptibus
agnitā nō alī ꝯ si nocte volauit
Seu id dic̄ ut ondat vigilan cū
garrulor̄ m̄ die aut cū sedd dic̄
custode ut ondat/ q̄d̄ ob eā relata
custodes portis turritis vrbiū
apponā tur- et m̄ turribꝫ ad pcu
tandū vigiles yt speculandū a
longe. Et cū nōctis nēbitate et mēn
dacijs nō distinguat/ ptenta est/
q̄ veros q̄dq̄ audita referre huic
pēdā dīnā m̄ maiorī suo voluēc
sic dēscribit Oudiꝫ orbe late qui me
dio ē mētis q̄ frētū q̄ celestes
q̄ plagas triplicis q̄sima nūdi
dīn q̄d̄ ē usq̄ q̄q̄ ꝑ nigroribus
absit ꝓspicitur- penetratq̄ ca
nēbꝰ nupo cēs ad autes fama terꝝ
sūma q̄ locā sibi legit marte ꝓ
nūosq̄ addit̄ ce mille focamia
tect/ Addit̄ ē nullis meduſit lu
mina portis nocte die q̄ patet
tota ē q̄acre somn̄ ē cētā fremit
ores q̄ ꝛsert ire mat q̄ q̄d̄ audi
uit. Nulla quies intꝝ nullaq̄ si
lencia parte. Nō tamē ē clamor
sed parue murmur vocis Qua
lia de pelago si quis procul audiat
undis. Esse solet q̄ale de sono
cū ꝓpul- atrias ꝓrepuit nubes
ꝑtēna tonitrua reddūt. Ignea
turba ruit vemit leue vulgꝫ
et inertꝫ agnota q̄ ad veros pare
q̄dicta fugant- ficta remorā
ffusaq̄ ꝑ vtq̄ volutat. Ecce q̄dā
hȳ rumas replet q̄nomb̄ au
ras. Hȳ nūcia ferūt alijs mēdi
q̄ ficti- Crescit ē auditis aliq̄
nouis adiuct auctor Illic ce
dulitas illic temeraria error.
Vana q̄ letitia ē ffluatq̄ timēs
Sedicio q̄ recēs Dubio q̄ auctor
suspecta ꝓpe q̄d̄ m̄ celo terra pe
lago q̄ gerat. Et tellure videt
circūq̄ micāt m̄ orbe ē. Satis
hec ē mihi erudito putēda sūt
et ō quid sibi velit. Paulꝫ Du
addidit fabule fame gemētā ut
tue pia deorū fas nō pateret videſ-
sup ē q̄d̄ nil aliud autumo pter

q̄d̄ cū mīores m maiores nil vi
tibus possint illata vbes maio
bꝫ ifamia conat̄ vlcisci. Terre
aut id filia volūt q̄ nō aliud
q̄ ego gestus in tres fama fit q̄
aut patre cui erat nō absit- dre
dēm ē cū aut ~~fecta~~ sepissime re
rū a fama gestaꝝ q̄ aut plurimū
falsissime sūt ignorēt auctor ꝓ
ceptus pūs loco describi posset.

De tartaro m̄. terre filio

Tartarū asserit theodectꝫ
absq̄ pre tre fuisse filiū hic
barbarum dic̄ monstra atq̄ portēn
ta nris adhuc m̄ vīs ocultā
q̄ inuenta lucrā fauc ꝑtu no
luisset ob id q̄ fama m̄ vocē q̄
nomia ꝓpisset. Ffigmentū hec
ab effectu causa sūpsit/ no erat
cui lucrā no- nostrū seu ptu
no fuc̄ ꝓstatura fauere ar-bitra
ti sunt quide vtēs cū tre cen
tū locis ce gentiū et m̄ crode son
cui ac pcus afflictū aut sactis i
descensu enee ad mīos ondit
virgiliꝫ hūc tartarū dei volāt
et/ hec ꝑ ysidorꝫ ubi de echimo
logijs a treinore fragorꝫ dēm/ nā
ibi nec solis vmq̄ potuit pene
trare radijs n̄c acre motꝫ est
aliquis ifractus cui calefie
possit. Qꝫ aut m̄ vtēs mīs ce
pcat satis apparet/ nō ē ad su
ptora pot extendā et/ si extēdat
nō ere amplius tartareꝫ. Terre
aut filiꝫ ē ꝑpe d̄c. na ꝓtinus ꝙ
gaꝑit mulier/ nisi m̄ lucē gen
tis vlciat ure filiꝫ Dia nō potē
Ducē aut absq̄ pre gaꝑtꝫ v ꝙ
credam tre corpꝫ gemitrices
hre nō tm̄ satis ēt fuiꝫ am a
cruciē am a secuto post creatiꝫ
cuentu habuerit Jn testimoꝫ
aut ꝓdictoꝝ dic̄ vir-gilꝫ tar
tarꝫ ipe vis patet m̄ pceps tan
tū tendit q̄ sub vmbras- Quātū
ad echeron celi suspectꝫ olymphū
ē. nō multo ꝙ aut hic genꝫ an
tiquū tre tytania pubes fulmīe
dejecti fudo volūt. m̄ ymo ē

De Taygete m̄. tre filio

Tayges ut asserūt gētiles
et potissime tuscꝰ absq̄ cognito

Genitꝰ tre- filiꝰ hiemꝭ de quo
refert paul⁹ ꝓnsm⁹ q̄ cū apud
etruscos in agro tarquiniēsi a
liquātulū tellus ītumuisset us
ulticꝰ cuiꝰ erat agellus nouitate
rei ꝓmotꝰ audus q̄ uidē quid
esset/ oīa nostrarū tui gliberus
aliq̄ deū ꝓspexerunt tandē ipe
rāt mad⁹ ligone sūpto loci ex
sensim effod⁹/ nr. multū effodit
et/ ecce ex globis ꝓsiluit ifan
tulꝰ Quo monstro ꝓtinꝰ rudis
ho venit/ affines/ nr. duces
ius nō infans erat/ etate puerꝰ
uisus est/ et in senex/ et/ cū meo
las auruspicina docuisset/ repete
nuptū q̄parauit. Audiuerūt autē ar
bitrati mūne ⁊ tre credid⁹ filiū
et nepotē. Tagetē q̄d ide olim li
gua sonabat/ etrusca q̄d latine
deus/ cui ꝑ postea loco fumi nu
mis colui/ ysidorꝰ deo ab Aratꝰ
gleba rom⁹ fumotē infante ꝓpter
die/ nr. amplius una die ab etrus
cis uisū/ et/ in illa eos auruspicina
docuisse/ et/ ex ea libros etiā reliquisse
quos postea romani in lingua
ꝓpria transtulē. Huiꝰ figmenti
sensū exquisito. Quē da. s. ee potu
isse qui diu strictis circa arispica
na/ ⁊ ob ꝓplacōis gmodū/ assez
no hoīm assignato dictꝰ repete.
dū mūne credebatur/ ꝓpiat/ et/
q̄ forsan ex antro aliquo exiuit
fuis ē/ tre puerpā fictū ē/ uel i
cados agrū colentis nouinatꝰ
affuit/ qui ꝑ dissert ex globis ar u
di vulgo tre filiꝰ dictꝰ ē. Et io
go. Consuere ētia veteres ex tre
res ignotos/ tres tū itumᵈ ad se
uenientes/ tre filios uocitū/ ut
nepotem qui aduenerit nauigio
infans aut/ deos q̄ nouꝰ/ ⁊ ofs
ti ꝓuectꝰ ⁊ senex/ eo ꝑ etruscis
et/ prudes ꝑ senū ē/ ꝓptꝰ sit. Q̄
in agro tarquiniēsi. gliget/ seu ꝑ
aut/ sic sint/ abide ⁊. tagetes ꝓmo
genitꝰ/ seu ꝑ etrusci auruspicina cla
rissimi fuē. In breui aut/ eo inā
designatē affectu grandiꝰ incola
ad eū nā dilectꝰ rei noua ceā silo
gissia sit/ diligēti uidet⁹ breuissia

Cū aut⁹ deū hiemū obiꝫ q̄tigisse
puto ut/ doctrina qua sūme colerent
auctā nobilitaret. De anthe
quito tre-re filio

Anthea dē⁹ tre dicit/ filiū ⁊
q̄ nemo ist⁹ poēm designat
nec genitoꝝ in eo pē cū appone
ret/ de quo sic scribit lucan⁹ nō
dū post/ genitos tellus effetagre
tos. Terribile libitus partū ꝓ
pit in antheo. Nec tū uastū fuit ⁊
tanū gliā typhon aut/ tityos bua
reus ꝓ sexto celo ꝓ pepat. Q̄
nō flegreis anthea sustulit ar
mis hec quoq̄ tū uastus tumu
lauit/ mundꝰ uiros. Terra suos
tus que cū tetigit parēte ꝑ de
fecta uiget/ renouabo robur me
am. Nec ibi sphelica dom⁹ lucus
se subalta. Rupe fouit/ ex ulas inp
tos habuisse leones. Ad somnos
no tergora ferē ꝓbā cubile. Assue
uit/ no silua thoro uiresq̄ re
cepisse. In unda tellure iacens
periere colon/ Afroꝝ lybie peut/
quos appulit equor. Aquilio q̄
diu uicty no ausa cadendi. Terre
ꝑmt opes iuicty robur ructus.
Quanus stridet/ eāt/ ⁊c/ appet go
ꝓ lucani carmine ꝓpꝫ fontes ex fer
fuit. Anthe⁹ ad quē ut idem est
tat⁹ lucanꝰ ait/ cū eo lucta iunct
accessit hercules labori victor/ ⁊
cū in agone esset/ eiusq̄ sepius ꝓ
stratū robustiore resurgere ex
uit/ aduertens q̄ a tra uires rau
paret/ ita fessū ulnis in altū ex
tulit tāq̄ diu tenuit. Donec spi
ritū. Fabule huiꝰ sensū deplico
⁊ hystoricū et/ moralis uidetur
em pomponio mele in libro Cos
mographie placā/ huic regē in
optremis mauritanie fuisse asse
rēs apud ampeluſiā ꝓmotoriū
in eccanū declinatū tendēs ce
speū hercules sacratū/ ⁊ ulē tmeguē
oppidū puc tustū ab antheo uti fe
runt/ q̄ditū ⁊ in testionū oēdit⁹
ab incolis pumia magnis ex ele
phantē/ ⁊ ob magnitudinē nulli
uī habilis/ qua ab eo gestitata
asserit/ ⁊ sūme colit/ Hec mō
strat⁹ ab ipsis collis modici ipsu

pm̃ heros iacentis hui⁹ ymagine
que eis tumulu fuisse ifra mente
adiisus huc dic Theodemu⁹ dnm
sui thesea qui ob mfigne eis vtu
te hercules appellatus fuit bellu
huisse et qui ad ad̃tusset eu sepiꝰ
m mauritania pstratu et euestigio
epcaty r̃staurente fictu fuga eu
ad se pfequendu m libia usq; tyr
Vbi veo eu supauit et arcadie leon
ag vbo dicebat huc hercule fuisse
mlt filiu qui ego vnu et idem
eu supiꝰ puto Eusebiꝰ aut m li
bro te⁹poꝝ dic huc anthea pale
trice ajacis fuisse dctissimu et
quoꝝ ad̃ eet certissimu que epcat
m tris et obid ondit se arbitrari
fictu q̃ tyre fuit filiꝰ et q̃ vtibꝰ
r̃stauret ab ea ffulgens quidem
mgale sensu fictoi subee admirat
dicens anthea de tyra natu labidie
esse que sola eo carne nasci⁹ qua
tacta et ifessa sit m vtices r̃sur
gie Verum ab hoie virtuoso carnis
deneguto tactu supuc huc fuisse
dicit Augꝰ regnante argis danaꝝ
Eusebius aut regnante athenis
egeo leonteꝰ regnante argiuos
Argo. De hercobo vm⁹ demogor
gonis filio qui fuerit filij .xxxj.
Quoꝝ pmꝰ amoꝝ q̃ ignem .q. labo
rum . Inluuies .vi. metꝰ .vj. dolus
vij . fraus .viij . pt̃inacia .viij . e
gestas .x. nubia .xj . fames .xij .
pela .xiij . morbus .xiiij . senectꝰ
xv⁹. pallor .xvj . tenebꝝ .xvij . somnꝰ
xviij . ayoꝝ .xviij . Caron .xx.
Duc⁹ vicesimꝰ pmꝰ Ethez.

Expeditis terre filijs ad hercu
bu stilꝰ reuadit et Quintꝰ
paulꝰ a Cristippo traditu filijs fuit
demogorgonis et tre huc ego ar
bitror vna et idem cu Carthaó cu
eu vetꝝ omes existimare videat⁹
m r̃motissimis tre vestibꝰ et et
m vbe vti de tarthaó dyonisij sup
plicijs sontes puniri. De hꝰ tm
multa scribuntur ab antiquis et
potissie a virgilio m vi⁹ Enei de
libro que sub appendio pticulatim eo
ppe dicibꝰ fiet m sequtibꝰ plurꝝ
mentio. Dic⁹ Virgilij q̃ m faucibꝰ
huiꝰ sit terribiles visu he forme
.s. luctꝰ et vltrices cure morbi pal
lentes et tristes senectꝰ atq; metꝰ
et fames egestas q̃ terribiles et hor

ribiles visu leti labor q̃ sopor et
mala mentis gaudia bellu q̃ letifer
ac eumenides et discordia et vlmus
sompnorꝰ fedes etiam stalle bru
reus lerneus q̃ serpens et Chimera vna cu gorgonibus
arpie et triformes pores geryones et tri
faute arbore limina seruante ditis.
Ptea huc herebu . m . regni flumi
bꝰ acherote . s . et flegetote stigeq̃
atq; cocyto et acherontis nauta dic
et charone mortuoꝝ animas ad pfu
dda herebi trauisse rente. Insup
mmoe rudimenta mee destribuet et
pstratos fulmibꝰ. Tytyas gygã
tes ac salmoneꝰ et tyteꝰ dispergen
a vultre yssiona pticia eiꝰ uoluetu
rotu nec no et sysiphei m altu migẽ
tia pectꝰ erigete fyra ac tantalꝰ
mt̃ vndas et poma fin fame q̃ pe
ãte et theseꝰ ptetuo sedpnatꝰ o
cio alioq; q̃ hos ẽt mẽ ditis ser
rea mensa subultrice thesiphone
cruciatꝰ. Silr et huc idem pcer
herebu multis vocabulis noibusq;
putꝰ tartarꝰ orcꝰ dite⁹ auernꝰ
barathꝰ et iferni. Sic et eundem
multoꝝ filioꝝ patre fuisse. Cetera
hmodi pmissis ad detectione absco
dite veritatis videndu est. Vo
luit ugil⁹ eu demogorgonis et tre
filiu eo q̃ demogorgone ignu oi
um creatoꝝ arbitratꝰ fuit. Terre
aut q̃ ut placet eis in vtero eo
dem et igne eaq; loca penas no so
lu getiles sed nonulli illustres xpi
ani existimaue ac forte ducti ratiõe
Na cu suma bonitas deus s. et qu
pena omittit q̃ malu et et sic malꝰ
effectꝰ est vt a deo etiã a suo ẽdo
remotissimꝰ sit natu et Nos aut
deu in celis hitare credimus et a ce
lo nulla r̃motioꝝ pars et ctro ter
re et ob id etiã m loco a deo r̃motis
simo ibide penas luat ipm fortã
no ixepte creditu est. De hꝰ tm tul
lius ubi de gentibꝰ tusculanas apte
truffat et eo quo satis existimari
pot aliud eruditos vetꝝ sensisse
et to cu voluerit duplice et mudu
maiore . s . et minore maiore eum
que gnaliter mundu diuinꝰ mino
re aut hoiem assereret es ora m
nioꝝ et que m maioꝝ destribuit
ab eis credo aos huc herebu et
hos cruciatꝰ mt̃ minore mundum

horiem ee exestimasse ac voluis
se illas horribiles formas quas
in vestibulo herebi describit vir
gilius ee causas exteriores p quas
terrefiu illa supplicia causant. Sen
eca que ab mtis mseris cita abjurt
exteriora que longe meliore sesa
epistola/ Demceps quide ut pdixi
sezuem exponendo puer-tu nocte e
fictu ezgo puto in pfundu huius he
rebi dice esse fixa ciuitate ut p
ea intelligam pfunda obstinati cor
dis pte in qua vt pruaces non
nulli sunt ee ferrei. Tyranos. i.
homines tiremos dedit et gygantes. i.
superbi pstrati/ io vepai dicit ut
cognoscam et certi hec aupai tyra
nos et superbos homines deo/ qui du ex
exstolli aupit/ sed suo iudicio de
primi et vilipendi arbitrant et
ee celso deicit alios pd illos e
acre tormentis. p tricas/ aut dis
cretu a multis mees cuius capi la
boratis/ ut en q ad eu no spectat ag
nostat accipienda e/ sen illius qui
in cumulandis thezauris optima
cogitacie agitat/ vsion aut pre
tua circuuoluti rotu circa agita
cies optantis regna ondit. Sic
et sysiphus saxa volues in effica
bili ac laboriosis conatibus vitam
ducentis declarat/ p tantalu aut
me vndas et ponia fame p cute
auaroru homi curas et angores
circa fame p symbola intelligi
debem. Theseus aut ocrosus/ et
meritorios frivolos conatus ondit/
quibus mise cruciant. Dicit aut/
hos sub destructe vepai theseiphe
nus pd sic reor accipiendu. Inter
tatur ei theseiphon nunq vir et sic
patet/ qui a talibus cruciant mise
ries trahi et nunq vocis noticia ee
p illos aut/ tres iudices/ hec in
telligo tres eni psonas male agen
do leti possumus. Deu pri. et nos
tros/ et sic a explicit istic iudicio re
argumi. et da primi. p iamiore
dicit tuerer bene animi cuius officiu
et volentes mi mittere et spiritu iusta
tibi phibe. Tres intelligendu eos
puto iudices actu mortis deceptos
nocentes letales. s. assentatores/ blan
dice/ falsi felicitatis opinio/ et ia
nius istic fulgur. sequide grauiue nouis
decipulis detrahentes ignaros/ mi
seras curas augeat et/ minue aue
tas no permittat/ Gradiatur- seu m
vndattur- hezebu a xp̄i fluminibus
ut/ p hec sentiamus q̄ hi qui se mente
decepta ab ceptis ycaprycornis tra
hi permittit. p̄s recti audiem petu
batu leticia/ acheronte tristicia/ qui
cocytus gaudio reptat et sic pulsa
letitia ut ei eripiat/ mestitia lacri
mat. Ego qua ob tenui letitiae p
ditu p sepe vehemēs nascit. Ira a
qua furor/ mortalium/ qui flegeto
ne. i. ardes ego furia/ eadem tristicia
labim/ que stygo est et ego tristicia
in lucta et lacrimas p quas cocyti
accipiendus e quasi infernus fluuius
et/ sic miseri mortales augmi. ecca
ycaprycornibus appetitu opinione se
ducti/ intraps geminos qd in viscerib
tre a patre stoici arbitrant. ridi
cu. Nunc aut quid sibi velint nocta
videam. Hezebi aut dr ut aut iu
dicio si minus herebi/ illi que caput
dis aut dr a dicte rege suo/ qui apud
poetas dicunt dr deus/ et hec ideo
q̄ duces sit. i. hiidens locus este
co q in eu descendit ut plurimi
hodie morientes/ olim omes. Tar
tarus aut dr a tortura q̄ torquet q̄
absorbet/ vel tartarus e profundissi
mus infernor locus/ ex quo vt expi
nari videtur. Thesiphone xpis neri
ne edipse. Ozyris dicit q̄ obstinati
Baratrus vro a forma dicis credit
e aut beatrix vis ex hominibus
effectu a pte superiori spaciosu/ ab i
feriori aute acutu quo vtiq̄ agi
tes campani die ex nisibi ar-boibi
a negris nidemadres vuas colligut/
et/ hec ideo dicim ut intelligamus
infernu amplissimos fauces ad susti
pienda damnatos habe ad eos vro
huiadoe artissimus locus atq profundi
infernus aut dr q̄ simil tria paua i
ferus sit/ Auernus aut ab a. q̄ est
sine et/ nemoe q̄d e grandis dr
eo q̄ gaudio carens et tristi lugu
ri/ fe ingrina De amore primo he
Et filii hezebi primi rebi filio
ocurrit amor que ab eo q̄
nocte susceptu vbi de natiuis deor
Tullius asserit/ Qd̄ forsan regnu se
remisse videret. tibi monstruosu
ni vetu monstraret. macie pessi
antiquoru sima fuit/ amore ee ai

passionē/ et ꝯ quod ꝑ optamꝰ id
amoꝛ ē vez̄ qm̄ m̄ diuſa nīe af
fixꝰ fine ſenſu/ vt amoꝛ no idem
apud dīa ſit/ nec̄ ē et ob id ꝑ pau-
uū nīm redactus mortalīū deſide
rijs triplicē illā maiozēs dꝛeze
Et an alios apuleio teſte ꝯ m lib⁹
ꝑ de dogmate platonis ſt̄ꝑſit aſ
ſerit. plato tres nō amplius a
nīales fec̄. Quoꝝ ꝓma dꝛoit ē
dīnū/ ad ꝯꝛupta mēte et vn-
tactus īnde gueniente/ Altez de
gnis dīnis/ ꝯꝛupte ꝑ voluptatis
passionē/ Tercia ex vtroꝝ ꝑmix
tū. p̄ꝰ q̄ audituꝛ eius. Ariſtoti
les mutuꝰ poꝰ fere verbis ꝑ
ſona/ eꝝ triplicē volunt/ ꝓmā de
cēs ꝑ honeſtū/ 2ⁿ ꝑ vtile. Deleabi
le. Tercia ꝑ vtile mouēte captos
a ſe ſane q̄ nec̄ is de quo ſmo
dīn⁹/ aut ꝑ honeſtū eſt nec ex
duobꝰ alijs ꝑmixtꝰ/ aut ꝑ delea
bile/ vez̄ de gnis ait et ꝑ vtile/ vale
mito eū uxoꝛa ſēcā accꝛeuiſſe
filiā hereb̄i nactis ꝑ diem̄, i. ce
ce nactus et obſtinatū pectoꝛis. Ab
hac em̄ in mercabile aurꝝ fame
ꝑpellim². Ab hac inopidine ꝑcu
li explebile. Ab hac in ſolida ꝑtudi
glie deſidia. Ab hac i frenetica ami
cozū cede. Ab hac i ꝑiclitacōnes
urbiū/ furta/ furtiuos/ violencias
et dolosa aſſilia miſi truhim²/ hac
peſte affici²/ gnatonicꝰ hiſtriones/
aſſentatozes/ et huiuſ ꝑniciosa ma
nꝰ hoīm videtem/ iſipiencia ſequē
tes fozturnā ē eo vtiꝰ. ad emendā
blandicijs et falſis laudibus miſeres
gloziosos/ Cui autē aget² nec̄ pēſatis
oibus nō amoꝛem q̄ primo odiū
rectus vꝛatrem⁹. De gracia here
bi et nactis 2ª filia

Herebi et nactis gnm̄ et filiā
ſcribit Tullius ubi de natuꝝ
deoꝝ. Ego tm̄ alibi legiſſe me mini
grām ſeu Jouis ē. auctozem ſeu lateꝛi
prēs ac venenū fuiſſe filias vez̄
vt hēam⁹ q̄ in hac ſenſerit/ q̄ ſpe
rnte/ eſſe ſtrenuā gnm̄ et q̄da late
mēte affectione maiozis potiſſe m
miozes q̄ nullo ꝓcedēte meito adul
ce ac bñficia et obſequia alicui et
no poſtea tibi ꝑpendēte hanc tm̄ mulcꝛi
plices et ſſes vez̄. Alie q̄de dee ſt̄
i mozales quibꝰ a nactis nulli ſum⁹
Alie vō homīe inter ſe et hec m bonā

poſſit/ tendꝰ et m malā q̄ꝑ ſep m
bonā ſuā videat⁹ gra hac oneꝛ
hereb̄i ē nactis filias ingratus tū
pꝛudenter ſenſibus videt⁹ ondꝰ ſed
ut ad hec omiſſis in ſuā tēpus reli
quas veniam⁹ iteꝛ ego hanc ea gra
cia ce que ob aliquid m̄ſtendi facin⁹
vel tur-pes alicui hoīs moꝛes m̄ ꝓpꝛie
ſo aliquo ac deteſtabili vio cauſat⁹.
ē ſic hereb̄i. i. obſtinati pectoꝛis ē nac
tis. i. ce nactus ē ꝛe filia gra talis

labꝛe 2ª hereb̄i filio

Labꝛa ciceꝛone nactis et hꝭ
bi ſcribit² filius cui q̄ddam
ab eode huiuſ deſignatuꝛ. Labꝛ eſt
factio q̄eda vel acc vt coꝛpoꝛis q̄
moꝛis opus vel munꝛis. Quia m
ſpēta mitto nactis et hereb̄i filiq̄ duꝝ
pot⁹ is. ſ. q̄m deꝛpꝛoſus ē ē mihi te
ꝑbandꝰ na vti m hereto ē nocte ꝑꝛ
tua ſonaꝝ eſt/ meq̄etudꝰ/ ſic ē m ſe
cꝛetis cozdia. penetralib⁹/ ea q̄ ce
ca tracta capidie cꝛeta ſuꝑflua et
mīme optuna cogitare agitant²
ſtruma/ et q̄m cogitacōēs tales m
obſtupo cauſantur. pectoꝛe mihi la
boꝛ talis filius 2ª nactis ē hēbi 2ª

Iudeca ſeu mudria ꝙ hereb̄i filia

Iudeca dicat⁹ Tullius hereb̄i
et nactis fuiſſe filiā. Quā ecbi
dem q̄nibꝰ tuſculanis hanc ab iudea
differēte facit/ dicens iudeca ad
mudendū timmo ꝓtinꝰ/ ꝙ mudria
ad ea ꝛeꝛa cū auſert/ ꝓtinꝰ vꝛdat²
et de ea gelude⁹ dicat/ Jmudeciam
eſſe egꝛitudinē ſuſcepta ꝑ alicui
ꝛes ſtās q̄ nil nocꝛat/ iudeca
huiuſ em̄ hereb̄i ē moꝛes ſic de
ſcribit Quidā. Pꝛo cuiꝰ iudie
ingꝛes qualē ꝛeꝛa debo. Tecta pu-
dem⁹ ē imis in dallibꝰ huiuſ. Ab
dita ſole caꝛet/ nōnulli pua ve
to. Triſtis et ignauꝰ plenissima
fruges et/ q̄ ꝑne luatꝛ/ ſemp
caligine ſt̄ habuꝛit/ et/ paulo ꝓ
cauſſe patꝛie foꝛes uꝛi/ intꝛ edēte
Vipeꝛeꝰ carnes vꝛeas alimēta ſiu
ꝛie. Jmudia vſq̄ oculis aꝛtꝛ ac
illa. Surgit humo pigꝛe ſeneſcꝰ
ꝛeliquit/ Corpa ſꝑnctꝰ pauſſiq̄ i
cedit/ mitꝛ vtq̄ dea videt/ forma
q̄ armis q̄ deoꝛa. Jngemuit mi
tiq̄ deꝛ q̄ ad ſuſpiria duꝑ. pal
loꝛ m oꝛe ſedens macies m̄ coꝛpe
toto Nuſq̄ rectꝛi acies luent/ rubi
gine dentes. Pectoꝛa felle uꝛent
lingua eſt/ ſuffuſa veneno. Riſus

ab est/ nisi que nisi fecerit dolores
Ner frut. semp̃ vigilat ubi opera
ti curis. Et Vidit/ migrantes inha
bitat. p vidende. Successus hom̃
arripit. p̃ arripit vna. Supplicau
p̃ sua &c. Hos vsus si quis plene
ifidebit/ et/ ad esse mundi ea qua
nos aplius lucida iudia dicamus
herebi. p̃ nertus filia absq; Diffiat
tate cognoscet. De metu quito he
rebi filio

QUetus aut ut/ sepe deus assert/ Tullius herebi
filius fuit/ et nertis. Est em̃ metus
vt/ idem ait tullius iacobi diuisa etu
eo/ huc ego hoc parentu filia deus
arbitror. p̃ ea l'motus ea cognitae
una urbis m̃ pectoribus erat. Ad
eu diuulcet error. et qui in discretu
m-u luce cadi possit/ ut metuisse
u nitricia et/ qui nulla rationabili ca
pellente no alit. q̃ mulier-culas no
nullos exaimat hic sub breuabulo
pauoris vng. ea metus nertus est/
ut/ demirat a stacio dicte. Inde
uulgare comitu de plebe pauore.
Quadrupedet/ cui ire subet/ no alter-
nelos insimulat metus ait. vng aui
tere uerus. Aptior m̃ nuc monstro
uerus q̃ manifesti. Et/ frenis q̃ecp
libet/ bong dia credi. Auctor et/ hor
rificis l̃mphare m̃ cartibus uetes
Or geranios soles metu q̃ suaderat/
astra. aut/ metuere solu aut/ ferus
desterre siluas. Has misse videsse
putat &c. Possem̃ rep aptae int
ti uerba fuae hunc carmine explica
re ptes ut/ mores metus aptae si
adeo tenua sut/ figmenta/ ut/ plura
dici ut/ superflua retri sim. Hinc p
ta asserbet. Tullius m̃ tusculanis
quonby no m̃ adiutene plures siebe
misteros ut/ puta pigritia pudore
terrore timore pauore/ pauidacez/
stupbacten/ et/ fugitiuez. De iby
osibq; idem seruose legit. De dolo by.

Est et/ dolus ut/ tullius herebi filio
placet/ filiq; nertis et herebi de
quo p̃ferre q̃ sueuerat. Barlaam
q̃n ad troianu belli ac greccis iussi
set ei mimq; arm̃is preter. Ulixi q̃ sul
tanebq; ipubusda ep̃ p̃mutibq; de age
dus abulense eu familiarissimq; erat
m̃ q̃silue fuisse deducta. Quada cla
tos adoc et/ uictacionez atq; cosilia
quida audisset atq; alioq; duce se
ei iisset/ rogatq; sinam̃ deponeq; et/
si no honesta eo q̃ oportuna dicelur
assepta est/ et eade ei epo fabricadi
equi negocia enucleato emissa est/
quo post/ modi eo parentu ut/ optate
ea fessi patri etur- gren. Sacre te
nue fictionis e uelu/ et/ id au- here
bi et/ nertis dicat filius. Videamus
Qd̃ m̃ei uidetur sacris cridet/ leue
Quibq; dicem̃ ab here-cto forma se
pentes assepta humanu genus hostem
intrans venisse/ et parentu nouca
nertes dolosis suggestionibq; effus
casse nerte tua-tatrea et/ in tuq; in
cultu agru semen mi ecasse letu se
cuiq; fructq; ait/ in lege egressem/ et
triplo uenit/ in luce &c sic deus non
dii m̃tius cognitus ab meo mana
uit/ et herebo/ et/ in uado eccc mentes
annexus mea morte &c exilio regn
celestis pula facto condit/ lignq; se fi
lia nertis et herebi. Same q̃ getu
les no mouerit/ fingere no pote
rit/ arbitror eos p̃ herebo primu
cordis humanu recessu itelligisse ibi
et cogitacez omi sedes est/ et id si
eger- sit/ animus virtute neglecta ve
ad exptatu deuciat/ si desme/ mores
illico diuigit/ ad artes nigremi/ et q̃
fraudq; dolo capiatur- amatores/ et eo
fraudibus pessimis fabricato/ et/
quas capit/ et sepiu letifero alligat/
laqueo/ et sic ep̃ morte. i. metus eru
tate/ p̃ qua ea via qua mente deuc
in desideriu suu tendit/ et/ exin per
turbo ignominiosa quipisentia se
uetus dolq; creat. et nascit/ et ut in
plurimu no ante visu in luce q̃ ui
in p̃piaq; venit/ in que structur-

De fraude septia herebi filia

HEraus et/ mitto herebi et/ nertis
a Ciceronе vbi de naturis de
rii d. filia letalis quide et/ infernde
pestis &c nisque metus execrabile
uicia inter hanc et dolu uno nostri
&c discrimine qd̃ si qd̃ interest/ et
hoc &c uidetur- dolus. si q̃ p̃ in bonu
opari posse. Fraus nu- p̃ in ma
lum seu pauus adiisus hostes dolo
agimq; dicit fraude decipimq; huiq
arti/ forma m̃. dates aligeri flore
tinq; eo in poemate qd̃ florentino scp
sit/ ydoneate no pu quide me alia
poemata monet sic. Destribuit. Cum
. s. uestri hoies hre fuae corpi reliquu
set. pitonis uarnes destricti maculeis
atq; colubris &c eq̃ caude emican
in scorpionis aculeu/ ea q̃ coan euare

bndis/ a deo ut illis exceptu fame
totu egrat horrendu corpus/ eaniq;
gerone cognoscat. In plandi egre
et sili iusti hoie huiq; fame sentit/
ductor extrinsecu fraudulentia hi
tu sit/ cui vultu et eloquio mites
hitu modestu incessu grues morib;
signes et/ spectabiles pietate/ o
pib; deo mirabili sub gelu niqu
tritis tectis versi pelles sict/ et as
tucia calidi maculis i ipsi stelerit
a deo ut dis cord operi gelusio p
nicoso sit plena veneno/ et inde
gerem dra et regnanes apud tole
anes insulas gerion nuti vultu
blandis et verbis/ et/ omi comuta
te assuescit/ hospites suscipere et de
nuo sub hac benignitate sopitos
actu. Cui aut/ hereb nocti fi
lia dd sit/ eade que de dolo iu est

De ptinacia vmi hereb filia

Pertinacia mi pcio tullio epicurale
crimie sedm Tullu hereb
noctis et filia/ nec cum vide difficile. Nam quotiens indigesti mor
talia ignaue rigor rebus vultu
dis et/ calori dim feruoris inopsi
tu offuscata/ et stellaris caligie
mollire no pot/ obstinacie seu p
tinacia ouri nocte est/ primo ia de
orta et ignoracie cecissime ar gu
mentu Ergo hui ptinacia hereb
que sepe gelidi dyei mi et noctis
qua sepe caligie mentis et mon
straui mi filia est. De egestate
vmi hereb filia

Egestas hereb noctis et filia
no ea est qua plurimi arbi
trant. oportuit. s. cum hanc vir
tutes tollerantia a sapia/ ut ma
rems libitus cato/ sed ea potius cui
habitatores falso tracti iudicio succu
bunt/ ut/ auru custodes nudis frigo
ribus qui du dia que tangebat ope
ra uestu verterent mi auru fame
pubat hec ei. Ne hereb filia ni
gelidi cordis et ignaui animi cauta
tio et rem consilij expertis mentis opta
mus dicas augere ut/ usu exercamur

De misia. xo hereb filia

Declarat mi cicero tullio misiam he
rebi veteris et filia fuisse hi ei
adeo optimi et fortuni est ut pos
sit spectatores mi miam promere Qd
quide nos upi nobis facim dei neq;
recto veritatis lumie picturas res
absentes imo quocuq; modo no alit m
gemistim et si ppetuas pdim et
sic ab offuscato metus iudicio gau
sa pectus suspirus lacrimis et misi
am emittit et publicat ut in filia
noctis et hereb dia possit. De fame
di hereb filia

Hame dicit paulus iuo Cri
sippu hereb noctis et fuisse
filia. Her aut/ aut publica est ut
olim prionstrata pharaoni. Aut
priuata ut/ ericthonius publica et
vniuersalis frugu penuria ostendit/
stingere. Cui ici aut dira mi ade
vel ductu mi bella seu adusa sup
celestiu corpoz dispositio seu ver
mes subtrahes radices semia seu lo
custe ea sata nascentia deuorantes. Et
quibus ea prime nate mortaliu nostri
pot et sic dia potit hereb noctis et
filia si no hereb mi insteib; tre la
tentis aut in egris homi pectoribus
residentis. Quiymo mi et frendo dim
noctis archano stissime vigilatus
que intellectus homi mortalitatis
caligine offuscatus iueri no pot/
ni ea noctis dine mentis/ in qua
mil vigil sunt obstructa veri et suo et
lumie tecta clarissimat et mire mbe
allectatus erroris. Ceteras causse
huiq; spes/ assentit mathematicis
is artib; eaq; putari posse. Qd ver
ueri sit. Tu setemissie preceps ani
mi talib; appime te instructu audi
tori optie nostri. Si aut sic e talis
fames nec hereb nec noctis filia
ee pot/ Si aut no sic tuc ut de do
dymi ai in archano nate antro
reposita videri no possit inquet
ne talis fames filia sit noctis et
hereb tacite iam dia. Priuatis
aut/ fames aut ee penuria a
boz stingit ut/ plurimu aut/ alicui
ee fastidio stomachantis. Si ee
penuria aut inhertia atq; desi
dia iacentis aut egestatis cri
mie stingit. Si ee inhertia vel
desidia ut sicp videmi quosdam
lasciuos pueri et inepcias atq; o
cio nuare et rei familiaris aug
gere. Hec profecto hereb noctis et
filia est eo pacto quo superiores sint
exteri. Si egestatis crimie dicimo
no ob ptinacia sic egemi qui pu
tatur. Ne hanc hereb noctis et fili
am puto nisi ob id dyceret quia ab
intrinseco stomachi esurientes

qpedit/ Si ꝺ̄o ob aboꝛtu fastidiu fa
meꝭ sic ut no nūq̄ quibuſꝺ ꝺ̄ isto
lis atq; pꝛauis q̄ siccitꝰ die nauſean
tibus ꝯtigisse nouim/ quibus nisi
exq̄sita edulia et/ pulmentꝫ ac
cutate appoꝛtet seu uegu tuccetꝫ et/
pꝛosa vnda atq; foꝛensis appenꝺ̄
aꝺeo vulgꝛis ꝯ nūc et/ respuit/
ut/ pꝛus se media toꝛqꝛ pꝛietate/
q̄ q̄uedā nulli ꝺubiū ꝙ̄ et/ hec
nata sit/ herebi atq; noctis hui⁹ at/
mansione ⁊ foꝛma sic ꝺescꝛibit.
Oudeus Que siticꝫ fames lapiꝺo
so muent/ m agꝛo vnguꝺ⁹ et/
taris uellentꝫ ꝺ̄tibus heꝛbam.
Hyꝛcus cāt/ crimꝫ cauꝫ lumiꝫ
pallo/ m oꝛe labꝛa m cauꝫ situ sta
bꝛe rubꝛice fauces. Dum cteꝛis
q̄ q̄ꝫ spectaꝝ viscera possent.
Ossa sub meꝛuis ꝙtabant/ ari
ꝺa lumbis ventris eꝛat/ ꝙ̄ vētre
locus pendꝫ putaēs pectus et/
aspme tm̄ nō cꝛate tenei ꝛupeāt/
aꝛticulos maꝛes genuū q̄ rige
bat. Oꝛbis ⁊ m modico ꝙ̄ibant/
tubeꝛe tali. Hanc q̄ul ut uidit/
ꝛ̄/ De ꝙrela ꝙ̄ herebi filia
Querelam ꝺicat/ Tulli⁹ fuisse
filiā noctis et/ herebi Oꝺ fa
ale ꝯꝺeꝺ⁹ si quꝺ sit/ q̄ sane me
tus oculo ꝙspectetur. Est/ em̄ nuꝛ
bus male sedū gueniētis ali/ ob
hoc m̄ m̄sanū venēs pectꝰ/ q̄ aut/
subtꝛahi qꝺ sibi ꝺebet⁹ antumat/
m̄ gsultus hō ꝺat/ egre fert/ sibi
nō ꝺari qꝺ optat/ vel nō posse
qꝺ aꝑiat/ ⁊ sic q̄ suū crime est/
alienū lume metus pꝛatus exos
timat. Hic ꝙt⁹ lasciuꝰ amaꝺ⁹/ hinc
auꝛi cupiꝺ⁹ hinc bonoꝛū auiꝺus
hic sanguis sitibuꝺus/ ⁊ alꝫ plu
res malū q̄ mitioꝺuxerit/ vn̄ et/
pꝛuꝺentes euasse poterāt/ fletus
De moꝛbo ꝙm⁹ herebi filio
Est herebi noctis q̄ filiꝰ ut/ pla
cet/ tullio et/ crispino hic aut/
mentis et/ coꝛpoꝛis pot⁹ ⁊ ꝺefectꝰ
et/ uti m̄ coꝛpoꝛe ab humoꝛū ꝺys
cꝛasia/ sic m̄ mente a moꝛꝫ ꝯcon
uersiua causat⁹/ ⁊ tuc mito huꝭ
parentū et/ ꝛ̄ctatis inti⁹ m̄sec
filius micat⁹ et/ q̄ m̄ moꝛte sa
luꝭ tenꝺ⁹ videat⁹ moꝛbꝭ ut/ pla
cet/ pluꝛibꝰ appellatur.. De senectu
te ꝙm⁹ hēbi filia
Senectus etatū vltia ⁊ moꝛti

q̄ma solo q̄tingit/ coꝛpi/ ali ꝯna
lis ~~anna~~ ania tendit/ Viriditate
q̄etua metet⁹ nū. Hic ut/ aut tulli⁹
herebi fuit/ noctis q̄ filia Oꝺ ꝺ̄
facile ꝛ̄ꝺꝺi q̄t ali sit/ m̄ applꝛo
ne q̄ꝛmꝫ fꝛugꝺi-ꝫ ⁊ sera et fi
liꝭ silēs gsueuerit/ et/ paꝛētibus
est/ m̄ sicꝫ herebꝰ nubeꝛe et/ tꝛemu
lꝰ a quibꝰ nō ꝺegeneꝛ. ⁊ senectus
ali ut/ ēm̄ tꝛemula sit/ et/ tenꝺa
pauꝛo q̄ hebetes offuscatus q̄ se
ꝙ̄ hē/ coꝛpoꝛeꝭ no mediocꝛue illi
noctē ꝺeꝺ⁹ matꝛē/ Retamꝫ hic hꝫ
ꝙsigne q̄ q̄tū illi subtꝛahit⁹ vi
tali⁹ mēti auget⁹ ꝙsilꝰ Ex quo fit
ut/ ꝛ̄ꝑeꝛaꝝ ꝺe sit/ et/ eꝰ cani uue
ꝛe ꝙ̄ponāt⁹. Lacertus De pallore
ꝑ̄ herebi filio
Pallꝰ facies atq; tocꝰ coꝛpis
exāgues ⁊ coloꝛ exhaustꝰ san
guis seu egꝛi seu ꝛ̄petim timoꝛis
etiā⁹ testes hic noctis et herebi
filiꝰ ⁊ testē/ Cui sic ꝙ̄ et/ hic ideo
q̄ quꝺ q̄ a luce solis nō ꝯtinuꝰ
aut/ a mino⁹ tꝛma ꝛ̄getꝛicione nutꝛi
tus- pallꝛe facie ꝛ̄cupat⁹ et/ sup
ꝺom⁹ ⁊ q̄ nec q̄ solē ꝛ̄ꝺeat/ atq; in
loꝛe senaiat herebꝰ ⁊ ob id ubi ꝙsta
gtingit/ fꝛugesce sanguez et/ ꝺe
ꝛ̄sa ꝺigestiue coꝛ⁹ ꝛ̄cꝑ ⁊ q̄ ꝛ̄ꝺꝺit o
nia pallꝛe nec ⁊ ut/ sanꝰ ꝛ̄ꝺꝺit⁹
m̄ eis qui ꝺuctu cutis ꝛ̄cꝑ claꝰsi m̄
luce ꝛ̄ꝺꝺunt/ aut/ qui ab egꝛitudine
coꝛpoꝛea fꝛugata ꝛ̄ssu⁹ gꝛat⁹ uel
subito coꝛ⁹ ꝛ̄cepta pꝛaꝺ̄ pallescunt.
De tenebꝛa ꝙm⁹ herebi filia
Herebi noctis q̄ filia ⁊ tene
bꝛa nullo ꝛ̄ducente teste
credetur. Same ne ꝺe mi⁹ ⁊ filia
ꝛ̄ꝺeant⁹ m̄ hꝫ ꝺiffeꝛāt/ nocte alij⁹
lis lucosa ꝛ̄s ceꝛnit⁹ aut/ luna et/
sydꝛa seu agnis aliq̄n m̄ tenebꝛa
aut/ nil vlq; appaꝛet/ vsq; ꝺefiget/
⁊ tenebꝛa. De somno ꝙm⁹ hēbi
Somnus sēm̄ ꝑ ꝺe est/ mihi filio
mi ꝙgnꝰ ceꝛtꝰ ⁊ q̄ mēbꝛa
mollita ⁊ labꝛe ꝛ̄laxata ꝺissipa
q̄ꝛes. Sēm̄ Vꝛo alios est/ Quies
ꝺeale virtꝰ cū mitꝰ sue nāle ꝺ
hꝫ scribit Oudeus Somnus quies
ꝛ̄ꝛ. placidissima somni ꝺeoꝛū
pax ad q̄e cura fugit q̄ coꝛpa
Dnus fessa ministeꝛijs ꝛ̄pas q̄ la
boꝛi ꝛ̄. Same longe plus somni
q̄uꝺa ꝺescꝛibit/ seneca poeta m

tragedy herculis furentis dicit/
sic. Tu quoq; o donate somnos
malor requies ades pax humane me
lior vite volucer mihi grex astrue
frater dure languide mortis deus
miseris falsa fuge. Certus et idem
pessimi auctor pater o rex prex
vite luces requies natis q; omnes
Qui pax regi famulo q; deus. placi
dus fessis lenis q; fove pauidis
leta grex humani. Longa dies
et mortis prope nec diuitis te hinc
procul Ouidius describit thalamus
satus aptus dormiendi cupido dicas
est/ q; ipse amores longo sperabit ne
cessu ayone canus tyranni domus e
penetralia sopor. Quo nisi vida
lo orions medius cadens ne pla
gis adire queat nebule caligine nigre
te qualant humo dubio q; i. pris
cula luces no vigilales ibi tristes
cantibus ores. Eucant aurorain nec
nocte silentia rumpent/ Solliciate ne
anseres cantibus ne stagnicole anseres
Garrula nec procne stridula pro
pria mulcet. Nigri fide no perudes
no moti flamine mimi humane ne
sonii reddit/ quercia lingue ignota
que es hiemat sopor ch; quit ab ymo
trunco ad lethes p; que ea murmure labens inuitat/ sopnos ar
petas tibi vnde lapillis ante fides
aerii secunda papauera florent/
Immite q; herbe quas de lacte saporo
nox legit/ e sparget q; soporus hau
da timet. Janua ne mersa sinadre
cardine reddat. Nulla domo tota
et custos in lucc nulli. In medio cho
ri e ebano sublimis in antro.
Plumeis vmicolor pullo velamine cathy
Quo cubat ipe deus membris languida
soluit. Hinc circa passim varies
inertia somna fores. Somnia iuxta iacet/
totidem q; meatus aufert. Silua gerit
frondes acernas luci hamadryas ac
Hinc ea spectabilis thalamo ac ca
bicularibus decoratu deu dicat/ Cul
lucus herebi e noctis fuisse silue
aug rei ea videnda est. et inde
vide potest in de nostris ea fores
sensus appulit/ Est pta thalami.
silicis ag herebi noctis q; Somnus
q; a vi pozibus humidis a stomacho
surgentibus et epulantibus arteriis
et quieta obstruitate causet. Si at/
de media somnus velut intelligi
nos difficilis putaret et tales in
na calore carentes pdico et omissa
vigilia vel nocturnis sit in lectis ne
somni satis aptus est. Nunc autem de as
sertoribus videamus que somnia
sint/ multiplicia sperni et quibus
quoq; tm sint somnia scipiones
ondet/ ajacibus hanc pma vo
catur finitissima que nisi se mor
talibus misceat/ misi lente die se ma
xime somnos in mistis quoniam tibus
nobis adhuc vigilare essent horribiles visu formas ut plurime a
nocta spe et magnitudine destite
patet. Attamen nepotum aut inta
bile gaudium tepentibus validis
venty q; sonoros et humor hinc in ge
nu dicat ajacibus ea effenati
tes seu ephyactus vel ephyalites
que alios persuasio existimat ejecti
tes quod et suo pondo possint secre
tes q; grauate et hinc causa op
nata. multi stomachum mimio ab
vel petu grauatu seu longo vomito
vacui et/ no nisi aliq; ex humoribus
acteq; pdunte Stat/ quis sup addat
hesiodes dicatq; Virgilius meel
lepotisse dicone videsse phantasma
ta/ da somni cognesta et dicas Que
me suspensa in somnia p fantasma
te lucca poetica ille posuit. Se
cundi in somnia nec capiat a pme
dita ac tutu ut Tullius affir mare
videtur. in libro rei publice. sit
ei sepe ut cogitacones h memes q;
mi pereat/ alig in somnio q; le
de homero scribit/ ennius de quo
videlz sepissime vigilans solebant
cogitare et loqui. etc. In hac g. ipse
sepius/ animus dilatem sibi puel
la in amplexu ejus occidente aspici
et aut fugiente mistrium q; habe
bit. Nauta tranquillu mare nauis
q; prouisus velis sulcantes/ aut te
state pacifica aspicet/ sic et
agricola fruges letabit. Letas arui
mentes segetes/ depastas q; plora
bit/ in gurgitatoz poculo exhauri
et/ jejunia aut optabit/ aut/ fau
cibus vacuis demorabit/ oppositos
De premeditatus aut/ a dicone sau
cia visa velut/ quod q; q; videat
a vigilio ossa premeditatem de
dict. adulta vite virtus aio malos
q; recusat. Gentes homos hercet mi
fici pectus veritus verba q; etc.

Et sic tacy ego p̄meditacē puciens
videt ee sompnū vez qm ego asser
ne p̄dix vna cū sipno manes
euanescūt ut ipe ide virgilius. Sed
falsa ad celū mittūt m sompnia
manes // Sompnū spes tēa ap
pellat per qd placet agacro obuo
cea sopmare et sub velamie vt
teste moyse in pentateuco vidit
Joseph manipulos fruy sui ado
rantes et vt ait valeriy. Astrages
uidē et vrinā ego gemalibus fi
lie p̄dixe hac autē fieri volut
sumy p̄figuate die. Quarta hō
spes visio notat nullas esse fe
res amtages qm primo qd futurū
est liquida puidēcie demostrat vt
vidit azteriy rufus romuly e
ques dormiens syracusis se. s. du
gladatoy minys ispicet tēpatu
nam tūssedi qd die sequēti cū
multis nūcaisset secutū est Qua
ta et vltima sompnioy spes ora
culū vetes vocauit qd macrobiy
esse vult du sopiti puretes mato
res p modo fuc hoēy atq p̄dicti
te seu ymy deū aliqua dicente seu
mouēte nos cerminy ut in somp
nis Joseph ab angelo p̄monitus e
ut accipet puerū et mrem ei⁹ e cū
eis secedet m egiptū Sane non
nulli ego prisius ut ego vbus porphy
riy phy factus papi pot ois pe-
ruetem visa vera ee arbitratu
sūt sed ut plurimū nisi stellata
et ob id videt porphyriū longe
aliter- ip multa aliy faciāt seruā
dū p honestū p̄mo deū p virgi
lium deū e s qm fabulā magis
virgilij p homerū carmen illud
deducamy in medium Duc ei vir-
gilius Sūt gemine sompni portę
quarū altera fert Cornea p veris
facilis datur egressus umbris Altera
candenti pfecta nitēs elephanto. Sz
falsa ad celū mittūt m sompnia
manes ꝛc. Per hos visus vt por
phyriy sompnia dia veda ee sena
ens p dia sopito corpe tp pau
lulū plurioz in sua diuinitate
utant se in latens hūanitate re
tā actē cem diuigat intellus q
no nulla videat s disternat et
plura videat p distinat et plura
videat p disternat seu longe q ab
dita sit seu densoi tegnūe cernū
tata s hic fit ut qd distinct esto
no plene nebula caligins mozta
litatis obstente dm sit p cornea
emittī tunica cui circuitus huiy nate sic
cyclominatis puncti sit mittatur s tūc
p̄phanū cui p qm se recondita vid
p̄mittat. Qd aut absente carne a
lugme vid ne qt ad elephantū con
tectū dicamy cuiy quide dea nata
a deo gdensatatū est vt m quātū
cūqz tenuitate reducat vid sup
pcta no p̄mictat que deo falsa
dicat virgilius q mime stellata sūt
ut ait porphyriy Nūc aut sup qt
de mistris vid qm ee si forte multi
sunt noīa trium tm esse cōstat my.
Quoz p̄mum morphea dem nolunt
qd ne qt fozmatio seu simulacrū
cuiy dei nisi ossa offim e quos tūcqz hom
vultq fingē verba mozes voces et
ydiomata ait scribit. Quidnos di
cēs ait pz e populo natoy mille suo
rū exodi ait-tasse simulatoē q
figue morphea no illa russos solet
aer alē et opinit messus vultuq
sonuq loquendi adic s vestes et
gsuetudinē cuiq. verbū sed hic solq
homes imitat ꝛc. Sedm aut yta
thona seu phabetoza quoz ego noi
nuy significatū ut noze huiy tm esse
aut hec m carnue dic. Quidiy alē
sit fera sit volucris sit longo corpe
hydrus. Hūc machon supi mostra
le fabetoza vulgy noīat ꝛc Cereui
deb dici punctū q totū cuiy offim
e m sensibilia fingē. Quidio teste
du aut. Est cerā ducī se tracy ar
tis Panthoes ille m hyemis sapiuq
undaniq tribe q Quecq mutant
dio fallacē sua transit ꝛc Quasi
ep hns velmt que cer minus doz
mientes ab eptiōi putēda nobis
allata sint vez vez sic sit vide
ant alij. De morte xpi hereby filia

Dus ut vulm Tullij et Cin
cippus filia fuit natus e here
bi qua ultimū esse tribuū testat
Aristoteles ab hac em omes ab ea
ipa die qua nascūt nūdi mēbruq
sensuq a deo ut no aditamy qui
nue carpim. et cū cotidie mozuam
tūc vulgato sermone meri dicimus
cū moz desinimy. Hac et si mille
modis nascī inpiam. aut volen
tē aut naturalē volūt prudo vo
lenta est que ferro uel igne vel
casu alio fugiente vel ee postulāte
nascī. Naturalis aut sua agacro
bius sup sompno scipionis ea est
qua no corpe ab aia p a corpe

aia dicta ē/ vocauit̄ nisi p̄ dete-
sem̄ morte naturā seu mezitā
iuuenū immaturā puerop̄ aut ac-
tā dīc̄ā/ nemo et alios multos nō
bus appellata ē vt atropos/ pur-
letū nex ē fatū hui⁹ cecā dīc̄ā op⁹
sic breuiter destribit Stac⁹ stugie
emissa tenebris ayoze fruat celo
bellatore q̄ volando Campū aper-
nigro q̄ uires mutat hyatie Nil
vulgat legens ſ̄ que dignissima
rita fuerā papuces ānis adsp̄ cru
ento angue tuetat ꝛc Sed iā p̄ mu
ta ficta sūt deregam⁹. Herebi illā
dicūt filiā q̄ ab herebo emissa sic
et in ꝑsep̄eo cū nocte. Stacius Sti
gys emissa tenebris/ seu q̄ caloze
carcat ut caret herebo. Mortis at
ro filia dīc̄a est/ q̄ horribilis ē ob
stra vidat² ayoze aūt dīc̄a est ut de
hugnato q̄ mordeat vel a morsu
priētis p̄mi p̄ que morim² vel a
morte qui mferetur ē homi/ uel
moze q̄ amarā q̄ amara sit/ nul
cui hominibus credit² amaraq̄ morte
eis exceptis de quib⁹/ dic iohēs
in Apocalypsi. Vidi quē in dnō morie
t̄ hec ut plac⁹ videt² puto ab ētu
pude qua sup̄ differet/ q̄ p hanc vo
lentā debem⁹ itelligē morte/ ut
satis ex colligit² ꝓpō sup̄ ex cu-
nice Stacij p antropū aut vult
itelligi nāle rerū dissolucē
Atropos aūt dīc̄a/ q̄ nō quer tutus-
Parcā vo cā p methiphiasm⁹ di
cē eo q̄ nemi p̄cat Sic ē letū tū
sit mestissima rerū/ mete aūt illa
ꝓpie arbitror/ qua aqua uel lago
seu nō alio ſp̄ mēludit² ffacie
aūt dīc̄a ē eo q̄ diuina prudētia
ꝑmostrat sic qui nascit² omes
mori debēt. De charone xvo hēbi

Charon acheronte nāu filio
ta herebi ē noctis filij dīc̄a
Crisippo. De quo sic ait Virgilius
poetor hās horrendus aqua et
flumīa seruat Terribili squalo
re Charon cui plurima mēto ca
nicies in culta iacent/ stant lumina
flāma. Sordid⁹ ex humeris no
do dependet amict⁹ ſp̄ rate co
to subūt velis q̄ mūstrat. Et fer-
rugīnea puectat corpa timbra
semoz cā crudi deo vndiq⁹ q̄ se
nectus ꝛc Charon/ que seruā
deuoluit in cronon tpe ē herebi

aūt hic q̄ intrinseco dīne mētis
ingilio intelligend⁹ ē a quo tpe
ē cha cetera creata sūt/ et sic he
rebi charonē p̄ nepo aūt illi ob
d nr̄ data ē/ q̄ ante creatū tpe
nulla fuit sensibilis lux/ et io
in tēbris fem ē ex tēbris ꝓduc
tū videt² Apud nr̄os vero io
sicus est charon/ q̄ supi tpe nō
indiget/ ut nos mortales qui
ab illis sumꝰ miseri indigemus
Qd aūt charon corpa deferat
ex vna in alterā acherontis
ripā io ficta ē ut intelligam⁹
q̄m tpe ifestim⁹ ut nasimꝰ² suo
nos sumꝰ in gremio et in ri
pa deser² apposita. i. in morte
que quide ē natiuitati ītria
cū illa deducat/ ni ēē ē hoc ex
probꝰ audeat ēē vel in² ꝓta
a charone p acherontē fluuiū
qui absq̄ gaudio nō ꝓtat² ut
adūtam⁹ q̄m a tpe tēpus² p ni
hil labelem ē miseros plenam
cui ꝓta dicat Virgil⁹ senē/ ſ̄
robusta viridi q̄ fultū senecta
ve/ cognoscam⁹ tpe ante ānos
sitate vies nō ꝓd⁹ hoc ide ho
die pot qd⁹ potuit/ dū creatū
ē/ Sordidus aūt illi amict⁹ ē
ut/ appeat/ q̄ en ea trema que
sordidi sūt vestis² De die xvo

Dies herebi hēbi filia
noctis q̄ fuit filia/ sic
vbi de naturis deoz scribēs ci
tullio/ hāc dic⁹ theogonia ē
thetis sīn⁹ suo Iugio copulata
Quod herebi filia sit et noctis
talis racio reddit² a quibus dā
herebū em̄ a ptē totū sumen
tes q̄ vmuer-so tire corpe su
mi volud/ et ex hoc cuiq⁹ qd⁹
orizonta vocant grecā nō est
dubiū aduētu solis cedente
nocte die ꝓsurg⁹ et ea hēbū
ex nocte q̄ diuisse Eam aūt
ethera fuerā finubio io dicūt
est ether⁹ intelligūt ignem
qui claritate cari⁹ nō ꝓt-/ ſ
ibid cū dies clara sit nil ali
volūt/ q̄ claritate ignis fuerā
oīa⁹. Hec aūt ab antiquis

[illegible] a deo dem̃ & vespe & mane
[illegible] est dies vna huic magnitu
dis designata est ut id tpe pl'
labit' a surgẽte sole & mudu rez
declinante / actẽ in eode loco vñ
sur-repedat / reducte ea cũ nocte
que illadit' dies d' vna / & hꝰ
nãles qua in [illegible] equas ptes
diuise. et has hõas nũcupauit
dem ppt esse vsu & artificia
lis est sup inducta dies / qua in
diem et nocte diuisa / vnicuiq;
pcũ dieꝝ. s. et nocti / ꝙ / ho
ras esto inequales esse & cessẽ
et artificiale ab artifico ꝙ eo
ptãtes ea dyad / qua in suos u
diones ut / placeret veritatis - ast
logi iude medias cretenses due
re die / eadẽ circa extremitates ob
seruacõe & veritat'. Duodecim vero na
tãlia mica nõ eque a naturalibꝫ
omnibꝫ sumt' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

dnuz hr̃e ab eo dies ylla denoca
ti ē vt puta si ei dnica veneris hr̃
hora tribuet q̃ soli ī mediate sub
iacet/ ē mercurio tota q̃ subiacet
veneri et/ lune q̃ta q̃ subiacet
ayei· cui no quota aut satur̃no ad
que cōuer-tendy ē ordo cū ī luna
deferet/ septē ioue ē sic de singu
lis septēn-horis diei dnice sub pone
vel dño lune ayeciet ī
ī septēn ē p̃ov- que p̃ma ē diei
sequētis subnote vel dño lune/ē
o ab a sēdo denotaty ē ebdomede
dies/ seu potq̃ p̃mo ait/ dies dnica
septa sic ebdomede/ et/ quelibz di
ē a qua p̃me diei lune hora/ si v
de mo q̃ptuetuerit septēn eius
hora ī uenies sub ioue ī pio
stituta ē p̃ob sub martis dño
a qua ē ipa sēdi dies martis de
notata est ē p̃me eius hore ayat
ī pet/ et sic successiue de sing
dnica ad vltiaz dnicalis sab
que martis sub ē/ ē subsequē
diei dnice assignata soli/ a quo
vt ante dixim dā est. Du
nālis cū eo die ēsset ē nocte
die tanq̃ a digniori potē de
ta est/ ē die a dño Veritata N
diob grece lūe d̃. Deus. Na v
mortalib; opione veteꝝ adu
res fuit/ sic ē adnotatores fuit
ē a dño ipis ecia ea ob eam
notate fuit. De ethere xxvj^a. hereu

Ether- ut/ placet/ tullio ī filio
libro de naturis filiy fuit nu
tus et/ hercebri. Qui quide ē si q̃dq̃
p̃ celo sumat ēthe tam ignis ele
mētū videt̄ q̃stitui a multis.
Sic em̃ testatur- lucretio Sic vel
le videt̄ Ouidius ubi ī p̃ia pre
matoꝝ suoꝝ vel auō dic h̃ fuerit
sup ipsum/ loquēdū fuit ate ca
rente ēt/ hēmet quitq̃ tenue se
dis hmte ze lucr̃ti ouiq̃ cum
credid quidā ut/ sup dem ē/ et ei
silit de motoꝝ origine filiū fictoꝝ
sue pauapredeꝝ ondit dū dixit
chaos ut inta qualasse suspensa/ sed
unsu ē Cicerōni ecdendū. Que q̃n
cū aq̃ steriles multa facadt/ ne
tame ea sterilit fuisse fecūdā et
ioue genuisse p̃ma/ et ea ejby
emanaut/ ois nūosa dnā q̃ sa
pia. xlv^a. de ethe

Postq̃ e subtr-anee lucebus
ī diei luce pstate deo deuci
mo supedet nobis ut/ eque de omi
bz hercebi filius dno ossenij eade de
ethe q̃ eius de filia uoluit/ quid
senserint/ videbis desup plisse cum
ēpi et ome mastuli nia genuet h̃
excepto filio sterile ē/ et huius no
ē p̃tua posteritas et ī longū satis
volume p̃ma ptractu est/ cui ī se
cūdo seruando honestū mtus fu
et/ p̃mo fine ī ponere

Genealogie deoz gētiliū lib; p̃mus
explicat/

Genealogie deoz gētiliū p̃ī io
hānem Boccacty de Certaldo
liber p̃mus īcipit feliciter-

In arbore aut sigilla ē descip ī ce
lū versa radice poitur- ī culme
Ether- filiy hebri ē nocty ay̆z ī
mmio et/ frondibz cū Ether duo
tm fuerāt filiy īputāt- s- p̃mo et/
Celus seu Celū vnus p̃mus solū/
[redacted] onus Cely
ī seruata vo

[redacted] hebri fuit ethi
[redacted] le eduximus
[redacted] omi potestas
[redacted] pitulate et quo
[redacted] a morte fugue
[redacted] ta volumie cōpa
[redacted] by equide no abs
[redacted] ter- stigies fumos
[redacted] maculates hmc inde na
uicule. Sane p̃ter ī puteo cuius
arbē vetꝰ est forsan mmy abigue
flexus ramos recipiens q̃ supabu
ny cumpes/ quoꝝ superbientes
ī celū vndas ī fallor aspicio na
nitet- alios arduy ether- e uste
rby hercebi ī sublime dilaty p̃
mus ingentis circūit/ suo no nung
na tñ ple fecūdy sz spectabile qu
de/ Ex qua si sacre iste aspicio
primus nupt vny ē ea aspicia
tōie gloria q̃ longa successione
refulgēs. Qua si destituꝰ velim
em ī egyptū vsq̃ lituus et/ strui
regnuq̃ tuū Cypriū uy euchas
ī pellete fluctu nate est/ Que ea
quato sit celsitudo tue Rex medite
nectoꝝ/ quato mecbi longinquoꝝ
naugatio/ queso p̃cium nobis ingēte

De Ioue primo etherio

Quē primū dicat ethereū filio

ti oia necesse sit nisup hoc nomen
sicpit greece dr zephos plate vita
sonat et quos aliter rebq; creatu
ribq; vita e nisi deq; ipe em de
scripo dicos testat ego sui oia veu
tus et vita et pfecto sic e alii em
pceu et m eo vuuit oia opt eu
pter monte et tenebras mich hinc
e si no rite coluerut veteres po
niam ioue optimu maxie precand
onati p hec pauca bla ond qm
magnitudie e pote actoos exce
dit deos et q ipe solus sciens sit
bonu et q ab eo vita sit et aduto
rio vniuersis. Multa pterea pote
rit hic apponi sou a poetis attri
buta ut puta ar migera aue quer
cu bella iunone quoge et alia sed
qm ista vident rite spectare ad ea
que de ioue ethico ficta sunt illi re
sum pquanda potius ipe etiu e no
satis vtq; athemen ioue hinc m
deu habuerut aut fecerut. Si aut
fecerut stendu est antiquos q sue
tu fuisse ad augenda origis nobi
litate conditores ciuitatu suaru
etus suis nfaustis cerimoniis nuo
deoru miscere et sacris explicq; vole
sic et paretes suoru pncpu sic et
ipos pncipes ob aliq ab eis sus
ceptu bnficiu ut se gtos ondere
et alios ad bn agendu ob cupidita
te ta splendide glie accenderet.
Scribut nsup veteres multos
fuisse iouis filios ego quib; arbitror
de no nullos iouis fuisse filios sed
cuq; iouis pmi sedi vt ten de alq
b; no satis q stat sic e alios pluies
ob nsigne virtutis pmineciam et
ad gloria egnis explendam a theo
logis getilui iouis silio attributus
quos ego illi attribua iouis cuq ma
gis videbit gte permanet. De minet
ua pma pmi iouis filia

Minerua vulgato fere poetaru
omm carmine iouis fuit filia
De ortu cuq talis fert fabula. Qd
ci vidit iupiter iunone quoge sua
no nd ferente filios se sio absq; fi
lios lys cet passo cerebro suo ar
mata emisit minerua Quod lucta
q; firmiae vidit dicos hac et
pallas amat prio que virtute na
ta est. Et m natiuitate eq dicit
Claudianq; aurates radios mbres
nascente minerua mulsisse ioue
phibent ze. Insup hanc nati dic
Seruiq; luna vna sicut reliqui qui
steriles fuit huiq; pter a qpter volut
lanificiu ante ea magnitu sic et
texturam et obid placet Ouidio hinc
cu aragne colophania de textura fa
sse certame et victoria sic et cu
neptuno de impositione noiis ciuitat
athenaru et pter a no nulli ar mata
fingut e arces athenaru pside illi
nsup tytus limq; attribuit nuoru
uictione et eoru de figuras ea ante
loco nui signus veri et antiqui. Re
citatur de hac e alia fabula q d ea
esset huic pretue virgetatis hua
de ipositu et vulcanus am de sideriu
sui remisset iouis pri suo peciit loco
numeris sibi a se fuit minue ng ge
nonacia minerue fuisset assignare
tue matmoniu. Cui iupiter ver
nate estimes si obtinu posset gessit
e minerue si illa assignaret. Ipsa
vice gessit est aut se moribus tuis
e sic diu totis conatib; m ea iuisset
vulcanus e ipa m gremio vret actu
e ut emisso a vulcano semine m ter
ra nasret puer et ipa lingretu
m puer. Triplici aute illa induta
veste deperut ei q peplu pcti esse
ciaud e eius in tutela comice pul
sa noctua posuit ac pluib; ea nocu
isse noctibus ut minerua pulla
dem athena et tritoma hos et
plicatus explicuit ordo sceptus
vt detegeret quid sensisse sub sig
nicris posuissent antiqui. Nec hic
aduertendu e qm no ona hic appo
ta signicta ad hanc minerua illa
quippe nois q deprecatrie no cura
tibus ego hic pretis explicui na mer
arma ut termes leonaq; asserit ad
hanc spectat nec neptunu ctamen
quippo eq sit ay minerue que iouis
stirpis fuit filia et io illis omissis
detegemus ceteta qda hystorialia
apponemus Voluer aut ergo miner
ua i. sapia et cerebro iouis. i. dei na
ta volut et physici omnes intellcm
ua virtute in cerebro tanq; in arce
corpis q sistit hinc minerua. i. sapi
entia ego cerebro nata fingut. i.
ex cerebro dei ut intelligamus qm et
effunde dine sapie ar cano hem
sapiam eam intellectu infusa et
qua iuno. i. lita q; intui ad hoc ster
lis dare non potuerut nec pot na
tente sac pagina Omis sapia a
dno deo est Et ipemet nfe ade
dic Ego em ex ore altissimi pdui
Et sic ea pfecto industriose no

vt nos gigantes sed ex ioue et ceb̃ro
nati tempe ut ondeg et eius sin
gulare nobilitate ab omi tirena
spurcicia fece ꝙ semota vii-gitas
m illi attribuit ꝓpetua et in sereni
tas ut ꝓ hac nostratiu- ꝙ sapia
nach labe factatiu- alig ꝙ trugie
mortaliu ꝙ primo ꝙ pura supplua
da ꝙ integra et ꝓfra et ꝙ ptu
ad tpalia est sterilis tu sapie etm
sint fructus Quid ꝙ ceritatii illig
senserunt et vulcanu inf. ubi de
erichthonio ex ptemie hoc nato ꝙ
betur- Triplex aut veste io tegi
t ut itelligatiu- verba sapientiu
et potissime fingentiu est mul
tiplex hic sensus illi iocꝫ pepla
pictu et ut intelligamus ꝙ nisi sa
pie ac ornatos floridos lepidos
et suma verecundie Decoros nectua
aut io illi attributa est pulsa cu
nie ut ondat sapiente priuata
ce in obscuros se porta ingste vti
et nactua videt in tenebꝛ et io
quactate atꝫ grauitate repul
sa ut ope agat loca temperie qz ꝙ
ped ay inezua ei dr vt aut albu
anum ꝙ e no et equa qd e mortu
lis ut r̃sultet ce sapiaz i mortale
Pallas et athene ad alias spectat
mineruas. Et io ubi de illis me
dio fiet exponet Tritonia aut dea
e a loco seu a tarte lacu que penes
pmo ꝙparuit qui Triton in affri
ca coputatus e ffictoribꝰ ge sic
expoltus ad hystoria venendu e
et stendu minerua fuisse virgez
inda cui in cognita sunt ergo ipi
o ei in ingte in ingenu esset ut eu
sebius ait regnante argiuo phora
neo primo apud tritonia paludi seu
lacu affrice ꝙparauit ig natibus
auctis quibꝰ remisset ab oris Du
cam pomponi mela in cosmo gra
phia ꝙ incole arbitrabant ea ibi
dem genita et fabule fide faciut
et qua natale illa putat die lu
dicus virginu et esse dicta ea
celebrant hec aut ea lanificio et
textura et alia multa artificiosa
ꝓfitet celebrus dea hitu et et fm
ea cius inuenta ex in ingenu art
ꝙ sapie pred videbant Iocus
fabule aduentus est vt ex ioue
bro Ianus genita inde t. De hac
em dr Augustinꝰ in libro de ci
uitate dei ꝙ ogigio in actica regi
nante ea in virginale hitu appa
ruisse apud lacu tritonis ut
dictu et ea mulcauit operu cet

iuctu ex tanto pclum ꝙ dea credita e
ꝑuto mini origo eius cognita nec
ab eusebio differt augustinꝰ in tpe
no ꝙtemporaneus fuisse fertur et
cognatus ide ondat Eusebius et ob hc
ego hanc Iouis primo filia assentio ei
ꝙ illi magis ꝙ cui reliquie videat
iudicit tpe De api argiuoꝝ rege Io
ue secundo filio

Eusebius in libro tepoꝝ dic
at primu qz postea rex argiuoꝝ
filiu fuisse Iouis et mobus filie plo
rimi eu ide eusebius scribit Iouis
primo ꝙ alteri mortaliu impotu et
primꝰ fuit Iupiter- cui tpe longe
inferiores fuit alii leonei ꝙ aut dic
huic phoroneo et mobus serenis et
iugis sue fuisse filiu cui in regnu
Sycyoniꝰ heredi succedisse verisi
mile postea ab egyptijs et deu et Iouis
filiu stimꝰ- De hac api multa nar-ant
na vt referet aliqui ad alios deu
argiuu ꝙ phoroneo mortu impleuisse
cupidinis glie et amplioꝝ regni
ad egyptios extendisse et obti
to regno eu nudus honos multu deco
isset et potissie vnu vsum loco dei
hic cepit est Iam ydeo sibi copulata
iugio Eusebius ii eu Sicyonioꝝ scri
bit fuisse rege ut ab eode tradi
tu est de tpe eius mie sensi sep
tuos annalis na quide dicit tpe
abrahe grecia apia appellatam
Alii aut dicut nato Iacob eu
apud egyptios deu hitu- Vbi di u
eo in libꝰ que de tpibꝰ scripsit dic
tpe Iacob ab api in egypto nec
phim ꝙdita Eusebius ꝓtea dicit
alios eu rege fuisse regnoꝝ et
regnasse post ccclesimu anu Iacob
et ibidem apim eu egia leu frem re
gem ꝓfecisse achaie in egyptu
transferasse et memphim ciuitate
ꝙdidisse ciuitate Eu aut in egyp
tu abisse et ydeo huisse iugis
satis ab oibus creditu Verisi vide
tur eius ambigitur- sic et de mor
te eius mia eod retentiui- Nam
alii voluit eu apud egyptios mor
tuu et sepultu de quo in libro de
ciuitate dei sic aut Augustinꝰ rex
argiuoꝝ apius naubꝰ tm fuccessus in
egyptu eu ibi mortuus fuisset sedis
est scripis ans maximꝰ Egyptio
ru deus nobis aut eius cur non
apius est post mortem sed seapis ap
pellat sic fraluna item Varro
reddit. Qua em arca in qua

mortuꝰ ꝑmꝫ q̃ ãnis ia sar-cophꝫ
gꝰ vocat sozon dr̃ grece et ibi se
pulꝫ sepultꝰ fuit ꝑmꝫ ꝙ templꝫ
eꝫ cꝛ et ꝓtructꝰ vñ sozon ꝙ apis
saropis ꝑmꝰ dem vena lr̃a ꝯmu
tauꝝ ut fuit assolet sꝛepis dñs
ꝙ. Alij aut dyd̃ cũ a typheo fra
tre sꝰ ac ꝙ membꝛis dilaceratꝰ du
ꝫ ab vxe quage ꝑsitꝰ et postꝛemo
ꝑtꝰ ꝙ mꝰ mo eꝫ membꝛa colla
ꝙ. post modũ ꝛeligione versꝰ ꝙ
v. sacꝛis. s. febꝛuis ꝛeꝛ-uenire vmꝝ
ysis aut vltra pulue stygia que
ꝛ affrica est ꝛ se mota ꝛsula col
lta detulit ꝙ ibidẽ ꝛecondidit vo
luit ꝙ qui hoꝛ vera ar-bitꝛa-ntur
a longa vsidie ꝙpusicione ꝙpoꝛta
qua egyptꝰ fetoꝛe du/ no ante de
fistentes/ ꝙ albꝰ ꝙ tauꝛꝰ q̃ ꝑssent
ꝙptꝰ ꝙ applaudentes cũ vocabant/
Osirim et q̃m smglis ame no fe
bat/ Dyoꝛt Juuenalis ꝙt/ nũq̃ fact
ꝙsicꝫ oꝑtus/ ceteꝛũ q̃ ꝙ ꝛ egyp
tꝰ meꝛuit/ seu qualitꝛũ ꝙ ꝛcubuit
aut/ quoꝛũq̃ sepultꝰ sit apis ꝛ tota
fuit/ apud egyptios veneꝛacione
ut/ eo ꝓꝛ ab eis ad hoc ut/ nulla
hũanitꝰ hũanitꝰ/ affectione
posset/ illꝫ labefactaꝛ dignitas ut/
caueꝛet ꝛstituto publico ut/ quis
illũ hoꝛdꝫ fuisse dicꝛet/ capite puꝛ
ꝛetur/ et obiꝛ ꝛ q̃busdã ꝛ templis
erat/ eꝫ simulachꝛũ dugito labꝛo
ꝑsso admouebat/ sileãq̃ huꝫ ꝛ
sup tauꝛ quẽ ꝛeꝛapꝛ ar-bitꝛabã
tur egyptꝰ/ caput/ dicꝫ Rabanus
delꝛatꝰ/ Judeos ꝛ heꝛemo loco
dei coluisse/ hinc ꝓcda apꝛ dic
ayacrobꝫ ꝛ libꝛo saturnaliozũ a
pud Alexandꝛiã egyptꝰ ꝛiabile
cultu veneꝛaꝛ/ sꝛcꝫ soli veneꝛacꝫ
illã ꝛpendꝫ affꝛmat/ et/ sic apꝛ
sole ꝛcꝫ vidꝛt ar-bitꝛ. De sole ꝑ
mo ꝑmi Jouis filio tercio

Sole ꝑmũ ꝑmi Jouis fuisse
filiũ ꝛstꝛibit/. Tullꝫ vbi de
naturis deoꝛũ/ nr̃ cam dic eo q̃
mire ꝛsuꝛeptꝰ Sũt qui velint hunc
apꝛ fuisse eo ꝙ loco solis ab egyp
tijs ut paulo sup dr̃m ꝙ cultꝰ sꝛ
Ego aute quos aliter-fuisse ꝙpisse
no memi hoꝛem tam fuisse ꝛtuꝰ
sꝛ et/ si aliquis fuit ab apꝛ ꝛ eden
dũ est/ cũ ꝛ sugne atꝙ splendidũ
fuisse hoꝛem/ et ingentis atꝙ ꝛegꝫ
ãi ꝑditi/ et/ eo mo quo supꝛa de
Jove dr̃m est/ tã clarũ nois dꝛeꝛa
tũ. De dyana ꝑma ꝑmi Jouis fi

Dyana ꝑma filia fuit/ hꝫ q̃ꝛta
fuit/ Jouis ꝑmi ꝙ ꝙꝑma ut
ꝛ libꝛo quo sup̃ Tullꝫ de dr̃m assꝛt
hanc ego ꝛoꝛ veꝛã huꝫ Jouis fu
isse filiã ꝙ no asꝛꝛeuiã ꝙ cui facꝛ
sit/ nomẽ illud nullicibꝫ vsitatũ
possit ꝙ et ꝙ fuisse ꝙmũ no appꝛ
sitꝛ veꝛũ q̃ lestꝛꝫ fuit no ea est
quã pꝛte ꝛ sugne vñ. q̃ta ꝑ
tua ꝑtua volũ cũ legat hanc
ꝙ mattauꝛo libeꝛ ꝙ ꝑꝑme filiã
ꝑmatꝛũ ꝙcepisse aꝛpidẽ De mer
curio ꝑmo ꝑmi Jouis ꝑmi q̃to filio

Dꝛimi Jouis et tylenes nymphe
archadus assꝛuit leonacꝫ filiũ
fuisse maꝛcuꝛiũ/ hunc deoꝛũ nũciũ
seu mꝛptem fere ꝑte ꝛstribũt
cuꝫ vltꝛus ornamentis ꝛsignit
ut ꝑ illa ꝛtelligat. cuꝛsꝛ offꝛcio
ꝛ mercatus/ Scꝛibit ꝛẽ de eo
sic Virgilius ꝑmũ pedibus tala
ria nectit/ aurea q̃ sublimẽ alis
sue equoꝛa sup̃. Deꝛ ẽtã rapid
pter- cũ flamme pꝛtat. Tum
virgã capit/ hac aduꝛs ille euocat
oꝛco/ pallentes alias sub tristia
tartaꝛa mittit. Dat/ somnos ad
q̃ mittꝫ et/ luda mꝛte ꝛ ꝛsignat/
Illa ventos agit/ vetos et turbi
da tranat/ Nubila ꝛc. Insup ea
cius de eo sic ꝛstribit/ is edus
ayeciꝛ faciẽ nepos Athlãtis
Qui fꝛos cultꝰ hoim ꝛcenti vo
ce formasti cantus ꝙ deoꝛũ ꝛce
pulestie ꝛc. Insup Statius gale
nũ addit/ dicẽs obnubuitꝫ co
mas et/ ꝛpat/ astra galeꝛo ꝛc.
Sane ꝙꝫ legam ꝛ plures ꝙ ho
minẽs fuisse ayatꝛuꝛ/ hos m
spectus quo sicꝫ ꝙcio de eo pꝛe
te ꝛstribut Dato ꝓssint/ ꝙ ad
hoꝛez ꝛferꝛ de ayeꝛcuꝛio pla
netaꝛ ꝛcepta poꝛꝙ ꝓssimemus
et/ potissie si ꝛ sꝛpeꝛimꝛ ꝙ
cũ hijs que ab astꝛologis ꝛcep
ta sũt/ ꝓcturꝰ dꝛa q̃ꝛant
Albumasaꝛ aut/ mapie nr̃ an
tiquos auctoꝛitatis ho assꝛuit/
ayeꝛcuꝛiũ a deo flebilis esse
nature ut ꝙ questꝰ ad natu
ꝛ eius cui adhꝛt/ et ipse sua
natuꝛa ꝙqꝛatur ꝙ hoc ꝓpter
ẽ ꝑmũ ꝛ eius sectatꝛis ꝙ fu
goꝛis. Venabilus aut/ ande
lo ꝓceptoꝛ meꝫ cũ ꝙplexione
dꝛ caliduꝫ ꝙ siccũ cui ꝑ ꝙsigni
ficare ꝙbuit/ dꝛa cꝛes da

ritate et oracula natu eloquii
et hystoriarū memoria ex du
litatem pulchritudine boni
tate disciplinie et acumine ingē
ny p̄cipua fulgor. Musicā
et geometriā atq; astrologiā
et hyme tā celestiū q̄ terrestri
um rerū oīm p̄terea angustia
dulcedine placidis velocitate
p̄cipatus desiderium et ob illa
laude atq; fame et insup cōme
morationē septenos et libros/ mun
dani et testimoniū falsi speculi
lationem senectutis rerū paucitate
gaudij/ et sibi desolatis nego
ciatores et empta furta/ gten
dones calliditates/ et ysilq; p
fidicitate modulaciones carminū
et fistulay coloraciones mitimodus
obedientia gaudia pietate
pauptate dilectu recitatiq; arti
fica manuū/ et alia multa/ et
ut ipe idem assert Audalo/ cū
masculis masculi et cū femineis
femineus est. Ego quibus facile
apphendi possumq;/ cū tam quez
tibilis sit natus de eo in septē
cim libris intelligisse putas/ es
to illud ide de habitq. Mercurius
libi dicā possit/ et dicat ut in
septenis apparebit. Sane libet
intentu pectus explicare lucri/
gratu cū astrologie queat mā
festetur aperius // Dicit/ q̄
ut a capite signamq; quez dū
cū tectū/ galeā tegit ymbres
fingit/ et radios/ sic et mercurius
solaribi tectus radijs/ quibus fe
stinatus fugit/ aspicia mortā
libi rarissime quide videtur et
paucis notus est/ et mercurialis so
laribi tectus radijs/ quibus fe
stinatus fugit/ aspicia mortā
libi rarissime quide videtur et
paucis notus est/ et mercurialis
lis hō calliditate sua tegit q
silua. Alta cū hīe talaria ve
locitatem cuius non solū in mo
tu qui illi circa epicuru velocis
simq; et/ sed ob celebre alioru
corpoz sup celestiū pietatiū
assumptionē atq; traditionē/ q̄
qua mercurialiū cura homi
nes/ versipellis q̄ circa flexo
ro denotat virga aut illi a
scripta est/ ppter. Dimensiones cor
poz se sibi ingeniū sm̄ quas et
ipe alios suos discipulos effaciū cura
ayer curialis hō circa ppriū opis
sui meritū obsequiū. Qui ab orco
aias revocet virga. i. potestas
sua/ et hinc actiuus ~~virgā i po~~
~~testas sua~~ attendendā fuit quide
qui arbitrati sūt ees homi aias
a principio simul fuisse creatas/ et
demū ceptus habij emissas eas
morientibij rebus ad mundos de
scendi ibiq; curiari. Donec m
vitā omissa purgarent et mi tri
stitiā fece ad elysios campos de
mū post mille annos a ayer curio
Deduci/ Athletū flumiū ut/ co
potato oblivisceret priꝰ vite
laboz et sic desideraret iterū
redire ad corpora ad que mercu
rij revocabat/ Qua tradicula s
pimone optice tangit/ Virgilius
dū dic. Quisq; suū priꝰ meritis
ceni p amplius. Scythicū chaos et
pauca lethea arua tenemq;. Donec
longa dies p̄fecto tempore orbe. Con
cepta eximit labe purgatq; relin
quit/ Ethereū sensū atq; aure si
plicē ignē/ hos omnes vbi mille
rotā volue p annos lethum ad
fluuiū deū euocat/ agmine magno
Scilz inmemores supant/ quorā
remisant/ rursus et incipiant/ in
corpora velle reuerti hoc aute offi
cū revocandi aias ad corpora
in mercurio attributū volūt q̄
dicit/ cū ferre ferreū in virgā mirā
cepite/ i mēse septo in quo exprimat
multa renale alias ifidi precepto
ert/ hoc mercurij/ p̄ manū tuā age
et sic ab orco. i. ab inferis loco re
vocatur. dia in corpus nascituri
a mercurio. Qui aut ad tartara
mittat/ physicā est q̄ defluentē
p̄ frigidū et siccū q̄ est aeream
hyleplasmen/ calido et humido mix
tali dia separatur a corpe et vapoꝝ
retrā opione tendit ad inferos
Ocynoos admē et dū ade et ac
co q̄d dem est in vita eduē nas
centes q̄d somnū et admē eoꝝ in
morte solui q̄d somnū duē
rentes age aeream est/ q̄e cū
frugore suo nonnūq; sternat illos
quibus sustentatiē eis ipellentibz

ferātur huc illuc nubes volunt/
eū ſtēa deū chaos ac/ deū metro
tozis ꝛ alia ꝗdē ee/ de quib⁹ oib⁹
infra ꝓcipue ſuis ubi de metrozis
hoibus dicet. Eū aut Jouis fuiſſe
filiū eo fictū eſt/ q̄ dr creatum e
Cyleno aut/ ad colorandū fictione
deus eſt/ ſeu eo q̄d apud Cylenen
monte archadie ꝑme cultus eſt.

De tyopatreo vj° Ebuleo vij° et dyonyſio viij° Jouis ꝑmi filiis

Tyopatreū ebuleū ꝛ dyon
ſiū dicit Cicero ubi de natu
deoꝝ antiquiſſimū Jouis ꝑmi. A
thenien regis ꝛ ꝑſephone fuiſſe fi
lios ꝛ athenis archontes appella
tos ee/ Quos ꝛ ſi nil de illis ap
ud/ arbitror nr̄is ſignes fuiſſe viros
eū archontes ſonet/ armoꝝ principes
Nam archos grece apud latē ſonat/
ꝛ archos princeps ꝗ bellozū ſeu ci
uiū principes fuē/ ꝑ ea tēpeſta
te ꝛ eā hodier. ꝑ maxime ꝛ
leonacq̄ dicit ꝑ eū ebuleq̄ ad fa
mā tyndarei tyr filiq̄ aduen
tū eū eo luctā accepiſſet/ eo
ſupato herculis meruit cognomi
ꝑ ante eū neo meruerat. Ego
aut credo longe antiquiozē ebu
leū Antheo. Silē et dyonyſiū
dicit ad ymeos tractus ꝛ mulcatam
mulieribus ntuliſſe bellū/ ꝛ obten
ta victoria nyſam vrbe ibidē ꝗdē
diſſe ꝛ eū victorioſi reūtē tur
ꝑmū pompam ꝛ cogitaſſe tri
umphi ac eā vr dōſū athenien
ſes duciſſe eiq̄ ab eisdē liberū ap
pellatū ꝛ ꝓcem eo ꝑ ſe ſibi liberos
eo vuete arbitrarēt. q̄ ſub ea
tam tēpoꝝ tutela ꝑuatūr. Que
quidē ſic eſſe potuiſſe no nego/
ꝑ tm longe poſt fuiſſe exiſtimo

De hercule ꝑmo vmo ꝑmi Jouis

Dlatis inſup tullio ꝑmi filio
Jouis ꝓlyſieo/ ꝑmū et an
tiquiſſimū hercule fuiſſe filiū
et hunc aſſerit eū apollonie de
tripode fuiſſe ſibi ꝛ eamē in q°
q̄ obtinuit dicit paulꝰ eū dyo
niſius recitē hercules meruit/
appellari q̄d quidē et leonacq̄ af
firmat ſi eam no audit/ ꝛ io
quid credā nō hēo certe. Tripodis/
credo de diuinatōe fue
re. Na ꝑhebi tripodē dicit paul⁹
ſpem et laurū eu tres tm ſut in

dices ꝛ has ob id in libros ꝓtuliſſe
tripodes deos et apollinem obiiſſe
ſacratus ꝗ eū ipē diuatōis deus
ſit/ huius laurū ea de vaticinatu
bꝰ ꝛ vtute eū legat. ſi frondes huius
ſpei laurū dormientes capiti ſuppo
nat. vel alligentur. eū prudē
tē de futuris ſompna. De ꝑſer. ꝑma
ꝑma decima ꝑmi Jouis filia

Et ꝑſephna Jouē no nullis ſuiſſe
ꝑſſe filios audit tullius ꝛ in
ueniebat eā fuiſſe filiā q̄d quide poſſi
bile ꝛ honeſtate ſuadet. ꝛ ꝑſephnā
habuiſſe iugē. et ego hac eade vel
ea alia multe ꝑſephnā habuiſſe filia
ꝑ quā liberi ꝓles ſua fuiſſe iugē ide
audit. teſtat tullius eū de ea nil aliud
legiſſe memineri. Liber ꝑmo xij° ꝑmi
Jouis filio Qui genuit Ayer-cuſiu 2m

Liberū ꝑmū ꝑmi Jouis fuiſſe
filiū Cicero ubi de natuis deo
rū teſtat. liquide hinc vnā ꝛ eidem
eū dyonyſio ſuperiozi leonacq̄ arbitra
tē cuiꝰ preterea ſtribꝰ inſignē fuiſ
ſe virtutē conat. ondē. Tamē cuiꝰ
bꝰ ſeu de hac ſeu de alio q̄d ego
magis arbitror longe pꝰ hīc tpe fu
iſſe deſtribit. huius aut ꝑſephnā
et ſororē ꝛ iugē no nulli volunt
cuiꝰ ego ea meritō fīm ſiſte poſſe
filiū De mercurio 2° liberi et ꝑſep
ne filio qui genuit Aupidez et auc

Mercurio alteri a ſuo pro tolum
ri libri ꝛ ꝑſephne fuit filius
ut theodontiꝰ dicit ꝛ cornutꝰ. de q̄
talis a theodontio recitat fabula.
Qd eū vidente nemine ꝑter ſua
chū quēdā appollinē mercurius fu
rtus fuiſſet/ bacho ut hec nemini
reuelaret/ vna geſſit ex mercu/
demū in facia alterā trāſformatus
ceptuꝰ bacchi fide/ ad eū redijt/ ꝑ
miſit. ꝑ tauru ſi ſublatus ſibi fue
rat ondē bachus audit/ ora que vi
dat reuelauit/ ꝑ obrē turbatus
mercurius eū mutauit in ſaxū q̄d
dicit vocari. priores nos ſagone
vulgo dicimꝰ. Tandē eū diuitate
ſua fretus hec cognouiſſet apollo
ſepto arcu voluit mercurii ſa
gittas occidē/ ſed mercuriꝰ ꝑſtigio
cuſibulis ſuis ledi no potuit ꝑ
tremo nitēdo mittit gordiū cy
thara a ſe ꝓpta mercurius geſſit
appollini. Appollo aut vnguā geſ
ſit eide dicebat/ niſi⁹ paulus ſe du
bi legiſſe ꝑ mercuriꝰ ira ſpargi

tans appollinis ne lædi posset/ ab eo
dam illi pharetrã euaniaudat qd'
ad aũtsset/ Irato appollo miratꝰ eq
astricta ursit/ et in quozdã seeã veit
te sioñ leuiq; circa hanc fabulam;
dicebat/ hũc mercurii filiũ fuisse
dyonisi qui ꝓpdo sioñ liber pecuniq-
e ed a habitante pecudi mysie vocꝫ
apud ilysam; pudice paulo an a pre
cunditã natꝰ sit/ et ad adoleuisset/
tantã pdã velocitate valuit ut eo
ruos suos cetcos cursu separet ꝑ o
bre omisso noie primo stellon appel
latus e qd' velox latine sonat/ Denq
ad illustres magicas duxisset e la
tronis delapsi/ sume/ armenti in
quit/ phoronidis sacerdotis appollinis
delphici/ qui ea tempestate mundi
auctoritatis habebat/ e ea pꝰ lapide
um tumulũ qui dicit ad tuchios nome
dat seducit ac pecudi ad tauꝰ vnus
de m quisq; segregatus a reliquis
socios magnis repetit/ forte ostendit
tumulũ illi magicis mugitum aug
mentibus alnis ab eo quinquetribus
armenta operta sint e tumulꝰ ꝑ tu
cho deus e inde. Stellon aut ad
suos a tubꝰ phoronidis/ iratꝰ ꝑ petit
effugisset/ annuꝰ eq tande effudit
e/ pecudi ad in talibus ꝑseueraret/
no ob auaritia sed ne ut aiebat i
pulsu ad al' cet e formosꝰ ho et e
loquentissimꝰ et ad ea qui manua
lia opa celeberrimu mgem; mercu
rꝰ nacupatꝰ e e furꝰ deꝰ qd' ut
ide asserebat leonicꝰ et si a loco habue
rit pmiã qualiscũq; tamẽ apud attri
cos e archades meruit ut ꝑ eius
morte illi templa dedicarẽtur et sa
cra quibꝰ sibi ꝑcipue conabunt face
re quibꝰ furto aliqd erunt subtrac
tã asserentes numine suo et sacra
multa ac ꝯa ꝓpatu cuiꝰq; ac
tant sicuti et cetera insignitu. De
quibus in signibꝰ q̃ nostra ubi de
mꝰ ayeraurio late dictum; sit hic
aliqd stẽ no curam. De cupidine
Pmo et ayeraurꝰ filio

Cupido pmꝰ ut aut/ ad Tullio
hostilio 2ꝰ. ayaurꝰ e dume
pmus fuit filiꝰ que aut fuisse pmi
natis circa qd' duo putant sensisse
fingentes pmũ cui nomẽ eo q̃ ipe
ocissimꝰ fuit puer ad mistu- cupi
dinis filiꝰ veneris que puerili et
pulcher; unus ipe pmus pictores q̃
alter. apud deos e pmatus aut
ob d' cognoscit rerꝰ q̃ velocissimꝰ

cursu fuit adolescens/ De auctolio ꝑdi
mercurꝰ filio qui genuit/ synone ꝑmum

Auctoliꝰ ut audio placet mercurii
et lychiones fuit filiꝰ Qui cui
diꝰ de origine cuius ~~autor~~ tale refe
tat fabula dicit/ em lychione de de
liones speciosissima fuisse filia a deo
ut appollim et mercurio placet qui
bꝰ postea tubꝰ una et eade die vno te
mpe de altero ignorãte eq; m sequen
nocte geniti cui ꝑmisisset a mercu
rio no expectato nocte vnica tecta
e et m somnipnũ soluta e sic eã genuit
appollo aut nocte accessit ad eã et
quibꝰ eã gẽi nos decepisset peput
mercurio Auctoliũ appollinẽ vero
phylemone vero auctoliꝰ nõ fuere
quasi clarissimꝰ a deo ut no vidit
~~degenerem~~ degenerad a pre phyle
mone aut chyturistu fraude se appol
linis filiũ demonstrauit. Unde ego
puerum cum dedisse mutuũ geniozẽ
frem equi e sic uter-q; cognoscẽ
attributꝰ est filiꝰ aug Immutatꝰ est
mozes e forsan auctoliꝰ nasutus fuit
significatoz ayeraurꝰ et sic eius
deus e filiꝰ Et appollo eande ob
eam phylemone lucratꝰ e De syno
ne ꝑmo auctolij filio qui genuit/ sisi
mũ et/ auctoliam

Synon auctolij fuit filius ut pla
cet paulo Et hinc eãde die ser
uum fuisse fugã sepe ad ꝓcenda lar
cana m duũsas spes a deo transfor
mantem ut facile quos vellet fallet
Genuit aũt Sysimũ e auctoliam
mirum ulysis e huic dirum pnes
ꝑnasci ut ꝑ honorẽ putet/ m adisset
ubi tractat qualit' ulixes apud pe
nasu ab apro m tibia vulnãtꝰ sit/

De auctolia synonis ꝑmi filia e ulyxi
matre.

Auctolia aut Seruio placet syno
nis ꝑmi fuit filia hec cui nup
asset/ Icarii ychacie Regis ut/ ꝙ quibꝰ
de placet a Sysipho latrone ad vi
rũ rudes mẽtepta est atq; oppressa
e ex eo gaudiũ fuit qui dicat eam
ꝓpisse ulixe e sic pregnate nupsisse
in nupcias Icarius e que ex Sysipho
q̃ ꝓpat Icarius filiũ ee dicit qd'
anapo thelamonij apud ouidiũ in
ystorie de armis achillis illi obiat
dicẽs. Qd sanguis eius Sysi
phus fuit us e fraude similliꝰ
illi ee Hic aut ut fertur eã audes
set falso nuptas apud troiã ulixe
occisu dolosus ꝑacies laqueo vitã
abieat. Quã postea apud inferos

ut m odisse scribit. Homerq vlixi
ei ypit & agnouit & multis per-
quisiuit ab ea. De secundo synone
Secundus Synon sissimi filio
testimonio secūd filius fuit. Sysi
phi & a Synone primo auo suo de
noiatꝰ hic ab greccis vt p virgiliū
patz ad expiadū Troianis expressit
& ia mihi sucre debitꝫ rebus a gre
cis fingendis redditꝰ subornatus
volens a Troianis captus. & ad
primū Regē deductꝰ & apud quē
mira sagacitate primo se exposuit. et
demū fallacibꝫ verbis in primā
credulitate de recessu grecorū Rege
troianos ꝑ religiōs & ad sustinē
du equū mīt memia Cuncta ipe
lit. Qđ & ipso dēm secutꝰ s. nestio
Scribit tamē plinius in libro de hys
toria nāli huius rei hoc fuisse signifi
catū. Speculariā & quo satis pa
tet eū no nimi mōnetā fuisse hoiez
De Epapho primi Jouis pmo filio qui
genuit lybiam et belum
Postq̄ primi liberi pris Jouis ꝑ
mi filij prole omiz expedita
retrotrahendus est primo ad epa
phū egyptū cuius amplissimam
pgeniē Quisquis epaphus ut tes
tatur ouidius ex Jone filia yniachi
Jouis fuit filius. Theodontas ut et
leontas eq̄ eū Jouis fuisse filiū dicūt
Sed ex yside prometheos filia vt ubi
mox dicemus de yside lacꝫ patebit. Euse
bius aūt in libro temporū dicit eū filiū
fuisse thelegoni cui p̄ morte apis
nupsit ysis. Gerualius quidē Tel
lebozem in libro ortoz mirabiliū scri
bit. Epaphū helem & ysidis fuisse
filiū & babiloniā egyptiā gdixisse
qđ aqua fuisse ex ꝑfusa ex babilonia
ꝑsarum regibus & oratoribus auctoribus affirmat
Et sic de prē & mīe huius inter se
dissentiūt auctores ego aūt vulga
tore securus fama Jouis & yonis fi
lia dicā ex eius grecanice fabula in
tra ubi de Jone scribit integre re
feret huius dicta lactantius Cassiepi
am fuisse quidē nō ea quesco que fuit
ꝑsei sed longe antiquiorem ex ea
quoq̄ susceptisse filios vt postea
apparebit. De tyre ei⁹ nō mihi q̄ de
patre et mīe. Dissonos satis verbis
nā Eusebio ubi de ep̄oribus refe
rente aliqui dicūt Jouē yonis yna
chi filie imperiū regnāte athenis ex
tra pe qui regnauit circa annos mū
di. ai. dc. lxvi. cū stet yniachum
regnasse usq̄ ad annū mūdi ai. ccc

dcim & sedm hos operum alia ee yo
nis ꝑ yniachi filia. Fde at Eusebius
paulo p̄ pdictam dicit yonē in egyp
tū effectā ano dñi. Regni Cecropis
qui mōdi fuit anno ai. dcc. p. et
ibide yside nūcupatā & theologum
eiusdē nupasse & ex eo epaphū ge
nuisse. Ego aūt dissonantiā omissis
Jouis primi epaphi filiū dixi. eo ꝑ
eq̄ ipe videratur. quē mihi magis
cū Jone yniachi filia & yside primeba
& quibus quis pot qua malit illi
mitem assimilabit. De libya filia epaphi
Libya epaphi et cassiopie co
niugis sue ut lactantio placz
fuit filia Que cū in neptūm veiss
habitū. i. alienū hoiē ab egypto &
ex eo gepit et pepit bisinde ima
ne postea Tyrium hercule dictū ysid
ri ubi de ethimologijs eius ꝑtis
assirie regina fuit que ex suo nōie
lybia dicta est. De belo primo epaphi fi
lio q̄ genuit danaū egistū & agenorē
Belus quē presti ex nomine
egyptiaci vetes epaphi se
cundi putāt fuisse filius & post eū
in superiori egypto regnauit vbi ut
aiūt celestis disciplinē tradita dedit
ꝑ suis mezuit ab egyptijs ut ide
ipsi⁹ asserit. templū qđ alii in ba
bilonia fuisse tradūt ꝑstruxit & Jouis belo
q̄ secratū. Theodontas vō dicit tē
plū hoc ꝑ bellū sciz. Cirtem Jouis
astucia q̄m captatis eū precibꝫ
amicicie q̄ ad eas q̄sumdas.
Templa in regnis eoz edificauit
& suo & amice sue nomine ea & de
tas ampliata est. Alij fuit qui di
cunt templū hoc nouū belo priori
edificatū nec in babilonia egyptia
sed belo ꝑri nimi Regis assyriorū
in babilonia caldeoz eūdē ubi deū
sub nōie saturni sacris & cultu di
uino honoratū fuere ꝑdicta belo ꝑri
prisco filij quidā sed ego quibꝫ mu
neribus nō constat. De danao beli
ysti filio qui quinquaginta genuit
filias & quibꝫ ypermestra et a
canon atq̄ honorum nomine cogn
Danaus beli priscā fuit aūt
filius ut asserit. Paulus & ex
illud idem confirmat lactancius
qui ex an paulū orosium dicit danaū
beli filiū ex pluribus coniugibus
quinquaginta filias habuisse. Quas
cū egystus fr. eius cū totidem
crāt melioris sexus filijs prestu

assert m mutuo danaus oraculi
nsso copto se maribus generi pe
tur-a/ volēs ciuitat̄ piculu ostēn
sis manibus m argivos venit asse
rit/ plin9 m libro nāliu hystorie
ciꝰ pma naubꝫ seu nauī transfre
tasse cū ante nubibus tectus ab e
rtra Rege m maī rubro nauiga
retur- Esto sic ut idem scribit pli
nius/ qui credāt nusos e tritonios
m affrō to pozes ee cogitasse/ du
adiusus tractus transiret/ Egyst
cius aūt ꝑ spretus aet indignas
ut/ illā sequeret filius mpauit/
lege data ut/ nupt̄ donū repete
ret/ m puus danaū occidissent/
Qui cū apud argos oppugnaret/
patruū/ ab eo dissidente fraude
capti fuit/ sposponsit eni se illius
uota Egysti votū filias arturū
m uirgines nec defuit/ ꝓmisso fides
subornate eni a pre mirozu nitra
ue thalamos/ singlis cultris da
omes armate/ e cū uno letitia ꝑ
calentes Juuenes facile in sopore
uissent/ obedientes pri virgines
captato tpe/ ungulauer aūt uiros
una quesꝰ fuit/ ypmestra excepta
ꝙ lyno seu lyceo viro sue insesta
pepat/ hinc danaū dic Eusebius
cui et/ armais nomē fuit/ ano mū
di 2ij.ᵒ dcc.xxxj.ᵒ Apud egyptios
regnat cepisse Ast m egypto pul
sus argos venies pri Belenum
argivoꝝ rege cū anos regnasset
xl.ta regno expulit/ et m genalore
successore eiꝰ regnū ab impio
expulit/ e danaū suscepꝰ qui argo
nos habitauit/ fecit/ na ut ait plinius
de hystoria nali puteos ꝓmꝰ ex
egypto in grecia fodiendos ondit/
Et ꝙ esse fr̄ tradit̄ assert/ cum ex
a filiabꝰ quinquagīta danai. quinqua
ginta filios egysti fr̄is sui peret- ly
nceu seu lynceū extrusos tenuit ipe. l.
anos regnasset/ a lynceo extrusus est.

De quinquagīta filiabꝰ danay in

Hinc danai fraude ꝑ grāli
us fere noīb9 mogmte fuit au
toria tuā tm ad nos vsq; puene
runt/ et sicuti noia ꝓdidim9 sic et
fortunas post stelestu sacrim ꝑfec
tu fuit tamen pcte has apud ipe
tos ee deprecatas e hec assidue agi
tai supplices ut/ hauientes aquas
urnas absq; fundo conet̄ iple e
ut/ dic ouidꝰ ayolinꝰ sua letū pu
tuelibus aque assidue repetut ꝙs

ꝓdut belides undas ꝛc. Et seuera
tragicꝰ in hercule furēte omnes
ꝙ frustra danaides plenas ferut
her ego m uict̄ supplicū preꝛ
ut mulier̄ singularē cura deseru
tut- que dū sua formoseate lan
guida nimia augē conat̄ labore ꝑ
dut e nimietate- qd intendut ma
ni soleria augē/ uel pocꝰ monstrat̄
qualis sit fluxoꝝ atꝙ effrenato
ru hoīm labor/ qui dū sepe repeti
to cursu credut adiplē qd cupiut/
nō obtento voto sepe euacuasse
ꝑpiut. De ypermestra j. ꝙ. l. filiabꝰ

Ypermestra ut m e danay
pistolis ondit/ Ouidꝰ filie
fuit danai e solo ꝙ. l. sororibꝰ nup
lecto prīs impio lyncio viro suo pe
pat/ e ob id ut ide dic Ouidius
carcere traditꝰ est/ hāc ut dic Eu
sebius m libro tpis no nulli putarūt/
yside ee Attamen danao pre regē
argie regnante sacerdocio fūctꝰ est.

De amimone j. ꝙ. l. filiabꝰ danay

Hamimon ut ait lactantiꝰ filia
fuit/ danai ꝙ. l. sororibus
una hec cū studiose m siluis ia
culo venaret- m aduertit Saty
rū pcussit/ qui cū illa uim uellet
inferre. Amimon nepteni aupi
lia ꝑclamauit/ Neptenꝰ aūt fuga
to satyro ꝙd ab illo uirgo puer no
luerat a piatoꝝ deo passo excepit/ e
pepit nauplū Quod aūt de facto
ne dicendū sit nisi ubi de orto
nauplij apponetur- De bona una ꝙ
. l. filiabus danay

Bona dic dictꝰ cirtensis ubi
de expeditae grecie ꝙt Cin
yanos scribit/ filia fuit/ danai que
ut ipe inet/ assert achilli nupsit
e ꝙ eo electa pperit/ q̄ postea ex
sorte duodecī dedit/ De egysto be
li pīsti filio quī genuit. l. filios ꝙ
quibꝰ lynceꝰ

Egystus beli pīsti fuit/ filius e
danai frat ut sup̄ satis mon
stratū e huic l. fuē filij quibꝰ cū
assisset danai fr̄is seu filias m ux
ores ab esse danai ussu extisi sunt
omes nupciarū nocte ꝓter lynceū
ut/ ꝓdim9 e. De lynceo ꝙ. l. filio
egysti uno q̄ genuit abbate de sua

Lynceus que lynū et/ sacra
appellat/ ouidꝰ filiꝰ fuit egysti
et somo. ꝙ. l. fribꝰ mia ypmestre
quigies euasit a morte hic ut placet

aliquibus damao putuo pulso ꝑ eo regnauit apud argos. Alii vo dicit eo occiso Sed qualitercūq; fuerit ut eusebius ondit in libro temꝑ ꝑ ꝑ damaus ānis. l. regnasset lynceus ade successit in regno cuiꝰ regnasset ānis xxli. Abante e Iasio et acrisie filius dūct die clausit. De abante qui filio lynceo qui genuit ꝓnuo

ABas ut asserit barlaam filius fuit lynceo eo ꝓnuncius quis iudex esto quis dicat cū belo ꝓsto filio fuisse. Hic autē bellicosus homo et accerrimꝰ ingenium fuit lynceus qꝫ ꝓ successit in regno ānis qꝫ. xxvm ut die eusebiꝰ ꝓpauit argiuus e mortuus est.

De ꝓeto filio abātis qui genuit meran et sorores

PRetus seu ꝓetus ut lactā cio placet e Acrisio filius fuit Abantis argiuoꝝ Regis huic vt fere omnes asserūt quido fuit stenobee. Homerꝰ aut die Antiope eo qua tres sustulit filias que cū adulte ideo ꝑ formosissime esset elate cepiū Iunonis ītrates sepultura Iunonis dehonestauit ꝑ obre turbata Iuno illis furore īmisit talem vt se nudas arbitrarent et aratra timentes silvas optarēt et aratra timentes silvas optarēt ut ait virgilius Pretides īplerūt falsis mugitibus agros Quidꝰ alia refert ī fame cam dicēs has in ea īsula se vacuas creditas eo ꝙ fictos deos arma tas hercules ꝓstrauisset offensu. Sed quacūq; ea fem sic egressa tulit ifortuna Pretus ꝓpo suit ꝑ regni ptē e qua eo eas nollet in quibꝰ ei qui illas ī ꝓstina mente revocasset Cuius ꝓmi cupiditate tractus melampus melhaonis filiꝰ curandas assūpsit e ut aut mtr amicꝰ in libo architecture eas aput clytum in archadie ciuitate diuersse ibi em spelūca e eo qua ꝓfluit aqua eo qua si quis bibeit fit absten nij e ob id aquā ea in lapide eo ꝙ gramia greci carnibus stiptu e e restificas aqua no esse ydonea ad lauandū e metabꝰ minicaui ibi aut ꝓcius sacris eas purga uit e ꝓstine restituit mentī e sic regni ptē quingui mꝰ eo secutus est. Proetus aut filiꝰ eusebii ānis xvm. regnauit ei qꝫ successit acrisius fine. Hinc ego filias si medelam melampodis atq; nunc fuisse vlē ꝑ dicit mlieres auidas arbitror et potate no nūq; se ꝓi regi ꝓsere ausas ꝙ obre Iunonis iram. v. regnatas ꝓis mercede e castigare in ꝓte altera nisi gante Iuno nulie bucter in furia vesanas et suas e fugo subditas clamitabant Qđ cū forsan se plus ꝙ fingisset Repatrio ī fortuno Proetus eas tradidit myelā ꝓdi ciuitati qui cū eas a q̄ ꝑdita ꝓtexisset hostes mētē e furor abiit assuetus. De metra me puri filia

QUem dic leonicꝰ filia fuit ꝓeti e anthie filie amphianeste que ei venaticoꝝ dedita dyanam ꝑ nemora sequitur a Ioue visa atq; dilecta est e ab eo dyane suspecta ymaginē vitiata. Que tande cū ob pudorem patrati sceleris e timēs ne ire decipetur vocanti ea dyane ob sequi noluit hanc dic pruleꝰ sue nepte fuisse filia sicut et reliq et ꝑ sustepta sanctate obscuratā dyane demisse. Qua sic cōe de de leonicꝰ monenti ꝑ poetas sepe credulos dlis in ea qua dissuadet deduxisse ꝑ mare a qua dū vere ho alienlapsos releuaꝝ conat decepti semel e cia timentes ac credulitas oblata aspuentes salute in morte ꝓpria dilabuntur

De acrisio lynceo filio qui genuit danam matrem perſei

ACrisius abantis fuit filius ut dic lactanciꝰ ait ut eusebius in libro tpis scribit ꝓeto fri successit in regno hic ut de lactanciꝰ asserit nec ab hadistrepat. Sexus vnica habet filia dane in vnis hanc se manu cuius qui ex filia nasciturum mortuum. Quod ad effugiendū fnm data morte filia in quadā turri se posuit ꝙuam ꝙ iussit

ne quis hō ad rā possit accedꝫ
Contigit/ ut/ audita fezmesi
tatis
Iupit' qui ei ad rā
ne videt/ versus m
eo tegulas igremiu
pmisit/ esse pgnā
Qd egre ferens &
capi iussit/ & m arcu
in mari prci. Qd
esset/ m litus usq;
arca delata est/ et
tā capta/ m qua
dane et/ perseu filiu
fudat/ ea ad pylum
tulit/ qui ei gen' eius cognō
uisset & pdam illā libenter sibi
iugio copulauit/ filiꝫ aut eius
eu pseus nomine erat/ ei equo
uisset/ & gorgonis caput/ absciss
set/ m argos veneris dei assiū
transmutauit/ m sapiū Que qui
de pmutatō hui erisebui sonat/
pl' ai regnasset occisus apud
argos ams. xxxx. a perseo ne
pote suo nō ignōte tamē occisus
est/ & m lapide .i. mfugibilitatē
petua fuit versus. Quod aut
siccomis sicuī & nfra vbi de dane
declarabitur. De dane acrisij fi
lia
Danos crisij filia ut/ supꝰ
dei dem & m mare proj
nās a pticre dimissa ei m apuli
am ipulsa venisset/ pylano re
gi apulo nupsit/ et/ m ad rutilas
ab re & exstructa ibidē ardea ci
uitate dnm pylano pepit Da
ne pd supza dimissa est/ Jouē
grēdu & auro pudicicia virgie
pmissa & ianuā clam tertiū af
fendisse & cōi se m thalamū
virgis dimisisse dic tamē thyo
deuꝫ ꝑ ei Dānes amarcu-
a Jouē & ob timorē pcis scadꝫ
Petrus fere dēpmandū carceri
posset/ euad & fugā arripe ac
culte ei Jouē auro grubitum
nicata est/ & pata nauī ei hijs
quas potuit deferre diuicijs
fugā arripuit/ pregnās ex
Jouē De Jasio lincei filio qui ge
nuit/ atlantē amphionē et/
thalaomen

Huic ut theodoncus placet/ Jasi
us iste Abantis filiꝰ de quo m
si ꝙ se pissime meter' argiuos regeꝝ
nume'atus est/ et/ ꝙ quos de habuit/
filios nil legi De delaneta filia Jasij
et/ mire pthenopei
Athlanta ut/ dicit/ lactanay et/
theodoncus junior fuit/ filiꝫ
Jasij Que ei speciosa virgo et siene
cet/ dyane ad apru calidonii pmie
dū Vna ei cetā achaie nobilitate
Juuenū a me leay ego vexatiꝰ venit/
et/ m venatōe pma apru sagitta
pcussit/ et/ ob sua fezmositate a me
leagro dilā occisa belua ab eo eius
de honozai capite mersit et quo
ei eius m amicicia venit/ & aplexo
us ipius passa parthenopeu pepit/
De amphione Jasij filio qui ge' clonm
Amphion alter ab illo qui thebas
eduxit/ muro filiꝫ fuit/ Jasij &
regnauit/ ut/ dicit/ leonay m ozco
meno mmo et/ m pylo Nestoy al'a
gius eius vnica fuit/ filia clozis
De clozi filia amphionis et/ neleo
Clozis ut sup dm & filia uxor
fuit/ Jasij amphyonis et/ ut/ m
adyssea testat homerꝰ neleo nupsit
cui pepit et/ alios plures filios
De thalaone Jasij filio qui genuit/
eurydicē flegeum et/ adrastū
Thalaon die prudus filius fuit Ja
sij & apud argos regnauit Od
quide Judicio meo sane mtelligēdū
est. Dū hmōi homines reges appel
lant/ nedū. Nā ei m athalanto re
gnō nō ꝓpiant' cōstimandū est/ eos
de stirpe regia fuisse et aliqua reg
ni pticula tenuisse & appella
tos Reges magis dcos scilicet ꝙ
ob possessiō a talibꝰ Regnū ēpo qui
bꝰ thalaone huic & amphioni et/
Jasiō puto De eurydico thalaonis fi
lia et/ amphoaro comige
Eurydices ut/ asserit/ theodoncꝫ
fuit/ filia Thalaonis & amphya
no nata uxor quaꝫ cui pepit am
phyloci & alcmonē Cui ꝙ adrastus
pollinices gnōs sui cum aduersus
ethimocles et thebanos suscepisset
bellū ꝙ pararet/ videsset/ ꝙ amphya
raus oraculi mōsō se no redituꝝ
si iret m bellū lacrimabilē pecit/ vxoi
ꝙ sue tm suas putaret' latrocias et
ei ab adrasto alijs ꝙ queꝝ ne ꝙ pret-
vsq; gessit/ ut/ vidit eurydices largie
comige pollinices monile quondam

a vulcano dnatu azmon ḡnuḡ Ca
dmi illud ꝑ desiderauit/ dicit ꝑ ar-
gie si mo[n]le illud illi ꝯcedat/ se on
sura amphyaraũ sic stru[n]i est ꝑ
obʒe m bellã videns Amphyaraus
a tra absorbtus ē/ Eurydices aũt/
postea ab almeone filio cũ videns
amphyaraus vindictã sue mortis
ꝓmeruerat accusa ē/ est De flegeo filio
thalaomis

Flegeus ut/ dic theodonci filius
fuit/ thalaomis ē/ iuuenis moꝛtẽ
nil memoratu dignũ reliquit de ad
rasto rege filio thalaomis ꝙ genuit/
deyphilem et argiam

Adrastus rex argiꝛoꝝ ut/ ait/ lac
tancij fuit/ filius thalaomis et/
eurinomes cui cũ duæ essent/ filie
deyphiles ē argia audisset ꝑ ab ora
culo se nuptu daturũ altera d̃ꝛo
altera leoni/ circa futurũ ifortunio
filiarũ affligebat/ et/ ecce casu fem
e ut/ pollinices thebanus ꝛp ꝙdam
zeul in tepestate nocte ardue appellãt
nubes ꝑ fugies Regiũ subintrauit et
pretiũ/ nec mora ē Tydeus ob hoi
adiũ. Calidonia fugies. ibidẽ deuẽi
et ē in certame post uictoꝛiã hospi
tij cũ cõsurgeret ꝑ obʒe patrius Rex
adrastus feruoꝛ ad eos defendit ē
uerbis ē auctꝛ sua iuuenes/ uias quo
fuit/ cõsꝑ deduxit/ in regia. Et cũ
vidisset/ alteru pelle leonis tectu
pollinicẽ. s. ꝙd Regij iuuenes in sig
ne illud in testimoniũ ueteris thebani
herculis fecerint/ et alteru aute apru
ꝙd ob ocasiõ a meleagro patruo appo
ni deaus ꝙlus ea tectus meditaret/ nisi
ambiguitate intellecta cognouit/ hos
sibi ḡuos ee transmissos Quos ꝓfi
nouit/ affinitate gentius Tydeo dey
philem et/ pollinicẽ argiã dedit uxo
res/ Et cũ ea ꝓmissa Regnũ ab eth
ecle pollinice no restituet/ gtractus ui
ribus aduersus thebanos bella mouit/
ꝑ ea tam duces omes sui mortẽ occu
buissent/ accidisset ꝙ mutuis vulne
ribus pollinices/ et/ ethucles ipe in
fugã uersi reperiũt/ Argos/ nec quis
illi fuit finis quem De deyphile ad
rasti regis filia Et tydei comuge.

Deyphiles ut/ dic Stacij filia fuit
adrasti Regis ē cõiuge tydei caludoni
ci peperit Diomedem. De argia adrasti
regis filia. Et comuge polliciẽ

Argia sedm Stacium adrasti Regis
fuit/ filia et/ pollinicis ꝙpe q
ea ille pepisset. Thessandru audisse
ꝙ ea a fine accusa/ ab augo thebis re
means ut/ ꝙtremas lacrimas ē offi
cũ funerale adiuuet uiri ꝑpend[e]t
ea ꝙd facit/ aduersus Jmperia Creon
tis cũ antigona pollinicis sororẽ
iussu creontis accusa est.
Ex beli ꝑsta filio Quo ge
filias et/ filios quoꝝ ꝑ
pollucis/ 3o aliꝑ. x.
europa. Septi cadmus
lapdicus
t explicatus successũ
nay et egysti filij beli ꝑsta
uiore plen agenoꝛis
meri Regis cuius de be
lo denicus die et pu
cundus est/ Et/ esto
t ꝓ hic agenoꝛ fuit/
beli filij. Qui cũm ꝙq dicat/ cũ be
li fuisse filiũ ꝑ rex egyptoꝝ ꝙ primo
phenicis amici ꝑ huius agenoꝛis age
nore/ ex nuciupatu cuius agenoꝛis
primũ nomẽ apud assyꝛios regnãte
cũ ingenti multitudie peste exacto
patrias sedes quas circa egyptum mari
meridionales egyptoꝝ habẽt/ li
quisse et/ dure pegrinacois ꝓlo
in lytus syriacũ deuenisse nauibus
ē illuc pulsus ueteribus incolis
occupasse ibiq regnasse sibi ꝙ beli
filiũ successoꝛe lequisse quę huius a
genoꝛis ꝓcem uelut/ Alys Jo nepo
tẽ Ex phenice filio/ Europubus ꝙ
hendi pot/ a solitudie nois/ ē forsan
tyrus ꝯtra ea ꝯtꝛe ut qui beli ꝙ
nica filij fuit/ creditus sit beli ē
egyptiaci. Sed ex quoꝝ ꝑ belo nato
belo sit/ meus meth est hic theo
donci ē pauli opione sequi ea de
superiꝝ no satis ētus a ꝑat auc
toꝛ/ hinc ꝙ. dicit ex egypto in ly
cias syriũ abisse/ ē phenicibus i
ꝑsse ē amplissima accepi gloꝛia ꝓle
clarusse/ De taygeta ꝓma agenoꝛ
nis filia

Taygeta dicit deus Cretensis
agenoꝛis fuisse filia ea ꝙ Jou
placuisse ē in eius venisse gaudẽti
et/ ea ꝙ ꝑpetisset lacedemone ꝓpe
se/ dato fuit ꝙ ea ex se nepo
tẽ diceꝛet/ De polidoꝛo 2o a genoꝛe
filio

Polidoꝛus ut testat lac tancius filio
ta nay filij fuit agenoꝛis de
quo ꝑter medi nomẽ nil puto es
se theodonci de isto leuem faciat
mentionẽ ꝙ longe antiquoꝛe isto
a genoꝛe illa dicat/ De alice 3o age
noꝛis filio qui genuit/ lapsacũ ꝓg
matione et/ pyredem

Alice ꝙ lactancius filius fuit
agenoꝛis hinc dicit theodon
ci thoracem aereũ ingenij ē robusti

corpoꝛis fuisse ⁊ eã supiadꝫ sibi sꝛp
net ⁊ de successione regni acꝛd despe
ret vilipenso supioꝛis iugo puꝛe
cupiaꝫ supta sede haud longe a
suis sibi ecꝛupauit ⁊ regione a suo
noie Ciliciam nuncupauit Vbiq; du
os filios suppstites Peperit lamp
sacum. s. ⁊ pigmaleonem. Sũt qui
dant pꝛiorã hanc a Cadmo acce
pisse. a pꝛe eadꝫ postea a clice pos
sessam; Cadmo no redeũte Delamp
sacho aliaꝫ filio

Lampsacum dicꝫ Theodontaꝫ et
post eũ paulꝰ filiꝰ fuit Ciliciꝫ eadꝫ
successit in regno nec ꝙ ad aliud
ulteꝛius tꝫmtꝫ — De primo pigma
lione aliaꝫ filio et cypꝛioꝝ rege
qui genuit pephum

Pigmalion ut dicit Theodontaꝫ
fuit filiꝰ Ciliciꝫ de quo refꝫ
ut cũ iuuenis esset et gliã maioꝝ suoꝝ
ut quos ad ardua usq; penetꝛasse
et affiꝛmãt letus ⁊ ostentuosꝰ audie
ret festinatꝫ- collã eburneã manu
⁊ inocentis ⁊ phenicibus classe⁊
patꝛia in cypꝛo tua seꝛenissime Re
gi tꝫ insuꝛgit ⁊ patꝛi ⁊ inde uetꝛũ sy
ꝛum qui ibide agenoꝛ uetustissimi
uiꝛibus ⁊ antiquis pulsi sedibus
cõfugiẽs ⁊ pudice ⁊ ostꝛupauit eam
atq; tenuit insulã et regnauit in
ea. Eame ꝑ eãdã testatꝫ- oudus
in maioꝝ uolumine cui ibi stelestissi
mus ꝑsset mulieres ⁊ odio libidi
obsequentes uicio offensus uetꝛe
celibe ducẽ disposuerat Attame
ꝑ nulebat ingenio ⁊ artificiosas
inuet manus fingere pꝛete cui sibi
⁊ candidissio ebꝛe fœminea sculpsisse
uiꝛgines atq; uenꝛi desideꝛatꝫ sua
limamentis atq; decoꝛe aues ꝙmp
isse ꝑ oia sꝛi qua cũ ingeniosus ho
mo ⁊ artifex inuasisset- sua et re
nustꝛate ymagine ꝙmediaret in di
cubiculo aq; medio ⁊ feruoꝛe magio
cupiebat eã ⁊ fœminã ocultꝫ
Venꝛe en tẽpestate celebeꝛꝫma
insule dea ꝙ adiuuet ut suoꝝ fa
ciat amoꝛẽ sensibile effigiẽ cui ne
ꝙs fœmina poꝛꝛo sua est cui ꝑpꝛe
filiũ. Qd audiens pigmalion grau
uꝛsus ⁊ concubitu ⁊ uestigio gra
uida sua est cui ꝑpꝛe filiũ quem
pephũ ipe postea nocauit cui si
bi moꝛienti reliquit heꝛedem. Nec
quid sibi eburnea uelut ymago in
genio ꝙq; pꝛetio ꝙ uiri artifex
subueseꝛa uidendũ ⁊ arbitꝛoꝝ eñ ut
pigmaleo in suspecta puellaꝝ etate
uirginũ pudicicia det ei sibi uirgi
nalẽ elegisse etate suspicione cariẽte
candoꝛe atq; mollicie ebuꝛi simile quã
ei suus aptã fecisset moꝛibꝰ ꝙcreuit
ante etatẽ puellule ꝓcupiscentia eum
cepitq; desideꝛare atq; ꝙcipere ꝓbꝰ
ut ato effectu- matꝛi uero ꝙ sua tem
ꝑe fœa in uoti deuenit/ sunt de pupho
pigmaleonis filio qui genuit cynaꝝ

Paphus ut dicit Theodontaꝫ filiꝰ
fuit pigmaleonis ꝓbus- nec
mirũ Qui cũ pigmaleonis successis
in regno Cypꝛi insulã pephũ ⁊
suo noie nuncupauit/ paulꝰ aut de
pephe ꝓdidit ab eo tꝫ structũ ⁊ de
suo noie nominatꝫ. Quod quide ueneꝛi
sacꝛũ ee uoluit/ structo in eodẽ
illi ⁊ploꝛe aꝛa cui thure solo duo sa
cꝛificantꝫ est. De cynaꝛa filio pephi
qui genuit mꝛrã et ex eade adonẽ

Cynaꝛa filiꝰ fuit pephi puer on
dit oudꝰ du dicit edicit hac
alle qui sine pꝛole fuisset Inꝛ felices
cynaꝛas potuisset hic Est aut hic
alter- ab illo cynaꝛa qui assyꝛioꝝ
Rex dicit in lapide uersus flendo
infoꝛtuna filioꝝ. Ex hac aute Cy
naꝛa cypꝛio ꝑter stelus unicꝰ no he
ꝛeꝛ Na ut ipse ꝛecitat/ Quidꝫ hanc
ex ꝙiuge filia fuit/ noie assyꝛia que
cũ foꝛmosa esset/ ac etiã matꝛis
uio ꝑter- debitũ ꝓcem amauit et
nutꝛicis sue ope/ du inter aq sacꝛa
ceꝛeiõ celebꝛat/ in quibꝰ optebat ꝑ
noue dies a ꝙtactu uiꝛ abstinẽ/ ꝙq
iacubitu ꝓtecta est/ in quo ꝓcreatꝰ
effigiẽ illi adon filiꝰ natus est. De
mꝛrha filia cynaꝛe et matꝛe adonis

Quem ue sup patet/ Cynaꝛe Re
gis filia dee fuisse Oudius
⁊ ea eo nephario uoto adamasset amoꝛ
ope nutꝛicis sue aq meꝛgnaꝛi huꝰ
⁊ iacubitu. Fulgẽtaq; tamen die ea
ea Cynaꝛa postq; illud ebꝛi effecisset
hausse iacubitu Que ꝙ nephario am
iacubitu ꝓcreatꝰ sed ea ille uellet
noscꝛe Cynaꝛa nouisset/ ꝙ filia do
loꝛe patꝛis/ ea secutus ocreꝛ uolut
Quã dicit ea in sabeos fugisse
ad quos usq; secutꝰ Cynaꝛas/ ea illa
gladio ꝑcussisset ex uulnꝛe ꝙcepit
filiũ ecꝛupisse. Oudius tamen die
ea misacꝛe deoꝝ apud sabeos in ar
boꝛe sue noie uersatꝫ/ ⁊ ealoꝛe solis

apto cortice filiu emisisse que nym
phe liquoribꝫ vnge matrimꝰ figmẽ
to huic arbitrꝫ cum dedisse nomen
arborẽ/ que apud sabeos vocat. ayri
am guttas emittens solis pcussa radi
is/ ex quibꝰ pigmẽtu efficit. ꝑ a
don vocant/ ꝙ lẽte suaue sonat/ ꝙ
eni suauissi odoꝛ/ et ut videt. velle pe
tronꝰ arbitꝛ. pluꝛimu libidinis ofe
rens/ a deo ut asserat/ se ad libidis
ẽrementu nunq̃ potasse paulu
deꝛ fulgẽtiꝰ ut ꝛ plurib⁹ longe al
ios fereꝛ/ Circa hꝰ dꝛ ayri arbo
rẽ in india esse et/ solis calorib⁹
remad. et q̃ solem prem̃ omne terꝛ
cebant/ io prem̃ nimiꝛ amassed dicit/
et ad sol feruidꝰ illa calefacꝛet/ ea re
gentes omnis corpꝰ emittẽ/ et sic a
pte vulnerata adonis et suauitate adꝫ
emisse

De adone filio et nepote Cynarꝫ

Adon Cynaꝛ Regis ama fuit et mi
re sorores fuit/ filiꝰ ut longo cur
rit ordine ꝛ maiꝛi volue testatur. Quidꝫ
De quo tale ipe idꝛ refert/ fabula de
cui ꝙ ad feminosissimꝫ euasisset/ puer
ilis a venere casu pcussa a filio cupi
dinis/ ex ꝙ dꝛ illu magna delectatꝛ
sua p silua sequẽt. et nemoꝛa cuncta ꝙ
uidet. aplꝛoꝛibus sepius ex monuit
ut sibi p armatis belua caueat et
se pretiu meritoꝛ deꝛ. Quadri
male vbꝛ venereꝰ memoꝛ ꝙ aper
rimis ab eo arcessitus est/ Que venus
fleuit/ amad et ꝙ flore guttis/ pur
pureis. Hec figmenta aperobus
in libro satu-nalioꝝ conatꝰ cuncta
mirabili tacẽ/ dicẽs adonẽ s de esse
quo nil pulchriꝰ/ et cui tẽ pre
cia ꝙ ꝛ hetam̃ supꝫ. s. hemisperiu
venere et cuꝰ ꝙ in superiꝰ est hemis
pio a physicis ꝓpria appellata sit
et/ sic apud assyrios et phenices/
quos primos et veneris et adonis fu
isse ꝛ libro ingeniose tuc venꝫ cui adonẽ
a se dilectu delectantiu. cui circa su
pꝫ hemisperiu sol amplioꝝ cursu
flectitur ambitu/ et inde oꝛtus maioꝝ
sit/ et flores frondes et fructus co
pte cito producat/ ac vero breuiꝰ
citoꝰ deducat/ cumulose/ De ętate
maioꝝ apud assyꝛios hemisperiu
agit. et sic antiquꝫ et hyemes imbri
bus assiduis cito deꝛe suo fluctu
luteꝰ faciat/ quo aper qui hyspi
dis al. et delectꝫ et sic ab apro. i.
ab ea tpte qualitate qua delectꝫ
aper adon. i. sol terre veneꝛis fabla
tus videꝫ. et inde ꝙ luctuosa essi
at. Qd aut sic adonis tumulatꝰ
in florem/ ob id fit adonis tumulatꝰ
tu puto ut/ mꝛ deoꝝ breuitatꝰ on
dꝛ. manet quide purpureꝰ et seꝰ
languens pallens et mestus essi
cat et mꝛ humanitas manet. i. pue
ritia tpꝛe floꝛens. i. splendida est/
seꝰ aute senectutis ceu pallens
et in tenebꝛas mortis ruinꝫ Sene
quidꝫ affert/ senescat/ vel macrobꝰ
hystoria tamen ꝙ videꝫ. senectꝰ et tul
lius testatꝰ ubi de naturis deoꝝ ve
nerem fuisse syriã. Cyprioꝝ gentiu
mulieres quã astarten vocauꝰ syri
adon nupsisse et ut dicit/ lac
tantiꝰ in libꝰ Xenax pistutecnus in
sacra hystoria genitetus/ hanc nuꝑ
cã instituisse ante et stupru
mulieribꝰ suasisse et ut vulgato
corpe questu faceꝛet/ et hꝰ io dꝛ
impassi ne sola pter alias mulie
res impudice et virorꝰ appetẽs
videꝫ ter. Ego quo constitutꝰ est
et/ longius ꝓcreatu tpꝛibꝰ et/
feminꝰ de ꝓstitutꝰ filiam ex adone
ret/ antiqꝫ eas iudicet et/ vir ꝛ i
libro de ciuitate dei testatur.
Augustinꝰ et Justinꝰ in epitoma
pompei trogi vbi dicunt hoc ex
gines in littore Cypꝛio que in ꝑ
tu venerant/ nupsisse deiosdem
fiunt/ quide adon Rex cypꝛi et vene
ris nuncupꝫ/ quã ego ex seu ab a
pro seu ab alio nece veneꝛis sub
tractꝰ reor. ꝙ ꝑ luctu et lacry
marꝫ Vetꝰ ꝑ annuer sacro clamꝫ
ꝙ fuerunt/ adonis interitu flere
Quos in suis vestibꝰ increpat
ysaias

De pmode alias filio

Plinius ex plurꝫ assertꝫ in lib⁹
naturalis hystoꝛie filiꝰ fuit Cilicis
ex quo et si nil aliud hemanꝫ exde
plinio teste saltꝫ hemines aide pmo
gnite et Cilice ꝓcreasse

De phenice m agenoꝛis filio qui genuit philistem et bellum

Phenex ut dicit/ Japheti septi
mus fuit/ a genesi huc dꝛ
eusebius in libro hystoꝛie regna
te argis Danaꝰ vnacꝫ cadmo fra
a thebis egyptis venisse in syriã
et apud Cyriã et Cydnum impressi
ꝙ quide fluuiꝰ potuit/ circa a
ne nudi in dꝛ. xlvi. poste pau
lulu aut dꝛ cui anno primo lyncei
Regis bithinia y dixisse que primꝰ
mirandina vocabatur ꝙ fuit

ano mundi .xj°. dcc. lxxxvj. huius
tame aductu in syria no quemt
ad deos superbi de agenore a theo
donco & exul ab oudro depte put
qui videt velle agenore venisse
no phenicem ad cadmu missum
ad inquirendu eutropiu ab agenio
re no a phenice destitut sed hus
ego varietates vltro gaudere
volentib⁹ iniqua et de phenice .q.d
ignorem .p sequar huc aut artifico
su fuisse horum ondet eusebius
ad .p. pmu quasi de lris seu litis
caractes phenicib⁹ dedit dem
ad scribendu eas fuisse usse ve
mencia vide et color ille phenice
us deus & exul ab iudea tcha qui
postea mutatis lra & punica ap
pellatus De phylestene filio phe
nice qui genuit sicen

Phylestenem dicut theodontij
filiu fuisse phenices Qui cu
esset hercules sacerdos qui pfessis
a phenicib⁹ colebat & phenice pre
mortuo belo fratri natu maiore
regnare voluit relicto sycheo filio
sacerdocio et copiaq; ptis suptuo na
ues ostendit & post multos casus
cu hercules voluptuos cursu sigressit
ibidem in lucore ostiam sedes as
sumpsit ppetuas q dicta ciuitate
qua gades vocant sun et ne sac
docio abdicasse videat tus dio tem
plu ibidem ostituit hercule et sac
dotia ritu tyrio instituit De ar
gantho phlestei filio & didone viro

Argantes fuit theodontij filius
filiue phylestenis ab cuius pre
sacerdocio derelicti & ut supi
dixi .q.d a rege .x. anis honor
huic dato fruig Syrtes barbarum
esto cu virgilio sycheu sp nocet et
iustinus insiep dicit uocat acerbas hic
autem seu relictus seu aliunde assitus
thesaurus ut theodontius placet
& reliquus copiosus fcds & plu
ma belus mortuo elyssa fratre eq
accepit vpote que postea dydo
docta & qua proprie dilexit vir
gilius pigmalion beli filiq pri succes
sit in regno anni duodus eq dese
ratus diuicijs clam illi tetendit
insidias et nocitu nequit nequit De belo
phenices filio qui genuit pigmalio
nem dydonem & amaz

Belus qui et metus hui seruus
appellatus & vetus theodontij

filiq fuit phenicas vir bello et
armis in signis a deo ut cyprios
letus phenicia pyratica infestantes
subiugat .q.d vir filiq in ppria dido
nis pfectione tangit dicens Exercitu
tm belus equina vastabat cyprum &
victor victrice tenebat De pigmalio
ne filio beli

Pigmalion ut theodontio placz
filiq fuit beli Regis tyri & pze
moriente ut aut iustinq vna cu sorore
ruby tyrijs delicty &. Cui adhuc
puero ppluis pr nu tradidit regnu
hic deo amabilissimq & cu mu ad deu
ab iperi patruelus sui nuc cesset
illu dolo retinuit hoc solu stelus
ego rege esto nobis relinquit antiq
tus De dydone filia beli & iuuge

Dydo sapuis matrona Syrtey
lus predicte deus ut virgilio
placet beli Regis fuit filia hac nisig
nis femine virginu tyri belo mortuo
acerbe seu syceu te vel syceu hercules
sacerdoti .x. anis iuuge .q. ab ama
rica a pigmalione cessit & her
aute pl longa seu nic dicta in sepp
nes a viro primu sepulto vnicu
deo pluribus ex tyris quibus stetit
pigmalionis exosa cla in sua suam
tractus sceptro naubus fuga cepit
thesaurib⁹ secu delatis & cu in lucus
deuenisset assumit ut placet erat
tytoli nyse apertento ab incolis suade
tib⁹ ut ibidem sedem sumeret tm lucre
cupidi possit tauri cutis occupari
illud .q. in curtu redacta & frusta
quas in occupant pluxime et oppi
dum thesaurus eisdem adiutus ciuitate
opposuit quia postea vocatu cu tenguz
arce u eq a tauri cutis .q.d sic voca
tat bursam nic cepunt Ad hec aiunt
fuisse eneam profugu in te presentiu
pulsu & hospitio thoro & sustepte
ab eo virgilio placet eiusdem de
te a se enee ob adtus in pacem ami
ciciam iustinus & hystoriographi re
tulere alii sentiunt Dicit enim iustinus ad
a nuptiarum Rege sub belli denuncia
cone a principib⁹ Cartagenensib⁹ pos
tulata in iuuge .q.d cu ipa resistere
& sua se ante sinu ad extrem casu p
saluare posse diffisus egre tulit
& timui petrarcut nostra que se
ad virtu pmisit iuuta Que cu re
nisset instructi agenti ergo memi
nerat Ciuitatis pte ast syceu pla
catum manes illic ostendit et cas

tantibus cunctis atq; expectantibus
quid na frūra esset/ upi educto que
dam gessīat/ cultro dxit/ aptā
ues ut/ vultus ad vnā undo sēp h
dos ineīnt/ mortem poti eligēs
p pudicīa maculare. Quod est
longe aliud e a destīptē apud vmo

De amia beli regis filio

Amina filia fuit/ beli ut/ uidetur
placa virgilio/ qui illā sepis
sime dydonis sororē appellat/ hx
dydonis fugx comes fuit/ qua ps
p nuptia vidit/ e cartagine a
iarbā rege acceptā ut/ Duduens
duc ubi de fugitiu ad buchā regē
Corise msule affugit vetusta hos
pcij gsisa jure/ Tandē senectē
p pigmalion arma adversus
ea mouet/ hāc ob alij a buchy
lucendata metrant/ mar/ e te
pestatē passa/ ubi cameren pte
tendebat/ in laurentū lucj relata
e p qd' dū eneas ia supato tur
no cū achato spectando de abu
lauit/ eo viso fugā cepit/ tandē
pstata ab enea fide sustinuit/ et/
ab eo in regia deducta est/ Cuj
ob aduētū suspecta lamina ei
tetendit/ msidiaq; veri amia a
dydone p quietē memita nocte
regna cpuit/ et/ sic sacs poē ep
ouidij verbis capi quod in mi
nuta flumē sese praceps dedit/
Sane fictor ouidij adulteiza
pardeo dicit qd' ea postea cpu
tenta/ e a pquirētibj monstret
ad vsū e illis e fluuio vocē au
disse dicēte placidi sui nymphā
minuta amnis phemptē labens
ama phemna vocor post ipm aut
ouidius dicit/ agacrubij in saturna
lionū libro apulū mēse publi
ce et/ puatim sacrificari in ut a
re e phēnate quodi lucat

De europa agenoris quita filia

Europa filia fuit/ agenoris
ut/ p ouidiū putet/ ex q
talis idat fabula qd' ea ob fa
mositatē sua sūme diligētia
a ioue e ab eodem ayrcano
nussius e cuj nupcij ut/ que e
nēt/ armētum montanū/ phx
mea in litus expellēt/ quo ea pu
ellis lud' gsuetudat Europa.
Qd' ea nēsciens/ fecisse/ sept in
candidū taurū transformans
se armētis imistuit hāc ea e
nēt/ Vnigo pulētudis e masue
tudis eius delectata illa pmo te
tare manibus cepit ac mō ergo
gstendit/ dorsi ei pulcritudinē
undis dedicēs/ dū illa territa
et/ cornibus atq; dorso intentē
sensit/ Natans in creta tīstulit/
ubi in veri reductus forma ea
oppressit/ e oppressu pregnātē fecit/
que illi postea pepit/ ut/ non
nullis placet/ ayinec redimā
tū e Serpedone ipse vo in eius
sempiterna memoria terā orbis
pte. Cujus ego eius noīe nū
cupauit. Hujus fabule signifi
tū a deo tenuū tegit corticē ut
facile possit/ apparē quod relict
nā ayenarum armēta depelle
tē in litus ego eloquētia et/ sa
gacitate alicj leuonis virgi
nē e ciuitate in litus deduce
tē intelligo seu nicatore pcta
se vocalia hispani si nauē ascen
dēt/ polliciente/ Ioue in taurū
tīsformatū virginēq; delato
re ea apud delinas atticulas
vulgatū e nauē fuisse cui edit
insigne albus taurus/ qua qua
cuq; fraude ostensa a vir-gine
illicio remigantiū oppressā e
ue deferret. In creta ubi Jou
gurgio nupta e Deu ps in eusebij
in libro cpīe asterio regi eo quo
ipe sup duos filios asserit/ p
creatos. Augustio cum placet/
hūc no asterium p ganeā appel
latū fuisse dystrepat nusquā de
cpīe huj rapme plurimum
auctores cū sint/ ut Eusebij
refert/ qui dicat/ Ioue anno
dnāi regis argmorū. xl.
europe nupcij ea q posteam.
asterio Cretensium regē in q
uge assumpsisse qui ānj est
mundi ay. dcc. xlvij. Alij
vero dicūt ea a cretensibus
rapta regnante acrisio
circa ānū mundi ay. in dcc lxx
vij. Quidā at volūt ea rap
ta Iasione athenis regnā
te ano. s. mundi ay. dcc. xl.
Quod quidē tempus magis con
uenit/ cū qui de nūcē cuīse
Europe filio legūt hujus vita
gmenij egregia ep ere a pic

tagora tarenti posita Die lunre
vbi de origine lingue latine

De cadmo agenoris by^e fi^o. Et melie Agaue Auctoricm. et ynde

QAdmus antiquorū om̄i
vulgatū fama fuit filiꝫ
agenoris/ que vna cū phenice
fre anno ānal argiuoꝝ regis
Inachi apud tyrū ē sydone lxx
nasse scribit Eusebius m lib^o
tpz̄ cū ait sicp̄ patet longe ante
ibide venerit agenor pōste pulsꝫ
a quo agenore prem̄ horū non
nulli uolūt dupisse origine Q^d
Eusebius post hec scribit ano
regni lynci xlvj. cadmū ait me
ma occupasse/ pd̄ a celice fem sicp̄
meoraumq; hec tñ ut scribit
ouidiꝫ cū rapuisset Jupit ēu
ropā ad ipius pjusiceꝫ ab age
nore pre missus ē/ hac ei m dicta
lege ne absq; ea reūtet tur- m
priam. Cm sceptro socios cū
quorū que; et ignorāt nouas
sibi ecquas sedes statuit/ et
cū haud longe a/ parnaso appli
cuisset oraculū adit ē hinc uiso
ut boue segretur- mdonetur
q; ibidem ubi cōsistet sedes assu
met/ qm̄ m destinatū sibi locū
ductus acquiret et regione
a bone uentu boeota cognomē
fūdamēti ueat. Eamq; ab an
tiquis thebis egyptie/ eo tpe
q; decessado eg aduenerat/ the
bas appellauit. Dame ut dicit
ouidiꝫ/ dū uellet sacrū q; fieꝝ
q; ex socijs quos ad missis et ut
aqua afferret nō reuerūt eos
secutꝫ q; pit a hyrpente ingenti de
uoratos. Que cū spectret audi
uit/ quā q; ipe hyrpens meffecit
eo tande animo ad se monitu sūpto
deos illi cuncti sit ac seruet et
repente horeos maximus draco
sit/ q; plui iuuce hiere spectā
te cadmo/ nr̄ ani cessauit pluī
q; quidq; tñ supstites remane
ret. Qui mira pace sese imperā
cadmo/ q; cepto opi adiutoꝝ ui
prestitꝫ Palefatus m sup scri
bit/ cū hyrpēta hausse draconē
eo dissēdisse/ q; aduersus cadme
os bellū mouisse. Sūt q̄da qui
velint/ cū sero ypocrenē fontē

sedente atq; meditante ex hy.
lrax canetores audiuisse/ ex hoc
postea ois greccia usa ē. Dic et
plin̄ m libro n̄alis hystorie die
cū apud thebas lapicadmias inue
nisse et auri metallora/ q; offla
turā dato theofrasto cū dicat
hec apud phenicen egisse verū
longe post designatū tēpꝫ Nā
q; sup̄ de eo scribit fuit/ ante cen
tū mundi m dcc. xv. hec autē
circa ānos mūdi m dccc xxx
vm. Inde dicat ouidiꝫ fuisse filiꝫ
gnatū hec mione mar- tis ē venc
ris filiā ex qua ostat- m genu
isse filias ecdē q; hermionā a bel
lano victrues ppetuale nomīe
gessisse. post hec aut/ cū plurima
ex nepotibꝫ ē filiabus euenisset/
ifortuna/ ipe cū sonoꝝ ab amphio
ne ē zeto pulsus m ytburos abiit/
et ibi mysacie deoꝝ m sp̄etes
ipe ē hermiona uersi sūt. Hyuꝫ
hystoia fabulosa aliqua hꝫ/ m
mysta quoꝝ vidē sensu sup̄ est/
Serpentē q; marti sacrū/ ego
sene horeꝫ atq; prudēte olim
armigeꝝ ē bellicosū intelligo
uerbis suis ē p̄ cōtacoibꝫ admi
scuos detrimēti/ cuiꝫ ossilio q;
ego p̄ dentes assumonicer- mo
las/ seminata dissordia est/ qui
aduersus eū spnge repulsi surrexe
rūt/ eo qua repente sceptro ad
uersū se armis in pugnā deuenū
quoꝝ prīcipes attritos ecdē ex
pulsos ibꝫ cū cadmo m gloria de
uenū. Et ex melio atq; fortissimꝫ
unū sedē ytalie. Q^d aut ipe expul
sū gnauge hyrpens effectus sit eos
designat/ deos ē longeuos pru
dentes eni hyrpentū more sūt/
senes/ et/ rerū ex pientia cauti
ē etate anosi/ et/ se cera cum ipe
leit/ et subsidia desint ictu ser
penti aut no iceduī/ pertīd de
tpz̄ tamē regni huiꝫ cada dis
cordes fuere rebus. Dic eni
eusebius m libro tpz̄ ano regni
abantis regis argiuoꝝ xxxj
qui fuit mūdi ānos m dccc
xcvij. cadmū ab amphione zze
to regno pulsū. Nec multū po
dict regnate argis acrisio cad
mū regnasse thebis cū acrisio

abanti successerit qd tm̃ ee potu
it circa ānū mūdi m-dcc lxxv.
Cui tpi q̃ fuit qd pl̃ modū idem
scribit Eusebius silicet actisio ar
gie regnante ea fuisse que de sparto
negotiantu- Quos dic palestinos q̃
cū ppetuā esset regionū aduersus
cadmū subito ostrinxisse et ppetu-re
petuos gruentes ei de tyria natos
e q̃ ep oī q̃fluxissent pte sptos vo
catos. Sz tm̃ me male gessit tpi su
pra scripta dyonisi Europe hi veni
te appiant quib magis e cure ego
aūt nil amplius repne potui de se
mele filia Cadmi

Semeles cadmi filia fuit e her
mione ut satis p̃ oūdiū patet
in maiori uolue hanc ex ioue preg
nātem cū egre ferret iuno ei in nutrica
beroen expydnea transformata
suasit ut exp̃uet. ñ̃ amaret a
ioue ut ab eo postularet ut sicut p
ut cū iunone cubet Que cū io
ue pstigias vndas iurat appulisset
ut sibi postulata ferret pcepit ut
secū p̃uet cū iunone iacet Iuppi
ter dolens e iurasset sceptro mo
re fulmine ea p̃cussit e mortua e
exp ex utero nondū pfectus infans
eductus est qui bacchus postea fuit
ffigmetū ymi ego virtute puto
hanc femineā pgnatem ut ypa so
nat fabula fulmine p̃cussā non ea
ignis. i. Iuppr aere. i. Iunoni mis
cet misi p̃ fulmē ad inferiora de
scendens De agane filia cadmi

Agaues ut satis notū est cadi
mi et hermionis fuit filia quā
cadmꝰ echioni vni stirpis exsoeis
qui illū iuuere thebas p̃me matri
monio iūxit ex quo ipa cepit et
peperit filiū qui vocatus pentheu
clati ad iuuenē Qui cū sac bacha
sset celebrantibus mi-a et sororibus e alijs ab arbꝰ infera ver-
sus accessꝰ est Dicebat leonaꝰ pen
theū hūc alistemmum fuisse et ob
id a temulenta mire e alijs arcessiū q̃
septus ebrietatem et temulentiā
dampnasset carni De auctoice filia
Autonoe cadmi et hermionis cadmi
nis fuit filia ut ait oūdiꝰ hec ar
ri fuit q̃p e ex eo peperit achēo
nem De yrene Cadmi filia

Ino eque cadmi et hermionis
ut ait oūdiꝰ filia fuit Que
cū nupsisset athamanti filio
eiꝰq; learcū et melicertē peperisset cū
ab insano p̃e learcus vidisset acrisi
bi timens e reliquos ex proprio sua
se precipitē dedit m̃ matre ex quo
autē cū marina dea leucothoen
fecim e melicertē palemonē nuncupari
neptum Credo ego loca illa fuisse
ad que nocturna cū dulcia mare dea
lenit e delatus ad solacia simulacra
cū p̃sentia detractus nouā dei pecu
ni/ nisi legit de learco e melicerte
De lapdaceo vnº agenoris filio qui

Lapdaceus ut dic genuit/ lami
thēodonaq; Iunio et fuit filio
rū oīm agenoris Que cū audisset
fugatū fratrem e amphione q̃ manu
peremptū et lycū occisū ab hercule
ab amicis solliciatus pcabꝰ ut sy
ria relicta veniret m̃ graecia cū essi
ad senū minus habilis laym ex
filijs Iunonē transmisit. Que sese
occupato regno rex deus est paul
aūt dic lapdaceū phenices fuisse
filiū seneq; thebas venisse vocatū
et ibidē regnasse alioꝰ duce laymū
filiū genuisse Layo rege thebarū lap
dacen filio qui genuit Edippum

Layus thebarū rex fuit e ut
satis p̃monstratū e lapdacen
filius. Qui seu ex pheneꝰ missus
venerit. Thebas seu ibidē natus
sit regnauit accepta Creontis thebani
filia sūpsit vxorē qua cū audisset
accepisse osuluit de futa p̃le mas
culi e m̃ Phebus habuit se nascitu
rum manu paturū. Qui volens filio
obstare periculo iussit puerile ut
q̃q; nascetur- exponet Que cū
mesta nisante fecisset exponi/ ali
tus puer- ab epatere/ dū adolescēs
prēm exquirit e ab oraculo se au
disset illū apud phocā m̃ Ventum ū
cū venisset inde prēm m̃ cognitū
sedicem Cuiū e epateroꝝ sepul
tē coadit e sic layus occubuit.

Edippo filio lay qui genuit anthigo
nā e ysmenā e ethiocle e pollinicē

Edyppus rex thebarum fuit
e lay filius e pocisse ut m̃ the
baide testatur. Staceus hūc ussu
pris ut sicp dem est a matre vtero
in siluas abiciendū fere delatū
dicit. Que cū defer-ret sui cus
tam inocue gpcientes nō abie

erūt cuꝝ mandatū

erut/ uxta mandata q̄ primo ꝓfo
rutis ei pedibꝫ p arborē vnnine al
ligat-at/ Ad vagitū cuiꝰ tractus
pastor quidā polibi thorm thoꝛū
regis eū arboꝛe abstulit/ & ad polibū
detulit. Qui eū filiꝫ cauit/ penā
affectione susceptū/ & filiꝰ loco eductū/
nō tamē adolescentē/ audisset/ q̄ se
sunt/ & eū apollinē ꝙsuluisset/ acce
pto/ se phocē prem̄ rptuꝝ et/
mictu supterit m̄ pauge. Quare
phocus/ veniēs oꝛacula cuncta fore
seu ꝙ sedicet/ dum fraudet/ foꝛe sibꝫ
layum/ cōtigit sedare tumultū m̄
cognitū interim Tandē tēp ab oꝛacu
lo iussus thebas petēs sphingē inue
nit/ q̄ salutis ꝓblematibꝫ eū
occidisset/ thebas intrauit/ ubi filiꝫ
polibi creditus/ illi vocatus mi- iugro
uicta & q̄ libēs suscepit/ mercedes
olim polibi iugeꝛ q̄ matre suscepi
cathaciu- timentes iugeꝝ & rep ethe
bꝝ feꝝ & m̄ filiorū se vocasset pe
culo nō defuturā ciuitati peste m̄
regnantes edipū ceciderat pestē m
iugeꝝ pur-gauerut- Sane dū hesi
tant/ ira nūcius venit Cozinthus
bnꝫ eū polibo moꝛtuoꝝ regnū vo
cāt. Qui dū se mīs nuptias timē
dicit/ q̄uis nō Cozinthū deuitasset
audiuit a se Qd̄ ait audisset/ pecasta
meꝛ q̄ a seruis audisset q̄ illā de
tulerat/ nūspectus eius pedibꝫ eū
in templo recognouit/ m̄ filiū Qd̄
ille audiēs & a se lapū prem̄ arrip
it/ ostendit dolā petry sibi manꝫ iue
rat m̄ oculos/ ambō erectis se ꝓtinus
dūmauit/ tenebꝝ filiꝰ vo discedēs
teb cuius spreta hyaluente veniētes
m̄ bellū/ et m̄ in mutua moꝛte vo
catur ira gladio pereunt/ nuptias do
lens ꝙ altera filiaꝝ ducere/ q̄uis
creontis impio/ m̄ cyclopie moꝛte
abiit/ Quo aūt/ mde abierit/ nichil
cognitū & Sibi tm̄ ab athenesibus
nostro quo mitto templū & sac̄ trieꝛ do
dalei o referente assciuta sunt. De
Anthigono edipi filia

Anthigona Statio teste edipi
et Iocaste fuit filia hec pri acto
& m̄ cōtra creonte pulsū diuitiis
nefanda ꝓstituit/ hinc eū ad cohibē
dos vltro lacrimas fratꝝ et offim fu
nebre noctu/ aduersus creontis im

pii venisset/ ibiq̄ aliquā pollinices
iugeꝝ ꝓpulisset/ cremarēq̄ atq̄ cadā
uera sepulturā arcta & De ysseme
ne filia edipi

Ysemenes edipi fuit/ filia ut/ asse
runt Statius/ De qua nil hꝫ nisi
q̄d cuida ethy iuuenū Cui reo desp
sata fuerat Qui ante nuptias a ty
deo occisus est De ethwocle edipi fil

Ethwocles edipi filiꝰ et/ pecaste
spretā pris hyaluente hinc eū pol
linice fit de regnis regni sub hac
lege q̄uis dia/ ut/ vicissim singulis an
nis alter⁹ iterū q̄ule regnaret/ repe
rito a pollinice p tydeū amicū regnā
do solū suare legē voluit/ & insidias
insidias tydeo legato ꝓfuit Qui obsē
septe regis obsidione passus est et
demū mduxit eū sic venies/ ab eo
inuictus/ illā cultro trucidat & sic
mictus cecid̄ vulneribus/ nec ei fu
de ignes cremantes cadauera fuere
q̄uis De pollinice filio edipi iugeꝝ

Pollinicem edipi mīt/ thessandꝝ
fuisse filiū & pecaste notissimū
est/ hic eū fre vt/ ꝙuis sup̄ mota de
regnis pacta/ primꝰ ea & q̄uis ten
dens/ agentibꝫ ymbribꝫ & vento nacte
argos mētuit/ & eū sub regia pueni
quesset/ aduenientē tydeo q̄uis
priam fugientē/ & mente eo sub pos
ea/ aduersus eū surrexit/ m̄ ipsa vt/
sup̄ dem est/ & ab adrasto rege pacifi
et m̄ regna deducti fuit/ & eq̄ ceu m̄
gnum fr̄. Tenetu aut tpus eū tydeq
sub legacois nōe pro pollinice eth
ocli regnū postulasset/ frustra et ꝙ
contra ius gentiū m̄ moꝛte insidiaꝝ
ab ethyocle sibi ꝓtinus ꝓpositaꝝ/ cōtiū
& nato ira ep argia [illegible] puella
filio/ ut adrastus
principibus ad
nos iret/ m̄ bel
sorpto amplius
letali vulnē ictꝰ
mones moꝛtibꝫ p
actū & ut/ m̄ fra
miret fres/ m̄ qua
pollinices/ clam
& & sic ab vtroq
Quoꝝ ea efficax
fuit/ vt/ ecia eius m
ꝓsecutꝰ ait/ nā eius m
argia pollinicis iugeꝝ &
& sepa positus/ nō ꝓmo igne
sus & ꝙ diuisē sunt/ flāme/ a deo vt
liquido apparet/ cadauera recusare

vno cede ꝙ ignē ꝑdam de thessandro pollimeo filio

Thessander pollimeus fuit filius Eoargia. Statio teste Qui cū robustus cuasisset iuuenē mē pedē cetos ad troianū expadia mut ai gie as/ et ut aut vigilius vnq fuit q ill qui cū vlixe lignē equū intuit Quid tande ꝙ ō fecit no ꝑz de stata

tem.o filio primi Jouis

Cetha ut plinio placet videt̄ in lib.o de hystoria nali Jouis fuit filius de quo nil aliud legim⁹ ꝑter ꝙ ꝓ ue assert plinius Cū s. ai ti sagittā ꝙ reptorem primū fuisse que longe anteq̄ sacre testantū lie Ex quib⁹ sumit lameth sagittā cū exstisse

Genealogie deoꝝ gētiliū liber ⁊ ⁹ explic.

Superat de stirpe etheus celig que ut sequenti libro dat et mi cui refuare sacmus visū e explicare

Genealogie deoꝝ gētiliū sedm rōnem Boccacii de Certaldo lib⁹ m⁹.

Incipit feliciter

In arbore autem signata desup ponitur in radice Celus Etheus et duci filij et in eius ramis e frondib⁹ ps sue posteritatis ondit̄ fuerūt em celio filij ꝙtuor Quoꝝ prima fuit Ops sdā Thetis magna ter.a Ceres prima Quartus vulcanus ꝙ quintus apet Tytanus ter⁹ sexta ven⁹ magna septima ven⁹ sdā octauus Ceꝓ ius nonus Tytanus decim⁹ Jupiter sedē vndecim⁹ Ortanus Duodecim⁹ Saturnus Exstitē duodecim ꝙuant.⁹ m⁹ or de quib⁹ nulla in pnti libro tēo mentio fit s. Tytanus de quo scribet̄ in quarto et sup sedē stribet in quito et quo stribet in sexto et eius de ortio in Octauio et bris prohemium

ti michi ꝙ quo ar rorus vetustus sa ere it aspecta sto ru et si quidē ea fie nexo Numen⁹ plus auctoritatis michi placuisse sanc aver poeto nituit Quid labore nia ledis Vtin quiete illis po teas placuisse fuit olim michi que tibi nūc cura e theologie mea. s. poetarū claussit vulgo est reserare

ꝙ dū elensionē sacrorū arcanū totus vmbo⁹ in ꝑcelle tristē conuers/ ecce sopito metu in quietē ꝓfunda vesse sit/ elensine dee nocturnali exanimū ter te ꝙ detur pte ymbo⁹ forsan in fanti bo⁹ se quibus dū adeū tubo⁹ ꝓstrauisse ui tur. Ex⁹ ai videtur dignū tamen mo cēs minui mirer- ꝙ tā prudentes duo in tam ꝓpriū nocturnū corruisse re pente quesiui tū inepte ignominie cām. Ast ille torui oculos ⁊ rugosa fronte in me verse Iratus valen ribus ꝙ reꝙ Quid lento stelestre pectus tuta obscenū facinoris cū re exposcentis equidē mē nutegritatis atꝙ pudi cie remittentes in crimbo⁹ captus ab stygius ⁊ in publicū luminū ipse exstissimas olim passim subiectis Ego autē et si somno pluuio mercerē no aliē ꝙ vigilans intellexi nō dig. na. nō aliē ꝙ vigilās intellexi nō dig. na illico/ et cognoui dum me ꝙ vigilando no videre facm. s. mul misteria preuex ⁊ dei ⁊ ex tipho acceptis destituer indignatiꝰ actuꝝ ire in cuꝓrē. Tu autē longe plus ap pies ꝙ tibi cauēs pertinaciꝰ nisi gurgite et ꝙ omisi ꝓsumis ipe suꝝ nūquid credā tm tibi lucis ꝓstrauit igem⁹ ꝙtū opi tā sublime ꝙtum st⁹ et h⁹ tenuisse nolim Cauē ꝙ frio tā ꝓmonitus exsiliꝰ ne ob lesam terre fame pudicitatis ⁊ penthei bachi sāc despicies capite nuletas ⁊ a mie penas dedit Niobes ob vilipensam latonā ꝑdituꝰ filio et vir⁹ in silice rigui et me plude emunere Tu forsan credis deuā aulas ipune irepare vulgo decipe re/ ⁊ m desistis ecꝝ ꝓmptio an ꝙ ꝙparare agnoscere. Tu ego et si estuātis maris obsistet impetus paululū. tamē substeti deꝓꝙ Tumbo⁹ te ab ere quesso mouem tos me stepulos cuctos ab mseros ubitoꝝ odore em sulphureo cūcta replet ⁊ eō miserua caligine fustus ⁊ hec vetuꝰ ifausta plutonis man data/ sicut credo si ꝓpiano hec/ ni ra dudū ꝑtilibo⁹ ꝓfuerat/ talibo⁹ timore putat/ m autē Ille quidē te tos ceadē cathene/ et az mea hostes antiquꝰ contrita sūt/ vnam⁹ ꝓfuso redepti sanguine/ et ni eo veniam⁹ lotꝰ ꝙ/ sicas de capulas no cutam⁹ lette

men ego deoꝝ tuarū no reſco ctu
lamos nec deoꝝ tuoꝝ ſecreſſ apio
ſi vel my illecebras eoꝝ magis ex
ſpnq̃ quo ſpiet Sed ut appeat ſue
tas ſi bñ de eo deo ſenſiſſent heres
fuiſſent ſplares ⁊ ob id mubile
artificiū venerandes ⁊ ut vide
as q̃ta penda hos tuos fabuleſos de
os ſilen ſtratonem ſibi nā alabunde
ꝓcepiſſe ⁊ hercule ĩmoleſtū q̃o
nunti ꝑcm facta ſpi ⁊ acē quoꝝ
ti me hortaꝰ nā fuge ne ſpera
ta ſuat quelo ubi aūt illes ꝙ ⁊ tu
my epta credentibꝫ ꝯſpo ihas hyſ
deo cuestagio euanuit alle Aſt
ego attentus nauigio my egreſſus
cuelhel-nate celi ꝑlem ꝙ quiſierꝫ
ampliſſimā Ille aūt iter- placida
fiat qui ⁊ ſapies magos ad ſe
randū at ꝙ munerib⁹ honoꝝ
lla duce De celo ethere ⁊ dei
tenuit ioꝝ filios dito ꝙ
bello de ecto tm trac
de epo de Thetide
cre ſono de vulcano
no tercio de ven ſedi
on illud quod ꝑgnan
pius ornatū ſyderib⁹
cebat orpheus a phe
ꝑtū my domicilio
deoꝝ ⁊ qd nos ſp
ermiq̃ vera ho
ut aut Tullius ubi
u fuit filius Ethereꝰ
⁊ dei-ſ ignotē vir-tutis ⁊ claritu
tis q̃nte a quibus cuq̃ nomen
ꝑfecit in luce Et ꝙ ho fuit ſtatus
in libꝝ Ennii inſtitutionū ꝑ lac
tancū patet Dic ei ſic my ſacra
hyſtoria reperi Vranū potente vi
ni veſte habuiſſe q̃nte ⁊ eo ea ſa
tuzni at ꝙ epi ⁊ alios ſiſte poſſe
qui ſaturnū ex regno poteꝝ effud
ꝛ. ꝓcem Vranū celū appellauit ⁊
mundū ẽre ut hac limitacē nom
fulgoꝝ ſue origine ꝙpliaret ⁊c
huic ꝓpria ut my ſacra hyſtoria di
cat Ennius ſuppi- nepos eius ꝑ
nios my panos inde ara ſtatuit at
ꝙ ſacrificiū adoleret et ab eo celū
ipm vocū denominaūt Ennemoſ vo
cē hūc celū ſeu celū my arcano
motum ⁊ my oppidū aul acu ſepultū
De epi ꝑ. celi filia ⁊ ſat̃m quoꝝ
ꝑs ſeu opis ut placꝫ lactancio
libꝝ Dum magꝝ iſtitutionū filia fuit

celi ⁊ veſte ⁊ ſaturni frēs quoꝝ et
ꝑmis alioꝝ ꝙ placuit deoꝝ mr ⁊ ꝙ o
bre apud arabes al' orbes placuit
venerandis obtinuit. Same ſe anti
qui theologizantes ad palliandos er
roꝛes fecerūt ſeu ad erudiendā vulgo
ficticib⁹ magnaꝝ rerū veritate ut ꝑ
tactū eſt ſeu poti ut ꝑmis adulaꝛent
magno regi hyſtoria omiſſa hec mi
ris ficticib⁹ ornauit atq̃ illā eis ꝓpi
le adeo vt loco maxime numis colē
a multis ereq̃ templa ⁊ ſac̃ ſacerdotes
rat-ne inſtituerūt in loco. De q̃b⁹
ut diſtricti videamꝰ apponendi ſunt
aliqua ꝑmo de ope eā deoꝝ dixerūt
nuncꝰ erecta inſtituit quadrigā a leonib⁹
tracta cuiuſq̃ capiti circumdeſſe
ſiſſe cōa ⁊ ſceptrū manibus adde
re veſte ꝑtea humeꝝ circumcinxiſſe
⁊ herbaꝝ ſpicea ornamēta illā ꝙ me
dente ſacerdotes quas eo ꝙ cumu
chi eo inſtituto cernē gallos vocauē
typana tangentes ⁊ cera ſedē de
monſtrare aiūt cuiuſq̃ in circuitu ſedes
duas poſuit ⁊ cubantes armatos
illā ambos voluerūt. Quod q̃ hyſ
tot ſcripſimꝰ videamꝰ Deoꝝ enī
ma io hera eſt ꝙ ẽre mutuo ſuit hoc es
ꝑ ab habens dñm ſic fuit. Circuitū vō
coꝛo qua ſignifera ⁊ ſatus ꝙ ẽra ſu
menda indut ea ſit ẽre circumcinctus
cincturā et ordinē ad inſtar cōne
ſignū veſtis aūt nunc herbis
ꝙ deſtricta noſcebat ſilvas ⁊ fruc
eta ⁊ herbaꝝ ſpes inſitas quibus
ẽre ſuperficies certa ⁊ ſceptrū aūt
qd manib⁹ defert regna diuicias
et poteꝛa imperandi ſup ẽra noſtra
bit. Qd quadrigā vehat ea ſit i
nobilius metellꝰ honoꝝ ordinē
in oppib⁹ ẽre ꝙ ꝛoꝛ am tpza circuli
quoda ceſſu ſuad ꝑficue Cur at
a leonib⁹ trahat ratio hec reddi
pot volui quide agricolaꝝ in tra
endis ẽre ſemib⁹ aſſuetudine de
monſtrare aſſueuiſſe quidā leones ut
Solinꝰ in libro mirabiliū dicit. Oi ꝙ
puluerē ſolū ſter-ſcandit eundi ꝑ
dū ſuoꝝ verꝛetes tuetur veſtigia
ne venatoꝛibus ſeu ſemetipſis ꝑſtent
iudicāt ꝙd ⁊ agricole ſemib⁹ ſuc
tus fulſit cuſtodiā faciūt retrogradus
ne ſeme ſurripiat ab auibus ꝑcta
eā ſint oſſa leonib⁹ oſſibus ceteꝛ
dialiū duriora intelligi voluerūt
veteres ē tria membra de aper ſoli
dioꝛa ꝙ ceteris vel pocꝰ ſuccidat

p leones quos quadrupedū reges
Dicim⁹ ergo opes subditos orbis pn̄
cipes ēre legib⁹ & supportes. Sedes
aūt nūc illi ē-cū ponte postmo
nil aliud velūt p̄ ondā p̄ne solūdo
mq; ſi cautates p̄ oleū sut sedes
nūcientiū- p̄ sede pestē agente vel
bello seu p̄ m supplice ēre nūc
sunt sedes plurime in loca mhitate
Seu p ipā ēra ſi sedes fuer⁹ nūcias
nastrem⁹. Seu ad de magistrandū
p hm ad quos p̄tinz ēre altū no di
co de agricultoribus thi ſi ecl de
p̄cipib⁹ qui cū tribus & regnis
ffuūt nō debēt se eo & mepte p̄ce
cūcēd⁹ q̄ primo stād⁹ ḡtiue & regu
lad cū de nouo semp̄ emer-gāt que
ecclesiis talui indigerēt. Coībates
aūt hos armatos aūbō designā
volūt q̄ nūq̄de p̄ nr̄o tēpe p̄ p̄m
se debēt bellis exponē & arma p
salute p̄ce sūmē Gallos aūt sacdo
tes hic ob ad fides ~~facer-dotes~~ ostē
gisse dicūt p̄ cū dm̄ mr̄ achym de
cor adamasset puerū cūcep cū pel
lice ypusset zelo pietā. Ille ēstudisse
rm̄la & ob ad simules sacdotes ap
petēd⁹ q̄ues Gallos a ḡro sensu dyād
Sane p dictū achym vult apocro
bus sac̄ naturā libro sole intellig
q̄ ano quolib⁹ iuuenescēd videt⁹
& ad eo a ēra dilect⁹ vt in se eius
susceptā influēcia fō ceū⁹ & her
bas flores & fructus p̄ferat. Q̄ cū
castrauerit hoc ō fictū credo p̄ ēte
ām thie soles ind⁹ videant⁹ stre
les & & potissie cū-ca antecpnū
vel hyemē⁹ in quib⁹ tpib⁹ nil q̄q
ni videt⁹ ab eis velut die Porphi
rij Achy & flores & a ēra delaūt tēp⁹
ornamēta sua q̄ tūc a ēra cōstitut⁹
cū vemente fructu flores deridet vel
si cadāt ān fructū no sit vltiꝰ ad fruc
tū aptꝰ. Q̄ hi sacdotes typania fe
rūt & ēra velut p tympanis que
vasa sūt semisphēra & sēp bina se
mūcē duo intelligā hemisphēria in q̄
quib⁹ ambobus ac non nulli opina
ti sūt ēre orbē p̄ eā v⁹ intelli
gi voluerēt nīstra ad agricultura
accōmoda q̄ que quedā an̄ ferri vsꝰ
inuenerētur- & ēre ofici ocurrerūt
hanc ptēa multis nūcupāt⁹ meib⁹
de quib⁹ no nulla significata & poī
ta sūt sūt velut de ēra & ēra hinc sūt
cū aliquibus drabus cōia de q̄bus

m sequētibus dicēt & ob ad que
sua sūt p̄ sensū apponenda Vocāt
q̄ ea. Opm̄ berechmithā Rhenū & ci
belem Alma & magna pulem. Opm̄
aūt ō vocata volūt q̄ ut aūt fabu
mus opē ferat frugib⁹ & opē meliꝰ
fiat. Berechmithā aūt dic ēra sūt mi-
qui p montib⁹ intelligūt⁹ i. elatos hoī
bus vel ut placet alios & nō a bere
chymio monte seu oppido frugē in quo
p̄ sancte colebāt⁹ ab incolis Rhen aūt
ex p̄de grece sonet q̄ opus latine
cibēle vero volūt nonulli ea a ca
tulo q̄uda dēnūcata q̄ p̄mū illi
sacdotes sūt aūt Alij ea a cibulo
oppido in quo dicūt sac ēra fuisse
ppta. Quidā aūt Atys volūt a ea
bel q̄ caprens nemi sonat q̄ plu
mis in sacris ag⁹ solebat. Alma aūt
ab alēdo nonulli credūt deam & q̄
p̄ suis fructib⁹ omnes al
at ea nocua⁹ pastū
dyctē dea & q
mētis pubula p
magna coli fibre

Cchym magi
lusa Chsti
fuisse celi atq; v
uage Od quide la
p̄ mben dic fuis
rex Gernug ea v
arbitror a virgil
dic Sic ibi ifluc
syranos. dozis an no me
mūstrat vnda &c. Ly hmō ego ergo
cū ml hystoriographi hāt⁹ alle
goicq; sensū videndū est. Thetis
p̄ aqua dubio est quā dic Cri
sippus nīsi mortalis celestis & viste
arbi educta ēre & sic eo celo no
bile nestā p̄. i. ēra natū vocās
aūt a maitudo mēpētatu- que
quide solus agēte seminā aque
matrice ut physici testant addi
ta & ad̄ expientia nostri videt
na ut aūt naute salsedo alle si
ppiceī aque matrīs tumētū impe
tū & cū nīsi dere pussus dulcis
fuerīt. Sed quod q̄ ea ocea
no q̄uge negāt cū oceanus q̄ a
qua sit & sic idem videat⁹ ver
et Prop Credo hoc fingētes
sensisse oceanū accipi debēt p
elemēto aque simplicis q̄ d̄ q̄u
de agens & dedatur tibi aque

actio requiratur. Tethym vero
ꝑ aqua elementata seu miptu
ra aliozū elementoꝝ aque sim
plicis ꝙ quide agens credat²
ubi aque actio requirat² The
tym vero ꝑ aqua elementata seu
miptura aliqz elementoꝝ hñte
cuꝫ miptoꝝ opa pot² capere et
nutrire. Ceu ei verisꝫ scribit dns
cū destruat ut valeam scriptam
carmine patz dicentis Iuppr omne
genꝰ ꝓ regū rege atqz rectoꝝ ꝓgenitoꝝ
volūt cū aqua aliqꝫ aqua cū vo
cāt etheream cū vo ꝓcreat² tethym
Seneca aut ubi de quibꝫ nāliby
struit aliter videt² sentire dū
cū aqua virilem vocat mare
muliebre eam alia vocāt aut ea
Tethym matrē ad diam trehe
nis achillis qua nympha volu
erunt no magna dea nisi et
nymphas aut quibꝫ sic diversimꝫ
deas hec aute magna trehis
multos ex oceano pepit filios
de quibus postea De Ceres ꝓma ce
liz. filia q̄ pepit ach'eronta
Ceres aut placet lactancio
in libro diuine institucionū
filia fuit celi et aethre hac de
theodonci syntax vetustissimi
valde regis fuisse quoꝝ cyclo
ꝓ ꝓma frumenta usui fuisse et ꝙ
cano pluvis pepulisse filios mallu
eū noīat hanc ꝓbat testimonio
ꝙ napes dic Acheronte fluuiū
pepulisse et ob hoc tale ꝙ ea ꝓ ei
tat fabula exanimis. ꝙ pepulisse et nu
bes de terra tres et ibidem Ache
ronte pepulisse quo nō ausus luce
aspice defluat ad ifēos et ibi
de infernales effatis e fluuio.
Cuiꝰ sectatus ipe met Theodon
cus talem exoptat regem. Dicit
ꝙ ystanta hyeme serere suasisse
satno ſ̄ ne tyrannorum quis alī
quo pacto ꝓstruat et ad usus
ꝏdiem me tyrannū et satnū mi
hi ipe tyrannus satnus atqz experi
tur et captivos quos satur-nus
sub-pulsse vnacū uestā mre et
ꝙ educasse ꝓ ea detecta esset
et audisset saturnū ope ꝙ a
tytano detineri captivos sibi ti
mens in cretā abiens lacrymas
premit nec vasa e oppido dimittit certi
ores fieri e Jouem victoria lubrisse pa
rentes ex quo cessit e gaudisse vo
luit quia pudet dolere ex captivi
tate furentū eūdē in spem in la
tebꝝ repressisse et emisisse seu reli
quisse Du victoria Jouis letata
venit in publicā eū aut actores
tem dem ab a ꝙ e sine a thereon
gratulā nā absqꝫ gratulo est qui
dolet et eo luce vidꝫ noluisse de
ꝙ dolentes aut plurimū directus
in tra gratulos recessus appetit e
obstitit hera. Ibi cū infernalis flu
uius fuit e ꝙ apud nos nulla
vmqꝫ fit lectio. Nec illi eo pro as
stribitur et nrā existimatur ꝓstrauisse ꝙ
creatu. De Acheronte ifernali
fluuio ex proie filio qui genuit
filios. s. alecto et Thesiphone ex ge
ra victoria Astalaphū et Stygeny

Acheron infernalis fluuius alꝫ
ꝙ puto Ceres fuit filius
ut demonstratu e hic pau
lus tyranus et terre filiū decebat
et ob id a nobis detectū ad ifēos
qua sua crudelitas tyrannis lynpidas
pstituisset aquas Sane in dantes
in prima sui pernatus parte que i
feri dī aliter de origine huius sen
tiū videt² Dic eū in sententia pa
rentis et terrisie statuā de mige
re cuꝫda semis cuiꝰ aureū caput
et pectus argēteū
corpus et renes ex ere ysteros
Tybia et atqz crura et sinistrū
pedē ex electrio ferreū dex
trū aut pedē ex tin cocta ysiste
et in eis corporea moles oīa
in roma versa imittit et has ex
pter puter aureū caput rimulas
hyē ex quibus effluit gutte aq
seu lacrime que collecte et per cuer
nas ad ifernos descendentes
fluuiū faciūt acheronta. Sed
quid sibi ea nomina velint fortes
videndū est. Cur ceruus deus
sit filius pnonsticatū e ꝙ tyranni
et ethe fudet et gradi pot ubi tyra
nni solent intelligi velim⁹ ut ceru
vetustus volui et sic no nulli opina
ti sūt agentes calidi soles aquas
maris in vesicā terre et ex eis

a frigid terre dulcoratus effluc
& sic ei sol cum dedit / alius filius
dicit pot / ac illig cui videt vtr
que re ~~dd~~ Qz nisi dozu sit / fluui
hor mo pot accipi Sut / eni fluui
duo quibz acheron nomé est / vn
quidé apud molossos defluit
ut dicit / titus lyuius / et in stygia
i inferna vocant / effluit et / qd eis
in hellesponti finu mergitur / alt
vero apud lucanos fluuius ~~equi~~
morte alexandri expiraute nsagmo
in infernu mare cadit / & sic horri
ad nsferos / vnq quisq; descendit /
Nam qui apud molossos est in regi
no quondá platonis qui deus in
fernus dicit / & eo q ab oriente sole
fratriq; cet / nsferos segregatus · & sic si
in regno plutonis & in infernis est /
acteon cu de hac sic senserit quide
asserit / quippe pestis & pozibus
graecis fuisse / & fluctuadmodu depra
tos gelu in italia mitti / seu ipa
gelidis sua frigore vena / quam
~~dicit~~ eo q apud nsferu mare de
cebant / seu q nsferos graecia ab
ortu sit solsticio / et flumen & dap
natos esse apud inferos testatur
eo quo volunt / loca fabule ad
ducta cu eade ethymologia nois
fluuii fruuat / sicuti cu sonet si
ne gaudio vel salute / scitt q
deo aliq senserit / ut / Xerxes / et
post / cu alberuus dicit / ache
ronte fluuiu non esse / & locum
italie vez de hoc al' dantes au
tem in de acheronte nsferna
li intelligit / & / dicés secreta in
sula semis sit statua eo virgis
hetrallis a dimidiata sursu cuncta
te in roma uersa / intendit lon
gitudinem dirigim designa / et te
pora causa & q dz primo de loco in
dicamus Dicit q statua semis seu
semi stans erectis ut / p hoc intelli
gamus humanu genus / qd adhuc stat
esto antiquu sit / et stans in mote
pdo / p dz cui sonat / qd fax mortis
tas / p qua sentit vult / formosi
tate / deformitatem rezit / qua vt pe
tronius designat / dicit olim mon
te illic letu hodie vt triste atq;
desertu / in monte aute cretensi dic
eo q creta insula repleti urbis
media videat / ita illis ab arthaa
egreu & mare & ab eridano yonii
seu myrtoi q europe sit / maria
sut / a solis ortu & illa ytaleum
mare atq; eurpacum seu egeu
cu q asyaticu maia sit / a mer
die ide / et eridano affro illustur
pinto & sic tribz orbis partib; ter
rarum / & ut intelligamus nec sola
vna hanc petit / & ami equum de
ut / acheron adoretur / Ipe aut eo
quattuor caden tibz ex cinibz & cocytho
phlegeton fluuios q antiquozu ora
tia & pirus & styx est olim / et ex
ferrtu - hodie aut / sencam / ex cu
nis bus mortalibz amittit gaudiu
sempiternu vez ut / apparet / q nu
omnibz etas in hoc gemmat aureu
caput / soliduz & dicit ut / p illud
intellectu / innocentie / primi parentis
tpis & nrm / dz renati baptis
mate infancia simplicem ysaie
nig · Deinde venit / argentea / & /
si corpus virilibus / videat / vul
dioz / vichis cum efficiat / velox / &
sic argentea stirpis rimis · i · cum
bus · Tande terra secat / pronum
sonoziat / et aperta longe detrior
est hic equo nec stirpis & / et in aug
mentu agit / nisi / nude segetur fer
rea soboles / reliquoz / eade proz
et obstinacioz vltio sequitur / ter
ra in qua odio moles corpozu in
climatur · & q qua mortalium fingi
tias & semiu designat & hic stirpis
& eo quibusquide stirpibus sit ve
lacrime effluat / facientes acheron
tem · i · gaudij p dictum / eo qua ac
quisito tristicie sequat / nece &
et ut stygis habet origo & eo tristi
doloris incendiu / qui flegetom &
& eo hoc luctus est miserie fu
gitiuas septem qua coacty sup
ueniat / Qz aut / adamiata in ro
ma versus st destribit / humanu
genus / qd in eo pe dimastem pri
apu habet / roma regnozu medi
ultimu et finis sui pspicuet De
fluuijs filiabus acheruntis in ge
neali
Hactenus tres de omnes mortali
bus videntur / velle poete / de quo
bus in speciali libet paucis pferre vt
de pticularibus sumat facilius
stellatus primo q. eas dicit ache
runtis fuisse filias atq; nectes

Q̃ acheronte illis ꝑ fuit testat̃
theodonaq; Qd̃ aute eo nate mee
sint carmie ꝑ virgiliꝰ dicentis d
cui ge mme pestes cognomine dire
Quas tetra-tarea uoco tempesto
megera uno eode ꝑ tulit ꝓtra ꝛc
hns nisiq; pluã ꝛc noã volud̃ na
apud nferos eis apud veraꝯ dnos
clues vt videt̃ velle lucanꝰ dicꝫ
Jam tus ego nocte deo chaã stygias
ꝑ canes n luce supna desciscam
ꝛc. Apud mozles furias ut ab ef
fert ꝑtz ꝑ virgiliꝰ carmen Cere
leis unu de cerubꝫ augure Cou
at̃ m q; suã fœrdia ad ternia sub
dit Quo furibuda domꝰ mostro
ꝓnuntiat̃ dem Eumenides ef ap
nos appellaꝯ dicũt. ut ꝑ eundu
patet dicentem Eumenides tonaꝯ
facies de fune raptas ꝛc Et hic
apud nos fem ifortiato quagro sa
tis ostat dnc ef appellante ꝙ ho
apud supos vt ait virgiliꝰ At ꝑ
cil ut dnc stridore agnouit ꝙ a
las infelix eueꝯ stridit intur-na
solutus ꝛc. Na nturna dea m aere
stridore dnc no n tres agnouit
uocauit ꝙ volucres ut idem dicit
virgiliꝰ Jam no lmquo acies nc
me tenete timente Obscure vo
lucres ꝓbra nosto dicit ꝓtea ꝙ
odonaq; apud literales ap-pias ap
pellaꝯ post hic illas aute ioues ac
ꝑ pluton obsequio deputatas
vt virgiliꝰ testatur. scribendꝰ de
eis. Hic ioues ad solud semꝑ luxa
ne regis appet̃ acuit̃ ꝑ metu
mortalibus egros Si qñ letu hoc
nficiũ morbos q; deũ ꝓuo molliuꝫ
meritis aut bello territat̃ urbes
ꝛc. Sz ea quid sctm velint videndu
Dicit̃ ergo eas acherontis ꝙ nec
tis filias et nocte videt̃ tales no
succedentib; ꝑ notis rebus ꝙ in ac
cadente aut ꝓtu-tucro metus oriat̃
de nra tate videt̃ q; no absq; certa
te judicij ꝓsecerat et ꝑ secutione
sit maior donec ea ꝓfuit n actu
qñ absq; ratõne fedꝰ furiosus ap
ꝓnet nocte est et sic ex acheronte
furie nascit̃ur ꝙ nocte dicũt ꝓtea
apud nfeos canes ſ. apud homes
ondicaꝯ ifime qñ dñi n ꝓtu-tucro
ne veiunt nos ꝓsentib; furoꝫ au
tibus clamoꝛib; ora applent cruꝫ

moꝛe latrantes apud medios caut
sucie vel cumendes dee sut eo ꝙ
manꝰ ledũt nocendo furiosa medu
cies eni ho ꝓturbat̃ ut in se agnt
sepꝫ metus rodit atq; estimat qđ
facũt na ne i moꝛes agnt hoc pub
lica phibet n maiores potẽcia et
moꝛe vulgi nfuriis clamãs emit
te indignacio retat secu ergo furet
et si erupit uix desistet qđ n maꝯ
tendit nocendo metus ꝓpetuabit
furoꝫ Eumenides dicũt ab hoc
qđ ẽ mtierno dolentes ꝙmen qđ est
desciscꝫ eo ꝙ ꝙ qu patit sibiq; pe
na sit seu ꝙ anthiphrasim dicentes
ab eo ꝙ mane qđ vetuꝰ sonat tu
nũ ꝙ qđ oi tuno caret apud suos
vo appellantes dnc a seneca maio
res et moꝛes ad qua effectum evolat
maiorꝫ furoꝫ volucres aũt appellaꝯ
dnc a seneca velocitate furoꝫ ad
ꝛepente a mansuetudine in furoꝛem
erupent hoies Atque aũt apud lites
les a rapacitate dicũt tanto ei furoꝫ
literales offendũt efferũt n predam
vt n nullo desciscꝫ a furoꝛe ꝓpto
ni aũt ro obsequias venit ꝙ ducta
nũ ꝑ deus ut aduersus ꝙ cerbꝛo ꝑ
turbatores pias ꝙ ꝙ ꝛas ob i modꝛa
ea auri cupidine susceptas. Qđ aũt
pau assistãt no ẽ immundꝫ est illuꝫ
pũ mitemq; deprimꝫ pro ea judica
ꝓtuum ẽ voluces sceleꝛ hic mistꝫ
quibus si cruat aut no venetus legu
cũctas fœdꝛa dissoluũt. Et nisi per
alios ob ꝓlixꝫ ẽ mea dna pmissue
ut n clemẽtes mistetus furoꝛ ꝙ eas
discedantibus insectat̃ act- ꝙ pesde
letifꝛ oriantur- quib; mihi absit be
nus- Sic et oriãde n superbia bella
nascantur- ex quib; mi cendia ꝓpu
lacies ꝙ cedia ꝙsequũtur-.

De alecto acherontis prima filia

Alecto surgit ꝓma est acherontis
ꝙ nocte filia qđ sic describit
virgilius lucretius alecto dirarũ
a sede sororꝫ infernꝫ ꝑ ruit tenebꝛis
cui tristicia bella ire ꝑ fraudes ꝙ cri
mine noxia corda odia et ipse ꝓ
pluton odere sororꝫ Tartarea mõ
stra tot ꝑ se uer-tit mora Tam sone
facies tot ꝓpullulat atra colubris Et
paulo infra- Tu potes vnanimes a
dhuc n ꝓlia fœdꝛa atq; odia vertere
domos tu rege bella terris ꝓcul eas ꝑ
mixtos face tibi nomina nulle aquile
nocendi artes ꝛc Satus hic cui mite

huius fire appar et officiu satis po
teat satis e tuale ea/ ai eade plu
tom et sozozib⁹ odiosa sit/ Sonabei
a lecto iuxta fulgeat in pusabilis
ut/ intelligentiu- semi furia ab oi in
quietudine micans/ quequid inde
tudo torquens intrat/ uentes quacas
desistim⁹ nos ipos e deu cognoscere
cognosce De thesiphone furia ache
ronte secunda filia

Thesiphones furiaru ⁊ᵃ est/ ache
ronte e nictis filia qua sic de
signat/ Quidue nec moza thesiph
one madescam⁹ sanguine sumit/ impu
tuna face flauedo ꝑ cruoze rubente
induit⁹ pulla torto ꝑ mensgit⁹ aque
egredit⁹ ꝑ domo luctu comitat/ cun
tem Et pauoz ac terroz trepido ꝑ
insana vultu ⁊c Quib⁹ claudianꝰ
addit/ Centu illi stantes vbza bant/
oza ceraste Tu-tu minoz diri capitis
sedet/ intus abactus ferrea lue/ aut
qualis pruina phebes & ruchia
rubet/ aut color suffusa veneno et/
his insup addit. Staciꝰ dicens suffu
sa veneno- Tendit⁹ ac fame glutit⁹ a
tus ingenus acro Oze inpuz quo lon
ga sitis morbiq⁹ fames-q⁹ Et pupu
lus moza vita venit ⁊c. Sic ingit⁹ vti
ter virgilius Alecto qualitas sic ꝑ
hos tres natos thesiphones demon
strauit est/ fulgeaq⁹ ꝑtea dicit thesi
phones idem ꝙ tisiphones. i-
ira uoz in qua ꝓpe pretu tuga
du fert/ inquietudo fatale deuit⁹/
e ꝙ pgressu tale facit sanguine ma
dentem/ Dicit Quidi⁹/ eo ꝙ ingnua ira
nudis egredit⁹ nisi sanguine/ et eo flu
uido cruoꝛe rubentem/ Dicit ob colore
facies hoies inati/ et/ ad dispositionem
nio demonstrandam ⁊c ante ingredit⁹
inati/ ꝙ illu amicoꝛ comitantur la
cime/ illi nimi⁹ sano timentes/ qui
id a tiroze comitatu- ꝙ inatus ois
tribalis videatur- Ceteꝛ petes auer
ordem appetit hui ire seuicia denota
re/ Huic deuenienꝫ inatus in vo
cem emittit/ vaporeꝫ. i. ver-tu/ ꝙ quo
sepe desolacas orbit⁹ locoꝛ/ e popu
loꝛ moztes atq⁹ egestates De megera
furia mᵃ filia acheronte

Megera furiaru mᵃ acheronte
et nictis filia/ sic a claudiano ubi
de laudibus stilichonis effigiat⁹ Impiu
mque fugit tristi de sede megera.
Qua penes infani fremitus atq⁹ ꝙ
phanici errozes et/ videntes spumis
furalibus ire Non nisi effigiem cog
nate ce de cruoꝛe Illiatu ꝙ bibit pa
tru ꝙ que fudat/ nfi-ensis. Que
dederint fires hec ti-uit heraclius ma
Hec defensas tirapa pollut/ at-q⁹
Hec achymatee deperit spicula dꝙ
tre. Hec agamemnonios me- luctata
penates. Altius lusit/ ingulis hec
ausprie tede Edypodem⁹ mia nate
e uexere thieste ⁊c. Et qui megde
magna sonat/ gtenio seu lyo/ satis
cognosce possim⁹ ꝙ sicpiozes versꝰ
sua noi queire et sic sit ut ex inge
tudie ai deueniam⁹ in clamoze et
eo clamad in odia e irpa et quib⁹
furiosi in ex acta sepisse ruimus

De victoia mᵃ acheronte filia

Victoza die pauli acherontis
fuisse filia de stige filia sua
suscepta. Cui adeo honoe fuisse gra
tu audit/ ut/ ai ei fauisset in pugna
gigantea sibi loco iuuenes exhibu
isse/ ut dr ꝙ stige nuncu/ cuius iura
ret/ et si qui aduersꝰ iuramad tu
aggred⁹/ ꝓ ceti-ni tyre a nectare ab
stineat/ Hanc claudianꝰ gbi de lau
dibus stilichonis sic describit. Ipse
duci sacras victoia pinxit alas et/
pulma viride gaudes et amicta tro
phees. Custos inpi virgo ꝙ sola
medeus/ vulnibus nulla ꝙ deos
sentit labore ⁊c. Theodosiꝰ nri
goꝛis claudiano in descripte ei⁹ sup
ornat/ tum phalibus ornamentis de
ns pulsus dissiliet/ ea ꝙ dicta
sed rubigine atq⁹ pulueꝛ-ulento squa
loꝛe obsita armis induta/ e cruen
tis manibus/ nec captiuos nunc
sybilia recensente/ e ornamenta que
theodosius huic apponebat/ filio
eius que honore dicit exhibuit⁹
sia Sed quid senserint/ exp⁹ nimi⁹

Victoza achorontis filia id ve
luisse veteꝫ credo ꝙ no ex ueta
e eoꝝ acquisitu- sed ex cogitatio
bus gentiu que du ex ingenio ex
pinxit/ victoza ysidi augurit ꝙ ex
cogitante e ab ea gaudia omne
amouet/ e sic iam adesse achoron
tea ne in ymessacrib⁹ atq⁹ pinxit
coibus uenit/ ymmo ex vigiliis
circumcubibus e laboribus assidu
is/ assiduo ado e fortu pectus/ dolo
ribus/ e tollerancia incussionu ex
ceptiu-/ que absq⁹ tristicia pectus
suscipere ⁊ tollerari no possunt
Vex ut/ differat/ hec tristicia a tris
ticia furiaru illa ab exstudio mentis
hec a corpoza ut/ plurimu orit

Et sic anch pr. acheron venerat
stip accedit cuestigio mr. Ecce
aut festinates nec aligua pmeda
tantes facile deuenat m insignem
Troia angela capi nō potuit leta
ysset capta e Alata victoria dic
Claudian/ qz facile ecce yma op
tuna omissa vigilia nonuch i zte
euolat altera/ palma ornat/ qz nu
qz lignū palme cotriepitur/ frondes
qz viriditate qsuat/ ut victorias
auctū robur- e nome m longeua vi
tere nitelligam/. Tropheus aute
amicta e/ ut/ stdā honore spes qsi
victori monstretur- mos em erat
triumphus ct/ qz in eo sacrificaret
que victor ouatio vocabat/ Deu
vocabant/ vetes tropheū trucis/
admistar suscepti hoīs scīm/ e armis
cuspe tduct habitus victorie a
paulo designaty apticz videtur-
qz is qui a theodoncio strubit. Nā
et ep templo ornamēta ornatu-
nō victorie sz ep quo pze nō di
cit ob victoria ei postea exhibet.

De honād victorie filio

Honorē theodencius e paulꝰ
filiū dicit/ fuisse victorie/ ep
quo pze non dicit/ huic tamē arbi
trōr io victorie dem filiū/ qz ep vic
toria quesita consequat honoz/ qui
quidem m pncia sustinentes exhi
bebat ei laudes m absencia ssta
rentur- huic a romanis tēplū oli
stitutū fuit/ tēplo virtutis huic
ei ad qd' nisi p tēplū virtutis no
cat/ introitus ut/ aperiret/ nemi
ne nisi qz virtute honorē qsequi
posse e si ob alia cām eciaz fuat no
dare sciret. Huic quidē fuisse true
ca volūt/ e ep en illi maiestate
exortū. Sūt tamē qui idem dicant
esse honoz publicus e puatꝰ/ publicꝰ
ei alicui laurea vel triumphus de
nitur- puatus is est/ qz a puatis i
pendit e du alicui puato assurgam⁹
pncia m templo vt mensa locū ssta
mꝰ. Reuencia vero est/ qua maio
bus no ep decreto sed sponte vt
qsuetudie exhibem⁹ ac flexis ge
nibus e ad apto capite venerabiles
deos alloquim⁹. Que solus dei sanct
esto sibi abiecto⁹ precipes arripuit

De maiestate honoris filia

Maiestate honoris atqz Reuencie
filia dic ouidꝰ de qua ubi de fastis
sic aut donec honoz placado qz deceat
Reuencia vultu corpora legitimis
iposuit thoris. Hic sac maiestas que
mundū tēpat/ dem. Quisq de puris
T edita matꝰ fiunt. Nec mora qsedit
medio sublimis olipho. Aurea pur-
purea qspicuendā simu 2c. Hanc ho
noris e Reuencie filia voluisse neoz
qz eo honād ipenso e exhibito reuen
cia fit/ quidam maioritatis statuis m
sustinente eo quo maiestas T dea eo
soli appetens

De asthalapho quito a cheronte filio

Asthalaphus acheronte e orne
nymphe fiunt filius vt aut ouid
dꝰ asthalaphus audit/ que quondā
drꝰ orne Inē auernales no ignotas ninphas/ Ex acheronte suo filius
pepisse sub vndis 2c. Hunc audit/ inp
ta pserpina a plutone ad quem deturnū
qd aliqd apud inferos gustasset/
ea accusasse atqz dixisse tria grana
mali punica eo viduario ditis gus
tasse/ eo quo sem est/ aut/ no restituet
eo toto qd prius et/ ut vertet a Ce
re in bubone. Circa qd figmēta mi
credo aliud voluisse poetas/ qz ondo
odiosissimus esse accusatorē efficia
e ad id circa audit/ in bubone versū
asthalaphū/ eo qz sicud bubo funestꝰ
e auis e sinistre/ qz augurū reputata
sic e accusator qz laborū e angoriū
tes pncia e accusato pēa bubo stu
dula auis e/ ut/ ondet. clamosos ee
accusatores/ sic et/ uti bubo sub
multitudine variarū pēnarū modi
cū hē corpis e eque accusatorē sub
longa verbositate ut/ plurimū repit
modicū veritatis/ qui/ no m. ignue
filius dicatur. Acheontis a silitudie
salee offici/ qz sicuti acheron gaudio
puat/ qz transuehit/ Sic e accusa
tor hos replet/ tristicia m quos mi
uehit/ Sic e accusator hos replet/
tristicia m quos mouebit/ Qz de eme
ritis dicatur- qsuetudie bu
bonis sūptū est/ qui sepissime ut ai
unt/ spm de spectatibus rez sūpsere
die mortuorū sepulcris mhitat/
sut ait/ pricas ome deuentur- et/
lucanꝰ ait/ Celo tegitur- qui no he
mina spectante ad cetere e pser-
pna ubi de eis sequetibꝰ apparet

De stige acheontis vi. fi- que pe pit oratum

Stap̄ infera dicatur pulue et/
acherontus ē hec filia ep̄stimatur a cūcta ē fm albericū deū nutrire ē hospitā/ p̄ quā eāq; aut/ sup̄ deos est/ dn̄ iurāt/ neq; timore audent/ deierāre aut ait/ virgilius Stigiaq; palude dn̄ cui/ iurare timent/ et fallere/ 2ēs/ p̄mabat/ eū ad tempus qui/ deuerasset/ nectareo poculo/ et hec/ illo illi/ ḡcessū volāt/ q̄ victorica/ filia dei/ aduersus/ Typanoes pugnātibus fauisset/. Stygem̄ interp̄tatur/ tristicia/ id acherontes/ qui/ sine gaudio ē/ deā filia/ eo q̄ queat/ albericus/ qui/ gaudio careat/ et/ in tristicia/ laburi/ facille/ p̄mo ut/ labut/ necē/ est. Terra aut/ illi attribuit/ mr/ q̄ ex eis/ aqua a fonte/ illo aq̄/ re/ vmor/ oceano/ q̄ credit/ trahi/ p̄/ viscera terre/ usq; ad/ illā locū/ aute/ q̄ripit/ n̄ publicā/ nece/ est/ et/ sic/ tra/ stiges/ dr̄/ mr̄/ Seu fm̄ alios/ p̄/ mē/ hūores/ ab/ elementis/ i/ p̄ssos/ mortalib⁹/ a/ tra/ i/ putur/ medicamina/ que/ q̄ dubio/ tristicie/ mr̄/ et/ alute/ est/ deor̄/ aute/ nectareum/ et/ hospitalem/ absq; nisi/ stige/ uolue. Cuius/ q̄ audiēdi/ est/ displicen/ et/ tristicia aut/ tristem/ q̄ detestande/ ira/ desidia/ quoq; ep̄ca/ sit/ ose/ que/ ne/ q̄q̄/ aut/ cognoscentes/ estram/ q̄/ aliquid/ seu multū/ nocē/ uste/ p̄egrinū/ Tristicia/ p̄ma/ nocē/ deor̄/ fiet/ nutu/ aut/ hospita. Sed/ de/ fiat/ z/ est/ ira/ q̄/ mihi/ bñ/ q̄uisse/ dole/ ē/ tristicia/ nil/ aliud ē/ q̄/ alienatio/ p̄bet/ diuitias/ p̄/ quā/ in/ detractes/ suas/ ḡtulgo/ in/ iere/ ē/ no/ q̄piam/ n̄/ beatitudine/ unus/ etiā/ n̄/ quid/ dn̄/ nos/ manes/ aut/ p̄/ tum/ sunt/ hac/ tristicie/ spes/ opte/ senisse/ n̄/ d⁹/ emedes/ ondit/ virgili⁹/ ubi/ p̄sides/ et/ obstinatos/ n̄/ malum/ hoc/ ē/ mittit/ n̄/ tartara/ ubi/ nulla/ ē/ redemptio. Alios u⁹/ p̄/ q̄ectas/ ob/ culpā/ penas/ elysios/ duci/ ē/ ca/ pos/ Seu/ uolum̄/ duci/ q̄/ fuisse/ nā/ gis/ sensere/ p̄rete/ deos. i. sol/ et/ ty/ dea/ ad/ egyptios/ aliqn̄/ abysse/ q̄/ hyemali/ tpe/ ptingit/ n̄/ sol/ se/ mo/ ty/ a/ nobis/ tenet/ solsticiū/ autūnale/ q̄/ ad/ ult̄/ meridionales/ egyptios/ zenicht/ capitis/ habitantes/ ibide/ fiat/ et/ tūc/ a/ palude/ stigia/ p̄stitē/ q̄/ da/ h⁹/ opione/ eoz/ qui/ eq̄stra/ bant/ supios/ eoz/ pos/ equos/ ḡ/ hui/ dicate/ nepos/ ex/ aque/ surgere/ nus/ ri/ et/ apud/ ea/ hospitant. Deinc̄/ versus/ articū/ poli/ gradū/ non/ flexerunt/ Stige/ aut/ ce/ subaust/ li/ plaga/ demonstrat/ Seneca/ in/ libro/ que/ scripsit/ de/ sacris/ egyptiorū/ dicēs/ Stige/ paludē/ apud/ in/ feros/ ce/. i. apud eos/ qui/ in/ supero/ sūt/ hemisperio/ ondenes/ q̄/ cū/ ea/ spe/ ne/ q̄/ ina/ egyptū/ p̄ce/ uersū/ aus/ tri/ lari/ de/ que/ physicas/ hec/ est/ amici/ scole/ uocitet/ et/ apud/ eas/ palude/ ce/ migente/ q̄/ ad/ tranisitu/ difficilima/ sit/ limosa/ minus/ ē/ pa/ pu/ us/ i/plicita/ stige/ appellata ē/ si/ tristicia/ ob/ labore/ inimici/ transeū/ tib⁹/ infer/ ēs/ Juuenal/ aut/ Deos/ p̄sti/ ge/ pot/ ce/ id/ tales/ assueuim⁹/ em̄/ p̄/ eos/ reos/ quos/ timem⁹/ aut/ optā/ mus/ uana/ sane/ qui/ sine/ gaudet/ no/ videtur/ hec/ q̄/ optat/ et/ no/ desit/ q̄/ timeat/ et/ q̄/ hyeme/ dissitat/ quos/ felices/ facit/ p̄/ obre/ i/stat/ p̄/ uarent/ p̄/ tristicia/ qua/ sibi/ nos/ aut/ aduisam⁹/ Qz/ deierator/ de/ me/ tatoq; p̄uentus/ poculo/ eo/ dem/ pu/ to/ q̄/ qui/ q̄/ felicitate/ n̄/ miseriam/ deuem⁹/ deierasse. i. minus/ bñ/ egisse/ dicebant/ ē/ sic/ a/ nectareo/ poculo/ ad/ amaritudinē/ i/fectum/ deuenisse.

De corito fluuio stigis filio qui genuit flegetontem

Coritus/ infernalis/ ~~et fluuius~~/ est/ fluuius/ que/ ex/ stige/ palude/ natus/ dicit/ albericus/ q̄/ ob/ id/ arbitror/ dem̄/ q̄/ luctus/ que/ p̄/ eo/ rum/ intelligūt/ eo/ tristicia/ q̄/ sep/ est/ creatus.

De flegetonte fluuio infernali coriti filio qui genuit lethem

Flegeton/ ē/ hic/ infernus/ fluuius/ ē/ et/ fm̄ theodontium/ coriti/ filius/ ē/ ob/ id/ ut/ ep̄stimo/ dem̄/ q̄/ eo/ diutino/ luctu/ quos/ facile/ veni/ at/ in/ furore/ q̄/ deude/ ut/ no/ nul/ lis/ placet/ natura/ ptingit/ nā/ ex/ halitu/ lacteo/ huiusmodi/ aeris/ feruentes/ cordis/ ipetus/ firmari/ no/ pot/ ē/ sic/ quos/ in/ furia/ labitur/ flegeton/ em̄/ ardor/ intp̄tatur/ ut/ eo/ phendatur/ ē/ feruore/ cordio/ nimio/ homi/ ipetui/ furores.

De lethe fluuio infernali flegetontis filio

Lethem/ infernum/ ducit/ fluuius/ ē/ flegetontis/ filius/ eād/ eo/ dicto/ fictū/ puto/ eo/ q̄/ eo/ fluuio/ nostra/ ē/ oblivio/ ex/ animis/ em̄/ fluxo/ seu/ suo/ suoq; dignitatis/ oblitos/ ē/ lethes/ nit̄/ p̄tatur/ oblivio/ hinc/ flumen/

ponit/ virgilius apud elysios ea
pos & eo illos portu quas ayneas
vult/ puer tu ad corpora/ de quibus
sic dm ubi de nece eo primo/ dicens
vo ns illa destrubit/ ny simulate
nostis precatory & eo illo decet/
alias nuda & celo dignas potiꝰ
vt obliuiscentur- sic torqu malorꝝ
quos necessa felicitate ppetue psta
ret/ ipedimentu. De vulcano primo
celi filio & qui genuit appollinez

Vulcanus primꝰ teste
de naturis deoꝝ
de quo nil aliud repet
eo ayneam sedi sou
theodonaq appollinē
nui credo ego hūc ign
hausta virgilius hom
nem/ De appolline
Appollo ut/ ciceronis placz filio
& theodonie filius fuit primꝰ
vulcanꝰ atq ayneam ut ipe uet/
tullius asserit/ ubi de naturis deoꝝ
hic ami appellenꝰ fuit antiquus hūc
dicit theodonaq fuisse medicinē ar
tis reptoꝝ & primꝰ vsum herbarū
inuentoꝝ/ unde scripsit plinius in libro
hystoꝝ naturalis asserat. Chyronem
satim & phillade filium primꝰ fuisse her
barū vsum atq medicamentoꝝ
reperitoꝝ/ De mercurio quinto celi filio
Mercurius qui terci ut/ ait
Tullius de naturis deoꝝ celo
patre et/ die matre natus est/ obsten
dis tamen exacta natura/ eo q
aspectu ppinque motu sit huic ornā
menta/ que ceteris apponuntur- dicit
etiā theodonaq egyptios vii- ge hoc
circa voluisse ostendere. Qd testat
valerius maximus egyptiacoꝝ libro
vi. decimo Cilleneo celi & deus fa
cade nuncupatur- Aureā cui tortuosa virga
draconū vincit/ innat/ nisiq eā do
nec tenere sorte sua herinostro diuinū hoc
fuisse possepsse- Hinc fabulis ad seu
fisse veteres fictoribus voluerunt/
eo quoniam & primo quidē ea a celo
absterrere gentiū dicant/ hec circa
multa dicebat leuiaq ut/ ppetuꝰ
celi in tuē/ et interim planete mez
cury appellatur/ & alia huiusmodi/ que
qui frivola visa sūt/ eis omissis
barbare relatu apponere libuit. Dice
bat etiā huius mercurij a natiuitate
nomē hermes fuisse seu hermaon
sed ob stupro yphlonis archadis
& ppinque eiusdē filie in qua se

bulneante ipudicos incedēte oculos
pcreatū/ et sic satis patet/ p obste
tricē exactam natū sic nuncupatū pp
pria hermete aut ea nocturna dea
eo q eo nato ea de futuris ea sue
cessibus phylon exsiluisset mathe
matica/ huic/ pro ritu ea diuini fu
turi haiem & maxima diuinatrix
rem nūptam/ q ob rem phylon qui
illa exptem apposuerat/ suam fuisse
atq ea diligentia nutrisse ea q
vocauit/ hermete ea q hermena
grece latine sonat/ interpres. Post
hec ea adoleuisset/ ob nubecē celeste
origine/ et in egyptū secessit/ ubi
mirabiliter- pficeret/ in multis et po
tissime in arismetrica geometrica
et astrologia a deo ut/ egyptijs ac
ceruo pferretur-/ & ea ob excellēcia
pdictā in mercurij nomē meruis
set medicinalibus opus dedit/ q
in hyss sublimis efferus/ estiuo no
mine ayneam nōie credit ap
pollo/ & longe pfusiq in sacris &
gyppciacis nostri ritus fuis &
ho mirabilis/ ibiq seu ad eius no
bilitandā origine seu pocius ad ius
nominis origine gregendā/ celi deꝰ
est filius et/ dicit. qi a celo missus &
in dies luce foris aspicitur. De hac
pdicta hermete trimegistus qui se
testatur- eius fuisse nepote medio
ne fac ea in libro que de ydolo scri
bit/ ad asclepiū dicens q esto mor
tuus veientes ad eius sepulcra ad
diuinet/ & aspiret/ Sed quid in
hac velint/ insignia aduertendū
ea aliud in planeta aliud in medi
ea aliud in rethad et/ aliud in mer
curio vel fuisse mercurio haud demo
stratū Dicit/ g. ea ut/ primo stratu
est/ ubi de mercurio primo gradeo
tectū ut/ p illa cela intelligamus/
a quo et si tegant. omēs a medi
co potissime cognosci debet/ circa pla
netaria motu varios/ & eorū diffe
rentias & syderū speculando/ ut/ p ea
q in humana corpora agencia et/
causancia plurima/ et egritudinū
cās & successū & oportuna remedia
possit/ agnoscere atq ea que ad sa
lutē egrotantis necessaria monstrare/
disponere Talaria vero ibi apponunt
penata/ ut/ p ea nostrum/ oportuno
medicū promptum ad remedia
ytingrenda hinc strenue ante egri
tudinē laborans deficiat/ q accer
sens tardi medi argumentū pbeat

ut/ et/ ipi cognoscant/ cū natur̄
ministri sint/ omnia alia se ponit
cura/ se debere ad ñcitates veru
cui cuolare/ Et/ illi in sicp vir-ga
qua sup̄dixim⁹/ illa ab apollme
fuisse hermam/ ut/ intelligatur
p̄mo q̄ recta est/ ab Apollme
medicine auctore .i. medico qp
to ꝯ dicto⁹/ auctus appetentis absq;
qua nemo herede debet/ tale officiū
ꝓcerere⁹ insicp dicit/ cū hac virga
ab orco pallentes cuocare⁹ animas/ ut/
appeat/ multos ia diuti iudicio et
arte multorū medecui in mortem
turos/ stientes medici adiutorio
in vita retentos/ seu a morte .i. ab
orco pcios reuocatos/ Sic ver-sa
uice dū nimi⁹ mortuorū nostrū cu-
cause/ hac eade virga .i. auctoita
te vt artificio nimi⁹ egri ruere spato
diecp stetissent/ emittit⁹ ad tartara
ta .i. in morte/ Ōdpmus est her-
virga .i. arte dit/ medicy ꝓsepe
in sompnis declinā⁹ requentibus
et auferē/ in sua pmitie dormienti
bus nimiū ventos nisicp hac virga
medicy amouet/ dū stultus egro
taneus opiones suas sumb⁹ ꝯ rōn
bus veris amouet/ mferendo timo
rē/ Seu eia dū ventositates vesti-a
ingratissimū patientis dolorē agi
tantes sinus aut/ pectoribus ac reme
diis alijs resoluit/ in melius/ Sic
ꝯ nubila tranant/ dū humiditates
superfluas educit/ qi tranatos .i.
ad se ēntes ꝯ corpe languido ser-
pens aut/ io circūuoluitur virge
ut intelligamus medicinale exor-
cicū absq; nāli ꝯ debita destrictū
tendē non fore⁹ nimi⁹ in pmitie ꝑ
salute pendent/ cū no nimi⁹ nimi⁹
ego animaduertenda medentis/ ꝑ ꝯ
arte spūs remedia/ Jubet/ cū aīs
reuiturbaro ꝯ corpib⁹ expelli sup̄
flua/ qd̄ si debilitate nimiū labi
t⁹ facile vitā cū superfluis emittet⁹
et/ io circa talia ꝯ alia eia medē
tis plurimū oportuna discretio
que ꝑ serpentem prudentissimū al⁹
designatur virge io circūuoluitur
ut/ nisi absq; destrictue exercitat⁹
auctoritas Q̄z hermofroditū
geniert/ dicit/ paul⁹/ veru no ꝯ
b no fortū atq; oppositū ꝯ q̄ plus
egyptius qui monstruosū de-bi
tauit⁹ hermofroditos nasci atq;
tamiꝑ rom pter-naturā abiec
tent/ si qñ alique nasti⁹ tigrisset/
em dit/ q̄ nāliq; figmi rudis pte
runt/ et/ qua in pte mris sustepe
t⁹ a femina De hermofrodito ay
auy et/ veneris filio

Hermofroditū dicit theo don
q̄ ep veneris filiū fuisse ayer
curij/ qd̄ eia testat⁹ Ouidius di
cēs/ ayercurio puerq; dna q̄
tharicide natū liaya deo ydeis
sub antris Cuius edit/
ua nir q̄ pater q̄ cōs
nt/ nomē quoq; tapoit/
Ego quo nisicp studij
itat/ tale ꝙz cū yda
gue in quo fuerat/ ary
delicto negans in cisra usq; de
uemisset/ fonte limpidū vndat
que salmacis nymphā incoletur/
Que cū ea formosissimue videsset
cursu⁹ amauit/ et blandis ver
bis in sua ꝓpetuā trahē conata
est. Tande qū vacuū tur adoles
centulus aspnaret⁹ q̄ nymphe
verba pariter et/ amplexus/ illa
simulatu recessu pg repetit⁹ la
tuit/ Juuenis aute putans abiss
se nymphā nudus fonte ītra
uit/ Qd̄ salmacis videns aber
tis vestib⁹ affusi et ipa in fonte
se nuda dedit/ remitente q̄z te
nuit/ Petit⁹ ea ea inflexibilem
cernē⁹ et/ orauit/ ut/ ep ambobus
effice⁹ vnq; ꝯ stirpem ē sic/ qui
nasculus ille egressit/ ē femina/ ꝯ
deprecatus est/ vt/ qui ni eo bal
nearent⁹ .i. postea ē hāc candem
ingressum⁹ reportaret⁹/ qd̄ ob
tentu ē fauentib⁹ phebi⁹ vtroq;
parente

Hermofrodite ego mercurio
et/ veneri gentis vult/ alberic⁹
ꝑter lasciuiente exortis tate
ē femine/ qui ea virilis ee de
beat/ nimia verborū mollicie
videtur effeminatus ē⁹ vero
hermofroditū hīre vtriusq; sexū
ad naturā mercurij refero/ qui
venerabilis andalo ancilat⁹ ea
ea nasculinis planetis masculi
det/ et/ ea sentis aute femineis
ferre me teted hīs quoru natu
uitatib⁹ pedet/ in planetarum

De venere magna septi celi filia

Ænus magna vt vbi de natiuitate deox scribit Cicero celi fuit filia et dei et eu pter hanc tres alias fuisse hanc pma eius assecuit optinuisse attenuie eu figmenta pluima circa venere in descriptu ppiantur hys septis que ad hanc spectare videbut reliqua reliquis relinquem no qz hanc adaptari no possut alia. Sz pqz alys attributa sut illis du de rebus fmo fiet appositisse decernu est hunc ygit an alia filia fuisse anoze geminu uolue vt testatur Quidq du dicat Alma fuisse dyoi geminu tu mater amoze ꝛc. De pre aut dissencit eu dicat alys qz ioue genetrice alys qz libero pre Dice et grias quas hinc erat dicut filiaw Dicut nisq hanc cingula esse quod teston notant quo cincta ea asseruit du lemnos inuenit nupcias alys nro quictoribus maris et fenice dicut absq cingulo nec esse. Et nisq dicut seime solus pgenie hyre odio qpter adultiu eius cu marte ab eo vulcano pretestim addut pda in tutela eius esse colabas. Et cu ede currum ascendit alia a cygnis trahi volat murtu qz arboze illi sacra facit et qz floribus rosaq. Post hec erat dicat thesdoncq ea in domu mercurii suscepisse se qz eius familiaritate usurpasse. Et ut plurimu de reliquis dys faciant ea multis appellant nois ut puta venere. Cytharea dedaliam hesperia lucifera et vesperugine et ut si qua alia sut omnia fm ad sensu precedentia veniamus.

Sane qui vel ois vel fere ois pdicta a fingentibus a ppetatibus venerem planete suppta forte sut quid de eadem astrologi sentiat ante alia apponendu censuimus ut fa alius sumat qz dictos pretaxatu intellectus Et qui al. albumasar secutus et venerabilis beda supta eoru sententia eius forc rubeos et potenia a seu cincta que versatur desuper eam volut ygit venere esse feminam qz plerumque

flegmatica aut atq; noctur-na a
cute meditacois m̃ ꝓpositibꝫ car
nium puria rident mendace
dula liberalem placentem & leuita
tis plui me hylare voluptuosa dul
aloqua maxime atq; asynatrice
corpore fortitudie et ai debilita
tis Est hui mistq; significat pul
critudez facies & corpis Ve nusta
te rerumq; omn decore m sic & vsi
paosoru vigiletoru aromatum
fragrantiu alcaru ludos et calculo
ru seu latronu ebrietates et ꝓpha
nnessaces Vna mella & quecuq; ad
dulcedinem & calefactem ptinere
videnꝫ eque oib gnis fortunatacis
atq; lasciuias et cetus multitudez
magesteria circa statuas & pictuas
hoy ꝓpositoes et vestigiu indu
menta auro argento & gtexta delin
cem pluzima circa cinctu et risu
saltatoes fidicinas & fistulas nupaas
q; et alia multa & eis omissis ad au
ferenda fundime corpis venamur
ffidia ea dicit celi & diei & ea de
planeta intelligant no incongrue
na ap celo videt infra & ai co mo
uetur ab eo videt ꝓducta dicit ꝓ
di filia a claritate sua qua ceteris
astris fulgidior est Ea gemina a
more perisse no ait et misterio Ad
euidenciam cuiꝰ ꝓpositi mandu est
ut aliqn dicit assueuit verabilis
Andalo Deu ꝓcem obpotentie du
dis mundi machina ab eo fabꝫ infer
ta est nil fecisse supflui aut ymo
do curios dialis futuri ozt sic et si
q; celestia corpa tam grandia tam
lucida tam ordinate sine se et alieno
motu no solu ad ornatu que nos ꝑ
ob crebra intuitu inspectem flectimur
condidisse credendi & Sed circa
misterioza illius pluimu pretetis de
disse ad hoc s. lut corpis motu atq; in
fluencia animi volentis vana arcet
tpa gignere tur- mortalia genera
nasci re tur- et alerent nata atq;
in tpis deducerent in finem. Nec
hanc inopi atq; effuse corporibus
tuitionem debemꝰ attribuere ꝓuida
ei diuinoꝝ unicuiq; ofpium cōstituisse
officium & circa q; eius versaret
auctas distribuisse Voluisseq; omia
se invicem fouere plusq; omnia quietu
nui atq; relinquere ꝓnie ꝓ uare

tate locoꝝ ad opus & fine duran
di nitentia mutuus vicissitudinibꝫ
juuare. Et me alia gessi plurimi
vt testant effigies veneri planete as
scribat ideꝫ Andalo fuisse gessit
apud ad amore amicacia dilecti
suetudem societate & vmore inter
dialia spectare videt & ꝓtissime
ad ꝓcreandam plis spectacia vt
det qui segnie forte natura in su
gtinuacoez atq; ampliacem inclinet
[redacted]
ꝓcedi ꝓt Quo gessisse e
ꝓcedi ꝓtete qui eq amore
me filiu fuisse dyoꝰ Sꝫ
e mu die Quidꝫ ad
Credo ego amore tm
ß hinc tocoes et
nuptie mozes et nouu cognome
ptem ap acquirꝰ quoniꝫ in duꝰ
soꝰ se se trahi ꝓmittit affinie Et
hanc aristotelem reor triplicem
assignasse ꝓpter honestu ꝓpter
delectabile et ꝓpter vtile Et medꝰ
cordes Aristotelis & audiꝰ videa
tur- fortasse ego duobus vltimis
vnu tm facietur Quidnus ai et
delatare inimꝰ honeste videat vtili
tas vnu qui tractetur talis quaꝰ
spectat vbi de amia vel acquisi
tione fiet ad reliqua ad venete
ꝓtinet ad venetidu est Dicit ꝑ ea
grios ꝓpisse ne inhabile quem vn
ꝗ amor absq; gra fiat Que gre to
& alia ad eas sententia ymo duc
infra ubi de eis ordo apponetur
Singulu veneti ꝓpinquu Cestom
nisiꝗ de dyoꝰ ꝓpinquu illi nisi ex a nata
datu fuerit nec a patre fuisset in
fancia atq; veneranda legitimꝰ auctꝰ
illi fuisset appetitu vt aliquali ex
arcte nuga nimis lasciua frenat
frenaret Quod cum ipm sit cestom
in yliade describit homerꝰ dicens
Η δ' ἀνὰ στῆθος κεφαλὴν ἐκορύσσετο φαι
δίμον ἀμφὶ δὲ χαῖται ὑπὸ χρυσοῦ ἐρατοῦ ἐθάλ
λοντο ποίησεν δὲ ἑαυτῷ ἐναρτύνας ἰδὲ πόδεσσιν
καλὰ πέδιλα τιθεὶς ἀργύρεα σφυρὰ ἐπ' ἀμφὶ
δὲ θώρηκα δύσετο ποικίλον ἀμφὶ δὲ οἱ ὦμοις
ἔβαλε ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον ἐν δὲ λαβὲ
ἐκορύσσετο ποικίλα δ' ἔνθεν ἐνῆεν ἐν δὲ σάκος
μέγα τε στιβαρόν τε ἐκορύσσετο πᾶν δὲ οἱ ὄπιθεν
καλὸν ἐπὶ κνήμῃσιν ἐέρσην ἐπὶ δὲ κράτεσιν
ἔθηκε τορύνην ἐν δὲ χερσὶν ἑλὼν ἔγχος βαρὺ
καὶ στιβαρὸν τό ῥα θεοῖς ἐπιπείθετο πατρὸς
ἐς a pretoribꝰ solutꝰ cestom cingu
lu venet ubi sibi voluntarie omia or
dinata erant ubi ete amicicia atq;
cupido atq; facundia blandicie que
fruitur eq; liꝰ studiose sternacia cir-

[redacted]

tudes anpias madue nuptias dul
cedinem/ ob quas sepissime mihi a deo
vocant[ur] ad decreta ut m scripta gladio
laqueo precipitio & furetes vertant[ur]
Seu ob susceptas iurias lusis anno
ribus vt multitudo obsummetia fruc
tuu/ ob fraudes & plas/ ob medicas/
ex quibus aut desperate torquentur
aut m ipas et hoicidia furiosi pe
piunt[ur] Et sic a venere m scorpione
fustepte fuit/ fuime venere expersam
solis ple hic/ ab sequetibus ex amat
illecebis susceptis puco. Na aut miseri
legret[ur] ubi de sole ypsiome filio sedu
at/ sol formosissimos homines et mulie
res/ quoz pulcitudo preualdubio ispi
cientiu mentes m concupiscentia sua/
& qui tuncti sut/ varios ai-tibi p sepe
tinhentes tinhut/ qd quide veneris
opus de credut[ur] hm quide m multis ce
rnitur- preualus. Na dum libidinose sua
patibus deuenit/ vtris. Alij letale
psequut[ur] odio. Alij letali
psequut[ur] odio. Alij eo dirissimis m
extremis affectantur inopia & non
nulle splendidis predicare dece turpi
atq; pretia dimg fuerint/ infamia.
Et ut alia plura sina ut nominose ac
aubus postremo & sic p liquedo ve
nere solis plem vetusto odio infestat
& mellatis venenis suis oppmit. Colu
bras illi m custodia ponere Qd'am
luter. & tigrisse legit lasciuentibus m
ea pus venere et cupidine m ipsoz
deuenere/ Quos ma. s. ex eis pluvia
sibi colligit/ florez videbatur- et a
lata sussragio pluuie cupidie collau
dat/ ob hoc vidit Cupido pretereat
nymphaz m seductoras veneris
furtes esse. qua indignat ea/ eam
m colubri transformauit Illico venus
ea transformata m tutela assistem
assumpsit et m de subseruit & colum
bas ei venez attribuerut. Hinc aut
fabule sensus talis esse videtur-
Dic em theodonas/ pestem apud eo
rinthios augme insignie fuisse pu
ella & longe magis notissima meretu
cem/ & hic venus agebs Dici pot i
peristeia patente/ agentes aut i
fessio m presentem/ amoz e/ cuius agi
tata stimulis virgo adiesit/ venez i
citius/ qui fere finalis & agentes ter
cio si forsan ob id vinci posset/ infestas
cupido/ vere cu talis appetitus actu
potq; accendat[ur] & extinguatur/ eo de
ficiet/ ut/ no sit vnus amantis qui en

tes tu solacio ꝫ moze colubr cuiꝰ no
mꝰ ē ꝑ sepissime nouos ꝯpuit amo
res ꝙ plurim deuent/ amplexus/ qua
ob cām ab ipo arripide. i. lupuīe sti
mulo ꝙ colubrum/ versam/ volue ꝑtē
pzestā grece latīe coluber sonat/ Que
quide colubr ro veneꝛ ꝙ tutela date
sūt/ ꝙ aues sūt/ coitꝰ pluīm ꝙ fere
feta cois ytime ut ꝙ eas crebro cer
antes veneꝛ obsequētes intelligāt/
Nā hꝭ venāt/ ꝙ tutelā alicuiꝰ ipꝭ
nondū sibi oportūa fuēr cognouē/
ꝙ tutore hꝭ to agendo ꝙ mādato sic
et/ libidinosa sub tutela veneꝛis ē
Dicit⁹/ ꝙ ſꝑ ꝙ lasciuiat merguī
veneꝛ ipante/ Cui ꝙ aūt ro veneꝛ
assignat ꝙ sicuti ceteꝛ planete ꝑ
suos circulos circa agūt⁹ mota yti
nuo Nā ego mēs ego tribuō⁹ cuiq
duplex put ē nato/ aut/ ꝙ ꝑ albe
dine sīgnificāt/ lauticia muliebre
aut/ ꝙ dulcissime amat ē maxime
motu ꝑpriꝰ ut/ demōstret⁹ amatu
acōb cantu tribi/ ē ꝙ cātu amatores
fē desiderio mimio morientes pissio
nes ꝙplacet suas/ ayrtuci aūt ro
veneꝛi dedicata ē/ ꝙ ut/ aut Palumues
a matre dat ē ꝙ nasciē ꝙ lutabit/ ꝙ
venus ꝙ matri dicāt⁹ greta. Seu ꝙ
odozifera sit/ arbor ē vong odoribus
delat⁹. Seu ꝙ huiꝰ arboꝛis odoꝛ ce
dat⁹ a no nullis veneꝛea suad⁹ Seu
ut/ physica ro ꝙ ro ea mixta mliebꝛe o
modā fiāt ꝑ ꝙ ꝙ erutur libido ac
cēa roborat⁹ ꝙ videt⁹ testa futuꝝ
pueꝛa comedues/ dū dygone me tri
ē mduat/ dicente thyrrenū nuchi
affꝛis ꝙ veneꝛi ex nis arruscem feren
uncula ꝛc. Respō ro ab illis flos
diꝛ ꝙ sicuti sit/ edozis Nomine ꝙ
plurim hec ꝑnt rones ouidi. Diꝛ ꝑ
ro ꝙ qua ſtoya vina re nō ꝑtētur
quasi voluptate abhorrantes/ et hec
intelligenda ē/ ea vina re a stoicis
dicī inanitū ad illecebꝛe pueꝛe illa
libidinū et lasciuiaꝫ delinet/ Epy
cuꝝ ro veneꝛe bona re ꝙpunit vti
voluptatē ꝙfessoꝛes. Nā circa volup
tate sūmū ꝙsistimat bonū ꝙsistere
Circo aūt/ dicat/ veneꝛe dei ꝙ ad dia
ꝛiat/ ꝙ quide no incongrue dm ē
ab aduersa re deum a quibus ꝑ credut⁹/
causa ꝑstare Cythaꝛea aūt/ ab isula
Cythaꝛea/ seu a cytheꝛeo monte in ꝙ
bꝰ potissime colē ꝙsueuerat Dendia
ta Acadia aūt/ dicta ē seu ab acadi
lio fonte/ ipm in orchomeno Baeue au

tute ē veneꝛi acꝰ grecis sacer/ et
in quo arbitrantur olim nisi pudi gnāꝫ
veneꝛis pedissequas lauari. Seu ꝙ
auras maias. Nonnul cū ꝙ cuiꝰ
amatores repleat/ et greci a cedo au
ras venit/ Hesperus aūt ꝙ pme
te nomē ē apud grecos ē maxie
du post/ sole beatit/ ē in cēa vesꝑ
tine ut/ ꝙ virgilius putet/ dicte du
causo ꝙponet/ vesꝑ olympho lucio
aūt/ vult/ vbi de crepusme lingue lūe
cā ab hora in qua apparet/ vesperu
[redacted] nā plauci sic cēa illa
[redacted] Nec iugulas nec ꝙ
ꝙ virgilie cradit⁹ ꝛc lu
cīe dr cā apud grecos ve
[redacted] ubi de natiuis dea
[redacted] ellat⁹ ꝙ luce affeꝛes/ et
[redacted] sole aūt aut ea in ouete
[redacted] splendoꝛe choruscāt/ ut
cēa de se mito lucifer appellet⁹ hāc
ē naute ē ydiote dyana ꝙ sepe vo
cant/ ꝙ diei videat⁹ pnūcia. De 2ª
Venꝰ cele vnª filia ē matre cupidis

Veneꝛē sedim plurim ē hꝭ volue/
fuisse filiā non tamen ex uno ge
nita [illegible] filiola
tur ē Saturnū. s. in celū seuisse pa
trem ē falce suptas ei absciddisse ge
nitalia et in matre abiecasse ē quoꝛsū aūt/
aūt/ ceciderint/ no hꝭ tur. Falce ro
haud longe a primo tuno lubens siculi
decreta aūt/ nomē ꝙ dedisse loco
dzopauū/ ro ꝙ sic greci falso dicūt
testiculi ro decisi quacūq in pte
maris decideꝛint/ sanguineꝰ emisse
Ego quo ē maris spuma hāc ꝑcipere
veneꝛē volue/ ac cel a maris spu
ma denominata ꝙ sue grece aphzodee
dr/ ꝙ sic ē hꝭ dea ē/ ꝙ aci obuie
aūt in libro saturnaliozū veneꝛē
ro sanguine testiculoꝝ celi natā dr/
sed maris spuma nutrita/ Dicāt
insup ut/ pomporiꝰ mela refert/ ac
cole pale paphiae Cypꝛi cypꝛi
tam serenissime Regi/ pueꝛo eos ve
nere sic nata in tyro femo cui fissi
et/ ꝙ ibi mutata ē ꝙ sepe natante
ea fugāt/ ꝙ ē mri cēa quēp existi
tur pueꝛe/ dicente ego in ꝑsona
Ouidij. Et/ dyo adde tuos aliqua
ē michi gna ponto. Et tamen in me
dio quondā secreta pfundo. Spuma
sui gratia manet no nomē ab illa
ē Et/ virgilius inspirāte ei dr
scribit/ fas ortus est/ Cythaꝛea me
is te fide vestigio vix genus ducet
ꝛc/ hinc pcā dicit/ versus ē dicta
tas/ et ꝙ marina gesset/ medicinas

[illegible] hermofroditu natu volut/ et/ qo ea
sola cupidne nr
Dubitet quidem siccomes sit/ & qo
eis talis pot accipi sensus/ Na qo
vend hac/ ego voluptuosa vitam
intelligo/ & in qbus ad voluptate
& libidine ptinentibus/ cui supiora
vna & eande ee/ & sic ee videt
belle fulgeat/ & qo sanguine aute
testiculor a satno dissector/ no
nata/ qz ut/ qo exacto bie
cui chaos ee tpa no
pus & ista diuisio q
hoc colligit/ et/ sic a
natu tpe ee in ab qo
qui et tronos e/ que
diam qz cuius semia
celu quide dix de cel
elementa vniuersa q mundo plen
tudine faceret/ & alios semibus
fidutentur/ ubi mudus omnibus
suis ptibus atqz membris pfectus est/
cto iam tpe finis est/ prendi de
celo semia/ & sic gentalia/ a satno
1. tpis decisa vident/ & in mari de
iecta/ ut/ apperet/ figuede atqz
effagandi facultatem/ que p vene
re assumedi e/ in hmore translatu/
cortu marino et/ fere mediante/ qm
qz spuma itelligit? Na vt spuma
qz aque motu gsurgit/ sic & gfrica
hoc venerius in cortu/ & ut illa sua
le solutiu/ sic & libido breui dele
cue finit. Seu ut/ placet/ fulgeo/
qz tactuq ipa semen spumosa sit/
& in matrice diam qz spuma ob
salsedine sideriq emunctu etia cu
ro/ seu qz ipm spuma salsu sit. Si
co humidante nata venus/ hoc et/
despuma maris. 1. salsedine humidi
tatis nutrita. 1. aucta/ donec in fi
ne accepti opus adducta sit. Same in
dendu que hoc sic/ hui dictus/ ut/ clarus
oigo huius/ venerius euadet/ fulgeo
nius qz. vult/ vbi ab aliis dr satur
no celo/ semen satno gentalia absci
disse/ & sic sua exponit/ opinem de
pdo cepius hoc/ cui virgo absciso fal
ce. 1. fructus qui in humoribus veste
ris/ velut/ in mare ppicitur/ eo
qubz dicit nasci sit/ generari libidi
ne. Nec dubiu ea ego humidante
predicit/ deinq que ex alio potuq
predicit cui vero nat/ in libidine
[illegible] ieiunatus/ & tur predit/ magnu qui
cibi potusq/ virgo mouet/ & suscitat
nales & vere in mari nascit. s. in
gurgite salso sanguis ouilesq & eius
de ebulientis spuma. i. puritie nu
trit. cui tepestente libido desinat
salace et/ non nalle voluit/ apud de
piarum fuisse decretu/ ut/ ondaqui
scuti. Falx aliquid spatii e circa
tenera & cruenta/ sic et/ habu dencia
frugis/ qo quibz demit alterca qm
nut. pluzimus et/ opt/ que quide in
habu dencia pluzima e/ & alia tam
toia multa apud nos/ ita cuncta in q
dz pranu ciuitas est. Ego aut/ rez
huius ptacule & nome appedi et/ luxuri
forma/ que fata filios & fabule cum
turbusse/ Qz aut/ cuncti populi apd
se & mari endisse. Verum volunt
tona cui pace maiestatis tue dco op
ta dixisse sit/ qd nisi te equu ceu
in magnis rebus nostris/ no audere
est aut. Cyprus insula vulgata fa
ma seu celo agente/ seu alio incola
rum vicio/ deo in venere pronior
hospitiu efficaci fomentu & lasciuiar u atqz voluptatu omni hab
it ob eam papho gradendu e. pro
apud eos & undis venere cinc
tum. Nec hoc pcinq ad hystoria
ad alia sensa ptinet/ eo cornelio
tacito sanus petit. Qui velle videt
venere auspicio dextra armata
manu ostendisse. Insula bellu q
cyprare regi nuntiasse qui tande
cu amissent/ gaudia/ guerna ut/ ipse
rex venere templu instituit/ in quo
eade venere [illegible] sac nustraret/ qui eo familia re
gia sua succederet. Confecto at/
templo sola dialia masculini grub
in holocaustu pabunt. Altaria vo
sanguine maculari piaculu/ cui so
lus fetibus ignis & puer illa adole
ret. Simulachru vo de nulla hu
mana ffe dee effigie ciprio no ce
ibidem grauiu arbem lucore in
uero/ & tenuis in ambitu/ adstan
methe exsurgentem & ser hoc nul
la hic racem. Nudi aut/ eo pingut
ut/ ad quid sit pata sit/ credit. Seu
qz nudos que illa mutantur. p se
pe faciat/ Aut/ qz lapis crimen si
in longu pseuet/ occultu/ tandem
die imm. ai-batrent. obscenu pduat/
in publicu/ & palliatione remota/

del poetas q̃ absq; meditate q̃nctu
no possit/ Natante aut ad venerē pi
gnit/ vt/ infelicē amatē amarituḍi
bus impta mea procellis agitatē
varijs/ & crebr naufragia circūa de
mōstrēt/ Vn et/ prophetic my eppꝰ
mate dicit/ nudꝰ egrēs venerē nau
fragꝰ in pelago Sed longe melius
castillaia planctus/ Dē eni credo ego
amore/ prius apud heroes carnificinā
ginti hanc ego de me coactus ad
mi facio ne forās ginā Qui omēs
hoīes supo atq; ante eo crucīabilicta
tibus ai pctor crucior/ agitor hyp
or my amorꝰ totus misero/ Q̃ amor
ferox/ Desseror/ Distrahor/ Diripior/
ita nulla mētem Ri habeo/ ubi sum
ibi non sum/ ubi ē deus Stanti ora m
genia sunt/ q̃d" libet/ nō libet/ ita id
q̃timuo/ Jam amor lassa aīz ludificat
fugat/ agit/ appetit/ raptat/ retinet/
factat/ largit/ q̃d" dat/ no dat/ de
ludit/ q̃odo q̃d" suasit/ dissuadet/
Dissuasit/ ad ostentat/ aperitimus
mōrs mecū eppit/ ita meū stringit/
amatem aīmā etc/. Eq̃dē bene
fluctuabat/ in salo venereus hoc este/
Sed nos ad reliqua/ Illi rosas in tu
tela dutas aut/ eo q̃ iubeant/
atq; pugat/ q̃d" quidē libidiē q̃d
ce videt/ ita turpitudē stelerum
erubestim/ & esse pēs repam" aculeo
& sic p te pustulā rosa delect/ quo
q̃ lapsu tpis maneret/ sic et libido
pue breues q̃ delectationē/ & longe
prīe ea est cū in breui decedit/ q̃d"
delect/ & q̃d" efficit/ ut post/ in lon
gū/ chart mā contra manib⁹ gestat/
ut/ p eā venere oblidat/ illecebra/ to
to em adapto corpe refert/ subtu con
ta mistetur in cortice/ De Cupidine ve
Cupido ut simoni nerio filio
di poete placet/ Cerno teste
q̃ venere sola nati ē/ de quo cū ali
bi plura dicenda veniant/ satis cit
me tionem fecisse tantū modo De
toxio vīc" celi filio
Toxeus ut ait/ plin in libro nā
lis hystorie Gellio affirmante
filiꝰ fuit celi/ cuiꝰ dicat luteri edifi
cij ep̄e ab vrbanis suepta iuctute
nondū em ḡstruxerat/ architecti
palacia q̃ quo patet/ cū industrio
su & antiquū fuisse hoiem & merito re
li- i- claritatis filiū Genealogie deo
rū gentiliū liber· in" explicat feliciter

Deperat/ q̃ filius celi Tytanꝰ
Jupiter in" oceani & tethyos q
rū eo q̃ amplissima est posteritas de
su & aut/ hinc li- in" fuit finis/ & Ty

tanū q̃rto suasore volentem Jouem
V°. et V°. Saturnū vin°. Oceanū
vin°. relegasset.

Genealogie deorū gentiliū s̄m Jo
hānē boccacium de Certaldo lib'
primꝰ Incipit/ In arbore aute signata
desup ponitur - in radice celuis
eo q̃ mondi filij eius desuper sūt/
sed in ea tamē in ramis q̃ in fron
dibus eius tytanes progenies de
monstrat. phemonij

[redacted]

ctuatus - adhuc splendide
cepe circa pyphu eppdi
i venere in fauste desce
ns illecebras ei ecce quasi
tracto omēs in pelagus
ui ventꝰ reperit/ & in
celū surgēs fluctus impetu impul
sus/ mapio eo q̃ repellere ipse eppdi ns
q̃ demergi heret retro. Que dū aste
ret/ & mergeret/ iterꝰ/ flatus q̃
illos valedo spūs eo transuerso con
fringeret/ subripuit ego/ & semi ru
tus nonnullis horis/ q̃ ita te re
pentine tempestas eam pstrauisset/ q̃
cogitabā fere absorptus fu. Cande
ens crebro innocens suffragio q̃
eo nauicula pestatem ad se vrientē
pcul tunc q̃ petrū manu sustulit/
nūc dextrorsū nūc sinistrorsū de
rectū labru/ quibꝰ potens vim hue
regens eo usq; fere naufragus de
ductus sum vt/ eo alto remere nō
alit quā si diuitus ferreis ditus
meus dissectus vinculis Tytanus
antiqui inane aduertare pte stulo
cepti opis q̃ eligere strenue nō
uisq; antiquꝰ moris cuius de memor
ea in tumultum tam grande hos
tes suos sustrahasse deos O q̃tus
in superbia sua in medio pcul q̃
ctauit/ nam O quotiens Jouis
fulmina non solū laudauī sed etiā
ploraui O quotiens tacheuas
atq; supplicē augeri deprecatus su
Sed quid tande/ pro q̃ aliquā diu
nō aliter - q̃ si in olympho regnū
ui misultassent/ vnde huiusmodi
mapio sonus omnes q̃ vehemen
tes venti sustinuī/ q̃ cellas ut
arbitror/ iubente deo/ eas solui ora
puret/ aquas preceps montes & si
equa tranquillitas fera nō sit ta
men nauigabile deuehit mare

ꝑ obzē a cypzo ſepatus in egeū
veniens a longe ingenia tepi mi
mbundus ꝓſpectare cozpa adh
fulmibus exuſta ⁊ infecto pullo
re atq caligine tuzpia ⁊ longo ca
thenaꝝ circuitu ꝓſſa a deo ut
non abſq difficultate noīa ⁊ ſe
meſis eluere deſcptu-q ea tame
que nouiſſe potuit huic apponet
eū ſucceſſozibus ſuis volumini. At
tamen ne deſiderio ſtrat qui ꝓlō
Iſmahel Jozdanem apezuit tm ſeū
ti De tytano celi filio nouo qui ge
nuit filios multos ⁊ quib⁹ hic
tm tm noiant⁹. Quoz ꝓmus
Hyperion ꝙ briareꝰ m⁹ Ceneꝰ
mꝰ Typhon ꝛq Enchelad⁹ ⁊q
Egeon ⁊ꝛ. Aurora vmꝰ Japhe
thus vmꝰ Aſtreꝰ ꝙq Alonꝰ
ꝙq pallenes ꝙmꝰ Pemꝰ ꝙmꝰ
pur-pureꝰ ꝙmꝰ Lycaon ⁊ Cenaut
ꝑdā Gygates quoz noīa non
habemus

celo ethereus et dicꝰ ſi
ſatus ex precedenti vo
mine dm ⁊ vez tuꝰ
explicetur- ples aut
⁊ veſte fuiſſe filiū
ū neſtructoꝝ teſtatur- lactanꝰ
qui fuiſſe quinq terrā annoꝝ
Jouē filia theodonꝰ aſſerit.
Ex qua pluzes ſuſtepiſſe filios
in ſequentib⁹ appa-ebit quos omīb⁹
a luna natos videtur- velle vi-
gilq. Dū dicē Tū luna. ſ. vna ⁊
tu tita nepotando ex tuq Japetuq
creat ⁊ cuiq typhea et quin-atos
celū reſtinde ſpes ⁊c. De hoc em
tytano multa refer-atur- fabulo
ſa Inter- que ꝙd potiſſima eſt
aiunt ⁊ cū celi ſolis aduerſus Jouē
deos ꝙq religiosꝰ bella ſuſſe ⁊ꝛ
ꝑ celū tytanes ceſſe inuictos
montibꝰ ſup poſuiſſe ſibi ſter-
netes itez ad illos ⁊ cū de nū a
dijs ceſos ⁊ fulmibus inter- emp
tos atq apud inferos catenis re
legatos ⁊ mozti dāpnatos ꝑ
tue ut m⁹ vl⁹ eneidos ſatis ſuꝑ
inter- eūd. virgilius

Hec tenēda ſub hac ficte ⁊ hyſto
ria ꝙtinet ⁊ morale ſenſū nāli
mīptic ꝙq ad hyſtoziā ꝑtinet ver
ba de ea que in ſacra legit tru-

hyſtoria apponent⁹ ad ſtrā dic
em ſic Exim ſatur-nū vxoze duc
Opym tytan⁹ qui natu maioꝝ erat
poſtulat ut ipe regnaret vbi
veſta nū- ozta ⁊ ſozoꝝ ceteꝝ at
ꝙ opē ſuadent ſatur-no vt de
regno nō cedat fīa ibi tytan⁹ q
facie deteriozē erat ꝙ ſatūs id ani-
⁊ ꝙ videbat mirē atq ſozoze⁹
ſuas optans dare ut ſaturnus
regnaret q ceſſit eo ut is reg
naret ſtatq pactus eſt cū ſatur-
no vt ſi quis liberoꝝ virilis
ſexꝰ ei natꝰ eſſet ne que educaret
ꝑ eū rei ea fieret ut ad ſuos na
tos regnū rediret cū facie filiꝰ
qui primꝰ natꝰ eſt retineret inde
inde poſteriꝰ natꝰ ſit geminꝰ Ju
piter- atq Juno- Cū Junone ſat
no nꝰ gſpim dedē atq Jouē clam
abſtondit dantq ei veſte edu
candū celante Saturno Item
neptunū clam ſatūno Opis parit
eūq clamculo abſtendit Ad eū
dem modū tertiū pariens opis pa
rit geminos plutonē et glauciam
pluto latine deus eſt diſpater- Alꝰ
ſeū vocant ibi filia glauciā ſa
turno oſtendit plutonē celant
atq abſtondit dem glauca pu-
ua emoritur-. Nec multū ꝓ hīc
ſequitur- nī cadē hyſtoria. Dem
tytan⁹ ꝓhꝫ teſtimōt ſatūno filios
ꝑcreatos atq eductos ee cla
ſe ſeduc ſecū filios ſuos quos ty
tanes vocant ſremiq ſuū ſatūm
atq ope ꝓhibendū coſq muro cu
ſtodiā egit ⁊ cuſtodiā his apposuit
ꝓ hīc aut pauca mīt poſitus ſe
quitur- Jouē ad vltimū ea audi
ſſe ꝓcem atq mīez cuſtodijs eu-
ſeptus atq nō vincula quecto
remiſſe ea magna creteꝝ ſuꝑ mt
ctudie Tytanesq atq filios eoꝝ
ꝑpugnaſſe ꝓcentes vincula
ꝑemiſſe ꝑ regnū reddidiſſe
atq ita meretē remetiſſe hīc lac
tanꝰ ex hyſtoria ſac q̄ vera ſunt
⁊ ſi cadē referēs docet Sibilla
erithea Uſſo ſenſu hyſtoriali
circa religiosꝰ pauca dicenda ſut
⁊ ꝓmo quid ſibi velint hīc celi
dicentes filiū atq veſte ꝙd ꝑti-
hyſtorie veritate de quoꝝq mor

tali arbitrio dica posset/ nã trẽa
corpus ẽ celeste hẽmo uiam· eo q̃
bus gstat hoiem esse/ Oz hic ala
oz verboz̃ ~~volumine~~ molimine
extollitur· ab vniuerso mozt̃lui
grece ẽ nũcupatur· / Tytan q̃d
ut/ placet/ factatio· idem q̃d vlco
sonat/· Supra em̃ ois ẽ est/ Vestã
terram esse/ et terrã Jrritatam
Jra deoz̃ ñ vlcionẽ sua repressi-
Tytanes/ ẽ qui vbi de fama demo
strata est/ quic sit/ Jra deoz̃ ob qua
terra nr̃ata est/ et/ qualẽ tre
filij ñ vlcionẽ mãs gigãt/ fatis
ẽ hic dicẽ tñ huic Tytanã vnã
ex gigãtib; illis vnus fuisse/ q̃
opibus conatq; extendẽ flumã et/
montem superare sua· Oz autẽ illi
terrã quã fuit/ p̃ hoc mtelligo
hunc mõtẽ et/ cuniculos q̃ alti hunc
silẽs mgente ami/ quo sibi trãsli
git/ vti vnã vrozem/ eiq; diuitu-
salte/ dio si possessio desit/ eo hunc
em̃ voluit/ eũ multos genuisse fi
lios q̃d quide ecia ondẽt hystoria
ẽ si ecia possibile sit/ no nullos ob
quietẽcia moz sibi ut/ reliquis ac/
tributos/ ẽ hij abstondendi sensũ
nulli dubiũ ẽ debet/ q̃d multa
fuerũt/ olim ẽ hodie sunt/ nsig-
nes vri/ que ei eo q̃d ñ̃ q̃ destri
buit filij dica possut/ Jnsup dicit/
hos claros fuisse homes/ ẽ adiũsum
deos habuisse bellũ/ ut/ aditemnos
q̃m eo magnanimitate ad superbiã
facilis sit/ transitus/ et/ ob id de
pluimis diis minus mgsideratis
magnates agit/ eo gloriosissima
virtute ñ detestabile vitiũ crudite/
ẽ tũc stiles efficiẽt· i· absq; fruc
tu vtutis/ ẽ ut mtelligam9 Tyta
nos filios fuisse tales vna luniana
tos dicit/ vtei em̃ superstitiõe cre
ditũ ẽ/ quidquid vna luna nascẽ
tur/ steile atq; dã prosit foze/ nẽ
dubiũ erat̃ esse dã ~~prosit foze~~
sos/ eo q̃ bellozũ sint semen/ q̃ quid
euacuantur· agri colonis ẽ ciuita
tes/ ẽ desolantur· regna/ dicunt
ptẽa hoẽs deos hiisse bellũ/ q̃d
et magnanimes em̃ bonus opibus
silẽs dijs efficiẽ canatur· superbi aut
se q̃ nũme sibi equiparates vbo
et/ si possut/ ope/ ipm̃ verũ deũ
ẽ calcare/ satagut eo quo sit vt/

deuacuantur· ẽ redigant̃ in nichilũ
Est/ hic tamẽ adũtendũ duplex
ab hoibus bellũ cũ superis hẽri quo
rũ vnũ fuit/ Jupiẽ qui libauit pa
rentes ocisis tytanis filijs/ Aliud
deos fuit/ cũ gigantes qui et tyta
nes dicũtur/ filij voluerũt iouẽ
celũ erip̃/ ẽ hinc montes mõtib;
ẽ posuere/ q̃d̃ postea vbi de gigãti
bus eo ponetur· / De yperione pio
titane filio qui genuit/ solẽ ẽ lunã

Yperionẽ titanẽ et/ terre fuis/
se filiũ theodontq; et/ pmulg
volue de quo nil credo legi nisi q̃
solem genuerit/ ẽ lunã ac britoz
tanen; cũ magne femineitatis hoi
nẽ fuisse ẽ hoc tanq; a sig nificato
nobis q̃d sup oia sonat/ q̃ a nobis
filiozũ tam claris De sole yperionis
filio qui genuit/ hozas quas loco
mis filie pono· Et sic prima genu
onas quatheque loco filie vnius scribo
ẽ sic 2ã/ 3ã/ phetusã
lem/ pen/ quitam du
tũ septias pusiphen
nonã/ Circe decimã

Solem yperionẽ
vulgatissima
qua tamen mathe no con
stat/ hinc dicũt/ non solũ pri/ ẽ fri
bus aduersũ Jouẽ non fauisse/ Oz
Jouis ptes secutũ/ quia ob eam p̃
victoriã/ curiũ/ Coronã/ ẽ malam
et/ alia multa insignia a Jove ob
tinuisse/ que oia ni sequẽtibus ple
ne explicabũtur· hinc ego credo
suos tpribus clarissimos fuisse homes
ẽ vere magnanimes et/ ob id deos
no fauisse fribus sed Jovi/ q̃ no su
pbu q̃ ozẽ a deo illi fuit/ fama
tricia/ ut/ ni eũ ut/ a poetis omne
decus delatũ sit/ q̃ deo soli desse
rendũ est/ nẽ aliter· de eo p̃ de
vero sole ut/ plurimũ locuti sunt/
Sane q̃m hic fere nulla ad hoi
nẽ spectancia apparẽt videnti de
sole planeta loquuntur· ~~ꝛ~~ veniũt
igit̃ eũ ante alia Regẽ/ et/ forte
fiat/ ei Regia designanda aulam
de qua oudis ni maiori volumine
libro· 4o· Regia solis erat/ sublimis
altis columnis/ et/ infra p̃ domi
vestibula vero aula Oudis
maiestate Regia pares q̃ desti
bit/ dicẽs Pui-purea velatq; veste
sedent/ ẽ infra p̃ ñi· vestib; desigua

regia maiestate curru eius de
scribit dicens Aureo axis erat/
themo aureo aurea sume Cur-
natida rote radiorū argenteus
ordo/ Per-uiga cursoliti poite ꝑ ꝙ
ordie gemme Clara repausso rede
bant/ lucia phebo ꝛc Nec ꝓ multu
idem describit/ equos Inda volu
cres pyrous eous ethon Solis e
qui quartus ꝑ flegon/ hys nitribus
auras flā migeris ꝛplent/ predicꝫ
ꝑ repugnula pulsant ꝛc hinc insup
regi corona insigne ꝙ ꝯ lapide
bus preciosis ut albericꝫ ꝓmittit
dens ꝑ dicit/ aurora veniente ab
horis curru parū/ et equos aducti
hinc ꝑtra multorū filiorū precꝫ
uolūt/ Ego quibꝫ aliquos versus
fuisse possibile ē/ dū ea hominē su
isse dicamꝰ ē nō nullos eoꝝ inde
uicenarie mozz attributus si solem
planeta decimꝰ/ ꝑterea ut aiūt/
phi ꝰ tribus ꝓcreandis tante po
tencie est/ ut ꝑ oīs mortalis vi
te hēatus/ et/ inter alia ꝙ qua
da singlāri potencia/ dū ꝰ natiuita
te alicui hoīs ceteꝝ supercelestibus
corpibus ꝓualet/ ea formosissima
amabilem facie alacre atꝙ splendi
du moribus ingenio/ et generosita
te ꝓducat/ aspectui/ Ea similiter-
multis vocant/ noibus ꝑ que satis
apparet de sole planeta nō de hoīe
intellegisse poetas Nūc quid de
bemꝰ explicandū est/

Secut enī ꝓmo ydeam naturaꝰ
qđ concedendū ē. Dicemꝰ em su
pra ydeam fore somnū qđ sup dia
ꝙ ea dia ꝙ nichilo creauerit
solus ꝑ deū pot ea ipe solus fec
sup dia post hec regia huic tam
splendida id designata ē ut/ itel
legamꝰ ꝑ appositā ꝰ eadē ope huꝰ
esse potencia attributa electa com
misse eidꝫ omni aiam gerere Ea
inter alia ꝓpinguda circa posite
sint/ tpa/ ē tpis qualitates ut/
intelligatur-/ ea motu suo desꝰ
esse oia esto aliquos ante ea fuisse
dies in principio penitentes stri
but ayoysee/ quos arte sua alle fe
cit/ qui electa creauit/ nō dū esto
creato/ nec eide ꝓnte aliqua attri
buta ꝓ ꝙ ꝯ creatus est volete
creatore suo/ motu tpa desꝰ ipsis ē
describit/ oia ē horas ē die ē men
sem et annum et scla et ꝰ sequē

tibus saa/ apprebit Sic ē motu suo
qualitates tpis fiat/ cē diuisas/ eu
dam/ dans fronde ē flores altei se
getes/ terre matui ver ꝓbet/ fructus ē
fronde incipit/ auferre/ Vlac rego
rem frigoris ē imbꝫ amice Cuꝰ
aut/ alle tam lucidus appropiat ꝰ de
fessam huic atꝙ ꝑpetua cū indefici
ente luce circa orbem terraꝝ eum
volubilitate ondit/ Qui rotat ꝰ my
ē/ ut/ desꝰ pter ea ꝰ my. or tpra sua fuꝰ
circa cē designet/ Sic ē alle ꝙ ver
equi ut/ ꝑ eos qualitates diuꝰ me
circa cōis ondit. Na pyrous qui
ꝓmꝰ ē ꝓmptꝰ/ ē nō ꝓtatus- rutes/
eo ꝙ ꝓmo mane agē tibus vapoꝛibꝫ
a tra surgē tibus sol oues rubeat/
ē eous qui sedē ē cū albꝫ effigietur-
dꝫ splendidꝫ/ eo ꝙ exaltatus ra sol
dyssolutus vapoꝛibus splendens sic/
ethon aut/ ꝰ rubeus/ sꝫ ꝰ tricū
tendē ad-dens expectatur-/ na sole
ra celi medū teneē te/ luno eꝝ coꝛus
ca est/ ē cūctis videtur- Feruidus/
phegon aut/ ꝰ croceo colaꝝ ē dit/
ꝰ nigreꝰ ē inter-petꝰ/ tirā amās
ondens aduesꝫ retrastente die sole
trum pete. i. occasū/ hos tamē ego
fulgē eꝝ esto cū ea de sigfica cāꝫ
aliꝫ meat/ videlicet/ et rucens aethe
ona lampas ē phylogeus per- coronā
aut/ xon. lapidū ondit Albericus
longa dicit etate xon celi signa in
telligi debē ꝙ que mortaliū ingenia
cū anno quolibꝫ diuisē nouē. hys ꝙ
dēs sup est/ de noibus solū globoꝝ/
eo quibus eo ꝙ nō nulla cū aliquibꝫ
alijs dnis habē/ coꝛa illis repugnare
ubi de dnis talibus/ de hys que ad
deū solū spectare videntur- ꝙ bre
uis fieri ꝓpit ꝓponet ꝰ vocatur ē
ꝓmo sol eo ꝙ in ꝙ tu planeta solus
est. ut testē videtur- azacorbus
dices. Na ē latinus cū qui tenet
claritudinē solus obtinuit/ solem
vocauit/ Et ꝰ chimeo dicit/ plato
ubi desꝰ/ nec aut ꝑ ꝙod. Vm. cir-
cuitus celeritatis et/ tarditatis
circa mensa. ē sic ē nostratus- deus
m ambitu sup tra sydera lumen ac
cendit/ que nūc solem vocamꝰ Insia
ꝑ hinc tulliꝰ ubi de re pu vocat/ prī
cipē atꝙ ducē dicēs. Dem subter-
media fere regione sol obtinet/
Dux princeps ē moderator luminū re
liquoꝝ mens mundi ē temperatio/ tā
tā magnitudinis ut cūcta sua luce

lustret ⁊ ꝑpleat. Cui quibus
verbis sic aut macrobius sup somp
nio scipionis. Duo igit qui omi
luis maiestatem pcedit. principes q
ita eminet ut ꝑ ea q talis appa
reat sol vocetur. Et ꝓ pauca sequ
tur. Ayens mundi appellat ita ut
physici eu cor celi vocauerut. Inde
mirū q ꝑ ea que statutis rationē
ꝑ celū feruntur videmꝰ duo nactē ꝑ
et migrantes mō vtriusq; plurita
tis breuitatis q; vices ⁊ eius tpi
bus equa vtriusq; inuenim. Dem
uerus clemente tempiem. tonitrua
cancri ⁊ leonis estu mollitem an
tu pnalis autē ni frigoris inter
vtranq; tempiem. ea hᵉ solis cur
sus ⁊ ratio dispensat. Iure igitur
cor celi dr ꝑ que fiunt. ea que di
na natura fieri videmꝰ. Est et hᵉ cā
ꝑpter. quia iure cor celi vocetur. ꝑ
natura ignis semp in motu ꝑpetuo
ꝑ agitata ē. Solem aut ignis ethe
rei fontē ⁊ dem retulimꝰ. Sol ig⁹
in ethe qd in aliali cor cuiq; ster na
tā est ne vnq; cesset. aut motu aut
breuiq; req quereq; eau ab agitem cē
cessatio mox aual interimat. hec ma
crobius. Ex quibꝰ satis ꝓpi pot
eū coqsti massē sole terra oim cam
pas nsup eu appellat ut aut
a sacrobius. Cenopides q; ab ecliptica
ad orientem tendens cū celū sect
obliquū plebꝫ ecā nūcupatur. ⁊
potissime a pectus qd a specie atq;
in tore dem est. Alii dicut phebus
q; nomen eo q; mane quolibet ve
hatur. ab orizonte assurgēs lyceus
ecā noiat. et ut aliqui dicut a ly
co templo dely. macrobius ondit
deante alia ratione reddente de
cens Cleanthes lyceū appellme no
miatū scribit q; velut lupi pecu
ra rapiant. ita ipe quoꝝ humore
inpiat radys. Euconnas ut ide
dicit a macrobius a syne sol ecam
appellatur. a fulgore. s. radioꝝ
quos vocant cornas aureas solis
Dic ⁊ argitoresius q; nascens ꝑ su
nū orbis ambitū velut aureis qui
da figurat albis ⁊ argentei spe
cie. ex quo aureu radij in modū em
anant sagittarū imbricator. q; lume
aus ex orbis amabili amicicia de
nera tice eaꝝ pl deus ē. q; sic a
physicis epistimatur. Dī ⁊ homes
qi magnis ut gygas. mapsimꝰ qui

dem est vt ipi bidē possimꝰ. et
hac ei nome est apud egyptios
vocatur. m sup ⁊ alijs noibꝰ plu
bus ut ꝑ macrobiū patet. in sātur
nalioꝝ libro. De hoīe filiabꝰ sol ⁊c

Duos solis et cromis Cromis
die Theodoncꝰ fuisse filios
et ab eo denoiatos. eo q; horus ipe
ab egyptijs appellet. ut ꝑ ea sup
deo capl'o. Thas homeꝝ die equos
⁊ aurū in tepore pmitte solē ⁊ diei
no ire volenti celi portas apire
filias. ego eo solis ꝑ gressū ⁊ ēta
ꝑtas dimensue fiant. Equos aut
⁊ aurū solis parum ab eis eo fictū
est. q; eis sibi vicissim succedētibꝰ
nop labie. et dies accedit. in que
sol tamꝑ in spaciū sibi vehicula
a sucessiue horaꝝ ꝓgrediturꝰ in
cuiꝰ ꝓgressione micat hadie ueni
ti celi portas. i. lucis ortū apire
ne videntur. De Comis filiabꝰ sol'

Comas die Theodoncꝰ plures
esse soroꝝ solis ⁊ cromis filias
cor proximis nigentes ⁊ sub Jouis cul
lacteis pedibꝰ de hinc ego nūq; alibi
legisse memini nō forsan has velit
intelligi secula. eū eoꝝ grece lūe
seculū mō ꝑtetur. Si de seculis dic
esse velit. hec ꝑfecto ētas ⁊ longa
ꝑtas dmēsio. a solis motu efficia
ent. hᵉ sup monstrauimꝰ a clau
diano in antro et tritatis fuisse de
stricta. De qua tritate vō seculi plu
rimū inter se distrepant vetes.
Dicebant enim aliqui ut censorinꝰ in
libro qui de natali die scripsit
ad cerellū. ab hijs potissime qui
rinales et rustici sequebantur.
Hec modo destricta secula. ut ali
quo sicpum. s. ostentio mutaretur
seculū eo usq; ꝑtendere tur. Do
nec aliud supueniret. omitto. qd fi
nis est ꝑtenta ⁊ sequētis inceū
⁊ sic non ētas aut determinato anoꝝ
numo stare videtur. Selim. qui. ꝰ.
alicui longius ⁊ no nūq; breuius con
tingēt. Post hec ondit alios alii
arbitrū dicetis id quib⁹ spaciū
⁊ qd efflucat. me vna celebratis
ludoꝝ stella nec ⁊ alteri a subsequē
te. Ex quo est ꝑtis in equalitas
sequeret ꝑ maiora. Postremo me
tus ⁊ ertutes opinionibus die cau
le ꝛomonas. Selim Cenitū a me so

[illegible]aribus tmuat-r. Qđ ego memi
nr ꝓpissime a venerabili andalo
ꝯ fimtr ſpacio/ Erant/ m ſup
qui vellent ide m ce ſeculu ce eta
te/ qđ non eſt ver-u eſto aliqn ni
ſi ꝓue ſtruant/ veteres ſtlm ꝓ eta
te Etas em ſi eo nlo ſenſu m/ qui
ſoru deſtribut/ hic/ ac ecl ꝓxta
ru/ multa m ſe gtinet/ ſtla Qđ vo
ſub Jouis pedibus ſtla deſigmt
puto fi ut/ m telligam/ ſolus ver
dei Impio cepit labi/ cuꝫ ſoli deu
tur mtate cognita coruide/ ſe que
m eis futa ſint/ Nec ab hac diſ
ceptat/ Claudiam deſtpao/ qui
lla dic m antro ce mtatis mane
ad m ipa tmtate ꝑſonaru/ ce vm
ca deitate tm/ aſſtat/ ce mtus/ e
ſic ꝓuidꝫ da ce mtate aſſistat/ m deo
ſic nece eſt/. De phaetuſa & ſale
pen ma & my. ma filiabꝫ ſolis

Dhaetuſa & ſalempen mym
phe ſcalde/ filie/ fuere ſolis
& neree ut/ m odiſſea ſtribit/ ho
merus dicens haas m ſicilia ſolis
fuad greges a quibꝫ vlixes a ge-
ce phibitꝫ eſt. Circa qua phibi
tem talis ab homero fabula re
citatur. Qđ cu venisset ab troia
reditꝫ m priamꝫ vlixes a cyrce
ꝓmontus/ ꝫ poſtꝫ cu ſocijs vlt/
ſilla & carybdim m ſicilian de
uenisset/ & ꝓcessset/ greges ſolis ꝓ
uari apheatuſta & ſcla pcep fi
liabus ſuis ab eis dio cu ſocijs
abſtinet/ na ſi quis ex eis ame
det/ occidebatur/ Ad quos cu poſter-
gatus alme ꝓcelle feſſus cu ſocijs
deuenisset/ vlixes fem & ut/ ibide
longꝫ credito detineret/ i pelle
te aboꝛ penuria dormiente vlixe/
& e milocu ſuadete/ a ſocijs vlixis
m greges ipu eſt/ & ex eis ſedata
fames/ vex eis diſcedentibus gra
agitati tepeſtate/ ad vltimu a
Ioue fulmiati/ ces vlixe excepto
qui ex gregib/ no guſtauerat.

Hinc fabule talis pot/ ſenſus
phiberi Calor et humidus. i. ſol
& nerea que nympha & ſiluas et/
paſtua ſignuet/ que due ſut nym
phe ſolis & nerec filie hay alteram
ꝓſtat/ umbras/ altera vo gregibus
uictu & ſic ſuates ſunt/ greges

ſolis qui ex omi viuente ſpiritꝫ
dia vegetatiua-ſ. et ſenſitiua/ exple
em ſuo naſtat & regimie atꝫ
victu ꝑdem ri cuſtodia ſuantur-
ce tm hos greges m ſicilia dic hy
meti non ꝓ alibi fuit/ no ſunt/
ſed ibidem ab mgente veru ha
bundantia & celi tempiem pluui
vegoꝛes videant hyre delicie ꝫ
ob coꝛrupta loa moꝛes ecl magis
ꝓ alibi fiat/ peſtiſere/ Ab hijs die
ronalis dia phibet Sane tm ne ces
i moderate fruat ne m mente de
ueiat/ aut/ vita que ſit/ moꝛte de
teriꝛ/ qđ torrens ꝓtinget/ quoꝛes
habens appetitu dei m laſtuias
nergim/ qđ iam apud ſicilos fe
ce plurimi qui enerues fe/ ꝓ ꝫcu
tatis deliciis no de ſuſſeꝛe labo
rib. Vex euzilocus. i. blandi ſen
ſualitatis ꝑſuaſio doꝛmiente vlixe
i. racionis roboꝛe/ audes ſenſus m
greges. i. m delicias emittere/ ex
libidinib ſolutꝫ maris fluctuan
tib. i. mundi huius laboꝛes ſentire ne
quimꝰ & ſic Ioues fulmine. i. ultio
dei iudicio m nauis ducti puere
. i. m amaritudine & miſias moꝛ
talio/ vite uixiati et/ mergunt de
fect/ vel qđ fortaſſe ꝓgreſſe ꝑtuit
cu m ſicilia deuenisset vlixes
et/ ibidem ab aduerſo detinentur-
ꝑne no curate a deo ſocij eq
ebo potu ꝓ & e mulieꝛibus ſoluti ſut
ut reintrantes nauis oportuna
negligeret/ & ſic naufragiu face
rent/ Qđ no ſolo vlixi ꝓgreſſe le
gim/ ſcipioni et hanibali pene ſtre
nuiſſimis belloꝛu ducib cuꝫ multeres
cu mille longe atꝫ difficillima je
nez ex hyſpania m ytalia tranſcen
dentes labores ſuperaſſe. Ne quiſſent/
expmare deluce attim. De dyree
ſolis v.ª filia & lya regis iuuge

Dyrces ſolis fuit/ filia et/ lya Re
gis ethebaye quꝰ ꝓpria ſi
cuti m etheme ſolis filias venere
ſeuiſſe dic fulgẽcij de quat talis
fert hyſtoria Oꝛtupatam pri ab
ethiopa nicteo regis filia a cepha
lo/ placet lactancio ſeu a ioue et/
pluuio nanteu-ab bitreo-i. alyco
ethebaye rege marito ſuo abdicata
eſt/ & ſup inducta dyrces Que il
lico ſuſpecta ne forte lyeus Anthio

pim̃ in sua reuocauit gram̃ & sic
ea re assũpta dimittẽtur ipsa
ipetrauit a viro ut posset alla
in vnculis detineꝫ Que cũ ex so
ue plen gemina suscepisset par
tus aduersante tpe ab eo vin
culis liberata est & dam in Cyche
rone monte affugit ibiq; pepit
Amphionẽ & Zetũ. Quos expositos
pastor quida pr suos aluit Qui cũ
adoleuissent a mr cognita et ge
nis cercaꝺs fr facile indutie
Iritatꝰ fuit & in mrẽ vlcione sur
gẽtes lyrã accenderãt Regẽ & diue
cunto in domito alligarũt qui di
cã trahẽt mirabile dictu aures
iplorauit quoꝝ subsidio in fonte
sui nois haud longe a thebis mu
tatꝰ est & sic Veneris sacrauit nrã

Quod aũt in hac hystoria fabulo
sũ & explicabit facile Anthiopam
a Ioue tpe partus liberata a cura
dicẽ Theodonez non fictũ pr cũ vi
dẽtur Dyrcen ob tumidũ Anthiope
vtero fatus sui adulterij testimoꝝ
apparẽ & ob id cũ viro arbitrãꝺ
& odiosam mitẽ vltro cũ reliquit
Dirce aũt mutata in fonte fatus q
plendi pr cũ ob pdictũ Regnũ pr
ob supplicij illati penã cũ in mul
cas soluta lacrimas fuisse aũt solis
filiã ẽ deꝝ pr aũt sic de seꝝ fuit
cũ aliquo insigni virtute notatã
fuisse filiã aut ob insigne eius pul
chritudinem solis filiã vocitatam

De mileto sol. vi. filio qui genuit Caunũ et byblidem

Miletus ut testatur ouidius
solis fuit filius Theodonez
aute Dicte istũ solũ rodꝝ filiũ ẽ
pasiphas fuisse frez hũc tamen in
mitionẽ sue voluntatis sue bel
lo petiuit Iuppr pr ob cuius in les
tos abiit et ibi Caunacẽ q̃ mili
tone ex suo nomine Dixit asscripsit
Vbi postea i mutatis lutreis ẽ
nulacrne aurelena dea est pr hec
cyane nymphe meandri fluuiꝰ
filia se iniuit & ex ea suscepit
filios Caunũ ẽ & byblidem. De cau
no & byblide filijs mileti

Caunus & byblis filij fuerũt
ayleti ex cyane nymphe
suscepti ut testatur ouidius
Dicetis hic tibi dũ sequitur pue
ros animã ty pe filiã meandri to
tiens reductis eadem cognita cu
ne pstari corpe nymphã byblida
cũ anno plen & empe gemellã
pꝝ. Et pr nil pteri cũ ambobus
de eis legi de ambobus sterbere
nibiq; versa est legiꝫ ẽ caunũ spe
ciosissimũ fuisse Juuenem & a bibli
de sorꝺ in fausto amore dulcẽ de
uere in plen solis Iuuta agente
Cane cũ byblis sui fratris ex cessu
de libidis detexisset pr aspernatus
detestandã sororis ruinã fugam
sumpsit Iuxq; peregrina penit noua
mens rud. Insecuit aũt byblis ipsũ
cũ secuta & cũ et postq; carpam ly
cia pr & ẽ lelegas pelagiaꝫ labore
atq; dolore victa assedit & spretã
sese dedit in lacrimas ex quo fons
est ut in fonte naiadum bifacie
mus ea veritate tuꝝ ut dicẽ ouidius
Sic lacrimis assiepta suis pherecy
byblis vertitur in fontẽ qui nunc
quoq; vallibus illis Nomẽ hꝫ
Duc myletꝫ sub vlice manat pꝝ
Fragmentũ aũt satis patet pr a
fleta ex imo fons lacrimis ma
nans vasa ẽ. De pasyphe vxe sol.
filia et minois iuuge

Dasiphes solis fuit filia ut
seneca poete tragedia pa
tituꝝ carmine duentus mitragẽ
dia ypoliti. Quod alle retꝝ lume
infundẽs suã matris parens pꝝ
verba quidẽ nutricis sunt loquẽ
tis ad insanã amã ypoliti fedra
pasiphes filiã Theodonez aũt
dicat no fuisse filiã solis ypromẽ
sed rhodi fuit hec minois cre
tensiũ regis iuuẽ & vxorẽ mi
nis bello aduersus ayrtaeenses
et athenienses ob extinctũ andro
geũ filiũ ab Egeo patre venere in so
cietate in fausti amoris flammas sus
cepit. Anduetꝫ speciosissimum
tauruꝝ in cuius gestatiõe dedalꝰ arti
fex venisse dr & ex eo suscepit
quẽ medũ horum nuncupãt tau
rũ pr pit. Aly vero aliã amoꝛ
huius cum describũt aiuentes q
cũ crasset ad minoẽ in bellũ egreꝭ
surgi puerũ ut digna se sacrifi
caturo sibi sparuit hostiam &
uestigio illo sparatq; & tauri
formositate cuius captus minoꝭ
alli armentis suis. Duce ffec-

alio ꝙsecrato ꝙ quo uratus ꝺu
pit egit ut illo absente reser
uatus diligẽt̃ a gruge ⁊ hic
volũt minone ob ꝯmissa faci
ꝯ aussi ꝯ gruge seruem. Qꝺ
aut pasiphes filia hoiẽ ꝙ tau
to ꝯcepit. vult Germ⁹ trau-ũ
hũc sterba minoꝝ fuisse sic no
matu cuꝯ ꝯ ꝺomo ꝺeꝺali cũ
pasiphe cohisse ⁊ filiũ ꝙ ea sus
cepisse ⁊ tande ⁊remos pepisse
quoꝝ alteꝝ ꝙ minone ꝯceptu
notus appebat. Alterũ vo ꝙ
tauro ⁊que indicantibus sig
nis. Et cũ de sꝺo no esset ⁊tas fi
des. nõie ad vtrũq; spectante
parẽtẽ mino tauro. ſ. ꝺyoito e
nutritus est. Ego aut longe
alteꝝ em sensu sub hac fabula
tegi reor. Ꝙ primo quꝺe volu
isse veteres onꝺ qualit̃ vitiũ
bestialitatis causa retrau-ꝯ no
bis hac ratiõe pasiphen spurca
tissima feminaꝝ et solis filia.
Credo ꝺiaꝝ nram veru solis. i.
ꝺei oĩpotentis a quo creata ⁊
filia ꝺi pulcitudie ⁊nocẽtie sple
ꝺuit. hec. ꝙ ruge efficatur. minois
regis legum latoꝝ. i. rigoꝝ thea
me augustu. q ſuus legib⁹ ꝺi the
ꝛẽ atq; ꝺirectũ iter ꝺirige ⁊ huc
minicatu. venus. i. appetitus
ꝙ pestibilis qui sensualitati ꝺd
herens ſ. racioĩ est hostis. Cui
si ꝺheserit aia a racione sepat
uẽt est. a qua semota facile a
blanditiis ⁊ suasionibus carnis
se trahi ꝓmittit. ⁊ sic pasiphen
se fert. ꝙ gregis thaꝝ a io
ue ꝺati. ut sibi ꝙ ꝯ minos sa
crũ ofiat. Quꝺ ego tauri sen
su nuꝺi huiꝰ ꝺelicias. ꝓma fa
cie pulchras ⁊ ꝺelectabiles a deo
tacoꝝ ꝙ cessas ut ꝙ eas moꝺera
mine certo vite nre oportuna
nustre. Ra ꝺu hinc ꝺebite ve
ni. vite ꝙ eas deo sacrũ ofiã
ꝙ. Sane ꝺu eius iudiciũ sen
sualitatis sequẽtes abutimur
aut abuti ꝺesideram⁹ ꝙ bestiale
ꝙ pistenciã ꝺuenim⁹ ⁊ tauro
tũc obscene ada iugit̃ ꝙ lingua
vacca ꝺu artificio ingeniũ mi
natalibus ꝓter. nẽ leges ãutim
⁊t sic ꝙ appetitu illecebru ⁊ adep
cie nephãie voluptatis causat̃
et nostat̃ imo tau-ꝙ. i. bestia
litatis vitiũ hui⁹ aut nimio
tauri hoiẽ ⁊ tauri formã esse
fingẽ ꝯ ꝙ tali vitio laboãtes
ĩ tautu ꝓmo videntur. hoies si o
pera aut ꝙspectent ⁊ abstinẽ
ta metuꝝ su desidia. tales esse
bestias cognoscem⁹. Claudit̃
aut hic laberito carceꝝ curau
uncũ pluriũ ꝯplicato. ⁊ ho io
quia fortissimi atq; ferocissimi
⁊ furiosi ⁊t al⁹. In quo cludit̃
cũ humano pectori infandis ꝺesi
ꝺeriis intricato et ꝙ eo ĩpelle
te forte atq; ĩmane ꝓstem⁹ ani
mꝺu infaustu aliquiꝺ auꝺem⁹
qꝺ nisi ꝓ voto ꝓficiam⁹ ꝙsci
tum ĩ silua ꝺelituam⁹ huc mis
ꝙ a theseo ab aꝺriana ꝓꝺicto
occiꝺit. i. pꝺẽte viro cui vi
rilitas qua ꝙ aꝺriana accipio
ꝯ ꝙ auꝺeres grece vir sonat
licꝫ oꝛꝺit ꝺetestabile tum ste
sto vicio subiacꝺ ⁊ quibus ar
mis ecta ꝙficiendũ est sic. De
octa colorꝝ rege sol⁹ filio vi⁹
qui genuit medea ⁊ absyrtũ et
Octa colorꝝ Rex ꝯcalcopẽ
ut homer⁹ in ꝺdissea testa
tur. solis fuit filius ⁊ perse filie
octauam. Tulli⁹ aũt vbi de na
tuis ꝺeoꝝ ꝺicit ego asteue sora
latone susceptũ ꝺicit qua asteue
ꝺicetur. idem Tulli⁹ ꝺicit ab eo
occasum ꝺicẽ sic. Quid me
ꝺec ꝺebuit que duobus auis
sole occeano ⁊ ꝓpe mira ꝺi uesta
est. huc clarũ ea tempestate
fuisse Regẽ testat̃ antiquitas
cui ꝓ maximũ illi regnũ fuisse
ꝺescribit. seneca tragedus metra
gꝺia medee. Ad hec nouer. ca

cales insidias fugiēs deuect/ fixus
athlmantis filig ad aureo velle qd
sibi fatale ab oraculo senciēs Oeta
diligentissime fuabat/ ne eo pdito
fuaretur regno/ Qui tamen a ia
sone spoliatus est e regno pulsus
vex ea senex ab eodem in regno re
ductus e die thyadencig hūc aetā
no fuisse filiū solis ypsionis sed eig
qui apud colcos maxim⁹ fuit/ e reg
nauit/ ibidē

De medea aete regis filia et Jasoīs iuge

Medea aete regis fuit/ filia ep
f ypsita iuge ut/ satis pz p
ouidij carmē dicentis Nouerat/ aetes
ad quē despecta redūt. Non ypsa
parēs huig nuedre grandis recta
t. hystoia/ quīq fabulis mixta ri
unt/ eni ante alia qd ep appellio
suptū est/ qui de argenantis libro
sūpsit/ iasone a pelia patruo missu
colcos venisse e cometem ab aete
susteptū ayedee virginī placusse
equā veni tiata vti in aetem solis
plem dēs a filio amatorias imitti
flāmas fec que amās ad puula
nostet/ dila iuuenis euntes ad rel
lus aureū assumedū/ misita eius/
hieta siu iugū sposue/ eu detuit/
quo pacto illud absq piculo posset/
surripe/ cogi surrepto vna fere
fuga arripuit/ tuq; fuge omi
tē absyrtū seu egyalū pud siej
Quos ai segnet. Oeta/ ut/ eos sin
cui fuge pstaretur- in insula que
in fauabus phasis/ astelē ab ea
ppanto/ thomitana/ apollo- Qui
dn nasonis postea nobilitata/ p
qua optebat/ Octam sequentem
transitu facd puerū absyrtū ob
tiuicauit/ articulatim p diuisuq
passim p agros dsecat/ ut/ prem
sistet/ ad colligenda filij membra/ nec
premeditacio fefellit/ in fausta- Na
sic fem e dū p orbatus pr flemus
membra colligit nati/ e funerulia
pag. abnt/ illa cū rupta/ et/ post
longus fin/ quasda cū aucoēs in
thessalia deuect ubi pabus Jasoīs
eusonē priem anositate decrepitū
in robustioze retripuit/ etate/ et/
cū Jasoni duos filios peperisset/ in
pelie mortem suos filios ac nouit/
Tandē quadā ep cū fem sue/ a Jaso
ne abducta est/ et/ creusa creontis
regis corinthiorū filia despōsata
Qd ai egerrime fert/ et/ cogitata
malecā filios suos qī ad placandū
sibi nouercā ai dnīs in strumento
clausis misit/ qd a creusa tō ante
aptis e ip poem flāma euolauit/ re
gia migenes a qua ai ipa Creusa re
gia oīs exposta e cū ia prud pmoīti
euasisset vex ai in ea Medea/ et Jason
ir ruissent/ suptus ep ea ipio fa
ā pēnus eo indente crux fria
filios trucidauit/ inocuos e malesi
cijs suis sublata/ aetheas abiit/
ubi egeo ia senestēta quigo nupta
pepit/ a filiū que e a se medā vo
cauit/. Same ai theseo redeūta ex
longinqua atq; diuina ep predicē
ab egeo in cognitu p eius de mani
bene natū passet/ poculū e illud ide
ab egeo filio ia cognita sublatū vi
disset/ fuga Theseī euitauit/ sic
et/ tandē nestro quo pacto Jasom
p consiliata vna fere in colcos re
dijt/ priem ip sone et/ eoule Jasonis
viribus in regnū restituit Ego qui
oelig vt vti de mirabilibus nūdi re
fert/ solinus dicat/ ai Jasone bitvte
sepulta/ e medū aig silue nemorosse
marsio pplis vtalis/ hinc ge arenta
facinorosibus ayedea/ loca apud gre
cos pnio/ qui melig ai cognouisse
debuer-at/ deinde apud romanos
coripit/ ut ip dea susteptē/ atq; sa
crus honorarēt ab eis ut liquet
testatur-. ayacobinus Huc alit hui⁹
in hystoria sicules itepte sūt/ ubi
de eusone e pelia e Jasone scribat
qui ad eos spectare videnē pussi
ubi opportuna videbatur-- apparent-

De absyrthio e calaope filijs aete

Absyrthus et calaopes frat
e sorores filij fuerūt aete Re
gis colchoz/ na de absyrtho testat
tullig in libro de naturis deoz di
cens- Quid huig-s- ayadee absyr
tho fri/ qui e apud pucunii egy
laus ꝛc De calciope dicit Ouidig
in epliis no erat/ aetes ad que de

ſpecta redire? Non ypſea puto
ꝛc/ De hac calcope mſ aliud legi
reperi nisi ꝙ quēdā fuit frēsi ei⁹
pepit/ acetū filiū/ De absyrto
aut/ seu egyaleo ſa ſuꝑ dēm qualit⁹
a sorore sit/ cesus/ a quo sit/ qm di
cant flamē illud colchicū absyrteū
de pud noīe nūcupatū. De Circe sol⁹

Circes malefica mulier- filiā
aut homer⁹ testatur- m odissea
filia fuit/ solis ⁊ ꝑſe/ Quo aut
pacto colcos relegit/ et/ m ytaliam
deuenit/ nusq̄ legi Constat tamen
eā hic tasse haud longe a cauta
eā pmontē cumtate/ m quadā insule
olim insula qui circeus ab ea m
hodiernū usq̄ die dicit ⁊ Circa
que adhuc aūt incole rugire leo
nes feras ꝙ alias/ quas ex hoīb⁹
cantato carmine fecit. De hac aut
sic scribit/ virgilius. De hac aut/
Dones m accessos vbi solis filia lu
tos. Assiduo resonat cātu tectis
ꝙ superbis/ vrit/ odorata nocturna
m lucida cedru Arguto tenues p
currens pectine telas/ Hinc ex
audiri gemitus ire ꝙ leonū. Dm
cula recusantū ⁊ fera sub nocte ru
dentū. Ⅎ tegere ritꝙ sues atq̄ m
ꝑsepibus vsi. Ⅎ ceu re ac forme
magnorū ululare luporū. Quo
homi ex hac dea seua potētib⁹
herbis induerat/ circe m vultus
ac terga ferax ꝛc. Homer⁹ aut/
m odissea duce vlixe errante ei
socios ad hanc deuenisse/ et/ ei so
cios eius ex ea mutasse et m feras/ m
eū a mercurio ꝑdictū nutrire
nō potuisse/ q̄n mo ab eo exter-
rita/ socios suos ex m homines re
formasse/ eidē ꝙ p anū ibidē temes
se/ ac prepisse. Ethilogū filiū/ ⁊
non nullū supaddit/ latinū lau
rentū postea regē/ et/ dēmq̄ eū
ꝑdictū multis dimisisse/ Refer ꝑ
tēa de hac Ouidius ꝙ amauit
Glaucū aquarinū deū/ et/ q̄m ipe
stillam nymphā amaret/ zelo pa
ti/ fontem m quo nymphā lauari
ꝙ sueuerat discessse veniens/ ꝙ dū
dū illuc intrasset/ nymphā repente
a marinis cū ubi⁹ usq̄ ad iguina ab

sorptā m mari- nūc monstrū horsa ⁊
insup dicat/ ꝙ a pyri rege spretā/
eo ꝙ pomona amaret/ eā m auem
sui nois transformasse. Nūc aut ꝙ
sub hīs scopulis senectā ducere
deam⁹ ⁊ hoc donec⁹ hanc rerū
solertissim⁹ inuigilator dic hanc
solis ypsimo filiā no fuisse/ Sed
eius q̄m apud colchos regnasse ex
dic/ q̄ aut/ dic ser⁹ formosissima
fuit/ mulier- ⁊ nūc tm famosa/ ꝙd
ingressa fingit/ ob venere adeū m
plem solis/ de quo odio mſm patē
bit vbi de venere. Audiri feras
mugientes m circuitū mōtis est/
q̄ dū mē ingentia atq̄ ꝓrupta
sapa rupes ⁊ cauernas/ quarū mōs
circūdatus est/ nat me vndeq̄ ve
rū repetu effer-uātur- ⁊ dēm terra
tremit- ⁊ supueniētibus illudūtur
⁊ hinc nūc fingitur/ sit/ de nec
tare rumor dissonꝰ ⁊ nūc mugitus/
nūc rugitus filiis/ ⁊ hinc se fingit
audiri leones aspexisse/ Qz ac herbis
aut/ cantato carmine m beluas homēs
trāsformare/ hoc videtur a multis
credi possibile magos/ ecclesiarū
dū phatnomas magos ea suis ar-ti
bus fecisse credim⁹/ que faciebat.
Ulysses virtute dei⁹/ dū homes
in archadia lupos fieri/ dū apuleius
m asinū ꝓmutatū. Sed ego puto
credo hāc formositate sua multos
in dilectem sui traxisse mortales/
q̄m sese ut/ eius mererent⁹ grām/ q
nūtiam absq̄ pecunia q̄sequi non
pot. Illecebras tm⁹ ⁊ vt/ dona ꝓ
tauet/ mstruisse/ et/ sic eas induis
se formas/ q̄ offensis q̄ grauebant
quas vlyxes. i. prudēs ho no indu
it. Hanc p̄ hē amasse glaucū eo
dem/ ex p̄ q̄d q̄ quibus placet/ ⁊ po
tissīe leucothoe glaucus idem sonat
q̄ terror et q̄ terribile sit/ audiri
mugitus aquaꝝ circa cyr-cēū ut
supdēm/ ⁊ ipe terror ibidē q̄sistat/
assidue videt⁹ a cyrce- i. a loco illo/
Cyrtes amat⁹ Qz aut glaucꝰ ama
uerit/ stillam/ ob eandē causam dēm ⁊
eo ꝙ apud stillam ide a mugitu ma
nes sic terrer assidui/ et/ sic eā ibi
morer⁹ assidue videt⁹ stilla diligēs
Qz stilla infectus aquis nauemis

cambus usq; ad mgrina trepta
sit ab effreu supfic fecto cam. Est
cui stilla stopuli secus fretu syrti
lui aquis supemines a do vt medij
aquas expire videatur. & ab aquis
medij occupni & cu toti sit pupty
et cauer nosue et ibi cotinue nauio
cu tpetu mare fluat du nauer nau
illaes intrat & demu se restitut ad m
star cauni latrancin socid emittit
et sic stopulus a maxime cambus
trepi dr. que aut ad pyte spectat
m sequetib; stribent. Ubi de pyto
Ego aute cyrie hac arte fuisse soro
re no credo. qz an troyani belli col
oda fuit cyrees hec aut q; tpzanea
sz conuenientia nois & forsan arcui
q duob; vna fecisse putauerunt.

De angicia solis filia

Angiciam seu agronam Theodn
cij dic cyrcis fuisse sororem
et solis filia & haud longe ab ea m
agro campano morata sed meliori
bj artib; opata de qua no m alij
ad ea pertinentes grauis celsus assert
ea cyrcis soror & victima fuerat la
cus occupasse. et ibidem salubre sta
tuisse nuptias incolis deseruisse
quo obrem dis claudius dea ab ea de
hibita est. macrobius aut in Saturn
nalioz libro hanc angeroma dea
vocat. Dic q; illi apud romanos
xij kl. Januarias ferias celebrad
q; a pontificib; in sacello volupie
sacru fieri. Verum aut fluctuatio
dic ea augeroma appellai q; ango
res ac sollicitudines dolor. q; curata
depellat. Addit. msup masurius simila
chru hui; dee ore obligato atq; sig
to in ara volupie collocatu. & ob id
q; quid' suos dolos anxietates q;
dissilat. beneficio placente i meliorem
oblectatem deuehat. Sane Julius mo
destus huic sacru fieri dic. eo q; pples
romanj morbi qui augroma de
to q; missio liberat. sic Cuj aut sol
sit credita aut dea filia meridi
ano cum dedisse potuit. De luna
filia yperionis

Luna aut ad yperionis plem redar
guit de yperionis fuisse filia et
solis sororem. Vulgatissimu est de
hac veteres multa senserunt. illa
quippe ante alia biga dipa gessa
eo q; aduersus patruos cu Jone sen
sisset. ea q; aurea vti testat. accij
poeta in bacchis dices. Alma q; curru
nocturnago phebe &c. Et virgilius
jamq; dies celo gressat. alma q; curru
nocturnago phebe medium pulsa
bat olympho &c. hanc bigam dicy
sydoz ubi ethymologijs a duobus
equis trahi. quoz alter albus alter
verus vagoz est. Ea fabula a Jane
archadie deo dilatum die meandri
poete & lane candide munus sibi
dedicasse scribit. Ouidius aut
geoz gicas asserit dices aumere
sic nueo lane si credo dignu est
pandens archadie captam de luna
fefellit. In nemoza alta nocturna
nata vocante &c. Insup et ea di
latam audit ab eudimione pastore
que dicit. primo ab eo pulsu. De
nuo phebi alijq; diu albos sibi pa
uisse gregis in suis gratis susceptis
Dic tu tullij ea in latino sermone
nomen mutasse obtinuisse et
in sonum a lana deposulatam sit
et quibus filios tribuat. nam alij
na hyrieus prete dic. Soze ab ea
& aere genitu. Silen ea multis vi
cant. neq; vt puta luna diana
pser prima. Trina argentea phebe
Cereue Artemi ajena & alijs q;
quod q; hoc tot intellexerit. adu
tendu & vt yperionis dea filia
dica pot ad qd de sole dm est. puto
ego illa claritate insigne fuisse mu
liere et ob eq; singularem pem
nem diam et qd solis est. sozor lu
na denotata fuisse ad qua sequen
cia no spectant. qz primo ad veram
lunam. Et ideo q; aduersus tytanas Jou
fauerit. i. aduersus superbos ob eq;
applexione frigida et humidam
dem & qua multu sumos exhalationes
hom pmuit. Biga aut vel di
ad designandu cursus sui diurnu
& nocturnu que longe clarius ei
rem colore ondut. Fecda & humi
tate sua grumacia soluit. desup
& desubter. adumetu radiabus
infert. Oz aut ab archade condita
sit potit. forsan hic talis pmoster
sensus ut. q; archade deo fumat.
quicuq; pastor. Erant ea archa

des vt pluuiam pastor⁹ aut luna
auget. i. eius lume co q̃ ꝙ illo
modu⁹ susteptam et obid dr̃ m̃ sil
uis votis vtor⁹ assueuerit ut su
os greges p̃ noctẽ ab msidijs se
rari facilius caueret ꝙ obid dr̃
fulgida vemebat ei m̃ sactus aqua
mactabant candidã ꝙ sic albo
vellꝰ captu dicebãt. Q̃ aut ab
eudimone dilecta sic dr̃ fulgeam
hac posse ostingꝰ ꝙ eudimon⁹ pas
tor fuerit quã vti pastor⁹ faciat
noctis humore arguit quẽ impe
ria sydez ac ipse lume m̃ auandis
hec tria sactis m̃ suadent ꝙ mde
m̃ pastor⁹ comoda vestitus. uel ali
aut idem fulgenciaꝙ ꝙs eudimon
pmꝫ tacez cursus lume tuemur
ꝙ obdormisse. Dixꝑ. Animꝰ ꝙ stul
tor⁹ iudicio meditacõi nocturnes
dormiat. i. ẽre pdũt. Deus qui me
ditacõibꝫ dedit ẽ effecto no alit
ꝙ si dormiret. i misset⁹. actuus
opibꝫ. qꝰ de eudimone dr̃m ẽ
ꝙ nil aliud ad vsuẽre misi tuꝫ me
ditacõi opem dare pgit vt mu
nastus m̃ eo libro quẽ de eius ope
rib⁹ texuit testat⁹. Q̃ ego vere puto
nec sic qui longe ꝑtes mirentur
spheram cũ circa lume cursu pluui
ma veiane. ysidandꝰ vt credit
venerabilis Dedalo m̃ sua experta
planetar⁹ Sz albus ante gregem
pauit. co apposite credo. ut loci
sue meditacõis qualitas ostendat
qui m̃ culmine motus illi⁹ sunt. que
sibi elegit. ut. possit libi elucubrare
assimꝰ tamꝫ eo expedito loco.
ꝙ monetã culmen ꝙ potissime celsa
ut. pluuium assueuerit. ee uno
sa quas nubes ꝙ dñs obsumit
pastor⁹ nubes pecor⁹ deus est. Q̃
aut. a luna Deosculatus sic. ideo
fictu⁹ reor. ꝙ sic amatus puella
amorus nunꝫ ostulã arbitrant.
sic ꝙ longe meditacõibꝫ huiꝰ fu
isse lune optatu cursu. ꝙ sic sua a
morus videat ostulã sisse presse. Du
ꝙ ẽ de noctib⁹ vidꝰ luna a lucendo
dicta volut. ꝙ mayore dñ lucet m̃
sero. cũ dñ mane lucebat velut
appellat⁹ diana. hetrutes aut. dñ
est ꝙ ventu⁹ nec ꝑtat m̃ quo nubo
si finitu⁹ ꝙ mfinito ꝓsitu⁹ sic vo
lut. multiplicatate eius potentie
denotat⁹. Tumaz no nulli esto senem
poeta trisorme dicat m̃ tragedia
ypolitu⁹ a triplici sue nocte pcipula
dam volut. vocatur. eni luna dia
na ꝙ pserpina. Dicit. eã eam vo
cari lucinam. vt m̃ odis oracuꝫ.
Te lucinam vocant ꝙ cur sic dr̃ sic
paulo post dicet. Argenteã aut ob
id dicit ꝙ sua sit. argentea m̃ ter
ris ꝓcreare seu ꝙ solus ẽ spes. qui
auream ẽ videat argentea. plebeã
aut. ideo vertuꝫ ꝙ sepe nona sit. ar
chenia seu ar nocthemus attica lin
gua idem est ꝙ luna eo sic dr̃ ut
refert macrobi⁹ ꝙ ar thenius. ꝙ
ar nocthemus. i. acte secũdo luna a
partu tres nubes emittat ꝙ ꝓpter eã
est destendꝰ primas cor pueles ꝙ mar
tib⁹ vnã dare ꝙ ẽ ad accelerandos
ptus salutar⁹ ut ꝑte Thymocleus
elegantes. expressit. aurea vno dra
ẽ ꝙ no nisi defectus patet. ut pu
ta m̃ eclipsib⁹ ꝙ nã nocta ꝙ lũe
de sem sonat seu. ꝙ alit lucet caret
ꝙ quos habet radios mutuetur. a
sole vti certa faciat sydera. i. ligna
aut nota qm̃ ad alias ꝓmut. duo
de quibus singulatis m̃ hec exp
nẽdus sit. ꝙ ꝙsulto dñus de illis
tractet omisi. De nyse filio lune
Q̃rem alcina lyncus porte lu
ne atꝫ aceus fuisse filiũ dicit
teste ayacubie. Qd̃ quide figmen
tu⁹ a natã sumptu⁹ ẽ agente quidem
luna nisi ꝓpter hiemes humidos nequeãtes
absente sole ꝙsurgẽ alcis frigidi
tate aceus ꝙ lune alterati virtut⁹
m̃ tenue aquã. que dicebam tres
estiuo tpe appellat⁹ hyeme ꝓ
densata gelu bruma dicitur.
De brumo filio/ Tytanio 2°.
Separatus ab omnibus q̃ redit
est Tytanus ꝙ ẽre ~~filio~~ filiꝰ
que ome fere latum porte hostem
Jouis ꝺfestissimi gte ptore ꝙ dr̃
asserit. et obid apud ꝺfectus de
trusit volut. Cuiꝰ mẽ monstruo
ses ẽ uestibulo infernꝰ ꝙcubias
ager stribut virgilꝰ dicẽs. Et ce
tũ gemmꝫ briareꝰ ꝙ belua lerne
e. Deme homerus cũ annisi fuisse
Jouis audit m̃ iliade dicens. ẽ ẽ

Quum me alioq ty et/asterien
tamq filios enutat/ paulus
et eiq miream fuisse certa oñdit/
virgiliq vbi dic extremaq ultq p
hibent/ eoq enchelado sozoq ꝛc
leonciq dic hanc ꝛc insule fuisse
potentissimaq regē ꝛ extreme fe
ritatis hodiq atq superbie ob quā
ad antiquaq fuerat tyrano mter
eius nuatq filios fuit/ cū latona
ꝛ asterie spectabilia pulc̄itudie
virginali pr dicebat/ pulsus p eo
q Juppr latonā violasset/ tytano
in bellū aduersus Jouē motu sed
falsū est ut/ supꝰ demostrauimq
eo hñs que in sacra legūt hystoꝛ
ria De latona celi filia que pepit
appollinem et/dyanam

Latonā filiā fuisse cei ex eo cu
Jdi ea armis sumitur dicit/
cū Nestio quo audetis gemere
tytanida eo latonā efferre mulie
ꝛe Hanc aute vetēs a Jouē dilec
tā puriter et/ oppssā volūt/ cū
p ea eo gemina fuisse p plem
appollinē ſ. ꝛ dyanā ꝙd aute/
a deo egre tulisse Junone ut/ no
solū ceteq trā ad onus vteri dpo
nendi interdicat/ illi. Vez ꝛ mi
mittat/ phytone et/ ingentis
magnitudis serpente ad ea fugā
dam/ atq impediendā Que cū
paucestens fugat/ neq loci alie
renitentē se duceret/ frequanti
ortigie insule/ ab ea susceptā ꝛ
et/ in eade pepit/ primo dyanam
q eucstigio obstetricatq efficiū
in nasciturō fre mox pstitit/ et/
appollinē nascentē suscepit qui
mox sagittis phytone ītēmit/
ꝛ dire cepit/ irrisa petentibus.
Pretea ob hoc pcu dicit/ nomē
immutatu Jnsule/ Nā ea primo dica
tur Ortigia Delos postea dicē
dicit/ nisuq deferente latonam/
puellos ꝛ adhuc filios p lyciam
dū ob estū sitī laboret/ accessisse
ad lacū quēdam ut libet/ quam
ea vidissent circūstantes rusticī
q festi lacū pedibus intrasse
ꝛ eum turbasse aquā eo quo

Quum me alioq ty et/asterien
tamq filios enutat/ paulus
et eiq miream fuisse certa oñdit/
virgiliq vbi dic extremaq ultq p
hibent/ eoq enchelado sozoq ꝛc
leonciq dic hanc ꝛc insule fuisse
potentissimaq regē ꝛ extreme fe
ritatis hodiq atq superbie ob quā
ad antiquaq fuerat tyrano mter
eius nuatq filios fuit/ cū latona
ꝛ asterie spectabilia pulc̄itudie
virginali pr dicebat/ pulsus p eo
q Juppr latonā violasset/ tytano
in bellū aduersus Jouē motu sed
falsū est ut/ supꝰ demostrauimq
eo hñs que in sacra legūt hystoꝛ
ria De latona celi filia que pepit
appollinem et/dyanam

Latonā filiā fuisse cei ex eo cu
Jdi ea armis sumitur dicit/
cū Nestio quo audetis gemere
tytanida eo latonā efferre mulie
ꝛe Hanc aute vetēs a Jouē dilec
tā puriter et/ oppssā volūt/ cū
p ea eo gemina fuisse p plem
appollinē ſ. ꝛ dyanā ꝙd aute/
a deo egre tulisse Junone ut/ no
solū ceteq trā ad onus vteri dpo
nendi interdicat/ illi. Vez ꝛ mi
mittat/ phytone et/ ingentis
magnitudis serpente ad ea fugā
dam/ atq impediendā Que cū
paucestens fugat/ neq loci alie
renitentē se duceret/ frequanti
ortigie insule/ ab ea susceptā ꝛ
et/ in eade pepit/ primo dyanam
q eucstigio obstetricatq efficiū
in nasciturō fre mox pstitit/ et/
appollinē nascentē suscepit qui
mox sagittis phytone ītēmit/
ꝛ dire cepit/ irrisa petentibus.
Pretea ob hoc pcu dicit/ nomē
immutatu Jnsule/ Nā ea primo dica
tur Ortigia Delos postea dicē
dicit/ nisuq deferente latonam/
puellos ꝛ adhuc filios p lyciam
dū ob estū sitī laboret/ accessisse
ad lacū quēdam ut libet/ quam
ea vidissent circūstantes rusticī
q festi lacū pedibus intrasse
ꝛ eum turbasse aquā eo quo

Gigantū victor ōp
Bellū ip Rarcoyci e oppꝛa
ꝛ Gaetē ſt aplēg/ Mtr ai iep
otile ſpto ōctēs à m̄ pup
In quibus carminib homer⁹ pfecto
ne tangit/ fabulā quā theodonciq
paulo lacius refert/ dicēs Q gmo
tā dñi aduersū Jouē Junonē ſ. ꝛ nep
tūnq vna cū pallade et/ aliquibus
alijs in dnm moliri prō tethydis
deliberauerūt/ cathenā facē et/ dꝛ
mienti Jouī nocē/ et nocē trahe
tes omēs eū e celo eicere/ ꝙd⁹ the
tis Jouī retulit/ ꝛ ob id ipē in fauo
rē suū in celū briareū euocauit/
qui cū vidissent/ iurati eo ꝙ p
fortissimoq optimarēq ofestū a cēp
tis destitē ꝛ sic tutatus ē Jupl⁹
Ex quibꝰ patet/ briareū amicum
fuisse Jouī Hunuſ ait/ fabule
volens leonciq aptre sensū ne
tur/ ante resoluendꝰ chaos in fora
elementa tū superis discordiē ꝛ
huiusq opa misse gaudia ꝛ alia q
dā plura tradenda poaq ſ strabo
dū theodonciq ait/ dicat eni Jouē
post victoriā eo tytanis atq gy
gātibꝰ hitam a deo elatū ut i
portabilius efficeret⁹ aiens quā ob
cam Juno quēq eius ꝛ neptūnq
fr̄ clam apud nisulā nereidoꝝ
cōuocatis quibus dā eo amicis
imuere ofiliū ut/ cū nis tale ti
mentē eo regno pellereť/ ꝙd⁹ cū
illi reuelatū cēt/ a nauttē ossuo
briareum eo tytanis supstitem/
dnū ꝛ potentissimū adhuc hodiq
seu poetas briareū Tytanis filiū
eodem nōie nūcupatū euocauit/
ꝛ cū eo mito societatis federe co
niunctos optinuit/ a deo ut/ ni cū
nil penitꝰ audereť. Dēo est/ eni
briareq contrā gemini eo ꝙ nullatis
p̄esset/ hoibus ꝛ ponitur finitū
ꝙ infinito Apud nseros aūt/ no
m ciuitate dicis detrusis est/
ut/ reliqui sūt eo adhuc in adiu
torū suū asseretur- supꝰ ut intelli
gam⁹ no esse aliquos ꝙnūcūq
pūsos ꝙ ad meliorē vitā suscen
tur a deo cū ab eode corū funda
mēto cognoscatur- De eo tyta
nis m⁹ filio q genuit latonaz

q̄uota latona ozasse ut/ qđmi
narentur- quā ob rem et rustici
repente m̄ ranas mutati latū
ſit ꝯcolui Q Irca has ficte dr
dicebat/ barlaam/ cessante dilu
uio ꝑ ogigij regis fuit/ tpre/ eo
huiditate tre tenuia cui calor
eat/ impetus tam densas qualas
ſe nebulas/ ut/ apud loca egre
natis ꝙ actaue/ nullo mō ſolaꝛe
radij due ner nocte lunares vide
rentur- ab hoc plus tandē eas in
restentib⁹ ꝙ potissime apud ipſu
las apud aquas ratione matis
minus poterāt/ qualacio teri re cō
tigit ut/ nocte quadā circa horā
diei p̄mā a circūstantib⁹ m̄
insula ozigie/ p̄mo viderent- lu
nares/ ꝑ obiē magno omi gau
dio q̄ naꝛcississet/ quas pdictos
ꝯ arbitrabantur- dem ē apud
ozigiā dianā et/ appollinem
natos/ ꝙ ob id insule/ mutatā
nomen ꝙ eo ozigia delos qđ ide
sonat qđ manifestacio appellata
est/ eo qđ ibi p̄mo manifestacio
solis et lune facta sit/ latona ar
cum ipam insula volui fingen
tes m̄ qua manifestacio facta/ eāq̄
femina ꝓpue assiepsere ad
figmenta q̄ faciendū ꝑ ea q̄ri
nos pepisse quoꝛ masculum
appollinē femina aut dianam
nuꝯ pauerat/ phytone aute
aut latona insequentem ne possit
parere/ nebulas densas fugē
dū vaporū volui/ que quidem
obstabant ne possent/ solares
atq̄ lunares radij a mortalib⁹
intueri- Nec m̄ congruc hās vo
cauē ꝓpter- Nā du leues huc
illuc a quo eāq̄ spū ꝯpelleret
more ꝓpentes ꝓpere videbant
Et huc a Junone eo missa dqđ
eo ꝙ no nisi ꝓtra et mali m
telligatur- Juno a quibus cuapo
rationes ille emittebantur- Dia
na aute eo ante nata dicit/ qua
nocte epotenuatas ea vaporibus p̄
mo lunares apparuē radij- Q at
obstetricate m̄ natiuitate finē
officio ficta sit eo dem ē qa sic
obstetrices q̄ssuere nascentes
suscipe/ sic ē lana du paulo ante
solem surrexisset/ solem orientē
suscipe pannis cornubꝰ vsa ē Or
casu aute phytonē telis ab ap
pollīne eo fictū q2 solaribus ra
dijs agentib⁹ eo ille terra cui
poracio dissoluta est. Q2 aūt ce
pit appollo dare i risa/ suptū ē
ab eo ꝙ postmodū q̄rigit. s. ut ea
m̄ insula nestio cꝰ male ficio de
mū sub appollinis tytulo cep ē
diu dedit de questis risa ayu
tatos aūt m̄ ranas rustices ideo
dem est q̄ ut scribit philocorus
bellū fuit i rhodijs olim adūsꝰ
delones lycios rhodijs auxilia
res venire delenes qui cū ag
mē ad lacū quē dā lycaoꝛū misset/
rustica loca inole aquas phibu
m̄ quos delones irruentes cruē
mente et m̄ lacū arrisoꝛū corpa
cad tractu tande tpis cū mon
tani lyci venissent ad lacū ner
arrisoꝛū agrestiū corpa appisset
et ranas m̄ circuitu coassentes
sensissent rudes ē eguari ar-bi
trati sint eas ranas ab eis esse
cesoꝛū ē du sic referāt alij fa
bule cām ad mutā de Asterie
filia Ceri matre hercules
Asteries filia fuit Cei tytanis
filij ut theodoncio placet hē
ut aut fulgencij post viciatā la
tonā a Jove dilecta ē quo verso
m̄ aquilā et oppressa fuit ei ꝙ
eo ego habitu herculem pepe
Que tande ut quibusda placet
aduersus Jouē sencrēt et cuius fu
gies uias mīsacē deoꝛ m̄ cotur-
nice versa est que grece ortat.
Ortigia nomē ꝙ dedit insule m̄
m̄ qua aufugerat ubi a Jove m̄
lapidem mutata ē/ vndis ꝙ de
mersa ē ab eisdem huc illuc agi
tata ꝑ que tande ob susceptam
latonā firmata est. Huius fa
bule talis pōt ē racio Dicat theo
doncius supato atq̄ occisus a Jouc
eo qui ob viciata latonā aduer
sus arma mouerat cū m̄ ceam

Quod9 Virgilius gygantum mictia ait
Insula nebris & Ser. xx. versus. Vir
gilius autē nō ethnica sed ymaginē
illi dicit supiectū ymo quide montē
Insule Inarime hanc que hodie ysela
Veratus haut longe a pchyta Insula
& dicit sic. Tum sonitu pchyte alta
tremunt duriq; cubile. Ymaginē
Jouis Inarime in posita typheo &c Qđ
ecā videtur tenuisse lucanus dicēs
Undat apex ei prima frementes cui sepa
rat. Conditus ymaginē etna
mole typheus &c hunc nescio mēdax
ne antrū fuisse in sycilia haud lon
ge a cathico oppido dicat pomponius
mela in suo cosmographie libro. Et
post eū solinus de mirabilibus. Mā
autē in monte ppinquissimā specu
p duo millia gradientes pruinis ne
mo & umbra nimborū fluentem tim
nitu amenā plurimū. Deinde post
tam longū destensū pandit specu
altā que in processu ita obstruda hēsa
rit Jouistimi nō in cuius extremo
recessu typhonis cubile prisci in
colę asserūt. Hęc de typheo nunc ab
scondita cathanę cuniculi amnā sut
Typheū gē istū tyrrenū ob cla
tū cuius sym filiū dipsā & tre ob pe
tenā eū dicat chrysodonus cum
antiquissimis sycilie fuisse regē et
ostra finē superasse bello atq; dis
serpsisse membratū & bellū adūsus
primū Jouē mouisse sed ab eo supa
tū atq; ostrusū vere fictionibus qui
bus hec hystoria deducit cum satis
appareat erit explicatio ista videt
eni in his natura & cum tremotuū
satus quientes latentē cumē ondā
qui fingāt. Dicit & propiat typho
nē seu typheū ide sonare qđ
vt p hec satis vidā prū
simus eos primo expalente ni vis cen
tis tenere clausū igne ondā voluisse
in quibus illi supi apositos montes a
Jouē idest a niata rerū aut mēti
tū aut typheū se erigē conante
dicit tremotuū cum ondat. Est
aut tra ue plumis cauernosa ni
quibus cauernis aut aeris inter clusi
sit aliqui necē est et ibidem non
nūq; stringit p subterraneas meatus
aquā extā penetrare cui qualicūq;
motu optet aut aeri extā nouā tui-

Verisse insulam & ibidem asterien
virginem ei filiam oppressisse Tandem
eam adūsus de sentiente primo voluit
fugam in ortygiam abysse inde v. in
colos transferetasse soliq; ibi regnā
te nupasse & prepisse. Cetā a quo post
modū ecclā e. Seu ut tra-la dicit
in partu dēe defecit. Ego quibus fictū
est Jouē aquilā secū habuisse. qđ a
quila Jouis erat signū dū esset in
armis & qđ bello eam expugnasset fictū
est eum in aquilā versū ad asterien
habuisse. Quod autē in coturnicem
asterien versa sit aut ob eā velocē
fugā. cā coturnicem sic volare pni
cā aut ppter longā eius transfre
tationem qđ eā e coturnicē dēm an
ni tpis transfretare. Qđ autē in la
pidem versa sit non spectat ad eā
ḡmm ad insulā in qua primo affu
git que ortygia dicta e latine vero
coturnix. que id in lapide versa di
t latine vero coturnix. que id in
lapide versa dicit vt eius nouā sta
bilitatē designet. Viperunt ortygiā
solitā vnacū undis fluctuare qđ
fictū est qm minima & crebra tre motuū
ḡcussione agitari & assueuerit. qua
tandē firmatā voluit. i. a ḡcussari
liberatā. eo qđ ab apollinis munere sit
ne in ea moriuū corpus sepeliret
et quedā illi insulę celebrarent sac
quibus rite celebratis cessant. ter
remotuū infestatio. & sic fm lapis
i. stabilis primo ego repletis cauer
nis in quibus aer inclusus tre
motu insultat hoc ortygiosse eos qđ
illo diabolo irriso deceptos superi
addit quida eadem ortygie nym co
nes atq; cyclades insulas adhesis
se atq; ḡmatos firmasse. qđ nō
sic simpliciter intelligendū est. quinime
& insulas quas illas qđ illa ppe sunt
Ortygia cā firmata accessere inole
& iunctę quia relignat habitare.

De typhone seu typheo im. tytanis
fi. qui gemat acos et cyclopum

Typhon seu typheus theodonio
asserente. Tytani fuit filius et
tra qui dicat lactantius Jouem in etatem quatisse
de regno. qua ob eam fratres insupi
sul mice eū pstrauit. et ad ei opem
medā superbia corpis eius supposi
isse trimedam & eā sic testatur

Quod9 Virgilius gygantum mictia ait
Insula nebris & Ser. xx. versus. Vir
gilius autē nō ethnica sed ymaginē
illi dicit supiectū ymo quide montē
Insule Inarime hanc que hodie ysela
Veratus haut longe a pchyta Insula
& dicit sic. Tum sonitu pchyte alta
tremunt duriq; cubile. Ymaginē
Jouis Inarime in posita typheo &c Qđ
ecā videtur tenuisse lucanus dicēs
Undat apex ei prima frementes cui sepa
rat. Conditus ymaginē etna
mole typheus &c hunc nescio mēdax
ne antrū fuisse in sycilia haud lon
ge a cathico oppido dicat pomponius
mela in suo cosmographie libro. Et
post eū solinus de mirabilibus. Mā
autē in monte ppinquissimā specu
p duo millia gradientes pruinis ne
mo & umbra nimborū fluentem tim
nitu amenā plurimū. Deinde post
tam longū destensū pandit specu
altā que in processu ita obstruda hēsa
rit Jouistimi nō in cuius extremo
recessu typhonis cubile prisci in
colę asserūt. Hęc de typheo nunc ab
scondita cathanę cuniculi amnā sut
Typheū gē istū tyrrenū ob cla
tū cuius sym filiū dipsā & tre ob pe
tenā eū dicat chrysodonus cum
antiquissimis sycilie fuisse regē et
ostra finē superasse bello atq; dis
serpsisse membratū & bellū adūsus
primū Jouē mouisse sed ab eo supa
tū atq; ostrusū vere fictionibus qui
bus hec hystoria deducit cum satis
appareat erit explicatio ista videt
eni in his natura & cum tremotuū
satus quientes latentē cumē ondā
qui fingāt. Dicit & propiat typho
nē seu typheū ide sonare qđ
vt p hec satis vidā prū
simus eos primo expalente ni vis cen
tis tenere clausū igne ondā voluisse
in quibus illi supi apositos montes a
Jouē idest a niata rerū aut mēti
tū aut typheū se erigē conante
dicit tremotuū cum ondat. Est
aut tra ue plumis cauernosa ni
quibus cauernis aut aeris inter clusi
sit aliqui necē est et ibidem non
nūq; stringit p subterraneas meatus
aquā extā penetrare cui qualicūq;
motu optet aut aeri extā nouā tui-

qui motu suo & ab obiacibus hmoi nō
pauſſus & nō vehemētiore motū ep
actatus cale fit/ eo aut/ cale ſcō tāte
potētie efficatu- motū eius ut cir
cū adiacētia cūcta ꝙcutiat & mo
uere fiſcat/ & ſi bituminoſa at ꝙ ſul
phurea ti-a loco tali ꝓpinqua ſit/ ut
accendatur- ignis nō eſt/ nec ꝓti
guitur- nūq̄ tale matiam ꝓduīte
& cū negat ignis teneri clauſus &
eo ardēte/ multū augeatur- acre
mer tanti capax ſit/ locus fit no ſo
lū ignitus ꝙſſio tre adiacētis
ſed etiā aptus cogitur- & ꝙtinū ſyluā
accenſo igne/ qui euaporans typho
ne. i. ēicientem flāmas locū facit
Et cū ſyalia et/ ynarimes humo
natus fuit/ no typhoni ſup ipoſi
tas fingūt prudentes

De eo typhonis filio

Eos yſydorus
Vbi de ethymologijs ſcribit/
filiū fuiſſe typhonē cū eum ꝙ tuā
pſphoē ego melius Cypri vetuſtiſ
ſimā ciuitatem condidiſſe quam
ſuū papphū filij pigmalionis ꝙq
fuiſſe ꝺcpterā & de ſuo noīe nūc
cupitā/ qđ an verū ſit nescio tū
deo.

De ethymera typhonis filia

Ethymerā typhonis filiam fuiſſe
papias dicit & chedrie/ quā ob
cam ther dem ſit non video nſi qua
& hec ignes euomat hanc tamē qui
da monſtruoſiſſimā deſcribūt de
cui de ea ſic. Ouidius Quiq̄ ethymerā
iugo medijs in ꝑtibus igne/ pectus et
ora leo caudam ſꝑentis hebet. Vir
gilius aut de ea ſic ait. Horrendū
ſtridens flāmis q̄ armata Chymera
&c. Alij autē dicūt illam igneum
huiſſe caput/ pectus q̄ leonīnū ea
ꝑtem ventre & crura ſꝑentis et
plurimū lyciā infeſtā ſꝓ tunde a bel
lorophonte ſuperatā atq̄ occiſam.
Cuius cū abſcondituſ ſenſus queat &
nuclear ſplendentius amplaſſima et
meo iudicio minime oportuna verbo
effudit cupiam cū poeta hyſtoriale
ſignificatū q̄ aliud ſub tenui ſatie
cortice lateat. Eſt em̄ ethymera
mons in ſicilia mutatis ardens ſicut &
et ethna mons olym pimodū ad
ſeiora declinans leones diu nu
trire aſſueuerat ſubſequēter habi
dat capras in radicibus ſeruaſſe
erat ꝓpentes. Quia a bellophoronte
in ſcīm vno put gratius noſcere habi
tabilis effecta eſt

De enchelado tyranno

Enchelados tytanus & tre filiū
fuiſſe dicit paulus cū eo tita
tantū nata dicit/ Virgilius ibi Il
lam terram patrem nra ir retracta de
rū ira/ ut ꝓhibent eo enchela
doq̄ ſorore &c fuit hic ho mgētis
potētie/ et inanis Theodonteus
aſſerit hūc fulmīe actū ethne ꝙ
ſuppoſitū dicit/ Virgilius ſic/ fama
& enchelade ſemiuſtū fulmīe corpus
Vrgeri male hac mgente ꝙ miſſum
ethna impoſita ruptis flāma ꝙ
pinea cāminis. Et/ feſſi quocies
mutat lacus mtrema cum ingemuit
tra tra et/ celū ſubtexit fumo &c/
Quē ego idem dicere cū typheo m
illos & diuſos ondet i Ouidius
Oracius dū dic Sed quid typheus
et validus mimas aut/ quid minati
Porphirion statu. Quid tentus &
audſis ꝙ tuas Enchelados vacuta
tor audax &c/ Quid ergo cū diuſi ſit
vt phiſica ratōne/ typheū ſub terra
neo igne/ ab igne elemēteo ꝙ iuer
tū a ione fulmen deſignamus/ et a
nutū ſub etrāei aeris cruciatum
atq̄ euaporatū/ ad ꝙtiora dicem q̄
ſic morali demonſtratōne hūc ſup
bū hoiem deſignare dicem q̄ cuiq̄
nos & virtu ignis ſolida elatione
ſemp ad ꝓcelſa oſtendā/ verū ig
nita emittē & acta fumo ſuo oſtu
mē/ qui totiens ethna ꝓmittit- quot
a potentia dīne ultionis ꝓpellitur-
et ſuppatus- & humiliat calcāt pedib⁹
ſuis- ꝓtēa ſi nō alio pondē aqui
uentur- tales ſua ira honeſti rubre
de pinatu-. Dū mīnꝰ ſic volente
deo ab eis tuetur iter

De egeone tytanie vi filio

Egeon ſi antiquitati credim⁹
terre fuit filius & tytanie ea
tatōne qua ceteri huic ſeruiū vna &
cū briareo velle videtur- eo q̄ et cen
tū genum cognominetur-. Sed huic
opinioni paul⁹ adiſcat/ dicēs Egeo
nē fauſſime & inane fuiſſe ꝓpria
& egeona nōiatur ab inſula deſ
ta que ege m egeo mari vocatur
quā nidebat mare ꝓpinquū quib⁹

fas no ẽst oblatu crimiñ suũ vr-bes
ꝫ colere. Cupaddes theodoncꝰ abb⁹
no ab ege Insula Egeũ denoctiũ nũd
co ꝙ euo suo nemo ꝫ co natꝰ nisi
quũtũ hmõe placuisset/ aliquid aude
bat Dicit ꝓtea fabule vetes/ hũc
centũ a Ioue relegatũ athenis. Ou
dus ꝫ sup dicit de eo Balenaru
ꝙ ꝓmeritꝫ Egeona suis ꝫ maria
tergia lacertis ẽ. vt possit ꝙ hoc eo
phendi eũ potentissmũ fuisse du
tot/ certemis cuus astrigũt⁹ vicꝫ
assidua eius mariꝰ fuisse cunctꝫ et
nouẽgrozũ quibꝰ ꝫsidebat/ Je em eo
centũ gemmꝫ dabꝰ est eo ꝙ is centũ
homes ꝛc nigro deseruietes hꝫt ꝫ
manibus aut ꝫ longis capzetunos ce
nimꝰ. De Aurora vxꝝ. tytanis filia

Auroram dicit paulus filiam fu
isse tytanis et tre. Quã si mu
lierem volumꝰ arbitrari eo ꝙ eam
tytonis frẽ laumedontis dicat O
uidius fuisse iuuge possimꝰ eam
existimare aliquã tã grẽtis potẽtie
ꝫ admirandi decoris fuisse femiã
Vez ego reor de eo intellexisse po
tas quas ꝛc dicꝫ Auroꝛã cũ. ſ.
matutinũ splendoꝛe/ quo cernimus
ante solem elevatũ celũ albescere
qua eo tytanus dicit filiã/ nõ ꝙ eo
tytane natã/ sed eo sole que sepissẽ
eo nõie aus tytanũ vocant na eo
sole predit vt dicꝫ/ illa claritas ce
li qua aurozã dicimꝰ terre aut eo
dẽ filia ꝙ oꝛizonte occidentalem sup
anes videt⁹ intuentibus eo tm quone
Tytanis filio de lapeto. vxꝝ. Tytanis
filio qui genuit hesperũ ꝫ Athalantẽ
Epymetheũ et ꝓmetheum

Iapeti pretẽo tytanũ ꝫ tra fu
isse theodoncus asserit. Qui
cũ dicat suo tpe grandẽ potentẽ ꝫ
fuisse apud thessalos hoiem ꝫ ꝓter
ea ingenij cognitus magꝰ nobis filio
rũ claritate ꝫ sua virtute. Hunc di
cat vetꝰ de origine lingue latine
quãge fuisse assũ nymphã a qua a
sia denoiata est. Equidẽ huiꝰ non
pauca magnitudis argumenta
eo qua susteprisse no nulli volunt/
hesperu athlantẽ Epymetheũ ꝫ ꝓ
metheũ. De hesperõ lapeti filio qui
genuit. ex. hesperidas

Esperũ dicit theodonꝰ filiũ
fuisse oſre et sapea ꝑmo phyloteꝰ
a parentibus appellatũ vez eũ ju
uenem vna cũ athlante fratre ex
trenos mauros secessisset atꝙ ethio
pibus qui ultra ampelusiã ꝓmon
toriũ lybes oceanũ incolũt ac insu
lis eo litoi adiacentibꝰ impasset/ a
grecis hesperus appellatus est eo ꝙ
eo nõie occidentis hesperia cẽ eam
dua regionẽ vocent/ hesperiã/ et
sic ab ea regione ad qua transmigꝫ
uerit/ a suis ꝑtruo denoiatus est/
De hac tamẽ nil hetius- Vlteꝛiꝰ si
ꝙ illi tres fuerãt rapina hercules
clare. De egle hẽtusa et hesperusa
filiabꝰ hesperi

Hesperes vt ipsi sonat patruo
montiũ hesperi fuerũt filie
esto sicut ait athlantes dicũt hec
tres nũo fuerẽt filie esto sic qui
athlantes fuere Egle. ſ. heretu
sa ac eadẽ hesperetusa/ de quibus
fertur ꝙ ẽt illis viridariũ in
quo aurea mala nascebantur/ au
custodẽ ꝑfecerãt ꝙ pente puigil
Cuiꝰ viridarij fama cũ ad curiã
peruenisset et ipẽ pomoꝛũ desidio
tractus misit- Iherculẽ aut illa
mala sui ripet/ Quꝰ veniẽs sopo
rato seu occiso ꝙpente viridariũ
intrauit/ ꝫ mala sustulit atꝙ Eu
risteo detulit Cuiꝰ fictois ar-ca
nũ apprime no erit difficile.

Heie quippe ut placet ponto
no/ insule in oceano occidentali ha
bentes eo appito de suũ hortus
mgtinẽtꝫ mẽ hesperes ethiopes
et athlantes populos que quad
insule in oceano occidentali ha
tes a puellis hesperidibus possẽsse
fuerũt/ Enumꝝ habũdantissime
omniũ lana quarũ ꝓcositissima e
rat ad instra- aurꝝ et sic insule
hesperie que talium omniũ erant/ ꝑs
cua vzedinũ fuere hesperides
ones aut aurea mala/ nã omes
a grecis male seu mala dicitur-
teste varrone in libro de agricul
tura. Puigil aut hesperes. Eurip
erat/ qui inter insulas oceanũ
occeano duce metu ꝙ absẽs inter
missaq̃ insulas miraculo tẽpesta
te circũsteterat ꝫ ad insulas tran-

situ phibebat/ quos hercules cap
tato tpre transiens malis au
reis. i. pecudib⁹ eductis remeauit
in greciā fulgēcius aūt more suo
ex abysso conatur in ethera edu
ce intellem qui ex p nō pute fuis
se de nūtio fingēcii omittendū
ēse. Aūt tamē qui volunt hūc
herculē fuisse pseā ē hesperidas
fuisse gorgones ipi videant de ath
lante. vnj. tytanis filio qui genuit
hyam et vn. hyades quoz h⁹ sūt
no. Eudora ambrosia pdile Cym
phiton polyxo et tyches ē genuit
sup plyades quaz h⁹ st nysa Ele
ctra maya sterope Celeno Taygē
ta alcione merope ē genuit Ce
lipsonē et nymphā

Athlas dicit lactancius filius
fuit Japheti ē limenes Theo
dontius vō Japeti ē fi. asie filiū
fuisse dicit plinius aūt ubi de hyp
borea nūli mrem hunc dicit lybiam
fuisse regē hui nō videntur vnū
ē idem cū tres fuisse dicantur.
Quoz primus creditur ex archadia
Alter aūt a primo thessalie inde
mauros fuit. iij ille. s. qui cū
hespero fr̄e ad mauros transmigre
tauit. Est pter ea et athlas ytu
lus qui vt vulgo fertur antiquissimus
apud fesulas migrauit
cuius ptē parentes nō corrupi non
apposuit. De quo ystoz certa ea si
de eis septa reperiuntur intellexe
rūt auctores nō satis ētū est
dato q aliqn possit p quecturas
intelligi. Scribūt ig⁹ ~~vnus tm~~
ea quā vnus tm acta fuit ois
fuit fr̄. athlas vt dem est Jape
ti seu ex clymone seu ex asia fi
lius vel ex libia ex quo talis
mutat fabula. Qd cū psona filij
iussu pollidoris regis ut dicit
lactancius ad occidenda missus
gorgonē eam q̄ supasset illi q̄
caput abstulisset victorq̄ redi
ret ytigit ut hospicium peteret ath
lanti ~~ac~~ athlas aut oraculo
pmonitus ut sibi cauet a jouis
filijs ⁊ ab aliquo eoz regno p̄
uaretur. Audito eū jouis ēe fi
lium sustinere voluit q̄ olim tur-bury
pseus detecto gorgonis capite il
lū in sui nois montem mutauit
dampnauitq̄ eū vt i pretuū celū
substentaret humeroz⁹ q̄ et firm⁹ est.

Sub hac aūt ficcone volue pceo
hystoriā occultau/ cū dicat fulgen
cius q̄ sepata medusa dirissima re
gnā pseus regnū inuasisset/ ach
lantis fultus copijs atq̄ substan
tijs medusē/ cū in montes q̄rebat
auffugere ⁊ sic qui ex rege montanus
seus est fugax cōm dedit/ fabule/
ut in montem ducitur ē q̄s
ope eius cuius diuitijs in montes
fuerat/ q̄pulsus. Qz celū humeroz
sustentaūt/ alia causa fuit/ af
firmat/ aūt augustinus in libro de
ciuitate dei hūc maximū fuisse
astrologū ⁊ iubanis dicit cū p
mū astrologie artē ex cogitasse
qd a plinio suptū puto Jpe aūt
in libro de naturali hystoria dic
hūc astrologiā inuenisse et hinc
obstudores ex arte susceptos/ celū
humeroz tollere asse dēm est verū
ignauū vulgus hoc credidit cū
.s. celū humeroz sustinēt ⁊ cuncta
montes versusq̄ a deo ex tollī vi
in cū videatur imitari celū hunc
pter a multas fuisse filias dyoce
retes quas ex varijs athlantibus
natas arbitroz ⁊ hinc soli attribu
tas vt in particulari earū descriptōe
clarius apparebit de hyade athlantis
filie

Hyas ab vnito meliorā
sexus inciā faciam⁹ fuit filius
fuit athlantis ⁊ Aethre vt placet
ouidio. Vbi de fastis/ aut nondū sta
bat/ athlas humeros oneratus olym
po Cū satis ē forma q̄ spectandus
hyas huc stirpis originē maturis
uoribus ethra edidit et nymphus
si prior ortus hyas hinc Juuenis
venator fuit ⁊ in venaconibus alac
na ocyus ē aut ipe vbi sup testat
Ouidius dicens/ Dū nouā lasciuo
pruinosos furtim dux cornibus ictus
si. p octo versus De hyadibus sep
tem filiabus athlantis

Hyades. vij. fuere sorores et
filie athlantis ex ethra q̄s

hec fuerit noia. Eudora ambro
sia pydile Cor. phyto poluxo
et ethyenes. De quibus mutte
stribere nitte fuit cū de eis ny p
ticulari nil legatur. De hijs
aūt stribit Oudij ac simul in
ducent obscura crepustula nocte
pauis hyadū toto de grege nulla
latet Ora mirat tauri septem
radiancia flāmis nauta quas
hyadas graiis ab vbre uocat
Pars bachū nutrisse putat ps
credidit et Tethyos has neptes
oceani q senis ꝛc Per hos ysus
possumꝰ cognoscē eas ut supra
dixerat idem Oudij ob pietate
nouercē fres ny celū assūptas cū
fronte tauri locatas videt tame
Oudius ny finē carminū ait ꝑ
pte hanc hyadis fuisse filiam ve
rū theodoncius totas athlantis
fuisse affirmat has aūt sucta
las apellat dicat anselmus ny
libro de ymagine mundi Sed
quid ista velint videamꝰ.

Et ꝓmo ego hanc assūptam
ny celi sic gignisse arbitror q
eo q nūo queirent cū stellis ny
fronte tauri positis et ꝓcul sit
ab illis que nimiū norant filia
rū athlantis cooptasse illas stellas
a nobis puellas vocare et cū
ꝓseuerarent a deo stellis anexū
est ut ny hodiernū diem vsq
ꝓduret sed q ver similes est
filias athlantis obscurientem
nui nobis stellas nūcupatas et
hinc fabule ꝓstitisse materiam
Nam stellas illas hyadas voca
tas credo ab effectu earū longa
diaduersitate ꝓcepto hyas enim
grece pluuia sonat littē qd eis
nomē ꝓpositū est eo q in capri
tribus eis apparēt antiqui ales
nicapuit pluuie Simul vero de
sunt qi sucto pleno. i. hyaduarū
sua seu signū ny quo sunt sole con
tē ny virgilē plurimū venetus
de nocte ꝙferabit duro no feruore
exhaustis. De electra filia athlan
tis et de mrē dydim

Electra filia fuit athlantis et
peleonis pleiones q uti ego ar-bi
tror athlantis. Tusci ex q velint
aliqui ea iuuge fuisse corithi regis
que tusci fuisse exīstimant pluui
ni q si tusci no fuit archadis cum
fuit no em ad eius habitū Jupiter
uenisset ny maurus hanc a Jove op
pressam ꝓpisse illi dedecus Troie
auctorem uoluit et vno Jasii hec
ꝓcreata cū sex sororibus a pleione mre
pliades apellate sūt et q Jovi
seu liberū pronꝰ nutricē celū me
ruerit et stelle ny genu locate sūt
Et a latinis vergilie appellate de
quibus sic stribit Oudius
pliades maiam dicit humeris vehere
patrem Que septē dici sex tamen
esse solent. Seu q ny amplexū sep
hunc venerit deor. Nam sterope ny
marti subisse ferūt. Neptemno
alcione et te formosa celeno
et elatrū tangetam q Jovi Septē
mortali miscopes tibi sisiphe nupsit
Penitet et fa sola pudore latet
Hinc q electra Troie ꝓspectare ruinas. Nō tulit ante oppressit q nu
bū ctē. Astrologi aūt dicūt hanc
vna ex nebulosam nec posse videri
Sane ut figmenta poetas expedi
amus de hijs quatuor ad nouem et ad
assūptorem ny celū duo ꝓ q de hys
debuis deum ē esto velut Anselmus
has pliades non a nube sed a plu
ralitate denominatas ait dicat pluuia
grece pluralitate sonat. Latine vir
gilie aute dicitur. Ipsi oriuntur
una cū sole. s. xo q̄nte ny taurū
q tūc Virgilia augeant. Jovi ait
nutrisse ait dicit q optata sunt
no nulli. Aether cui igne ego humidita
te terrestri nutrior quā humiditate
pluuie causant. De libro aūt ut
sup ubi de hyadibus De maya ath
lantis filia et mre mercurij

Maya athlantis fuit filia ut dī
Virgilij ad maiā audit si
quitq̄ credimus athlas genuit celi q
sydera tollit ꝛcs Ego credo athlan
tis archadi fuisse filiā cum ꝓdicat
Cyllenij Vulcano nupsisse et hoc mo
mento veritatis ut dicit macrobius sat
turnalium q flamine Vulcanalis hal

ayans hunc decem dies fac sed
ipse vxore vulcani maiestā no
mayam vocari dic/ hac causa asse
ruit/ ees eam Jouem habuisse atq; e
o peperisse ayercuzū hanc ipsi
que Junonez eo pellicab Jouis
vna fuisse dilexisse eius q filiū
mercurū lactasse affir-mat/ ayar
cianus. Et/ hunc amorē eam reduc
q ea suggerente ver- q estas veniat/
quibus acr- pulcriorē frōs letan
videt. Sed quid non sit cyleni
et/ electrā q alias que eque modo
suspicit eā mamā/ iuno put esse
hs. q p ayayam vetes trā stellā
in qua diuicie q regna sūt/ quib
pest ipa Juno/ hs. aut/ ayax apud
romanos in magna fuit/ Reuertā
q ut/ aut/ macrobi/ mense mayo
eo q ab ea denominati putarent/ aut/
ibi de fastis scribit/ Ouidi/ colu
bebant/ ayercatores/ vna q mercu
rio filio sacrū et/ q ut/ cornelius
labeo assentire videt/ tria ea pu
tant/ q maye nomē a magnitudie
suppsisse/ ea pgnante suem mactā
bant/ qua hostia tria apta dice
bant/ q hec ob fecunditate arbitror
pterea dic ide labeo huic magne. i
terre edem kl. ayans dedicatū/
sub noie bone dee/ q eande q bona
dea q tria/ sic q bona fama q ope
q fatua pontifici libris dic ondi/
tricesimo aut/ sup ubi de tria sexsim
appōte e.

De sterope filia athlantis

Steropes q hec filia fuit/ athla
tis q pleiones/ qua dic Ouidius
a marte dilatam/ q eo eo pepisse
pur-thaonē qui Rex fuit/ calidonie
archadie fere oppōte.

De cyleno filia athlantis

Cyleno est athla
tis q pleiones fuit/ filia/ hec a Jove
vitiata ayercuzū pepit/ alii a su
pitore/ qui cognominatus est/ Cyleni
amne seu a monte archadie in quo
forte natus est/

De taygete athlantis

Taygete prez fuisse athlantē filia
voluit/ q pleione matrem/ eamq; dicit/
placuisse Jovi et/ in eo amplexos ve
nisse/ atq; eo eo concepisse lacedemo
nē que filiā taygete age nomē filie
deposuit/ alii q nō nulli eā eo se mele
nātis voluē

De altione filia athlantis

Altiones eo athlante q pleione na
ta est/ placuit/ neptuno eo quo pe
se d. altione quidē Cer regnē tra
chinie

De nicrope filia athlantis

Cetopes aut reliqe plyades ath
lantis et/ phyones filia fuit/ Sysipho q
Cornithum regi nupsit/ Ouidio est
te/ q credit eā Sysipho peperisse lacer
tem Ulyxis patrem et glaucū et/ ar
cesium.

De calipsone athlantis filia

Calipso nymphā aut/ dic prestra
nus in maiori Volsine filia fuit/
athlantis eo qua etiā mire nē dic
q ea erat in prestinate testat. Homer
in odissea dicēs Εσται μεν απ
αυτοσ θυ γαιησ εσ λοησ Cra
ranay x iu. Cuius aut/ athlantis
ignoratur. Ad hanc ut homer q
testat. pcrit/ ulixes naufragus q
septē ānis apud eā detentus est/
fuit eā hs. dna ausa insule egregia
nūcupate seu a se calipso denominate

De epymetheo Japeti filio qui genuit

Epymetheus filius fuit pyrrhe
Japeti eo asyn -iuge ut/ aut/ le
onci/ hic magnis valens hoīe sta
tua pmi eo luto finxit q obrie dic
Theodonus indignatū Jouē et eū
vertisse in symiā atq; relegasse ap
insulas piracusas. Hui figmēti
reiectio talis est. Cū/ symie aialia
inter-alia hec a natura insticta
ut/ quodcūq; viderit/ quecq; agēte
q ipe facē velit et/ aliqn faciant
vestu e epymetheu ad mentē natura
voluisse hoīez facē et/ symie imitari
naturā symia dicit e. Apud pitagori
cas insulas eo symia relegata dice
eo/ q olim habitauerit/ symnos. In
sule ille seu forsan ingenios hoīb
cū suis opibus natura mutantibus.

De pyrra epymethei filia et/ deuca
lionis iuge

Pyrra epymethei fuit/ filia vt/
dic ouidius q deucalionē iugo
de quaquide ouidi/ sic dic Deuca
lion lacrimis ut pyrrā affatum- ab
artis O sanctā o iudex O fidā sola su
pstes q ome genus ondi q patrie dis
cruce. Dein themis junxit/ nūc ve
stigia iussit/ hec aut/ cū et/ pfi
cia mulier vna cū deucalione vi
ro diluuiū passa e ei q ēt nos pepit/
filios

De promethei Japeti filio qui
genuit pandoza et/ ysidem et/ deu
calionem

Prometheus Japeti filius
ex aqua nephe quoge eius de
luuio testatur. ubi de origine lingue
latine & aliis plurib hinc ante alios omes
formasse hominem ex tra dic Ouidius
Sunt recens tellus seducta nupu-
ab alto ethre cognata retinebat semia
celi Qua status Japeto imposta flu
uialibus Vndis. finxit in effigiem
moderantum cuncta deoz. Omnq; aut
aliquid sup addebat dic in odio. fert
Prometheus addit principi. Limo
tactus pecudis vndique defecta isam
leonis Vim stomacho apposuit mo
rsq. Dum claudiam in purgamento.
ssulatus archadij fabricam ista lege
plenis cum longa verboz serie de
scribit dices. Dixit orbis q; quisq;
sibi cui gderet. artus et. s. p. deoz
versus Sunt hyg a deorum & fal
genico supaddita. fabula dicit
cum cu Prometheo ex luto fingeret
cacata hominem minuta eius gemmea
opus minerua & q; suspendisse
quidquid ex celestib; lumen vellet
ipsamne opus sui. Qui cu rndisset
se nestire nisi vidit q; apud supos
sibi deest. vitalia ab ea elevatus
in celu est. vbi cu cupit. celestia ad
flammis adacta. ut sue ex. ppr. fla
ma admittet. clam fecula rotis ppe
bi applicuit. et ea accensa igne su
mptus i. portauit. in tmis & pectus
culo ficta hois applicuit. et sic aiam
tu reddidit. cu q; prudens venit.
Qua obre in ratu dixit cu q; mer cunc
cancro allegat fecerit. & vultur
seu aquile iecur eius vel cordi lam
andu perpetuo dederit. Cuius quest
tione in rure satis longo carmine
esthilus pictagoreus poeta describit
asseres illi cor ab aquila rustico dis
cerpi. & mox iterum restauri ac
iterum abauce lenian. et sic indesi
nenter. Vegetai hoibus autem ussa
phos et. efrodus dicit. dy ob hec
morbos & macie ac nubiferes in
ymbe Gratius autem dicit tm macie
& febre ut in odio iudicio Japeti
genus Igne mala fraude gentib;
intulit. p; igne ethereu donu. Sub
ducta macies & nouus febrium mcu
buit. colloz &c. Ad. ara ficedula in
voluerit serenissime Rex no cutle
ue cuticem aperire multa cum insit
longa eloquentia verba q; sepe non
apponantur. erit. piaculo plurimum
ingenij operumq; fraca q; resecans
ignitu precor aut fossa bit. deus. Et an
dia videndi puto quis fuit. Prome
theus iste Quisquis de populo est
ho qui q; ducatur. Primus autem deus
verus et. corporeus est. qui primus ho
mine ex limo terre effinxit. aut. Pro
metheu fecisse fingit. seu natura rez
que ad nostru. Primu reliquos ceta
ex tra producat. sed alia arte q; dy.
Sed & ipe Prometheus de quo autr
qua alia fabulam allegorica hz
simplicem sensu quis fuerit. viden
du est. Iacet. Ge. theodontas de Pro
metheo isto legisse q; cu illa Japeti
prius eo q; natu maior esset. succes
sio detentu. Iuuenis & dulcedine
studioz tractus. vltro illa. Epy
metheo fr duobz parvus filius
deucalione & pyrrha dilectus ma
ternu abiit. et. inde postea aliqua
diu nisi gnes eo euo audisset. cala
mo in vertice cornuto. & cessit. ex
quo longa meditatione & experientia
perpto astroz cursu. pluuiarum q;
naturas fulminu & reru plurium
causis. ad assyrios redit. eos q;
astrologia docuit. & prenunciones
fulminu. et. q; eo ignorabat cum
lui homi moze. egit. q; a deo ut
quos rudes & eo silvestres & reru
ferarum vuetes inuenerat. si de
nouo oppidos cultiles reliquit. Ipse
Quibus sic dimissis videndu est
quis sit productus homo. quem supra
deos duplice esse. Est enim ho natus
& ex ho cultus ambo tamen ad ra
nabile vuetes. Naturalis autem
ho primus a deo ex limo terre creatus
&. De quo & ouidius & claudianus
intelligut. Esto no adeo religiose
ut. Epiam facit. & cu ex luto illa
Prometheus iste primus formasset. in
sufflauit. in. eu aiam. Vuentem
qua ego racionabile intelligo. &
cu hac sensitiua et. vegetatiua.
potestas. seu p;. quos da deos he
na cultura hucte corporea. & nisi
peccasset. ho fuisset. ut. ceteri sicuti &
animalia cu Dina natura est. hinc

ꝑfem fuisse ~~etiaꝫ sicut~~ hoiem cr-
ta quoscuꝫ actus trenos credi
dū est. Nec opiari debet quisq̄
oportuisse illi fuisse ad eruditione
tpalium rerū principeū aliquē mo
talem. vel qui a natā ꝓducti sūt
rudes ꝛ ignaꝝ veniāt. Vno ut i
struant lutei agrestes et belue
circa quos stās ꝓmethei⁹ missus
fuit. i. doctꝫ hō. ꝛ vos typ lapideos
sustipiens q̄ de nouo creat deꝫ
ꝛ instruit ꝛ demōstra coibꝫ suis ꝙ
naturalibꝫ hominib⁹ cunctis facit
moribꝫ stra ꝛ virtutibus insignes a
deo ut liquido patet. alios ꝓduc
isse naturā et alios reformasse
doctrina. Insup dicit aymeri⁹ ma
opus eius huiꝫ mirata est mens
la tragedisse datura. si quid ad opꝫ
sui ꝓfectū deesset. optimus
ꝓ ego sic intelligendū reor ꝙmi
neruā. s. sapientē virū qui ne
opus admiratꝰ hoiem. s. de luto
ꝓductū ꝛ cū eū videat imperfectū qua
tū ad doctrinā ꝛ mores. cupiēs
eū adiare. i. ꝓfectū sapia duce. ꝙ
speculatoꝝ astendit in celū et
dia ibi igne adiata videt. aut intelli
gamꝰ ꝙ in celo. i. in loco ꝓfectus sit
dia adiata igne. i. claritate ve
tatis. sicut ꝓfectus homo nulla igno
rancie nebula offuscatur ꝛ medi
tacōe gtinua versat in celis. Dem
a rota solis sumat. hic ignē ꝛ de
fert in tres. et pectori infert lu
teo hoi ꝛ vitam efficatu-. Equi
de no in igne dem ꝛ no emi in
theatris vel plateis ꝛ in propa
tulo veritatis claritatē adipisci
mꝰ. ꝙmo in silicudibꝫ semoti ꝛ
ꝙ quisita taciturnitate speculam ur-
et crebra meditacōe rerū natu
ras ꝙquirimꝰ ꝛ quia ista talia
clā sunt quasi furtiue videmꝰ. et ut
appareat vn sapia veniat in mēta
leo dicit ꝙ a rota solis. i. egre
mio dei a quo dic sapia est ipse
verus ꝛ sol qui illuminat oem hoiez
venientē in hunc mundū cuiꝰ et
nitatem ꝙ rota no sumtem principiū
neq̄ fine designare voluit ꝛ hoc
apposuit ut de quo nō deo ꝛ no de
sole creato accipiemꝰ dem. Hanc
dem flamam. i. doctrinē claritate
āmittit pectori lutei hois. i. ignari
nā ꝛ si omnibus largus ille munere
deus animam bonā et ꝓfectam infudit
corpora nubes caligines infecta ter-
restri a deo vīes recūdit die ut
plumbū nisi doctrina imbuatur ꝛ ꝙ
citentur a deo optor petiit ut po
cus bruta ꝙ ronabilia dedalia vide
antur. Doctrina igit sapie a deo
susceptę prudēs homo dicat. i. sopi
tam animam ꝙ caret lutei. i. nīs ani
hois qui tūc vnū dicat deū ꝙ bruto
ronalis efficatur. seu effectus est.
Explicito aut hoie inquit deus
dicit ꝙd fecisse ut relictasse ꝓme
theū in rupe āmisisse febrē macie
ꝛ fetam hoib⁹. Cui ca ꝙd ignis ad
ꝓmū aduertendū ē. Hic poetas
more vulgi ipsum fuisse locutos
existimat quide vulgus meis ira
tū deū aduersus quē cūctos laboran
te videt quatiēcūctos circa laudabi
le opus fatigeneū. qui nil ꝓter oīa
detur a putato deo ꝛ eo iratū pu
tauit deū ꝓmethee. eo ꝙ assiduo
studioso nostendat verū laborādi
deū iratos dixit ꝙ laborioso hoi
bus āmisere. de asperitate qualis sup
ubi de fama dicit ꝛ Oꝛ dicit duci ꝛ
allegat. cui caso ꝓmetheū a mer-cu
rio fecerunt putatur. ordo. nā ꝓmꝰ
in cūctaso fuit ꝓmetheus. ꝙ hoiem
rapto igne adiuuet. ductꝰ ē ignitus
futurꝰ et ꝛa desidio ipē prudēs
hō a mercurio mandato deoꝝ. i. ab
eruditore alicuius nucleatis secreta
tatis. ꝛ pulsus in cūctasū. i. in sole
tudiem quotidianꝫ sedis hystoria
in cūctasū secessit. et ibi relegatus
in rupe. i. a ꝓpria voluptate detentus
Ibi illo poetā dicit ab aquila lace
rari. i. a meditacōibus sublimibus
allegat. que longo ꝓbatissima medi
tacione ingēs labiē tūc restaurantur
ꝙ ꝓ ambages veras ꝙquisita alti
cuiꝰ rei veritas ꝛputat. Et hec
quatū ad ficta de ꝓmetheo. quem
ꝓfecto maiores nr̄i asserūt ꝙ primus
ꝛpte doctor fuisse. Nā augus in lib⁹
de ciuitate dei ꝛ post eū Fulgen ꝛ et Lact
cantorē. equo fuisse. ꝙ sensit eū
stica misisse fuisse vnū. Eusebius
pēdam in lib⁹ ꝛpte dicit Argo regnante
Argiuis fuit ꝙmetheus a quo hoies

fro6 erg cē gmeorant/ et/ reuera
cū sapiens esset/ feruate cōmūe ni
mia ipiā ad huāitate ē stam tūs
figurabat/ post hūc Seruiꝰ eiā de
eo testatur- ꝙ prudētissimꝰ vir fuit
et a prudēcia Deneatꝰ et ꝙ pmꝰ
astrologā assyrioꝝ docuit/ qua m al
tissimo residens cacūi vertice nigro
ma cū cum dixerāt/ hūc nsiep dic
lactanciꝰ/ m libro diuinaꝝ institucō
nū pmū simulacra ex luto ifinꝝ
tuenisse ꝙd forsan de corpositore hoīs
ex luto fabule dedit/ pmeciū sic et
plinꝰ vbi de nāli hystoria dicit ad
pmo deucalione ignē e alueo quatuū
ferula ferunt/ v olue nsiep mutos
deos i mūdo fuisse hoibus matre febre
ē mulieres p macie ego intelligo la
bores corporū quibus detenuamur
ē ad quos nostrā3 illos ēmisse cui dic
cū ꝙ/ cū sudā vultus tui vescēris
pane tuo/ hic aute quacūi vita dedit
mortuis/ p febres uero ardores ac
pestilentie quib⁹ ex vocabā3 assidue
volusse deos adiecit- aut/ ad sola
cū erecta est/ sed m obia sua fuā
est/ stimulus/ Hec eruditi preuus
si rite intuear velim⁹/ qd aut/ poeꝰ
alienis uerbis ꝙ meus studia sua p
clarissimꝰ preceptor meus francisꝰ
petrarca in libro quē de vita so
litaria scripsit/ de eis senuat/ libet ap
ponere dicat- eni sic. Nullū vitiū a
deo pestiferū vitā hanc fecundius
ut/ mulierē- ysoxeuī/ femineus em
decor- ac formidolosior funestior- p
quo blandior aut/ silenus/ nuptes quib⁹
dio michol estabilis/ michol studio ꝙ
tus ifestus- Quisꝙ requiem/ quez
ferāt cauē/ ꝑpetua officiuā lucrum
ac labor/ rapi sub eodē tecto licet/
reges ē mulieri- Satyricū uersus ē
Semp hz lites altera ꝙ iugera lecty
in quo nupta iacet/ minuē dormitan
ti illo/ nisi forte tranquillior est ac
cubare accubatus cuiꝰ et/ fides minor
et/ maior ifamia/ ē lucrū quā- en
tū ē/ ē illud clari oratoris dem ex
no litigat/ celebs est/ Post hō paulo
nsi- a sequutus- idem. Quisꝙs ergo
lite fugis/ et femina fuge/ Vxor altez
sunt altera effugies/ femine et si
qd nature ē metissime nuptes sint/
tñ pricia ut/ ita dispar vinbza no
ces est/ Cuiꝰ si quid fidei/ mer-cor

vultus atq; dextra cautus ꝙ solicit
nam pice picem/ nō aliter vitandꝰ
fuit/ nō deos ꝙ colubet/ sed qua ba
silisti ysperus/ ac sibila/ nā nec a
lit oculus ꝙ basiliscus ifficiat/ et/
ante ictum nfert her ille. Que ē
si multa sint/ ē vera hrem que dice
re longe plura ꝙ qm nō pugnat m
tentū pnō her de stimulo tyam
gnis dixisse sufficiant/ De pmeth
hoie a pmetheo

Pandora dē fulgēcij nouatū
cū que ꝙ pmetheus pmū ex lu
to gfecat- qd a fulgēcio ob id dēn
puto ꝙ pandere sig nificatū sit m
latino oīm munꝰ/ ed ꝙ nō ex noti
vnꝰ tm rei ꝙponatur- sapiens/ ꝙ
ex multis verꝰ ex oīb⁹/ ꝙ talis so
lū est deus posset/ ptēa dia- plan
dza a pan- ꝙ e totū/ ē deus ꝙ e
omnitudo/ ꝙ pandza omī omnitu
dme plenꝰ/ nil eni in pnā vita pot
hō absq; omnitudie possid/ qd
vtiq; vnꝰ est ꝙ vnꝰ/ quisq; experia
at ē videbit/ Iob aut vir scie ē
pacientie signe ꝙreamur/ valeo
her m ꝑuenē humano gni deor
hō natus de mulie breui viuens
ē pleꝛ multis repletur- miserꝛ

De yside pmethei filia-

Ysis uti/ ait/ theodonciꝰ tale
tractat hystoria- dic ꝙ ꝙ cū
virgo excreuisset/ et pstantissimꝰ
deoꝝ est ia natura vno- Iouꝰ
placuisse ē ab eo actu seu potencia
inducta seu suasionibus ut/ eiꝰ m
net habitū- eo quo ysidem dic
Iouꝰ epaphū peperisse tande seu cau
ta fides amasio puella seu tempta
fides- ꝙ nata ai- dentes est/ dimi
ni regni cupidine meditꝰ appella
re a Ioue hēres et aliude gentes
uiribus- si m essent vnibus
regē ami micenes uiribꝰ si m ef
fectu vnibus regē ami micenes
argū argiuoꝝ regē a nostrate de
creuit/ sed al- exercitatu hominꝰ
tragō m bellū aduersus que cū
descendisset m acie/ fem est ut/
fractis presidiis vnibus ipi capet
ysis et ab argo fugaretur- capti
ua vexꝰ missu Iouis p eius stul
tos qui postea mercurij appellatꝰ
est/ hō eloquētissimꝰ/ ē auditus atq;

ndustria plen⁹/ discipulis suis
egit/ vt/ occiso a se angue seue/ a
captiuitate liberaretur- ipsis/ cui cū
non bñ cederet/ res mpria/ sue cō
fisa solertie/ ostensa naue cu
lucem erat/ m signe ad egyptios
transfretauit/ Et ad ea stilbon/ ob
petitu facinꝰ pulsus ex grecia/
Et ad ibi ra apis potentissimꝰ/ et/
ede nupsit/ et/ datus egyptijs
adnectentibus limitꝫ/ atq; onsd ire
cultu/ ꝑ ta grande deuenit egyp
tios/ ꝓpter macrez/ vt nō mortal
fera/ sed dea poti⁹ hīet/ dimq; il
li adhuc viuenti ꝓpendēret- homo
res leonis/ ꝛō dicebat/ se a bac-la
am hausse/ hāc ysidem/ ante tēs
fretasse/ apis m egyptū eide appe
nupsisse/ Et post modū cū ioue .iu
buisse/ Et ob id cū restisset/ indigna
tus apis/ regno argiuoꝝ relic
to m egyptū abisse Et ea pestemo
dū ad se accedentem/ vltro fuste
pisse/ In quibus tot/ sūt/ attributa
ꝑ pte apez Et tpe inquietancia
ut/ nō solū auferatur- hystoie fi
des/ ꝑ nec eade alicui possit/ vel si
mutando regū adaptari Et pessi
me aduciente ioue obstaculo cuq
cū app quietancia tpia/ huic hysto
rie plurimū auferat fides/ Eame
solertibus huius veritatis inquisito
relinquatur- De deucalione filio ꝓ
metheī qui genuit/ ellanum Et phi
catum Et dyam sue et phcantrem

DEucalion em̄ vetez testio
nio ꝓmetheī filius fuit Cui
adulto epimetheus patruus pyr
rā filiā sūxit/ quigio/ mutis em̄
ingenij ho fuit/ Et pyrra pessima
fēia/ De quib⁹ ouidius Non illo me
lior isse pot nec amantior aquis vir
fuit/ aut/ illa reuerentior ulla deoꝝ
et Hui⁹ em̄ tpe apud tessalos
ingens fuit/ diluuiū/ de quo fere
Et septuagies vetes Et ione fracta
fingūt/ ꝙ plurimi ex agrestibus
aquis deucalione solū cū pyrra
iuge in nauicula euasisse Et in ꝙ
nasu deuenisse/ monte Et cū aque
cessaret/ themis adisse oraculum
Iustitie de hoīm genie restaurande
eiusq; iussu tecto capite solutis ꝙ
vestibus postergasse ossa/ tēp magꝫ

ne putrēs ossa Et ea in hoīes fēias
ꝙ fuerūt- ⁊ Et figmentū a tur-la
am sic explicata reseabat/ paulus.
Dicebat/ eū se legisse in grecaꝝ
antiquissimis annalibus/ ob hoc de
ritos hoīes/ Et ad supna vsq; nubes
effugisse atq; montes asse cauer-nas Et
antra vna cū mulieribus suis ex
pectatiuos sue/ Et ad hos deucalio
nē Et pyrrā cessantibus aquis i
mestu atq; supplici habitu accessisse
Et deucalione herbis Et pyrrā
mulieribus non absq; labore mag⁹
sua sisse aquas exsiccasse/ nō ampli⁹
fore timendū/ Et sic eos euertices ⁊
monendū atq; ex fanis autēs eos
Et ambobus precedentibus templa ape
ta/ tecta reduxisse/ postea theodon
eus no sic/ dicit eū delatū deuca
lionē cū iuge Et alijs plurib⁹ ina
ui ad pnasū et cū cessasset aque
ibi regni sui sede statuisse cū primo
thessalos ipsum Et ex eoꝝ consilio
tamq; bono pub⁹ fem ut/ reuocatꝫ
hoīb⁹ Et mulieribus e cauernis
ciliaꝝ ciuitates magna longe hoīm
num ꝓcedebat/ eo ꝙ vementibus
aquis paudores/ longe amnis hoīes
in montana ⁊fugerunt/ Et sic ex
illis nulla pierūt cū ex hoīb⁹
multi absorti sūt/ poēta vt cū dia
quā ꝙ tectū caput intelligit/ non
et vt diminuit- nisi videntes in
distincte haues quibusq; mulieri
bus nusquā tuū- ꝙ ꝙ solutas vestes
dicit intelligi nā ut vbi de venere
dictū Et veneris cingulū dem⁹ est
tum qd ipa fert/ ad legitimos coitus/
cū vero in illicitos tendit/ cingulū
de ponit/ Et sic illi soluti uestibus
in illicitos nre coitus ohi debuit/
Et hoc augende plis cū/ cū ex omni
tribu die mulierū virorum⁹ pu
catus possit/ ampliss⁹ ā plen⁹ sacr
cipe Quod aut illos vocat/ ossa
parentis/ nō ob aliud dem⁹ puto
nisi ꝙ sicuti sapa tre nolente
effluat/ gignent/ sic Et ossa hoīm
sepa corpa humāt⁹ in terra sit
Et labores agricultura ad agnē ut/ ea
ꝙducantur- ex terra ex quib⁹
iuuenum- atq; ꝙsistim⁹ si videāt

·l· alij mulierū

et agris assiptꝰ qui m colend pos
tea ciuitates Ego aut rez illos
papetes ossa dos ꝑ ꝙ cauernis
et antris montiu uti lapides fac
mus educti sut ⁊ obdurate suam
sapiam dei. De ellano deucalionis

Ellanu dicit theodonc filio
filiu fuisse deucalionis et
pyrre que aut lucilam patre
mortuo adeo nomen suu ad ipm
ampliasse ut ferre gis grecia que
m egeu mar uersa est a uxore sua
ellada uocata sit ⁊ ellades greci

De pstarco deucalionis filio

Dstarcꝰ deucalionis ⁊ pyrre
filius uti ait theodoncus
pmetheu atq epithimu ibutus
ad ethyopas abiit ubi m magna
uend acre hiatus cu m longissimu
euasisset cuꝫ orauit ut rebus
subtrahꝫtur humanis cuꝰ pabꝰ
dꝰ fatales ei m ane siu nouis mu
tauit ⁊ unus ergo fictionis causa
credo siu nois ⁊ uirtutis fama
que eo tanto mortuo uiridate
duraut ꝑpetuo ut sut ꝑpetuo
uirides alios illi fuere qui cred
rent pstantiu ei fuisse qui uiq
et m sapientibus deus est
Sz theodonc dic ei longe an
tiquiorꝫ De dyonisio datau deu
calionis filio.

Dyonisius ut testatur Eusebius m libro tpꝝ deucalionis
fuit filius eius ꝙ fa clarusse de
cim ca pncia ducatꝰ moysis Que
tamen fuerit nusq legisse memini
ꝑ ꝙ ea m attica uenisset a de
macio quoda susceptus hospicio
filio eius capree pelle largitus
est. De fentrate deucalionis

Fentrate deucalionis filio
filiu fuisse pulus ⁊ non nul
li alii arbitrantur eo ꝙ de eo sic
refedt tullius m libro tusculanarum
quonu dyocearus autꝰ m illo pmo
ne que cosmethi hitu tribꝰ libris
eppont doctorꝫ homi disputan
cui m pmo hoc multos loquentes
facit duobꝰ fratribꝰ quoda phyo
ta fene que ait a deucalione oꝛ
tu differentem mduc ia Eo qu
bus pter origine appet cu fuisse

plym. De astrea tytanis filio uno
que genuit astrea ⁊ ventos

Astreus filius fuit tytanis
et tre ut asserit paulus hui
dicit Seruꝰ et lactantius cu au
rora habuisse et ex ea genuisse
Astrea virginem nec no ⁊ ventos
ces. Quos dicit paulus cu seneꝫ
ect du fres aduersus ioue bel
lu mouissent omes armauitꝫ
emisit m supos esto lactantius
dicat eos ablanithe athlante
armatos Astreu potente ali
que atꝫ superbu fuisse homes ex
timo io ventoꝝ prem deꝰ ꝑ a
liqui ventose regioni ꝑfuerit
ꝑ illos amouerit m supos a
ventoꝝ destructe suꝑ ꝑpetu ⁊ qui
si a terre genitalibus uelant
ut m altu euripiant nece est

De astrea filia astrei

Astrea astrei tytanis fuisse
filia satis uulgatu est ꝙ
qm dꝰ fauet aduersu prem
⁊ patruos m celu assepta est
et m zodiaco locata ea m ptꝰ
q ab ea uirgo denoiata est
huic aut quid sibi uelit fictio
uideam a Astreu astree prem
ego hic no solu homes sz celu
astrigeru mtelligo ꝙ ex se ul
tricia gignit dum ꝑpetuo ordie
sibi dino nunc dicto mseroꝝbꝰ
coꝛpibus uincuꝫ uigora siu qua
litatem indesinenter oportuna
credit ⁊ huiꝰ exemplo legum
latoꝛes put humano ingenio
possibile est nram ordinaire iusti
cia. Eo aurora aut io nata di
ꝙ sicuti aurea claritas solem ꝑ
cedit sic ex noticia ceteꝛ rectu
gestaꝝ debet oriri seu oriatur
iustitia seu iudicia Vii fauis
se dixe di ꝙ bonus sꝑ fauet iusti
tia ⁊ eiciat reptos ex eis m
celi ptem io posita est qi ytigua
⁊ equinoctio ut ordinatur ex
iustitia teꝛe equitate aseque si
cut sole ibide exoriente equa te
pozis pte noctis atꝫ diei abso
dem sole ꝙ redeunte sic a iustitia
eque ius redditur De psse con
dicimus hoibꝰ atꝫ clare. De ven

Xtis filius astree in gñali

Dicunt ut phibent Seruius
& lactantius astree Tytanis
& aurore fuere filii hos dñe lactā
tius a Junone ob natū epaphum
mactatos in Jouē quā ob cām a Jo
ue cauernis clausi fuēt & sub ēpo
coli relegati. Sz alia causa dñe
theodontij a pnapide monstruū
in pelpocosmio que talis ē Dñe ei
pnapides lituginū egre plurimū
tulisse a Joue de celo fuisse directū
& ob id ad inferos descendisse / et
quietis finē orasse si quid nāq
cure uotis suus labor posset / quoniā
uoluptatis asserere / nec & sua re
nena quiescentibus uentis iuuaret
ut / finē festanti Jouis regnū in
festa ret / atq quietē Que cū hos
dio tendentes / cū eos pruincie sed
tes in domo pria inuenisse nec non
solū infestiuos sz odia amisere / a
deo ut in regiones suas abeuntes
infesti vni in altera disturbia fuere
& ome celū tirā q quatē increpe.
Quib ptritis pmo Jupr demde
motus / eos no absq latrā captus
& cauernis coli iclusis / eos sub e
ius esse uoluit ipio. De quib e
nerdos Je scribit virgili Nymbis
in pruam loca fere fuere cubus aus
tris &c. P deū desus / aruā vō
fictionē si volumus hic sensū ante
alia nāq est ut / astreū hoc pcz
celū credamus astrigeru / ita tñ
ut / vnus sit / celū qui tp nūq lume
na & ocianū spe mouēt mouet
na motu celi & planetaz / tp a
remotioi tame prudulū causa cru
sari arbitror Si aut / astreū hoc
ventoz prem voluerimus ita sup
dem est cū inpesse loca / de quib
multi ozunt ventū. Et hinc deus
fit / ventoz pr. Aurore aut / dicūt
filii qz ut / pluzemū appinquante
aurora / ascenderēt / venti ozti / qd
nautis applt auctoritas & ascē
dendo / illa eni hora ut / pluzemū
suas nauigationes maprūt & hinc
aurore filii nūcupati. Eos autem
a Junone in Jouem armatos fuisse
io fictū e / qz a tim emitti credūt
que Juno est & quadā tpe rēspuāt
epello & cū alibi negant / ptēr mare
& pmisti / cū aer Jupr fuit / in Jouē ar
matos. i. tpetuosos fictū e / qz ante
litigū ope furiarū / eos & inquie
tare regnū Jouis & nitī se hostes
facit / a motu eoz & ope suptū e
Nam si ab oriente ventus surrepit /
& eudem ab occidente vt / et / p acre
et / in se gerunt / nec est / ex quo
videnī hostes & regnū inquietare
Jouis / eos aute sub impio coli rele
gatos in cauernis io dñm est / qz eo
lides insule quibus olim pfuit / eo
lus & ab eo denoiate sunt / plene
sunt cauernarū / cauerne aut / ple
ne aere & aque / cuius motu causat
calor / et ob calorē surgūt / eo aqua
pozes / quos calor ipse resoluit
in aerē / qui cū in loco no capaci q
surgere nequeat / egredit / et / si are
tus sit / egressū de nouitate sonoz / et / diuturnitate ei
us / & sic cū grāti venti eo cauernis
eolidū insulaz exeūt / frēm & eos
in cauernis coli reluctantes / atq suo
sub ipio poītos. Sz Virgilius sub
hac ficōne longe aliud sentit / qđ
qui no spectat ad ppositū no appono
est / ptēr fictōes hoz pgrediēs po
tentia sunt / distincte regiones & nomi
na sunt / nisi qz fm eius descā pauciores / fm
vero alios pluores / nec est noīb
ab omib nūcupati de quib amq
ad singulos & nome verū fm pauci
dpresse no erit / mgrum. De eoz
potestate regnumbus & noīb in
maioz suo rite scribit / Quadrus
& / cū flāmenibus frētes fregu
na ventos. Hyes quoq no prossus
mūdi fabricatoz hēdū. Sed ea p
misit / vbi nūc obsistitur illis / Cui
sūa quiesq ingrat duīso flāmia tunc
tui Qđ lamēt / mūdū tanta est
discordia fm / Cui9 ad aurozem
natiōthoa qz regna recessit / psida
qz et / rudēs cuncta subdita matutis
vesq & extrēdus quo lucifer ignē
pestat. Proxima sunt zephiro sa
thā septē qz tonos. Horifer in
uasit boreas geminus tellū / Nubib
assiduis pluuioq madescit / ab aus

tro ꝙ ꝛ hos .xv. esse dicat/ ysidorꝰ
ethymologiarū libro eos sic disponit
et/ nōiat/. Qui ab oriente vernio m
occidente tendit/ id d̄ subsolanus
qꝫ sub ortu solis nascitur- huic du
os collaterales aparet/ eurꝰ. s. a si
nistris qui sic aut/ vocat eo qꝫ ab
eo spirꝫ et/ a ab oriente estimo a
depictis vo dic ꝛ vulturnū sic dic
tus qꝫ altꝫ tonet. Auster ūde a me
ridie flante sic dicat/ qꝫ aquas
hauriat/ cuiꝰ grece appellatiō no
men ā depictis cuiꝰ d̄. ꝛ eurꝰ au
strū. Sic ꝙ que a sinistris ꝛ austꝝ
affrū quia nīt austrū sit ꝙ affrū
Sic ꝙ idem libonothus ventꝰ ꝛ eo
qꝫ nde libs ꝙ hinc sit/ illi nothus/ ze
phirū aut subsequēte- ab occasu
flante dic eo sic appellatū/ qꝫ flores
et/ gramina eius viuificet/ spm̄/ atq;
eiusdem veni fauonū latē qꝫ hinc fa
uentat/ aque nascit. Cuiꝰ a depicti/ affri
cū seu lybici a regione vñ spirat/
denominatū ā leua vo chori eo qꝫ ve
tor circulū claudat/ ꝙ q̄ chorū eo
qꝫ ventor circulū claudat/ ꝙ q̄ chorū
facit. Antea tamē die tonitrū nomi
tū/ ꝙ a nonnullis aggestion Septe
trione pride dicit/ dem eo qꝫ a cir-
culo septē stellarū q̄ surgat/ Cui
junct/ a depicti/ circaq; a vicinitate
chori sic denominatū ā sinistro vero
aquilone/ cuiꝰ nomis cum dic qꝫ a
quas explicuat/ ꝙ dissipet nubes
Eurꝰ dic ꝙ boreā noīa qꝫ ab qꝫ
boreis montibꝰ egredi videatur-
Scribit/ beda ysidorꝰ hinc dem de
signatis/ alios circa ꝙ vetos q̄s
ego eos d̄ puto ꝫ alios nobis appel
latos/ ut puta ethesias/ quas aut
statuto ām tpre a borea m egypto flā
esse/ sic ꝙ auras/ ꝙ altanas/ Au
ra vo ab aere dem qꝫ leuis quasi
aguratus leuiter- aer- Altanas m pe
lago ſ/ ꝙ ab alto denominatū. Tur-bo
ne m sicꝫ a tinēdo/ est/ Ventorū
circuli volucres quedā pnes cosa qꝫ se
pe frigore a fructibus retrā somi
tu denoiare/ ventū aut/ Sic ꝙ procel
la dam eo qꝫ cū pluuia flans e
uellat/ vitibꝰ q̄ aut/ vbi de Archi
tecto/ vita scribit/ dom̄. ꝙ vetos
ostendit. Sic enī austri collaterales
leuconothus ꝙ altanas affricus libono
tus ꝙ subuesperus fauonius argestes
ꝙ etesias/ Caurus circius et/ chorus
Septentrionis tracias et/ gallicus/ a
quilonis sirpnas et/ arctias Solano cur
bas ꝙ ornithias/ Eurꝰ circias et/
vulturnus. Alibi aut dicit/ qꝫ vitru
bus eos pene omnes tm ee scribens.
Andronicus cirrestes ad demostrandā
opionis hui⁹ Athenis turrim octo
gona fabricauesse ꝙ singulos latera bus
sculptos eē ventos imagines ex illa
facies mutuo eēt aduersa posuisse/
ꝙ tande mediā maximā super tur-
rē ipsius circi tectū cuspide super ipsum
illi deposuit/ virgā pondere ex Quo
cū circuit agebatur- a ventis virga de
signabat/ quos esset/ qui flaret/ ꝙ ꝛ
d̄. eptus nōt solanus ꝙ auster eurus
inter- auster ꝙ fauonius affricus/ inter
fauonius affricus ꝙ septentrione cau
rus seu chorus/ inter- septentrione ꝙ
solanus aquilone. Qua de ptione
tp̄ opportuna atq; vera mediterra
nei maris naute artis exprediunt/
m genio. De subsolano vento ꝙ vul
turno et/ euro collateralibus suis

Expedito de ventis filijs astrei
m̄ fratale/ Reuno quoq; ꝫ ysi
dorꝰ destinxerim ꝑticulatim pau
ca dicenda sunt/ ꝙ primo de subsola
no orientali vento hinc ait/ beda dic
calidus ē ꝙ siccus sed tpate/ ꝙ io
calidus qꝫ deus sub sole nominatur-
Siccꝰ aut/ qꝫ cū ceteris orientalibus
multū distet/ a nobis ꝙ quo hui
datate sumē creditur- cū dem ve
hendo dimittat/ Sed absit ut/ cre
dī ridiculū istud dem- ꝫ ventus ꝫ
ad nos ab orientis plaga venit/ o
rit m̄ oriente ep̄ico/ cū ētissimus
he atus- multos apud eōdilas o
rit ut/ pdem̄ est/ ex quibus no nulli
nos efflant/ quos orientales et/
mito dicam̄/ qua ob eam̄ salua ſ
r'uencia bede/ fenestra dem puto
eos oblongiquicunte oigine suc
ad nos mutatu qꝫ plerumq; vemre
hunc eusse qꝫ plerumq; sit/ a de
tris vulturnq; ora descendens A si
nistris vero Eurꝰ nubes aggre
giens seu generans De notho vero
et/ euro astro atq; austro affro col
lateralibus filijs astrei

Nothus australis ē ventꝰ natu

*f. al' validus

ralit̃ frigidus ꝙ siccus ꝺ̃r̃a du
ꝓ torrida zonã ad nos ꝺ̃r̃ens tñ
sit calorẽ assumit ꝙ ab aquarum
multitudẽ ꝯ meridie ꝛ̃pente su
mit humiditatẽ ꝙ sic mutata natã
ad nos venit/ crudus ꝙ humidus
ꝙ calore suo puros tñ rapit/ ꝙ humo
rẽ ꝯ/ pluuiam multiplicare et/
nubes ꝙ pluuias ꝯducẽ ꝙ sicut/
huiꝰ formã sic ꝺestruit/ Ouidius
ait adidis nothis eurolat alis-Ter
ribilẽ picea tectus caligine vultũ
Barbu grauis ymbus canus fluit/
vnda capillis ffrontẽ sedent/ nebu
le rorãt/ pẽne ꝙ sinus ꝙ ꝛ̃ Huic
eurꝰ ꝺ̃ ꝙ plegiõs a ꝺ̃xtris est/
Euro aster- qui tẽ ꝛ̃statꝰ ymaꝰ
generat/ eo ꝙ ut/ Beda dicat ab
vno sufflet/ A-sinistris aũt/ aust-
affer- quẽ aliqui dicũt/ caliduꝫ et/
tẽperatum De septẽtrione vento
et/ circio collatẽalibus filijs astrei

Septẽtrio ventus est/ a plage
ꝯ qua oritur- nũcupatus.
Nastitur- enĩ ꝯ locis aquosis et/
ꝙgelatis et/ excelsis montibus/ ex
quibus ad nos usq; puro flat/ eo
ꝙ ꝯ loca ꝓcul transitus frat/ nul
lus ab nimia frigꝰ resolutur- in
por/ hic aerẽ serenũ facit ꝙ aquas
ꝛ̃ternedat/ auster- pertis ꝛ̃pellit/ ꝙ
purgat/ Cõplexione aũt/ cũ colla
teralibꝰ frugidus est/ et siccus.
Qui enĩ a ꝺ̃xtris est/. Circius
appellatur- mutũ gradũ ꝙ pro
ductor A sinistris aũt/ aquilo est/
seu boreas ꝺ̃ quo ser-mo sequetur-
De aquilone seu borea vẽto astrei filio
et/ collatẽali septẽtrionis qui genuit
Jethã calaym et/ arpuliceñ

Boreas seu aquilo ventus col
latẽalis est/ septẽtrionis et/
natura sua habet nubes ꝺissipãt
ꝙ aquas ligat gelu- Cuiꝰ vires ꝙ o
pera ꝯ ꝓsona siu loquẽs ꝺestribit/
Ouidiꝰ dicẽs- Aptã nũbibus ꝙ aqua
tristicia nubila pello Et/ fretũ gau
dio nodosa ꝙ roborã vento Induro
ꝙ niues ꝙ terras grandine pulso
Idem ego cũ frigꝰ celo sum natus
aperto. Nam nũ campꝰ ꝙ tãto
molimine luctor. Vt/ medio mẽs cõ
cursibus ꝛ̃sonet/ ether- Expiliant/
ꝙ cuiꝰ elisi nubibus ignes Idem ego
cũ subiũ cõtrepa frigida terre. Sup
posuꝰ ꝙ ferop ymbꝰ mea terga cauer
nis. Solliciato maneꝰ totũ ꝙ tremo
tibus orbem ꝛ̃ Ego hos plures dicũt
fabulẽ Nam seruiꝰ ꝺ̃ cui amasse ne
cnectũ puerꝰ. Quia ex ab appollme
amabitur- ꝙ ꝑm cnẽt/ amore ꝓuꝫ ꝯ
amorẽ appollinis magꝰ ꝙ ꝯ se flecti
matus ꝺ̃sto ludẽtẽ ĩterimit ꝓpter
ea/ Quidiꝰ cui amasse orythiam
Erichtonij regis athenarũ filiã ac ea
ꝯ iuge ꝓtulasse/ que cũ ꝺ̃ueatur-
ꝺ̃ueatur- nudiꝰ suas se ꝺ̃posuit ad
rapnã rapuit ꝙ/ et ex ea zetũ ꝙ
calaim filios sustepit. Insup dicat/
honeriꝰ ꝯ pliade ĩducẽs Enea
achilli loquẽtẽ ꝯ pugna boream
pulchrimas ꝺ̃rdam adamasse
equas ꝙ eo eas ees ꝓ velocissi
mos sustepsse/ a Quibus si corti
cẽ fabularũ amouẽr nos adũtemꝰ
ꝓmo boream facmetis qui flos est/
no puer- ꝙ nullꝰ ꝺ̃ viuit flos
amat hac ꝯ forma ꝙ forte flabat/
sepissime ꝙ ꝓcata plena lacmetis
ꝙ visus ꝙ quos ꝺiligebat/ vti ꝙ
nos crebro visuꝫ videamꝰ quos
amamꝰ ꝙ lacmetꝰ ꝙ ab appollme
ꝛ a sole amabitur- nã ripe ꝓduc
tor talũ ꝙ spectat/ amator eam
ꝺ̃ ꝙ ꝙ talũ fotor ẽ/ ꝙ ideo a iam
to amat ꝺ̃/ ꝙ vnusꝰ res id amat
videt ꝓ ꝓꝰ ad ee ꝺ̃ducat ꝙ ꝑse
uerat/ messe Nã flores ꝙ alia sole
agente nastuntur ꝙ viuunt ꝙ ꝺ̃
viuunt/ A borea aũt/ io ecrsus ꝺ̃
ꝙ boreas horriditate siu flatus
cuctu humore ꝑuat/ atq; ꝺ̃ficcat/
Amasse eã orythya hystoria est/
Dicit eã theodontꝰ borea ꝙuene
fuisse tunc nobile/ et adeo qui
tractus fama matrimoñ ꝙtracti
a thereo qui pandionis filiã hꝫe
rat/ ĩ iuge/ cũ tudisset orythiã
erictthonij athenensiũ Regis fo
mosissimã puellã esse/ cupidine
captus ꝯ pecit/ quocirca/ ꝓ cũ illi
negaretur/ ob interstiũ ymissiũ a
thereo ĩ phylomenã/ ꝑ similes
illi horatis fiduꝰ esset/ ymo cap
tato tpe illã rapuit/ ano Regni

exicthel. vnm°/ & filios eo ea suste-
pit/ & sic fabule locū nome sumeres
regio adiuuit/ Equos aut/ dardam
a troia genitos to dici arbitror/ q
possi[t] fuit/ dardanū fama. boitas
equorū/ ad regnos tructū misse-
ibidem/ et/ plethanes assecutisse/
quibus uictis/ equabi suis optios
atq; velocs suste pit/ equos/ quor
successores eius ple sit post modū
fuad et/ hinc sic ptū eos troce filios
extitisse. De zetho et calay troce fi
Zethus & calais filij fuere lijs
troce & orythie Quos testimo-
ouidi[us] ait iasone & alijs argonautis
ad colcos uisse. Vox uq; dicat Ser-
uius ait a phyneo rege archadie/ qui
eo ap suasice nouo ymagines filios
reduxerit/ a dijs creatus & ipe fue
rat eap ut/ estas sedaret/ atq; sur-
ripet/ atq; obscene aues fugaret/
apposite/ sic septa hospicio remunia
rios gre ad expellendas aues zethi
& calays qm alati erat/ misse sunt/
Qui ea illas stricturis gladijs ppse
quentur. ego archadia pulsas usq;
ad insulas que plote appellant[ur] pse
cuti sut/ ibi uero monitu yris vt
desistet/ et/ Iouis canes ultio ppsequ
ad socios reduxit/ que fugientia co
uersio nome imutauit. Insulas
& ubi plote dicebant. strophades
dee sut/ na strophe grece latine co
uersio d[icit]. her ego de istis legisse
memini/ quid aut/ hant/ sub vela
mie fictiones detegendū e. ut
& ouidi[us] has poss puerilia penas
fuisse/ pp quibus ego itelligo bar
bas et/ velocitate que in adolescen
tia hoib[us] uenit. Erat aut/ allega
ta pulsa ab hijs ut prius deos q
dino munere ees tam nasimus. & sic
pma mortalium quib[us] boitas seu m
nocendi est/ sed tunde grandines
effecit uq; pluuiam abuectā imoce
ua deprauam[ur]. & tūc z[ephyrus] sicp iduct[us]
uoces/ ac ignis qui pestibilis appetit
iudicio se truhi pmittit/ q mox p
mediosos deducat/ saltus phyneus
testis. Quidam aiunt die arripuit
Dea auiditate credit/ que sedā illa vo
ce sunt/ filios puat/ luctibus filij

aut/ mi laudabiles actus sut/ qs
puam[us] laine/ cū illis obsternus ap
bus detrepam[us]. Quid em turpi[us]
agre possum[us] q[uam] bonā metem abica
ut/ diuinas acistam[us]. Qd esse se
nectā pho facete demetrius peten
cuidā libertino dño facile. s. sibi ee
ad diuicias via quo die penitussi
bone uictus. Sic & nos eos effician[tur]
qui ob ocissus desiderio minui in ma
pmas & tur-pia lucra delabimur-
Apponatur- eni talib[us] arpie fedi vo
lucres atq; rapaces quos ego mor
daces anatorū curas et solicitudi
nes intelligo a quibus ideo nares a
uaras surripi dicit[ur] da pes q[uam] de
talibus cogitacionib[us] in tā grandi
sui oblatione auara venit/ vt ea
alienā cibū sume[re] efficiantur- time
mozes Seu dū auza cumulū augē
satagit/ sibi qui alios exterminant &
sua misia sedes facit. argonāte
que apud hūc hospitantur- qui il
lustres & iuuenes fuere/ & vir
tute ostium loco salubrē ofilicez
sumende fuit/ Que et/ si egre sustu
pantur- a talib[us] sustinentur- tame
alienā/ & suste pta loco munerez re
tribuit/ boni nā q[uam] sictone que fu[it]
fulgentē & zeto & calai itelligit[ur]
hic aute bona & virtutes in quasicio
agnit/ ut/ canes iouis. i. mozdaces
cur-e/ & alienis bonis grumice rhy
antes/ pellātur- usq; ad strophā
des. i. usq; ad quersione cū p que
rentis bonū. Que quasicio & ne pū
nisi omissis uicijs & ocupis tēpe
in virtute quos gressus diregat
suos & tūc remanet a sordibus de
sideriū tur-piū imunes mensa.
phyneo Sane leones longe breui
hui[us] sensū expedit. Dicē em hyr
coiam hanc fuisse tale phyneū di
tissimū fuisse rege archadie/ et/
auariā & mortua strenebat quoge
& p q[uam] palemone & phyneū suste
pit filios/ sicp indigo de-pulua troce
filia & sorore zethi & calay/ cuius
patibus/ ipe filios exercuit/ qd sti
entes pyr-rete qui ploras insu
las molestant/ qui in destructionē
aupeles & adiosū suos/ obstetus q
nuisse in filios/ venere & obsed

manet/ eū

runt/ eũ/ ẽ machinis erectis usq;
in regia putrida sordes q; iacebant/
tandẽ venientibus zetho ẽ calay
vocatis cũ longis naubus eũ lite
macriũt/ obsidione pmittas q; usq;
ad strophades repulere- De arapa
lice bonde filia ẽ phynei iuuge

Harapalices ut/ die leonatus fi
lia fuit/ bonee/ q; qua mẽ no
ducit/ hec phyneo regi archadie
nupta fuit/ ut/ sicp̃ pio patet/ sed
ta pinguis De zephyro uento ẽ af
frico et/ choro collateralibus filiis

Zephirus ventus ẽ ar- astrei
adeus qui a latinis vocatus-
fauonius/ cõplexione frigidus ẽ hu
midus te pte tamẽ hyemẽ aut resol
uit/ et/ germina flores q; producit
ẽ d. zephyrus a zephos grece q; la
tine vita sonat/ fauonius aut/ eo
q; foueat/ germinibus flat eni suauiter- et/
placide a meridie usq; in nortem
a primo veris usq; ad estatis
finẽ à quotidiano eius assiduus poit
qui tempestuosi fulmina ẽ tonitrua
generat/ à sinistris aut eius chio
nes/ qui ut/ beda dicit in oriente
nubulosũ aurẽ facit/ eũ serenũ fa
at/ in crepusculo De zephyro talis nar
ratur- fabula nymphã stulti fuisse
noie clorim a zephyro dilectam et/
in iuuenẽ assumptã ei q; ab eo im
munis amoris atq; violate pudicicie
omẽ ius in flores gessisse eã q; ex
clorim vocauerit/ pterea refert/ homẽ
rus in yliade huic tyellã q; ppississe
arripiã ẽ ex ea quandã ẽ turpẽ a
chillis equos susteptisse/ q; arũ
fabularũ intentio talis esse pot
dicit lactancius in libro diuinarũ in
stitucionũ florã feminã magnas ẽ
metricas artes/ opes/ que moriẽs
romanis ppetuas stipsit hẽdi pte ser
uat/ et/ que animo fenore pstare
ẽ quo stilo fenore uoluit ut/ suus
natalis dies singulis annis edicto
ludoꝝ celebraretur- Qui ludi flo
rales ẽ sacra floralia a flora nucu
pata sunt/ Qd̃ q; senatus tructu
tpris flagitiosi visũ est/ eũ time
re plebis retractari non posset/ ab
ipo metricas noie augmentu su
mi placuit/ ut/ rei pudende dignitas

addatur/ et/ ni fimpediat florum
floribus p̃esse/ eamq; rem aperi
te floribus placere/ ut/ fruges eũ
arboribus aut/ viribus bñ dispe q;
floreret/ Que colore secuto Qui
dius nymphã nobilẽ zephy
ro nupta/ ẽ dotalicio munere ei flo
ribus p̃esse accepisse a sponso Qui
lud ut/ die lactancius meritis mere
tricas gerunt/ Ma ei lasciua et/
verbis lucrosa quibus obscenitas
effunditur- positis flagitante ppa
metricabi uestimentis que ludis in
illis nimiorũ frequentiũ- officio ce
lebrabantur- Eo tyella aut/ ar- pmi
equos sustepisse nestio qd̃ velut/
homerꝰ nisi ad fortẽ qd̃ apud elegio
ue eo tremẽ hyspreme in arduũ
appetit/ equas fuisse q; secutas apud
plinium sedm legimus/ quas dicit pli
nius q; concepisse ea plus sustipiendo
vementes hyulco gutture q; secutas
flantes zephyros sustipe et/ eo ore
ore ẽ pter velocissimos equos
breui tamẽ cum valentes sic fer
sam eo equa cui nomẽ erat/ Tyella
q; imperius seu procella interpretatur-
tem est/ vel ut/ sicp̃ de equis dici
dam eo loco ceptus dñm De a
lonte tytanis x° filio

Halons ut/ ait/ theodontis filius
fuit tytanus ẽ tre/ cui quo
fuit ut/ ecta Seruius asserit yphi
media. Qua cũ violasset neptunus
duos eo eis pepit filios otheũ et
ephyaltẽ quos alous educauit
ut/ suos ẽ eũ vnus. Digitus aut/ dicit
Seruius singulis mensibus crescẽtes
paratibus gygantibus bella ad
uersus supos/ nec obstetrix alous
educauit/ ad illud posset accedi/
hos misit geminos aduersores de
quibus ubi de filiis neptuni dicet
mus. De pallene x^a tytanis filio
qui genuit/ myneua

Pallene seu pallentes vnus fuis
se eo filius tytanis dicit pau
lus/ Insulam q; in egeo mari cẽ
sse/ ẽ a se denominasse pallenẽ hodie
q; manere ẽ supios aduersus plurimos
eius luctatores meminit/ dicens pal
lena Joui miserunt fulmina cyclopes
huic dicit idem paulus a minerua
in bello aduersus ioue sos certasse

ꝙ ob id palladem cognominatam
Et alibi dicit idem paulus a minerua bello aduersus eum ob eius
sententiam ante bellum a ioue fulmina
tum Quae thyodamantis dicit fuisse
filia nomine minerua a qua cum illi
cum aperuit virginitate sua ripe
ocrisus est. De thymerua palleis

Thymerua cum sciret primo filia
petet cupita theodemanti filia
fuit pallantem a se ob virginitate
tutandam arcasi hic ut trallis dicit ubi
de natura deorum fuit placens alias
thymeruas v. fuit et ipse aut ab an
tiquis puncta appositi tallaria seu
ꝙ ocriso prae velox fuit ad fugam
seu ob alia cam sem sit. De lyncu
ꝙ purpureo pri. ꝙ primo filio tyta

Rvncus ꝙ purpureus ut nis
asserit prisciani maiori
volumine filii fuere tytanis ꝙ tire ꝙ
ait memini porta memenisse agen
te. Iuerat signa ꝙ possa quo tyta
ni bicorpores athlantes runcus atq;
purpureus filii tirus pro tire ꝛc. et
exacti in odium aut alii quidam pro phy
rum statui de hijs aut aliud le
gisse non memini. De lycaone primo
tytanis fil. qui genuit Calistonem

Lycaone archadie regem de
theodamanti quod nusquam alibi
legi filiam fuisse tytanis ꝙ terre
seu a splendore regni seu ob in
signe aliquod facinus seu quod po
cius credo quia nequam fuit homo ꝙ
deorum despitor atq; vilipensor. si
cut pluribus legimus fuisse tyta
nes. Ego eo autem tale refert o
uidij fabula. Cum astendisset ce
leri mortalium clamore quia ea
male egerent in tirus voluit
iuppr ꝙ pia principia ꝙ forma ho
minis sumpta deuenit in regia lya
conis. egritq; ut aduenerunt ipli
quod deus esset in terris qui ea sa
cris opa darent. a lycaone risi
sunt omnes. Qui cum ut experiret
siquid ut dicebat hospes sanus
iuppr esset. aspirasset quod in nocte
na cuius necem nec petisse po
tuisset. ad aliud facinus repente
extendit animum ꝙ occaso ex obsidi
bus molossis vno. Unde primum
quod primus posuit quo quis esset
et illa quemadmodum ioui adsimulat
Quum cum cognouisset strenue
uisset et caua ignem in regia lycao
nis iecit ꝙ abiit. lycaon autem
territus abiit in insulas et in lu
pum versus more rapine prestinum
fuare cepit. a gregem seuce san
guis audacie. Ex hac fabu
la hystoria esse tale dicebat le
onicus. fuit olym hic epyrus ex
quibus aliqui postea a molosso
pyrri filio molossi dei sunt ꝙ pe
lagos qui postea archades et
uetusta de qua cum in theodia ita
est pecht lycaon qui tunc primo
pelagus ut sibi in robur iuuene
cordie duret. saltem obsides vnus
ab epyrus eo quod ab eis fuisset. p
mittus exorta discordia cum a
molossis usq; ad ciuile bellum ju
uenis vnus ex nobilioribus gressus e
qui cum non remittendum iuuenem
a lycaone plegatos gentis sue
requisitus est. lycaon aut seu ꝙ
simulate requisitus vindicte seu ob alia
cam tur tutus ex quod potissimum est
homo ꝙ niflatus. cui rndet legatis
se in sequenti die obsidem redditu
rum missurus in nocte sequenti secu
rum quamuis venit et clam obside
occiso atq; deuicto legatis aliis
quod similatibus missit. apponi erunt
forte inter eos epulas iuuenis
adhuc lysanias. is qui postea
iuppr deus ꝙ ho ea ꝙ pestate
apud archades existimatus quod
magie qui cum membra humana no
uisset electis mensis tunultuatus
atrocitate facinoris desiluit in
publicum ꝙ in lycaonem sibi fundi
bulis plumbeis ocibus eum strigio eo
spiranti ꝙ aggregatis viribus
cum tuguit in fugam. supatum quod
regno puauit. lycaon aut de
iectus gaul ꝙ in ops. cui puncto
fugit in insulas. ꝙ cepit stime
ribus in sidia ad raptu uenet ꝙ quod
fabule locum dedit quod in lupum ver
sus sit. Nam si ita velimus hispi
ore nulli dubium esse debet qui

ꝑ ritto ad auaricia ꝙ repima mẽ
te apponing hũanitatem ꝯ pauti
lupũ eueſtigio mducmg atq; tã
du ꝓſeueraing m lupũ ꝙ du ta
lis appetitus ꝓſeuerat m nobis
hũana tñ repuata effigie. Di
cbat/m ſicꝙ ide leoncg alios af
firmat lycaonẽ m vrsũ lupum
fuiſſe quꝛ ſũ aſſerẽtibus talibꝫ
m archadia lacũ foꝛe que ſi quis
tranſnatauiſſet/ illico trmiſſiuma
bat m lupũ/ ꝙ ſi a carnibus abſti
nuiſſet hũanis/ ꝙ ano ꝯ
tñ ſacto lacũ eudem rurꝛ tranſ
natauiſſet/ ei forma ꝓſtina reddẽ
batur. Qd̃ ſtiens lycaon ꝙ pluꝛ
ium ira Jouis timens atq; ſuoꝛ
ꝙ ob ſua ꝓfidia ingniezans quo
ſcitus tuta poſſit hꝛe latebra ad
ꝯpectandũ abſq; ſuſpitione vite
rei ꝯpitũ lacũ tritus natauit/ m
ſilues relicta filia vnica virgĩe
caliſtone ꝓtea ſcribit/ plinꝫ m
libro naturalis hyſtorie bellorũ
mducias huiꝫ lycaonis ꝙ gn̄m
coꝛ m archadia de caliſtone
filia lycaonis ꝙ mre arcadis.

Caliſto filia fuit lycaonis vt/
ſatis ꝓ oudiũ patet/ hꝛe ut/
ſcribit paulus Jam ꝓpe fugato in
ter reges tumultu. Adhuc virgo
clam regia ꝯpuit/ ꝙ aufugit/ ad
nemoꝛa vbi ſe virginibus dyane
dicatis ſotiã iunxit/ apud quas a
mne m habitu tranſformẽ dyane ꝯ
ſſa ꝙ ꝙ cũ tunge ſtẽte vtẽo ap
parẽt/ cinere pulſa pepit/ archa
de de quibꝫ imbobus plene m
fra ubi de archade dicẽt ꝙ ea po
tiſſime que a leoncio de ſictõe re
lata ſunt/ Dame hꝛ. pluibꝫ ꝙ appel
lata noibus Nam grece arctos
dr. qd̃ late ſonat vrſa/ ſtrda et/
elyte dr. a gyri circuitu/ na gre
ce elyan dicũtur gyri. Nũc aput
eos cinoſura qd̃ nome ãi Duo ſue
lunt/ noia cinos. ſ. qd̃ ſonat/ late
cãnis Nam y magno celeſtis que
poſtea vrſa dra eſt/ canis dicẽ ba
tur/ ꝙ forte adhuc apud quoſdã
dr. et/ vrſos qd̃ late boos ſilueſtres

ſonat/ nam et eodem noie dra eſt
ꝓpter eleuatã caudã ad ſemicir
culi foꝛmã/ qd̃ magis ad ſilueſtre
bouẽ ſpectat/ ꝙ ad canẽ fiat/ aut/
vrſam. Nam ſic ut dr. ſert ſilueſtꝫ
bos cauda eleuata/ ut ſemicircu
lũ fiat videatur. appellatur ꝙ fe
mina ſic volente thalete iuenta
quin ſemp et vſe fuit/ ſeu ꝙ feniceꝫ
ꝑm inſtructiſſimi fuit naute/ eaꝫ
nauigatione ꝑmu fuit vſi. Diat
et/ ſeptẽtrio qd̃ eſt archadi ſeu
maioꝛi vrſe nomẽ eſt/ eo ꝙ a ſep
tẽ denotet ſtellas na truon ſeu te
ron ſtella ꝛeer ꝓtatu. De gygãti
bus ex ſanguine tytanoꝝ ꝓcreatis

Gygantes ut paulus et ꝙ tita
thcodonicꝫ teſtant nati ſunt ex
ſanguine Tytanoꝝ ꝙ tita qd̃ ou
dius teſtari videtur m maioꝛi vo
lumine vbi dr obruta mole ſua
cũ corpa dira/ iacerent/ et. ſ. per
vj. Verſus Ihes thodonicꝫ dr ꝓ
des angmũ huiuſce/ ꝙ bellũ mouiſſe
Jouiq; ꝓces fecerãt/ vꝛz ml an
ſos donec egla ſpecioſiſſima mulieꝛ
ꝙ quãp ꝓmis a tita mre coꝛ ecla
tur m ſpeciu/ qua occultata ex tẽplo
m deos fecꝫ ꝯpetũ atq; exos a do
mo terꝛe vt m egyptũ vſq; foꝛmis
mutatis expulerit/ de quibus ſic
dicat/ oudiꝫ Emiſſa ꝙ yma de ſede
cyphoea terre celitibus feciſſe me
tũ cũctis ꝙ dediſſe Terga fuge
donec feſſos egyptia tellus ꝯcepit
ꝙ ſeptẽ diſcretꝫ in hoſtia nylus.
Huc quoq; tirgena venuſſe thyphy
ea narrat/ et ſe metuis ſuppoſe
laſſe figuras Duxq; gregis dyone
fit Jupp̃r inde recurui. Nũc quaq;
formatus lybie ẽ cũ cornibus amon
Delnus m coꝛno ꝓlex ſemeleia ca
pro. phebe ſoꝛoꝛ phebi mucca fuit
nea nucca/ ꝓſte veꝛꝫ latuit cylle
niꝫ ibi dis alesꝛ/ vꝛz m aliqbꝫ
Theodonicꝫ ꝙ oudiꝫ deſſentie vi
dentur/ cũ theodonicꝫ ꝙ oudius
diſſentre videntur. cũ theodonicꝫ
dr a gygãtibus/ et oudiꝫ dicat/
cypheum ꝯmno tre venuſſe atq;
fecaſſe ſtreꝛa ꝙ m formis dnã
na dr theodonicꝫ Jouem m aquilã
verſu cybelem m nebula venere

m angulla prima aut se m flumia
fere totu decessse/ supioze vero pe
que roma fit/ m tripm m lyeu mutta
tur die. Nam sic m tripm nã sic m
tripm m lyeu mutatur die que mutat
flumia m piste ex qua figura pos
tea capm capitoliu fecisse signu
dic. Tande ioue asserit oraculo
thuisse/ si victoria vellet clypeu ex
egla premi. Iuuge tenet/ et caput
suu gorgono quo seo pinte pallade
fugati sut/ atq; obruti gygantes/
et apud miseros a ioue detrusi..

Multa hmo dee supducenda ve
unt si ficta nu velimus antiquos re
solue. Sed an alia no dio fictu fu
isse gygantes. i. homes forma seu
statura vltra modu ectoz excede
tes/ imo esse/ ed verissimu et li
quido hns ducibus apud drepanu
civile oppidu fortuito demonstra
uit/ euentu. Nã cu m montibus
montis qui supemmet drepano/
haud longe ab oppido no nulli assi
tes ad estruenda domu pastoiale
fundamenta foderet/ apparet/ caver
ne cuiusda intrinsecu/ que cu visuri
ma intus esset/ fiscellis mercesis fis
sozes intrasse audi antru sume
altitudis sedente viderut/ hoiem/
ex quo tremefacta repente fuga ar
ripientes ejecere antru/ nec ante te
nue causa q; in oppidu deueissent
ceteri rentibus qd videratur nua
tantis/ ayrabudi aut cuncis visuri
quid nã mali hec eet intensius fu
nalibus/ armis q; sceptus quasi m
hoste vnanimes exclud. Cuitate
et vltra trecentos intraue spectu/
viderut sedente queda m sede/ et
m sinistra manu. i. manu baculo/
tante altitudinis atq; grossicie
ut/ expedi et/ que cu q; pgrandis
nauigi malu s. et hoiez. i. vise at
q; m audite amplitudinis nulla
ex pte coznosci aut/ dinumeri et/ ni
si eis vnq; pozrecta manu tetri
gisset/ stante malu/ cuestigio ma
lus solutus m cinere coznit/ re
mansit/ q; veste nudatus baculq;
alter. plumbeus/ ad manu vsq; tene
tis/ aduertenit/ plumbu esse/ ad
augendu grauedine malo m fixu/
qd postea ponderantes asserut/ qui
viderut/ fuisse ponderis. xxx. ethnica
rioz drepanensiu quoz duo sss pon
dere et libraru ocium. Demu
hos statuta tacta eque cernut/ et m
puluere fere oia versa est. Quem
ea no nulli tractaret manibus tres
dentes adhuc solidi q; pti. Sut mon
struosi grandioris pondere aute erut
trui rotulos. i. centu ociu; vncias
Quos drepanites m testimoniu q; pti
gygates/ et semp prima posteritati
medzia filo alligue ferreo/ et suspe
de m quada cauitate ecclia in hono
re admirande vginis edita/ et cuius
de tytulo m signite pcda et preter
tranei anteioze euene fo missima
adhuc et plurii frumeti modioz
capace Sic et os alti q; cruris cuius et
si ob a nositate nimia pus in putre
dine deuenisset/ precepit tn m reli
quo et ab hijs qui tota hois altitu
dine ad mensura cuius cubi minimi
ossis nouu ea fuisse magnitudine
ducebat/ arbitrabat vt amplius Sus
picatusq; est a quibusda prudentio
ribus hinc fuisse ericem loci poten
tissimu Rege britis et veneris filiu
ab hercule extinctu et m eode monte
sepultu. Quida aut arbitrabantur
Entellu qui olim m funeribus ludis
ab enea q; anchise pre editus pug
no tauru occiderat/ Alii vero vnu
ex cyclopibus et potissime polipheu
mu de quo multa homerus et post
eu virgilius vt patet/ erat finem
m libro eneydos/ fuisse gigantes
statuet gygates/ qd et sacre testati
pagine/ ex qubus et si no hmoi tã
nitade magnitudis fuerint/ duo
saltem m eade nauicula pantur Nem
broth. s. qui turrim m deu excogita
uit et golyas philistheus a dauid fu
da et lapidibus supatus hec tales
Josephus vir al. circaspectus et
eruditus existimauit vt ipe m lib
antiquitatis iudaice scribit/ ab an
gelis dei mulieribus mortalibus
coeuntibus genitos/ qd edepol ridi
culu est/ tu m genesim corrupi ea
fiunt/ sint sydera celiq; reuolutio
certa/ qua ea a euo nro fem est/ ut/
aliqui fere caput/ et vel amplius
pceritate excederent/ eaa magno
corpe vios/ Cume de hijs ego pue
tas non puto loquutos/ si mites

fuerũt hoies / & humane duentes /
sed hms de quibus videt' ĩtelligo
m saturnaliorũ lib° ad hec vobis
ubi dic / Gygãtes aũt / quid aliud
credẽdũ ẽ fuisse / q̃ homi q̃di ĩpi
am gẽte / deos negante / & io vi
ẽptimatũ deũ pelle de celesti sede
voluisse / hoc pedes m draconũ vo
lumia desinebãt / q̃d significat /
nil eos rectũ / nil supũ cogitasse /
tetros vite eox gressu atq̃ incessu
m infernа mergẽtes &c / huiꝰ g
hoies ex sanguĩe tytanox et ĩra
q̃ductos fuisse non debz exẽplu
assũe hoi cludito / cũ p̃ sepe filios
ꝺuatus ex filiꝰ / & ob hoc tytanoꝝ
supbiã hom irte supbos omes si
non ex sanguĩe / salte ex moꝛibus
se vicio filios possumꝰ nũcupare /
Quoꝝ eciã nulla rectꝰ dica ra
tio p̃ terra / ia a macrobio ĩde
monstrata / tales .s. mil sapiẽ. i. de
leste / nil sem / nil iustũ cogitauit
oĩs vite eox ex gressus ad ĩfera
& infĩa demergitur. Attamẽ hos
tales seu quos tales appellamus /
bella habuisse cũ Jove hoies ĩcredi
ẽm ex hystoꝛijs antiquis Jouẽ duo
ĩsignia gessisse bella p̃mũ cũ ty
tanis ut / parentes vinculis dete
tos liberaret / Secdm cũ ipse pr̃e suo /
Saturno morte ex testate lactacio
moliente / & hec gygantẽũ bellũ
dm ẽ / & secdm quosdã apud flegrã
thessalie agrũ q̃ fluctũ ẽ. Qd aũt /
ꝺraculo egle croco clipeũ tegere
illi ĩpatũ sit / & caput suũ gorgo
ne / na & egla & gorgonẽ a ĩra
m speciẽ absconditam intelligo
q̃ subsidio gregũ & armorũ m
quibus q̃sistetunt / sbẽ veteꝝ / q̃
p̃ egla que ide sonat / q̃ capra in
telligitur / et / agroꝝ ficus quos
accipio q̃ gorgone / supeꝝ bellox
magni iusti tuti sũt. & sic iouis
clipeũ tectũ. i. defensione hitan
& capiũ coopertũ. i. gsilys ad opti
tuna fulcitũ. Hyems aũt cessãtibus
.s. fructibus sbaz / egles dr̃ absten
dita / & tũc audent hostes m hostẽ
insurgẽ / q̃ adiusus inerme / cum

hys existentibus / & pallade / q̃ p
militarẽ disciplĩa intelligenda est /
hic m victoria utit. Qz aũt / m nr̃o
rũ mersi sũt / humiliari atq̃ deici
suptus p̃tinã ondã volue fingen
tes / hinc tam bello gygantũ multa
sup adduxit / hic nõ opposita eox
s. montes montibus ĩposuisse / ut m
celũ ascenderẽt / & alia q̃dã feas
se / q̃ referendi sũt ad actus bellã
cũ / cognũt / quidã auctes & ĩpone
montibus turres / ut / celũ. i. regnũ
hostis occupent / que dia tandẽ a
victore deicãtur. ut a Jove fm e
De hac gygantẽũ bellio atq̃ supũ
videbatur. Varro aliã opinionẽ / dice
bat / em hec fuisse cũ cessasset dilu
uiũ dieꝰ aliquos m diluuio cũ
vtensilibꝰ oĩbus q̃fugisse m montes /
qui lascescẽte postea bello / qui de
alijs defenderant montibus / tũ
supioꝝ vementes facile repelle
bant / Vñ fictũ est / supioꝝ deos
esse / infeioꝝ vero terrigenas &
p̃ ex vallibꝰ ad sũma stridẽtes p
missio pectore q̃ reptue videntur
more hydrẽtũ dem est eos serpẽ
tũ habuisse pedes / Qz aũt / metu ty
phei m egyptũ mutatus formis au
fugerit dn / aliud sentit / q̃ hystoria
vel mortalitas / nã q̃ typheo qui ter
re fuit / filiꝰ terra ipa intelligẽdũ
& potissĩe ea ps que a nobis septẽ
trionalibus incolitur / a qua dy. i.
sol p̃ que vt macrobio placet m lib°
saturnaliox reliqua deorũ multi
tudo intelligenda / tũc fugerit / q̃n
ab equinoctio autũpnali / versus
anteriorẽ polũ sol magis declina
re ipe tũc elongatus a terra. sol. s.
a regione nr̃a / qui septẽtriona
les sim / & tendit / m egyptum /
.i. m austrũ ad regiones australes. Deos aũt / formas mutasse
forte potiꝰ ad ornatũ ficmis ap
positũ est / q̃ ob aliã causã. Nã ut d̃r
augꝰ vbi de ciuitate dei. No oia q̃
gesta narrant. aliquid etiã significa
ri putandũ sũt. Sed q̃p illa
q̃ aliquid sign̄ificãt / et ea que mch̃
significant / attendãt / solo ei vome

tra ꝓsendit/ sed ut hoc fieri posset
eaꝝ cetꝝ aut nutri mebra sint necessa
& solu nerui in cytharis ac huiusmodi
sis musicis aptant ad cantu/ sed
ut aptari possint in suo & in ꝓpri
bus organoꝝ que ilo pauciores a
canentibus/ sed ea que ꝓssa rō
nat huic quecti tur- Et ob id esto
ad ītentu mente spectet/ ne videa
mur- euitasse labore/ ꝙ in illis fie
ri nus sensisse potuerit/ a nectam⁹
Die ꝙ audiꝝ ioue mutatu in aue
te/ ut in hac Jouis natura demon
stret/ est autē auis mansuetum
et benignū al' nemo si inquiete p
mittat/ sua in festa/ ptēa utile plu
rimū pia et cuanda plenaq; die
ꝓcaudu gregi solus suffiat & nisi ꝙ
non solu uti gregis/ ꝫ duc eaꝝ in
si absit/ pastor ut se pastore ꝓbet
puer esset illud ꝙ in me reo redu
cat in caulas Que Jouis querele in
dentur inter alia multa- Est autē
planeta benignus & nullis ni quecti
altei⁹ despectus/ & sili utilis ꝙ na
turas fetꝝ mulier⁹ mouet ad ꝓlem
& emittit in lucem cet⁹ Jupiter ut
ꝓpinquior sonat/ sc̄ et duc gregis
ī regis & dñi deoꝝ ut ois gētilis
error affirmat. Sole aut in me cā
uit uersu reor/ aut eque ea ꝓpetati
bus solis demonstretur- Vna/ eorum
em hec uim qua fugiendi credid
derer/ & in ꝙ sol Diuinacius deus
est/ Dñs ve ubi de Appolline dicet⁹
eidem eorum assecaue/ quo ut dicat
fulgeaus solus nō aues hē- lxm
ueas mutaciōs qua ab eis augurū
by antiquis erat in augurijs capta
dis aues ēstissima Bacchi in capru
mutatu hyemali tpe queit nam
uu. ī trichit a frigde hyemes eo
actu in se uires colligit sues/ &
eā minoꝝ videatur- Vtuꝫ ꝙ sit a
gente facili in potatus- a stultis ver
bi ꝙ potatu & calid auctu stomach
extendit/ & moꝝ hyra ad sublu
niora tendit/ agit/ ꝙ ut calefacti
hores aciores efficiantur- & ad
celsiora prendat Qz aut luna in
phebe ī Dēma mutata sit ut sibi
designetur- velocitas dem & cum
sit Dēma velocissima aiat/ nō illi
ad defensione seu telu aliud ꝙ fu
ga ꝙcessu sit/ a nā/ & sic luna nō
planetas velocissima & Junone aut
in caudis mutatu uetu io uolu
ꝙ uetu festile sit/ aual' & sic ira
qua Junone alegi uolut/ & ideo ei
dixi ꝙ membrus hyeme tegnt⁹ qd
ueng pestis esse sit/ eig grandes
humiditas/ seu ꝙ humiditate uigeat
ueng pestis esse sit/ eig grandes
humiditas/ seu ꝙ humiditate uigeat
ueng ondet⁹ aer eum⁹ aut ibi fres
de eo ꝙ acuma est/ socialis auis sit
& quo meum⁹ queiemeia eā oibus
designatur- & uti ꝓpenti hostis
acuma est/ sic astuciarū dissipa
tor mercurius. Sedm theodoncu
Jupi in aquila uersus & ut ꝙ aq
la Jalaq ceteris auibus uolat/ eq
sublimes intelligunt⁹ assedis Cybe
le uō in mezula io ueri sum puto/
ꝙ ai ēm sit & mezula sit/ auis u
lans ubique circa ira & ira per
mezula designet⁹ ꝙ angulla aut
in qua uenere uersa dic eq ue
ne & lubricu accipiendu est- ꝓ pu
na aut in hyrcu in superior seu ꝓte
ctu sit/ & in peste in inferior intelli
ge orbe in totu/ cui natura ꝓtinu-ī-
pin-p-e/ & qui in superi ꝓte-ī-cer
ta que aq superior e/ & hyrcus & alia
lia cetꝝ prestit in inferioi aut ꝓte
-ī-aqua io pistis fingit⁹ ꝙ pisces
ꝓducat & nutrat Sz ad ea ois hy
tania ples expedita sit/ libello hanc
fine impono

Genealogie deoꝝ gētiliū lib⁹ iiij
Explicat

Genealogie deoꝝ gētiliū sedm Jo
hannē Boccaciū de Certaldo liber
⁹ incipit feliciter — In arbē signa
ta describitur- in radice celuo
co ꝙ pater- fuit/ Jouis sedi cui⁹ pleo
ri & finis dies Nam dei-dami in libr
alia hūc septē refutatur- In hac
arbore tam in ramis ꝙ in frondib⁹
describitur- ꝓhemium

…fuisse facinorū/ a…sq; quib⁹
…potuisset/ cum nisi…gne…ueruſ
…ſe nomē…quera tame ad nos…sq;
fama seu…retez monumeta…
ꝯ si qua forsan…puerū nō satis…
est/ sua…my…pcauis…simi vel…ſ…
erunt/ Jouis/ vez que…quera huius
fuisse theodoma…hūc asserit/ ex…
plicatu vult/ ꝙ theodomas hūc…
signe fuisse…houez/ primo apud suos
ꝯ ibidem ob oppositā a lycaone ar-
chadū regē…quuo humana me
bra lycaonē vicisse…plio regno…
puasse et/ tūc primo cepit/ vbi…
Jupiē obtusta…de…quo rege…vl
cāone sūpta/ hūc tamen leoncius
lysima sup ubi de lycaone vere/
que primū fuisse…rem ꝯ athen
ensiū regē dpm⁹ et/ ob id quid
dicā non…heo/ nisi ut/ istas…
tas a deo…ter se…destrepantes
opiones…pudentioz me si queat
…gendā redigat/ p…hē…diat/
theodonius hūc se athenas…
tulisse ꝯ ibidē…culmē fuisse
p mapio ꝯ obstruxisse latonā
aduersū ceū nigenas huisse bella
eoꝝ supato/ mapia cū…lia athe
nas redisse/ Jouiq primo/ boue
…molasse ꝯ multa ad laudabile
cultitatem spectancia apud
athenienses instituisse quibus
agentibus ceusio Jupiē…ceū hom
ossensū…vocatus…st/ de…pe…eo
fuit. Sūt/ tamen qui credūt/ cū
ꝙ tropē athenensiū regē primū
fuisse. Sed ab hac vulgata…
ordat/ opio cū ꝙ tropē fuit.
Egyptus ꝯ Jupiter arthas. Aly
vero antiquiozē dicūt nr̄ tēpl
lus pstisse tempus appet/ et/ io
omittamus. De dyana 2ª Jouis

…quio v…
laudabilis…
…simē ibi dyo…et/ ep…
…ferē ab alpe. Et/ prima…
…bsus/ pter a hanc viam…ri volue
…pside ꝯ vna cū luna multis vari
…ue noīb⁹ ꝙ ipsa…ssis adver
tendū…e que p ea sencuenda sic
fuit hē. pter ceā Jouis…oīs ꝯ la
tone filia/ ꝯ possibile…ceā vna
…gnie quam da…fuisse/ ut nō nulle
sut/ eo homi abhorrentes…ssoīa
ꝯ sic virgitate…petua claruisse
et venacionibus dedisse operā
Et/ cū hec lune queīre videant
que suo frigā hē venetas frena
re gaudias ꝯ nēza montes…
nacte suo lustrare lumē/ et ad
lunā spectancia/ tē si ipsa luna
eēt nupere seu…pm pcaus
nisi pdi credūt eo mō/ quo sep
sepius de quibusda alijs dicī…
Et/ qm de hijs vbi de luna nil
fere dicī sunt/ paululū lacrq…
sequūtur. Attingit…ꝙ dyana
arcū ꝯ pharetra/ ut…p hec…tel
ligatur luna/ ꝯ ipā reduxisse ia
culatrīp quia loca sagittarū…tel
legende sūt/ ꝯ ideo sagitte/ …p no
uēp nocui atp pestifera. Nemo
rē nouerūp eo dea dicta…st
…p lunē vidēt…ce/ plantas her
bas…p suis…ditatibus scam
dū/ ꝯ in virore…suas/ ac ceam
crementa…stas. Cuiq…dat eo
illi addicatur. Nō solū ut/ qo hec

celi circuitu assumatur/ qua ex
beldag octoe planetis pagit/ pi
mo ve/ et/ nuncium actu negotia
circuitu celo venacia designent
Quia accensus io trith dr/ eo q
a siluestribus dialib9 venatu
desiderio trahi videnr. Candidu
aut io appropriatur q albedo me
dioxes lune a physicis tribuatur
Q nymphas hr socias/ id accipi
debet q humiditate gtinua qua ha
bundat/ ac ml aliud nympha sic
q aqua aut applexu humida ut si
mu vbi de nymphis clarius appe
bit Q nymphis sint/ officia attri
buta ad deoxe sicois appositu
e seu velim9 dicr/ humiditatem
obsequiu pstare influentes lune
viatu vo pside io volue/ q lumie
suo noctnas vmbras tenebras/
illas reddit/ viatoxibus expedi
tas Deu q vie sint dyane vir
gini in sterilitate silex. Dyana
vero veras volue ut dr Rabanus
in lib de origine rerum/ qn diana
eo q nocte e die appeat e sic de
fluere videtur ambrosius. Sed
theodonci aliter ut/ al' dr est/
luna em planeta ipe vocatur/ qn
de sero lucet/ diana aut du luce
sua tendit/ in diem/ e tuc e venan
tibus captior e viatoxib9/ e mi
go illa tuc d3/ q pp occursu me
diu celi circulu planetis nec af
fert/ nutrimentu valedu nec de
nouo planetis/ fstat/ vtile in
crementu vt fac du in oppositu
fiexur. dicendu a sole. Cynthia
autem dea est a cynthio monte i
quo papue colebat3. De reliquis
alibi dictu est. De appolline 2o jouis
2i filio q xxxj. inter filias et filios
fuit quoxu hec fuit no. p. laphi
ta/ ij. Sirimones/ iij agopsus. iiij.
lynus v. philistenos/ vj. Sarra
nas/ vij. brancus/ viij phyleno
mij. Orpheus x. Aristeus xj.
Nomius xij. Auctous xiij. Ar
gethonij. Esculapius xv. pfy
e xvj. Arabs.

Apollo eque Jouis e latone
fuit filius et eode emptus cu
diana partu/ ut phitus est
vbi de latona/ de hac multa nar
rantur que forsan non nimis alie
na fide q sua cu pter cu tres alios
fuisse appollines scribut Cyceo
vere qm in hac ees se melioant/
pcte qui solus ipe fuerit/ appollo
e ob id que alioxu fuerint/ no satis
apparet/ in hac omia deferre nece
est Dyodo. post/ natiuitatis fue
fabula hinc dimittatis e sapie dni
e medicine artis reperze/ pteia
dicut cu cyclopes interemisse/ e
ob id alios Jouem pluatu dimittere ar
menta admeti regis thesalie pmis
se volue insup cu illi cythara do
nasset ayercurius/ cu elytonica p
esse musis vt eo. s. lyra tangente
muse canoxent Similit e niberte
dipe/ aut lauru arboxe e ypboreas
gryphes e cornua e buccolitu car
me illi sacru fece multis q illum
vocaue noib9 e pluies illi filios as
sepse Longa secondu series hec
est quaz si velim9 sensu exercere
an alia adtendu e/ qm aliqui cu
hoiem vt fiat/ aliqui solem/ intelli
gam9 nece e/ ffiat. q hic ho/ e sed
Jouis filius ex latona ut sepius dic
tu e. Vex tullius ubi de naturis de
rum/ dicit cu Jouis cretensis fuisse
filiu/ e ab ypboreis motibus vene
se delphos/ et sic si est/ multa fing
untur ex ho sup vex salua sp
actoxis reuencia/ ego istud non
credo/ cu dicit eusebius in lib. tpis
Appollinem e Dianam ex latona na
tos regnante argis stheleno/ regno
q eius ano. m°. qui fuit annus mun
di in dr. tpi/ cu longe pi eusebius
eusebii septua apparet inducitur Jouem
cretensem fuisse Theodoncus vero
dicit istu unu sedi fuisse filiu et
apiud arcadas regnasse/ eisde q
aduenisse leges e nomina fuis
se dicitur et ob seueritate mina
cu regu/ a subditis regno fuisse pul
su/ e ad admethu regem thesalie q
fugisse/ atq ex successione admethi
qubusda locus amphrysu fluuie
applis ingresse ex quibz nata fabula

ē ꝙ ob arcsos cyclopes dimitate
ꝑuatus admeta ꝓuecit/ armeta
Sane dic eusebius appollinē ꝙ la
tona natū/ no eū fuisse a quo assue
uerāt antiqui misa suscipe sed eū
qui seruauit admeto/ ut sic ille vt/
dic tullius/ qui delphos ex ypboreis
veit/ filius pī/ ex ioue cretensis. De
natitate aūt huius et/ ytigentibus
ētia ea ꝑcedentibus/ ubi de latona
multa dea fuit/ ꝛ longe plura legi
possēt/ ꝙ macrobiū sat̄ nalioꝝ scrip
ta/ q̄ ꝓfecto vtilia sūt/ nr̄ tame mi
tū a scriptis dissipe distrepiēa. ꝛ io
no apposui. Fuit/ msipe hic ut/ theo
doricꝰ assit/ ꝓmꝰ qui vires herbaꝝ
nouit/ ꝛ ad optuitates homi aurū
virtutes ad aptauit/ ꝛ ob id no so
lū medicine reptor hitus est/ sed dei
Cū egritudines plurimas ex suis reme
diis sanitate ꝙsequerent. Et/ qm ire
pulsus homꝰ ꝙcordiacus reppisset/
ille a aere curo nioꝝ atq; mesura
ru ꝓcipe cythari ꝙcessa dicunt
volentes itelligi vti ꝑ duisas voces
ex duiso sidus tactu singetes/ vna
fit melodia/ si rite tangat̄/ sic ex di
uersis pulsu motibus si rite ordi
nati sint/ q̄d ad medicā spectat/ fi
at/ sanitas bn dispriti arzoꝝ ꝙcor
dia/ Et/ qm versus ex studiosis sig
nis multis morte/ ꝛ multis etiā
sospitante ꝓdicet/ diuinoꝝ illi
dentus attributa est. Et/ sic illi lau
rus/ ꝛ coronis dicti fuit ei ut/ al'
dem ē si lauri frondes dormientis
capiti alligent/ somia ea visuri
vera ꝓdicent/ q̄ dimitatis ē spes
Sic ꝛ cornu ut eā dem ē habere
hymi veri mutatores/ ex quib' op
time augures fiunt. ꝛ ex ꝓhend
assēbant/ q̄d etiā ad diuinacem
designandā apponit/ Albericus m
sup dicebat/ ob id fictu ei arrisse
phytone. phyton/ fide auferens it
ꝑtet̄/ que ablacto fidei tue de medio
tollitur/ ei victus claritas refut
q̄d ꝑ solis lume effectus/ sed tue
planeta est/ no hō ꝑ que ꝛ vt/ ma
thematici asserūt/ multa futura
mortalibꝫ demōstrantur. Sapie at
io dei ē hitꝫ/ ꝙpter. galia que sa
lubria contra morbos dabat/ posteri
bus/ ꝓpter q̄ ubi de sole itelligat

lumie suo vitanda demonstratur
ac eā mutanda/ q̄d sapiet/ ē im
bri-bē aere sole plenetā diuant. ex ꝑ
uersis/ trāp oī die nouꝫ exorientꝫ
hymnū cane ꝛ musis presse eū io volud/
q̄ putauer-āt/ eū celestis melodie
moderatore ꝛ priapē ꝛ mē vim. ꝑ
ui circuitoꝝ varias/ trāp iter. vim
musas notitia ꝛ demōstrīcē eaꝝ
de modulos exhibente. Nāc de nomi
de apollo q̄d' ut/ aut/ fidigena/ ꝓmo
itꝑtuꝫ ꝛ io ethymon quida fuit/ ꝑhi/
qui eū surgente tuetis assidꝫ exerui
t̄/ eo ex ꝑfer-uid' suo nimio apud eos
dicta dispdat/ ꝛ hymn ē ut/ dic ser
uus ex porphyrio in eo lib' que sole
appellat/ dic triplicē esse apolli
nis ptate/ cui. s. apud siepos ex sole/
libzu prem in tiris et/ apollinem a
pud nisēos/ ꝛ inde tria nisignia si
mulacro ex ab antiquis apposita/ ly
ra ex qua. s. celestis armonie vna
gine volue/ Clypeū quo eū ēre nu
nc intelligi/ sensū ꝛ sagittas q̄bꝫ
inferiozū deꝝ ꝛ noxiꝫ iudicatus
ē/ ꝛ ob id homerū dixisse videtur
eū de tā pestilentē ex salutis auc
torē. Q̄d' ex sensisse videt̄ Macrobꝫ
in eā nie secularis/ dū dic condito
mitis placidus ex celo. Supplices
audi puerōs apollo ex ꝓcritu- ꝛ
insup nominꝫ ex lēre pastoz sonat/
in sceptū ex pastoz fingutu- admo
ti. Et/ io tangꝫ pastoz bucolicū il
lū carmen exercitati ē ex pastorale
carmē est/ Cinthiꝫ aut̄ d'. achymtio
monte in quo Diligēt̄ssime colebat̄

De lapitha ꝓma appollinis filia

Lapitha vt/ ysidoro placet/ in
lib' ethymologiaꝝ filia fuit/
appollinis. Esto ꝓpinquas vitiis fuis
se testatur. Ab hac aut̄ ut Fabiꝫ
asserit/ lapite ꝓli thessalie denoia
ti sūt/ iudicio quidem est no pu-
nienti hanc. s. insigne fuisse mu
lieris/ ꝓꝫ ex egregiꝫ ab ea denoia
ti sūt ꝓli. Q̄ aut̄ appollinis fuit/
filia vēꝛ ex ꝓt/ tēꝑ hoīs/ si aute
tēꝑ solis/ ob formositatē uel sapi
entia/ vel augurandi picia fictu
arbitrari' pōt. De Eurynome appolinis

Eurynome paulꝰ pisinus 2ª filia
affirmat/ appollinis fuisse fi
lia/ eamqꝫ thalamum nuptū ac

eidem Adrasto argiuoz Regē/ et
Eriphilē amphiaraū postea iugē
pepulsē. De mopso m.° appollinis fi.°

Mopsus dicat/ thyodamaq filiq
fuit appollinis et ymātis ia
som sciēcia atq fidi amica uidetur
vt testat straco sepiq in dubijs au
dit Jasone mopsus/ hic ut placet
lactancio diuinandi patissimq fuit
et grineo nemori vbi appollinis o
raculū erat ppatus uti/ ait/ secuq
fuit aut ho euo suo uenerabilis a
deo ut/ illi post mortē templa dica
ta sūt/ et ex eoq abditus a petea
bus acceptat risu/ paulq aut die
ro ymantus fuisse filiū sed mathp
mis filie thyresie thebani/ huic ptia
die pōpeiq mala/ phaselī ciuitate
in sinibq pamphylie ydidisse/ Nec
multo pq assiq ide pompeiq mam
thone fugiente thebano victore
clarq phanū apud libedos yonas
statuisse caystro fluiū ppinqū nō
longe ab eo mopsia cuiusde filiam
colophone ydidisse/ Eusebiq aut
dicat/ mopsū apud alueos regnasse
regnāte agamenone micenis/ et
ab eo mopsicrone et mopsisthe de
Dicentibus manthone huiq fuisse
rem adiūxisse dicentes manthone
pq thebanū bella in ytalia in ytalia
transmigrasse/ et in salpina gallia de
uenisse. De lyno. m.° filio appollinis

Linus ut scribit lactancius ex
ppsamate filius fuit appollinis
Ex quo tale creatur fabule Q ui
dā fecisset apollo phytone serpen
te/ et pduxet ecdis acte puella/ a
crotope regis argiuoz/ in domo sus
ceptus e/ ubi clam cū ppsamate vir
gine et eiusde crotopi filia gaubuit
que cū ignorasset/ et tpe debito secu
meū flumē occulte peperisset/ filiū
illū linū appellauit/ eiq ut placz
aliquibus ep posuit. et sic ī ptus a
canibus deuoratq e. Alij vero dicūt/
q illū pastores cuidā alendū tradidis
tamē diu quadā die m cuzia pasto
ris paulus iacet/ in herba/ a canib
deuoratus est. Ouidq scribit testari vi
detur. Dicēs Jam die medio lynq i
tertiaq a cunto/ letiferā iq canes

2.° Appollo aut) ratus filiū fuisse
a canibq deuoratū regiones mostruq
īmisit/ cui cta deuastans/ qd' postremo
die orebz cecidit/ Arbitroz fictor in
hunc eam dedisse aliqd' pestiferū
al'/ qd' forte eo ctēre appetierit quo
puer iste a canibq discerptus est/
qd' ea impia vesci sit/ eo dñm mon
strū īmissū fuit/ misit et alē lynq
qui et appollinis filiq fuit/ et in mu
sica mirabilis hītus e/ de quo virgi
lius. Non ante oēmibus vmquā ne
tiresias orpheus ne lynus ꝛc. De
phylystene quito filio appolinis

Phylystenes ut seruio placet/
appollinis ex cantilena filius
fuit/ que ait/ saxeā Oppidū in cre
ta Insula ydidisse/ et ex suo nūcupūs
se noīe/ et in uul-to. Quos magnes
cantilena ptq abducta dolē. Et ge
nitq capiens dolorem saxea plan
struē ꝛc. Si q.° a pte suo noīe ap
pellauit bimoniq de nōiatiue fuit/
Ego existimo eū cantu voluisse/ et
in tam cantilene gramate ꝙ ap
pollinis filiū a poetis fictū. De grama
te vn.° appollinis filio

Gramas vt fabiq aut in lib.° de
originibus ꝛez fuit filius appol
linis et ab eo ut/ idem ait gramantes
Ethiopie ppli nūcupati sūt et gramia
oppidū apud ethiopes īstructū/ huic
ego filiū appollinis filiū fictū ꝛez q
ibidem īperauit/ pfecto nimio estu
sol oīa fere primat/ quas ꝙ sedes ele
git tp salubritate et estu delectatus filiq
appollinis hītus est. De branco vn.°

Branchus ut aut appollinis filio
lactancius appollinis fuit filius
ex filia tonas et sacerdos euge sus
ceptus Cuiq talis ē fabula hui nu
mini in lib.° ꝛezū diuinaq Cyus qui
de decimo ab appollinē ḡne duces
cū peregrinando pmanet/ in lutore ac
dem forte mirq sobrie pfanatē/ ob
liti suetone filiū puez deliquit.
Qui suetos pne pdito crimiq pueit/
in saltū augē canes receptus ꝙ
cepit/ cū pueris illiq capras in pas
cua ducē ctigit/ vbi agnū cupē que
cū veste tepissent/ pueri pugnabāt/
inter se quisnā illū patro munere
loco debēt/ offerre. Tande sacrificii
certamine preceptū veste loco agni ḡre

rit/ mulierē quo euentu tristi cepe
fugā vrēq aduocati ab ea monita sūt
vt/ ioua prōno suo duceret/ ut/ suorū
nē puerq colēt Illi vō ꝯ que gesse
rant/ ꝯ que audierāt/ prōno re
tulerant/ tūc Ioncis mitratq sucrunt
hȳe loco filiꝰ cepit ei ꝑ filiā suā lo
cauit/ vxorē Que cū pregnās ꝙ
set vidit ꝑ quietē solē ꝑ fenestras
suas mitrasse ꝯ posse ex ventre
Post hec edidit ē filiꝰ que branchū
vocatū est qui cū appollinē mala
de ostulatus esset/ ab eo captus eqo
nā accepit ꝯ virgā cepit ꝙ futura
nar ꝯ subito mutiꝰ apparuit/ Post hꝫ
illi tēplū magnis extructū est/ qđ
branchidem nominatur/ et/ appollin
phyleſio ob hunc re ꝙsecrata sunt
tēpla/ que ab egialo brachidis fuit
a etamie puerq phylesia nūcupant
Alibi vō scribit/ lacrimā branchi
fuisse thessalū adolescentē ab appollī
ne dilectū/ que mīsertū acriter/ dilēt
sepulcro sacrauit ꝯ tēplo ꝯ ibidē bra
chiades appollō dr. In pcedēta fa
bula puto/ signum cygnū capiant
ar/ fuit/ vtiꝰ augurium nā cygnus
anus soli Dicatꝰ ē eo ꝙ ꝑ ppriā sibi
morte pognosceat/ et/ suauissime ca
tu pdicet/ ex augurio aūt sūpto m
loquacitatē itur/ ꝯ eo m mulierē q
loquax/ nat ē cinguā vocē fingit
Ex hac loquacitate fit/ ut/ sucros
carnor efficiatur pedno/ eusq deuca
at/ genet/ vidrat ꝙ in somnis quēp
pregnans solē ꝑ guttā cuiꝰ matrā
re. r. celeste influentiā ad ꝑducen
du procreatū aptū vaticinio/ qđ
ꝑ solē intelligit quiꝰ de mū ventre
egrediturꝰ dū nascitur/ quiꝰ appol
linis tūc mala dēostulatus/ dū de
lēa tione/ absq qua ml ꝑficiturꝰ ad
hēt/ studio vaticinandi/ ꝯ tūc colo
na ꝯ virgā ab appolline suscipit
dū eruditus in figmia detorqtus
assumit/ nā ꝑ coronā que capitis
ornamētū est/ femine ea designat
ꝑ quā quis ꝑ questa studijs studiū
ꝙsequit. per virgā aūt pnā intel
ligiturꝰ expendi que studio assita
ē/ cui aūt nusq ꝙpruisse eo fructu
est/ qz morte de medio sublatus est

De phylemone dñō appollinis filio

Phylemon appollinis ꝯ lychomes
vt/ testat. ouidius fuit filius
Nā vt/ ipe refert/ deidon lucifeu filiꝰ
habuit/ speciosissimā filiā quā cū
appollo ꝯ ageret cuiꝰ eōdē tpe dilexis
sent/ ꝯ in eius missent/ gaudiū ex am
bobus cepit/ ꝯ appollin pepit/ phi
lemonē qui arte nie claruꝰ fuit/ et/ ex
thara q uod aūt hic fictū est ab
euentu sūptū puto nā lychon vno
ptu ducē empa est/ quoꝝ alter fuit
in signis fur que deperdit/ gemu
isse memorat/ eo ꝙ circa talia vidit
astrologo operi ageret/ q/ alter vō
cythariste fuit/ egregiq circa quod
ambitrantur- solē opum dux/ et/ io
appollinis filiū vocauē. De orpheo
appollinis filio nono

Orpheus caliopis muse et ap
pollinis fuit filius ut dē lac
tauch. Huic ut dr. Palamus metru
mq lyrā cōpasse ꝙpta tradidit ꝙ
tantū valuit/ ut/ ea mouē ꝙ siluas
ꝯ flumina sisterē/ ꝯ feras mites facere
posset de hac Virgilius tale recitat
fabulā. Etc. si amasse Eurydicē my
rtoan quā cū suo cantu in sua traxit
gremiū cū sibi iūxit vxorē hanc ar
pit amare aristeꝰ pastor/ et/ die q
dū Dū secus ripas hebri ad undas
spacietur- ea ea pe valuit/ que si
gniens/ pede ꝑpetuū inter herbas
latitrante pssit/ quā ꝑcussit/ in ea
venenato morsu mīsit. Quā ob
eam/ genebūdꝰ orpheus descendit
ad inferos ꝯ lyra adeo dulciē cāuit
cēs/ omnes ut sibi restituēt exudiret
ꝙ no solū nascitur mortem in seu pe
tate trahēt/ sed et/ umbras in obli
uionē penarū suarꝙ deducēt ex q
fem ē/ ut/ illi a ꝙserpina exudicē
restituēt hac lege ut/ alterū nisi ꝑ
dē vellet/ no respicē donec puenis
set ad superos. Quiꝰ cū tam ꝙpinquus
set/ nimio videndi exudicē suo de
sidio tractꝰ oculos in posteriorem
flexit/ eo quo sim ē ut/ euestigio
dilectam iterū pdēt/ qua ob eam de
fleuit/ ꝯ celibē deducē vitā dispo
suit. Et/ ob id ut/ aiūt/ ouidius cum
multas suas nuptias pstulates

re recassset/ alios ꝑ horibus celebe
vitā ducē suadēt/ mliē. ꝛ adit/ ad
um/ et/ a celebrantib⁹ matronis et
gia tuchi/ seue hebrū vestrus atꝙ
ligenibus cesus atꝙ dester ꝓtus e
ſ ej caput/ m hebrū ꝓiectū cū cy
thara m lesbum usꝙ delata sunt/
ubi cū ſpens quēda ꝛ apud deuzaē
vellet/ ab appollīne m sōnū versus
est. hymnū aūt/ ut/ dicat/ sibum⁹ m ce
lū assūpta et/ mē alias celestes y
magines lacrata est/ ꝑ ulchre ej
dē ſ artificiose ſactes sūt ſ ut/ ea
piam⁹ a ꝓma cui appollinis ſ ca
liopis dicat⁹ filij videam⁹. Di
cit/ orpheꝰ/ ꝙ aurea phones. ꝛ
bona eloquētie vox/ que quide ap
pollinis. ꝛ/ sapie ſ calipus ꝙ bonus
it ꝓcul⁹/ sonus filia e/ lyra aūt/ illa
a mercurio data e/ ꝙ ꝑ lyrā diuſa
uocū hūte destīma debem⁹/ ꝛ cellu
ſ oratoria facultate ꝙ no vna
tuē. ꝛ demōstratiue effica⁹/ sed ꝙ
multus/ ſ effectu no oibus queat/
ſ sapiēti atꝙ eloquēti ſ bona vo
ce valenti. Que cū m ecclesiā ꝛ
uenīret/ a apertura mestruatoꝝ
tpe eade ꝓcessa ductu. hac ec
phes monet/ siluas radices hortes
firmissimas/ et/ ſ situs solo. ꝛ ob
stinate opiones hortes/ quib⁹ nisi ꝑ
eloquētie vres/ ſunt/ a sua ꝓtma
cā ꝛ mouei/ Sistūt flumina. ꝛ fluꝙ
es lasciuos hortes. quib⁹ nisi valido
eloquētie demōstratiuis m vtu
te robur firmetur. ꝛ mā⁹ usꝙ de
fluat. ꝛ. ꝛ ꝓtinā amai tudinē/ fe
rus mites facit/ ꝛ hortes ſamosa
rupes ꝑ/ quos se pisse eloquētia
sapientis ſtruat/ m mansuetudē
et hūanitate/ Hic nisi ꝙ studiē
ſ m iuuge. ꝛ naturalem⁹ ꝙ ꝓ
ce cā/ qua nemo mortalium caret
hanc ꝑ prate iuuante. ꝛ ꝑ tpulia
desiderā amat/ a ꝛ ſc⁹. ꝛ. virtus ſ
ta m laudabilia desideria trahē cu
pit. Dez ipa fugit/ q⁹ nāles ꝙ
pisētia a virtuti ꝙ dic⁹/ et/ du ſa
ge/ vaute/ a ſpente occidut⁹. ꝛ. a
fraude mt⁹ tpulia latente/ nā cū
appeat/ mīn⁹ ꝛ ee meuentib⁹ tpi

lia direre. ꝛ posse beatudinē ꝓstare
cui appetēdē ſi quis credat/ se ꝓpter
reducā morte ꝙpiet. Sz quid tamen
cū naturalis ꝙpisētia ad ſcz os
ꝛ cū ad tirena oīo lapsa⁹/ vir- pru
dens eloquētia. ꝛ demōstratiuis
verus cū cōnat⁹ ad ſuprā. ꝛ ad vir
tuosa reducē. Que tandē alios restī
tuit⁹ ſ h⁹ dū appetitus ad laudabilia
dirigitur. Sed reddatur- ꝓcto me
retur⁹ ſuſpiciens respiciat/ donec do
nec ad supos usꝙ deueniē. ꝛ ne iter ſ
m ꝙpisētia talū relabatur- donec
cogmōē veritatis. ꝛ ſupū bonoꝝ
mtelligētia roborat⁹ ad dampnan
di ſcelestoꝝ opera ſpuriturem⁹ oculos
possit/ m ꝙpisētia flectere. cōd⁹
aūt ob id orpheus ad inferos des
cendit/ debem⁹ accipe prudētes vi
ros no nisi ea ꝙ placidis ꝙpturus
res/ ſ homi ignauias/ oculos medi
tacōis deflectē/ vt diu ꝙ dāpnā⁹
debēt⁹ viderit/ que appetēda sint/
feruentioꝝ desidio ꝙpisētia/ ſulge
ens aūt longe aliter ſentit/ dicat/ em
dulce ac ꝓdite demū reassūpte cu
dit/ esse musice designatiue/ cū
orpheus dicat⁹- ꝙ o lyen phone ꝙ
nitptatus- vbi optia iudices ac/
ꝓsequa diuidicatio ſ io cū ē musis
aliud ſ. armonia ptengoꝝ/ ſ aliud
effectus cōis vtus ſ verboꝝ ꝛ- ut/
vbi de ethimologijs Sed ut/ ad ea
reiam⁹ que ad orphei videnē/ spec
tāt mortē/ est⁹ stiendū ut/ dic⁹ ho
dieq⁹ orpheū ꝓmo bacchi sac ꝙpis
ſ ea ausſit/ apud tracas chorias mu
nadū. ꝛ mulierū furentiū furen
strui/ ut/ illas illo tpe auferret/
a ꝙmptiue virorū/ cū nō solū ab
horribile/ ſ⁹ sed etā pricaosū vīs
ꝑ cū mulieres ꝑ tempus adūes
sent/ ſ existimassent/ hoc mouentes
ad turpitudinē. eaq⁹ viris dete
ctenda/ m orpheū ꝙuertūt. Illiq⁹
ml tale ſuſpicante mēsem⁹ lugomb⁹
ſ m hebrū. flumē decem⁹ lacteū q⁹
aūt m lib⁹ dinoīd mstitucōnū dic⁹
de eo sic/ Sacra libri ꝓbāt ꝓmq⁹ or
pheus idiꝰ m greca/ primus ꝙ re
cebraut/ m monte bacche thebis/ ubi

liber- natus est/ ꝓcreo/ qui cū fregi
ter- cytaꝰ cantu ꝑsonaret/ cytheron
appellatus est. Et/ sic ꝙ mic orphi
cū nouanē. m quibus ipse delatera
ty et/ carptus est/ rē Qz apud eos
ē cythara lesbus delatu sint/ dice
bat/ leonaq; fabulā non esse qz sic
fama fezebat/ lesbū quēdā ex au
diroribus suis ea secta deuocionis cē
lesbos usq; portasse. Qz ꝑpenē qui
ca apud orphei deuozaꝰ voluerit m
lapide versus sic ꝛtelligo/ ꝙ ꝑpete
ā nox reuolucrē ꝙ caput. t no
me orphei seu ea q̄ m gremio orphei
ꝑpetua sint/ cū m capite vigrat/
vnes ē gremiū assumē ut/ reliqua
faciāt/ cōnate sint. Sed m sapiā id
versus d' ꝑpenē ut/ dicitur- nil
illi posse ꝙpius obsistē/ qd quide
huc usq; no potuit ēq̄sse qn ad
huc famosius ꝙstat cū cythara
sua cū ꝙ patriū ferecantiquioz
reputetur- ꝓcda sūt/ qui velint
ē inter- hos plinius m lib' hystoꝛie
nālis huius ē gemo iuentū fuisse
augurā et/ ex cetez acalebus
sume q̄ ꝓuo tm ex ducibus sume
bantur- Equo no' opinati sunt/
quida cū prima cythara exercui
tasse/ q̄tuscūq; amphiom aut/ ly
no attribuāt/ alij sint/ cū ex gete
cyrona tracie natus que ut/ sōli
tus de mirabilib' mundi affir-mat/
m cui vsq; sue m mgonnesi su
deaus sumebat/ de tpe ei no vi
det. ambigi multa cui testant
ꝙ mic organātes colcos cū jaso
ne accessezit ut/ staci. De hac
tame stribit/ lactanaq; m lib'
diuaꝝ institucōnū quod sunt
ꝙ eade tempora quib' vis sacrimus
Gz quos etate ꝓcessit/ pe du
bitari. Si quide ꝙ eosde an
nos latinus pamq; ꝙ regnauit/
idem ꝓcē cozq; fauunus ē lau
medon quo regnāte orpheus
cū argonautis ad ylicnsiū lit⁹
accessit. hꝫ lactanaq; Eusebius
aut m lib' tpz dicit/ cū fuisse
regnante athenis egeo Que
qnde satis queire videntur/ le
oncius aūt dicebat hūc no eum
fuisse qui orgica adiuerit/ cū illā
assez. ē/ longe antiquioz. De a
risteo appollinis x°. filio qui ge
nuit/ atheonem et/ polaū

Aristeus filius fuit/ appolli
nis et cyrenes penei fluuiū
ut testatur vniuersaq; m ꝑsona a
risteus m georgicis dicēs mater
cyrenes mē ꝙ quacūq; huius
ima teneo ꝙdā me ꝑclara stirp
deoꝝ. Si no. que phibes ꝓr. est
imbzeq; appollo. Imisce facies ex
nuisti rē/ Qd' cetā fastidiq; me
ꝓthonotare ꝓpter. trogi affirmat
tale hystoziam texturus Qz. ex
nue. s. rep. coramus insule filiā
huīt/ cui nomen bachos ꝓpter lin
gue obligacionem. Nezū cū cyrus
ad oraculū delphos ꝓpter. de dec
adolescentis filij deꝓcatur- q̄ re
nisset huīt in rnsis bachos af
fricā petē/ cyrene vrbē q̄dā
et/ ibidē lingue vsū acceptuꝝ
qd' ob solitudinē coramis insule
emissa est/ q̄ no habent/ mde
colonos in affricā deducerent/
tandē tactu ꝓcis peste ꝙpulsi
adeo pauos muse ut/ vix nauis
ꝙpleat- vna hyems affricā ve
entes mōtē- Cyrū loca amenu
tate ē vbertate finciū capiti
occupauit ibi bacos solutus lin
gue nodo duo coꝛ loqui ꝓmū
cepit/ ꝙ obtē oraculi ꝙmissis
eti vrbē q̄dē Cyrene ex nimie
pulchritudine nūcupauit a ꝓclaro mō
te. Thessalamie ab appolline
rapta ꝓlata ꝙ in eq̄ montes u
ca cui collem occupauerant
qui filiā secuti sūt/ ē ab eo rꝑle
ta- nūc. ꝓpresse filios Aristeū no
minum auctoꝝ ē argeti m hac ml
fere fuerūt est/ nisi vbi penei de
spei regis thesalie filia fuit a
quo missi sūt qui ꝙquirerēt/ qui
abisset/ qui ei ꝙpta ē loca ame
nitate detenti ni esset ēt⁹ aūt

cū cyrene remansisse Cyrene au
tem puerę tres aut adulta in the
saliam redisse ⁊ autā regna rece
pisse me quos dicit aristeū in ar-
chadia late regnasse cū p primū
apis ⁊ mellis vsū ⁊ lactis coagu
li tradidisse atq; turpetis oleas
p̄mere oleūq; educē ⁊ ei⁹ vsū ondis
se ut refert plinius de hystoria na
turali. p̄terea stesichorus scribit solē
stitialibus ortibus p̄nū tremisse. q̄
by ysidōrus no absurde virgilij
fabulā aristei de recuperatā apū
in fine georgicōrū destruxit huic m
sup volui auctorem eidem filia
in iuuge accepisse ⁊ ex ea suscepisse
se actheona Sane ut salustio pla
cet meos exilio relictos thebis in
chea insula illo usq; ab hoste in
habitata abiret illa que tenuit ego
relinquēt ⁊ postea cū dedalo in
sardinia abiecit in qua ut dic
solinus de mirabilibus urbe catha
lim iudit Quod inde ego fugit
legisse me memini

De actheone filio

Actheon filius fuit aristei
ei ego auctorem iuuge ut eta
in testat. ⁊ ouidius qui cū eā stri
bit vanchui appellatū ubi dicit
Cū iuuenis pladado ꝯpellat pan
chei ore. Et fuit qui diceret hoc illi
nomen a puella sepulta eo loco
in quo natus est hic ut ondit ide
ouidius venator fuit ⁊ ad die quadā
venatui fessus in valle gargaphye
destendisset eo q̄ in ea fons erat
recens ⁊ limpidus ⁊ ad eū forte
potaturꝰ accedēt vidit in eo dia
na nudē se lauare q̄ ei egre di
na tulisset supra in manibus aqua
in faciem eius ꝓiecit dicēs vade
⁊ die si potes Ille aut ilpente in
cornua ꝯsus ⁊ q̄e cū canes eius
vidissent ilfestim irruerūt in eū
illicq; i morē exactū atq; dentibus
lacerātū gnuederūt Cui⁹ q̄ fig
mentū sic strabo fulgentius Mnapa
menos qui de picturis antiquis
disserunt aiūt libū q̄ venatorē ac
theone dilexisse qui cū ad matu
ra puellisset etatē exisse venā
tum pudicū ꝑ q̄ nuda artē sue ra
dem videret timidus factus est Et

paulo p̄ sed da veniam peccatū fa
tet assentiamur canā no dimisit
manibus pstendo pene ēē stultū p
didit ob hanc re a cambres deorā
tq; Hec fulgentius

De yolao aristei filio

Yolaus dicē solinus de mira
bilibus filiū fuisse aristei ⁊ post cū
in sardinia domum tenuisse sup
auctꝰ dicit in suo volucre voluptē filiū
fuisse yphicles filiū aphitrionis et
eque in sardinia ꝯfisse nostro ay
dem sit uel alius

De nomio vi filio

Nomius ut scribit fuit appollinis
et thimes in cypychonia filios fuit
appollinis et cyrenes hūc dicit leon
ti⁹ appolline notatū quereret sup
dixit Theodonciꝰ cui p archadibus
imperasse eosq; leges dedisse que
eum quosdā ex optimatibus videret
offendē ozta sedatione mē archades
aristeo fauere pulsꝰ ⁊ sic loco ei⁹
regnauit aristeꝰ Is aut ad admē
tū thesalie regē ꝑfugit ⁊ ei⁹ ar
meta. vi. anis ꝓauit. Tandē vi
ta reassumpta aristeū fugauit ⁊ archa
dia iterū obtinuit principatū cū
abisset aristeus in ceā insulā et
eum armeta petisset nomius appel
latus est qđ apud archades pastor
sonat. Et hinc dicit strabo tenuisse
locū appolline. s. ob ereptos cyclo
pes de nitate spoliatū admeti re
gis armenta pauisse. Ego aute
nostro iudicio ozta ꝓbabilia cū vetuste
te ⁊ ignauia librariorū a deo pene
codices vt subtractū s. posse de
p̄ pluuias veritate ceciderit ⁊ hic
amplissimus augendi latus medico
relictus est cū scribat de antiquis
vnusquisq; aplibet

De auctheo nomii appollinis filio

Auctheus filius
fuit appollinis et cyrenes vt
sup monstratū ⁊ hūc sunt qui di
cāt derelictis urbibus frībus ex affrica
et in gretia vementib⁹ cyrene re
mansisse ⁊ hinc mutasse qui vna se
cū ibidem remansere

De argeo nomii filio appollinis

Argeus ut scribit sup
a festino demonstratū est appollinis
fuit filius ⁊ cyrenes hūc de se qđ
ego noueā nil pt nudū nomē pos
teritati reliquit

De esculapio nomii appollinis filio qui genuit machaonem

Esculapius ut pene testant
omēs appollinis et coronidis

nymphe fuit/ filiq; dic̃t em̃ ouidius
hanc ꝙ laurissa fuisse & flegie filia
quã cũ sũme appollo dilexẽt/ et m
eius uiuisset/ habitũ ꝓgnãs essen
t. Porro arui/ appollinis auis ad pol
linem detulit/ q̃ ꝙ ipsset/ eã uiuer
cundã hemonio ꝓcusseri qua ob eam
turbatus appollo cũ sagittis eund.
et/ fã tandem pentens cũ remedys
suis illã nequiret/ ab mseros reuoca
re fecto et/ uẽco ꝓceptũ ꝙ se edup
nsantes/ eiusq; estulapiũ appellauit
& q̃ui/ fertur. Quum centauro tra
didit/ educandũ. Quẽ cũ uidisset
alchyroe chyronis filia uaticin
dere uaticinata est/ Quid mortuũ
hoies/ ab mseros reuocãt/ m uitã et
ꝙ fulminat̃q; deor̃tur- ad mseros q̃d
essen no attinet. Quid/ em̃ hinc ar te
sua cũ ꝓmm/ euasisset/ medicus d
are ꝓcep̃/ ꝓpolitũ mẽbris collẽs
undiq; in uitã reuocasse/ & ꝓsẽme
restituisse samantu/ quã ob cam tur
batus Iuppr/ eã fulmine mẽrunt/ ut
liquido testatur- silenus- Virgilq; di
cẽs/ ꝓmmps reuocatũ herbis & amã
dryane. Tu pr̃ di potens aliquẽ idq;
natus ab ũbꝛ asortulẽ mseme ad
limina sugꝛe uitã/ & ꝛeptorẽ me
dicine talis & artis fulmĩe phebi
genã stygiis detrusit/ in undas ꝛc.
Quę hinc usq; deũ fiat/ ut satis patet
hystoria mpota poetice est. Ast ut
punt ẽsistat/ hystoria ꝙcedende st̃
ficiendũ. Et/ id eorum accusasse coro
nidẽ sic accipiendũ arbitror. Appol
line- s. augustinus ꝓca fem castaq;
nouisse coronidem & uitatu mẽfeas-
ꝓgnante. Qꝛ adit/ ꝓpolitũ seu uit/ pla
cet/ plauso castore tyndari filiũ ob
raptas lynceo & ydẽ ꝓsponsas a ly
ncea seu ydã accisũ in uitã & arte re
uocauerit/ talitet- ytygisse puto/
hos seu eor̃ alter̃ no mortuos ꝙa
morte uitã aliquẽ reuocare solui
dei est/ si uulnꝛe q̃ manitate & ob
ꝑditũ sanguẽ mortuos ꝛestimatos
quos cũ arte & sollicitudĩe sua in
samitatem reuocasset/ ꝑstinã dem
est/ cui illos ab mseros in uitã retꝛ
isse. Qđ adit/ ob id a ioue fulmĩatus
sit/ no est credibile/ sed ideo ficti cre
do/ q̃ possibile & ab eũ cui nẽ labo
rasse plurimũ in coquisitõe herbar
& aliar̃ ꝛeptitatũ & sic ꝑcer uires
fatigatus in febrẽ nadisse/ q̃ effecto
letale fulmẽ & ignitũ & & ꝙ ea febre
defecit. Seu forte cursu fulminatus &
& opinatũ ab ignaris hoc illi ytygis
se ob reuocatos ab mseros mortuos.
Et/ hinc fabule datũ pncipiũ. Sine
theodonio negat appollinẽ dilapsi
se coronidem/ & ꝙ eo estulapiũ fu
isse ꝓceptũ/ asserit/ q̃ eũ ꝙ hemonio
iuuene & coronide natũ & appollinis
filio deos est/ alteri ꝙ duabus eisdẽ
Seu q̃ mrẽ mortua ad pr̃tũ et
eius fecto uẽco educty est/ q̃d non
absq; media ope fit/ ꝑ quẽ fingit̃
appollo q̃ medicine ꝛeptor/ & sic ap
pollinis filio/ q̃ appollino ope natus
sit. Seu q̃ sic nastit̃ appollin sa
cros forte uolũt retrẽ/ eo q̃ ꝙ eadem
est/ appollinis ope luce forte ui
dentur & ob id dicit/ cessare familia
sac appollinis obꝑuasse q̃ ꝓmo eo
quo & familia- Iulia cesar- deus et/
ob eã cam cognomẽ adeptus & et/
fratis appollem cessat/ q̃ ꝙ fecto ma
tris uẽco in lucẽ uenit/ ꝑ ea ꝛeu
potuit/ appollinis hinc filio/ quia cla
rissimo educasset/ medico thessalo
aut/ opio aliqualit̃ deus roborat
lactentio/ quo de estulapio in libro
diuin. Instituendũ die sic- hunc
tu quidq; de illustrib; uiris disse
rens aut in certis pr̃cepb; ortũ
ex ꝓpitũ & a ueratoribus nutritũ
animo lacte nutritũ/ Cyronis tra
ditũ dicisse mediana fuisse aut
messenie & eppydauro nutritũ ꝛel-
ꝓsq; hs- dicat/ lactantio hinc cum
fuisse- quo ꝓpolitũ curauit/ Ceteꝛ
ne ob diuersitatẽ ꝛelatorũ ubi nõ
me oportunũ est/ mendaces ere
dantur- sẽptẽdis & adintendũ uꝛ
placet/ tullio de natu deor̃ ꝓ
tres fuit estulapij/ Quor̃ ꝓmus dicit
ex filiũ fuisse appollinis eiusq; ex
alui tuenisse/ & primã obligasse
vulnus/ et/ hãc ab archadibus ac
serut/ sũme colit. Secũs vo dicit/ fra
tre fuisse- ij- mercurij/ eo patente
ꝓce atq; coronide mre natũ eiusq;
ꝓcussu fulmĩe interisse & crinosu
ris hyatũ- Tertiũ vo dicit filiũ
fuisse assipi & arsinoe eiusq; ꝓmũ
alui purgatione et/ dentis euul
sione ꝙ perisse eiusq; sepulcrum

esse in arthadia non longe a lusio
flumine circa qd' s' lucas ondituer
et/ Et sic erat possibile q̄ hmo ali
quē q̄ in tres vitro cesū aliquē q̄
in cto p̄re natū atq; q̄ p̄ritū nec
obstat/ omi parentes c tullio nōia
re/ Vidi ego in p̄ria nō nuch q̄ p̄
cipibus p̄re hoiem/ qui mfame fuit
q̄ p̄ritus s' demū a nutritore t̄ a
p̄re cognoiatus. Sed quid multa q̄
iustus q̄ seu quibusti q̄ fuit/ q̄ istius
tantū veneratōe apud epidaurios
hitus est/ vt/ cū a romanis ad ferē oī
ytalia ereptis/ pestilencia egritu
dine agitaret/ q̄ p̄ singulas/ et/ cto
subsidio legatos ad epidaurios mit
tēt orantes ut/ illis de optimo re
medio subuenirent/ p̄mitterēt/ q̄ q̄
culapiū t̄ salutare subsidiū roma
deferret/ q cessata q̄ ut/ in forma spe
tis draconis/ draconte roma in nauī
deueheret/ illi q templū insigne in
insula tyberis edificarent/ s' loco sa
lutaris dei diu colerēt/ dato illi i
pune dominio syracusanis nouatis
la aurea abstulerit barba. Estula
pius aut/ dum ex agris mitigatur/ qd'
forsan nomen laboris sui cū curam
ypolitus q̄ forme fuit/ De macaone
estulapii filio qui genuit asclepiū

Macaon ut/ dicit papias filius fuit
estulapii/ cuius sic in signis me
salle fuisse medicū tū scribat/ ysido
rus post fulmināti estulapiū inter
plures/ ubi de hystoria naturali. Cū
iam sequencia cuius in nocte dessis
bellū/ et tūc ea reuocauit in lucē ypo
crates/ et/ qd' tpe ut dicit/ ysidorus
fuit/ anos fere quingentos/ hinc ego
suspicari puto/ q̄ fictū e/ solē obfulmīa
tū estulapiū voluisse aliqua diu la
tens curru duci/ vt/ ondetur solis
iuentū. s. medicinā/ eclipsim passa
tū/ sed plura/ et tande in lucē reuoca
tū. Ego hinc machonē auctē papie
no apposuisse cū cū in mulcas cru
tabilia mirā cunosū sepissime cue
nerē sepissime dissena vitata. Set ut/
ponere nec tacuit/ solertia pauli qui
no solū machaonē estulapii filiū scri
bit/ sed et asclepiū quēdā machaonis
filiū fuisse q̄ firmat/ De asclepio pio

Asclepius ut/ di machaonis filio
erat/ paulus fuit/ filius machaonis
credo augustini secutus/ qui hinc estu
lapii nepotem videt/ dicē scribens ubi
de ciui dei/ hermete tri megisto/ ad
clepio loquente sic. Annus cum tuus
o asclepi medicine p̄mus/ fruct̄or
cui templū q̄ sacratū et/ in monte li
bie cōstitues ecce dulcor/ in quo cuncta
iacet/ mutandus homo. i. cor pus/ reli
quum vo/ vel potius totus in sensu vite
melior remanet/ in celū oia cela nec
hoibus adimenta p̄stantes ipsimet
mihi nec suo/ qui solus medendi arte
ph̄s/ Et paulo infra idem sc̄s augustinus
Ecce duos deos dicē hoies fuisse. Es
culapiū et mercurium/ ait/ ego
hinc liber hermetis tri megisti/ qui
de ydolo intitulat/ vidi/ nec tamen
qualiter. Estulapius fuit asclepiadis
cuius p̄ verba hermetis p̄cedentia atq;
sequencia deus ab augustino pa
tre queo/ etus tamen in pauca ingenii
mei defecatis meis q̄ detrusis pos
sit/ aduertisio augustini De p̄sroe
ne appollinis filia

Persees ut/ dicit marcalus capella
in libro de nupcijs suis et phy
logie sepsit/ sua filia appollinis
et cudilie/ ego qua lucius apuleius
in libro methamorphoseon qui vulgo
cō/ Vocabulo asinus aureus appellatus
longistula veratus/ fabula tale/ Re
ge. s. fuisse et Regina qui tres fue
filie/ quarū due maiores natu/ et si
forma spectabiles ee essent/ humor
cui p̄sroes nomen erat/ in tantum
pulchritudie cetēas p̄cedebat/ mer
tales et/ nō solū admiratōe tenēt
spectantes q̄ infigeret/ aīe ignaris ho
minibus credulitatem vt verum esse
que ostenderet/ in cūis et fama lon
ge late q̄ vulgata fuisse formositas
tis egit/ ut/ non solū cunctis sed exteri
ad uisenda/ venerē/ et sacris hono
randam accederet/ templis vel de
neris neglectis. Quo egre venus fe
rens in p̄sroe accensa cupidim filio
suo iussit/ ut/ eā amore ferue tissimo
hois q̄tūcūq; sortis mendet/ inten
p̄ de nupcijs virginis nulle sui
appollinē q̄suluit. Qui rediit ut/
illa in vertice montis deducet/ ibi
q̄ dira stirpe creatū esse pessimū et
impetū nacesti/ virgo maritū. Quo
uerso parentes affec cū lacrimis et/

mera tocius ciuitatis virginem
in predestinatu deducat ad limen ibi
ipsa sola liquet Que si solitudine et
incerto timore futuri quique aspera
retur no ei deus prestitit et venit
zephirus nutus et suaue spiritus eam af
fumens in florida detulit valle in
qua ei aliquali sopno leuisset erup
na surgere vidit gratu caulis ne
mus et argenteas vndis manantem
fontes atq palacium no solu regiu sed
diuu mire ornatu diuicias quod
ei intrasset et ingentes inuenisset
thezauros absq custodie et miraret
plurimu obsequentiu vocibus absq
corpibus auditis intrant lauacru
iussis sibi assistebat obsequiosis in
de cena dimis affecta deinde sumpta
cubiculu intrans ascendit genialem
thorum et soporate matutinus affuit
Qui ei ea sibi fecisset quique vem
ente luce inuisus abiit et sic septi
magna psyces oblacie grumadis
fremit ut sorores eius audito psy
as in fortunio e domibus marito
ne ad lugubres parentes accederet
et vna ei eius sorores infelices mip
cias deflerent ac cupido ipsenacis
quid inuidia sorori pnunciauit psyce
pmonuit vt caute omo fleuit fa
cit lacrimas nec in sua pnicie pia
atq credula cessit ei deo cui sposyndi
set psyces se cepit deplorare captu
ua et ip sorores captum vidit et alloq
no posset et vemente atq redeun
te cupidine psyche in ea sinu tet
uit ei eius loqui posset zephirum voc iu
bente ut eas ad se leue deferret
flatu Qui ei fecisset accessit eadem
ip thesauros quos liberet aspe
tare pmittere et si eazu suasionib
nullo mo credet nec sua vide formam
alicuius ipsilio exoptaret Tandem co
plorate domi psyce a sorore subito so
pula ascendit et vidatu sacre re
integrato a psyche audite fuit atq
paucis ipsolate uerbis et postremo
illas zephyris psyces impio tualle
detulit amena ibi a psyche festina co
gratulacie susceptis fuit Cui psyces
ostense delicie quibus inuide sue so
rores ei totius suasse misibus ut vir
forma conaretur vide que credu
la eis ei domus remissis nouacula
pauit et lucerna abscondit sub me
dia nocte sequetis vsura quies nam
cet is cui paret grubitu accessu ei
si esset illi forma sororie vbies gfer
mis intrat et more soluto lectu ei
pido et in somnu soluit psyces
deo apto luce vidit illu nimia fe
mositate ispicui iuuenem alie pu
cabus nisi mitu et ad eius pedes ar
cu et pharetra sagittis gferta equ
bus ei vna imprudita edidisset
sceptura actem a deo digitu ipsiit
suo vt aliqualis staturi et pro vul
ne sanguis Quo fecto nimu dimen
tus adhuc amore flagrat Dum il
lu stupescens inspicit faucula
et lucerna psiluit in dextra dormi
entis humeru et obtuse vulnerauit
cupido repente fuga arripuit quem
psyces ei illu cepisset et me atq
fortiter tenet tum deu ab eo p ae
re delatu est donec fessa ei domus
so cadit Cupido aut in vicinu ei
pressit euolans longa et rela cum
redarguit se ipm dampnat q a ma
tre missus vt illi extremi hois
amore accendat et ipe serpm ob eq
pulcritudine vulnerasset et inde
euolauit psyces amens pdit
vim more volut tandem finitude
sorores ambas quare gsilius in e
rupna venit in precipitiu deiec
in auene obiurgata et a pedisse
quis eq lacessita verberibus in la
bores mortales inexplicabiles uos
sit venere ipliata oppetat iniecta eius postremo
ad ioue Babus actu est vt in
venerem deuocaret grauem et in ce
lis assumpta cupidinis perpetuo frue
tur quique eius perpetua voluptate
Serenissime Rex si huius tam gran
dis fabule ad vnguem sensa enu
cleare voluerim in ingens in
to volue euadet et ideo cur ap
pollinis et eudylichie filia dicat
psyces et eius sorores et cur cupidis
dicat quique ei puncis extingen
bus dormisse satis sit psyces igit
aia interpretat hec autem apollinis et
solis filia dicunt sapientiam quam mundi rec
lique et dei ei no alteri potestate sit
uenale et ad diam nisi dei eu

delychia adit/ vt/ dic' caledi/ sup
thimeo placeris pfm etas nic'
tatur/ cui/ io ronales aia dicat
filia ꝑ et/ si m vtco mire illas a
pte lumina sustranq; no tamen
eis appuret/ qa ni m etate pfa/ cu
pcq; nali quoda istictu vsq ad eta
te pfam/ ferum ꝑ iudicio tuebis/
etate veo pfa agr' mapmi rome
gr' bn appllinis ꝑ eudelichie filia
d'. Cui/ hinc due sorores nacr'
natu/ no ꝑ pmo nate sint/ sed qm
pmo potencia ~~vouitur~~ vtutur
sua/ quar vna vegetacia dr' alte
ra veo sensitiua que no die ~~fmtest'~~
ut/ quidi volut/ si hui die sint
potencie/ quar io pfeces d'. Jum
or ꝑ longe an ea vegetatia pote
cia ꝓcedit' fecu/ ꝑ in tactu typ'
sensitiua/ postremo aut hinc pfy
a ꝓcedit' tacu/ ꝑ ꝑ pmo m actu
fuit/ io pnie dicatur- date ihugro
qd' hinc ronali dime stupi seua
tu- r. amoi honesto seu ipi dei
cui/ mt' delicias a zephiro. i. a
vitali spu qui sede est defertur-
ꝑ mi romo q̃ugitur- hinc ihugr
phibet/ ne ea vid' cupiat/ m pd'
delit/ hoc ꝑ velut/ de etimate sua
de pcepis ire. De oi potencia
vid' p eas/ que soli sibi nota sut/
na quotꝰ talia mortales ꝓquin
mq; illa vno nasmetipis deuian
do pdim;/ Gorde aut ne nuꝰ ad
metus usq; pnias delicarii pfras
deuemat/ ꝑ ex thauris eius re
portat/ m quatu penas inde vi
detes/ inde; opus suu vegetacio
pugit/ & sensitiue virtutes claro
res sut/ ꝑ longiꝰ ꝓseuerant- Cume
m inclet/ sorori qd' mime nouu ē
sensualitate ea incte Dysturde/ et/
du ille blandis verbis suad' non
possit/ vt sibi viri videat/ i. velit na
tali iacte vid' qd' amat/ ꝑ ꝑ fidem
cognoscd'/ ea tribus conantur-
m duce/ assentes ei inane ꝑ
pente/ sep ea deuoraturi/ qd'
inde tociens fit/ quotꝰ sensualitas
animat' rem sopire ꝑ ondi q tem
placeꝰ m cogitatu/ ire ps eam no
solu delectacis sensibus auferre

si labores maxiob; ꝑ angores mime
optimos ingrire ꝑ ml demi pla
cde retribuendis auferre. Aia aut/
du ming; plurib; talib; demonstra
cnibus fide adhibet/ ꝑ ꝑ negatur-
vid' desidat/ ars sua si nouo nou
ouiridcat/ forma/ videt/ effigie
viri pulcr'ima. i. exptissima dei opa/
forma ad ē dimtacē vid' no pot
ꝑ deu nemo vidit/ ait ꝑ/ ꝑ ea famulla
la ledit/ ꝑ voluedat. i. sicplo desue
no ꝑ qd' rebelliois fra et/ sensualita
tis credula/ bona q̃ ꝓplacitis a
nutrit/ ꝑ a dño seputur- ihugro
Tande penites ꝑ amab;/ pnicem
sororis curat/ astucia/ ecclꝰ/ a dño
oppugnat/ ut/ adiuuis ire nulle sit
illis vtis/ ꝑ eruptnis ꝑ miserie p
gratia ꝓsuptuosa superbia atꝰ no
bedientia/ bona dine dilectio at/
ꝑ ꝓplacitis iterꝰ reassumit/ ecclꝰ
se iugit/ ꝑpetuo/ du puturis dis
sensionib; inertia defert. Gliam/
et/ ibi ꝓ amab; ꝑturbat/ voluptate
i. delectacem ꝑ letitia sempiterna.

De arabe xvi. appollinis filio

Arabes ut/ placet/ plinio in lib'
naturalis historie appollinis
ꝑ babilone fuit filius/ quem/ medi
cine artis dicat/ eam i. ptoze puto
ego hinc seu babilone fuisse horiz/
ꝑ ibide mediana on dissē pius. Deu
apud babilonios didicisse/ ꝑ ad ara
bes primu detulisse/ ꝑ hinc appollin
filius deus/ q; medicꝰ et/ babiloie/
q; in babilonia natus ut eruditus
fuit/

De tirio tercio filio Jouis

Postꝰ appollinis longa poste
ritas ꝓpedita ē ut/ ad Jo
uis filios iuuet tm. Ordo postulat/
ꝓ quib; sese an alios tyrrenus of
ferat. Que dicat/ leoneq; filia fuis
se Jouis ꝓ hellano memorem fi
lia/ qua pgnante Jupr' mmy
Junonis timeb occultauit/ in ter
ra ꝓ quo sem ē vt/ nascer puer
ꝓ tira natus vidit/ ut/ sexu/ asse
rebat/ Que quide tira postmodu
ei nutrit/ ꝑ sic no mr' si nutꝰ le
tin ei ad mterga venisset/ etate
latona appollinis misez amauit/ ei
ꝑ destrui pao' mt' pellauit. Quam
obrem/ turbatꝰ appollo ei sagittas

occidit ꝙ apud inferos relegatur
atq; eius iecur vulturib⁹ laniandū apposuit hac lege ut si ptus
restauraret illico ꝙ sic nāq; vul
tures a dissipiendo cessarent nec
ipē a priendo cessaret nāc hunc
fictum velū exp̄ ut quid ⁊ tegatur
videam⁹. Dic⁹ enī p̄mo Ioue p̄eg
nāte mētis abstondisse mlēnum
ecultaq; tegitur. q̄ qđ infoditur
ꝙ ib⁹ debem⁹ intelligē hāc secre
hanc secretissime fuisse fīnatū et
hac timore Junonis. i. maiore potē
cie/ cū dea regnū sit Juno ⁊timu
auit/ aluisse tyreū non est nouū cū
ēs alani. a terra. Qz latona ap
pollinē mirū amauit ingentem
eius demonstrauit am/ celsitudiez
em appetent qua claritatis mr est
q̄ ab apolline. i. a regio splendore
directus ⁊ apud miseros. i. apud
plebeios/ quos penes semp curu
plen⁹ fuit/ qualit̄ posset in gradu
exp quo decidebat/ reastendā pea
tat exp ystu tacio leonis breue hyp
tezia ꝙ dicat/ hūc apud boetios
magnū fuisse honez ꝙ virtutibus cēp
tasse exp delpho apolline recē/ a q̄o
ipē erectus ē/ ꝙ fere ad priuatam
vitā reductus. De pena aūt illi
apposita/ dic ibi de sepulto
nis ayocrubus sic/ vultures iecur
in ortale tondentē michil aliud
itelligi volentes q̄ tormenta ⁊ssue
obnoxia flagicio vestra mētez
rimantes/ ⁊ ipa vitalia in defessa
admissa stelerē admonicōe lania
tus sp̄ q̄ curas si requieste forte cēp
tauerit/ ⁊ partantes/ tāq; fibras re
nascētibus inherendo/ nec illa sibi
misorande p̄centis lege hac q̄ se in
dice nemo nocēs absolut⁹/ nec de
se sua pte vitare sinaz hec macro
bius De bacho .i. Iouis fi⁹ ⁊ q̄ ge
nit hymoneū ethyoneū ⁊ ethoantem

Bachus Iouis filius et semelis
ab ouidio ⁊ reliquis poetis
dicit⁹ exp cuius origine talis recita
tur fabula Cū amaret Iuppr se
mele Cadmi filia ⁊ ipa grepisset
exp eo accessit ad eā Juno forma ge
rens bonez exp daunie anus et
nūcio cū ea colloquio p̄equisuit
nūq; dilegēt. a Ioue cui dyat se
meles arbitrari se dilegi tūc Juno
nō pōt filia ni⁹ vno nō cognosc
-si si stygis nūc pōto Iuramēto q̄
mittat/ tecū eo pacto q̄ quo
Junoni ingitur. Semeles exp
cucie auida veniēta Iuramentū
et ni imimq; poposcit Iuppr aūt
doles eā ne aduersq; iuramentū
agat/ filiū aūt ⁊ mortue filiū
tirēs exp vteo suo q̄ apposuit seno
ri donec tpe p̄fecto cui-qđ eum
esse in ventre mīs opertum tegebat hūc p̄ma clam nutrit
yno matertera a q̄ postmodū ny
phis traditū/ que eā ei alimē
ta dederūt/ ut aūt ouidi⁹/ cūq; ⁊
mea p̄quirente Junone iuenirēt
edēs occultauē hunc nūcup a
lupina dicūt/ fuisse sylenū qui
captus a rusticis a myda bacho
restitutus est/ hūc p̄cepta cultu
et socijs honorant. De quibus
sic refert. Stacq; q̄uocet/ cq
frene depicta leua q̄ sequūtur
lynces rude merēt/ lambunt
reclinatila tygres/ Post/ spoliatores
spolia armētalia portant Semi
neces q̄ lupi/ stipatq; q̄ mollo
nes/ vrsas nō comitatus ierit
sūt illic Ira ferox q̄ Et metus
et/ Virtus ⁊ nūq; solitus ardor
Succedūt q̄ gradus ⁊ castra si
millima regi ⁊c. Dicūt nūcupq;
eū primū vitē plantasse aut/ aut
accluo in bachus odio in se p̄ cq
time. Dicat⁹ semela genitus
enthia Et hic vini deū assert/
Edera ei sacrū ⁊ vannus ⁊ mactra
in tutelā cui⁹ astāt/ cuiq; adue
nā minoris filia q̄ugē copulant
Baculū ab eo reptū atq; denoia
tū affirmat Rabanus ve eo hoies
vino graues vtentur. apulei⁹ ⁊
illū moribus vocāt. De quib⁹ ouī
dius Tuta dabāt/ bachū q̄ vocāt
bromium q̄ lyeū Igni genitq; sa
tuq; bimarem. addūtur. hyes my
seus ītensus q̄ thyoneus Et cū
-leueo genialis q̄ sutor vue-Nictaliq

ꝓ eleus ꝓ parens ⁊ vatꝫ. ⁊ enar
rata liber- hēs tibi ei ꝺſcepta ſu
mpta eſt. Tu puer etne ⁊ fortiſ
ſime alte. Cōſpice⁊ celeo tuc eā
ſime eozmbꝫ aſtrisq; ꝺef. Addit⁊ alia
noſa albericus veratu ꝓ ꝺicē eu
chuī bꝛiſeū ⁊ bꝛaſſareū lactimeꝫ
ecta eū vocari ꝺicē ꝺrunabū. ꝺic
m ſiꝓ Seruiꝫ oꝛpheū ꝺicē hunc
a gr̄ gentibus ꝺiſcerptū. q̄ꝺ al
bericꝫ affirmat/ aꝺꝺens ꝓ abeū
ebꝛꝫ ſit/ iuentus/ eū ꝓ ꝺicat ſe
pultū ee/ poſtea ſurrexiſſe inte
gꝛū/ ꝓmigebant/ ecta eū antiqui
m hitu mulebꝛi ⁊ nudū atq; puc
rulū ei nocturno tpe tybꝛis ⁊ cy
balis ⁊ clamā ſacrū ꝙꝺ orgia
vocabāt celebrantes. preter- hec
alia ecta r̄ citat/ ſed q̄m ꝙpta ſunt
oſa que queruntur- que videri poſ
ſint/ ꝺe appoſitis videamus. pri
mo go. et/ an ꝺicta ꝓ aſſumpti vide
tene hyſtoꝛiographi ꝺyoniſium
et Ioue ⁊ ſemele natū a deo ut ꝺe
tpe inter antiquos pluuima fuꝺt
uulgata/ ⁊ quibus alij ꝺyoniſium
alij liberū patꝛē vocant/ ⁊ q̄m no
ſtꝛū eſtat/ cuꝫ Ioues fuꝺt filiꝫ ego
ſtꝺo aſſꝑſi Ioui eo ꝙ eius ceu me
lius videatur- queꝛe eū ſtꝺo ꝙ
eū ꝺeo aliozū. ꝺicē enī euſebiꝫ
in libo tpe a quibuſꝺā arbitꝛatꝰ
ꝺamo argis regnāte. ꝺyoniſium
in yndia miſſa ꝙꝺiſſe ⁊ ſuo nōie
nuncupaſſe. et/ eodē tpe eū in yn
ꝺia militaſſe ⁊ exq; in exercitu ſuo
ſe mulieres bachas cognoīatas/
ob furoꝛē poetꝝ ꝓ ob virtutē.
Qꝺ quidē fiunt/ ecta annos a mūdi
ꝺec. ꝺcclxxxv/ paulo poſt/ ꝺem euſe
bius ꝺicē regnāte ꝺamo argis
cadmꝫ regnauit/ thebis/ ex cuiꝫ
filia ſemele natꝫ ē ꝺyoniſiꝫ. i.
liber- ꝓr/ q̄ꝺ ſtꝺm exq; annoꝝ ꝺe
ſcptuagīe ꝙꝺhondet⁹ fuiſſe circa
annos mūdi. ay. ꝺcc. lxxxv. Nec
multo poſt ꝺicit/ anno xxxv. lyncei
regis ꝺyoniſiꝫ qui fuerit ꝺe⁹ lib
ꝓr nasci⁹ ex ſemele/ q̄ꝺ gerigeſſe
ꝺicit anno mūdi ay. ꝺcc. xxxv
inde ſubſequit⁹ acriſio regnante
argiuos ꝺyoniſiꝫ qui ⁊ liber- ꝓr

aduerſus yndos ꝺimicās myſa
vrbem iuxta yndū fluuiū ꝙꝺ
ꝺit/ q̄ꝺ ſcm colligit ay. ꝺcc. lxxv.
quātū hec ſit/ tpe ꝺuſitas ab eu
ſebio ex q̄ ſunt tuus vetꝫ colligi ſua
le applicāꝺi poſt nrm aut ⁊ ꝓ quet
tui-as arbitꝛi-ar ꝙꝺ verꝫ poſſit/
ex deo tpibꝫ attꝛibui cuo bachi/
ego aute omiſſis eis me mouen
tibus arbitꝛoꝛ bachi ꝺies fuiſſe
aiā antiquꝫ hoꝛꝝ tpe/ ſeu ſalē
ꝙꝺ ꝺ ꝙꝓo ſequitur- cuiꝫ ea te
ſtate natū egiſſe que ab eo geſta
nūtiāntꝫ. Sꝛ hijs curioſioꝛibus ꝺ
lectis ad ſignificta tendamꝰ fulmiā
tā ſemelē a caſu ſuſcepti credo ea
-ſ. a fulmine ſeu ab ag̃nita febꝛe i
uoꝛtē ꝺeducta/ quaꝛē vtꝝ ꝙ a
Ioue. i. ab elemento ag̃nis omiſſa
no miꝺabitur- eruditus Eudoſi
ab vteo mortue mꝛis fetū/ ⁊ Io
ues femoꝛibꝰ applicatū notaſſim
obſtetricis officiū deſignatur- ne
eſſe eā ē aut/ calꝛibus ꝙtiſcens
qui ꝓ Ioue ꝺebent intelligi fuerit
qui an tempus nati-nſcē auſer-t
Sꝛ eā ſit/ hꝰ ex poſitio phyſica hyſ
toꝛia recitat/ pomponiꝰ mela/ i
coſmogꝛaphia ꝺicēs/ Vꝛbē quas
icoluit/ yndi ſunt/ aute pluuiine my
ſa ē ꝺarniſſa et/ magna monticū
Ioui ſacer- fama hīc ꝓcapua hnt
in illa gēte/ in huiꝰ ſpecu liberꝫ
arbitꝛantur- ē nutꝛitū/ vñ grecꝫ
auctꝛibꝰ vt/ femoꝛi Ioues iſtū ꝺi
cit/ aut matiā ingeſſit/ aut ei-
noꝛ hꝰ ille/ Albericꝫ aute aꝺꝺit ꝺi
cens a ꝑmigio affirmari/ apud my
ſam in libꝛi ꝓpꝛiꝺ hēc ꝺicpuꝺia i ecc
ſiaꝰ ꝙ ibiꝺē alitus ſit/ Qꝛ ſi ſic
ē optimo ꝺe alto intelligēꝺū ſit/
ꝓ ꝺe eo/ qui ex ſemele natꝫ ē/ ex
quo eaꝺ ſequi poſſet/ tpꝛe ꝺuiſcen
tes a/ ꝺuerſis ꝺyoniſius ꝑtas
eſſe/ ꝺe hac em ſi ita ſunt ꝺicē oꝛoſiꝫ
ſic/ Sub actu yndia liber- ꝓr ſan
guine mꝛdefec ꝺcdibꝰ applenet/ li
bidinibus pollutꝛi gēte/ vtꝛoꝙ mul
li hoīm/ ꝺiſp obnoxia vermicula
tim ꝙcte ꝙtenta Ceterꝙ ut/ ad ſen
ſus ꝓpꝛiꝺ vos textus ſub fabula mer
ꝛedamꝰ. Dico ꝓ no nulli volunt/
ꝙ bacho vinū intelligi/ ⁊ ſic ſeme

les ꝙ vite sumeꝯ. que ex Jouc. i. ex calore in altū humorem tire impetum ꝙ vire possit thente se ꝓgnāte. i. turgida fiat. ꝛ in palmites botros ꝙ fructos tēp in quib tui fetꝰ emittit/ tūc aūt fulmina tur- cū adueniente antūpnali calore/ nō in ampliore maturitate si poss in corrupat. ꝛ putrediet fructū quib tui deducēt/ ꝛ ausert natus- nece est/ ꝛ femori Jouis. i. caloi alto applicetur-/ ꝓ quide fit/ dū ꝓssū ex vnis vinū/ aut/ ugm aut/ ipi nuet/ pressis bullienduꝫ quedm ignē donec defecatū tali bullicē reddatur- potus app aptū/ Demū no. i. ne illud seruat/ ebrietū. i. ignē tū ne a Junone iueiatur-. i. ne ab aere corrūpatur-. Seu ꝓgnatem tūc semele dicim ex Jouc/ cū vi ce agente calore turgidi germinū vē primo vere tūc filiū natū- dū est nimo calore ꝓtex- effluctū expuretur tūc aūt aptis poris ingressū emittit in botros ꝙ femori Jouis. i. dum no calori applicatus- vt qua ex matre no habuerat/ a pre natiuitate accipiat/ et tūc vino illud ꝙ uat/ ebrietate/ dū a primipius regit ne ab aere nimis calido offendat et illud sic tūc nutriunt nymphe dū nascitis humiditatib⁹ instituunt ꝙ calore diurno fiunt/ ex hanc tū Silenū senexq; eū alūpnū dicūt ex ꝙ senes frete potu magis ꝙ alio sūt tentet. Cui-ru ē socius Vrsio ꝛ ꝓcris deus ē/ ut no nulli ex suis demonstrentur- effatis nā ꝙ aurū ebrietatis uolubilitatis assimen du est/ picis aūt illi attribuit/ ut intelligatur- vinū modate sumptū vires audacia ē ꝓsperitatē augē Tygres aūt/ io cui-ru trahentes/ vt ebrietū ondat. fraudia nemini cū patrent/ honestū vino Sūt/ ꝓpter temulenti temerarij. a deo vt in ꝙdā ꝙ pcula in egritudine irruat/ ꝙ ꝓ feminarū lupos ꝛ strigas vt sas ꝙ in ꝓdā bacchi deportantur- i. telligo. Qui trahentes/ facile ꝛ inde ueniant/ in furore sacis liquido patet ꝛ sic non sobrio comitantur- ardue/ ut ꝛ tragedi ex/ sicꝫ vmoletꝫ

ipi ꝓdito reo rōne iudicio sepissime nō timenda. pueritie/ vn- tus aūt/ cur- cui ru bacchi uigint. ꝓtectū est/ vbi de lynceis dyonisij. Succedūt iudices ꝙ nitent- bacchi mucentus/ ꝙ mites/ uti ebrioni tytubanter de signetur- qui adeo tytubando mordent/ uti/ add credantur- ꝛ tunc Or ꝓ addict- bacho castra ꝛ similima regni/ nec imerito na si cernamus tabernacula meritoria ibide tabernacula frondea cupidinatoꝝ lucernes/ ꝛ edulia potacula hinc inde/ atq; tumultuantes ixantes ipi videbimꝰ/ que castra regni similima sunt- bacchi aūt apud grecos primū pla tasse vites seu vineta ꝛ vinū feras ꝛ possibile ē/ ad longe ani apud hebreos id fecisse me certissimū habemꝰ. Dicūt ēn aliqui bacchū vi tē no plantasse si in cognitū eberna nis vini vsū inter- diuersa/ atq; il lud varijs liquoribus immistuisse vt amabilis foret ꝙd ipm mutabi le visu ē deꝰ vinū apud rudes ꝓ creditus ē/ Edera ꝓcera bacho sa cra dicūt eo ꝙ vires ad tu nitentes luxuriantes plurimū et lubricos vinū imitent. coniugi ni no ꝙ vir cat/ vmbilicate ꝓtecta/ ꝓ qua ondit vinū tumeꝫ ꝛ timua nueꝫ em ꝙnti ad vires senectū/ vinū hac cera parte coronari assue uit. eo ꝙ bacho ob faciendū sacū sit ꝛ ad ꝓtutate carminū demōstrā dū- Gannus aūt illi sac ē mistura rē. aūt aūt seruꝰ libri pro sacra ad purgacioꝝ aie ꝓtm sic ꝛ hoies ex mysteria purgabantur- sic nā no frumenta purgant. Sicut ꝛ tu ꝙm volue h⁹ purgamina vinctib⁹ horibus sicu ꝓ extrema ebrietate ꝓcedit/ uti/ ꝙ vomitu iesit vel ret/ Post/ ꝓtibi cerebri stupore amē ceptus cuius tediosos atq; acetos tremam⁹ tranquillis/ Cui opinioni se nem plio in lib⁹ quē de tranquilli tate ai destripsit/ adhesisse videt ayazia ꝙ in sua tutelam positū io voluisse ꝛeor/ ꝛ audito ꝙ nio tremi tuꝰ ꝙ in appullinē fuit/ ꝓ pria temeri tate fuit/ vinolentoꝝ loquacitate

m quoscūq; tendente mtelligo q̄
m ſſpū rudiū ſepe prudentes
ab ignaris ſſtendi vident² no ad
uerecūd̄ q̄ nullo tulū ozo ꝛcedat
ordme. Sz moze satyri vt marſme
fuit/ huc illuc saltitando p̄cedat/ tam
d̄ m ſſpū eruditoꝝ mentibus mar-
ſia id̄ est puteſactu calefcoꝝ ffſicp
nāe m flume vertitur - i· m lapſce
q̄ ml diperit/ tulū ſmo ſoluatur-
cōd̄ ad adriana quoḡ ſpectat/ m
ſequētibus ubi de ea ſtrabet²/ ſ/ uē
aut/ a gygantibꝫ fuiſſe diſceptū
ꝛ ni ſepultū ꝛo reoꝝ dm/ q̄ ab eu
ſebio m li· tpe ſtribit² q̄ regnāte
athenis pandione ano· ſ· mūdi ay-
deer deoꝝ-mar-ca turrone pretā
teſte hic liber-p̄ adiſius pſcū pug
nans m pbio ocaſius ſ·t· euſiq; vi
dī ſepulcrū apud delphos iuxta
appollīnē aureū/ ſ· hoc q̄ntū ad hiſ
toꝛia dem̄ ſit Sed fictom ſupaddi
tur- ad quibuſdā eū-ſ· q̄ntū cuiq;
diſcerptū ſepelierit integrū ſur-
repiſſe- Qđ ego arbitroꝝ debē m
telligi q̄ eo plurib⁹ m gur-gitacoꝝ
bus ab elatis calid̄ vmi bibiom
bus ſa vna cōſurgat ebrietas/ p
qua luchū vinū ꝛ aliquid agē ſa
tis patet. Dicebat/ tn circa hoc al
bucius luchū aiaz mūdi mtelli
gendū que quoties mebriat p mū
di corpa diuidutur/ tamē ſe rem
tegrāte videtur de corporibus eni
gens/ ꝛ ſe reformās ꝛ ſp vna eade
q̄ pſeueras/ nulla ſmplicitatis
ſue parcēs ſectone h· ille/ aſt/ ego
puto hūc luchū albucio ſole ītelli
gendū macrobius m que ipē macro
bij trāſſert deoꝝ cui degustes
dictatus. Pictus aut/ m hītu mu
liebri est/ q̄ m expedicōe adiſius
pudor ſecū huit/ mulieb⁹ uel pdm
est/ uel q̄ g tenuate potacoꝝ enet-
uet/ vir-es debiles q̄ reddunt/ ad
vltimū potatoꝝ. Nudus vō ꝛo
pmgitur-q̄ ebrij ois pudicicie ſecre
ta/ uel quia multos ia ad inopiā
ꝛ meditate deduxit/ vel q̄ tuloꝝ
potacoꝝ īgerit/. Puer-quidē di
q̄ nō aliū ſit laſciu ebrij q̄ puer/
quib⁹ nēdū integer-ꝛ intellectus.
Reſtat/ nūc de moribus vidē. Dicit²

gr· primo bachus q̄ idem ſonat q̄ fu
ror eo q̄ vinū ꝛ potiſſime nouū tam
ferueni furoꝝ eſt/ ut/ nullo q̄at/
claustro ḡtineri/ ꝛ īmodāte ſeme
tēs ut/ pdem ꝛ fuꝛ ꝛ ſſ furioſes. dī
ꝛ bromij a bromio q̄ ꝛ ſſumē modeſta
apude boni vini putacio aſſumit/ ſup
fluitates ciboꝝ ꝛ digeſtione adiu
uāt/ ut/ phiſicis placet Sed īmedā
te ſūptū hūditate bona deſiccat
ꝛ neruoꝝ hebetat/ vires/ a deo ut/
plurimū īgurgitatoꝝ tremulos ꝛ
effectos q̄ reddat/ Vocat² mſuq; ꝛ/
lyeus a lyen q̄d² ꝛ tructus tunci
ni bibitur- vel d². lyeus a ligo ligas
modeſte aut/ ſic ptā diſſipas vires
colligit/ auget/ q̄ īmodāte ſenſus
ligat/ et mentem vel ſ·m fulgē eū
lyeus d². q̄ leuitatē pſtat/ ſimul
ꝛ poſt aliquale potacoꝝ mangs
ꝛpoꝛabiles/ Nūcupatur- et/ ig mge
na ſeu q̄ ex igne ḡnit/ ſit ſeu q̄ ig
neu caloꝛ ḡnat/ videm⁹ eni capi
ta potōꝝ fumacia/ ꝛeq; ob caloꝛe
veſtimēta/ q̄q; deponere appellat²
eoꝝ ſatus ioco/ et/ ob id eu vocari
dytirambū q̄d² ide ſonet/ dic lac
tancius q̄ aut/ itez natus ſit/ q̄ mo
ſtratu ꝛ/ et/ inde meito bimater-.
Lyſeus ꝑ ꝛa a myſa ciuitate m ī
colitur- vel a myſa vno ex vertiab⁹
p̄naſi eade ſſecrato vocat² ꝛ/ Thyo
neꝰ q̄d m tonſſ ſonat ꝛo di q̄ vites
ex ꝓbus exitus- longas h̄nt pulmites
vel q̄d² melius puto ad ſua puericia
ōndendā q̄ mtonſi ſint² pueri. Con
ſitus yue d². a vite a ſ·c· primo plātate
Nictilus vero vocat² q̄ nocte. i·
tenebras ſenſibus ingerat/. Ellerus
ab ellea/ ciuitate in qua potiſſime
celebrat² y.cchus aut/ en de cui⁹ natu
tus est/ q̄ hoīes pure faciat/ Cum
mitrecto laudatus luchū ꝛ ſomat/
bonū puer- Briseus ꝛo dicēs uel aut/
albucius q̄ p̄nū vinū ꝛo vna pars
ſit/ vel briseus q̄ hyriſcus. i· ſu
ꝓbus/ hinc aut/ eū apud veterem
graeciā duas hauſſe ſtatuas/ vna
hyriſcū briſeum vocata Altera vō
leneū leneū vocatā. Bassareus
aut/ appellatus est/ a ſpecie veſti
ū quib⁹ muſtice ea vtebant² myſe
ꝛ ab eiſdē muſtice baſſarides ſtatu
pate/ liber aut/ q̄ dicat²/ q̄ hoībus

libertate videatur inserere nam
primi sui eam ebrietate durante
arbitrantur se fregisse vincula
seruitutis liberat. Preterea a uiris e
magendis secundos facit puppes
ab oportunitatibus reddit. Iuuenes
directos euolluit. eam e sublime
et die alberici et de nocte micca
et de nardi eius tutu dns ceteri et
auspicabi ceptor fieret. sac libro
pri fiebant. vt libertate future
patrie oseruaret. Preterea ciuitates
i pantabi orbi romanis. at saepe
diue erant. aut federate. aut libe
ri. in liberis aut ciuitatibus in signu
libertatis simulacru marsie ha
bebat. que sicp dipnis in tutela
ee liberi pris. Insicp mos fuit ro
manis liberam togam adolescentibi
in festis liberalibus exhibe ad sig
nificandam liberiorem vite exposez
egressu. Cuius quide sac die seruius
a Julio cesare roma prima trasla
ta in quibi hymen immolabat. e ho
deo et aliqn capelle palmites vi
de crestetes inuestasset. Die em
ai. terre eas uerro ubi de agricultu
ede thi reptoz vitis hymenos imo
lari vt penas capite pendent.
Ego aut huius sac no puto a Julio
prima urna translata sz eius liberi
pris de quo itellexisse videt. Tul
lius die vbi de natiuz deoz dic
hinc dico liberi semele natu no eu
que mri maiores augustie stecp
essent liberu ze. Que ego arbi
troz iuxta sinu achaorbn sole que
arbitrati sit. terra oim prem. Et
hinc liberi prem dem et sic mtellep
isse virgilius puto du dicit. Vos o
claissima mudi lumina hinc celo q
ducatis anu liber et alma ceres ze
No em bachus labente anu celo duc
sz sol. et hec quide ea duo fuerunt
numina que etrusci potuissime co
luerut. Sed quicuiq hinc fuit liber
ondit. augl in li. de ciuitate dei. ei
a pastis obstetia celebratu sacra et
inter alia die q eius in honore pu
dende virilia colebant. in publicq
a doctis in festis diebi libidinosis
virile electu et coptis deferretur
in urbe verbis flagitosissimis cui co
cessa licentia in pfim transuectu
et in lectu ei de putatie deposita op
tebat. vt honestissima oim mater
familias illi coronam imponet. Insu
pe dnomisq appellatur bachus de
quo vbi de dnomisio De hymeneo
Hymeneu die al filio bachi
teretq filiu fuisse bachi et ve
nere et sequit auctor. Remigi ob id
hoc tum et ep nimia petulacia libi
do soleat et optatam hymen aut gre
ce di mebiana que et pri nuptiarum
sequus in qua puer petia fieri dicat
inde hymeneq nupcialis deus dci
et same lactantiq ab hystoia tunc
tu dicit strabone et hymeneq pu
er fuit atheniensis mediocri ge
ne natus. qui cu a nos puerilis e
tatis egredet nec du virtu posset
iple cu pulcritudie fuisse putatu
du ut femina mutaret. Istic cu vna
ep cumbus suis virgo nobilis adu
massetq is et nupcias despabat
puella tri versa vice diligentius et
treme et ado salue aspectu satisfacie
bat suo. Cuiq nobiles femine cum
virginibus sacra cereris eleusine
celebraret subito aduentu piratarum
rui rapte sunt. inter quas erat hy
meneq qui illa se dilectam seruatus
fuerat. Cui gr et longinqua nauta
pda pyrate deposuissent. ad quada
tande regione deuoluta et ibidem
sompno oppssi ab insequentibus ic
empta fuit. omes hymeneq aut re
licti. Virginibus euolauit. athenas
pactus a consanguineis dilecte suc
nupcias si illis filias nup raptas
restituet. quas ibi pro voto ush
tuit. et optatam accepit vxorem.
Odo quocuq et seclo fuerat placuit
atheniensibus nomine hymenei
nuptiis nupcias. Sut tamen q di
cat. cui die quadam nuptiarum turma
oppressit et praedis cui id ad iuetu
ut nomine eius celebraretur in nup
tijs. Odo diuo seruio dicpnat. Ego
aut cui ob id bachi et veneris filiu
dim reor et propter duo fiat nupcie
seu duo interuenerit in nupcijs
festiui et coniugalis copula pfestu ba
chus intelligendus et ut p Virgi
lium patet. du dicat. assit leticie

bachus dator ẽ ⁊ ꝑ venere aut
aur nale copulam cũ ad cũ spectare
videatur ad procreandi plenũ mare
⁊ femina copulare ⁊ ex hijs duobꝫ
efficit̃ nupcie seu hymeneꝰ ⁊
ꝑ nupcijs intelligendus est. De
thyoneo filio bachi.

Thyoneum bachi filiũ dicat ouidius ⁊ de eo breue recitat fabula. Dicit enim ꝙ ad boue fuisset furatus et ob id vi premit̃ a rustica lucrato forte prẽs auxilio fẽe vt a bacho Thioneus in venatore gũdẽ ⁊ bos permutat̃ in arcad arbitrio ergo hue fuisse fine ⁊ potatis optie rusticas boue sui ꝛpetebus facile ondisse eis et se venatore ⁊ boue reuisi fuisse. De thoante bachi filio qui genuit ysiphile

Thoante bachi fuisse filiũ carmine demonstrat ouidius dictis tu pmũ sese trepidis subnecte thioneꝰ detexit nato postas extrema thoante. Subsidia ẽ. Paulꝰ aut ea ex adriana minoris susceptũ testat. Sed mire qualiter hec fieri potuit cum thoas ut infra mostrabitur genuerit ysiphile, que epie thebanum bellum tryo opheltis ligurgo nemeo fuerbat et adriana anisy bacho nupserit a theseo rapta ⁊ post ypolitu susceptũ qui paulo ante mirati susceptũ belli thebani in ytalia abiit ⁊ sic longe antiquior fuit thoas ꝙ adriana ꝓbat ut testat. Statius ia senex ad leumnadas apud quos rex fuit a feminis suis cui consilio viri accisi sẽ a filia ysiphile ficto rogo saluatus est ⁊ mechiũ insula nacte transmissus. De ysiphile thoantis filia

Ysiphiles filia fuit thoantis teste statio dicit. Cui regnũ genitor ꝙ thoas et lucidus eruan stupro anus et hec aute vtidem refert statius cui adhibuisset ysensu in pub. muliez lemnadũ ytalio de occidendis masculis suis ⁊ suis legibus vnus ea nacte qua sexus a ceteris seis ꝑpetratũ ⁊ thoante prem̃ nauis ꝓpositi sui ꝙ bacho patri ꝙmeditat et in insulam chium transmisit ⁊ exstructo in regia rogo se prem̃ inter emisse mentitus est cui ꝙ loco hoc audio mulieribus ipauit. Qua regnante ut ondit statius fem̃ est vt tendẽtibus cũ iasone ergo nautis in colcos ad leumnitas appellerent ⁊ seu ꝙ non receperint seu ꝙ vltores ceminimũ accessissent insula cepe ⁊ sic susceptis inter alios iason ab ysiphile receptus est ⁊ eius amicicia vsus socijs orantibus ⁊ propitia gente ꝓpie reditu ꝓmisse nauem ascendẽs eam ꝑgnante reliquit ⁊ postea geminos pepit choantem et emeũ veretũ. Iason ⁊ casu cognitũ fore a lemnadibus ea choanta pepisse pri regno pulsa ⁊ ⁊ a pyratis captiua in lerne in ꝓtectũ regis nemee deducta est. Qui eadem opheltẽ puerũ filiũ alendũ ꝓhibuit. Que du opi vacaret venientibus argiuis in thebanos in nemea silua sitientibus ab hijs qui aquas exploratores venerat seu ab ipo adrasto rege ꝓpata ⁊ interiro grata est. Que e uestigio langia fluuiũ ondit vbi sitis populi reges ⁊ qui illos sequebat ꝓli ⁊ ea que na ret explorassent ⁊ ea casus reperisset suos ytigit ut medio choanie thoas ⁊ eumeq iuuenes filij et ꝓsilieret mire cognita eiq ꝓ solaret dolores. Sed dũ ipa fortunas suas recitat aliꝑm oblita que inter herbas flores ꝙ ludentem ligirat misella cuctu ytigit vtus a ꝓpente caude repercussione occidit̃ qua obre tur tutus ꝛpetatus est. Deze ligurgi egregie filij nece feres. Dũ in ea ꝓpetu agit̃ ab adrasto reliquisq regibus ⁊ a filijs suis huanie Quid tande ꝓcera ytigit nusq legisse memi. De amphione rege thebarum v°. Iouis 2°. filio qui ex. genuit filios et totidem filias

Amphion filius fuit Iouis et anthiope vt in odissea testatur homerꝰ ex cuius eredẽ vbi de anthiopa

scribit fabula recitat. Dicit tamen
ouidius ꝙ ibidem non scribit a Jove
in thauri terga oppressa antiopa
et grauida facta et alibi dicit Addi
dit e satyri relatu imagine pul
cra Jupiter explesse gemino metem
ri fetu ꝛc. Homerq; ꝓtea ubi supra
dicit Jouem tres ex aziathiopa suscep
isse filios Amphionem. s. et Zethum
atq; talatum hos ꝓtea volut expo
sitos a mre pulsa a lynceo regem
thebarum ob stupru cum epapho
seu Jove genitos et gemindes tande
pastore quodam nutritos iuuenes
se in lucem et cum occidisse atq; di
rexisse genus et demum pulso ca
dmo sene a thebis regnasse. Ex
istis autem fuit. Demum amphyon
musice artis adeo peritus fuit ut
ligota lactumcum a mercurio cithara
meruerit cui qua thebanos mu
ros extruxit vt seneca poeta in
tragedia hercules furentis dicit
Cuiusq; muros natus amphyon mu
sice artis adeo peritus Jouis Stryc
cum ore sapta modulatus tibicen ꝛc
Eidem lydios modulos tuisse scri
bit plinius Nunc mihi quod fuit
niobes tantali filia Ex qua fuit
homerq; in iliade. xxiiii. fuisse filios
fuisse. Vbi latmos poetas et ouidius po
tissime sustepit. xxiiii. Quos cum ob
superbiam niobis ab apolline et
diana vidisset occisos se pre
gladio miserit. Nunc aut ad rela
ta inde fiere. Venit. Dicit. ꝙ
hinc a tauro Jove seu satyro ge
nita. ꝙd ficte pluto ad seruore libi
dinis apprimentis demonstrandu
cui scribitur. alibi anthiopa vio
lenter oppressa. theodontaq; tamen
dicit amphionem et fres no Jouis
sed epaphi fuisse. Ex anthio
pa et ob hoc a lynceo thebis expul
sum. Rege anthiopa repudiato
in qua lynceus ia adulti iuuenes
insurgentes cum matre fecere et aufuge
runt in greciam et a cadmo susceptu
cum regno preuenerunt et se Jo
uis duos filios floruit. cum vt dicit
eusebius in libro temporum in musicis
lynceo regnante argie. cui aiunt et
thamiram nouisse. Ipsa inuitos thebanos
ostruendos duci alterius mi[li]a

lud fuisse ꝙ melliflua oratio sua
fisse egregia atq; rudibus et dicen
dis et ipsis in agrestibus degentibus vt in
unum queiret et ciuilis uiueret et
in defensione publica ciuitate mei
bus circumduceret. ꝙd et fecit. Qui aut
a mercurio cythara susceptit et e
loquentia ab influentia mercurii
habuerit ut mathematica asserit. De
xony. filius Amphionis

Amphion ex niobe vnus fuere
filii et filie totidem quorum hec fue
rit nobis archemorus Antheogen
et tantalus et phadimoe Sipilos
et Demarcus atq; epyruchus de
mum filie sic dicte sunt astyoche pelo
pia et chenolis et post has Cleodoxe
ar ogygie et phyrca atq; nocta
horum ludentes masculi dicit ouidius
ob superbiam niobis in latona ob lo
quentem ab apollinem ocisi sunt fe
mine aut a diana niobe mire vi
dente Same ouidius discerpte in
aliquibus noctibus a lactancio nam
et archemoro antegeno demarcho
atq; epopeo scribit ouidius Amenus
Alpheneore et Damasichone et yliomeni
Ex hijs aut nestor quem homerus no
minabat Damasichum. Qui has dicit
sic occisos nouem dies insepultos
iacuisse. Tandem ihesus a Jove po
pulis in lapides conuersis in sipilo
monte ydicto potuisse. Qui autem
ista tam repente pierint peste fem
ineo credo cum sit exterminatrix appellos et
hinc ytigisse deficientibus hominibus
defecisse qui illos sepelirent qui
mortui homines et in lapide. i. palue
re quem si eos ecclesie resolutos terra
aut corpisse credidit uel ꝙd melius
dem pluto ipsos lapideos fecit. i.
malis duritos illos ad tuetis vi
nis vt ait homerus apud sylipa
sepelisse. no ex alijs ob putrite
nimia possumus ꝙd debemus. Seu
aliter potuit ytigisse. hos imi
nente peste populari ritu sepul
tos et nouem dies neglectos demum
regio lapidis vnius immisse. De
cetho sedi Jouis filio vi. qui genuit
ytilie et tym

Zethus filius fuit Jouis & anthiopie ut ubi de amphione satis dictum est hic dicit lactancius supra chilleide & Seruius similiter. rusticus fuisse hominem esto cui fere regnauit

De ytilo & thyn filijs Zethi

Ythylus & thyus ut testatur homerus in odysse filij fuerunt Zethi regis aydona quuge ythylum aut per errorem aydona mater interfecit putans eum amalee amphyonis filium occidere quod ipse aut amphyonis eo quod sibi seruierunt filij matertili. Que ut aut leoncius crimen sui cognoscens optauit mori miserante thi deorum in caudule versa ythylum deflet. De thyn autem nichil super hominem.

De calatho 2i Jouis filio vn°

Calatus filius fuit Jouis et anthiope ut homerus in odissea destruit de quo nil preter nomen legisse memini.

De pasithea et egriale & euprosine gratijs 2i Jouis filiab9

Pasithea Egyale et euprosine que gre seu caritates appellant ut placet lactancio Jouis et anthonoy fue filie has dicit vetus esse pedissequas affirmant quas se lauet in acydalio fonte quem in orchomeno boecie ciuitate et in nudas medas et nudum cupidinem ac eo eas duas fuisse ad nos esse quemadmodum cum tergum tertia virtutum. Quod autem in has fuerint vetera quoque indicium est. Cui ea gratia semper in bonum soluet mitto Jouis dicuntur filie cuius effectus spectat in bonum tendunt. Et cui quictionem omnem & attributa potentia causatur ueri sit ut supra dictum est illa mitto obiciatur cui spes videatur aliquale gratia precedente alicui ut puta ree beneficium impertire seu studio cui solicitudine et huiusmodi. Et id ut placet fulgentio pasithea que gratia prima enterpretatur attribuens eo quod ante alia quadam mouemur causa ad aliquid rem desiderandi attingimus. Eadem autem egriales accipitur de mulcere & hoc ideo quod nisi desideret animus quod assequi quod appetimus nisi mulcedo aliqua precedat animum non moueat. Ipsa enim amicitia ne finis dissoluatur illico & idem ut quemulceat & delectet nate & quod attrahendat ante tercia autem eius successor appellatur. quod retinendo sonat ut per hoc intelligatur animum quemlibet delectari aliquem rei attingere se attractui delabi nisi quem ope suo teneat quod attrahendat & delectat & hic potest aduerti duas in te gratias venientes. Tertiam ueo auferri illas existere & sic due in nos fuge tertia tergum vertit vel aliquid si quid in homine gratum miserere ab eo inter duplum seu manus redire videbis & ob id dicit ylio meus Dido in apud virgilium nocte etrasse puto re. Penetrat qui velit intelligi. Si nobis tum aliquid fecere et vinaceneas duplicatum ab eo vaporem in acidalio autem fonte in balneam dicitur. quod acidi gre tue grece lacte cura est et hoc in fictum vt sic clamo quod dii truhym dii mulcem dii retinem comam nurus eurie augurii. Nudus autem ac medo non ob aliud vlud nisi vt videmus in captandis amicitijs nil fictum nil fucatum nil palliatum inesse debeat quorum simplex & pura mente atque aperta in hoc debemus medo nil ibi aliter exquirat amicabane mentes pectus quod sit factorem deum ponat.

De lacedemone 2i Jouis filio qui genuit amiclate

Lacedemon vt scribit dictys cretensis eorum lib9 que de expedicione grecorum in troyanos gesta sunt filius fuit Jouis et taygete filia agenoris phenicum regis. esto Eusebius in lib temporum dicat eum filium fuisse semeles prius quam nouiato eum quod acrisio argiuorum regi nate lacedemone quod disse ciuitate

De amiclate filio lacedemonis qui genuit argulum

Ayrclas vt quidam dicus asserunt lacedemonis fuit filius esto sit libri in quibus legimus lacedemonia feminas fuisse & quod amiclate natum ego tamen hoiem fuisse puto.

De argulo filio amiclatis qui genuit cebalum

Argulus vt idem nuncupatus dictys dicat filius fuit amiclatis qui theodoram dicit primum

impisse apud achiuos quadrigã
Sed timeo ne solitudie fere noie
deceptus sit/ Is em qui prius quã
drigã. Sed timeo ne solitudine
cepit/ in grecia Argulus dicto ẽ
et/ id adiecit/ regnante argis phy
bante qui diu ante argulã fuit/

De cobalo Argili filio qui genuit
tyndarũ ycarium

Cobalus/ vt dicit/ dicus et/ thyo
donicus filius fuit/ argili quem
regnasse dicũt apud/ apud lace
nas quos a se Cobalos nominat/
hunc duos fuisse filios cõperimꝰ
tyndarũ. s. ycarii de tyndaro

Tyndarus ut/ di cobali filio
tus strabit/ et thyodonicꝰ filiꝰ
fuit/ cobali illiꝰ successit/ in regꝫ
no ego quo et si nil aliud habeamꝰ
hoc saltet legimꝰ eã ledã huisse
quagẽ que simon ego eo ego Jouc
tis cum in regia castore et pollu
ce et helenã et clitemestrã no Jo
uis sed tyndari filios dicit/ Ego
credebam - Tydarii fuisse arbitro
sed absit ut/ auferã ab iudicassi
mo deo filios quos illi badius de
dit/ antiquitas De ycaro cobu
li filio qui genuit/ Erigonẽ ypty
Icarus ut/ nãt et/ penelopem
dicit/ leonicꝰ cobali fuit/ fi
lius huic lactantiꝰ dicit comite
fuisse libens pãs/ et ab eo accepus
se vti vinũ cohibuerit/ mortalibꝰ
Qui cã pastoribus seu fru alios mes
soribus sues cohibuisset/ et hyn seu et
ulterã debitã seu et iniuriã potas
set/ ebrii fa et in existimantes si
bi venenũ cohibuit ychariã apd
marathonẽ venatoꝛi incaute mẽ
dicit/ Quã dicit/ seruꝰ a cane
suo diu fruatur - Tandẽ ut dicit
theodonicꝰ eã canis fame tpul
sus domũ redisset/ et ipse illico ad
eadauer reuẽtem - Du erigones
eã secutꝰ pter/ ortus et/ ypet Cuius
tandẽ pabꝰ in cella ycarꝰ assupty
et/ et in trethem/ quer-sus et/ eã eo
canis qui assyrꝰ nũcupatur - Pos
sibile ẽ eã in actuũ spũ ab antiꝗ
quis astrologis multe sint/ ymagi
nes quãdã stellarũ designatẽ fi
guratẽ - Ex hijs aliquas in ysolacoꝛ
remanentem pꝰ ycarii noie yca
rii noie ycarii et canis sudentes
tus. Vere ego non credo hoc eũ
tantũ fuisse qui cobali filiꝰ fuit/
aut penelopis pr. De erigone filia

Erigones filia fuit/ ycarii ycarii
aut/ lactantiꝰ affirmat/ et ẽ
uidẽ que eũ baccho placuisset/ ab eo
in spẽ vue ut/ ait/ eundẽ decepta
atq; oppssa et/ hoc tamẽ ut/ dicit ẽr
uidẽ eũ ductu canis in marathoniã
siluã prem a rusticis extinctã cognit
fleuisset/ et deũ tandẽ doloris ipe
tẽ in arborẽ laqueo se suspẽdit
sed seu corpꝰ pondꝰ nimio seu la
queꝰ vel imbecillitate fẽm fac
ta/ in tra cecidit. Cuiꝰ tã misera
dinẽ eã miserãs syda tũ tulerunt
fecerãt/ et ego ea in zodiaco signũ
illud et adhuc Virginẽ appellamꝰ
Tactu tñ tpis eã sẽ lactantiã
imbꝛa cum regione illa infestat/
ad cuius initigandã ypten est et
eã hiemã formaꝫ spem et in cande
arborẽ appendã et a pastoribꝰ cã
bus et diem illã celebrẽ facẽ et
quo virgilius Tibi et o stellã gnatã
suspendit/ mollia pmu-Tunc ser
uidẽ alit - Dicit enim et cã pꝛ aliꝗ
tũ tpis athenienses cũ morbꝰ
immissus talis vt/ eorũ pginees fi
tus quida appellaret/ ad laqueũ/ et
et ab oraculo responsũ sedãi posse pes
te illã si iniuriam ycarii et canis
ycarii ciderũt Quã illa qui succẽ dũ
et eã repiri no possent ad ordi
nẽ deuenerãt suã athenienses ysi
elementũ et alienũ ijrã Videnꝫ
suspendebant in arboribus funes
ad quos se tepentes hoiẽs hinc
atq; illinc agitabantur - ut qi et
re illoꝝ caduca petꝰ videntur.
Et quia pluimi cadebãt cuenꝫ
formaꝫ ad suã ornꝫ solicitudinẽ et
eas et se suspẽsas mouebant/ ãn
ostricta dãnũ fuit ab eo et in hijs al
larentẽ. i. monetẽtur - ora et/ co
nio pestis pcessit et A bacho autꝫ
eã in spẽ vue decepta io dem cre
dẽ/ et possibile fuit/ insuetã dum
uuas et medã ebrietatẽ migrãꝫ

De ypthima filia achari

Pethyma filia fuit/ ycarii ut/ in
odyssea testatur- homerus dicẽ

yptime puelle magnanimu yca
n que emulo nupsit/ferie-

De penelopes yca filia & vlixi

Penelopes filia vlixis
fuit/ yeam ut/ m odisse
testatur-homerq du duat/ filia
yeam penelope puella th' quide ut/
satis vulgatu e/ nupsit vlixi et/
ex eo thelemacu filiu pepit/ pos
tea cu misset/ troya vlixes et/
m du troya deleta arrasset/ nt
ti possa est/ ca ob pudicicia sua
tutandu qua pcuratices pluim
sollicitabant/ assidue q ob timore
insidiaru aduersus thelematu a
pcuratoribus positaq e dolorem
no rediens vlixis. Tandc eis f
uatis vu-u rehuit/ m que tande
fine merit/ non satis certu hec
dic tri leonci tyrophrone greca
poeta dice penelope ignibitu om
pcatoz passa et/ ex vno coru ge
nuisse queda filiu cui pria nome
fuit. Qd ai ny redieu cognouisset/
vlixes/ statu abiit/ ad insula gorti
na e ibide hitauit/ Qd absit ut/
credu pudicia penelopis a tot
ta q egregijs celebrata auctori
bus ab aliquo fuit/ maculata quod
quid tyrophron loquat/ malilopu
is

De tatalo. pm°. Jouis 2i filio

Lacedemones expedita psapia
ad reliquos Jouis stdi filios
redeudu esse ex quibus pm° tata
li dic lodonci Jouis fuisse filiu
no eu th qui pelopis pr fuit/ Ex
alia fuit eni is antiquissimus cho
rinthioz rex e primus ho atq deoz
mesis sepe accubuit. Qd io sic tu
puto q celsissima sit/ apo chorithio
ne a deo/ ut/ si quis eu astendat/
in celu vidcatur- ostende e ce eu
supius

De hercule. pm°. 2i Jouis filio
qui genuit/ Carthaginem

Hercules hic a cicerone in libro
de naturis deoz denotatur- m
e ab eode d' Jouis filius ex asteria
soroze latone susceptus huic pcla
rissime atyrus colit dict/ e ex eo car
thagine filia genita-

De carthagine
m°. herculi°. filia

Carthago ut/ pio o sup nostra
tu est hercules m fuit filia/ qua
ego muliere fuisse no credo Sed ea
antiquiten/ qua nos carthaginen
sium capim/ q io hercules filia dea
e q a phenicibus qui hercule sume
colebant/ picta e hercules dei su
auspicio.

De myrina 2i Jouis fa. pm

Myrina non ea cui cognomen
Trioma fuit/ Jouis stdi fuit/
filia ut/ scribit/ tullius de naturis
deoru qua idem tullius Juncti rece
asserit/ fuisse bellorum atq pcipe
e ob id a nonnullis bellona appella
ta est/ e soror martis e auriga ut/
testai/ virgilius/ statiq dicens Regit
atra ungulas sanguinea bellona
manu longa q fatigat/. Cuius de
re. Nec ea fuit/ hec qua veteres virgi
nem et/ sterilem asserue quippe ut/
ide dic tullius ex vulcano celi filio
antiquissimo appollinis primi pepit/
stria vt/ dic leonci hec e qua ar-
mis insignis frigid oculis torua
hasta que gerentem longissima cui
crystallino clipeo e hec magis ad
ostentacion cuenta a se belli q ob alu
q aliud significatu Qd ego no cre
do quippe mo insigna illa ad aliqd
misteriu ostendendu apposita ois pu
to Na ci ces assidues infestem
bellis armata fingi puto ut/ doce
mur- pmodo viros semp in ar-mis
q sistere. r- ssilios quib' ad emergen
cia posset obsistere Q oculos hat
toruos ondit/ sapientes de facili ca
pi non posse. cui vt/ plurimu exotio
nibus actibus longe aliud se ondat/
agere q gerat/ ac o vti torues alibi
respicat/ q intuentes eq faciem
arbitrentur- hasta aut/ io illi da
tur- longissima vt/ nostram q pcede
te vnu erat longinqua co gnosh
e eo longinquo ictus infligere atq
a se residuantes repelle. Crystal
linu aut/ io illi clipeu attributu
e ut/ appeat/ m transparen crys
tallo atq solido corpe sapiente vi
ri eque simul e hostis vide ope
e septem remedijs oportune pcurg
Huic insup dic idem leonclus
cui neptuno de iposicte nois Cum
cath athenas fuisse. etenim illud
q pribus Dijs in arce nopugo age

tatu actuq; cor ſmia ut quis co
ra terra pauſſa laudabiliorem p
ducer et effectu/ Ciuitati nome
ponere/ ob qua re neptunq per-
cusso tridente solo/ e quo p̄duxit
aymer ua aut hasta pucta p̄duxit
oliua/ Que cū melior visa sit/ e
quo minerua deorū iudicio Ciui
tatē ex suo nōe nūcupauit/ athe
nas ñā minerua deorū iudicio.
Ciuitatē ex suo nōe nūcupauit/
athenas ñā aymer ua a greccis a
thena vocitata ē. Quod hic figme
tū ē. Alberic⁹ ex poet/ dic enī ex
crepi q̄dtor qui et/ hunc aymer-
ue ⁊ cepanei⁹ fuit/ ⁊ iuxta thebon
eā p̄ fuisse aliquā diu ambiguā/
ay illam a cōmoditate maſ q̄
pluīma valebat/ ay a q̄moditate ē
re qua eā pluīma habūdabat/
denotaret/ q̄d mage q̄moditate
p̄ equū designari voluit/ q̄ et ma
re uehat/ ut equus/ e equ⁹ ut ma
re velox sit/ e nūq̄ ip̄etuos⁹ e fluc
nimio plen⁹ ut mare. Terra vero
oliua seu q̄ loci oliuaria habun
dans sic seu q̄ pīgue sic solū et
fertile Tande cū ēnet/ cōtrouersy
ho mag⁹ q̄moda vanis ex causis pos
se subtrahi e terrestria qualia cū p̄
e q̄tinua a terrestribus p̄tinus
denotanda censuit atq; vocauit/ a
thenas ap̄d latinos multor talēs sonat/
ego aut̄ puto cū maritima ciui
tas sit/ athene/ dissenarez hanc in
ter nautas e mechanicos hoies
ordentibus nautis re pluīma au
ger naugiis que p̄ equū intelli
genda ē sūt. Mechanica aut̄ cōtra
artibus e agricultura ciuitates sic
teneri e augmentari que p oliua
demonstrantur/ cū ex sic loquor
mutis e ampliatus⁹ ⁊ ob re a dijs
era iudicabus in hac datus p mecha
nicis sūa lata ē/ e hic p nautis
optie neptunq; inducta ē/ p me
chanicis aut minerua q̄ arcui
om fere reptus fuit possēt hic
quis obiect ioue p̄mū regē athe
narū/ hanc obiectiōez pauca ab
soluit/ leonaq; dic enī nō de no
uo edificatas athenas a cecrope
sz mari appmquādis sedis e hac te

pestate sponte sua oliua in are
nata/ De archade xv°. filio sed⁹ Jo
uis qui genuit/ v omia.

Archas Jouis fuit/ filius et ca
listonis nymphe ut clare tes
tatur ouidius huius enī mi- pg ly
caonis p̄cem e regno pulsi a Joue
vt refert/ paulus se thozeus dyane
socians/ et in venatoribus vita a
gens eā etate vtilē et/ e forma a
Joue dilāt et ut/ dic ouidius ab
eode sub spē dyane miti- vmbras
nemoz decepta ē e oppressa Que
cū ceperisset/ e ea q̄ erāt/ vtpe
a puellis socijs ad lauacra euo
cata ē se lauāte dyana hȳ aut
tumene ne cīne apparet/ suāsi
vestimenta ponēt/ lauari vemue
bat/ tande a virginibus nudata/
cū turgida ventre diana vidisset/
q̄festi eam a gestacio suo ī̄pulit q̄
postea archade pepit. Qd̄ facinus
cū cognouisset/ Juno irata in eam
illā diu trāxit/ crinibus et/ tande
transformauit in vrsā archas at
cū ea grandē ēt ea sibi cōgrua
e ad se vemente volunt occidere.
Ast ira pauda ut/ ait/ theodontius
in Jouis templū cui⁹ sp erant ap
te Janue nec ppea aut/ fera aut/
aues nutrabat/ ulla ausugit/ in q̄ē
archas secutus est Quos cū vellet
mole occidē a Joue phibuit sūt et/
mutato eque in vrsū archade am
bos in celū transtulit/ e circa pōli
arctici lucauit/ Callisto aut̄ visa
nuper dea e vbi maior vocatus est/
archas Juno aut ex hac tu-bata
p̄ pelex in celū susceptā ēt/ ma
cū filio accessit/ ad thetide magna
nutrice sua/ orauit q̄ ne ipsius vsus
noce alioz sydez sues in undis
lauari paterētur- q̄d thetis vltro
se fidē a p̄miserit/ et fuat vsq; in ho
diernū Sub hac fictōe ut pluīma
latet hystoria ma supato a Jone hy
caone callisto filia ad virgi-
nes paulyceo sacras e cū hȳs e
misso p̄petue virgitatis voto q̄ usq;
vt a Joue audita sua formosicie ca
petus- et inde dt/ in desiderū pro
lis cū se in hītū sociarū extenuas
masset/ clam nocte accessit/ ad

illam ꝙ ea uarie suasionibus in
suu desideriu traxit/ ea uicta
uit/ atq; ꝑgnate fecit/ postremo
ei ꝑtu cinen appetit/ ei
lestonie erustrigo cu nigro dede
ro suo ml uterq; timore ioues au
dentibus uirginibus facies uma
cu filio suo claustro exclusa/ Que
ob rubore clam sese fecit/ in siluas
q; eos latuit/ deu medog urea Que
cu adoleuisset/ filius ei ꝙ in
gentis de ni passet/ ꝑtu inrias
ꝑpetui ei uoluit ocia. Que ti
more ꝑtita siluas liquens ifugit/
ad Ioue Que cu in grauis filiu uq;
alitauit/ ꝑmisit/ ꝙ ut in ꝑtu ꝑtui
possent redire tegmia uiuit/ ꝙ
Q; obre cu archas fero Ioues
pelasgos ditione redegisset/
sua archades illos ex suo nore ap
pellauit/ archades aut/ Calysto
ne q; a maxima putabant/ ob
diuturna latebra uisa appella
ui cu uisus aut/ physiologi eam
ami ꝑtem in cauis nis morentur
dormies et a nore in uisu filia
ei a ꝑtui. Quos ambos postea
in gramy archadis parte in celu
translatos dyas et eo cantibus ei
in locis in quibus hos luxuriant/
deu ante ab egyptis figuratis
fere uisos. Ex aut a thetide Ju
nonis alienia lauai in oceano
ns ꝑnuttentur sicuti est ab ele
uatione poli qui in regione mri
a deo elenatus est/ et ther syria a
deo illi ꝑpinqua ut circuitu celi si
ari reliqui sue occidendo mergi
uidentur oceano nergi no possit/
ymo rari. eta poli integra cir
cuitues uideq;/ hinc archade stra
bo eusebiq; subegisse pelagos an
no mundi ay. der vm- de yono
filio archadis qui genuit/ inpostu
Donius fuit ut/ ait/ theodon ta
cuus et ꝑ ei paulus archadis
filius ex selene nymphe susceptus
ho euo suo bellica arte et potissime
nauali potissimu adolueria fere
oia peloponesia et usq; ad mare
hyculi sue dicioni subiecit/ ea suo
nore yonas et yonid cognominauit/
uarie/ Qui ti grandeu, uene pe
nuria ut sibi uxi greae quar-

relictis hostyo veter ẽ secutus
aque fulcã/ vt/ erudita fide ma
iorũ monimenta cognosceret zephi
ro flante ẽ litus ascẽdit meoniam
ostendi vt/ ab inde eo festante qm
aquas se ẽ pit/ ab arrideãt gra
dus tẽp admirabilis ẽpetu p su
as successiões annos vetustissimos
recẽere/ ẽ in vltimũ vsq; relicte
posteritatis deducere successores
De dardano. xvij. Iouis 2' filio
qui genuit erichtoniũ
Ostensũ ẽ in p̃cedentibus Jo
uẽ sedẽ celi fuisse filiũ aug
posteritate qm̃ seruos in p̃cedẽti
volumine fecit ois designata ẽ solo
ẽpnato dardano in hoc libello ẽ
sotolẽ describẽm ẽ ab hac assũpto
que vetẽ Iouis testimoniũ filiã
ẽ electra athlantis filia ẽ chozãt
regio susceptã gignit ẽ quo de
fastis ait Ouidius dardanion
electra genuit nesciit athlantide na
tũ Galli electrã gaudusse Jouẽ ẽ
hinc ait prisci inter ceteros filios
Jouis p̃cipue dilexisse. Sed quid
velit sicco pauci aduertunt ẽ ẽ stat/
ait/ sinã pauli dardanũ genuisse
filiũ/ sed ad nobilitandã posteri
tatẽ Jouẽ attributũ esse meritis
edẽ/ ẽformis. nã natũ mortalẽ homo
fuit/ ẽ religiosus ut idem ait pu
blij hinc Jesus fuit/ fr̃ esto fuit
que addit ytaliã ẽ sperauit at
q; candidã sororẽ. Et/ cũ choreto
sala cautas choreus cet de suo no
mine dea ẽ ea erat que hodie o
pinione pauli aliquibus additis
literis vulgo corneto vocat venie
rit/ ad mortuo de successione ei dis
cordia fres natu maiores dar-da
nus ẽ Jasius quare ignotus dar
danus qui tyrie vocor edit/ Jasiũ
ferit-emit. Quã ob eam cũ tur-bu
tos ciues ẽiit/ cũ pe ypli' nauẽ
ostendit/ ẽ longa actus nauigatiõe
primo in samothracã tũc samus e
rat/ sedes huic/ ut testatur virgi
lius Dicẽs Arcades ita fertur senec
hinc ortus in agros. Dar-danus de
ad fruges penetrauit ad vrbes-
Troianasq; simul que nunc samothra
cia fertur-Hyrie illa chorea tyrena

a sede ꝓfem ꝛc̄. A samo aūt eūm
asie ꝓc̄ abyssē que hellespōto
ōtingua est mari ꝛc̄ eē quā deu
punt ozā de suo noīe dar-dania
nūcupasse que apud regnant
oppido eius dē noīs ẽstructo Qđ
ytigisse vsū ē eusebio circa. xxxv.
nonis dāuid regnante argiuoꝝ ste
leno qui nūdi fuit ānus mv dcc
xxxvi. Ibidē aūt eē ānis regnas
set. l. ut idem dicē Eusebius in li
tpe Erichtonio filio relicto sep
sisse dicē claudit. De Erichtonio
dar-dani filio qui genuit tros
Erichtonius filius fuit dar-da
ni hic paulus ambitiosus ex
cū dania dar-dani iuge et
sorore natū hic aūt dar-dano
ꝓi successit ꝛc̄ cū regnasset ānis
lxvi. tros filio dare licto defic
tus est. De troo erichtonij fi.
qui genuit gannimedē ylionē ꝛc̄
Tros seu tros fi assaratū
lius fuit erichthonij vt cu-
nūc patet oudy huius erichto
nij tros ē grātus armoniā am
pliato regno ex suo noīe regio
nē que usq; tūc dar-dania dice
batur appellauit troiā huic bel
lū fuit aduersus Tantalū fri
gie regē ob iniuriā sibi ab eo ga
nimedē filiū que ꝓter- ylio
nē ꝛc̄ assaratū genuit quibus
suꝑstitibus dicē obiit. De gāmo
de troyꝫ filio
Ganimedes troi regis fuit fi
lius speciosissimꝰ adolescēs
de quo sic vir-gilius stupꝫ puer
fronde sa regibꝫ yda. Veloces
iaculo cervos cursuq; fatigat
acer anelanti similis que procul
ab yda Sublimē pedibus rapuit
Jouis armiger- Unctis Custodes
seuiq; canū irruꝫ dē oudiꝫ i
primis Jouis ferūꝫ aquila in signis
Cuius fiducia intenti pauca ad
dicto suo fulgēsq; explicat dicēs
Jouis pugnantis nauali certa
mine exitentis ꝓ in nauicula
aquila vidit in signe bellica ꝓ
da fuisse ganimeda Eusebius at
in libꝝ tpe nō a Jove rapti sꝫ a
cantalo frigie regē dicat ꝙ sēpāi
assirie a phandeo pecta ꝛc̄ ob her
oztā bella inter troiā ꝛc̄ tantalū
et hyme videtur frustra- ouidꝰ
deū Sane stēdus leuitate nō frus
tratur. Dicē cū tantalū ad Jo
uis epulas ꝛc̄ tensis grām ꝓmerendā
que ꝑ pudicissimā cognoscebat
sub signis aquile venante ado
lescentulū rapuisse eiusq; pue ro
re dedisse. Qz aūt dozā ꝓmi
na fuis sit nō dēm est ꝙ inter-
ymagines figurat as foꝛsan
ad suoꝝ solacia cū ee dicāt
quem vectum aquarū in qua ex
istente sole tra maximis ymbri
bus irrigatus quare huiusmo
di rebus sydera passi nonulli vo
luē ꝛc̄ sic dozā ꝓmi cernia fuis ē
fuit aūt regnāte argiuis prieo.
De ylione filio troy qui genuit
Ylion ut homerꝰ laumedontem
tros in yliade vbi oēs genea
logia troianoꝝ usq; ad hectoꝛē
et eneā explicatur. ait filiꝫ troi
regis troianoꝝ hic ut dicē Eu
sebiꝰ in libo tpe regnante athe
nis cecropē ylionē ciuitatē illā
celitam honeri ausus ē ꝙ dicit
et ex suo noīe nūcupauit. Hec
enī ē que decenualē guerrā ob
sidione passa ē ꝛc̄ ab eis deleta
Condita aūt est circa ānū mū
di. ꝏ. dcc. xcv. ylionem autem
vnicū legimus fuisse filiū lau
medontem quē suꝑstitē in regno
dereliquit. De laumedonte yli
onis filio qui mer meres ꝛc̄ fetas
ecto genuit filios quoꝝ hec no
mina anthigona hesiona lam
pus clicon ecetaon titon buco
Laumedon lion ꝛc̄ panius
rex troyē filius fuit ylio
nis ut scribitur- in yliade
ab homero hinc dicāt vetes
voluisse ylionē muros circudare
ꝛc̄ cū appolline ꝛc̄ neptūno quoꝝ
ut ipi muros facerent mercede
ꝓmissa ꝛc̄ obseruandi iuramento
ꝑstito Qui cū fecissent nec sibi
ꝓmissū quare reddidisset ire
troiā a neptūno aquis repleta
est ꝛc̄ appollo in sup misit pestē
qua ob ire anxiꝰ laumedon de

remedio oraculi qsulunt. Cui
rnsa oport quot ames vgnem
triana acto marino. s. monstro
exponi. Quod sorte apud troia
nos fiebat. tande hesionem laume
dontis filie sorte egit. Que ad
mare populo religata monstro ex
ponet. et aduenit hercules qui
ab laumedonte pactu fecit. Ut
de liceret si liberaret a monstro
filia. ipe sibi equos dono deo
creatos quos astabat laume
donte. hic largiretur. Attamen
cu hercules virgine libe
rasset. noluit laumedon suare
promissu. Qua ob re secum alios
placet qi du ylam puerii petiu
quere. a laumedonte portu troi
ano phibitus est. et eo cu am
plioribus copijs venit ylione
expugnauit. et laumedonte oc
cidit. et dia ei virtit in pdam
Hinc apposite quid sibi velit
sicco videamq volat. et apud
troianos pecuniaz fuisse in sac
ne ptunu. atq appollinis. Pua
ta qua laumedon uniuersum
pstito se non solu eande restitu
ru. h msup ex ppa largitoz. m
pdes sacros. m edificacionem
muroz ciuitat. expendit.
nec tande petenibus pecuniaz
restituo uolut. Sane aduenien
te postea aquarii in mdiaroe
et post ea no satis a sole digesta
uel fit. aer mstuos aquaz pu
tredine pestem intulit. que duo
pui ad appolline et neptunu pti
nu videretur. ad uentu e ea
ob puriu a deceptis dis timis
sa. Qi virgines monstro appo
site sint. ipso oraculi ea sic illos
decipet. p sepe drabolus possibi
le puto et hic historia hec ceteris
arbitroz fuerut. huic filij filie
q plures q q solus pamq cet
et in regno successor. De antigo
na laumedontis filia

Antigona filia fuisse laume
dontis testat Seruq Quam
die eo q formosissima cet au
sam se pulchritudie pferre ipsu
um. ob qua causa irritata iuno
ea vertit in aconita. Cuius figmen
ti talis potest reddi ratio. die leonem
q capto ab hercule ylione et cesso
laumedonte filij exceptis hesyona
et pamo qui capti fuerat clam au
fugerat. quo illos fortuna detulit
antigona aut inter aridu nata ca
mandri latuit pluribus diebus et
hic ego fabule locu datu puto q
que superbia sua seregnate pce pfe
rebat pulchritudie ceteras a for
tuna regnoru dna vices verten
te eo deducta sit. quo consueuit.
Cyrone victu queri et sic igno
rer ibidem fuit. qi in aconita ver
sa visa est. De hesyona laumedon
tis filia et mre eius

Hesyona filia fuit laumedon
Que cu ut supra dixi a fuisset
a monstro marino ab hercule libe
rata postmodu ab eode hercule
dilecto ylione et cesso laumedon
te capta est. et thelamoni qui primi
muru ascendisset ciuitatis in
te pde gressa e. Qui ea salamina
deduxit. et ab frustra sepius a pamo
repetita cet. thalamoni tutelari
filiu pepit. Lampo elicione et Secta
one filios laumedontis

Lampus elicon et ycetaon fi
lij fuere laumedontis. Ve in
yliade dicit homerus sic aiens.

laomedon Troie
no genuit pmum
q lampa q. Alte
ruz thelamo
q tremia maxi

Ex hijs tribus
nil pter nudu nomen hic inuenio. De
tytone laumedontis filio qui genu
Tytyon ut sup q eo hic nr̄o
uerit carmine mostratu est filius
fuit laumedontis. Qui ea cet forma
decorus iuuenis ut dicat Seruius ab
aurora dilectus et raptus est. et
ex qua filiu auxit ageremone fuisse
pisse et ab longissima optassent ui
ta et obtinuisset. postremo in ceca
da versus e. Hunc aut ab aurora
raptu nil aliud puto nisi a deside
rio capti audito fortasse q quere
bat. et posse naucleru pua di
missa ad orientales negotiandi po
pulos a quibus nobis aurora con

surgit. et ex eis subregit pluimos
eis q̄ ignuit. Qz aut in aciadam
uersus sit. Cui singatur. no nul
le possit. nec ois dna q̄ua
e. q̄ uti roze matutino qui in au
roza cadit. accade alat sic e iste
suptibus exentalui populoꝝ qui
sub aurora sut. alebat. ptea q̄ ea
cade nigre sut. cū uiride nastaē
sic e iste qui albi natus e. agete
feruoze solus erat regioꝝ ad qua
transitu fecerat. meolaz uitu ni
ger. effect e. Postremo q̄ semp
audita morte menonis filij. et
suoꝝ desolacōe in querula senec
tute lapsus sit. et in morte uti
sic accade facit. que pcaꝝ eo queri
q̄ cantate uidentē. et demū post
longa q̄rela crepantes obeunt.

De menone tytonis filio

Menon ouidio teste filius fu
it tytonis ex aurora suscep
tus huic dicit. cui maxia orienta
lium pleroꝝ copia subsidio uenisse
pamo e in pugna ab achille ocisꝰ
e. De quo fabulose dicit ouidius
q̄ du ingo i posuit. uereret oracē
aurore nisi a ioue in auē mutatꝰ
e. e cū multe aues ex famulis py
re q̄dissent. que cū ter pyra cū
ingenti clamore circuissent. sese
diuisere. e cū diu mutuo se detrauis
donec mortue occubuit. Quas aues
menonias appellatas dicit ouidius
Hec fictio a historicis quada ca
ta pyra menonis fuata a suis. e
quada gingencia mirabili subsit
origine. Vetustissimi nos orienta
lium fuit. curiozes amicos regē
mortuo uelle cū cadauere regis q
uri. e ad hoc seu adusta se grauī
rentes. ut circa menonis corpus
sem puto. seu alicui in monte ua
dit. e rego i ponitur. ingo pterea
dicit Solinꝰ de mirabilibus mundi. sic
ad ingo ylia menonis stare sepulcra
ad quod ex semptrione ex ethiopia
cateruatim aggregate aues adulāt.
quas plinius menonias uocant.
Cremuerq auctor. has cadē ano
bis in ethiopia natiuitate congregad
e undiq uesta quousq qua fuit

ad regia menonis queire h̄ille
possumꝰ si. ex dēs assumꝰ fer
tuito q̄ ingresse aues illas eo cū e
misse ubi regia menonis fuit a
gebatur. e cū casse volatu leui.
e in a simplicibus credita eos qui
se morti dederat. in honore regis
funeris in famullas e ex famullis
in aues ee mutatos. menone aut
in die uersu nil aliud designare
reor. q̄ unā celebre fumum. que
p̄ eius morte euolauit. longe late q̄
agentibus oriundis e pcinquis popu
loꝝ suoꝝ huic menone aut. q̄
dā fusum insigne apparuit. p̄sic q̄
fluuie fluuio emineat. esse tradidisse. de

Bucolione laumedontis filio qui ge

nuit esipū e pydasum

Bucolion filius fuit laumedon
tis. et pliade testat homer. q̄ dū die
de esipo et pydaso bucolii aute
filij gloriosi laumedontis. de quo
aut nō legim̄ alicui nisi q̄d genue
rit filios duos. Esypū e pydasū

De esypo et pydaso filiis bucolionis

Esypus e pydasus filij fuerūt
bucolionis ut in pliade scribit
homer. sic dicēs. Que aut ad esi
pū e pydasū quas quondā nymphe
Nays e naiuarca genuit laudabi
li bucolioni hīm quide stre
nuū iuuenes i pugna aduersus gre
cos fuit. si tamē curiale quodā gre
co pugnātes ecasi fuit. ambo ut ide
testatur homerus

De pamo laumedontis filio qui ex

hecuba quinq. pbūm genuit ter
filios et filias et ex alijs mulieribus
inter. maires e feras genuit. xxxvi
Ex quibus. l. nota tm. xxxviii cog
nosti q̄ hec fuit. p̄ma. Cerusa. ii
Cassandra. iii. yliona. iiii laodices
v. lycastus. vi. polixena. vii pa
ris. viii. hector. ix. helenus. x. Ca
on. xi. Troylus. xii. Deyphobus. xiii.
polydorus. xiv. polydorus. xv. lycaon
xvi. Esach. xvii. anchisus xviii
ysi xix. Tenceri. xx. Dmoacontes
xxi. Echemon. xxii. Clymenon
xxiii. Gorgithion xxiv. Cebrion. xxv
phorbus xxvi. Dryclon. xxvii. pā
mon xxviii. anthiophus. xxix. Agathon
xxx. hyppotous. xxxi. agauon
xxxii. Iacoontes. xxxiii. Ayestes

xxxv. yphates/ xxxvi thestromes xxxvii. Tymetes. xxxviii poly

PRiamus laomedontis tes regis fuit/ filij adeo notj mtes· mortales vt/ vix ullj nocior alter sit/. Eo quidē adhuc puero existente ab hercule ylion ciuitas dlata ē/ eiusq; laumedon ipse cū multis alijs captus Que hercules vicanis preda p eo dantibus illis restituit/ ē a rede ptā ac pamj appellatus ē/ ut seruus placet/ hinc tandē semdiruta priā restaurasse existat/ volūtq; sit/ plures multos ex aduersj hostiles tpis valassē nā die seruj cū sic egisse ut/ p rato hēret sit/ planetis tribꝰ stantibus rebus ex ea capi no posse vita·s. troyli palladij effigiem ee/ ē laumedontis sepulcro mtegro/ qd' in pretia stee fuit/ Sed in aūt/ alueo longe pluda ad ea capiendā oportuda grecis fuē. vt/ ex·s. de ea grie aliquis mē ex vno puer·ad modū puer·ad bellū vocatus est/ vt/ phesi regis equ tollen tur· antecēt pamū aqua gus tassent Et/ ut/ her·culis me exeat/ sagitte quas misit/ philotetes ex quē nō posset/ assect·re mortē p uenerus. pamj ḡ laumedontē mor tuo regnauit/ cui ex ea ectra p vnas succederent/ capta hercula filia ap seu regis· Trace mj iuge/ ē ex ea multas susceptis filijs et/ ex alijs mulieribꝰ exā qꝫ plurib⁹ mj ta gn̄ de regnū suū ampliauit/ splendo re ut/ nō solū troye Rex sed trac⁹ asse videt. Same die fuit filij eius pro capta exyonā sororē pami ab hercule/ helenā menelai iu ge rapuisset/ ē adupasset/ mj troiā mullis p posset/ induci suasionib⁹ vt/ illā repetentibus grecis resti tuet/ eos ex mille naubus mj ly tus troyanū destendentes vidit/ ē ylionē exā obsidentes/ ē exeū igne ferroq; ex ectu vastantes/ ē p sepē filios suos ē naturales ē legitimos ē auxiliares Reges ac adentes ē postremo exitū vidit/ hectorē ē exeū achillis trahj ad cuj redimendū quidquid· die hy mnen·j mj placide exeat finem; nacte

ger exitio duce fuisse pmā ē flegre gentibus achillē exasse. Esto dicat/ Seruj longe aliter· fuisse eā·s. mor te ad thentoreū achillis accessisse eāq; dormiente tuensse a deo eā exitū potuisset/. Sed exortasse po tj voluisse/ atq; exasse ē obtenuis se petitū/ ē ab achille vsq; troyā postmodū psecutū/ sed hec ab ho mero oppssa/ ne qui laudē achillis erat pco/ videt/ de deoꝝ suoꝝ ira tatoꝝ. Vidit/ preda pamj palladiū subtractū equos thessi ductos troiā ex su ē puzdē/ ē ulcio yliā cappy ē filias captuas deduc ē agne exitu exeat/ ē in regiā vs q; sua post· polite silue fugientem/ ne optholomeū penetrante et/ in sinu suo in felicē silua exedentem/ sepq; obuiante transfodi gladio same die seruj de morte pami ma rie opinat. Cui dicat/ alij ea a pyr ro in domo regia captū/ ē ad tumu lū usq; achillis tractū ibiq; exossat/ ē busto caput/ abstasit/ atq; pilo ēpo situ ē exaltatū. Alij dicūt/ ad her ci ioue ara vt/ dixim⁹ qd' cpi mum videt virgilij fuerit/ em̄ huic vt/ ipsemet/ achilli narrat/ in vlcio yliadis lij filij· i· mē matrē et/ fratres ex quibus dicat/ se exim⁹ ego iuuge exercisse· reliquos vero ex mulieribus alijs in atrys suis cō morantib⁹ De Cressa prima filia p ami ē Enee iuuge

CRessa filia fuit/ pami ex hecu ba ut/ testatur· seruj fuit/ q; enee iuuge ut/ sepiꝰ p virgilium pa tet/ cuiq; filiū puerū/ astanacta/ hau in exitio ylionis ab enea cū pre ce et/ filio fugiente pdicē die virgi lij/ sed nō nulli eam ab ipo exper tacione cū grecis fā exercita volūt/ ne quis in sua libertate ex semie pmi superet/ Qd' satis caute tem gisse videtur virgilij vbi enea exquirente exitū describit/ ē illius Vmbrā loquente enee mduat/ act q; dicente. Non ego nec mi-mi dnm sedes dolopū q; supbus Aspiciam aut/ grecas hostia matribus hec· Dardanis ē dne veneris nurus Sz me magna dnā genetrix hmōdi timet/ ores ꝛc. Et sic patz p; q; a ne mine capta scribit. Sz deuenit a matre dni que terra est ibidē

mozrtuã dilectã atq; ifossam de

Cassandra vj.ª ꝑami filia

Cassandra filia fuit ꝑami et hecule formosa virgo. Quã amy amauit appollo cuiꝰ gratiã petenti ꝓmisit Cassandra nunq̃ qd̃ illi appollo se dare-ũ iuramento firmauit ꝑcepit ꝗ. ut artes sciret et ꝓphetare uolens aũt appollo cũ auferre nequiret qd̃ dederat appello ꝙ ꝑcauerat ipũ ne gauit. Quã obrepentiꝫ baptus appollo cũ auferre nequiret qd̃ dederat egit ut nulla prestaret fides uticinijs suis et sic fecit. Nã cũ ex raptu helene qd̃ futurũ esset tiota ꝙ a ꝑcibꝰ et ꝓphetare dixisset et nõ solũ nõ creditus ꝙ a ꝑcibꝰ sepissime verberibus castigata e. Hec aũt oportuno tempore nõ inuenit desperata fuerat. Virgilio asserente. Tandem cũ nondũ nupcias celebrasset cum ylione et ipsa infelix a furens capta esset. Idem dicat Virgilius ylione duxisto et ꝓdi inter ꝑcepes duxisa misella in sorte ꝛc. Stupet agamenoni que illi fata ꝓmineãt. Quã ꝙ dixit vt seneca poeta testatur in tragedia agamenonis. Sed more solito nil sibi creditũ e. ex quo ut in odissea testat homerus femine vt in genere ab egisto et clytemestra agamenon occidet et ipa iubente eam clytemestra primo uetuit. Quod aũt de appolline fictũ e ab euentu suꝑuacuũ uidetur. Studuit cum uirgo ut uticinio instrueretur et ex ꝙ optio ꝓficeret ab appolline diuacijs deo dilecta esse e. Demũ illi ab eo gressus q̃ labore quesiuerat et qui fides deus cuiusde nõ ꝓstabatur. Qd̃ ꝓmeti sup est.

De yliona vj.ª ꝑami filia et polimestoris regis tracie ꝙ

Yliona ut seruio placet filia ex hecuba ꝑami fuit ut asserit ꝙ hecuba hec nocte uetere hospes ex se in signis amittere ut dicit seruius polymestori regi tracie matrimonio iuncta est.

De laodice vj.ª ꝑami filia et helycaonis ꝙ

Laodices ꝑami fuit filia et helicaonis filio antenoris regis tracie nupta qua uentilante troiana laodice galeo hec aũt testatur homerus in yliade dicens quem antemozrs hebat ego helycaonem laodicem ꝑami filiam esse optima hanc hecube ego filia fuisse puto.

De lycaste vj.ª ꝑami filia et polyppe

Lycastes ut asserit paulꝰ ꝙ filia fuit ꝑami pulchritudine ni signis adeo ut captus ex ea polidamas anthenoris et cherano soror hecube filius illã ex gratissima sibi cepta sumeret in uxorem. De medesicasti vj.ª ꝑami filia et polidamatis.

Medesicastes filia fuit ꝙ ꝑami natalis nec hec ex qua nupsit. Que quidẽ nupsit polypetti antenoris filio ut in yliade testatur homerus ubi dicit habitabat ipse cum eo aduenerunt filij achinoris filia aut ꝑami nocha hebat medesicastem huic medesicaste uxori s. polypetti in etamie a cheruo thelamonis filio occisa dicit homerus.

De polisena vj.ª ꝑami filia

Polisena uirgo filia fuit ꝑami et hecube ut ex ꝑcepe testat ouidius in tragedia cui titulus polixena hec inter ceteras troyanas formosa ꝑcepe fertur obortã formositate ex fortunio suo ab achille dilata est. Que ante in more fortissimi iuuenis hecube ꝑditrix visa e non existimanti per achillis vulnera sanguine in more uigere se fuisse hanc quidẽ post ylione euersa ut seneca tragicus testatur in tecta de pyrrus achillis filius ad placandos ꝑcepes manes ꝓposuit ex ꝙ post longum murgui sic suadente calcante uate gressus tumulũ truculenti dedicauit iuuenes et qui ab ymagine achillis petuã dicebant ut euripides in pallegata tragedia ibidem intexuit.

De paride vj.ª ꝑami qui genuit daphymde et ydeum

Paris qui alio nomine alexander dictus est filius fuit ex ꝑiami et hecube. Ex quo talis an alia tractatus hystorica. Dicit enim tullius ubi de diuinacione scribit hecube ꝑgnãti ea. s. ꝑgnacie ex qua postea natus et paris ꝑquietã uisa fuisse parere

Troyam cum gbarente atq; dessi
pante ob qd' sompnu anoy pam
appollinē qsulunt. Qui rñdit nas
caturi & filij opa troyam cum pria
mo. Qua obre pam hecube nasitur
uisset eppom hecuba audt eū sexa
gesimum filiū peperisset misita tra
didit eū quibus de qui illā pasto
ribus regnis alendū traderet et
sic sub yda a pastoribus ea etate
nymphe ydee gubernio usus du
ce & eā in sistepit filiū eū nē quis
adq; litigatet et equissimis m
magnimā uestrae famā euasit a
deo aut litigantib; de foz nesimite
pallade Junone et Venere ppter
eam pomū a discordia eis m co
mune precij Jy quo dignior de
tur. audt qstptis a Jove ut ad eā
ppria remisse sic. Que ut audt
illa sub opacis nemoz umbris lo
co cui mesaulon dicebatur rñno
tis vestibus pandi monstruū
cuiq; dyat pallas si ea exterue
pulcroz dicat illi rerū omniū
cognitorem datur. Sic & Juno regno
eā & diuitiaz eā dominū veng
aute pulcroz orbis malueriē spo
spondit Mea tuetq; gaza pisteca
siluanq; Judex venerē debere po
tui audiauit. Tande ut dicē se-
uus hic paris stodin troica nerome
fortissimq; fuit a deo vt magonali
etatule qd' augebatur troie sicpa
ret ees et eaā ipm hectorē. Cui
cū Jratus & Vmcetur. m eū strin
gat gladū pastore puerū dixe se
& germanū qd' allatis crepūdijs
pbauit. ad adhuc sub hitu dubi
pastoralī. Et si videtur qd cognitq
receptq fuit m domū patriam
Jude q portus. xxx. nauib; a primo
sub spe legnandi ad repetenda he
lyonē m greciā missus est. Vbi
ut aliqui volūt & hoc nō credig
ut m explio eq patet a menelao
hospicio susceptus & honozatus
e. Alij nō arbitrant. eū m greciā
venisse absente menelao & ad fa
mā pulcritudis helene tractus
spe tori peccasse. Ciuitate & eam
expugnasse anno regni agamem
nonis primo non quidā ibi castore
& pollucē qui ad agamenonē ptrep
erant & sed hermionā helene &
menelai filiā duxerat. et sic cau
te capta helena urbe troiana rapu
isse & onusto thesauros regios ab
stulisse qd' satis elegantes tang
virgilij dū dicit adducere duodecim
spurtā expugnatū adulē &c. Et
ob hoc volut qui hanc opinionē te
nent helenā post captū ylionem
meruisse a uiro recipi. Cui qua in
prima bellū decemale gretum adu
sus troianos iustica tū est Jn quod
refert homerus paridē ab hectore
fratre in crepitū dissendisse semel
& singulare certamē aduersus menelaū
sic pfisse in quo cū a pugnasse vnā dē
a venere cū filio subtractū dū
adiacens ipulsu minerue prudē
tia menelaū sagitasse atq; eū vul
nerasse & sic qd' erat singulare in
vnumerabile certamē deuenit. postre
mo ad hectorē & troilo preinptis
ab achille eū ipe ardens et sagittis
quib; pluimū nocebat achillem
fraude hecube ad despondendam
polyxenā in templū cymbrei appol
linis nocte et solū euocatū cedis
set & ipe a pyrro achillis filio ca
sus est. Pauca quippe fidelib;
hec hystoria nē hysta & quam cre
dere volentes primo iudicū pa
ridis videamus. Jn qua sua fulgē
tem meo iudicio sequenda est
die cui & ptuā mozte leā vitā &c
Quaz prima theozetica dē sedi
pratica m. pilargica. Quas nos
vulgaribus verbulis ut epla
tiuā actiuā & voluptuosā nuncu
pamus. De quib; aristotiles vt de
ceteris optime fuit dissert. in primo e
thycoz. Quas sup. i. deus nos do
ceat. aliqua replendo arbitriū
liberū cuiq; sui rapc ad iudiciū pa
ridis. i. cuncta deus hois remittit vt
ei lucet qua maluerit appbare & ē
sumē. Quod aut sumere voluptuo
sa sequat. quitu prudis demonstra
t. Quod aut pugna a venē subtracta sit ad q̄ declarandum q̄
nauia deus est aut apparat. qd' mere
tis vacauit venere & pandaro aut
minerua repulsa no deus & nec oī
detur. astucia troianoz qui viden
tes defici paridem ut eū meretri
subtraherēt no fuisse puenientibus

ā meyelaū fecerūt/ insultū de di
phnde zydeo filio paridis

Daphuis ydeus ut/ paul⁹ assi-
niat/ filiꝰ fuꝰ paridis ex amo
re nymphe ydee seu pegasee cuiꝰ
amicicia vsus diu postea cū/ sus
cepit/ de quibꝰ mēzatu dignum
ypponē. De hectōe ꝑami filio
vm⁹ qui gemuit/ astinactem

Hector ꝑ eterē corpozea insig
nis natū omi⁹ cui⁹ meribus cele
bre ꝑuenes/ fama inclita in nouis
simū vsq; diē fozte victuꝝ filiꝰ
fuit/ ꝑami/ regis & hecube hunc in
quicē sūpsisse. andromacā filiam
tectonis eetionis/ alicie dñ testat⁹
homez⁹. ex qua ia ex ozto grecoz
bello filiū suscepit/ noīe astyanac
tē. esto ꝑē cognomēto appellat⁹ et/
hunc ꝙ ē similitudies disciplīe plu
rimū nocet/ tm grandis erat/
cū audacia & corpoz robur. ut/ ꝑ
eteri⁹ ꝑtessilaū ꝑmū in lucē tro
iane aciem ꝑ sepe pricipia sua non
sola aduersus grecos ad subsiste
du patiente facet/ ꝙ ad ꝛsiliendū
reddet/ audace. et/ qd̄ mirabilius
erat/ ipe solus sepissime gr̄ grecoz
turmas aggred⁹ aust⁹ & cū dex
tra qd̄ phalanges edeo ꝙ omne
agmē cogēt ut/ solus cū tuz achi
uis cibus hic adiūctis adiacet/ thy
lamonā ut/ ait/ homer⁹ sniculai
pugnauit/ etanice. Nop tñ supue
nens/ no minus auct⁹ gratia ꝙ
sibi detulit duellū/ a quo mozte
pcusto cū dyadet/ gladiū illi do
no dedit/ quo se anap postmodū
interemit/ & ab eo susceptū/ baltheū
quo ornatus ab achille recessus &
ꝑ ꝙ cū vi tract⁹ ut/ ait/ Seruiꝰ
& aide cū multos ex grecoz pri
apeū mozti dedisse/ patroclū achil
lis amicū & suis insigne armis ac
adit/ achillē ꝙ ostimans supasse &
armis nudatū insignibus ponere
melitus ingenti troiā intrauit/ sue
nens ut tamen to gloriosus nec
multo ꝑ cū achille ingressius/ seu
fessus erat/ hectoꝛ seu multū ꝑua
lēt/ achilles ab achille sūpatus ex
anuit/ & no solū armis ornatu ꝙ
reliquo a victoꝛe spoliatus. Vnde
& cū re cū baltheo ab aiace recesso
tracty ēcy plione ꝑamo erā ꝙ
spectatū & ꝙ ad nauces vsq; gre
coꝝ ducetus. Quas penes seue
ty iuuenis non diu ꝓsicto amo
re si tamen dolore nudū cadauer ꝙ di
es ꝙ ty in sepultū fuauit/ Vnec
nocte redeūtem ty miserabilis pit
ꝑamq; videret/ ut strabit homerus
vere eode homero teste/ iussu Iouis
appollinis cadauer in signe ne cor
rupt⁹ aute fuit ꝙ sacris linguis
plenū est/ ꝑamo aut restituto plia
diu lacrimis & merōe publico ex
soll⁹ ēpiis exequiaꝝ veteꝝ pom
pa tumulatū & eius ꝙ cineres
aurea in vrna suati ty hac historia
nil fictū & ꝓter ty ab appollinis ca
dauer sit/ curatū ꝙ fictū esse a
medicis cussu achillis dicebat/ le
onty hec no honoz ficte & ꝙ ex
pectauit ꝓcule ꝙa sepulturā cada
uer redimi si integrū suadet ut/
fem est/ multis ante susceptis mu
neribus ꝓstenti ꝑamo reddidit/
Hunc vnū tm legisse filiū memi
astinactē. s. nec iudicio aliorū
plus fuit cū dicit/ Eusebius &
beda vnusquisq; eoꝝ lic. quē tpe sep
sē hectoꝛ filios post lapsū troie
ylū recepisse heleno eius subsidiū
ꝓstante/ ac posteros anthenoꝛa
ex ylione pulsos regnāte latino
astamio enee filio insup vniuersaꝝ
gallicaꝝ historiographus velle vi
detur. francoꝝ Reges hoduerunt
a filio hectoꝛ antiquissima origi
ne huisse asens a francione quodā
hectoꝛ filio ad ni extrema ꝙnama
ausugisset. cymbriā cū tracte ad
dictā & tactu tpis huiꝰ si. anconis
sinuessanos ryparū obstacles danu
bij m ostiū dextendisse. ac matro
nāmq; ꝑamū filio & samone ~~armat-~~
~~amante ꝑamū filio~~ ex posteꝝ an
thenoꝛ duabꝰ gratianū cesaꝛ au
gusti tpe cōsuadito rheno eius i
ꝓtes venisse. quas ty postea tenuē
sibi ty ex hijs duabꝰ Reges ysti
tuē. et/ in posteꝝ tate longā atq;
fulgidā deuenē. Qd̄ ex si multū
non credā absit ut ois rerū cū
ois sint/ possibilia apud deū. De

Hastrianacte hecto filio.

Astrinactes ut/ sepissime in plia
de testat⁹ homer⁹. Seuero poeta

metrvade tragedia vnicy fuit hectore filij et andromata nati eide pi mchatu tollia nte troyanos et grecos ut satis p virgiliu sunt post ubi describit androma ta astanta alloquente. Qd ecia ep tragedia senece pallegata colligitur vbi du ob nipe gretz ny mozte ut paulora morus et fugit ad nitez. Et tandē vi a gente greas ep postentibus red ditis anis naues a syco solueret ut quida volut eturn dicety et alij sapo illusi et sic mer tuus ne vlla pami gnis libera supet posteritas. Hāc homero teste hectoz ut pluima vrabat amandā.

De heleno ꝯo pami regis filio

Helenus pami fuit filius et hecube vatici nio insignis ut de eo loquens ostatur filij duces Troiana mtpes dnm cū nemina phebi Qui tripodis clarij lauros qui sydera sentit et volucrū linguas et ##etis ora pene fare age ad huc fuit qui dicat a greas in dultū pti ea pty eis oportuna ad troyā capiendā reuelasset. Spē in ylione deiecto pyrro achillis filio naugracem phibuit fdis et futura peste naugantibus et ob re no solū a pyrro vita tus et ab eo in epyrū de ducty et ibidē illi regni pte gessa cū hermiona rapuisset hoz reste andromata olim hectoz iugem qua loco moztis tenue rat illi iunxit iugio. Et tandē cū pyrrus ab horeste occisus fu isset in templo apollinis vt dic Dictys niolossi pyrri filiū que illi andromata pepererat et regni regnū suaut. Qui quide heleny cū regnū suū chaonia de nōie frēs appellasset ibidē ad nistan troie ciuitatē edificauit in qua eneā pfugū susteptū et honora uit et donatis muneribus in ueteri- ceptū diuisit quib tm illi sudt finib no legi.

De chaone pami regis filio ꝯo

Chaon aut dic Dictys filij fuit priami ego qua inte no dic hūc in sup aut ab heleno in pe nacoe in aduentu- eccsia et ob id qi ipdia fes solacii tegu porcione que heleno fuerat a pyrro gcessam ab eode heleno chaonia nōiata.

De troylo ꝯo pami regis filio

Troilus fuit pami regis et hecube filius vt satis abstis testimo notū est hic aut ad huc ~~adolescentulus~~ adolescentul9 auss adūsus at achille pugnā arripe ab eo eccsus ut pz liqu do p virgiliū ibi pzte alia fu giens amissis Troylus armis

De deyphebo ꝯo pami filio

Deyphebus filius fuit pami ex hecuba. Qui cū multas hostes egisset du se tutū ui- bi traretur accubuit nā inter tu multū capta yliones dormiens isidys helene quā post mortē paridis iugē duxerat eccsus et tui- pueri- lacuty sunt ut apud virgiliū refert Eneas qui illud insigna nullicz fidē apud ipsos describit ibi atq hic priamide lamentatiōez pe toto c. s. p plures versus.

De polidoro ꝯo filio pami

Polidorus ego duos fuisse pami filios qpio na vnū ex hecuba fuisse pisse in tragedia que polidorus intitulatur- ple nissie asserit euripedes Alterū vero ex laothoe filia fuisse pdic honorq in yliade cū qui in pugna ab achille occisi nec aut de primo ipse quam fuit ergo iste pami filius et hecube que vt dic euripedes pamq filios ad futu ros euentus cū mysticō aurū pon de misit in tracia ad polimestorē regē antiquū hospitem et amicū atq generū suū ut cū alueret et cū auro fugeret. Sane cū ia in ste eos letuei- vultu ipsius vidit fortuna- cū illa polimestor auri cupidus polidorū in littore sparganitē telis aggre

ditur et/ frustra fide ꝑplorate
oerndit/ cadenti ꝙ tumulū sup
iecit/ cui sup ereuꝫ mitti vir-
gulta hꝫ autē a vir-gilio scribū
tur- ibi huic polidorū quondā cū
pondꝫ C ℔. ꝙ plures versus m q
bus ecia refert/ qualē vir-gul
ta ex his quoda fortuito ab e
a desterpta emisse sanguiē ꝛ
deniq verba quibus ut/ fugā ar-
ripe Eneā ꝓmonuit/ huiꝰ expe
me ꝓtes nil aliud tegit/ signetu
ꝙ ꝙ murteta quibꝰ annexa sunt/ li
tora adnistar- iaculoꝝ emittunt/
vir-gulta/ sanguis vero omissus
mortis violentam ſpem designat/
Sic ꝛ uerbū homi ex socioꝝ ꝛlatu
ꝙ que ꝓphenditur- nuquetas acci
sorꝫ ꝛ moꝛietur- quis apud tales
moꝛa nosy esse truhendā De polido
ro xxj· et lycaone xxij· filijs ꝑami

POlidorus hic alter a supiora
ꝛ lycaon filij fuerūt/ ꝑamꝰ ꝛ
laothoi ut/ satis apud homerū lyca
on audit/ achilli dicens Te deꝓcor
Achille miſere nec iturꝰ ꝛ cui tuus
ſuus ſū quo missus te penes ni qui
uio ſiu dū me ni viridario ꝛcepisti ꝛ
mi lemnion transmisisti· ꝙ· dies a
bit/ post ꝙ ad ylionē redij et/ m tu
as manꝰ iterꝫ redyorti/ me deus me
iuuenē iudex quē genuit/ laothoi
filia altera ſenis quꝰ beletessi diabat
huiꝰ aut/ filiā ꝑamꝰ habuit/ ꝛ alias
ego ysia aut/ duos nati ſumꝰ tu autē
ambos ungulabus ēte ꝓmi inter- ꝙ
desires domuisti polidorū deo filiꝰ
ꝛ ꝓcussisti lancea nūc aut nisorieu
mu ꝓcas tuas effugē manꝰ no pos
ſū ſed hoc m ado ponas quesoꝝ ne me
interficias no ei ego vno ventre
cū hectoꝛe ſū quꝰ eibi socii mitti-fe
cit/ ꝛc· Dixꝫ achilles nil iuuatibꝰ
ꝓcibꝰ cū ignominiosis obiurgans
verbis m ei mandrū flumē ꝛpulit/
ꝛ m cadē missa ꝓcipit· Pater- ugit²
ego verbis huiꝰ polidoꝛi hiꝛ aliū
a ꝓmo fuisse· Quꝫ aut/ testat homerꝰ
plurimū dilegebatur- a ꝑamo/ eo
ꝙ ꝛumoꝛ filioꝝ ext/ ꝛ ob id no ꝙ
mitteb[a]t/ illū ꝛpugnē defendē vni
ebat/ cui hic celeritate pedū quos
cūq cursumos/ ꝛ mirabile de se ꝙ

bebat/ m dolē rex die quadā nostio
ꝑamo armatus defendit/ m hostes
madiē m achille qui lancea eū ꝙ
cussit/ ꝛ fractis obstaculis ar-moꝝ
mscliceq euasidaut/ Sꝫ ipe vaste
ribus manu collatis dū abiret/ de
bilitatus ecrubuit/ nec potuit hec
toꝛ m ad ſalutē remeā eū e mai
bus moꝛtis subtrahē/ De esaco xxm
ꝑami regis filio·

Esacus filius fuit/ ꝑamꝰ ꝛ alyssire
dimantis filie ut/ dicē ouidius
ꝙ uis ꝛ illū ples empta dimātis/ e
sacon umbrosa fluctū pepisse subyda
fert/ alyssiree ꝛc· hic an bellū Tro
ianū dū natus ēſt/ ꝛ moꝛtuus
ꝓnulo an mediū ego quo tale ꝛceptat/
Ouidij fabula· Erat/ huic cautes
ꝛposa ꝛ libens nemoꝛa colebat/ ꝛ nu
ꝛa/ ꝙ tigrit dū vna ut/ videret/ hes
pien virginē capillos pectente su
os atq sicante eta nob ey ait ꝛc· soꝛ
mositate que eā vidisset/ hesperi
ad se accedente ofesti fugā arripu
it/ hic veo dū illa feruenter- secre
tur/ et/ ꝙ tigisset/ ut/ virgo fugies
ab angue meꝛ- herbis latente
moꝛdetur- ego moꝛsu acu doloꝛe
ꝙ cussus m desideriū moꝛtis me
dit/ ꝛ ego stupulo ꝓpio se in maꝛe
ꝓcipitem dedit· ꝛ cuꝰ misera ethe
tis eā mutauit/ imeꝛgū/ nondum
sic ꝛsolatus/ ꝓ tñ vitā ſignes dio
ſepe meꝛgit ꝛ moꝛitur- ꝙ in vndas
meꝛgi nomē sortitus ꝛ hic ꝑamꝰ
ꝛ filij facto alti tumulo fleuē deu eo
ꝙ ſi in tanta vita manſisset/ hectoꝛe
no videbat futuꝝ miseꝛoꝝ virbꝰ
cū aut no imeꝛgū/ ver-ſu dicē ethe
donas ꝙ nimis desterdit/ ad vma ꝛ
ab aquis moꝛtuꝰ in altū reductus
est· Ego aute puto no imeꝛgū ver-
ſū creditū ſeu dictū/ eo ꝙ quꝰ nare
no nouit/ ſi in aquas cadit/ anꝫ
moꝛiantur- ꝛ meꝛgit in altū ſegnꝰ
redeūt/ moꝛe meꝛgi· Seu fortē sic
ꝙ igit/ ut dū in aquas ceciderit esa
cus ꝛ remāsisset in fundo meꝛgus
qui ante aquas trauenit/ tūc eas
ꝛpiens euolauit/ ꝛ hinc ſcriptū est
imeꝛgi verſū De anthiopho xxm
ꝛ yso xxv filijs ꝑami·

ANthiphus ꝛ ysius ꝑami fuerūt filij
Hec anthiphus ego hecuba ſuſ
ceptus ꝛ cū natalis ysius exposset/ ut/
auctē constat/ homeꝛo ꝛ Quꝫ in plu

de sic de amborbus aut ſſ ſſilios du
os ꝑami nothū ꝙ legim̄ ambob⁹
m vno curr-ru ꝯpotib⁹ ſſ notus fre
na regebat/ anthephus aut trisibut
ꝛē.
Restat ⁊ꝯ ꝙ ysus erat nothus qui
fr-ena regebat hn tamen/ ambo vt
erat/ ab agamemnone ꝑ pugna vna
hora ocasi sūt/ ꝙ ob id uictus appsu

De teucro. xxx. ꝑami filio

Teucer ius/ affirmat berlaam
filius fuit/ ꝑami ex nymipha
susceptus anchedona nē hic ys a
quo teucr appellantur- triuiam nā
ille longe fuit/ antiquior ꝙ filius
stymandri cretensis/ qui ob penuriā
frugū relicta creta venit in frigia
ꝙ ad dardano ꝙ Erichthonio reg
nanti/ huic tamē dic berlaam bel
lo non mē fuisse cū paulo an dam
bebrucis filio venatē ab mgēte
viso lacerat⁹ fuisset. De dimocoon
te xxxi. ꝑami filio

Dymocoontes filius fuit/ ꝑami
ex qua tamē mre nō hēbat-
sed naturale fuisse satis ꝙ homerū
adsert/ in yliade dicente de eo sic
// filiū ꝑami nothū pussit dyma
coontē hic ab vlixe occisus est ꝑ
pugnā aut in tergo sequentu- home
ri ꝙ hec in vindictā fratris soceri leuca
soen vlixes occisi ab anthy phone
filio ꝑami. De échemone. xxxii.
agamenone xxxiii ꝑami filiis

Echemon ꝙ agamenon ꝑami fuē
filii nāles. De quibus in ylia
de sic dicit/ homerꝰ. Postea filios
ꝑami duos ccp dis-cendic in vno
curru existentes echemona et/
cremonemq hos em duos ait/ sa
tis ꝑ sequētia homeri verba pa
tet/ Dyomedes ꝑcussit/ in pugna-

De gorgitione. xxxiiii. filio ꝑami

Gorgition ex concubina ꝑami
fuit/ filius ut/ in hijs testatur- ho
merꝰ/ et/ huic fefellit/ hic in ꝓ-
hensibile filiū amplic ꝑami per-
pertus pussit/ telo
hūc postea sequitur- in tertu ꝑamꝰ
ex casiunera in asiria ciuitate
ilij nuncupata troye suscepit Qui postea
in etatē apud troiā a teucro che
lamonis filio ꝙ fossius attribuit. De
cebrione ꝑami filio xxxv.

Cebrion filius fuit priami ut ꝑ
homerū appet/ in yliade dicente ce
brionē nothū filiū gloriosi ꝑami-
isste Cebrion ut ide
homerꝰ in yliade dic ꝑpugna pe
nes troiā a patroclo saxo ictus inte
rijt/ De phorbante xxxvi ꝑami filio
qui genuit ylioneū

Phorbas filius fuit/ ꝑami ex eph
tesie filie stasippi magdom/ vt
dic paulꝰ/ que a deo sene tpe bel
li fuisse scribit ut/ patꝰ fr- ꝙ filius
ꝑami putat⁹- ex ob insita armoꝝ
virtute nō obstantibus ānis ex
phibente ꝑamo in etatē septē dē
cendit/ et/ tandē a menelao gladio
obtruncat⁹ ē/ esto dicat- Eruuus
ex teste inducat/ homerū hūc phor
bantē nudꝰ pugnasse- quin sibi fa
uisset/ nec tacuiꝰ id ego mirer in
yliade nō inuenisse/ dato credibile
st nō omēs qui in etatibꝰ illis pug
nare ab homēro positos- Qui aut
hunc fuit/ finis legisse- nō memini

De ylioneo phorbantis filio

Ylioneus phorbantis filius vt/
assit paulus id/ ex testatur
Seruꝰ. Quatus uel qualis hic in
armis fuit apud troiā- troya nō
legi dece ut ꝙ virgilius patet/ elo
quentia valuit plurimū. Na ipse
qui seruet/ cinea post ylionis epa
tus/ dydonē ꝙ sua salute at socio
rū orauit/ ex eloquio placauit ex ani
mis in ytalica venisset/ et ineas ad
latinū regē pceps legationis fuit/

De dorycle ꝑamī filio

Dorycles teste homero nāles
ꝑami fuit/ filiꝰ dic- em in yli
ade sic // Alnaq troyanis ꝑsultās
accepit/ et/ occidit dorycle ꝑami
nothum filiū

De pammone xxxvii anthiphone
xxxviii agathone. xxxix hyppotho
xxxx ex aganone xxxxi filiis ꝑami

Pammon ex anthiphone aga
thone hyppotho et/ agenore
filios fuisse ꝑami hijs carminibus
in yliade demonstrat/ homerꝰ. Ju
to sene hic aut/ filios ꝑpos clama
bat/ mutuans hellenū pectmq
agathone ꝙ gloriosū ꝑami nepo
anthiphonē ꝙ ex uxore bonū polites
deyphebumq et/ hyppothon ex dina
agenore hos quide deos vt/ hac in

ꝑte die homer⁹ ꝯitur⁹ nocte ꝑa
mus ad achillem redemptu⁹ us
ducuer⁹ hector⁹ clamabat/ ad ꝑ
randas sibi cur⁹us ⁊ alia optima
⁊ quibus ꝯcepti mirab⁹ seu quod
ꝯ eis post modu ꝯtigit/ nec die
homer⁹/ nec alibi memoratos m
ueio De lactuonte .xxxom filio ꝑami
Lactuontem filiu ꝑami fuisse
⁊ appollinis sacerdote videri
ꝯ hucusq; ꝓpias affirmat/ ⁊ꝯ
quo quide nichonie fuit virgilius
dicens/ ꝑmq; ibi ante ora magna co
mitante catervа lactuon ardens
summa decurrit ab arce ⁊c. Dicꝯ
idem virgilius ꝯ hic ꝑcussit hastа
equu ꝑaratu a grecis ⁊ obid a
duob⁹ draconibus duos filios su
os ꝑuulos devoratos/ ⁊ ipe demu
ab aside captus ⁊ circūflexus/ tu
nc vtq; fuit occasus no satis ꝯ
ꝑet/ nec aliud m dicit De mistore
filio ꝑami .xxxom
Mistor filius fuit ꝑriami vt m
yliade scribit homer⁹ vbi ꝯsurg⁹
ꝑamq; ꝯ eis filiis suis qui ꝯ nimi
erat/ m armis occasi fuit/ ⁊ mꝫ ali
os nsciat istiu mistorem De yphate
.xxxov. et/ testorio .xxxovi filiis ꝑami
Yphates ⁊ testorius vt dicꝫ ꝑa
lius filii fuerut/ ꝑami/ quos
illi vno ꝑtu peruua ydea nym
pha emgat⁹/ qua ipe furti iuuenis
in venacie ꝯsperat. Cuiꝰ quide
rei testimo vtatur homer⁹ ecto
quo in li⁹ nō sꝫpsit. Addidit ꝑsu
ꝑos meritos vna acriter pug
nā apud yliones ab anchilaco nec
orio filio trucidatos De thymoete
.xxxvi ꝑami filio
Thymoetem dicit/ Seruiꝰ ꝑa
mi ⁊ ariste fuisse filiū/ ubi ad
uertendū thymoetē vt testatur
Ephorion vatē fuisse qui ad dyos
set die quada nasti puerū ꝑque
troya posset/ euerti/ ytigit/ luctuq;
die que a thimoete ꝑdita fuerat/ pa
rerent⁹ eque thimoetis quide et
hecuba/ ꝯ obore ad euitandū ꝑsa
giū ꝑami thimoetis natū filiuꝫ
.xxxoxo ꝯ iussit/ occidi. Et/ hic tructu
ꝑus fem⁹ ⁊ ut thimoetes iuuie
nes aduersus ꝓnos sentiret/ m
ꝑdicte cuntis. Qd factus videtur
ex verbis virgilij conceptis dictis
Pars stupet inuptę domus ⁊ regalis
imenę. Et/ mole mirantur equi
ꝑmq; ꝯ thymoetes. Duci intra mu
ros hortat⁹ ⁊ arce locari. Sive dolo
seu ia troiā sic fata ferebant/ ⁊c.
Alii vero volut⁹ thimoete no fuisse
ꝑami sꝫ aris beduru ex qua ꝑamq;
filiā suscepit/ que mox cū mire sic
occidi ut/ supi dem est ⁊ thymoetes
postea cū ob mortē iugis ꝯ ꝯsti
tu in ara ꝑamo adulterū adiuuas ꝑa
miū cū grecis sensisse. De polite
.xxxovm ꝑami filio qui genuit ꝑa
Polites filius fuit/ ꝑami/ qui
vt carmine virgilij summitur
ibi dicit. Ecce at elapsis pyrri
de polites vnus natoꝝ ꝑami ⁊c.
Nec multo post/ si quis legat autet
facile hercule ecta fuisse filia. Hic
aut/ polytes cū multa egisset in
bello pro ꝑte defensice tandem/
Ciuitate capta a pyrro achillis
filio in sinu ꝑami ꝑis spectante
hecuba infelix occisus est. De ꝑa
mo politis filio
Priamus filius fuit/ politis ⁊
cundū virgiliū in eneida di
cente vna acies iuuenū duc⁹ qua
ꝑuus onante. Nomē aut referens
ꝑamus tua clara polite progenies
actura ytalos ⁊c. Hic eneas ꝑ
ualū ꝯ quadio secū deduxerat/ as
canū filiū secū. De assaraco troili regis
troye filio
Infelix laomedontis troili regis
filii prole in fine vsq; deducta
ut/ ad assaracū cuius ⁊ troili Regis
troye filiꝰ/ ut/ ubi de fastis testat⁹
Ouidiꝰ dicens Huius eiusdem
tres ⁊ gnatus ab illo assaracus tres
hic ⁊c. Gestorū huius assaraci nul
la ⁊tās nomīs fama sic ꝺia vetustas
abstorpsit/ sꝫ ꝑpugate soboles clari
tas/ nō mmq; illud reddit/ illustre
ꝯ infortunio ingens delecti ylio
nos reddidit. Nā vel ꝯ audacia
minus ylionā dū genus desolacio
subsecuta ⁊/ Sic ꝯ humanitate plus
assaraci. Roma rerū dna ꝯstructa
⁊ cesaree familia ꝑpugata fulgetis
apud mortales ⁊ hic testimo sepi
terna De capi filio assaraci qui
genuit anchisen
Capim assaraci fuisse filiū ⁊c/
ubi supra testat. Quidiꝰ tres
⁊ gnat⁹ ab illo assaracus creat hic
assaracus ꝑ capim ⁊c. Et/ hiuꝰ

capys sic assaraci sagnoza ẽ ab
leuit antiquitas m lucẽ tñmo
refuato q anchisẽ genuit gñose
successiones gentis Julie pare tẽ
inclitũ ẽ inclite pietatis filiũ tes
timoniũ sẽpiternũ. De anchise
filio capys qui genuit y ppodamiã

ANchises filius fuit et Enea
capys ut dicim. Oudicq vbi sup
genealogiã enee ptinẽtes dicit sic
assaracũ creat hic assaracq ẽ ca
pim proimq anchisẽ rẽ Hinc fuit
qui disert ante troianã bellũ a
uunculte relicta menoza ẽ solicitu
nes exluisse arnẽtis mentẽ et
pregibq cirta que vt plui mũ fuit
Dunicie antiquitũ Quibq ad quod
symeontẽ fluuiũ ractidt a deno
dilectus est ẽ enee ẽ amicicia actq
quibitu vsus adeo ut eo illa sus
cepet enea filiũ Constat tñ ẽ yu
ge hmisse ad eo ea dicat homerq
filias sustepisse Et pterea eerũ fuis
se die Seruiq ẽ ob id troianozũ
q filios no interfuisse eertatis cam
no nulli dicũt fuisse q se ad vnũ
q subuisse iacta sset ẽ inde ab eade
luubq fuisse puatũ Capto aut plio
ne et m censo volente eũ secũ tra
he Enea vt testatur Virgilq poeq
q abuc vellet constat mozi despe
tu vez du flãmulã absq le sione
capiti astare insidenter vidisset et
capto hodie funesto filio obtestatus e
legit ayale tũ quemdt et pronepes
Virgilq ẽ Seruiq quoz alter eerũ
dt alẽ flãmulã vidisse affirt.
Abijt aut tũ fugiente filio ab enea
ipo homerus pugnes ẽ nulle volam
de tela subtracta ẽ naubq vsq de
penũ Sicilie epidu deuectus est
ẽ ibide senio mortuus ẽ in monte
eryas sepultus ẽ hoc f̃m Virgiliũ.
Alij tñ aliter sencũt Nã cacho m
ytilenã usq pdenisse affirmati Qd se
quiq dicit vetustate Dicq assi anchi
sis iubente oraculo a dyomede di
ruta ẽ asportata demũ cũ multa
mala pferret ab eodem dyomede
cũ palladio restituta Qd quide
Virgilq ipe tangit dicẽs data dy
done aduersus enea loquentem
atq dicentẽ destrui anchisen a
netes manes ne reuelli ẽt. Assi

velut dicẽ no ego hoc fieri sicut dq
medes pterea vidit videt velle Ser
uiq hanc ob causã a Virgilio m psona
Enee dicẽ Itere saluete irrepti. Ne
quitq cimes aie q vmbre q pare
tes ẽt. Quasi semel eo troia susceps
ti sint ẽ adyomede iterq vbi tumen
p hec mortuus sit q plendi no pe
ss videntẽ Verbũ Seruiq ex pendẽ
ut aput troiã ab captam vrbẽ ob
ierit Sustepisse aut anchisen ex
uenere filiã qualẽ intelligam Ite
vbi de enea fluandi dicit. Qd aut
ob iactum ab eo fructus sit sic in
telligendũ existimo q sueuit non
nulli iuuenes nitẽ perpuas felicita
tes suas frequẽtes enũciare cir
cũstãs ẽ pluiũ mulieq amicicias q
eo hoc velit q eozũ formositatis re
niat cõmendandi eo q a multis
aut desiderentur aut sustipiãt
feriis sic ẽ rubũ eo cullat q m
ceteris vlentes pseuerantes q ap
peant Ex quo quide crebro conu
sq ex studijs eozũdem pluriũ
virtutes debilitentur cor
pozee ẽ vsuũ potissie nitẽ ẽt ssi
mũ est nonnullos no solũ in breue
vsũ sed in certitudẽ integra ob
cetũ deuẽisse ẽ hoc cognito ab iac
tãdis desti dicũt ẽ in eo a Vnũ
obcecati sic ẽ anchisi ytrisse po
tẽt q Venes in defectũ visus ob
iactatos cetus euenisse deũ sic
Same ne videretur. Seruiũ a Vir
gilio dissentire potuit in anchise
ẽ visuam virtutẽ debilitata
a deo ut aut non distinxit que in
q specu erãt aut no nisi ex pte
vidẽ posset. Quos tales veteri
quadã assuetudie loquẽdi eeros dia
ing esto et solis radios ẽ ignes
videant flãmas ẽ sic potuit anchi
ses eerus ẽ ut dicit Seruiq ẽ flam
mula vidẽ ne potuit vt dicit Virgiliq
huic fieri enea suã ex quage filie
ex quibus sola yppodamia nomiãt.

De yppodamia anchisis filia

Ippodamia vt in yliade placet
homero filia fuit anchisis et
antiquoꝝ filiaꝝ vt apparat cũ alias
habuisse filias hz formosa plumã
fuit puerilibq dilectissima q tñ fuc
rit nñ no habet ẽt cũ tñ in quage
tradit althachaoni. Troiano qui
postea ab yde me nes Cretensi in

in pugna apud troiam arrisus ē
de reliquis autē filiabus/ nō homerꝰ
ipē nec alter- quē ego legerī aliqd
refert. De Enea anchisis filio qui
venit Julium astamā ē solimā postea

Enēā fuisse filiū anchisis unum
ē venetie ē plete vtrōs pdi
cunt/ ē modernī/ hic autē ē si plui
mū extollat- homerū carmine tan
tū tm carmīs virgilij venatione
armis ē pietate cātat/ in signis
ut/ non solū bar-tus/ sī latīs ceteꝛ
ornatus- ē grecis. Quē fert/ fe-
tuna retr/ huīt/ achilles homerū
ē eneas virgilū/ tanta poetēs
eloquētia ut/ respectū illaudati
ceteꝛ videant- mortales/ ēsto cuꝰ
nos tertiꝰ expurgat. Scipio/ affri
canꝰ nō mīnꝰ gliā maioꝝ tm iusꝰ
tīcia delatus in ethera/ versu ve-
ri celeber-rimi frumentū petracte
nup̄ tenue laurea ēsigmīa/ tūta
cui facūdia ē lepiditate finomē
in mediū trahitur- ut/ fere ex tene
bris longi silencij in amplissima lu
cē deductus videat. Eneas ut
ſ ut/ paulo an ſ̄ptū est ex anchise
ē venē apud symeontē fluuiū
natus ē ē ia etate puectus cren
sam patrū ē hercules filiā exorem
huīt ex ut/ quidā ſtribuīt/ pugna
cūti in grecia. et in raptu helene
socꝰ fuit. Tandē cū greci obsidio
ne ylionē cinxissent/ ē illi ē crebris
ēruptionibus expugnare conarēt tu-
sepe in pugna defendit. Sed ēt
alias vices senioꝝ adiisse achillē
gressꝰ cū est in desēmie nupcio
ut in yliade dicit homerꝰ allocutꝰ
ē neptūnꝰ deos ē deprecatus ut eme
am morti subtraherēt ne eis dar-
dana pleb ceciderit. Odā a junone
que pluīmū erat troianis adiūti
vt ipe facit/ gressū fr ē sic neptū
no tūc agente/ Eneas ē manibus
achillis subtractus ē/ et ut/ ibidē
tangit homerꝰ ytalie rēservatus
Nā ē si multa clara facinora apud
troiam egreiꝰ fuꝰ tm quos dē pdicto
mos prīe nacula uocatus est ē nō
alia trahit in argumentū/ q in eo
limis cū filio ē nauigijs ē pte copia
rū abiit priusquā sit/ cū fere in cete
ros sit sortitꝰ. Alij tm dicūt/ hō illi
ꝑmissū loco numerē q legatoꝝ gre
coꝝ ad patrū venerandum hospes
fuit assiduus ē q sp in ore filijs tri
anorū dapnosā dyoē helenā de
tinerē suasit/ ꝑ restituī. Et q litē q
fem sit/ virgilij dicē ꝑ captā troiā
cū ipe frustra in defensionem prīe
aliquā diu laborasset/ ceptis dijs
penatibus sibi abijciendū ꝑ quietem
ymedatis ē prē suo sene/ ē filio p
culo mīe dea monstrante via/ de
uenit/ ad litus. ē xp. manibus ubi
ceptis/ cū quibus iam/ dudū patrijs
in grecia merat/ mirant/ maire
ē in tracia tumulū ēneā/ moritꝰ/
ut/ a matre litus fugere edidit. Ci
uitatem/ quā de suo nōie nūcupa
uit. Eneā de qua/ tytus liuiꝰ lib.
pl. ab vrbe edita dicē/ eneā ciuita
tē ꝑpriquā thessalonice ab enea tro
yano olim edita. De qua ipe iden
tītus liuiꝰ sic ꝑficiscit/ a thessalo
nica. Eneā ad statuā sacrificādi ge
nere edita cū magna ceremonia
quot ānis faciūt/ ē. Et inde cū
naues iterē remigrassent/ oraculo
vetustissimā auoꝝ sedes petitū
in creta abiit/ ē ibidē pulsū ia ydu
meneo regē/ cretensibꝰ quasi ad
sedes venisset/ auoꝝ eo ꝑ in thra
cē stamandri filiꝰ fuit/ qui vna
cū dardano ꝑtū uadat/ dardanos
ostēdit. Vexē et in peste pulsos sedē
tuoꝝ q dardanꝰ fuisset/ ytaliꝰ
yталiā petē dissuasit/ ē in chao
nia venit/ ab heleno vate de fu
turē edoctꝰ. Siciliā petit ē apud
drepanū vt/ virgilio placet. An
chisem ꝑdidit/ ē reatenses ꝑdi
dit naubus tempestate in affri
cā delatus est/ vt ait virgilius
cū alijs regent/ vbi a didone re-
ceptus. Cū septem ia erraſſet ānis
cū qua aliquā diu fuit/ cuꝰ am
icicia vsus/ ē lecto si in hoc virgi
lio credendū est in aūt superū
monitu diste deꝰ iterū venit in
Siciliā ad acheste ē ludos annu
os/ ānuersarū celebrauit mag
nifico sūptu/ ē acestā ciuitatē ꝑ
dictā/ ē ꝑte suoꝝ ibidē delecta/
dū ytaliā peteret/ pulmonū na
gistrū classis ꝑdidit. Inde venit
in brianū sinū/ ē dictu sibille de

cendit/ ad mecẽs. & ad eleſios vſq; campos penetrauit/ & quo prẽ anchiſe cẽi ſua poſteritate cõmon ſtrante cognouit/ Inde ad ſupos re dieñ vſq; ca̅pos penetrauit. p ſolutis meſeno tubicini cuncta nutrice defuncta Ciuitatẽ poſuit/ eãq; nutricẽ ñdẽ appellauit. Postq; in ytaliã. r ad hoſtia tyberi appulit/ uſq; quo die. Seruus ille no de fuiſſe venerẽ viſione/ qua eũ à pulq; no vidiſſet/ arbitratꝰ e ſe ad p̃ deſtinatũ locũ veniſſe/ & debẽ eſſe ibi vbi p̃mo euandri regis amica ad huat & in latinis regũ lamentũ que ille lauinia filia turno rutilo & regi an̄ promiſſa/ cui̅ rniſia ora culi dedit/ in iugẽ. Qua ob cam a turno grandi bello lacceſſitus e/ fultus tñ auxilijs euandri archa dis/ & tuſcoꝝ in odiũ mezencij regis agellie regnũ obtinuit/ iuncta de morte aũt/ eius diuſi modi oppina ti ſũt antiquj eũ dicat/ Seruius cathonẽ dicẽ ꝙ uota lauro lauimiũ eũ enee ſocijs p̃duis ageret/ pluũ q̃ miſſu in quo latinꝰ occiſus eſt/ Eneã/ quj tñ eneas in ipo plio nõ cõparauit. Aſtanq; poſtea mezen cio mẽcinit. Alij dicũt ꝙ victor eneas eũ ſacrificaret/ ſup̃ numicij fluuiũ lapſus eſt/ & eo; nec cadauer inuentũ e. Qd̃ virgilius ele ganter- tangit/ vbi didonẽ mori turã eũ ꝙcerentẽ induxit/ atq; dicentẽ. At/ bello audaces ꝑpli repertus & armis ſſimus exoriens ꝙ applegen aduſq; vidi. Iuuabit nñ plorare/ videat ꝙ ñ dignã ſuoꝝ fumẽq. Nec eũ ſe ſub legres p̃ cas miſꝝ. Tradidit/ regno aut optata luce fruat. Sed/ cadit/ ante diẽ mediã q̃ ñhumatus harena hr̃ ꝙꝝ & tecta ſpẽa ſuit/ qui dicant eũ occiſũ a turno vo lat/ q̃ a virgilio ſub artificioſa fictõe deſcribi. niſi medio ñ arda certamiñ ogdit/ Iunone mortẽ turni timẽ. & inde ut illa ꝙpug na ſubtrahat effigiem dicit. Enee ſicq; ſi/ ñ que ꝙfeſtim diat turnũ querit/ & eneã fugientem dic/ i naues q̃ ñ munito eranꝫ

flumine & in eas vſq; ſecutũ a tur no. Qd̃ volũt ſñ hyſtoriẽ vitarẽ no Iunonẽ fuiſſe in eneã inuti tã ſz ipm̃ eneã que arma tum fugiens ab vrbe apud mum̃ ca occiſus e. Qd̃ et ñ ſuperioribus carminibus ꝙparte patꝫ nec alibi potuit/ tacuiſſe virgilius/ dicẽ ñ eo de libo venerẽ induere/ orantẽ Iouẽ atq; dicentẽ Incolumẽ at tanciũ liceat/ ſuperẽ nepotẽ. Eneã ad ſane ignotũ tacetum- ñ vi dic. Et/ quacũq; via dedit fo tuna ſequatꝰ. &c. Vbi ſi mſpiaa nꝰ cui̅a non ſit ampliꝰ eneas. Venus q̃ hucuſq; fuerat/ ſol licita de eo erat/ nec ꝙ nepotẽ aſtanio & audiꝰ ñ maiori volu nec ſtudẽ ide te nec videtur- di dicat/ litus adit laurens ibi q; tus arundine ſppſit/ ñſerta flu nere victima numicꝰ ñ diebꝰ hñc iubet/ Eneã que caꝝ ꝙ obnoxia nori ablueret/ & tacito deferre ſub equora cursu. Carnifex ꝓ quitur- vocẽs mandata ſuntq; Quidꝙ ñ eneas fuerat/ nouita le repugnat/ &c. Et/ hoc ide ar bitrari videtur- Iuuenalis di dicẽ alẽ aquis alẽ flãmis ad ſy dera miſſus &c. Intelligit/ eneã & Romulo/ qua eneas ñ a quis pẽrit/ vt ꝓdictũ eſt/ Ro mulus aũt/ apud trapeã pulu de fulmibus & ñ turbine ſub tractus eſt. Qui anteq; apud re manos ſcripta dignitate honora ti ſuit/ Ita et/ ipe eneas quoꝝ dꝙ nõ ſubtractꝰ ſit/ ab ñdigẽs deus dictus & ſuprẽ indigetes appellatus eſt. Huiꝰ quidẽ hyſ toria aliquibꝰ figmẽti ãmputa eſt/ quoꝝ vnã radicem ordo docuit Eneã & veneris fuiſſe filiũ nõ equom̃ ab oribus acceptũ eſt/ Quidã eñ tulit/ ñ matrem eſſe Enee venerẽ cẽli dñam. fuiſſe & ad eã demonſtrandã futurorꝝ ſucceſſum ꝓtinuiſſe/ & huiꝰ domi ñ opẽ multa. Enee gregiſſi q̃ ex ñduſtria a virgilio ſub fig

mentes abscondita sint/ que ad
pns elucidari nō ē meepti hui⁹
intentio/ Alij vrō eū volūt/ natū
ea hiema qua veni⁹ in eūte matu
tino tpe surgit/ ē eō eē filiū
dem volūt/ natū ea hora/ qi vi
deatur eū in luce dū surgēt/
edupisse. Alij vrō a dō formosa
fuisse mulierem cuius epistimant/
vt/ ꝑdicto ꝙd nōie Venetie nomē
adepta sit/ ep quo dupisse vir
gilius putat/ Conugio anchise
Veneris dignāte supbo. Alij at
in tur pore declinantes opione
arbitrant/ eo eū dem venisse
filiū ꝙ nam ep quidā sed ep q
cupistibili quictione nati sit su
mente in q̄ grauī videl tanta to
mū in cognita mulierem fore si an
chises ꝓtristet/ quēp. Sed ad
illecebrā celebris vir notā co
tinxerīt/ dā illi vetō fuge
se mulierem/ Ego quidē verū puto
mulierem cuius ob aliq̄d meritū ve
nere ꝓiudicata ut/ quosdā ar bi
trai ꝓdigi/ nec obstat/ cuius ve
ru nōmē fore in cognitū. Nam
nec pauci qui tanti fuit/ vero nec
ep agamemnonis nec multorū
alioꝝ dsignū Regū atq; virorū
Et/ absit/ ut credam/ ꝙ spurco
pastoris pudicam tam grandis
nep filiā. Creusa dedisse/ nō
fugē/ Q aūt/ neptūm habu
ep achillis pugna subtracta/ sic
no ꝙd aebat leonag vep credo
si ꝙ agente constellacē q̄ fugit/
ꝓximo potuit/ ꝙ eta nauā
lia pugna subtracta/ sic no ꝙd
aebat Leonag vep credo si ꝙ
agente constellacē q̄ fugit/ ꝓxi
mo potuit/ putu/ que ad neptu
nū spectare videnti/ nō effectu de
di. mare potuit/ aliquid q̄ fugisse
ꝓpter ꝙd ꝓpugente o pretutare
vocatus achilles. Enee eta
nē omisit/. Quid aūt a)unome
hoc ꝓmissū sit/ neptuno arbi
tror ad futura ꝓsiprepisse fingen
te eo ꝙ ytalici regno repuaret/
Eneas et/ ob id regnoꝝ dea

salutem futuū regni auream ꝓmi
sit/ Apolidoro Quī aūt a)unome
aūt/ in litore sepulto io nonij d.
q̄ eius in fortunio inspecto cognit/
si ossisset/ tracem illi futuos hostes
et/ eo fugiendū fore Q aūt/ veni
vsq; in agrū lauentū se luce suo
ducem illi ꝓhibuerūt/ ē eodē eo
ibidem/ epīte non ꝙpuenisse vltiꝰ
stellacē agere in genere stibile ap
petitū attribuū pōt na tā du na
uigando ꝓcessit/ aī dū dissuliꝰ
iuēire quod placuit/ quo iuēto
cessauit/ expellentis Ducatus Ad
ad inferos meruit/ intelligendū pu
to eū egisse/ q̄ olim fere familiare
fuit/ maximus gentiliū regibꝰ
velle. s. ab imundis spiritibus. s.
ꝑ sceleste illud nigromātie sa
crū de futuo ētificari ꝙd quide
in sinu baiano apud lacū auer nū
qui talibus erat aptissimus locus
frequentatus accessit/ ē verso meo nomine
sanguine lustrasse inferos ē cerimonijs
alijs detestandis egisse ut/ aliqs
ex nefandis spiritibus in cū ta
mulē ꝙ vocatus ad suppos veni
ens ē sūpto fantastico corpe co
ram ꝙpuerit/ ē ad interrogata inde
rit/ ē forte illi nō nulla de futu
ro successu ꝓdipit. Deficiente
at fua nil aliud est/ q̄ nō sit prenoui
tenda fatentur ē credo eni eū
in nimico fluuio nectū ē in ma
re devolutū ē tristes postea esta
fuisse seu lauentibus De astamo
enee filio qui genuit Iulū silinū

Hactenus vt virgi ē ytho nam/
lio placet/ non solū enee fi
lio ex creusa suste ptis fuit sed et
fugē ē latere in regno q̄rendo soci⁹
ut/ ipē ꝙ eom eneida diffuse testa
tur. Sane tam in eius ad ver
tatē hystorie quid fuerit ꝑpensum
no plene affirmare/ ē censeo an la
nime fuerit filius eū dicat. Nō di
matur q̄ pio astanio. Enee filius
erat/ eū id tm puer ei ad puberem
etatem/ ꝑ volume manserit/ tanta ꝙ
tutela mulierū/ tantū indoles in
lamina erat/ res latina ē regnū

autrū pīmū ꝙ puero stetit haud
ambigā/ quis cū tem tā veterē
ꝙ cto affirmet/ hic cepit/ asca
nius/ an maior/ ꝙ hic creusam
ylio m columq natus comes/ ꝙ n
prime fuge/ que ulū cū Julia
gente auctorē noīs sui nūcupat/
Je astanius/ ybridaꝙ/ ꝙ quadraꝙ ma
tre getus/ cte natū/ enee/ astat/ 2ct
H tit⁹ Eusebius/ dom libro tpiq
astanū creusē filiū ar-buerat⁹
q alū ex lauinia natū siluiū po
tumū appellat. Astanius/ aut/ apud
troyā nouem pdidit/ q cū patre
aduersis hostiū uti/ p vrbē ylii
late patet/ strenue se gessit/ ex
plida fuit noīa ut/ Gen⁹/ assit
nā pter- ulū q ylii/ q ubi/ uocat⁹
est/ ut/ dicit/ virgilius. At puer- astā
nius/ cui nūc cognomē ulo Addit⁹
ylus erat/ dū res stetit/ ylia regno
cē. Hic est ardanus et leondam
as appellatus/ ad exactiōē finis
sole cui. Et/ sic patet/ eneā alueo q
creusa pter- astanū sisse pisse fi
lios/ de noibus tū huius dicat/ seruius
strendū hoc pīmū astanū ab asta
nio frygie flumie dom ut/ transit
sonantem/ Astanū dom ylii dom
a rege ylonū q ylia postea ulā
occaso nezencio a pma turbe la
migme/ que in tpe victorie nas
cebat⁹ hic tū astanius/ uti paululū
virgilii sequam⁹: adhuc puulus
fuerat/ nūpq portentū susceptū/ Na
Diseptantibus pce q a nocte futura
fuga flāmula quedā nulla/ insedit
lesione/ cui/ circa/ circa capitis astri
at q pariter tubi/ illā/ optimq cōna
tibus/. Denuū ut/ dictū/ fuga comes
multos cū pre labores tulit/ et/ ad
eneas reb⁹/ ecce/ absolut⁹ mortalibus
et ipe successor regnū suscepisset/ bel
lū a pre meditatū victoria tenuit/
Nā alyalla occidisse turnū/ alyme
zencū dicit. Nec dū eneā sūm
cathone hystoie hec hec fides/ eneā
ad pre ad ytalia venisse q pter-
eundos agros etrū latinū turnūq
pugnasse/ in quo plio pcent latin⁹
turnū/ postea ad mezencū ꝙfugis
se eumq; fretū auxo bella reno
uasse/ quib⁹ eneas tutanus ꝙ pter
reptū fuit/ migrasse/ ptea n⁹ astanū
q mezencū bello si eos singulari
certamine dimicasse/ q cursu mezencio
astanū ulā ceptū/ vocari ut/ paulo
ante dixi/ q/ hic aut/ ut/ aut/ Eusebius
cū xxx. regnasset/ annos apud lau
inium/ album ydidit/ q siluiū postumū
fratrem suum sūma pietate educauit.
Alij/ amplius h⁹ recitat⁹/ asserētes eū
ab amicis reditū gutū ꝙ lauiniam
nouercā/ que ob timorē eius montuo
eneā ꝙfugerat/ in siluas in q ulā
detinē/ uxorē/ ducturū/ ꝙ ipe reuersum/ ei
ꝙ primū restituit/ regnū cū ipe nā
ad albā transitu facā/ disposuit/ ipe
tū pereaut/ filiū ꝙ eo ꝙ casu in sil
uis natus sit/ Julū siluiū appella
ut. a quo familia ulā ortā non
nulli uolūt// tandē cū mē lauinia
q alba// ydidit// apud xxx dom regnas
set/ annis in morte premēda. ꝙ siluiū
pter- etatē puula regendis ani
bus non crederet/ optū siluiū postu
mū fratrem suum regni reliquit/ heredē

De Julio Siluio astanii filio

Julius Siluius ꝙ tatē linee filius fuit/
astanii q qui in siluis casu natus
sit/ Siluius cognominatus sit/ q abeo
ulia gens ꝙ cessit ad pīa astanio in
regno successerūt. Eusebius cū in le
xpīq eū astanii fuisse filiū dicē/ si
qui eo monente puus erat n⁹ regno
uidet⁹ ydonei⁹ siluius postumo fra
tri suo regni successione reliquit/ De

rhoma astanii filia

Rhoma filia fuit/ astanii ut scri
bit/ solinus/ de mirabilibus mundi
dicens/ agathyrsē scribē nomē ur
bis rome ab hac urbana astanii filia
q enee nepte micū habuisse cū
scribat/ heraclides/ ꝙ ad capta troia
quida achiuorū ubi nūc roma/ q deue
nissent/ q ibidē cū phīs cui rhoma
nomē erat/ q filio sedes sapisse/ q
ab eo dē loci denoiasse. De siluio pos

Siluius postumus/ cui mo enee filio
sui/ virgilius/ qui genuit/ enea siluiū
enee ex lauinia fuit/ filius hic post
mortē enee natus/ q cū postumus
ꝙ grāle nomē nascenciū ꝙ hinc
tū prenū. Siluius aut/ ut placet mul
tis dictus est/ eo ꝙ lauinia/ mortuo
patre latino atq; enea viro/ q cetu

pato ab astanio regno ej metuēs
mp̄uī m siluatī pḡnās secessit ꝛ
ibiḋ latuit atq; pepit ꝛ nō natū
m siluis siluiū appellauit Eme ut
sup̄ dcm est astanio ꝑuenta nouer
ca m p̄mū regnū frēz siluiū frma
eductuit affectione ꝛ cū mozeretur
cognite Julio siluio puero adhuc aūe
siluiū frem suū regnm reliquit hēde
qui eneā siluiū
nes eoꝝ ꝑuto h
cupientes huic
entes eū brutū
nepte laumie si
te aūt matthen
dēt vnūq; pa
ut ꝑtu suo mo
cū adolouisset
aduēter. occid
sus ytalia aūt
la grecie abnſſ
debere extremū occidui insulā que
pandia ſn Regis gra filia m quage
sup̄tu cū sociis p tyrrenū nauigāt
cū coniuge tiriano sup̄ato gofero
aquitanoꝝ rege albionā insulā ap̄i
colebant gygantes superasse eaq;
re suo nōie brutum nūcupasse ꝛ
coniugio coniubiū ꝛ m aūt eū bru
to aluū genuisse cognomēto icude
stutū ꝛ hūc aluū insule regē gen
tis ꝛ m aluū ꝛ m nūabile ꝓcedunt
plēm q̄ ꝑm nō nec vēa nec veris
milia vsa ꝛ omittenda cessui prestu
mus dū cū ānis. xxxviiim regnas
set eneas siluius supstite filio dēlecto
duce obijt. De Eneā siluio siluiū ꝓstu
mū filiū qui genuit latinū siluiū
Eneas siluius postumus tēp latinoꝝ
regū filius p̄ū successit de quo qui
dem Virgilius meminit et qui te no
mine reddet. Siluius eneas pietate
pietate ut armis egregius q̄ h̄ latī
nū siluiū genuit et cū ānis xxxi
regnasset exspirauit. De latino sil
uio enee siluiū fil. qui genuit alba
Latinus siluius vt dicit ti siluiū
ty liuius enee siluius fuit filius et
mortuo p̄e albanis mortuit et ab
eo colonie deducte sūt eoꝝ qui p̄sti
latinū nūcupati sūt. Cuius anno
regnasset genuisset q̄ alba siluiū
que ligurit supstite dēobijt. Eusē
bius vō in libro tpoꝝ dicit se apud alba
regnasse cuius filius fuisse laumie ꝛ
mela podis ꝛ vtinā frem Siluium pos

tum qui latinū nouo die regū huic
ponit quartus. De alba siluio latinū
siluiū filio qui genuit achim siluium
Alba siluius latinū siluiū fuit filius qui
ꝛ p̄ū successit in regno cuius regnassi
annis xxxix. Achi relicto filio rebus
humanis subtracti est. De achi siluio
filio alba qui genuit Capim siluium
Achis siluius alba fuit filius qui eius
bius aligni egyptiū siluiū vocat h̄
cū ānis xxxix regnasset capi filio
delicto dū decessit. De capi siluio q̄
genuit capentū siluiū
Capis siluius achis fuit filius sicut
qui volūt ab h̄ capua olī nūcupā
cautute capime conditā qui cū an
nis xxxviiim regnasset carpēto filio
moriens regnū liquit. De carpēto
siluii filio capis qui genuit tyberū
Carpentius siluius filius fuit cui siluiū
pis ꝛ cū ānis. xxxviiim regnasset Tybe
rius filio derelicto discessit. De tybe
rino siluio carpenti filio qui genuit
Tyberinus siluius agrippā siluio
carpenti fuit filius ꝛ agrippā
siluiū genuit. Cuius ānis xxxviiim
asset albanis amne qui ad albula
watabant icole timuit nec latinoꝝ
ꝛ etrusci tuscoꝝ in cū crescit ꝛ moꝝ
tuus est q̄ obrē in hodiernū vsq;
veteri abolito nōie a demso rege ty
berino nūcupatus est fluuius. De agrip
pa filio tyberini qui genuit Romulū
Agrippa siluius a tyberino siluiū
genitus sine merito p̄ū successit in
regno ꝛ cū xxxl. regnasset ānis xx
riens romulū filiū regni reliquit
hęredem. Romulo siluio agrippe filio
qui genuit Julium siluium ꝛ auentinū
Romulus seu arenulus siluiū
siluius agrippe fuit filius h̄ aūt ꝓsidia
albanoꝝ nec montes posuit ubi ro
ma postea edita ē p̄ea tempestate
pie fem ē ꝛ ob eā exterminauē illi
eui hodie cū iuste fulmine ictū atq;
exanimatū cū ia xxxo. regnasset
ānis ꝛ exeo Julius ꝛ auentinus filii
fuē supstites. De Julio siluio ro
mulī filio.
Julius siluius ut scribit Eusebius
junioꝝ natu fuit romuli filius ꝛ
pauli Julii p̄culi qui cū romulo ro
ma transmigrauit ꝛ ibidē fuauit
familia Julia exqua cesares effluxe
re. De auentino siluio romuli fil
uio filio qui genuit p̄ea siluium
Auentinus siluius romuli siluii fi

filius fuit/ ei qꝫ fulminato successit
in regno ⁊ cū deposuit regnasset/
annis pcā relicto filio mortuus ē
⁊ sepultus monte qui postea de
sui nōie ſp veritatis augmentū est/
De procā silvio filio auen
tini qui genuit/ amulū ⁊ numitorē

Procas titū liuium auentini filius
fuit/ ⁊ loco patris regnauit annis
xxiii/ numitorē filio nobiliorē reg
nū liquit/ De amulio pcæ filio

Amulius teste tito liuio minor natu
fuit/ ex filia pcæ h' p vim/ et/ ne
phas muniteri qui ex se prior e
rat/ regnū sibi eripuit/ Dic̄ plinius
de viris illustribus/ pcam pcum ex
tā liquisse ut/ ambo annis singulis
regnarent/ ⁊ cū ad amulū puenis
regnū fr̄i transacto anno restituꝰ
noluit/ quippe cū numitore pcā
cat/ lanū silui ex/ me emit/ ⁊ rheā
eius de filia ad subtrahendā spē
plis sub spe honoris veste pretua
ex virginitatem dicauit/ Ex cū
ia xxx regnasset/ annis rhea geno
pepit/ quos ipe in tyberi arcta iussit
⁊ rheā vinctā ifodi rex nequitiis
ministris ad alueū fluminis ex qꝫ p
diane ibubꝰ timuisset/ deuectis
illos in ripe posuit/ qui a faustulo
pastore aptā ⁊ nutriti cū adolesset
amulū interfec̄/ ⁊ numitori auo
regnū reddidit/ De numitore filio
pce qui genuit/ lausū ⁊ silā rheam

Numitor filius fuit/ pce ut ia dictū
est/ a fr̄e ejectus ⁊ regno quidē
iniuste puatꝰ senuit/ a nepotibus
romulo occiso amulio in regnū
restitutus est/ quid in ex eo succes
serit/ nō habem⁹/ De lauso numito
rio filio

Lausus ut/ pdictum est/
numitoris fuit/ filius ⁊ ab amulio
patruo impie trucidatus cecidit/
De silia numitoris filia que pepe
rit romulū ⁊ rhemulum

Silia qui ⁊ rhea numitoris fuit/ fi
lia ⁊ ab amulio inter vestales
virgines trusa. Que ut/ ait/ ouidius
dū aquā ex sacris hauret/ obdormiuit/
⁊ in somnus illi visū ⁊ amorē op
timi/ ⁊ sic gemmos hausisse quos
deus pepisset/ vnā ifossa ⁊ legis
impūitio que sceū mares ceciderit/
vbi de romulo ⁊ remulo detrudit
⁊ qui qui ex iulio siluio nati sūt
ordiez nō hec mea genealogie poste
ritas dirdam fine facā nece ⁊ hec

Dono apposito qꝫ ab hoc natus sit orb
⁊ vrbis fulgor caius iulius cesar
dictator Genealogie deorū gentiliū
liber septimus - ⁊ explicit/

Genealogie deorū gentiliū fr̄is iohannis
boccacii de certaldo lib' vij - incipit/
feliciter - in precedenti arbore cuius in
radice scribit⁹ occeanus oīs causa de
arcam tu[illegible] nis ex in fluvijs
⁊ apposit⁹ de qua i
ducit⁹ phemonoe
certaldensi flu
uio tusco enixe
pmulo an̄ m al
ueum tyberim ⁊ p eam
ladi aquilane stu
lace picentia
montoria ⁊ crebre
ris ꝺpellente hy
tiginosū siculū
fretū/ atqꝫ inter senanciā thi allun
tā qꝫ cyrrem mare litora sprimente
Nothonoe mirā ꝫ sepe tamore ⁊ qꝫ
admiratione ceu actus sū/ tegentibꝰ
portarū atros nubibꝰ hunc phebi
splendidū cubur- in arthei sydus
immobile dū mirꝰ credo a vltro
raptus postergatis liguri gallore
qꝫ et/ hyspanorū litoribus ⁊ cal pe
abyla promontoribꝰ omissis ad li
neam vsiqꝫ extremā delatus sū et/
dū circa eā negressū ⁊ stetissēt
cursus ⁊ deliberandi pstat⁹ ⁊ spa
cū in ꝺterminū polis pelagus
culos dedi/ dū ⁊ intueri- fgurā
de corpus ⁊ in ꝺprehensibile mon
strū pruptos aquare in celum
mētes cui ⁊ atra equalitate spe
lūcas horrendas metiri- ado et in
domitas vires/ quibꝰ tyras gaudet/
ac in cognitos pilos et/ inanes eq
de beluas/ cogitare ⁊ qꝫ eā flumor
ami hospitē ⁊ horum fatcor/ et/
stetē crines/ ⁊ timore quodam i
solito occupatus/ vbi labancia me
bra gtinui/ nec multū qd mement
vltro in lucē pergerē ⁊ ad vltiora ⁊
gredierer naufragū dederī ludi
brio ⁊ qꝫ estimans ꝫ respectū mas
sore meditarer maris. Sed ius
qui ꝫ ꝺfecto erat spes et/ in fallibili
suffragiū vite in se credentiū at
qꝫ ꝺsperantiū ē/ veritus affuit il
lico ⁊ ugne sue caritatis nequio fa

gor pulso ꝓstratu sustinuit/ aiuꝫ
et/ m vn-es ampliores solitis remo
uant adeo ut pmo cortice ingenti tm
pectore audeat mineam intrare
fluctus/ & insueta fulcat nauis/ &
expedita m pcedentibus fere oi
cel ple/ calamu ad longa certami
postremitate strident/ arripuit guber
naculo temerissime cumbe illi com
missos/ aqui archa abaquos vniuersal
diluuij fuerunt/ m columen/ De oc
eano celi et/ veste filio- Qui genuit/
ppm- oz inter filios et filias- Quo
rū hec fuit nona pma Eurinom
e m- perſa- m- etra- im- pelyon- v-
Chymenes- vy- Triton/ vm- deus
vm- prothyeus- yo- Cornifices/ v-
Nereus vi achelous/ voy- ynachy
dum- peneo- vmy- Nylus voy- al
beus/ voy- Crimisus- vbm- Ty
vo- Cephysus/ voy- Aycander-/ voy
phyllira- voym- Strymon/ voym-
Oceanu celi et/ veste fuit/ sol
se filiu voluerut/ theologi/ qui
arbitrati sut/ ꝙ celo seu ex terra
seu ex ambobus oia a primeno p
ducta- Qd nec credidit/ nec tacuit
yonicos/ phos/ pricepe mileſie
tales apud presbos auctoritates
no minie/ primo eidem oceano no
mine m̄sipide ꝙ reliqui fecerit/ di
na mente/ & nisitum/ & ab eo cuncta
pducta seu ed tam ante epistima
iuit/ eo forte motu/ qz m̄ oibus ex
sanie hūditate cernit/ m vitu de
ficcitate cessare/ & equo nō absq
humore nil penitꝰ gignī/ vel nasci
posse- Et sic non genuit oceanu
ꝙ prez deoz rez- cū ꝙ om̄ affectat/
Cū aliqn adhesisse videt homer-9
& potissime ubi m̄ pliade introduc
junone dicente Oceanū deoz nacto
ne et/ matrem thethyn- Et sic cū
no nūq̄ hoc secutus virgilius aut/
Oceanū ꝙ primū rez plin9 aut vbi
de hystoia nāli elementū istud aqe
ex tollens dic Quippe hic elementū
de terre q̄ oibus i pat/ cras devorant/
aq̄ flamas metant/ stranditq̄ m sibi
me & celū sibi quoq̄ vendicat/ ac
nubiū obtectu vitale sym strangu
lant ꝙ cū fulmia elidit/ ipo secū des
cendente mūdo/ Quid de miabilius
pot aquis m celo stantibus seu prez
sic m tanta pcumbe altitudine m
punt/ flumia cū pstrui/ spumis/ sepe
cedā lapides subuehūt/ pretā tes
alienā ponā & cadentes omi
terra nascentiū cū fruct/ p̄sus mit
bili natā ꝙ quis velit/ reputare ut/
fruges signatas arbores fructices
ꝙ vuas/ m celū migrare aquas alias
ꝙ cedā vitule i ferre nitra ꝙ fessue
des quoq̄ tres-es aquarū esse
beneficij &c- Hec plin9 a quo m
tra- Ad vbi de arch tectoi ca
ne destrepat/ aiens- Ego eo etiam/
qui sacerdocia gerūt/ moribus ego p
cioz cōsidut/ des res eliquorum/
plate ostendā Rudiculū quippe est
aquas retrū credidisse- pemeapud
ꝙ quid ego successū talibus si cir
ca tuisa rez mica erruerit/
cū aduersus ea que m oculis sūt/
solide credant. Viderūt egyp
cij yside mozentem et/ amati sūt
ab suis mstrā- cū et/ simon ci po
tente potissima fuisse & de dea
no mortale femina/ Cretenses ipz
sepelure- at ipi libidinosissimi jo
ue non ezubuā celi & terre pdicand
dus- Sic igitur ceritate metus ob
ducti credidā hos & maiores qui
aliqn fedi fuerant/ quā qui illos
fecerat/ aliqn/ ꝙ de hac alias- Q
aut/ oceanū rez putriū prem ab
eo genealogia cepā deoru que
cū ostret/ fuy alios fuisse prem ~~ab eo genealogia~~ cuncta cepti opis
ordine locutum & ea cū me mira-
ſigrandos deos honorato rec
det cū vt/ dic theodonaꝰ sta
tuā cupiꝰ a balenis trahi p mare
ea mag-na fuga- Sic et ~~et~~ illi
tritones tribui tibicines atq̄ p
cursores et maios illi phocaꝰ
fece gregis sub custode pthei ce
ꝙ maios nymphaꝝ cohortes soci
as obsequiosas ꝙ fecā et designa
ne ꝙ plē amplissimā filiorū & cū
noibus pluribus vetauā ꝙ epe
terande fictiones sūt Currū qui
de trahi oceanū ej cera tre to
ruditate destribit ambitū quoq
a belnis duab- ꝙ balenis in
dicꝰ Discurratu- Tritones aut
cuiā ob cam tibicines p cursores

ꝙ dicitur- q; sm noīa ſignificatiu mceſſabiliter- optē nā topeum ſ;ꝫ quos dī idē ſonat ꝙ tra terēs q; aſſidue pagit mare dū ſe cōtinuo ꝯpellēs m litoꝛa notu tinus terit ꝛ q; ſtud abſq; ſono nō fiat tanicq; ſcndes tibi ma nūcupatū ꝛ ꝯ deus pcuſſoꝛ q; vehemēcioꝛa ꝯpulſus motu ſonꝫ m litus ſpndeq; eſt/ futuꝝ tēpeſtatis ētiſſimꝫ Eu hre phocaꝝ ḡtes ꝯ dem eſt q; phoce ep mtioꝛa ꝓte ſpem habet uitulozū ꝛ armentoꝝ nozē paſcūtur m tres turmati. Paſtoꝛe aut/ ꝓteū dyā ꝯ ꝙ hanc phtaru habā dentiſſimū ſt mare cui pcui q; olim fuit/ ſubdicē ꝓtei nymphaꝝ aut/ illi mutatꝫ ꝛ ob ſeq; cohoꝛe/ nl aliud ꝛ ut/ arbitroꝛ ꝙ multiplices aquaꝝ ꝓpietates ſeu accidencia ḡtinue aquis uecta eſq; agē tibus ſeum eaꝫ ipſius alia vna ſeſe ei ꝯ ꝙ obſequioſa mutatꝫ recte ꝛ ſup pter ocean uerus neptunꝫ et mare. Que noīa q; nubes alioq; nūmnū q; dicunt/ vbi de illis fmo fiet/ q; uenta q; ꝛpmenuꝫ Oceanus aut/ ꝙ illi ꝓcesſit vt dic rabaꝫ a gręcꝫ ꝛ latinus ꝯ dī. ꝯ ꝙ m modū circuli oꝛbē ambiat eſtē q; ut/ ſolē celū purpureū colōꝫ nitet. Ego aut aqua nes q; latē nigrū ſonat denota ei puto tante enī ꝓfunditatis ꝛ ut/ nulla poſſint/ m ꝯ aquaꝝ trānſpārēta appar. De eurinome oceani filia pma

Eurinome oceani fuit/ filia ut/ aſſerit/ homer- q; m ꝓlia de dicēs Eurinome filia rethi fluentiū oceani. Intꝛptat aut/ fluctuū ꝯ ſeu ventoꝝ paſtoꝛ nā aqua mat/ ſm fluctuat/ vt/ vidēmꝫ ꝛ ꝯ ab ꝙ actio aquaꝝ ē denotata et/ oceanꝰ dā filia eſt/ Seu ſm alios q; ex aquis oriꝛ ventos volut/ aqua ventos paſtit/ ꝛ. materia ꝓbet/ ep aū et/ creantur- ꝛ uigēt/ ꝛ ſic hec rite dī filia oceani ꝓda vbi de hac homer q; ſequitur- inducit

Vulcanū loquēte tethidi ꝓo a chille armꝝ poſtea ꝛniſſe ꝓpter ea dicit/ dicit/ q; ea a mre de celo ꝓdeatur- q; claudiꝫ ab ea ſuo nomine ꝛ thetide ſuſceptus atq; nutrius eſt/ vbi vult/ nitelligamus ḡce ꝓ huidi ꝛ ſm aliqm ſi deſciant/ aut/ ep tigmatus- necē eſt/. De ꝓſa oceani filia ſeda

Dersa filia fuit/ oceani vt/ dm dessea placet/ homero vbi ea a ſole dilectā eiq; ep ḡ habitu octā colorꝫ regū atq; circē ſuſtepiſſe dicēs. Soꝛoꝛ ſagaces Oete ambo aute ortu fuerūt/ a lucente mortalibꝫ ſole mirēq; a ꝓſa q; ea oceanꝫ ḡenuit/ filiam Hanc aute ꝓſam dic leonicꝫ ab heſiodo hecatē appellata q; ea aput/ nos luna ſonet/ ſatis proſſimꝫ arbitrat octā aput/ ſuos clariſſimū regē aliud idē fecaſſe q; ſaturnꝫ egerat/ qui vranū patrē celū nūcupari uoluit/ ꝛ ueſtā matrem terā ut/ noīb; egregiis origine ampliaret/ ſua ſic ꝛ octa ꝓdm ſolē et/ matrem luna Que ꝯ oceanū fluctib; orbi vidat ꝛ Seu forſan q; ꝓſa ab oceano pū dete venerat ꝛ ꝯ oceanū filia dā/ uel m pū habet/ penes oceanū De ethra mꝫ ā oceani filꝰ et/ iugē athlantis

Ethra filia fuit oceani ut/ arbitrē affirmatur- Quidā aſſerūt ea ep athlantē hyadem atq; ſoꝛoꝛes peperiſſe/ Sed ubi de faſtus legit hinc ſm- pe oceanū maturus nuptiis ethra edidit ꝛ m phas ꝛ De pelyone mꝫ ā oceani filꝰ athlantis iugis

Pelyon filia fuit/ oceani et/ iugis athlantis ſedm pmulā q; etiā affirmat/ Quidā m leꝰ faſtoꝛ dū dic/ hinc facta plyone ad ſtelliferū athlantē iugē ut fama ē plyadēs q; parit/ pleyas eāsdem eſt q; pluuia que ꝯ q; et vaporibus humidis ep oceanū m

alteꝝ ꝙsurgentib⁹ cui⁹ id filia ocea
nꝰ dea ꝛ / vpor aut⁹ athlantis eo
ꝙ huiꝰ vxores huidi ꝛ ꝙaquis
ꝙsurgẽtib⁹ ut⁹ pluuiã ciẽtia ail
nuꝝ athlantis et alioꝝ monetia
voluãtur et ꝛsideant incolis
pluuias ꝓnotantes / De climene
vx. oceani filia ꝛ mꝛe phetontꝛ
Climones vꝝ theodoncio pla
cet filia fuit oceani ꝛ tethi
dis / Que ei forma valet / soli pla
cuisse ꝛdꝫ ꝛ in cuiꝰ ꝛ gaudi
ũ veniens ex ea phetontẽ ſuſ
cepit ꝛ ſororib⁹ / Paul⁹ aut⁹ dic
it fuisse merops egyptꝝ iuge
ꝛ apud extremos egyptios e
thyopibus imperasse cui viro ꝛ ex
eo eudamũ qui et phyteus dict⁹
ꝛ ꝛ ſorores ꝙcepisse leonag aut⁹
dic ea filia fuisse iuuinꝝ ꝛ eurina
nasse ꝛ ex ayeropꝛ viro peperisse
ypbiclen ꝛ phyladen ꝛ phetontẽ
cũ ſororibus. Circa quas natu
tates aduertendũ ꝛ q in ꝓpũ oceanꝰ
ni tãq omn huiditatũ fontis me
nto dicet⁹ filia Que a ſole di
ligeret⁹ ex q ut⁹ tullius tractat⁹ vbi
de natura deor⁹ ſol et astra rel
qua de huiditate paſcũtur / Deu
et melius ex q ſolis calor in hui
ditate aqꝝ ſuſtinet / nebulas
que phytonẽ ꝙficiãt / ex / vbi de
latona dem ꝛ ꝛ arborꝝ etiam
quaſdã ex locis paluſtribꝰ elicit /
De quibꝰ infra vbi de phetonte
ꝛ ſororibus latius. Ea aut⁹ fuis
ſe feminam ꝛ mixtopiẽ quidã ſi
milem / tuc ea nobile aliquam
in litore oceani dnam fuisse di
cim⁹ ꝛ ex in filiacꝝ humoꝛ ſſe
cutã / nec auſert⁹ ob hoc q̃d nu
pſit ꝛ eurinaſſi in ꝓbꝰ forſan
illis in partibus fuit / filiacꝝ / ſz a
loco tãq a nobiliori ꝓle denomiata
De tritone vꝝ. oceani fꝛ.
Tritonẽ oceani ꝛ tethidis fi
lium dic⁹ theodonti⁹. Seruꝰ
aut⁹ eũ neptũm filiũ dic⁹ ꝛ ſalacie
quidã cuiſdã paulus aut⁹ cum
Tritonem vidit / ꝛ feminaꝝ aſſit
tandẽ ſeu maſculꝰ ſeu femina ſit

ces in hoc queũt / ed. ſ. ex ſeu o
ceani ſeu neptũm tibicine / ſz ai
magis in neptũm videant⁹ mela
nair⁹ credo neptũm et oceanũ
vnũ ꝛ ide ꝙpoſtinantes in teſtimo
nium deum traxit dicente / n⁹. maris
ſtrinauet poſitꝝ in auſtrũ ecclo
ꝛ ſ⁹. Ceruleũ tritonia vocat / quã
ſemanti inſpirante tuber fluctꝰ
ꝛ flumina ſuſtinet iam reuocare diu
ꝛ ſic apparet tritones aſſim ꝛ ꝙ
maſculꝰ ſic ut⁹ dicat theodontꝰ
Quod aut⁹ oceanum ſeu neptunꝰ
ſit filius ſatis in hoc ondetur /
ꝙ ab ore ſonoro motu cauſetur
itellexerit aut⁹ theologi ꝙtrito
nẽ ipm eſtuatus maris in litora
ferentes clamare cui triton ſonꝰ
ſedin quoſdã inꝛpretet⁹. Alij vꝝ
bene voluerãt tritonẽ maꝛ
ſonũ ſz no eũ quẽ dñ ſeꝑtin in
ſe frangit ſz illũ tñ qui fuit li
tora pauciores ꝛ eo dicã tritonẽ
ſi tmas tritonẽ ꝛ in tam ſtꝝ ꝓ
nos ꝙ eciã ſtꝝ ſequãtes volue
ꝛ illo ſono ꝙphendi futuꝝ ma
ris maiorẽ ſolitũ eſtu aut⁹ ſono
illo aduentante maiori cui ꝛpetu
dinẽ ſuã ondat Triton vti ꝛ ti
bicines mꝛatorẽ et ex ꝓximo
aduehire deſignat / tybiarũ cantu
Sane plin⁹ vbi de naturali hyſtoia
videt arbitrari tritones no ſolu
ficto nomine poetas deſſuiſſe ſed ꝛ
oceanum veros piſces ex ſtẽ di
ces de eis ſic tyberio pontifi
ci⁹ cauit oliſi poletiũ legato
ob id miſſa viſu auditu ꝙꝛ in quo
dã ſpecu conca cernẽte tritonẽ
qua naſtic⁹ forma / de hoc etiã
lucan⁹ ait Torrentẽ tritones
adit illeſa palludã / hãc ut⁹ fa
ma dec⁹ quã toto litore pontus
audit / ventoſa ꝙ flante murmura conca ꝛct De dori im.
filia oceani ꝛ nerei iuge
Doris fil⁹ paulũ et theodon
cui filia fuit oceani ꝛ the
thidis ꝛ nerei frãs ſui quop at
ꝙ nymphaxe nup ꝛ dic⁹ Seruꝰ
huiꝰ Virgilius in bucolico car-

mie memit dicens. Si tibi gfluc
tus subé labore ſyennos dorus a
mat-a ſua nó meer-muſtcat/ vndi
hanc aliqu volúc/ mun? mtptaí
eo q aqua aperta ſſima mortalib?
loc numerc in deo atq illis cphi
bita ſit/ Aly véo dicút/ amaitudez
intelligi c id cu-eo nec-eo mat-mo
deo nuptú q amat-ú ſit/ mate
ut/ appeat/ vtiu-o ꝑpetuo ſucta
quipo eſt ſic et/ aque mat-me a
mat-tudo quagio ſtabili cucta ſic
Oceanu aút/ filia io dea q ex aq
oceanu ſole agente amaitudo nas
cat? que postea mari miſtet/ medi
tranco in quo nerc? deus eſt.

De ptheo ſene vm? oceani filio
qui genuit melante de et/ ydothea

Protheus marin? deus c ſig
nis ut/ aút/ vates ut/ theo
donio placet/ filiq fuit/ Oceani c
tethidis/ q aut/ vates fuit/ ꝓ ho
merú in odissea teſtatur. Vn-gi
liq in georgicis dicens Eſt/ in
carpacio neptuni gurgite nu
mes Ceruleq protheq magnú qu
pistibus equor/ Et/ paulo mira
nouit/ nãq; cia vates Que ſint/
que fuerút/ que mox ventura tra
hant? Quippe ita antiq̃ nep
tuno viſu c amama cuiq armen
ta c turpes paſcit/ ſub gurgite
phocas/ ꝛc. Hinc ait homer? a me
nel ab q pacio troie redeúte c ꝓ
cotate quid nã de ſocijs ꝓditis
q tigiſſet/ vi coactú ad vaticiniú
rñdendi ſic et/ Vir-gilius dic ab
aristeo de restauracõe apud eq
quirente veru menelau dicut
ydothea filia ptheo/ vbi a chymme
ne mire iſtr-uctq fuit/ de agedis
aristeq Et/ ut/ homer? dic cu an
riſu varias dic cogitu-ſumere
formas ut/ dimittat/ ſic c Vir-gi
lius ſic cu ſubito ſus horridus atra
q tygrib? Squamoſus q draco
c fulua cerucle leena/ Aut/ arcen
flãme ſentiú dabit/ atq utra vicu
lis Excidat aut/ q aquas tenuer
dimiſſa abibit. Hinc theodonius
origene ex palleme inſula ſeu mõ
te fuiſſe dic c apud egyptios reg
nasse cuiq helena adhuc vgine

a theoneo rapta c emendata atq
ad ea repetute ꝓpulſa ꝓ expedi
troyana-ú/ menelaú cui cade helena
duxiſſe. Gene atq cu ſpectú viri
c reru experiencia doctiſſimu no ſo
lú ex eo q ad duxiſſe ſua ne dei pri
cia noſtet/ c integra ptinere hiet/
meoria/ ſ q quectidie cia transac
toq no nuq ut ſepe fuerút/ ſapien
tes de futuris ꝓdicebat/ euentú c
hinc fabule loci datú/ q Nathes fuit/
ꝓthei arbitrabat? formaú véo q
cu fume q ſuetu auert c a bicc cad
exiſtimo pacedes quibus agricul-
tores eq rei ſilicudine gerecres cu
poſſent/ moito ſimulaí q ꝓſſionem
ut/ amouerant? ab eo cu poſſem?
ſi rde velit/ ꝓſtare ſitur q ſilua nece
ſ ut/ tñ pullus r-maneat/ adeo ad,
itiu-gata pot? m ſup hoc ſicad alit
apm ꝓthea-ſ. accepi loco dictante
ydromantice/ c tuc q oceanu tethy
dis q ſit/ filiq potuit/ no m? ſuerient
ex pri/ cu tales dicunto fiat/ m aqua
ut/ ipm ſonat/ nome ydromantia ab
ydro q ẽ aqua c mantia diuinatio
q oiẽ aqua ex oceano c tethide ẽ
Qz aut/ vtuas ſumat/ formas/ eo
pot dici/ q ſic/ ſacleg ſtud cia
fluuia que ſua cursus mu-mure
pluuias mutantur- formas ſeu eo
pot dici q ſic/ ſeu forſan? in hac o
ꝓtate ad habendu q d? ſtitu- eſt/
de natitate aquas mouet quo m mo
tu c mur-mur- aliq audit? c tuc
vident? forme quibus mequeate poſſi
tis natiuam ſumitur. Qz aut eu
paſtore neptunu ſeu oceanu dicut/
cu ſup dicta c vbi de oceano Curti
us attribuit/ ad deſignandas aq
tu illig mar? circuuolucres Qz ab
ab equis bipedibus trahat? io dñ
eſt/ q mare illud habitat/ phoc?
quibus c pedes c caput/ c totu
fere corpus ab umbilico ſup c ad i
ſtar- vituli dorſu véo pistes ſunt/
c ſic cu tñ duo ſint/ illi pedes bipe
des equos vocant/

De melanthone filia ptheo

Melantho ut/ theo
donio/ aſſirt/ filia fuit/ poſitus
veſtibus delphinis nequeamus
dugam ꝓ maria patrie. Que cu

natꝰ latine. De ydothea ꝓthei filia

Ydothea ꝓthei ſemꝰ fuit filia
ut in odyſſea teſtat homerꝰ
dicens ꝓthei fortꝭ filia marinꝰ ſe
mꝰ ydothea cui paulo miſerat ubi ea
de ꝓtheo ꝑre ſuo loquẽte menelao
regi mẽduẽ atꝙ dicente. In mor
talibus ꝓtheus egyptius qui ma
ris tocꝰ ꝓfundi tractꝰ ſic neptuni
famul hunc aute meũ fuiſſe ꝑrem
ee atꝙ genuiſſe me. hanc dee ho
merꝰ obuiaſſe menelao in inſula
pharos que in ſpeu egyptie alex
andrie e in qua uectꝰ ytraxerit
te iuuꝰ detinebatur. et ei ſilua ꝑ
mo dediſſe ut ad ꝓtheu accederet et
quid agẽ deberet ondiſſe. demũ eũ
ſub cornu phocarũ in antro ꝓthei
cũ tubꝰ ſocios abſcondiſſe ydothea
ut quida uolũt formoſa mr ꝓtei
dea ꝑ quã mare tranquillitatem
intelligi uolũt ea ende tranquillate
fem e ut poſſet menelaus accedꝰ
ad ꝓtheũ. De ceruſice ceream filia

Ceruſices ut ciceron placet fuit filia ceream quã ipſe
aſſerit ab archadibus cotion nomine
affirmãs ꝓtea ea placuiſſe equitem
ue ea. ſ. que quadrigas fuit iuẽ
trip. Cui aut ceream dicerit filia
Q nõ nũc de aliis deis eſt mirũ
pot nobile. ſ. fuiſſe mulierẽ natã
circa litora ceream. Seu uelim
ꝙd ꝯ poſſibile e oceanũ. hoiem
in ſigne fuiſſe ob aliquã ceream
ſilitudinẽ ſic nũcupatũ. De nereo
po. ceream filio hic genuit nymphas
que multe ſũt uere quã nili de qua
cuꝰ fit ſingulare mẽtio eaꝙ nota
apponã genuit gd cymodocem thoe
tim mioxem ſalathamq; e arethuſã

Nereũ marinũ deũ e ꝙ alias
maioris tethydis filiũ ꝓpter
getilui uolũt theologi eiꝰ doctꝭ so
rore ſua iuxta gurgio eo qua vo
lũt nymphas in aquã ſuiſſe poſſe
ẽm aqua eſt uulgo enũ grece
nereos aqua dr oceanum e tethydis
filios eo ꝙ eis aqua ꝓgenerẽdi natu
ra ex illa. Qz aut alio noie uocetur
ab illo pot ee eo ꝙ ſinus ſit maris
Cſicẽ nõ eo euo fuit quo oceanꝰ
fuit e. Referẽt pomponius mela
herculis opus fuiſſe abila mauri

foꝛmoſa eet in gremio neptuni qui
in delphinẽ mutatus illã applau
dens eã in ſuũ ſenſum ſui tranſtulit. ſ. tm
ꝑtatã eam uiolaui aſſerẽs talem
rei huius uirtutem fuiſſe puellã hãc
in gremio ſuo allexiſſe delphinem
et eã ſolitã no nunq̃ dorſo eius in
ire atꝙ ab eo ꝑ mare deferri
ſ. demũ ad locũ ubi aſſenderat ut re
ferri ad ultimũ tm quacũq; ꝑ
eã fem ſit eã in manu uectã ſibi
habere foꝛſan ſẽmſſime. Ego fe
mina a delphine ille ſa ferri ꝓ pe
fabuloſũ putes. de quibus ꝛõe libz
apponẽ. legimus et plinio ꝯtuſſo
uiro ſtribente in affrico litore a
pud hyponẽ diarutũ delphinem
fuiſſe ex homĩ manu abiũ ſumen
te ſeq; tractandã manibus ꝓbẽ
te ſ. mãtibus alludentem atq; co
ſtendentes potãtẽq; ſ. a flauiano
ꝙ conſule affrice uictu uandalis
odore quoꝝ nouitate ſepiũ aliq;
diu more equaꝝ fluctuatu ac mi
ꝯq; preſentẽ ſi iuuenã paſſiũ ꝑ uen
ſſe aliquoꝝ ſeceſſiſſe qui eã demũ
redinſſet ſ. fere die quẽdam ad hoc
miraculũ ſpectãdã ꝯcurriſſet ab ex
poneſibus remenenti amicoꝝ ſuoꝝ
tubꝰ quatiẽs accenſus eſt. ꝓtea ſ. a
lexandri ayacedonis euo fuit in
litore aſie puer. a deo a delphine
uno dilectus ut eo deſtendente eã
ſecretui in litꝰ ſ. in harena deſi
luectus exſpiauit. Similit ut
ſcribit Plinius ego ſidem. puerũ here
mon noie delphine ſuꝑ maria e
uitate que eã repentina perilla
fluctibus eadem naſſi a delphine
mortuus in litus reductus eſt. ꝙ
eã liquido ſe mortis pueri cam fuiſ
ſe fatẽt. no in maia retroceſſiſſe
in litore exſpiauit. Quod multa
dicta no e nouũ ineꝛ in uſitatum
delphines eã hoibus amicicias
habuiſſe. Et redeũtes ui duũ imo
ſuit qui dicunt ꝙ melanthio altedo
nẽ ꝓtentatur. ꝙ eo aſſidua mare fluc
tuante ore ~~ꝙ preſſum~~ et ſuꝑ
delphines piſtes ꝙ alios feꝛas et
a neptuno i. a mari violat ꝙ i
gurgitatus. et demũ reſtauratꝰ
Ego ait uni ab hiſe ſũptus ſt neſto
eã ſcia ꝙ melan grece nigra ſo

tame ꝙ mont⁹ a calpe hyspa
nie monte olim ſeparat⁹ eū ꝓpinquo
eent⁹ ingo ingreſſi ⁊ trāc mediaſ
undas occeanū intraſſe ⁊ ſic extra
m̄ mediterraneus factus noua ꝓtinꝰ
ſſe noua ſ introductus aūt nereꝫ
eū dꝛuide iungere. i. aquaꝝ amari-
tudine multas aput nos genuit
nymphas. i. hūditates que forſan
an nō erāt. De nymphis m gnāli

Nymphe gnāle nomen ⁊ ꝗrūcā
ꝓ hūditatū ꝙ io dico ꝙ hū
ditates ſūt duūſitate rerū quib⁹
deſtituūt noua diuſa acꝛipiūt ut
in ſequētibus appebit hec ut dem
eſt nereꝫ ⁊ dꝛuidis filie dē ſunt
eo ꝙ amari dēs deriuētur hūdi
tas. Hanc quide alie ſūt marine ⁊
appellantur nereides a nereo patre
⁊ eo hīs omeꝝ in ylia denotat xxx
m quas ad gruſſā terthide ob mo
rē achillis ſui filij gueſſe dic ꝗ
rū hꝫ ſūt nota Glancis Thalia
Cimodia Paſta Spio Thoy Cymo
thoe Actea Lumnoꝛa Agelia Hera
Amphitoi Agaue Doto Proto Pho
ruſa Dina Ayem. Dexa Nem Am
phinome Cliamira. Dꝛus Panopi
Galatia Limnoꝛias Apſedie Callia
naſſa Clymene Janira. Dyanaſſa
Agera Ouchia ⁊ amathia ꝑtica
⁊ alias ſuppoſſe dic̄ hanc ſi que
hꝫ ſignificata nomi credo adu
ertet facile eas ꝓpietates aſſu
mas ⁊ accidentia ꝯta eas demo
ſtrai Sūt ⁊ alie q̄ dicūt flumina
⁊ hec vocantur. undes ꝙ ſi na
ves nt ꝓtetus. fluct⁹ vel q̄ motio
⁊ ꝙ naydes dē ꝙ fluāt flumina
et ny motu ꝙ timeo ſint. Ego hꝫ
Virgilij ny georgicoꝝ ꝓmy notat
videlicet clymenes Ducio Pancto
Legea phylledoce nyſea Eſpeo.
Talia Cimodoce. Eidyque heroas
Cluo Berce Ephyre Opiē deio
pea Arethuſa ⁊ Achaie. Quas e
go eoſtimo fluuiou varias de
ſignare ꝓpietates. Nec obſtat
hꝫ inuētas ⁊ vel alij aliquas
ex ꝓpietatis inter nereides cum
debeam credē no nullis ꝓpietati
bus mare et flumina gueire.

Sūt⁹ alie que dicūt⁹ fonteū et
hec appellantur. napee. quaſi nap
tee. i. aquaꝝ fontes nā napeꝰ
apud ꝓſas fontes eſt ⁊ ſinus ſic⁹
aquaꝝ transſeptus alicui ambulo
appoſitus. Sūt⁹ et fontes fluuio
rū etiam nutrimentū. Ex hīs ē
numerantur. Vmy. quibus. Caſta
lij fons Dirce ⁊ aquaꝝ nota no
apponā q̄ muſe vocantur. et de eis
alibi ſit finis ꝓlixior. Sūt et alie
quas nemoꝝ dicant ⁊ hyeduades
vocantur eo ꝙ dꝛuos arbor⁹ seu
quercus ſit. Ex hīs claudianus
ubi de laude bullicomis. vy. notat
has. ſ. leontadome Nenopene The
ro. Bycthonat⁹ lycaſte Agraule
⁊ opis. Quas ego non dubitem
q̄ arbꝛū ꝓpietates in gnāli mu
ptate deſtribunt. Sūt et alie
quas arbꝛes dyoꝝ eas ꝙ amadri
ades vocauē q̄ in ſpāli arbꝛes
nō in gnāli nemoꝛa amātes alie
vo ſūt nomina quas dyoꝝ oreas
deas Nam oꝛon gꝛece latine mōs
dꝫ. Sic etiā et alie hymnides
appellantur. ut placet theodon
eo quas dyoꝝ pratoꝝ atꝙ flox
nymphas ꝓpriſce hanc aūt ad
aliqm motu ⁊ deſiderū dicat ariſtote
les ſicuti pueꝝ facūt ſaltuiq̄.
Sane plinius in lib⁹ nālis hyſtorie
Nereides non ſimpliciter aquas ſeu
aquaꝝ ꝓpietates ⁊ ſentit dicēs
Et nereides mꝛcedū falſa opinio
nē ⁊ ſquamis modo hiſpidie coꝛ
poꝛe eaꝝ in quo humana effigies
hūc naꝙ hec in codē lītꝝ. ſ. olim
polenqui ſpectata ē cuiꝰ motiē
tes eaꝝ ea tū triſte cole audum
longe ⁊ duo auguſto legatus
gallie ꝯplures in lītꝝ appꝛere
examines nereides ſtupſſe hec
plinius ad quā opinione forſan vlo
tranda ſubdit ⁊ ipſe plinius ad ~~quā~~
~~opinione~~ auctoꝛes hēo in equeſtri
oꝛdie ſplendentes viſu ab eis
in gaditano occeano marinū ho
minē toto coꝛpoꝛe abſoluta aſ
cendō ſilitudie nauigia nocturnis
tribus ſtati ꝙ deſuan quas
inſederint ꝓtes ⁊ ſi duicius ꝓ

mancat/ eaꝫ mezgi-Tyberio pi
ape contra litꝰ ꝓsulat-ꝫ lug
dnensis ꝓuincie/ trecentas aplꝫ
beluas r̃ eppeans destructos octa
nus mire varietatis et/ magn
tudis/ nec pauciores sanatoꝫ li
toꝛe ymbri-q; reliquas elephan
tes q; arietes candoꝛe tm et/ ꝙ
nibus assimilatis/ nereydas vero
multos h̃ plures Qd̃ q; et si claro
hoi atq; erudito plurimu credi
possit/ no sic ꝓpe adlitis mulie-
alis agrestibus ignaris assere
tibus abstq; rubꝛe vultus se ep
fontibus foꝛmosissimas mulieres
quas ipe lamimas vocant/ ꝓdentes
dudsse- Sut/ ꝓterea ne nos nu
mis artemur- a sign̄ficato vera
buli q; alie nymphe/ vt/ sepissime
vocaud poete/ ut/ puta tyri-es
calisto clymenes q; alie huiꝰmt
te/ que v̄ sue mulieres q; quib;
nulla sup̄ioꝛ fictio mtelligendu e
Quinmo tales seu q; talibus acci
piende q; mtelligende sut/ puelle
virgines atq; nobiles et/ thala
moꝛ colentes vnbras/ io nymphe
dee q; ep flemmatica applexume
qua vigent/ tuq; humentes mol
les q; delicate sut/ q; tenelle/ et/ m
eas tq; m zes asas sucale ois pot
ep̃ssio/ Agreste aut/ femine vt/
plurimu ep hausto laboꝛibus at/
q; feruoꝛe solis huido hyspide
sut/ q; durecutis/ q; io nymphaꝝ
nomen̄ mitto ꝓdud Et hac m gna
li de nymphis dem sut. De cymo
doce filia nerey

Cymodoce nympha ep filiab;
nerei vna e/ qua dic Seruꝰ
cui-sues fluctuu m̃ptan- De the
tide matꝛe nerei filia mire achil
Thetis matꝛ nymphaꝝ vna lis
fuit/ de qua dicit ouidꝰ q; ei
consuluisset/ ꝓthea de successibus
suis sic illi fuisse rnsa ꝓtheus dea
dicit/ ~~ende~~ nude/ corripe mat̃
eris uncis q; fortib; armis dicta
pris uincet/ maioꝛ q; vocabit̃ ille
Tande ei cet/ speciosissima vir-go
a ioue dilecta e q; ten a rnso terꝛi
tuis/ ne forsan ep eo vpa q; uret fi
lia qui ei regno pellet/ abstinuit/
vpa aut/ pelleo filio cati regies nup
sit/ q; ep eo conceptu/ et/ pepto achil
le filiu/ que eiroem ei tradit nutrien
du tradidit/ et q; contra ryuiano
bello ei arma ꝓdidisset/ in mozte
putrefacta amica sua/ a vulcano noua
ꝓpetrauit/ Cuius fabule q; potissi
rnsa q; thetis eu deis fortitudo achil-
lis eam dedit/ et ꝓ q; fem̃ vatici-niu
aduentu sit/ hanc dee leucothoe
et yryone fuisse filia/ q; thethyos m
sule cultoꝛe n̄ q; tm ob habitatam in
sula maxe filia habita q; tethide
appellata/ q; tu a meribus filiꝰ eo
q; furiosus q; ipi; moꝛe maxe sudꝰ
q; io tethyde. i. furentis deus est
filiꝰ/ q; in nomine ipa soꝛtita e post/
filiꝰ fuia ei aliud hꝫ et ante. De
galathea nerei filia.

Galathea q; nymphis vna nerei
filia fuit/ ut/ paucis ondit/ Qui
dq; m ꝑsona eq; dicens. At/ michi
cui pr̃ nereꝰ q; cerula doris finxit
est/ ce. Ego qua talis exstat/ fabula
deas pulchꝛi-rimꝰ adolescens sy
culꝰ/ a galathea dilectus est/ ei d
la sume diligeꝫ et/ polipheꝰ cyclops
qui ei no diligeꝫ et/ ac acide vna ga
lathee iuuenũ cernꝫ Iratus illũ saxo
ulisit/ atq; occidit/ que galathea
in flumine syculo sui nois transfoꝛ
mauit. Cuiꝰ fabule allegoꝛia ta
lis pot̃ e Galathea albedines
dea est/ ꝓ qua albedine vnduꝫ
se se frangenciaꝫ intelligo Acis at
amat. i. fluuiꝰ iustaꝰ q; fluuida
cia in mare voluitur- Theocꝛitꝰ
aut/ die sub hac fictione hystoriam
latitat- e asserens polipheme ina
ne fuisse scale tyranuꝫ q; ei gala
thea singulare pulchꝛitudis puel
la amaꝫ et/ q; ꝓ vim q; stupꝛassetꝫ
fugit/ ut/ aduꝫ et/ hanc ei acis ju
culo adolescentie mistezi qua ob
eam indignatus iuuene iussit
occidi/ q; in fluuiu deꝛi/ cuiꝰ nome
fluuio postea datu ab incolis e ga
lathee at amoꝛe nio ꝓmittente nil
egit/ De arethusa nerei filia

Arethusas fuisse duas cop̃i qua
rũ altꝫ nerei q; doꝛis fuit/ filia
de qua talis fertur fabula. Dicit/
eam hanc elydis fuisse nympha et/
dyane comitem qua ei fessa q; vesti
mentis nudaꝫ ac se in alphei vn
dis lauante alpheus elydis flumꝰ

vidisset/ gestiꝫ desidie sui captus
illã tenere voluit/ Vex ipa ter
rita cep fugã ꝑ eã sequitur- eã
fluuiꝫ nec eã sibi videtur- posse
euadꝫ orauit/ dyanã dñaz suam
vt illi opem ferret/ que illã nube
texit/ quã cũ cerneret fluuiꝫ a
rethusa timãs subtꝰ in fontẽ re
sa ẽ/ cuiꝰ vndis cũ suas misceret
aret. alpheꝫ ipã a tra absorp
ta ẽ/ ꝫ in ortigia vsq; insulã dela
ta/ ꝫ inde in siciliã vsq; quo eadã
alpheã eã secutã dicit/ In qua
fabula monstrũ designatu- appens
nã ẽtũ est/ alpheũ cludis fluuiũ
esse/ ꝫ apud syracusas sicilie hys
toricꝰ apd̃ ꝓbare videt̃ Seneca
phus vbi de ãstionibus naturali
bus sic dicẽs. Quidã fontes ẽtq;
tpe purgamenta eiecerunt/ ut a
rethusa in sicilia quãta ꝑ estate
p olympia in opimo est/ alpheum
exactis eo usq; petrare ꝫ agere
sub mare cuniculũ nec aspici in syracu
sano litore emergẽtẽ corpꝰ hys die
bꝰ quibꝰ olympia fit/ victimas
sacrans sicꝰ traditũ flumini il
lic reddi dixit hoc Seneca ab hoc ue
cuentu fabule locus additus
ẽ- Ouidiꝰ tñ agit/ carmine suo
ut/ magnã virginis- miraculũ du
dicẽ in eodẽ arethusa puto ego
anymphari que fuit in achaide
dicꝰ vna fuisse/ Verũ hanc ꝫ si
absorptã a tra ondit/ nõ in sici
liã venisse dicẽ ꝑ in ortigiã insu
lã exiuisse/ qualiter autem postea
in siciliã venerit/ nõ hẽt ꝫ qua
liter ediꝰ fuit/ vel venit/ ~~nõ hẽt~~
hanc eandem videri ꝫ ex qua se
fatetur- in elide ab alpheo dilec
tã ꝫ sic ꝑ subterraneos meatꝰ in
siciliã deuenisse ut eadã testari
videt̃/ Virgilius illi dicẽs sic tibi
cũ fluctus subterlabere sycanes
dorus amara suã non inficit mistura
undã. Et sic fons ꝫ in fluuiꝰ ex
elydẽ in siciliã venit/ et in obsẽ
cutionẽ fluuiũ amor fluuiũ in
fontẽ ꝓsiluit est/ Altera vero a
rethusa in ychadia insula fons
ẽ de qua sic dicꝰ homerꝰ ꝓpe
oriachi petram/ et fontẽ arethu
sa Ironaꝫ vero ex hac arethusa
venit/ refert/ Quẽdã fuisse in ythaca
venatorẽ cui corax nomẽ qui furẽ
ꝑsulsus ex petra quadã ꝓpter
se dedit in mare ꝫ ob id petra
illa ab eo corace denominata ẽ imo at/
ex hac arethusa nomẽ hoc videns
dolore petra in eã petre fontẽ se
piciens erectꝫ ẽ/ ẽ sic de se nomẽ
fonti dedit/ et/ sic duo sunt fontes
arethusa dicti Seruiꝰ autẽ de
mirabilibꝰ mundi tenã addidit/ cꝫ
siceus apud thebas fontẽ ẽ eu
eã arethusa nomẽ ꝑ apud/ quas
thebas nõ dicẽ

De achelao fluuio
ceream fil' ꝑ qui genuit syrenas

Achelous fluuiꝰ ut/ dicẽ pru
dens fuit/ filiꝰ ceream ex terre
seruiꝰ vero dicẽ ex mixtꝰ fuisse
tethide- Theodontaꝫ eã solius ex
tre filiã vocat/ homerꝰ autem
yliade nõ tm achelouã ꝑ omnes flu
uios dicẽ ceream filios sic aceruꝰ
Nec ꝑ profundissimi magna potestas
ceream a quo cẽs fluuiꝰ totiꝰ ma
re ex/ cẽs putei longi fluit/ Ter
ra autẽ fluuiorũ inuentrix ẽ p vir
gilꝫ carmen in georgicis ꝫ phe
di poti dicẽ. Nam ꝫ domus mi
rans genitricis ex humida regina
Speluncas ꝫ lacꝰ clausos lucos
ꝫ sonantes ibat ex magna motu
stupefactis aquaꝫ ex Cũ ignis
in ventre tre an ortũ ꝫsistent/
fluuia ex eiꝰ ex ventre effluant/
bñ tra nutꝰ dr fluuiorũ. Qz autem
dicebat theodontaꝫ ire non aut
volũt/ cũ physici a tractu solis
calorem sequecuꝫ qui in frigidis
tre vestibꝰ cuapuratꝰ in aquã
vertitur- ꝫ ꝑ occultos meatus
in supficiẽ venies eripit/ in
fontem et/ sicꝫ fluuiꝰ ꝫficit/.
Qd autem de origine hꝰ dicꝰ ẽ
De reliquis autem intelligat̃ nece
ẽ ne oporteat/ replicare quod
de aliquo fluuio hmo fiet/ ꝓ
autem/ fluuiꝰ autem Ouidiꝰ gemino
cornu oli erat/ in signis Tande
ob penetã dynirã deyanire regis
calidonie filiã in gluginũ hercu

li despensatā cū eo in ētamine
duxit/ & cū sese in uarias trās
formasset figuras ad ultimū
victus & spe euadēdi uno cornu p̄
uato/ & primā p̄ stēda lactā eq
& ferus dicūt/ huc fuisse ppi Vi
ui paulie mistuē. Qd̄ etiam
testatur uirgili⁹. Paula p̄ ē
uetis achelōia mistuit undis.
Cuius syrenarū prem̄ ne uolue
rit. Quid p̄sentiendū sit/ opp
rētes stendū acheloū fluuiū
& ppinquo monte fluē/ ut scribit/
plin⁹ & ut nubes seqsser. De flu
uio assezit. p̄mus fuit/ qui ter
ra cruppit/ & ut idem plin⁹ aut/
acarnenia ab etholia diuidit/
& p̄ fines perebios effluēs in
malia cū sinu effundit. hostio
obiectas tres insulas echinu
das. Ex quib⁹ assiduo tre mo
uectu ętim erutā quasdā uidet/
Certamē cū eo & herculis
qui in gliam herculis cessit/ ubi
cuius de laboribus in sequentibus s̄t
bem⁹ ut dabit. Ego puto me⁹/ ui
nū ac paulis mistuisse ml aliud
intellexisse ueteres puto misi q̄ p̄
uno penes eū in grecia uniuer
planitate fuit/ q̄ in usu am non
erant/ & sic ex eo loco p̄mo ui
nū ppriatū ē. De syrenes aut/
dicetur. in ppremio. De syrenis
Syrenas filiabus achelōy
tres fuisse Seruius & fulgē
tius asserūt/ & achelōi atq; ca
liopis musę filias cantantes q̄
dicūt altera citharā & tybias
altera lyrā/ uero illas dicūt fuis
se. imo. sic nā cū puellas aglaosi
thelxiepi pisinoen et iligi/ eas p̄
filias achelōi & thespiadum mu
se ęris tā tympano caueā sup ad
duxisse. has dicit Ouidius socias
fuisse p̄serpine eāq; raptam
diu quęsisse. qua cū nō repperisset/
in marina monstra fuisse con
uersas ora uirginū hinc ita et/
corpus ad ubilicū usq; ferineū
& ab inde in pristes exuisse quos

alatos Alberic⁹ dicit & eis gallī
naceos pedes addit/ & retenta
modulatione auibus dictīa qua
ad nuptiarum uel tumulū dulcis
simā canūt/ melodiā. Eas pte
rea dicit. Seruius uicinas pelo⁹
sicilie primo tenuisse/ primo deinde
ad capreas insulas secessisse.
Plin⁹ uō dicit/ neapolī chal
chidiensiū & ipā parthenopen
a tumulo syrenes appellatā. Et
sic ita quinq; syrenas hyemes
Dein paulo p̄ dicit/ ide plin⁹
miscella Surrentū ad promontō
inimicum syrenū quondā ęs̄
ristoles aut/ ubi de mirabilibus
auditu dicit in extremo ytalie
ubi pelorus strictus in extremo
ytalie ab appennino uer⁹ ter
tirreno mari in adriaticū p̄tet/
syrenicas aut insulas residere
eisq; ibidē sacrū ossisti te plum
in quo plurimū ab indigenis
sacrificiis honorant/ que cū tres
sint sint/ non absurdū est nouē
meminisse. Una ergo hys ingit
parthenopia appellatur. Altī
leucosia. Tercia ligia nā ut put
hec ille/ has aut/ nisi q̄ aut
sui cantus dulcedine nautas in
sopitos trahēs sopitos mergē
mersos ultro deuorant/ p̄ obre
in p̄atis nitē circumiacentes ossa illas
p̄minebat/ uetes. Et no nulli
mortuas dicūt/ dolentes/ p̄ ad se
ulciscēdū p̄tereūtē trahēs nequeun
tē/ ut in odissea describit/ ho
mer⁹. Hęc de illis legisse memi
ni in quibus quod fingentes sese
mittat/ aduertendū est/ p̄alegatus
an alios in hīc meritū scri
bit. Has metricas fuisse sola
tas de ape nauigantes. Et leon
cius faciūdē ualuisse/ ut ferē
ceni achaica in sua ueritissent/
p̄dā & ex hoc arbitrūr fabule
origines syrenarū locū fuisse
necessū. Et sic illes etholie flu
uius p̄. & dein eo q̄ eū penes
primo sua stelegia ceperē sulcra et/
ut/ stelligum⁹ p̄ labentē fluuiū

. prẽm lasciuia ⁊ effluentẽ gau
pistenciam meretricũ quib⁹ ob
blandã fẽre oĩũ facilitã talio
pes. i. bona sonoritas nũ-
bet⁹. Denũ pma verat⁹ pu-
nopia a pa-thenes ꝙ ⁊ virgo
Consuetũ quidẽ meretrices dece
volentes exteriꝰ ñ retinere vir-ginẽ
seu pudicã, mĩdã, mores fingẽ
oculos. s. in terram dirigẽ. Vbi pu
ca facẽ erubescẽ tectũ fugẽ pe
tulas aũt cãa gesticulacoibus
ludẽ ⁊ huiꝰ ut ex hijs arbitrẽ
nisi pe hostẽ honestatis hospitem
ee ⁊ ñ cognitũ appetane qđ ⁊
nunt cognitũ fugiendũ. Sequit⁹
leucosia a leucos qđ ⁊ albũ ex ꝙ
sumendũ rear, alijs formositatẽ ⁊
corpis. Decẽs atq; vestiũ et ar
namentoꝝ splendidẽ appareram
quibꝰ corrupte incedũt illecebres
nã si desint, ista cũ abignarus ꝓ
ex tioꝝ iudicentur. intrinseca no
scire deuicet, ad intentũ cũ desig
natur. a turpes vilipendant et
pulpes. Terrea dr ligia ab ligo
as ⁊ cui. qui seu gri-ũ, ex quo nisi
pientis captiuatis assumendi q
a deo ñ recedentes tenet, astrictos
ut cãa si nouerint, stelestissimas
⁊ quas amant, negant, volentes
vincula dissoluẽ, hinc aũt cauty
ne fidibus ⁊ tibijs quid aliud pu
tandi sũt, nisi melliflua verba ge
nitus blandiẽ risꝰq; lasciui et
peculantes, quibus cicerati naute
-i. ceptes, trahũt. ñ sompnũ a ta
libus. i. ñ sui oblitione ceptos spe
stolida decipientes donec hijs li
gur-rientib⁹ nãmonia sua fraud
tintes ⁊ naufragia dederint, ⁊ sic
de nece si no ñ mare ꝙ ñ ster-quili
no fino infernalibꝰ nocturnis q
eis nudatis atq; repulsis, ñ pra
tis. i. ñ deliciis ossibꝰ miserex. i.
ex manifꝰ, medijs nudatis, ñ si
dẽt, seu eos de infami fruitate pre
mũt. Ab vmbilico aũt, nisi ea co
pestes ee dicẽ ut cognoscamus
ad deorsũ eo vsq; Virgineũ corpꝰ
. i. pulchrũ atq; decẽs mulieribus
ee q̃ssũ, ut appareat hoc, ñ vm
bilico aũt cẽm libidinosam mulier
q̃ pistenciam esse credũt cui soli

qđ corpi deorsũ restat desinit, ex q̃
no absurde possibꝰ simulatꝰ qui aũ
lia sint, lubrica ⁊ facile ñ aquis huc
illuc discurrencia sic ⁊ meretrices ẽ
minus, ñ certũ discurrẽ ñ ri-ioꝝ, qđ
ꝓ palato cãa designat. Pes aũt hirc
gallinacias pedes ꝙ volue, ꝙ ꝓ
ge ⁊ ñ assidere ate credencia eis
dispũgũt. Sirenes aũt hae sunt
se ꝓ ser. pme io fictũ puto ꝙ ꝙ. ꝓ
pma scyula habitatrices ter-ꝛ su
menda sit, ex qua aut plurimũ lubi
dines prurientes subsequũt ⁊ cibos
odoꝝ ꝙ deliciũ ministrant. hec aũt
dũ subtrahit ut sic remanere ob
assuetudinẽ appetitu dũ ꝓ quibus tur-
nec inventur. ob penuriã appetitꝰ
acutꝰ fit, ut aut a multis ñ legant ar-
vsq; q̃ntꝰ. Dicũt, ñ sup insole ipsu
las ⁊ litoralia loca qđ io dem est
q̃ sic sit, negant, cũ huiꝰ modi scy
ne ubi cognite aucupiũ faciẽ ⁊ io
hec ex ꝓposito volũt, loca atq; ar
bore forẽnses aduenientes ut illos ꝓ
sint ⁊ laqueare. De hijs quidẽ sy
renis deo pleni ysaias dicẽ. Sy
rene ⁊ demonia saltabũt, ñ babi
lonia qđ forsan cum ñ in nova
babylone ingressi et vidimꝰ. Sũt
aut syrene dee a syron ꝙ ⁊ tractꝰ
trahũt, cui ut ꝓmonstratũ ⁊ De
ynacho fluuio. ioh. filio oceani qui
genuit, yonez phoronee ⁊ phegeũ

Inachus achaie grandis ⁊ flu
uius irrigans ut ait, primo
mꝰ angelicos cãpos, hic ut ceteri
oceanũ ⁊ terre dr filius ꝙ quo sen
tiatur. volũt, reteꝰ de ynacho rege
syconoꝝ a quo denominatꝰ ⁊ Qui
ut eusebius ait, regnauit, reg
nante apud assyrios balaneo ⁊
perpe cta annos mundi ait, ctr plu
qua tempestate Jacob natus ⁊. De
yone inachi filia ⁊ mire ẽpnphi

Io ut dicit ouidius filia fuit y
nachi ex qua tale creatat fa
bulã. Q̃ cũ ceteꝰ formosissima virgo a
Jove dilecta ⁊ qui illã a priuis vn
dus redeunte atq; ea fugiente ocan
te ꝙ tenebris sibi reductis detinu
it ⁊ offusit ⁊ cui Juno ex alto au
disset, tenebris suspicata desten
dit, ñ terras ⁊ tenebras soluit, qđ
Jupiter videre ne posset, crimen
puella trasformauit, ñ vacca eam ꝙ

laudanti atq; deposcenti Junonem
fr̃e dono gr̃assit/ gallico argo filio a
rystidis cui centũ erant/ oculi bini
q; bini dormientes vigilissimi fuerãt
tradidit/. Cui egressus Jupit̃ misit
mercuriũ vt/ illã custodia luteri
ret/. Qui prostr̃o sumpta forma argo
uictus e/ cui diu reddẽt/ fistule ra
tionẽ cui tetigit caduceo/ q; i grauis
dissimũ sopnũ des vna oculos ag
gressꝰ mouit/ q; m dormiente gladio
ferit/. Qui videns Juno argi ocu
los sumens illos caude pauonis a
uis sue apposuit/ q; facile impetrauit
tum/ quo detestata crudelia rapuit/ et
pagratis locis pluuiosq; no annotat
tat/. q; ad egyptios puenit et/ ibi
quieuit/ q; pace Jouis a Junone ede
forma pristina restituta e/ q; uolu
nt/ pluuiosi Jouis perpet/ epaphũ
nupsitq; api nepoti suo/ q; ex Jove
ab egyptijs ysis dea e/ huius fabu
le duplex ee sensus puto/ naturalis
q; primo/ ut hic ubi argacrobi
smam p sole accipiendus e/
qui sol vnaci fluuii filia amatam
habuit semen vitale humiditate/ ut
in ea gignat/ fiatq; q; aut aristoteles
ut/ ho hominem generat/ q; sol/ quam
quide humiditate vnaci iuncta fic
tione filia tue tenebris circudat/
ad in vtero matris suo ope generatiõ
fetũ augeat/ q; foueat/ quasquide
tenebras tue Juno. i. luna ad qua
spectat/ meatus amplias corpore
resoluit/ cui inuocata more veteru
ea q; dea puturi cura hui et illiu
ia naturam deducat/ in lucem que
ia sol in vtero transformauerat. i.
de humiditate humani seminis generatu
ri fecerat/ q; io in vaccã transfor
matus dr̃ ho/ q; vti vacca laboriosa
q; fructuosa sit/ al' sit/ sic q; homo
qui vti ad volatum auis sic q; ipse
nasciturꝰ ad laborem/ quorum autem fructuo
sus sit/ labor ipse deus cognouit/ de
inde hic ia natus argo fuadus co
mittitur et/ rom/ cui profecto multa
sunt/ luna sperat/ in salute mundi vigi
lancia. Sane mercurius. i. blande
dictionis astucia caduceus. i. suasio
bus pessimis in somnum mundi de
ducit atq; extimit/ atq; supata atq;
detecta/ Juno. i. regnorũ femine
aria atq; diuitiarũ cupidissima
ducere. i. humano appetitu sed mittit
ostrum. i. solicitudines acquirendi

stimulũ/ huc mihi cursus rapinis
fugarumq; e. et ad agimur fluctuan
tes/ quocies eis in rebus agentes
in quibus medium sit/ quoties q; extimus
labor nos est/ talis ut q; amnes nos ad
vltimum deducat/ in egyptum. i. in te
nebras egressiones/ ubi fletus et stri
dor dentium et in nobis dino munere
suffragium desit/ ysis efficimur. i.
terra/ sic em ysis interpretat/ et a cun
ctis tacq; res ocultas atq; abiecta col
lauit/ et h' ppter ad naturale et mysti
ca sensum dea sint/ ad hystoriale
autem videtur sufficere/ quare siquis de
yside pmethei filia dea si hoc po
tuit/ q; illa egyptia ysis de ve
nit. Theodontius uero et leontius
aptissime negant/ quod hanc in
egyptum transtulisse/ aut nisi
ysis huiusce nomen/ quippe dicat
alter eorum/ ea apud nonas regnasse
se/ eosq; de suo nomine nuncupasse.
Quibus et si multum quidem/ offert/
obstat/ auctoritas/ multum tñ fidei
aufert/ in quiescenda tpe. Euse
bius autem teste in lo tpe/ vnacy a
pud argos regnauit/ circa an
nos mundi/ m. ccc. xl. vn/ cui q; a
nis. l. regnasse dicit. Eusebius
ide infra/ ad tps quod nonus natus ante
est/ potuit/ hac tempestate Jouis
ethei-io filiũ esse ex quo e niobe
phoroneus filia/ natus apyus non
epaphus/ reliqui veteres Jouis duo
fuisse pgenitum ex quibus posterius ysi
pmethei filie q; temporaneus e nam
regnante argiuis phorbante/ ysis
ipsi pmethei filia floruit/ etate
et eade tempestate asserit/ argiuũ fu
isse eiectu cernente. Inde ide eu
sebius in eodem libo ano mundi ad
dccc. xxxvii. duncta regne argi
nos fuisse e ei filia ypmestra
e eande ysidem/ seu Jouis esse pgs
tremo in eode volumine assit ano
mundi. ad dcc. lxxxvii. regnante
lynceo argis e athenis pandione
ypmestre qua ysidem vocauit fi
isse. Qd quide tempus satis apparet/
Jouem Cretensem qui Jupit̃. in filet.
Quibus tã diuisis hystoriographoꝝ
opinionibus fere stupescimus/ quid re
ma de hac yside nostro hercules seno
q; tpis affirmatus ysidis pmethei
cũ Jove/ e hystoria qui no e vera/
deo cui filius est/ et/ co me magis ip

apud alios aliaq; trahit. Sane ut
ad alios ea-ca allegoria huius ioue
p alios dca reuiuis- alys omissis
Dicit/ hanc io m lucra fingi mutu
tu ep m naui aug ea at/ si igne luc
ca ni egyptu transferri esset. Que
postmodu din vt/ dt/ fulgr cg ab e
gyptijs m sima reuencia habita e/
et ibi hos egyptios tradidisse/ qm
p mo signis loto hoiu vrbium cu-
cos ep terre docuisse cultum/ e
ut/ placet/ ygarciano lim usu se
ne tenq; p pma ibide ad uc esse
atq; seu fossse e multa eis ecia
tu modu demonstrasse. Esto augs m
libro de ciuitate dei dicit/ ossa ser
pe ea de ethyopia m egyptu uenis
se regina/ ptea ea api nepti suo
qui post ea e aliqui an ea dicade m
egyptu ecia transferrentur/ nep
sisse telegono scribit/ e eo quocuq;
hu erit/ seu ep ioue seu ep api vt
telegono epaphu filiu potuisse vo
lut/ hoc m sup ppter- necessa qmo
da doctos egyptios ab oibus dca
lsita e/ e du uidet/ si deus cultu
honorata/ e p; mortem ut/ ait/ augs
vbi sup a deo fiunt/ illis gruta vt
caputalia emie reus fiat/ si quis ea
fuisse hoies dicat/ De phoroneo y
nacho filio qui genuit egyaleu e

Phoroneus ut/ Eusebius nyobem
in lib. tpm scribit/ filius fuit y
nachi e ynachi e stirps apud ar-
gos tenuit regnu teloru regnante
assyrijs e syronijs leucippe/ fuit
quippe homo mgne i dustia et/
sapia q spicuus cui typ primo legu
e iudiaoru argos claruit sed est
ro ob hoc iuxp ciuilis pti dicit/
ea loci qle forte dicim q in quo s.
petet tabule iuris reddite deuoian
tur q ptea filios egyaleu atq; nyo
bem fuisse dicit Eusebius affirmat in
sup lactancq; hinc primo iunonem sa
crificasse. De agyaleo phoroneo

Agyaleus ut testat eusebius filio
bus phoroneo fuit/ filius
huic apis que phoroneo filiu qui
da dicit/ qd ecia idem velle vi
detur Eusebius dato dicat/ ea ex
nyobe filia phoroneo ioue filiu
primu ex mortali fera susceptu fo
re p; q argos regnasse/ in e
gyptu transitum- nes achaie regi
nu liquat si cui imputat regionis
no dic Eusebius autem in se discor

dante de api que e ioues e phoro
nei dic filiu vt/ verisi sepissime vide
tur- e possibile duos fuisse quibus
notu idem q; quor alter- ioues alter-
phoroneos fuit/ filios/ e sic ydeptitatis
nois veritate hystorie intricant/
Quod aut duo fuerint/ p Eusebiu
apet/ quor vnus ut ipe ait/ syconio
rum rex fuit/ cui anos mundi .cc.
xxvm. Ale vero apud egyptios de
ificatus est/ ano mundi .cc. lxvm
Et hinc idem dic Eusebius regem argi
nor fuisse ano mundi .cc. lxx.
e cui agyaleus frem suu regem fecisse/
aguye ad egyptu nauigasse ptea
dc Eusebius scribit/ ano mundi .cc.
lxx. dom ioue nyobi filie phoroneo
i matrimoniu e eo ex eo scribitur natu apym
que postea serapim egyptijs vota
uit. Deus rei huius videat/ ventura/
te ego quide has i tui ventre nos m
telligo ne du explicari queat. De nyo
be filia phoroneo q peperit apym

Nyobe ut Eusebio placet fuit/
filia phoroneo esto q; quasi q tale
bereni m lo. eacoru principiu asserunt
hanc inse m phoroneo no filia. Od
quide verisi e possibile idem no
me mris e filie fuisse. Cui hinc aut
dic Eusebius e p; eu lactancq; i
matrimoniu ioue cui ait mortalium nulli
fuisset/ i matrimonius e eo ea suscepisse
se apim qui p; phoroneo regna
uit argiuis e ab egyptijs postmo
du serapis deus est/ De phegoo yna
cho fluuio filio

Phegous si augustino credim
ynachi fuit/ filius qui ei adhuc
iuuenculo mortem ad cuius tumulu
templu ostructu e e sacra ordiata/
ut tp deus eet colerent- p mq quide
sacella dns instituebat/ e homes
diuos i pendebat docuerat/ p reg
ni sui rudes hoies tpa p meses
e anos distinguere. Quibus meri
tis a suis deus hitus est. De penco
fluuio vnis occeani fil' qui genuit

Peneus thessalie fluuius est/ eque occeani sicuti
e reliqui filius/ e celebr quide poeta
rum carminibus e hystoriographoru
libris. Cui due fuere filie cyrenes et/
dauos. De Syrene penei filia que

Peperit Astreu et fratres.

Syrenes teste virgilio filia fuit/
penei fluuiis dic et Syrene soror

ype tibi tua magna cura tristis a
ristey penei gremtoza ad vndas etc
h ane dic iustiny ab appolline inp
ta & ei arustem & fides pepisse hui
aut/ sedm rei veritate sper regis
aput/ penem regnatis fuit/ filia
& fabula & hystoria plene hetur-
pcedentibz vbi de arustco dm &

De dane penei filia.

Danem penei flumes fuisse fi
lia vulgatissa fama est/ et fe
re deline ea amene ea & spectosis
sima virgine & alphco dilectam
nouo ea pe du fugret/ in sacrue deo
ru in lauru fuisse gsam & inde ab
appolline ad suas cythar-as & phe
retras ornandas assupta. Qua
fabula ni fallor tacto tangitur-
natalis/ pe dane quide huiditas
que circa penei ripam & ipso pe
nes gredit/ sumenda e qua io ap
pollinem dipe diligt/ eo pe illa fer
uore radioru suoz i sublime tra
hat/ eamq nonnuq resoluit/ in
acre & ob id huiditas nata fit.
et/ sic fugere fingit/ et vnaq res
fugit/ a remouit/ id p qd de esse ad
non esse trahit/ et/ sese ad mitis se
ca terre trahit/ ibi aut/ cu ea in al
tu tuly neqat/ appollo agit in ea
& cu habunde regno illa semie lau
roz elicit lauros/ & sic dames. i. hui
ditas penei filia in lauru versa
dicet. Sed tacd videnda e cur-
hui fronder/ suis cythareis & phi
retris dicauit/ appollo/ q pot esse
talis/ mos grecoz fuit/ p qualita
tes agonu quos varios in suis sol
lepnitatib pugebant/ ut alia
munera sertis frondu honorad
victores/ & cu ut cetere tp agon
es phas celebraretur- agon/ qui
in memoria supsti phitonis ab
appolline/ cuius solepnitatis fieret/ vic
tozi cuius de laurentu dicebatur-
certu/ equo mo poetis hic potissie
qui heroico carmine gesta maioru
pcue ymnizabant/ necessie vide
tur. cui hoc no posse absq appol
linis/ facundia ta sublimes versus
y pone/ & sicuti p pharetra appolli
nis pugiles & athletas designari
uolebant/ sic p cythara demonstra
ri potuit/ & hinc tractu appollinis
cytharas & pharetras ornari lauro
Qui mos postmodu cu vnu sali
tezu glia ad hones delatus e/ tante
p apud eos fuit/ existimatois ut
nulle nisi quibus desinet/ triu
phus decernetur- & laurea pretia
exceptis qui insigni laudabili la
bore meriti vident/ Qd vir- inclitus
francisc petrarca cu ea prudens
fuit/ honez iste delatus in eplis tes
tatur- Dicens Cesaubus p simul
par p est ea glia vtriusq/ Nec edit
decine auct laurea vulgate auc-
toritatis/ soli senatus fuit/ iste po
testas/ qua sibi postea ut/ reliqua
ut/ suzripue principes. Que aut/
tacto ta exquisiti moz inuetozes
mouerit nis latet/ Dicit/ ei ysidor9
& Fabiu9 p lauru a verbo laudis
dta sit/ ea pisto ipe laudi vocet
& in p victozes p quos & fuabit
et/ augebatur- ires pu- & pietas/
p quos homi merita muneis extol
lebant/ laudib fronduu laudem
significa cu ozn abant. Vir et/
ptea arbor hi. petuo ad significa
du sp illoz virem fama et/ qui so
la non fulmmetur- sic talui glie
viditate ab iudice fulmie ledi
non posse/ Sacra m siep hec arbor
appollini ido & eo p occulta quada
diuacois videatur- hre deuote/ Na
audit si quis huiz fronder capiti do
mentis suppona eu vera futuri
sompnia/ & id appollini diuacois
dea dicata est. **De mylo fluuio egy**
ptiaci filio qui & nylus mynerua
hercule in dyonisii a ieuriu & bul

Nylus fluuius e meridio/ ceno
nalis egyptu ab ethyopia se
parans oceanu & terre filius huic
fm quida lacie nome e melo eu
p nri theologi sacris libris appel
lari greon dicit/. De hac multa et/
mirabilia referut. Co possut/ eni eo
co libellu Aristotiles/ & seneca phus
ubi de aquis nalib multa dic/ et
p eu lucanu sic et ego ubi de mo
tibus & fluminibus. De quo qm hic
pter- simpliciu nome no pretermi-
si quis aplius vide desiderat/ pul
legenda volumina sunt/ nos aut de fi
lius eide attributis psequamur-.

De mynerua nyli filia

Mynerua alia a superiorib iuxta de
Tullio de natura deoz filia fuit
nyli eadem ut ipse testatur- egyptij
salete colut/ Credo ego hanc prude

aa ꝯ artificio insigne fuisse mu
lierem/ eo nyli filiã dicũ ꝙ princes
cũ forte egressi/ impiã De hercule
HErcules supiori nyli filio
bus alius fuit/ placet/ tullio
nyli fuit/ filius/ huic autẽ litteras
frigias oscripsisse/ Eũq; dicat/ theo
dontas ꝙ cũ anthoe luctã egit.
Quẽ autẽ illustrẽ aliquẽ fuis
se virũ nyli accolã ꝯ nõ illi in filiũ
attributũ De dyonisio nyli filio
Dyonisius fuit/ dicẽ cicero nyli filius
fuit/ nõ tñ eũdẽ cũ reliquis/ ai
dicat/ cũ nysia nutrimisse quẽ autẽ
hẽ fuit/ nyssa ego nõ reperio. Sũt/
tñ qui velit/ huic cũ ꝯ Dyonisiũ
qui adiutus ymdis habuit/ bellũ ꝯ
a pseo supatus ꝯ ereptus ẽ/ hunc
prece nonulli putãt/ cũ ꝯ qui cũ
anthoe pugnauit/ ꝯ ob victoriam
hinc hercules nuncupatus fuisse cognomẽ
De aegeario nyli filio qui genuit
aegeariũ quẽ et Daphnim
MErcurius a superioribus nyli
li fuit/ filius/ ut/ legit apud
tullium de naturis deorũ huic dicit
theodontas hermetũ trimegistũ fu
isse qui quidẽ homes ꝯ plurimis
ibutũ doctrinis/ ꝛ ex gentilis homo
de deo deq; mirabiliter- bñ sentit/ ex
uno libro quẽ de ydolo ad asclepiũ
scripsit/ hic apud egyptios regnũ
fuit/ ipsos pio more nuncupare ere
do ob reuerentiã numinis ne forte
inter nominandũ de eius humanitate
ꝯ mortalitate finis oriatur/ Et sic
videtur- deitati eiusdem mandi
derogari/ nyli autẽ filius deus est
ad excellendã fluminis/ ꝯ ex gloriã
volentes cũ insigni quosdã seu gen
tos seu attributos huiusce filios.
De Daphim aegeario nyli filio
Daphnus ut/ seruius asserit/ filius
fuit/ mercurii verũ huius ex prio
altius agnoro ego autẽ qui sub hoc
appositũ cõperio sic appellatum fuit/ quẽ
iuuenis forma specio sissimus et ut/
autor/ primus in siluas pastor. De mer
curio Vo filio mercurii qrti ꝙ genuit
MErcurius qui a primo Vo nozace
est/ ut/ dicit theodontas mercurii
filius nyli fuit filius/ ꝯ cui a puero chat/
fuerat/ notatus ob insigne ea re
artificiosa quaꝫ nouerit/ cognouit
aegeriusq; adeptus/ huic cũ ceteros
mercurios attributos insignia/ ac
insuper a theodoncio gallo illius
apponitur cynocephalo Qui dicit cũ cũ
illi videt/ a femina ꝙ amat/ puellã
super in optimũ arietem abisse et/
ibi in magna arietem tulisse optimũ
cui fuisse ꝯ cũ illos multa decussit/
ad nouam cremonia spectacula ꝯ nescius
ꝯ pondens nouerit deũ ab eis magi
tum fuisse. Cuius notis in epitaphio a
Nouo/ declaro francisco petrarca fra
ter qui cit/ cũ titulo deitatis. Dicẽ
cui in libro i vectmari-ũ in medium
sic/ Vñ et/ mercurium quẽ pimones
deum vocãt/ nõ deum velit/ q; nouem
kyrnus ex hero ex deo ex videatur- her
ille. Gallum autẽ illi addidisse omittere
nequa reliqua ut/ nocturna nouerit solen
ad designandũ/ qua re ipse potissime
utitur- in quarum die nuncios
in remendis rebus in itineribus
pugendis ꝯ huiusmodi huic eũdẽ Tripho
nium- i- gustibile appellat/ qd aptissime
nuncium et/ se. s. ad mores quarundã
ꝙ nationũ ad quas mittit/ vertere
ꝯ negocia sua dia quadã astuta ser
monis circumuolutione pugnẽ/ ꝯ in greco
ꝯ sagacitate tenetur. Et qui ad ex
traduos abierit ab egyptios ꝯ graecos
cũ abisse sub transfictũ ẽ/ de hoc
Iulius celsius in li belli gallici a cesa
re confecti dicit sic huic galli maxime
colũt/ ꝯ multarum inuentorum arcium
voluit/ ꝯ viarum atq; itinerum ducẽ di
cũt/ ꝯ ad istum peccunie ꝯ mercaturas
hre vi maxime arbitrantur- Ego
vero autem/ vbi de natum deorum/ huic
nouerum qui trysthon appellatus ẽ
filium dicit fuisse valentis ꝯ coronis
dis leonaq; autem/ addit/ dicens ve
rum frem fuisse esculapium medica
fulminati ꝯ ob dolorem fratrem mortuo
ad extremos secessisse. Eusebius nõ
in li tpis cũ theodoncio geminat
dicẽs/ cũ fuisse filium trimegistum
ꝯ regnante argis Sceleno florui
sse/ De nozace nouerii Vti filio
NOzax ut/ dicit theodoncius fi
lius fuit/ mercurii Vti ex ni
chyra nymphe pyrenei filia Od
cera testatur videtur. Solinus vbi de
mirabilibus mundi/ qui eque cũ theo
doncio dicit hunc nozacem a therfasso
hyspanie oppido venisse sardiniã
ubi cũ sardus hercules filius vnius
sa insulã ex suo nomine dispositi sardi
niã/ ipse oppido extructo nomẽ de suo

noie nuncupauit. De vulcano nyli fo.
qui genuit/ethyopem

Vulcanus non ꝑ quo ꝑfluit/ sed mo
sed alter· ut/ cicero de natu· deo
rū scribit/ filius fuit/ nyli/ huic opi
egyptij appellant/ eūq; ee custode
Egypti volūt. Et/ cū nil aliud de
eo legerim. Credo eū alique ingē
fuisse virū/ cēa fabre facultēs ⁊ ar
chitectonicā/ ⁊ secus indie ꝓpui
huisse ꝛq̄/ Ob id nylo in filiū et/ attri
butū. De ethiope vulcani filio

Ethiops vt/ plinio placet/ in li.
de hysteria nali filius fuit/ vul
cani/ ⁊ ut ipe idem ait/ cū eis gens
eig regiones ā postea ethyopia dā
est/ appellarentur. Ethera ⁊ dēm
athlantea/ postremo ab isto ethio
pe Ethyopia nuncupata ⁊ nō pue
rile/ equidē argumentū eū potēn
tissimū fuisse heroem. De sole vulca
ni filio qui genuit/ pethontē phetu
sa et/ apeatum

Olim/ scribit/ tullius vulcanu
Egyptij fuit/ filij/ ⁊ ut idem
dicit Cicero Egyptij volūt/ eig vi
rē fuisse elyopolym nūc grece ely
os sol dī. Theodontius/ ait/ die eū
in ea ciuitate regnasse/ et/ splendā
dissimū fuisse regē/ ⁊ nutriorem/
eo nōie nuncupatū/ ⁊ in quugem
elymene huisse/ ⁊ de ea vxidanū
que phetontē vocauit ⁊ alios fili
os sustepisse leoncig vero putatur/
eū idem eū ethyopie fuisse ⁊ ob
splendorē occupate ethyopie/ sole
ab amicis ⁊ subditis nūcupatū.
De phetontē solis filio q̄ genuit/

Phetō filius fuit/ solis/ legum
egyptij ⁊ clymenes/ ut carmi
ne patet/ oudij/ in ꝑsona clymenes
dicētis. Per-vatus/ hac nequit/ ra
tus/ insigne choruscus natē tibi vi
ro qd nos audit ⁊ videt/ ⁊ hec te
que spectas hoc te qui te prorat/
orbe sole satū ee. De hoc talem re
ctate/ oudij/ fabulā contigisse
si/ ⁊ nō credente phetonte ego
phō Jouis ⁊ yside filio/ ab illo
illi dēm sit/ eū solis nō ee filiū
qua ob eam phetōn mutꝰ q̄questꝰ
ab ea in regia vsq; solis deduc
tꝰ ⁊/ vbi a pre benigne susteptꝰ
fuerit/ ⁊ ia se daturū inuenerat/

domū. ſ. ut curas curru illi ducere
permitteret/ ⁊ eū illi sol diu frustra
dissuasisset/ instanti cessit/ Ille
reo nō sufficientibus verbis ad
regendū equos veritus visione
vrsione scorpionis dimisit habe
nas/ qua ob eam/ equi omisso con
sueto itinere nūc in celi astrēdetes
nūc versus terrā cētā declinan
tes/ eam illa celi regionē ceperū
rūt/ ⁊ fere tūc omnes/ multos de
siccatis fontibus et/ flūmibus i
cenderūt. Quo ardendo tūc mon
ta ceperūt/ Jouē vt/ aiunt/ fulmināt/ phetontē quē in al' ca
dentē pdū cecidit/ ibi a sororib⁹
deflet⁹ atq; sepultus ē ⁊ sepulc'
appositū epythaphiū tale hic
situs ē phetōn curruq; auriga pa
tris. Quē si nō tenuit/ magnis
tū excidit ausis/ fictus hec vidi
cto nec sub spisso cortice hystoi'
amic⁹ naturale racione tegit/
Creditū est ab antiquis/ et/ ve/
rū libr⁹ tpꝰ assit/ Eusebiꝰ/ ⁊ post
eū Orosius presbiter/ in cronicis
suis mentēdū quoddā ꝑ magnā
mundi ptib⁹ grecie/ et/ ethiopie
fuisse regnante. Cycrope primo
athenensiū rege/ Nec hec hūa
no ope fieri/ si corpus/ supercelestiū
infusū/ emisit/ ⁊ id deb⁹ nō credi
vocauit phetontis huius ea longe
late ꝑ vagantis ope/ fieri ⁊ ut/ de
siccarentur fontes ⁊ flumina
multa/ satis ostat ꝑ digerentiū
in cineꝛ arestendi/ siluę/ ⁊ arbo
rū q̄dq; reliquerint ab incolis
vrbes ⁊ a ꝑtib⁹ regiones/ ⁊ maxi
me fere ferunt/ ⁊ videtur/ omne Et/
ali mensibus ꝑseuerasset/ pluui
bus contigit/ ut circa medium an
tumpni cadentibus i mensis imbri
bus/ colligueretur. Que sibi figme
to tali i one ꝓnūt⁹/ phetonē ali
alia ut/ aiūt/ leonicus/ et thessalus/ hic
somnat⁹ intendit/ hic io solis dicit⁹
filius/ ⁊ sol calonis fons et origo
sit ⁊ sic eū a sole causā videat⁹
calor/ sis nō possit/ in congruere
cendū pr̄ fictus est/ Clymenes

aut/ grece lre sonat/ hauditus q
eo ꝙ phetontis nu- dri ē ap no pos
sit/ pseuerare ualeꝛ nisi ygr ua
subsistat/ hauditus/ ꝛ sic ab hau di
tate tp̃a mr̃e filij ali uidetur- et
m̃e pseuerare Qd' aut/ pheton
petat/ a pr̃e ut/ aurei lucis ducat/
ml aliud sentire debem9/ ꝙ inatiũ
qdã eade ꝛ sensibilibus creatur ꝙ
pmanendi et/ augendi desideriũ
ut/ de insensibilibus tp̃a de rationalib9
loquar- pd' eadẽ de terra exante di
ce possim9· Qd' aut/ inserit- eũ ui
so stoꝛpione timuisse atq; habenas
equoꝛũ liquisse ꝛ in eos ultra soli
tũ astendisse/ ꝛ eli parte illa equ
isse ꝛ tra equo nos destendẽtes
incendisse ab ordine natũ ytimo
suptũ ē/ est em̃ zodiacꝰ spaciũ xx.
graduũ a xx°· s· gradu libe usq;
ad decẽ scoꝛpionis ꝙ phy nia po
cauẽ qbusda/ eo ꝙ singulis ãis
gradiente sole ꝙ spaciũ illud oia
in terris/ uidentur- equoꝛ-/ nam
mestrũ/ herbe/ frondes albescũ et/
deciduũt/ aq; ad ĩtioꝛa terre uel
hauriũ- nec aliqd' petus ea tepesta
te grignit/ ꝛ sic ab effectu eli pars
illa denoiatur/ Ptea phetontẽ
eta mediũ anteũ fulminatũ fin
gũt/ ꝙ ad tp̃e ep oppeito stoꝛpio
ascendente soli surgit/ in ozente eũ
signo tauri plyades/ arion ꝛ eri
dan9 astra hyeta quoꝛũ pluuias
ꝛ pcuntiones aquaꝝ- a quib9 ep
timgũtur- incendia quas pluuias
uidem9 aut/ pluriũ ascendentes ci-
ca mediũ antiepm/ uel ante/ ꝛ
diu pseuerare ꝛ sic coꝛ ope oĩs ẽ
re superficialis ualoꝛ petinguntur-
Eũ aut/ in eridanũ ceadisse sic sẽ
cendũ puto. Dicẽ ygrin9 in li°
de astrologia poetaꝝ eridanũ a no
nullis uocari nylũ ꝛ abalne ex
aquaũ ꝙ qubus in gentes aquaꝝ
copia debem9 accipe/ ꝛ sic intelli
ge incendia in ingenti aquaꝝ copia
cadẽ. i· extingui/ ꝛ sic no ꝛpudet si
pliciter- ict/ nõ nulli mini aduertent
ur- bitrantur- Qd aut/ a Josue fulmi
natꝰ sit/ sic intelligendũ est/ in
telligũt/ eni pstare nonnũq; ꝙ Jouis
ignẽ dice et/ aligñ aeẽ qui hic ꝙ
aer- e accipiendus est/ in quo aste

dentes imbres hyadi ꝙglomerẽt/
in nubes ꝛ si in pulsu alicuius uẽ
ti tollantur- usq; ad fundi aeris re
gionẽ effecti ui/ in aquas/ quas
cadentes pluuias dicim9/ ꝙ ssim9
nisi ep dicẽ omissa hystoꝛia uetũ esse
eni ualoꝛẽ a tẽpe sup̃uenientes an
tũ pm̃ extinguiũ/ et/ in imbres dila
sserit/ eũ paulus presumas fm̃ nos
tꝛe quẽ eu sequi ep regnante Stureto
apud assyrios eridan9 qui ꝛ pheton
solis egyptij filius/ eũ equis subꝛ du
ce nylo nauigio deuectꝰ in mare ꝛ
ventis aduersis in sinũ quẽ ligus
tiũ dicim9/ ueniꝛ/ ibi eũ suis lõga
fatigatus nauigio ceꝛ descendit/ et/
eũ suasionibus suoꝝ in mediterranea
pgeꝛi/ Genuũ ep sorori suꝰ uxi
nausea maꝛ debilitatꝰ eũ pte suo
rũ nauiũ custode ligusti in littore-
Qui uicty accolis loci silue strib9
hoib9 oppidũ gdidit/ ꝛ genuã de
suo nõe nũcupauit/· Eridan9 aut/
supatis montib9 eũ ĩ amplissima
atq; fertile deuenisset/ planicies
hyeb9q; nudes ꝛ agrestes feroces
tũ appissent/ arctus ẽ nigenno sup
tuaq; ferocia sceus pudi gsedie ꝛ
ut/ idem refert/ prudꝰ uidetur- ẽ
rustacũ uelle tauzimũ/ Oppidũ
suũ fuisse oppus/ si eridanũ nũcu
patũ/ ibide aute eũ aliquã diu reꝛ
nasset/ relicto ligure filio in pudo
perijt/ a quo pudus eridan9 ap
pellatus ẽ· Quẽ ueteres egyptij
in meoꝛiam apetrotẽ sui ĩ cẽli
ymagines locauiũ/ et/ sic aliqui ui
dentur- arbitrãũ hec fabule dedis
se tam/ ꝛ potissie ꝙ fulminatus
sit/ phetonꝰ/ ꝛ in padu directus
addebat/ huic leuinq; fides duos
ephebũ· s· et/ phylace eos ꝙ natu
maioꝛes phetontẽ/ de quib9 ꝙm
nil aliud/ illos apponẽ no curauiũ

De ligo phetontis filio

Ligus aut/ ep dño pater filius fu
it/ phetontis eaq; moꝛtuo successi
sit/ eum quos hnit/ in dictõ ppl'os
ligures ꝛ de suo nõe nũcupauit/

De phetusa lampetusa et/ Japeria

Phetusa lampe filiab9 solis
tusa et/ Japeria aut/ ouidiꝰ
filie fuerũt/ solis/ ꝛ sceus pudum
moꝛtẽ phetontis flentes in arboꝛẽ

verse elettrā lacrimantes sunt. Cu
ius figmēti si causa requirā/ non
arbitror has fuisse feras q̄ nymo
dūsas arbor spē circa cāpū pulsa
tria agente sole sua sponte naste
tur̄ et circa estatis extremū dum
mēpit/ solis feruor decrescēte su
dantem humore circūcreū in modū la
crimarū/ quis si colligatis arte soli
dat̄ in electrū et q̄ ut dem̄ a agēte
sole nascāt̄ a locis humidis/ solis et
climenes. i. humidatus filie dē
sūt/ et a sole elyades nūcupate.

De alpheo fluuio occani filio. qui
genuit/ orsilocum.

Alpheus occani et terre fuit fi
lius/ qui ferunt fluuiū elydis
et dicit/ et q̄ apud pysam ciuitatē
effluat/ hunc aut amasse arethusā
satis dem̄ est/ vere fuit amor hu
ius flāmas hinc apte verbis. Elis
et pysa ciuitates sūt archadie ni
gua a fonte nigene/ qui eo se duas
alueos erūpit/ alpheū et arethusam
si mi fit/ ut fugātur. Quigi in epitu
quos exigo non incipit/ huius aut filiū
dicit fuisse orsilocū. De orsiloco
filio alphei qui genuit/ dyacleum

Orsilocus filius fuit/ alphei flu
minis/ ut liquido testat homerꝰ
in yliade dicens. Genēacto alitq̄ erat
a fluuio alpheo qui amplo fluit/ in
terra pylon qui genuit/ orsilocū
multorū virorū rege orsilocus et
ores pugne aut genuit dyacleā
anagna nimfa. A dyacleo gemelli
filii nati sūt/ Crito orsilocus et ore
pugne bellātes hinc orsiloci de
homerꝰ in pheri ciuitate et q̄ se
cus alpheū habitasse et q̄ sat
patet/ que sit huius filiacionis cā.

De dyacleo orsiloci qui genuit/ Crito

Dyocleus ut sane nē. orsilocum
et homerꝰ dicit fuisse filiū fuit orsilo
cus et ipse pheri nomine et gens et
crythone et orsiloci filius genuerit
non habeo. De crithone et orsiloco

Crito et orsilocus filii dyocley
fuit/ dicit fuisse fuerat/ filii dyocle
is quide insurgentibus grecis ad
uersus troyanos vnacū reliquis
grecorū principibus. quibus ates re
nūciat et pluribus in corpore virtibus
q̄ fidentes. Die quadā into certa
mine ausi sūt/ aduersus eneā armis
insurgere a quo ambo occisi sūt/ et
maxime menelai et antiloci nesto
ris filii labore/ et manibus hostiū
cor. cadmea subtracta sūt/ et q̄es
so sepulcro. De crimiso fluuio et
occani filio qui genuit/ acestem

Crimisus fluuius occani et tite
fuit/ filius. Jō quide p̄ ficta fa
fuit/ et q̄ ad talem refert/ seruius
fabulā/ nam cū laomedon p̄mis
sā neptuno et appollini mercedem p̄
edificacōe murorū ylionis nō p̄
soluerēt/ et neptunus ymbres tem
pestates immissis ut ea vastarent/ ad
sultus appollo ceteris indignatis dicit
contraria rogasse. s. obtinendas ē
puellas nobiles belue. Quo ad fiēt
ypotes troianā quādā nobilē ad
duxit/ hesyonā laomedontis filiam
nō absq̄ seditōe religatā trimene
ne sue egreste filie sue gerendā
dā illā nā exposuit/ fortune q̄ cui
sit volēs preq̄ ut se nō videntē a
fluctibus sorbeat/ q̄ se cōtra deuora
tur a belua/ hec aut ventorū vi in
Sicilia delata est/ vbi crimisus flu
uius ex forte formositate captus in
cubuit sermone versus ad eā dicit at
q̄ assistit/ et ex ea acestem filiū sus
cepit/ huius fabule medium hystoria
est. Quod aut circa principiū sic
tū legit vbi de laomedonte expo
nitur. Qui aut in fine est/ dicit theo
donta q̄ ypocrisim ypocrite sumisse
nil tractū tuetur/ ab antiquis
Et ideo dicit possibile fuisse/ hanc
virginē minus alicuius potentis
cōtra crimisū vbi deuenerat/ pue
ficiam esse in amplexus fuisse re
missē/ Nam minia cui boreas lar
gibus canis similima fuit/ seu aude
ā alicuius q̄plexu. qd ad vsū spectā
te videtur. Virginē capta atq̄ ex
pssam fuisse. De acceste filio crim

Acestes filius fuit fluuii
crimisi fluuius ex egesta
troyana vt in eneide testatur. Vir
gilius dicēs acrite/ acestes horrēdi
mi iaculis et pelle libistridis vse
troya crimiso genitus fluuio mi
Que genuit/ nō immemor ille pa
tris 2c hic ā senec primo anchisen
et eneā ytalia petentes suscepit/

hospicio/ & mortuū anchisem vna
cū enea in ecce monte. Sibilie se-
pelunt/. Denū iterū a tempestate
dissidente Enea/ quo illū venti i
pulserant/ susceptit/ vbi eneas ci-
dita in caldius sedes Laurentie cū
a mīre a cestio vocant/ egestā. Que
p̄hia segesta troiani & sub dnio
reliquit/ a cestio que tm ab enea
relicti qua indigene regē suū vo
cant. De tyberi fluuio ocream
cum filio qui genuit Acthonium

Tyberis seu tybris ocream et
terre filio/ h̄ ep appellunt lati
depto effluens Tuscos ab vmbris
atq; cāpanis/ vrbē eā Romanam
diuidēs sepat/ Cui eo q̄ fugiēti regi
dnium indigeti circa se toto orbi
& cū mūbus p̄tulit celeberrimus
fedo & adeo ut q̄ tantū atq; fame
nu greciā meozia illustres supa
uit/. Cui multa fuē noīa que si q̄s
appetit/ videat/ vbi de montibus
& flumibus sepsi/ placuit/ p̄tēa
p̄sens hūc acthonii filiū genuisse
De cythonio tybeis filio

Acthonius filius fuit/ tyberis
fluuii & matonis filie olim
Tiresie thebani vatis/ vt in eneī
de testat̄ fitq; Virgilius dicēs ille
eā p̄ens agmē acthonius ob ore
fundice manthoe & tuscū filium
acmis. Qui muros nūcupq; dedit
tibi mā tua nom̄ &c. hūc Ericeus
die in bucolicis bianore vocat a
Virgilio Eame pompeius in cos
mographia & hūc manchio seu
manthone aliter sentiū videtur
sic dicens/ asiaticā litus describēs
ibi libedo clazomenq; appellunt pha
nū q̄d mantho tiresie filia fugi
ens victrēs thebanor ephygenes
& colophon quā nepotes eiusdem
matheos filios &c. Ego quibus patz
no credidi sed in oriente solem
hūc fugiente supposse iter est/ cū
possibile eā tractu tpis in ytaliā
venisse q̄d et si nūme p̄bentur/ de
tā clare nati fidē deneget/ cū suc
cinis tractis dignē/ De asopo fluuio
ocream filio qui genuit/ pela
gonium

Asopus fluuius ocream & tiri fuit/
filius De quo homerus in yliade
ceal ab amidona ab asopo angla
fluctus asopo cuius pulcherrima a
qua spūtus tirrenum peloponnesum
hūc die homerus allusisse ꝓbitur
achessonq; & cā essisse et/ eo-
dē
pelagonū suscepisse. De pelagono
asopi filio qui genuit/ astereopū

Pelagonus filius fuit asopi fluuiis
et p̄hibet ut homerus in yliade
testatur. ex quo nil aliud legisse
memini nisi q̄ astereopū filiū genuit/
De astereopio pelagoni filio

Astereopius fuit/ testat/ homerus filius
fuit/ pelagoni. Qui audax iu
uenis atq; robustus cū promptis animis
lio venit/ Troianis & dū mutuis &
vtrīq; suis q̄sid&c. in die p̄lij
ad troyā venerat achilli strato
ob occisū patroclū arte& eius/ est/
& p̄mo vbus eū lacessire & in armis
ytendē/ a quo misse cessus meruit/
De asopo fluuio ocream cum filio
qui genuit/ hyspesū et egynam

Asopus fluuius ut aiūt/ ocrea
ni et tyre fuit/ filius hic p̄ boreā
fluit/ ut ait lactantius in epitoma
nion effluit/ vbi de fluminib; asse
rit/ nubig; hūc ideā priam asseruant
fuisse ypsen & egynen et/ cū respus
set/ egynā eā a ioue vicinitra a
deo egre tulisse/ ut/ furā ignotus
nudue in astra bellū mouēs/ ut/ aut/
stacq; nāq; ferūt/ neptā primē &
egynam cū vndis Aniplera latuisse
ioue fuit/ annis et/ astriuo in fen
sus bellare parat/ no dū ista la
tebat. Nec sapies stetit audacis ef
fusus in hostē Conspuit/ q̄ manu
net que ip̄lorauerat hebat &c. Io
ue/ ait/ ignotū eū fulminasse/ aiūt/
Oden testat/ Statq; dū die de
uertit ictumq; fulminis metus et/ igne
tus fulcro & essig adhuc ripis ado
sue gurgites amnis fulmineū in
uenere magne q̄ in signia pene
gaudet/ & ethneos in celū efflare
vapores &c. Fictio fabule hui⁹ ge
lē ytegit/ vitate dū leonidas aso
pū regē fuisse bestie & ab eo flu
men denominari cui cū Iuppiter ar
chas egynā supervenisset/ filia q
uocatus vir-bq; bella adūsus cū
meruit/ & ab eo victus atq; fugatus
& q̄ ar fulmineus fuit/ nō spectat/
ad regē & ad flumē q̄ cū p̄ sulphu
reos cāpos transitū fecit/ & vn
dis suis eo illis fumū sustinet/ ap-
paret nā fulmīe causam. De ip
so asopi fluminis filio

Ipseus filius fuit asopi fluminis
uit/ cui nūc ꝓbatur. Statius dū die

yſea quadrimgos clipei ſeptem
plice tauro 2ſ. Aſopos genuiſſe
dit/ 2ẽt hic ait/ ut/ ipſe ondit/.
Stacq; duplũ tulit/ ethyocli ad
uerſus pelinicẽ De Egina filia a
ſopi que peperit/ eacum

EGina filia fuit/ aſopi fluuiꝰ
ut/ ſupradcm 2. Quã Jupiter
amauit/ dicẽ Ouidꝰ aurꝰ ut/ do
nec aſopida luſit/ ignis 2ẽt Nam
in ignẽ/ verſus eã decepit/ 2 effi
ſit/ 2 ex ea ſuſtepiſſe eacũ volunt/
qui poſtea ut/ ide ait/ ouidꝰ eno
pia in qua regnauit/ de nõie ma
tris vocauit/ egynã aque in hũ
ernũ vſũ nomẽ fu
Verſus ſit/ ſupi- dã
cubuit/ ar-bitror-
ſecute poſtei tutus
tũ eſt/ ignes vigo
nũt/ eacides vt/ in
ſ alijs deſtendentib
poſſimus De cẽph
ni ẽp⁹ filio qui ge
Cephyſus filiꝰ
tei-re/ 2 p hoc
dit/ lucanꝰ Boeoti
quos ipiger- ambie/ fundica ce
phiſos aqua cadmeia ap dñre 2ẽt
Huiꝰ dicit/ filiũ fuiſſe narciſſũ
2 p eũ cẽt/ cede zephiri ꝓſtratus
appollinis miſeracõe ſanatꝰ ſit/
dicẽ lactantiꝰ. Circa que primo agit
Zephyſi ꝙ vocari fatuitus credo/
p penes/ eũ fuit/ olim/ tẽplũ the
mis ad qd eũ nondũ cent/ oracu
la phebi Deucalion 2 pyrra q
ſulcauit dea mezuit cẽt/ 2 ibi diuẽt
miſa et/ qd fato futurũ cẽt/ de
monſtraretur- ſic ipſit/ aqua cognõ
mẽ 2 p de templi erat/ aque 2
appatũ ẽ. Et/ forſan ꝓcedentia ſa
era miſa inſtituto veteꝝ abſit aq
fluminis fieri nõ poterãt/ 2 ſic à qd
videbatur- aqua illius falſe dici
tatis thre-. Qz ſephiſi ꝓſtructus
ſit/ poſſet/ eſſe intencio hyginij
augꝰ in libꝰ de ciuitate dei neſcio
pũ regẽ ſyrianoꝝ nomẽ fuiſſe
qui 2 cephyſus appellatus eſt/
cuiꝰ fonte regia in pte erat/ in q
eſtimo tpe flante zephiro ſanitas
erat/ in colis/ eo vero ceſſante vt/
fet/ et/ alijs ſupuenientibꝰ vetis
corrũpebatur aer et/ ſic ſem ẽ
vt/ nece zephyri cephiſus ĩ ſi
nitate in cadꝰt/ a qua beneficio
appollinis. i. medicine 2 medici
nẽ deus appellatus eſt/ apollo re
leuatꝰ ſit/ cephiſus/ 2 ſanitati
reſtitutꝰ. Cẽt/ ſi hec regi attribuã
voluimꝰ poſſumꝰ regioni p quã
labit cephyſus De narciſſo filio

NArciſſus filiꝰ fuit/ cephiſi.
cephyſi 2 lyriopes nymphe ut/
ſatis ondit/. Ouidꝰ dũ dicẽ ꝓma
fidem notis q dat cẽptamta
ſumpſit/ cerula lyriope quã quo
dã flumẽ curuo implent/ cau
2 ſuus cephyſus in vndis 2ẽt
to hac ſatis nota fabulã Ou
ꝰ 2ferẽt/ dicẽ ẽ p nato narciſſo
d tyreſia vatẽ delatus eſt/ ut/
ſucceſſu vite vꝰ habẽt- vñ
. Qui ridit/ p eo tantũ ꝰ puer
uctum 2 p duo ſe vidꝰ differ ret/
dꝰ quidem/ naticam ẽ p̃mũ ab au
uentibus ĩſu 2/ ſz tunc effu
ꝰ cauit. Nã cũ ĩ ſo formoſiſſima
dleſtencia 2 p creuiſſet/ venato
nes a nymphis pluribus amatus
eſt/ ſz ab echo pharnaſi nympha po
teſſime- Sed tu cẽt/ in ꝓuidebit
et/ flecti ſuadẽt/ omnes diligẽtes
ſe/ oronibꝰ nymphaꝝ ĩpetratiõe
2 p miſit modicũ tpꝰ 2 ſtrigit. Nã
die quadã cũ tam labore venato
nis/ 2 p eſtu tpꝰ feſſus in recentẽ
vallẽ ſeceſſiſſet/ ſicaꝰ/ ſe in
lympidũ reclinauit/ fonte/ 2 vi
ſo ydolo ſuo qd ante nõ viderat/
exiſtimans fontis nymphã repen
te pulchritudine ꝓbauit/ 2 cep
tus ẽ et/ cũ arbitrabat- 2 p ſuppe
ẽre cẽs poſſe ſtrigẽ cũ ſẽpiꝰ ſtul
tꝰ ſuapte ſponte ligaſſet/ poſt/ lon
gã querelã ſui oblitus ibidẽ in e
dia perijt/ et/ in florẽ ſui nois mi
ſer. acce nymphar-ũ vꝰſus ẽ. Hac
2 ficte moralis exercuit ſẽſꝰ
Nã p echo que nil dicit niſi p̃ alterꝰ
famã Ego intelligo que vnũquẽ
ꝓ moralẽ diligit/ tamen ꝰ ve p
quã ꝓſiſtit/ Iyane multi fugiũt/
et/ ꝓpendũt/ et/ in aquis. i. in
nũdinis delicijs nõ alit ẽ aqua
labilibꝰ ſcopos. i. ſua ſpẽ ſtruẽ
ẽt 2 a deo a ſuis voluptatibus
captũ/ ut/ ſupta fama ꝓ paulu

lū tēp nō fuisset/ mozaūtur-/ꝫ si
forsan aliq̄d nōīb sup ē m florem
vertitur- quy mane pur-pureꝰ ꝫ/
splendens ē/ sero aūt/ languidꝰ
fedꝰ nazcessit/ ē m michulā solutꝰ/
sic ē huoi ad sepulchrū vsq̄ aliq
quid vidrunt hīc fulgoris sepulc
aūt clausꝰ euanescit/ ē m oblīuio
ne pdit vna cū nōīe. De meandꝛ
fluē arcani xpi filio qui genuit/

Qꝫ ander filiuꝰ arcani cyneꝫ
et/ terre fuit/ filiꝰ/ ꝫ genuit/ cya
ne nymphā huic dē līuiꝰ m sūma
cyllenaū arcenasti ē media p vr
bē efflūt in p cētias ē pontes m
synū mazꝫ deferri qui nūc pri
ꝫ miletū est. De cyane filia me

Cyane meandri filia/ a miletꝰ
lius filio ē dilecta ē expssa ei pepit
nā ē biblidē ut/ ouidiꝰ ait/ Sib
da cū cāno plenꝰ m expmpta gen
tā. De phillira xpi filia arcan

Phillirā arcani fuisse filiā di
paulꝰ ꝫ a saēno dilectā ei. Cy
nē centaurū pepisse. De sperchio
arcani filio qui genuit/ muestē

Sperchiꝰ fluuiꝰ arcani ē ei
fuit/ filiꝰ hic ut/ ait/ home
ro polidora filia pelei ē tenonti
ligge genuit/ muestēū ēt/ ut/ ait/
pompoīꝰ m sinu pesago effluit/
ei ꝑ denouerat/ achilles comas
ut/ ait/ lactantiꝰ si sospes ab ex
pedicē troiana reuersset/ m pa
triā. De muestēo filio sperchī

Muestēus ut/ ait/ m pliade home
ricus filiꝰ fuit/ sperchy fluīnē ē
polidore filie pelei. Qui egregiꝰ
esset/ mittens achillem ad obsidio
nē troianā comitatus est/ De so
le xpoīnī arcani filio

Solem aliū a superē m libro
mālis hystorie dicē plinius
aūctē gellie arcani fuisse filiū
mīre nō expssa ēt/ hīc dicē me/
dimē ē melius fuisse tacere/ m
qd plurib⁹ hactenꝰ attributū
ē nec ꝑcea admirandū possibi
le cū est/ ealiū multos vsq̄
ad locos reptos fuisse cū vbiq̄
nigena mediterraneos ꝙ valeat/
et/ sic ꝙ apud grecos credinꝰ
appellatos equus aut/ arisceno
au fertur- ꝙ possibili fluat/ a
pud arcanos nasti aut/ aduersse
hūc tamen de/ ualuat/ m genio et/
eadem expiencia expisset/ que

loci scole ad expollendā nomē eius
et genꝰ sole venue et arcani ꝙ
que forte maugro venerat dyoꝰ fi
lii nos aut/ qui ois arcani ples
explicatu ē finē faciamus volu
m septimo.

Genealogie deoꝝ gētiliū liber sep
timus explicit/

Genealogie deoꝝ gētiliū ꝑ m Johēm
boccacciū de certaldo liber octauꝰ
incipit/ in arbē aūt/ predicticauꝰ
m radice saturnꝰ celi filiꝰ ꝓnē
descriptē ta in ramos ꝙ in frondib⁹
pa-ē posteritatis eius de satīn au
sept sequētib⁹ descriptā
Junone et neptio at
eius progenium

nebulis celū ē so
dacū defici/ Jubar- tu-
ventis aera/ crebras
ustrocēs appiri/ audi
ola ē quedā mō m ca
lai m sūmū cete ma
religua efferri ter-
undis ꝙ rules volue
te i pōti et/ m/ nub
et m latebras sil
uestres abire feras ac oia repente
tristari cepisse ē/ Ego aūt/ mirari
pnio/ demū tā grandi rezū ꝓmuta
cōe opīnatus m medīo spectu fau
abus solis adhuc recta ꝑstrictē ē
ꝙ in arcano mūne tumultū ei ē ti
mē cepi ne in antiquū chaos oia
verterentur- nec quid agere ē stre
bat/ consiliū. Tandē dū sic i pēn
dulo ēt/ et/ arce ep orientali arca
no qi sese ab m ferꝰ m aluū efferet
tur/ dū ꝙ nubila sydus visū ē/ sti
gia volatu caligme/ qd/ nebules
nuptū mitueret- memet preceptor
venerabilis endelo odiosū atꝙ
motiuū satīni astrū fore cognou
aūg dū pricoso⁹ mozes i mēte
reduc/ cessit/ illico repētine nu
tacōe pauor ē admiratio ē ꝑ
eo apparere suaꝝ miseriaꝝ a nona
rezū mutacōe pmonitꝰ cū ꝙ cel
filiꝰ ꝑ cepti opis ordinē ēt/ ꝙ
tire mihi ad explicanda eiꝰ splen
didi plem non vno quide volumi
ne ꝑgrandi/ quide ē h ep ꝙ istos se
cule tabus ꝙpio euocatꝰ me nou

Sane ad laborantes mi fuisse hys
torie testent vetez etiustu. s. e
egy pamen cirtense atq; leuma
ei. q hijs qui errore e crassiola
cone plenu fuit no dubito qn fa
alq; nitrata atq; pgrediente fle
tezit qditu qua pstature sic misele
es grundem sonus aug fmone e
tratud sumq; ambages. Ad ad m ad
fecit dis vetusti errore neglignetu
e gentilitatis fama no erut leue
ad qditu deducisse duisitatis opa
nacid ac dissonacias errea cui e
antiquoz relacoes ambiguas e i
spetu pulsu ac denuc epulem
atq; agricola reuocasse rege. No
ergo absq; horore quodd arream
litora plem q relinquo mte aspas
sepulcr e pfundo ad m feroe vs
q; hyatus aquaz q; virgines
plurimas directuri fragilis na
uigij pra e potissie ad no du satu
e si q; fustu acie oculos cpugna
quozsu arasse sim addet possim
e pro tame so qui lundus diae
domos e terribiles cena fulgine
puas fines victor euasisse m op
tatu cptu apiet equor. De satno
Di. Eoli filio Qui dece genuit fi
lios. s. pm Ciomera. 2a. Vesta. 3ad
Cererem. qrta glaucum. v. pluto
ne. vj. Chyronem. vij. pyreu. viij.
Junonem. ix. neptunu. x. Jouem.
[redacted]unone neptuno et
lib. sed in sequetib
bitur.
celi e Veste fuit. s.
lib. Diuna. estitu
rbit. lactancius Cui
op mi sozore sua uxore
ea susceptos pluies
q. ea aliqu fezit de
uestigio euomisse
Jouem opes fraude
e illi loco ei addit lapidem pu
tatu. q; illa pepisset. epis. Voluit
pter a illa. celo pri vinctia absti
disse falce. Qz illi a Jouem fm di
cit. alij. in quida ad regnu pulsu
dicit. abiit a Jouem. Alij vero apud
nferos relegatu. Sut. nsuz qui
illu fene mestu squalidu capite ob
uolutu mezte segne cp et armatu
falce destribat. Vn. celu tre cp datu
sic filiq; rez ondit lactancius vbi
m libro diuine institucionu ait este
minutu felice reuocasse aiunt Saturnu
ad fatigatum. ait a filio m vrtalia
cp vemisset. Celi filiu dm. q; solea
nus hoc quoz virtute mi-em-
aut. eos qui repetime aduenerunt
de celo credid dicit. tre at. q; ignotis
parentibus natus tre filiozu nomi
nemus. Sut. hic quide fimilia vera
non tn vera q; ostat. credi ad reg
nare. utq; te hinc potuit. sic ar
guimen satur-nu cu potentissimo
rege ait ad retinendu paterna me
moria nota eozu celi tre q; m dici
se. cu hijs alijs verabulis appellet
qui tame e mdtabq; e fluxbq; noia
sunt. i quibz hec lactancius. Qui a
libi dicit Ennius quide in eueme
re no pter dec regnasse. Saturnu
si vranu pdz. Et alibi ide apparz
s. no ee celo natu esse. qd fieri
no pt si ee voluit cu vranio
nome fuit. qd ad vez ti negestis
auctor e qui cu dicat. ad modu
paucos exortisse in quibus erat p
fecta doctrina in hijs vranium satum
e mercurium nolunt cognatos
suos esse. Que vranius celu a sat
no vocatu ide testat lactancius
dicens legi in sac hystoia vranium
potentem virtute hausse qui
ge e ee ea satnu atq; expem et
alios. sustepisse. Qui saturnus cu
regno potens efficit puerum vra
nii celu appellauit e mirum tra
uit hac mutuere nomis fulgorem
sue originis ampliare et rez. de
epi ait. quoge multa sup dicta
sunt. Cu deuocasse filios e euomis
se. Demu duplice tetigit sensu
hystoiale. s. e naturale. Nam in
sacra legitur hystoia ut al dem
e qz saturnus qui retinet regnu
cu tyranno fre puerene hunt etn
dendi cem masculina qle q a se
gignebt. Vez quo masculorum
masculi clam ab eo a quoge hua
bant. e cp puentabantur. femine et
sic absepti videnti filij quitu ad
saturnu e tuc emisse cu in vlcione
sua aduersus tyrannu gessisse. Cer
ta aut naturale rone dicit sic q
cedo. Saturnus aut appellatus q
satur de annis. edd enim materia fingi
tur. qz assumit. etas typis spacia

ãnis q̃ ptis m̃ sacrabilit̃ eople-
tur· ic̃ ⁊ ꝯ ꝙ tu ad deorũ cetũ
filiorꝙ dñm d̃ emissar dñt/ dicet
de fructibus ãnuis e tra susceptus
nã ꝓducto m̃ tpe fruges eptm q̃
eo deorentur· eẽ m̃ tpe/ ab eode
tpe agẽte deo ãno sequenti reddũ
tur/ Ob hanc fictionẽ/ ab ignaris
mẽme mtellem a nõ nulli· creditũ
⁊ detestabilem/ illã sacrorũ ritũ
apud quasdã bar-baras nacões q̃
orũ quo-s· satũo quidã ne dũ a
liis fr̃ natos i molabãt/ ꝙbus q̃ ad
mstũ· illiꝙ actũ ayacrobus dñt
dic̃ m̃ li· saturnaliorũ ⁊ herculeo
gerione sup̃atu sacrũ hr̃ apud
ytalos imutauit/ sussitq̃ loco hua
noꝝ capitũ quibus cõficie bitur-
ostilla ad hũanã effigiẽ ex cera q̃
pcta saturnios accensis luibus
ꝓponeret/ ⁊ ꝙ postera die obstupati
ẽ/ dicãt/ m̃ sup̃ natu ioue loco eq̃
saturno a quoge lapide onsũ de
quo dic̃ theodontq̃ eũ tpm lapi
de fuisse silũ ⁊ lapide nãcu patrũ
qd̃ forsan sic ẽ/ Dic̃ eni· eũse
biq̃ damas argis regnãte lapi
de quẽdã cretensibus m̃ passe
quo tpe ea cretenses Jupiter-ſ
quos dñi potrãt/ regnãe cepisse
de abstisse gentalibꝫ quasdã
a ioue satũo fr̃am volũt/ sanctis si
p̃ vbi de side veneze dñm est/ cui
nũ a ioue regno pulsũ ẽtissimẽ
hystoriographi· arbitrantur· fa
cinoꝝ eam sacra declarãt/ hysto
ria m̃ qua legitur· ⁊ eũ Jupi-ſa
turnũ ⁊ opem a tytanibus cap
tos liberasset/ cõpit/ sorte Satur-
nus ⁊ regno pellẽ tur· a ioue ⁊
eo ad cultandã sortẽ ioui ꝙsidi
as tetendisse ut illã acciẽt/ ⁊ qd̃
eũ Jupiẽ cepisset/ cõtractis sorti
bus arma m̃ eũ sũpsit· Qui eũ
nequisset/ resistẽ ⁊ ut/ volũt/ qui
dã m̃ flegra victus assugit/ Qz
aũt/ apud iferos relegat⁹ fuit/
a ioue fasũ ẽ sacra demostrat/
hystoriã m̃ qua sic̃ sc̃ptũ ⁊ Dem
tytan ꝙ ꝙ qua restituit/ saturno
filios ꝓcreatos atq̃ educatos
esse clam seseduc̃ eũ filiꝰ suis
qui tytani vacantur· fretũ ⁊ suã
Saturnũ atq̃ opem apprehendit/
atq̃ muro circũ egit/ ⁊ custodiã
hijs apposuit· Et/ post hec ptulu
lit subditur· Jouẽ ad vltimũ eũ
audisset/ ꝓcem atq̃ mirẽs custodes

circũ captos atq̃ m̃ vincula iacẽtes
venisse cũ magna multitudine Cretẽ
sua· Tytanidq̃ atq̃ filios eoꝝ expug
nasse parentes vinculis expemisse
ꝓ regnũ reddidisse/ atq̃ ita m̃ ac
tu redisse h̃· ibi/ pro quibus dic̃
lactantiꝰ liberatus· Jupit· sumis sce
leꝛ crimẽ q̃ ꝓ regno vmpsisse ꝙpediꝫ
phibetur·· Si vẽ eius de lactãn
tis mẽ opinionẽ sequi q̃ sup̃ thebis
de stacio dic̃ satũm relegatũ a fi
lio apud mseos/ tũc dicemꝰ q̃ ei
satur-nꝰ a ioue pulsꝰ ut dicẽtur·
m̃ ytulia abierit/ ⁊ a grecia mseis
oꝝ ẽ· r· ecta sua ꝓpinquos/ apud ẽse
vos destendisse videtur· ⁊ ibidem
ideo relegatus q̃ m̃ regnũ redire
nequibat/ sic et/ expulsos erã non
nulli q̃ dicimꝰ relegatos· Quod aũt
mestus senex obuolutus capite
tardus q̃ ẽ sordidus sit/ atq̃ orna
tus falce ⁊ planete/ ⁊ hoi queriunt/
dia· Albumasar· aũt m̃ suo maiori
m troductorio dic̃ satũm ꝙplexiõe
frigidũ esse ⁊ siccũ melancolicũ
⁊ fetidi oris/ q̃ ad mestũ habitũ
spectare videnꝰ/ dic̃ ꝓtea eũ q̃
nestorẽ ꝓ grandi auari pauper
tẽ ad iopia vsq̃ malicasse im̃du
ãgenio volentẽ seductorẽ ⁊ m̃ pe
ricliis audacẽ/ ⁊ q̃ sacris pauci
superbũ simulatorẽ ⁊ actatorẽ ⁊ co
gitacionis q̃ plumbe atq̃ ꝓfundi
q̃ silij tui· dñi ad h[illegible]
le fetẽ/ bonũ nedũ
latorem q̃ laborẽ·
ficatorẽ opus ad a[illegible]
tis mẽsuracõnẽ
uisionũ· pegrinac[illegible]
q̃ labiosam· cui[illegible]
rũ meritorũ et/ cu[illegible]
fraudũ ⁊ afflictõ[illegible]
amissionis mortuo[illegible]
rũ vituperationũ a[illegible]
fossorũ cera sepu[illegible]
lorũ magorũ ⁊ v[illegible] ⁊ ꝓpadnium
Que oia q̃ grauia sint/ satũo ho
minis attributus q̃m facile videb.ẽ
oculatus homo ⁊ ꝓparte m̃ sequẽti
bus cera tangentiꝰ· nõ apponã·
Sed vidẽ sup̃ ⁊ q̃tũ satũo de quo
ſmo q̃ grauia sint/ ay estus aũt/
fingitur· ut/ melancolicus ⁊ ꝓpter
epulũ tristicia oñdat⁹ Semper ⁊ qã
tũc erat/ dñi pulsus ẽ/ ⁊ q̃a nec
pis facere sint/ senes et/ ut/ plurẽ

mũ fetidi grauis

ma fetida ozia/ & q̃ gsilio ex as
tricta qua sibi me dulet/ ãnosse/ ni
lus/ q̃ ipe Obuoluta aut capite co
uolui/ ex/ fustra/ sp deoz/ satum ma
pretu & frugiferis lyeu & arulta
fatim moz & salgania cogita cere at
q̃ simulacra designaret/ Tar
di dixit/ dixe/ q̃ ob ẽgritate mem
broz tar di sit/ senes ad necessi
tar di ad ira/ tardi et/ ipe pla
nete corpus motu nã fere my ẽtt
ãnis aut su suo orbe zodiaci p̃fice
p̃ my longe minori spacio tpis ex
tra facit/ Sordida vo ro fictu
puto/ q̃ my puros hat/ satis ẽ
tare mozes seu q̃ moze veteri
regno pulsi/ et my missa gsentu
ad Janu susceptoze sua ordinary
accestat. i. de stabi missa p̃cedeti
bi ĩdutus. Deu ut/ ondat ãgeul
tura ẽpcetes laute vue no posse
falce aute ro mgnity e ut/ in
telligam q̃ p ym oies agricul
tu p̃mo ytalis traditus sit/
erat/ cũ apud uos an aduetu ei
cognitus hyne g. explicatue li
bi apponã quid illi pulso ytalie
quid vires egrii/ quid ecã moz
tuo a suppstiabi ĩpensa sit/ cũ
supuenis atq fugitiuis vbiq p̃se
quer a filio/ ad vltima in ytalia
fugit ut testat virgili dices/ p
ab ethereo volat satus olympo
Armipotens Ioues fugies et regnis
exul ademptus/ Ipe ytalia aut ut
die macrobi a Jano susceptus e
Et gens indocile ac dispsa mon
tibi altis ẽposuit/ leges q̃ dedit
latinq̃ vocauit- malut hyne q̃ la
tuisset tutius in oue Arua que
phibi illo sub rege fuere Ocula
sic placida pplos in pace regebat
Apud ytalos cũ receptu multa
edidit in cognita & inter alia ar
co vsq̃ ad pelli pecuda dentes
ugne pecua effecerit- unde p̃mi erra
signauit/ et/ nomẽ signatus ap
posuit/ mimo effigiẽ et pe bna
ia susceptoris su capud bifrone
Ego alti vio nauẽ eo q̃ veisset
my nauis fugies/ & hi fer ut/ eq ad
uerty medzia p̃seuerauet/ in poste

ros hyr tri a posteriis fictu velle di
ctum- Ouidi/ vbi de fastis scribit/
Causa mihi sit q̃ tuscis inter urbi
a amnẽ & ſ. dicit/ m sit q̃ eu gazo
phia cũ Janio regnaret/ & vterq cũ
ppe ostructa haberet/ Oppida sa
turnia. ſ. & Janicula cui ea fuisse
stilã ab q̃ latia tuc essi ob vtru ne
mo seruit nemo alti obnoxius/ nul
li erã fert. in eius finib furtũ
fem/ nec sub illo fiunt/ aliquid ararij
puatũ. Nc signatre solã aut ptue
limite cum pu fines erat/ my medui
strebat. Qua ob re respu senatoz
stlõz illa aurea dra fuit. Et Romã
apud edem satim exaui publicã
ẽ voluerit ut/ aput/ eã lacune
pcuia cuius sub quo fuisset ductus
Amisia cõia. Insup ugnatos dauit
azua colẽ/ semia terris dare matute
colligẽ & suo tpe stat cornib agros
feriendare ex quo eu q̃ r̃ligiues affi
xus nullu erit/ gsentij cognomen
sterculij appellatus ẽ/ deo talo atq
tali gfto splendidi q̃ m signe no
ne Strenuus denuo cũ my multis
homi vitã in melius redigisset/ gratã
ut r̃pente nusq̃ operet. Quã ob
cum egregiam aut Janus ut/ ayacru
bi asserit/ honoz eius augmẽtũ
ac p̃mio terrã emez dicui sue pa
rẽtem satiuã nois aut/ aduã dñi
cũ sacris tradi deo gdidit/ q̃ satiua
lia appellant/ ausiticq eu obstrui
maiestate r̃ligiois q̃ vite melioz
auctorẽ/ Cuius rei simulacrũ iudi.
& cui falce i signe messis adiecte
huic deo i sedibus circulos pomoz
q̃ educuibus et/ omi huius festiuita
tribuit/ disciplinas et/ ut idem
Die ayacrobius hinc vnaqui quoge
no nullius p̃sucie celũ & trin ee sa
tiuũ q̃ a satu dem/ cuius cũ de celo e
et/ tiñ opẽ cuius ope humane vite a
limenta gignit/ vel ab ope q̃ qd̃ fructi
fruges q̃ nascit huic dee sedentes
vetti pinxit trinq̃ d̃ industria tri
gutt/ de monstrantes ipam nichil ee
esse mortalib appetenda Et sic no
dẽ solũ ee satiuũ sz eaq celũ vna
quoge agente volut/ phylocus q̃ sic

ut/ appeat/ nō solū ytalozū hanc
fuisse in fama dīc̄ saturno et opi
pmo m attica statuisse ara cetu
pe/ cocap deos ꝑ Ioue tra ꝙ colue
se/ statuisse ꝯ ut/ pcēs familiare
ē frugibus ē fructibus mchan
tio passim/ cū sezuis vesterent
Sic et/ appollo phanes comicꝰ dic
m epico carmie/ saturnū si sacra
ioue/ nus ē grece aut saturne nu
si dīnū sensū creante cia etrī
Romāi aut/ quibꝰ pluimū cure fuit/
nil absq; signficato ꝙpone cū hmc
deo templa ꝯstrixissent/ eiq; m
fastigio ytonas scul pse cū bicornis
et/ trifacie caudae indse/ volen
tes ꝙ hoc itelligi ꝙ ab eiq; gmeo
macē im tū vsq; eni hyemem
clara sit/ atq; serenā/ q; an cū mu
ta ē obstura atq; in cognita ē qd'
ꝑ inspectionē caudarū intelligūt
Et/ hs. de saturno dicta sunt/ De eius
dē filia saturni

Cronis ꝙm bur-lam filia fuit/
saturni lactantiꝰ/ vō no sentia
q; matre dicē ē latine ops ꝑ tura
appellari ē ab egyptijs nūc̄ sydē
ru collocatū/ q; cū sonet/ latine hoc
ne videat/ ꝙ hoc nascatur/ ex
hoc ꝙ circa hoc dies dnice accipi
endā puto/ ē ad hoc ꝙ a cronio/ cro
nicus/ vocat/ libros gestoz/ quos
nos vocam⁹ annales hāc dīcm
sonē Cronum vetes anū itellexe
isse puto qd' etiā am vetꝰ egyptio
rū desert cio ꝑpetuo q. s. saties vi
det/ ondē. Est/ eni ꝑpetuus ho
ꝑpetē manibus tenes in se m
medio circuli a deo revolutū vt
deuozac̄ oze cauda videat. hoc
eni signo ꝙ anodrebunt egyptij
antecessores eius libꝝ cunctos tradēt
abysse vel mercurio ē sic cūcta
cit/ illa ops dimesio ꝙ anū vo
catum⁹ Ad hūc anū designand
cesorinꝰ in libꝝ que de nāli die scꝑ
sit ad ceciliū longa desēbit hys
toria mīc̄ calacteꝝ anoz̄ atq; me
siū ē dieꝝ apponēs cetā diuīso
nē inseꝝ phoz opiones/ quas
ego cū nosse exequi edū omitta
vt/ brevitati obsequar- optuna

sumes trimo/ Est/ q; anus deplet
bres atq; magnus/ vertēte olim
egyptijs hūere bimestre trimestrū
aristades dece mensiū mequalium
cetā vertes habuēt. Romam sub Ro
mulo rege ꝑmo/ cui numa ꝑpili
ꝯ duos addidit/ vt. xx. cet men
sū diez vbi cetulum ꝙm atq; sti
hebreoꝝ fuit/ ann. ē ab hinc isin
chelitis in hodiernū vsq; fluctu
Sane cū multos mīc̄ calacteꝝ annoꝝ
tales exquirēt/ ne fezie messiū
hyemales efficerēt. estiua. Caius
Julius Cesar- consulatu suo m°
mī ad solis cursū equauit/ cuiq;
dietim. ccc. lxv. cū quadrante ꝙd
tuit/ eo ꝙ ꝙpsset/ hō in spaciū so
lē fere sodiacū ꝓz circuisse et/
qui quadrante illū singulis appo
nē annis videbāt. Diffīle istituit
ut/ q̄rto anno ann⁹ cet sp dies
ccc. lxvj. die illā sebruario mēsi
addeies hac in forma me auctus
vidēt cur- ut/ vj. kl'. marcij bis
dicat̄ur. s. duobꝰ cōmunē duobꝰ
in quibꝰ veniē q̄rtus dies ē hinc bisse
ctꝰ ē hinc autē annus romanus a mēse
martio nicepe ob mar. th̄ reuerendā
a quo mēses ille denoiatus ē. Alij
deo aliē. ayagnꝰ autē annū Jo ē ꝑ
aristotilem quē sol ē luna cetera
q; planete in eudē puctū vnū
ucti omēs dispescendē munere rede
untes efficiūt/ vti si dies sint/ in pri
apio anni eius reuerti annus
tūc magnus erit/ ꝑfectꝰ hoc fieri
diuersimode putauerūt/ antiqui ut
ide cesorinꝰ cēdit. die eni aristar
cū putasse hinc annū q̄ficare annis
ter tentibus in cccc lxxxiiij. Ari
stylus/ vō dyonisius ex v. d. lysie
nidis et/ linū ex. c. d. xxv. Cle
mē ex c. d. xxxv. hipparchꝰ. Orphe
ꝰ ex. c. Cassandrū cortiacus scriꝑ
sit nil libꝰ hꝫ ille/ Tullius quidē
attribuit vidēt ex cc annis fie
ri seruij dij dicit lūa Senec aut
venerabilis Andalo ē ptolemeus qui
metra florētib⁹ q; aubo insignes ex
ercy/ ꝙpleū dicebant/ ex hinc iſſ
ꝑ apud quos ꝑ ꝙnty ē error
assertionibus cessigtinguat/ sup

celestia corpa m eade loca dm
al' cursu ope rapiti & rassimul
cursu de rapitate p ductus esses
quos al' p duxp & sic nos itez
& itez & infinitu tu vsq; hanc i
vita reditu os qd' quide cred
ridicula & De vesta satu-m scdm
Questam satim & opm du filia
Quodq; fuisse filia dic ep ope
Junonis medzat / ceteregz errata
de mie satim tria vesta fruges &
& sic due fuere veste satu-m mi-
& filia. De hys ofuse loquitur-
auctorez / no nisi vna ponetes
p alia. Et io dicentes vesta ter-
ra & p flozib; & arbis vestita
& / de mie satiem dem sumedu
est / Qui aut / ea dicit / Virginis
satim filia designatu- - qua ig
ne esse volue ut / aut / ouidi; nis
aliud vesta p vina intellige
flama Natag; de flama corpa
nulla videt / Jure q; virgo & p
semia / nulla remittit / nis rapit /
& / Hanc dic albericus nutrice
fuisse Jouis / eo quod ea ignis
in feruoz celestis alat ignis. Ego
aute ymmo nu credo elementatu
s. ab elemento qd' sublimis est /
nutrim / Jouis aut ea veste nut
tu ad hystoria ptnie teoz / cum
ut / sup dem & Jouis natu satim
aspectu subtractu & veste aute
sue ymie datu & ab eo cla nutu
dicit / & hanc a priapo ortoz
deo fuisse dilecta / qd' credibile &
cu dicat / ouidi. Nutim- in vtutu
cu primis semp vsq; negatu. Vesta et
virginie volat / a virginis obss
quio suo deputatur Romani / qe
semp eo p custodi fuaret custo
dia libidinosi appetue seu qa ab
p igne - i. calore iacet / priapus
huic phia nisi visa dicit effi
gie / qd' dicat / eo qd' mendacia sit /
nia si flamia videam / qua illi di
cens & effigiem dic insup au
gustin / vetes ne nisi et vesta
depsse veneie / qd' si inhoneste
dedat virginie detrupare ne
trias noie / potuit hi fictio ido

aliqs habuisse / Dicunt / eam in
venere seu lubidez vementes i
igne ardere vt / Virgilius / infiru
es ignes ruet / in luxuriam / & e
hic caloz salubridez vesta vtiu
potit / ne sic erit / a toto sensu
fictus & huic / geneu / cui vesta di
cunt / satum filia . i. saturitat /
ex qua saturnitate no mirum erit
venere / ignis / & virgines / puduz /
hac forma sue me coluerut / et / &
in templo obsequebat / virginib;
Petuus fiebat / igne que semp
suma celebritate die prima mar-
tii renouabat / & sacru stud inter-
alia a tiriynthio habuerut / De &
rere m. satim filia & mie & pme
Ceres alia a sicyoi / et / messia
dea fruguu & satim filia atq;
ope ut / ab ouidio sup mestratu &
hanc aut / Jouis fri suo placuisse et /
eo ea rapuisse & serpina / qua cu ea
puisset / pluto nec repiet a cere
ducit / ea accensis facib; / & magno
cu vlulatu p vniuersu orbe ep;
sita / Demu apud paludem cyanee
nimpha cu rapiente & anutia et / ceu
rumulia Jnstra que ad altaria tu
venerat fregisset / filio cingula
ripit / & ab arethusa nymphia ceroz
sed & / qm illa apud inferos audis
set / Que cu Jouis plutonis acce
passet audacia ab eo erade / primo sua
fu est / ut / pruda ged't / Que cu
fessa fracsit / in sopore & soluta &
& cu eo pgere fu & asturisse Jouem ab
eo huic / & filia retin posse / si mul
apud inferos accedisset / & accensis face
astrat pho ripti & ea tu gemma ma
li punica eo viendum plutonem
fugisse. Qua ripe Jupr ad mi
tigandu tristitia Ceres sanauit /
ut / sex mesib; anni p;pina cu vio
esset / et / totide apud superos cu
mist narrat / insup et / me alios
lactans qd' ea pquis & ceres
filia ad eleusin rege puenisset /
cuius erat / vxor hyemia / & ea pe
pisset / puella noie triptholemu /
q; trieret / que illi nutrice vitro se
ceres & alteri in famulo obtulisse
& ea susceptu & / volens aliu

Quu ne celebs vidi/ sic vpore
sibi ꝗsisse dicꝫ ouidius. Ma/ cũ die
quada ꝗgenti bꝫ viribus tẽptas
set/ typheꝰ sicꝫ ꝓsiliũ sibi tiana
ubicꝫ/ visũ est/ plutonẽ si hec q
tigẽt/ possibile ad eũ/ vsq; lucẽ
diei penetrãe/ qꝫ obice ostenso
curru ecplorat urꝰ qualia eẽnt
trinatie fudamẽta q̃reret/ ter
rui q̃ dñi nsulã ceciderẽt/ haut lõ
gẽ a syracusis/ vidit/ ꝙs pma eũ
virgilꝫ/ socijs legẽte flores Quc
eũ venet/ stupet/ ignes/ frem ut re
pentẽ pluto sua multitudis cupe
dus- pulẽtudie capet/ q̃ obid flexo
curru virginẽ nil tale timentẽ
rapuit/ ad nferos detulit/ q̃ sibi
cõiugio copulauit Hinc nsicꝫ
veracem/ seu reuerẽ ad filiam
fuisse dicit/ Et/ trucr-bero- ad cane
regni custodẽ attẽtuit/ Qnẽ
audit/ pcipitẽ fuisse/ et/ mandare
ferocitatis q̃ cuncta vorante De
quo sic tragedus. Seneca in tra
gedia herculis furẽtis Post hꝰ
auari dirus appet dominꝰ hic somꝰ
vmbraꝝ territat/ stygijq; canes.
Qui tria vaste capita cõcutiẽs
somo regni tuetur- sordidꝰ ecto
caput/ lambit/ colubre. bipexq; hꝰ
rentꝰ/ cuius longus q̃ torta sibilat
cauda draco parua formerẽt
hꝰ: ego sic intelligenda ꝙ ristio
Cũ aurea fulgẽ cũ pluto lacie
sonet/ diuicias et/ lo displicet/
q̃ diuicias- ꝓ- a latines appel
letur- et/ diuicias picturas in
terris ꝙsiste ut/ ꝙ tirꝰ effodi.
clauã sit/ q̃ tirabocet. O pius ut
sicꝫ scripꝰ dñs est/ mito pluto
O pius dꝰ filiꝰ vel q̃ diuicie
ꝓmo/ ꝙparte ꝙ cultura tire pa
tue/ nondũ auro egto q̃ satiꝰ
tirã colẽ dicendũ/ plutonis deus
q̃ ꝓ diuitijs ferrea claustris q̃
ferreas custos/ tesiphon io dat
ut/ ferreus audax mẽtes et/
truculẽtas cõtinẽ cõtio custo
dia q̃ tenacitate earũ cognos
camꝰ hanc cui tatem nitrare
nemine tuetur dicꝫ virgilꝰ Nul
li fas casto sceleratũ nsistẽ li
mẽ ut/ appcat aut/ quem aut/
seruare diuicias absq; iniusticia
non ꝓsse in hac cuitate scribut
dantes nr obstinatꝰ miserere sup
plicia quibus nulla ꝓpinquitas
nullꝰq; fuit amor in deũ pe
aulã aut atq; circũstates multi
plicẽ curas- q̃ anxietates q̃ augẽ
tes labores q̃cerabiles atq; p
pendi formidies/ quibus agitatur
in diuicias hyules tendentes ge
ture intelligendi sũt/ Cuius aut/
circuicões optandũ ditatꝰ desig
triplici nectes tota ut/ labꝰ cir
cueuẽ pericula q̃ futꝰ ignorãtia
monstret. sic q̃ equi tractores
tres ꝙ dicit. Quoꝝ ꝓmꝰ/ me
theus dr/ qui mẽtat. obstringens
ut/ ꝓ cu intelligat. isana deliba
cio acquirendi qꝫ mimice operis
nũ q̃/ qua tbit. seu ꝓpellit. tupidꝰ
Sodius abastus- Deus q̃ qui ad
qꝫ nigeꝝ- sonat/ ut appareat/ dest
rentis meritoꝝ et tst. ti-a ad
bencia fere semꝫ ꝓcula q̃ puno
res Ter-cꝫ agonꝰ nũcupat/ que
intellecta sonãe repente ut/ pcu
adũtanꝰ qui obtimoꝝ ꝓcules
ar-doꝝ feruentissꝰ acquirendi te
pestat/ aliqñ/ quagis vicio ꝓfpne
supꝫ habuãda cãa Deus nullꝰ du
bie q̃ cũ diuitibꝰ fuit et/ pauer
sime iudicio ꝓspectatus vulgi
cuiꝰ sepe falsa q̃ extimatio ar
bitratur- ut/ plurimũ dñs diuitus
nituet. horrea plena ibi habũdi
cãa fere/ ubi fames q̃ et/ penuria/
audacia ꝓcurãte/ q̃ hec quippe
ꝙgio ut ꝙgrue laudabile. s.
aut/ meritatu dignũ. Certerus
ut/ nõ nulli arbitrant. Varro fuit
canis triceps deus eo ꝙ et/ latra
ti sonorus mordẽs nimiũ et/ in te
nendo fortissimꝰ/ conseruat/ tri ne
tes ut/ reor sensus alios/ hac sub
ueritate repostos eo ꝙ custos ſingu
tui- ditis/ et/ io cũ ꝓdicte diuicie
intelligende sint/ ut/ ꝓmonstrati
q̃ nullũ eas inte dicendꝰ custodẽ
ꝓter- auarũ/ et/ sic ꝙ cer-bero ana
logus intelligendꝰ q̃ Cui io tria
assꝫpsit capita ut/ t̃ placet auaritie
denotare t̃ spem. Edit/ et q̃ aurũ
cupiũt/ et/ in de luctus cecã mho

nestri volentes instruat/ ut assiti
dissipet/ et dependat/ qui si dum
aut ei custodes dicam non possint/ p
nimiosi tri et dampnosi sint/ hercle
Gut/ qui magiolatore & peculo
suo segregat/ vindicet et quomod
cunct ut teneat/ habet atq custodi
ant/ nec exquisitores sibi ppsint/ vt
alios/ & hui homi genti in vtile sint/
qui nullo suo ope si maior assit
sudoribus tm studiosa vigilacia ser
uiet/ ut/ nro alit & alienu deprei
tm stringe audeant/ et hm seruos
atq tristissimi sint/ & dctus custo
des Serpentes vtro seruent ad
diti/ triate atq medatores auai
ce aute fuit. Plutone hinc insup
uenit orci/ vt in vertumne ci
do du dic/ vt alter orcus ve
nisse ethnia & no ppria si vtq
uerere nr putasse/ Videbat. Quae
do sic veni dic Fabius/ qui recep
tore mortui/ qr rapiat/ quiq
morte morientes febrim pcu
dem volut/ no a febre ut/ multi
stolide arbitrat/ sz a lustro qd
sacro a veteribus ei assecuto/ p
qd manes purgari credebant/ &
hoc i mense februario fiebat/ & mi
nensis alle nomen sortit/ & qd
a macrobio in libro saturnaliorum
dr sic Sedm dicunt februo deo
qui lustrationes potes credit lus
trum eni eo mense cunctatem
necesse erat/ quo statuit/ vt iusta
dns manib solueret &c. Hinc
plebatis quid hec fictio hystorie
tegat/ apponendu &. Refert/ qd lac
tantius de plutone in libro diuin
institutionu sic/ ergo illud in nero
& qd regnu orbis ita ptin sortiti
pt fuit ut/ orcus hinc pui sorti
cedet/ plutonis cu cognomen fuit/
age silas pe cuntes obtinget/
eo qd plaga cretis & qua lge ma
tutinis dat/ superos/ cendentes ac
infernos videat &c. Theodontius ac
paululu plenius de hac neptunis sa
turni no. s. Ioue/ neptunu & pluto
nem fuisse filios/ qui eo mortuo cu
ctis ptinentibus ipsorum/ atq fugit/ plu
tonis fratrem in tota duas regnu pte
regnasse apud eu leta in ethn pla
mansere/ nolassi secus iferna ma
re et/ eo a cuncta diuersa tubus reg

no suo populos/ Orcy appellaty
& eo qd senus & receptator stelesto
rum dct/ homi/ & qd ingenti cum suo
quic cerbere appellabat/ qsiuty dct/
Duos habet truncatos apposi
tos hinc qdam virginis scala
ri iter-cepisset rupuit & in reg
nu depulsaut/ suu ea qd sibi con
iuge copulaut. Hinc ille eusebius
at in lib. tpe huic appellatu ydo
neu aut & tpe lynceri regis argi
ui ac Erichthei athenien sium reg
nasse. De veneracae plutonis filia
Veneracem & iuge honoris
filia fuisse plutonis Seruius
affirmat Theodontius aut hanc
peruenisse nrat/ dicens venera
dos equos/ manores at/ hoies rue
rent & qui ea que habeb exhibetu
et/ no dns plutonis sint/ filia no
uerencia no veneracu appellan
ex qua aut/ cepisse sit/ mire no ha
bet. Cui ppria sterile fuisse dcs
affirmat/ hanc honoris nupta plu
tus et theodontius dicit/ et ex eis
peperisse maiestate ut/ supi nesciu
& ego ex hac figmeto ad sensu qd
uerum/ Deprimi sup plutone deu
arbitrabant/ & quibus diuersis orum re
uerenda satis cernim/ cui reuenda
solus exhibeatur. Diuersis cuia si
mentes argenteus istis puenatsmt/
hoies tenet & apud mortales exis
timacois diuicie. De gyrone vlixe sa
turni filio qui genuit octyorem
Chyrone centauru satim et phil
lare filiu volut lactantius in de
cui ego pelopea cepisse cum origines
alius exstat/ fabula Satnie. s. venus
tate phylare cupiti cui mente posse
& du ei/ aut/ ait Seruius/ vte tur
pitudine/ & uidente opi iuuge/ qsis
ti se vertit/ in equu ne cognosceret
in alia phillam adit/ ex eo centau
ru gyronem cepit/ peperit/ qz hoiem
ab umbilico sup hominem ab imo equi
nam in equa/ Quo cu parere nesciret/ in
siluas abiit/ eas qz colunt/ hinc ac
cepit/ a certhide achillem puerum/ q imen
dacium quic ipse nutriuit/ et docuit/ ce
lere/ & thalapsia/ Postremo cu eu visa
sset/ hercules ensem secum esse/ vt/
una sagittam cum lernea venenu
& lucu sup pede eius cadet/ attame
nu/ ictibus fuisset/ genitus a morta

lis vt/ ochyroes filie vaticinũ ꝯ
plerꝫ/ quo pdyceat/ eũ optatum
ee mortale ꝙ̃ xpatus morto
mori cupiẽs/ orauit/ supos/ ut/ illi
mori ꝓcul dub̃rent/ Quo ꝓcesso ab
euse in celũ trans̃latus e/ et in
zodiaco locatus ꝙ sagittarij ap
pellat/ et/ qm̃ volũt/ auspicio/
eo cora celestis ara apposita e/ ex
hijs sideribꝫ theodonea ꝙ̃ tur laam
sensu ꝯpũctrunt/ hinc/ Cyrene
ꝙ̃ satũ filiũ xpm̃ ꝙ̃ circa agsul
tus a pluribus vtlauit/ ꝙ̃ ꝙ orauit
ad aquarẽ/ in vrnã/ phylate ꝛ̃
e filiꝫ ꝙ̃ phylidroes. i. aq̃ custos
vel amator/ eo ꝙ ad irrigationem
orti plurima vtit. Qui at i greco
ee/ satũ a quage i. pg vtit.
in equũ/ dñm e eo/ ꝙ eam sua apud
tur batũ quage iustificauit/ dices
ꝙ obid alias ee mulieꝛ grauida
ret/ si forte filios masculos susti
posset/ eũ sibi gñem melioꝛ sequꝫ
ee ea ꝓcepta/ ob ꝓmissũ tyranno
ferũ/ suad nõ posset/ e sic ob hoc
eq̃ dare visa e/ et/ in equum. i. us
eq̃ alij vero volũt fabulã a poẽ
tibꝫ eam hinnisse. nã cũ vidissent/
illã mortales ut/ dicẽ ꝓsidoꝛ hom
ꝓ pariter/ et/ hinnitorũ medica
mina inuenisse hoies et/ equi filiꝫ dee
e/ et/ chyronem docuisse/ ut/ intelligẽt
ꝙ̃ cyrurgie nõ physica ꝓpellet
q̃ leuis doctaq̃ manu opꝰ. nam
chyros grece manꝰ e. Qui a sagit
ta hercules/ vulnerat̃q̃ sit/ hystoꝛio
graphi dicũt/ et/ cũ letale mor
bũ arte sua alegꝫ deus curasset/ vi
su e amicos eũ i mortale creatũ/
quẽ venenũ vis nõ extinxit. Tan
dẽ cũ iussit/ in mortẽ ob meritum
ut tutus fuit/ quia iustissimꝫ fuit/
hõ ut/ in yliade dicit homerꝰ ad ꝓ
petua sui noiis memoria ab antiquis
inter astra locat ꝙ̃ De chyree filia

Ochyree filia fuit/ chyrone
chyrone ex quada nympha
cauci fluminis susceptꝫ aut/ aut/ ouí
dius/ ecce vetit/ rutilis humeros ꝓ
tecta capillis/ filia centauri/ qua
quonda nympha cauca/ fluminis i
rapidi ripis egressa/ parturit.
Ochyreos nõ hic artes/ gretia puer
nas/ Ediasse fuit/ fatoꝛ arcana
canebat/ ict/ hec e stula pũ orbi

toto ꝓfuturꝫ ꝓdixit/ e ꝓpꝛij optatus
mortẽ et/ se equa futurꝫ. Que dũ
euenit Peri huius figmenti ꝓ ee
eũ dicat/ theodonei/ eũ Tethym actyl
lis inuenisse fuisse/ eo equã versã dea
ꝙ̃ genuit/ equum. i. hoiem/ bellicosum
vt/ Achilles fuit/ a furoꝛe cuius e ꝙ̃
tethis vt/ dicit/ leonem aquam dra
conem puta e equi aũt vbi ꝙ̃ aput
antiquos bellorꝫ erant/ ꝓsaqui vt
vii gñis/ dicũ Quatuoꝛ hic pmũ ꝓ
mittit equos in grauine vndi. Tondẽ
tes late campi cande nimali. Et/
ꝓ anthises bellũ o tyra hospita
portas Bello armatur equus bellũ
hic. ar meta animat̃ ꝛ̃ ꝛ̃. De pyreo rege
satur ni filio qui ꝛ̃ genuit/ fumũ et sen
tẽ famiam

Pyreus aupone ten
Pyreꝰ satũ fuit/ filiꝰ cui/ asserẽ
dum dẽt. Ouidius dicit/ in aupo
nius ꝓles satnia tirus/ Et/ vtilis
accepimus fuisse pyreus ꝓ is ꝙ̃ pa
rente. De satne referente hinc di
cit/ seruius/ a pomona pomoꝝ dea
Dilectũ ac eq̃ sortitũ esse/ et eũ
uentũ/ Denũ ut/ ait/ ouidius eũ di
cendo vexaretur a cyrene solis
filia visus et/ amatꝰ e/ equa eũ ꝙ̃
pupendit/ ab ea ꝓtectum aue
suis noiis versus e. Sane ouidius
a seruio distrepat/ puta verũ
fuisse cyrus dices cuiꝰ dilectissi
pomona et/ ob id cyrene zelo/ mo
ta aurea illũ tetigit virga/ ꝙ̃ in
pyrũ aue mutauit/ huius aũt facto
nis effectus talis/ ꝙ̃ seruius ait/ bestiis
videtur. pyrũ aue mutatũ dicit ꝙ̃
augustus/ e domi pyrũ habuit/
ꝙ̃ que futura ꝓnosceret/ et sic in ꝓ
fanis tibꝫ libris habet/ Nonnulli di
cũt/ hinc pyrũ eũ ob singulare stu
dium domandoꝝ equoꝝ al' rudes
et/ hoc a cyrene dictus eloquentissi
mus est. qua eloquentia in gnos
suos multos traxit agrestes/ eosꝙ̃
sibi fecit obsequiosos ꝙ̃ ob id fictũ
eũ m aue suis noiis fuisse querẽ
tem/ eũ pyreo aui nt alias ꝓpter
hec eũ ait/ hat longissima lingua
estuo tyre exequunt/ locat formicas
ui plena ꝙ̃ remisso mt eos ligua
patit. eas illa extendẽ ꝙ̃ messi
plenã tunde ei illa formicas a
plena sentit/ retrahit/ ꝙ̃ ad pretetas
una sedi formicas e quibꝰ sic pastꝰ
euolat/ Sic pyreus rex eloquentia
a lingua trahebat/ agrestes qui fer

mines semules fuit et in sua vetustate
est retinebat. Commode Augustinus
vbi de ciuitate dei dixit que ad
hystoria spectant quasi poetica fic
tione fabulosa tractat incepit. Egressus
et lamentu regnu vbi saturnus fi
lios pycus regnu primus accepit et
paulo post sequit. Et hi poetarum
opinet. ee figmenta. e pyci primi
stercum puta fuisse asserunt. a
quo pitissimo agricola cultu se
runt. qui simo dialu agri fecundi
tatem. ab eo noie sterces deus est
Hinc quidam sterculinus vocatus fertur
qui auctor ei fuit eu fatuu appellare
voluerunt. Certe ii hanc stercen seu
sterculinu mitto agriculture fecerunt
deu pycu quoq; filiu eius filiu dic
Et sic videt. p augustinu. nondu pycu
filiu no fuisse satum. Eame ei pyci
placuis et potuerunt. et augustino
credendu pycu quide sterceu fuisse
filiu. et aliu pycu filiu fuisse satur-
nu. Huius nscie sucessu luxoria pi
lani. in libro malis hystoie plinius
asserat fuisse. De fauno pyci filio q
genuit fannos satyros panes et
silua nos a cui comune dnie et la
tinu et fin. quos de sterceu fauna qua
alii eius volue soroze fuisse et quide

Fannus pyci fuit filius vt vir
gilius testimonio patet dicens
Acce primus fannus pi- ze hc
erat pe successit. in rectino de quo
dicit lactancius in libro diuinaru
institutionu primo. Qui aut primus
apud romanos institutor ceptaru
rerum pfugionu fuit sic an pe pilau
fannus in latino qui et satino auo
nephanda sacra instituit et soroze
sua sceu tu fauna eande et quide
asserunt. Qua ut crispus eladius
in eo li. que greca strupsit dicit eo
q contra mores deus et regui
clam vinu olla ebibit et ebria
facta erat. virgines mirteas ad mor
te vsq; credit postea fu petitus
eu desideratu eius ferre no posset
illi sacrus detulisse honores. De
fauno leo hac fauna q dei fa fuit
videt testatur. Deinde sic quidam
deus est futuculus huius vxor e fa
tua idem fauus et eade fauna a
lutia nando. i. fendo vu et fatuus
dictus in assidere tale loquetes ergo
faune et fatue nome qi aspa de hec

Ille. De sexta fauna pyci filia et iuge

Sexta fauna ut fauni seu filia
quide sup dicti et filia fuit pyci
regis et quap fauni fratis sui lactancio
teste. Et quicquid crispus clodius
minus honestius de ea scribit. gabinius
bassius dicit ea fatua nuncupari q mu
lieribus fata cane assuesset. vt fau
nus viris. Eande patro scribit
tate pudicicie fuisse ut nemo il
la die viderit. pter suum virum inop
portune audierit nec nomen eius audierit. et
io mulieres illi in oppto sacrificio
assuescerunt et vna appellare dea.
Et de hac macrobius saturnaliorum
lib. ait. et cornelius labeo me hanc
mala dea dicit. et ob hoc sub noie bone
dee eade hi. mala dedicata esse
de qua tria est. sed agricultore ritu sa
crorum docet. Denuo ea opem bona
fama et fortuna ponentia libris ap
pellant. Bona q bonorum omi ad
victu ea sit. fama q eis bus audi
tibus faueat. Opes q eius cuius vo
luntas esset. fatua a fando eo q no
ani fantes pudenda voce edant
q tria attingere nt. Et q ea regula
sceptro figuret. Dicit qui dicat. ea
hercules habe potestate. et alia eam
arbitrantur. qui prima eo q illi pecu
ob de prestite segetes sacru fiat pre
tea ea no soroze. et iuge fauna
vt quide dicit. si filia eius q in amo
re eius lapsa. et ob id q ea a se desi
derio virgis mitteis cessa. tunde ea ni
si pente verso cu ea adulterasse cre
dita. et ob id in templo eius hic virga
mirtea nephas erat. et ppetuum
sup caput eius vite videt eo q pri
mo illa de ape tempestate. eod
in templo eius locus et pnuedo appe
re. et alia plura q. velit hanc fauna
tria esse. Quas pudet ego ambages
et circuitu euitare et omitto li
bens. De finis satyris panibus et sil

Fannus satyrianis filius fauni
quinces atq; siluanos dicit theo
dontius fauni fuisse filios leonicus
leo dicebat saturnius. De quibus q
nullius nomen stratus. pria seu cepis
sime tractus. De cibus hec est fau
no agrestu. et satyros nemoru dice

151

hãt deos et ut ait Fabianus dece
no signo ondebãt fuã pgenies
epigentibꝫ panes vero agriũ
deos ꝯ siluanos siluasꝫ m ꝑpe a
poetis ꝑ sepe vnꝫ ꝙ altero assẽpti
fuit ut vn-gulꝫ fert ꝯ nos agrestũ
pncia numia fauni hos ẽ semo
nes seu semi deos varrõ vetꝰ
volue ut scribit ouidꝫ Sũt ñ se
mi dei sũt rusticoꝝ numia nym
plꝭ ꝯ fauni satyriꝭ ꝯ nouicole
siluani. Quos qm celo nõdũ dig
nam hõnẽ / Quas dnm ẽte
terras hitare sinanꝫ ẽ hos
ego nõ fauni nec satiros filios ere
dam cũ hoies ẽ sti illi vero ꝑmo
dũ alia bruta fuꝫ ꝑ possile forsan
ẽ cũ satiris tpa ut fam ꝙ eis ozty
ẽ error ꝯ de eis pmo recitabõ
mẽ mulieruũ hñ cepte de ꝙbꝫ
tñ ab nr signꝫ auctoꝝ ꝙ dñ im
rande narrat nã pompeius mela
vltra athlantẽ mauritanũ mon
tẽ die noctu lucã visa ꝯ strepitꝰ
cymbaloꝝ atꝙ fistulaꝝ audiry
ꝑ sepe nec die tm ꝓpe quisq atꝙ
ꝙ ẽntes hirtã hoĩ facies ẽ atꝙ
satyroꝝ ꝯ hirsute crines acuta ꝙ
ẽdã dicit Fabius satyros hoĩnũcio
nes ẽ et habẽ vnã ꝙ nares ꝯtoꝝ
cruda pedes ꝙ cu pecu salire ẽt hñe
vnũ a bto Antonio ꝙ solitudines
thebaidis pcula ssissime vtrũ he
retica agẽs ẽ vitã ꝙ quirẽte Vi
sũ atꝙ eodem nitrogãtu ñ dissẽ
mortale ẽt ꝯ accolis hẽmi vnã
ꝙ hmõi quos stolide errore lusa ge
tilitas fẽ nos satyros colit Alij sil
uestres hoĩes putãt / appellãt ꝙ
incubones seu ficarios. Ex quibus
sic scribit Augustin q vbi de nupcys
ndũ ẽ phylologie ipm quaꝫ
tiã q hoĩbꝫ in via ẽ refert lõ
ge nozẽ thoth qui thitant siluas ne
mora lucos latus fontes atꝙ flu
uios appellant ꝙ ꝑuios fauni
fones fatue ꝙ ut fortue vel eade
fane a quibꝫ solũmodo ꝯ ꝙ sole
ant Dicad hñ ẽs ꝓ ꝓpter eum
morẽtur aut hoĩes ꝙ tñ ẽ ꝑsti
endi ẽt ñ curiosandi ẽ nocenda hñt
pnptissima ꝓtestate hoc mar-cia
nꝰ hos ait Dicit aristoteles ꝓ ãno
rũ milia ẽ nymphas ẽ satyros

ꝑire. Nonulli dicũt gentiles mor-
alias stultitias suas in hanc dare
nẽ ut se hoz miallent filios ꝙ tpm
Dicã dubitãtes dñi matrẽ mẽtiri
cia accusarẽt sue nobilitat pluãmũ
splendor augẽ expauẽtes ꝙbꝫ pueri appo
nũtur. De act fauni filio

Actis filius fuit fauni et nymphe
symetridis ut clare scribit
Ouidius dicẽs Actis et at fratres
nymphe ꝙ semetridis ẽt ꝯ hẽlius
ab ouidio fertur fabula ꝙ gala
thee nymphe syculã amauit ꝯ
ab ea amatꝰ fuit ẽt ut supꝝ vidi de
galathea / Vnus quin alter sensus hic
de fictione sumitur quia sicꝝ fem
fit ulla apponi visa ẽ Dicẽ ergo
theodontas cyclopẽ tyrannũ apud
syculos fuisse cui maximũ erat
pecus lacte cui plurima erus
augẽtum ste et eo galathea
a lactis dea amasse dr vrẽ gala
thea ideo amasse achinum dicẽ ꝙ ꝙ
huiusmodi lac ꝑcreat ꝙ ea aque
actis fluminis hanc hant ꝓpter
ut desiceret / vtred potentiã pau
di nõ solũ cyclopes ꝯ obiecta flu
mine illo ẽte amore eius ge
gẽs ubertat ꝙ nõ nisi ꝙ psulos il
lud ꝯmanere atꝙ desiccari co
natꝰ sit ꝑ frustra tamen / ego aut
nõ credo hanc fauni regis fuisse ꝙ
tum ꝙ forsan alicui alti nobilis
uiri sic ducenti seruũ ꝯ hmõi fuis
se qui fauni filios deri malue ꝙ
homi. De Eurimedonte filio fauni

Eurimedon quigentũ pinam
filius fuit fauni ut placet sta
tio in thebaide vbi dicit ꝓmus eu
rimedon cui pastoralia fauni ar
ma pbãt ẽ hinc ergo vt de act
dixi nõ dubitez fauni laurentii
Regis fuisse filiam ꝙ ymo in siluis
quã sepe tuit ad ꝙ tollendã spẽ
cum sua se fauni ferat filiã fuisse
ẽt hinc ut ade scribi ondit in tel
lo thebano pubꝰ fauꝰ ethyocles

De perima Eurimedontis filia et

Perima filia mire nauseithei
fuit Eurimedontis ut modo
dixi strabit homerꝰ dicẽs Nauseithoũ
quidem pater neptunus ira motus
gemuit Et perima seminarũ
ꝑ optima iunior filia magnanimi
Eurimedontis dicit auctꝰ homerꝰ
Eurimedonte gygantum fuisse dñm
et eã eius prepisse hoc ꝯ neptuno

pepit/ nauſitheū ut/ p homezū
monſtratū eſt/ De latino Rege lau
rentū ſanni filio qui genuit/ lami
niam/ et/ pretheſten/

LAtino/ laur·entū Rege ſanno
Rege et/ marte nymphe lau
rentus fuit filius/ ut/ cat mee patz
Virgilius dicētis Regnauit latino/
& Vrbes jam ſenex longa placidus
in pace regebat/ hinc ſanno et nym
pha genitus laurēte agrestis
primus/ & Juſtinus/ autē nō ſānū ſi
luū ſz nepotē dicit/ de filia ſturbi
ni rediēte hercule de hyſpania
genere ſuperato ſanni filiū vocaſ
ſe/ et/ q eo regnante ſuſtepiſſe la
tinū. Seruius/ autē/ refert/ aut/ ſēm
proditū/ & in lab· que aſpidopha
dicat/ latinū vlyxes & circes fuiſ
ſe filiū quā nō nulli mazurē vo
cāt/ et/ in eo dicī deceſſe vn·gulū
Solis aut/ ſpecimen eo q ſoles cir
ces ſunt filie Regis dicāt/ Seruius/ ſp
typē rei nō precedit & in illud acti
pienda ſe ligimus que aut latinos
plures fuiſſe aut/ intelligamus/ pre
ta abuti vt/ ſolet/ nos in ſylvestribus
Sz ſpē dicāt/ alij eū vnum ſalios
ſanna vn·gulo fuerat latinū ſ.
ſimum fuiſſe filiū carmē ego obtre
pandū & credendū ſp latinū ſan
nū fuiſſe filiū eſt/ miſp & de ma
tre marica opinādū/ ſa Seruius
autē de eo dicit. Eſt/ aut/ mari
ca dea litoz· motus· nemus· aqua
lus· flumen Ozinus/ et/ manuten
marice lutozibus tenuiſſe loca.
Qd ſi volumus/ accipere vnum ſan
nū maricā nō precedit/ dū eū to
pici· i· locales ad alias regiones
nō tranſeāt/ ſz poetas/ dem & p pe
tam licētiā laurēte maricam ei
ſit/ matrem meā. Dicit/ alij p ma
tri venerē intelligi debere aut
fuit/ sacella aqua matrem magno
rum/ ſz pter hoc Seruius/ hoc in dubiū
pruet/ pot absolui pluēs eum po
tuerit/ eſſe maricē ut/ ſuſtī de la
tino erſ dem & hoc aut/ latinus lau
rētibus Rex fuit eo tpe quo troia
Dlam & huit/ ſp ammota dem Re
gis ab ore ſozoz· in gurgē ut/ p
vn·gulū patz. Nam aut eo in lo
quē de origine lingue latine ſcp
ſit/ dicit pulcra cū eurandā filiam
eius fuiſſe vxorē eiusq velut/ p
fugā ſuſtepiſſe Eneā & vt priſco

ſuſtepit laumā filiā ſua turno
filio Dauni promiſſa de ſſe vxorē
Qua obiē bella inges mō eneā
& turnū exortū & in quo latinū
dicē exadeſſe Seruius/ De lamina
filia latini et/ enee qui
[redacted]
LAumia fuit filia l
et/ amate & vn·gu
tur·no Regi promiſſa
duxit/ in quāq & ene
gēs exortū eſt/ bella
Seruius in primo fere ge
ornatus & ſic pter Dotatu ſanguis
aduene quoq; mixta eſt/ et/ cū v
rūm eode afflictu apud in micū
fluuiū pdiſſet timēs victorus
principiū in ſolencia ex enea fug
nāq; auſugit in ſilueſ et/ aut/ dicē
Seruius apud tyrū paſtore deuēit/
ibiq; pepit filiū que ſilue ſilueſ
poſtumum/ appellauit/ eo q p· ſ· prie
fuiſſ in ſilueſ natus eſſet/ hāc aſtu
nus poſtea reuocauit/ in regnū pa
tris· ſui/ cū ipe ſeceſſiſſet/ in albam
a ſe condita. Qd quide cū regna
tioles generoſo/ nulloz in pectā
ob adiſcas reo in nulla fructa cet
a deo itegre effugiunt/ aut adulto
ſilueo auctū ſp diminutū poſtq re
ſignauerit/ fuſſebius autē in libro
tpis dicit hanc poſt enee mortem
melanpodi cuidā nupſiſſe & ex eo
ſcepiſſe filiū que latinee ſalueum
nōcauit/ quē ecia latinos ſalueo ſil
uio mortuo imperauit/ De pineſte
latini Regis filio
Pineſte latī
in Regis fuit/ filio/ aut/ ſalueus
vbi de mirabilibo ſcribit videtur
aſſerē/ & hinc aut/ pineſte et/ cruentate
ferūſſe et a ſuo nōe hāc cognoſſe dicē
eū ſic pineſte vt/ Zenodotū a p
neſte vlyxis nepote latino filio 2q
De eo autē/ mil amplius legi De ja
nigene neptūno & ſorte ſacerdotis fi
lius et/ exinde cognomen ſequē tribuē
ſtirbat· aut/ modo hanc· vnū labellū
finxiſſe putemus·

Genealogie deoz gentiliū liber
vnus/ Explicat/

Genealogie deoꝝ gentiliū scdm Jo-
hannē boccacium de Certaldo liber-
xpg. Incipit. In pcedēr arbore cuiꝰ
in radice Juno est/ destributus ta
in ramis ⁊ in frondibus oīs eiusdē
pstigiaꝝ prothemium

§

[redacted] ꝓtē posti
atus sat⁹ in ⁊ cepisse
in laurentia lutius pege
rum ⁊ erre seu metis ⁊
tu frem sit/ seu erroꝝ
ꝓpellente flatu ꝓpete in egreum
usq; mare delatus sid⁊ in ostiꝰ
samos ia dudū splendide insule
qꝫ ductus ancoris serenissīe Re
formatū me oppidi ibidē ꝓtinꝰ in
celū usq; delata vetussimi templi
seneꝑ fastigia cernere et/ ꝓtin⁹
disiectas in fenestra colū pnas in
nubiles emissas ⁊ sedibus bases
diruptas testudines equatas fere
solo parietū longissimas alas hy
nno ⁊ pos ⁊ holos et/ omēs ⁊ gēs
uno monstruosi edificij solutē ⁊
pugnē atq; ruinatū demersa ca
mulis/ ⁊ pubꝫ atq; silueſtribus
arboribus sua sponte nascētibus
mustoq; occupatis tur-pi miabā
Duo ⁊ terer- me cāpꝫ ꝓquirentem
cuiꝰ obsecꝝ tam grandis ꝓuidē
cuo suo moles ꝓtolli suꝑbusq;
veterū magnificas laudare vemt/
in mētē summa fuisse Junonē et a
samijs ꝑ ceteris dicatibus ho
norata ⁊ cuestigio ꝑpendi tem
plū illud olim mīe cetera orbis
mirabile ⁊ vetustissīa fama ce
lebre eide Junoni ab incolis fu
isse instructū. Qꝫ grandes dis
turni labores ꝓhausti ⁊ architec
torū cuncta mgema/ ⁊ pon
tificū instituta sacra q̄/ mgeā
cum/ virorū matronarū ꝙ etia
ty appōit ut/ dubio ꝑstaret/ ob
sequiū pie et/ hinc magnū
cione in loloquiū ꝑseuerans
emisse ⁊ ꝓfundissimo pectoꝝ ac
ctpino suspiro/ mecū inqui cu
bestant/ nisi ꝓpiam quibꝰ hic
te pestate facilime ⁊ ut/ pe do
mestica augeat/ monetā tenebra
rū vistida mare ⁊ flumina al
ueos vicos ꝑstatores nūd⁊ ar
thoas transire nues et hyperū

cepum solet ypborreas fallere
gryphes hybrave sopire ꝓpetes
mare naues leones ꝑcludē
oceanū silaue nubes direc-
in celū ut ꝑ transtondē heu mis
quid deflco aliqua fuere ea ho
nestate possit/ hīc sudores ac
sumus ⁊ quid dicā ceteꝝ pricta
tica infestare maria ultima ob
sidē annuas infirmige falsas ra
bellas venena parrige bella
iusta mouē nuper sanguinem
fidē fidē fraudige et/ in cuctos
deos supplicet/ vi-es tyrā
de ⁊ violenā ꝙ cere/ vt ꝙplus
cula possim⁹ face substātia ꝑ
turā fuge nusteudi equidem
⁊ ceritati me Quid queso sed
cumulasse ꝙ cupiam⁹ refert/
palacia et rige thalamos aliaꝰ
equos nūstros ꝙ puriē iumēta
festos ꝙ deos duce auro ꝑmix
⁊ pur-pura illustres appīē alia
lude possessiones ꝑplessimas fa
ed viridaria lacue ꝙ appone fi
m- honoꝝ nī m deoꝝ nra gloria
ab indignoibꝰ attuput⁹ Genit/
inclita ethnī cunctis agrestes
bon- bazica fedant⁹ spur-cicia/ ⁊
in deus ꝓpiam noīs detur-pāt/
hostes blasphemāt/ flectisse
unt/ atq; rideāt/ quo verbū caro
factū ⁊ quo xp̄e nate et/ alter
quibꝰ se deū ⁊ hoiem demōstrat/
et/ ꝑdicās dogma tradidit/ salu
tare quo ut nos solue/ a lagueo
fraudulentis mordēs pessius mortuus
et/ sepultus ⁊ quo cū sum tres
set/ a mortuis vivete ꝓpi volā
uit/ in celos/ O stelesti facinꝰo
dedecus in ꝙ ꝓpabile ꝓtinꝰ in
sule vnꝰ/ puzue nicole ⁊ nōbꝰ
colūpnas ꝙrdē ingenia cuel
le sapa ⁊ in amplissima opus
deduce et/ in sceptrue accipe in
genia prudēa ⁊ rogatū ut/ tem
plū admirabile neptaie ostrue
rent/ mulieri Europa hōe oēs
negligit/ classe in mare tra-
ansita fluctuz ruines ostendere

e bellū hostib⁹ aferre d mrib⁹
regione ſtiſſimā a cā iguaues
hostib⁹ emūdare et a nrīs fo
tib⁹ rebꝰ detestabile vt hīs
lapidibus no m terris puenit
templa ſ m celis cuctate edi
ficiū. Sed quid vbis
forte ſcpſſimꝰ auras verbere
ſegnes pulſet deus et auaros
Duites dimittet m auct No
auit m ppetuū rediturā. Nā f
ruinas ſſpicio pequentes au
ferre ad huc loa vetere maieſta
te ſatis aditi delatrīe fortuna
nouci ipm Jouē atq; neptūnū
et ſimꝰ paulula Differendus
vt Junonis fabulosa pgenies
m me dñi trahere m qua bellū
gerī martis ora ppſſa queret
ꝑſapia cuiꝰ m tēp⁹ ſt repetus
atq; furoꝰ queſo mitis deus
qui dudū dauit manꝰ ad bel
la ſua pietate deducat/ m pu
cē. De Junone vm. ſatū filiaꝰ
abſq; vllo gcepit⁹ pepit hele

Ino et virgine gētile ꝛ mante
um regia dozū ſaturni
et opis fuit filia ai Jouē na
ta eode tm̄ tu pr tu fuit ꝑ
tēa et Jouis quīq; ut dicit o
uidiꝰ. Si genꝰ aſpicit ſatū
ꝑma pulcritudīs fecī ſatū ſoz
ego ꝑma fui et educata auct
illa a tethide dicit ſeruꝰ ea
ꝑ neptūnū educaſſe aſſit al
beric⁹ Sic matrīam illam
dicit nutriſſe ajcaūnū nate ſi
lui ea ꝑtēa regionē atq; de
nūciat ſi fuerit dea Sic e cō
uiuꝰ vt ſtribit vir gilius Juno
ni ante omēs cu niueā iuga
lie cure. ꝑtēa e ꝑturientibus
ꝑcē uolut ut ꝑ plantū pueri
m ubilaria dicerent. Per m
nea nutrix obſecro te vtri a
dolco Juno lucina tua fide vel
Illi m ſuꝑ aſignū cui trice arma
attribuit vt m ydade demōſtrat
homer⁹ et ne dnꝰ regina ſo
la ꝓdit pediſſequa alli vm.
nymphe aſſtribuit vt m ꝑſona ei⁹
ait virgilius Sūt m bus ſeptē ꝑſ
tanti corpe nymphe et ei⁹ inter
quas alle vires pcpue famulat

aue erā pauone m tutelam ei⁹
dixē caude cui⁹ ea argi paſtoꝛe
ſui ocſi a mercurio oculos appſu
iſſe die quidā vocat erā illa ꝑ
Junonē e regina noibus multis
vt puta lucinā ajatrīnā Curiti
deū ajez fluoniā februā Pitduca
domi ducā vnpiā Cinthiā Sos
genā ꝓpulonam e ꝑſpinā ea
ꝑ dicit Comestho lactucas ſilue
tris hebam filiā ge piſſe Sic e ꝑ
cuſſo floꝛe mauꝛtē Ego pue vero
dio ſuo pepiſſe vulcanū et alia
de ea referūt pluzima. Cui ea ꝑ
dicta ſicuti multa ſūt ſic et mul
ta dixē Quiſi dea auct Lu-lacan Ju
nonē ſatū ac opis filiā ai-bitra
tus qui ſatū reā opifice eſſe e
opim matiam e Junonē tm̄ ge
did vel aqua Sic e macrobiꝰ vbi
de ſe nepmo ſtipiones illa Jouis de
e ſoꝛoꝛe qz ea eſſ ſeiuncta
uptē ꝓdea ſit cui Jouē celū ee
aere dicut eſſe Junonē cellū aſſut
Quā id ai Jouē nata dicūt qz cū
Jupit ignis ſit e hic aer- nō vidt
apud nos ꝑ abſq; ſpū qui aer- e ig
nis dedua poſſit m flāma nec ſi
lato aere vſq; vnue e id oportu
nū aere e ſi ignē velis vel qd
ignis nostri aer- accendat ut m
ſiluis locis ꝑ palaſtinis ſepe vidi
mus q ti giſſe e ſic aer- natus ante
ꝑ ignē Ea aute educata a tethi
de id ficte puto qua humiditate aq
reſtaurat quidē aer- exte nuati
m ignē ter-tie Ea aute educaſſe
neptūnū e mirum vbi de res ſi
et nec tio opi⁹ natus- Jouis aute eo
uq; id dea e ſi ſit aer- celo ſeu
ignī ſuppōit. Ser-uꝰ aute dicit Jo
uē align ꝑ ignē e aere nonnūq; ꝑ
ignē tm̄ ſumi ſic e Junonē ꝑ e
m et aqua et align ꝑ aere ſolo e
id qn ꝑ ignē e aere accepit Jupit
e Juno ꝑ tm̄ e aqua mitto quoꝛes
dicūtur. Cū ignis et aer- hanc
agē e tra et aqua puta e ſic ſigno
rubꝰ et m ſeniozibꝰ agē tibꝰ ſuffra
gat ibꝰ ſuꝑ celeſtibus coꝛpoꝛibus
apud nos acta gignūt. Qn̄ vēo
vt idem Seruꝰ aut Jupit ꝑ ignē
tm̄ e Juno ꝑ aere ponitur- tū rōne
ꝓpꝛietatis ꝑ aēra tenuitatis et

lenitatis filitudie / fres ee dicit
thee primpus deo in cypriato cu-
nie / & ellanij in diospolitica
dicit / Junone a Jove vincta cate
nis aureis & depraeata in cudib⁹
ferreis. Quos nil aliud sentie v
luisse arbitror nisi aere a frigidi
tate & duricia terre depuatam
cathenis aureis. i. p̄ stinuatas
luces successiones igm uictia ee
Tullius deo die en-eu hanc mati
am sic aer-aut / stoyca disputat it
recte) inter-mare & cele Junonem
ndie effectatus q̄ e soror & q̄d
Jouis / q̄d et / silitudo ethez & ei
eo suma q̄uictio / effecta rut / aut
eu Junon q̄ tribuer-ut / q̄udam
mich e molli q̄ & regina et / dam
regnor & atq; duciarii insig dyad
Junone / Qua fulgrea / velato ca
pite & sceptru manu tenete designt /
nil aliud ut / ige credo volentes om
de / qua qua in pte regina assistant /
& diuine deprim⁹ em Junone tra
ee / in qua regina nudi assist⁹ satis
patet / iaq; si ipe in se regina tenz
regnoz regina e / q̄d quide per-
sceptru demonstrat / et / hec ea
de tracte ducciarii e dea nā aut /
in visceribus metallia sia & pcio
sos lapides tenet / q̄d platanū ca
put / ondit⁹ aut / in ~~pferre~~ sippfici
em segetes fructus q; aes & pcio
ra in q̄ubus effecto assistit ducce
terr-renor ondit / & plet / q̄uigor
aut / dea volut / eo q̄ut / plurimu
dote media catur in q̄uigrū q̄ds
iuc Junois & / pter a Junone in qb⁹
q̄ubus luna & credud⁹ & in q; em
thianos actus multu posse et / po
tasse circa moty de loco ad locu &
hic ar-bitri fiat / Junone puellas
nubentes / & de domib⁹ parentū
ad sponsos nites pter-duce et /
ni ter-duct veritatis e. Seu alia
one q̄ veri more vir-gines ad spō
sos mitte q̄ sueue / eis erubescen
bꝰ ire palam / vir-gitate deprim
et / q̄n luna di lucet / ducatu ssi
tare videtur - deduce eam dem
duca dea est / et / q̄n vir-gines sub
ducatu Junonis veientes ad lunā
sponsū / intu veri mirāt vnctum
bus illas vinea appellata e & spon
se dni veritate vinctas. et / dem
vt / dicit / allexerit eo ventu e vt / di
cant / voces Parthenienti at di
es illa dicē die fulgrea q̄ dicē
quibus ipa fest / sit de se. duas pcu
dunt / q̄d quide non e simplis- voz
de omib⁹ & semp / quidymo ptuce
eu dea date / q̄ luna q̄d idem eu
Junone vlue / a ptuzientibꝰ sublu
ene & Junonis noie ducatum / q̄ue
uit / & eu nuncer esse ducturne vt
ait / macrobiꝰ descendē et / luxair
tumas corpoz meatibus viam du
re / q̄d e ad accelerandas pt⁹ salute
re / & tūc virtutu- arteme gre
q̄ aere secans latine Curr-⁹ ideo
illi attributy & ut / p eu designet
ei-rcuicio aeris q̄tenua circa tin
dinem deo illi data sit / q̄ bellatribꝰ
magie ducatu & regnoru ei en
siad⁹ aut / pstare videatur- Nymp
phas illi obsequentes dicit / esse
emp- vt / nescimꝰ tot de ⁊ aere
actu dea nymphas de causis q̄uar
vt puta se nitas de toz & pety nu
bes pluuia / Grando mpo / pruina
pes chorusticio tonitzeu ⁊ vis & co
metes meteoros ignis & nebula-
Nonulli eu alios destribut / esse de
uentes eo dee aliquas & alias
sup addentes q; terre videntur- eti
gencia vt ti enoty / ep alancia m
terris mendia & humoi / pozio & q
hmoi q̄ue Junoni famulentur- fami
liaiori destribut a pretis pris / qua
caumatis filia volud. i. admirabi
nis eo q̄ sit / coloiby et / appricione
mirabilis hanc eu Junonis ducca
tu dee to attribuit / ut pauis pter
nita varijs coloruby cui-natura o
pus ornamenta designet / que quide
fulgore suo admiranda sit / sic de
scendea vt / astendat / & vti hec
eu pulcra repente dissoluatur- sic
& ducatu splendoris in momento
resoluatur- in nichilu / volatiq; ea
rum dea / si rum q; eu nunc e eo q̄
pter-ducias multu oriunt⁹ / eu
mina / Et / hinc aut / quidā pri⁹
fe q̄ nussa ad dextra dea pertinde-
Pauone vo illi in tutela tribuit /
vt / qualitates ondant⁹. Diuatu est /
em clamosa auis / Pauo in quo cla
mores / elatus voces iactantia tu
tus q; intelligat / Diuatu inuolut / et /
pauo tecta & edificatu semp celsio

ra gscendit ut/ appet dunes pe
mineas es appetꝫ/ pietꝫ super-
pena inter vndiq; ꝙ laudi delectat
et/ ad ostẽ cationẽ sua adꝰ trahit
ut/ electa mgyra exulata cauda nu
da posteriora vlmq; at; rlinq;
ꝑ que purpura duitꝫ et/ vestis au
ra/ ꝙ manꝰ gẽ ꝙ fidelis sumpn
aures adulacoꝝ/ patulo designat
m quas quot/ mihi aditꝫ ẽ meretꝝ
rit/ dicit/ ut/ qꝫ forsan/ sordidum
late potat/ detegat/ et/ appet/ fide
dze fabello cor meẽ cacie amen
is lacessit/ ꝙ nauta fastidia/ mor
me pena vicioꝝ spurcicie/ ꝙ non
nichꝫ cadueꝰ tuz pnuncia recta tabo
Sup ꝙ de moribus ꝙ potissie sup-
De hijs de quibus nil dmi ꝙ pone
re uolo/ vult/ qꝫ tullio ea uerba ju
nonis qꝫ ianas omib; qd ꝑtinet Jo
uis ꝙ. Rubenꝫ aut/ dic Junonem
qꝫ Janone .i. Januã ꝑ purgacoꝝ
femiaꝝ/ eo qꝫ ꝑ purgacoꝝ mulie
tis pandat/ et/ nubenciã matrimo
leoni gaudet/ dic qꝫ Juno gre ꝙ. Nen
qd quide ueꝛ/ ab ea ꝙ fit/ mutꝰ
ca. E. in. N. et/ fit/ nea cui mu
tata alpha in N. fit/ Nen vn gre
Juno tria ꝙ/ Socigena uo appel
latur. eo qꝫ maꝛo socie/ ducat/
qꝫ cõnubio femis. Dic ꝙ populo
ma ob id qꝫ eo q uictoribus homi
atqꝫ mulieꝛ a se fas ꝑpl pere
ueꝝ/ et in emathia qꝫ illinc nome
ẽ Emathia dicebat. quia ipia bri-
gis eꝝ singulis castitatis dei vin
culꝫ reꝛ/ et/ exsoluet/ quod quidꝫ
decet/ isti veneꝛ ꝙ hoc ego offin
puto qꝫ alter. eo teste dicebant/
Junone dom ducã in nuptias ꝙ
eo qꝫ Junonis esset/ offin ꝑmo ad
mat nomiã spectãca age uincie
deo virtꝰ ꝙ virgine in cultu sagꝫ
ꝙ singulis virginitatis solue/ qꝫ ipi
veneri tribuit/ ꝙ ecstasin uocant/
a hatrona deo Xpi hymeneus ꝑsit/
mulieꝛibus q; viris maturi sint/
aptis qꝫ. ꝑceptui qꝫ ꝙ ipe esse no
nolunt/ a hatrone fut aut/ dici
possit/ eo qꝫ ꝑ/ etate mieꝛ esse
possint/ possit/ Cuncti uo die al
bezuq; ea uerba qꝫ regale uel for
te uel potente uel capta ferunt
a curru eo qꝫ bellantes curribus

uehitur. quibus illa rei causa bello
rũ fieꝛ uolũt/ dei matrie uenit/
eo qꝫ illã tria intelligunt/ omi mieꝛ
fluoma aũt dem/ dicẽ albericus
a fluoꝛib; seminã seu qꝫ fetas ꝑ
tu liberet/ Ego autẽ a mestruali
mulieꝛ/ fluxu/ qui a latina causa
a nõ nulli credit dem puto fluoma
Sic ꝙ a purgacoꝝibus februa qꝫ fe
minas ꝑ ptã sedis expiatibus
purget/ ꝙ ide ꝑ mestruas/ nam
februo idem ꝙ qꝫ purgo. Dictu ꝑ
ea que subalicuius fugmẽto pretio
qñ ad naturale sensũ abstondi
posse visũ ꝙ Restat/ dicꝰ quod sub
pte fictonis ꝑ. hystoria fictu
fit/ ꝙ hystoria quide sacra legit
Junonem ep Sathi Regẽ ꝙ hebie
gentã et/ ab ope saturni quage
nio et/ eode ꝙ ptu cui Jouis puer
tamꝫ edita/ eadꝫ ut/ scribit/ Varro
apud hispalẽ Samii primꝰ ptẽ
appellatã educatã ꝙ cui ebu adole
uisset/ Jouis nuptã. ꝙ obid sami no
bilissimã et/ altiquissimã fuisse
templũ et/ in eo simulacꝝ Junonis
nis in hebe nubentis puelle figu
ritu eius qꝫ sacra anniuersaria
nuptiarũ ritu celebzare ẽ/ fuerta

de hebe Junonis filia et Juuentute dea ꝙ haul? gauge

Hebes ut/ theodonis filia fu
it/ Junonis eius rei tale ẽ
theodonis ꝛ/ fatum/ fabula appelli
nẽ .ſ. Junonẽ nouerce ꝙ domo Jo
uis ꝑs sui pauisse cõmuni/ eaqꝫ
inter alia appetisse lactucas a
greſtes/ quas cũ comedisset/ cũ
desiderio/ Juno illico visꝫ tuc sti
lios ꝑgnas effeꝛe est/ et/ ex eo eo
ceptu peperit hebẽ. Que ꝙ formo
sa erat/ a Jouẽ ad officiũ pincerny
assũpta est/ ꝙ dea Juuentutis ef
fecta. Tandẽ cũ ipe vna cũ ceteꝛ
dijs caput/ ethiopũ comessaturus
nesſit/ ingressit/ ꝙ nesciente eo hẽ
be pocula ꝙ que subꝛipuit nimiꝰ ni
tẽdente cadit/ et/ deformitatẽ a
motis oculis casu obstetꝛa suptis
monstrauit/ qua ob eam fere est/
ut/ illã ab esso pincernatus Jupit
removerit/ ꝙ loco eius ganimedẽ

laomedontis Regis tuæ fratri
substituet/ Postremo h'auli ce
teo ia in numerii deoru assidp
to illa ingt quage. Iunonem ac
in odissea ita exp Ioue cœptum
dic Sane qm a latinis patio
ca tm Iunonis absq; patre filia
habita mucro Ioui no assepsi
Quod ad ficte hac sumendu
sit/ hæc arbitror/ Dicebat/ venera
bilis andalo/ Ioui qui prez appol
linis autt/ inter signa zodiaci
duo attributa q eius astrologi
dpa domicilia sagittarii. s. atq;
pisces/ circ sole. i. appollinem in
sagittario cpite Ioues domo in
stante. Iam hyemc Iunonem. i. tre
lactuce appenditur. silvestres. i.
frigus itensu. Na lactuce silues
tres ut/ autt/ physica frigidissi
mas/ frigus autt/ etia tre supfi
cie agit/ ut/ odesatus tre supfa
ciem agit/ ut/ odesatus terre pozus
calor tre. mercurius agit/ etiam in
terni cera tre/ et humiditate/ tre
calefit radices graminu atq;
plantaru apte ei stirpes faciat/
et humore repleat/ ex quo turgef
cat/ et pregnantes efficiantur/
et sic solemtrante sagittarium ob
frigus intensu terra efficiet
pgnas/ que in antipno stilio
videbat/ tande adueniente tpe
ptus. i. vere nouo hebe puelle
iuuentute et rezu omniu renoua
cionem fronde flores et germina
cia ea emittitur. te pestate/
Sic pno adueniente vere q calo
du est/ et humidu dnis. i. supe
lestib; corpibz qui/ al' dicu est
sol/ quotida opione ex humi
tate vapoz a tra surgentiu pri
cipue. i. humectaciu
pcipue dz. Tande adueniente
antipno in quo sol incipit ver
sus solsticiu hyemale tendere
. i. ad ethyopes qui versus an
tarticu sunt/ vires eius cessad
et fronde arboz cadere incipiut/
et/ sic hebes dicitur/ que ex
cultaueras/ fronde nudari dz
et/ obstetrix monstratrix et a pincer
nata ei ren[illegible]etur- et/ gemi

medes substituitur- qui aquarii
signu dr eo q eo tpe pluuiosa sit
hyemps et habundant humido q
pluuiet/ vapores syderibus. Q
autt/ h'auli migatur- quagio ido
ficte credo q Iunetius. i. Viridi
tas q tua semp uireta sit et ho
nu virozu opibus Nec illa me
du in morte q ne in senia cade
pmittat/. De marte Iunonis
filio eius dr fuere filii q tres
sut/ hec pmus cupido/ ii enomaus
iii. Thoxeus iiii Astalphus v/
almenus/ vi pue thyon/ vii. se
cundus. viii. Aethlius. ix. bructon
x. Enamies. xi. hetmiona. xii
hymnius. xiii Echolius xiiii.
remus quoq; decimus romulus

Quarten fuit/ qui velut so
cius et Iunonis filiu fr eius
dig vbi de festus cui Iunonis
absq; prie filiu tm et demon
strat/ Dicens q Iuno turbata eo
q Iupter. ex seipo tm nullo mu
lieris adhibito obsequio assue
ta pere asset/ ocreauit q pe but/
sculptura q silua qualit et ipsa
absq; viri q mixtura posset/ filiu
gre atq; pue et cui fossa secus
fores flore dee quagiu zephi
ri qui cuisset/ a flora quoz sum
pserit/ nutrigutta nutriuit cu
flora si Iuno ret/ acrultu pmisit
auxiliu/ salutem reatq; cui mur
ret/ p vindas strigias se nemini
dicturu dicit/ ni cumpies ole
neus flore ee quo tactu q festi
absq; viro gnat/ ex ppta Iu
no illicio absq; viro gepit/ filiu
que ayarte appellauit ally hec
dicit q Iuno prussa vulua mar
te gepit/ Hinc ceo fr ocissimu
deu et/ armiger fuit/ dicit et ob
id bellis armis q psse assuet/
destribit/ illo Strage in thetauit
regione deua atq; nistreos fir
dices ac trace ylenq; aqua subi
lat. Atq; illa hyberne labentem
cu die pzete Tempestas etherea
plage pcruta et celo agmina
nymboru fmi q aquilonis hya

tus/ Indiisa ferit ceruat/ aut ea
grandie multa/ Palla nec arcitenen
bn gregie/ Umbra galeri/ hne stiles
Rubra/ notat/ mauortia siluas. hne
restit/ q tuens &c/ Et designata no
abstp mystio regione dmo destri
bit/ atq familiam/ dicens/ Ybi mul
le fuerubq illi Cnigie adiso dnio
ny mansuete subhemesserica cu pa
go latex ferro arta terentur. Il
mina feritatis cubit/ tecta colu
mis. Iedit/ adiisu plebi iubar. qua
q sedet. Iuxtimet Dn. q stat/
sydera fulgur. Digna loco statio
pnq salit/ impetus amens Et/ sordi
bus tecuq nephas in atq nubes
Ensanguesq q metu/ cultibus
q ensibus instat. Insidie gemmat
q tenes distordia ferri. Innuus
strepuit/ aula minis ttissima ui
tus. Stat/ medio letus letiq fu
ror vultuq cruento. Asperq arma
ta sedet/ bellor solus in aruis. San
guis z incestis q cupty ab urbib
ignis. Ter-nuq ethne circa q
fastigia templi Capte insignia
bant/ q deos celata q ferro. Strag
mina portarum bella atrocia q ani
ne/ Et/ Vacui curuq ptritu q c
tribq ozis/ Pone deam genetrix
adeuntis dicto c ac/ Vulcq vsq q
su q no vsq ore remisso. Cerne
rat/ tale dna mulcere. arte.
Edidat/ cui ptea cig dicat/ bel
lona fuisse soror/ qua coruu cig
attribuit/ auriga ut/ idem. Stra
cig testatur. qui cruse de mactie
in cessu sic destribit. Comit/ fu
ror ira q ciues. Frena minist at/
equis pauor ai. nuget. Ac vigil
oi fama sono vacuas ire/ sucre
ta tui multens. In vlat/ aui. nu
llatiq pulsa gemente. Alipe
dq tripodas densq cui mur. mur
plumeas. Expedit/ vigor/ enim
stamulis auriga aureis sfat i
fectu lequs curruq q sestros abalto
Ter. ga comas q dee sthiceu pe
dicq eput/ astra cf huc insuper tem
dir. tuq cruenta deu amante
fuisse volut/ c mt alias ab eo di
lecta venere/ Vulcm perpue di
cit/ c eig vsu gaudia. Et quo ta
la fabula homerq ver. tractat/

odisse dicit/ cui mauorte supreme
Veneri. Et dixisse e cui ei aligi mis
centur. a sole Visus Vulcano venere
q uigi accusatus e/ qui cla cathenas
inuisibiles circa lectu/ suu appesuit/
fmxit/ q se lemniu ire/ qd aduen
tus ayacis accessit/ ad venere et cu
nudi lectu intrassent/ e se fallacis
Vulcani ira captos adstrere et re
dire/ Vulcanq/ eq q polo Qui ei
abilla atq iniuria clamaret/ ad
venere dn e miseri. alios ne pnu
ny ayaci. auxq et/ appollo/ de bo
ob verecundia no venerit/ e ei eas
rideret/ captos nudos q videres
solus neptnq q captiuis ire
pellanit trae tu diu euauit/ donec
Vulcanu in suas pces flecteret/ et/
captos liberaui fuerit/ hinc insep
ta acri de lupu attribuit/ in tute
la c eq aubq pyrai. Sic erat eq
aubq grum. a ultu erat de ser re
attentur. que suis situatu locis nac
omittet esui/ ut/ quid egregiu/ que
dicta sint/ deducamq in medium de
tes Iouis q artes prez io volue me
adeo filius de genere. Vidt e. a pre
mitez quippe atq benigna Iouem
sepe deum/ vbi agues crudelis
atq inimicus est/ Iunone aute ate
ana pte e flore q sibi sumit ad
colorandu origis ire/ qua ob
aliud poti rez/ c io flore oleam
seu in cupis olenies natu mestru
um eq strino/ qd solu se mire pra
untiet/ cuius q fraudate upi vocabu
li pulcitudie donat tege/ flore
Quantes sint/ que olenies arbores
io die eudig seu q oliue sit/ seu
q eq olido manz loco. De quo sic
bit/ ysidorq. a ulcer- solet anat me
struale e aui/ cruore tactu fruges
no geminat/ arestiq/ mustu/ mori
untq. Herbe amittit/ arbores
fetu feri-u corripiut/ rubigine
ingrestit/ era/ si qua crimes ede
rint/ in rabie effet/ glutinis as
pectu/ qd nec ferro nec aqua dis
soluit/ omere upo pollutu resoluat
tel. Cui q si sane q sidet effugio
eq alia nulla matia tu seruu qual
tu imane creatu potrat/ e cui creti
cor gentiu quiret/ ayax te. i. bel
lo fuerite ne du no gnnet/ fru
ges q ne. seruatu. Ubi bellicu psa
net/ armata neglegentiu/ e sic

my acetu bersa videnti mouentur herbe fosse discurs[ib]9 fructus arborū pendūt/ oēs agrēt[ib]9 violēcia atq; rapinis/ ferrū minuo attrita vsū assumet/ terra deplorāt/ & cruda sanguie ecclesie castra sequentes i nimia occupandi rubie efferāt. Dissoluūtur aut sola pugna aut longus obsidio[ib]9 menia cum ciuitū oppida & arces quelse/ & quidā hōm[i] erā nate artem minuta esse Vn q[uo]q; querit/ cū semie fructu[m] seua lia vone Innomis Dicet filio qua sepe cū dyrinq; et regnoru atq; diuicaru dnam cū ambicte hom[i] insacabili circa talia litigia ingia dissencio oriūtur- et bella Si aut/ ad passione gentiliū Innomis ituri/ voluim9/ dicamus tūc illa pauti q̄ appetit/ ad sup flua poctat/ ecclesiā sepissime ciuitū- & quā & in bella nō mittit/ & sic mazo nascitur- Ideo sic agrēti q; apud bistonas tirices q; habitet/ vt/ destribit/ Sentq; cuidenti vone cognoscit. Sub arctico quide cli die co q; frigidissa sit/ regio q; ibid nascunt- sunt/ hoīes sanguie plen hec a nā districtissa frigora facta exangues & frigore non possent/ obsisti. Sunt/ & sanguie habūdantes obtenebrata & cibor vsu ingurgitata & in modū ebri cō silio segnes/ fraudib9 copiosi in q; capia fragiles/ clamose furiosi/ nil visi q; etiā obtantes sanguis et/ ridentes vultu a que oia ayari appetūt/ q; obre apte apud tales ecclesiā regia dest[ru]cta & tempestatū agmina aq; in horū et/ strue cū ac lone et/ grandinū circūdatur/ & sencianq; i pectq; furiis rubie atq; rumoribus & tumultu/ nocturno bel lis p̄da fera destribit. dnq; vt/ locoru mutacōes & ea q; bella gerit- sencianq; que ferree sunt- i armatoru hom[i] plene & gladioru atq; telorū q; quide co q; in malū ut/ plurimū agunt. solis q; stant ultra- q; in boni lux creatur sit/ insuq; tradūt & solis abaimis i flexoru alig; tulū lineatū splendor eo q; qua lineā dine aurea solis lux tristat & obfuscat paululū videt. Seu dicā velinq; nectes hoīm in quibus tam Dr̄us amor ardescit ferreas & i- in eposabiles absti natas et/ in ac malū q; nas & sp̄ se nus cogitacōibus ad diuina claritu & dine cultū agrēt[ib]9/ dnā q; mistrū martis/ pnq; q; regna q; si liens i pacē & quo i pacē tres mist[ri] posset/ verbis somna bella vident obiecta ad arma destrinq; & hinc secū sequetur- nephas eo q; du fuso agm[in]a i petra auferēt. oēs vnis aiad iuisaco qua sublata finale utriq; hō mi aduū in mendaū in dissensione honoraū & rumas vrbiū & secum in tacq; agnis in anepliore deducetur- flama sic et richeatū fatuq; in ac cuit/ & accendit/ male agrēti ani mos quas in rubentes destribet/ & faciēs unū hoīs egnea videatur- seu q; q; accenso sanguie oriatur- Sūt/ p̄da hac in domo martis q; vbiq; bellū gentiū intelligenda & q; anguies metq; quos in exan gues dyo- q; assueuerūt/ pullere in tuentes eo q; sanguis tot horuo catus ad ora moriētiū liquit/ p̄tes q; teriores exangues/ Cui quide metq; cū dubiū sit/ acctq; bellū no solū segnes arripiat/ & aligi strenuos pu giles atq; duces bellis agrētibus cruc. Sūt/ & ibide in mendacio tectos gerētes gladios ut/ intelligat p̄ insidiantes fraus/ & ea hac plui mū artis oportet/ hinc duces/ cū mil pula nisi magno suo q; modo is diantes fraudāt. Dicit/ & sit- mis tres a partis de discordia duplici gladio attincta ut/ secum q; cū i hac veniunt/ hoīes ut/ no eque se ciant & in diuisas tendunt/ sūas ab hac aiozū diuisitate bonū cuiq; p̄ti arma suadē & bella in reliqua/ sūt/ & ibi inmabiles mine & in flatere hoīm tela sūt/ a deo ut/ no nisi hyē tm/ efficanteu- bella tū/ sepe inm fecit/ qui magna vbi loquit. Sic & ibid tristissa vir- tq; & q; co dic p̄ esto ho bellor sit/ oculat q; plui mū sit/ robustus & valens sit/ audax & adūsq; i cubena fortis & egstās qui hec virtutes in effusues sanguis i diuicias vrbiū i p̄da ten dūt/ tristes & videntur- eo q; alio rū tristia d spant. & cū alijs & le tus furor & hec eo q; bellis sepissime iuenia q; que leta dic eo q; me plenos cibo & potu et/ hinc letos ouan

gsueuit/ nuo em̃ ieiuno stomacho
furentes enim/ ayax ecã inter-
hos armatã ẽ/ ẽ cruento vultu
volens hoc intendẽ crebras atsi
ones q̃ m̃ belli fiũt/ ẽ sanguĩs am
plam effusionẽ dñi illã armatam
et/ cruento vultu destribit/ seu ar
matã dicẽ ad dñam/ mouentem m̃
pace/ qui m̃ armis mouit/ Sup
ẽ ẽ ornatq̃ templi/ q̃ eis tendit/
ad ondendã victor̃ẽ miseriã et tri
umphantiã gl̃iã/ q̃ qm̃ satis p̃
ommittendã sit/ ẽ bellona de qua sa
tis sup̃dem est/ vbi de ymagine ar-
matã ẽ sup̃ẽ de ẽssis martis pau
ca dicẽ eius/ micũ a furore et/ ire
q̃ pcul comitãt/ cristas ẽ videt
q̃ hmõi vegetabiles absq̃ p̃petua ẽ
no pot̃ et/ hoc sup̃ dest̃ptũ est/ q̃
hos ẽdem martis comẽ. i. ornatus
redd̃ cristas. i. arma dicẽ ut/ i
telligam/ q̃ ea arma ad differen
dã ẽ p̃agendã pugnã fab̃ fiũt/ ẽ
splendida videnti/ ea ĩpetuose op
antẽ nã m̃ segnis et mitis militẽ fle
re dicũt̃. Pauore autẽ dicit
equos martis pungi/ et/ eos ẽ ar
migeros/ eo q̃ fere aduersantiũ seu
ei-ci stre penciũ timore equos su
mam/ ẽ arma p̃ima ad equos
martis. i. aduersantes belli facẽd̃
fere sol̃ fũt ẽ insecta referẽs/ q̃ hia
a timidis et pectantib̃ credit̃
facile et/ augẽtiũ. ayax-tẽ aut ve
nerẽ amassẽ alij hystoiã volunt/
tegẽ asserentes vericẽ ob defensa
tẽ pugnandi esse vidẽtiũ et/ ad
hesisse eiusdẽ armigeros q̃ vn-
pudẽs ẽ amicus vulcano detent/
q̃ dñi assues et/ m̃ furore lapsus
fere m̃ augẽ ir-pit/ si ab eodem
modesto nutriẽt̃ puero eq̃ furor se
datus ẽ. Alij veo p̃ hoc dicit/ in
tellexisse fingẽtes et ostendẽd̃ vi
luisse multos olim bellicosissimos
viros et/ i signes duces hac illac
bza fusse notatos. Nõ nulli atq̃
secientes ar-betrum tu- ẽtelligi p̃
se p̃ venere q̃ appetibilis appe
titus/ vulcano ignis deo. i. calo
rẽ naturalẽ matrimonio. i. m̃ dissi
lubili vinculo alligatus/ hic mo
re ignis dei m̃ mag̃ mandũ m
tatur- martẽ thes̃ ferocissimũ
amare d̃z/ et/ a deo thes̃ sibi fidẽ ama
tum/ ẽ m eodem/ desiderio magnit̃.

lastruentes q̃ a sole-r. a sapiente
uire dñi cernit̃ redarguit/ ẽ eque
dẽs iusto calori accusat̃. Vel q̃ dñ
m̃ contrariũ feruor mordiate eo
rũ pestilencie ferẽt̃ sit/ ut/ cum tus
vinculis. p. cognitoribꝫ atq̃ delã
toribꝫ lastruus auxiliũ alligẽt̃ nisi
pios a quibꝫ effrenatis solui non
possit/ ẽ ia pulã suis obstrenuus eo
nuptiabꝫ a sapientibꝫ redarcetur.
Neptunũ/ autẽ qui solus q̃ ceptruus
nũcup̃at̃ lastruus feruor ẽtruus ẽ
frigus ẽ/ quo vti aquarũ ingenia ser
monẽs/ extinguit̃. et/ dñi velut/ qui
putrius- cathenata eo relaxat̃ hymẽ
eo attributus- cum q̃ more vetꝫ
pugnatores cum bꝫ vtet̃ et/ lugrus
eo obedalli dicatus est/ ia in pace
ẽ iglumosus sit aual̃ adiacabile
voluptate sequẽdi castra nostra
da Cui eo pyes attribuit̃ alas q̃
uel/ pluimis bellor̃ hories augur-ns
ẽ auspicys intentus sit/ et/ q̃ ex
quibus tuq̃ ytingẽtibꝫ effecti ora su
mant̃ Seu q̃ vti rostro pyaue assi
dua pulsione ecia roborata penetret
ẽ armigeri ytimia demolicãe ut
certamini ytimiacie nemia pe
netr̃et Cimitatis grumẽ aut illi
eo sacra dicẽ alberus q̃ hec vita ẽ
plenus eo humano sanguĩe pauet̃
et/ m̃ ut/ ide dicẽ romanam rebellicẽ
agentes marti sacrã sue ẽ
aram ẽstruebant grumẽ eq̃
ego ridiculũ reor vt grumen eq̃
sanguĩe tantũ humano ẽ ritus-ẽ
alude illud aquarii dicatũ hui ẽ
origine putaiam/ cui ẽ sueuerãt
belligeri heroes in expeditis locis
libẽter/ castra locare et/ ob id ne plu
rimum locus grumosus ẽ eo ẽ
sulta ab agricolis ab̃ nõ colunt̃
eo q̃ m̃ ẽ grumẽ cum fit humore
attrahat/ et/ sacre nullũ vel modi
cũ lutum quat̃ a humanis ẽ fossa a-
pustris inuestũ est/ ad ostendẽdũ vir-
tute bñ merite pugnatoꝝ eos her-
bis grumosa coronare quas ai mord
in castris p̃m/ ut/ usse eo hostium

De cupidine p̃mo matris filio q̃ ge
mit̃ voluptate

Cupido ut/ ait/ Tullius in lib̃
Renatis de ẽ martis et/ ve
neris fuit/ filius Que in cupidi fictis
nodis. m. q̃ ingentis potẽtie dñi vo
lunt/ Q̃d p̃ carmine Senece tra

gredi qui de comitragedia ypolita
sic dic Et subet celo supos vulabq
falsis hitare trano thessali phe
bi pcore nigr- egit azmetum,
poitoq; plectro quin tauros ca
lamo vocauit Induit formas q
cene mirores ve qui celi nebu
las q ducit candidas alas alias
ins mouit penas zc In quibus
que grandis sit porecia descri
nr minq ondit in ea fabula q de
ea refert ouidq dn illa dic ob
dinos pulcritudinem appollinc
phitonus victore aurea vulne
rasse sagittu e dnc plubea vt
amar-et ille hanc illa aute hinc
hyc odio cuius forma sic descri
bit Seneca tragedus in octauia
Volucre ed amore fingit cinte
deu mortalis error armat et
telis manq arcus q sagitas istru
it sena face gentilq credit ve
ne zc Seruq ait dic ea etate
pueru e franciscq de tur-barino
no post-ponendq hom quibus di
suis poematibus vulgaribq hinc
calos fusca velat et griphis
pedes attribuit atq cum gulo cor
dua pleno circudat Apulerq at
vbi de asino aureo ea describit
formosissima dormiente sic ea
videlicet capitis aurei genialc
arsarie ambrosia temulentam
cincres lacteas genas q purpu
reas q errantes cum globos
decoriter- dpeditus alios am pe
dulos alios retropendulos quo
rum splendore nimio fulgurate
et ipm lume lucine vacillabat
q humeros volatilis dei pene
rostide micante flore ed dictis
et cruis alis quas terrib eptime
plumule tenelle ac delicate tre
mule risultante inquiete lastua
unt cetera corpus glabellu atq
lucidentu e qualc prpisse vene
re non poterent zc Refert ptea
aspomq ea hec fabula sanctagra
ca nisi scriptu ei pictu aut cre
uis in tridimo cryclinio zoyle
Cupidinem. s. inter cyntea lucre
bi casu euolasse que ea cognouit
sent heruides mulieres eq ob eam

dira supplicia et inhonesta de
sideria atq mortes passe fea a
gunc q festi in ea subrepere et
frustra conante eperere vires
ea capere atq in excelsa ibide
mirte arua assiq suas in pri
dem ugionimas incaute q
inter dc aduc esse venere inca
pante ea ea q vulcanu cathenas
apparante et supplicia seua mini
tante quib q comotus alius remis
sis suis turpis a venere venia
illi petraue eaq sustulere de
cruce e ipe euolauit ad superos re
ferens- in sup plura quibus assi
dez pstructandus e sensus fuis
se ea expedire a partis e venere
filiu et insignc pulchritudic las
cuiq nore satis possit reor/ vel
de hac mine sentire fingetes e
dcrc quis talis q limo ozin
potuit inter- opiones maior i
uestigandc e est q hic quem
cupidine dicim mentis quedi
passio ab exteriorib illata et per
sensus corporeos et mdiucta/
e intrisecas vtutu applicata/ pf
cuntibus adhuc sup celestibus
corporibus aptitudine volut
nadq astrologi vt mene asserc
bat venerabilis andalo ep ppn
q tm gat mar te in natiuate ali
cuius in dmo venez in trino/
vel in libro reperim/ et significa
torem natiuitatis esse/ pretendere
hinc qui tunc nasci- futurum lup
uriosum formc exterior et venerem
eum abusum e stelestu circa tu
lia hoiem/ Et ob id a phis quodda
cui nome fuit/ alium q mcto qua
druplicato dmi est/ q eni q in na
tiuitate alicuius veniq vna cu mar
te practicat/ hunc nasci- ydcirc
dispositaq fyloni phisq atq
luxuriosus apti Que quide aptitu
do agit/ ut/ q cito talis videt/ mu
liere aliquam que a sensib/ exci
tibq quedam affecti ad vir- tuteres
sensitiuas interiores defert q placuit/
et id primo ducit ad fantasia/ ab
hac duit ad cogitatiua transmit/
tit et m ad memoratiua ab istis
aute sensitiue ad ea motiuas spes

trāsportat. que mter- vtutes app
hensuas nobilioꝛ ē. r. ad itellem
possibile hic autē receptacula ē
spēx vt m li. de aīa testat. Aristo
tiles ibi aūt cognita ē mtellēa. s.
p̄ voluntē p̄ncipis fit m qua lib
tas eligendi ē retinendi ē aut cēp
applicata retinentur tūc firmata
nocīua hr rei appetit passio q̄ am
amoꝛ seu cupido dr m appetitu
sensitiuo poit sedē et ibi de rebus
agentibꝫ cāis aliq̄ deo ḡndis
ē potens efficit. ut Jouē olympū
mq̄ ē tauri forma sume cogit
aliq̄n aute mutat p̄bita seu forma
ta labit. et adulterat. et sic
ex mayte et vene nō generet. pas
sio h. q. sup dm est hoies ap
ta ad passione suscipiendā hm̄ ex
pozea dispositione p̄ducit. qui
bꝫ nō existentibꝫ passio nō ge
neratur ē sic lan ge sumenda a
martie et vene tp̄ a p̄mocioi
pululi ca cupido ḡnat. Gene
ca aut tragedus m extrua am
plioꝛi pululi licentia esto pau
cioꝛibꝫ verbis huic describit ex
time dicēs Vis magna mentis
blandis atq̄ ai caloꝛ amoꝛe Jnue
ta gignit lupu ocio. Nutrit mul
leta fortune bona Dane m excu sa
tione sue ibecillitatis. Hanc pes
te mortales misi pssi passione
hanc potētissimā finxē deum
quos m ypolito Genet tragicꝰ
testat dicēs deū esse amoꝛe tu
pi fuco fauces fingit libido quo
liberioꝛ fozet. Tytulū furoꝛ nu
mis falsi addidit. ex. Et tam eo
vemendū ē vt excussis fictoꝛibꝫ
quid sub eis sit abstrondit videa
mus Hūc puerū fingit vt etā
tē sufficiencia ē sustinencia pas
sione hanc et moꝛes designet
Juuenes enī vt plurimū sūt et
moꝛe pueroꝛ lasciuiunt nō satis
sui cōpotes quo passionis ī pellit
impetꝰ Pōta quid quo pōt uissit et
seruit. Statuo ptēa dr ut passio
nem stabilitas demonstret faci
le enī credentes cupientes q̄ de
passione in passionē uolāt. Ar cū
atq̄ sagittas io ferre fingitu

vt insipiencia repetina ceptantes
ostendat. ut metu fere audi cupi
unt. Has auras ce dicūt et plā
bas ut p̄ auteis dilectis suauiaꝰ
que vti aute lucida atq̄ p̄cosū ē
sic et ipa p̄ plabeas aūt odiū vo
lūt qd vti graue metallū meꝛs
ē vile sit et malueolēcia reddit de
coꝛrupit. Ffax aūt illi sic p addita
onēt diora incendia expstrene
cōtumia ceptantes ē festinacia. Qui
los aūt illi fastra tegūt ut adu
tum amantes ignoꝛant quo ten
dant nulla eoꝝ ē iudicia nulle
rex dissidentes hr sola passio dic
pedes aut gryphus ille io apponi
t. ut declaret qm̄ tenacissima sit
passio nr. facile mentē ī pcessa ecō
soluit eū cruci affixū sustinuit
deinde tūc ē. qd deinde sequit. quoꝛ
dā m vmes reuocato laudabili ē
actio nolliē supiuꝰ mutari et ap
tus auribus p̄spectum q̄ quo trahe
bant ingeniosa. De voluptate filia

Voluptas ut ait a cupidine
pulcꝛo Cupidine atq̄ psiche
filia fuit cuius gr̄aciosa fabula sup
ubi de piste latissime dicta ē cuius
figmenti tricio apte facile cli
ci ē stringit nos aliquid aptare et
optato potiri. p̄ dubio obtinu
isse delectat. Delectatio ēm̄ p̄sti vo
luptatē vocauit. De enomao 2. mar
tis filio qui genuit hyppodamiam

Enomaus rex fuit elydis atq̄
pise ē ut seruio placet atq̄
lactancio xanthi filius fuit filius dicē
ego bellicosā fuisse hoiem arbitroꝛ
ē obid fictū martis filiū Constat
enī eū adisse pelopē bellū huic
se et a pelopo sepultū et eū secu
uenisse et m pacem eide hyppoda
miā filiā suā gessisse m uxorem.
De hyppodamia enomai filia et pe
lopis iuge

Hyppodamiam dic
Seruio filiā fuisse Enomai
regis ē cui formosissima petēte a
multis ceteris Enomao velocissi
equi ut qui ex ventoꝛ flatu creati
fuerāt ab Enomao petebāt tales
apposita q̄dā est vt. s. cuiule
deberent in re etamē ē supati me
rerentur. Victoꝛ aūt potentius ep
tato ē ad iam multos in moꝛtem
dedisset. aduexit pelopes tantali

Regis filius/ dum floridus iuue
tute pcesit/ ꝑ iuuenū vir-gis dis
positus subire ꝯtamē hyppodamia
aut/ cū vidisset/ pelopē formosissi
me ex captā myr-tilū aur-rigē ꝓpe
pectē ꝑmi coyti/ corripuit/ alij vēo
dicūt/ dum a pelope fuisse hoc cōde
pectē corruptū. myr-tilus autē
axē aur-ri fecit/ ex cēra ē sic diem
cēnit/ in studio fracto axe cur-ru
enomai pelops victor euasit/ ē
sic iugis hippodamie potitus ē.
Dicit barlaam/ in arabicis gestorē
legisse pelopē ob negatā sibi hyp
podamia adūcū Enomaū iussse bellū
z Enomaū fraude myr-tili ꝑfecti
sui supatū/ Qui myr-tilus cū ꝓcū
fraudis postularet/ a pelope ab eod
ē mare directus perijt. hic pelops
viro suo perit atrocē thiestē phys
cenē et/ alios/ De thereo ꝙ martis
filio qui genuit/ ytym ꝙ

Thereus rex traciē fuit/ et/ ut/ ait/
theodoncꝰ filius fuit/ martis
ex nympha bistonide ꝓ vim ab eo
oppressa/ ꝑ quā in ꝓte scribit/ Ouidius
dicens. Qua sibi pandion opibus
ꝙ viris ꝙ potentia Et/ gentis a
magno ducente forte gradus
Cōiugio ꝓgne cū pit/ etc. Ex hy-
talis hystoria cū fabulose sue nar-
rat. Cū fatigasset/ thereus bello
pandione athenarū regē ē in pu
ce tandē remisset/ vt/ sue mice ēet/
ꝓgnē eius filiā natu maiorē sup
sit/ in iugē/ Que cū ia illi ytym
filiā peperisset/ venisset/ ꝙ in des
derū videndi philomenā sororē
suā orauit/ ut/ aut/ mittet. athe
nas aut/ ab athenis accersiret.
philomena/ Thereus aut/ athe
nas rediens a pandione impetra
uit/ ut philomenā ad ꝓgriem du
cēt. Quā speciosissimā virginē
ad adamasset/ thereus in ꝓstibu
li domo violenter oppressit ē mu
tilatā ferē actu saturā ꝓgnā lin
guā abscidit/ et/ in domo illa clau
sā seruauit/ et ꝓpter scelus sordidius
ad ꝓgriē philomenā mater nau
sea mortua Dicē philomena nō
cessē ꝙ affecta tedio in tela ꝙ sibi
ytym gessent/ opa acu stripsit/ et ꝙ
an cellulā sororī misit. Quo cum
fleta lētia dolorē occultasset/
suis mistentibus orgia bachi ma
tris nam eo tpe a bistonis mulie
bꝰ celebrabant tyrsis et pellibus
ornata antimuit siluas ē phylo
menā eque ornatam educē in urgi
am ē accensa fimē cū multa ex
cogitasset/ ne vir-ū in ytym pueriū
filiū illi applaudantē euouat mo
ēuiq; sectū iugulo mitem et/ acrē
vir-o mane de more epulanti ap
posuit/ Qui cū sepꝰ rei iustꝰ il
lā vexasset/ ei ꝙ rndisset/ ytymue
ꝓgnes adest/ nec ītelligēt/ ille
anꝭ a mensa ꝙsur-gēt/ philome
nā ex oculis eripiens illi in hor-
rida filii caput/ apposuit/ Qui ī
pente hymē ni gnotus dū illam
fugientē- gladio ferit ē musicē
deor-ū ut/ ꝓgnes in arundine ver
teret. et/ pullos in sitre ꝙa tecta
fuar-et/ Alcā vero in auē sui nois
mutata siluas petit/ quas noctē
relighat/ Thereus aut/ upupa fit
ē/ ē sic ois regia transformata
Sensus aut/ fictōnis ē/ in barlaā
sctē. tales ē/ fuit/ thereus homo
ꝙd et/ ferox nil nisi ꝙ bellū cupi
ens et/ ob id mitem/ meruit/ in pa
trē cū filiꝰ fuit/ Astygius biscom
dū pcepue qui quidem cū ob sui
facinꝰ nil audet/ in iugē ē ipsa
ob rubore ꝙtrahē sanguē nequ
in regia desidebat/ si nigrū ex
tra vestē in sublimiori domꝰ par
te sua deflet/ stelus/ ē sororis in
fortunia huiꝰ nutricis cum de
dit/ sicuti/ ē philomena trā noctē
ꝙ reditu in siluas Thereū aut/
eo in upupā versū dyas ꝙ et
cristata sit/ auis ē vlulat cū tus
cij sit/ ē sterilia cibus/ vt ꝙ crista
in signe regū cū pit. de figuretur
et/ pululatū filij ꝙdit lamētantis
ē ꝙ fetidū ab ū aspienda atq; fasti
diosa mēoria omnes ī nati. De ytyn
thereī filio

Ex his thereī et/ ꝓgnes fuit/ filius cuiꝰ etas
et/ ferocitas ī sanie sitiē sēpū est
Aut/ ei cū in auicula qua cur-rue
le vertit/ mutatus/ ē hoc pcipuꝰ ab
hitu infamie sue sūpsit ei rubedinē a
lunde/ pinna inde ano ē cauue

lus bt et pictus atras acubestes
ferre videm⁹ ifantes nobilu
De ascalpho. mº et palmene ei⁹ filio
Ascalaphus et palme martis
nus fres filij fuerũt maris ⁊
astochia ut in yliade placet homē
w dicente sic. Illis dnabat astal
phus et palmen⁹ martis filij
quos genuit asthoe in domo ac
tis azidoo uir-go Venabilus ya
lacuũ cũ astendit mars fortis h⁹
ait ad ipz tacuit clam hos autẽ
dicit hermez⁹ vbi sicp dns fuisse
assidemes ⁊ acommem ac minoes
Cnutrubus et cũ greas tuyra
benisse cũ vigti quigi moabus na
uibus Ego aũt ut dereliquis
dem ⁊ pugnacer fuisse iuuenes
arbitror et io martis filios hoitos
ab antiquis **De parthaone vi⁹ matis**
filio qui genuit agri-u et melan et
Daarthaon bt **⁊ testũ ⁊ oneum**
ait thodoneus filius fuit
martis et nere patre ⁊ eius a
lio nõie melaneti-u appellatũ ⁊ Ca
lidone regẽ Paulus aute dicẽ hũc
martis fuisse filiũ ⁊ sterope filia
athlantis lactrunes aũt dicẽ hũc
nõ martis fuisse filiũ ⁊ meleagru
ri martis filiũ tenide thevdoneus
diat verũ ee parthaone filium
fuisse ayelaugen et merope ethy
la vn-gine ⁊ ipm meleagru-pmo
armos sibi eripuit Calidoniam
atq tenuit ad ioues archadie fi
lius fuit ayarea nubibus inolue et
creditus ⁊ appellatus ⁊ ⁊ in partha
on martis filius Deus hunc quidẽ
genealogia homer⁹ in yliade ite
ducẽs dyomedẽ loquentẽ desig
nat ondit parthaonẽ tres filios
huisse agri-u melã ⁊ oeneũ ⁊ thev
doneus hos superaddit q̃ritũ testũ
⁊ ab homero minime notatũ **De a**
grio et mela filijs parthaonis.
Agrius et melas ut supdem
est homero teste filij fuerãt
parthaonis de quibus nil pter-mu
dũ nomẽ ad nos vsq puenit **De**
testio parthaonis filio qui genuit
tosteu ⁊ plexippum et altheam.
Testius die thevdoneus filius
fuit parthaonis ⁊ calidone
nymphe paulus veo die ⁊ altheã
filiam sic dem⁹ ⁊ dũ nasceret ⁊ in
labore prius mortua mi-sit nec

de⁹ pter-ea habere ulteri⁹ misi
t altera genuit ⁊ thyesteũ et plexippũ
De thoseo ⁊ plexippo testij filijs
Thoseus et plexippus testij fue
runt filij ut predicti est Qui
quidem cũ iuuenes essent robusti
etate valentes ⁊ adhuc una cũ reliquis
nobilibus iuuenibus grecie in venatiõe
apri Caludonij cuncti ut refert ouid⁹
dus Nasamonis ⁊ veneris ibiq; cũ peste
longi laboris tedio nõ remissent
cunctos ipse meleager oenei regis
filius eorũ nepos ⁊ venationis pri-
ceps cepit apru atq; athlanti virgi
ne prima vulnerasset illũ adhesit et
ut tuncp prima feriens uirtus venationis
preciũ venationis decorauit honore
re illud illi dignantes et tanta la
boris inter-tot nobiles iuuenes
facta primo insignirẽt honore eri
pued Quia ob eam tur-batis melea
gri-m illos irruẽs subito acto en
pite eos demit ire interitus ⁊ in-
gẽs sublatũ honore restituit **De**
Althea filia testij et mr⁹ meleagri
Althea testij fuit filia ⁊ de mris
nõie preter dubium ymo ⁊ nũ
cupatũ ⁊ ut satis pdem ⁊ hic oneo
regi caledonie nupsit cui cũ inter-
alios filios meleagrũ peperisset eo
nato vidit auduit q̃ fata essent
igne decocta tũ duo natũ victu
ri q̃ duo stipes vni⁹ qui tute ardere
igne puenerẽt ⁊ assumpta ab igne
quo deo destrẽ tibus fatis alacra
⁊ lecto surgẽs affesti subtrahit ab
igne atq; fugauit Porro cũ sacri
ficium ob honorẽ ayelaugio pa-
ternũ ⁊ secutui ⁊ interi audisset
ab ede free occasos fuisse patrui
omdictũ se addit precipue ⁊ arrep
to fatali stipite ignẽ tute illo vsq;
fugaret ignem abuertendũ putauit
quo assepto filius meleagrus accu
buit Qz cũ vidisset ⁊ felix sũ pri
tenus in gladũ irruit ⁊ vitã mis
erime finiuit Stipite hũc ego
radicale humanũ arbitror natura le
gẽ formi ut eo durate natũ nascen
tium preuidit quia matres arborum
natũ ignium sucessum imposuit ut pe
rat natus nece est **De oeneo parthao**
nis filio q̃ genuit deyanira gorge
et meleagrũ ⁊ tydeũ ac menalippũ
Oeneus calidonie al' oeneus
rex vt supdem ⁊ parthaonis
filius fuit longe magnus apud nos fi

liorū ope ꝑ ſuos cognatos hinc
quiꝫ fuit/ Altea et pluzes illi fue
re nati ſ; Verū ꝙ altea ꝺē no ſa
tis michi notū e/ cū de alio ꝑ de me
leagro legiſſe me recolā de dram
ra ẽnei filia ⁊ gurge herculis

Oeneum oenei regis fuit filia
Dxt/ in morte meleagri teſtat
ur dicēs. Quos poſtꝙ oeme
tam̃ latvidi clade ⁊ uicata d
mus ꝓtey-groze ⁊ uir-id ⁊ ala
mene ⁊c. Hec Vm-go ꝓſtantiſſe
forme fuit/ a deo vt/ multi illam/
in gurge expoſtularet/ atꝙ pete
ret/ tandē cū achelco fluiꝰ ꝙ
miſſa fuiſſet/ ⁊ poſtremo hercu
poſtenti deſponſata/ ortū ob ꝙꝰ
nupcias ētamē eſt/ ⁊ ſupato achꝫ
lo hercule ceſſit/ hyc ꝓꝺa a neſ
ſo Centauro ſumē adempta/ ⁊ in
tranſitu fluiꝰ ⁊ rapta ut/ dixiꝰ
vbi de neſſo. Qui cū ſagitta ab in
ſequēte hercule letalit/ vulnera
tū ſe ſtiꝛet/ in amoꝛē ſui uxoꝛ
ti deianire venenato ſanguine
reſpſa dulce dedit/ aſſeꝛēs reſti
monio vim eſſe reuocandi hercule
a ſubuſtrīs amoꝛib; ⁊ cū ea du
la clam ſuaſſet/ capto amoꝛe volu
hercule tranſmiſit/ iduendā/ vt/
illā ad ſe reuocaret/ attamē cū il
lud hercules iduiſſet/ ⁊ ſudoꝛe ſic
cū amoꝛē reſoluiſſet/ poꝛus ꝙ hau
ſiſſet/ aptus/ viuꝛ-gētē venenū/ in
uibus/ verſꝰ/ ſeſe dimiſit/ i ignē ⁊
moꝛtuus eſt/ ⁊ ſic deianire ꝙꝛ
rēs mutē iuenit/. Theodamas
dicit/ bellā habitā cū achelao hui
noi fuiſſe ꝙ cū deſideraꝛet hercules
deianiꝛā/ ⁊ achelous fluuiꝰ/ caliꝺo
nā Duobꝰ alueis fere ambi ui-igaret/ ⁊ ſata ꝺia ſecū tractet/
ab eeneo hercule peteret hac ſub cō
dicē ꝙceſſa/ ſi achelous in vxē co
geꝛet/ alueū ⁊ illā ſepiret/ aggeꝛi
bus ꝙ cū no abſiſt maxīo labore
feciſſet/ hercules achelao ſignato
deianiꝛa de gurge oenei filia obtinu

Quidā oenei fuiſſe filiā teſtio
mō Quidi ꝓmoſtratū ē/ Ctpo
dorꝰ/ vero dicit gurgē nō femiaꝫ
ſꝫ hoīez fuiſſe et/ in bello thebano
actubuſſe agelcagro oenei filio qui
genuit/ parthenopeum

Meleagri filiꝰ fuit/ Oeneꝰ regis
Caliꝺonie ⁊ altee in natiuitate cuiꝰ
refert. Quidā parcas tres ad al
tera rā lalvze ꝓtue ſoluta vſas eſſe
ignē ſtamina ventres et/ cū flāmis
ignis ſtipite poſuiſſet/ dixē. O nūc
nate ex ti/ aqua tibi qui ſtipite vitā ꝺō
cū audiſſet/ altea eas diſtrēte tibꝰ ſue
gēs ſtipitē ignī ſubtraxit/ illā ꝙꝫ ne
ghuiꝛet/ ⁊ dilectā ſuā nuꝛū fuit/
hic meleager/ nuncupatꝰ in ſignē et
eius ſue firma clariſſimꝰ/ ⁊ ꝺe ꝺō
dio referēte ꝙtigit/ ꝙ ad neue pꝛ-ꝙ
ſuſceptus fi-ugibus cūctis ſacris
ſacro inſtituto honoꝛē impendēt/
diane tri ſeu indignatē ſeu oblivio
ne omiſſa ꝙue adiſſꝰ ea cui-tuta a
pꝛi imane aprus caliꝺonis imiſit/
cūcta vaſtante/ ad que ꝙſtruendū
cū vrbis ayeleagri ꝙueniſſent ꝺē
aduacentiū ciuitatū ꝺ ſignes iuue
nes ꝙtigit/ vt/ ⁊ athlas virgo ẽ
nei filia ſeu ſꝰ/ alios rāſꝰ regios for
ma ⁊ etate ꝙſpicua/ ⁊ venandi
ꝙpte eā aduocauerat ꝓbitas/ Quā
cū ex templo ayeleagro adamaſſꝰ
ſem̃ ẽ vt/ mota venerē cū ꝺē in a
pꝛā uenerē/ et/ hec ante alios ꝺē
illā iaculo/ vulnerauit/. Cui ꝓꝫ
ceptus ⁊ accēſus ẽ meleager. Vena
tōmē precepꝰ/ ſeu amoꝛe ductus
ſeu quia ſic ex petebat/ vſus athlan
te que illū ꝓ ima vulnerauerat/ appa
ratu/ tranſmiſit/ lactantiq; addi-
⁊ pelle/ cui ꝓpinquus apud Vna
toꝛes habebat honoꝛ/ ꝺō egre ſe
rentes pleoꝛippus ⁊ thoſeus ſeu vt/
dicit/ lactātia/ ꝙgemoꝛ fuꝛē. Altee ex
ꝺe athlanta cupiꝺo/ oblatā obtule
rat/ ſeu auferre conati ſint/ ꝙꝛē ob
tem/ matues ayeleagri-m/ eos inte
it/ ⁊ illos occidit/ Cetez cū caliꝺonē
ob morte aprī feſtū nuꝛē celebꝛaret/
⁊ ꝺona poſtarent/ tēplis et/ inter
eos altea tā ob mortē hoſtis/ ꝙꝫ ob
gloriam filij lacrabiliꝺ incēdit/ au
ꝺita fraꝰ cede repente tur-batꝰ eſt/
⁊ in vindictā ꝓꝛi ꝙꝫ lacrimas ꝛ-
uocē fatuli ſiꝑto ſtipite/ cui i fla
mas mittit/ quo aſſepto ⁊ ayeleag
ger-aſſeptus arubuit/ homerꝰ in
yliade ea in oꝛene in quit fuꝛoꝛ cona
tui-ꝓſuaꝺ achilli ut ꝺimicat
adiſſus civmnaꝰ longā ꝺe ayelea
gro oenei filio ſymonē fuē et/ ꝺicat
ꝙ homi ꝺuē aiuꝺaloꝛ ſuoꝛ pluꝛi
mū ab altea mīe ꝓcreatꝰ ⁊ ꝺꝫ
uatus cū veꝛi ent/ hoſtes vſq; in
valū caliꝺonē cuntatꝰ noluerat

ma ſumē

ma sumꝑ sed cū dea putrē amar sup
pēderē nec filia quā eadē alio
nē vocāt/ eo ꝙ alcmone amā suam
ꝑ sepe plozaret/ delabit⁹ iclusis
thalamo ꝙ post mozte fieri no ꝓte
runt/ Attamen exhymē qui eū ob
eādē aūcaloꝝ mozte putāt
sūt qui credāt/ cū nō stipite con
sūpto ꝑ mīē ⁊ sp̄ūacē cēsum.
Baerlaam ab eā fuste dū dormit
cēsū/ Dīc̄ pauci nō causa cū post
gliam/ nīe empti apri mozte pu
tāt/ ⁊ m fabule lēie a dilēctū famā
stipites/ quē dicāt radicale humi
arbitrii/ quo deficiente deficat/ et
vita quacūq; tm mozte vel ignauiā
assūptus sit/ ab oīb⁹ arbitrum hab⁹
cū athlantis annosa vsu ep̄a
parthenopeū filiā sustepisse/ fu
it/ em meleagē- et/ venatōe hec
famosa aut/ testāt⁹ Eusebius m lib⁹
tp̄z atreo ⁊ thyeste regnātibus
micenis ānō mundi mv.ccc. de ꝓ
thenopeo meleagri filio

PArthenopeus filius fuit meleā
gri ⁊ athlantis quā dicāt thy
deonei filiā fuisse Ias regis ar
chadie ⁊ cū eēt acris ꝑpositi virgo
iugiterq; vēnādi/ Dyana m vena
tionibus secuta ⁊ tande ꝓbitate
ducta dīcēdi/ eius vsa ⁊ tuber
mo/ ille parthenopeū ꝓpit/ quē
eo ꝙ die eclaudi/ sic appellat⁹ ⁊/
a mīis puritā virginitate nam
grece parthenos vy-gō seu vir
ginitas sonat/ De pulchritudie huius
m mīis eūdem recognita eleganter
scribit stacy/ ibi pulchrior haud il
li cruste distinctū aruo- ⁊ pcto hȳ
Huic aut cū plus eēt de ꝙ vizu
adolescētul⁹ nodū pectōis pudmo
bili sucrescūs amore audiēs argiuos
duces m thebanis ituros ag̃ad mē
dicitatis pblīa/ cū adiecīsset/ rege ie
liguis ep̄ m obsidione thebaū veit
et/ ibidē m pugna vulnātus am
buit/ Cetez de ista longe alie sētie/
Seruius dicat/ em cū meualippe et/
hartis sine melanippe fuisse fili
um ⁊ archadie regē ⁊ puenū ad
modū thebana bella secutū ut/ dem
est/. De tydeo oenei filio ⁊ gemmet/ duo

TYdeū oenei regis fuisse medm
filiū/ Statius/ clare affirmat/ di
ces sanguis habet luctu magnū de
stirpe creatū/ Oeneos ⁊ chalydū ho
de geneue patre ne accipe/ et

Hic enā ceteri videntā assez⁹ sed de
mīē quidā dīcēdū aūt/ Na lactucā
cū filiā fuisse dīc̄ altee/ Seruius at
eurybore/ De hac m sup claui tenta
tus- hystoria dīc̄ an alia lactucam
cū e caliduna discessisse ⁊ menalip
pē fremsse suā m venacē mīm aduer
tēdū-ēendemet/ ⁊ hīc sequit⁹ stacius
ꝙ multa nāte ymbribꝫ atq; pro
cellis fatigata/ m argos cauernosos
venīt/ ubi cū nēmīe ngsceret/ ⁊ refugā
ꝑquīr⁹t/ quo ꝑ noctē ire posset/ ad
regiā ad porticū venit m/ qua pau
lo ānte pollinices thebanā pactōne
cū ethyocle fīe fcā de anno ī anno
successiue ergā fratrē deuenerat
et/ equā suū lōgauerat/ ⁊ cū nō sa
tis capax duox locꝝ videret/ de mā
sione nō cedente pollicē m iurgiū deuenē/ ⁊ m m ētamē Qđ ea
audisset/ adrastꝫ despondens eos
pacificatus deduxit/ m regiā et/
cū vidisset/ pollinicē leonis pelle
tectū/ ⁊ tydeū apro/ ꝙ festi abigue
eraculi/ risit ⁊ ꝙ ssiliuerat/ de mu
ctys filiarū intellexit/ ⁊ cognouit/
aūt/ se illas duturā altera altera leon
altera vero apro et/ ic cū iam eos
cognouisset/ qui sibi missos ignoꝝ
thydeo de ypsile fuisse dixit. Polli
nices aute regiā tpi quidē paulo an
hostes nō solū affinitate ꝫ amica
ea integra cuestigio tecta sunt/ a
deo uq; venīente tpze quo ⁊ pac
cēm/ pollinices regnū a fre debe
bat assūmē ne immem/ ire legatū
ꝑtes se ad repetendū ꝙ pollinices
regnū passus ⁊ cū ea denegatū
fuisset/ ꝑtes- mīs ⁊ fetū redeūtem/
aūt homerus/ ⁊ post eū stat⁹ fere ad leuz
Statius/ m sidie cessu ethyocles ap
ꝑtes fratē/ et/ cū morte ī meditā-ī-
mulatē ut/ cessisset/ nulla ex pte
terret/ ex pedito gladio m/ eū cū
uertit/ ⁊ ꝑ longā atq; cruentā
pugnā/ multis sauciatus vulnerī
bus vno excepto cēs audit/ Tan
dē eā adastus ⁊ pollinicē ad vnū
ex de ypsile sustepto filio dyome
dē ad obsidiōe venit/ thebanā
que cētis amicis/ ubi aut eā tēp ie
suā agēt/ acrit sepe pugnās de
uia a quodā menalippe sagitta
ꝑcussa/ ⁊ tradi cupit/ fere m/ rabie
dīrsus/ socios cruēq; qui eā tuleā
uenīt/ postulauit/ capiit. Qui

p̄ſ illud multo sanguine fuso ꝑ
timuerūt/ eiq; detulerūt/ qre non
aliter ꝑ ceruos ta deficiens cine
dentes mesport/ ꝙ illa dū bestiali u
tu deuoraret/ exhubuit/ hinc ꝓtem
vt/ lactancꝰ refert/ fuerit/ qui ex
marte genitū dixerit/ supra fa
cie aeneā/ nil aliud seuientes ꝙ
marte in matrimonio tydei addo p
tentissimum significatū fuisse/ ut
ei in suos exestib⁹ similli⁹ apparz

De Dyomede Tydei filio

Dyomedes ut/ fatis vulgatū ē
filius fuit/ tydei ex deyphile h
ethelon Dux cū ceteris grecis ad
obsidionē Troianā accessit/ apud
quā adeo strēnue se gessit/ vt ꝑ
fect⁹ achillē ꝙ aiacē grecorū om
fortior haberet⁹/ ꝙ audacior nā
ꝓter ceteros reges a se/ ꝙ singula
res pugnas aduīs⁹ hectorē ꝙ enēā
alios ꝙ singulares troianorū pn̄
cipes et captas rhesi equos atq;
palladiū troyanis subtracturū co
mitello martē voluerunt/ ut/ tes
tatur homerꝰ primo/ Dēm dia⁹
filiꝰ tunc cū obtecta via toia in
pr̄iam remanēt/ Dic leontiꝰ ꝙ ab
eryale quidā ex quē suasione nau
plij pr̄is palamedis alti⁹ adhe
sit/ hoc mihi me recepturū ē/ Seruꝰ
quidē dicit/ ꝙ ad ipē cognouisset/
eryalē cū allabatur scelē filio con
cubuisse veneris dia ducta domi
noluisse venerā/ Dicit/ n̄ supleon
tiꝰ h⁹ illi in pectū a dyone fuisse
cū filia vulnerauit/ se tunicā ꝑdi
sibi eripuisse ad ꝓtes apulie sese con
tulisse/ ꝙ occupato gargano monte
vt/ voluit/ aliquā etiā in iudicibus
sit ponti⁹ ꝺdidit ciuitatē/ alij arpi
dicūt/ et ibi cū multa passus fuisse
vt/ dic⁹ vir-gilius socios iamdiu mu
tatos ꝑdidit/ ꝙ eo ꝙ ossa anchisie
oraculo secū tulit/ Dicit/ seruꝰ cū
ista ꝓfessus/ ꝙ ob hanc causā nulla rest
tuit⁹. Aristoteles aūt/ vbi scribit/
de mirabilibus auditu dic⁹ dyomedē
ab enea ꝑ dolū extinctū/ ꝙ hanc ꝙ ab⁹
ꝓpriauit/ occupata-ꝙ tyrinthe mo
nio ut/ assit/ aiunt⁹ ab incolis dei
catꝰ ē/ et ꝙ tēplū constructū in insu
la cui dyomedia ab eo nomē est/ ꝙ
ꝑ eiꝰ mortē socios obdolore nerei
dū in volucres/ ceu vepres/ aues ꝙ tem
plū incolāt atq; cū cū molāt ꝙ ex

affirmat/ Seruꝰ dicēs hās aues
a latinis vocari dyomedeas/ a gre
cis heraclias/ Ducē insuper eas ꝙ
ad ytalia venientibus applaudēt atq;
letas canere/ cū latinos fugant/
vehementer eo ꝙ sue originis memores
sint/ et ꝙ a latinis duce troiā sit/ ex
sus. Theodonciꝰ vō dicit/ eas grecis
applaudē/ ꝙ ceteris natiōibus esse in
festas/ ꝙ singulis annis aquā rostris
portātes templū dyomedis ꝑfundere
Sed quid sub fictionib⁹ lateat/ viden
dū est/ dyomedē aperte vulnerasse
eo dēm puto/ ꝙ forsan cū hectore
pugnās quū ob insignē militarē ex
imiā tute mitrā ryazes dicī potuit illi
vulnerauit/ Sic et venerē ꝙ eneā
venere silicē vulnerasset/ Seruiꝰ ait
ī nauem mutatus dicit/ Theodonciꝰ
id fictū ꝙ pyrrate effici sit/ adeo vele
ri cursu ī mare/ ꝙ fluctuū rem
tere nauiū vt/ volare videāt/ ex ꝙ
ceteris suatis reliquis nationib⁹ fuisse
ī festos.

De menalippo aeneī filio

Menalippus ut/ lactancio placꝰ
ex eneī regis sunt/ filiꝰ hic m
silius dū vna cū tydeo fr̄e venia
retur. atq; ius est. De zesio septimo
filio martis.

Rexius ut/ ait/ theodonciꝰ/ mar
tis fuit/ filiꝰ ex hebe Juventu
te dea susceptꝰ nunchi tm oīo in
cognitus. De flegia vn⁹ martis fi
lio qui genuit coronim et ysionem

Hegias vt/ dic⁹ lactancius fuit/
filiꝰ martis hō ne ꝙ elatus
et/ in suos fastidiosus. Hic autē
vt/ ait/ seruius/ filios habuit/ ysio
ne ꝙ coronidē unicā/ quā cum
sensisset/ ab apolline vitiatā con
festi ira patrius templū eiꝰ del
phis incendit/ Qꝫ obrē ultus
apollo cū sagittis interemit/ eius
dē ꝙ aiam apud inferos reliquit/
hac subpena ut/ sub ingrēti se de
at/ sacrificiū nunciante/ ꝙ sep
illud casuri sibi precet/ et timeat/
De quo sic ait/ vir-gilius/ flegiasq; ꝙ
nu⁹ primus sceleratus admonet et/ ma
xima testatur voce ꝑ umbras/ desti
te iusticiā monit⁹ et/ nō temnere
diuos ꝛc̄/ Flegiā ꝙ bustissē templū
appollinis ut/ dic⁹ eusebius in libro
tpꝝ ꝙ trigie/ Annis regis argiuoꝝ
ano xxxvij. Anno hōmundi dcclij
Nūc quid rectō de ꝓpensa flegie

pena sensim/ videamus flegias at/
denis est/ a flegon q̄ flāma et iō
martis ītē dr̄ filij/ q̄ calid⁹ suc̄
sitis/ ē eū ardores ē incendia q̄
tiet/ Q̄ apud aūt̄ inferos dāpnatis
sit/ ea q̄ dā ē pena/ putat/ lucretius
q̄ arbitratu sīt/ vetet̄ aūt̄ ad eā
pena venīat/ apud quos ē dicam
et/ venientes in corpa q̄m inferi
sunt/ resp̄tuc ad sup celestia cor
pora eas destendet ē ad infeos
ē ibidē varias hīc penas q̄m in
varias affectiōes vel q̄cias/ ē sic
flegias in hac vita mt̄ mortales
vnōs ad hanc pnā dāpnatis est/
quā tale intelligit/ ayax obuiō
vbi de sompnio stupiones sic dicēs
Atq̄ silete lapsena et/ cadentis
silēs illoru capitib⁹ ī inimō q̄ ardu
ag phātes ē infausta anbuat/ ty
rānide nūq̄ sue timā victuri/ et/
ogentes subiectā vulgus odisse
dū metuāt/ sp̄ sibi videntur- q̄cūq̄
q̄ sp̄ q̄d/ mēz entiu- De coronide
nympha filia flegie ē marte ē stu
Q Oronis nympha ut ait/ lapy
ō cerui⁹ filia fuit/ flegie q̄ ad forma
pelam essē placuit/ appollini ē ab
eo vitiata est/ atq̄ ex eo gaubitu
filiū cepit/ qui postmodū estu
lapy⁹ appellat⁹ ē. De ysione fi
lio flegie qui genuit Centauros
quoz hec fuit noia Eurineus des
sus a celsus ophimodes Ter me
us Pelethi Oxineus lyadus ayeden
pyrenez Tamnas ayemnides
pbolus ayenelas abas· Eurmo
nius mi-cus ymbrus Ceneus a
phidas Elops pacreus lycus ca
nus deus pharetus byanor Nedi
an⁹ lycet⁹ ypreson Thezeus ypne
us de moleon plagron ylon Ey
nous dryas dzulus cillarus ylle
nomee Perithoes. Tonus telebeus
peretus Ethodus Epydup⁹ messe
lus odices Stiphelus bronnus
Antimach⁹ Elim⁹ Pramnlatreus
et nonacrus et alius hos pter ge
nus peritoum

Dyon flegie filius phlegie
a cūctus hūc aliqui voluit
Jouis mīsacre ī celū as
sūptū et/ eiq̄ secretariū atq̄ Juno
nis assem/ vbi elatus offo audy ē
Junone de stupro mētpellare-

Que Jouis q̄ quest⁹ eius iussu nube
ī sui filij tradūc expectarent/ ysion
q̄ loco sui apposuit. Qui cū ea iacēs
q̄ illa cētauros genuit/ ē cū ea
cens q̄ illa cētauros genuit ē cū
a Jove de celo fuisset/ deiect⁹ ī tar
tara ausus ē apud mortales q̄la
ri se Junonis p̄tatē q̄ubitu q̄ ob
re ictus fulmīe apud ifēos iace
volubili ē pleno sp̄ntu alligat⁹
cōtinue ī uolucrū deq̄uatus
ē/ vñ dicē ouidi⁹ volucr⁹ ysion
et/ se sequit⁹ q̄ fugit/ q̄ ic̄ hui⁹ at/
fig̃mēti ītio pōt ce tales/ ysion
thessalus fuit· et/ lapithas Dñe ug
ni p̄ter modū auid⁹ adeo ut p̄ q̄
rāndē occupare conat⁹ sit/ Jūno
nē nūc acte nūc tūc dyonim⁹ et/
regnum regnoz atq̄ dūcatū q̄
m sp̄ntū tūc ē regnū in tres ē alios
stabilitat⁹/ videt⁹ p̄tendē. Et m sp̄
tū aer- q̄ lucid⁹ ē splendo⁹ q̄ ali
q̄d videtur- addē regnū q̄ ti
fugitiuq̄ ē eq̄ m tenebras vertitur
facile. Nubes aūt̄ solis ope ex hu
moib⁹ aqueis seu humentib⁹ tūc
surgētib⁹ et/ m aere q̄densatis
efficitur- gratia sua caliginos⁹ visu
sensibiles manu aūt̄ m̄ ophesibat
ē nullis firmata radicib⁹ a ventis
huc illuc leuiter ī pellit⁹ ē denuo
aut̄ m aere a calore r̄solut⁹ aut̄
m pluuia a frigore vert⁹ Q̄d ē q̄
deos p nube no regnū ītelligem⁹
si q̄m m Junonis effigiem apparu⁹
d dicem⁹ q̄d m ēre violencia p̄
sidet⁹ cui regni solicitudo no nulla est
m sp̄ntū vel Re⁹ suos subditos dnat⁹
sic ē eo q̄ violent⁹ possidet/ diu vi
rib⁹ suppetūt/ suos ī pare videtur-
Et cū mēt⁹ impedit⁹ aere ē q̄ desatu
nube grandib⁹ ē dra sic nat⁹ Regē
atq̄ tyrānū aer- fulgidū ē sic ut
q̄ nome nubes obscura est/ sic
ē caliginosa tyrānus deos Regis ama
bile nomē tyrānū tetrū ē odibile
Rex etiam ostendit/ suū regnū
īsignitus notis. Tyrānus cetera put
dominū animis horridis crudelis q̄
tus Rex p̄quirit ē letria subdi
tos Tyrannus p̄ sanguinē ē nusqā
subiacentiū Rex pace augmentā
q̄ fidelib⁹ cunctis exquirit/ viribus
tyrannus ē sua cuncta p̄ cupidinē nā
alioz Rex m̄ sinu ac cū quietis/

Tyrānꝰ amicas fribuerꝫ ſenoteſ
m ſatellicū ſtelestez ꝙ homi aiaz
ſuā ponit/ Quā obrē cū m ſe ut ꝓ
duūſſima iſta fuit/ rex ſplendidꝰ
acer nūco fugi pōt/ ꝙ ē aliqđ ſtre
bꝫ ſtabilicatus ānexuꝫ ſeqđ dia
pōt/ ſtabule m caducū/ vbi tyrānꝰ
reſpectꝫ turbulēta nubes ē mul
le ſtabilitatē ānexa ꝙ facile re
ſoluat/ ſeu a furōre ſubita cū
ſeu ob deſidiā ad ꝙd hūs ꝓmiſſ
arbitror/ quid ſibi velit/ fictio ab
ſꝫ difficultate videbim⁹ Aſſiūt ꝙ
tūc m celis yſion/ cū celſa nō cō
tēplam⁹ ut/ puta regū purpure
ac ſplendores egregios ꝙmuna
gliam poſcerā nihauſtā ꝙ ſtul
torū iudicio regē ſimitū ſuꝫ/ ꝙmo
do vice ſimilitudinis atꝫ Junonis
videm⁹ ſecretarij ſti dei ꝙ ad eos
actinet/ ſi ex ſpeculo dictatis ꝓ
ſiciuoſe ſpeculam⁹ dico/ Et/ tunc
m Junonis deſiderū tribuimus
dū hos aureos ſuſtus aliud ꝙ ſtul
ticiā iudicio arbitrem⁹ Tūc at
Junonē nō pellet/ de ſacro yſion
ſū nulla puia rōne nullo iuſto
ſuadente titulo m ad ꝓuatꝫ ho
conatꝫ ex poīt/ ut/ regno violēt
ꝓ ſit/ Si quid ſit/ ꝙ faciem/ aqđ
aqđ ꝓ vim ꝙ ſit/ illi nubes Juno
nis effigiē hinc apponit/ ex quoꝫ
gurbitu occupantes/ ſi et/ occupā
ti Impij illico naſcitur centauri
fuere/ quidē centauri hoīes ar
migeri elati ad et/ inod⁹ ab ac
m de nephas ꝓm vti ſatellites
crimiꝫ et/ ſtipendiarios ꝙ miſtros
ſtelerū/ ad quoꝫ vires fidemqꝫ
ꝙfeſſi recipit/ tyrānꝰ Quā vbi
de nube nasta dicūt/ ꝙ de ſubſtā
tia vmbratilis regni. i. ſubdito
rū copias emigrantes ſtipendia ꝙ
quibꝰ m eoꝝ cetimini impij nu
trimētū- Denuꝫ yſion a Jove m
terras ē celo pellit. i. a natura
terra poſtꝫ eni cupidꝰ intrauit/
dominiū omiſſis cogitacionibus
ſplendoꝝ quibꝰ ſpe blandiet/ fal
laci ꝙſtimacōe oblectabat/ m
anxias ēras ꝙ tractus curas/ de
ſ. hoſtē meapit/ quibꝰ laboribꝰ ꝓ
ſtrictiſſimi ſtinuꝫ ꝙ amaris plenū

ſtet/ Impiū hic inſuꝫ ꝙm ſe cū Ju
none ſtribuiſſe tractaſſe et. i. ſe re
ge dicē auſꝰ ē fulminat⁹ a Jove co
ꝙ fulmine ſuo exturbatus- ē ſpidi
que dū ſe ſemi valātes alis m celū
michi arbitrant⁹ ſopno excuſſi
repente ſe ꝓſtrāt/ ꝓcipitatuꝫ in
terras. Nā Jū tur grādo ſpū ela
ti ꝙtū cāꝰ violēta populoꝝ
Impetū tēneant/ m ſe redeūtes
ſecū de ambitiōe ſempiterā ab o
culis pellāt/ adūtāt/ quoꝫ lugo
res nitiuerūt/ quas ambages ꝙ
timoꝝ quaſ ꝙ incognitas ad
plexiones ꝙa addūcētia no
aliter ꝙ ab igneo fulmīe cruci
ant⁹ Qui cruciatꝰ ſi pacto aliq
eo tenente Tyrānō finiretur
no apud inferos ſupplicio ivte
volubilis Japiat⁹ ꝙ ꝙm in
pectore tales abſꝫ quiete aq
circulari motu aſſidue circū
volutur- et/ vetes renouantur-
et/ nouē ſuꝫ addūtu- dixit hic
hueꝰ m ſedias mde vires illeꝰ
illic dei iudicū dimidꝰ ex
pauescit ivte infixus volubi
li rē. Que ꝺ plena ꝙ penitū fm
gitꝫ/ ꝙ curas no ſolū aſſiduꝰ
ſꝫ etra mordacibus agitatur.
Scualēꝫ ꝙ breuiꝰ nube regni
dicemꝰ foꝛe ſpē ſiqđ quāmꝰ
nulli ſibi male ſuis vitibus nō
ſuratis ētiſſima faciūt. Que
ꝺ ſilis Jmoui fugit⁹/ ꝙ ſpanti
ā ſtutū poſſad re ſpērata
diſpoīt/ et/ hic fit/ ut/ ex hac
tā etra ſpe ut/ effam ꝙ ſtu
ſpans ſibi vires ſpauit/ et/
ſic agere ſpe. i. nube ētinuꝫ
oriāt⁹. i. ſpauant⁹ ꝙ cū ad eo
ſequendū ope qđ ia ſpe tenet/
ſi pidus ītrat/ labores adeo ut/
omittat/ cogitacōes ſplendidas/
et/ ītur bulentas deuciat/ ne
ceſſe ꝙ ſic a Jove. i. a luce ꝙ ſplē
dore cogitacōnū cadit/ ſeu de
cetur- m tinuꝫ ꝙ fulminatus vpe
t⁹ ut/ vota ut/ deū ꝙſt/ De hac
re vota alie ſenſiſſe videtur-

a ȳ actribus illos. ſ. rudibꝰ tota
tu pendꝫ diſcretos qui michil ei
ſilio fuꝺerunt michil ultra modꝫ
unte⁹ michil virtutibꝰ explica
tes ſeqꝫ et deo actus ſuos fortu
ne ꝺimittentes caſibus fortuitis
ſemp totant⁹. Alij vero quibus y
ſion ꝺoub⁹ ꝑ hunonis ſecretarijꝰ
ꝺicebat⁹ ſenſerit yſionē augu
rū fuiſſe eo q̄ unū acre carpentum
angaria ꝑ que ſecreta rerū q̄
futura ſint ſolā a talibus cog
a credebant. Q. aut eo nulle
geneuerit Centauros volāt nul
aliud ſtellig ꝙ q̄ ſpes ſatellitū
fide aucupēt que ſic facile diſ
ſoluunt. alio ſuperueniente nubē
et nubes fit. Dicit ꝓtea fulge
ans ꝺemocritꝰ in theogonia ſe
be yſionē in gratiā p̄mi regis
gloriā affectaſſe. ꝑ ſibi centum
equites p̄mū emiſſe. ꝙ
quos centauros centū armatos. Ego
ego nuptiis yſionē p̄mū apud
graecos regnū optaſſe. cū gſtet
an ipſa yſionis nuptias fuiſſe
ſpernēs et aliquos Reges qui
et graeci ſunt. fuit enī yſion de
nas in plante argiue. poſſet
in hac inꝺere alios Reges qui
ea p̄ceſſant ſponte p̄lōgum
quibꝰ ꝑtigerat ꝓtenſſe. yſi
aut pena fuit. qui ꝑ vim tyran
nidem in regnū attraxerat. ꝺomitus
eſt. De centauris yſionis filijs in

Centaur⁹ yſionis et gnāle
nubis filij fuerunt. p̄noſtica
tū eſt hos volare. quidem thaſ
ſalos equos an alios ꝺomuiſſe
et ſagittis euaſiſſe equites et
ipm centū quene ꝺuxe. Centau
ri ꝺei quaſi centū armati vel
centū martes. Nā grece aroꝝ
mare et ſeu potiꝰ centū aure
Nā ſicut vetus velocē euolat
ſic et hic centū velocitatē
fuerunt videbant⁹. vel ꝺi hec
latina ethymologia a qua gre
ca ꝺiceꝝ minime patuit. Ego eo
tale refert. Eratoſthenes fabulā q̄
ad yſionā thessalū regē hoīes ac
tio exagitatis ſatellites ſuos
ad eos reuocandos ne ruiſſet
et illi cū cui-ſu pedeſtri nō ſuffice
rent aſcendentes equos et cum
velocitate hoīes aſſecuti eos ſtimu
lis ad certū reuocauerūt. Sic hic ſi
aut cū p̄cent velociter aut cū coꝝ
equi circa flumē peneon potauerūt
capitibꝰ ictinatis locū fabule ſtul
ta crudelitas adiuenit. et arbitriū
eſt. vna ea aqua ex qua equi hoīes
ꝺepoſitū et ſic poſtea ſemp pictū
eſt. hic tamē elati hoīes in nup
tijs pithoi alto pleno vino ꝺe ma
dentes ſponſa pithoo auferre vo
luerūt. ſ. reſiſtente theſeo ſupe
ri Virgilij aūt illos ꝺie fuiſſe lapi
thas ex his aut ſuperi atq̄ ꝺeſcendere
paſſus e eo q̄ illi ſacrū nō exhibu
iſſent. cū ꝺno certe adoleſſentiq̄
ex hac velit. q̄ ſuccuſſa nupt. ſeue
ritate expulſis et pretendibꝰ vacan
tes effeminati ſunt. ſic ſuperi ei. ꝺd
pter-hac q̄ eis hui-ſpectris habet
ſatis ſup ubi ꝺyſſide ꝺclarauit.
De equite yſionis filio

Equitius ex centauris vnus aut re
fert. ſacrificiis in ꝺno ꝺeo
Regis caledonie venies ꝺiuinā
quā quale an hercules petierat
et fide pſtiterit. ſe illam in vxo
rē ꝺuctura poſtulauit. in quā ge
neros nō timens ſpōſpondit. ſ
ſtitus ꝺie ꝺie nuptias cupiens
celebraret. ſuperuēit hercules et mi
to cū centauris. ibiꝺē epulantibus
ēripiēs eos arcuit. et ꝺeprauatos
ſibi matrimonio copulauit. Quoꝺ
regi nō ſic. quippe ꝺe q̄ cū pithoo
ꝺepulſet. y ꝑpetuā quiete ſe poſſi
ſſet. in antro meroſas centauros
e epulatos vino plurimo
cruciſſet. in laſtimā veniens et
auxilia nimia. et cupiens eis
uere yppodamea atq̄ trabeate cū
ſuis. rapit. pithoum atq̄ theſeus
et turbeti caſu aduſſus eū et ſocios
immane pugnā et cū abſtuliſſet
theſeus yppodamea uxorē. cū co
nuptiū numerū ultimā ſeu pro gla
dio retulerit. De aſtilo centauro ul
te yſionis et nubis filio

Aſtilus ex centauris ſubſtitus vnus
et qui ſimulatā auguriū nō male
bat futura ꝓnoſtica fideliter nouit
ne bellū aduſſus lapithas aſſu
meret. Tandē cū ſe una cū ceteris

nupcijs cepit: et ind' t' ꝑ dryan
te acrit' ꝓsistante cede nte ꝑ
misere quas ytinge potrat: et
ep fuit plur' ee eciã fugientes n
mene alia vtute ꝙ ꝑ fugã cepit
nessoꝑ Centauro fugienti dicit'
vt dicat' dryopis ouidius astalus
ille eciã motiente vulnꝛa nessꝰ
Ne fuge ad hercules mitt' fraudis
ar'cus. De nessꝰ ysionis ꝙ nubis fꝰ

Nessus ep centaur' famosissim'
fuit' hic cũ uxorẽ hercules ho plur
mũ esset' et' fugã manus euasiss
lapitarũ in caliedonia abyt' et' secũ
ebenũ eiusdem regis fluuiũ no
mine trahens dyanirã filiã ancei
regis amauit'. Tactu vero tpis
gtigit' ꝙ cũ hercule a caliedonia
uersus ꝓficisc' vnacũ dyanira ad
uigre ab ebeno fluuio pluuio tu-
gido detent' ẽ. Cui nessus ꝙ ob
sequiũ ꝓstaturꝰ obtulit' se si na
tãs uell' et' transuadare fluuiũ
dyanirã in ulteriorẽ alteriꝰ delaturꝰ
qđ' hercules amauit' uez cũ trãs
uadasset' uelocit' nessus hercule
adhuc natante nati' sue ardo
re ꝑcussus tepus aura ocior cũ dya
nira fugã arripuit'. Hercules
aũt' fidens arcu sagittis cũ assẽ
tatus ẽ. Quę dũ se socium ceꝛne
ret' et' pitiuũ cognoscẽt' in mdio
ꝛcubaret' nouã fidei fraudem
ꝙsensit' uestimẽtũ sanguine suo pli
cuit' et' ꝙ mum' amore dya
nire domo dedit' hãc illi asserens
esse uti' vtilẽ uti' si illoꝝ fuã tu-
posset' ab ei amore fore si in suã
ꝛuocare ẽ hercule dũ no' id ageret'
uel allo mduceret' hercules qđ'
credula dyanira fuauit' et' post'
tempus dũ hercule amore potus
captiu' ꝙ suã reuocare uellet' illa
uti' lacq' in sequẽtib' expmentꝰ
credit' Nessus aũt' uestimẽto da
to expirauit' ut' uaticinio ꝓple
retur' astili Stacq' hũc ebenũ flu
uiũ de mozte nessi centauri gnoat'
et' lucanꝰ de eade die Et' meleag
ꝛo maculatq' sanguine nessi ebe
nos caliedna ferut' ꝛc. De reliquis
centauris ysionis filijs

Ophyomedes Grineus Pethueꝛ
Oꝛneus lytides ayedon pyrse
nor Taumas ayermeq' de polus
ayenalas Abas Eurymanq' pyreas
pmbrq' Cenetus Aphydas Elops pa

tiruus lucas arromis dictis phare
us Byanor Nedian' lyceus ypa
son therseus Pireus demoleon
plagron ylen Ephymeus dimq'
drilles Cillarus yllioneus semi
na phoethonius Teleboas pyrec
Ethodus Ephydupes' messeus ode
ces. Stephelus Bromius Anthima
chus Elymq' Elunes pyramnes latre'
et' agmachus dees fuere Centaur'
ysionis ꝙ nubis filij et' à nupcijs
Pithol' aut' cesi aut' fugati alapi
thus uti' late in suo nomine testat' ouidius De perythoo ysionis
filio qui gemuit polipytem

Perithous ne ꝙ nube appellat' si
ꝙ quare fuit ysionis filius uti'
dicit ouidius dupenit' ypodamen'
audita ysione nati' ꝛc. Hic fert' ami
cicia integra theseo atheniensi ac
tus fuit' et' cũ ypodamia sue lactan
cũ fuisset' uxore uel ait' Seruius cũ cã
dicanoꝝ ꝓcos quereret' ad festum
ꝙ quo celebrãdo ẽ cũ imperialibus
sacris ceteꝛ honorauerit' dñ. solus
mars omissis ẽ. quã obcam idignia
ti cẽtauros indignãtibꝰ ẽmisit fu
rore' qui sugestore aduersus lapi
thas i pugnã uti' sup' dem ẽ plurẽs
ex centauris cesi accubuẽ lactrãq'
deo dee hic in etymice lapithas fuis
se ubi centaurꝰ erat' pzecipui in
sup' uoluit' ypodamia mestua seue
ra uocẽtu ẽ forte repudiata cum
theseo amico suo conuenisse' qui tũc
forte celebs erat' se misit ex ioues
genitis sigturus ypotes et' cũ eo
theseus ylelend' ea puissẽt' si ioues
ẽ lex filia thebat' nisi alter nosset'
in terris ea tempestate ex ioue gri
tũ ꝓter. qsp'ma plutonis quere
cũ in celũ requirẽt' asserud' adi
ficios ea captura declinauer-unt'
Rex cerberꝰ aduersus petitu irsurgẽs
illi primo ꝛcterferit' ꝛpetit' que du
plicare conatꝰ theseus in magno
uite fuit'. Destinũ a plutone de
tẽtus ẽ tandẽ redeũte hercule ab
hyspania gerione supato ẽ pdã in
greti diuite aydeo pithoi in fer
uum ert' captiuitate theseꝰ a tre
nano spectu desterrit' ad inferos
ut tragedius testat' Seneca in tra
gedia hercules furẽtis' cui obuiꝰ
ceꝛberus fertꝰ uti' in eade tragedia

plen⁹ dr ab hercule victus atq; triplici ligatus cathena end rem tentem pomparum ad ymaginem ei⁹ simulacri circa eum positum mouerit audlonge ab hercle a vrbe a cherusia spreti ad manes vsq; ultra fame fert. Inde ⁊ eo ad sigoe auct⁹ incole cerberum et fuisse ptra no nulli qui ad augendam fabule fidem ait venenosiet hirsutis locus habundet/ dicat end⁹ pontus spuma tracti cerberi natum nec ex persia a quoq; euelli potuisse qd hac in hystoria ficti⁹ esse ad hystoriam ptinet/ Ma ait clarius latinus noze no tamq; stre nuus juuenes raptum ⁊ pmanu duxisset/ pthous vt legit⁹ ceteris ⁊ ab incu-santibus detento/ theseus noctu a cerbero cane pthous ut legit⁹ ceteris est. et ab incusantibus detento/ theseus/ ⁊ cum libacione hercules ad feros deos descendens. in regnū molossoz. primo clausa ostia/ etenim ⁊ ea audente cane domui/ atq; ligante/ ⁊ theseū sub ie minacie belli plutonem ne peteret/ quibus ille concessis est. ⁊ sic ei cane in actica/ seu boecia redierit ⁊ barbaro cerbero euulsa audacia atq; robur. Debemus intelligere quibz canis primary ⁊ nam egyptius hercules dicat ⁊ viri esse tam visa timidi atq; muti. effatis se vicisse ⁊ fassus ⁊/ est/ cum hominibz barbaria natura necessaq; testimonium vnicitatis/ ut in moralibus placet/ gregorio/ hanc eni quot tangimur aut/ videmur nos ⁊ vitia aut meminisse debemus/ ⁊ nobis ablata que nisi me viri deceant/ causa mouem⁹. De reliquis alibi est dictum

De polipite pithoi filio

Polipites pithoi fuit/ filius ex ypodamne ypodamne vt homer⁹ in iliade dicit. Illo aut ducente fortis bello polipes filius pithoi/ quē immortales genuit/ Jupiter. hinc polipites pithos genuit/ gloriosa ypodamna hinc ut/ prudē homer⁹ ait/ in catalogo grecoz ad eas in troiana expeditione iuit/

De bictona martis xxᵃ filia

Bictona seu bycton/ nympha fuit/ cirthensis. ⁊ ut lactantius asserit/ martis filia Que ad Im-

go adhesisset/ dnus ⁊ Petrus seu Virgilius vto venacoi⁹ vicinarū ret/ ea ⁊ fez missa est/ ni nocet regi Cirtensi placuit. Qui ea ei rem tenta viole ea tellet/ inferre/ neve alia de virgine afferret/ effigiem se ni⁹ mare dedit/ caputq; ⁊ sic ab vndis absorpta ⁊ contigit/ postea vt pistatori retibus trahenti cum cadauer- ni⁹ litus. Petro seu dnus seu magis tu tacente frem sit/ pestifugene missile ⁊ missa ⁊ qua vndabilit⁹ cessare no possent/ incole missum ⁊ dnum istituissent/ templū et ei dictum ⁊ appellaret// ea ⁊ pistatori rectia quibus in tira deductu est/ brictone cadauer- dicthia noiauit

De Cinnaro xxᵒ martis filia cynney

Cinnares vt theophrastus/ iuge placet/ martis fuit/ filia ex Arabe assyri flumine iuge sua sortita que quide Cinnares iuge fuit/ cynnei ni⁹ solertissimi heros et ex ea filia pepit/ que stelenū nomine Cire de ego hanc fere certissima fuisse feminā et xx martis deam/ filia fecit/ adeo Cipaneū virū sua dilexisse ut/ de ea fulmiat⁹ apud theb⁹ ex fu nere alia exterrentur- pnēcius- ⁊ cipaneus cadauer- semiustū in urgū/ fecere ns potes tā in gente ai dolore sese miscuisse flāmis illud vrentibus ⁊ sic vna cū viro exustam/ et ni⁹ cineribus in vnā depositam/

De hermiona xxᵒ martis filia

Hermiona pute ⁊ Cadmi iuge dicat/ martis ⁊ veneris fuisse filiam ea ⁊ relicta ⁊ pnigen a thebis Cadmo rege in iuge ni⁹ ductam huic vulcanū audit/ ayomle fecisse pulcritudis insignem ⁊ ni⁹ fausti⁹ pcreantem/ ⁊ hac ob odia ni⁹ ea sus cepta ⁊ ex adulterio iugem matrem sic/ ex hac ni⁹ cadmus ni⁹ sus cepit/ filias/ ⁊ postremo autē ⁊ hyacinthū vsi ni⁹ morte vsq; masse ⁊ Cuius sicrede abstendit hic ex pū pnio veneris filia fuit/ hermiona quā ad cadmū ex pulchritudis seu facetia sua potes fuit/. ~~et libidinose flagrantem~~ ni⁹ cadmū vne reas emittere flāmas. et libidinose flagrantē/ ⁊ veneris ⁊ hic ni⁹ gnatū ob ipius desidiū spernere postmodū iuge abdicauit/. ayacinthū vero id fi lia dicā pte ex eodem cadmo ea fuit/ bellina vt dicit Eusebius pnestantē

nduces treste ſpm̃ogris ꝓpter-ze
lū thebanone a cadmo cui⁹ erat
vxor diſtetſit/ e offeſti cū bella cō
mouit/ e ſic martis filiā. ne bellī
capti Cadmꝰ aſſumpſit/ vxorē. ayo
nide aute in fauſtā a vulcano con
ditā accepit ꝑ ꝓpter-in fauſtū huiꝰ
matrimonij euentū/ ex ꝙ ab angelo
one e zetho regno pulſi ſunt/ et in ꝙ
lū pulſi ſunt/ et aiūt in ſpenteny
rez̄ā ſit/ ꝙd intelligi ſeu ꝙ raul
cū ea ſinuanti ſ̄pentes ꝛeddūt
ſe cū viro ꝙcurrit/ vbi dū regnarz
vexabit ꝙcelſis ſeu ꝙ ꝑ duſa ꝙ
ꝙlū/ nunc hyue/ nūc illuc/ e ſtrui
cē ſ̄pentes Seu ꝙ effecti ſemo ꝙ
ter in ēt-ā verſū vti ſ̄pentes faci
unt/ aiūt/ pectē ſtudiū ꝛeſſeire

De ypanio. xij. martis filio

Hyperuꝫ martis fuiſſe filiū aſ
ſerit/ in libro naturalis hyſtorie
plinij/ de quo nichil aliud ꝛeperi
mꝰ nisi ꝙ idem plinius dicit eum
primū fuiſſe qui ocdit/ aiat/ e ob
id puto cū ꝙpter ſemēdiū/ ſit
martis filiū dict̄

De etholo xiij°

Etholus martis fuit martis filio
et/ filius ut/ plinius in le naturalis hyſtorie teſtat/ cuius ꝙ fuiſſe ſigemo
ypti ꝛatiōe dict̄ Credo ego hunc
etholū Regē fuiſſe etholie e ab eo
forſan dictā fore regionē illā
in qua cū bellicoſi plurimū ꝓfi
ſunt/ e ipſe etholus vt in ouidio
cauſa/ cōdit cū bellicoſus/ et ho
ab ipſo etholis a martis filio deus
eſt/

De romo e romulo filijs martis

Remus e Romulus xiij° xv°

Seu romus vetēs aſſeruere
Veneram a martis fuā filiā ex ylia
veſtali virgine ſuſtepta/ ex qui
bus ubi de faſtis refert ouidius
ꝙ cū ylia ſuſcepta vmaret/ aqua
la tura ꝙ ſacris ſub ſalicē ſeſſa ꝙ
ſedit/ e cū ſomno/ aucbo/ in ſomū ſo
luta a marte vſa e oppſſa e ei vo
lumentū vim̃ ē aſſertū geminū
veſtalium ſtare e in ſecretiōribus
lucis ab ſubus/ thebat/ ꝛeddiſſe e ex eo duos
conſurgē palmas/ quaz altū
maiorē ſumie totū ocupuerut/
orbem. Quas cū moliretur pa
truus/ ex quo a pyro martia alie et/
lupa tutate ſūt Que cū ex ea ꝙ
ꝑſſa ꝙd ꝛemiens paſſa fuerat/
geminos peperiſſet/ naſci annuly

regis allanoz patruus ſuus ut ꝙce
ptum/ in tyberi delatos/ cū ꝛeuer
teſſet/ prediam/ vim brez cū fluua
ne ſeguentes delatos ꝛeducē-e
ad alueū alios in ripa de ꝓſimo ibi
aliquā ducta ꝓpter nutrita aduen
lupa ꝙ eos tuloꝰ ꝓdiderat e admatris
labellis aiūt vberib⁹ cōſ educa
uit/ figmēta huiuſ/ vt ſatis ſumat
ex romanorum annalibus hec
ēt ꝙ ꝓpio ylia/ ex cognito puero
vno ꝓ remū e romulū ꝓfeſſe
ſic victe vrgē tutes teſtiomū ſe
rentes in regnū ꝛeuocāt duo nati
due fuerūt/ palme ꝙ victrices/ ſed
iuuenes ſi alē magis-ſ. romulꝰ
que romanā fundauit/ impiū ꝙ
ꝙd oīa orbis ſuus e ſuus ſ. victo
rie ſubacta e in hac ſeruire no
luit/ patruus dū abigi uſſit/ A
pyro aūt educatus ut dict̄ ex py
rus formice alat̄ ꝙ quas agricu
le ꝛelligūtur ſic e ipſe a fauſtu
lo paſtore regis qui agricultor
erat/ colla e ſuata/ qui ab acculau
rentia fauſtuli guste lactata a
materna ſolecia agnitati fuere
qua lupa vocaūt/ ex ꝙ vile ſcortū
fuit/ et/ tales nūcupant lupe ob
auaziciā/ cū cuius pudica na ꝓſtitu
ue e thy in hodiernū vſq; cellule
talium lupinaria appellant/ Erat
ex marte genti ſue ad ꝛtegendā
ditoriā tam nobilis gentis ny fa
me origine aduentū e queren
tibus ꝛeuā moribꝰ iuuenū fig
mento nā inuocāt et/ ꝓdeuntes et/
clati ab atq; bellicoſi fuē de qbꝰ
dict̄ tyty lius ꝙ cū annulꝰ aymi
tozē ſuum regno ꝓpulſaſſet/ lau
ſū eius ocidit/ filiā/ e ylia ad au
ferendā ſpē ꝙlue veſtale dicaūt/
virginē/ ex qua cū nutri gemina
e iuſſit annulꝰ ꝛeūt/ ex poſtea a fauſ
tulo regnū ꝛeſtio educati et/ ad
etatē vſq; pulcē deducti cū inpe
nie latrocinijs vexaret/ ſtupiꝺ
ex fē eſtiꝰ e fraudib⁹ annulꝰ ꝙ
ꝙpito cū captuꝰ a ſocijs ducitur
alter/ e ale quaſi actāturꝰ cū eſſent
ad annulū venissent/ qſus-gētib⁹
tunc actuſatorē nō actuſato ny re
gē eū ocidēdū/ et/ gentil⁹ ꝓfeſſi
ſuū auo ꝛeū nūciatū ſeu regnū

restituē ¶ Ipi uero dñi nūc Roma ē
sibi ydiē vrbē/ et dū de se trēp
moue vrbi nomē uellet/ ipōnē m
hāc gentilitia ex ydeto de uenere vt/
si ipius fauste sūpsisset/ augurīū
ex diuisis motibus nomē ipōnēt/
Cuiratū ex quo secutū ē/ ut/ sep̄ vul
tures/ videt Remus. xx. Romulꝰ
¶ obuiā ipsi plures vidisset/ Roma
a se nūcupauit/ vrbem Remus at/
postea q̄ sultū loco muri segnatū
contra edictū Romuli supasset/
seu alia ob causā a romulo iussum
sit/ a fabio Romuli duce Remus
cultro pastorali ictus ē/ et/ sup̄/
ipius arbitri-centu- eū ibidē sepultū
vbi futuri muri vestigiū transgress
ē/ ondūtq; hodiē. m. pyramidem
in/ muro sagis in altū egestā cadu
ueri eius supedificatā/ De Romu
lo tūi xvi.o martis filio.

ROmulus ylie in-ris fuit/ filiꝰ
et/ martis ut/ sup̄ ex primo
monstratū ē. Esto dictū Ceruium
hūc Romā appellatū fuisse vel
ex Romo Romulus blandimenta
cā dem. Na gaudet/ diminutiē
blandicie hic quidē p̄mꝰ fuit Ro
manoꝝ rex bellicosissimꝰ hō adeo
vt/ miti martis filiꝰ credet etiā
nulla eni ei quies vnq̄ fuit/ hic
multos aduersentibus vrbi pplōs
armoꝝ sue dicioni subegit/ et/
cū vn- belloꝝ fuit/ pauca sacra
apud nouā populā q̄ ē fugitiē
et/ latrombus agilo fō ꝯgrega
uerat/ ē sabinas mulieres simu
de captas ꝯgregatus gessit/ in
stituēdi/ ex mē alia laurētalia q̄
ētulit/ tanc ob causā vt/ dicē apud
bōs/ q̄ aut/ mutet-m hystoriarū
libro refert/ faustula q̄ndā actā
laurentiā romuli ē remi nutrī
ce regnante Romulo cuiusdā
cuidā tuscō diuitis nupte auctiq;
ex mortui camty hereditate Romu
li/ q̄ nutriuerat/ heredem li
quisset/ ē sic ob id pictura eā fes
tū laurētaliū instituit. Nō nulli
alitē. opinātur. dicētes nō a Ro
mulo sed ab ea q̄ acta laurentia hoc
introductū fuerit/ ē a Romulo ꝯtinu
atū Que opīo rōnem videtur ꝯ-
uincere fulgentem q̄ in libro antiquo
sermonē dicit/ sic Acta laurentia

Romuli nutrix ex more/ ut/ p agros
semel in anno sacrificaū cū xvi-fi
lijs suis sacrificiū parentib⁹/ vn
dū vnꝰ mortuus esset/ ex p̄ma
cius gra. Romulꝰ mutē defuncti
succedē pollicetur-/ vn̄ et/ ritus p
cessit/ cū xvi. et hinc xvi. q̄ sacrificā
auspicarent/ demceps annales ar
siat/ fratres sic rutilꝰ gemin⁹
in libris pontificalib⁹ medratur/ hic
in sing. annū p̄mꝰ Romanes ex dec
mensib⁹ ordinauit/ quos p̄mus/
mar-te patre ayaceū appellauit/
Deca centū fē prēs instituit/ quos
senatores nūcupauit/ et/ q̄ ex
hinc nascebantur- patres/ dictus
sunt sedato stabmorū ob-
lucro bellū ꝑ
ē equitū tri-es cen
et alia multa
ex pacis ex
tate in su
capzea
ad ex
subit
celi
ad
ph
su
ph
tū
alia
cio
te
ex
Romu
nerat
pdicti
tus qui
prima
delapsu
ꝑfuit h
tusse/ pete
cet/ Albi nū
lestes ire velle
orbis trux sit/ p
colāt/ strāt/ ex et/ ita po
nullas opes humanas armis Roma
nis Resistere posse/ hec nequit/ leuitꝰ
sublimis abnit/ ex quo fem vt/ sub

noīe quirini sic enī qz hastati ire
dēt/ & hasta quirites sabina lingua
dicēbant appellati/ et/ deus hīetus
sit/ plinius vbi de vrbibus illustribus
dicit/ romulū stabiniorū oppido ro
manos appellasse quintes decessit/
quidē postq̄ ānis vij & trigīta
regnasset/ et/ regnare cepit/ āno
mundi qdr. cccc xlv natus āneru
xv. ut scribit in li. tpz. eusebius &
qui vltimus ex ppīetis explet mar
tis & libello nouo secūdū libet finem
impone.

Genealogie deoz gētiliū liber. xp̄o
explicat/

atq; oblactricēs sequūt & nūc/ &
qd nō minima hūanī generis pu
pu. bona est/ hinc agentib; nauī
gantibus maria hūanos fecit & vt/
cymber- & celer nocta sēl pplexa altero
orbis angulo nō nūq; sentiat/ qui
sint/ arabes/ quid maris rubri/ qd
& sabea memoria sudet/ hyrcanos/ et/
tanais & nicola athlanticos nostrat/
hesperidas & eoz ecta gustet/ aureā
mala/ ferueētes ethyopas & nyla
ac lybicas pestes ypborasq; lustret/
et/ sarmatā. Hic et hyrcanus aqua
rū atq; visitatq; visitet/ pfas & indos
& caucasū/ & tyles vltra cultas/
tra probatas litora et/ dū sua ūnā
pmittēt/ bona nō solū mores le
ges & habitū mutetur- sic qui se
qui se dū alterā mutuetur- ep̄o al
tero q̄ sic mādo/ nec vno eodēq;
sorte illo amburi arcano ar-bitra
tur- ritus nūstret/ fidē vdēnomēs
sicret/ diuinas vdicat/ & dū sua de
cernt/ ydiomata destruit/ & alie
na/ & sic fit/ ut/ quos fecerat/ dis
tancia locoz extraneos/ nauiga
cio vdicat/ ferāt/ q; geozdes/ Sūt/
ptēa et/ alia multa/ que si tranſ
nō sunt/ admirande q̄spicua/ sūt/
forsan vtilitate q̄tinua cautiora
pbet/ hec maris lenibus ifinita
pistricēnū cōmoda quib; fit ut/
opiniues diuitū mense magnis
atq; sapidis pistib; honestetur-
& pauperes moribus nutriant/
hic nisi q̄ pstanto tranquillo &
insulis fertilibus pcoza iumēta
atq; frumēta/ et/ opportuna scrip
turis mentiuntē & alēntū
deferant/ & validis ifir-mis q̄
lauatum/ & sale suo vale fert/ si
pidū/ humectat/ aduentes vn
dique terras/ eusq; meatu subt
runeo fistulas implet/ ex quib;
fontes habem; et/ flumina q̄ nāz
nisi susteptus adest/ renalibus
uasis habem; tyoni ex̄pestate
& peste macri et/ Qd multa ire
tra hoc tā singulare bonū electio
ut/ pstet ferē seu fingēd poete/ m
uisione regis/ tria felicia sat
um. Neptuno attigit/ et/ ex deus
& deus Cuius qm̄ plē explicatu
rus sū libuit/ meq; p̄ deus bene

ficia circũ agrẽ paululũ ut si du
alioq̃ nauigantis posticates ꝑ
quirens se absq; periculo cymbe
uice sulcare ꝓmisit nãc expirẽta
sua tranquillã sepleat. Qđ ozo
ut ille fieret. quẽ illud in cathedis
mo infra literã reuocauit. De
neptuno nomo satin filio cui xxxv.
fuisse filios legim. quoz hꝫ sunt
nota ꝑmus Dozus .y. Amias .m.
phozeus .m. albion .v. bozgion
.vc. tam vn. polipheme vm. Ty
leme .ix. broiteos .v. strupes
.vc. pyragmon .xv. Nasitheus
.cm. melion .xm. Acterion .xc.
dem .xcv. ayes .cccc. .xvm. busyris
.vm. pegasꝰ .xxc. Nicteus .xc.
ycteus .xcv. pelias .xcm. Meleus
.xcm. Cignus .xcm. grisaoz
.xcv. Ethus .xcv. Spyraleos .xc
lus. Egeus .xcm. Anchestius
.xcc. pelasgus .xcc. naupliꝰ
.xcc. Cellenꝰ .xcc. Acllo .xcv
m. Octopite .xcc. Spyamus
.xcc. Cyculus .xcc.

Neptunus saturni et o
pis fuit filiꝰ q̃ du natꝰ
est. a matre fuit abstor
ditꝰ. ne a saturno ocꝯ
deꝛ. ut in sacra hystoria legit.
Hinc Ouidꝰ metꝯ maris dyad deꝰ
ꝑ ꝙ carmĩe maronis putet du
dũ. naturate fuga fregi ꝙ hꝰ
dicto mo. Ne alle ignẽ pelagi
senũ ꝑ tridentẽ Et ni soꝛte
datũ neptuno. s. Et forsan ab
homeꝰ sceptꝝ dei ni ꝑsona nec
tẽm sic ni pliade dicit. Tres
em a satno sumꝰ fres. quos
genuit ꝛea Jupiter. et ego
terꝛaꝝ aut dates mozt⁹ do
mina. Tripliciter aut oia di
uisa sunt. quilibet aut ẽ ytigit
tho moꝛ. Certe michi ytigit. an
tiquũ fratꝝ habuisse semp ce
dẽm. Hinc poeta dicit albericus vyr
ut fuisse nobis amphuritẽ ꝙ am
plissimã ꝑ ꝙ plurib⁹ mulieꝝ
bꝫ plẽ. ꝙ ei illi curru comites
ꝑ dederunt. qualiꝫ pretiũ mi
cedat. sua. pulcre distribuit. Vnꝛ
gilꝰ dicit. Jaget. equos curru
genitoꝛ spumancia ꝙ addit. Fre
na feris manib⁹ ꝙ effudit. ha

benas Cruciꝛo ꝙ spuma leue
nola equoꝛa curru. Subsidat.
vii timidi ꝙ subaqꝛ sonanti
Extruit. equoꝝ aquis fugacꝫ
uasto ethe nibi. Tu hanc commiti
facies amanna cete. Et senioꝛ
glauca choꝛus ynous ꝙ pale
mon. Tritones ꝙ carphoꝛei ꝙ ꝙ
citus ceꝛa. Leuia tenet. thetis et
melite panopea ꝙ Virgo. Nisee
ꝙ eplo. ꝙ illam cunctꝛ ꝙ ꝛc.
Si stacy aliter ag destribit
ꝙ duxit di dicẽ. Qualis ubi ce
lso de nimbos cumꝛ ventus duxꝫ
ꝑse neptun⁹ agit. magnoq̃ fo
lentes incat. agmo tristi. tri
tus comitatus eunt. Circaduxa
frenauit. nymbiq̃ hymenes ꝙ
ꝙfunde. Nubilaq̃ euulso ter
raꝝ sordida fundo. Tempes
tas ꝙ. Et hinc nisup de ꝑsonis
nobis attemis cu aynerualiti
gũ fuit. qđ. ꝑ ubi sup de eadẽ
dem. Et satꝫ plene stridit. neite
rasse supinaq̃ nei dyoꝛ. Sicꝫ
de mozis Tiope ab eo ꝙ appellme
gstructis ubi de laumedonte
legit. Jnuehit. Voluit. eũ insuper
iuuonis fuisse aliũ. Et loco sce
tri gestaꝝ tridentẽ. et totũ illu
fidumẽta sacrata. Ex quibus
quid sensit. Decepti vetustis
Videndũ. Neptun⁹ maꝛis
deꝰ a fingẽtib⁹ deus. Et. eo ꝙ sic
in sacra legit. hystoria Jupit.
neptuno Jmperauit. dat. maꝛis
ut insulas omnib⁹ ꝙ seruus mad
lacꝛa ceꝛit. oib⁹ ꝙ ~~ꝙ seruus mare~~
regnaret. ꝛc. Hinc poete post
modũ il regẽ depressit. hystoꝛio
grapheus deũ fingendo dicꝰ ꝙ
fictus adeo adoleuit. ut. et. qui
se prudentes arbitrabant. nosa
de credulitate carpentes. Am
phitriteꝰ ac. illiq̃ io dyadꝰ quoꝛ
ꝙ semp maꝛi uicinus sit. Sonꝰ
quo ubiq̃ in litus sit. in circuitu
oꝛbis pcientib⁹ sese undis in
tra. Dicꝰ eũ Amphitrites ab
amphi. qđ. Et circũ et tritos
maꝛes sonus. Et sic circũ sonans.
Curꝰ. aut. thetꝰ designatꝰ motũ
eiq̃ in superficie qui cũ reuoluitꝰ

et tumore fit ut currus fraudi
tote. De eius necessitate et commu
ta qd' a Virgilio scribit redeuntes
in tranquillitate maris mos seu
natura ponitur. Astacio vero
contrariu designat' qualiter
si ex tranquillitate mare effi
ciat. Ptell osia. ayant autem Ju
nonis fuisse alumnam id deum ex
aer. ex aquis suscipit mari unde
tu ut vbi de Junone dictum est
Tridens autem sceptrum illi necessa
rium triplicem aque potestatem on
dit. Et mobilis mobilitas et po
tabilis fluminum vel illi ascri
pta sunt et ex eis opportuna mouen
atur. et ob id ab homero ut
sepissime animosigeus qd' idem
et ipse terram mouens et ppter hoc volue
runt insipidum ad qd' sibi sacrum
est ab eo debere fluctum et ppterea
le legerat stri domuncula illud
nisi Dus edificauerit domum in
utile laborat qui edificat ea
et hinc potissime ejus neptuno si
mulacro comendant cui nil sen
sibile sit nisi fundet' in petris pe
tra autem dicto a petendo et neptu
nus ut aiunt Fabius ysidorus ob
nubat. i. mare terram tegat velut
dicit albericus eius a nando dictum ob
id moueat' q' in eo res nuatet
Pudicandum est ab ornato Regis
more velle regum qualitates ex
mere De Ozo primo neptuni filio

Ozus ut dicit Seruius neptu
ni fuit filius Qui ait in
pte grecie regnasse uidet. Ibiq
tante fuisse auctus ut de apud
quos gressit imperium ab eo nomen
sunt ysidorus vbi de
ethymologiis et Fabius in lib. de
origine urbium dicit Ozus nep
tuni et Elopie filius fuit Vnde
nomen nomen et origine ducit Erat
enim grecie pars quedam regio cognomi
nata tota lingua greca q' do
nec appellata est aut neptuni
dicit filius talis videt' mihi primo
ei possibile et neptuni Regis fi
isse filium et tam virtute sua q' auc
te pris et magnum duxisse nomen
ut fit et de hoc patre dum est adhuc
ne ptica vetus et potissime quia tunc
si erant ad a pris sedibus ad alias
terras migrare necesse erat nouis
ob cupidinem glie et aliqui sedibus
pulsi uel alia necessitate coacti Qua
re q' nondum ubique pateret mores
et tenebrosa vetustate nemora ha
berent oia ea litora colere et ini
medicabiles fere neglecta loca
nauigio frequentare et ubi applica
bant seu ut litore occupato seu spe
te nouarum sustepti si uidebantur
opinione eius uel efficiebant signa
nes dum nacte eorum alia no habe
tur. ab incolis indubitanter notitia q'
maior haberetur et ut eius origines
gloria ampliar et q' festinatius neptu
no attribuebantur eius neptum
filium nuncupabant si forsan huius
modi terras aduenisset ut ne tue illa
illius filius se diceret qd' multo
q' tigisse ideo ita testatur antiquus
Et ne sepius retexendum sit simo
die de reliquis neptunis filiis ut
alia vbi demonstretur intelligendum
est. De amica al' alio neptuni filio

Amicus vero quem genuit Bucho
lus filius fuit neptunus et nucla
tes nymphe hui. Seruius qui eum
dicit a pollucis etymologia sumptum eo
dem tempore quo argonautas ad hebri
cum venisse appulisse et cum amicum
hebrici regis ad cestum pugnasse
etymologia hoc refert qz semper hanc
tudinem vt mediaret inter tributes
hebricum hominem et sub titulo eius
modi etymologie nimium illud deduc
nas deducat et arridat ut igitur ut
illud pduxisse pollucem et sepul
tum illi refert vt mihi uerum quoniam
a pollucis seruis et ibidem extructus et
vbi alueus eius ostenditur Theo
doncius uero dicit hanc ex incolarum
re ptei semus filium neptuni fuisse
filium uero ego nunquam. Sed nimis ab
dum eum dicat leonem et ex nucla
te insula habuit longe a sicilia
ibidem duxisse et hebricum regnum ty
rannis occupasse. Esse eum hebricum
regio quia proxima bithinia nuncu
patur et proxima tradidit De Bucho
amici filio qui genuit Ericem

Bucho ut assit theodoncius
filius fuit amici regis he
bricorum qui dicit leonem ob pris
sevicia ob ab argonautis eius regi
no pulsum et ea mediante electum regnum

ē petteret/ post/ aliqualē errores
parno nauigio diepnum in Sici
lia deueniss̄et/ ibidē a lyrraste nobi
li atq; pulchra ea cōpestate mē
trice hospicio susceptus ē Qui ai
forma valēt/ ē moribꝫ et/ etate
a lyrraste fuerat adamatus ē cuꝫ
eā ēt/ vsuꝫ etiā-ber mo ex ea
filiā susceperit/ quē Erycē nūcupa
uit/ ēt/ ꝙ lyrrastes ob eximiā pul
ētudiē ē mētricā ab Jnuidia ve
nꝫ vetauit/ fabule dant ē loco bu
thē. s. eunte eo venere susceptisse

De Erice buthis filio

Erycem aut/ theodonciꝫ dicit/ filiꝫ
fuit/ buthis ē venez/ Seruiꝫ
aut/ dicit/ neptuni et/ venez/ et/
ex nullo alio nautaꝝ fuisse et/ aut/
ꝙ ea venꝫ spaciantem-in lytore
Eryculo a neptuno oppressa Erice cōce
pit/ Qd̄ ꝓdās male gsonū esto
dicā posset/ buthe hoiez optemꝑ
et/ a matri uectu/ neptunū dicā hic
Erycem regnās in Sicilia ē vnibus
potēs hospitibꝫ lege posuerat/ vt/
secū cestibus dēcertarent/ qui tande
ab hercule eo hispania redeūte vic
tus arbitrat/ Same theodonciꝫ
hystoriā ꝙtinuās gliacoꝝ eussꝫ
dicit/ ꝙ eū tā iuuē parentū ēt magni
nāz diuiciaꝝ uēeretricē gsumꝫ
lyrrastes amplissimā in eo Sicilie
angule dominā possidēt/ ē vni
uersꝫ buthes eaꝝ ampliatū eo mo
rente Eryceā thesauro ēt regie
gnō meritis titulo luert/ falsō glatus
se loci regē dixē in ultimū ēt ꝙ
de prauo nōnus templū mgenē
gstruī fecit/ qd̄ nūq̄ dicunt/ et/ so
cū ingsit/ templū Veneꝝ ē ericinā tam
dē solenē nūmū ab hercule oriꝫ
ē ēt in monte sepultꝫ vbi mīr eo
dūcrat/ templū

De phorco. mꝫ. neptuni filio qui genuit/ thaumantem/ Thoosam/ Scillā ap̄ eusā Steuimonem

Phorcus aut/ dicit/ et/ euralem
Seruiꝫ neptuni ē thoose nym
phe filiꝫ fuit/ hūc dicūt/ ꝙ Re
ge fuisse Corsice et/ sardinie ab
athlante Rege nauali etatis su
pter et/ ad magnū ēditus fuꝫ pte
obrutis ēt obrem scen qui fuer sup
stites nī sicē ossolacē meū in ma
rinū deū fuisse ausū dicā ē sic
marīs deus ē deus fauc tibus
pectus fictoribꝫ desideio attesta
tur et/ sic videt ea dimer sicae phor

cū sibi deū from- prem ē dicitur
quesisse

De Thaumante phorci filio

Thaumantem uti/ dicit theodonciꝫ
filiuꝫ fuit/ phorci et/ matris
monstri. De quo etsi quedā alia
referat/ hīs fere alicubi dēcre
legisse nō potui nec aliud vsq; ali
bi vidisse memi- De thoosa phorci
filia et/ matre polyphemi

Thoosam dicit/ Seruiꝫ phorci
fuisse/ matrem Veri homeriq;
odissea eiusdē phorci fuisse matrem
vez. Autē theū polipheminū aiūt po
tentia est/ magna cibꝫ in cyclopi
bꝫ thoosa aūt ipsum genuit/ nymphā
phorcinem filiā matri suae fece pre
dūantis filiā sic Aylie Eoi lleAy
OH noZe oyRea Tor EEi neHGoy
ltacy ERayA wlleoy Eoyeo wei
AEmple Re pi y OH Oocky poc
eylathe Ay or aleyte Tow neAoy
Tor zel Et/ sic appet/ hanc phorci
filiā fuisse ē eo neptuno peperisse
polipheminū cyclopē nec aduersaꝫ
ꝙ dē Seruiꝫ eā phorci matrē eū
Due potuerit/ ē eode nūcupatē
noīe quaꝝ altā fuit/ nūc altera uō
filia

De Scylla filia phorci

Scilla uti/ ait/ Seruiꝫ phorci et/
cratheidos nymphe fuit/ filia
Quā ut/ ait/ Ouidiꝫ glauci ex an
thedone ciuitate mariniꝫ deus a
mauit/ ē cui illā cetera filie solite ꝙ
illū diligere/ ꝓnuēret/ nata Cyr
ces fontē in quo ꝙsueuerat/ Scilla
lauari uenientē ī ceat/ adeo vt/ dū
descenderet/ scillam eā ī more
solito pubetenꝫ repete ī uarias ē
mutatā formas attonitā eā suas
deformitates horreret/ sese in ꝓpi
quū precipitauit/ mare ē glauci a
manibus sue opē dea marina fugē
alioꝫ marinū monstrū effectū dicit/
Cuiꝫ formā sic describit/ Apparo ac
scilla ceros colubet/ spelūca lateb⁹
Ora exercitate ē latrare in agmina tru
hentē ꝓma hoīs facies ē pulcro
pectore/ virgo Pubetenꝫ posterā
ima ferā cohorte pestifero. Delphi
nū caudas vterq; gimissa lupozum
postat/ trimacen methas lustrare
pachyni zē. Homeriꝫ addit longa ce
nimā serue alios in odissea destitu
isse in hac sima. Dicē cū latrare
te ea acutule voce habē nec aspe
aspectu horribile ē pedes habē
ceos. cū sex capitibus ē in ea caput
eos ingens cū triplici ordine den

tebros cui plenis nigra morte ca
pi in spelunce medio morante capi
ta extra mittē in profundissimā mare
pysturi ipi delphines capiat/ vel
belonas leones/ aute aliā a supe
riori de stilla recitat/ fabulā de
ci qi cui stilla miscetur- Neptuni am
phitrites ei/ quoq; comota zelo
sprusis in aquis farmacis in ibi
lauari/ qui uenerat/ ea uertit/ in ta
mnia fera qua hercules cui pde
ssset eone typsseno sigrato redie
co qi sibi boues abstulisset/ occidit/
rex illa pi ei/ reuocauit in uitu
Hyas promissis et qteqant/ enucle
andu e. Sut/ ut/ qui/ qotimen/
olim in lutore calabro freto temu
a sylo sepulto aduena fuisse mu
liere sui ma pulcritudie et astu
plui mo valente et cui fercuci uire
tur- pruritu modestia mox et ho
nestate ore qubus uir-gine seu pu
dicissima fingebat/ matrona illec
tos hospites in qui pisceā suam
nudabat/ substancias et hinc dictu
fabule locu fulgecius aut/ de ea a
lit sentit/ amorale sensu ei/ fama
ne trahens et dicens sic. Scilla ei
grece quasi cequina dicta e qm mos
latie qfusione dicim/ et quod qfu
sio nisi libido e qua libidine amat/
Glauci/ ei gre lustri/ di/ uii et/
glaphcomata dicim/ ea tatem
Ergo cis qui lupurea amat/ ceaus
est/ na et/ antedonis filij dicis e
Antedon em grece qi qd/ nos latie
q trahit uidens dicim/ ergo lyppi
tudo ep cotrania uisie nasutu-
i ep re qtrania uisu Scilla uero
i modu pomi- me tuere qr cis libi
dinosa canibus lupis qr. i. mudus
atq spurcidus et aultis hoibus mg
nuca sua necesse e mistrat/ uaste
go in lupis et/ canibus mptu. Qua
cyrces odisse di/ manij dicunt ut
opacio nidificari- qi circuer- e labo
rem/ em manuu et/ opacem libidi
nosa mulier- no diligit hi- ille glau
cij aut/ sicp ubi de cyrce me- ma
nus p maris spuma sicpti e qua lpa
bulat/ et/ Circeius mons in undatibus
suis more na sepulcro circa quos
mare impulsu frangit/ et iste stulte de
sepulcris tri de lpe satis ubi de cyr
ce Salustius aut/ dic sapiu e sile
celebrate fore me ptu Vide tubi ca
nes ueo e lupi ob lpe ep ca nati fm
gutu- ep qui lam plena sut/ mostrus
marinis et saxoru asperitate illuc imi
tatur- lati rictus canu/ et nas paulu
la figmetis explicari/ adiptemus
Certissime e ego pte ytalie in ispri
tatoris tauromenitani sepe ce igecta
atq auct nosa et/ acuta et cultroru
ritu secanci et/ se in fretu speculum
pte idencia in quo ea motu quo et
ea ani/ assidue agitatur- fluxu-
et/ reflexu a deo cursi/ celer et/ re
tuosi fieri- mare ut/ nil celerius
uideatur- aut/ potenti/ ptia flati
bus ab arctico in austru uetus et/ ab
austro in arcticu tato impetu eoi fre
to in se undas impellat ut/ prisseid
bus suis in celu usq uideant tu-
esse- ep quo tu impetuoso motu
sit/ ut/ intratab/ undas cauernas
stille humor causetur- migens qui
hinc inde fractus latrat/ canu u
lulatu qi luporu imitatur- et ipse in
uacuu sp declinat/ aque sit/ ut/ eus
deste dentib/ in cauernas stille se
cu potenci/ impetus si sint/ naufra
tiat/ et sic ex uicinte qtin greca
estat/ uni- gin/ fictu. Quilla multa
sint/ capitu ut/ dicit/ homer/ mch
aliud e qi pluralitas sepulcroru ibi
dem du se retinebat/ uni capiti/ in al
tu explicentiu quib/ iupiter nunq/ ut/
pedes sint/. i. fidem tu ceu opor
tunu est. Ora aut/ plura et dentiu
ordines nil aliud q tres uos Euri
pus inter- fertiores serietia sapor
disturretes ostendut/ qui magna
morte. i. mortis periculo illos in
tantibus plenu sit- Qd/ delphi
nes pisces/ aut/ balenis ad dm e
qi locus ille sp magnoru et nu mon
struosoru pisciu habundans sit/
Qd/ aute dicebat leonicus stil
la mustela. Neptuno cuadens est/
na ut/ pz in mare extendit iu sapiu
et/ qui ibi fit/ tempestas et/ sonoru
tas assidua/ eo fictu e ab amphi
trite et/ farmacis fuisse miscta.
Qz aute illa occidit/ hercules de
theodamas ob id fictu qz unus ci
clopis filij inter scopa stille pueri
qz ob ire in ulcione sui occidit
mapis molib/ loco iectis oza stil
le clausit/ et/ minu fieri fecit e
ob id mortua stilla dicta e tertiu
in tpz ora iecta in se retinens
mare locu deregit/ in forma pistima
e sic a phorco sustracta est/ filia.
Scilla aute phorci fuisse filia dic
theodamas a phylocoro testi/ cui
ci ex sardinia strelenio chorinthio

nobilissio) iuuenì mittrēt/ in quoge
ibi presse/ et/ loco reliquisse nomen
De ayeduſa ſcemmone et/ euriale
gorgonibꝫ ſ filiabus phorcꝰ

MEduſa ſtemmo et/ euriale phor
a filie et/ ex monſtro uar-mo
ſiuſcepte fuꝝ vt/ theodonci/ dicꝫ hec
quide gorgones appellate fuꝝ ſ ve
tē teſtante fama inter omnē tres
uiuentiū oculū habere quo uectant
uia ſſim ſ ut/ ſi libit/ p iugum/ mela
in cōſinio lybie i ſulas dirutas te
nuē quas ē aſtat/ in oceano ethy
opico ex oppoſito ethyopiā OD/ et
a lucano teſtaī/ videtur- vbi dicit/.
finibus extremis lybices vbi ferun
da tellus. Accipit/ arcanu dimiſſo
ſole calentem/ Equalebat/ late
phorcanides aqua medeſe tēſ hyes
miſſe hanc fuiſſe ꝑpetrate autē/ vt/
quo ciuꝫ eas i uentes in ſaxu mutā
rent/ has duas tm fuiſſe dicē ouī
dius. Cuiꝰ mitra gemmas habitaſ
ſe ſorores phorcides vnius ſortitas
lumis vſū 2ꝫ. Et/ hꝰ quē ad ē
tres dem ſit/ Nūc autē ſicēdum
ſenſū libꝫ m ſerē/ Et/ an alia has
ego phorcꝰ regres ſardinie de quo
ſupꝝ filias fuiſſe nō puto ſ alicuꝫ
alti/ phorcꝰ a puꝫ m ſulas dirutis
ea tē peſtate regnātes a monſtri
autē/ marinū id filias dicēs puto a
ſili studie/ a monſtra ei marinū ta
lena ē cuiꝰ i ter- ꝑpetrates dicit/
hyr qui ad alū ꝓquiſiuꝫ natales
hanc eſſe ut/ dū ē ꝑpit/ tanto ad
re cūcta ex-cipiens ut/ ē ad ea
ꝑ m qui queant/ piſtres hꝰ autē
quos vult/ capit/ dom- ei/ ex placit
fames/ Et/ q ex equo modo phorcam
dē mirabili pulē studie ſua ad ſe
vidēdas ē attrahebant hoies
mōſtri filie dicte ſuꝫ ēē vnū tm
fuiſſe oculū ob id fictū videnī/ ex
dē Serenꝰ ē theologi studiē auctora
tū hyſtoricoꝝ graphis ne ad q vnuꝫ et/
ex pulē studies ē cenꝰ/ Ego autem
ruor ex q ex eis i uentib⁹ olim vnū
et/ ide ēt/ iudicū. Qꝫ autē/ ꝑ ſtantes
in ſaxa ꝗuterunt/ ob id fictū
ꝑ ſtimo ex tā grandis ēt/ cau
pulē tudo ex ea viſa ſtupefierent
i uentes ē muti atq; i mobiles
nō aliter ac ſi cent ſaxa deuenirent/
Gorgones autē dē ſunt ex vt/ dicit/
theodonci/ cū moriente patre di
uiſime remāſiſſent/ adore cum
ē ſua ut/ a ētes diuine plum
ea ſue hyr ueſtis ē ex-pte
cognoē ex/ ꝺ ſonat/ tre ex-tremes
nam grece greci agriculturā di
cūtur-. Fulgē eius quide longe ali
ſentit/ die ēm tria ē tres gria q
ꝑ noīa hanc de monſtrē. i. timo
ꝝ mentē ex/ ꝺ tm mente debilitat/
Euriale vide ē ex late ex fidit ne
-i. ſtupe uel amē tia que ex fide ꝺ
da tres mente debilita ꝓpurgit/
a yeduſa aut/ oblitionē ſuffician-
que nō tm mētē ſed tui-tutu- etiā
dex- ea caligine mgere ne/ viſus h-
tres in oībꝰ ex-pit. Sed ſalua ſꝝ fid
gener ne uenenata ſtra nō videt- de
mente fingenda cū h nō tres
h admixtione ſuſtineret/ De ayedu
ſa phorcꝰ filia m ſingulay r.

MEduſa filia phorci ut/ dixi ē
cui ſpecioſiſſima mulier ex-ſtit/
huīt/ mitra- alia ſua dea ſpectabi
lia ut/ theodonci/ aſſert crines nō
ſolū flauos ſ aureos quos ſplen
dore cepisse neptunū cū ea gaude
re/ in templo a minerue ex quo ge
nere pegaſus equꝰ natus eſt/ ꝗ
obrē turbata/ a minerua/ ne ſacrilo
mina tē plo iecta remanet/ iuſta
ēnes a yeduſe munera/ m angues
e ſice ex pulchra monſtruoſa fem ē.
cuiꝰ monſtri cū forma voluerat ex
vndiq; fem ē ut ad illud ſiquando
ueniret/ ꝑſeus ſtutꝰ pallados ar
matꝰ qui ei caput/ abſtadit/ ē ea
volans remearet/ in p̄ciam ea
put q; ſecū deferret/ gorgonis
ohtigit ex cadentib⁹ q; guttis san
guis ex ſolenib⁹ diebꝰ libitinas ex ea
creauit- ſ pentes quos plenissi
ma a libia/ a yeduſa ēnes habu
iſſe aureos id fictū reor ut/ ſtelli
gam/ ea fuiſſe ditissima cui ex
ēnes ſumat/ ſ he tales ꝑpetra
has aut/ ſtas neptunꝰ id ex-pe
rꝰ tho ut fruat/ ꝑſeus in qui ꝑſtrin
ea ex trahat/ et/ ea in templo mi
ne ſue opponat/ id eſt/ me- timidos
prudentia/ qm illa ſiquat/ ꝺ ea
ꝑ ſtutus pallados de monſtruosa-
que cryſtallinꝰ erat/ vt ꝑ ea ſuma
ē prudentia ex ea ſ pentio habet/
ens hyer cryſtallū uel reddat ad lios
i uentes quid ꝺ ex-pē ſe gerentes
ſic ex duo diſtreti/ cōſilio quid
poſſunt/ poſſint/ hoſtes aggr i uentes
ſic ſe tutā ſtat/ duo illoꝝ a ſe ꝓpſa

frustra gsilia. Et ppssu aut pru
dentes & epteri ducas ont pegas
equ. i. fama aut in sequetibus
obide eo putebit lacty crines at
in fpentes vertut quor q nus ut
stre suaze opnut. Na q gsiceue
tat splendoze & eam possidenti
inozdentes sollicitudies curas
p vertut. caput cui tue medusę
abstidit cui substacias spoliat
p suas vues & multos posse vide
batur. Q fpetes in libia eo san
guie capitis medusę nati sunt
ad uborandu sig nu. spem pro q
p ad aliquid sgnificati tegendum
dem & testatur. aut eusebius
in lib. tpis hanc medusam a pseo
pda deuicta tracto superata acq
regno diuicis p puata citi ope
athenis regnante die p a dyd
no septo in hystoria pegrina.

De albione m° & borgione v° nep tuno filiis

Albion borgion aut tuno filios
pomponius mela in lib° cosmo
graphie testatur filios fuos neptu
ni. Ex quibus ide in tale retatur
fabula transeunte hercule inter
hostia rhodani & loca que postea
marsana fossa dicta. e. ei albion
et bergion obuii fi sut eius ppe
dientes transitu quo ob re cui her
culeos aduisus eos uisset et tam de
ficeret et ei tela obuiantes pre
cari ioue illi subsidiu darit & im
ber. & lapidu quoz adeo loca illa
habundant est ut furiale pluuie
coelestiu arbitroz ego telos fus
se uros & aduenas cuncti sibi obde
sedeos sup stisset timentes ne forte
pellent obuiasse hercule rei alteri
uenienti a quo superati sut & tacetes
passim lapideos locos fabulose plu
uie cuenisse.

De thoosa septo nepotum filio

Thoosa filiu fuisse neptunu filio
Cerui dicitur eu circa sollem
nioz & sima tarentii olim ciuitate
condidisse a suo noie nuncupasse. Est
to iustinus velle videatur
a spurcno sptanoz condita vez
idem Cernus ab eis de duce pilan
to non condum p restaurata & fu
mata.

De polipheno cyclope m° nep tuni filio

Polipheme cyclope tuni filio
uti et reliqui cyclopes nunc
filios fuisse neptuni ex thoosa phoz
ci filia ut sup p homerica p uti de
theosa constat cui hanc mira cyclo
pes notissima et potentissimam
fuisse et galathea speculatus myphan
amasse ut p sicp ubi de galathea
p terea cui unicu huisse oculu in
medio fronte statura fuisse hominem atq am
plissimos in siluis speculatus fugasse
gregesq postremo ab ulixe pri
uatu oculo de quo homerus in odys
sea talos refert fabula. Dicit cui
cui ulixes aduersus post plurimos erra
tus lothophagus relictis uenisset
in sicilia uidit ibi homines uillosissimos
et hyspidos gregesq magentes
et ab antro suo solu amouentes la
pide quo nouu nequisset ingre
diu. Et. Tande cui antru intrassit
cui cu suis comitibus sedens pule
plenio et p contenta narrasset
et cum in fine epulis essent et uini
uenirent oras si cu suis opem
tu tatibus ferocis a cyclope sup
te trusu cui dicet se ioue no time
re et se meliozem cui ingrassetquo
ma naui liqueffent ulixes pfi
dia cyclopis senecis respondit se
cui socios naufragii fecisse postq
cyclopes uidentibus cetes captos
duobus eoz illos ritu belue dis
cerpsit atq deuorauit qre cum
tuos ulixes cogitauerit et cui acri
do si aduersus et tu ingentem mo
le ab hostiu antru amouet nequi
destruit. Cyclopes aut mane seo
duos alios comedit et ulixes cui re
liquis in specu relicto cui gregibus
abiit ulixes at clausius ingente
baculu acuit tepitq fimo et cause
re cyclopes redeuntes duos misit
et socios arripuisset ulixes obtulit
ei ulixes optimi uini cadu inuz
orans cyclopes potato uino pmu
sit mihi si uinu tetre ppinasset et de
postq fem et cui deo potasset no
mine petit ulixes. Cui ille sentim
uean. Ridit qd latine sonat nul
lus. Cui cyclopes loco munez et
hibiti pauli te ultimu comedim
Tande cui ob hibitu uinu cyclopes
i sueto sacale se soluisset in semp
num ulixes sup eu stipite quem se
peliuerat in ignem eo p igne fusto
acuto in facinu socios mensum
in oculu cyclopis acri misit p qt
Cyclopes at et p ecty magenti clamo
re socios antiq ppinquos nuncupa

aduitores. Qui cum antrū ingressi
tres ipius nā illū ifestabāt/ cū cyclo
pem ut mos erat prudentē audisset/ ar-
bitratus pr̄ūlē egritudie ignarū
abeuntes deprēdi ut/ neptūnū prem̄ p
sospitate petiret. Cyclops aūt tris
tis cū tumbuisset/ ab hostio antri
molē ptendisset/ pr̄ brachia ne q̄s
hostiū exiret/ antr̄ū cū gregibus
fistrutatis singulis prendeb̄ ennit
tebat/ vlixes aūt cū socijs cū se cum
sorte arietū pellib⁹ egressus est. Ipius
antrū iquadrupedes p̄ a cyclope i
gnotis ipius deductis ep pectoribus
cyclopis festinū ad naues abiere
Quos cū sensisset/ Cyclops erecta
mole mgenti fere iam attigit/
vlixes aūt ep tuto illi nomē ape
ruit suū. Qd̄ cū audesset Cyclops
heu dr̄ in patriā mihi tuleris cum
medijs cyclopis tande deuenis vlix
es aūt ab ijs/ vigilij ꝓ ag tris for
mia quā domū narrante achimeni
de vno ep socijs vlixis longe bre
uiori carmine designat dicēs. Inme
mores socij nasti cyclopis in antro
deserti domi/ sanie dapib⁹ cruentis
Intus opaca ingres ipe arduus al
ta ep pulsat. Sparsa dein tale terris
aūdite pestem. Nec visu facilius nec
dictu effabilius vlli viris/ mos erat
Et sanguine vescit/ etc. Hijs ep polipe
mo pmissis ad stellem intrm̄ secū
lenendū Et pmo videndi ep nep
tūm et thaose filij dei⁹ sit. Cui
pr̄ ego ut-buitrus pstante cum mē
legis sardine filia cū meo gnito
Gerlia aduēisse cum/ cū accepisset/
ptē se forte tota incognitus nep
tūm dei⁹ sit/ filij Et tyrānū insule
sue alia ob eam p̄em mer-uisse
neptūni. Ita vt mirabiles Et
neptūni/ tempestate quietis sit et
in speciabiles sint/ Cyrrhum ire aut/
nepidistate quoto et/ qua hic ingen
tis formice i magne potētie dup
gregie i pplor. Cyrrhum/ fuit/ p
oculi vnū/ ille tm̄ fuit/ condit/ solam
ille suā rem Cyclopum curans/ nul m
deū nil m̄ pr̄emit in subacta plebe
respicāt hospites vincit/ custerāt
atq; exturbat/ exturbāt/ Du sb
stantijs euacuat/ subditos du cyc
lopes dum priat/ du inopes crudant/
Hijs ego vino. Et blandicijs astutum
homi sopitum. Et oculo obtenebratum

du nudatum. substātijs Et domino
Albericus aīt de polyphemo isto aliter
sentire videt. Dicens hūc polipe
mū verū si multo luce hominem ut ce
tera gessisse quēdam/ qui dicit/ multos dr̄
isse polipheme vnū hūisse oculū a
lios duos/ alios tres Et totū fabulosū
Et quasi ipe velit/ vnū tm̄ habuisse
et/ ita asserit/ hūc prudentissimū fuis
se virū Et hūc in fronte oculū hūisse
in medio cerebri Et ab vlixe prudentia
supatū. qd̄ in vlixem pticulare laudē
cedi put/ vt supatos domos sensu
tyrānidis p polifemū eloquio et de
losas demonstrationes oculati hoīes
atq; violentā prudētis manus effu
gerit. Ego insuper que de magnitudi
ne corporea huius pretus fabulose
locutos ea dicit arbitratus sit post
Et de cimicum statura hoīe apud dr̄
primū hijs et pribus ea patia audiui
pendul⁹ fuit nec vterq; nr̄z simple
citer-sit pserit/ aut/ fictū magnū
audere nec affirmare.

De thylemo nep tūm filio

Thylemus cui nomē des
Et cyclopibus vnus/ ut in odissea
dicit homerus/ aut/ erat dictus/ fuit
Et hic neptūm fuit/ filius ep qua Eu
rimedes denotat/ no habet/ hinc
dicit/ homerus/ sensit fuisse et/ no
cyclopes vtricio valuisse atq; p
duxisse polipheme qui ab vlixe oculo
pdatus.

De bronte vno Sterope et pyragmone cyclopibus filijs

Brontes Steropes Et
pyragmon cyclopes dicuntur
fuit et/ ut/ dicit/ theodontius/ ep am
phytrite quoq; neptūm fuit filios
hos artificiosos fuisse homines astu
et/ acta labore dei rotas quos vulca
no ignis deo attribuens Et sub eo
apud lypaream insulā Jouem esse
aut/ fulmina volūt/ vt Virgilius in
Eneida plenius describit. Cyrrhum
Quos si rite velim/ memorare ordine
cos/ et/ officia/ de necessitate pmittenda ne mihi/ Cui
si cyclopū duce saltē videant esse
spes ne de vna qd̄ de altera possi
tū Et intelligat/ venit/ distinguen
du/ primū Et de qua sup̄ vbi de pole
phemo Et illa ut/ satis apparet/ pessima
Sed dū vero artificiosos homines esse
ut/ apparebit/ in sequentibus/ et/ ita in
se discordes sunt ut/ destruant/ noter
se discordes ne pterea nobis gentalis
pdat hoc/ nocet/ est/ Dicitur-go

hm cyclopes qui artificiosi sunt/hoies a cyclos qđ ẽ ~~circuli circulatus~~ circul' ẽ corpus et ẽ aulus. i. oculo circulato/ Ideo ut breuius sm̃am sequentes vocabula circũspectus qđ quasi artifice hoiez ẽ optet/ nam si non sit/ nequeunt/ effugere p̃mus vlca p̃nđ ẽ/ et lõ essicue circũspecti artifices ante p̃ manũ opi appetent/ mẽte et/ p̃cipuũ et/ medũ ẽ vltimũ i tuer-ut/ fini debita possẽt/ pstari/ micra et/ sic opus inchoare. Papias ait/ dicit cicliodes artes a grecis nũcupari/ eo et eigo illarũ sicuti circulus/ mica latens sit. Ex quo vocabulo dicta cyclopes tñ ab arte artifices vigore ducẽ pñt sumq; hmõi p̃missis/ aut neptũm dicti sint/ sibi videamq; existio quã ẽ eo et eo mari seu alicuius fere exemplaria tm̃ omnia artificiata/ sumpta videant a pristibꝫ quippe sup tñ volãt/ quo circa ny pugna agaco deducãt ab asse/ quo pacto hoiez ferro tegãtur- squamis eoz hmõi tis aspima eo currusicanti pristi/ licẽ ad ẽstruendas longas naues dctãa sũpta ẽ Abnaq; ẽstruende domq; et/ solaria artificia de nouo structa/ testudine ẽ sũptus curribus cythare et/ pedo. ossa ẽ et/ tectoriũ ẽ dctamentũ a comis et/ spondilibus hestrioꝝ atq; valuas/ flexuositates tradite nerno et/ equaliter- p circũflexos ẽ ductus/ excelsas possumq; turres astrẽdere ẽ/ quo pacto bucinas et/ hydraulas ẽ/ aquas ẽtra herbas et ẽpciones ẽ/ p ductiles filoꝝ ep ortie et/ mẽse lẽ fila telas et tex-e demõstratiõ aque ad varietates telaꝝ colorẽ faciendas pistrini sanguine glutinũ pnie ayotis eoꝝ et pinq; nusicam/ et ep eq atq; ytrentiũ media tibꝫ dedisse ẽpciũ est/ Quid mutandum/ immutabilia sint/ que nature ẽduc ẽstruẽda artificiũ ingenia ep quibꝫ sit/ aut/ mitto artificiosos hoiez neptuni filios nũcupatos cyclopes et ẽ vocemq; Et et ẽ tricules hesiodo placz plinio teste in libo naturalis hystoie a cyclopibus atq; calibus ferrum fusse- et ẽ Curaut ep amphytrite ducat sustepti puto a circuare sonoꝝ ciũ nudi et pstringunt/ artificiũ sonq; vulcani lo tradut obsequio et igne mollunt. dura ad vsũ artifices et/ mollia soldant aut/ lacq; onde vbi de vulcano tinctubit. Qđ at apud lipsiam fabulis operat. dctm ẽ ad emendã quã ab artificibꝫ loca artificio quecunq; assumenda sint/ qđ que so fiet/ faber ferrarius/ pulsu/ quid pistator/ ẽ monte/ quid agricultor/ nescio quid ny solicitudie medicꝫ nil equidẽ ad hyperaspistica fabrorũ dest ẽ pfit/ vnicuiq; qđ ingenium lauat sit/ quo fabre mollunt/ era. ẽz sup ẽ de noibꝫ nrẽ exquirẽ ẽ inuenter eni dic Alberic/ deus est/ a tonitruo ep fit/ tũ sulfflantibꝫ follibꝫ ep ẽra mutuem/ verberatibꝫ malleis Sic ẽ semper di a fulgẽ/ qui ep micando nascitur. Pyragmone at dic ab incude cellenti nomine sũ pfisse- ex ep pyr- ignis agmon/ de mine ẽ/ pcussu- Et/ hec ea hmõi attributa sint/ nota ẽ circa armoꝝ artificia/ exercitantur- no eni talia dicet/ nauẽ vel tẽplũ seu palaciũ ẽstruenti volãt/ postremo ex ep tela ioui se cassent/ quo ẽstula pinus ictus ẽ hoc ab appollne mẽfectos. Qđ ergo ẽ intelligo cũ appollo nẽ pcussu- exterminãs ẽ hymnoꝝ ep pulsoꝝ sit/ Qđ ignis ẽtã fiat/ opifices tales si opus ẽtinuet/ acto defiẽ ex ep tñ labore assiduo ep igne ẽtinuo an tẽpus desiccetur- humar et/ deficiant

De nausitheo ꝑ ẽ neptũm filio qui genuit/ Fipinoꝝ ẽ Alcinoũ

Nausithous pheyciũ Rex vt/ hm̃ odissea placet/ homerꝰ neptũm fuit/ filiũs ẽ perimẽ nymphe de quo ẽ eius ple sic ipse idem scribit/ pareis ẽ/ ẽ si translatũ sonat Nausitheũ qui ꝑmo neptũ ẽ tirã nouene genuit/ ẽ perimẽ fedarã sp̃ opta iuniorꝝ filia magnanimi Eurymedontis. De hac aut nil aliud repetitur- nisi quod ny noꝝ vt/ idem dct homerꝰ ẽ alcineũ filio habuit. **De Fipino re nausithoi filio qui genuit/ nytheum**

Reginoꝝ filiꝰ fuit/ nausithoi vt in odissea scribit homerꝰ pareis ẽ

Nausithous aut genuit Rexinoꝛ
rem hic Rexinoꝛ ut idem dicat
homerꝰ quique sibi ipse sit ⁊ susceptꝫ
ta coꝛa filia vnica qua arithi
noi aut ab apolline pressus ꝛ
cubuit puto febre exterminatꝰ
fuit. De arithi Rexinoꝛis filia
et alynoi coniuge

Arithis in odissea scribit ho
merꝰ filia vnica fuit Rexi
noꝛis qua alcinous rexinoꝛem
fi⁊ ⁊ feyeꝝ Rex fuisse in quit ⁊
ea nausithoa filia ⁊ tres
filios suscepit. Ad hanc Ulixes
ductu ⁊ ysilio pulladis trans
formatꝰ in effigie calypsus vir
ginis a calypsone nympha rei
ens naufragꝰ accessit ⁊ multa
illi interrogatus exposuit ⁊ tan
demꝰ honorifice ab ea susceptꝰ ⁊
De alchinoo filio nausithoi qui
genuit nausithoum laodamatem
alcinoum et clytonicum

Alcynous Rex pheneꝝ in odis
sea dicit homerꝰ filius fuit
nausithoi Regis ⁊ vir arithes
ad hunc aut in quinto se sedente
refert Ulixes naufragus pressus
⁊ ab eo honorifice susceptus ⁊
exp quibus nausithoe oblatu
denuo data sententia munda ⁊
et nauis ꝙ illum priam⁹ portu
ret pirata sperꝫ p nautas fuisse
De nausithoa Alcynoi Regis fi.

Nausithoa filia fuit alcynoi
⁊ azythis ut testatꝰ homerꝰ
Que cu coiisset ⁊ uirginitate cu pe
disequus suus uisset ad flumi
lotida vestes ferri ⁊ ut vadet
vlixem in naufragu nudum, lita
⁊ frondibꝫ arbor circumtectu et
ab eo supplicter exorata ut illi
aba duceꝝ a vestes postulata eo
cessit ⁊ ni illi suasit ut ad priami
sua ⁊ ad regia domu post se ac
cederet ubi postea ferri ⁊ fuit
plene in odissea narrat homerꝰ
De laodamante ⁊ alyoo et clyto
nio filiis alinoi regis

Laodamas Alyoo et clytonij
filius fuit Alcynoi Regis et Ari
thie homero testante in odyssea
De quibus nil preter gentiales laudes
inclite iuuenturis exp reperꝰ ⁊ ꝙ
Ulixem una cu patre alcinoo ⁊
mire exp honorauit eiqꝫ munda
de dari ⁊ De melione ꝙm⁹ actorione
ꝙm⁹ neptuni filius

Melion et actorion neptuni fue
runt filii ut in ylyade scribit
homerꝰ Induc eni nestore sene
patroclo dicente se adhuc iuuene
belli huiusce adisse archadas ⁊ mit
tos nec emisse ⁊ cu neptuni melio
ne et actorione filios suos culigie
occultasse et eos eque cu alios exci
disse et ꝙ de aone ꝙm⁹ neptuni filio

Aon ut dicit hactorici filius fuit
neptuni ⁊ ab eo dem assu-
mat aonia ꝙ quide pri ⁊ hactie thy
odonicꝫ vero lyce idem assit aone
ꝙ die ex apulia factione suoꝝ pul
su nauigio uisse cubum et in se
ni hactiam deuulisse ibiqꝫ nudis bꝫ
adhuc pplis i notauisse ne passe
a quibus neptuni filius filios hactus
⁊ cu ouchesto cuꝰda detrissimi hoīs
apuli fuisset filius ex yschia eo
uigie De nesappo ꝙm⁹ filio neptuni
fil⁹ a quo Ennius poeta

Nesappus filius fuit neptuni ut
dicit Virgilius ab aqa ⁊ sappus ⁊
quia domitoꝝ neptuni a plerꝫ Que
nec fuis ignis cuiꝰ nec ferꝝ nec
feꝝ to ⁊c. Hic eni ut idem testat
Virgilius tuꝝ nie aduersus eneam
auxilia dixit Que secuta sunt
festinum equi fulisti ⁊ qui soꝛac
tis hirtabant monte ⁊ trimi sil
uas ⁊ latus et insup capen hic
tij dicit Seruius ꝙ mare ad pra
lia uenisse et ni neptuni filius dm
eu ait inuabile fore dm ⁊ eo ꝙ
nudꝫ in bello pugnat ab igne ue
rum nunc eo ꝙ neptuni filius quem
deu asserat esse aquaꝝ ab isto di
cit enim ne poeta dicat se origine
duci eu ꝙ equoꝝ dominoꝝ in dm
ꝙ aralia sint a neptuno ꝙducta
De busiri de ꝙm⁹ neptuni filio

Busiris neptuni fuit filius ex
libya epaphi filia susceptus
ut in lib⁰ typ dicit Eusebius hic at
ut ait augꝰ in lib⁰ De ciuitate dei
regnante damao argiuis uel Rhe
uel pelagi tyranno suus deus hospi
tes immolabat quem seruius ab hercu
le occisu dicit eo ꝙ eu apud illu
duci fisset ut alios sic ⁊ eu uoluisse
occidere et idem suꝰ assert hunc

busiris laudes ab ysocrate descriptas. De pegaso equo xviim neptuni filio

Pegasus equus alatus vt testantur seruius dilactantius firmianus fuit neptuni et medusae in templo palladis conceptus ut supra vbi de medusa dictum est. Aut cum natus die ex sanguine cadente ab ense perseo medusae capite ut vbi de fastis dicat creditur. hic esse grandi cerunce a medusae sanguine repente prosiluisse cunctis. Quam ouidius opinionem fulgentius secutus alteram hanc prefert non solum velocissimi sed volucrem fuisse eodem ouidio teste hunc super nubes et subter ipsum lapsum celum petere. Cui dicit calum musis effodisse fontem ut ait fertur ouidius fama non fontis mutauit ad auras. Dum medusaei quem petasus vngula rupit. Et paulo mira vera tui famae et pegasus huius origo fontis et ad lacrimas deducit pallada sacros ce. Hinc musis dicit bellerofontem aduersus chymeram monstrum euidentius fuisse. Sic et ipsum dicit georgicon auctor anselmus vero vbi de imagine militis huic equo quod addit quae ab alio nemine dicta inperite dicit eum illi cornua esse cui ipse igneum hirce anelitum et ferreos pedes aut totus monstro sit similis illum postremo inter ipsa lacrimas ouidio teste iamque indignati nouacula serena recepere ore. Cui leuis atomas vngula ferit aquas. Nunc seruatur celo quod penne animi petebat et nitidis stellis quod ipse decus imitatur. Haec hinc apparet quod sensisse potuerunt veteres requirendum est. Ego hunc equum fama rei gestae arbitror cuius velocitas pennis et volatus equi huius designatur. Quia neptunus et gorgonis filius ipse exercitii in mari et tinfama oriatur. Quia templo palladis sacrato sit id fictum puto ipse ex districtae et insultae gestis nec fama oriatur. Ex fortunatis autem nemini nisi fama debet et generaliter fas poeta debet infamia. Quod hunc equo pedes ferrei deum puto ut demonstret quia in circuitu eius nunquam fame deficiant viri eo. Cornua vero apponit ei vt famosos quos pegasus celauit. Sic et hanc lituus igneus ut generalem ferendi desiderii cognitatum. Hic crystallum effodisse fontem satis manifeste declarat qui cupidine fame atque gloriae tam pulchra a nullis affectu punitur. Hic ex qua aquam optatam secat totus fons castalius. i. habitatores dicendi natio orta quae quia pertinax et missis id dicit gessit hic fons. Hic autem bellerophontem et pegasum gestisse ad assistentes ex pedibus eo dum potat et cupidae gloriae mid delatum fuit quod ceteri ut deum ut quidem volant ad id delati fuit nam ubi quibus alatus equus erat insigne. Alteram pegasi nam de hac equo scribit opinionem ex fulgentio fonte supra. Dicit enim deum pegasum a pegae graeci ipsa latine fontem sonat hic eum de fluuio omni hoc nomine et hinc vult fluuium .i. pegae equum esse neptunum .i. ex neptuno genitum hic ex mari via vastant fluuia et palas velocitatem fluuium designari et a pegae vult pagos dictos quos petebat inperta fluuia sepe prouidos fuisse et in pugnam quasi ex vno pegae .i. fonte vel flumine potantes et sic forte quae dicimus a pegaso pede fluere neptuno pecudes sensimus. Et quod circa hunc equum et fontem sensum fulgentius qui latissime sepissime pugnae appetendum et dicit quod pegasum ex abrupta saxi natura fame astrictis significat virtutis terrore deadem fama genitae quae eo volucres dicit quod deum et fama volucris sit. Fonte autem musis vngula apposuisse eo fingit et musae ad describendam heroum famam aut antiquorum gesta aut pium dea sequantur. Petra dicit fulgentius pegasi ceptrum et unum fonte quod deriuatur et fama egregiorum hominum indefectum sit. De Nicotheo neptuni xviim filio qui genuit anthropum et Nictimenem.

Nicotheus ut ait lactantius filius fuit neptuni et ut theodontius assirit ex cyleno filia athlantis susceptus hunc dicit lactantius et hic pie fuisse regem et anthropum et

metrimne filias habuisse cuiq; p[ro]
quo sed a nectrimne illecebru amd
dilem cui qua cui ope nutricis gau
busset/ignarus sceleris cognito
ea voluit/m ausugisset/ceu d' Al
beu gtrin dicit/ cui s. m fauste
Nictrimne dilexisse cuiq; cui illi
m vellet/ iferre ausugisse Quo
neptuni filij fuit/ possibile est/
ei fere tp[ra]ne/ euo neptuni hoie
videatur. Si aut non sit/ ea rone
neptuni filij dici p[ro]t/ qua dicit
ctera. De anchiopa Nicthei filia et
matre amphionis et zethi

Anthiopam dic lactan/ nicthei
Regis fuisse filia cui theodon
cus addit/ ex analethea Cretesi
nympha/ hanc ut dicit/ theodon/
Nyctheus lyceo thebarum egypti
dedit vxore/ lactan/ aut dic ea
vi ab epapha Jouis filio stupratam
alij dicit/ a Jane. Q[uo] ea sensisset/
lyceo ea abdicata sup[er] iduxit/
dirce Que ab eo ipetrauit/ ut il
lam in aurigis p[ro]mer/ ceu ea ipe
ptus aduersus/ m infacie deorum
fractis vnialis ausugit/ m cacy
rone/ ex amphione/ Zetoq; pepit
& exposuit/ &c. ut sup[ra] vbi de am
phione. De Nictimene filia nycthei

Nictimen nicthei Regis & al
mathee fuit filia hanc aut/
seu prem amauit/ seu ab eo ama
ta fuit/ du illi/ arma fugret/ m sa
cone mutet-ue/ sine sui nois ver
sa & in eius tutela suscepta Cuius
figmenta tales/ pot de meo nicti
mene prudenti vsam/ filio seu su
cubis seu patrui vendia nuge p[ro]
stelus in lucem apparuit/ & in noctua
dea est/ Q[uo] in tutela minerue ve
nerit/ vbi de minerua explicauim
us est. De pyreo xx. neptuni filio

Pyreus ut theodoncus dic et
paulus filius fuit/ neptunum ex
altione filia achlantis susceptus
ex quo nil aliud memini me legisse
De pelya xxij. neptuni filio qui
genuit/ filias & acastum.

Pelyas filius fuit/ neptunum &
thyro nymphe filie Salomei
Regis salamine vt/ m odisse sa
tis extense describit/ homerus
dicit/ eam hanc g sucuisse circa
ypon empheu fluuium de latan
sua obre neptuno/ empheu suscepta
forma virginee cepe ea ei habuit/
& ex eo habitu gemnos genuit/ pe
lyam. s. et neleu. Tyro aut postea
nupsit/ ezitho pelye aut/ aput thes
salia regnanti ut/ dic lactan/ a
ab oraculo missa & tue illi q[uo]q; ua
mortem fere/ ea ord' Neptuno p[ri]
sacrificia/ a q[uo] pede nudo sumpsisset
i sacrio Cui alia sac[er]dos suspue
nit/ Jasonem nepotem alio pede nudum
celebrantem ad sacrum in limo fluuium
calcamentum i[n]uenisse. Qd' ea vidis
set/ pelyas oracula memor q[uo]d festinu
no cum sibi ex filijs timens q[uo]d p[ro]pter- ea
gram Jasonem suasit/ ut/ ex p[ro]duxerim
in colcos ad gliam sui nois q[uo]d
di assumeret/ existimans ut/ fama
ferebatur- ardua minus & difficile aureum vellus posse sumere et
sic ea fatale piaculum. Que ea assecu
tus esset/ & p[ro]ter- spem pelye aureo vel
le & medea duce redisset/ ea vti
& ut/ ope ayedee pelyes a filiabus q[uo]d
ocad' tue filio a casto suppetere. Cir
ca id q[uo]d fictum & diuersum/ leonicus
pelyam neptuni hoies fuisse filium
cuiq; secus euppleu m sup[er] Juuenes
cole a tyro dilecta ea no resistente
atq; silicudie forme decepta opi
sisse & ex ea filios suscepisse du
os. De filiabus pely

Filias pelye Regis fuisse satis co
stat/ duobus me alios tractate
q[uo]d eni illis fuisset/ nosta a nemie dic
tu q[uo]d hec quide ut/ my & filio
rum senectutis pelye pie curi
q[uo]d patientes ei astitisse/ vtrumue eos
aut/ medee fraude decepisse adeo
ut/ eorum pietas in patre stelestus
reddetur- facinus. Illa ea cred/ ope
dea senectute pelye ut/ dicebat/ le
onicus Jasonem obstitisse impio/ facto
ea Jasone Jungio secessit/ ad illas
& duo de mi quietate Jasonis assen
in detrimentu eius dixisse eum
tutem pelye herbis restitui velle
ut/ paulo ante eius sonem restituebat/
& sic credulis filiabus pelye sua
sit/ ut/ eam sanguine frigida atq;
retrie ex tremulo pelye senio cor
pore albus exhaustus exhaurirent
rent/ aut/ nouu atq; floridu vemis
posset/ imitari. Qd' ea fecissent/ pu
elle exspirasset/ & pelya ad Jaso
nem redit/ a medea dicit/ theodoncus
inter pelyam & filias a medea se

§

nunatū Zyzamā & ob ea puellas
ferri in scenē prēm̄ insurrexisse &
illū arguisse. De acasto pelye filio.

Acastus teste seneca poeta in
tragedia agedē pelye fuit
filius die ensi sic. Terrē prauidū
quippe te pene expedit lectio q;
acastus regna thessalica optī
nēb. Senio tirmente debili atq;
euo grauē prēm̄ parentū q;re
et cesi semis distissa mēbra ei do
lo cupte tuo. Prie sorādē nn puium
audierent neptes & verba fat
erentis ad quedā. De Neleo pyo
neptūni filio qui genuit uestore
periclimenonem cromium et

Neleus neptū pyro puellam
nī fuit filius ex tyro ut sup
ubi de pelya monstratum est. Qui
ut scribit homer q a pelya finitur
pulsus ex thessalia pelyon q dicit
et ibidē habitauit deor cultor
huic fuit quip clozio amphyono
etomeni regis filia ex qua ut
idem dicit homer q suscepit nes
torē periclimenonem cromiū et
pyro femina et alios usq; in q
sed eorū nōia no hem̄. De nestore
neley filio qui genuit antilocū
pysistratū Tasymedē Echephro
ne Stratiū pseū polycastem.

Nestor filius fuit neley ex clo
rio iuuge ut dem̄ & cui fe
fuit fres ut testat. Quidam scri
bit sex neleidē fuisse q; strenua ju
uentus 2ē fuit et homo hic etā
te longeu q ut ipe met ipe Troiā
belli fat apud Gnidiū dicens.
Spectatorem equi multor red
didi pi Annos bis centū nūc tria
uiuitur etno 2ē. Bellicosus pre
tēa fuit. Nā inter alia uenit ad
prēceo existente Juuenalo bellā
adiūtus equos gessit & multos in
pugna perut homero teste in
yliade. Postea uero cū theseo in
nuptijs pirithoi fuit in etamiē
adiūtū centauros. Et ne dēligē
tacea cū grecis apud troyam arma
senex gessit & sepe tyrannis ob
uius fuit. In pugna fuit in sup fa
cundia celebris adeo ut sepe pm
apud mitigaret. Inuis & in gerendi
amy dispositis rūdus et huic etudi
tis filia clymenen ut dic homer
quip fuit ex qua vn. filius & filia

vna suscepisse idem testat homē
rus quo tn fine subtracto sit le
gisse nō memini. De anthalo nesto
re.

Anthalus filius fuit nestori
oris & eurydices ut appet p
homerē in odissea qui scribit pysis
tratū nestoris filiū in domo ayenela
aput lacedemoniā morte ei⁹ flen
tē Nā secuto prēm̄ ad troianū bel
lū ibidem in pugna diu viriliter
agēt amenone antore filio atq;
esset. De pysistrato nestoris filio

Pysistratus filius fuit nestoris et
eurydices huic aut nestor de
dit in socia thelemachi vlixis filio
volenti ire lacedemoniā intrega
tum ayenelaū nichil aliquid de
vlixe prē sciret. De Trasymede nesto
re.

Trasymedes nestoreus nis filio
fuit filius & eurydices que se
cū uestor ut testatur homerus
duxit in troyanū bellū. De Eche
phrone Straseo ipseo & antiphate filijs
Ethephron Straseos nestoreum
prefecus & antiphates filij fuere
nestoris & eurydices. Quoꝝ mo
dum iunxi q nil preclare de aliq
eoꝝ legeram. De polycaste nesto
re.

Polycastes filia fuit nis filia
nestoris & eurydices iuuenis
ex filia bij nestoꝝ homero teste &
sic apparet cū alias habuisse quaꝝ
ego nōia nō cognouī nec de ista
aliud audiui. De periclimenone

Periclimenus neleī filius
leī fuit filius & clozius vt ou
dij testat affirmans hunc a nep
tūno auo gessisse ut posset se in
quas vellet transformare figu
ras ex quo sensi & q cū hercules i
vlixone appositū adiūsset messā
nes atq; pylios et elyreos acri
dimicauit pugnia hic forte oc
corrit finis dolore quotus in auc
tore sius hercule nitens pedibus i
festauit pluimā ut hercules illā
volitante sagitta iterimeret huic
vertibile in q; vellet formā mi alie
ud intelligo q; eius membroꝝ agi
litatem qua tū eripuit saltabat
curabat q; vti volasset auis et
huiusmodi faciebat. Cui aut volebat vo
lante occisa credo voluerit cursu
fugientem. De cromio neleī filio

Cromio neleī fuit filius & clo
rio etiam affirmat homerus
qui quide cum pugna ipse pylij et

meſſeni aduerſa hercule/ geſſe
rit/ cū dece fratrib⁹ ſuis certaſſe
eſt/ ut/ ſatis ex hac demōſtrat/ ouidi
us in maiori volumine. De pyrene
lei filia et briantis gigante

Pyrv virgo nelei et clonis filia
fuit/ ut in odiſſea ſcribit/ ho
merꝰ hec ut/ ide aſſerit/ adeo for
moſa fuit/ vt illius forme ceſ greco
rū nobiles optarēt/ quaḡ ea ꝙ
neleo poſtularet/ Qui nulli illa
tradere voluit/ ny ſponderet/ ab yphy
clo niſi ei neleus patrius boues auſer
re quos detinebat/ et diue negabat/
Et/ cū nemo ſponſione hanc fu
ere auderet/ melampus vates
ea tempeſtate clarus hyc fratri
ſuo ondit/ poſt tēpus ſibi poſſe
vt ab yphyclo deducerentur bo
ues quos poſtebat neleus/ ſuaſit
p illi ſponſione vt tam ſpectabi
lis virgo gigantꝰ ꝙſequeretur. Hy
as aūt fidē credens ſponſionē
neleo ꝙd petebat/ ꝑ duos ei ceruos
pactꝰ bouū cōmoratu. yphyclus
ſu captus ꝙ cuſtoditꝰ ē poſt/
tē aūt dimiſſus boues reduxit/
ſ pyro huīt in vxore/ hec fere i
textu homeri ꝙtinetur. Vltra
quē dicebat leoncꝰ Q cū hyas
p ānū in cauerā ſuaret/ ſenſit/ tri
bes deos/ vermes fecaſſe/ quos vul
go dicim⁹ taulos cepit/ p obui
antes tubes ſecaturā ruinā
quā cū ſudā aſſet/ yphyclus fi
lios nō ꝑcauās/ qui ad preandos
erat/ attendit ſuaſit/ illi vt/ ſ pectus
porrigeret/ venenū quo fer⁹ cepit/
vxor yphyclī filiū erat/ in tē pore
pepit/ Quo būficio ab yphyclo
illi reſtituti ſūt/ boues. Quib⁹ de
ductis ut/ dixi ē pyro deduxit vxo
rē que illi pepit/ anthiphatum ē
mantichonē.

De cygno xpomi filio
neptūm

Cygnus fuit filius neptūm ut/ affir-mat/ ouidi⁹
tam/ lect⁹ ꝙ leo neptūma cygnus
mille viros dedit/ ꝛc/ hyc ut dic
idem. Quidus hyemat/ a pre ut/ fer
ro in vulnerabiles erat/ quia q̄ medita
te audaq; fuis tropheū auxiliator
multos ex greis ecsio aduſus a
chilla minuit/ etenim qui ei illum
gigantē ſe crudt/ q̄ ferro vulnerari
nō poſſet/ ſcipio magna lapide i eū
feſſū atq; ia cretens ictib⁹ attonitū
ie cit/ Cignus ait/ genus ipulſ⁹ an
dit/ que ḡfeſti achilles erupuit/ ē
genu pectus ſpinem et manibus
guttur in mortē ire coegit/ Que
veſtigio a pre in auē ſui nois mu
tatus arma reliquit/ achilli. Hanc
figmētoꝝ talio ꝙpoſitio ē pot/
neptūni filiꝰ deus ē cignus fo
ſam ob candorē autē et melyor
agilitatē cū hijs qui huidi ſunt/
ſplepueri ꝙ a neptūno hūditatē
patre ꝓdit/ colā ſint candidi.
vt pluma moles cute cū huidita
ti ſ ꝓxime debita i mitoꝝ ſit ca
loꝝ hijs tales optimi membroꝝ agilita
te fruāt. ex quo fit/ ut/ dicti ē
uitandes ictibus ut/ quos dī vide
ri ferro ferri negant/ ē ut/ laſſi
tudine vincantur. nec est/ ſi ſit/
qui tales ſeipare velit/ Q aūt a
ues frēs ſit/ ſui nois intelligēdi
ꝙ ex mortuo apud nos noīa tales
ſuppſidt/ p̄ter volatile nomen.

De griſaore xpomi. neptūm filio

Griſaor ut/ in libꝰ de origine⁹ q
rerū aſſir-mat/ fabianus nep
tūni fuit/ filiꝰ nec de eo amplius

De otho xpomi ē ephialte xpomi nep
tūni filijs

Othus ē ephialtes
ut/ aſſerit/ Iferuꝰ filij fuer⁹ ut/
neptūm ex yphymedia aloy tyta
nis gigāte qua ide neptūnꝰ oppſ
sit/ ut/ in odiſſea teſtatur homer⁹
han in yphymedia paulus vocat/
electrionē/ theodonciꝰ aūt ephy
medē hijs at/ qui ex vxore aloy na
ti ſūt/ ut/ pluma aloyde appellat⁹
ſicut ē ſepe hercule a matre eo am
phitrionade appellamꝰ/ hyn quide
vnū digitus ſingulis neſib⁹ arcꝰ
ē videtur tantū. p obrem puto i te
pore mole nigentes corpus nūa
biles fer⁹ ſūt. Dicit enim homē
rus hync io tam grandē i terrē
tū fuiſſe ex q̄ a terra nutriret⁹
corpꝰ nō amplius. vnū autē hyp
oſſe ex vxore designat⁹ macrtudie
die. vnū brachiorū amplitudi
ne longitudine ny vero. vnū pe
ſſuū hync in ſup die homer⁹ ny pla
ade bellū bellū fuiſſe adiuuē
gyar tē eūq; ab eo captū atq; ea
theno vincula ē in carcere bel

dum· nesibus detentu & cū Iuno
iunxisset ut plebeā eoz agret
ni ny cazcerib⁹ defic̄et Qui aer-
cum clam cū rapuit et sic liber
tus ē. Qd claudian⁹ tangit vbi
de laudib⁹ stilichon⁹ dū dic. Cū
gemin⁹ fides ge nuit quos aspri-
alous agante subdiderit Nudies
ē. Hyg ptēa alcū victricē gigo
machiā cū ipē grauatus senio ire
non posset missi sūt Qui eū
vt quibus dā placet cū reliquis a
Ioue fulminat⁹ pire et ephyalt
ethyna mone siue ēpositus Aethor
aut mons quidā Cretensis. Aly
vero dicūt nitere quos homerus
ob magnitudinē corpis duos mō
tes montib⁹ ēponē & laudē affectasse
Ex vt in odissea dic homerus in
terbes adhuc ab apolline sagit
tis extinctos Quos virgili⁹ dicit
aput inferos detrusos arces. hic
et aloidas geminos imania vidi
Corpora que manibus magnū rei
de celū aggressi superis et Ioue de
trudē regnis &c. Hyg ꝓdēs sic
cōnū sensus aperiendus ē. Dicitur
aūt bau-laam hos duos fuisse fra
tres ingentis potentie aloy filios
ex nō neptūm Ideo et ꝓter mēsu
rā eoꝝ huiusmodi corpoz ꝓcreue
runt qd ad neptunū spectare
voluūt magētia ꝓduc̄ corpora eos
ex tm· ix· anis magnasse et ideo
a ēra nutritos dicūt et maximos
puer⁹ ex hys q possidebāt assu
mebant et adiecisse Ioue in oly
po monte hitante bellū sibi hystō
rias huiusse et in eo bello Iuue
nes deprassē egritudie pestifera
ambo et sine hac sū pena eos ab ap
pollinē sagittis extinctos. Aly vero
dicūt hos cū saturno adisse Ioue
fuisse et nō nullas arces extru
xisse & vltro verbis Ioue ꝓuocā
flegra pugnatū ē cū aliis mul
tis cessos de captiuo autē te nil
repperi ab utro ego sic explicari
posse. apte tē nisi gigātē aliquē fuis
se vnū militari disciplina in
structū et bellicosū atq robustū
hoc hostē qui et si potens erat tū
ut sepe attingit maiores sustinē
re & obtinē minores habeis capacy
& ardentem & se cū libidinē cuius nul
lus adhuc retinē- modus ad sanā

id est fraus qz fraud deus q̄ clam
& fraude furentem- Iunonē cū
gente· id est pecuniā quā forte cor
rupti custodes asturcā ayer-cum
ayaxis liberatus est De Egeo &
neptūni filio qui genuit theseum

EGeus athenaz rex & medu
filius fuit· Neptūm theodon
cio affirmante & marmi⁹ dest hunc
dicit pulsus due fuere quaz
quaz pma dā e ethra filia pre
ter regis tuesen ex qua theseum
suscepit Eodē ut testatur· eudoc⁹
fuit ayedra ꝓfuga quā a Iasone i
pudratam atq fugiente nō solū
fuscepit hospicio sz illā eciā sibi
matrimoniō copulauit & ex eo enit
placet eustino ayedā filiū suscep
Successit quide in regno pandion
regi quē theodoma sua vi tacte dice
ei fuisse puter & eo regnante mul
ta in cōmoda athenensibus enue
nere. Nam mt alia bella minos
rex cretensiū ad⁹ in vindictam
androgei filii sui indigne attsi mo
uerat dum tute vltio cū succlla bu
issent in tyra a mino re deducti sūt
legres ut s. anis singulis. vij. no
biles Iuuenes ad minotaurū cre
tā mitterēt. Qui tribus anis sor
te missi sūt Quarta aūt sorte
cadit in theseū qui maxie ager
patres dolore naue ostendit tu
rres & cū dia nauigij ornamēta
nigra essent & uanis velis hui⁹
in mandatis a pte ut si optingat
in agendis ea felicē obtinē & re
tu rediens nauī albā ponat velū
a malo nigro vt a longe fortunā
suā nosset Theseus aūt adnauē
filio victor mandatum imemor no
a malo nigro velo vt dixerat Egeus
excelsa turris ascendens nigrum
videns velū theseū mortuū arbi
tratus ex turri se dejecit in mare
& mortuus ab athenensibus sepe
litus & neptūm filius & marius dei
in solacia theseo ascribitur est De
theseo Egei filio qui genuit ypoli
tā demophontē & antigonem

THeseus inclitus athenaz rex
fuit egei regis filius et ethre
ingentis atq animosi animi cū Iuue
me plura memoratu digna pe
git adeo ut inter hercules pluri
mos noscet⁹ vnus hic quidē dū alia
eli hercule ab eurystheo misso aduer

sus amazones

sus amosones expedicione suscepit vt dicat Justinus et cū mitras occidisset atq; expulsset cepit inter alias ayenalippe atq; ypolite. In thiope regine sorores. Et hercules p armis regine ayenalippe sorori restituit. Theseus uo ypolite que sibi in sorte pdestinata fuit suscepit. In uxore ex qua ypolitus filium suscepit. Pretea fugere virtute vt refert Statius Creontis thebanus regis superbiā vetuit. Impiaq; egritq; que phibebant officia fine vlla possent occisis in bello virginibus exhibere. Et taurum ab eurystheo attice terre immissum cuncta vastante apud maratthonem interfecit. Sic scyronē latronē hospites diuersi dēt in stopulo aut lauacro sibi predes aut se adeptos cogente eos ire cautos precipitante in mare. Et post ausus eque latronē sicyonie cephise fluuiū habitante et noctes suos hospites trucidante superauit atq; eum dit helenā insecutus castor atq; pollux sororē virginē celestis pulchritudinis in signe in palestra ludente rapuit minotaurum interemit et athenas a tuzpi seruitio liberauit. Adriana atq; phedra ayneas filias pri surripuit et adriana relicta phedra sibi in uxorio copulauit ex qua quosdam filios susceperat athenienses p diuisa passim vagantes in patrium reuocauit et in forma antiqua spm sos agrestes et reduxit et cui placet plinio in lib. naliū hystorie pinq; sedā adiecit. Adversus ceteros in nuptiis pirithoi amica sui egregie pugnauit eos et superauit. Illicq; comes adiectus vsq; ad rapiendā proserpinā iuit. Sed inde feliciter. Ex hoc illi successit. Nā pirithoo a tzicitreno ora cane trucidato mortuus ipe in periculo fuit. In sorte supuenisset hercules qui illā a discrimine liberauit et reduxit ad superos. Et athenas rediens coniuge querulā accusante et falso de stupri et pellacione ypolite. Ipse quē fugauit et quā tiē in eo fuit credit. Postremo ia senex a ciuibus suis pulsus et ul apud sithyrū minoze insulam diem clausit cū annis xc. Vim a thenien sibi inpassent hiis ciues

laudes fere de Gradiuo pueros testatur carminibus vbi dū iugem iuuenē cuncte te mecie thesea et s. p. m. Virgo. De ypolito thesei filio qui genuit virbium

Ypolitus thezei et ypolites amazonis fuit filius hic cū venatoribus celibē vitā ducēs matrē et eius ostanti aio inulcis spnēt a plerisq; noue ea absente theseo amatq; et desidio cuius cū obtēperare voluisset theseo redeunti ab ea accusatus e. Qui in furore versus filium nece optauit. Rex ypolitus timēs exilio aurigā fugere cepit. Quo fugiente fortuito phoce que in litore equine erant aduentes equoz strepitū dū sese in mare fugientes precipitāt equos exterruere ypolito. Quo stopulos aduersus eius impetuosos et auriga trahentes atq; in eius artugem dissoluētes omez et infelicē iuuenē loris implicitū a deo p abrupta tractū vt et p mortuo a cunctis victimis collecto sit esto pene omes et signanter tragedie. Et nota in tragedia cuiusdē ypoliti lacerati atq; distracti eum assentet et ait sic. Quis tande ope atq; subsidio epidaurij medicabit ab inferis in sanitate pristina nō absq; longo labore reuocatū et ex quo euentu vndē fabule locus ditus est legimus theseū habuisse a prece ut ter posset optatā qd vellet. Et et nūc filium optasse credit phedras a patre emissas in litus. Ypolitū aute ne tā patris expiretur ire. Qui ante ypolitum matre rex audiat et nūc eo laudato eū gratulent in pena attice transiliunt et in ytaliā venit haud longe a loco vbi postea dicta Roma et mutato nomine turribus appellatus est et. Hic vir fuisset semel ante euentū et iterū postq; in fico estulapij in vita videbat reuertitur. Ibi aut dicit theodontius Oppidum extruxit. Ad quo nōie suptē quidā arcā appellauit. Dicit preterea idem theodontius falsa de ypolito celebem vitā egisse qui primo secreto a noze arcā nobilē attice regione femina adamauit. Qua dyana eo p venatoribus vocabat vocabat et se dyana colē asserebat et ope huius arcie femine dicit ut ab esculapio sana

retin· cū mortuū illū arbitraret
theseus **De Virbio ypoliti filio**

Virbius filius fuit ypoliti fu
gā ex uxore sustepti. Qui cū
adolēuisset/ cū eneā ylione de leto
ytalie ueniente a pre missus ē in
subsidiū turni. fuit/ describit Vir
gilius. Fuit ē ypoliti pleq pulcher
rima bello Virbius insignē que
mī arricia misit eductū egre lucr
tē. De eo aūt nil aliud the nuis.

De Demophonte theseī filio

Demophon ut theodamas asse
runt filius fuit/ theseī ex phe
dra hic quidē cū ceteris grecis in
bellū troianū iuit/ ylione aūt de
recto dū redit/ in priamī tēpestate
in tracia delatus a phyllide lycurgi
regis filia hospicio ē lecto susten
tus est. Et cū aliq̄ diu secū fuisset
audito q̄ mnestheus athenas ex
agitatas procellis ē nauseā regni
maris appetisset/ ad insulā melas
ē ibidē clausisset/ duēm regni au
pidē tractū ipetratu p̄ trepestu
tē licētia a phylide ex sarcinatis na
uibus athenas redijt ē p̄ xeny
cāmī paternī ope/ vt dicit/ Iusti
nū/ athenarū regnū assūpsit/ ne
q̄ de reditu curauit/ ad phyllide
ē cū āmēs p̄ xeny regnasset
mortuus ē. Cui succēssit/ ofinites
Virū hic eneū fuit filius ceteri
habeo **De antigone theseī filio**

Antigonus ut dicit/ theodam
anti filius fuit/ theseī ē phedre
Et ut dicit/ bar-laam/ natu ma
ior demophontē/ et p̄ fugatū
ab athenēsibus p̄xeny fere ad
pubes ab athenēsibus assūp
tus ē. Rex fuit in uestes ut ytā
tus. Qui troyā nudē no satis
de ingenio demophontis fidus
eū secū traxit/ hic redies/ tem
pestate actus minia apud in
sulā melon appulit aūt **De aye**
deo egei regis filio

Deus ut Iustinus tradit/
egei regis athenaz et
ayedes fuit/ filius qui idem
Iustinus dicit/ cū primogenū vi
disset/ adultū ab ego p̄ diuor
cū discessisse ē colcos cū medo
filio abisse. Quidus aūt die
ob peratū theseo renenū ut/

ubi sup̄ de ea ēd audiuisse dixit
nisi p̄ aliquē ēd Iasonē in gnz
redisse ē hinc modū nō uisse
ny asia atq̄ virtutibus plā sibi sub
egisse regna. Si ēd tenuisse p̄te
quā media appellauit ē de suo
seu mris nōe nūcupasse **De**
onchesto ypoze neptūm filio
qui genuit/ megarū

Onchestus fuit lactanciꝰ fi
lius fuit/ neptūm que ser
uus ē lactanciꝰ dicit/ onchesta
cum tractē p̄ nuq̄ p̄ montuo
sum alesse. Asserit/ et/ suo nōe
appellasse nec de eo aliud p̄ter
quā megarū filiū genuerit/ le
gi. **De agegario filio onchesti q̄**
genuit/ ypponem

Megarus filius fuit onches
ti ut liquide testatur ouidius
dicens loquente hic de ypponene
Nāq̄ michi genitor megarus
onchestius illi ē neptunus auus
q̄ nepos ego regis aquaz ꝛc.
De ypponene megarei filio

Ypponenem fuisse filium sat
ē. Si est de hac oui. dicta
le recitat fabula. Erat in syro
cuntate achlas Cereris filia
seu Iasii virgo in sequnē pule
tudie ē puericie delectatus
que ut pluimū deoz montu
bitabat/ in siluis hinc inde a mul
tis in iuuenē petebatur. Iuuenē a
petebatur. et si q̄ superuenit aberi
morte multatur ē. Victor aūt
ceu potiret/ gnubio ē cū ea plu
res magī audaces q̄ felices su
pti tam seuere lege depugnati
erūt/ ypponenes ea nō diu visa
talia ridebat/ stultitiaq̄ tandem
cū casu gemuit/ vt illa vidit/
mirata roseam/ facie sydereos
oculos/ os eburneū/ amauit ce
sareē. Pectus extensa coma que
flabellū et/ gestus placidos
q̄ sexui ei in aurozē incidit q̄
ante dampnauit/ alios mer
dubitauit/ ei postulato iuuenē
et/ seuere legis destrictus/ ego

aut/ eq etatis & formositatis cū
passa primo renuit/ dem sollici
tata annuit/ yphomenes uocē
explorauit/ auxiliū que illi tulit/
eo uirgineo hesperidū tria aurea
mala/ cuiꝰ decus erant/ malorū uſu
Porro cū cursu expediti ineūt
sent/ annēteꝫ uirgo iuuenis &
decoꝝ cursu stadio uidente uirgi
nū ac malus pcul/ fulgore cui
captus puella gressū colligata p
uertit/ et/ cū euolasset/ iterū
iuuenis illa pstantior facile am
pulit/ ille sedulo eniteat/ qd dū illa
colligata morat/ ille studiū acti
pit/ uolucr Eam illa puer velo
citate malo colligata parua mora
currente/ preuit/ Castille cū ia
metu cursus ēet/ appinqua tem
pleat/ quo decreta uirgo anteꝫ
uolucres euolasse preuisset/ te
netur/ yphomenes eminus qua
ob eam supata uirgo in cuius cō
iugiū ueniat/ cū qua dū letus
in prdam aburet/ yphomenes
foueraꝫ precesꝫ & susceptā a
dena munera timensꝫ ingrati
& telis illā deduxit/ & ibi cū ea
gerubuit/ qo quo seu uenerē seu
matris dee indignatē sic amā
tes in leones uersi sūt/ & curruꝫ
cybeles additi Qua sub fictione
talis pot sensus abstinendi prue
nulierē si qua ē obstinata du
ritiesꝫ auro et muneribꝰ frangi
posse cū natā aurū ames & capide
et/ tenacissē sint/ In leones aut/
cō gueris dicūt & inuentaꝫ cybelis
uenerūt. i. in deliciosā illā mē ha
bitauerūt/ & ob id illati. E. et/
sic in leones uersi qui leones sup
ba sint/ ac alia & cō uersa uice
curru cybelis applicati sint/ in p
cessu a regnatrice edeti qm tri
mis legibus dēs sunt obnoxii
& tres uiuunt/ et/ quatuor cup
pientes posteriore tres tres redu
cūt. De pelasgo xxvum neptuni

Pelasgus ut/ dicit theo filio
doneꝫ filius fuit/ neptuni ysi
dorꝰ deo ubi de ethimologie

eni) nouis et laxisse filiū dee same
ni & ypse appet/ theodoncia
talia solertissima indigatur em
fuisse plus illi in talibus pstandi
fidei tutus et/ o neptune no so
uis posui filia hic at/ ea in pte
ae regnauit/ q postea ab arcta
de calistonis filio archadia dū ē
& ab eo denoiata pelasgia. Dice
bat/ lacanius et/ in asia ee pelas
gos essꝫ adūs greces fuisse tu
iuuenis ut/ in uia de testud Thoneꝫ
deꝫ hm pelasgū a pelasgo mulier
gra nome sortiri sat/ qui aut/ ex
pelasgis cū copijs in asia trisme
asse et/ ciuitate q dedisse et/ de suo
noie pelasgia nūcupasse et/ in
pelasgū Cui seruus lycaō fuit/ appel
lati. Alij contra tenēt/ pelasgū
Regē fuisse in azia et/ ab eo pelas
gos. & inde mulierem pelasgam
ubi postea fuere pelasgi in gra
ex azia trasmigrasse & ibide arripu
regione nome sibi posuisse pelasgis
De Nauplio xxx· neptuni fil' qui
genuit palamedem

Nauplius neptunū et/ amimo
nem filiā danai Regis filios fuis
se/ testat· lactanꝫ qui de eius ori
gine fabulā recitat/ talē amimo
nem filiā danai Regis fuisse/
dū studiose in siluis uiculo exerta
retur/ minꝰ aduēs petiisse/ satyrꝰ
qua cū uellet/ satyrus uiolare il
la neptunū aut/ fugato satyro ipē
ea ipsissit/ ex quo ipse nauplium
suscepit/ hicē nauplius apud eubo
ea regnasse dr/ & eius aut/ fuis
se filiū palamedē qui troiane ur
si apud troiā· Quod ut asserere
fert· et nauplius ner ad ulciscē sup
petendū uiros ad ingenia strenui
os apud troiā grecos ut/ erat/ se
nex cepit/ deos grecā ire cū ire
gias mittere qui eos ad pcipiū &
ibi quibus potēdat/ sua fiemb⁹ co
iuges esse in adulteriū cū ibi esset
& poterat/ ipē arbitrarꝫ ex har
in reditu grecos seditiose expelli
me plures eos & agētib⁹ suos
ni sua sanguiꝫ ruituros & sic du
se mucē truncaret/ inimico truncā
ti palamedis morte suos accensiōb⁹
expiaret. Creditū & cuy leonis

asserebat/ opē sno clytemestram
in amplexus egressi. veisse quo
agamenon postea in tēpus et/ inde
egistus & clytemestra. Sic & egia
leam dyomedis. iungē in tullibui
stelem filij. caubatus et/ ut de reli
quis taceā. cōnat' hecophron. ich
tā penolopes famā naupli. q̄ silu
is maculare volēs eā. cū vino e
prauatoribus suis. ne nullas i sop
nes noctes egrisse p̄da in placa
tilem. sene a uit/ tū feruetu aio
dmduta optasse ut/ redeūtibus
gr̄cis plione. q̄ septo in p̄riam et/
acri atq; tur-pi tempestate agi
tatus cuplurēs ostendisse monte
& parte ardensa face. q̄ in portu
salubre pductores accuret/ in leti
feros stopulos salutis auidos. euo
casse & multis hinc facinore. quos
optatisse eū/ vn virgilij. Sidues
& eubois cautes. ultor. q̄ cuplu
res/ &c. Amoti aut/ satyri et/ oppsse
amimone a neptuno assignat/
barlaam. paucis verbis inem/ di
cens satyrū virginis fuisse pdā
tū. quā neptunus aut/ laruem. que
dā egy. p̄cū in signū. cui p̄mū
amimone. p̄bo fuit/ q̄ q̄ q̄ et/
ab eo laruem fontē denominatū. at/
q̄ putaā. De palamede nauplij fi.

Palamedes nauplij fuit/ filius
qui cū ēet/ vna cū gręcis cōtra
troyam. & hinc adissue agamenone
i surrexisset/ i p̄cipuū sedicione do
losa. agamenon. p̄tate subtracta
eius. Duxbelli fines & hinc eū cū
ulysse simulantes. erāt/ vt/ putat/
seruius. q̄ q̄ ylyges i fama ficta q̄
natus ēet/ in bellū troyanū. no ire
et/ ad cū simulandū. ductus auulso
dissilibus ad albā. solē ferebat/ cui
an aratrū ad experiendā simendā
i fame. palamedes apposuit. thele
macū puerū. que cū vidisset/ ulys
es illico suspendit/ aratrū. p̄da
cū in tracta frumentariū. luisset/
& nil poterat/ sepe. no. q̄ posse. dicet/
palamedes. videns. p̄petrauit/ assi
dū. Quibus indignatus ulyses egre
gium. ei. machinatus. illius gloriā. q̄ ob rem
dolo eius fem & uti/ a seruus pala
medis satis grunde. pondus auri in
fodit/ subtabernaculo eius. & in nocte
subornato hostis ad fictionis litte

in ylio grecoꝝ. palamedē acu
sant/ q̄ cū primo de dedicē ſtruc
turā. cū q̄ auro de corrup
tū. & ad euidentiā prodicionis ceptā
uisset/ eius in tabernaculo fodi si sibi
dem apparet/ auri libre. cc. et/ epistolen
de fide. & nūcupē. q̄ obrē auro apto
q̄ ipsemet/ i fodi fecerat/ ut/ ylixes ac
cusatio veri credita. & et/ palame
des tū noxij lapidibus e obruitur.
De celeno aello & cā
pite xxxvii. de pne filiabus neptiū
Celeno aello et/ canpite arpie
tres fuere filie. Aliꝝ vero dicunt/
tauinantes & electre/ harū formā de
scribit/ virgilius dicēs. Tristius haud
illis monstrum. nec seuior ulla
pestis & ira deū stigijs sese extu
lit vndis. Virgineū volucrū vultus/
fedissima uentres. pluuies vn
ceq; manus. & pallida semp ora fa
me. &c. Hyc ecā describit/ et si ibi
hēret/ locus. & vnde venerit. dicit
cānpiā/ strophades grecis. insule/
nōie dicte. insule yonie in negrepō
quos dire celeo. harpie. q̄ colāt/ alie
plinius. Postq̄ clausa domus/ necdū
q̄ metuliquere. pōzes. &c. & hyginus
seruio fabula recitatur. que sic/
Vbi de pecho et/ calore plene sēpta
& & quod pulla ecā secundū fuit/ et/
similiter de hyge. dū fuit/ q̄dā vbi de
alecto & aliis furiis sic/ scripsimus
& ob id pauca hic dicenda sup̄sunt/
cultu q̄ seruij. ait. eā neptunus & fi
lias pauo q̄ monstruose fuit/ ait/ p̄
virgilij. eadem p̄ harpie. aut/ sed ful
gentius. ait. venisse. q̄ ar pe. grece la
tine rupe. dicit. & eo. ecā. prima. & dā
aello. quasi aello. malo. pd̄. & alienu
a pestē. Sed. vero. canpite. pd̄ fugā
fuisse/ celeri. & auferre. Tertia que
celeno nōie sonat/ p pd̄ rupne.
ecā. cultum. sumendū. & et/ sic primo
a pestē. sed. auctum. a. ecā. cultat
virgineus aut/ vultus. no hyre dnr
seu. q̄ ut/ dicat fulgere/ stilus sic/
rupina. cui ego addā. q̄ritū ad eā
aui rupit. & sto alit. pute. fides. q̄p
pe more suo placidos mites. q̄ se
in ylium hom. exhibet. ut/ hic p̄f
sint. arte ignaros falle. vnde aut/
rapte. & pute manu. q̄ pone. no. m
dicit. Q̄ ecā illius sint. pallida mala.

vult pñdē ꝑ fames assidu
clabilis appetitꝰ hñdi qua
m rapina ꝓn augriē ytin
dissima ventꝰ plumes rup
m spūs vt plurima rup
tur pes ē equi ꝙ ingrē erā
pimes m ludē subarā ossū
om̄ misiarū prēz ℔ m lu
lastrigata et ocior nicētu
℔ m gula crupelaz et cet
doatā turpissimā ē dampnosiꝰ
Arbitor quidē has ad pyrrhū ē
auarissimes atq; inanes hoies
spectare eo ꝙ luxuria nō habuerint.
Addebat nisi cp̄ dñe ai pnes homē
rq; ai pua vna ꝙ thiella vocant
ē ep̄ea zephyrū dicebat equos
achillis genuisse/ hanc dicebat
leoncq; venti cpetū seu pcellam
nēptai ꝑ quā ecā pyrrhatrū
monstrat velocitas ad rapina

De Syceno xxxiim· neptūm filio

Syceni⁹ vt dicit theodoncꝰ an
tiquissimꝰ rex fuit Sicilie ē
neptūm filiꝰ ē ab eo insula que
antiquitꝰ nōie dicebat tinacia sy
cania nūcupata ē de quo solinus
vbi de miabilibꝰ mundi dicit Sy
cane due ante tyrannia bella syra
nis rex nomē dedit a duerty cui
am plissima lubrꝰ manu cp̄. Ex
hyeron nomē dcꝰ ad me pueit. Ne
tū theodoncꝰ huiꝰ rei retem fuisse
augꝰ ē ap̄ primā filiā ꝙ Ionis de
ere prete

De Saulo xxxv· nep

Saul⁹ rex fuit Sicanorum filiꝰ
lie et neptūm filiꝰ vt Soli
nꝰ de miabilibꝰ mundi testat. Reg
nauit at vt dicit theodoncꝰ pr̄ syra
nis ē ab eo Sicilia denūciata est.
Paulus hūc dicit filiū fuisse Coni
thi ē elethye ē dardani fratrem nep
tum filiū dei ex ꝙ ex Iustitia rex
Sicilie transtulerat esset ē multa mi
dē hoies dicuisset.

Genealogie xxx gētiliū liber de
cimꝰ. Explicit feliciter.

Genealogie xxx gētiliū ꝑm Iohēm
boccaccium de ētaldo libꝰ undecimꝰ.
Incipit feliciꝫ marbore precedenti ī
dice scribitur. Iupiē primus ta
m Varrōi ꝙ m fastis libꝰ pr̄s post
ulatus eusebium Ionas cū sequē
tibus duobꝰ libris describitur. prose
quitur. Undecimꝰ liber.

hūc nisi Iusta nulli sup̄ est. Cuiꝰ no
est desp̄ta sobolis fuit Iouez que
prem dñe ꝙ regem ꝙ deum et
homi voluere. Obstrepui furori
Serenissime Regis ē ai cedere viro
ē si timori meo obstacula nō sup̄
bile est obiectū desperans arebam
heu miser potuꝰ Iusta hui⁹ cē medi
ē timui mar⁹ mē nulle sepulcꝰ
ē sonāca spūs ambire monstra
trosos astendē lubrice tulere
valles tenebrosa antra subire ꝑ
stratai lustra ferarū ē siluas atq;
nomen sepitas vmbras lustrare
vrbes ē oppida ē ꝙ longe terribilꝰ
ad manes vsq; descendē ē dire op
cus intra te domos ē tue vastā cau
lis tenebrare ē sic aliquā deos ple
cā remitente calamo tanq; cognita
ꝙ medijs trahere nūc ante si iouē
nō vidō quo pacto ei ꝙ amplissi
ma ē potestatate stipasse putē. Q
ai Ioue vidisse velī ꝙ celū ire ne
scisse. Quo ifelix ex sublimi salu
que ꝙ mōte celso ꝙ illud memet
dicā. Quis me ad ventos extol
let si pet ꝙ deferet ꝙ densa nubes
et ꝑ Ionis armiger alees onꝰ
ab inferis remearet dedul ꝙ so
lus hoc pēnas meuit nouit et
mortalibus ifuetus celi vias ond
ire forsan opportunitatis huic posset
ꝑstrā suffragia ꝓ nisi nudatꝰ ve
nerit

[redacted]

arretusen; monte alendus
transmissus est/ et ut/ quidā
aut etas ꝑplie ꝙ ditus seu
dicit/ ydeo dictus eusebiꝙ
libro tpꝰ scribit Creti regi
sui & huic illa hosen ꝙ cum
ꝙ qua mris eius ee pla fuisse
inter-misse/ Qui a cretes dyā
& eū ab eisdem ꝙ antiā mētē
relatū ibiq; dū vt puidi faciūt
fide/ ne audirēt cymbala & tympa
na & clipeos & arma pulsatuꝝ
ad semitū quoꝝ moze sus queren
tes apes mella ꝙ os eius ifercīt
ob qd' brificū ꝓsten deus fauo di
dit/ eis vt absq; cibo ciuo ꝙnarēt
Alijs/ nō placz cū nymphis alendū
datū inter-quas ut/ dyctimes i li
bro narrationis ꝓmidice assit/ illi
seo Cretensiū regi duas fuisse fi
as amalthea & melissa q̄ cū primo
lacte atq; melle Jouē nutrierūt/
vii die lactanteꝝ ꝙ li. diuaz ꝓsti
tucrūt. Capella malthee ꝙ ꝓpe
Jouē infante vbi bus suis alusse &
ouid dicit/ Germanicus exsta- ꝙ
arathea cornibꝰ illa putatus — Nu
trix & Jouis sic dr Jupiē infans
vbera cretee mulsit fidissima ca
pre Sydere q̄ claro grata testatur
alūpna. Qd' ecā testaē videt ꝓtra
celebz fuisse fabulā petentibꝰ in bru
cellas/ ea eglaga. cui tytul' argus
& sic dicens Tenuis sagnata label
lis vbera te mouerunt/ nisi forte alle
una lactis/ illis assiget nectar- tibi
suggerit/ aule de gregē nepe fu
it/ nutri- te tua ꝛc. Cernis/ aut/ dū
nō ꝙ ydam sꝫ ꝙ dicte ā nobis ꝙ a
nisse transiisse et ibidem ꝙ mētis
Jamus aute collumella de agri
cultura scribens li. ix. ꝙ fit de
ducendē Jouis nisi tenue dit nec
sane rusticō dignū e sistituri
fuit/ ne mulier- pulcherrima
ꝓpe melissa qua Jupit' ꝙ ape
q̄ dit/ an vt homerꝰ ꝓtā de
crabronibus e sole q̄ dātas apes
quas nymphe fipomedes educa
uer' apud dicit eo specu Jouis
exstitisse nutrices/ ea que papula
mune dei fortitas quibus ape pu
uū educauerāt/ alidpnā h' ille

que
tur-
gub
tā p
du h
fice
ce f
me
p'pe
tus
pdc
ti caligine & veri dei illustratus
lumine ꝓfectus/ Jouis cognomi
nabula atq; fortunes ꝙ circui
tu & qua ꝙ parte eius cineres &
ossa iacent/ meim/ & sic eūd deū
celi tpꝰ thronū tenere fere ꝓpe
dr hoīes & acta mozes et reliqua
nō maioz labore q̄ alioꝝ deoꝝ
gentilū poterāt/ ex tribus stra
lis ītuei reuertatur & viribus vt
eius q̄ nūosissima ple destrum
uter- ꝙ ꝓpediū retur- ntrabo eius
ꝙ obtatū me finiuū dirigat/ qui
futuꝝ sibi dilectissimū ꝓpīm ꝓ nubeū
nate edixit/ sicco vestigio eo &
egypto. De tercio Jouē & satin filio
Qui xxxviiii genuit/ filios duos
hꝫ fuit/ nota prima Clio ꝙ- Euterpe
ꝙ- ayel ponene- ꝙ talia v'. holy
ma vj'. Eracto. vij Tersicore. vm
vrania ix Caliope- x- atheus xj'
venꝰ xij- amoꝝ. xiij- ꝓserpina xiiij
castoꝝ xv. pollux- xvj- helena xvij
Clemestra- xviij palistus xviiij- pa
lestus- xx- sarpus xxj- coua xxij-
ayu-midon xxiij- vranus xxiiij lu
cifer xxv orion xxvj ayinus xxvij
San-pedro xxviij Rimadintue
xxix- Archisio de hyᵉ xxx tuct
in pria lubᵉ xxxi xxxij Tantalus xxxiij
Dionisij xxxiiij- perseus xxxv xxxvj
xxxvij ectus xxxviij vlixxxix

Ex hijs sumptu-Jouē nelle tm̄
educatū/ hic tandem/ cū adoleuisset
ob captos parentes bellū huic cū
tyranno liberauit/ et illos inde pa-
trio regno expulit/ ex q̄ appellat
cū vbi de patrio lacuus dicit/ et hic
illi bellū dicit/ cū gigantibus
q̄ secutū quos superatos suppositi
montibus vt/ p̄mon̄strat̄ est/
Deinde orbe subacto cū fratribus im-
pijs ptitus est/ dato plutoni inferno
nō Dnō neptuno dat/ mari/ sibi
olympo fulato/ et cū ea Dea q̄ su-
nomē sororē sua sūpsit/ in quā regem
et rex/ fas/ potes gloriē audes/
cepit/ ambire et non mirū/ astucia
q̄ virtus non humanas laudes q̄
dinos erga sibi assumit/ honores/
templa quidem vt in sacra lege
hystoria in multis locis costruxit
et suo dicauit/ noi et in quacūq̄ re-
gione venerunt/ Reges principes
q̄ populoꝝ hospicio sibi comitate
sua et amicicia copulabat et cū
ab eis digrediet/ imputat/ sibi e
dificari fanū et suo hospitio q̄ sua
noīe insigniri q̄ ut/ et hac pacis
amicicie ac federis memoie assen-
tiri. Et hac astucia fecit ut/ con
statuta sint/ templa/ Jouis arbitrio
Jouis labrandi/ cū arantibus et/
labrandus auxiliares eius fuerit
in bello Sicc Jouis lapsio/ et Jouis
melliosi et Jouis casio/ et ij huius
sacre hystorie testes/ Ille astutissime excogitauit
ut/ sibi diuinū honorē et hospitibus
suis perpetuū nomē acquiret/ cū re
ligione quesita. Gaudebat/ aut/
illi et/ eis libenter obsequebantur
impio et/ nouo sui generis ritu/ annu
os et festa celebrabant/ et hoc mō
religione cultus sui p orbē terre
fupit/ seminauit/ et/ ex eo in plu-
ceteros ad imitandū dedit/ us in
sicp in olympo monte hetrusie/
vbi/ ex dē sacra testat hystoria vbi
legit/ et tempestate Jupp̄i in monte
olympo maxime p̄ter vite colebat/
eo ad eum in⁹ venebant si que
res in controuersia erat/ et si quis
quid noui inuenerat q̄d ad vitā
humanā vtile esset/ eo veniebat/ atq;
Jouī offerebat/ et. Preterea quicūq; ho
mines circa honores accipiendos am

bitiosus esset/ et libidum deseruiret/
multa tm̄ bona et vtilia humane vite
ad inuent/ et introduxit et nō nulla ma
la sustulit/ et inter alia amouit a
moribus hom̄i assuetudinē q̄ medē
di carnes humanas/ quibus satū
tempestatibus vescebant. Quantā de disp̄o
sitis rebus suis Dei clausit de ex
tu cuius testis est. Etenim in tempore qui
de in sacra hystoria desiderio fuit
q̄ in vita sua gesserat. Cupiet ad vl
timū sic ait/ Deinde postq̄ ipse
quoq; tirā circumit omnibus ex a
micis atq; cognatis suis impetrabi
misit. Reliquit/ q̄ oibus legeret mēs
frumenta q̄ parat/ mulcta q̄ alia
bona fecit/ inuentule q̄liam/ secum
q̄ adeptus sempiterna monumenta
suis reliquit/ etate pessime acta
in creatā vitā migrauit/ et ad eos
abiit/ cuius q̄ cineres filij sui curauer
unt/ decorauerūt q̄ eius sepulcrū
ei in creta in oppido aulacia extruxe
runt/ et in veste hanc vrbē circa
uisse in q̄ sepulcrū eius stipitum
antiquis literis grecis scriptum
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. Reuera
Euemerus autē dicit ei in creta
nunquā q̄ bri in aulacia oppido se
pulcrū forsan est/ hoc nomē creta
creatū fuit/ ab q̄ a creata nymphe
et Jouis filia ut plinius ait/ vbi
de hystoria natali dicit fuit/ Videmus
celeberrime Reges quoq; tempore qui
to fortune fauore est/ antiq; hostes
fallaces longeuū nomē manē
gloriam et dinos honores sibi que
simile honoreste nunquā et quidē illi
quoq; cuiusq; nedus cum infamia ut
que et honeste tutū possibile atq;
mortalem videret/ deū et sui
deū tum in q̄sulte crederet/ Eadē
possunt/ et q̄ dicit/ multo verisi
mo in hanc causā dicta nō minus
fuisse p̄clues cū legerim a luca
nedeo sceptū apud hystres hyem
ne terminatū et paulo vnos strissi
mos et dim dogmatis p̄dicatores
eo q̄ glorie a natiuitate hodie in
noie ihū xp̄i rem ambulā temq̄
fecassent/ a hystris deos questigio
credidos barnabā Jouē et mercu
rium paulū eosq; reuerentibus sacra
et holocaustā tunc a pontificibus
et pl̄is. Plura de quibus ego imme
mor Dei nū et opus fecerunt/

§

ignorantibus illustre ingenium suo
vt ipi testabunt. Sic ego opus aggressus
aut quid magis super hoc facere
visus mihi equidem victoriosus fi-
at. Ho ē ne satis hec ea astuti hu
mane ⁊ non nimis fortune opus
sit vt ob ad deos ⁊ celi debita
quoq; credi. Profecto verebilem
mihi ac credulitate errantibus
eum mortalibus. Nos at veri ⁊ in
sua fabulositate sinamus et ad omis
sa vertamus calamum. Postq; que
ad hystoriā spectant de Ioue
dicta sint quid de eo fingentes
dixerint assequamur. Primo q
de eā prez Dionis q; deorū ⁊ celi
regē eaq; lora sceptri tridui
fulmē tribuit. Cuius petita ar-
bore dyctaq; quercu sit et in ea
tutela aquila posuit. Nunc q
p hec sensisse potuerint. Vide
amus deor; aut pri ⁊ Dius is
hic deus est qz eo regnante
herois tpa seu corpe seu flore
in quibus et poetas seu theo
logoz gentilū cepit ⁊ floruit
studiū apud grecos. Qui cū
istū tamq; ea tempestate mor
talibus ceteris q; valentior ceter
ret. Eoq; iam sibi modū apud
suos sz et aput quoteras nuno
nascēs adhuc inuenit dinos
honores quesisse et eoz pa
tre ⁊ aut maioze qz ia eius
in tuitu fictoribus ad dignitatē
dilligebant ⁊ q; ei nome eoz
fandet. Iupiter q; ia diu erat ce
lebre ⁊ vero deo attributū fuerit
q; illi loci hitatoris olimpus q
noie celū eoz appellamus eu
deoz finxe premi ⁊ celi re
ge. Nec suffecit attribuisse illi q
fecit qz imo multa ex hijs q
ante eū p plura sti'a fuerat
et potissime eoz duoz ex quib
qubus sepe Ioues nūcupatos dy
mus p nomen abusione in hūc re
uocata sint. Nec aliud q; suo euo fa
cile attributa ⁊ q; longe pmi
osus sunt multa ad verā deū

vere deorū dignū spectacula sub
hmoi fictoiū velo reperta et de
mū enucleata ad puram et di
uinam fictā hmoi hoīs abigniat
credita sint et eiusq; moleant her
isticā. Ut nō solū Ioues ⁊ q; dei
q; dei veri ⁊ que Ioues credantur
ut puta adulteria p dictoiū ⁊ bella
⁊ hmoi. Sane quoz q; tyto Iouem il
lustres viri dixi sensisse legi
q; minus honestū de Ioue sit ribat
q; aliquo naturali actu opi nāe
naturate p ducto que dei opus
est intelligere volui. Qd ego non
laudo p illecebras fictoiū diui
nā designari potentiā deoz. In
sup necessitate nō ad iuenē ut
tot credidere. Deos esse qui
q; imo prudentes volui. Diuates
illas mutuis asceptas dotes pter
eas vnuq; veri dei officia esse q
istimates sic p magistros deum
agere. Vti mortales agrimq; pul
cherrime in libro de dogmate plo
nus ondit. Apuleiq; nos aut et
tri q; psalmista credimus de deo
qui dixit ⁊ fca sunt. Nec tñ ne
gamus deo magistros ⁊ alios mul
tos ac vt demones alios grē ve
angelos. Alios eque tutelatrum
et vicinq; ut sup celestia corpa
Oz de hijs al' p fulmē Ioui tri sul
cū locus sceptri Ioui additus eo q
ignem sit. Vnde volui fingentes
no nisi eū p elementū ignis et
aeris assumendū ut assit. Seruq
⁊ huc Iunone eius q; igni tra et a
qua esse voluit. Eo q; ex eis ora
quoz de iudicio pleramus. Et sic
fin; Iuuenale de agricultura duo di
cūtur. Pueros magnū Iupiter
pr. et Iuno nn. Puto ego hanc
fictionem origine huiusce ab hyē
qui arbitrati sint ignē rerū om
nium ac eo agente electa gigni
atq; nutriri. Et sic dū ignis et
aer est Iupit eius opus est chy
ruscationes et tonitrua nubes co
gregare atq; dissolue. Ventos ex
citare atq; ymbrē fulmina emitte
⁊ hmoi. Eo q; hic in regione aeris ig

ne agente efficant. Tirsidem ut
aiũt ideo dicũ fulmine ut ẽplep
fulmiñ designetur. Pictus est
enim thorax eius & scindit & vrit de
quibus si quis plene vidẽ cupit
Senecam phm videat vbi de effec
tibus naturalibus. Querenti arborẽ
ro attributã illi volũt q̃ eius fruc
tum eni hoies pasteñt. et ro visũ
& ei arborẽ rite dicũ illig ad que
spectat educere hoies quos ipe
p̃duxit seu querũ gerit. Impue
hanc ysidorꝰ vbi de Ethymologijs
videtur arbitrari eam q̃ dicat a
latis inglandẽ vocari. ꝓ Iouis
glandẽ eo q̃ Iouem olim effecunda fu
isse & sequitur. eius fructus tantu
habẽt virtutẽ ut si mittatur inter
suspectos herbas vel fugorũ ca
thẽ quidẽ in eos virulentia sic
cludent impiat & extinguant
aquilam eius in tutela esse asse
runt eius ꝙ ire cum lactucis. Ex a
lijs Nestribit dicens. Cesar. qua
ꝙ in aratro aquilam ostendit dicẽ Iouẽ
cui insula naxo aduersus tyrannos
ꝓsistentes. et sacrificiũ faceret
in litore aquilam ei in auspicium ad
uolasse quã victor bono hoie ac
ceptã tutele sue subiugauit. Hec
vero hystoria erat an ꝙ sedisse illi
aquilã in capite atq; ei regnũ p
tendisse testatur. Cur infans a sa
tur no abstondit sit. Cur cũ tyta
nis bellũ Cur saturnũ fugauit. satis
plene vbi de saturno monstratũ
& De quagio vero Iunonis eadẽ
vbi de Iunone est explicatũ. Sic &
de noie satis plene vbi de Ioue p.
Et ex hijs que ibidem & hic tribu
tur si quis vellet satis posset ad
uerti quãtã homo iste cũ ꝓpter
tuos Iouis planetã querit. et q̃m
ob id merito sic Iupiter meapetus.

De vnm. musis filiabus Iouis

Quse nũc nouẽ sint Iouis &
meorie filie ut vbi de ethy
placet ysidoro Theodontius autẽ
nẽ nouẽ dicitur. et thespie eo
forsan q̃ thespiades illas appellet
Ouidius tam nouẽ sint hec elyco ẽu
terpe. achelomone Talia polim
nia Eratho Terpsicore Vrania et
vltima Calyope hijs dicit. ait fili
abus pyerij nuo totidẽ bellũ in
tantu fuisse & q̃m victe sint a musis

pyeridẽ in pyeros mutate sint & ob
victoriã musis earũ sint asserute eas
nomẽ has ꝓpria dicit. a quo di py
ereo claustro claustras erebi ꝙ
claustris in detento. ꝓnicie eno
lasse. Insup aiũt eas fontẽ castaliũ
& nemus helycone asseratiũ easq; ad
lyrã appollinẽ pulsante cantẽtes mas
aiũt hyẽ ꝓmissis ad auferendum
velũ frondibus reniare. placet ysi
doro lactano atq; strabone hoc has
musas appellatas a q̃rendo eo ꝙ p
eas sciatur antiqui voluerint eas am
minui & vtis modulatio q̃ retu
& ob id p̃ denuncient ab eis musica
que & modulatio ꝓpria denotatur
& Et ut ide dicit ysidorus q̃m qui
tũ musarũ sonꝰ sensibiles res &
et que in ꝓtrio fluit ꝓpriet ꝙ me
morie ro eas a patre Iouis & me
more filias nuncupatas. Ego aut
puto eas a deo oiẽ sic stria no solum
ad ea q̃ audiũdi intellectũ esse suffi
ciat ni q̃ues intellectã memorie q̃mẽ
dandi. Et sic memorie fructu ꝙ ꝓficiat
ut te q̃ues studẽ nouit ut aut ꝓsens
studẽ tuũ mle musis studẽ hortetur
alte ꝙ musaꝝ officiũ & & hic illas Jo
ue genitas & memorie fictũ sit nec
no arbitror musas a mente ꝙ & audi
endo vt in sequentib⁹ ondet. Cur at
more fuit in annexatio h⁹ si per-
sompno stuptoꝝ pluimũ macrobij
conatus. ondẽ eas equo pterẽ acto
spuz celi cantib⁹ nouã volẽs celeꝝ
modulationũ & q̃tenꝰ supaddẽs
post longa vitam & sezie musas esse
nudi cantũ a rustico eas stirpi qui
eas cannenas q̃ cannenas a canendo
deriuãt. Attamẽ ꝙ hijs reddit
fidem eas alia tam dicẽs more
fied. im. ꝙ de nob⁹ quos lingua
dũ loquimur. Peutre ꝙ quibus si
de fecerint vnus penus ꝙ vox si
belues emittatur. nece est. Insup
ꝙ duobus labijs uelut verborũ
cymbulis q̃modo modulatibus
sic & lingua circumdẽ a circũ
flexa quada tam q̃ plectra mem
bra formant spm. Inde & prolato q̃
mutate eius sonꝰ ꝓfert. Vltio aut
nouẽ sint additus. Guttur. ac fistu
la q̃ textu nexatu spũale ꝓbet ꝙ
cur sit. Et insup q̃m hijs a multis
gtmẽ appollo addat nouẽ alet ꝙ ser
uator gtmẽ pdas ab eodem fil

genio nugitur pulmo/ qui relut
erat ri/ follis ceptu reddit/ ac reuo
cat/ Et/ ne sibi mi tu/ ſ. pri tu ne opi
timo fide/ velle ſtatu videat/ tu
ex quisite uis testes i duc dimitte
ductu/ dnaui meu ductu/ lampſace
nu/ c. Zenoplane/ hera cleozbuleu
que/ suis m. gne tu ne/ ſ. dea/ sit/
stri pſisse/ firmat/ assit/ ap. li. et/ ab
alnus/ eque illustrib. phis/ affir mat/
vt/ a. pysandro physico/ c. eupi meme
do m. lib. que theligume nomina
pruit/ perui dem/ fulgere nat/ i me
ni/ plene diuaduit/ qd de musis
intendit/ ut/ nouis opinionu/ ſ. ingru
luz rone/ deducat/ m. medui dicat/
sic. Nos vo nouem musas dicne
atq; stre dicam/ madet h. e. p. duc
ſi p. cogita. distendi. Clyo/ em
gre fama dr. e. ipſu nullus situs/ qui/
nſi m. qua fame sue p. telet/ ob hac re/
pma Clyo appellata e. i. cogi
tacio querende stre. dei cui tripe
gte/ q. nos bene delectas dicimus
qd. pma sit/ situs/ ſ. nd. Odm/ sit/ de
lectn/ qd. situs Terra melpomo
ne/ quasi melepio aomene. i. me
ditacione/ facte. pmanu/ vt/ sit/ p.
nua/ velle/ ſdm/ delectare ad/ relie
Terra nſtare/ meditando ad id
qd. desideras/ Qi. tu tulisti. aqua
tas/ ſ. si dicat/ tythonia. i. junce
gemina/ Quinta polimnia. ſ. pulu
nemen. i. multa memoria faciens di
cim/ q. p. ſ. cupacitate/ est/ memoria
necessaria/ Septa erathoa. eoron
cur. tuo menon/ qd. nos latie m
uocans/ file dicim/ q. posit. stadm/
et/ memoziam/ habent/ iustu e. ut/
aliquid simile et/ de suo iudicat.
Septia terpsine. i. delectas instruc
tem/ q. post/ ducone/ optet/ te
ia disterne/ ac iudicare qd. suem
as Vrania octaua e. i. celestis p.
ens. Diuadicatez eligis/ quid dicas/
quid despicias eligi. em/ vtile/ ſ. tu
ductu/ dispn. celeste ingeniu/ est/
Nona caliope. i. optio verbo. Ego
hic erit/ ordo/ p. mu e/ velle/ do
trina. Sdm e/ delectare qd. relie/ ter
cu iustas ad id qd. delectat. Qi. tu
e/ cupe ad id qd. iustes. Qi. tu e/ me
mor/ qd. capis. Septu e/ iudicare de
tuo simile ad qd. memorie. Septi
mu iudicare qd. mouias. Octauu

eligi de quo iudices. Nona bene
qferre qd. elegerus hi. fulgeda. Vel
le ego hos queri si posse/ qui exer
tus signus acie/ p. poetas in musas
i pmu facere et/ eis ab eis sceptra
armis/ et/ mutare si possint/ conatu
ni sepeda/ et/ du male intellecti/ bene
se armatos existimat/ in/ cremes/ i
hermes descendat/ et/ ſ. sue mente de
musis/ du sit/ nec/ hos ta sublimes
mulieb. in lupanar/ videri/ nec/ ſ.
eis abusi sit/ nec/ ſ. credit/ psalmista
ysaiam/ iob aliosq; sscios dei vi
uos illas emetricas manu duxisse
vt/ me sacra uliana collocuti/ me.
Scio negauerit/ hos ego/ has quas
memi/ scenicas meretriculas dicat/
Vsus m. testis ad sacer. diuaz lite
rarum interpres/ hominu/ est/ cui/ ne ab
eo/ rusticia i. frigi possint/ labi/ vt/
tacet/ in/ plenio libro/ a se/ ex/ gre in
latinu/ translato. Eusebii Cesarie
sis/ uerba de scripti/ dicenti/ post/ multa
hominu/ sic. Qd. psalmis/ canoz/ nec/
qd. i moze/ nec/ placet/ et/ hec/ pyndari
nec/ tanto/ currit/ nec/ actaico
sonat/ nec/ sapphico tumet/ nec/
semper de negredi tu. Quid de ueri
nomi/ et/ ysaie/ cantico/ pulcri/ Quid
salomone/ grauius. Quid p. fecto/
Job. Que dia/ exametros/ et/ penta
metros/ versibus/ vt/ Josephus/ et/
origenes/ scribat/ et/ deprehendat/ gau
debit/ et/. Nesciebant/ puto tales mu
sarum officia/ esse/ uel/ tpa ordina
nesciebant/ cum studium/ musas/ age
re/ du disponi/ nesciebant/ Deum/ vi
rus ad maiestate/ suam/ laudu/ agen
du/ sua/ officia/ p. stitisse/ tacebat/ q.
e. sepius/ rubidi/ mozdebant/ Que du
non/ intelligit/ alios/ mozde/ conat/
et/ nos omissis/ re/ tremi/ uer. ayu
sis/ cu/ pyrens/ fuisse/ de/ cantu/ etra
nee/ hec/ ar. bitrio/ sensu/ sumendi.
Sut/ non/ nulli/ tu/ mepte/ audacie
vt/ cu/ nulla/ nouerit/ disciplinam/
siue tm/ in/ tegres/ me/ me/ no/ audeant/
se/ disciplinatos/ p. fiteri/ nec/ dubi
tent/ Disputacionis/ mee/ examen/
qd. du/ m. ysaie/ doctor/ fuerit/ non
scientifici/ doctis/ apparet/ si/ pro
scolde/ quidq. ssicpet/ loquaces/ e
tu/ multa/ dice/ ignaris/ videant/
Nec aliqd/ tm/ dicant/ vbi/ ysonie/ nec
sese/ loquetes/ intelligat/ lusi/ a pru

dentabus pyce existimant. Quę
de vrbe petij humanas q̄ stellen
gar riendo imitent. ꝯ ob hꝰ tuleb a
strenuficas transformare in pyras
rite a petro q̄ficta. ꝯ has alie volu
isse pyreneu includ̄ nil aliud pu
to p̄ quoscūq; ad ontactem, siu ꝑtru
sos. ꝯ audax qui neglectis studijs
latorubus applicuerit. ꝯ eoꝝ fere
regimā vederit. tū. dia q̄ in eis co
tinent. cognouerit. sese audet.
extimāt petras aut a cithariscis pec
entabus arbitrat. vel tū euolauc
rint. muse quas putauerant. claus
tris clausisse si eas in publicū ſeq̄
relit. vnde se stare q̄ nesciunt
in pyrenau q̄festi ruunt. Ex q̄bus
non nullos ego cognoui qui libroꝝ
q̄ge rie cumulatq; se credid̄ magnos
ꝯ in q̄stu stipendij coꝝrue. Est et
musis q̄secratus fons crystalinus
ꝯ alij insup pluēs ꝯ hec q̄ habet ly
piduos fontes no solum delectāte m
tuentis oculos sz ergā eaā ingenia
quadā virtute adstendentia medi
tacionē tristē ꝯ q̄uendi desiderio
vrgē. Nemus aut et ro illis sacrū
ē ut ꝑ hec intelligam. solitudine
qua vti debet. preste quoꝝ ē pre
mata meditatio. q̄d quidē nisi ꝑ hꝰ
fit. inter strepitus ciuitatū. aut q̄
pita erā ruralia. q̄ primo ut q̄dri
liano placet. vbi de ortenzia iusti
tucōne. in lacu obstruo ꝯ quieto ve
putem natōne tyre q̄d ꝑ memoza de
monstrat. satis egre fuit. emo
pter densitate ramoꝝ. ꝯ quieta eo
q̄ semota vt plurimū sint. ab habi
tacoib; hoīm.

De acheo ꝑ. Jouis fi.

Acheus ut placet ysidoro vbi
ethy. Jouis fuit filius ꝯ ab
eo vult appellatos achiuos seu achi
uos. hynes paucis verbis egregius ho
mīē negocia pertransisse. stentus -
attamen ethimologia. posteā eū Jouis
filiū dixe addit. eū antiquissimū ex
messenijs fuisse principē eoq; filios
amplissima fuisse manu. quoꝝ unus
ope ꝯ q̄ pie apud thessalos vixit.
fluctu ē ut tota ꝑuincia qua hodie
vsq; achyum nuncupamus aut societ
tate aut ꝑ impio potiretur. et ab
eo nōie dicēt achyua. Asserentq; ab
hoc omnes grecie nobilitate hausse
principia ꝑ ex filioꝝ nuōsitate mul

lū nec nōie exprimit. De ioue
q̄ pepit amoꝝem

Ennius homero teste Jouis fu
it filia ꝯ dyone ꝯ hꝰ ē qui
tullius vbi de natiuitate dom terrā
uenit. ꝯ quig̃ dicit fuisse vulcani
hāc autē ayax tē amasse de quoꝝ
adultio ꝯ captiuitate sup̄ vbi de
mayx tē dem. ꝯ Sic ꝯ enee nutrem
dicit. de qua ecia vbi de eneas ꝑ
tū est. Sz ꝯ vbi de dyomede de nu
me ab eodem susceptio est. eq̄ vbi de
adyne narratiu est. quali. a filio
eius vulcano adyne dilecti
nec defuit. qui crediderit hec dici
q̄ lectores in hystoria sacra venire
ꝑ mysteriosse nōtia. Quesitū q̄d
auct. vbi de ciuitate dei videt.
asserē dū dicit oblatā a phemab.
ꝯ dona de ꝑstitutoribus filiarū
antiq̄ virtutis illis quēcunq; hāc fi
tā claudiano. vbi de laudibus
stilliconis. aput tuā cypru. ver
aptū deliciosissimū describit. vi
dari in quo cia facile possint. enim
a spectantiū ad studendū trasferunt
lasciuia incipit. ꝯ sic a pone latus
ponit. Cypre rupes obumbrat. ꝯ
ꝑsecat. sz. ꝑ vltimi versus quos ex
plicui nimis erat. non stripsi. ꝯ
hic idem videtur. strepitu q̄ cruen
dies sit. veneri cura circa cultum
ꝯ ornatū appetit. dicēs ecce arem ty
rie veneris subniua chorustro. ꝯ s.
p. duo versus. Qui supi vbi de vene
tribus multa circa fictiones de veneris
dei sunt. ꝯ hic replicare superfluū
sup ꝯ q̄d ambigitur. pone. hanc
enim venerē quidā putant. can
de ē ciū cypria. Ego duas fuisse
arbitror. ꝯ hanc vere Jouis filia
fuisse ꝯ vulcani. quoꝝ alya syn
et. cypria seu dionis filia ꝯ ado
nis. quoꝝ quę via et exitus putat
dicit. ꝯ eū Jouis ꝯ dyones filia fuis
vulcano nupta. ꝯ in adonim ꝯ ob eo
rum formositate celeste venerem
a cypris arbitrata. dea dei dā est.
ꝯ triū dea sacris honorati. ꝯ q̄
apud poetas templū ꝯ aram sunt.
ea q̄ ara solo thure ꝯ floribus re
dolente faciebant. ea q̄ veneris ꝯ
Bacchi causis adhibi delectetur.
audit. q̄ ea hꝰ vino fuisset. sicpstes
tanto fer-busse priuatiue fere u
publicū declinauit. et lupanaria ꝯ ad

suā palliandū scelus dicāt/ cum cypr̄is mulieribus suasisse mere tricā/ et instituisse ut/ facerēt/ vul gato corpe questū/ ex quo subsecu tū vt/ vgines eāq; ad litora nutri entur- Veneri vgentes & future pudicicie libamēta dent/ eatq; ex votu aduenarū sibi copulent/ dotes thesidum/ q; eāq; superaddit/ dicens tā stelestū fucing nō solū in cypro duū fluatū sz in ytalia/ ysq; deductū/ ex aūcte nistreo fu matur- qui dic apud locros ex voto alicui q; fugisse

De amore xvi^o Jouis filio Jouis

Amore Jouis et/ rene filio Jouis tres fuisse filiū/ ces volūt/ gregorius thm̄ credēdū sz planetarū sūt/ cum ambo applexione similes cali di & thuridi sint/ pter a benuoli a bo & equa luce splendidi & id ex hijs amore gignūt & ex purissime quo quisq; amicicias ingenij fictū & ut/ intelligentia qui & sciencia applexionis & inore mt mortales amor et/ amicicia gñe tur- Que quidē vera sūt/ virtuosos esse nō pōt ut/ clare demōstrauit/ tullius ubi de amicicia & hinc ar bitror pcipuos q; thm̄ & ambo be nuoli hatq; dz/ ex q benuolue ee nō pōt/ possit/ quis nisi sit/ virtuosus de q; pstabili agit/ amore satis supra dctm e-

De pserpina xvii^o Jouis filia et/ iuge plutonis

Proserpina Jouis & ceres/ sunt/ filia que cū venerē despicere tet/ ignea a plutone amata est/ at/ q; rapta/ & ad inferos delata et/ ibidem eius iuge fca/ quā cū duc quesisset/ ceres in iudicio arethu se apud inferos ag̃sset/ ex q; tria grauia mali pmea cōpuedisse eā relabi nō potuit/ sed ex Jouis fcm & vt/ sex mēsibz cū viro sex agit/ cū mre apud superos morari et de hac pserpina in predictis vbi de ceres/ q̄quid subsequetur te git- explicasse memi & idcirco pē q̄d ad hystoriā attinet/ replicare nō curabo Arbitror q; hanc Speum regnū Sicilie & ceres fuisse filiam/ eā q; ab orco apollosore Regē seu ar dueo vel agesilao sr̄i phylo cor ano xxxvm Erichtei regis accepta ru rapta eiq; iuge copulata hec ter hystoria ffingunt hēdus vbi de plutone

De castore xviii et/ polluce

Castor & pollux & xv. Jouis filijs thelena sm̄ filiegenū filij fuerūt/ Jouis & lede ex quor- ope tales fertur- fabula Cū leda tyndarei regis iuge Jouis placuisset/ ipē in cygnū uersus arpit/ eamq; quo cautius illā ad se nō solū audiendū sz capiendū traxit/ Que du captum- ab eo cum ipē cepit/ atq; oppsit/ et/ eo exitu leda cepisse ferēt/ et/ omi pposse vnū ex quo castor & pollux nati sūt/ ac eāda thelena Alij vēs pollucē et/ thelenā tm & castorē fuisse mortalē tyndari filiā nō nulli dicūt/ inter quos pcipuus ex oppsitis duo natu ee ovia ex vno quor- castor et/ pol lux nati sūt/ ex altero vero thelena & clitemestra postea castorē q̄ et/ pollucē Juuenes fuisse- insignes ees testat/ antiquitas & anteala legitur- eos ex degenatis fuisse eisq; redeūtibus a colcis pollucē am ea bebriacor rege ex voluentes vi ferre inter- emisse deinde eū nec passent/ helenā sororē a theseo rapt tā eā eunde a pcide asportatam ipi eā ceteris grās nauibus prent/ illā repetentibz fuit/ qui dicit/ eos nec ad troiā deuenisse nec in lace demona redisse sz in celū raptos signū germinor ferasse ē ullis tū stribit/ ab homero dici eos lacede mone fuisse sepultos- Et/ eundē vbi de fastis eā leucippi filias in puisset/ lynceo et/ ydē fratribus de phenaos a sponsis bello repetentes & in eo castorē a lynceo amissum/ que eā cur ret/ pollux eū ītemit/ ceri disset/ q; ydas pollucē mi a nouē ar tu ee et/ ut/ eū nequiret/ lede/ lactū eius ee in lib^o Dinaxe/ nistheo nū dicē castor & pollux dū alienas sponsas rapūt/ ee gemini Resū nā lynceū nuptie gerant/ ydas/ alterū gladio transuerberauit/ ac diū/ nisi p castorē equo valuisse pluuimū et/ pollucē pugna est/ eā et/ pollux ex q̄ cecidit/ q; sinen mortuū Jouē pter precē/ vt/ solue eā sibe eternitate pertur- fuis et/ q̄d ad ēcessisset/ pupet- animo in celū assūpti fuit/ & gemino- seā signū hoz in tutelā equoꝝ esse ve luer gētiles nūc quod ex fictitijs q; mēt positis sentiendū sit/ videamq; placz quidē tullio vbi supr̄ castorē & pollucē filios fuisse Jouis tūc

et lede hoiꝰ quide nõ cignꝰ neq; dei
eos; esse ep̃ hos quos dioscorides
appellau gruꝫ Jouẽ aut̃ m cignũ
uersũ id forsan finxit antiquitas
q̃ dulce canat cignꝰ q̃d̃ possibile
est; q̃ Jouẽ foꝛasse q̃ suu cantꝰ dulce
dine ut; sepe egregie vidim; m su
dilectione atq; ocupisse ledã
trauerse est; em cantus ex uocis
uehemẽ; uꝰ seu forsan ut; tam se
uep Jupiter q̃ ob semiẽ cannꝰ q̃
ledẽ amauit; q̃ ob fecundẽ desi
deriũ q̃ nullus fedꝰ sit; fieri foꝛ eũ
m cignũ uersũ q̃ cum; q̃ mozti
ppinqꝰ canoꝛus. Qd̃ aut; ex eq
scribitꝫ ouia pepit; nõ ab aliud dem
credo nisi ne m; fictile fetus uideꝫ
a genitoꝛe dissiliꝫ aues aut; ouia
cignũ assueuerit. Geuq; pollux
la q̃ ledã cornua circũuoluti am
bo eodẽ puꝛtu nati sit; ut; uidem;
nõ nullꝰ ouia nasci pameulo nodũ
m nucleũ solidꝫ. ydã phebiã
a Jouẽ nõ pollucẽ ledit; ui gstel
lacoꝛũ arbuti arbutꝫ leonꝫ. Qz
altꝛa moꝛte pollux redimet; fiez
uidetꝫ. Albeico cũ assũpti m celo
gemmoꝛ fecissent; signũ feris
sent; q̃ m cota se habeant; stellaꝝ
dũ oꝛitur. una altꝛa adhuc lati
tet; cadẽ q̃ latuerat; post pꝛozũ
occasũ adhuc aliqua tꝫ appet;
q̃ sic dũ descendit; ad ifeꝛos uꝰ
cruciꝫ q̃ p̃mo tꝫ moꝛtalis. Alit
tꝫ diuꝰ apuꝫ supos adhuc co
sistit; q̃ eq̃so dũ ascendit; uꝰ ad
supos diuꝰ cũ uidet; stante adh
altꝛo aliquãtꝫ apud inferos tꝫ
moꝛtali. pollucẽ solũ imoꝛtalem
fuisse a fulgoꝛe sydeꝛis ceptus i ca
pite pollucis suꝑtũ credit; quilon
ge mateꝛ cũ p̃s; qui ex sydere custo
riũ cernitur. qui aliqñ ob nupcy
gressicẽ nõ uidetur. cũ pollucis
uideatur. stimue paulus hõ dicat
castoꝛe pollucis epe a lacedemon
bꝰ nuꝭ deoꝝ addita et; sic imoꝛ
tale fratꝛ pollux aut; postea ob pie
tate erga fratꝛ hãtã q̃ ꝑ eꝫ sigmo
cet; hõ cũ deificatꝫ cũ q̃ fratꝛ quic
tus q̃ sic altꝛa moꝛte se iuicem
redemeꝛit. Nã p̃mo castoꝛ ma
pollux ceꝛtaꝫ occisꝰ; sed pollux
ut; fr̃ cet; etiã cũ deũ fuit fecit
q̃ ipe remansit; mortalis data fr̃i de
tante sua; possisse fulgere; ex posi
cio; si quis ꝑ sublimia uadit; omnes

equos quos eoꝝ in tutela posid
ad eũdẽ tꝫ iuuenũ delectauerit et;
cui a dea ueritꝫ; potꝫ q̃ obiuꝫ
alia quidq̃d seruet; dicit; q̃stimo
de helena menelai iudge et; ꝓꝫ:

Helena Jouis et; lede filia Jouis
fuisse filia vulgatissimũ est; q̃
ꝓpe q̃ supꝫ monstratũ hanc aut; me
teꝛis e moꝛtaleꝫ foꝛmosissimã fuisse
et; tullius testatur. in arte ueteꝛ. Si
uis q̃ de foꝛmositate gnis atq; asti
atis populꝰ ex euo pluiꝰ dñꝰ
nosa fuit; et; potissimũ exheroꝫ
tyndaꝛi uolũt; q̃ hanc adipe vi
gesimã et; niteꝛ. ceteꝝ in palestra
ludente a theseo athenarũ iuuge
nupta de nau ex pelo pfecto et; ab
eius de mꝛe austoꝛe atq; pollucẽ re
pentinꝫ restitutã pide rem aye
nelao regi lacedemoniꝫ qui ego uic
tꝫ tande a pꝛide ut; placet; alicꝫ
huic sub spe legacionis thesiona re
pstente q̃ ayenelao hospite ex eꝫ
absente pulcritudie q̃ facetie aq
capto hospitalitatis iure neglecꝫ
cũ oi supellectile regina nupta cum
lente lacedemoꝫ rem die cũ classe
spurcã ipsisse q̃ cũ postulata thesiona
no redderet; ut; haberet; a pario re
gione bello ifestasse q̃ spurcũ ui
cepisse q̃ m helenã deduxisse. Cuiꝰ
Qua postea genꝰ pcipes ceꝰ gre
cie fuit cũ illa frustra sepiꝰ regre
tissent; sub ducatu agamenonꝭ
cũ magenti exercitu secuti sut; q̃ pluꝝ
bꝰ pactis et amicis huic post; decẽ nã
ylione capto illã ayenelao restitutã
no absq; labe pdicꝰ cũ sit; qui
dicitꝫ; ex eo puꝛide a pyrro eam
de priapho nupsisse q̃ ei tubꝰ gnis ꝑ
dicte ꝓfick ip armis no uidetur
posse gemere cũ discessu ex ipsius
simulassent; ea ex urbe deuniente
de priapho signũ acresa fuge ad ex
cipiendi sopitũ. Ciuitate q̃ reuo
uertisse ob qd̃ meꝛitꝫ asseruit; ea
m menelaꝰ grem; uendisse. Alꝫ tꝫ
dicit; a menelao ultro susceptã
eo q̃ uiuo spente sua nupta fuisse
Came phomeri cui me pꝛ ea apd
troianos fuisse ame. xp. cũ longe
mꝛ; arbitrent; pluriꝫ qd̃ ide
m yliade circa finẽ edit; homeꝛꝰ
diu ea cũ hecuba q̃ reliquis matro
nis troianis hectoꝛe ante sua flente
introducit; atq; dicente tdn me
vvy no to AE 2ꝛo goy Eto Eqey
Eyoy ꝛq̃ Eey Eotty kay e'nttc

ante xpi tyca et alotis ꝛc. Jam certe
nūc michi hic ꝓpri⁹ amo. Ex quo ab
illic uenī. et amica recessi. prīa ēu
se bi⁹ aūt dicit. in hac ꝓpria ea ānō
primo regni agamenonis ab elepti
de rapta et. eiusde agamenonis
ānō xv yliace capte atq; deletæ
et sic discordes sūt. Secuq; at fuit
q̄dā de ciue thelene. Nā cū argo
nauta fuerit. frēs illā q̄ a theseo
rapta fuste petunt. quo ⁊ tempera
neus eorū fuit. et ne a filio ar-
gonautæ bellū thebanū q̄ fretū
fuisse queat. filiu⁹ in trimna dem̄
venere expediunt. ob thelene rap
tū videtur ei valde miabile q̄ exis
timet. eā ja sene ap̄hi aute fore
sic. Nā ut ex dēs Eusebi⁹ patet.
helena a theseo rapta e ānō regni
eius xvi quo mūdi erat. ānq; ad-
deret Ixxxim. et tūc erat helena
puella puella. postmodū a paride
rapta e ānō primo regni agamenō
nis quo mūdi fuit. ānq; ehē. vi. ⁊
sic nec prīa captiua et. sedūm no
amplius xxim. ānos fuit. ⁊ pria
Et sic helena ce potuit. xxx. ānos
vel circa q̄ a paride rapta e. q̄a e
tate nubilē et. nec nimio vale tes
specioſioꝛe formositate sua fruit.
arte adhetes si quid forsan. quarto
etas subrepēat. et experiencia quippe
rerū doctioꝛes frēs sunt. moꝛes q
pene quibus nō solū augetꝰ pul
critudo sz etiā nō nūq; ad capien
dū vitia deformitatis estimē. hec
eth ylione capto menelao suo ire
tuta tēpestate maris etiā acta pri
mo in egyptū delata. ⁊ tuen Rege
ibidem regnante q̄ honestus
in odissea poliduc vocat. sude in la
cedemoniā cū ap̄helenas reuersa e

De clytemestra ꝓnis filia Jouis ⁊ q̄lige agamenonis

Clitemestra ꝑn̄ quos dē ut sup̄
dem e Jouis ⁊ ledē fuit filia
et uno ouo cū heleno nata hec aūt
agamenoni nupsit. ⁊ ex eo plures
filios pepit. Cūq; ille ad troyanū
bellū imperatoꝛ misset. occiso um
palamede a grecis ut legimus pla
cet. Naupli⁹ ſenis suasione in am
plexus egysti sacerdotis olim chi
stis fily uenit. ⁊ cū ea ylione direc
to victoꝛ agamenon repetet patri
am. ⁊ secū ut seneca poeta in tra
gedia ait. trahet. Cassandrā pa

mi filiā q̄ille ex prīa ortā erat. seu
suasiue adulteri seu ystēa priuati
stelen. seu ꝑn̄a sup̄ inducte pelicis
metu eo suscepto vt q̄ubuscūq; pla
ceret. illā in quouis secretu trucidā
fecit. Genem aūt dicit. ibidē q̄ cū
suasisset. illi vestes bellicas pro
cepit. penē eiꝰ indumētū induisset.
cui nullo erat. capiti ensem cū q̄
quirente. ⁊ explicitā adulterū edidit
occidendū. ⁊ cassandrā eque trucī
dari fecit. Quo cesso regnā arripu
it. ⁊ cū septē ānis vna cū ea ipso
regnasset. ab horeste filio cū sa-
crate stelesto cesa e. De pulestre ꝓnis
⁊ ꝑnis Jouis filius

Pulestre frēs fuē duo at ut ayac
bus in satirali⁹ lib. assirie Jo
uis filius ⁊ thalie nimphe. de quib⁹
tale recitat fabula. In Sicilia fuit
tus fluuius ⁊ cui huic nimphe talia
ipsa Jouis ultrudi metu iuuenis
optauit. vt sibi tria deposcēt. q̄d
fecit ⁊ ſ ubi nocte dellos appellāt
frēs q̄ eo ſp̄ pulestre ꝑpetuant
⁊ habent. in cultu magno perpue
q̄ circa exigendū h⁹ ayacrobus
hys quidem ut sacris ꝑ ayacrobu
um pot intelligi arā fuit. atq; sa
cerdos eo q̄ mirandū ibidē cerne
rentur. Nā aristoteles in lib. q̄ de
ſp̄sit de mirabilibus auditu dignis
in palisto Sicilie. ⁊ cubitum aq̄
e q̄m sese. duabus vlnis in altū ef
ferens a vidētibus cūpus adia
cens submergi putat. ⁊ rex de
deꝰ in statu ꝑstinū q̄ q̄ ueste. ⁊
appet. ibidē. q̄ quotānis sacrū. Nā si
quis in tabella ēt terrā voluēt
tum in ea describat. ⁊ descripti
sup aquā deponat. si incusta sint.
ea tabula natat. si cōtra demi
grat. ꝑiurū dat. ⁊ mflat. adeo vt
sacerdos lori nulla ab eo q̄ purga
cōe satisfactione accipiat. ayacro
bus ad assit. q̄ si furti vel alu
cui⁹ altiꝰ rei q̄ trui sua cōstet. ⁊ ſ
aliquos ⁊ accusato⁹ dicat. si apd
aratrum ad iuramētū velle pur-
gare ſ̄ceptis tribus ꝑ
accedebant. Si ꝛe qui iurabat.
rite iurasset. cōtrā iniecēs pl
lesius abibat. falsū aūt iurato⁹

niopdita ꝑuat/ m lacu ami-
di ꝙde ſit/ et/ grandis erat/
m tales hoſtes antiqui ꝑdet
ꝑtas Cur aũt/ Jouis dr̃a ſint/ ſi
n ꝙ ab ſcripta mi- ſic reddit
tale Theodonaꝯ rem/ dic̃ at
haud longe a paruo mõte ubi
le fuiſſe ſtrobem/ locu ubi dic
tur thalia/ m quã oĩa aqua
ſ a plaga illa mõtis ethue ob
ymbꝛe cadebat/ nuꝛ-gebantq̃
Quiꝙd hic fuiſſet/ m causã
dicendi nõ multo ꝑ m lacus ſeu
fontes paluſtres ebullientes vi
debantur- enĩa ꝑ qd̃ appetut/
nimbꝛe qua Jouis. i. aeꝛ ope na
tã volat/ eo m loco ſub cuius cõdi
ꝯ demũ aput/ lacu paluſtrẽ itez
naſci et/ ſic ex Jouẽ nati paluſti

De Jarba getulorũ rege xxo. Jouis filio

Iarbas getulorũ
Rex fuit Jouis ẽ garamã
tidis nymphe filio teſte Virgilio
qui dic̃ hic ammone ſatus rapta
garamantide nympha ẽ. Paulus
uero dic̃ eũ Jouis fuiſſe filiũ ex
filia baſilynis regis qua dic̃ Jouem
inforꝛmã arietis oppoſuiſſe Et hui⁹
fabulã ſic narrabant/ Venerabilis
andalo Jupit̃ a yuuone Ethyopũ
rediens cũ vidiſſet m rupe bꝛaga
de fluuius garamantidem nymphã
ſpecioſiſſimã lauantẽ pedes ſuos
vt/ erat/ m libid mẽ prouꝛ⁹ cupiſcẽs
habendi eã optauit/ quã m ſe eũ
te cũ vn-go vidiſſet/ trita uoluit/
cupiditẽ fugã uꝛe cancer quidem
pedi nymphe appꝛopꝛ⁹ mimo pe
dis digito capto nymphã dolore
tardauit/ quã/ mouẽte/ dñe Dũ i-mo
uere eũ cohaꝛetur- a supplicante
Jouẽ capta ꝛ oppoſa ẽ ꝛ ex eo grauꝛ
tu gꝛepit/ ꝛ pepit/ Jarbam Jupit̃
at ob ꝛpenſũ furoꝛẽ Cancꝛi i cce
lo lꝛonuit/ ſignũ ꝙ zodiaci fec̃ le
onem/ dic̃ ꝛe di Jarbam Jouis vere
fuiſſe filiũ aĩ ipe mundũ circuiens
loca oĩa libidi ſue ſeduxit/ ꝛ garam
mantidem filiã fuiſſe garammatis
regis garammantũ/ eãq̃ ab eo in ty
pu nyli captã atq̃ violatã Et ego
arbitroi- femi tpꝛe ſolſtiũ eſtuat
ꝛ ob id fictũ vn-g me ꝑnes fluuiũ

ardoꝛe detenta ꝛ cancꝛi uocatum
theodonaꝯ dic̃ Jarbã garmãtis Re
gis fuiſſe filiũ et/ Jouis dem ex ge
tulos ab extremis ethyopie ſolitu
dinibus/ ad hoc mis arentibꝰ m affri
cã litus eduxit/ ꝛ eos m multis ad
humanitatẽ ꝑtinentibus inſtruxit/
ꝑtꝛa ia Deus paulus longe aliter-
de hac Jarba alibi ſcribit/ dic̃ eũ ſe
legiſſe grammatide ſpecioſiſſima
atq̃ nobile regiones illis fuiſſe vi-
gulte ꝛ eã ab estu estuo penes flu
uiũ que dr̃ detinentur- amiꝛ ſetulo
rege rapta atq̃ oppꝛeſſa ꝛ ei peꝛiſſe
Jarbã et/ ꝛo vetuſto moꝛe ab incolis
quibꝰ ꝑ pꝛis moꝛtẽ impetrauit/ Jo
uis filiũ dem ſeu creditũ eo q̃ optimis
inſtitutis effectus moꝛes eoꝛũ in
mitioꝛes ꝛdegerit/ hic ut/ Virgilio
placet/ Dyrdene optauit/ quoꝛ. De
mena ꝛgis Jouis filia

Mena Jouis fuiſſe filiã ſz ignobilẽ teſtatur- augꝰ vbi de ciui
tate dei dicẽs. Et ibi ẽ dea mena q̃
menſtruus fluentibꝰ ſiſtit/ ꝑ Jouis Jo
uis filia tũ ignobilis ꝛ hanc ꝑpe
as dicit/ lunã ee. Esto marino hec of
ficiũ Junoni attribuit/ ut/ ibidẽ
augꝰ affirmat/ hanc Jouis filiã attꝛ
butũ ideꝯ q̃ a Jove causat̃ men
ẽm greece latine Deferꝰ ſonat/ qui
hac m ꝑte mulieꝛ ẽ quare m uꝛeo
nã ꝙ media m mutamentũ fetus ꝑpꝛi-
ſſimũ ſuget/ ſanguinez qui nefin me ſem
nõ capiente mulieꝛ a caloꝛe nãle ꝑ
que ſumit̃ Jupit̃ coꝛrũpit̃/ ꝛ coꝛrupꝛ
tus emittitur- De ayrmidone ꝛgis Jouis filio

Ayrmidon ut/ aſſeꝛ ysi Jouis filio
Deꝛus vbi de Ethy et/ ꝑ eũ
Tribunus fuit/ Jouis filius ꝛ coꝛymo
ſe nympe ꝛ ab eo voluit/ ayrmido
nes noiatos eo ꝙ vꝛx dixe fuit/ Que
cum Katuny dic̃ ꝑ cyrrhe Regem
athenienſiũ fuiſſe Cane ſeruio aliud
ſentit/ de noie ayrmidonũ dicit/
at hi attica regione fuiſſe puella
cui nomẽ ayrmix erat/ q̃ cui ob caſti
moniã ꝛ ſoleꝛtiã gratiſſima eſſet/ ab
neꝛue/ contigit ut/ amoꝛe m odium
ceꝛeris a ayrneꝛut q̃dam hoĩb⁹ onꝛ
ret/ ꝙ obꝛe turbata ayrneꝛua- eã ꝛꝛ
bet/ m foꝛmica dampnaut/ ꝙ ut/ mag
a ꝛgregandis ꝙ uis deſiſtꝰ Que cũ
multitudinem ꝑcreaſſet/ euenit/ ꝙ
moꝛientibꝰ theſſalis eaco Jouis filio

subditis ep formicis istis in homines
transformatis restauraret ep q̄
myrmidones dicunt ep formice ayr-
nices dicentur a ayr-mice quel
la in formicā versa myr-midone
at puto aliquē m signē fuisse vi
rū cum agentibus mentis Jouis
Dyē filiū De xanto flumine xxm̄o

Xantus flumen fili Jouis filio
Xanto fuit Jouis ut m yleade tes
tatur homery Dicēs Zapē oy Dypti
Epter oy as Apatoc toRETEZEVC
ep hic quidē flumen subyluene ef
fluit/ et symoi ffe maie mistetur
et cū eo effluit. Est aut longe ma
ior fama q̄ vndis Gręcę magna fe
asse fingit homery aduersus gre
cos. Sz mirandū e homere alibi
dixisse cōs flumina ceream filios ce
et hic dicat/ xanti pocq̄ torrentem
ce q̄ flumina sint/ quos lucretius di
cens Justq̄ m sicco fpente pulue
rulent. Transierat/ qui xantus edit
ce/. et io cū ep ymbribus pocq̄ ep
fonte tumescēt/ no ceream sz Jouis
e filiq̄ tū m aere qui Jupiter e cau
sent/ pluuie ep quib⁹ torrentes ef
fluūt. De lucifero xym̄o Jouis filio
qui genuit cēmen e Dedalionem

Lucifer dicat turlaam Jouis e
aurorē fuisse filiā e chiathymia
ad amassa nymphā e ep ea violata
plē gemina sustulisse Cemmen e
Dedalionē hunc ego speciosissimū et
mitem fuisse hominem arbitror ep ob
id Jouis dem filiū q̄ at/ eq̄ mi au
rora dea sit/ ob id putet/ q̄ veniq̄ que
dā mane solē precedēs e auroram
lucifer dicat ep sinu ozirī videat
et io a vicinitate nom tractū reor
et/ sicuti celestis lucifer sic e iste
aurore dūs e filiq̄ e q̄ trachinie
puelle imprudēt/ fictū e cū cū essi
sse et ep ea gemina sustulisse
plē. De dedalione lucifer filio qui
genuit licaonem

Dedalion lucifer fuit/ filius ut/
testatur ouidius duce Cecro
crat/ bello q̄ ferox ad vltimū q̄ pius
noīe Dedalion illo genitore creatus
Qui rerum/ auroram celo q̄ nouissimā
egit/ 2c̄/ De hoc idem ouidius tale
recitat/ fabulā Q̄ cū huic filia
esset/ nomine lychione e hec ob eius
formositatē phebo e mercurio
placuisset/ elatum Dyanā ausa
est/ obloqui secutū est/ vt/ ab ea
cū sagittis q̄ fossa arcubet/ Cum
dū funeralia agerent/ voluit se
pius se ob dolorē m ignē m quo
corpus filiq̄ ibuerat mea/ q̄ ci
ter detentus nequisset/ quare in
ce Dū obstinatus ad ignē curret/
anēs eo deuenret/ m accepitre versus
sue euolauit/ et quos mores habue
rat/ hos et alios etiā obtinuit. Che
odonaq̄ huic sicēm velut amo
ues hystoriā refert/ Dicēs luchio
nē promo epydamnesi nupsisse e
dedalionē prez eq̄ nupcissimē
hoiez et/ obiit a fre Ceno pulsum
a promo susceptū et sumo honore
hitū/ vere cui mortua est/ filia de
affinitate despanē m/ veteris redi
ens moze m acceptitē versū dixe

De lychione filia dedalionis e pro
nis iugis

Lychione filia fuit dedalionis
que cū prīm attigisset/ annū
formosissima a multis m iugē
postulata vt/ ait/ theodonaq̄ pro
nio epydamnesi nupsit/ inde red
eunte mercurio a cyleno montē
phebo a delphis e ea visa eq̄ pul
critudie capti sepiū eq̄ peciisset/
q̄ cubitū/ apollo spē optati coytus
trapit/ m nocte q̄ercuriq̄ feruen
teq̄ optans no expectata nocte a
nuis formā assūpsit/ e mtrauit/
ad illam atq̄ obsit/ et sic fem e
vt/ qd vtero q̄ q̄ capet/ pureritq̄ m
curio antilochi qui tractu temp⁹ a
patre no degenerās artificiosis
simi/ fuit effigies est/ phebo vero
pepit/ phylonome q̄ qui mediis
cruribus e cythara valuit/ Sane
cū hec ob tā grīosa plē et q̄ tam
splendidis dīs placuisset/ m su
perbiā ppetolleret/ ausa e pulc
tudinē sua pulchritudi dyane
ffectre/ qua ob eam q̄ motu dya
na sagittis tum dū mterimit/ Sub
aliq̄ fabule cortice quid abstondi
tū sit/ ubi de vno quoq̄ corū scri
bitur supō ad aptū est/ lychionē
aiūt/ a dyana ocasa nil aliud arbi
tror nisi agrestibus frigidis
ea diem claussisse. De eco lucifer fi.

Ceus tuchinie telluris rex
filius fuit/ lucifer/ vñ sic ouid
dicit hic regnū sue vi sue cede re
gebat/ lucifera genitrē satus prīm
q̄ matrē ore ferens celo 2c̄/ Erat/

ꝯ vt idem scribit Ouidi⁹ formoso
atq; pio hoi vxor alcione qua pre
diligebat/ sanie ꝛ plusmꝰ diligebatur ab ea. Que cū ire vellet/ ne
ꝯsulturꝯ apollinē celazui nō posset/
trestre iteꝝ agē ipediente phoꝛ
tantis bello mi⁹ q̄tu potenti/ obsistebat/ ne matre mgredereturtu-
dezq; ceis suo desiderio magis q̄
gelio aut/ beneplacito ymgis ce
dens ostensa nauiteꝝ arripuit/
nec diu et/ tēpestas ingens eoꝛ
tu ē qua nimiꝰ fatigatꝰ nauigi
o pclitatꝰ est/ ꝛ ipe infelix ab vn
dis absorptus interiit. Alcione
aut/ domi die noctes ꝙ p salute v
ri pcabꝯ atq; sacris iunone bono
mutat. Que cū frondosas deuote
mulieꝛ pces diu puri nō posset/ do
mū adiuit/ sompni egritq; ut/ moꝛ
phea q̄ mestꝛis suis vnꝯ cui erat/
vnes diuisas hom⁹ in diuꝝ foꝛs
mittēt/ q̄ ꝙd⁹ ytrigēat/ m sōpnis
alcion nūciaꝛz. Qd cū mestꝛ vi
disset/ p quietē aperīte sōpno ac
currit/ ad litus ad qd⁹ foꝛtuitu ma
nu⁹ essus ceis exanimi- ipulerat/
Quo viso dū dolozis ꝑcutit se vu
dis dire pectꝰ crinaret/ deoꝛa
ꝛ lucifeꝛ mestatē ambit tā moꝛtui
coꝛpus q̄ p̄cepꝰ alcione m ulnis
ꝛepsit/ nomē q̄ amātis mulieꝛ
tenet/ ꝛ adhuc litoꝛa ac maria seruāt. De quibus dū ambroꝛ⁹ sue
m q̄ames vnd tpis hui⁹ deputatu hyes ptibus q̄ maxie i sinu
get/ mare hiberis q̄ velut mēcoꝛ
fluctꝰ illudit ꝛ q̄ mirabile ē dic
q̄ positus ouis m litoꝛe ostesti mi
testit mare et/ ces audiet/ vetoꝛa
q̄elle dom⁹ septē diebꝰ ouā foue
at/ alcones sua ꝛ uastant/ pullicet/ p⁹ hꝭ alcē septē diebus natus
educat/ ꝛ sic dnis diebꝰ mare ostesti
anubus hyes obsequio sid⁹ utente
deo quoꝰ ꝙd⁹ naute alcones dies
appellant. Sic ambroꝛ⁹ si dixisset/
ficta fabulosa putasse hanc theodonaꝯ hystoꝛiā affir-mat/ ꝛ ꝙd⁹ extra
fine figmēti ē assert a casu mulieris nōie fictū. Nā ea forte tēpestate diuidꝰ in pulsa q̄amie coꝛpus. Ceis deuenisset/ in litus ꝛ alcione dolozē vigentē puer-genet⁹
i morte auces ille q̄dꝰ nomē ediit/
alcioīs astra nerbꝰ appellare. Eo quo

ab oībus dnis ē moꝛtuos m alcionis
aues fuisse mutatas. De Orione xpō
filio ysy⁹ genuit/ ypollogum⁹

Orion Jouis neptūi ꝛ marium
fuit/ ꝑ⁹ ouidiꝰ filiꝰ. Sane q̄
cōa a dignioꝛ denoiam ossueꝝ
placet/ theodonaco vt/ Jouis tm filiꝰ
appelletur. Attamē et/ si de oīgie
yeoꝛdes sint/ vetēꝰ de ꝓcessu vite
ꝛ ꝓpitu distꝛepunt/ nā ꝙ eo an alios. Ouidiꝰ talē creatu⁹ fabulā. s.
q̄ tūc pagrantibꝰ Jouē neptūno
atq; mercurio fessis ē vt/ nocte sopiente nec aliud cēt/ illos diuoꝛtiū hyperiones/ petru cultoꝛ agelli
q̄ur q̄ stabuli intrauēt/ q̄ cū illos
ignotos admisset/ q̄ iuste posset/ q̄
to adiuit/ deos ē ausus bene cū
sacrificiū obtulit/ Qua deuotione
motus. Jupit⁹ dixit ei vt/ petat q̄d⁹
optauit. Cui dixit/ se hīe q̄ugē et/
pmoꝛtuē. q̄ uisisse se aliā nō sūptuū optare tū filiā. Jupit⁹ aute cū re
liquis dnis hoīe q̄ ysy⁹ ascēdit/ ꝛ
se coꝛuū ē cū in eo ꝓficisset/ uisserit
sem ut/ deē mensibus tm sup iacta ē ꝓmittēt. Qui cū fecisset/ mēse
decimo ꝑiliuit/ puer- q̄ orion⁹ appellatus ē. Qui grandior⁹ factꝰ ē
in venatiē dnam sectus sui sidē
dicē⁹ aut⁹ ē nulla deā/ ē ferenꝰ
q̄ nō sequuꝛet/ ꝛ q̄ quo q̄ motis dnis
fessꝰ ē ut terra breue emittēt/ anal'
ei obuiū scoꝛpione. s. a quo sūptus
ecubuit/ latona aute satellitiū filie
mistꝛa cū in celū euolauit/ ꝛ stelleꝰ
te signū sectus tauꝛi ostituit/ ꝛ cū
eo tane sidꝰ q̄ē sym⁹ vocabꝰ appo
suit hꝭ ouidiꝰ. Seruꝰ hoc enopioꝛ
regi obtigisse cū subiectione q̄ gigni
de dnime q̄ubitū optasse. a q̄a
oꝛacio teste sagittis q̄ fossus ē. Cui
ꝛ homeꝛ⁹ assentit⁹ odisse dū dē
q̄ deoꝛ ē audia a dnia aput/ ertigē sagittis ceruos ē/ lucanꝰ dicit/
dicē a dnime scoꝛpione ēmisso eū de
casu deoꝛ mestatē in celū assūptū
atq; insigne tē postatū signū effectū. Sane Seruꝰ alibi longe aliter-
de eo sentit/ dicēs q̄ enopioꝛ⁹ hyry
filiꝰ cū ingētui cēt/ stimulē ē venat⁹
ꝑ negotiū⁹ feris enopioꝛ⁹ filiā vxoꝛe
re voluit/ qua ob eam ab enopione
oculis ꝑuatꝰ ē. Qui cū ab oꝛaculo
hui⁹ssent/ si ꝑ pelagꝰ ita adiissꝰ oꝛientē
ꝛ̄gēt/ ut/ oculoꝝ q̄ emunitatē solaꝛi

bus radys ſp haberet/ oppositas re
cupare lucina poſſit. Qd ille facere
conatus eſt/ & audito ſtrepitu cy
clopū fabricantiū ſono duce ad
eos deuenit/ & ex eis vnū hūorus
ſuis ꝓpoſuit/ et eis ductu ꝫ ſolem
nadis lucina reaſſiſtere. Hꝫ autē
tā vane ſe fatuā fabula & phyſicā
rationē ſtegit & hyſtoriā. Credo ſ
pctas aures grauatas audere ꝓ io
ue & neptunū intelligentes cali
dū et humidū humano ſemini ānexi
per bonos coitus mulieres vtrūq;
que ꝓ ſ deſtendit/ hoīs ſemen
ꝫ quedā nālis frigiditas ſupue
niat/ q et os vteri ſtringat/ et claudat/ et ſemen ꝫ vnū coitū/ nau
ſtabret/ ꝫ matrice ſemen/ quā fri
giditatē ꝓ mercurium ſtelligere vo
lud qui ꝙpleriq; frigidus eſt/
ex eo aut terre tertio. i. corpore
circūdato mole ꝙ dcimū menſe
mēpellaūt/ pt/ intelligi ꝙ cū ori
on celeſte ſignū ſit/ & eo incipiente
appetere qd circa menſem octobꝫ ſue
oriuntur pluuie et ventoꝝ ipetus
& tēpeſtates ex quibꝫ ī mādacues
fiūt & mares motus/ & ſic dicitur
belle ꝫ hic luna. v. dyana que cauſa
motuū aquar & ſiquē vex eius
deficiente potētia & luna ꝓſcuerā
te ob ea ſupaty appet/ ſeu augente
lune motu fit/ ꝓſcpe vt/ orionis
feruente. i. petus & coercentiū
tēpeſtas & ſic telis feritatis dyane
Qz a stozpione emiſſo a terra victy
ſit/ ꝛacio talis ymago orionis ab
antiquis aſtrologis ſecus ſignū
tauri lacata & & de menſe octobꝫ
ſuzgit/ ꝫ oriente et/ tūc ſapiūt/
tē pestates vt dr̄m & ꝙ ipe ſeni
aſſezat/ ymago ait/ ſtozpionis ex
oppoſita celi ptē ſituata eſt/ nec
ante ſapit/ qꝫ oriente aſtendē ꝙ
orion occidat ꝫ occidentē & ſpm
circūfi/ et/ orā ceſſant/ ymbres et/
ꝓcelle & ſerenū tempus & aer ꝓ
nūc appet/ dr̄m e orionē & a ſtoz
pione ſuꝑatū/ qui ꝺ a terra eſt
ſus dr. ꝙ ex ira oriat/ ſeu ꝙ ſur
gens ab oriente fiat ꝛpere vi
deatur. Qz luminibus ab eiusdē
ꝓuatus ſit & reliqua fabuloſa ad
hyſtoriā ꝓtinet/ quā tale ꝛcitat/

thebodenciū die ei ꝛuptionē re
gē fuiſſe. Sicilie & orionē regem
fuiſſe. Sicilio et/ orione eius fuiſſe
filiū robuſtiſſimū iuuenē & vena
toribus deditū eiꝰ die quadā ve
natibꝫ feſſū antrū ſubiſſe atꝫ ob
dormiuiſſe eiꝰ ꝙ quiete viſū ſibi
ſuadēi a deā vt/ ꝓno ſibi ſurgē
ti occurſantes virgines ꝛeuerentur
habitu qui ꝺ ꝓiectus eū ꝺoluiſſet/
antrū ꝺbuā habuit/ laudiopē ſo
rozē ſuā eque venatoribus ducan
tē quā cū re intente trapriſſet in
antrū & ex ea filiū ſuſtepit/ que
uocauit/ yppollagū qd cū reſciſſet/
Eurpion indignans eū in ſyciliā
abire iuſſit. Orion aut/ regno ſpe
priuatus aſſiluit/ oraculū a quo
illi riſū & ſi in oriente tendē & de
cubi dīgnū ꝛcipatur. Qui ſuꝑtus
nauibꝫ & candiope cū puero filio de
ti nauit ope ꝙ thracia delatus eſt/
ibi auctē eū virtute ſua fauente &
lo medias ſubegiſſet/ ꝙ magno fu
it/ thetius peleo et/ neptūi filiꝫ ap
pellatus hac vſa credo fatis ap
ꝓcat/ ſicq; ad ī ternū De yppologo
orionis filio qui ꝛemuit/ dyantē

Yppologus ut/ ſuꝑ ꝓz orionis
fuit/ filius ex candiope. & ex
quo nil penitꝫ legiſſe memi/ niſi qd
dryantē ꝛemuit/ De dyante yppo
logi filio qui ꝛemuit/ ligurgum

Oxyas filius fuit/ yppologi ut/
teſtat Stacꝫ dicens hoziren
dū ex dryanta monet/ cui ſanguis
auctoꝝ Turbidus orion 2ē/ de eth
odonea ꝙ mediante yppologo cum ſu
it/ filius hic ꝙ bello thebano fuit
& ꝓtibus fuit/ ethioclis Qui cū
ꝙ pugna parte nopea letali ictu
vulnerasſet/ ut/ lactuncio placet/
a dyana ſagittis occiſus eſt/ fuit/
illi deſtimona colchidi ymo ex
qua lygurgus filiū ſuſtepit/ De li
gurgo dryantis filio qui ꝛemuit/
ar ꝓdice & phillide

Lygurgus ut/ placet homero
ꝙ yliade filius fuit/ dryantis
aut/ eni ſit. oy Dctae oyd Edē
a ploc yior ꝛeat Ecce xyſoveſoc ꝓſ.
De hꝰ aut/ multa narrant/ dicē
homerꝰ vbi ſuꝑ ꝙ cū hic ꝓſequē
bachi nutrices ꝙ myſa latentes &
ne bachus timens fugiſſet ꝙ matre

[illegible] Diosius frēs supra dictus
lis ꝓnatus est. Cenus autē dicit
ꝙ ad ipm bachū gr̄ empnes et ꝑ vites
cuas se amputare credēt sua sibi
sucudit. Crudū lactantiꝰ autē tm
chū dicit. Regē ꝑ my mare ꝓpria
tū. eo ꝙ ꝓmꝰ aquā vino instituit ꝑ
re bacastra sincerā pluimis iferisset
venenis. Que tā dulcet sa sic my vinū
venerāt possint. Dē Cenus hinc
astennu fuisse ꝑ hinc vini gr̄epto
rem ꝑ ob id a Dys aulis oriundum
ꝙ ad inclitū ligurē modrante sup
tu gnoda ignorasset. que dū asp
nare tur ꝑ nites madēt. sibi ideo
crudā madisse fingerū. eo ꝙ vinū
haustus ad ora faciat. hinc ꝓuerbiū
gr̄ Qz aut my mare dicatur sit
nil aliud ē. nisi ea sua simplicitate
ad ꝓtenū aque potū fuisse dēpna
tū a natura ut dr̄. ea vinū aio res
puēt. Cenus alit hinc id bachi gr̄ep
tare uolūt. ꝙ nigurā gnat. map
bachi videat. gr̄epnē vites et ob
nimiū vinū igur gitnecez aulos ꝙ
didisse ꝙ plurib⁹ gr̄igit. Qz aut
illig se arbitrat ēt. vites madē
re uolt. aliud. nisi potando multū
credebat se vinū pnetrā imittē
dez sibi crura gradiuntur. crurib⁹
vites auferebat. ut. gr̄ugē ebrios
sepe videmꝰ Du omisso vino titubā
tes incedūt. Qz my mare puerum
sit dem ē ꝙ ea mare salsū sit. et sal
sedo hāt sitī afferre. ꝑ potatores
huiꝰ ꝗnto magis potent. magis si
cāt. my mare puerū ꝓpria sitim
esse videntur. De augeo ligurgi filio

Augeus fm lactantiū ligurgi fuit filius. Dicit. stacius
Cenimus eacidas meros ī mare minantē Augeū ꝑ. videt. ex ar-go
mantis fuisse filiū arbitror. ad
legamus dryante ligurgi patre
in thebano bello ocubuisse. qd̄ dū
post fuit. hinc ꝓtēa dicat. ysidorus
vbi de ethy semiū. q̄ dixisse ex quo
stat. ea longe antiquiore ligurgo

De arpalice ligurgi filia.

Harpalice dicit papias timē
fuisse et ligurgi filiā de vena
tionibus dedita. de qua virgilius vel
qualis equo thracia fatigat harpa
lice volucē. q̄ fugā puerilitatis her-
bū ꝑ. Theodontius dicit hanc ꝓtēa
reliquisse ꝑ ad amazones abisse ꝑ
ibidem mꝓpasse Cenus autē stre

bit de hac. q̄ ea prēgnans semen a gr̄ethis
captū sensisset. collēa q̄ festū mulatu
dē et celeri. q̄ de fera spem pu
tāt. illā armis ꝑ robore liberauit.

De phillide ligurgi filia

Phillis vt ait ouidius my eplii fi
lia fuit ligurgi regis tracie
ad quā ea directo ylione tēpestate
actus venisset. De nozphon ab ea
ꝑ hospicio et lecto susceptus est.
et ea ob mortē imineret regi athe
narū. vellet my priam redire re-
actus nauib⁹ ꝑ obtenta ad tēpus
licencia illā dimisit. Que ea au
gētu- eo m timinū redeūte vt nō
nulli volūt laqueo vitā finiuit.
Alij dicūt dū my mare se ꝓpitē
dare vellet. mīa cōcē dezit my arma
dalū versa ē. Redeūte tm dēmo
phoonte ea in aduentu floruisse
eam fugmenti tilie ꝓ. ē. unde a
nigdalus ē. ee phillā dicat. in qua
nozētis phillidis nomen sit. nom her
fluuie zephus qui arridētibus est
ventus. et in tractus videns patri
ea regione transitū fecit. flexet.
ea ventus hinc hāc plantus et gra
mibus adornē ut floreat. ꝑ hic
fabule locus dictus est. phillidum
ꝑ letum. ꝑ florē redeūte ab athenis
amasio. De nince Iouis xxvm filio
qui genuit androgeū. Blancum.
adrymā phedram. et deucalionem.

Nnos Iouis et europe dicit est fi
lius qui ipe ea literis phenicē
instituit. ut supra vbi de ea dictū est.
hic aut etate puerilis pasiphē so
lis filiā sibi psit vxorē. et ea fi
lios filias ꝑ pgenuit. inter quos
androgeus pclare indoles fuit.
hic ab athenien sibus ꝑ augeū ē sibus
munerā ortus. ē. eo ꝙ terrebes ī pu
lestim supuenit. in victoria cuius ap
nos aduersus eos arripuit bellū.
cuius circa initiū hēt. vbi de pasi
phe et theseo vere. an alia scelere
stille nisi religiosi filie apegaren
ses subegit. ꝑ in sepetos athenien
ses sibi vectigales fec. postremo
dedit. eo ꝙ opum dedisset. adul
terio pasiphes. vna cū quarto filio
labermotho clausit. ea quo tū exu
lasset. sūptis armis eos in sici
liā vsq; secutus ē. vbi vt in polli
ticis aristotilis placet. aput tamā
rinū oppidū a filiabus eretalis

occisus est/ Cuius pri morte cū ap̄
nisi reos iudicē dixp̄ petere vt/ vin-
gilius pr̄ carmīe- Quesitor mi nos
vrnā moueret/ ille silentiū Conalui
p̄ vocat/ vitas q̄ et ēnida desint/ cē
Que tū multa cū hystoricis q̄ fictoī
bus inpta sint/ de eis sermocinari adei
tendā ē Od̄ aūt Iouis filius aymo
thicus sit sint/ qui velint/ Nec ē tūc
Ioue hoiez fuisse ē Cretensiū Regē
et europā matrimōio potitū atq;
monstrat ē eo phenicū literē raptū
ē non tauri dorso ꝑ mare cuncta cēt/ vel
nomē vt m sigre tauro/ in creta de
lato ē ibidē Ioue victā Regē ē mi
nōe alios q̄ peperisse filios Sūt qui
velint/ ea rapta ē violata a Ioue
ē denuo asterio regi cretensiū nup
tā ē eo quos Dyoning filios pe
perisse ait/ in lib̄ typē describit/ Eu
sebius ēra si sic tūc fretū est/ cum
Ionis fuisse filiā seu ad eius gloriā
ampliandā seu q̄ eo suos opib̄
se Iouis planete simile exhibuit/ fuit/
ē inter alia ho cūb̄ subditis equi
ē seuerū iusticia leges q̄ cretēsibus
dedit/ quas nodū hui mercurii/ et/ uel
a rudi ꝑplō acceptas habuerunt
solus secedebat/ in antrū et cū ꝑ
videbit/ opportunū q̄ p̄sumsisset/ eqi
ens illud se a Ioue patre ꝓportare
monstrabat/ qua astucia et/ id for
te q̄ secretū ē cū arbitrū Ioue
filiū ē leges a se ꝺdite in maxio
pcio hīte fuit/ cū aūt/ asterii filiū
fuisse nullo nō credi videtur- a
type/ cū q̄stet/ asterium in creta reg
nasse dimo regnāte argis circa
annos mundi dcc.lxx- cū bellū ab
eo hīti adiersus athenienses fuit
Egeo regnante/ qui regnauit cir-
ca annos mundi q̄. dcc.lxv de du
bū aūt/ euolasse id dem ē q̄ lon
gis hīris maib̄ q̄ p̄nuntio mayn
me valent/ dā tāq̄ euolaret/ abiit
Iudeo id apud ifferos deos ē eo q̄
aput/ mortales qui ī. habito ad
sup celestia corpa mfert sicuti corpo
nendo leges ē ius cohibendo pfi
cēnb̄ iudicis offm̄ egit/ ꝓuīo o
muttendū ē q̄ nunc de tenere
thus scriptas sensērit/ legat̄ q̄ a
put Eusebiū annales annū xlvi
nuit Regis Argiuor aput/ cretā
regnasse qui annis mundi fuit/

q̄ dcc.lxxxvi/ nec multū poste
regnante acrisio argos/ a cretēsi
bus eius-dē nuptā anno mundi q̄d
dcc.lxxxvi/ q̄m q̄ritū a suppro
disset accet/ Subsequēter-struit
ibidē prudione athenis regnante
Europā nuptū/ q̄d fuisse potuit/ cū
ea annos mundi fere q̄ dcxlv/ et/
id q̄rit/ longe melius q̄ suppoza
tum cū hijs que de aymone legūt
Videt/ idē Eusebius dicē a prudio
medyatū regnante egeo athenis
ayinos mare obtinuit/ ē leges cre
tensibus dedit/ Od̄ fuisse perpt
anno mundi q̄. dcc.lxv. Et/ esto.
ibidem legatur platonē hec esse
falsa quāe queruntur/ tū cū hijs
q̄ a phylocoro in attidis l. de ay
noto uero p̄citant/ dicto aliquātu
lū distrepēt/ ab hijs q̄ postmodū
ab Eusebio dicūt/ qui affirmāt an
no regni attei ē thesei qui mi
nōe in Sicilia adusus dedilū arma
cor̄ repuisse/ q̄d hui suppuzauerūt
anno mundi fuit/ anno q̄. q̄ qui
uenus pluuiam distat a cretē/ da
to possibile sit/ cū tā diu vixisse
nisi obstaret/ tpa successor vt m
sequētib̄ patebit/ Que ad tauri-
ā ad pasiphen spectāt/ supp̄ vbi de
pasiphe explicata sūt/. De andro
geo filio ayinois

Androgeus filius fuit/ ayinois ē
pasiphes uenonis quidē egre
gie virtutis- Qui cū athenis in
pulestim supuenit/ omēs/ ab athe-
ēnsibus ē deuictā tributū
occisus ē in cuius ultionē pri-
mus gens ecclesiastica/ ipso ayegeo
Regē/ athenienses acri bello sepu
uit/ sibi q̄ vectigales fecit/ De
glauco ayinois filio

Glaucus aut/ aūt/ Cretensium filius
fuit/ ayinois ē pasiphes ut
pote/ hīc ut/ idem Cretensi/ dicē ad
ytaliā veiens sibi posterisq; impe
rū- Od̄ ī illi nisi nemo gressū ē eo
q̄ mil pstaret/ medicis sic pr̄ fecerat/
q̄ zonā cui in cūctis exercitibus tri
umphat/ q̄ obrē ꝺs eis ondit statui
a quo ē tpe labentis dieī ē ē ppli
labier ē sic/ videtur- ayinoēs aput/
ytalicos aliqui regnasse q̄d ego
minus ē suspicor/ nec corruptus vo
cabula hystoriā cetā fugarint/ esse

ortuptum/ De Adriana filia ayi
noys et/ gurge tracn

ADriana filia fuit/ ayinoys ex
pasiphe vt/ sepe testat. Qui
dum hec theseū ab athenis ibi
Cretā missū amauit/ et/ eius cla
ustra gubernaculo sapta fide q̄ eā in
gurge ē phedrā sororē suā p ypo
lito asportauit/ eū deuicti/ quo pacto
libere tū posset/ intrare et/ minos
tauru superare ē filo duce laberi
tū egres-e. Qui eū p̄ecepisset/ diā
noctiu adriana ē phedra nauiā po
sitis clam discessit/ ē ichnā insula
ute/ dū ouidi/ seu nayou vt/ autūat
tanq̄ nocte destitutes dimisit/
adrianā ibidē dormientē. Que ex
pgefacta cū se delicta cernit/ clamo
ribus et/ vlulatū fremeo cepit/ sta
gnāq̄ litora vexy bachus fortē secus
naugrines cū ea vidisset/ q̄ amas
set/ in gurge sibi nupsit/ et/ ex ea
ut/ placet/ aliquibus thoantē lem
nū regē suscepit. Eame cū supasset/
bachus ydoneū regē ē eius amasy
filiā adrianā duxit ob hoc ast̄a cet/
a bacho amplexibus ē blanditijs
leuita. coronā eius quā vulcanus
fecerat/ et/ venerē dederat/ ē vxy
adriane ḡcessit/ in celū suscepit/
ē nouē stellis ornauit/ ē in a siue no
mine adrianā vocatā libera eius
secū in celū traxit/ ē celeste fecit/
ymaginē. Naxo seu chios insule ꝑ
opinō habitantes vino quo cap
ta adrianā puto ē ob id a theseo
te nulentā relictā ē q̄m potacui
bus macasset/ postea bachi dea ē
gurgo. Inde q̄ a vino nulieres ho
nestas ois dissoluuntur- ei a vene
re coronā ē libidis insignia dona
t/ q̄d in celū vsq; in noticiam
omn̄ ferunt- et/ no solū detestabile
ifamie dedecus p̄ ora virū ferun-
vexy agere vino mulier sese in
amplexy q̄ueat cuiq; dando dilabi.

De phedra mynois filia et thesei

PHedra filia fuit/ ayino gurge
ie ē pasiphe/ ut/ satis fama
uetezi vulgauit. Hec cū adriana so
rore supato aymotauro/ cū theseo
abiit/ ē adriana ut/ sup̄ dictū ē re
licta cuius fec ē gurgo ē ex eo cepit/
demophonte ē anthiloco. Tandē
cū theseus cū pasyphee nuptijs ꝑfer

pnā descendisset/ ad ifēos ypoli
tū pugnā amauit. Cuius lubidi
nē ḡsentā nollet/ ypolitq; furorem
censy alia rediāte theseo accusauit
q̄ alienū voluisset/ inferre. Ob
quē ypolitq; ira pīs effugiēs fere
uit/ sicy dicy est/ vbi de ypolito ab
eghueo Distracto ortisus ē thy eā
cui ortisi fama ferret/ penituit/ eā
falsē accusasse ē theseo stelus gnēs
sa suum/ cui ense ypolitu seruum thy
sodit/ seruy q̄ aūt/ eā dicit/ laqueo
fuisse vitā. De deucalione ayinoys
filio qui genuit ydumeneum

DEucalion ut/ in yliade placet ho
mero ayinoys filius fuit/ ex qua
nisse no habet/ cuius thy successor pe
cū ydumeneus eius filius. Hic cretēn
sui fuit rex. De ydumeneo filio deu
calionis qui genuit asilaum

DIdumeneus deucalionis fuit/
filius homero teste hic cretē
as aduexit/ suis troyanis bellū gessit
dānē ut dicit/ Seruius dū yliacē
leto p̄iam/ nauibus repetet/ tempesta
te iactus ex salute sua supplex venit/
si cū in regnū suum sospite redire
q̄ueat/ se illius sacrificiū exhibiturū
ex ea re que illi p̄ma occurret/ qui ad
cretense litus tendit/ egressi/ ut ad
alios filius desiderio videndi pro
illi fieret/ obuius. Que cū ut alius
dicit/ immolasset/ seu ut/ alijs pla
cet/ immolare voluisset/ ob eius ima
nitatē a ciuibus pulsus ē/ qua ob re
cū naues reascendisset/ salentinū
vsq; ad promontoriū Calabrie ventus
statuisset/ ex ea ibidē epulū agēs liquid
longe a litore sibi suus ex pituitam
q̄dicit/ cautate deorsilaco ydume
nei filio

ORsilochus ydomenei filio
fuit/ filius in odissea scribit ho
mero. Vbi genealogia eius a ioue
cū vsq; describit. Hic patrem ydu
meneū in troyana expedicione se
cutus cū ex ea bellū sibi successisset/
ad votū in patriā rei ob eius insolentiā
diu obsidet/ totis viribus ne ex ea
duci capti yliones sorores debita dux-
vlyxi ab eo ereptus est/ De sarpedo
ne Iouis filio qui genuit

SArpedonē homeranthyphate
ny dicē filiū fuisse Iouis ē lao
domie filie bellophontis cuius etiā
ser-uus vestigia sequēs Augustinus
ait/ alueri- sentis-ē videri dicens

ꝑ eos ānos. ſ. Regnante dnāo ar
ginis/ a rege dauno Circe ſuā ruig
aput/ alios aliud nomē fuerim⁹ inp
tā phibet⁹ europā/ et/ m genuit in
Diuantus Eurypedon ꝛ ayones ꝙ
magis ex nāde muliere filios Jouis
ee etc/ Alij dicūt/ hos Asterien fuisse
filios ꝛ ob id ego ysdē nō illā troz ſa
pedone esse cū alle longe supiōz fu
te type Cz qm de illo mlt legūt⁹ satf
ſic apposuisse nomē et/ de isto que
legim⁹ ꝓsequamur- hic ꝙ Rex lu
ce fuit/ ꝛ adiūctis agamemone et/
grecos ptes tyranoz̄ secutus in
ſignis armoz̄ vir fuit/ ꝛ emulat
nemoz̄ alteri digna pugnas fecit/ vt/
ꝙ homez scribit⁹ in yliade Cande
a patroclo arcst ꝛ ꝛ nussit Jouis ab
apollīne de medio pugnā tui subla
tū ꝛ corpꝰ eius ex fluīne/ lotū atq;
ambrosio respsit liquoze/ ꝛ regna
dutū veste sueq; ad ꝙcq; dū
fumus restituti. Qd aut hec figmē
ti modici ꝛ nil aliud vult/ nisi ꝙ
medici ope cū duct⁹ curatū sit et/
vngētis ad ꝙsuadēz eius vnctū
atq; respsit De anthyophate sarpe
Anthyophates filiꝰ dois filio
fuit/ sarpedonis virgilio teste
dū dicit/ ꝛ ꝓma Antiphate ꝙs em
se pm⁹ agebat/ thelxina de mire ug
thā sarpedonis alter ꝛ hic in yliade
subuso m ytalia cū eneā secutꝰ est/ et/
ibi adiūctis turnū bellū gerens ab
eodē occisus ꝛ De rudamanto vxore
Radamantus Jo. viii. Jouis filio
rus fuit filiꝰ et/ ut/ omēs volūt/
ꝙ europe ꝛ regnante dnāo aregus
ꝙ eusebiꝰ Rex fuit/ lycie hic cū se
uera iustitie ꝙcentoz̄ est/ cū aput
inferos finxer⁹ ꝓcte culpas ꝙplo
rare nocentiū/ de quo virgil⁹ Quo
sque hō rudamanteus hic durā sissia
regna castigat⁹ q; audit⁹ dolos
subigit/ fateri ꝛc. De hyemis origine
ꝛ successione senacendū ꝛ qd de anno
nē dicā ꝛ De archisio xxxviiii. Jouis
filio qui genuit/ lear-them
Archisius testatur- ouidiꝰ Jouis
fuit filiꝰ/ de eo em ouidiꝰ vlq
eu loquente atq; sud nobilitā tē
ꝙplicante adiūctis aiace pucio hyc
verbis subijcit- Ma ad lear-tes pr ꝛ
archisius illi ingrit hyuic. ſ. archisio
ꝛc. De lear-the archisy filio qui ge
nuit/ ethymonē ꝛ vlyxem

§ Learthes aut/ cōiux ꝛ filius fuit/
arelysy hic anthiclam/ arrollici
filiā suꝑsit/ vxorē/ et/ ex ea suscepit/
vlixem/ non sua sponte aduersus tro
yanos cuncte/ qui tū diu vetā fessā
laboribꝰ trahebat/ donec ꝓ longos er
rores ducē ꝛ nautas vlcisceret/
De ethymone lear-thes filia
Ethemenes filia fuit/ lear-thes
aut/ vt odissea scribit hyomenes
dicens. Simul aū ethymen longi
pepli filia venerabilē ꝙ minoza
genā filioz̄ ſ. lear-tes Anu klia ex
tapille teie syrate eius una tey
olla ola tey TERE Maidioy ꝛc hāc
aut/ m code putet le⁹ puerēs tradi
dū m guige cundi qui sanniadis dic
ex est/ De vlyxe lear-thes filio qui
genuit/ thelemachū thelegonū et/
Ulixes meliti hois Autonium
aput/ veteres dubiū genuit
ē nā alibi eū Sisiphi latronis filiū
fuisse dicūt/ ꝛ eum eū dē anthi
clia reg mirmidonū nupsisse eū sisi
pho eoli filio genuisse et/ vlyxem
genuisse/ Qd illi aput/ ouidiū augr
thelamonij genonas obic dicens
et/ sanguine cretus Sisiphio/ Qd
cerca chyredona ꝙ assit/ dicēs anthi
clia ꝓnus nupsisse Sisipho ꝛ iam
ꝓgnās eo reluctō ad lear-tem venis
se ꝛ ex ꝙceptu Sisiphi vlyxē peperi
se leoniq; vero dicit ꝙ eā nupsisset/
anthiclia laer-thi ꝛ ad oraculū eō
sulturā ir et/ a Sysipho latrone
qui postea a theseo occisꝰ ē capta
ꝛ oppressa ē et/ ꝓgnās essēt ex eo
gemellos vlixem ꝓpepisse Alij aū/
eū laertis filiū dicūt/ ꝙē quas
homerꝰ ꝛ virgilius auctorē sequ
plurimū fama testatur- Quoz
ego auctoz̄ secutꝰ vlyxem lear-tis
fuisse filiū dico hic fuit/ tho sub
mitō ogilij ꝛ ꝓgenitor dicēs ingeni fina
de aij virtute/ plus valēs metu
hic in vltio dū ꝓ sepe vocat⁹ home
tus quasi ad ōia hmōi modi ayul
tū quidem ꝓpessus ōia mira fecit
tudie sup̄auit/ hic penelopē pcta
filiā Icarij sibi sponsit/ in qua virtu
tute ꝛ corpe speciosissimā virginem
ꝛ ex ea illico thelemachū suscepit
filiū cui de rapta helena a pri-de
dū delecti grecoz̄ fuerit/ palame
des vt dicit/ ꝛ ulixē ad tyrynthū
fugā comitatus ē se in sanū simulās

ɛ demente ad ythacha ꝓ palamede
adalia duꝛi gnꝛis ingo ingꝛit adam
tꝛiꝫ ɛ sale semiaꝛe optꝰ ɛ vt
palamedes astucia vꝫ suspicaty
cepto puꝛuulo thelemaco ad ꝯplo
undꝝ ingꝛem ꝑ fraude ei ẽtꝛa
tꝛo oppsuit vlixes aũt viso thele
maco ofestꝰ dimouit aꝛatꝛiꝫ ɛ sic
ꝯgnitꝛis ꝝ ꝯpediaꝫ ꝑ ẽtꝛa ɛ
ɛ In qua dyomedis et thol amicaꝫ
am sime ꝑsenci michi obsidione
fꝛaudi. Et ei ꝯpigꝛemi ꝑ captꝝ
dis ventꝰ sub spe inꝑpciate ꝛi dꝛꝰ
isset in sacꝛi ei ꝛeligiis ꝑuent
tiuꝫ a ubi magꝛa ei solꝛcia ad ꝯp
tinenda cepti victoꝛia optima plu
ꝛima oꝑtꝛus est Na vt dr. ethnicꝝ
ag sno ꝯpe fmꝫ ɛ vt achilles a
mi ɛ apllꝰ filias licomedis in
habitꝰ ꝛeginalis abstenditꝰ i
uenit ɛ in obsidione ei duꝛit
Suo ope sagitte hꝛcule absq
tꝛoya capi no posse dicebant o
ꝛiculꝝ ꝑte sui ɛ aphyloctete ɛ
obtenite ɛ ad tꝛoya delate Suo
ope laomedontheus cuius ꝛui sup
ꝛca ꝑta ylionis fꝛabꝛe cauit
sublatꝝ ɛ. Post hec ipe vna ei
dyomede fatale pallad ꝯ ꝯ tꝛoya
ꝛapuit Qꝛe ɛ dolone pempto ei
ei dyomede ꝯplozatꝰ fꝛis rhe
si tiꝛacie ꝛegꝛ obtꝛectauit nocte
ɛ albꝰ ei equos adiꝛ ꝑuitꝰ gus
tassent eduꝛ in castꝛa gꝛecoꝝ
Et no nꝝ ꝑ uti dce sequi hꝛtu ter
ty medica hoie ꝛeꝛtea volens
ꝑssus ɛ ut tꝛoya ꝯplozatꝰ in
tꝛiꝛet ɛ ꝯpte ꝯfide ꝛetulit se
mel ꝯgnitꝰ ab helena ꝑtea ei
flozidi pluma pulꝛ et eloquecia
inter gꝛecos ɛ ꝑnnui ꝛegꝛ ꝑ eo
coꝛdia legatꝰ officiu ꝯfecit alu
qꝝ negio in medijs acꝛibus qꝝ
tu valꝛt marmis oꝛdit sepssi
me sic et in ꝯcibꝰ ꝯsilio gꝛecos
ꝑ sepe iuuit. Simultates hꝛtu
it ei palamede eo ꝑ iuitu tꝛoiꝛt
in bellu ɛ fumentu ꝑtꝛiꝛet ꝑ
tꝛacia qꝝ ipe missus fꝛe nolue
ꝛat Qua obꝛe moꝛte ꝯ machina
tus ɛ fꝛaude Vt sup vbi de pala
mede dem ɛ ad vltimꝝ ꝛedituꝫ
hinc ꝑdacꝫ ꝯposuisse qua arte ſ
mones seu alia via ylion ꝯptus
atꝝ diꝛuti ɛ capta dem tꝛoya
pꝛo armis achillis in ꝛuꝛgꝛi ei
aiace thelamonio ꝛeꝛt et tande
illa aduꝛsus ei eloꝙecia sua

obtinuit Et exsilco ꝛegis cꝛeten
sui filio eso ɛ obstaꝛt ne sibi ꝑ
de tꝛoiane ꝑtis daꝛent ut ꝛeliqs
datuꝛ pꝛecipitibꝰ ɛ polisena ami
sa atꝝ astianacte sꝛo ille so naues
in patꝛiam ꝛeditꝝ ꝯtendit Sed
longe illi a voto ꝯtigit multis ꝯꝑ
pe agitatꝝ pꝛeliis in longissimos
eꝛꝛoꝛes atꝝ ꝑgꝛinacꝝ detꝛimẽ
cuit ɛ ꝑmo aũt pꝛelloꝛ i pal
su ut ipe inet in odissea alcinoi
phꝛcũ ꝛegi ꝛefert ad acꝛimes de
latꝰ ɛ quos ei ꝯpugnassꝰ ɛ
ysmaꝛi ciuitꝛe ei ꝯtꝛisset in
pdã pꝛedes ꝯ socios pdiuit ad lo
thophagos tꝛ pestate ꝛepulsꝰ ɛ ꝯ
plozatoꝛes ꝑ quos misꝰ at ei le
tho gustato ꝛedeundi ꝯsumẽt ꝛe
tꝛaxit in Sicilia in delatꝰ vbi au
tꝛũ polipheni cyclopis ei ꝯ ꝯ
socios nitꝛuit ꝯ quib ei sꝑ
deuoꝛasset cyclops ciuitꝛo ei caule
fusto fuste aꝛietꝛ pellib inuolu
tꝰ ei suppstiabꝰ socios antꝛũ ꝯ
uit cyclopis mꝛe delatꝰ colia ab eo
lo uentos in uincꝝ ciuctos obtinuit
ɛ ei iam ythacie ꝑmo ꝛeꝛt solucto
uꝛe a socijs thezauꝛi credentibꝰ
flante aduso uento in colia ꝛepulsꝰ
ɛ ex qua ab eolo pulsꝰ nauigãs
diebus. vij. deuenit ad lystꝛigo
nas quos ei hꝛet aduisos ꝑditis
nauibus socijs ꝑ ei sola naue sua
fugiens deuenit ad cyꝛce Que ei
ꝯplozatoꝛes aq mutassꝰ in le
uias ipe a ayeꝛtꝛo suꝛꝛepto
pharmatu ad illã accessit in pa
uidꝰ ɛ ꝯ predito ẽgladio moꝛte
illi aymatꝰ ɛ in ciuitꝛio socios
pinas redd ꝛ formas ꝛ d ei fe
asset eq amicicia usus ãno ei
tꝛansacto ɛ theologonio ꝯ ei sus
cepto filio ei ꝛemisset imoꝛtali
tate ab eo ciuditꝰ de agendis
alpenoꝛe ob violencia a casu moꝛtuo
delicto naue ostendit ɛ sdõ uento
ꝛepulsꝰ nocte via ad occeanũ ꝛsꝰ
deuenit Quo pacto sacꝛis a ci
ce mostratis ad mcos habuit adi
tũ vbi ɛ anthiochia mꝛeꝝ et alpe
noꝛe nup ꝓpinatꝛi inꝛ alios i
uenit ɛ de multis futuꝛis a thi
resia nute ceꝛtificatus est inde ꝛe
uꝛsus ad naue ad cyꝛce ꝛedijt
ɛ sepulto alpenoꝛe et ꝑdictus
de futuꝛis a cyꝛce discedens de

uenit/ ad insulā syrenarū/ ad q̄s
ne posset/ duitere socios aures
cera obstruxit & se malo nauis
alligari iussit & sic eis cauētibꝫ
loca eox ptent/ in stillā trāsiuit/
atq; caribdi no absq; ꝛfectu pua
lo & pric omm labore ēt/ cū ad ea
loca veniss̄et/ in quibus a nymphis
solis greges suabant/ iussit/ ne q̄s
eos volaret/ Qđ cū eo dormiente
fame stē tibꝫ socijs suasiss̄et/ eum
locus & ego gregibus aialia pluā
supsiss̄et/ ei tēpestate intollerabi
le ꝛpetrauit/ in qua cū fructu na
ue occ̄ depiss̄et/ socijs ipse solus &
nudus capto nauis malo nouem
diebus ab vndis & vento agitatus
& & tande ad egigea depuls⁹ ī su
la a caly psone nymphā suscepꝫ
& & ab ea septē ānis detentus/ tan
dem cū ab ea egre dissessit/ ipe
trass̄et & naue cū socijs obtinuis
set/ neptuni⁹ miserꝫ eo q̄ agnouit
filiū ceꝫ accidiss̄et/ in pugna & tuy
am/ qua ipē ꝯstruxerat/ demolien
fecass̄et/ et/ cyclope filiū suū oc
cass̄et/ ab impetu maris fatigatus
pluimo exeq; vt/ nauē demersā nu
dus se p̄cipitē dedit/ in vndas cuiꝰ
natantis miserta leucothee velū
illi ꝓtulit/ suū cuiꝰ subsidio cum
de tuā deuenisset/ ad litus et/
hostia fluminis phey cū intrass̄et/
reiecto velo in maie nit/ frondes
nomen se nudū ꝯpexit/ vbi a
nausithea filia alcinoi q̄ptus ves
tes accepit & in palladis opē vsq;
ad alcinoi regis q̄uis
deductꝰ & vbi meruit/ domū suscꝑ
pe et/ nauē & socios qui cū vsq;
ytachiā redigere in qua do
mante cū domo depositus & &
atretꝰ duit/ a pallade ꝑmonitus
de agendis in mendicū senectā
trāsformatꝰ ad stabulū dei
nis/ suos apud quos thelema cū
vidit/ et allocutus &. Tande a sy
bote ꝓtinus in patriam deducit
in cognitus vbi in ꝓpria domo a ꝓ
cis utoribꝫ penelopis ignominio
sa q̄dā ꝓcꝰ & & tande ab eum
dem nutrice recognitus inde ex
pto armis cū filio & duobus sb
ditis ꝯfessus vlixem adiisse gra
uiores assumpsit/ eos ꝑ grauis pug
na eos ꝓmit/ Esto chaudonicus

dicat/ cū illos oculis ꝑuasse et/ in
tantā dedignasse inopiam ut/ ī ci
uitis stare/ stipite querētes ob
uictū hic visa penelope leartem
senē vestitū accessit/ in villā. pos
tremo theodonicq; cū uxore ꝯcer
tatū sompnijs quoꝝ cū ineptaco
nem quesisset/ habuit/ in risis
q̄ sibi caute/ a filio Qui ī tredes
in loca abdita q̄ntū potuit/ sapno
rū ꝓtentu vitruit/ Tande thelo
gonꝰ qui ei natꝰ fuerat/ eo cir-ce
cū eū querēs venisset/ ytachiā a
domo cuius fuit ꝓhibuit/ Qui ut erat/
robusta virtutes Juuenes multos
eo ꝓhibentibꝫ occidit/ in fine vlixes
in cū luctatꝰ emisit/ telū qđ cum
cuitasset/ thelegonꝰ eo trāsiecto
transmisit/ in ꝓcem. Eo quo ictu cū
se mori ut-ū cognouisset/ vlixes
quis nā esset/ mīrogrout & cum
eius nomē audisset/ et/ ꝓcem/
& filiū cognouisset/ cū ꝓtostrata
nequisset/ effugē dirꝰ clausit/
leontꝰ vxo die cū casuꝝ a thele
gono cū querente spina ꝓstus ne
nenosa tractū & in mortem/ longa
equide huius hystoria & extā suc
cincte narrata et/ nō nullis ī
mixta fictionibꝫ eo quibus ꝓ-
pars maxia in ꝓcedentibꝫ ofsa
& & ea videamus/ pauca ꝑ scipsū
et ꝓmo quid velint ꝓ ventos
vtre argetea cathena ligatos
& solutos a socijs/ Vult quidē ho
merus in odissea ꝯponē suam
virtū & inter alia volens eandē ab
nobis nascentibus a diua bonitate
dono datū sit/ dic ab colo. ī. a deo
ventos ī. scripturales & appetitꝰ
datos humano in cozio ī. in arbitrio
virilis status & fortes & ystanes
& debet uti cozio bonus esse et/
tyrsicꝰ/ argetea cathena ligatꝰ ī.
famosa clara virtutis sonoritate
qua ꝓfecto no nullo longe magis
firmatꝰ cozio seruat & dei amo
ris nutritū/ hanc tamen cathenā
socij vlixis ī. sensus humanos cor
poris ignauia nra rom ꝓpantes
soluūt/ ꝑdā exastimantes. ī. ar-bi
trantes longe melioꝝ & dulciorē
vitā in voluptatibꝫ nulla exercitio
regula & eis ligatis/ in rone solida

hyems tamen soluens

hnes tñ solutro dñ my hanc et my
llam labinnu- lastruā isurgūt
tē pestates dño-r- rubozes repir
hē siones ystiente redat- gnadones
fluctuacdēs dī merozes mopia
egritudēs ē mille malozū spēs
que nos a prēa-r- a quete dñ
uet/ Iussē aūt/ my errana ē
illi ad iferos pter aptū sic
arbitrot- vlyxem ad latu a
nū my simulauano nocte dna
uigasse ē ibide cerso alpno
stremū illud pgusse sacrū/ qu
nes euocantur- ad supos/ ē
sutis habuisse ab imadis sp
bus prisis/ velā aūt/ vlyxi
fragio a leucote pstitā/ nel
fuisse arbitror-/ qua spē imot
cuadendi fozti fiebat pectoz
egit/ ne desperādo pclerauet/ q
quidē/ spēm dñ sputū obtu
set retro uocat/ eū aūt/ sepis
aduntū a pallade ē q̄ dicēdo
sua structus/ multa cōmēt
cula ē multa egit sibi cōtra opptu
na De thelemaco vlyxis filio

Thelemachus vlyxis fuit filius
parvul? penelopi matri a pre
relictus. Qui multa a procizibus
mris pressus/ vna tm̄de cū pcere
suppsit/ ep̄ oibus vltionem/ De thele
gono vlyxis filio

Thelegonus vlyxis ē circes fi
us filius. Qui dū grandis vid
prem̄ pueret/ cū matrē cognitā arcadie
et/ ptulit rediēs tiburi gdidit/ vt
aūt/ audiui/ Et cū thelegonū cū me
ma tyburt/ udi sentiret/ ar golice
que posset matri/ pcipias aūt dicit
cū defecisse tuscula De tiburno

Tyburnus filius vlyxis filio
fuit vlyxis aut/ strabi/ paulus
longobur- dus ait hystoriā/ q̄ de gstus
longobur- dozū strippsit/ dicēs ab eo
dem vtrūq̄ ansonia nūcupari/ Tyty
rus/ ac alter- videtur- sentire m
le/ vnus ab vrbe gdita dicēs ciuitat-
nas ē estruā ciuitatē absomdū ap-
pellio- ē ē. sulpicio gsulib? ab eisdē
pdicē captus ē fere delētā ausō
nidā gentē ē sic illa pticula patrie
fuit/ ausonia/ Ego haec ausonia
puto cū latinū fuisse quē tyrus ē
vlyxes vlcūq̄ quida fuisse filiū ex
matrica rhy phi susceptū dicētes cū
teste Cornuto nutrita dea sit litozis
motus- nesciā uocata lyzes flumiā nos

aut/ ē si mutrego) ouuis pte suppsitē
fonē hunc facientes libello prudula
-sui estimes
Genealogie deoz gētilū liber xi.
Explicat/
Genealogie deoz gētilū fin̄ [illegible]

adhuc dicā suppsi
ue ē mi quietis
tē dū mens len
festa sub memo
cunctis rudi du
laberes nectio
dum porro my fi
mo sic/ fessos ē
signo reuocat
culo cladis ret
tis octo virtu
actiones rem
no esse fas di
se plus. Circa
nē pte tui nu
pudicitie ē q̄
tu respexte
uoze ē alios
ē si in certū ē mi signe tumuli de
uenisse labore attractus my auxy
mea lectus ē nec ī pertuosa subsi
ti arbitratu/ nisi ep̄ q̄d breuiozib?
destigutus- signis facilē ē stellā
in petra- ē tenacē mozē gnē dei
bide dū no fessos crudelē mi cursu
tu ducte cepi vestigia retro ē pspexi
vestigia retro hīc eadē vetē cupide
calcha dicens seā o pus de dile te plā
ē mesom tumultuos atq̄ pulue aque
admixtā tenebāt/ dēm̄ atq̄ per
lectāsse et/ ex opposito manere no
ty symiaē hospitiū ex mā me

[redacted]

[redacted]

[redacted]

ubi cū thyeste rex et tpe p
ora lactantiū aut Dic hanc filiā
fuisse tantali et penelopis hec
ut placet theodoncio nupta
fuit amphioni regi thebarū
ut fauet amphion ptib⁹ pelo
pis bellū gerentib⁹ adiūctus e
nomaū elydis regē et pisē &
quo amphione ipa pepit. vij fi
lios totidēq; filias esto homē
rus in yliade tm duos fuisse filios
dicat hec elatā spes mulier sac
ficantib⁹ thebanis iussu niobes
nis filie thyresie latone cepit
eos acriter increpare verbis
et se latone pferre Quā ob rem filius ap
pollo filios et dyana filia octo dēcētes
qui aput sypylone montem
fuit sepulti Niobes aut orbata
viro et filiis aput vrnas eorū
in lapidem versa obrigiuit. De
filiis et amphione supadictis et
eius uxore in lapide versa. Tul
lius vbi de questionibus tuscu
lanis fictum arbitratur ipsum
eius etiā in luctu silentium
vere huic ficto Theodoncio
addit diebus eius adhuc statuā
in sypilo apparere lapideā et a
deo tristē vt latinus existimet
defici pdā petet natā nō e pa
ne quippe vetere ad memoriā
nigerrimi nefortunii sciplā mulierē
in sypilo lapideā apposuisse fle
tus mulieris statuā et eā frigidā
eo plerūq; sit lapis surgen
tibus in eā imbribus et ētra
hentibus lapidis frigiditate sol
uūtur in guttas aquarū ad in
star lacrimarū et huic fortasse ar
bitrantur ingemere imbre adhuc
flendo deficere De pelopi tan
talli filio qui genuit lisidi
cen atreū thiestem et physenē

Pelops filius fuit tantali et
taygete et vt barlaam ho
bellorū fuit et signifer primus
Qui cū aput pisam regnaret
bellū habuit aduersus ene
mau regē eludis atq; pisē quod
quidē memorabile fuit et p maxīa
ut scribit tuchidides Belli cām di
cat paulus fuisse hyppodamiā e
enomai filiā a pelope dilectā atq;
in matrimoniū postulatā et denegatā
Dicit eni seruus huius hyppodamie
nuptias fuisse petitas ob insignē
eius pulcritudinē quibus ab enomao
ea lege indictus est et duo secutis qd
sup̄ fierent vbi de hyppodamia &
barlaam dic no sic se habuisse nego
cū quippe cū pelopi videret in hu
manis edito adiūctus Enomao ar
ma mouit subsidijs magnis hic
inde quocunq; subsidijs fraude
ajunctis pfidi ac mox enomai as
tucia a pelopis corrupti eius fugi
unt et sic hyppodamia et regno po
thus inuitatū postulante pdicto
nis primū decerat enomao hunc
dicit Eusebius in lib. tpe hyppodamie
vtroq; duxisse regni pcipi argi
norū regis ano dñi. qui mundi
fuit ānis ab exordio lvij. Et paulo
an dicit regnante hyreo argis pe
lope aput argos regnasse ānis
lvij et eos a suo nōie peloponesios
denominasse dicit cui accisio regnā
te argiuis pelope olympias ite
fuisse Et postea adiūcit ylum arma
mouisse eli q; a deucalione expug
nati ānis mundi ab exordio lxxxvi
cū legatur diu an fuisse dapsi
mus Ego aut tā diuturnum non o
pinor virtute regnoq; hyreo eo hy
podamia plures fuit filij De lisidice
pelopis filia et lectrionis gnige alceo
Lysidice ut lactantius nic melapū
et hyppodamia filiā fuisse pelo
pis et electrionem nupta ac eo
demona peperit hercules invi
De atreo filio pelopi qui genuit al la
creone melapū et eno
Atreus pelopis et hyppodamie mela
pū et eurydicē filius fuit Qui ut ex
veribus semere poete tragedia thi
estis papi poe vna cū thieste fra
tre aput pelopone in regnauit al
tis in viabus. Sz inde mox ex
orta discordia et cuius tale dic
lactantius fuisse cām Cōstituto cū vi
sup̄ dem et a pelope ayrtilum
ayrcurii filium in matrimoniū
atq; necessitudinē Od⁹ egre ferēs ayr-

.cuius inter atri-eū & thiestem tuꝰ
micat/ zyzanie ut hostes efferi
ē. Insup erat aput atreū aries
de qua sic seneca tragicꝰ est/ pelo
pis altis nobile instabilis pecus
Aramꝰ aries ductor opulenta gre
gis huiꝰ p & corpus ifusd coma
Dependet auro cuiꝰ ē ter ego nou
Auratā regis sceptra tantalia ge
rit/ possessor huiꝰ regnat/ huc tā
te domꝰ fortuna sequit tutu se
posita facer/ hꝫ pte cu-pit/ prata
que claudit/ lapis fatale sacro pas
cuū muro tegens &c huic hab
cu pienꝫ thiestes ar-bitr-atus ē
posse p gaudiū meropis atrei cō
iugis optinēr nec defuit/ stelei lo
cus nā ep ea ē filio ereptꝫ/ & illā
cupiit/ uiro ep quo nꝫ bellū ut
fides & pulsꝰ regno thiestes ē &
atreus nō ꝫtenti fides exilio illū
ficta egin reuocant/ & credulo tres
filios dcertos nꝫ gnuo apposuit/
et corp sanguine proles mixtum
illi dedit/ nꝫ potū repletoꝫ tū ste
lesto abo/ capitu manus ep natoꝝ
felici pri iussit/ appon atq; ip cō
medisse/ detegi dd' cū fiet/ aut
sole sur-gente nꝫ ortū retro cessisse
stelus vid' fugiente/ hāc tamen a
treū vt/ dic lactantiꝰ egystus
thiestis filiꝰ intēmit. Aureū uelꝰ
nꝫ hanc hystoriā ficta sic intelligedū
ar-bitror vt/ intellexisse videat/ nu-
merū de agricultura/ dū dic pe
cudes ꝓpter-mittere ameas hiems
pelles ut/ ai-gis atreus ep sibi ch
esteꝝ subtraxisse ait &c. Vel potꝫ
p aurete ipso aureꝰ uelleris thesau
rꝰ intelligēdus est/ quo reges plu
rimū ualent/ et/ ab eo nꝫ quo equitu
m sigꝫ ad bella/ & ad splendorē
regni sustentandū fieꝝ no possit/
Sol aute nꝫ ortus suos reuolutus
eclipsim a tē pestate fuisse demon
strat/ q̄ cū eet/ hebꝫ incognita
nostruꝫ Ursa ē dic tm lactantiꝰ
hanc ab atreo metreus fabricā/ et/
p nutꝫ ad uertitū cuiꝰ cū cruet/ ap
parū dd thiestes iuuēs ep urbe
discessit/ De alcmene melāpoy et eum
Alcmen melampꝰ ole filie atrei
& eurolus fuit fides uel assit/
Cycero vbi de natis deor/ atrei
fuit filii Quos dic apud grecos

mter dioscoꝝtres nuatos ꝑ obscu
celebres fuisse uiros credendū
est/ cū ex hijs fuerit Castor et
pollux. De eis nil amplꝰ inuenit.
De thieste pelopis filio qui genuit
tantalion phystenē expugnē pelo
pian et egystum.

Thiestes pelopis et hippodamie
fuit filiꝰ cui adiūcta fr'is atreu
que dei sunt/ sup fuerunt/ adia Cru
cū ea dei passus est a fre vindē
audꝫ oraculū exiluit a quo tristis
huit/ et se & pelopeia filia sua
nasci posse/ quiꝫ filios ulciscet/ mor
te. Qd' cū audisset vt/ quiꝫ erat i
stelen & potissie nꝫ libidine pnꝫ
offesti nꝫ amplexus filie uenit &
ex ea filiū suscepit/ egystū quiꝫ
postea mitrent/ atreū struxerunt
clitemestrā & agamemnone ceuā
nutrierunt. De tantalo phystene & ar
pagie filijs thestis

Tantalus phystenes & arpa
gies filij fuerūt thestis ex
quoꝝ atrei suscepti ut p ter-tiū
Senece poete nꝫ tragedia thiestes
ꝫplenditur. esto duos tm noiet/
tantalū. s. dū die pmꝫ locꝫ ne di
ce pietate putes duo dicit/ Tan
talꝫ pma hostia est/ dem noiat/
phystenē dices. Cui ille ad anas
phystenē senus trahit addicit/
ep fili &c. Terciū puerū uocat
dū dicat ferruꝫ ep gemma. cedē
ꝑfusū teneꝝ oblitus nꝫ que ruet
infesta manu & egredit/ ulti corpꝫ
ac puer-stratum pectore receptus
ensis a tergo ep tribuit. Cui dic ille
&c. Terciū hūc puerū theodon
ciꝫ die Ar-pagie nūcupatū. Et
sic ex eis ptes patruus ēmen/ et/
prīs estimꝫ nil legit. De pelopia
Pelopia dic hac thiestis filia
tantiꝫ filia fuit/ thiestis ex
qua mire no die hāc ut ipe met
lactantiꝫ asserit/ thiestes incesto de su
ꝑ dcꝫ hinc oppsit & ex ea filiꝰ
natus ē que ipe nubere stelen
offesti feris exposuit/ et/ sic ap
pet/ ob iniuria thiestis no ob
risu oraculi a thyeste nꝫ inuen
tū filie uti risu aut oraculi ad
pulliandū thyestē ignominā post
ea de suore ab egysto frem ortu ē

De egysto thyestis filio

Egistus filius fuit thyestis ex
pelopia eiusdē thyestis filia
ut ipē met testatur in tragedia.
Seneca dicens Colacta fatis natu
fer-t vtera gremio nec pie pre digna
uersa nāe retro refert hic egistho na
ta fuit a mīre ob pudorē ignomi
niosi tēnus in siluas directus est
vt delaceratus a feluis tur-pitudi
nis auī patrēq; atq; mīris pu
ē sororis vices testimonio ps
tinet ac fm est Nā seu bīfida
pastor seu sic promittente deo ca
prarū sponte egressa a caprīs
obuia pstratā in siluis nutritus
est mi dāis egystus ab egre. s. ca
pra nutrice Ps tunde a suis cognō
tus ē in regia deductus diu ciuilq;
certq; in primo pene regni ptē mu-ri
ad ystaus seu patre i pclente qd
magis credit ut lactātio placeret a
treo arrepit in thyestes occupata
regia successit Tande in thyeste
mortuo cū regnaret agamenon
ē in reuelatē ē ob rapta helenā in
tyrannū missē t pcedū egystus
vt leoneo placet suasionibus nau
plij in ample-xus optatis Clite
mestre deuect ē postremo redeūte
agamenone a desolacōe ylionis i
mane auso facinoꝝ illā fauente
Clitemestra trucidauit ē regna
pelopis septē tenuit ānis Ad vlti
mū ab horeste agamenonis fi
lio vna cū adultera clitemestra
nullo rēmanente eo ep̄s ipse occi
trucidauit ē. De phystone pelopis
filio q̄ genuit agamenonē ē menelaū

Physthenes ut ait theodomantis
filius fuit pelopis ē ypodā
mie. Qui cū juuenis mortē retu-
agamenonē ē menelaū filios su
os pueros q̄ medauit atreo fri suo
Qui illos suscepit ē in filios edu
cauit. Et ob id abolitā tristi tpis
physthenes memoria atrei filij hīc
fuit ē atrides ab horib⁹ appellati.
De menelao physthenis filio qui ge
nuit hermionā ē megapentem

Menelaus lacedemonū rex
uit theodamio placet filius fuit
physthenis ē fr agamenonis hos ē
neta in tragedia thiestis videtur
dio tenēd filios fuisse atrei in cuius
psona sit ait consilij agamenonij
nec sceptra ministri-fiat et pius ely
sius ayenelaus assit prolis mēte
fides. Ego hac petatur-stelen si bel
lū annuit ē gentē nolāt odia. s.
patruī veritq; pater-est. Et sic
atrei ego mentre vidēt filij tene
at. qd̄ niabulet leo melanus ait ut
eusebius ondit in libro tpꝝ atreo
ē thieste vsq; ad lacedemonij regē
dauū ē ānō mundi ccl. dein ab eo
cū agamenon qui thiestis succes-sit
frē homerū regnasse cepit mere
mis ānō ayudi cxl. vnus fuit hunc
helena Jouis filia quīq; qnd ānō
primo regni agamenonis ut ait s.
Eusebius q̄ ayenelaus ut ait duce
frigij absente ayenelao qui ad mas
tre pylen meruit puer legatus
missus ad custodē ē pollucē impet
ep̄ insula cythara sub oppido he
leno ea cura assentiente ē sistitur
frib⁹ ē hermiona apud agamemo
nē. Dites vbi die illo tuc menelaus
cū agamenone Creta misse diuisi
ues thesauros quos ibi depposuerat
atreus hic frm ē vt frēs exilio
ayenelaus pfect gnis precipuus
rex cū frustra legatis obsidio
ne demū repetitū ē helena post
decemū fraude magis q̄ viribus
capta. Troia trasscepta ē ē restitu
ta menelao Qui cū ut reuerti naui
ā trasset petituri pdam tē pesta
te actus vt scribit Eusebius ad tau
rum regē egypti qui pohibū appel
lat hominē cū eo deuerti ē ē a
pelleo rate ut phomētū peteri
odissea exilio scripto post vix ā
nis ei trassert in lacedemonā redi
it agamenone diu ante esso ē illos
forte duobus egysto. Qui tande illi
successit quo vel qua morte dic
clausit nō inuen. De hermiona aye
nelai filia ē pyrro et horeste qui ge

Hermiona vt oudius testatur
in explis ayenelai fuit filia ē
helene hui. ait horesti filio agame
nonis dispensata fuit porro pyr-
rus cū occiso agamenone regnum
occupasset Egystus ē fugasset ho
restes. Andromacha olim hectoris
uxor quā a troia captiua duxe
rat helleno cessit hanc horesti
sui-ruptā ē sibi quoq; copulauit
Attamē ea postea ab horeste occiso
in cuius de horestis quoq; nu-ptiis
cecidit pcepit horestem in filiū. De ay
gapenti ayenelai filio

Q Equipente die theodamante
filiq fuit apenelai qz lydia cap
tiua fuscepit pq papta helena od
homerq in odissea testat' videtur
-di die pea aellaci hec ay ertor
or hector roy ethy oc' oylla ector
ceyelo reale eor neta sepolti
en aoyxne et eny aeo soppy oy
re son popelli vn aeneloy et
ypso ssaue eac tziphy e. micap
h hyxor ex ex eyc he/s eo/ sme
zt. et sic p hoc patz t menelau
megapenti iunge dedisse filiam
alectorio spurtam cuiq nupcias
celebrante thelemacq vlixis filiq
uenie. ex ytbacha q pomit. de
agamenone plystenis filio qui ge
uit ephygenia. crisotcn laodicq
ypbyanassa alesium. e horesten
Agamenon phisteme filiq fuit
aut scripta actreo a pte puulus
dilectq fuit hic micenar rex et
thyestis successor ut in yliade erra
sentire videt homerq vbi de sept
tio agamenonis multos destribit
uersus facit hoc dicens. Apud troiam
in ciuitate greor presidens agamenon
sceptrum tenebat apd' vulcanq artifex
fecerat illud ip dedit ioui sa
turno. postea iupiter mercurio de
actore argiphonti ermias rex
dedit pelopi plistho postea pe
lops dedit atreo qui moriens thy
este bellicoso reliquit qui thyestes
reliquit agamenon multos in
sulis et ar. go si inpunit zt in qui
bus vbis no fuatur. genealogie
desceptus ordo que latinoz aut
te destruens seruius sed cepit
aut regnauit agamenon fr' eius
bua. anno mundi octogesimo vn. que
anno helena rapta e. et troia
nos ciuitate pari cum esset
su congregatis in aulide nauibus
et expeditu inpator fratis in bella
precipit clytemestra quoq relicta
p sua ia pluide sic cepat filios
et apud troya laboze multos
pressus quozedam erga precipua simul
tutes ptulit quibus agre tribus im
pro de posito et illi pulamedes
sufferet qui time vlixes ostensus
agamenoni maiora sua gl'a in in
pedi reassa ptues et q ingnominia
de positus sustinuit ptra modes
tiones achillis ob breseide illi a se
sublata tande capto ylione atq

. Se. filiq aut assyr electoz accepit
filia Qui ipi vn. genitoq sunt sozes me
gapentis a sua helene aut dn filia
no dederunt ymeq et pmo genuit
hermionam filia desiderata

diruto ciuitate illa cessisset in sozte ca
pta pluuina cassandza. pamo filia
mulier in priamq reditu in astendit
deu te pestate actus fore p aque er
rauit aut scribit homerq aliq deue
mitet in priamq interea autem vxoz ider
testat' homerq egystus thyestes fi
lij cu tyndarei ciuitate occupasset possit
p lytq speculatoribq ex audito ab eis
agamenonis reditu vigiti equos
eis suis in insidijs posuit et ipe cu
comitatu reliquo festa letitia illo
obuiq fuit et interfecto eo pauit qua
uidam in aqua clytemestre asseruit il
la cu socijs epulantem occidit.
Seneca autq patru alitet de morte
eiq sentie videtur. ait in tragedia
cui tytulq est agamenon dicit eum cly
mestra acri dolore agitatam ip cas
sandza agamenonq secu tulisse. ego
autq credo ymestra stelenq timore et
cu egysto adultero esto primo destri
de sz hy. sz audita tempestate eu die qua
patrua mittit domu pacto a clytemes
tra quoniaq et ipe agamenonq die pe
ta veste sublimes sed plane supbie
ozpe exuuias sceleris et dethere
aultq hostiles vxoz iubet et indu
pocq quagis fide manu tyrotoe a
micq vxoz induta vestis exutu
manibus negat capiteq lapa et
ium claudat et mox et tuc haurit
tremeti semiui. Dextra latq agta
menonis cuspi mactat veste iua
uolutu. De ephygenia agamenonis filia
Ephygenia agamenonis filia
nonis fuit filia ut in agamem
nonis tragedia testat' ide seneca
huic tri alij yphianassa vocant vt
lucretiq dicit. Aulide quo pacto tri
uia virgis ara yphianassa tpa
ret sanguine fedi hec in signis pul
chritudie virgo fuit de qua scribit
tale referens hystoria Grecia tempa
ritum cu ad aulide deuenisset ca
gamenon dyane cerui occidit et q
narq se obre iactu dea flatq ven
torii ymouit et io tu nauigare no
posset et peste misit sustinuit ora
cula q sciscitu deprecit agamenon mo
sanguine dyane ce placandi et cu
ab vlixe et talthibio caz nupciaru
adducta ephygenia et ia ut immola
retur cet alteriq bus admota miris
modo sublata est et cerua sacrifi
cata. vt ouidius. Victa dei cessit nu
le et oculis obiecit et interfecti tur
bida sacra mees et pacem suppetit

fertur- imitasse necenda arma
ē. Dni-go autē ut seruus assist
ad tutorē regionē translatus
ē thoanti regi tradita ē medicti
ne diane sacēdos effecta ē cū ei
statuta ē sue crudelitatis humano san
guine uenia placaret/ agnouit frēs
horestez que deus nō vidēat/ ac
cepto oraculo cruendi finorē cū cū
amico pilade colcos petierat/ ē cū
ibi a thoante simulachū sus
tulit/ abstinendū fraude lignorū ē
sic ad lacona deuenit ciuitatē
epygena portante Quod demū de
epygena portante Quod demū de
epygena portante secutū ē. nusq
uesse nouit Qd sup ficta ē dum
uanū loco ephygene posuisse ce
ruā/ hanc fuisse a thoante creden
dū ē. ppt aut ppli ois agamenon
cēt odiū adiectū ē/ cū ei filia
immolasse que medio ītumultu sb
lata ne fraus aperiri posset/ in lo
gingua regione translata/ ē sub
umbra sacerdotij fuit. De cristote
mi laodice ē yphyanassa filiabus

Horestes agamenonis ex
clytemestre fuit/ filius aut/ satis
in precedentibus ostensū ē. hunc dicit
electra/ hermionā menelai et
helene filia/ puella adhuc despō
ta ē. cū ē ipe puerulus erat hic tande
ans ab egysto agamenone studio
electre sororis fuit a strophilo pho
censi clam nutrit⁹ subtractus et
asportatus atq egysto Qui cū tractu
temp⁹ exercuisset/ captato q modo
hermionā sibi iā a pyrro subtrac
tam vicinor⁹ pat⁹ ne cedis sup queat
ē egysto adulterū cū septē iam
regnasset/ ānos vna cū clytemes
tra nrē arripit/. Quo facto aut⁹ ad
festum ny furia delatus ē cū sibi vi
dē ī manu ostrese matris ymagine
facibus ē spectibus armatā et cum
ea/ nouū mixtum ex pauore ut/ dicit
stacius Armata furiis matrē et spec
tibus atris. Cū fugit/ ultrices ipse
dēt ny luine dire dē/ Cui pilades
strophij filius/ qui tpis puēne sedis
transfugarat/ ad eius promissa illo
saluto cū eo ad aram dictum dianē
in colcos asylū fugit/ ē ibi resipuit/ ho
restes sororis pnouit⁹ ab ifesta de
tali mate/ et sorore cognita ephy
genā q ibidem dea sacerdos erat/
occiso thoante rege ē simulacro
dee rapto atq in fraterne lignorū de
lato fine quos in regnū redit/ ē

Vt satis claret dicit virgilius tyrrhi
nois hostis cum ait/ alexi equas
ter ē. Ego quia tyrrhi mihi susceptus sit/ ny de
bui verberari. Nā alij dicūt cū ex
pulsa troia ad hesperiā venisset/ alij dicūt
sandra qd ego nō credo. Nō enī ex
cassandra natus possit esse/ adiicit
eneā fuisse tricesimo etatis nō pua
ente hinc theodamas arbitrum vidēt
cū clytemestra sensisse adulterū/ preter
ea ob id ex clytemestre filiā ē prēda
pulsū. Quo audito ex cū prēdam
ligurū ny ytaliā venisse virgilius
asserit/ ē aput massicū cū prime nō
tē ascēdit/ ac ny tyrrhi troiā nois hostes
venit fuisse/ q adiisse eneā patribus
tuscis. Quod ego nō vbi de fastis vi
deri/ existimaue cū fabulosos odi
disse ē obid dicē venisse/ alios de fa
tis agitatos alesius a quo se deriuā
tūd fabula putat/ ē. Posteritatis
aūt eius nulla exstat memoria.

De horesto agamenonis filio qui ge nuit cylonimenen cormithum.

Horestes agamenonis et cly
temestre fuit/ filius aut/ satis
in precedentibus ostensū ē. hunc dicit
electra/ hermionā menelai et
helene filia/ puella adhuc despōsa
ta ē. cū ē ipe puerulus erat hic tande
ans ab egysto agamenone studio
electre sororis fuit a strophilo pho
censi clam nutrit⁹ subtractus et
asportatus atq egysto Qui cū tractu
temp⁹ exercuisset/ captato q modo
hermionā sibi iā a pyrro subtrac
tam vicinor⁹ pat⁹ ne cedis sup queat
ē egysto adulterū cū septē iam
regnasset/ ānos vna cū clytemes
tra nrē arripit/. Quo facto aut⁹ ad
festum ny furia delatus ē cū sibi vi
dē ī manu ostrese matris ymagine
facibus ē spectibus armatā et cum
ea/ nouū mixtum ex pauore ut/ dicit
stacius Armata furiis matrē et spec
tibus atris. Cū fugit/ ultrices ipse
dēt ny luine dire dē/ Cui pilades
strophij filius/ qui tpis puēne sedis
transfugarat/ ad eius promissa illo
saluto cū eo ad aram dictum dianē
in colcos asylū fugit/ ē ibi resipuit/ ho
restes sororis pnouit⁹ ab ifesta de
tali mate/ et sorore cognita ephy
genā q ibidem dea sacerdos erat/
occiso thoante rege ē simulacro
dee rapto atq in fraterne lignorū de
lato fine quos in regnū redit/ ē

De electra agamenonis filia

Electra agamenonis ē clytemes
tre fuit/ filia ut/ liquido patet
p. Senecā ny tragedia agamenō
nis ny qua pamphilus ē ab agamenone
ne Argiua ciuitate pulsus/ reuertit/ sic
dicit/ her cū prēm ascia ceciderit stro
phio phocensi agamenonis amico
clam q nutriendum/ horestez et mne
ū ob patratū scelus detrepauit/ aspe
ra ob eam/ clytemestra uidente ny
carcere deducta ē. quid deinde ē
ea secutū sit/ legisse nō memīni. De ale
so agamenonis filio

Oleses filius fuit agamenonis

finnude machatiren sacerdotis pyrrii
Achillis filii in templo appollinis
interemit & sibi hermione quaꝫ re
assumpsit. Alii vero volunt eum anteꝫ in
regnum redisset in ytaliam deuenisse
& haud longe a roma apud aricinam
Dyane simulacrum collo cassse & impia
statuisse sacra Ex quibus hec fem
ma postea cassii egyptum regnasse an
nis xxv. affirmat eusebius in libro
temporum. anno xxv. regni demephon
tis regis athenarum. reduxisse pyr
rum. Solinus vero in libro de mira
bilibus scripsit dicit eum postea mise
rum fugum hermionam in eos casus in
uasse socrum. Quo audito diem clau
serit & in dubium vertitur. Cui dicit
Seruius ossa eius in roma ydem ab
aricina roma translata et sepulta
in templo latino. Pausanias tamen
solinus autem ubi supra dicit ꝙ olym
phiade lviii. ossa eius asportata mi
raculo montis octo cubitorum & tan
te magnitudinis fuisse vt implerent
longitudinem cubitorum viii. De thisa
mene filio horestis

Thisamenis autem strabo eusebius
filius fuit horestis & ei successit in
regno. De chormetho horestis filio

Chormethus filius fuit horestis
vt dicit Anselmus in lib. quem
scripsit de ymagine mundi in quo
affirmat eum cormethum achaie ciuitatem
fecisse et suo nomine nuncupasse. Et
hic idem affirmat genuisse sibi thille
bezenisse. Que esto nonnulli sint auctu
res non tam pueri sunt grauissimi pedia
& ysidorus in li. etthy. dicit chormethum
in achaia ydoneum dedisse horestis
filio. Ego autem ydoneum non credo
si forte instauratum eum scribunt. Euse
bius in li. temporum de eo dicit ante
ypsipylen ydoneum & ephyren appellatum

De horeste horestis filio

Horestes vt solinus dicit de mira
bilibus mundi filius fuit hores
tis ex hermione & ab eo affirmat
populos qui horestides appellant
& denominatos dicens sic. ajacem
profugum miserat cui abstersus lon
gi destinasset natum sibi in ethna
thia puellam de hermione quam in
eis casibus secum adduxerat hic
manauerat extinguendum adoleuit
in spem regni sanguinis nomen pris
sui referens extinctus & quidem
& quod procedit in macedonia sinu

et adriatici vocatum nuncupatum ho
restia dicit. De hoc ego nil vltra legi
in longum tamen est hoc a doctis affir-mari
tuscos pompeios pausanias philippi re
gis macedonum extitisse ab horeste
duxisse origines & quibus medijs ve
tustate agente non reputeu- De dy
mitio regis ioues filio

Dymissus vt nonnulli de natis dor
nus scribit Cretio ioues et
lunus fuit filius Quod ego iudicio
dicere si non esset in primis dissi-les
cum ex trullio edem et sacra aetru
scum- possibile tamen est vt sic fuit
fierent mutatis diuinorum ritibus pnus
& vinum non ex hoc assumamus. nam
iupiter. q. culos die et luna vite
et humectatione marte vitem fouet
& ad iocunditatem atq maturitatem
uuas deducit et sic hic erit qui
in culmine colum nisi alteo ex pe
una si nonnullis veracibus lucio eo ꝙ
influentes habuerit & secreto et di
citur dymissi qui missi dei ita dy
cos grecos latine deos sonat. De ypse
rem ioue filio qui genuit gorgy
phonem siculum & tritonem & lucinem

Perseus quem veteres to nomen
dei nobilitatis grecie patre
optimo fuit ioue & danes ace
sii fuit filius. Vnde quidam non putet
& deum nec eum iouis esse putabant
perseum quem danes plumeo gessit
auro &c. Quidam autem ex ioue et
dane natus fuit vbi de dane ni p
cedentibus vidi. poete autem fa gi
dus vt dicit lactancius pulcherri
gine. inspexit in gorgone expedicem
assumpsit. huic ꝙ pegasum alatum
equum & pallatis egidem & talaria
ensem ꝙ aereum volatumq cepit
ex quo pegasum nouum vt refert Stacius
ibi nonnus erat audiens seductus
in ethyopia dorso & ipse ꝙ quidem ver
sus. Quadam gorgone prisce
gide pallantem vidit & prime atq
consideranti & vicem capiti cupiet
abstulit & achilante rege sibi
denegantem hospicium ore sub gor
gonis capite mutauit in saxum
inde remeans in patriam cui ex equel
so vidisset in syrio litore circumfu
na cephei andromedam virginem
alligatam in rupe & amores
suos stupulo & sic monstro mari
no expositam flentes & precantes in

Litore euolauit / illuc ⁊ cognita eā
eā p̄z̄entib⁹ ꝑcrus ⁊ ḡuugrum
dm regis / si illā a belua libēaret / qđ
fecī ⁊ nāvemente inter-emit / ꝑ
de celebrante eo nuptias eā phy
neo ⁊ cepheo fr̄ cui an̄ sua puella
desponsata fuerat eā repeteret
et / vi conar-etur- tanq̄ sua au
ferre bellū adūsus eū muit / ⁊ eū
multos ex hostib⁹ extraxisset / reli
quos capite gorgonis ois̄o q̄tre
in lapides / post hc̄ ꝑcrū aui su
ū / qui accusat regno pulcat / ei⁹
formauit / in saxū et / regnū auo
restituit / ipsas p̄cā bellū ītu
lisse fecit / et / in cōde libr̄ p̄cm
adiūxit se ḡsistente in plio audisse
subactu q̄ nacdē a se deuiasse
ibiq; ꝑsepoli regnū ciuitate edi
ficasse qua posteritas scribit / quic
quid / vbi de gestis alexandri. A
lexander- nacedo vno calceus et /
expulis de molitis fecit / Attamē acri
sud auū vt / dic̄ lactantiꝰ / à lapide
ḡmutauit / ⁊ in dicat / eū vnacū
cepheo ⁊ cassiopia atq; androme
da ḡuuge in celū fuisse assūptū
et / me celi sydera collocatū ut / de
ymagine mūdi testat⁹ ancelinus
dicēs hunc ḡuugit⁹ cepheū rex ⁊
cassiopia vxor eius cui associat⁹
ꝑseus filius ioues ⁊ dmis thes uxor
se sydus andromede ꝛc̄. Hyms apti
tus ad sensū fictois venendū et /
perseū equo pegaso vectū fame
cupidine tractū demonstrat. Ali
tamē volūt / eū ad tūsfretandū ha
buisse nauē cui insigne vel nome
fuit / pegasus Scriptū palladis ac
cipendū vxor- prudētia qua et /
hostiū acta cōsidam⁹ ⁊ nos ipos
ab vndē insidiis telis q̄ p̄cūq;
ajcuq; talaria / velocitatē ⁊ vigi
lātiā in agendis significāt vxor.
Sic ⁊ eius rectitudo ⁊ apte cogitō
ni acutus oñdit / asin̄ bellor⁹ thyre
et / ꝑdas hostiū ad nos trahē. Vbi re
cōdq; a mrē amonit⁹ credibus de gor
gone dr̄ et / achlante satis in p̄ce
dentib⁹ vbi de eis dm̄. e libr̄ affe
dr̄ andromedē a belua hystoiam
vxor eā ⁊ in cosmographia dicit
pomponi⁹. Est ioppen an̄ diluuiū q
dictū ut / ferūt / vbi de cepheo regnas

se eo signo accole affir-mant / q̄ ti
tulū eius fides q̄ phinei vetere cla
mor eū religione plurima retinet /
qui eiad rei celebrate carminibus
ac fabulis fruunt / q̄ a ꝑseo androme
de clarū vestigiū marmore belue
ossa immania ostentat. hc̄ ille hystā ⁊
ideo ꝑsēs in libro quē de distātijs
locoꝝ apposuit dic̄ ioppe oppidū pa
lestine / maritimū in tribu dan vbi
hodie q̄ saxa nostrum⁹ in litore in
quibus andromede relegata ꝑseus
quōdā vir sua fort⁹ liberauerit fauste
subsidio hc̄ ieronimus plinius vero ītes
sēptores celeber-rimi hoc scribit⁹
Belue cui dicebat⁹ exposita fuisse
andromede ossa vnius apparatu
ex oppido iudee ioppe ondit inter
reliqua miracula in ydumee Al
stauro longitudie pedū xl. altitu
die costarū medicos elephantes ex
cedente spine grossitudie sex qui
pedalis erat. Perseū adhuc hostē ⁊ pri
ū in saxa vertisse capite gorgonis
ois̄o nil aliud puto nisi ex victos di
uicius gorgonis tractos illos ⁊ dd
reddidit / et / ibelles acrisud autē
annō q̄stat / q̄ cusebius in hc̄ tpe alit⁹
saxeū effecisse. nā ab eo non ꝑuēte
acrisus est / ⁊ sic frigiditate ꝑpetua
lapidi similis factus ē. Qui in celis a
septētrionali plaga stellificatus
lucet q; fulgam. Tullius vbi de gorib⁹
illustrat⁹ sequendū. puto qui de
eo reliquus q̄ ait / hc̄ stellatus cepheus
eū vxore gēro filia tindarei / misi cele
stiū diua cognitus eorū ad eius
fabula traduxisset / hc̄ Tullius cetera
de tpe eius ambigit⁹ eū scribit / eū
sebig eū accubisse gorgone anno mū
di ai. dcc xvi. mo. pide tpe eodem
ano ſ. alios die eū eū quuge i ce
lū raptū paulo p̄ die ano. n. Re
gis cepheopis qui mūdi fuit. ai.
dcc lvi. eū gorgone ex iso adiu
ſ. ꝑsas dimicasse. Nec multo post
scribit ano dcc xcv. Regni cepheopis
acrisius ab eo mortuus ⁊ augmoriū
regnū in asiceras transflatū qđ
ego vere puto eū magis ēpus quā
riat rebus gestis. De Gorgophon
ꝑsei fil'q; genuit electrione ⁊
Gorgophonis teste lactio alcēo
eo filio fuit ꝑsei ex androme
de quuge de quo nil aliud hem⁹

nisi q; genuit/ electrionē ꝙ alc
ena/ De electrione gorgophonis
filio qui genuit alcmenam/

Electrion ut/ lactantio placet/
gorgophonis fuit filia ꝙ quo
nisi alcmena filia habēt nullā
nomē legisset/ antiquitas Deal
cmena ut/ dict electrione fil'e
ius fuisse amphitrionis

Alcmena ut/ dict lactan; fi
lia fuit/ electrionis· Qd' et/
plautus in amphytrione testa
tur· dicēs Deus ad alcumenā ꝙ
nuptie electrionis filia ꝛēf hꝫ
quidē ut idē; ꝙ ibidē; dicit/
plautꝫ nupsit/ amphitrioni thi
bano et/ a ioue dilecta ꝙ et in spē
amphitrionis viri sui ab eo
oppressa hercules pepit/ ut in sep
timo/ vbi de hercule dicēt lacꝫ

De alceo filio gorgophonis qui
genuit/ amphitrionem

Alceus ut/ ait/ paulꝫ filiꝫ fuit/
gorgophonis magna filiꝫ
fama cognitus aput nos ꝙ sple
dorē suo dia ut/ aiūt/ pre fuit/
amphitrionē De Amphitrione
filio alcei qui genuit/ yphicleū

Amphitrion ut/ aut/ paulus
fuit filiꝫ alcei hō armoꝝ
in signis ut/ plautꝫ in comedia
eiusdē amphitrionis ondit/
huic quidē fuit/ alcmena cuiꝫ
thebis morabat/ ubi dū ipe ꝙ
thebanis aduersus thelobo
nos bella gereret/ iuppr ruꝫ
in spē alcumenā oppetit/ et/ ꝙ
ea fuscepit/ yphyclū placet/
ꝓpria plumo in lr̄is hystoꝝ
rie huiꝰ artē fuisse inuētū ori
toꝝ atꝫ somnoꝝ mtp̄tationes

De yphyclo amphitrionis
filio qui genuit/ yolaum;

Yphyclus ut/ scribit/ plautꝫ
in amphytrione filiꝫ fuit/
amphitrionis ꝙ alcmene cuiꝫ
cū hercule vno ptu editus dr
uerꝫ yphyclus post/ non q̄ꝫ
mēsiū mense in natꝰ ē hercules
ist vna sera q̄ dr natꝰ septi
no ꝓcto· Qd' augꝰ ubi de eius fabe
dei q̄ dr non videt/ q̄ mulier-

possit/ in duōs tyros duōs ge
rē· De yolao yphycli filio

Yolaus ut/ soliꝰ de mirabili
bus mundi assit/ filiꝰ fuit/
yphycli hic ut/ idē; ait Solinꝰ
sardiniā nigriores palantes
incolas adhuc ad concordiā ebla
dity olbiā atꝫ alia ꝓcera oppida
extruxit/ yolenses ab eo dr se
pulcro cuiꝰ tēpla addidꝫ q̄ tumba
tus virtutes prīs malis plurī
mis sardinā laborasset/ hꝫ alle
fuit tri et/ alii yphycli De stele
no ꝓsei filio qui genuit euryst

Celenꝰ ut placet/ hꝰ eraꝫ
meus ꝓsei fuit filius ꝙ andro
mede· Nam in yliade homerus de
scribit agamenone gaudentē et/
eurysteū genealogiā designantē
asserentē ꝙ Stelenū fuisse ꝓsei fi
liū et eurysteū ꝓcreatū quē ait/
dicit/ Eusebius in lib' tpꝝ tūsla
to argiuoꝝ regno a ꝓseo adeeme
ꝓ ꝓsei regnauit/ qui no i'pe mā
nuoꝝ acrisio qui ꝙtꝝ annis
regnauit/ immediate sequit' inicū
regni eurysteus quiꝫ tm mtp̄ositus
ānis xxꝙ· S· Eurysteo i'gnante sep
tīo ꝙto stelenū. dū ānis xxiiii
nis regnasset vbi hꝰ ꝓdicta fmi
tucmte no possēt· De Eurysteo ste
leni filio

Eurysteus stele filius fuit ut/
ꝓmonstratū ē de natiuitate ei
tale refert/ homerꝰ fabulā cū
die quadā iupit' apud supes dꝑ
isset/ de illa nastitura hoiem
qui cibus circauicinis dnāret'
iuno id fecit/ iuramento affir-mari
et ꝙ festū descendit/ mr-anis et/ re
tinuit/ lucina quā nos lucinā di
cimꝰ dea ꝓtinus ierauit apud ꝙ
rē stelen ꝓgnante ad septē me
sus ē ꝙ vtero eius edito filiū vn
mesiū qui vocatus est eurysteus
Erat quidē ea die nasturus hera
cules Sz alcmena retenta ꝑ par
turiendū dea ꝓpisse no potuit/
Et sic fm̄ē ꝙ de hercule iupit'
itelligebat/ pertinacia-m eurysteū
qm postmodū alios ē hercule eau
mpauit/ regnauitq; micenis an
nis xly ē successore moriens reli
quit/ atreū Fabula aūt hꝰ ab eadē

sibi locū vendicauit/ cū viderent/ hoīes. Euristeū hercule fortissi/ virū ibidē īpsum. De bachemone p/ sei filio qui genuit achimenidem

Bachemon lactancio teste p/sei fuit/ filius ē andromede ē ut/ p se idem dicit/ aput quos dū orien/ tes populos imperauit/ qui ab achi/ mende ei⁹ de bachemonis filio/ vt dicit/ theodonas achimenides/ posteri nūcupati sūt/ Qui appelli/ in sacerdū ritus iuenisse se asseue/ runt/ aūt/ aput eos/ sol in speleo p/ficto in silentū cū thiara ē vestib⁹/ manibus gestiens omnia hoīes/ puto ad īmensa cupidū ōn/denda. De achemenide filio bache/ monis qui genuit orcamum

Achimenides vt dicē theodo/ nas filius fuit/ bachamonis esto/ sint/ qui velint/ eū filiū fuisse p/sei/ hic autē achimenes p/lios īgenuit/ ē moriens successore exhamni filiū/ dereliquit. De orcamo filio achime/ nidis qui genuit leucothoem

Orcamus ut/ supra a theodonta/ dem ē filius fuit/ achimenidis/ cui yuxo fuit/ cui nomen speciosis/ sima mulier. eo qua filia vnica/ leucothoem susceperit/ quā ip sol se/ diligenter nutrierat/ vnda īfodit/ De leucothoe filia orcami

Leucothoem filiā fuisse orca/ mi ē Eurinomes testat⁹ ouidius/ in maiori volumine ubi dicit ip eā su/ me dilexit/ phebus/ ē in forma ver/sus Eurinomes nutricis eius ne/ctar/ accessit/ ad eā. ē licentiatis mulie/ribus suis tūc secreta sermocinatura/ in forma qua vna vehit/ ē patiente/ ip pressit/ Qd⁹ audiens qui ante dili/gebatur a phebo ad aures deuenisset/ zelo patris ductus/ orcamo accusauit/ qui furiatus acrius seuerus mūdi vnā/ sepelire iussit/ phebus aūt eā illi/ vitā restituere requiret/ eā in/ virgā thi/ nea vertit/ huius facti/ is tulius a/ bysda vexit/ puellā ob adulteriū/ cū splendido lumine ppetrati cuius/ saluo vnā defossa/ ē tū eo in low fon/te virga thuris nascit⁹ quam/ habā dat assiria regio ē solis vtute/ ē sine terre in altū deductu locū fa/bule adiecit/ Ego aūt/ aput/ achi/ menidas locū puto cui sit/ nomē vt/ fuit/ leucothoe apud quē thuris habun/det/ ab mollis a/ sole diligi dē qui/ in miris formā transformatis/ ē in/ applexione ad enutriendas thuris/ virgas oportuna ibi destendit/ et/ humiditatis tre uigrē/ adeo ut/ qui/ vnas plantas ibidē apponat/ ascesti/ in aliū deducat. De eritreo p/sei fil⁹

Eritreus seu erithreus placet so/lino de mirabilib⁹ mūdi filius/ fuit/ p/sei ē andromede/ ē in assimo/ rubri maris regnū huius/ esto sicut/ qui dicāt/ eū egyptū fuisse. Regem/ de quo idem solinus scribit/ sic vlt/ pelusiacū eni hostiū arabia ē ad/ rubrū pertinens nate qd⁹ eritreus/ ab eritreo rege p/sei/ et/ andromede/ filio nō solū a colore appellatū/ ma/ re dicē h⁹ille huic eritreo/ apud an/ tes maxime fuit/ adūctus adeo vt/ morienti in aquada rubri maris in/ sula ceteris/ remoto/ id in signū plu/ rimi sepulcrū extruere/ et/ exequi/ leo deū colere/ et/ ab eo rubri ma/ re denominatū/ eritreū quoq⁹ mare/ hucusq⁹ vocāt/ s. eritreum alosson nā/ talasson latine sonat/ nuncupatione/ huius nūc halcyonē. De p/se p/sei

Perseus filius fuisse p/sei/ filio/ Dubio natus hystorie testat⁹ plenius/ de quo nil aliud apud ip/ qd⁹ idem/ plenius/ assit/ eū. s. primū sagittarū/ reptorem fuisse/ qd⁹ forsan apud/ suos verū ē/ cui aput/ alios nature/ illas longe antiquiores legerimus. De acone ioue/ xyoni filio qui genuit

Acon ut/ paulus ait/ so dymante/ huius fuit/ filius nymphe mnesy/ de quo dicit boetius aonia nūcupa/ tā qrebi regnassit. Nos aūt/ sicut/ lactancius auctore/ secuti neptunū/ filiū septimū. Qui/ thessaliā/ sicut/ fuerat/ apuliā pulsis ē orchy/ nie fuisse filius ē in tracia venisse dice/ tur/ et ibidem neptunū patrem/ assisse/ ē pacata re sua nece nullius passe mal/ tū. ip ille filius fuit fuisse dyamāte/ assit. De dyamante aonio filio qui/ genuit/ asyum/ et/ alixuretum

Dymas aūt/ vt/ dicit/ paul⁹ filius/ fuit/ aonis ē asyi atq⁹ alixuree/ pr nec aliud de eo legi. De asyo dya/ mātis filio

Asyus filius fuit/ dya/ mātis vt in yliade scribit/ homer⁹/ dicēs. Asio qui agnomine erat/ hectoreo. bellicosi ſ⁹ hercule filius dy/ amātis. Asius dehinc tenuit hyrie/ ex urticoriano asylo nā ci cytheri/ Et hactenus yuocatus hymen. Finis

Hūc ḡnitricē hōmer⁹ dicat/ fin
tē fuisse hecube ⁊ aūculā hector⁊
dicebat/ leonē/ ⁊c ꝑte mr̄is fuisse
q̄ ⁊c cade mīe fuisse a suis ⁊ hecu
be nata fuerūt ſ⁹ ⁊c diūſis ꝑtibus
hic aūt aduer⁹ sus ḡrecos ꝓmo
fuit. De alpirce dyamātis filia

Alpirce filia fuit/ ⁊ mīe ꝙd
dyamātis ut testat⁹ videtur
Ouidi⁹ dic ꝑ⁹ ⁊ illū ꝓles emyra
dymatis ⁊t⁹ facon vmbrosa fuit⁹
pepisse sub yda fer⁹t⁹ alpirce 2ōes
h⁹ ꝑ a ꝓmo pepit/ ꝙd cū ꝑ⁹
tea ī mer⁹gū vers⁹ ⁊c. De caco xxv
iij filio q̄ genuit/ ꝓpōd thelamoni

Eacus ioues fuit filius ⁊ peleū
⁊ ethime ut in yliade dicit⁹ ho
mer⁹ peleq̄ eacides illi aūt ethus
erat a ioue ꝑ⁹ Mirmidones aūt ab Myr
midone filio eo Aliq̄ uer⁹. Qualit⁹ aūt
iuppit⁹ egina oppressa/ sup̄ dem ⁊
libr de egina/ hūc nisi⁹ dic⁹ ouid⁹
regnasse apud enopiā quam
ipe ex nōie matr⁹ ꝑ⁹ vocauit/ egi
na ī q̄ cū poste defecissent/
homines ⁊ ipe ī somnijs vidisset/
quercū plenā formice nūc sur-
sū nūc deor⁹sū ab ambulātib⁹ sibi dor
mienti visū est/ orasse iouē vt
ōes formice quas videbat/ homi⁹
efficeret⁹ sui- q̄d⁹ et/ fecit⁹ ⁊c sic eq
⁊ restaurata. Cuius ⁊ caues ōes
mirmidones appellati nā mirmex
grece latine formica ⁊ hūc ꝓtea
dyd⁹ vetul⁹ aput/ miseros cū mi
nōe ⁊ tradamato culpas hom⁹ ex
cutit ⁊ ꝑ meritis culpas mitig⁹re
Sub his aūt figmentis latet hoc
ꝑmo ciuitas eq̄ cuadrata Cui
bo⁹ ꝓpter ex agricultor⁹ restaura
ta ⁊ qui more formicar⁹ estate
messes congregās ⁊ alia opportuna
colligūt/ vt hyeme fame nō premāt/
hos aūt ipe legibus instruxit/ et
quod exigit ⁊ hinc ioues deus ⁊ fi
lius ⁊ aput miseos iudeos nā p̄ssper
tū ad sup̄ celestia corpa mentales
mutauit/ De phoco eaci filio

Phocus eaci fuit/ filius ut ꝓuidū
strabitur. dū legatur. ⁊ ꝓpter
ea occisus fuit/ alii thelamony ꝑ⁹ minor
ꝑ⁹ Q̄ thelemony peleq̄ ⁊ ꝓles tria
phocus 2ōes hinc a peleo ortus ⁊
De thelamone eaci filio q̄ genuit/
ayacem ⁊ theucrū

Thelamon eaci fuit/ filius fr̄m
maior natus Que ser⁹ ꝙd ex ag
gressantes fuisse dic⁹ ⁊ hercules socia
ētq̄ a colco reūtē/ ⁊ quia de hercu
les ylam puer⁹ ꝓditā apud mysi
os ⁊ ad troyanū deuenisset/ lytus
phibit⁹ a laumedonte rege ducto illi
bello ⁊ negans virtut⁹ adiūtus ei
redir⁹et/ t⁹ susceptē iniurie ꝓtinus
thelamon/ una secū veniēs/ et pliōne
expugnare atq̄ laumedonte ar sō
do ⁊ ꝓpinq̄ ciuitatis muros asten
disse illi ex ꝓda capta lysiona lau
medontis filia data/ ⁊ ex qua cū ea
q̄ alia suscepisset/ ajacē thencrū
fuscepit/ hic emissū pulsi⁹ seu no
susceptū/ ī ꝓdā ī cypr̄ū abijt/
et salaminā ibi condidit/ cuncta
te. De ajace thelamonis filio

Ajax bellicosissim⁹ ⁊ hō thela
monis fuit/ filius hic cū alijs
grecis ad defendā troyā arma
sūpsit/ ⁊ vt reliqua q̄ ī ētamib⁹
mirāda fecit/ omittā singulare
ētamē aduersus hectorē ar⁹pe au
sus ⁊c si homero fides vlla ꝑstan
da/ ⁊ ni illud minus festinā⁹ nox di
re nesset/ victor ajax redijsset/
ad suos/ cū tm̄ supueniente cū illo
vetustissimo hector domasset/ gla
diū ⁊ ab eo baltheū sustulisset/ re
cens ajax ⁊ auidꝰ desiderio ꝑsiā
hectoreā troyā ne ꝓmisit hec do
na fr̄i Seruio nephastā fuere cū
eo ⁊c gladio ꝑstare ⁊c ne ꝓ⁹ ajax
⁊c cū baltheo ab achille arsus fu
hector/ ajax aūt ylione capto
atq̄ diruto/ ī armis achillis ꝑ
mortuus adiūsus vlex migēs lutu
um hui⁹ trahē ⁊c cui⁹ vir-tute
telliā eloquēcia cedē ni fuerit/
versus eo ⁊c ajax ab hectore ꝑstra
tus/ gladio interimit ⁊ cui⁹ arm⁹/ aut
humidi ni flore ⁊ sui nois vsus ⁊ ni
sui nos docet/ antiquitus vtrum
nāq̄ vites caduci flores nec ne
ni nichilū fuerit facile ꝑsolueū De theu
cro thelamonis filio

Theucri⁹ filius fuit thelamonis ⁊
hesionē laumedontis filia q̄ ne
non videtur⁹ thelamonis fuisse q̄ ⁊
ēd homer⁹ alleḡt ī yliade dicit⁹ theu
crū/ hinc tm̄ ī ētamē hō fuit/ ⁊ ar-mo
rū valens/ ⁊ vndecī⁹ fr̄ ajacis fuit/
et/ ī troyana bella/ ⁊c tandē pacto
tū absq̄ fine redijsset/ ī ꝓdictā ne
ceptus ⁊ susceptus ⁊c cessit/ ī cypr̄ū
et/ ibidē Salaminā cuncta ⁊ ostrum
it/ ⁊ vite residuū hūc tenuit/ ꝙd⁹ ego re
ni puto ⁊ ꝙd⁹ de thelamone supra
scripta ⁊t⁹ De peleo filio eaci q̄
genuit/ ꝓtesilaum et/ achillem

Peleus caca fuit/ filius et
magnus iuuenis nō fuit/
rebus. Nā ei melangia ni venacē
aprū caliden ni accessit. Hic ē ei pe
rithoo aduersus centauros pug
nat/ hunc vt refert/ Ouidi/ q̄ lux
fuit/ thetis a iuuat/ dea q̄ iupit⁹
amauit/ ēt ro ei tributū eius neglex
it/ q̄ oraculo nouerat/ ex ea filium
nascturū q̄ ni maior ēet/ pre ad hāc
tñ obtinendam audacia vnesq̄
fuit optimum. Nā ei peleus q̄silio p
thei senis cū die quadam cepisset
ipa in uarias mutata formas adeo
ei exhibuit/ ut/ dimitteret/ ab eo. Cui
ad ꝓtheū redies ab eodem sui suasit
ne mutacōes illas timeret/ q̄ppō
ni cenedo ea p̄seueranter q̄ si fessa
ipa desidio silo cederet/ peleq̄ ne se
quēta id dormiente ea in antro q̄s
set/ cepit/ illa/ ipa deo more suo in
uarias versa formas cū eadē mente
sensit/ et ꝓtinus redies in priorē eq̄
ostendit/ porro iupit⁹ ad cenā nupta
as dēs inuitauit/ deos pter. Discordia
Que indignas ei fuit/ iunone pul
lade et/ venere/ munera ꝓtulerāt
sedētes supbo aurō malo illud me
ras pricij dicit/ q̄ digniori detur
eo quo offesti inter eas sedicio orta
est/ ei una quelibet se digniorē dedit
ac dicit/ Et ei de hac iupiter/ ne
cuis nollet ferre sinat ad pandem
qui in silua ydē monebatur. Se nō
promissa sibi a venere sponsissima mu
liere spretis ab aliarū obsequiis
veneri. tñ digniorē tradidit/ Que
illi impetu helene accessit/ et/ quo sub
secuti ē troianū bellū/ ē euasius achil
les/ qui eo nupsit illius ad quem no
cuta nō fecat/ Destordia nat⁹ ē/ et/
sic ꝓpiatā iuuenta/ peleq̄ ingō eo the
tide suscepit achille/ et/ polidoru pu
ella/ Demū ei phoci fines eradissent
in epulis abiit/ seuerā p̄ces iubente
iustitia/ Et p̄mo ad ehyū regē tra
chinie confugit/ a quo amicabiliter
susceptus ē. Inde postea destrictis ad
magnetas abiit/ vbi ab acasto fra
tre ꝓpurgatus ē/ Quod inde subsecutū
sit/ nostro. Vide ipō sentiendū sit/ ex
fictoribus adūtendū ē/ Thetis nobi
lis fuit/ inuidet⁹ eq̄ i natatu⁹ visa
ē ex nostrorū ad honēz q̄ui p̄cz vir
tute superare/ et/ ob id chyron pre eq̄
varia secū ē pluima voluit/ q̄silia
cui nā illā q̄ceret/ ē hinc aspectibus
petenda ei/ peleq̄ primo repulsus ē
ē sic q̄siliorū inuidet⁹ ē mutacōes

formam thetidis fuit inde ei itez
peleq̄ petēt/ ꝓ q̄ multa pces q̄silia illa
negessa ē ni nuperq̄ i ni peruenit
ad q̄uenientē. Dn. i. ola supercelestia
corpa ad q̄ spectat/ sp̄m duas pote
tias suas in corpus ia creatū diuinus
effectus q̄ide vt ꝓtinus sit/ destordia
aut nō venit. ne discrepet/ cepta
opus ē prat/ ipa aut/ postea se semp
cle du ho nia capit/ cognitā q̄ tenuis
sit/ splendidioz vita at/ q̄ platonica
q̄ pallade designat⁹ at/ actiua q̄
p̄ iunone intelligat⁹ aut voluptu
osa que p venerē demonstratur.
Ex quibus noluit iupit. i. deus ra
tē iudicū ire videntiu- reliquē
sua dampnate sinia et hoi necta
nēdas. De hijs ei tbi sup lacus
vbi de pride

De pelidem filia peleo et quige bozione

Polidorus ut in phade dicit hyme
ny peleo a sperchio flumine di
ta atq̄ oppsa ē sic ministeriū pepit
qui achillem in troyanū bellū se
cutū ē hec at/ cuida brixie pres
ri nupsit

De achille filio peleo qui genuit pyrrū

Achilles grecoz fortissim⁹ aut/
monstratu ē peleo ē thetin
dis fuit filius Que cū p̄gnasset/
mō ytinio ad inferos detulit et/
ut labori patiente redderet totū su
gnis vndis imersit excepto calca
neo quo illā tenuit/ deinde chiro
centauro alendū tradidit. Cui illū
educauit/ nō eo iutu quo ceteri edu
cantur. ē ego medullis tm̄ bestiarū
ab eo captarū cibū offa fricabat ē
hoc ut assiduo duraretur- exercito
et hinc dicit leonas cū achillem
nutriuisse ab a ꝓ ē sime ē chiles a
bus qui sit cibo nutrit⁹ hinc chyron
astrologiā docuit ē medicinā de cui
ius tutiage Tande cū thetis nupta
a pande helena/ ꝓsagio cognit/ bel
li futuri ē in eo achille filiū petens
ad eius si posset euitandā mortē eo
filio clam illū adhuc ē pube ēo antro
cytonis dormiente rapuit/ et in chy
ronis insulā deuexā lyconiedis regis
detulit ē vestimētis puellaribus
tectū atq̄ palatū ne se masculū eu
piā demōstraret/ q̄ virginē nūc
filios seruandū tradidit/ lyconiedi
vero deydamie Virginis lyconiedis
filie cū masculū ē nō latuit/ cū
diu cū masculū fore occultū esse nō
potuit/ cū qua ipe captato gaudiū
ēpter ambos q̄ nasci vnū ceteris iuue
nes spōdi attribuit/ eo eo in gaudiū
et/ ꝓpter filiū que pyrrū postea no
cauit ē ceteris ei quiuisset in troya

nos grecos riso accupissent absq
achille capi troyā no posse ad
eū quemquā dici. Vlixes nuncius ē
ipse eū audisset in mulieb⁹ habitu
aput filias lycomedis clam trie
re ne loco iuuenis virginē auferet
nouā quēdam esse fraudem
dū q̄ se mercatōr fingeret/ et oc
tia quibus se delectant virgines
ostendē filiabus lycomedis appro
pinquasset/ mīa aurū posuit/ et pluris
tra arbitratus achillē si illas i
nuptias ederet/ arrā sceptrū nec de
fuit cogitatōi successus. Quē p̄
q̄ archas trahentē cognouit/ facti
le suasionibus deprecatus/ se sequeret
in bellū deq̄ dū nō ret/ habitu fēmi
posito plures ciuitates hostiū ar
tes cepit/ p̄da ingentē et ī ter
alia virginē sacerdotis appollo
nis filiā quā agamemnon decessit
ē breseidā quā eq̄ ceperat/ sibi ī seruā
uit. Sane cū ipse deorū ortū
tuisset/ agamemnonē sacerdotē na
ta restituere breseidā illi suasit
puta/ quā olim indignatus a
chille diu steterit/ nec animā adiī
suis troya nos capi voluit nullo
suasore vel fabri. Tandē cū die
bus acrius/ atq̄ animōsius vrgentib⁹
greci a uestore patroclus deductus
ad eū ē ut oraret/ si nollet/ arma
saltē p̄mitteret/ ut ipse loco
sui sua induceret/ ē curru sua ac
cendit/ ē myrmidones ocioso
ne pugnā deducēt/ q̄d et fecere
patroclus achillē patroclo tri nil
negaturus/ cōcessit/ Qui cū p̄ces
sisset/ ne pluā achilles ab oribus
cladē ingentē multa mala troianis ī
tulit/ postremo hectora qui pugnā
adūsus achille duce optauerat/ cū
putās aduersū ē interfecit/ interclū labore
modico sumpsit/ armis q̄ sumptis
induit/ ē si achille supasset ar
mis eq̄ indutus nigrēq̄ cū pēnā
pati/ ita retinuit hoc casu fiducia
tus. Achilles amicū alios
dū flent/ crās offici funebris mag
nō sūptibus ē tumulū honoi fier
cui petit/ inde a hectore mīa q̄ ad
eq̄s lenientibus lacrimas rursus no
uis reassūptis armis q̄ ipa a vul
cano suscepit armatus ne vltione
amici penitus cessisse ne bellū ē
cū multos ac tribunos occidisset hec
torē etiā interemit/ nec ad sacrādas
vias cū ocudisse satis visū ē quin
cū eius corpe cubitū allegasset

suo decoraso ylioneq̄ circumit/ pri
mo aīa p̄sectāte/ ac ni apud tu
mulū patroclo pyra dirutis rudē te
nuit tradūci-/ illudq̄ tandē primo
mane ad eū reuenti noctu manes ge
et/ magna munera exhibenti gessit
Post h⁹ alia ī pugnia troylea inter-
fecit. Quo dolore quotā hectoris su
stinebo/ timēs ē futurie si longiū vi
uat achilles/ astu sēmeo ī sidias i
ducē ea tetendit. Moratur aūt
eū polisena diligēs eo p̄ducat ne
ptē vxa placuisset/ et ad eius p̄
cem medea sponsa/ illa nuptias
suas si a pleo abstinet/ Cui cū as
sensisset/ achilles in tale ap̄sentiaz
uerē e ut/ cla solus nocte veniret
in templū trimbrei appollinis q̄d
fere seruis nudis ylioneo erat et
ibidē cū eū filia iuuenet cōiugē de
sponsaret/ cōd' armis ē cupiens a
chilles/ credens ingressu p̄cipue in
ermis ē solus nocte templū in
trauit/ in quē cum stipo paris et
insidijs ap̄siens eū cū arcu de
fessum sagittis eius calcaneū pe
cussit/ atq̄ vulnerauit/ cui pi frustra
gladio in hostes deum-sancte ire
mit/ Et tandē in sylvis troyane ap̄ino
mo a suo sepultus ē/ in tam lon
ga hystoria paucis tri irritata
verbis nil fictū ē p̄ter achillē sti
gnis mersū vndis excepto calca
neo et/ ap̄ eo vulnerato mortuo sit
Cui-ca ap̄ placet/ stygē eū hoc
stigne nudis īmissa ee vnde p̄
labore dū natū ea stiges interp̄
tat. tristicia uel ītelligit nemi
ne ī letis duraui p̄ laqui p̄cq
si al' Durauit cēt. Cōd' aute talis
ī meri-sus nō sit/ physica tegit/ mul
tere voluit/ cui placuit q̄ irene ī
ny talo sūt/ ad irene ē phē nurum
atq̄ virtutū ratione p̄dicant
et/ ideo p̄ talū nō mersa in stygē
dicta ny achille libidine voluerūt
q̄ p̄ duo nodos alias sublatū nō ē
ne satis aperte ea libidie ī mem
bre/ hostiū ē ab eis ereptus est

De pyrro achillis filio qui genuit pelidē ē molossum

Pyrrus aut/ p̄monstratū est a
chillei et/ de pydamie fuit/ filio
sic natus ut die Seruius. Achil
les qualitate ea neoptholemy
alio noīe natus/ hic achille mor
tuo vix pubes ny troyanū bellū de
ducty ē dios ad mistū- pīs ac

cus ingentem iuuenem. Quem ut se ad
ferocē belli venisse et nō tm̄ animos
fuit inter alios quāde iuuenes
strenuos et audaces egregia legione
que grece dolose astu ei fecerunt
mittunt. et in ylionē truci et dum
nocte expleret. almo vrbem cinabus
atq; tenendo strage maxima trojanos
ad pegritē usq; in abditissima
penetralia regie domus pulsos filiū
priami secutus introiuit. eiusq; pdē
in gremio et in patris oblatione
et in senectā suos obloquentem
de sanguine suo seduxit. quos ipse sa
cerdotē ante ipsum trucidat. atq; inde ylionē
deleto polyxena et ipsum formosissi
me virginē ad manes placandos
patris apud achillis sepulchrum ce
dit. Et ad ea troiana pda. Ille
andromache almo. quē hector ex
tulisse et ea sibi iuxta vxore. Que
illi fm̄ quosdā duces pegit filios
pezipeleū et molossum. Inde cap
tus pulchritudine hermiones filie
achillis tradita andromache heleno
filio priami ad pte regni et ylionē
illā pmouisset. ne interiret mate
situm cetera secuta et hermiona ho
restū impuit. et sibi quā grā fecit de
m̄ seu pceptate coactus seu ad
dū ad fermā repulsus aut nouellus
placē mare nauibus infestauit. Que
inde nauigatio infesta alios ab eo
pyratica denominatos. et exercites
pyrate ex pte pris exercuit
uit. Dē paulus. Posteremo ad ho
restes retinendū regie posteā fama
rediisset. in regnū cū rupto mace
rato sacerdote templi appollinis del
phici pyrrū trucidauit. ē templo
et hic finis fuit illius. De pezipeleo
Pezipeleus aut dē pyrri filio
paulo filius fuit. pyrro ex andro
mache. Theodoncio adhuc iuuē
et hermiona nec ex eo aliud ad nos
venit. Deinde. De molosso pyrri filio
qui genuit polidectrin.
Molossus filius fuit pyrri ex an
dromache. hic pri moriturus suc
cedenti puero ceptri tenuit. polyxe
ne filio nōie mōcie genuit. Molossus
vero. donec ad pubertē deuenit. ceu
tē apud matrē et uterū auū fuit. et mo
riens polidectā filiū derelinquit.
De polidecta filio molossi.
Polidecta seu masculus fuit
seu fēia nō satis in notitia ē cui
ex filiis vel filia fuisse molossi pue

lus affirmat. Post que scriptores
ex quib; nemine nos potuit plura
secula ex eo ad apud grecos duo
nulla fuit. hinc pgenies nobilior
ex eadē by fuit pyrrus rex epy
rotarū qui ex aduersus romanos bel
la gessit. cui rēnotus ex Dicearcho
auditor eratosthenis satellite
arcesius. Et ob olympiadē cui issa
macedonū regnauit magno alex
andro mitt. et alij plures veteribus
et tytulis insignes. De pyllemone fi
lio pyrri filio ge. dauniq;
Pyllemon. siue dē pyrri filius
et ipsius ex ceo fuit. pyrro ex andro
mache. Theodoncio adhuc fuisse
dicit et hoc ex pyrrina vsq; stir
pe ordinem. agrestē mortuisse. et in
sepulchrum dni esto ascriptum in
hb̄ latinarum fuisse dicat
pyllemē vero pterseruasse primicia
et ob id a pastoribus colī et pylemo
ab eo denominatū adhuc theodoncio
dicit. Ipsa accisis filiis pueri primi
genite delata a pastore vna cū
paulo pleo qua ipse genē cognito
suppsit. vxore et vna cū ea opulen
tia. qua grandis erat. delecta eo ex
oppido vidētū accisio ad rutulos
venit et ibidē cū dauno hospitat. ide
amicē ex re susceptū. Dauno. De
dauno filio pyllemi et turni
Dauno filius pyllemi et turni ty
donci assistente dauno accisi fi
lia susceptus. hinc regnū in apulia
fuit. et ab eo diuina nācta pueri. et
hinc dicit idem theodoncio auū fu
isse pzē turni. qui et dauno deinde
de filio huius et pzē sedi dauni mi
legisse memini. De dauno pmi dau
ni nepote qui genuit turnum et iutur
nam.
Dauno precedentis dauni
fm̄ theodoncio ex filio nepos
fuit huius qui pfuit venilia sorori
amate quidē latini regis ex qua
gstat. plures suscepisse filios inter
quos ea fuit. quia diomedi pfugo
ferunt. nuptisse. quidē paulus tm̄ dice
bat dauno patre turnum filium fuisse
pyllemi ex. Dicit virgilius cui py
llemus auus dicit venilia mi
turno loquens. Vetero magis credo
theodoncio cui dicit. Ide virgilius
alibi in psona iunonis ille ti mea
deuote origine nom̄ pyllemus et ille
qui tuus pater. Qd̄ ce nō posset
hm̄ paulū vbi fm̄ theodoncium equi
tem dicit. nūo. De turno filio dauni
Turnus rex rutulorū filius fuit

daum ex Venilia iuuenes cū armo
rū Distriplina m signis fuit/ cuo suo
Iuuenes tante fuit corpore fortitu
dis ut/ nulla m hac fides antiquis
pstanda videt/ m recentiori testimo
nio firmaretur— et inter alia ex
robor/ stancia argumeta de eo ad
iūxit Eneā m singulari cōmūne pug
nare sic scribit/ vii filij Gigā
tem cū aspicat magens Gyges anti
quus ingens cui tempora ppl fronte iacet
bat/ lamee agrio pfusa colore/ vt dis
cēnat/ armis pugillaq; lectis bis sex
cornuee subnexi Qualis ipe hom
pducit/ corpora tellus Ille manu
raptis trepidat tor/ stat/ m hostem q
rit/ Id/ audacia m lib⁹ ca-etate/ vi
rtus habē videt/ Bteā se pallentes
seu pallas euandri filij ab ore m
pugna cernisse multū fidei affert
lacrimis/ cui hiemps ore/ esad nō/ hu
mente/ ex corpe/ aut longe Romā
a sodeute Vulcano/ aptū integrā
vri nup sepultā/ dictu/ ap sepulc
altitudine seu pceritate Romana
supasse memia/ et adhuc ipsi vul
neris a lancea Turni apparere hu
tā longitudinē/ m pedū expedi
tē/ Ego quib⁹ cōsilijs/ debuit/ ac tumy
p fortē/ quos iuuenē tā egregiū/ sequi
cut/ aut cōtra pugnas tā pōdere
tuleris/ ap/ eūdē gnde vulnus/ ipse
serat/ satis admirand possemus/ hunc
carmine celebrā dixit/ m eneadu
m/ gallo bellū magenes fuisse adiu
sus eneā Ego ap latinos filiā suam
lauinia quā turno/ promisit/ ener
ardesset/ m gugerny. Et ut ide ait/
vi regalis pl multa tū hic pallan
te euandri filiū occidisset/ nudas
set/ ap balthēo/ illud ap ob m signe
gloriā superbiens/ ipe spoliaret
cū eū die/ q illi vltia fuit/ m tres
adiisse eneā ex q iuuenio singulari
cōmūne pugnaret/ q ab eneā sup
tue vitā oraret/ ipetrauerit/ erat
m visus balthēus eneā ipietate
vouocasse/ amicū se ab eo cassy
e hoc sin⁹ vi-gilem in laudib⁹ ener
totus tendente virtutes dei est
S⁹/ aut alios alit dicāt/ quidā non
parue auctor hoc Eneā a tut no
strutū q penes nos nostra fluuium
fugiente extra id nec vltra eā cur
pus eū nisi q tumulū post hī ab
asterno nō emptū de quib⁹ largy
sup vbi de extra stripta est. De
Iuturna filia Daum

Iuturna daum fuit filia/ cui iu
dicit/ vir-gilius/ iupit⁹ virginitate
abstulit/ et/ m nouas ablatā dea/
illo i mentalitate exhibuit/ q nou
as fluuios m pluuia fra e hac multos
m subsidiū fratis egit/ q si fictoi
bus/ uocient/ m hac vnā egisse
arbitror ut/ i ppositae nouos flu
uios actū sic ut/ ab hostibus tuy-no
m agrū ardeā ipm turnū libe/ et/
expedite vice pio potuisse/ vey dea
tur-nū defecā vidisset/ mestā sese
ydolet/ vndas-Sūt/ aq; dicāt/ hāc
clam cū latino rege amicā/ hac
buisse ap/ cū pulā fuit/ exubescens
m nouos cū se spōte sua nouauit
q sic a ioue-i-a rege oppressa q fra
tre nephā nouos- De Aeneadio
Iouis filio qui genuit cū
Iulū ascaniū lares euandrū q pma
Quercus Ioues fuit/ filij et
apes athlantis filie ict/ satus
vulgatū e fuisse/ vt m pcedētibus
pteritū Aeneadū plures/ q esto fere
omnes ab antiquis eisdē ornamen
tis insignitus sint/ no tm ēibus eisdē
q dictis attributis Nā alij medi
cine dei/ alij mercatur/ alius lō
quētie/ alij que theodā
tis hūc ayace filiū cū voluit/ quod
tū illū mouerit/ no destribit/ Ne
go pnīp q ptū no hēo intendo in
uestigare subtilij Credo tū quē
cūq; apertissimā eloquētie deū ve
tēs voluisse/ eo p ad mercurium
planetā a mathematici asserūt/
spūtalē q sonans organum seu fis
tulā in corpib⁹ mōs dissonū/ et
hic credit/ no nulli cui deorum
nūcium q interpretem ap p organum
ab eo dissecta cordis mī fundi
tus- intrisem/ que deus secre tu
dica possūt/ m q̄dā nisi ep̄m nat
nutu vel vbis nemo pter deum
cognoscit/ q in hac interpres sēc
tor⁹ tulliū e ap verba q organiza
ta sint/ p organa ab eūdē dispō
ta mī pretant/ q apīat/ q ex nutu
solo satis papi no potuerit deus
q nutu et/ ī pceps/ q hic elo
quētie deus eād clarus q p officia
attributa q p insignia illi appōta
Demostrenē Galerio quippe tēp
tus- ayetrius vt ondū- p aduer
si iudex fulmina eloquētie valid
tegimento fuerunt p mil aliud q
p grecā quā eloquētē a termino

[illegible] mētur audi tor ibus hec ī lon
gū stirpta vetꝰ fuit adūsus
mazdaceꝰ et iudeꝰ qđ puidisse
sibi videt Ouidꝰ dū dicit Jamq;
opus exegi qđ Jouis ira nec ignis
nec poterit ferrū nec edax abolere
vetustas ꝛc. Data aut fert ayer
curi trilatera ut fimoēs dēstitut
delectat qui eode ī mometo ex
ore loq̄tis egredit ꝙ ī aures ēi
suscipitur audiētiū desiderant
ptēa opportuna nacti ꝑsepe de
locutāt virgā deferēt vt nuncii
officiū denotet Consuerāt qđā
nuncii quasi ī signe qđā virgas
ferre. Quā virgā dicit mercu
riū a mo ab ore auertere ꝙ non
nullas ī illa dicēdi ꝙ sic pulla
eloquētes vires itelligēt possit
quibus iam plurimū e mortalū sen
sibus subtrahere fert ꝙ nōnulla
ī causis ī pulsi. Quas ore mo
lone surripuit quas populari le
uate ut de reliquis taceā nisi e
loquentia careremus Quā ī illam
ī pectꝰ lenetpulā cerberꝰ ꝑtulaā
aliosq; eiusdē factōis homēs nisi
[illegible]
cat homē eloquēs nec acerrimā
hac ptēa virgā dicit nō curā
mercatū ventos ꝙ adūtrimus e
loquētē posse fauorē ēmittere
ut ī cesare animū ciuiū
ore sic ꝙ tranare nubila ꝓ tur
bationes dispare ut pro deorum
Tullius dū Iulius cesarē ī cū tur
gidū petry placida ore sedauit
Q; aiūt somnos hec eadē virga
adimat ꝙ īmittat satis clarū est
eloquēcia mentes sepiꝰ q; ad ēm
actū pertrai et ī sua dēcy alio
sed mīnā retrahi ꝙ ꝓmouē ꝙ sopi
Serpente aūt virga tingitur
ut a sapientib; prudentia assuma
tur. Oportꝰ eloquentē ꝙ dēstre
tū cū ea electiones dicēdi tpis
loco; ac eāq; ꝑsonā ī vt eo q
cupit auditores deducat orator

De eudoro mercurij filio

Eudorus ut ait homer ī y
liade filiꝰ fuit ayer curi
ꝙ polimele filie philantis de
q̄bus sic dicit Tunc Aethereus
Arie otue tuor nte nox ꝙ ille
ē noc top ei hi ex ocū raxm

atq; sed eudorꝰ mercurialis ꝓ
apabat ꝑ pelopeā Que genuit a
ethorea ly polimele philantis fi
lia Hanc forte argiphontes mer
curiꝰ 2ēf

Noxq; n honoꝝ raptor Cylenie
Aetra lyr act ꝛ. Quoꝝ 2ēf Hunc
homerꝰ ꝓsequit plurimis fabu
lā dicens q; mercurius videns
polimele elegantē ī choreā
saltantē cū cantantib; ī choro
Dyane dilexit cū et clā cum
astendere nō auderet ī gemuit
cuius nouerca
simul horrēs atq; bellicosa q; cū
achille ī troiana expedicōe
accessit. De ayrtilo nepote

Ayrtilꝰ vt ait lactantiꝰ filiꝰ
fuit ayer curi et dauige de
neyra Regis eius filia ꝙ poda
mam cū postularet pelops ī
gressꝰ dissimulāter cursus subire
etamē corrupit sponsione ꝑ
mittit ayrtilo q; facto curru
ceteris ocyor cursū ī medio cursu
fracto obtinuit ꝑlopes victo
rā ꝙ virginē ayrtilo autem
promissa postente dicit Ihy q;
nepotes mai nomē dedit ubi
ab eo ayrtilo vocabꝰ huius ar
ayrtile fraude q; ꝓpositū erat
azmoz ē nomen sup̄ter bello
cuomanē ē ut supra lacꝰ ubi
de pelope scribit. De laribus

Lares fuere duo ayer curi ꝙ lare; ī
phis filij ut dicit Ouidꝰ lacte
q; erat ī lib⁹ dinay Iustitie
nec ea dē vetus lauinia seu
lara de origine tā boni tale re
citat. Ouidꝰ fabula Q; cū Iu
piter dilexit Iuturnā tyberi
nā nymphā ꝙ turni Regis so
rorem reliquos loti nymphis ꝓ
sequit ut ea fugiente retrahere
ne eo sequente ipā inuergat ī
uidia lara vero filia almonis
vt dicit paulus vna naya dic
tas Iouis ī furiis ne retulit ꝙ
Iunoni ꝙ obrē Jupiter nidus
nacꝰ lara lingua pūabit ut
sit ꝙ me ꝓtinus vt ella ad ī fe
ros trahat ꝙ ibi ēet strigia
nymphā Cui cū ella duceret ad
perit ī eis grauiter cū medi
et ī utrūq; os ꝓsilit ꝙ cū grauiss
peperit ille Geminos quos ipse de
nomine matris lares appella

huius fabule fictio satis absconditum tenet sensum. Iuppiter enim calore naturali mythum. i. humiditate mentis agitat, appetens Mercurium. Iam quia huic multum minuit calor opus agentis ignis desiccat, et accidit ei. i. sue frigiditatis nec opere potuit superflua calore mulierum commento semen coagulare, nisi unde et sic iam lingua privata est. i. non recipi potuit a. De hac ergo calcata caliditate aeris mutatur. i. natus moderatus prudensque hominum gentiles electat lares, non quidem vere sic ea. set ex annota fictum est, ut set opinione quorundam lares ex creato fetu nascentis seu crescentis, qui ea stante ex aere non potuerant. De quibus laribus non ades est scribere nec etiam aut antiquum est ea idonealis a principio in corpus nouum deducta est, ut al' dicit, ideo a Mercurio deducta opinari et in septo mense quia ex Mercurio attributus fetus ad creditur sustinere seu vitale potencia in ea deus seu deus nouem die remittere custodes quos dicunt quos nos nullos dicere lares ut paulo ante dictum est. Et ut consentiamus assit in libro de natali die ubi dicit genium seu et genitos et genitum seu et genitos et genitum et eadem et genitalis et lares dicta a multo veteribus affirmatum est potissime a greco flacco in libro quem ego de indigitamentis scripsi quem qui legit. Et esto et unum tm dicat genium seu lare nisi subsequentibus adducit opinionem. Euclides socratica duplicem oribus apposuit genium et sic duos sunt unicuique lares opinor veteres, quod satis firmari videtur auctore Ouidio florali strenuitate in mythomatis sui scribens bruto et nocte cum illato luce quo more alicui secum agitare et atra quidem imago se obtulit et si est metu grata tuus inquit malus genius hoc est sub cuius nutu et numine euanuit etc. Quisquis deinde non adiecerit malus ni et bonus alius est et sic duo christiana veritas angelos ut aut nos cum nascentes genitos et nato socratos quos alius bonus est in bonum set ut vigeat quem semper alter aut malus in gratiam nitatur et si malos et mores obstinatos et testes in mortem usque

assistere genium hos poetae lares et praesides domibus in esse credidere ut in principio ululatu odit plantus cos et funalibus seu domesticos vocauit deos eos custodiae corpus appositos dominis et hos custodiae domini est in domibus loris eos domesticos oibus ubi signum area quae in medio aedibus veteres facerebant dedicabant sacris ritu veteri. Quod quidem nondum apud eum alibi nam et si ei uolle nisi pudens abierit stant adhuc nota et set veteri sacro vestigia sapida latet nugatur flexentum et sic fersan nos nulle alie nacedes ut plautus in aulis domestica vbi fit cum tota familie domini ferrea qui mistri ad lucnos ignis apposcos sustetacedes apposita est lares vocamus et in sero precedentes kalendas ianuarias die pre familias oibus quocumque familia et repleto hominibus igne stipes magnus apponitur et caput unum ignis cremat in re liquo residet ipse pro familias cetes circumstantibus et uino supposito bibit ipse primo et in capite sequitur mensis sequi mandat quod vinum superfundat in calice et deinde circumstetum potum erit cetera qui profana sollemnitate ad officia assumi sunt sua hic sepe puer in domino pro celebrari vidi a pre meo catholico profecto hodie. Nec dubitet qui a multis adhuc celebretur rem pontificum assuetudine a maioribus suppte quadam aliqua delectatione suppositae decepti. De euandro mercurii filio qui genuit pallantem et pallantia

Euander archadie rex fuit auctor paulo filio fuit nicostrata et mecostrata hic fere tridie et in geminis sagittis die et secundo eius vere tullii quidam emanet hominem ordinis se vidisse hercules gerionem eiusque obscenum singulare et pubentem unum multos hercules nuncupatos et idem secundo die hunc pallantem regis archadie fuisse nepotem et cum pro sua ostendisset in. ii. s. mycostrate suadente una mycostrata quae veteres eum dimissa archadia in vrbem venit et pulsis aborigenibus tenuit ea loca in quibus postea roma

condita ē & oppidū modicū in mō
te palatino fudauit ibiq; hercu
le & hyspania reductē cū pompa
supbā ingressus susceptꝰ Que illa
ab iſulsibꝰ cuchi lactoniꝰ literauit
hī p̄ ouersionē troye eneam no
uas sedes ingrediē ingressꝰ & adū
sus turnū iuuat missoq; bello cū
eo pallante filio quē senex a turno
ereptū misere fleuit ayer-cuy aut-
id filiꝰ deus ē sp̄ erit nitē eterne
eloquentissimꝰ ho ut assit theodon
ag De pallante euandri filio
Pallantes euandri regis fuit
filius ut sepissime in eneidē tes
tat̄ virgilius hic iuuenis celebre
virtutis spectabilis enee amicitia
illecti aggregatis auxiliis illū adu
sus turnū secutꝰ ē a quo in acie
vulneratus extinctus & ab infelici
p̄e sepultus est Huius at corpꝰ
ut refert nutricius eo in
libo qui nuptiarum ritus romanis hēnicis q̄ iuxtaꝰ
haud longe ab urbe a quodā agre
cola altiꝰ soluto fodiente agellū
ipse ē adhuc adeo integrū ut nu
p̄me uidet̄ in fossa ē statura a
deo nigrore ut multoꝝ altitudiꝝ
longitudiꝝ superet & q̄ longe ma
gis miranduꝫ refert sic in illo
hyatꝰ illato a turno vulnere appe
bat p̄ nigrorē & longitudinē
in pedū quoq; ardore capitis & lucernā p̄tuo igne
ardente ipsa nō vllo potente ex
tingui spū vt liquane tandē fed in
fundo foramē quoddā est inuiꝫ
dict̄ sepulc̄ tale fuisse epytaphiū
sup̄ sepulc̄ filiꝰ euandri pallas que
lancea turni militis occidit no
te suo iacet hic De pallantea filia e
Pallantea ut dicit̄ ex turnō euandri
filia fuit euandri qui assit hē
a troiane naturā qua aut hercu
lem vicisse & ex ea genuisse lati
nū regem latinū hanc tandē
cū moret̄ dic̄ sepultū in monte
quē de suo nōie palatinꝰ appellatꝰ
est De pane mercurii filio
Pan non ꝑ quē archadie deus &
deus ꝑ alios mercurii fuit filiꝰ
& penelopes ut in lib̄ de natuꝫ deo
rū scribit cicero Et dicit
lycophron penelopen vlixis iuuge
nō reductē & ex duo puna fi
lia fuisse ꝑpetuā Sut qui velint hāc
fictū latinū & intelligē nusse eā

eloquentia penelopē in matrimoniū
eius remisse & eo filiū p̄pisse qui
eo q̄ eloquentia assitus vdaliꝫ
ayer-cum filiꝰ dei ē Ego aut al'
dyci arbitrari non posse pudicitiā
tā celebrem in penelopen fuisse
alicui eloquio vel ope alio fedari
aut flecti potuisse fuit quidē et
alie mulieres nobiles sed ꝑ forte no
pudicicia cequales & sic q̄ alia
una nacta potuit ajcuno pan filiꝰ
De vulcano xxxvij Iouis filio q̄ ge
nuit cuchi tyrrenū Cathū cethulū
et tullū hostilium
Vulcanꝰ Iouis & Iunonis fuit
filiꝰ vt ait̄ fere p̄ter testimoniū
hic eo q̄ claudus & deformis erat
& ideo natus e a patre tubi in lemnia
insula ē deiectꝰ de hac in bucolicis
eo carmine dicit virgilius Cui no n
se' parentes nec deꝫ hunc meruit
deus nec dignata cubile & ꝑ. hunc
ipsorum fuisse affirmat ex ē ꝑ
ea fide no aque demonstrat a
cuchie Etruscꝰ enim ut ajacrobius
in libro saturnaliorū refert dic̄ ayaud
ipsum fuisse vulcanū Ipse aut dic̄
fuisse maiestā homeri ꝑmo & in
virgilius et pretē latinū ꝑ legiū
venetē fuisse scribit Eam eam
etā sic̄ plures fuisse vulcanos pos
sibile & ipos ex ea dici cū cuꝫ
vulcani fuerint quoꝝ omniū seu
maiestē no dicā ex de vulcano
lemnicola veꝝ fuit quod satis
ꝑ ipsū tenere videt̄ hinc mascip
pulus fabrū dicit & caput hypa
tus & vulcanū missulas ad faciem
de fulmina & deoꝝ arma Cyclopes
obsequiosos & officiosos hinc testat̄
& ab eo quodquod artificiose ꝑpa
ratū est fere volut̄ aut Achillis et
enee adiungit & huius hinc fere
arma nomine hesiodus & corona
adriane & huius hinc fere dicunt
ortū de illo a sole adulteriū veneris qui
gibi sue & martis ambos in visibi
libus catenis excutere alligassꝰ
dicit̄ illis & vulcanū ex filiorū
pluuia facta ꝑ Volateꝝ q̄ ex
deis sensu eluit Secundū & ꝑmo
vulcanū hinc Iouis & Iunonis fuis
se filiū & apud lemnū regnasse &
venere hinc esse q̄ iuge cum eis
eū armigero appisse acceperit aut
sup̄ deus & obi de marte & hi ꝑti
nu ad hystoriā q̄ritū aut ad alia
sensa & et an alia adiungendā a
put nos Duplaceꝫ igne & ꝑmo &
clementia ipm ignis q̄ nō videm

Ꝯ hoc ꝑ sepe poete Ioue tenāt ⁊ eius
adiut/ clemēcie tactus ⁊ ignis causatus
a pmo Ꝯ hic duplex ⁊ pmi em ⁊
spissimi ⁊ ob velocissimū circula
re motū in nubib⁹ accendit ⁊ hic
dū illas ꝑcutiendo frangit/ chorusca
tionem Ꝯ tonitrua fit Ꝯ nubio tū
impetu nitēs ⁊ pellit⁹ Sedes at
hme ig ignis ⁊ suo vtriq; ex hu
more alios ⁊ ⁊ bustibulib⁹ a no
bis ex silicibus duris eductus
Ꝯ fomitis educit⁹ atq; spuatus
ex hmo tribus hac in fictione ꝓ
nie no Ma pmi Iupiter ⁊ ex quo
Ꝯ nebi depress⁹ ⁊ tres ⁊ ex Ioue
ne Intelligende sūt duo ꝑligati
orientur ex hmo vtero ꝓ claudi
⁊ Ma si fractes nubes nō prexi
mi no tñ gradiente igne ⁊ nec
in ꝑte ⁊ stem/ nec in illa declina
te videbim⁹ Ꝯ sic claudicāt de
tem⁹ ⁊ quo nec Ꝯ nec ignis fla
mas nec ⁊ quali sese in altū ex
tollentes gradu videbim⁹ ⁊ nec
claudi nec alacq; nec depressas
appetere/ alacria ex hmo hmi pmi
de celo ⁊ ti aut pmonstratu est
deicturu nec illi putēt es deos
dent/ ex ⁊ eo creatq; ⁊ nutriq;
Ꝯ sic nec ⁊ mesa dignat⁹ est/ m
lenu aut/ ad deiectu volut/ ex ⁊
sepe in hostilia illa cadit/ fulmia
Ꝯ aut dea nō illeu cubili dignata
sit/ paulo ꝓ ubi de erutzeo duct
ea Asmyg aut/ nutritq; ⁊ is qui
penes nos ⁊ est/ eni ex hmo al⁹
hoc habes a nā ut/ quod ꝑ videat
homes facientē ⁊ ita conet⁹ facē
⁊ ipm homes ante ⁊ et in genio suo ⁊
multos nim imitatu conat⁹ ⁊ ea
acty tles pluimū oppetunt⁹ ⁊ ignis
fictus ⁊ ex mate. ⁊ homes nutrisse vul
cani ⁊ igne fouisse de quo aut⁹ eius
ex ꝑtibus cognoscat⁹ sic in ethy
scribit ysidor⁹ ab ex igne nulla
metalla gen⁹ fusi extendi ex quo
metul cui pene ex nō igne efficia
tur alibi cui vitrū alibi aurū ali
bi argentū/ alibi plumbū/ alibi mine
um/ alibi pigmēta/ alibi medica
menta efficat/ igne lapides in ce
soluūtur/ igne ferru gregmit⁹ et/
domat⁹ igne aurif ꝑficitur/ cre
mato lapide semenina et/ pietes
legant⁹ igne lapides nigros
coquendo candefiant/ ligna can
dida vrendo efficiant/ cui tunes ex
pumia fulgida nigros/ facit de
lignis duris fragilia de putri
bilibus ⁊ putribilia reddit/ stricta
soluit/ soluta restringit/ dura mol
lit/ mollia dura reddit. Ih. ysidor⁹
volat m sepe hinc Ioues de fabro
⁊ aluard rex⁹ om artificiosa ex
situone ut intelligat⁹ quid de artifici
su fiat/ ignis sufficiens fiat/ qui ny
trum ut-tificat⁹ d⁹ valerius/ a bale
rio m segnu de-tificat⁹. sic deo deseru
tus/ officiose ad-cat/ Cui apud ly
para ⁊ vulcanū pusulas de dicit
⁊ liquido patet m side ei eiusmo
tes fiat/ et cor nomē fuerit fauet
vulcanus quapropter de patre ⁊ no
a vulcano Ioue filio dee ⁊ ipso
a vulcano quodā qui m emaleo
natus illas tenuit n⁹ solet ea fu
bito a pnoz aut totaliter igne seu
vulcanū ee volut ⁊ et homy con
uertib⁹ ⁊ ⁊ nomis nisus cum ⁊
tetasse volut/ vt in libro de archi
tectura vitruuius/ videt⁹ asseru
dicēs homes vtero matris in silues
⁊ speluncas ⁊ nemorib⁹ nasci tunc
cibis ⁊ agrestib⁹ victu⁹ vitā age
bant/ intra quada in loco a tepes
tatib⁹ et ventis densis crepitatib⁹
arboz agitate et inter se terentes
rami ignē ꝓcreauerūt/ et eo fla
ma vehemēta ꝑterriti qui ea circa
habitabāt fugerūt ⁊ fugati postea tepe
data ⁊ pmi dumetis et arboz ea succen
sa ⁊ ignes terrā ⁊ magna corpora
ibi ardentia tepore/ ligna adiecten
tes ⁊ ad ⁊ ardentes/ alios adducebāt
⁊ nutu monstrantes ostendebant
quas ex eo haberēt voluptates
Ita ex homy gressu ea ꝑcipiebat
alii⁹ esse ꝑ voces cotidiana esse
tradita vocabula ut obtegerent
costituerūt. Dein frequentando tes
sepius in vsu ex eiectu fam fortui
tu reperta/ ut homes ⁊ ⁊ ꝑ ea
uenirēt/ Ergo ea ꝓpter ignis no
uitatez quietq; primo apud homes
⁊ ossilia et quietq; ⁊ et natq; ⁊ in
vnu locu plures ꝓuenirēt/ hymnos
a nata pma ꝑ ⁊ reliqua similia ut
no ꝓmiscue exercitu ambularet/ mu
dicia/ et astrorū magnificentia admi
raret/ in modis ⁊ articulis quā
vellet/ rem facilius enuntiaret/ repe
rit/ in eo cetu alios de fronduibus
fabricā tecta alios speluncas fodere sub
montib⁹ nonnulli prediuia in do

et edificacões earū mutuacões de luto & virgultis facē loca q̄ subi ret hec vitruuius. Non aūt ifacūdo este pentathenea legerat ea cuq; micā longe alia fuisse duc toze adm ois ia nominate legisset & alibi cayny nō omnes tm̄ sz cuncta te eaꝝ structe nouisset sz de hꝭ al' curāt vulcano cyclopes obsecpse dati sint sup vbi de cyclopibus & plicatu & vulcanq; at fabri. & hēs deūs & vt aut terrā q̄ volutans & pacē volet fabrūq; aūt dicat vulcanq; vlas cunctas. q̄labet at dī aut aut alterā q̄ multēs ybre & p nubes alaūa pepennē calā & plumas ī dlaūt. Ego aūt nulla terra dica puto q̄ mollit ea. De erichthonio vulcani filio qui genuit pandionem erichthonium & pandione

Erichthonius quē erichthē appellat homerꝰ filiꝰ fuit vulcani et minerue / de creatōe cuiꝰ tales sunt fabule abantiquis / q̄ cū vulcanꝰ ful mina ioui adiuuā q̄ gigātes pugnā fecisset / pcepit eidē loco ſmīnerue ut sibi ea ministraret / q̄ ipse gessisset / datū a minerua lucernā & sua vngentē si posset vrubꝰ tue tur. Deq; a minerue cubiculū ingſſ vulcanꝰ & a minerua accepit se defendēte vi ſſtupre cōmaculatus. actū & vt voluntate mīna patrue vulcani ꝰ ī primo ſmīnerue semē effudit / eo q̄ quo aūt erichthonīa natū / cuiꝰ ſpectus deorū fuisse pedes ad q̄ q̄ a stirpe dis ab ētate puerili cultū pmū q̄ cognitum aut / hūc deū virgilius ī primo erichthonium cuiꝰ & ſtatuā aūt ſacrorū interpretē. Hunc aūt ſacrorū interpretē augꝰ in lib⁹ de ciuitate dei sic dicere / Dicit eum apud athenienses ex plā fuisse vulcano & a minerua cōceptū / in quo opus & misterium draconis ex medio volucrē / quē ea magnitudine futurā indicio athenienses pcepit eā fuisse / & eo q̄ puer erat / & cognitus hīs q̄ubus dicta erat / explā in quo opus erat vulcano & minerue dedicatū / quē ī templo suo collocauerūt / sicut ait varro. Ex quibus ſpectus erichthonius & ſpectus ſacrorū ſacerdos. Hunc aūt ſacrorū interpretē augꝰ in lib⁹ de ciuitate dei sic dicere / Dicit eum apud athenienses explā fuisse vulcano & a minerua cōceptū /

gia pedu ab antro ad armata
venencia ai Reliquus recedebat
sz ai mugiret ob relictos socios
ab eūtes & rīdentes mugitum q̄
clausi tenebant cognitu e cacu
fratus maq̄ dū vertē tur- hercu
les vi ex antro illū educit/ et cla
ua mittit & bouem/ nā assuppsit
Ille vero volāt a cacu soroze cacu
fr̄ēs ferētū hercule reuelatū et ob
id mercuisse ibiq̄ diu ara sacrata
q̄ venerari hīc ip̄m vulcanū filiū
dēm dīc̄ Ceruq̄ q̄ adiacēta oīa
crebr̄ q̄ bustrue q̄ sumēt & q̄ alte
ria dicebat/ nequissimū quandā
fuisse famulū seu seruū q̄ nomi
q̄m sonat/ nā cacus grece latine ma
la sonat/ sub fictue aūt fabule vi
detur- Ytolmo Vbi de mirabilibus
hystoriā de/ dicens hercule cacū
comploco cui salme nome & ubi p̄s
tea trigemina vi- bus p̄da fuit
Deinde dicit celui dicē q̄ cū a mar-
tio rege tarquinio legatus
fuisset/ & ab eo inegali fragio ser-
uandus & traditus ab quo de ea
amplioribus subsidijs vti veneris
redieti/ regnū eius virtute sua &
campana expugnauerat/ et du rep
tuisset/ adiūxit eundem & arcadem
duce hercule qui huic forte aduen
eaq̄ue obsessus est/ inegalis at
ad sabinos secessit/ quos augurū
di disciplina docuerat/ De cco
lo vulcani filio

Cecilius simarom fides pres
tanda est/ filiq̄ fuit vulcani
dicit/ cui de eo sic Nec p̄nestine
fidator defuit/ Vrbis vulcano ge
nitū pecora inter agrestia regē
mire eleq̄ plures cū q̄ credi
dit/ etas Ceculi/ & ego hīc tales
fertur- fabula duo fuē fides quib⁹
domita fuit/ soror- q̄ dū secus ig
ne sedet/ et/ puella casu eius in
gremiū ex fauilla ex forte ferunt/ eius
lauit/ & q̄a mulier e ostendisse
aūt/ et pepisset/ puerū q̄ vul
cani dixē filiū eleq̄ ob ingentia di
ne oculor dixere Ceculū. Qui dic
quada forsan infestatus in ppetuā
q̄ no vulcani filiq̄ esset/ orauit
Vulcanū ut si ei/ et/ filiq̄ de mo
straret/ nec mora vulcano agente
aūt/ missa fulmē a q̄ uerē ejus
no credebant/ quasi atq̄ pcipa
sset. Ex quo de vulcani filiq̄ a su
pstantibus hīnis e Ego existimo

fictoribus huiq̄ rei/ & tale Ceculū
s. p̄nestinū/ Ppo more mdcpitū & ab
egritudie Ceculū & ideo/ & ei p̄
neste latini Regis filiū de quo sup
& ob euolatā fauillulā in gremiū
pregnantis mris ad operatū vulca
no eiq̄ hostes suos ingnes & mcen
dio castigasse/ et p̄nestinū fidissi-
mū tate & virtutis ei/ tremū adiisse
eneam nauisse. De Tullo fratio fi
Vulcani qui genuit tullum duas

Tullus seruli q̄ vulcani fuit fi
lius ex ocrisa cornicularia vi
lib⁹ fastor⁹ testat⁹ Ouidiq̄ dicens
Nacp̄ p̄ tullo vulcanq̄ Ocrisa no-
bili-sq̄ne mice cornicularia fuit
et/ paulo p̄q̄ iussa foco captiua se
det/ creptus ab illa seruus a cele
stia genitus hīc/ & hinc p̄da die
Ouidiq̄ a fortuna dilectus/ eiq̄ fol
tanq̄ ad cū ire p fenestrā puladi/ &
secū de vbi postea fra & porta que
a fenestra illa fenestrale nomē ac
cepit/ huiq̄ fabule in tenui ex hysto
ria p̄tui lumiestalo egregio enar
rata sumetus- quadā puer⁹ ipleri
tas- verbis dico Ex creptu cornicu
lano a tarquinio p̄sco Romanor
rege inter alias captiuas iuuencu
la quedā ex q̄ nobilior videtur- a
tarquinio in domū Regiā deduc
ta est/ q̄ Regnante p̄pe/ tullia ser-
uilio- Quo adhuc i fastigio et/
i cluno dormiente defendit/ ab
alto/ & capiti suo insedit/ nulla ig
nea lesione. Quē cū videret/ ta
naquil Regina augurio ptin
suasit viro puerū ei diligere ac
uandū magna q̄ futurū fami
lie sue q̄modo hīc quoq̄ cū stre
nuq̄ euasisset/ Tarquinq̄ filiā sib
sit in q̄ugē & vulcanio tarquī
nio a filiq̄ duci matri & a regia
q̄ vulne mortuo clam/ puero ad
i tempe puelis adhuc existenti/ ab
filiq̄ tarquinq̄ Ocrisq̄ illi sufficit
tq̄ & Rex eius dū Duc erit/ & ei
ugē filie illius filiq̄ tarquinq̄
prisci dedit/ Mozet⁹ hīc aūt cū
multa bona fecisset/ Romanis a
tarquinio superbo gnio suo filie i
pulsio occisus & cū regnasset a
nis lxuq̄ Illa gr̄ flāmula de qua
supī loci dedit/ fabule ut/ filius
de qua supī loci dedit/ fabule vt
filiq̄ fingēt⁹- vulcani q̄d⁹ ei dedit/
Ouidiq̄ dicens Sagina dedit/ gem
tor tue cū caput/ igne ebozuisto.
Contigit hic q̄ oīs flāme/ cregit

[redacted]

Quarta fortuna
monstrauit fuerisse
ny lib. vii. et illustri
fuisse publi coronati
tio captiue. De duab
bus tullii Seruilii

Vllie due tatoli
lie fue tullij. Se
ui arruntis et lucu
mi filijs/ ayaior que
ri atq; ipacentis ar
fratrioza pelua Arru
iuuenem ystrigit/ Iunior vero q; pul
sima mulier- erat/ lucio acrio et/
ambitioso coadis Iuuenem datu e/ ar
debat/ tullia minor desidio regni
segnicq; viri animu ostendebat/
et sua dampnabat/ fortuna q; non
lucio data et q; Tande actu e vt/
morerent/ arruntis et Iunior tullia
qua obuie cuestigio minor queri/ ad
lucio et patiente pceq; q; adiunte
Seruio matrimonio iuncti fuit/ et
pius illico ipsa mulier- viri animu
mittare verbis et ad regnu stimu
lis ipellit. Seruio firmi vt/ die q; de
curia ritraret/ lucio/ et p rege sedet/
et venienti tullie pelli faceret/ et/
inde sequi atq; trucidari. Qd ea
audiuisset/ tullia ostensa vehi
culo letabunda ad salutandu virum
regem cucurrit/ Redienti aut do
mu ea seruus cadueu- meduia via
ppstrata vidit/ auriga/ atq; sistit/
ne illud trasiens vehiculo pre
mat/ obuiam gratu a tullia eo psso
trisuit/ hec pepit/ lucio filios mer
quos septa trucidauit/ ob cuius illa
tu/ ny lucretia collatinu iuuene per
violencia scripta/ lucio filio q; sceu
ny celuit acti fuit/ et ipa ea ea Que
aplat/ grabios truncatu septa au
desse potuit/ et vidisse virum aput/
cumanos campanie tripodas in fenes
tuis mirceritis. Quos aut/ mulier
fimos fuit/ no legi

Explicat lib' ym' Genealogie deoru
gentiliu

Genealogie deoz gentiliu fris Johis bo
cacii de Certaldo liber- incipit feliciter-

Inquit/ feliciter- In ortus fuerunt
cuius in Pudice dstribit- Jupiter et
cuius genuit- tam in ymmis q; in fron
dibus pfecutores heraules et/ Eoli
filioz Dicti Jouis terni phemium

laboues vertiret mee lauren vic
nemus ferebat q; velo Et erre
Dii a tybey hospito leuis aurea
me detulisset/ in rubricis sala ste
tissent/ q; cum cadmeie thebe.
Et/ quas pterea no aditeris
olie Insule in mete veisset/ fes
mentu quid sup[er]et/ agendu eu
q; destruendum/ monstruosaru
rerum domitor egregius ceteros
mortales viribus excedentem
Nemo et fiorentis pli Regie cuius
pcepe ope fere naufragus frue
tus et cum in uiosas saltus posteri
tates ignotas quo paulatim te
pus/ fessior ille/ qui/ me audiu
deferebat in letu et sustineri/ et dii
mentu volueret facile no esse eos
labores destrui/ quibus pter her
culem/ nemo sufficeret/ mortu
lucu Eodq; regie cuius fumuli orbe
videmur. posse genter epistinu
questendu fore/ et/ aliquando ora
languidas ia vires in meritu
reuocatu ne meter- egregios al
tores sudores deficere aut/ ubi
mene velle debiles deferre
ab evolo Et/ sic mondu pones tri
umphata integre pli et eqz Re
gelite stren tuis/ in ertu deuenisse
tium a quo ia fues robustior sur
gene in residuu itmeritis ma
nuale veld eoedu oradu more
solitu vt/ ps fuerat/ meq; labor
deducat/ in finem cui fuerit/ mu
fuit/ ex michilo cuctu q; ymo. De
hercule xxxvm Jouis terni filio
qui genuit xvm filios quoz hi
fuit/ nota/ Opaus Creonthiades
Tyromacus dn colonues ytho
neus Cromus agrieus Sardus
Cyrtius Clizolenius thessalus a
uentinus Thelephus lidus et
lamirus

[redacted]

§ S. de quibus idem Seneca do
solitus ꝑ pene ꝙd obductus
diem. Petit ab ipis nubibus
stimphalidas ꝛc̄ Octauo tau
ri qui victor theseus a creta
detulerat ob insolentia attica
regione vastabat deplendit
de quo tauro sup̄ vbi de pasiphe
cui mentionem vbi sup̄ De
neta fratres dic̄ Taurique cen
tū non leue ꝑplis metu ꝛc̄.
Nouo achelodi supauit Cuius
fr̄i fabula vbi sup̄ de achelo
De quo ouidius nos ne manus
valide ꝓsidas cornua tauri ꝛc̄
Deīde Diomedem Regē tracie
cui nos erat hospites suos ac
cidē ꝙ iumentis suis in cibū ap
ponē ipe supauit ⁊ occidit et
eisde iumentis mansuefaciendū
appositis Vbi idem Seneca quod
stabula medeam Diri bistonii
Regis ꝛc̄ Vndecimo cū busiris
rep neptunū ⁊ libie filius ora
des nylo adiacentes ꝓdatū in
gens infestaret ⁊ forēses hos
pites suis mactaret dis accedē
hercules eo supato ciuitatem Regē
pcussū interfecit vñ Quidius ergo
ego fidentē pegimo templa cru
ore bustorum dicunt ꝛc̄. Duodecimo
libyam pcussit ⁊ anthei terre filiū
luctando superauit apud sumitū affri
ce ciuitatē ut dicit lactantius. De
quo ouidius idē dicit Seuoq; alumi
na pure tetigit anchei eripuit ꝛc̄
huius fabula sēp fuisse meminit vbi
de anchio ipo Tercio decimo colicp
nas in extremis de quibus pomponius
mela in cosmographia ait De mi
saltus qui ex adiuso hispanie at
tollit obiectus hinc abila illinc cal
pine montes ostium faciunt colicpnas hercules
vtrinq; addit fama nomen fabule
ipum inuictos olim ꝓtinus impetu di
remisse collesq; atq; ita deiectum
ante inde in oceanum ad que
nauē tendit admissa ꝛc̄ Nō hanc
Seneca tacuit vbi sup̄ dicens ter
ꝙ vtriq; montes soluit abrupto ob
tentu etiā aperta fecit oceano via
ꝛc̄ Quarto decimo aurea mala sustulit
puellis hesperidibus draconem pugnā

interempto. Et quo sic aut semota
Post h̄ ad extremum nemus oppidaq;
domos aurifodinas regionis spolia spē
tasse tale ꝛc̄ Quinto decimo adisse ge
nionē tyranni belli habuisse co
ꝙ superato atq; interempto hyspanie
atq; egregia pcaui vsq; maioniam
eā primā dedisse ita Seneca in
extremis montibus gētis hesperie gregem pas
tor triformis littoribus carthesin ꝑ
emptus acta ē fida ab extasi vel
tāo motū cytherio ꝓtulit extremo
pcussi ꝛc̄ Sexto decimo baleticam
regnum amazonum Eurystheo ꝑ gre
gium retulit ea supata de quo eadem
Seneca nō tacit illic celibes sēp
thoon regina gentis vidua thermo
dontie ꝛc̄ Septimodecimo caccum
cacumtum fuisse ita mēmerit vir
bergaq; vbi de ysolaude Octauo
decimo centauros insolentes volen
tes ꝙ hyppodamia nupciarū die
sue rapere pcussit hercules acri
bellos superauit ex quo quidam
nō ni centauri potuisse resistere ꝛc̄
Nono decimo messā centauri sibi
sub spē obsequii deuinxisse gregi
sue regi comitē addit ut patet
lacus sup̄ vbi de messe Vicesimo
albionē ⁊ let gionē atq; ipedien
tes sibi haud longe ab hostio rodā
a ioue lapideo aduersi ymbre su
pauit et in cosmographia testat
pegrinus Vicesimo primo hesionam
laomedontis filia libauit a mon
stro marino vt sup̄ patet Vbi de
laomedonte. Vicesimo secundo Cygnū
deleuit ut vbi de laomedonte ple
nius Vicesimo tercio latinum latine
extrema vtilie ꝙd latrocinantē
infestante acrius Junonem ꝑ templa
instituit ꝙd Junonem latine ap
pellauit Vicesimo quarto vt homē
ri testat in yliade Junonem in pugnā
la telo trisulco vulnerauit Qd fe
cisse dicit Lemnaq; eo ꝙ ab exercito
rege audisset ea sibi labore con
cam fore Vicesimo quinto celū hu
meris tollentem aut cum sustinuisse
dicit Ap̄selius vbi de ymagine
mundi ꝙ ei gigantes deos im
pugnanti et dum ipe vna celum
te quirissent tantū ponderis ingessi
nūt vt celū vidēt immane ruina
ꝙd ne caderet hercules vna cū ath
lante suppositi humeros vulgaui

or tñ fabula ē fessō athlanti at
p optanti humerū suppositsse sui
mō ouidius ē querentem destri
bens dic hac tela cernice tuli ⁊c.
Vicesimo septo hercules deste
dit ad miseros ē sibi vgm yliade
dicit homerꝰ dite vulnauit. Vi
cesimo septo theseū pmittēte pi
thoo mortuo liberauit ab miseris
ē eduxit ad supos. Vicesimoterti
uo. Achaste admeti regis thessa
lie gregem retraxit ad viros
Dicit ēm p eū ifirmaretur ad
metus iplorasset p apollinis
auxiliū sibi ab apolline dm mor
te euadē no posse nisi illā aquis
ex affinibus atq necessarius subi
ret. Q cū audisset alcheista quē
no dubitauit sua vita p salute
vnius gerēdā ē sic ei mortua admi
ti literatꝰ ē qui pluima vsus
gratia hercule orauit ut ad i
feros vndeys illius animā reuoca
ret ad superos qđ ē factū. Vice
simo nono cerberū tricipitem i
teritū illi negauitē tu-tu cepit at
p dicit cui p triplicē catheną li
gatū et inde tulit vt patet
vbi de eo supꝰ scriptū est. Tricesio
ab miseris redacto lycus thebarū
regem eo p negligere quoge vxo
rem vxorē ifestauit vt in tra
gedia hercules furētis dicit senecā
sic ē in furia vbi filios occidit
et quoge olym placati supꝰ ēt mitia
ipē gstituit in honore pelopis po
stremo ut vñ fuit ē alicui vnā
me ꝓpꝰ in superasse labore nō po
tuit nā cū cetera superasset nō stra
amori muliebri succubuit. Dicit
ēi Seruiꝰ p eū eurithus Rex echa
lie ea spōsponderisset in quoge vxo
filiā dissuasit filij eo p negligē
cia dissent petenti degregauit p
obtēpta ciuitate ē eurito ocī
so volēs optimatū huiꝰ ei amore
ardēs ea tutente leonis spolia ē
clauā deposuit sertis ē vngūētis
ē purpurea amictus ē ē p
turpiq mē pedissequās amate Iuno
nis sedens ē prisō susceptꝰ nexus
vñ in thebadis dicit Statiꝰ sic
lydia quoge amphitrionīade ꝓcutit
hostē recta tergā pondꝰ sydonijs hu
meꝝ ndebat amictus ēt tutatur
colos ēt tyrria nūpe deposita ⁊c

Vespij ouidij in maiori volumine
ēt hic statius no vult echolam ꝛ
emphale lydā fuisse que illā colo
re iussit sed ne possibile ē vtq
p vtq ēt cū multi fuerit hercules
ē sic nimis apud tot mulieres mo
re ꝓtulit ingressꝰ. Dū at tā illece
bri tendit amore nouo deianira mu
nere sibi a nesso centauro olym gest
si vtq credēs qđ ille fr-mauerat mo
rienis hercule in sui ne pristē eam
reuocādi vlēs miserit illi eam cētau
ri veste qua cū no aditēs induisset
ē circa venacione labora sudore re
soluti sanguis venenatus ꝓ po
ros ampliatos calēd in pectorē dia lep
sus ē cuiꝰ in dolore adeo itollera
bile accedit vt mori deliberauerit
et astructo in ceta monte rogo sagit
tis ē phylocteta gressis phylocteti
philoctetis filio in ea ostendit ice
di qđ fecit ē sic fessa animā exalauit
hinc Seneca in tragedia hercules
eti in celū a ioue susceptū dicit
cuiꝰ Iunonem nouercā ofciato despo
satam hebe Iuuentutis dea ē Iuno
nis filia assit homerꝰ vero no
dissēta die eū ab vlixe apud inferos
quēdā ē multa locutū. Dicit in me
ea que videbat vlixes hercule vez
ē sz rez volūtate hic nisi p quēdā vi
cēs mortales fortitudine sua fratt
attonitos tantū vel amplꝰ mortu
us decepit in sanos ita tanta vene
ratione sui metētes iuasit vt p quēd
letitia mimē habēt. Nec sola hec
etnā gētia decepta ē sz ē Rome et
orbi toto venerabilis fides ē tem
plis stratus ē sacris illi ostitutis
sēctissime cuius stultissē deus cultu
honoratus ēt. Sz ita quod sibi sic
tēs velint aditrendū ē et an alia
quid sonat hēcules nomē. Dicebat
dūt leonicꝰ hercule dici ab ere
qđ ētm ē cleos ipd ē gloria et
sic hercules idē qđ gloriosus in
terra vel hercles ab heros ē cle
os ē sic gloriosus heros. Paulus
aūt dicebat herculē dici ab ere
p ē lis et cleos gloria ē sic gloriō
sus lucā. Fabiꝰ aūt in lib. de an
tiq rez dicē p eū credi et hercu
lez deū virtutis eū dici ꝙ. hercu
cleos qđ latīe virtꝰ forteq fortia
diamꝰ. Et sic scribit de Fabiꝰ
a septo pompeo scribi hercule
fuisse agrecida hinc tñ Fa hyra

vocat/ ppt̃ qđ nos hercules no her-
cules dicem⁹ sz cũ sic dicat⁹ an
tiquitas q̃ studiose a latinis vsit⁹
dictũ ꝓbauim⁹/ hoc tñ nomẽ hercu
les vnius tantũ hoiis ꝑ fuisse reor
cuius. s. q̃ thebis ex alcmena na
tus e cũ multoꝝ appellatiuũ fuis
se creditur. nã vtro cũ olim fi
lios hoies herculeos cognominatos
nũc mirer/ asserat dicat/ deos q̃ fictis
herculem vocitarim⁹/ hũc q̃ e q̃ le
gim⁹ herculez egyptiũ memphiũ argiuũ
thebanũ/ libyũ/ e tyriũ. Et quo si
militer. no deos ꝑceptos latoꝛes
vnius hoiis fuisse. tm sz pluũ q̃m
abusio nomĩ ꝑstituit/ cũ appa-
deberant/ de oĩb⁹ no hẽtur-/ nec e
q̃ plus seu q̃ posteri sui fuerũt/ e
tyrus vnius tm e nepotũ decies her-
culi/ nec ex tot/ ꝓssibile fuit/ pote
uit. Vni fuisse agricolã nõ emi solue
nobilib⁹ literalis nature e q̃q
nobiliũ opa fortuna fraus/ clamo
res fuisse aut/ primo yphycleũ ge-
nitũ/ e sũ alio cognitu hercule mor. et
opes. Duũ simos adiuerit/ nã cũ ne
missius hyo eet/ amphitrionem duxi
e/ e nõ primogenitus deucalionis videt
astrologis ystellacio illa q̃ tũc erat/
diu arbitratu sit/ cũ gigni ꝓtuis
se q̃ueat⁹ moribus suis e subse
quens hercule. e hinc sedo genitus e
equus eet/ minoꝛem vltoꝛ e religio
nũ atq; legũ nouitatũ ꝓductoꝛ Iouis du
tus z filius. Ego aut̃ credo filiũ
fuisse amphitrionis e vxoꝛ alcibi
tu cũ yphycleo geminũ/ esse ma
thematicoꝝ ꝓspectatus negat
e reor alium eodem die cum gemini fue
rit/ moribus disparem ꝑter ystel
lacionũ diuisitate⁹/ Sic esau et
iacob e alios plures eodem vtero nato
fuisse gemino nõ diuisos sz vno et
eodẽ corpore ingenio e arbitratu
Augustinus vbi de ciuitate dei e quiz
diuersorum operũ rationẽ nõdũ satis no
tare e nisi deo dante nullus possim⁹ di
cere/ fortes videntur sapientia vi
tam. Triplicem autem partem ingenioꝝ
huius attribuere puto ab operibus hu
manis sapientiã nõ ea adeo ꝓpria breui
tate ꝓpe deficta magna ꝑ ficmus sicu
ti pauperes domũ calore de facemus
e nõ q̃ sic nũ eam ꝓducere⁹ magno
rũ hominũ e pluũmi ponat/ tpus et
laboꝛe vbi in ꝓductã aliorũ hominũ
uocem vnus sic fessus esse videtur/ hercule

quis certoꝝ debebat/ exercẽdi tres di
tes fuit/ Eũ aut̃ puerum hyllũ esse cadi
sa nõ fictũ credo ad eurystheũ Regẽ
illi diuturnũ/ quẽ pro puerorum ꝓ
noꝛe deos possimus hic assumere/ ne
forsan ob eius inclitã virtutẽ sicsp
tũ hyllũ ne alicui nomen molestum
in regno gerentes in ꝓpagandis
semp animis tenuerunt. Et sic illi ꝓpe
regia adiacenti e laboꝛes herculi
ascriptos/ ita plurimũ fuisse depu
tem⁹. Et sic fictores quoꝝdã sacer e
inclitus fuit/ vbi ꝓ gregẽ quidem
nũc talem credit fuit/ Et no nulli
ecia simplices hystoꝛiã ꝛefert fuit e
ob id ꝓ multis ꝓnus fuit/ pue
ro vel amice tecti. Ad qđ auste
rendũ venientes/ dicit theodectes
in quibusdã gręcoꝝ codicibus le
gisse herculẽ amphitrionis fuisse
filium e no Iouis e noctu ad cunas
eius atq; fres gemellos accessisse
serpentes vt eos trucidandi e domes
ticos e lactis odoꝛe tractos cum
audisset/ suetũq; a puerilibus her
culẽ vigilante et ꝓ prudentia illos
vt puerat/ manibus amouentem
qđ ꝑ maximum fuit/ existimatum
et tanta eo tpe infantis ꝛobur as
sumptum e ut no solum credẽtium. eũ fu
turum mirabile hoiez sz etiã dei filium
arbitrum mox ꝓperit/ Et quo si
bi loco fecit/ fabula cui. s. ex Iouis
ꝓcepto q̃ vno mulieris honestis
simum/ Sed hercules gręcia ydra
ceptum capite ocudisse/ cuius figmenti
tũc tale ꝛeatus/ alteꝛius/ dicit ei
ydram loci fuisse e q̃a eduisses locus
cuiusmentum tumuit. Cuius vno clau
so meatu qđ eũ vidit/ hercules lo
cum multum ingressus ꝓcussit et/
sic aque clausit meatus Ego autẽ
arbitroꝛ aliquẽ strẽuum fuisse ve
rum q̃ ingressus/ aquas ex Duisses
statuꝛ-gimbus locis pulsistrua atq;
fetida fluentes hyr puncto ut/ ꝓsisti
to eaꝛum ꝓcipio aliud in ꝓtẽ alia
uersum paludẽ lernęam fecta ligna
quã vocauit ydrã ꝙ noxe ydre ac
cessertã et serpẽt/ ac e ydroꝝ q̃
e aqua e et ꝙ loci vbi cum pulsus
fuerus relictus e/ io ydrã fuisse
uocata. Eusebius aut in lib⁹ tpũ de
hac ydra alie diuersum e platonẽ
Que aut̃ asserũt ydrã callidissimũ
fuisse sophistã nã sophistarum mos
est/ nisi quis adiutat/ adeo ꝓpositas
suas tradẽ vt/ vno soluto dubio

multa ꝯsurgãt/ꝫ astuty phẽ di
missis accessoꝛibꝰ ad mꝫtuacẽdꝫ
comat/ quo rmoto reũ rremouet
eũ actexloꝛ ſuꝑasſe ſuꝑ vbi de actx
lo ſtꝛpti ẽ declaratꝰ factoꝛ appoꝛ
tuꝫ/ ſilitꝫ ẽ anethey fabula vbi de
anethꝰ et de malis heſpidũ vbi
de eisdẽ circa geneſim ſigmẽtũ
dicat Geruꝰ gẽzionẽ regẽ fuiſſe
hyſpanie tꝛicipitẽ ſeu tꝛimẽbꝛẽ ſic
ꝯ optimatũ/ ꝑ tꝛibꝰ mſulis ꝑfudꝫ
hyſpanie aduꝛſꝰ tꝛibus valentibus. ſ.
malicia mẽoꝛia ẽ ebuſo. Vnde pꝛite
er ſcam hyaſſe. Dic vlcꝰ ob hoc
nitelligꝫ ꝑ et/ tꝛiſtꝛa ẽ mœlia ẽ
tamẽ pluimũ ꝓtulit/ Ad quẽ aut
herculem olla ferꝛea delata eũ ꝑ
ſupaſſe ꝑ ferꝛea olla nitelligẽs
foꝛtem/ manẽ ẽ ere mutꝛa ꝙ rec
tꝛ herculeꝰ acceſſit/ ad eũ alꝫ ac
eũ dyed tꝛiammẽ/ ait. Putauꝰ
itelligit/ eũ duos habuiſſe fꝛẽs
a deo ſeꝛiõ gerendos vt vno quoq
coꝛ ſua/ ẽ reliquoꝛ die meſſe vi
derent/ Iuſtinꝰ aut/ de eo ſic aut
In alia ꝓte hyſpanie ꝙ ab mſulis
conſtat/ Regnũ penes gẽzionẽ fu
it/ in hac tenuꝫ pubuli letꝫa ẽ
vt/ vbi abſtinẽcia mẽ pellata ſagi
na fuit/ pecoꝛa coꝛ-ũ ꝓuentu- Inde
dicta armenta ẽ pecoꝛibꝰ ꝙ illis
tꝛibus opes habebãtur/ tanto
fame fuꝛ vt/ herculem ꝛp asia ꝓ
de magnitudie alleꝛit. Pozro
gẽzionẽ ipm/ nõ tꝛiplicẽ natẽ vt/
fabulis fuiſſe ferũt ꝫ tres tantꝫ eõ
coꝛdie ẽ ptitiſſe vt/ vno ictu vt
ees Regi videntur- nec bella her
culi ſua ſpõte intuliſſe ꝫ eũ ar
mẽta ſua ꝛapi vidiſſet/ amiſſa
bello repetuſſe h. uſtinꝰ de eo
auctꝛ fuꝛ ſuꝑ vbi de eode dem
ẽ de leonibus duobꝰ ẽ ayenalio
appo qm hyſtꝛiogrm̃pha tꝛedit/
nil dicendũ ſupeſt/ et/ de ſtmphe
lidis auibꝰ vbi de arꝑpes hꝫt
ẽ ſic et/ de tauro vbi de dyomede Re
ge et de dyomede ẽ buſiride et
coluꝑnis hyſtoꝛie ſut/ nec mmꝫ
de thalthyo regine amazonidũ. Et/
de ſuꝑatis centauris eod vbi de
eis dem̃ eſt/ Et/ de neſſo centauro
et/ ſuꝑatis albione bergione et
de heſiona/ de quibus oĩbus vbi
ſuꝑ de eis ſmgulaꝛe ẽ ſmꝫ dilec
ſe eũ troia noctiſſa hyſtoꝛia eſt/
nec occidiſſe laſtꝛigũ ſonat/ ali
ud ẽ latꝛonẽ intentꝫ Celũ tolle
raſſe hyemẽ ẽ ꝑe deũ eſt/ ab eo
lante qudẽ en tẽ peſtate mſagno
aſtꝛologo docto/ eo ſcie volente qu
eſſet/ ẽ ſeu moziente ipẽ locũ eli
tenuit/ laboꝛẽ m docendo ſuꝑ celeſ
tia eoꝛ poꝛe/ auꝛſꝫ ſubꝫtraſſe- vulte
raſſe ẽ ſulco telo Iunonẽ ſa pꝛeteꝛ
destribut/ opues/ nã diuicias/ et/ ſubla
neos/ ꝓteſtates/ pudẽs deſpicꝫ ẽ
vilipendit/ ẽ plicꝫ ivite Sutt/ et tꝛa
lia in regendo mꝫoꝛa/ m̃ ſtmꝫ ned
ſuſpicoꝛibꝰ ẽ auꝛis plena ẽ ſtmꝫ
dubia et/ caduca et/ ſic tꝛi ſulco
telo vulnerat/ ab hercule Iuno ad
mſeꝛos at/ deſtꝛendeſſe ẽ dicẽ eaꝫ
vulneraſſe illud idem ſonat/ ꝙ de
Iunone dem̃ eũ diuicias deus
fit/ dicꝫ qm̃ tociens vulnerat/ ꝙ
quot/ deſpicientꝫ- diuicie ut no
nullos fecaſſe plꝰ legim̃/ eoꝛ ꝙ
illas ſtudioꝛ ac-bitꝛatꝛ/ hoſtes
Theſeꝛ vꝫ libꝫſſe hyſtoꝛiã poꝛꝫ
ẽ ꝙ fictꝫ. De alcheſta ad metũ
ab mſeꝛis reuocata/ dicẽ fulgẽtꝫ
ꝙ eũ alcheſte ꝑ nolentẽ eũ m̃ ꝓ
gem̃ hac legẽ apposuiſſet ut/ du
as diſpares beſtias apponꝫ eur-
ruꝫ ad metus apollinis ẽ hꝫcu
lis nunc leone ingerit/ ẽ apꝛiũ/ ẽ
ſic accepit/ alcheſtẽ dicit ergo ad
metũ m̃ modũ mentꝫ poꝛtũ et/ eũ
ad metũ dem̃ ꝙ ad uoꝛ poꝛtit me
tꝫ hꝫc alcheſtẽ/ m̃ ingꝛẽdi deſid
rat/ alce aũt lingua attica ꝓſcip
ao ꝙ mens ꝓſupꝛaꝫ ſuꝑnus ſibi
iungi duos fꝛẽs ſuo curꝛ-ui iugꝫ
-i- ſue vite duas vir-tutes adſtituit
ai ẽ coꝛ poꝛ leone vt/ vtutẽ ai a
ꝓui ut vir-tutẽ coꝛ poꝛ/ deinꝫ ẽ
apollinẽ ẽ herculẽ ſibi ꝓpꝛiat/ i-
virtutẽ ẽ vir-tutẽ ꝙ ꝓſcꝓuo ſe
tuetꝛpum̃/ ad mozteꝫ ꝙ aia obiat/
vt/ alcheſtin. Qua ꝓſcꝓaeꝫ-ſuam
us m̃ pleuꝛo mozbꝰ deſeruientẽm̃
virtꝰ ab mſeꝛis ꝛeuocat/ ut/ me
tꝫ aia ronalis ẽ eu tuc alcheſta
-i- virtꝫ nam alce grece vꝫ ẽ la
tine ꝙ iugatꝰ- Dũ a leone et apio
-i- ab appetitu irascibili et/ gaudꝰ
abili curꝫ ꝙ ag-i- vitꝫ ꝙ cu-cuꝛ-
bus cõſumatur- trahit. i. agita
tur- Virtus ei nõ ob aliud iugꝫ
nisi vt/ ab ea passiones frenentꝫ ẽ
sic ꝓ salute aie aduꝛſꝰ passiones
Vir-tus ſcipaꝫ opponit/ ꝙ ſi ali

qñ fragilitate nãa succũbit a
tremorata fortitudie relevat/ de
cetero ad supos tracto sup̃ Vbi
de pithyo/ sic dem̃ e lycã rege ab
eo dcisa cũ reliquis ad hystoriã
tendit/ Hercule ait/ mortuũ esse at
tic/ scribit Eusebius/ ano regni
a trei/ e chuestis. lxm. eo p̃ regiõ
bus pestilente medrisset/ e ob re
mediũ dolor̃ se recessset/ i flemae
e hic thebanus fuit hercules am
phitrionis filius morte ait/ functus
e ano etatis sue lx̃. ano vero
mũdi ãi. mm. Cum q̃dã tran
portatie dicit/ eo q̃ inter alios
celestes ymagines descripti sit
ab astrologis/ quia e ipe fuit/ astro
logie/ qua et ipe fuit/ astrologus
Juuetute aute sacrifisse m̃ iuge
vo fictã e/ q̃ sic tuta q̃ prat/ eo
pus Vtr̃ egregii fama nomeq̃
eius p̃petue magnifi. Juuetutis/ su
nom ait/ q̃ caliatus est vo d̃. ja
q̃ hoc̃ exaut n̄a q̃ caupistem
regnor̃ nec ab ipante aliquo
mortali aplius pt̃ vocari De ocra
Cycnethiade tyriomaco e dycolhon
te hercules filius

Excreas creontiades Tyriom
cy e dycolhontes filij fuer-ait/
hercules ex megera filia creontis
thebani ex qubus tres creontia
dem̃ Tyriomacã e dycolhontã ho
metq̃ m odissea filius hercules ex
megera fuisse dic̃ e eos ab
eo m̃ redire ab inferis post/ eius
dem̃ Seneca aut/ poeta m̃ tragoe
dia hercules furens duos nomi
nat/ creontiade e eos ab her-cu
le reduct̃ inter-ptos dic̃ et vo m̃
posse. De quibus nil aliud apud
se memini De pelyneo hercule filio

Pelyneus ut placet lactãdo fi
lius fuit/ hercules ex psythia
Ex quo stacius q̃ illũ in bello the
bano fuisse dicit/ ethocli sic ait/
duc̃ pelyneos e alcmena ayner
ue agmina 2ef Et alibi pelyneus
et ipe sup̃ acoma ducit tres pelyne
pelyne ait/ aut̃as e boeote m̃ q̃-
hic regnauit. Alibi aut/ dic̃ lac
tanc̃ q̃ stacius hic pelyne ayner
uam cognoscat/ ab eppio q̃ in
macedonia e vbi antiqua cũe
sedes est. De Cyno filio hercules
filio

Cynnus hercules filius fuit/
vt lactanc̃ testat̃ dicens
cycnum hercule fuisse filiũ e equos
habuisse Tyreos quos hercules cũ
so dyomede ab duxerat/ humano cr
nibus vesci gsuetos. Verũ stacius tu
mulus rei assertor antiquior dicit/
se cycnum ypodamus ayx alter satus
hercule magno. s. cycnus e paulo
nisi ayax cycnus ypodamus mete
mitesor ad vrbe virtibus her
culeis e toto robore pdẽ vẽf hic
cũ admeto rege accessisse/ bellũ the
banũ De agide hercule filio

Agides hercules filius fuit/ vt pla
cuit videtur lactancio cũ di
cit thyrmchia pube intelligi de
leri eos qui cũ agide aut agilus filio
m̃ bello fuit thebano De pho hercules

Plus hercules e deyanire filio
fuit/ filius ut testatur videtur
Seneca poeta m̃ tragedia hercu
lis oetheo eide loquẽte deyanira
pinee mitem. Et/ paulo p̃ hercu
le ereptus tibi. Et p̃ h̃. m fine.
Natus alcide timeo 2e hic cum
reliquis qui ex alcide mortuus su
pstites fuit pulsi ab eurystheo rege
athenas effugit e ibidẽ vna cũ eis
tẽplũ misericordie seu clemencie q
stituit m̃ testimoniũ aquilis sibi
impẽsis ab athenensibus/ e refugii
um/ ipsisq; decretor̃ De sardo her-

Sardus hercules fuit alius filio
ut/ filius ut dicit Fabianus e
anselmus/ q̃ venit cũ multitudie
a lybia destruxisse e insulã sardiniã
occupasse e ex eius vocabulo a ge
ns de suo nõie sardiniã pcẽ
pisse Solinus vo vbi de mirabilibus
dicit cũ thymeo sardiotẽ dicens e
a crisippo nutritũ/ e q̃ sardus
hercule parens/ nõie mutato ad
venit/ sardiniã. De Cyno hercul'

Cynnus hercules fuit filius filio
vt placet Fabiano q̃ assit ab
eo insulam/ quã tyrrhenum/ sardi
niam/ dictum/ habitauit primo et tyrannũ a
suo nõie nuncupauit De dyodoro her
hercule filio qui genuit sophone

Diodorus fuit/ in libro antiquitatũ
Judaicarũ scribit Josephus her-
culis fuit filius asserit̃ a fera e ja
phate filios abrae ex cethura ab
hercule in affrica subsidia sustẽpsisse

eaq; ethea filia Jasonis de desse i
gnige/ cui pm eq ea sustepisse dio
dorum cum sopthon fuit filius/ q sic
appet/ hec antiquissima fuisse lex
aiũt/ qui Dodonã genuit. De sopho
ne Dodonis filio

Sopthon ut asserit Josephus in
lib antiquitatũ Judaice filius
fuit Dodonis et regnauit/ ut affir
ma at q ut idem scribit Josephus
tũ tota lybie regiones ab isto
sopthone sopthon nominate sunt. De
diopolemo Herculis filio

Diopolemus ut ait Homerus filius fuit herculis ex
astyochia quã rapuit ex ephyra a
ciuitate latonie qui grandes fruges
ut idem dicit homerus occidit/ aut
culũ suum seue noie lycemonez a
morte pgenie ducentis/ et fabrica
tis nauibus cũ multitudine grecã
rum fugas fugies/ et assines ituit
mare et rhodum abiit/ ubi q hitauit/
et rhodios ex q impauit/ inde cũ
tribus suis in tyriam expedit/
et ipe exul venit/ ut sacris patet
p homerum in lib de ilio dicto. De
thessalo Herculis filio qui genuit
phydippum et actiphum

Thessalus ut ait homerus filius fuit herculis
genuit et filios duos cũ quibus
in troyana expeditõe cũ grecis
certis fuit in armis. De phydippo
et antipho thessali filiis

Phydippus et antiphus thes
sali fuit filius de quib⁹ in iliade
sic ait homerus Troyani et dar
dani Teucriq; Lycii hic hypsi
tes nec Oeny vitis Avie Helly
Adonq; Antiloc ait dic leonq; pha
culi in cuius hymen appetitu
primo nupsit thessalo et is thes
salũ Herculis dic fuisse filium hys
quide et phydippus troyã fuit.
De auentino Herculis filio

Aventinus filius fuit herculis
et rhee ut ondit virgilius
ibi victor ipe ostentat/ equos sa
tus hercule pulcro/ pulcer-duc
tin⁹ ait. hic tyrinthio fuit/ aduersus
Eneã. Ethnicus dic theodonus
et quã latinus volut/ ex Frutia
filia suscepit. De thelepho her
culis filio qui genuit euripilũ

Thelephus ut dic et apparet/ Lactantius filius fuit her-
culis et amice pernatus/ et ab ea
cũ fuisset in silua exposita a ce
na lactantius est/ hec ut leoncius
asserit in lra thelephum abuisse qui pe
nuit/ mox ex q duos filios de
reliquit. De euripilo thelephi

Euripilus fuit filius thele filio
phi ut in odissea testatur-
thomus dicens

Μυσιοις τοις τηλε
φιλιτη μαχεσθε
ηρωεσσιν αναξ ποδαρκης δι
ος αχιλλευς ος τοτε λαιν
ηρα κτανε τηλεφος δε
ευρυπυλος ηρωεσσι μαχ
ην ηγειτο κητειων

Dicens leoncius
vnica auctoritate a Jove troio data
ob pcã grãm medus rapti q; que
p successionem successione deuenit
ad pãnã Qui cũ audisset vir-
tutem Euripili cũa velliceam misit
cũ mrã eius ut ipa cũ sibi auxi
liare mittet/ Que dono suscep
to statim misit/ ipe vero mox
optholemo cũ multis ex chijs
qui post patre impauerat ar
fines est/ aput troyam. De cypha
risso filio thelephi

Cyparissus ut ait lactantius
filius thelephi dicit hunc Sil-
uius siluarũ deus amauit/ qui cũ
haberet/ mansuetissimã ceruam
cam q sibi dilexit/ illã Silua
nus inadiuertẽs extinxit q obrem
Cyparissus sic me doleris mortuã
et Siluanus autẽ illã in ceruã
sui nois vertit hic fictionem an
uenientia nois et/ quia genus
geminat dedit causa. De lydo et
lamiro filiis herculis qui genu

Lydus et lamiro et lamirus
Paulus asserit filii fuit hercu
lis ex pole curtii regis filia sus
cepti ex quibus nil aliud q nuda
noia reliquisse videt⁹ antiq⁹ tas
cet q lydo lamiã genuerunt
idem paulus affirmat. De lamiro
lydi filio

Lamus aut pdictus asserit
paulus lydi fuit filius ex qua
mire vel quod egrit/ nil omnino re
tulit. De Solo ex virginis Jouis fi-
lio qui genuit affricum et Sardo
alabum maye seu Sicilie Sal
moneum yphidã capedulio et
athamalem

Hercules magnificaple de
stepta supest/ ut/ de colo re
ventor fino fiat/ Que theo
donta/ c pi ipm/ paul/ aut/ jo
nas fuisse filiu dei/ et/ ee segeste filie
y ppetis. Tiriam e sic vtrinq accis
tis frem. plin/ m libro natalis hys
torie die eu cuncta helem filiu fi
isse e uentor auenisse rex hic tm
vt ei placet regnauit/ aput ni
sulas que sut/ ppinque Sicilie ytta
lia versus quasquida colias ab
hac colo nominat/ a vulcano olym/ eodem rege nucu
pant/ quaz pcior ly pa-ris e hinc
prete regem ventor/ seu rege deu
dicitur/ Ex quo cig descriptis
regnu e officiu Virgilius dicit/ co
lia venit/ hic vastis rex colus an
tro luctantes ventos tempestates
q sonoras imperio premit/ ac vinctos
e carcere frenat/ Illi indignantes
et murmura p. vim/ circa-Attamen ipe
colus Virgilio teste regnu e ven
tor impiu a Junone tenet/ fatet
dicens Tu michi q dedisti hoc regnu
tu sceptra Jovemq/ concilias/
tu das epulis accubere diuu
nectar/ q fulmen tempestates q
potentes ce/ pterea dicit homerus
m odisse eu hinc cecit/ filiu sex
et totidem filias eisq masculis
dedisset/ m quibus ad eu ulyxes
veniu deuenisse creq colu/ vetor
ces/ ny corpo boues aligetes cathe
na alligatos pter-Zephyrii de
disse hanc fictionem cui tales no
mulle assignat/ Die ei Solmo/ volu
de miabilibus strologie vnu ex i
sulis ce colens e ea a solis exor
tu mime angulosa et/ a cetis li
quidioribq differre flamas ei
ferre ces flamas euomant/ qua
ex ea fiunt/ sic q ex eis fumo pres
sume incole psentiunt/ qui nam
flatu/ m triduo fiunt/ futuru. Quo
fem e ut/ colus ventor credat tur-
dus ei assidt/ prul/ ei nodum
aduentribq aliis pnia fuisse qui
mu-murationibus atq motibus
flamarum alig diu adeo assidua
tis vt/ diu eos audiret/ aut/ vidt/
ffesti quis ventus esset m pribus

illis fratrus pdicet/ no aliter. ysi
pus emittendi esset hinc pia e loca
hinc erronee e credulitates qua
lesterus fama sibi ab ignauis ipe
trauit/ vt/ ventor exotimaret/ tu-
deus. Sat/ tm qui velit/ hac isic
tone Virgilij ei sublimi m arte ver
dentem item esse/ sed habentem
m eo libro ventos/ vero illecebres ap
petitus m animo hiatu pectoru
timultuantes/ qui m ire fremunt
m exoriale perpetui deferat e
mittentue nec est/ ysi mo nonnig
mirdi ex lamentis et/ disperat/
nouisse ei potuisse/ quid secretu
sit ex mala lasciua libidine prudes
Quid ex stolida pscipea regnis
psaz regis. Quid ex abrupte nauis
Quid ex auaricia crassi et/ alioz
plurue. Quid ex res m corpo dimo
vlyxi sencudu sic sup/ volui de vlyxe
demonstratu e. Tangit/ pterea Vir-
gilius artificiose male ventor cum
rudit/ quippe in auernis agrete ceca
motu et/ spectres p aere efferrit
et/ nemesis deoz. i. supplicia corpo
rum/ accubat e pseuerante ceca dispo
ne ygi ua ad eos reducendos pri
cipia pseuerat/ Sut/ nisi q/ quos
volut/ pm. filios Eoli. pm. ventos
esse put/ eos fere dic aristotiles
m methauris e ex hijs volut/ sep
e qui suo spe hant/ agre i tra ad
producendu fructu ut/ res emittat
seu disponat/ sep veo qui illa ad
sustinendu pmanenta faciat/ z sic
agentes masculi e quos fecundos
faciat/ femine De macareo et/ ca
nace filijs Eoli

Macareus ca nace filius Eoli
nacem ut/ m explis ondit ou
dij Eoli fuit filij et/ cu se mutuo ho
neste amarent/ vterentur- q ysa
gnatus quodcunq cepit ex
macareo canace/ e pepit/ filiu
que du clam regia p nutrice
emittet/ ut/ aleret/ infelix/ sans
se suos nutritu patrissat/ auo Qui
filiox i tenssue sceles cussit/ enauit
ex pem canibus/ e p satellice ca
nace gladiu misit/ ut eo p mitus
vindicta-. Quid ex eo secutu sit/ nes
cio aiacareus aut/ auisagit/ e sicut
qui velit/ hanc macareu eu fuisse q
postea appollinis delphici sacerdos

factus in morte pyrri achillis
filii hercsth ydaffie assensit. De
alcone filia eoli et iugit cepe

Alcones filia fuit eoli vt po
uidii patet/ dū dicit/ Ne ne tu
um fallax amiz fiducia tumgat/
Ut sciat/ ypotades tibi sit/ qui
aurore fontes ytoneat/ ventos re
hunc eum ydaspe fiunt/ Ceix Rex tra
chinie luciferi filius. De quibus
ambobus et nisi[ci]a coniuge ea[rum] vbi
de cepce dictū est. De ayseo eoli filio

Ayseus eoli fuit filius ut auc vir
gilius. Ayseum eolide quo no
stri[s] nostrorū alter ere cere vi[r]es
ayax tegi accendit amicu[m]/ et s[ecundu]m
vim. Nerisus in quibus describit
vn[u]s filius qualue hectore mortuo.
Enea secutus fit/ et cū die qui dā
cautu ēstaret/ dns aurtone tōty
sit/ et/ de nerisus/ ut p[ro]p multū sub
dit/ eū ab enea sepultū et loco
suū nomē ipositū. Nūc qm̄ sim
pliciter a vir. filio dicta non
sūt/ quid sit/ absconditū addītem
dū fingit/ et messenū eoli filiū
eo q[uo]d fuit tubicina/ nā tube sonū
nil aliud ē q[uā] spūs p fistula ab ō
de missus/ secuti et ventus ē acci
ē p terre fistulas ē cauernis e
uissus et quia ventor eolus dr
di. qui eor autor sic a sili tradit ee
rū ayseū/ eius dr filius. Cū autē
a tritone neptūni tubicina tunc
tū atq[ue] de mortē in undas/ sit/ qui
credunt/ a virgilio fictū ad tegē
dā enee miserationē que sepe pu
tant/ eo q[uo]d putet/ ipm apud lacū
auernū ab ipo enea sacrū illud
ifaustū ifelicē facientē accessū si
cuti alpenor in eodē loco accisus
ē/ cū negat illud p[ro]fecto absq[ue] hūa
no sanguine q[uo]d aut illi sepulchrū
fecit/ facile credi pt/ i p[ro]mptu sub
late vite/ nec dubiū qui apud
tucas sit/ mos p[ro]nus cui adhuc
ayseus nomē est/ cui illi sepulto ip
mine datū sit/ ay poeni a monte
hoc vt/ fictor melius queiret nesho
De erichteo eoli filio qui genuit eu
sonem phrixum et anuchaone et al

Erichteus fuit/ filius eo amedonte
li iuxta in odissea scribit homē
rus fuit/ quem ex tyro filia salmo
nei regis fratris sui ex qua ipe susce
pit/ eusonem phrixū alcamedon

tem atq[ue] anuchaone. De eusone
erichtei filio qui genuit iasone et po
Euson erichtei fuit filius lymula
ex tyro vt sup dictū est. Qui cū ge
nuisset iasone in sequē ad vrbē tra
ciē iuuenē et ibi missus a pleya in
colchos et in victor aureū ire portassē
vellus et ingressa aetin regis filiam
sibi iugē in thessaliā deduxisset ut
ouidius asserit ab eade vxore heri
lux cū sene et cū iuuenes frēs est/
Cuius fictionis talis p[ro]ē sensus est
si ex inopia reditus filii causa def
fectus ex predictis gloriosi tū gri
dis lectura addita est/ aut etas que
tendebat in mortē in etatē retro
cessisse fingitur videtur. De iasone
eusonis filio qui genuit thoantem
eneū phylomelū et plutum

Iason eusonis fuit filius Ouidio
teste ex quo tales nascunt hi
storia fuit/ iason patruus pelyas
rex thessalie cui oraculo visū erat
ut singulis annis neptūno p[ro]pitia
ritū exhibēret/ vt aut lactātius
dicit/ cū celebrante quē
admodū pdictū ad sacra veniente de
primo se morituru[m] sciret/ Cōtigit
inde ut/ cū sacra facerent iasonē
festinantē ad sacrū in limo amnis
fluuius calcamentū alterū perdi
disse. Qd videns pelyas/ filium ti
mens/ suasit/ iasoni ut/ colchos pre
aureū velle ascisceret/ cū no reditu
nū existimaret/ cū audisset opus ex
humanis viribus i[m]possibile. Qui
ex predictis assipen fabricatur est/
illi nauis longa ab argo in[ventri]
pegaso/ et argos ab auctore denō
ta nobiles grecie iuuenes fere cū
uenit/ inter quos hercules fuit
fuit p[re]a orpheus castor pollux
zetes calaes alcides et plures ple
disq[ue] grecie et virtute iuuenes/ quos
ob nobilitatē semideos appellat/
Oriundi in thebaide diceb[ant]ur ea de p[ro]
cū pube virente semideos ip
pinos me thessala regio ducē
et Qui a nocte nauis argo nomen
appellatū fuit/. Quibus egressis et
sua pegaso naue solutis et in
sedē regie veteris i lemū delatus
et ibi aut cū mulieres viros cō
miscerē sibi/ suos viros ne pu
ta[n]tes regnaret et ysiphaleē
thoantis olim regis filia cui ut/

testat. Strangq; supatis Jasonem ab y
sypile hospitio susceptu; et thes
salo. Tandē cū iredargueret ab hercu
le ysyphilen pgnatē liquisset. de
uenit in colcos ibi cū florida iuuētu
te & formositate valēte a medea
colcoꝝ regis filia amatus est. Cui
cū clam se maritū futurū spospo
disset & ab ea dotatus est. Quo pac
to eum pedes. taurū & domare & iu
go subigē posset. eratq; draconez
pugilē & eius dentes sulcis immit
tē & qui dētibus surgentes armatos i pu
gnā sua cuncta sinēt. & hoc pacto
quibus illi ad auream uellus it pu
gnam erat. Qui cū cuncta monitis pe
gisset. ora in pdā deuertit. optata
q; ea sublata. Ala cū socijs & medea
fugā arripuit. Sane dum ea nō
tenuisse itez in reditu sano esset
cū hercules & reliqui ad ppo
tidē & hellespontū venisse legunt
cū Jasone sentiat. Vetēs hyberi hy
stru intrasse. et inde ad ea usq; ad
pte deuexisse in quā diuisus hyster
in adriaticū fret. et ea ītisse & in adria
cū deuexisse. Qd aristoteles ubi
de mirabilibus auditis affirmat dicens
ut esto ubi loca in nauigabilia sint
Jasone nauigabilia fecisse p cyme
os tendentem. & ad pharetrē hui⁹
timeq; dicat. et loca illa p quē Jaso
ne ītez fecisse tradit. admiranda
plena & arbora p quē Jasone al
tius ēuehi opposita & in una adia
centi nauq; insula draconē ē plenā a
medea dedicatū. pōca et appari
tola. qd in nullo usq; euū pseuerat.
a colchis colonis primo hic manē hy. nō
audito nauigandi. nō ptat. primo p
ras possent. fit. nauare. Phalū fuisse
arbitrantes. Jasonē. s. qd diu po
tuit. nauis pressisse. et in obstantib⁹
nauigatiōi motib⁹ p tractibus sorte
nauē huerus supasse. nostros. & in
hystrū ex alpinis deuexisse. flumē
q; amnis & altrinsecus nauigabilē pagum
do fecisse. Sz qd alij tradunt. sterē co
stat. aureos eā vellere in patriā remea
sse. et illud aut lactātius dicit. Cir
cunta chorinthiorū regia detulisse. Je
aute cū ex medea duos suscepisse
filios. eq; ex ea. Junior frāter eius
& a filia bi⁹ trucidatus. Pelias seu
ēmund⁹ exortatore seu alio ex ea

fecāt ea repudiauit & uel lactātius
dicat. glaucē assūpsit. Vxore & li
beros pueros in tragedia medea
ea assūpsisse. Creusa creontis re
gis corinthiorū filia odit. ob quā
ī dignatez ea ytalefices medea re
gnum. & nouā quicq; aut asserat. sene
ea vidisset. exuestā ab ea deos oculos
suos vidit. quos ex ea suscepat fi
lios gladio laniatu. et hinc subse
quēs pt. qd lactantius assūpsit ea glau
cē accepisse. Tandē ea ob sua ex
nuē medea. & ab egeo in quicq; sus
cepta fuerat. an fugisset. ab eo ite
a Jasone thessalia pulso. uel anti
suscepta & et ea in colcos iterū
transfretauit. Oc tridē sene ayede
premi ītigno pulsū reduxit. in iuu
nā multū ītuper pastā egit. mul
tis in tuis ut ibidem. dei iter
colet. & suo more tēpla ingressus
pluuia. Que postea dependere ar
thedonis uestis fores. ex qbus ire
dentes demolita sunt. Quales in
illi fuerit finis aut ubi legisse me
moriē. hunc hystricē in suscriptis
recitare ea fuit. pretiū fuerit ī
latū. Si pressius apienda sint. Legā
tur. Eum primo ea tradūt. de hiberes eue
os pedes efflātes naribus ignes
domuisse. quos ego uos regnū ad
eorū pceres in superabiles. Vnde
elati in spēs fuisse. quos no bello
sed ordē atq; ea ad ea quibus sepatos
putē. & in sua medea. sinam. ītos
pellaces ad sedicēs dispersisse. & ea
so p fraudē draconē pugilē. p
fecto custode regis. & ob eius morte
ad semiuatos de tribus ideā dissensio
nē causis adisse. Se quos armatos
tū. colli colchi & in bellū pseuerā
tes adeo fugauerint. ut demū a
Jasone subigent. facile atq; duces
medeā. & aureo velle. i. pregne
habenez peroptimā vellē hinc ab
bataturū. plinius primā fuisse opi
longa nauigatione. De thoante et
eunoe Jasonis filiis

Thoas & eunoeus filij fuē Jasonis
aut satis pro pstantia mythū de
creditū. quippe & ea pgnate ex
Jasone ad colchos cū ite remansisse
& vt & splendi pot ea gemellos
peperisse. neq; fas est. apud leu
nudes masculos alere. ea illos
alendos alibi transmisisse. ea ob

detectu facinꝰ regno pulsa fuꝰ
set/ & a pyrrhato capta atq; ligur-
go regi nemeo vendita aut tra
dita nupt. postea illos vidit. Qui
cū adoleuissent/ et cū adrasto rege
in thebanū bellū irent/ audierūt
eū in silua nemea cæsus Relictisq;
suos adrasto illē cuēstigio mēdi
cos nouerūt/ & ire ligurū regis
ob male seruatū opheltē filiū cū
sunt puerūt/ Quid autē ex eis
postea actū sit/ michi incertū est/
De philomelo Jasonis filio qui ge
nuit/ pluti-

Philomelus vt/ scribit/ Fabianus
in libro de origīnibus rezū filiꝰ
fuit/ Jasonis nec de eo liq̄t aliud
nisi q̄ pluti genuit/ De pluto filio
philomeli qui genuit/ parrantem

Pluti/ ut/ scribit/ ysidorus vbi de
ethy filiꝰ fuit/ philomeli de quo
nil aliud nisi q̄ genuit/ parrantē
De parrante pluti filio

Parrantes filius fuit/ pluti vt/
scribit/ ysidorus vbi supꝝ Qui ubi
de act. cū patrios nequa tenuisse
cāpꝝ & ex oppidis patrios de suo
nōe nūcupasse cū primo minora
uocaret/ De polymilo eusonis filio

Polymilas ut/ leonicus asserit/
filiꝰ fuit eusonis Quē leonicus
dicit/ Eusonem pter hūc nullū fuis
se filiū vt/ ego puto fideiussiōis
tale fraudē exhibēs/ quā hēnus Jaso
nē Eusonem fuisse filiū & auctoꝝ
nouo est/ tam nē possibile Jasonē
fuisse binominē- De alcymedonte
crythie filio qui genuit/ & pytreopi

Alcymedontē filiū fuisse crythei
leonicus dicit asserens a plerisq;
reputari ab alcymedonte nouē
te & pytreopi puta filiū suū pxlye
sin de relictū Quē cū mater- chy
toni nutriendū dedisset/ grauidis
a pelya coleos messisse/ De pytreope

Et pytreopus/ alcymedontis filio
leonicus filius fuit/ alcymedon
tis- Qui ut refert/ plerisq; a nō-
chytrum centauro alcidus in pa
triam rediens a pelyo petruo pul-
nā pcepit hereditate a quo coleos
messuꝰ & vellus aureū ꝙsitum
De pherecla crythei filio

Pherecla filius fuit crythei & py
tre susceptus ut/ in odissea testat/
homerus/ De amichaone crythei filio
qui genuit/ agelampē Byantem

Amichaon ut/ in odissea homerus

legrē crithei filius fuit/ & pytre sus
ceptus huic homerus/ dicē bellicosissi
mū fuisse heroem nequi de eo amplius
nisi q̄ agelampē genuit/ & byan-
De agelampo amichaonis filio qui ge
nuit/ theodamantem

Agelampus olym augures inge-
filiꝰ fuit/ amycleonus vt/ in the
bāde testat. Sta cui ibi sacē mone
dā solens & aura [illegible] Scribit/ autē lactantius huic filius
pcis regis ab insania euasisse vt
supꝝ ybi de preto & sic vna cū
ceteris augē & regnū pzcauēs & seruatus &
fuit/ quippe agelampus iste hariu
spicie artis peritissimus/ vt vetēs tra
didere & theodamantem/ filium
suū pstiterit/ luquit/ De theodamante

Theodamas si/ filio agelampi
fuit/ agelampi Statius testē
qui dicit/ in signē fama sto q̄ nuncū
pōde certū theodamātā voluit/ & ce
fuit/ huic theodamas augur-ingē
tis adeo ut absorto ēre hyanta
amphyarao apud thebas adhuc
ē nūcupatis principes qui secū the
bas obsedērunt/ cū absorpti loco
substituerāt/ De byante seu hya
amythaone filio qui genuit/ ma
thionem et antiphatem

Byas amithaone fuit/ filius ut/ theo
dontis dicē Ex quo homerus hysto
riam refert/ qualiē pyro nolenti filia
nupta fuit & quidē supꝝ vbi de pyr-
ro scribit plene/ nō aliud de eo legit
nisi q̄ ei augur habitus/ a pyr-
rho [illegible] nolenti cuncta/ & q̄ ex
ea suscepit filios duos mathio
nē & antiphatē De mathyone hyan
tis filio qui genuit/ clytonē et poly

Mathion ut/ in odissea phydon
scribit/ filius fuit byantis ex pyro
nec ex alio aliud refert/ nisi q̄ ge
nuit/ clytonē et polipheten De
clythone mathionis filio

Clython mathionis fuit/ filiꝰ vt/
in odissea testat/ homerus/ vbi
dicit q̄ ei ex fortuna & deorū assi
stentia ab aurora nupti nō vltra
vsū ꝙtuisse dicit/ hyperionē
huic ad orientales ptes abisse/ et
ibidē de reditu in pātriam nō auxis
quibusdā ꝙpliciꝰ impressē ob id fictū
ab aurora raptū De polyphide ma
thionis filio qui genuit/ theoclimenū

Polyphides filiꝰ fuit/ mathionis
vt/ homerus dicit/ in odyssea ubi
ei egregiū fuisse vatē asserit/ & am
phiano in bello thebano ab hyanta

tire absorpto substituit ab argiuo
obsticio amphiaraoq; succedit de
theodamante ayelidi filia hec tres
clymenen genuit. De thyoclimene
polyphidio filio.

Thyoclimenes ut my dissen placz
homero filio fuit polyphidis et cū
nozalietu- my ar-go ciuitate ha
bitau- augur- my sagax ibi hostem
interfecit ob quod cum cū my desce
disset my phylon ciuitate Wnusset
epum cū thyelemaco filio vlixis abi
it my ytharica. De anaxiphate bryan
tio filio qui genuit oyeleum.

Anaxiphates ut asserit homerus
my odyssea filius fuit tyre ex py
to quoq; suscepius nec ex eo aliud
habetur- qua genuit oyclei. De ody
oyceo anthiphate filio i genuit am
Oyceus eodem homero phianum
testore filius fuit anthiphates et am
phyaraū ne genuit que no nulli
lyncei regis argiuoz ex hypmes
tra filia fuisse arbitrantur. De
amphiarao oyclei filio qui genuit
alimeonē amphyloch et eriphilem.

Amphiaraus quidquid alij dicāt
oyclei fuit filius ut my odyssee
testatur homerus et stacius my thebai
dos dicunt. Tamen quippe ad acty
oyclides ref. Hic aut nō erectos au
gures vtpote clarioz habet. Qui cū
adrasto argiuoz rege bellū adiit
suis ethetrinōe nuptijs edmonitus
vxoris. ayelampo visuq; ei futurū
esse argiuoz si bellū adiisset thebā
nos assumeret ente asserebat et cū et
alia vidisset si my bellū iret et non
redeuntē my prēmy latebras suas
pferret. Quare cū nisi ret et argi
ui principes ut my thebanos irrue
ret ea sola pquisset nec ire vellet pos
sent ytrigie ut eriphilen argie
filie adresti iugales pollicitus vi
det. ayomle qd ei my vulcanus
her-mote primigenie sue et eiusq;
cadem dono dederat et illud desi
derat et cū ea argia my ei posteaquam
nouenus nondū susceptō amphia
raum pferret ut my thebanū ple
nis destribet. Etacy sic et amphia
raus eiusq; fraude detectus cum
alijs argiuoz principibus no redi
tu my uult my bellū. My quo dū die q
dā ethiopum et cuiusdā my signis p
lucē intrasset atq; acciti- my the
banos pugnaret repente tre mo
tu fed my genua et ea ei pte qua con
sistebat vorago telluris pte
fra absorptus et magna superstiti
turba cū bigis stans armatus vi
uēs pit my aspra diue descendisse
describit et pretio moze multis p
stasse dicit ad oppressi mil asse
rāt. Fuit ty ea tempestate tāta
veteribus ceteris ut quē deum
dicow a tra absorptū ēe nec ēt aliū
deū ymo deū esse estimarēt et ea p
ea my pte my qua absorptus nouer
rāt tēp dco templa astituerunt
et alius dicaret et sacra offerret
et tutu dei illius colerent. Huius auc
toritatē my libe naturalis hystoriē
dicē plenis fuisse ignis spicio qd
vtrū et vere nostre memie auctore
gisse apud caldeos nemiroth o
pus fuisse quo p multa secula p
cessit amphiaraū de alimeone fi
lio amphiarai
Almeon amphia lio amphiarai
rai vates et eruditus fuit filij hunc
amphiaraum my belli ire contra ty
nec quicq; my se eruditus apparuit et
quē fratrē mortis sue vindictam
relinquit qui defuncto patre meoz
pceptis tpe sepulto ut patrie pa
tratē fuaret et my mīs my impetrat
fides et eapiq; petuit. De amphy
loco amphiarai filio
Amphiloches ut my odyssee dic
homerus filius fuit amphiarai et
eriphiles sexti pty nec de eo legi
amplius. De catillo amphiarai fi
lio qui genuit tybur-tinū catillū
Catillus ut aut Solin et cognomē
my libe mirabilium filius fuit am
phiarai de quo sic scribat. Catillus
eni amphiarai filius pis et pduq; ille
prīs apud thebas interfecta ad
la nisse cū oi fere vero sacra mis
sus tres libros de my gestis patris
ut tybur-tini auctor et catillū et
de pulsis et expulso sicule veteri
bus syculis a nouis tyburtis fra
tris natu maxime vrbe venisse ait hy
ille. De tybur-tino seu tybur-tocatil
Tybur-tinus seu tybur-tī li filio
filius fuit catillo Sed Solinus colu
nie et ab eo ait natu maiozē esse ty
bur- ciuitatis a siby denotata et ple
nis aut my libe vbi de hystoria nā
dicē tybur-tes multo ante Romā
oziginē habuisse et apud eos dic
epistole tres vltime tybur-tino con
ditore vetustiozes apud quas i
magis-atus tradit tradut ac eū
et tybur-tinū filiū fuisse amphia
rai qui apud thebas obiit vna

etate ann ylacan bella de catullo ca

Catullus catulle filey fuit. talli filio
amphiarai ac Eolini assereat vbi su
p Rau secut cuto fuit testimoñ ei
chas fuit. E eulay eriandri pferty
E tybur. ydator De Eolace pma cathyl

Olace ac Eolini de nra li filio
tulby mdi dcr filey fuit cathylle ay
-s. quo foley fuit amphyaraus E vna
ñ tybur tmo E catullo frib; vbe
aspe syracusor haud longe a Roma
fuit. sup dcm E a tybur tmo fre
mitore tybur a vocauit ut. De
salmoneo eoli filio qui genuit Cyro

Salmoneus vt dicit lactantius fi
lius fuit eoli E apud Elydem
regnauit. hō nr solenit. et i porta
bilis qui ñ vt. Regia sublimitate eternitq; mtatq; E se dne
pte suis ordiñ et fabricato enew
porte ny sublimi. adeo vt elydes
pte desup tregerent et sup eo currus
curruq; agitaret fulmen. quo tñ suo
strepitu q pontes ereq; sonoz
tate in tam grande sonū pcuteret
vt tonitruū videret. Qd ñ ex
plicos facere ad mstm tonitruū
subditos extirbat. pñtia ex ex
celsoz ignitis facibz ny silitudine
fulminū iaculatis simulabat. fatel
latrices ac nocturnq; ut fulmentes
quolibet si face recta no posset
gladijs missis suo arbitrio cuncta
fatuitate se posse fulminare ny
arbitrat volebat. Per q deus pe
sumā homē nō deū possimus q̄ q̄
ñ vero fulmie pcussa dicent ad
mfectos vt aut vn-quisq; dicēs vn
de E quando les Danaē salmonea pe
cuit. Dū flāmas ignis E sonitus
imitatoz ol mphy ac Hymc vnctā
tem filiā tyro suppositos fuit De tyro

Tyro ac ny adiffert filia Salmonei
placuit homero filia fuit. Salmo
nei Regis Elydis E speciosissima em
pheā fluuiū ne ptidis tiffoetus
ny spez ausa fluuiū cū illic appl
sisset. duos suscepit filios Pelie
E pelyam ut fuit de eis dcm est
Hinc postea ne ppsit. cethro filio
eoli et ei pepit onsonē et amaz
onem. De ypheo filio eoli qui ge
nuit pheretem.

Ypheus etiā fuit lactanci. eo
li fuit filius E cū potēs erat
hinc tyro salmonei E mrīs neleī
quo neleus de bebrinto fuit rapuit
deq; detinuit. dnō bebrintes qui
neleī aut. ayela pe augeā cū fuit

suā ope restituet. Nā hic E qui
cū non posset filios genere ex la
buit a nuce pessimā et ira et spe tue
venenū spurcissimū herbarū esse et
potuisset. quo pacto offesū pdere
genuit. diog leonay venenū spe
tus herbā de ope qua si grauissime
spume illico mozeret. sterilebat
aūt. offert De pdarce filio yphicle

Podarces ac lactancy. fuit y
phicles fuit filey mer de eo aliqd
plus habemus. De yssypho eoli filio
qui genuit glaucū E creontem.

Yssiphus eoli fuit. ut lactancy
fuit filius ut patet. dicente reddit. vbi eolus
filiū yssiphū vrget. 2c. Et ouidius
in odis dicit. Yssiphus volucris
labore. 2c. vbi adiuenit. Yssi
phus fuisse plenus. 2c. deus
tm fuisse dicit lactancy. Sed
plinius de yssiphus videamus. Yssy
siphus plinij eolī primus fuit
damas argiuus regni fecit sal
te lyncei expulsi filio qui ei
nato succedit in regno nam
vetusq; testatur. Eusebius in
libo tpz dicit eū eū
E phyrā ciuitatem quā postea
chorinthus hausty filiis a se eo
rinthū appellauit. dnāt regi
nāte ydiosse anno. s. mundi ay
dcr. Apud nr. Nicolaū pdicē
fuisse eolū eū. s. yssiphū ydiosse
eā ephyrā anno xv. regni lyn
cei. qui fuit. ante mundi ay dcr
dcm. E hinc chorinthiorū rex
dabat. e. i. E phyre. Nā qui eo
rinthiorū reges dā fuit. lon
ge postea nūcupatū. s. cypria
ante mundi. ayi. c. regnante la
tinis Circa siluio E athenei
sibi ayelon homē pre eodē
fuit. Rex eius primi Alcey E
sic este eius eoli fuit filey eius
E cretheus E salmoneus E yphi
cleus E alij hoz. Ite primi et
huius fuit. qui ayero pre filia
athlantis de quo ouidius septīo
mortali ayero pre filia athlantis
de quo ouidius septimo mortali
ayerope tabi yssiphe nupsit et
huius fuit filius. alter septimus tyro
E creon fuit. E alter yssiphus E
hinc eoli pueri filey E De hip

et de hoc supiores auctores testat
per eum de quo dicit est Et hic
greco athenes regnante fuit Na ut
dicit lactancius cui inter duo mala
s. voluit e regni monte potestu qui
se nos deus e sisyphus credit la
tiori no attrapasset hac prima mor
talia prestabunt aut hoies pfugis
negentu sepo meminit Ornatq; deo
dicit q; deu timuisse tres expasset re
sedet in scopulo ad lauacra dei sibi pe
des aduocabat nectar offerto cal
ce illos eo pruptio pcipitabat in
uiare hinc ait Die homeq; morum
trayecisse in ephiru ciuitate argio
rum que postea corinthus dicta Ali
nus sup dicit q; hoc secretum q; fuit
deus e qd secreta mortalib; reue
lasset apud inferos deputatu e hic
pena ut semp saxu ingentis pon
dus euoluoluat vt ait ouidius
aut petrus aut magne rustice sy
syphe supra c f. hinc theseus ut
sepe ubi de ascensu pisoi narrabat.
Que si filios habuit eos fuisse
sysyphus qui fuit auto quos non
potuit aut eolo eorum fuisse regna
tis apud lyrnessa ac hic ea mortua
est ait ille magister Et sic vide
tur treos fuisse filios ut ubi de eo
dictu e Salmo autem fuisse dicunt et
deinde ad superiora deuastata dicun
cubet sicq; sepe premissa supremis terri
legi debere ac in efficacibus labo
riose et contabi[illegible] vota cuius q; i[illegible]
pterte ventura deu nomine hunc sy
syphi fuisse qui creda vlixe fuisse
filiu ut vbi de eo dictu e Salmo
autem fuisse dicunt et deinde ad
superiora deuastata dicuntur
cubet sicq; sepe premissa supremis terri
legi debere ac in efficacibus labo
riose et contabi[illegible] vota cuius q; i[illegible]
pterte ventura deu nomine hunc sy
syphi fuisse qui creda vlixe fuisse
filiu ut vbi de eo dictu e Salmo
autem fuisse dicunt et deinde ad
superiora deuastata dicuntur

De Glauco filio sysyphi et genuit bellophontem

Glaucus ut in plia
de ait homerq; filiu fuisse sysyphi re
gis ephyre ma in pfona clemente
potius aduersus dyomedem pugnantem
apud troyam ait genealogiam eius
de glauco describit ait sequenti-

De bellophontis et glauci filio et genuit laodamiam ysandrum et ypo

Bellophontem et in pdicta loci
glauci orti ad dyomedem filiu
fuisse glaucum pdictu fuisse ex bello
phontis ore audiemus inclito decore
ipsum et insigni virtutis gemine
huic regi ephyre fuisse dicit ho
mer⁹ qui a pluto rege auxilium
regno pluries at prudenter subtracte
duxerit Cuius vxor anthia seu s[illegible]
lactancius stheneboea fertur ostitasse
cuius captus in sui appellatione libi
dine remanente ipsi et ei no
luisset cferre pluto acquiescente
Qui indignatus ei voluisset am
de ei lris in quibus iubebat occidi
antheam secreto suo Defert edentem
dicit ille Bellophontes autem in lycia
veniens ab arrobato ut mos erat ad
occidendam chymeram missus e edat
eam chymera monstru ingens vbi sup
de ea dictu est Bellophontes autem
equo pegaseo sup to euolante ad illa
atq; occidit Inde ei et arrobates
adiisse solymos de vbi ante bello
phontes gesta dicit illic misit in pug
nam Que eque solymos oppugna
ntes atq; fugauit Tertio adiisse
amazonas insultantes in eu arma
arripuisse Bellophontes autem
superatus in omnes pdictos Diue
que Que cu vidisset Rex eum mistum
e Achymene filiam sua anthie
sorore vt dicit lactancius dedit
in uxorem cui pte Regni ea qua
re suscepit ysandrum ypolochum e
laodomiam Stheneboea ad seu anthia
cu rediisset cu a pte hospitio su
pra nominatu se interemit Et ut placet Ser
uio ab hac cum pter filie i nosdam
a dicendo Eo ad vero q; hic fictu
e sic sentit fulgen cui dicit cum
bellophontes in asi bide scripturu
apud nos latine sagie assidue dici
tur q; qui libidine spreuit in anthia
anthion ei grece gtinu latine di
Que anthea pter que e Que pter
pamphila lingua sordida dr e ea
vxor libido in sordida e e tumu cum
sultacione bellophontem equalem
equo sedet misi pegasum qui pugna
sum. i. fontis ortum sepius ea tunc
assultationis ortum fontis e Ideo pe
natus asi inidi naturu vnius ser
uo cognominu thesea colluisse
pterea bellophontem chymera am
dit Chymera ei asi chymerum. i.
fluctuosum amorem quia tempestate
die fulgentem e in tempestate et tur
amore sine acty. hic merito ffid
e finire. deu mu annos nouem verit
vt leo feralis quadrit q; corpa in
medio sic vel fingit. Ffuit libidi
nosus vadlus ea q; h. erat sic in libi
dine vulde fuit. Ad vltimo q; postremo
duxit q; pl ffacies vadlus dei

preterunt venenatos pedes &c Sed
quod dicit fulgentius hic hz hystoria
chymeram monte &c lyciæ in supiori
te flammas vomentes Demon leones
paululum iferiꝰ nutrietes in capite
alces & postremo in cauda draconem
tia habuisse. Que cuncta reddentur
in habetabile & ei cui adiacebat
nopiam bellophoron vt alibi dixi &
hyas nomine sublatus habitabile feat
pegasa vidit placide primo in libro
naturalis hystoie ab hoc puncto ad
vehi ypotē. De laodamia bellophon
tis filia et sarpedone mi&
Laodamia filia fuit bellophon
tis & achimenes yungis hi cum
ea virgo formosa fuit ioue placa
it qui ea ex gaudebat & vt dicit
homerꝰ ex eo serpendine pepit
qui postea qui postea rex licie
fuit. De ysandro filio bellophontis
Ysander cui homerꝰ scribit in
yliade filiꝰ fuit bellophontis
& achimenes et ea cessante bella
inter lycios & solimos ab ipo
pugnãs occisus e. De yppoloco bel
lophontis filio q genuit glaucum
Yppolocus vbi sup dicit homerꝰ
bellophontis fuit filiꝰ ex quo
nil aliud scribit nisi q glaucū
genuerit. De glauco yppoloci filio
Glaucꝰ yppoloci fuit filiꝰ vt
supremet in yliade introducit
dyomedi dicẽs. Nunq ea iste tuna
ri venisset aduersus et die vna ali
quã diu adiuuisset dyomede pugnasset
ea ex tande in colloquio venit et
inter alia qualitã a sysipho p glau
cũ & bellophontem & yppolocũ na
tus sit. recitauit ob quã recitatio
nem medi fratis dyomedes veteꝝ a
micicie pdecessoꝝ suoꝝ secũ fuerit
ne amplius mutuã pugnã inierit
& hic mox dictis sagittis ab vtroq
in pelio postea occisꝰ e. De chiron
te sysipho filio qui genuit Creusã
Creon rex fuit chorinthiorũ
& sysiphi filiꝰ vt medee vbi
in tragedia euidẽs. Seneca poeta
demostrat dicẽs No veiet vmq
tã malus michi deus Qui pleraq
mostrat pleraq michi plebi ne so
tes sysiphi neptabo rẽ. Credo hic
intelligi Creontẽ hinc sysiphi lat
nio fuisse filiũ & obid dyoden tũc ex
tui-pi hic pcreatos sysiphi nepo
tes hic respicit suos filios & sanguĩ
neos fuisse dei. De creusa creonthis

filia Jasoni desponsata.
Creusa aut satis primo supi pi
filia fuit creontis & erythreꝰ
& desponsata Jasoni & ob rẽ medee
ea dyedra cũ tamen hic sues ignem
in extinguibile struendo iclusisset
laudi & fimatui tui tocale aliud ad
ea ch̃am filios genuerunt eidem
creuse & filios paules misit Que
ei dum sua quid nuptiꝰ mitteret in
struendo apparuisset execrabat
se illo igne & festi qui ei repsa fu
ga & erectis expassis ad rẽ ea
medee filios pmixta distrahisse. De
cephalo eole filio q genuit hesperũ
Cephalus eole fuit filiꝰ qui de
colloquens cum sopat Quem
vbi die aspicit eole ex rota ex
ar-burea sum rex huic fuit vxor po
cris eractei regis filia cui thi de
Seruq ypsile fuisse filia fuit &
hic amota delectus ut dicit
cum duarum relapsa & hastilia duo
ira que velict sine reuersa ex ple
nacoibus deleuerit. Cum ea ex
postulauit amplexu pudice cephalꝰ
sub se iuuenem reddi habẽ ea iuuene
mutue castitatis. Cum autem casti
monia poteꝰ esse confirmatus ex
pauit Quam ea se mercature fuisse
simulet et munera ingrata promisisse
ea in sua desiderat fidẽ & tuo-tuoq
se maritũ accessus e. Quod ubi
die ex ea autem cephalꝰ vehemen
ter aplexus & hic nil profecit pcul a
muret ab autem indignante dñi
Siste tuas mentes ait ne pueꝝ
habe dyoit ex sumera pmixta mat
e. Mo thasse velocẽ. Quibꝰ au
ditis exceptis de predicta
iuuene despicati & exptus inter
cutorem fingens se tum stulte et
demũ veniens sua ei ora castitatis
ingrumata reddit a cepit desistẽ
volunt tande pseuerãs in pprio
muneribus pcuy & ea grabatum
quo sed se ex cephalꝰ demonstrat
luit pcus autem amicis ostia cubi
cule in siluas abiit & adhesit dya
ne exp̃ vna tñ ex venatu Cui dya
na cubi dedit & iaculũ pariu ei
patibus ad se reuocasset cephalus
ab ea ame & iaculũ habuit Ipse ad
venacoibus venatus mane solito ser
uestente sole secedebat in umbras
aut a refrigeriũ ex cupidꝰ vocare
rusticos aut quidã nymphã huni
patas petit rebulit Que zelo peten
te vt videt que rea esset que hanta

accedẽt mit vir-gultã vallis se
abstendit ⁊ eũ audisset ⁊ephalũ
blanda voce ad se reuocantẽ mo
uit se paululũ ut vid⁹et q̃d vid⁹
uoluisset. ⁊ephalus viso vir-gul
tar-ũ motu ferũ intus meruit ja
culũ ⁊ maditẽnes vulnerauit ⁊po
tit Que in vltus eius suscepta u
nus ne ad ea loca sui diuertus-
uxor a ⁊ephalo ⁊ puerũ Anſel
mus dicit videtur. ⁊ eod̃ habue ad
ũ fuisse filiã hesperp Qd ⁊ thoo
dericus arbitrat⁹ ⁊ sic erit hystoa
ria et no fictio q̃d narrat⁹.

De hespero ⁊ephali filio

Esperus alter a superoz filius fuit
ⁿephali ⁊ aure-seu aurozę et dicit
anſelmus ubi de ymagine mundi
De quo nichil preterpto nil aliud inuen
De athamante coli filio q̃ genuit phrixum hellẽ leandrũ ⁊ melicertem

Athamas rex fuit filius eolii ut
satis p omnia pz ex quo tale
ẽrumq hystoria refert. dicit ẽ q a
thamas habuit ney phile vxorem
ex qua suscepit phrixũ ⁊ hellẽ
pter eũ infamiã libere prẽ genitam
in siluas abiisset. Athamas filiã ex
ynerim eadem filiã suã ino deiẽ no
uerim. Que vt noueret mox mas
ã puerperas exercuit machinatas
ẽ matrimonio egrit ut frumẽta se
mendi ozi ut perirent quo facto fames
valida semota est. Tandẽ ad eũ ad co
sulendũ appollinẽ missus est athya
mas vno ex suis missus fraudat
dolose corrupit. egrtq ut ne
ferret ab oraculo dei ney phy
les filios ad phamẽ referendam
immolandos quos ⁊ ipe accusandos
p frumentum incendisset. Athama
mas aut ciuibꝰ plebis eiusdẽ phe
sã ⁊ hellem publice arbitro ymo
sit nouerca dam aut alios sala
tare necessit remedia egrtq ut
pherẽs aureũ abducẽt arietẽ que
meminit mutu moliti vnaq helle
sororẽ sua illũ asserẽdes morẽ au
fugiunt et abeũt mare supadditq ou
dius ino nimirũ creatrisse ab inferis
fruges ni athamanta que venien
tes in aulã in qua forte tũc erat
athamas cũ coniugibus iactes in
ignẽ dedignat in simia vt deum
vidẽt ynoem ad se venientẽ cũ
duobꝰ filiis leucaz illa credẽs ⁊ fi
lios suos leonẽ catulos p obuiã emis
so clamore iugenti in eos irruit
vt learcũ ex filiis altero ex humeꝝ
ro ⁊ arripiẽs totis viribꝰ illidit
saxo Qd ynoo videns ipa cũ mele
cẽro filio altero fugiẽs se ex rupe
que leucadia erat dei precipitẽ dedit
in mare. Quod tamen de athamante
fore sic nullũ ex stat. Vestigia
ynonis vt Ouidius et diuicatio de
ann thebanis in festa sepissime pre
te dicit. Apteri- crebrũ regiã ap
ad eos nuntios ex qua ptestatio pu
pudet malet esse quam ꝓfiteri pu
pudet. ad thamantẽ spectatꝰ dicit
bat-laam ynonẽ adiũ in priuignos
egrisse ut ope auxiliã arietis nutu
tozũ furoꝝ placasse ex quo ea sozore hel
le cũ di ornatu regio ⁊ thesauro
aufugere. ap ynoo doleẽs no ẽm
athamantẽ ẽ sentiunt iurgijs ꝑ
regnũ spolcasset. Diuersis ⁊ spolia
dre regio ꝑ ẽs regni ꝑtes in
cũ tẽ in regnũ desolatorem inten
derat. quibus ꝑpulsꝰ adimas et
in ymaz attensius no in eã solã ꝑ
⁊ in filios quos ex ea susceperat. Duc
ẽ quadã more frozẽtes in nupcie ⁊ se
cum ipsis ẽ ꝑ supꝰ dñi ẽ. De phri
so ⁊ helle filijs athamãtis qui ge
nuit cytherum

Phrixus ⁊ helles filij fuẽ athya
mantis regis ⁊ ney philes in
quos dũ ynoo noueꝝ ca machina
ret mortẽ ipsi ut dicit lactan
cius ꝑ insidias feruentes ut- metereis
a nouerca arietẽ aureũ vellus ꝓtin
ens ⁊ Seruius ait supꝰ dorsa ꝑ
tere eoꝝ iubente illũ ascendẽt aut
ambo volauit usꝙ pontum saluate
asserũtes. Quos cũ ꝑ mare de
ferret aries ingrit ut helles pe
rilla caderet in pontũ ⁊ assensim a
ventoꝝ impetu ꝑpetuo ꝑ quo
scauꝝ est ut ẽmũ illa ponto eoꝝ
nomen imposuit. ma ab ea de mersa
de creũo sp helles ponthus illama
tus ꝓcula in qua perijt appella
ta est phrixus autẽ in colchos
deuectꝰ adarrẽ colchoꝝ regẽ ⁊ ab
eo comit fuisset susceptꝰ ei
nitꝰ ymperũ arietẽ sacrauit supꝝ
Alij marti tm assentiũ volunt et
ne scribit ꝑmeꝝ mela ꝑpetu
phasis fluuius hostia oppidũ a
chemstrigũ maleso q̃dam ẽ et
phasim denominatũ penes q̃ phry
sũ templũ ⁊ lucus fuit nobilis

aui-ci bellerū arrete phrisso tan
dem. Cum filiā dedit in uxorem
puto ego calciopem rex cū ea
culo dicente audisset. ut sibi ca
net ab ovi pole stru-ctq; phrysū
ovi ne pte/ esto ille filiā in uxo
re dedisset. cum phrisus ex ea
filios suscepisset. sibi magis dolē
tamen ex uno pte ad euitan
du periculū illi machinatē phrysū
mēfeat in cantū. Quod aut hic
fabulose videt. ex si sup omnia
ne tru-lae ex pastu sit later alie
nū sensū apponē. Erat ei qui di
cēt phrysso & hellen nauē ad fugā
fuisse parā cui aureū arietē essē
in signe. Eusebius aut dicta pri
lege affirmat arietē vectorē
fuisse nauis vere q̄ quia a nauer-
calibus nō sit libenter sit. Sed
quid ig̃. dns seu auctor ofecrandū
fuit a phrysso. si nauis tm aut ne
ctorē aries fuit. Ego aut ipd
dicā tm-lucem aut vere aut ve
ritati primū rex. Et q̄ a mise sit il
li aries. apparatus sit. pot intelligi
Athamas em sup ea re mortuā
q̄ in siluas aufugisse. q̄ vidē pu
tant. cp ostia filio revelasse the
zauri locū. et sic arietē aureū
ptransisse. aut in aute ea ofecrata
est. aries aut intelligam. regē
ofecrē & thezauros & suare ut ea
opitulentib; nolentes bellū pos
sint. misere aut a se instante op
tēptate repellē. Scribit in sup
Eusebius hec fr̄. quoda fuisse
regnāte athenis Erichteo. argos
vero ablāte ano mundi. mͦ. dcc.
xx. Eodē aut alios regnante
argis preto ano mundi. mͦ. dcc.
xl. De cythoro phrisi filio

Cythoros filius fuit phrysi ut
in cosmographia testatur.
pomp. Deī em ex ea pthemi nu
me nī alias ex cythoro ortā
te a cythoro phrisi filio positum
hic ex alijs. phrisi filijs vt die
tactū. phrysso arisse mittit ma
re vt athamanten. ami naufragēt
h naufragio reparatus ab eusone
pasonis pre vna ex filiabus sue ptē
tus & nōia tm fr̄m nō vidimus
De lea-co & melicerte filijs athamatis

Leā-cus & melycetes filij fue
runt athamatis ex pyrne eadem
filia ut su pradrim & hinc pnostra
tus puer pcre. Nam lea-cus sepe

illisus pre obrut. melycetes aut
ad se vna ad eo pnio nī. dedisset
in undis absorpt. Aiūt in ve
rere mystē eoz ozasse neptunū
vt nūo deoz. mare illos tegret. ap
ferm & ex ob id puo leucothee vocatū
& a rupe ex qua se dedit in ma
re latine in amatum dī melicertes
deus palemon dns & sup latine
sonat. ptong; & venerand papam
templis & sacris ritu deoz cultū
fuisse dicit Cornel. aut dē melicertē a beota nauigio ichthines adsci-
tū. dein ab ethyope rege sus
ceptū & ichthina sac q̄ in honore
neptuni celebrātur-sua nutricia
& hic & q̄ a neptuno nūo deoz a
septa sit. Theodontas adhuc cum
dicēs q̄ ad puo sit vsq; ad etatē
& melicertes speciosissimus est. pu
er & fugientes nauigio deuis
set ad ethyopū. qm & ethyope a
non nullis ventus est. ipm ethio
pem in libidinē pnū deoz. abusum
fuisse. q̄ rebatus & ī pnio ea vis
narū fregisse deos & sic appet. ne
nere & q̄. eos nō pellasse. Et alibi
dicit idem. Theodontas ethyopem
illos ffugos portus pferasse. ex q̄
in cotidianos sup ptus ptus ac
ex pte addisse & hic illud nosci ī
mentia. Cur auctor alexandri ma
cedonē et Scipionē affricanū fi
ter Jouis filios nō apponat

Qterum si placuisset tm am
plissie tm Jouis pli duces il
lustres addē viros alexandrum
s. macedonē & sic dmetrium
& publiū cornelium Scipionē cu
gessisse & & hyspanias ab affris ex
cussas & & hyspanos ab affris ex
cussos ro
manis subiugē. vel q̄m in hoc
uno in desuetudē abisse videmus
stultitia virtutes illa q̄ gloriabit
in signis fictitijs omī deoz a
stribi & illa aduenerat. sili in q
bꝫ p virtutē claritate q̄ ex tu-
lisse illos ficte poet. q̄
splendi-videtur-iudicium
omittendū censui. p̄sertim cū ambi
guē q̄ritur-atq; fere de aut
tractui-natale ex puerilis-nō satis
liquet creditur-. Possius ea primo
alexandri-& fabulam Jouis augu
ris in sue ea olympiade nūc inserta
& se genitrix ex quibus illo tēpore
nō ignotus titulos multiplicium

quos fortuna audacie sue fauentes
splendori addiderat/ suo ipi sanctes
vulgi fabula non videbatur- que
sera fraude ioue in pretz sibi que
rere amantes & sacerdotibus ad her
amones lybici subornatis. O mise
pidi nichil iuuenes desiderio
malle pcauti se exadultatio & ex
pumbio genitis/ malle medz ire
estuosa pectus & pudicis/ malle
draconis se filios credi & philippe
clarissimi regis & pcerus spurios
& legitimum arbitrari. O mortalium
mentes cui pio solus manes & detestan
da glia ps ipsum etruscie ni etrusca
nisi pr- pretextatus- mortalis/ p
ne ductor festinacior ab eadem
se immortale pretium sup petebat in
sipide & quid tandem hac ob causa
meruit/ merito ne fraude gaudent/
qui virtute poterant/ laudem & pi
o auctore si murmur e vulgo de
ceat- a ioue in ipse serpentes in
cubiculo intus versato genitus
et/ obid ~~cubiculum intus versato~~
~~genitus~~. & qui nectis edili in
pitholium nisi latere et tamen ait
ingressus/ & quo o patribus meritus
vidi tui- augeri fabule fidem et
si no negauerit/ ei sapientissimo
rei/ & fatei nisi & voluit/ & obzem
ei fraudi honoi tacite imputatas
si viderit/ no & merito illa eide &
esse & credere. Et sic ei nec alios
ioues ipetrari filios/ vel negotiis
& sibi fide/ & sapia fine ego ei
libello & ficiendi.

Genealogie deoz gentiliu liber
decimus ter ag

Genealogie deoz gentiliu sedm
[redacted]
o feline
rus) in
s respo
ie fuit

[redacted]

de neptuno recedens edes atq;
ptis ensemes & mi plenu etroz et
thalamos ac etia eiusde pelagi
telluris & agmia pistus & fluminu
videmus capitu. Post hi & vltes
scelanes & umbrosa nemora siluas
nauas/ celsos montes/ & lubri
cas valles/ atq; abstrusa recessi
bus amator antra nereus & equo
in tractu longissima ac solitudi
nes ipe horrendas noie pacifici
mus & ei & ipsi ptis dedalo pennis au
dax quod volatu ni celi vsq; me
diocre delatus ioues auxeu. thy
nu solus autea domus/ deoz atq;
te pla migentia etemus & auo od
spicua & confistoria supi/ mira
luce splendidus atq; venerabile/ &
sydera claritates pcerue/ & oz
flexus & admirabile q pcerus ve
die motus & stupemus/ & vndiq;
clementissime. Hic iuxta pmissa
veteq; naufragu aput ocessu &
desup fragmenta colligamus et i
nua corpus qualecuq; sit & pri
buis migrem/ redigamus hodie ut a
demogorgone que prima deoz et
ium et cretes & presta dipe musio sep
to/ & eusde successiones ordiate ad
extremu vsq; ioues terciu filiu eo
lu eusde colu achyamen tem & achy
mentis leat- cui meli certe filios de
dymus/ omi diligentia adhibita
tue/ tuu desiderium impleremus- aut
ni ne alienu tuis votis videat tus-
omissis/ aut quos ipsius & anti
quis/ aut quos nec a sua applica
ta rebus cuctis sensu appsecutus
aut ipe pstante deo vsus & audi
sic pectus & si ni quesiui a primeua pro
stationis sensum venerimus secundetur
questus desiderium/ vt ni latius ex
manucio & silueni & sacru studiu do
cebimur. nite pueto labor veteru
amice laus os & ppone & ei in mi & cop
tatu animi ne/ attamen & silua longe
plurib; meis desup intendit/ deus
nauemus- & auctor prudentie ut &
pteritus quid futurus sit quecta pre
nostrum/ agitat quippe & celliet in
sesse no nisi in praeceps vsq; nisi
primeuita fuit pcepta eria & simul
mangre/ quod & ego nauicule fu
turus ac beatorum & si medio in salo
soluta/ & ab ipsa gubernacione longe
no & parcimus adhuc sup & labor &
resipe quo pe allegoriada est quecta

Cranchozis fundanda validis ac e
tam quibus possum⁹ tegenda tu
tamentes e/ ne ab agmetis stre pen
tas ethereis fulminib⁹ equu at/ seu
ab ymbribus impetus grandine di
luat⁹ aut/ astri-dulo aquilone tur
bido austro furenta cum libeo a
lis ep nullo p flantibus ordine
stopulis aut/ litor⁹ illidatur-vel
for⁹ fam ab vndis fluctuantibus
absorbeatur-/ c pcat/ qua fudor⁹
plurimo p cur-spor⁹ fontaria spa
pmaz estus c nulle pcella/ m
columen⁹ tuerz m fine usq; de
degum⁹/ Que quide tue p egisse
red⁹ du obiectaram dude aut/
obiciendā m pesi c pnomiata
ab hastibus poetar⁹ nois tribui
deris retudere. Nouu equide ar/
mentu quot/ c que tgnau⁹ iam
dudum/ no habetes m contumeliā
rei sor⁹-et/ hic du lpr plegent/
opus mudia m festinate quod
m pcaz/ et/ quod m me debeā se
suos pcipio/ labor⁹ g hunc optime
no⁹ qui duobus voluminibus ter-
minabitur- auxiliū desiep sumat/
qui tres oim. a. 20. principiū e
et/ finis Allegoriā auctor regem

Cmeq; opitulante dño ihesu
qui sit michi ppositū c ter
illustr⁹ opus hoc aliq; alibi gra
du flectat/ m sacras celsitudies tue
manu⁹/ ut/ cui⁹ ussui fem c/ se pme
illi⁹ exponat/ iudicio c eide p vi
ribus ptest obsequia. Quod pfi
ciscaz suscepti⁹ assiduis c/ et/
sublimi ingenio tuo ptes deu
quaciq; destruxer⁹ minabit⁹ q
tot in tā ptensa volumine posu
latu tue claritatis euasit/ q tu
adeq; oblitor⁹ penuria multos m
loris no sentes integru putes c fo
sam legēs latentes nec⁹ sub rudi
cortice sensus/ nec pdictos i luce
no alit q; si ep ignoto globo incedes
statua⁹ e latices vidras mirabi
dus aspicies tecq; ipm⁹ no destra q
di delectat laudabis/ q; ea dudu
de poetis vera arbitratus sis/ cor
sez no fabulose simplicat fusse
hoc⁹/ vt/ mudi quide volunt/ s
eruditissimos quide atq; diuo quo
da alio et artifico pdictos Vet
collatis cibus qualis de opere tu
tua futura epistimacio sit/ no sanus
etiā hec hoc tam meru cogitet ac

pere c medius sola agrete nostra
fama c merita latitet⁹ simus ac erud
opinor⁹ q; nimis aptā tegula cas
tate tua reddiderit⁹ et/ q; nec dub
lis que laudanda ad pres ayacis
quippe vino magnum hoc michi cert
et/ iam, spe ipi lector⁹ et/ gaudeo c
tere cū ia vestra illud in dicendo ma
nu⁹ ut sendū tradiderit⁹ c tua lucu
cia q; dubie m medui reor no equa
suc ab ictibus pondabit/ ut/ lauter
nec nocua hec erit/ sub sole turbi⁹/
sua que q; voluptas pteda luce⁹ e
dire letalis venientia pestis/ a deo
ocrupuit/ a primeno homi⁹ pecto
re/ vq; turissima ad eque cente ei⁹
in queni⁹ manus prestant⁹ iudicia
Que ob eam m ea siegent⁹ imbido
latratu plurimi et/ quos q; pient/
ptes nimi⁹/ acri solidate firmatos
morsu ipio auferet/ c dissipent/
adhuc quos quos ego vetere more
ia verbis c obiectibus atrolet⁹ ut/
ia dixi/ ne longus labor⁹ resoluat
fracile c ignotis agrestibus spicatus
cuolet in cinerem⁹ c frustilla ego⁹
tumen⁹ risoribus accusa mente c Qro
tuque vt et ipe rex optime cui la
tranu⁹/ diuina mentis gloriosa pectu
opponas scutu⁹ si ferrez hyberet la
bor⁹ mea tui frenius m auribus eua
nescent/ pauca ad hec ignaros

Quoniam et/ ut/ sit/ ad spectacu
la nouu opus non sola vulgi
me pia sed et/ eruditi querent⁹ ip
mitis c posit⁹ videat⁹ ipsi tenue
rint/ no dubito q; aliqui⁹ vir sint
pbitate venerabiles c integre mē
tis atq; stie/ qui tua sequentes vest
gia q; merendā laudibus/ et/ af
fronte
redi
gras
neter
nuos
tui fa
ope
et ut/
disse
q; bet/
bella
et/ me
c/ Qui
no et
cale/
cat/

hostes indebiles ꝓmo corripienda
sut/ iacula· Sut/ hꝫ ut/ reliquus si
nam⁹ vulgus horēs quādā mīsam
~~corripiens ut/ aduersus eā ꝓbus~~
tanta loquacitas est/ ⁊ detestabilis
ei⁹ garrulitas ut/ aduersus eā quo
xēcq; ꝑtinissimē hom⁹ ꝑsumat/
clamoribꝫ ferre smāz vos flectri
facē vilipendē et/ si quecant/ tur
pi dampnare ſmone· Qui ꝓpꝫ
beatu ſonozo/ cū nugac⁹ ſui ꝓce
dicēt/ deus se ydiotus ꝓfessꝰ se
veluti mi amplius mi sua cgnitiōa
iuuti possit/ ſūmā bonā ꝙuessacri
bꝫ libidinibus et/ m ozti ozo mea
re ꝓpositmātes mgancis atq; lu
panaribus ſpumā trāmino ꝑse
tenentes poculā et/ ep etna e
ructantes cirpula eruditoꝝ
hom⁹ vigilias meditatiōes ⁊ stu
dia honestos ꝙ labores ⁊ modestā
ſpurtudo ozē dāpnare ⁊ suis ob
strectatibus fidē cōfictu· ⁊
quo fiet ut/ hoc viso ozē rideāt
dicāt/ O insipidus ho/ quātū
dulcissime quietis quātū tpis
optimo ꝑdidit/ quātū frmoli la
boꝝ ꝑpendit/ quot/ mebranas ꝙ
miſit/ et/ m cassū vigilatos exa
rauit/ nonne satis fuerat/ amassē
potasse dozmisse ⁊ tā grandē
pus vlupeatibus trāsisse ⁊ hac
ſ⁹ ꝑsisse nugas ꝑfecto qui se pu
detes habere volut/ stultissime ge
nus hom⁹ nā ꝑdoto lucubratoribus
tpe an ⁊ ꝓcto vna lectā senectā/
Damanda ꝓbranda mortē gadut
aqua ꝓcitus. O sanctū o venerabile
iudiciū ep lenonū bacha nalibus
ep senatꝰ grauitoꝝ coꝝ ep grauc
ib⁹ nadutoꝝ atq; bibionū ep
nec⁹ cancrū enisse formabꝫ ⁊
quid multa ego hoꝝ/ vtq; ꝓtectos
illustrē virū ſplēdidis laudē
arbitoꝝ/ cū turpitudis ꝓtegen
a turpibus laudatū ꝙstimē ha
dit/ ⁊ tales ⁊ cū pōpibus laust⁹
extra-nis atq; nugatulus gemme
tē applaudūt/ ⁊ sēmo vnoꝰ mar
centes suas illis laudes ꝑferant/
⁊ sapientes vnos atq; labozes m
sua luce ꝓmittant/ tūm ī cgnato
ꝑdere ꝙ hoc nil mdato studio
sit/ ante ꝙ diem mūsum atq; cadu
cū mortalitatis sue corpus ī sepulcꝝ

are fece sepulcꝝ hic quippe tū
fetida olent/ ī fumo/ ut/ rudes ceu
asinos grumicētes suos mugien
tes ꝙ hoīes sapientes sut/ cū pu
dēcia audire hic quippe tam
eos audire nō possūt/ ⁊ aūt/ inve
tales ⁊ ventuā despuant/ et ne
dū alios replendē sed ꝑpudē se
ipm solū sūt/ ny quē tu hom⁹ erā
bescant/· Adūssus eos qui cū non
sapientes/ audāt/ appere
Prospectabit/ ⁊ hoc opus spēs
hom⁹ altēa morbus fortē mi
nus reddit· gaudia pōze sed pru
dētia nō maior ⁊ hꝫ sūt/ ꝙm ap
uisū solare limē se ꝙ quēz phōz
quozūdā audiuē nōia putāt/ esse
phōs seu sīnos putēt/ ut/ alios cre
dentes· ꝙoptāt/ ⁊ quadā ficta
grauitate vībꝰ ⁊/ nouꝰ pondō
sitatē/ vsus aligē nom⁹ nullus le
bellis vulgꝰ nō nisi de apum
bus rex verba facīt/ et ut ꝙsti
tuentes· ꝙ ceptāt/ apud eruditissimos viros vel sanctos· monē
tes ꝑsequē de sublimioꝝ bus du
bia ut/ puta qualitez· tbꝫ ꝑsois
vnatim sic dictus ut· nugē possit/
deus sibi sile facē aut/ cui· no ante
ꝙ mille nulla sthōz ceruet/ dꝰ
oīem ꝙ ferēt/ ⁊ hūdi ⁊ dū risa
prudentia papuāt/ fers ridiculus
quibusdā frmolis m ostēdē/ ⁊ au
ditus dectoꝝ replicatiōbꝫ atq; cō
clusionibus ꝙ nō satis illis satis
fem sit/ quadrentes sūdentur·
paululū ceruat/ ⁊ torqueātes tū
chachinno fracē ⁊ cū ⁊ stantes ⁊
ētuentes hom⁹ alit ꝙ si medulle
ant/ ructātē ridentes ꝓtere
unt/ Et/ tandē ꝙ ꝙ oꝝ ꝓbatissi
moꝝ vīoꝝ intellectus coꝝ tenu
it/ ⁊ remissius ceperit/ suauitꝫ
mestia apud mulier· aulatū ter
trinas/ seu ꝓcq; si ꝑstemu· ī ter
minis/ cgnato astulante ꝓpullo
vti ipm deū ꝙsuluit/ ꝓ longū
suspiriū blatērātes emittent/
volentes ep hꝫ pāpi ꝙ nō absq;
labōze plurimo/ ꝙ dyperit ingē
nio ⁊ ꝑspicacē sua ep penetrabi
bꝫ dīne mētis caulsa sit/ ⁊ ut/
dīno insipidis sapientes apparāt/
apliatis frmētibus nō tñ ecce ver
boꝝ ⁊ textu quīmo nūc hunc
nūc illuc ꝙ vacās matias saltu

tantes nec de aliqua ydeudentes
ſi ſe auditores q; ꝑplicantes ſuos
ſeu pleniſſe liberales artes no
uerit ꝙ ꝛ ſepe noua no nouerat
ſtiam ariſtotile ꝙ reuiuẽ ariſ
tercũ Siceliden; atq; ptpolomeũ
aliaq; ciuẽ hoc in ſignes uiros
ſtomacoſa quadã dicendi tritu neg
lexiſſe demoſtrãt ſe tractos uen
tes ad ſublimiora theologie dul
cedinẽ Sic ꝛ de moribꝫ hoim et
geſtis heroũ ac de ſacris legibꝫ
ꝛ inſtitutis legũ ꝙ latoribus. Et
ſi qñ ytungrat poẽſis aut poetas
mitrare colloquiũ tãto ei ſtudio
illos ꝛ premãta uti integre uide
rãt oia et deſpiciendi cupidine
rãt. Ad ultimũ ꝙ uitupiãt ſtare
flectiſſe ꝛ a ſe haud oĩdiuẽt
ut uix tollerate poſſint. Hec ne
prudentes ꝛ balbucientes aut
muſas helicona caſtaliũ fontẽ
ꝛ phebi nemus ꝛ hinc delin
cti hoies magnos ẽe ꝛ pueros
ad grammaticã ac ꝓludia. Ex
quibus fatue tribus ſatis eam
ſtro quid monſtri illud ſpectan
tes in me quid in opus meum
quid in poetas dicam ſint. Ne
reor hoc uerear dicere ꝙ ſuccendi
pyreq; ꝙa tenebras ẽ ſtendunt
nã ea ſcripſerũ ne intellectu longe
minꝰ alioꝛ intellectum ſunt ut
nari ſint ꝛ luce ueritatis cauen
tes ſenſualitate ducẽ ſe tradi
ꝓmittãt. Quibus cauitate mea
ſo cum nitor deeſſe uelim ut a
lienos cenſus offenſus exꝓcrat
ſua. et ſi hec oꝛoꝛ cupiditate
cogitentur ut ſapientes ꝓfici
mentum ſcolaꝛ intrent audiãt
ſcripta ꝛ libros euoluãt uigi
lent atq; diſtãt ꝛ paleſtras diſ
putandi ſolen tes uiſitent mee
tes ne ſeſtiuã in dectoꝛatu cue
lent pictagoꝛicã inſtituta quo ca
nebatur. ne quis ſcolaꝛ cue in
tras logicam. de ſophiſticis os
aperiat. nemo logicam. de phi
loſophicis os aperiat. antq; ꝙ qua
que mea audiſſent. Qd ea laudã
dabiter ferret. et in bene merenti
tituli ꝛ uenerint. ſi libet in medio
ꝓdeãt ꝓdicent diſputent ꝛ edu
cant ꝛ caſtigent. atq; acri ſpu
ſuos redu-cturi ibi ẽſtet. aliter-

aut ferulle no ontracto ſapie ſi de
me dic eſt. Quedam iuriſperitos
paucos de puerperio laudabiles
Nunc ro ſuppetias ꝙ ẽ inuſtre
Ad togã armis bullis ꝛ arma
tuſque regio ꝛ ſagmen pe mouꝰ ẽ
ceſſu ꝛ nouo ſtrepitu atq; ore
frendia ſpectabiles magnos ꝓ
tergati clientes cateruas ꝛ in
genti aũcto ſpecu. Hi quidem
ſunt claiſſimi legũ ꝓceptoꝛes ꝛ
tribunaliũ ꝓſides a quibus ſi ꝙe
ꝓcreantur uera formantur hoim
illecebras mores ꝓtollit ẽ inocẽtia
ꝛ ꝓbitas ſuadẽ ẽ uncuq; ꝓfectus qꝛ
dã ſuis ẽ ꝛ ꝓbꝫ ꝛei puncẽtus no ſolũ
in uerubus ſunt ſunt ſed penes uos
tota augetur in melius ueritabi
les ſyꝛ. ꝛ ꝓpinquo honoꝛe dignoſſi
ſunt. Same ꝙtũcuq; alioꝛũ pꝛu
gene ſua prudẽcia notaꝛ ꝙa tã
me labe ſeꝛe polluta ſint. ꝛ ẽ nam
expeditate laboꝛant ne aliquid ſeu
aliquã laude dignũ putemus ni
fulgeat. Nam ubi ego ueniam ad
ꝓſtimo ea reliquos aut ꝓſpectet
nuꝰ aliquid ẽmes exꝓi nequit
ſimus inferꝛe legibus nec me fallit
ſi moꝛe ſequentiũ ueteꝛe quod ob
iectum ſint. Conſuetũ quidẽ relic
tis ueſtris ꝛ ꝓtoꝛum ꝓceptoꝛes et
poteſſe dici curas priuatas ſoluta
in cõuentu amicoꝛũ uenumq; ſig
nificat me loquendi fiet me eo
poetaꝛ illos ꝓtollo laudibus
ꝙm eruditiſſimos atq; eloquentiſſi
mos fuiſſe uiꝛ. tande poſt multa
abſtrondita ſub mollẽ ueneꝛe no
ctuale trimen emittat. Dicãt ꝓ
eos ꝙꝛ fuiſſe prudentes ꝛ ſpicu
tes ẽ ꝛ ꝛeuentes facultate ſequa
ti ſint. ꝛ ꝙa ꝓ longos laboꝛes
nulle ſequantur opes ſuppeden
tes ob hoc ꝓcuꝓrimos hoꝛes fuiſ
ſe poetas nullo ſplendoꝛe ſpectã
tibus ſpectabiles nullis diuitias
nullo famulatu in ſignes uoletes
ꝛ hyis metelligi ꝛ no dicentes fuꝰ
nullos ꝓcul eoꝛũ ẽſtimandũ facul
tas ſit. ꝙe quidẽ ẽ una ea ab
ſcondere ꝛeluſiõe ſtrale audiẽtiũ
animos ẽtrãt ea ẽ in aurea ꝓ
ſimoꝰ. ꝛ ſtultã crudelitate arbitre
mur. ſcienã bonã poſſidẽ diuitias
hac ꝛ. ẽpulſi peſte. animo ſi

laborē inspexerit nr̄m aūs post
multa dictos opus .s. pulchrū
si supercrescēs & mutile fuerit
merito eo ip̄o nūc tendet quo ere
rorē mortalē laturus intendit
& sic non solū adūsū me apparebit
dixisse sententiā sz ex ipsa sententia
quādā trāsf sumere & detestabile
malū vna cū ope pretas cū pu
pertate dampnasse. vide būtiu-
pria quippe et hūanitatis offerme
atq; optimū valgui' hoc videtur
obiectio & grauis actrix dignissi
ma dei nostri modo & fonte cun
tatis exprimit. nr̄i medici rez
ipsi ex officio affectus appetitus incep
tudicio sumit orāgiz videndi &
atq; obtinendi & rorē pueragrum
& pueriendi & qm dignitati tuā
insit deferendū & ne posterga
tos se existiment obiectum, cui
vbis āplexibus in suos ortz ver
tendā puto. Confitebor ſ. sp̄te
ip̄i dñi & psum nullas offen-
ire sbās & pretus pauper fuis
se sed pauper dici debent qui
vltro sp̄ncie diuicias. Scoledes
aut fuisse nō offitebor ex ip̄is
studiū sequutus sit cū prudē
tissimos ab̄bitrarer si verū de
um catholice cognouisset nūc
assumendo me offitia mea tā
vltimea videar. absolute obiec
toribus trāsf victoribus aperam
loquisse crimēs & obiectrez pri
ma deductionis in medio. Dicat
ſ splendida legū ēptes passim
nullas nullas asserre diuicias
ac volētes ob id ut satis papi
pter ea ab institutis excludā qm
nullius rei strās reliquas sic no
meret & quādo ut ita dicto dice
re cū-tū & passim nullas asser-re
diuicias non tamē astruentes
esse non hinc hinc sua nobilitate
ostentās & get rez sua speculati
uarū disciplinā nō sue officiū tu
le aut ipsum ſ merham cez ar-tas
aut seu fenez-atoz quez in hūc
finem dēs tendit mittendo qui vt
ita vocat nil gratis penitus ex
instruc- sic & causidici qui hinc
ex dilectu hominū in ex legū pecia
sibi officinas astruunt in quibus

venale linguę nullo nūmismate
ta audit & auri ex miserū lac
mis verbositate effodit. ꝺ' pessi
mose memoz orgis diuo abhorret
& temnit et si dampnanda aut p
pendenda & nulleq vna secū pre
cipit. phia rez magistra & auq
ope excolēdas Destruq; nulleq; eq
theologia auq demonstrandoꝝ bus
rite dei cognoscimus quibus nulla
nūc ex parte ex hezaūs fuisse stu
dia audimus. Et nescit ista pessi
mauoz lq; vitat nā cū celos in
hiret dime i noxia offendit pueri
homūm mores & ex alto desiderā
eterna noctis monet & sua praeci-
pua in sublimes cognitiones ā
pellit tractus q; iucundos pegrinas
indit atq; ex ingenijs egregijs
sp̄mones exquisitos emittit ex se
ip̄i placidis ventis pibz & subli
mi sede descendit mira ac sacris
comitata musis no celsa regia pa
lacia no molles delinaxit animos
exquirit habitatura rez domos
exquirit. antra atq; p̄ruptia mo
dica vmbras nemoz fontes agrestes
secessus q; studiorū quietē spiritūq; pu
ros mores & lucē puritatis amicos
intrat & molest ꝺ' alibi forsan ple
nus oriatur. exigente materia dt
sic cū ethica sic atq; politica nulla
sibi cū patre ymnezeū & splendens
q; manifestos tamq; fratres & comes
profitet & retinet ac suos exercita
tos/ nō audit. aggregat diuicias
post hec cū dñi possidere subuer
tit. minus prudentes fuisse patres
qui tale secula sit dogma. exquo
nulle sequacibz assequutes. opes
Quibz ut rursus sit rez plenā
prudentia opus ciuem eligenda
consilio & ad hoc quidē relatū ꝺs
in eligendo prudentiaz hinc dus sit
merito videtur in patre. & deinde
prudentiaq; astrū puto eligisse tra
hente ad sublimia metem, q; ad
celestia dispiciente/ stabile/ q; ex
sura q; longeuū breui festuc/ q;
que brevissim; evolubet/ Elegit pa
ter stellam nūq; fallacē/ nūq; deoz sedes
et natus q; celestes suos q; tamen
meditandis trahēte nūq; ihs vim
sit/ testimoniū reddant/ ipa mea

tes bradisini horis cinctis/ corne
lior mistei cinctib⁹/ ptra quos
marone virgilius pcepe⁹ lutu
ficuli filiu non audiunt/ fut illi
non amplio⁹ m homes ꝑ patio⁹ agel
lus vnq/ apud viai ande cu dicat/
precula hodiern⁹ aut haut/ lege
matiu no absq; litigio possessus
Cui agetib⁹ studioz mezitis eta
uum Cesaz orbi toto ꝓsidentib⁹
amicicia vsus e/ a quo cu missis
set/ mot⁹ cineida ignie cremari
vt fuat et pcepta egregiu/ orbi
legiu aucta⁹ pedibus calcatu e
et/ elegati carmie missu fuar⁹ co
li ꝙ. Quis poz legistaz spiritu
acp splende cui ꝙ dict lapillis et/
auro honoz tu magnificus a tu
glioso priape ipensꝙ e veme
tius/ mse ꝙ pluimi lem pcepta
te e honoz⁹ eques ꝙ priaui ꝙ q
emplis finis ponedꝙ e/ cu tum
hys ꝙ ꝓmonstratis mcdibus
satis audisse/ ait bitiz pcetus
prudetes e ꝙ tucuq; pulpes
splendides erat fuisse/ cogit ꝙ
hem mue finia vbi causidicaz
apes/ e noia/ tꝝ fumꝰ m aurus
abit e/ nec no eqde ivib⁹ domo
strasse opus hoc si mlt pcepta
mutue sappia cauendi ce/ nec
sudaces meos frigolos ꝙponedo
nec aut⁹ posꝙ hec liber paululu ep
re lime si forte queam obloque
cau m ꝓperanciu frenare ipetu m
est/ ꝙ pcepta⁹ qua multi fugiat/
tꝝ ipzcabile malu vt vulgo pla
cet/ caducoz honoz pcepta e sto
ego q̄ istimẽ ea ad egritudinez
fore qua e habuda tes ꝙ sepe la
bolat. prima quippe si desidero m
reat/ augendi pcacia atq; opu
bilio e e aug ifinita sut/ q̄nq da
Sedu vero pcas e quietis e ipsius
muse ire cruciaꝰ metes quibus m
hsitat. pma pcepta fuit/ quoꝝ
ysti pceptoz volut⁹ eis quippe di
mo est/ qd nu⁹ satis erat/ hec
si diuce libertate volentes ꝙsci
ai tranquillitate e ai hm laudi
bile erat quibus medijs moztes
m tes q̄stam⁹ celestia tꝝ m sol
do fita e/ ne fortune mutabia ver
santis inuias aut/ iacula timet/
fulmet/ ethe- desup grassat/ ne
toz ꝓtencosa nubes ortꝰ undiq;
campos mbes assidu diluant/

fluuia fouet/ classes timultuosa
oriantur bella destruant/ ꝑ aeneꝰ
hꝫ ruinas urbꝭ e incendia dulci se
ciuitate letat⁹. hꝫ oraculo appell
nis m ꝑsona agnat se fidi pueru
possessoz agelli chesaur⁹ ꝙ ir
gus plato est/ hac delecta pcepta
uate ventilabꝫ ame m medioꝰ
bꝫ mente celestiu altaseno ca m
bꝫ pxmata tepꝭ e nome sibi ꝓ
tuu ꝙ potuꝭ/ hac delectat⁹ Dro
geneꝰ suu cu splendidissimꝫ q
meoz pceptoꝝ diuciaꝰ ꝙ habu
dantissimꝫ erat⁹ omneꝰ potuꝰ largi
ri volentib⁹ atq; largiri e/ dolucꝫ
ꝙ versatile domu ꝙ pulcra hitu
re malunt e lactucas siluestres su
es loeas manib⁹ maducare/ ꝙ do
nisio a dulad ue⁹ tuccetus vectu- ir
gnꝰ/ hꝫ voluntaria rei abiectio e
claustra studioz/ ad se visendi e
uocasse potuꝭ superbi iuuene ad
que ea eo orbis tenentem impi
u alexandru macedone eq; am
cica q̄ grenter⁹ e fruisse mucin
igenia offerebatur/ hac delectatus
demostratoꝝ oztulo ꝙtentus modi
co et eusdem iuuenes auꝝ nauis
se putuit m desuetu tenuole ce
sue q̄ia isigni legrece atq; dmo
regnis pstitulant/ hac delectatus
demostrat⁹ patrios agros e inua
biles oras rei pu- atq; primeue sue vbe
pcessit/ suaq; ducis ea puplitate
studioz libertate lem e opu ser
uili cura uacuu. Hac delectat⁹ a
naxagoras dulcedie tractus plac
potuit/ igenia fidia negligere esse/ as
seres qui scripti ꝑdidisset/ si illa
colore/ voluisset/ hmoi arte amictas
pueꝝ nuces/ nuce m littore solꝫ cla
mante ocsate cum/ uoce superbi tu
mebat/ Reges/ ad hostiu grauꝭ gustio
li atq; pulsante audiuit/ m tcpe
dus. Sic e puer cerno flagrante
ytalia omi ciuilis belli incendio it
mar mozeos lune nlores celi solis
lune q̄ aspectus motꝰ stetit/ e pu
uidus/ hec no ituent. qui puerta
te lacrimat/ fugiuntq; Dicat⁹ oro
si experiusset/ homeri de re agri
cia cu villico litigat aut/ de do
mestica a cultore dmi/ uel ex
ge qui ylisse expugnasse cu meyn
e nome suu eloquentie studeret flo
rida in hodiernu usq; ꝓtenda ꝓ

tuisset/ ꝑ̄ virgilij/ ꝑ̄ ticinen
pretiũ cũ paupertate sectãtes. Nã
ꝙ illã ꝓ̄cuerũt/ amicti pau-pe
rie/ eo q̄ pallia stro tenui tecta p
cedut/ nũ rite studemus p̄ma glia
est/ nostro quippe ymo sclo q̄d re
fert corpus ornũ assẽ vestibus
aureis/ si mẽs vicioꝝ late sordescat
nec vt ait bias antui- animꝰ omni
tuũ tui-tu/ sola predit. Hinc ma
tes ſp laureis ẽsignit ẽ ꝑsequit
ꝙ ſepe notatus homerꝰ ~~Ennius~~
Ennius Virgilius Eurypides Ennius. Ter
tiꝰ virgilius flaccus alm̄ꝑ plu
res dimis ornauit carminibus. Hic
primꝰ tuũ fulgidiori palmatus
duxit triumphũ Camilla queruꝰ
Curij fabricij. Scipiadas Cathe
nes iudia olim ꝙ glia facinoꝛe
q̄ auo dicoꝛes ꝑclendidis omi
nantur- triumphis. Hinc ꝙ cornelius
ꝑposuit Regib⁹/ ꝛbus ꝑfect⁹ im
pio. Sic ꝙ socratẽ sic ornatũ
sola squalẽtez que puti/ ꝙ di
cente nicedã. Sedi nisi p̄ mutus
coꝛ p̄fẽs ẽ/ q̄ ea tp̄ hoste co
nat/ effugẽ nõ adiectꝛes dum
maioꝛi cõnatu sequant- diuicias
p̄uat/ ne paupertas ingremiũ
p̄cat q̄d aliud paupertas est/ q̄ sa
na mẽs habitacula/ augi desidio
cõmigrandi. Tantalũ ne diui
te dicã si ab⁹ circadatꝰ ꝙ pocula
fame sitiẽs pereat/ absit/ pau
pies mihi dñs ẽ Si q̄ dicendi le
gislatꝛ nitẽs opulentia darit/ ꝙ q̄
cum voluptatꝛes possit/ assimi
videamꝰ. Si q̄ pie nate credimꝰ
assidua ardenti p̄ semp̄ p̄mutus-
sollicitudie q̄ diuites nacti
pientes- Si apparat/ mi deꝛe nubecu
la/ q̄ festi plumã suspicatus- ꝙ ti
met/ auꝛeꝰ ne nimia carpat
sitia Si ne tus exoꝛet/ ne euellat
aꝛbusta auꝛ edificia ꝑpellantu-
pluuiosꝛ/ Si sustinet ẽtnũ ꝛcen
diũ ne in suas cuolet/ edes timuꝰ
labentes. Si bellũ nastrũ armen
tis grecib⁹ q̄ simile ꝛapinã
mis q̄uehat. Si q̄ꝛdia ꝙ letꝛgne
ꝛeatur- tp̄ suã ifoꝛtunia ingemu
scit/ amicoꝝ iudia latiniũ asbu
cia Papiꝛ violẽta/ affinia isi
dias- Tumultus nuntioꝝ/ secundia
ꝛepatꝛ assidua/ ꝙ p̄uenisset/ pos
sem sup addꝰ multa si no solum

duntes hos pauperes faciũt/ si ege
nos ymbuere posset fortune sunt
bona/ nullo cu-tu fu-mata subsidio
desistãt/ ꝙ ny bene mitos insultũ
faci misi/ videantꝛ/ vt latꝛgnẽ cam
auferrent/ omnes mal serũ natꝛes
voluisse ait/ Illi turbelis ẽmixta ẽ
frequentia fori apud rostra ẽsistãt
clamoꝛes venali/ prete ny silues ẽ
solitudinib⁹ erã nuditatꝛ ibus te
nãt/ illi sonoꝛũ cammata cupido ẽ
quirãt/ laꝛe- Ista illustꝛ-ue cat me
ꝛ̄ vollãt/ clara facinoꝛa Illis tutꝛes
affectibus cupiãt/ autꝛa- Ista tutꝛes
virib⁹ gliam/ et/ ẽlita q̄ꝛit/ fama
et/ ne placib⁹ iste sanus hec inter-
se dissona sint. Que si no ꝛpu-
ant Iudices mouẽ no possũt/ vt
loquamur moderata ny poetas no
uerat/ nos nrõs olones ductas ꝛ̄
ꝛ̄ apissimo legũ latore ny presum
ta senex/ volutꝛes q̄ euoluant/ Qui
sunt/ ẽ ꝙ multa poetis apponant

Est/ ꝓ̄da seuissime regum ut/ tu
longe melꝰ nostꝛa dñe mu
ne dono/ ẽ tuꝛ q̄ poeta ad istar
celestis cornalꝰ/ sacries tm studne
ditatꝛ/ in hac sublimi ẽsolio ꝙ di
missa gremio/ plyna rex magna
ꝑsidet augusta facie ẽ dñe splen
doꝛe q̄ specula regnis induet vesti
bꝰ ẽ aurea insignia coꝛona/ nec
aliter- q̄ mortalia ẽputatꝛ/ ad p
ma sinistra libellos dextra regꝛe
le tenulat/ sceptꝛũ/ ẽ desertꝛo fame
audire volentes qui sit laudabi
les homi moꝛes/ que matꝛe pie
tas virtꝰ quid verũ bonũ ẽ ce
lestia docet/ arcana. Quas si in
tꝛes nõ ẽ dubiũ/ quin sacrũ omi
ne reuerencia dignissima videat ẽ
si circũspectes quatꝛe humana pos
sint/ aggꝛ studia quoq̄ ingenia spec
tan quatꝛe q̄ꝛhend⁹ intellectus
videbis liquide ẽ adeo mirabere
vt/ tecũ dicas/ vnũ totũ cõtinꝛi
ꝛ̄ nũ esse/ vno ictum fuꝛe dine
ctis effigiem- Ẽt/ inter-alia sin
gna ẽ reuerẽcie dignissima sint/
ibi posit/ Deum/ celsioꝛ in sede loca
toꝛes/ ne tam multi nitꝛ asper
atꝛ/ eloquio ẽ moꝛ erga ꝙuitate
electa honestate atꝛ/ vera humilita
te spectabiles uig/ cedas deos po
tig q̄ moꝛtales- Hinc ea ꝑsidentia

dogmatibus plen

dogmatibus plenissimis habunde alijs
ingerunt que noverunt Est et alia
multitudo pestiferos variarum qui
de hominum specierum ex qua non nulli
omni abiecta superbia vigiles ma
datis nesistunt si forte studio queant
in altiora deuenire gradu. Alij vero
sunt qui ferre verum predicantes audi
tus clauso ad uestes ipatrum
oculos inclinant manus et cogi uolen
tes quibus dum surreptis ptitulos
varios insignium titulos quos nonnulli
ex auro venales ipsum uno alter
ipsi mente ex diuitiis peperunt
festinant quod inflati et sacram se pre
putant ex quo tumet ad detrimen
to insipientie prudentes adiciunt. Hy
aut adiciunt quia sedis et bonores ar-tes
quia ad hec vitam non sua aut alia
ornatus fruges bonas vite ad ipsi
mant aut facies suas ut aperiat
vigilantes incedit in sue recessu
in terram oculos ut nichil a meditan
tibus sepius videantur tarde et frigide
gradi ut sub pondere sublimium spe
culationum nimium ab ecclesiastica tuen
tur credantur honesto vestimento
portant hyemi non ex mera honestas sit
set ut secta sanctitate decipiant pu
rus esse alijs sumo studeant ipsum
ti non absque pruina suspirio in ce
lum oculos paululum erigunt quos
volucres ex hyeme a circumstantibus
arbitrum ex longinquo super
celestium sedes arbitrio non absque
difficultate verbi dedicant in la
bia que dulcis sit pietatem statu
te et iustitia efficere applicito
sepe volentes filios suliez zelus
domus dei comedit me. Hinc ad
uitaceam sue admirande sedis
precedentes si non noverint ora depu
nat nec frustra fundat ex sese ut
non intelligentes de quibus in de
nestris et seruat tamen velint et mu
nera ex a se cognita despexisse at
ipsi neglexisse videantur et ad ecclesias
maiorabi- tus aut deripiis cap
tiuitatis ingressum iudicio curiales
ambiu seculari bysse misteq negocio
consilia pstare gnuba tractare
inimicorum interesse testandi
dictare tabulas testamentorum ex
ecutores assumi et multa minus plus
decenda age pscriptuese nequeunt

atq pssequentur. Ex quibus fit ut
in fumosa vulgi fama ipsis deue
niant ex qua tanta tumescentes
turgescant ut incedentes capiant
a vulgo digito nostrini et longe
magis audiri et peregrinos magis
sint videri et ad assurgant pssi
tes nutrimine eos inhiare
salutes iuxta ipsorum
ant Ex hac ei assidue se poterit
audet ora nec verecundi in alienas
messes falces immittere suas Ex q
sit diu tetra pestilentia se detru
pare conatur- nitruem et alligni
de presi et petris colloquium
audito noue tanto repente acce
dunt furore ut igneos oculos il
los hyene dicebas nec posset ipsis
firmant agnit ipse petrus dominus qui
aduersus eos ut no aliter in le
tales hostes quamuis sic nec in ple
bes nec in plateis nec in pulpitis
auscultentur nec nisi vulgo iacta
in eos in sano clamore perpetuo
ut no de insontes tui ipse de se ti
mentes circumstantes et auct pre
sim cio nulla aut facilem fabulosa
te aut ridicula poetas historicos et
fabulosos sino illos ut desperatos
dicant vocabulo no nisi fabulo
nes appellat ruina silicas et no
tanta colentes eo ipsi moribus nec
virtutibus valeat. Petra eorum
premissa et dicit obscura minus
atq medicata lastrinis plena et
deos gentilium magis atq mep
sis referta asserunt Jouis qui
dam adulteria et spurcitia dii hyene
nisi deos preces nisi celos regis
nisi igne nisi aeris nisi hyems
nisi tonitrua nisi aquila et hyems
mysteria sic et Junone et alios
infimos eos multos nimis
celebres ypenetum ipsis seductores
clamitant et petras de suas sedes
ex minus et aut tui priori si possit
ymaculent nota pdicat eos
phos symmas et fir-materes inde
poetas libros legisse aut tene
pgrinde pueris ac nulla sua
districte dicte ut aut fulgu
plenis eos nedum dominis ip
urbibus et pellendos et eos sem
tas metricales breue applaudere
in quam vsq dulces detestabi

Las forte alijs emendis hmoi cre
ſcere videndas dico/Quid multa/ lam
gui nimis est/ ora mi medui adhu
c/ que illis q̄ntale odiu ẽ festi
te audia dicenda fuit ẽ tibus pu
nit/ ad hos tñ celebres audito
tñ equos q̄ mites tñ fauorabi
les fatus ẽ credendū ẽ p̄ceps
celite deuenit/ equis mi mḡ
stro ẽ credebant/ more leonis
famelici/ ut ruerent/ ḡd deuo
rent/ ẽ q̄ ac pretium ẽ no ex
specto meritoꝛe fetida q̄ natu
ſulmenti/ mi parcit/ nec ſtio q̄
bus spiculis/ pectꝰ offoda/ mise
ros q̄ uexet odiu demostrauit
illa conabor repellꝫ O bone deꝰ
ſis tñ mi dñs tñ mi ꝑsidiū
tñ clamoꝛibꝰ obmuq̄ ẽ hoꝛū de
mentiū obsiste furoꝛi/ et tu ecꝫ
tꝛa optue q̄m admoneo detu e
grenosi pectoꝛis tui virtꝫ assi
ſti. opē multiplici tibi/ nec aūs
equus ẽ/ nec pectoꝛe firmo a
dita ẽ venenata/ nec medi
roboꝛ tela ifirmū ſuat/ nā si iep
ta ſint/ iudices ẽ l' tame valent/
ẽ eo horꝛeo ẽ tremesto/ nisi deꝰ
primo q̄ nō deſit ſpantes i ſe
ẽ tu inde fauoꝛ/ tenues mi inoꝛes
ſuit/ ẽ ingeniū debile/ ꝑ ſpes m
genꝰ subsidij q̄ fiducia m auꝛ
ria committe iustitia/ poesim
esse valere facultatem

Q̄mquā ſui mitratuꝛ/ ho hac
adiuſus egꝛegiꝰ moles
firmatoꝛ aūte q̄ posſit/ aut
nulla aut facile facultate foꝛe
poesim/ si p̄ q̄ntuꝫ an alia ꝙd
na ſit/ poesis seu cuꝛa q̄d aūs
uersetꝫ officiū/ mi aliud fecisse
uoꝛ ꝑ m stuꝛpo ẽ ſſe nodū ꝑ
q̄ fatendū ẽ q̄ueso ut/ apiat/
hi facultatis omes p̄ceptoꝛes
egꝛegiꝰ ut/ apeat/ cuꝛa q̄d mi m
uelint/ usū ẽ tame Sto obstina
ta fronte nullo nisi ꝑfusi ru
boꝛe ridentes mi/ent/ ḡd paulo
an male dem ẽ. O bone deus
assis ẽ hac ridicula obiectoꝛi
auctoꝛe et/ mi melioꝛ uox dirige
gressus/ dicit/ Ꝑ. deputatꝰ
poesim/ ea dico nulla ꝛō/ q̄d si
fic ẽ stet uel mi nā audi tot
illustꝛes uiꝛos sibi pꝛetꝛ ẽ ſſe nō
mineꝫ uiꝛi pꝛemati multa uolumi
na uiꝛi nomi hꝛes poesis extꝛa ẽ si poesis
nichil est/ ẽ ꝛtꝛa si rosuꝛa aleq̄d
sunt/ p ambages uiꝛtutes uoꝛ/ ꝛtu
nil sapiant/ uere uide/ ꝑ ꝙ adiuſus
mane posimuꝫ sua sit/ ẽ ꝛtissi
mum ẽ ẽ ut/ ꝑ hꝛes suo loco no
strabitur- habet ut/ certe discipli
ne a deo a quo sapiã cui mi cu
habuisse ẽ uti reliquie ab effu
nomie soꝛtitꝰ ẽ/ a quo d'mi cele
bꝛe pꝛetuꝫ ẽ nomẽ deꝛiuabat ẽ
in pꝛemati a pꝛetꝛo. Quibꝰ stan
tibus no dico mihi ut/ accidisse mi
detur- ẽ poesis Quis si ſtra est
quid sequeꝛet sophiste elatioꝛ.
Credo paululū retꝛahet pede
uel pocꝰ mi stadiū obuertoꝛ pꝛe
ob diſſꝛegatiua copula tꝛisyo
labꝛo misceat. Si facultas est
facilis facultas ẽ. O ridiculum
ridiculū satꝛs tuam ſſe fidu
ꝑ uerbis friuolis mi eꝛoꝛe ſese
ꝑcipitaſſe maioꝛe. Nonne uidet
quid ꝑm nois huiꝰ facultatis
stilꝰ sꝛgnificatu ꝑ aliquale ple
nitudine demonstꝛet. & de hꝰ
al'. et/ ſſo ꝙpinat/ elegantes hi
uiꝛi quo uere poesis facultas d
cenda sit/ facilis/ cui mi ẽstꝛgatꝛ
epitulate dina gꝛa tot/ ꝙrat/
clara uolumia/ tot meoꝛandꝛa
pemata/ tot iucta plucida atꝙ
pegꝛina omuteꝛstent ẽ et/ quod
si pꝛetetur- manus dictatoꝛis uꝛeat
& ꝙd ob muteꝛstet/ dicꝰ moꝛi
mallent/ ꝑ uꝛtutẽ medū epte
nus mi labꝛis ꝑ tacitumitate fa
tei- mi dubitabile aliud inuenit
a suo ẽter ꝑtantꝰ iudicio/ di
cat/ huc adiectiuꝫ facile ẽtelligẽ
du foꝛe diſpꝛosiu atꝙ dꝛestinꝫ
le eo ꝑ pꝛemati a poesi uel cuꝛa
deoꝛu suoꝛ cantet allectiua ẽ ne
fanda suadeat/ esto possit/ hec ꝛt
ſtatio ꝛeptui ei facile nō sit ꝙd
est illectꝛis plenū potedt tam
eque dio tolleꝛi si ꝙd ob ea uo
lat/ posset/ uꝛe fatei Cui ꝛsi ẽ ꝛtꝛa
ultro no nulla foꝛe pꝛemata id
ꝙd assat/ ꝙpmuneꝛa ꝑ obꝛe ui

assent/ si mala spes posset bono
Derogare gratie. Et repetit si pup
illes aut phydias sculpturam
doctissim ꝫ pudicu sculpsset it/
papie m̃ volē nocte tendente/ p
cig ꝫ spectabile honestate dim
na aut si pmgat apelles seru
ꝫ uoctus quo seu cuo nō fuit
apelles supior/ martē seuerū
imstete porig ꝫ jouē dijs ex
trono cum sbente thas au-teo
dēpnadis forze dicem̃ solidis
simū cet/ fatet lastimeziciū
quippe ingenioz culpa hec ē eq̃-
mo ia dudū nonulli fuere pre
te si tales prete dicendi sūt
qui seu tacite questus seu ad
gram̃ ꝑpli ꝓmeruēdi/ sic eo ex
quirente stilo ꝯ allexerūt suadere
lastimā/ qui honestate omissa
m̃ thas nepcias cozrup̃t Que ꝙ
dē dēpnande detestāda et/ abo
rtende/ ut lacus post dicetur
Ob hoc tamē quozda fingeda
stelus est/ vnusalis dēpnanda
poesis/ a qua tot m̃ viros suasio
nes ꝯ poetaz monita atq; docu
mēta legim̃ ab his quibus cui
sunt/ celestes meditacoēs sublī
mis ingenio ac fama cū honesta
te ꝯ stilo atq; verboz ornatu
destrūt. Sed quid multa est/
nō solū aliquid/ sz stia venerāda
poesis et/ ut sepius m̃ predictby
visū est/ et/ m̃ sequentibus apparet/
no fatalis ē sensꝰ volētibus ex
ficti bus m̃genio fmū est/ sic
patet/ ne longꝫ petrahā/ ser
mones ꝓmo etenim ingressu
ducēs hoc tempꝰ dedisse eos ꝙ
modico labōe m̃ area loquisse
duelli. Sed quid poesis sit/ explī
candū ē ut/ ꝑ̄ videāt ꝙ stolide
opīnātur- illā facilē facultatē
Quid sit poesis vñ dicta etym̄
POesis ene quam cuius offi
negligentes abiecūt ꝯ ig
nari/ est furoz quida exquisi
ti reperiendi atq; dicendi fingē
bendi q̄ inuentis. Qui ex sinu

dei precedens pectus mētibus ho
ratibitoz m̃ creatoꝛis credit ex
quo quā mirabilis sit altissimi
ꝑ fuere pectora huic cui seruire
sat/ sublimes affectꝰ aut/ puta
mētem m̃ desiderū dicendi
ꝙ elle peregrinus ꝯ laudibus i
uocare ex cogitare meditarius
ex die cto ꝙ pone ornare ꝙ posim̃
m̃ visitato quida verboz atq;
suauitū ꝙ tepotū velamēto fabulo
so atq; dicenti veritate ꝙ ingē
ꝑceda si exequunt/ hic cio reges
armare m̃ bella dedūcad ē na
ualibus classes emittē celū ter
ras et equoza destrūd vn-gines
ꝑtus ē floribus m̃signire actus
hom̃ ꝑ qualitatibꝫ designare n-
turā toz petes desides adire te
meraios tetralꝫ fontes unuare
ē egregios mezitus ex tollere
laudibus ē hmoi plura Si quis
aut ex hīs quibus hic īsidiatur
fer-uoz. her m̃ plene fecerit/
iudicio meo laudabilis poeta no
erit/ nisup ꝙ tales ingenia/ aut
quibus m̃ssꝫ ē/ ꝑ raro ꝑpulsꝫ
mendabile ꝑficiat/ adꝫ si m̃stra
quibꝫ mediocriter ꝑficiat ꝙsequūd de
fecerit/ ut/ puta grammaticę/ precep
ta atq; rethorice/ quoz plena no
stra opportuna est Esto nonulla
miabilit̃ mater-no ꝓnunciasse
sit ē ꝑ singula poēsis officia ꝑ
egerint/ hymne et liberalius alias
arcui et/ nostrilui atq; naturilui
salte nouisse precipua nece ē/ nec
no ē vocabuloꝝ vilꝫ copia/ vidꝫ
se monumente nacioz/ ac etiā me
minisse/ ē hystoriās nationū et re
gionū ozbis mariū fluuioꝝ et
montiū dispositiones/ ꝑ̄ta delecta
biles naturē artificio solitudines
aptiue sint/ sic et/ tranquillitates
aē/ ē stellaꝝ ꝙlie affectiues/ ē ꝑ se
pe pluzimū ꝙfuit/ etatis au-doz-
ta si deficiant/ her nō nuꝗ cuncta
ex cogitata tozpesint/ ingeniū/ et/
qui ex feruoz/ her ingeniozū vi
res dūiete atq; illustrante nil ni
si artificiatū ꝓcedit/ ars/ ut/ plurimū
vacuata poesis est. Cuius quidem
poesis nomen/ nō ex nū ex cetē ē

Vn pluim mihi adulter epistolam. a pow pois qd' ide sonat qd' fmgo fmgis/ qpinio a pterito vetustissimi gregorii vocabula latine sonas eq̃ quisita loquutio. Nã p̃m qui hoc nesciat spũ eq̃ste rudi adhuc sclo repere loquutum/ puta carmine tuc eũ loquendi genꝰ incognitum aut sonore auribus audiencia vid'tur illud pẽsatus modeꝛand' temporibus/ et ne delectarem nimia brevitate subtrhat/ aut longitudine pluima lyouras/ tediũ vid'tur iferre. his mẽsuratis regulis atq; ita diffinitu pedũ & sillabarũ numerum/ vid'tur Sane quid ego hoc tam curiato dicendi ordine q̃silibet non diceb̃atur- poesis ampliꝰ sed poema. Et sic lr̃a dyomedis tã artificiato ab effectu nomen assecutus & inquirit forsan iste obiurgatores plurimi/ & si diuturna studia hãc eq̃ dei sanctam veterib̃ adhuc talibus vacari se nolle/ his meis satis pstare fidei/ ubi satis pstare fidei quibus satis roborius equis aliis que vidimus assidue poterãt pstitisse/ sed adhuc egemus testib̃- Si g̃ legerit/ qd tullius Cyceꝛo homo phãs no pcul tu diserut/ eam in ordine quã apud senatũ habuit/ pro aulo licinio archia in fide forsan facilius dubitarent/ Dicat/ ei sic. Atq; sic a summis hoibus eruditissimis accepimꝰ eternas rez studia et doctrina & pceptis et/ artes gestas patrũ natũ que iuuere et/ metus inimicis expectari & q̃ diuino quodã spũ mentis &/ Ergo ne ordinem longius petrahamus satis apparet poẽtã prudentib̃ poẽsim facultate & et/ eo dei gremio originẽ ducere ab effectu nomen assumere & ad ea ne signa atq; funesta multa spectature/ quib̃ ipe nitet/ negatives utuntur/ assidue Si querãt/ ubi vt gn̄ a prouisu fratrant ipi quo duce/ eq̃ opꝰ fecones sua ipi gerenãt/ diu scala ad gradib̃ distinctus mentis erigit/ diu fratres arbores iumoriũ frondes eque ad astra producunt/ diu motes in eq̃ alsie cu-cucurib̃ ambiunt/ Dicant/ forsan aut huic a se incognite dẽ habit/ quo vtut' rethorice op'e qd' ego q̃ pro te no ifician- habem̃ siqua ineptiores i'thorica/ tez a primo tegumẽto ficedula nulle sint/ rethorice ptes mutua poesis & quod qd sub velamẽto eloquij & eq̃quirit' eq̃site. Qua i pte orbis primꝰ effulserit poesis.

Primꝰ Rpo qua sub celi plaga quibꝰ seculis cuiꝰ ope h' p'o q̃paruerit/ in terris eq̃quirat hmo credo satis clarũ possit' dari trisu Quida aut eq̃nuctres sint haut cũ sacris & ceremoniis veteꝝ vigines habuisse & sit apud hebreos eq̃stũ eo q̃ ab eis primo deo sacrificiũ oblatũ sacre testẽt lre in quibus legim̃- Cayn & abel fres & primos natos orbe thoies deo sacrificasse sic & a me nudius cuthacleusmi cessantib̃ eo arcã eq̃stãte deo sacrũ fuisse q̃fectũ- ptẽa et ab abracha sup̃atos hostib̃ dũ melchisedech sacerdotẽ vnũ eq̃stulit atq; prime dicto vaticinatores pcinq; & q̃uentes asserũt/ mihi me debitum dandũ sãt hec absq; vlla vbere placide q̃fecta subiugũt a meo se cũ sacco qde vna cũ ppõ esuriẽtibus rubrũ superasset/ mare ingressꝰ pactũ cũ legam̃ cu sacr & sacerdotes et/ tabernaculũ. ad mistaficium templi erectũ et/ oribus quibus placuit tur- dimtus misisse Quibus ispectus videbit/ no amnoys Ducis ispiritus pcessim apud hebreos habuisse principiũ Quequide circa finem vetustatis rachin regis sicuniꝰ qui dño anno nuidi- ay- de lxxx- ppli eduxit/ & sacrificiũ/ Sut & alii gliam hanc babilonis lapidicinas vetustib̃. Quos inter venerabilis paulus epus hystoriaꝝ investigatoꝝ p̃ maximus/ edit assidue q̃stus dicaticate q̃ligia pessimꝰ mosse longe antiquioꝝ vt/ puta ne brach̃ apud oꝝ dicebat/ eam cũ p̃mũ ydolatrie inuentoꝝ/ eo q̃ cũ ignis mortalib̃ accommodũ videret/ ac eo motus/ eq̃ atq; nutu numinibus/ suis & futura q̃dã cognosceret/ cũ deũ formabat & ob id

loco dei nō solū colunt caldei q̄
suasit vīn illi tepla gstruēdo sac̄
dotes ordiauit & ꝓdicatores erā
aduenit quibus in pceptoribus on
debat eū exquisito vsu eloquēdi
possit & esto vīn scripsit nō explu
caret ligūde Ego aūt & si sepis
sime legerā apud assyrios & ītā
grecos cultū plurīū studui & animo
tū gliaz primo fuisse nō tm abstp
alio fide digniori testimonio facile
credā apud barbaros & adeo m
manes magos oigm habuisse
artificiū tā sublime Grecia nusq̄
apud se exortā pretulit mirumlat
vt totis viribꝫ affirmāt leonci
ni qui crudelitatem & ego paulu
lū trahor memor aliqn ab iclito
pceptore meo audisse primos ꝑ
cos grecos talo hoc fuisse pri
cipium. Dīa eā ꝓne nūc nudes
adhuc tholes nemulli celsiorē in
genij exposset natura penitus exp
admittere & in ꝓmeditatā seria
simq̄ initiare credulitate aliquē
vnū de cuius ope & industria qūb
naꝑetur & ordinare tui cultꝰ
q̄ teneret & eū vnū venerari deū
Deinde existimāteꝰ eū nō nisi q̄
tuor nicolē arbitrum stm forē
ue duūuirale suo nōe decretū ve
nientes inuenirent cui sacrum edes
erexē & sūptu ꝓuincie effigiē
ipsius nōe ꝓpē dicatā haberet
Vnde aut eā erga se affectū fecerit
quos dā horatij pernices exorgi
truerūt illi statuēdi tyrrenos
fremēdo quos deꝑdat sac̄. Demū
qm̄ ignota veteribꝰ fabule de diui
tate natū sāctū tūtū fecerē hoc
in rē dā gstruēdū eis in sacris ar
genteis mensas & aureas filamen
ta candelabra & aurea ciphos vasa
ex prudentioribꝰ atq̄ nobilioribꝰ
ꝓlixi hodie quo deꝑdat posteā sacer
dotes ebꝰ in sacris officiendū
nō vulgaribus ornatibꝰ ꝓuocassit
vestibꝰ & thuarijs atq̄ licnis m
signes & volucres candē ipsi vidē
absurdū et nutrix tarandos q̄ de
tutū pōtifices gelebē sāc̄ voluc
tūt vbi ipsi & que ipsis de tantis
laudes et magnalia nostrarū
& ꝓli vetꝰ ꝓpheticū tuq̄ & preces
ꝑ ꝓpetuitate hoīm ꝓrogrēdi
ede & q̄ apparet in agrum no
aliter q̄ si ex villico aut seruulo
seu gubernali deo loquente diui
tate alloqui voluit prudentiores
aut exquisitꝰ loq̄di ineptiret modꝰ
quē ꝓcul grauitas diu sacerdotibꝰ mu
sere ex quibꝰ aliqui ꝓuincias me
quos inclusse credit ayseus ly
ncꝰ & explicens quadā diuine mētis
inspiratione q̄motā carnis pegri
nā mentis & tyrrhenā regulata
sumpsit ut in dei laude ineptiret.
In quibꝰ aut amplioribꝰ certꝰ auc
tus sub vterū coarctat excelsa di
nosse mostrāda possit nolentes ob
hoc metallū veneranda maiestas
ob minā vulgi notitiā in ceteros
tue pcipiū efferret. Nō artifex
ficus qui mirabile visū & ex vsu
maditū aut ꝓdigiosū ab effectu
vocauit presim seu parcus & qui
ipse sectarent parte vocati sunt
& qui nomē eius finxit effectui
credit. Vt omittam addita cu
nibus cātū & relictā apud gnosios
regnū thesei. Presim de tyr
reno ambigit. Plurimi dicebat
ex leonteo a bacchi comitibus calabro
ꝓcepta sua & ab alijs eruditis
viris in talibus audisse sepiꝰ
cpibꝰ florentes argiuos regis q̄
anno nudi. ab exc lxxxv regnauit
cepit nusiū que ex ductoribus
calamitatū vnus deorum mensas a
pud tyrrenos fuisse vidit ut eode ꝑ
tyrrhenos floruisse lynū de quibus ad
huc fama sacris celebres & q̄ eos
apud nos eadē testat sacrificasse
uisse veteꝝ ex hijs eadē orpheus
addit. Trux deū vetꝰ obid ꝓmo
creditum. Theologi nūcupat pau
lus aut pusinus longe iunio
re presim. Ex dictis no mutat
auctoribus asserēs orpheū qui
ex antiquis ductoribus scribit
duos tyrrhenos latinē duntaxat
nos regis claruisse eadē a nos
nūdi. ait dicta. Ex eisdē orpheū
ex argonautis fuisse et nō solū
successorē musco sed eundē mu
sei cum olyphi filij fuisse negāt
Q. eadē illi illi tres testant. Eius
dem ego quo putat vt deū. Ion
go iuniore ꝑ dicebat apud gre
cos esse presim. Attamē ad hāc tē

debat leonci arbitrati eodem[m] gen[er]
plures fuisse orpheos atq[ue] museos
vetera illa vetere[m] museo vetera atq[ue]
lyno q[uo]s pene[m] omnes greci fuisse ubi
trip[h]ariam p[re]dicat. Hanc q[uo]q[ue] ju
nior hic locus ordia adducit. et
mena du noctu nos ceruos et mul
ta circa veteri[a] sacra innouant
et pluimis ora mulcent. quibus
eoq[ue] ingentis q[uo]stionis fuit
a posteris p[ri]mi credere et orpheo
et ejus opinion[em] fortia adherendum et
quoniam veteri testimonio costaret. et
dii nati foret creten[ses]. non nullas
fuisse poetas ad post[er]iorem a ioue
europam p[er] eusebium gestet. clarissi-
mi orphei tractat. Sed q[uo]niam se sic dis
cordantes sunt. nec ullis satis valida
testio[n]. Ne antiqs auctoribus ad roto
randas opiones suas ducat. non
satis certu hec cui fides p[re]standa sit
apparet. tamen ego quibus descriptis si
leoncio credendu sit. apud grecos
pusq[ue] ap[u]d hebreos et si neutri ap[u]d
caldeos primo q[uo]q[ue] apud grecos ignotum
esse possim. Sed deo paulo fidem p[re]
cauere volenti sequtur. moysen primo
q[uo]q[ue] tabulonem aut grecum extitisse
fuisse magnum. Ego aut q[uo]niam cum q[uo]q[ue]
aristotiles dicat. rem forsan supfluam
tractare poetas primos fuisse
theologos egyptiacos eos graecos
intelligisse q[uo]q[ue] aliquale admiculum
opinionem videat afferre no
credo hujusmodi poesis sublimes effigies
sinamus. bellua illa Nembroth
sed nec in museo seu lyno vel orphyco
quatuorq[ue] vetustissimos
poetas nisi verba tractatus. aliquin
museum et moysen unum et idem sint. p[ro]
fusos quin sanctissimos et deo di
catos applaudamus. legamus moysen
hoc patre veteres desiderio penetra
veritatis. nec mysteria no soluto sta
lo sed heroico stilo posisse carmine sub
sesto dictante. et sic alios no nullos
equo nos magnalia sub mistorie vela
mine laudi q[uo]d poetarum nec cupiam
frustrasse. quos ego nec forsan inspi
de rerum poetas q[uo]s tales in oppro
dium poematibus secutos. Nefandis
rebus ubi dii homines sed plenum spiri
tu impellente sepissime sic aliquamen
tes. vim virtutes ad hanc urgente

seruorum sua premature q[uo]d deus tu at
rem mediante cui nil aliud cum humano
originem quam dicam hominum tue seruentu
tis indicio sciens q[uo]d libet. **Cōpositis-
fabulas apponet vtile puerilibus**

Absecutus ingenium vates. nostri
temporis magnifici poetas fabulosos
homines et ut directorium seu detestari
do magis vtant vocabulo stomachan
tes illos aliquantulum reprimunt fabulones
Nec dubito quin ingratis expedienda
plurimum talibus videat objectio. Ast
ego flectere facio me. aliquorum im
prudentium illustrium virorum
gloriose nomine infrendo doleo q[uo]d videam
hos nunc petulantes et inmodicos se
se infrenes esse re. Sed quid tam
de greco fabulosos. i. fabulazz q[uo]s
professores et poetas nostra etate no
minosa equestrium nisi vetustas formasse
plus syllogysmus evertere nascitur
dat. quid sit fabula et que fabu
lazu sint. species et quibus in fabulo
nes usi sint. rerum non adeo pregrande
piaculum videbit. ut hi velint fabu
las quidquid esse. fabula ut. inter alia
a fortune honestum sumit. originem
et ab ea q[uo]d fabulacio. que nil aliud
quam colloquium sonat. q[uo]d satis p
lucam in euangelio demonstratum
du die de duobus discipulis post
corpi passionem euntibus. in castellum cui
nomen Emaus. sic ascendens et cum lo
quebantur adinuicem de cibus q[uo]d acci
derant et fame et cum fabulam[ur]etur et
sermocinarentur. et ipe jesus appro
quians ibat cum illis. et et sic q[uo]d fabu
lam[ur] stes hodie no reputat. mirum
non sit fabula q[uo]d fuisse patrum. Sed
credamus paululum hinc supervacaneum
et q[uo]d posuisse fabellas non sit ausi. si
simplices an poetas fabulas q[uo]d
fuisse consentiri velim. nisi legenti
quam ab intelligentia hodie cognominatu
dinis magnum sub fabuloso cortice
palliatum et obiciendi q[uo]d sueuerit nonnulli
sic fabula dissimile. fabula e ex
emplaribus seu demonstratio sub fic
mento loquacio. cum[m] a moto cortice
patet. mihi eo fabulantis. Harum
q[uo]d duplicem fore spem credo. quarum
prima p[ro]. odio veritate carere. in cor
tice. ut putem q[uo]d animalia bruta aut
arida mente censam interloquendi cum
inus. et auctor hanc primum fuit
Cōpue vir grecus antistite de

Vt̄ nō abſq; magna dei ſtructore
difficultate p̄ma ſtatua elegantia
pape et cū ſit fere de ea ac ipſe
amica deſtaret ꝓ pedagogū ſeſe
mō cū ſolerti aſtucia trimatis fa
tellus eſſoptum tam grande ſtudeā
ſtrendi q̄ deſiderū tractus ē ut
bzeui nō tm̄ deueſtaret has nob
liū ales artes didicerit ꝛc ad ip
uſq; ſecte phie penetralia mira
pſpicacitate tranſiret tale q̄ de ſe
fecaſſe regē ut a ſalamone aut
tegeū nullā doctiore mortales ag
nouerīt Quid multa tanti quide
ſint fabule ut aurū puo grexta ob
ſcurēt nidoris ē ei-ca abſcondita
dicerēt q̄ereret ingenia et ſic vna
ē cāde lectōe ꝓficerēt ē declarāt.
Nō ſ. tā ei recta ꝛc̄ueniē tā ſtudio
ſe ſua nauſtruntes hi luoze et
ugnoza tanq; ſicd euomant ꝛc pe
tas ſuas ſe ſatis ſane ſūt puo ac
rent illecebras q̄ alienos ſplendoꝛes
male dedit nebridius effugiens conet
videant coſoꝛes hui quibus ē ē pm
ſuaſis ad ꝛpectandū mulier cuidam
triſti nō vnq̄ vtanē ſtomachū et
dū ſeipſos pungauerīt Alioꝛū p̄
gare conet fabellas medicos ꝛpm
mandaſſe q̄ accedoꝛibus ꝓpinquos
qui inopes cēt p̄mū ſumeret lapi
de in adultera mulierem. Stultū
arbitrē petrum nil ſenſiſſe ſub cortice
fabularū

Tunc ꝙhus nō nulla tante temeri
tatis ut nulla ācte ſuffulta nō
rōne antiū dicē ſtolidiſſimū arbitr
ri claſſicos poetas ſenſu aliquē ſu
os ſuppoſuiſſe fabellis q̄ illas ſe
caſſe cēſura q̄ magna poſſent elo
quētie ſue vires ē ꝓfeſſie dū eis
agentibus credentiū ab miſeris
falſa ꝓ veris ō miſeras hoīm ō ri
dēdā ſtoliditas ō inceptū furiosū
dū alios deſpimit ſe putat ignoꝛā
tes ꝛctollit q̄s ꝓter ignaros
dicat fecerāt fabulas poete vul
gi et imanes ſolo nutu tuo cortice
ut eloquētia deneſtruet q̄ ēt
vera vis eloquētie ut nō poſſit
ondi ayale ꝓfecto nouerīt quā
liam ſuam cuiq; magni oratoꝛis o
pio ē circa falſa nullā eloquētie
neruū poſſe ꝙfiſte ſi de hō. al. Qđ
ēt ut ad hoc venia tua de medio tuq̄
vecoꝛs eiat qui legentes in bucolicis
Virgilij naiq; ameniat vtq; magnū
q̄ mare coacta vnā ad nō nullos
in hanc ſimā ſequētibus annis
Et in georgicis ee apibus ꝓtem
dine mentē ē haustus ad applī
citus ad hoc Et in eneida priapo
relā et tunc ad pedes q̄ lugubres
ad aneyas ex quibus mer q̄ phie
ſuctus ꝙpmit nō videat hoīdē
Virgiliū fuiſſe ꝓfūdū et ab berret
eruditiſſimū hoīez ob ornandā
eloquētiā ſuā qua ꝓſecto pluimū
valuit. Arſtem paſtoꝛē q̄rentem
ſua terra ad elymeneū mittez dedi
aſſe aut erīā ut patrē videt ad
miſtōs abſq; abſtondito ſub fa
buloſo velamine ſtellā ſcēpſiſſe
quē tā ſua ueſtitue q̄ ad ſtellā
nimiū dulcē ſacre theologie i
plurimos ꝓſepe nepus miſcā de
moſtracōne ſoluerem nō ſecadit
eū nō ſolū phīm ſz et theologū
inſignē fuiſſe. Et ſi hec ꝙſtiēt
q̄ut ſalty nec ab berīt ab lumē
bzē ſyrypheatū in culmē ſe
uerī metūs trahentē ſeptē can
delabzis ē totidē ſonatū myſtice
cū ceteri qua ē cephalū ꝓpiū ut
ondet q̄ ultimos fabulas ꝓ
ſtū et ꝙpone Quis nō ſup adee
ſanus erit ut putet ꝓclariſſi
mū virū atq; ꝓpriauſſimū ſū
eſtū petrarcā et vitā ē meres
ei ſtatate laudabiles vidimus
ipſi atq; ꝓſtate deo duce videri
mus ē quo nemine magis redi
mēte nō dicē ſpe tui ſz quoſcūq;
ſpūs labentis athomos noſtri
mq; ē ꝓpediſſe tot vigilias tot
ſacās meditationes tot horas di
es et ānos eſt pure poſſimq; ꝙ
timad ꝓſectus ſi bucolici ſui cal
mūs grauitate ſi ornatū ſi ver
boꝝ copiā ſectū decuē ꝓſeruet
ut gallū fugēt turpe nō calamus
ex poſtente aut nigrātes ſue
ē pamphili ē meliore ē ali
os delinitos ex paſtoꝛē. Nemo
ede pol ſue ſatis apte aſſenciet
ē longe minus qui viderīt que
ſcripſit ſoluto ſtilo in libro ſol
tarē arte et in eo que titulauit
de remedijs ad vtriuſq; fortuna

ut/ alios plures omittã in quib⁹
quidã imãles phie sum pot sã
tatis aut/ pspicuitatis assum
tãta verbor maiestate perpet²
vt/ nil plen⁹ nil ornatius nil
matur⁹ nil deniq; sanctꝰ ad
structõe mortalẽ dici qt
possem ꝓpãa ꝙ meã buccolicã
cur me induc cuiꝰ sensꝰ ergo sũ
ostẽdã sensum ꝙ nec
adhuc tãta sim vt/ mt ꝓstãtiꝰ
vtros misted debeã ꝙ qd sũt/
alienũ liqueda fruãtibus. Tace
ant gr blatterata⁹ iusti ꝙ omnẽ
testant/ superbi⁹ possit/ eũ ne di
scgnes vitios lacte musay edu
catos ꝙ in laudib⁹ phie versatos
atq; sacris diuinisq; studijs ꝙ
fidissimos in suis pmutibus
sensus apposuisse. Sp credẽdũ
sit/ si erga nullã de usiꝰ tã deli
nitẽ aurcula cura fouisse do
mestica laudes vna cũ virgilianas
y bucolicis nutribus fabellas ac
seu fatay vel lamias et huiꝰ
ẽ q⁹ sepissime ficta efficiũt fi
gente atq; recitante que sub p
texta relatoꝝ sño sencia aliqua
ꝙ ptã vii-ces sui modici stellã
sensui mime ꝓpꝛ rideñdũ per
ꝓbet/ velit/ aut strenue nauto p
undas aut/ oblectare puellas a
senes lud⁹/ aut/ salte fortune mẽ
tes onãt ob meditatõis cõmodũ
solitudes reuolue poete

O qui hos obstrepẽtes nisi q⁹
de pectꝰ nua montes ꝙ syl
uas colẽ ea ꝙ urbanitate ꝙ mo
ribꝰ no vulgaret Q ignauũ hom
gen⁹ no adwenit/ fruã pati ꝙ di
volũt/ veritate falso appbrio suf
fragio se medicẽ faciat/ Ego
aũt/ poetas nua siluas et/ mõ
tes colẽ no ofitꝝ q⁹ nisi
ipi dixisset/ ego dixi/ eã et/
forte ia dixi Sane no ob eã cam
qua iflati asserũt ꝙ studiꝰ vbi
nitate no vulgat/ eã eos vulgo
satis testent⁹ ꝓbra quib⁹ si fide
ꝑstare negligãt/ volũt/ veteꝛ
septa phoꝝ annales plegmat
nec dubitem/ qui crebro oppro
brat/ poetas regũ et nobiliũ amicicias
atq; cõuictꝰ vsdẽ dũ libuit/ que
sordidos aut/ ceptos hoib⁹ no

ꝑstantiꝰ ner ẽ testimoniũ vitatis
hui⁹ desit/ octui⁹ ꝓcia q⁹ ꝑs
semne ꝓ si velle ondã Cuiꝰ
de poeta Archelai macte dñe
regie comitiue ruale emulũ bra
dissime stipioni domestici virgi
lii octauiani cesaris amicissime
et si sordet/ vetꝛd no desit pri
cia dantes m. fredrice cum
gonesi ꝙ valitudi regi ꝙ cum del
lastula magnifica verone sup dñd
grandi fruãt amicicia tuãt Sce
me⁹ mstiꝰ ꝙ fere orbi toto notꝰ
simũ ẽ francisco petrarchã
karoli imperatꝛis johis fratꝛ
ne regis ꝙ roberti ap ihrlem ꝙ
Sicilie regis ac sui nouꝛ ꝓtho
ri pluimũ dilectissimũ atq; fami
liarissimũ fuisse et vnoꝝ esse
du velut/ ast si nestiat sicuꝝ
nes lm ob id sollitudines volat/
et/ eo lucre poete ꝙ no m fꝛo
rapidinaꝝ no i fauces no m
theatꝛis no m capitoliꝝ aut pla
teis publicis ne locis ꝛet sanab⁹
seu tu-belis auree emptꝛis vel
mulieruliꝝ cu-cũ dulce sublimiꝝ
ũ rez meditacio ẽstuet⁹ absq; q⁹
fere assidua nec ꝓpꝛi possimꝰ/
nec ꝓfici ꝓcepta ꝓmanta Qd
mstiꝰ nr ẽ credã ista dꝛ essenit
si sana mẽte legisseꝝ ꝙ stribat
ozanꝰ flozo Qui posty elegãtẽ
mozẽ suo exornauit/ ꝙ dꝛ vbiũ i
pedimenta dicat/ ẽ stirpanda Romane
ne ꝓmanta cesis stribã posse ẽ
cui⁹ atq; labꝛ voles ob hec vt/
ẽlligat⁹ ꝛeme posse nec hec
ẽtentus ꝙpaddiꝛ aliꝰ neq;
menaꝝ quib⁹ cunctꝛes agitat⁹
animũ si cõmoꝝ aut ꝙ mũ ẽ
adusus tertiũ meditaꝝ ẽ cauꝛas
si dicat/ no poeꝝ et denuũ sub
uertit/ ꝙquiꝝ Tume ẽ stre
pitꝰ noctuꝝ nos atq; diuꝝ nos
Vis cauere et ꝑtecta seq; vesti
gia patꝛũ nr̃ multũ post scipad
dit/ dignuꝝ hic ego prud
fluctib⁹ in medijs ẽ ꝙ ꝓpsiti
tib⁹ vꝛbis Verba lyre motũ
sonũ imitꝛ dignuꝝ Ego quib⁹
pluma sicꝛ ꝓpinat/ sacris appꝛ
rui-petat/ ẽ ꝛolant/ siluestria
loca poete/ Qd⁹ etia paulũ hꝰ

scripta platonis & aristotelis de celestibus silea ꝓplexiones ideo inundate sunt vt nodū a multis ꝓspicacibus viris ab oriz seculo in diem usq; hunc examinate potuerunt satis lucide iacere si ea explicari. Sed quid de plicis dicam Rome dinumerabo quas ꝓfessores hui⁹ capituli a spū sco plenissime. Est quidem vt si negetur ipsa manifesta veritas appellabit testes & plurimi sint. Quos inter sit libet. ven. regens augustinus triumphus atq; eruditissimus hoiem & cuius ingenium tam grandes fuere vires ut artes multas & qđ de de carthagine tenuerit pphe abstulerit ꝓceptore ꝓcepit ne tamen erubuit. ꝓfiteri se ysaye ꝓcipue intelligere nequisse. Non ergo obstudentes solis pernoctibus insudat. Quid si no ignorat plus vt petrus Quid no dicat spūs sanctus oribus suis ut artificiosiora appetent obstruens explicasse suas si no rerum omnium sublimis ipse sit artifex no dubitet qui illis tantam tenuitatem posuit ut facerent ni starent & plicis defensores & nostrum logicis appetat supplicia & id circo ni petrus ꝓsiluit qz eius ecclesie defensore electos exterminatos ꝓtea nulla ibi culpa fore ubi ignis ta pena no exigit. Debuerat hm videre no nulla obstruere videri ea clarissima sint intuentibus vicio luscorum quidem allucescente sole quos lymphydites & nebulosus videtur aer. Quedā alia de natura sue adeo ꝓfunda & vt no absq; difficultate acies eius egregium intellectus possit in eius abditu penetrare vtrum solus globus eis & eis possint. qbus sed non nisi ꝓspicatissimo reducit. oculis de vero & si in atra fuit fortasse sanctus luna tanto fuit fingere cum palliata artificio vt egre & quis possit. gemino velut oculis decipere sensu vel ꝓpe inter nubila condita sed lis ꝓgrunde corpus vna datissimi queunt astrologi qui celi regere ꝓte appellend⁹ pitali. oculos eluctu & quo hinc & no nisi ꝓbati premanu no ficiat. Verū no ob id vel hoc velut iure dampnade ea nec alia pre

re officia sui no cuiscunq; fictoribus pallicata Quippe si ny ꝓpriis posita sunt medicam & venenate digna nedilectionis facultatem nimia quita possint nedum sidera tege & abolitis torpentem auferre & si qđ ad eos spectat sepire solertes non expectandi si quedandi prius putent Et io ut ea dem est fictoz illis no nisi obstruere & si expertabiles semp si sani ad eos accessit intellectus vim rerū hui⁹ qui lucis nactus oculos & pcul ab hinc nescit qui existimet a petris vitreis fictoribus iudicia ydrie aut ut ne lit eo abstendit ore sensu negat lectib⁹ aut ut artificiozes appetat sedut que apposita lucesset tuto re mgenioz assita & diuisimode stellam aptam tunde sumat eam qđ longe magis sum fecisse stum diuisisse cum sana mea & debet & eximio arbitrari Qđ ꝓ augustin⁹ in libro celestis iherar⁹ firmam videt du dicat dim⁹ simonis obscuritas & ad hec vtilis qꝫ pluet similae veritatis putat & nisi lucet no tacet pdicat du alios qui sic alios nisi sic intelligit Et alibi augustin⁹ ide sup psalmo .c. xxxvi. dic ideo forte obscurus positus & vt mit tas stellas grues & dracones & dis cedant horas qui clausa inuenerit & multis modis aperiet & sumo nisi aptat muciet. Et ut eiusde augustini testimonio adhuc adiuues vetaliciatores aplos vtres ve se cant qui & ipse & obscuritatibus sacris lex tue die ego & obscuritatibus ꝓmanti intelligi velim dico cui scribe sup psalmo cxlvi. sic & vsq; michee hec & obscurus at aliquid no ut tibi negetur ꝓpatet acceptum &c. Et ne amplioz ve vtres sacrorū hominū cui⁹ ch. attesta ri nolo fastidiū ducat audire qui de de obstudentibus pretanti sententiā qđ de dim⁹ ab augustino sententiā quippe ut ferunt patulli fidente volo qđ fideri & obscuritates quas magis de hui⁹ sentiendi sit que ꝓspectis pauca apponat side sacris litteris q̄ ceteris sunt appetita nacti by sencietis si forsan velint Duziac. si tepty figuratis deorum aut ozdinū colozes & pegrinozū vocabulozū ignoranti a se pulcitudi

ne dampnasse. hic poetas obscu
ros dixisse. quid aliud dicā non
habeo nisi ut grammaticules utq;
scolas repetāt. pedagogi ferula
sumāt. studeāt. Dissimulq; quid re
ferre aliēte cui. talia poēte licēte
datū scrupulosius q; structuras
ptes. vulgatā atq; domesticā que
sint. etiā peregrina. Sed quid ca
libet iusto pluribus dixisse po
terā. agant. ut equum verum no
uā atq; grossis nugis imēdāt.
quid eis nūc videt. obstrepā tunc
familiare videbit. et. aptā mes in
digestā. ut ellebor⁹ suo grossiore pul
liare se credāt. prestoq; oratorē q
cepto cui⁹ no dubitē semp meliorē
fuisse poetas. sed adiutū. qui po
tuit⁹ aliter. q; fingendo. Virgiliū
ozdo perdit. et ficti nec in fingē
tes ali-but⁹ relectus fore tpe q̄ues
alteri⁹ spei. In quib⁹ summo atq;
poetis suat⁹ stili maiestas et in
eligēde dignitate retinet⁹. ut aut
amīc⁹ medicā in lib⁹ tuert⁹ aut in
francastius petrarcha nec ut qui
ali-but⁹ videret. aut pre nequi
tiis iudex. sed dula labore pro
situ delectaci simul medicq; offi
cia. aut oza sue. et que cū difficul
tate q̄sumus. accuratq; q̄ suadē
ut. ide ibi sue⁹ francastius testat
Qd multa si hoc obtrusa negligē
ter. mercā sua. no poetas prodi
guat. nec adiesus eos frivolis
insultāt. latratib⁹ a quib⁹ secedā
tur actu⁹. primo ne in luenie ne
frustra fatigēt. q; mad abiūi rez
facie terroz. rectus. et relaxat⁹ gra
gradū in tepe. poēta q; tuto. igre
ui fatigato medendū. pulcanume
ā. rubore repulsam. Et ut rez
dispari volentibus intellect⁹ q̄ ambiguos euadere legendū. et in
sistendū. vigilandū. atq; metuendū
dū. et omi modo puncte cireum
uitandos. et si no vna ratio poēmes
pueri. et quo aspect⁹ iudex alterius. et
si obstēt obices. an q̄ aliā. do
nec si valeāt sint. vites lucidi
illi appareāt. apd primo videbit⁹ obstru
ui. Sem ei cauib⁹ dare dino p
hibemq; monitu. et hoc ede ani pue
ros pcē. margaritas. Poetas no
Qsidaceos. poēta no ee medicos
Q̄ insultatores hm dicat. et poe
tas. et hoc loco. conat⁹ validos si pos
sint. firmad ivibus adeptos. qd sepe
dem. et eos mimos fabulas medicos
scribē. vt puta horat⁹ in lapide ve
sic. qd no appet⁹ virtutis q̄rimū. poeta
asserāt poetas medicari. dicere
multos. et deos. qui absit. veritate ex
cussa. vnā tuā. et. illi vere. atq; oi
poete. Addetes vulgatas latinoz
poetaz. principē ita cassē. dydimū
hystoricū. mimq; vera. et. huiusce. que
da alia etiā inserētes. Credo dicere
putēt. et esse. et in ede. que vere
boscheracdē insipidas veritate tui
deret. Quod ergo nr⁹. in poeden
bus loco hunc rndisse. sanus. Duc. q̄ sit
fabula. et fabulares species. et quib⁹
dosi poete sint. et. appteri. quid satis la
te destrupsi. sed in hac materia ite
rū redeūdū. et. dico poetas vti. et
volāt. no ee medicos. Est. cui me
dicus iudicio meo stillacia. q̄ si
millima vitati. p qua a no nullis
rez. opprimat⁹. et. opprimat⁹. q̄ si fal
sa. huius. vni fore spes affert. augē
te. quib⁹. et si quoz. ex. ispes no
nulle sit. nulla tn sanorē. cui pri
mum. absit. fato. atq; infamie nota
qua dicūt ee medicos. cuiq; dif
fidentie intentus. si equo animo pspe
ret. patria noīe hostes reduci
cem. hac qui medicos asserūt. ee
poetas. vnibus eade cognoscēte. ad
poetaz. fictos nulla adhereant.
sine ne medicis. ee. q̄ no sit. medi
cor. quicq; fingendo falli. nec vti
medicis. et fictos poetas. aut plu
rimū. no sit. ne de similibus. sed
ne sibi vitatis primo nulli dissone
et adisse. et duo spes fabulas. mi
hi. qua videl. poeti. hystoriam.
pro fabula. diuinis. sic vitatis ad
versis. cum maronis. Assensu. a la
be medicis. in multis. et ad sic con
sentiendū. veteres. accessit. cui. quis vi
posse ne. exemplis. in quo sanctis
simo. sequuti. veritate. pro. philoctete
medicis. et si. sceptet. poetas. ad
finem. quē. in superioribus. demostra
ti. virgilio. hinc adstricto. ne scat
uit. veritate. vitant. in scripturis. fictō
mi. et si. absentat. eos. vagandi. p. ee
fictos. genus licentia. ex. officiū
cio. resoluetes. in michilū. Quod plu
rimū si. ita. q̄ dā. sint. in. placeret.
meritā. dicat. qd. fieri. posse. no ar
bitrer. hoc in. probabile. sup. ee. Nec
sum. tuae. experiens. officiū. et. nota. pri
hi. infamie. deuenire. Pauz. esto. in. longe
male. meritos. capitali. mulcari. sup

plicio no iure tñ dr̃ hoc dat̃ p̃ uer-
miles agroz̃ hostiũ ꝑplacz̃ dr̃ ꝑ
d̃ nec uires ꝙsidens ꝯra si mihi
ꝙsq̃ clementiaꝫ fuisset ꝯsulũ dum
a uiris limite no sepetu-/ fuladei
nomie me bit̃. Sic ꝯ pet̃ ꝙ tñ dat̃
ꝙ fingendo me crat̃ me dicere igno
miniã no mihi/ cũ sua offensa no
dr̃ fallat si ut fingat/ tuissime ꝙ
ꝙsidat̃. Si tñ uelim/ mihi ꝑstare
am face ꝙ ueritũ no ẽ me dicere
qualitercũq; dem̃ sit/ si ſm̃ no sit
tñ utilis/ uires ad noter nocendũ
huic obiectõi apponã si quem
dr̃ uidere quid mihi/ ſit quo nocie
re tendã fuat/ en ꝙ ꝑ iulpem cuncta
celestia in aperali ps̃ mihi cũ ma
nebatꝫ sensum si ꝯo ꝙsep̃ mea
fame dissona ueritate/ Quonã uth̃
quo alio alnq; ꝙm̃ odẽ stillo de
magnalia uelauere ea quãt me
me dicta ea/ me dicere aut/ me dacer
Et si licet dicã no audere Scio th̃
dicat/ ꝙ ego met ipse dñus su
si iugeri/ Johẽ alios ꝙ ꝑphas ueri
assimue fuisse uir ꝙ ꝑ ea ꝓbat
sacꝫ/ ꝑ ea ꝙ addat̃ abeis sꝫ
ta scripes nõ Et si ꝙ ea
ſuras Et sic me cauti debẽ Et pe-
nas figuratores caueã ſ̃ptores
Ondendũ dr̃ ſm̃ quid si credimꝰ
simꝰ/ ꝙ similꝫ me ẽ ꝛ̃ ex tra me
tacꝫ/ seu deũ sitate/ nõis effide
hac duisse effect Si ꝛ̃ hoc mihi
ꝙestuis fit/ fingẽd ſm̃/ nec quid
haut/ ꝛ̃ hali ex tra ueritate ꝙ
ꝑmat esse Sitne hoc uelim/ credꝫ
no aliud ei t/ ꝙ me dico ualẽ ni
culos stellatꝰ uti illa uelat/ sup
pelle ueritate/ Sane cũ me dicere
hꝫ dicendi nec hñdi fuat ꝙ non
sit/ sic nec ꝓcte ꝙm ꝙ ueritꝫ
ex tra mihi tricũ destruge ꝛ̃ fin
gendo ayultos aut/ deos ſ̃ptisse
petros cũ unus tñ cũ deꝰ nequi
pot/ si/ me me illos ꝛ̃ me dicere ꝛ̃ pu
tandũ ꝙ no credentes nec ꝓ fi-
natos si more suo fingere ſ̃p
sere Quos ei sua tã uastitas sce
ut/ exsistimet/ ꝙ ꝛ̃ in lacubꝰ ꝓhꝫe
uersatꝰ tñ de me tus ee fme ut/
credat/ deos ee ꝙ plurimos/ si sanus
sem̃ fuam̃ fuale debeam̃ credere e
re deos uiuos studiosissimos fuisse
ueritatis inuestigatricis/ eosq; eo
usq; quo humane pot̃ penetrare ing-

nia attingisse/ et ab eis ambiguu
tate non esse unũ tñ deũ ee ad
quã notitiam/ deueniss̃e ꝓpetes ex
ijs ꝛ̃ ꝙ ꝓpic. lucida lege
uis-gluae et/ oz̃ante Iuuenc Iupit̃
si ꝓpter̃ ꝓbuit si flectere ullo
2c. qd̃ ꝙ ꝓpter̃ nomẽ deos q̃ alteꝛ
dixit ꝙ ꝓpter̃ reliqua deos/ multa
tudiẽ/ no deos si dr̃ ineptia d̃
uinitatis officia putauit qd̃ quã
theologiã tractauit/ ea ꝙ ꝓpter̃
Talis aũt/ ob uenerandam esse ꝯ
formẽ dixit/ deũ qd̃ nomẽ Si ſ̃
tres hos hyps no acquiescãs ꝙsti
mo clamabit/ nec ꝓ dicere ꝓpe
tas de uno deo ꝙ unico quã no
usse dicim̃ multa ſ̃ptisse me
dicta/ ꝙ ob mitto tractari me
dicos Ego aũt nõ dubito patres
gentiles de uno deo mihi tracta
sensisse et/ sic de eo me dicere qd̃
mihi/ uerã fuerit/ ſ̃ptisse ꝙ sic
uti ipsi uolũt/ me dicere/ sed ob id
me dicos ee dicendos no puto
Sati ee me dicum hom̃ salute ſpes
duo Eo quod̃ primo ſtrenuꝰ ꝙ
aduersantes me cauti/ ut ledat aut
ut/ no ledat/ seu ut/ ꝓsint ꝙ hm̃ no
me dicos tantũ dicendi sit/ sed
ꝓpter̃ uerbulo me dicentes Sed
sit/ qui/ ignoratꝰ se me dicum di
ci me me dicum dyce tenus. Et it
hos aptissima cadit/ dr̃ sticio Sati
ei ee hmes aliqui/ quos ignorãtia
nitoꝛ excusabiles nec ꝙ excusatos re
capit/ aqua ut/ putet Cauet̃ lege
pub̃ ne quis ignorãs cause ꝓtato
fuat/ ꝛ̃ ea tra qua/ semp̃ tenua
debeam̃ ꝙ sua detineat̃ ꝙ a mulca
turni/ uult/ ignorãtia legis/ qua
ꝓpri supina uidet̃ ꝙ ea nssã cause
salutꝫ legeꝫ publicaꝝ ignorãte
nocuũ defensare no pot̃. Sic ꝙ
ꝙpiam/ hoiem ex tra integri-ab
arbitrali fidei/ ignorãtia non
debet/ excusari/ Sati et alij qua
uidet̃/ ignorãtia excusande uti pue
si. phyam no nouerit/ mot̃ hꝫ
si no mouebat/ nouit/ nauta/ et/
ceteꝝ nati si ignorãtia nostra ea
me dicos ꝙ hmõi/ quos me dicam
possit/ patre gentiles/ quos et si li
berales artes/ si pattam/ si phiam
nouerit/ ꝙpiane religiosi ueri
te nouisse no potuerit. Modi ea
sup alla ueritatis ethne ꝛ̃ tempo

effulsat/ aque illuminat/ et ꝓ hoc
uiuente ꝯ huiꝰ modi/ nonne ad
agnitionem ueritatis pagine nil or
bē quęstionꝫ ꝯtinet/ similiter
solis hys dnīs edit/ desiderat ueri
dei uerbū et/ euāgelice cōgruentia/ et
inte colere/ hm ne dē ꝓfectꝫ ad si
candū sectā iudaicā tā celebre im
tabāt/ ꝙ nec aureū tēplū si quis fue
sent/ ꝓfani admittebāt. Et/ sic si
milia dēa sentientes sēp̄ seruīt
de uero deo/ si dem sentientes sēp
seruīt de uēo deo/ si dēa stulta ar-
bitrātes/ hac acceptabili ignorātia
excusati/ nō sūt/ dicenda medicis
dicēt/ stulta quattenꝰ ignorātia me
dicina dem sit/ medicꝰ ē dicēs qđ
negrid nō pōt esse no erāt ille
labefactandi sic/ qm ignorātia ex
cusabilis ꝓtinet/ ꝙ qm crassa ē sū
pma ut dem ē/ erāt illos nō sibi ē
quitus/ si legni austeritas hāc ex
cusatoē/ et si sic ē nota mendicii
no ferūt/ et seruent/ eoē dio quo
cūq; medicos/ ergo illos seruos ad
dī phōs. Aristotilē platonē &
cetē alios ꝙ quos ꝙ sūme co
lāt/ eodē sontes crimē/ Extollet
rem hm ēsores optimi item vo
ces m celie in ꝓsalterio ꝓsallētes
ē cythara qm nō satis plene ꝓ
cula vnica huiꝰ obiectois reiecta
uidērt/ O ispi si multo uno ꝙ ca-
nna affracta sit/ nonne dero mota
ēdices integra/ no ergo expulset
ꝙ meminerāt qm sē pessime gestū
uoletes cessēre/ Qđ at/ virgilio
obiciāt/ falsū ē/ noluit/ quippe vi-
prudēs recitare dydonis hystoriā
Sciebat ēt ut talia dictissimi ꝓ
donem honestate ꝓcapua fuisse
mulierē/ atq; manu ꝓpria mori ma
luisse ꝙ in fedā ꝓ pectoris castī
monie ꝓpositi sedis ifamē incurrere
sed uī artificio ē delamento pec
cō ꝓfessionis/ qđ erāt/ suo epi ex
tenīt ē ꝓsumꝫ/ fabulā in multis
silem dydonis hystoriē ꝙ ut/ prudo
an dem ē/ recte ēstituto precio eō
cedentur/ posset/ tamē quis dignꝰ
reprehensor ē forsan tu ꝙ ꝓcepto ꝓ
quirē ad quid hec recitā edit/ vir
gilio ꝯ cui ut dignus reprehensor sit/ duo
cū mihi ē a quadruplici ēstructu
ꝓmouit/ m eo stilo quē in eneida
suppserat/ precipue sexti ēt. morem

ē potissime homeri cuiꝰ fuit/ m eo
ꝓemiate imitatur/ nā ꝓpter me
cui hystoriā egregie fecerāt/ qui a q
de certo principio opus exordiūt
suū ē ostensa atq; ordinata re-
gestarū destructione m fine ꝓsequi di
cūt/ qđ cū minꝰ secūdū lectoris
nīe/ quod ob cam multi eā ꝓcessus
metricē hystoriā egregie ꝙ ꝓpter
exestimāt/ nec artificio ꝙ eundē
longe maiorē aut certa medicū hys
torie aut/ alioꝙ sere ciceronis finē ꝓsequi
aut/ qđ ꝓtendūt ē sibi ad ꝓpositum
cum tractandi qđ ꝓ ꝓcedentibꝰ om
sissē videbuntur/ m odissea homē
ri qui quasi circa finē errorū
ulixis ēt naufragiū m lytus plu
cū delatū scribit/ et ibidē altinoi
regi irritatus/ quod qđ alloquī dic
illā post digressa a troia ꝙ tigerat
mducit/ Qđ noleꝰ virgilius fuꝰ
cū eneā a litꝰ troianis fugientē
sēp̄lisset/ ꝓ erutis cunctis ē nem
ad ducit/ aperiēdē loꝰ ad que ēu
educēt/ ancꝭ ytaliam nitentē/ af
fricano litorē/ ex eni ussꝭ sex ic
grecos hostes naufragauerat/ et ēā
litus assēt m opus ussꝭ illudunt
Tustricos ꝙ agrestibꝰ atq; barbaris
moletur/ ut/ eā ad ꝓsonā venīa
cē dignā dēducēt/ ꝙ a qua rece
ꝓtus/ ꝙ cuiꝰ hortatu troianoꝝ
tus suos ꝙ ꝓtegeret/ nec aliā ꝓ
tex/ dydonē que et si nō nec nulla
tū ꝙ ꝓ secula loca illa inculuisse cre
ditū ē ꝙ ꝓcēs dydonē cuiꝰ sua ve
nisset/ ex hospitū fraude/ et/ ut/ le
gentiꝰ eius tussia sua/ suoꝝq; ꝙ ꝑ
tunia recitauit/ Sed ꝙ sub vela
mēto latet/ poetico intendit/ vir
gilio ꝙ totū opus onde quibꝰ pus
sionibus tūcma fingulitus ē fecit/
et/ quibꝰ virtutibus a stantia vin
cerent. Et/ cū ita nō nullas ondis
set voleꝰ demostrare quibus ex
tantis ab appetitu ꝓcipitabile in
lasciua trepidantē introducit/ dy
donē genere sitate sanguis cla
ra/ ętate iuuenē/ forma spectā
bile moribꝰ insigne diuitiis ha
bundante ciuitate famosa ciuitatis
sue et/ populo ꝑsente/ prudentia
atq; eloquētia ysperata ꝙ indutā
si ab ea pietate venerē ꝙ ꝓpter
ꝓcione. Que dū gressi cuncta
~~haec~~ hoīs huc dem introitate ne du
expulsis atq; naufragis ꝙ magistꝝ

regione dilectat̃ subsidio mo
gentes. Et sic intendit p dyde
gnipstibule & attractatua pte
ra optuitatibꝫ oibꝫ armata. &
nea atq; p quercꝫ ad lubrica apto
et dema capto Tende ouse quod
ham in stelas ludibrio qua via m
virtutem reuehat̃ ondit. duces
nec curiã dux interpte enea ab
illecebra mcrpante aute atq;
ad gloriosa exhortãte p que vir-
gilius sentit seu ostẽdit ppe mozsa
seu amena & oblectatiua hoib reddi
gueẽt. & quibus dormientes i lu
to tui petridinis expectamus cer-
i ad gliã. Et tue regine oblectame
nis nimis de solumnis. qui ai mate
ria tradis. blandicias lactimas p
tes & hmoi in gẽtiu trubetes essẽ
tiã spnimꝫ ac vilipendentes o
mittimꝫ. Tertio cauit vir gilius
in laudibus enee. ad honorẽ erta
uum cesaris. Julioꝝ genꝫ. & tol
le. qd̃ placuit. Dii illã lasciuas &
medicas carmis & nugilebris de
licias. volũt̃ mẽtes spnere atq;
altiora ẽm ondit. Quid-to ĩcedit
sublimãe iuuenã noies glã. qd̃
satis facit. Dii quos ipi nos moneu
re dydonis destribit. Na p artes
bella cartaginesiũ cũ romanis
& triũphi quos ipe eis romanꝫ cõ
secuti fuit intelligẽdus. in q̃bus
iuuenis nomẽ satis exp̃tollat̃.
Et sic nõ mendax fuit virgilius
ut mãme intelligẽtes exp̃timat.
Nec alia erãt si quis fuit. cõmẽ fin
gẽtes. Stulte dampnatur. qd̃ mag
Qlibet. nisi qui at sane ĩtelligit
q; damnauit. expectãtes pretu
cũ nomie. cito abolendã esse pretex
tam. & q; lasciuas & nugis & vo
luptuosas refertã fuit. nec mo
aliquo tollerabile. q; vnicuiq; q;
deo plus attribuatur. forme at
q; nobis vt̃ prete faciãt. suo Jou
vel alius stulti milites more etiã
nũc nituntur. aduersarij nri q̃ tuto
nocendi hostibus fortiꝰ. ꝑtu vt̃
sibi qui no videat. et q; sepe fit
vt. q; suos in altera ꝑtat victus ic
mus ppe sustinuit. Ego aute hmõ
obiectoribus in vnã coacternatus
in voluptuã satis & risui in ꝓdeti
bus arbitratus. in quibꝫ stulte se
pissime memini. sub forma nugis
lasciuis & nugis atq; hoibꝫ hones
tos ac sapientes claudi sensuo. ex

ercita pro duobus inclemẽ mei ani
mo fabuloso exitio ꝓmisse. Reuo
uor acta. neq; duxi illecebras q̃uo
cũq; modo a poetis eminẽs ꝓcasse
destripture. nec laudo nec q; mendo.
Quippe. et ipoe actus vituperandi
exterminio amplissima q̃dem fru
ge fedi est. aperta & pleno sp frequẽ
cora poesis incedit. nec ego defice
bat. q; ubertatiq; sensimꝫ honestis
sima tegumẽta. Sine q; fabula poe
ta deũ sublatura & atq; stropetra. q;
in fonte sterno atq; expetra. q; ami
mice & hystrionibus atq; prasinis
& hmoi hoibꝫ enormia cauebant
olim. nec abstulit atq; reptauit u
nume deos & exterminio teste et
ymaginũ sterna & arte ludricra damp
nauit agentes q; nota multitudo
censoria & eos amouit tribubus
sic erga ꝓtorũ edicto cauit. & q;
artis ludrice ꝓnũciandine cũ im
stenua ꝓdiret. quo sto haberent
infames. Porro pq; statuam &
sane & silicestre pontifice pullu
lante vndiq; et in dies exercet
cente fide catholica tulit cum
corr. seu stenicorr. carmia abol
uerit. a sto & sermã seruat. illus
trũ et laudabilem libr & expugna
la patauii q̃ res gestas et ma
tutinales augustinorr. sto ad tuscio
sermone facundiore locutus sub
grio fuerãt & ymaginũ tegume
ꝓtulerat. Et sic quos semideus
plato ut ibe pellendos iusserat
& aduersus quos hn nri vitatus
ignari clamitant. ea q̃ emendati sunt
et obiecti vez ut aliq̃d his rep
hensoribꝫ meis ꝓnugile obiectoribꝰ
altere respondeã. Deos si ante ĩ
ea pugna prudentes quibꝫ mo
do fieri posset. actum ĩspexisset
vidissent. & profecto q; ipi precis gen
tilibus obiecit. ni se torquere te
lis nec ioue nec celi deũ nec ethe
reis ignib. nec aquila. nec hoiez
seu quibus ianis feminis a ꝓcris
destripta minuunt. si nec imissent
ipmi vetꝰ & vnicã deũ. nec sole
nec ignes nec leonem. nec ser
pentẽ. nec aprum. nec vermem.
nec erga lapidẽ. & sacris destrib
lens et eode modo venerandissimã
matrem. nram. ecclesiã q̃ alicui
nudare & amicta sole aliqui nudare
& nudatã veritate aliqui curare

Detestabile nimis & nocq
Oriq̃ clamantes nitis iudicare

Aiunt phythagoricos insidiantes accessum pretus et meritas seductores q̄ dulcisono carmine lepidoque sermone accitatos atq; ornatos ne repetas suasos legentibus ingerunt et sic quo minus optatum locum seducit insipidos. Quos ignarus et qui pretus non viderit, ut ipsi obiectos ignorant nec pretus videre queat illustres. At si viderint, ingenio suo ut nauci non intelligerint, non credet. Facile hos optime usse stepsi ni pretus carmine eluctere hos videret deus et hyn videat, quibus ab eo lumen intellectus egressus. Tu autem optima sta et lectio duum sobrietate fidei cultu dulcedine carminis, fuga seductoris, insidiis sic sidue ligua, si melleum sic usti hymnaei tui carmen absconde, et tuos qui labores tuos atq; patientia hic vitio carminis stepsisti, si lepidi si ornatu sit idem factu vna cu alijs sacris viris qui athletas versu divina celebrare nesciere, apud hymenaeum deum sit ortus, et nouercae matronae flacco et alijs pijs eo uentu euntibus, qui dicit, i pone acerbe te pretextae ozade effuse, obambe tu mentu letumq; prosit. Da pretuisti te pius apollo nomine retu- nobis ocessu et celeus spiritus amplissimus. Sed dicet, se dyrisse pretuosum ni epistas sonoro stepsisse carmine et legisse. Sunt, fateor, addicto hercule parum monete, in quibus sepulcretis, quales sint, quas esti accusant, repete illustres pretus, et obiecto apollini mauortiae exestimabit, nichilu resolutis. Attamen ut in hoc directis veniam, si seductores nequiam dicit, et pretus, primus stud velit ad multi sint, qui eo hymo parte sint, qui seducta obsint, nec tuus dubitet, nullos dicere possit, et quos studeant. Quos aiit studeat, accusatio ego demonstrent. Si deo placet, celaritas hymenaeum, genium, et nubilis ridentibus applaudent, oculis arcuatorum literatulas dic

fatt ꝯpenuit augmoꝫ ⁊ tantumcꝫ
las ꝯpedit ꝙubꝫ affectiones ſuas
et ſuſpꝫnit ꝯpromat ⁊ deſerentꝫ
bꝫ ĩgenicle vtꝫ p oppꝫtuno ſub
ſidio ad ĩſtructes animatoꝝ actus
euolant/ hic cntuli ꝓpoſitꝫ ⁊ ruſoꝝ
uolumina euoluat/ et ab ꝛeptꝝ ta
lia ſuaſionibꝫ lepidꝫ deſꝑpes cau-
mibus ⁊ verboꝝ fucis ꝯpoꝝnatꝫ
ꝙpotꝝ tꝝ ꝫ hꝫ taco iclinati pectꝰ
volentes thiet. ſeducꝰ atq; tenet
hmoi pretaz illecebꝫ augmoꝫ hmoi
migrati ꝓcipue accuſat/ ſuos/ eoꝝ
ꝙ ſeductoꝝ mecum dicit/ quos ꝙpi
no rogatꝰ ꝓpoſitꝫ ſua ſectari ſiuit.
Augmo ĩq; ꝙmo ꝙ magꝭ vecuit/
redargutꝰ no ⁊ pudꝰ amoꝝ obſce
ni cui⁹ vitꝫ ꝙmo plebꝫ in di
tudes magſtroꝝ dmittoꝝ ceſſere
O ſi facinꝰ tacuiſſe fuiſſet/ ignoꝝ
ſi m ſuo dedecꝰ emiſſe vereꝫ.
Nã ſi ꝓſpectet du pretus accuſaſſe
tenet. ſcipos aduertent/ noſtruſſe
cul publice/ ⁊ hac ꝛi accuſatꝫ ⁊
ſint eoꝝ ſtudia/ que deſideꝛa/ que
uſtꝰ maſeſte cognoſtim⁹ Quod
ſi de hmoi arbitrari poſſum⁹ ſi pu
ella laſciuꝰ geſtibꝫ pcacibꝫ ocu
lis/ blandis verbis ſpe pollicit
ꝛi fauſta ꝙ ſuꝫ amicꝰ ſeꝛo tractꝰ
carmibꝫ ſeductꝰ. Et rubeſtat ⁊
miſeꝛi/ ⁊ ꝛi melius inſaniꝫ ſuꝫ re
formet/ aſſilia ꝓſpectent/ ⁊ vlyxe
geticu hoiem/ nec mutoꝝ cantꝰ
tuꝰ/ ſed melliflue ſyrenũ cantꝰ
ſpreuiſſe/ tacꝫ noctuoꝫ atq; tꝝiſſe
ctꝰ/ aliqd ei⁹ ꝛe vocabulꝫ dꝛi
ſit/ qd tꝝ detꝝbile/ pretꝰ obii
ciunt/ vdiſſe debuerãt/ ſm⁹ et ſi ꝓpo
ſalutatoꝝ ſuo ⁊ cuꝫ obiectꝰ ſit
ei⁹ illũ ignominioſe ſeductoꝝ dyod
no tm ſempꝫ/ malaz ꝓꝛ ſimen
du foꝝ/ neſciuꝰ cui⁹ abutꝰ
ĩſandi habꝰ ꝛi uetꝰ ⁊ ſui ꝛpuiſſe
ꝓꝛ ei⁹ ꝙnꝫ ꝛi tm ꝓꝛ ſumꝫ ſeduc
Nã ꝛe ciuꝫ ꝛes ꝓpoſuꝛa ab ĩfectꝰ
ar metꝰ reddi ĩfectꝰ ⁊ ſtudiũ
bonos ſeduxiſſe ſolertꝰ paſtoꝝ ⁊
et ſic no miſ⁹ ciuꝫ hoꝝ ꝛioſe
dice ab hmoi ꝙmo vigoꝝ labe
ꝛat ſuos ſeducat/ nomꝫ Quoꝝſd
pretus illuſtꝰ ſeduꝛ ſe poſſe ꝛe
dubꝫ ꝛeoꝝ/ et eos fac⁹ meliores
vbi hꝫ ſeducꝰ tractuꝫ ſuo no pecu
ꝛi mi⁹ ⁊ ꝛta honeſtoꝝ ciuiꝫ ꝙ
mata fruge ſi poſſim⁹ ꝯtat oſte
de O bone ihu auerte peſte hanc
ab ignaꝝ credulꝫ ⁊ hec loquacꝫ

coꝝ ꝓcat a deo miſtꝝ ut ꝙ ꝓplo
tuo velint/ pnus fatꝰ qua deꝰ ꝓpio
ꝛi ſimus nimmo pretus eſſe.

Simus ꝓta pluꝝ ꝙ hyne no mal
li qui ſe ceteꝛis ꝓferꝰ dicit ⁊
pretus/ veꝛa nid ſatꝰ certi hec/ an
ut hoibꝫ ipſi ꝛeꝛeꝛant/ vtꝫ no mi
ſuos ſtꝝ matꝝibꝫ mulier-culis fa
ciunt an pueꝝ ⁊ ad ſmꝫ ꝙ ſic ce
dat ſeu mentꝝ nequicia ut ꝛi rꝝ
ant eſtud enomat/ pnia ꝙppe de
bet/ indignati deo ꝓcedentibꝫ tol
lentꝫ du ciuet/ ab ignauis ⁊
vtꝝ eſſ pcipue ridiculo eſſe vulgo
ꝛi ꝓſſꝫ/ pnus/ aſini ſtulati ⁊ ſi
lenati ſuos ac eo quo manus ſue be
lue ſtmbꝝiatꝫ nectꝝ ⁊ vꝝiatꝫ
pellibꝫ ꝛedentes amictꝫ ꝙpuat
ſtale ⁊ quibꝫ decꝝe ſuus vo
lens paſſꝰ ⁊ ſtinctꝰ talea. Si vero ca
dentes aſſeꝛit/ ut ꝛꝝdent/ veꝛ⁹ ꝙ
ta ſtolide ſi neſcꝫ agit/ Eſt/ em ſi
miſꝰ ut/ al⁹ dyoſſe memoꝝie/ hec
de moꝛe a natura ĩſtꝝd ut/ velut
du poſſit/ videntes quoꝝcꝫ hoꝝ
actus ymtat ⁊ ſic videt/ hoc velle
pretus ĩmitatoꝝes ⁊ ni ſpeneus ce
ꝓbꝫ/ qd mime ꝛeducabꝫ eſſ/ ho
neſt⁹ quide ut/ pleniuꝫ hoꝝ ſtud
ꝓbꝫ ⁊ tenaꝝ actatꝫ ꝛeptoꝝes ꝓ ſal
lacet- mdeti nã ſi ſatꝝ intelligeret/
pretoꝝ ꝯmenta aduertꝝent/ deꝰ
no ſpneus ſi ꝛe ipſe ꝓbꝫ ⁊ mne ꝙpe
tandoꝰ/ ⁊ ab ꝛe nol pter- ꝓbꝫ ⁊
ſenꝫ ꝛeꝛa vetꝝ opꝛemeꝝ fabulo
ſo tegꝫ velamie/ pretꝰ imitatoꝝ
ſimplex in nullo ⁊ ꝓbitat/ a ueſtigꝫ
⁊ imutatꝫ qd/ quide in pretꝰ mme
ctatꝫ- Nã eſto a ꝓbꝫ ⁊ no deuene
ꝛi clusꝫ/ ⁊ no tmne in ꝛes eode
tꝝmittꝫ tendat/ ꝓbꝫ ut ſatꝰ pti
ſyllogizando ꝛeꝓbet/ qd mus/ veꝛa
exiſtimat ⁊ eode modo ꝙpbat/ qd
ꝛetendit/ ⁊ hꝫ apeſſime ꝓbat/ ꝓt
Pretꝰ qd mdetꝰ ⁊ ꝛeꝓbꝫ/ ſub ve
lamꝫto ſtꝝꝛe ſyllogiſmꝫ ⁊ ꝛe ⁊ mo
tꝝ/ quato ar tꝝiſtꝝ ſua ꝓt abſtꝝ
dit/ ꝓbꝫ ſtilo ꝓſtꝝ ut ſepꝝus et ꝛi
ſtꝝe ꝓpendꝝe ⁊ mutꝝ ſtudꝫ eſſꝫ
uit. Petꝝ mette ſumꝫ ⁊ ꝛe ⁊ ꝙ
queſto dꝛe eſſꝫ ꝛeꝛa ꝓbꝫ mſꝫ
⁊ m gimnaſijs diſputare pretꝰ
m ſolitudinibꝫ ⁊ mne ⁊ ⁊ ꝛa ⁊ ꝛi
ſe non ꝙuiane/ no ꝛet/ ut/ mute/ ſy
mꝫ ꝓbꝫ pretꝰ Si ſymꝫ dicent
ꝛes ⁊ nate poſſet/ ſorte ⁊ qua deo
tollat/ ⁊ ꝓ ꝓbꝫ/ quid ꝙ ipſa
ꝓꝓ ꝛes opꝛ ipſe opꝛet. Pretꝰ/ ꝓ

ta celebri ornat. dest̃ruẽ carmine
qđ si mutuer velint esti videbit̃ for
mas moꝛes finxerit. et dein quomo
đ animantia alia fuderit. et montes
ventoꝛ furiãtes. et ipetus flãmarũ
arcẽtes sonoꝛes undiq; tremoꝛes mo
uẽ celsitudines. et nemoꝛ umbras ut
qđ destruẽs flumina adeo aptet de
sẽptos ut. an qđ puer in litterulis
carminũ mire arbitretur. hi hꝫ ego
poetas ee symmas affeꝛebã. qđ ego
honorabilissimũ reꝛ opus in id stu
licet. arte quod qđ agit. natã putẽ
cia. Sed quid pluꝛa. et sacꝛ tabulꝫ
age si possem. et nos una secum. et
fideles. symmã illã xp̃i. et sibi in
cognitos poetas in nãm labꝛes. ca
stigarat. sepissime tempteantes alie
nũ pudoꝛis scalpe. erã suoꝛ alioꝛ
cruditas. vigiles ad aꝛcẽdã etate sen
tire. No esse exeꝛcãle crimẽ libꝛos
Hi equitatis ymo ꝫ legẽ poetaꝝ
equitatis arbitꝛi. secunda arbie
tantes poetica nois extimuit si
quicq in illud dicerent. alteꝛo in
sup clamitante. hinc indebitus o in
signes insignes o dñi redempti
sanguis. o gratus deo ꝑplicus si qua
poetas si qua deuotio si quis xp̃iane
religionẽ amoꝛ si quis dei timoꝛ
nobis et hoc fructus poetaꝝ libꝛos
abiecte flãme equite. et ventis si
mundo exhibete. cum eos ei hꝫ
te dñm. eos legere. eos erã ullo
mo velle vid. exeꝛcãle crimẽ et
dãne letali veneno infician. tuos
tartaꝛa ẽ hꝫ. et celestis regni ꝑ
les negatiui faciet. Post hec dicto
clamãt ẽ. in teste aduersꝰ
eũ qui dicente audit. in epla ad dñm
sid de filio pdigo demonũ abue
sse. cui mia poetaꝝ. et hoc aut sili
bus multis toto gutture ingnares
audituꝝ intonant. O pietas o pristina
fides. O dei pudoꝛ. fluuidus quid pu
teis. Quid tetꝝ conditoꝛ in erectus
tui. teꝝ quid in celsos uertioꝝ nubes
fulmina torqueꝝ hꝫ tissime ꝑ hꝫ
fezien di sui. qui dolosa linguia atq;
mendica alioꝝ. et per sepe inanioꝝ
ꝑsona sibi aucupẽ mente gloꝛiam. me
ditati sui erꝛoꝛes suos ẽre tegunt hꝫ
phetaꝝ libꝝ. atq; flãmis suas cum
ui. ignoꝛãtes occultare. Quis sim
plex homo hoc audeat. qui arbitret
poetaꝝ pnecessissimos. et hoc tẽ di
ui ꝓois hostes contubernales demo
nũ. et inimicos maleficos celestis sp ui

rantes operibus. Quibus nullas sibi
ad eã aut nulla pietas fides aut sa
cꝛa sit. et sic horũ ignoꝛãtiã opꝛe et
iniquitate assequãtur. celebꝛes vir
ginũ nãm memoꝛie. hꝫ sperꝛ
videbit deus. dicit nos aut videa
mꝰ si possumꝰ. quale sit hoc tã impꝛo
babile malũ. qđ hꝫ committit clamitat
si teneamur. si videant aut legant
carmina poetaꝝ. Que hoꝛ. et mimoꝝ
libꝛi. que sudent. que dimpluent. q
doceant. ea sacꝛa supꝛa deitatis e
et ea nos omittes. volo aduersus ve
ritatis hos celestia dicta scribẽ. atq; sua
dñ lectoꝛibus. Quid tandẽ ecclesie fue
re hostes nisi xp̃i. nouã sua sacꝛa
arbitrabat religionẽ sternẽs. addẽ
ẽtissimos. et quidem bilem. ꝑ sepe
gereꝛes fructus. Et quid in Cuesto
ego hos elegantissimos clamatoꝛes
dicat. nuꝰ illis ꝓhibuit. si qđ ab aliꝰ
ueteꝝ seu noua doctꝝa deꝛexit sanꝛ
sticta. quo vellet in stilo describere
no equidẽ reꝛ. nec ecclia xp̃iana
fingenti deꝛogat. sane stellam sacꝛo
aduersus catholicã veritatẽ ꝑ eu
angelia nil parat. Si no ꝓhibuit
ẽ. si hos legẽ no legeꝝ ꝓhibent. ne
qui ꝑsbr̃ non sacꝛe pontificat sanctio
nes. quid tenet. quid legẽ male ẽ in
quient. quos seductoꝛes sint. nec ca
dat dñe sua. huic obiectoꝛ prudo
tissa ẽ. veꝝ si hꝫ in tenellos sunt
atq; timentibus. sibi caueat. nec
nec puerbꝫ veteꝝ. quo ꝓhibemur
hos ictum lapidis ne intꝛemus. qui
bus sit. galea virtus. ea fateoꝛ tri vi
tio longe melius sine sacꝛis studꝫ
libꝛos qui istos. ecia si opus sint. stu
dentes qui acceptioꝝ reꝛ ee de
pontifex summo. et ecclie. reꝝ no ees
nec semper rade trithymi. effusione
et sic no nuꝰ ad precepta ꝓhibẽt.
quidẽ et si trithymi. vel spurcicie mu
ri eos imitẽ. qđ hꝫ. crimen. qđ ma
li. Possumꝰ. quine moꝛes hu-ma
nos audire. qđ si velimꝰ. iustꝰ pe
tus. tuos eos hospitalitate. exhibẽ
eis si petãt. tuos duces. ad eos adeã
as. ut qđ poetaꝝ libꝛos legẽ si deo
placet. ab hꝫ uiꝝ doctissimis ꝓ
hibemur. Aganippei aquꝝ pelagꝫ
et alioꝝ hereticoꝝ. execrabiles
et nos aut nostꝝ nemoꝝ ꝓhibet
quin structi. uersus aut legisse
pudeat horꝝ. eudẽ aut hꝫ clamitanti

Sy no terrebile crimē ē poetatores
m quadruuiis ut plurimū histriones
tos ludos agentes nisi pd possim
hystriones m quorū verua tua pe
cuniētes audiā nebulones m pu
nes lenones m lupanaribus blas
phemantes ꝙ puto nec ob id m
tartara trahimur - poetas legisse
permitta etē me regni facit exor
ites pictori erā m sacris edibus
fas ē primā tyrci bersū cuiē detre
ctet ymaginē luminā theatrone nuda
deiperonitis vada salemitē ezimag
pdas admictus accensis ꝙ arma
tibꝫ facibꝫ ipm plutonē m felicē
regni principē dampnatis supplicia
inferentē pietis sonoro carmine hre
ades struxisse recipias et m re
missibile lectori crimē ē. Pictori
ade ꝙcessit m cudis regū ē nobiliū
virorū simones vetery decori scelera
homi ꝙ ē quecūq; cruciatꝫ quem
pingē nullo pudori phibere debe
to ē hec a quibusdā phibito in
tuen promisi ē. poetarū ī ventu
ozi natis lineta lege plus a sapien
tibus lecta volūt meretes misceāt
ꝙ picta ab egnuis nisi. Quid
multa deficior fatoz volens si
posse aduertā quibus verbꝫ q
potencia linoz edax ē ignorantia
hos beatores m tam grande de
mēcia petierit ipelle. Quā sal
tē debuerāt quos vos clamosos
stary ē stire malū no ē si opus
ē qđ nouissimo precepto credo
ne a suis nullā ruditer pudenda
theant ē m pmigrueb effequāt
ossibꝫ nō verent dicē nudi dicam
suū si pretaxo legē pncipissimū
esse. Offastidiū audē crēdi si eoz
despiciendi sint poete ne plurimū
forē si videres margaritā exuto
colligē qđ abstergibile lutū illā
mundū fecerit pcosam. Nec erubes
cāt in tey-ptes hyr hac pfōptuosa
atqꝫ grialu phibere sua velle ex
vitute fieri mendicū si dixerit ali
qđ poeta vinū eoz dixisse toto de
negant ore ridiculū ē audiē hūa
genie hostē diabolū potuisse ver
bū bonū aliqñ depisse poetis at
esto adiūctis essendā paulo ante ma
los esse ꝙcessere cū forte nō nullo
pter gentilicia nascula nil m ho
nestū uire possit obia vbi bonū
dicē nequisse veritur - ecclā nō mag
a sacris hominibus m testimoniū du
bolus incussisse partū horū detrusan
dā arbitrē m remissibile crimē ē. Si
nunc hos phibitores et m expelli pe
tarū peones ozo dicāt quid meruges
si phia petiuit pierisse presis veri
tatis ipse optima indagatrix phia
ē cū pre vero subvelamine fuatur
fidissima ē poesis simulacra sen
tiat illa no potuit rem ista fraudē
hre pdisse quia ē dice vestigia imi
tetur - nec ē si deuiet illa ē hre et
herbiret a nuncate cognitur. Quod
et ego cū gentiles plures allegemus
ozē pleno ozatꝫ fuerimus sinas et
nil fēd nisi ozā vellatā arbore fu
meruus dā patrie pietas ꝙ hoz
restimq; atqꝫ detestandū dampna
mus Extollit socrates honoratus
plato colit aristoteles ut de rel
ipius sua qui ees fuere gentiles et
ꝙ sepe dpnatis opionibus erro
nei hoies hemeroq; ab obmurgatoz
bus nris pellit dimicatiōe opi
odue asparo despicat atqꝫ flacrus
quoz figmenta nil aliud sciant
ꝙ disputacōe illoz Quoz si dis
ma studet et ꝙ hmōi esto cū dissi
cultate nō pcipue nitamur que
dā principiola sūpserit qđ intellec
tui medet Partim vero cui sēpta
neglexit et si no intellexit despi
cit ē. Deinde pudet retrorsū ipsū
clamitent quid id latuit quid id
iuuat uel scandat si plures sēpta
si turbaroz gestit si hereticoz
fidei legi possit ē pauci. Multa
ab ipsis principiis legi tenet audi
ꝙ possit nisi tamē integra atqꝫ
constanter si qđ aliquid in extrio
dpram dicerēt fide tuā ab illa et
tenere lectores labefactari pmittat
nunc aut sicubi m extremis horis
clamoz pavillū aeriq; instrudi
atqꝫ pluries quinquies celebrem
mi atqꝫ notissimi hoies auctē pe
denda via firmasse se credit Di
cit erga clamitante scōm mi
hi ad damascū prope demū tubas
sibi carmina pretaxa Quid si sacre
pcepissent a nobis ecclā fre matu
duxissent ē pulcherrime dpnatu
omi ozū spurcicie atqꝫ obiectā se
mel et iterū anīa dyaimq; Si qui
nulla pretaxa sua destricte iudi
cie offensatu caligie et m quesuiq
ecclā irruat appulsande ozi anima
cula ē et qui i pretaxa augendi silen
cū Si gr. epistole si voluminā ubero

mi si hac eande qua pducunt
m teste seu cui auctr Zapnatus
portas voluit studiose legisset sue
nisset ppo verbu hoc a scomino
declarare et eius sensu apposuisset
atq obiectaret qua facilt esse soluta
et potissime qe figuratiue mulieres
captiue raso capite depoita veste
resecto nigrubi e pilus ablatis
sordidate immodo appulande. Et si
religiosores atq delicatiores stue
dentibi esse no velint ppiens huic
demoni abeat no solu no rem flamus
ut ubent immissi ei deligenda si
uatu tractatu atq gustatu a sul
gencio doctore atq pontifice catho
lico ut apparet ac m lib. que pmi
thologiarum nuncupat ipe m quo ele
gantissimo stilo destpsit pretextu fa
bulas exponendo eq ac mo augusti
nud doctore egregiu ppiens nio ho
minisse presumpsit nec pretera carmina
quermo solerti vigilantia studuisse
et intellexisse ad volentes negare
no possit ea sepissime in suis volu
minibus stilo tpomo virgilium ipm et alt
et alicui laudis titulo notat Sic
uti utez Dyonisii theologie doctore
ppetuu atq strissimu et trui longue
tu mirabile eruditu que ignorasse
cor hm in testi tribi satisfacit tota
pretera carmina diligentia studuisse
patent atq seruasse indoze ut mi
fere absq eoz testimonio firmasse ve
deatur. Videant si no credut nec
alia libri ac hebraicam ipsius pfo
gu et aduertant nu ipd ea totie re
petitam fuisse sentiant videant
nu quid sepissime oracui atq virgilii
sibi quodamo asser-tas inducat et
no solu hos sed ptua alios et legat
m sup exde facundissima ad augusti
eplam primetui et nicq m ea inter
illustres viros vir doctus poetas
quos upi tanto clamore ifundas si
possint conari emuet pterio si nes
cient plegent actus aplor et senec
ent nicq paulus versus pretexo
studuerit et venit tuerit quippe cu
no fastidissi m dyonysio adiuuante
atq ipsen ensu obstinacia disputare
vri testimonio pretexi Cuiq alibi nec
uandi comicu comice usu dyt
Corinthius moxes tenoe colloquia
mala Et epymenidis poete si mem
allegat versiculu qui adiuuante hoc
aptissime dici posset dicas Cre

tenses ssp mendaces male bestie de
tres pigri. Et sic no quo ad celu vsq;
trua inptues e et isti sanctiores de
lut pter vel trupe ar-bitrat est
legisse atq didicisse pretexa carmina
Inscip pstruentes quid st ipsi
Dyonisius atrogu areopagita paulo
discipulus e xpi mar-tir ecclesiarum
m suo peregrino celestis lib. Ego m
tendu quippe dicat ppetuu atq p
bat diuina theologia atq pretexa
sacrorum ibus vri inter-alia ita dicens
Et ei nulde ar-tificialis theologia
pretexa sacris figuramotibus i non
figu-atis intellectibus vsa e nrm
vel deum e animi velatis e ipi ppe
e quietu-ali reductre studens ad
ipm reformias analogicas stue
scriptuas et alia multa que ad
hec sinam subsequutu Et ne reli
quos postremo sina quos adiuues
bestialitates hoc posse inducat no
me ipe e deus e saluator ni multa e
parabolis locuti e annuo quidem
bus stilo none e ipe adiuue pau
lus pstruat terentiu verbo vsus est
stultis duxit tibi cont stimulis cul
citru uxu absit ut puerum ppin
dum a exercio spiritus deus au fu
isset ppter hec dca sint verba assu pisse
sufficiat ni satis ee ad fir mandu
ppositu saluatore nrm voluisse spi
tu atq verbi sui atq sua oze ter
renis fuisse placita ut apparet no
dio esse abu etnia pretexu Quod
nuc inquient beatores illustres
clamitabut me insultabut adiuuante
at nia pretexa a suomet teste re
pluta et ahoru plurimis secula vivo
ru testimonio victa atq repulsa cla
mabut equidem in publicis eorum
rubicundis ppter quibus nichil ma
gis amicu est ppter obstinatas horu p
ternia hinc autem in absolute ppo
latibus iustissimo iudice deo aliqm ir
tribuet iudicate meretur et cade
lis meruet. Inesse qua upi alios
metuatur. O diuine pretexe amice iuu
su platonis pellendi sut in-bibus
Deus nimiu iussus e latratoribus
omnibus conatus e ego posuisse ecclesiis
e domibus ac membris hoim si potu
issent pretexas excludere et io lete
atq agnite sed irruut et armati
platonis auctoritate ifando gutride
sonoras voces eructat clientes
platonis tam dei iussu pretexas ut

bibus esse pellendos/ nec ut placui
deficientis subueniant/ superaddit/ ne
suos lassumue/ eruum mozeis mitigat
Cui obiectoi/ q. s. fatus in superbis
rem sui medium- no pigebit/ iteru
lacrimis rudisse/ apprime q. suos
pti huius auctos esse/ nec spernenda
si sane itellem fit/ de sensu cuius p
fecte hm aut/ nichil aut puerile sen
ciat/ ut/ appebit/ Quisq. in illius e
ptis sponte sua solitudines ha
bitare q. obrem illos motus uos q. i
ceptos horeos nec cupiunt/ si aute
violenter- urbes i colerent/ quid
dicent/ mozeos hm/ dicerent/ deos
ee tyrannos. Si deos nec velint se
tentia uera/ q. eos cultos urbibus
dicit falsa. Constat/ homerum
nec asperata sepulcoz/ et mortua
nemoz pi/ sacrati orbe exterre
mui/ cui pauperate litus arctidis
hostisse/ q. ibide mente videns/
luminibus tamen egritudie captus
ingenia illa atq. admiranda volu
mina nobleo/ si castalio melle q
litat yliadis q. odisseo dictisse vi-
gilem/ aut/ ingenio no minoz homeo
Vrbe roma tuc retia dna neglecta
atq. octauiano cesare toto orbis
pace cui similad letabit ami
cacie omisso assuet/ sibi haut/ loge
a neapoli cum primu i celeri camue
tuc eam delicias habitandi/ et oro/
se motu loci quieto atq. solitario
licoi q. primu ut/ magni spes ho
soles bauulos aebat/ pmunctoiu
posilipi q. puteolos vetustissima
greciae colonia ad quie nemo fo
nisi od ipsi et/ accedebat/ i quo p
greciam carmen celeste deum ta
uit eneyda cui selectu solitudi
nis octauiani/ festu testimoiu vo
lens/ cu fecisset eum e virgilii
a bndusio ossa referri/ haud ab
electa solitudie tumulad iussit se
cus ea viam que adhuc puteola
na dicit ut eo iacerent mortua
cui elegissent/ in viamio yuid et
ne semp p antiqua uigem. que
oppugnata tot/ quatiuq. fausto
testimonio roborata sunt negat/ fa
cile franciscus petrarcha celestu
ho q. certo et/ nro euo poeta cla
rissimi/ None spreta tabulonie ac
cadentali atq. potissimu nupsimi
beniuolencia qua fere ee expiam
sumopere cupiut/ et q. amat/ et pil

lentoz orbus crudinu alnoz q. pi
apu in uelle clausa obrit/ insigne
gallie solitudie lacu/ ubi Sorgia
fonciu rex oiciur- et/ ibide cum fo
florida iuuentutem sua mullum q
stentus obsequio meditando atq
q ponendo assipsit/ fecit/ equide stat/
vestigia stabit/ q. duo pri ru du
nus et ortulus e dii deo placet/
testes i mutt/ plenu. Si q. me pla
ceo uerte sic minime ade pol op
tuni e/ ut/ in hac quis laboi e
pendat/ ut/ abeuntes ulc. patres
ut bibus pellat/ velle ego tame
ab estis audire nichil q. existimet/
platone dd libri sue rei publice
scripsit/ in quo hec mdat q. d.
esti amet/ in tellepisse de homero
scilicet/ si urbis illi placuisse ea
urbe fuisse pellendu nestio quid
risum sit/ ego aut/ no credo ei
de eo multa laudanda ia legen- in
hac ei sactissime cesarii legen
omi vtutid premi uacuum/ et
se pisse eoz d lacedas ut illas nuoi
uenerand dignas facerent/ et quo
da sacrosto testimonio roborare
ut/ nec eas no nichil honoui cu-in
na mistud ut/ in fine q. hemm ci
dias Justinianu yliadis legitus-
tarme et/ in eodem sub titulo
de iustitia e iuge sit et/ de gra
tuita empcne e de legatis et/
fidei cmissis e alijs locis ut mi
nus credentes possent/ in pan
dectis pisana cognoste huc in
sup sui ciue plures greciae
egregie ciuitates seu mortuo
et/ paupe volue e de hac inter se
mouet litigiu ut/ appendi pt hi
quide p ueiba accerimis in oio
ne parthia dd dicit homeio
colophonij dicit ciue ee sui chi
sui iudicant Salaminy repetut
Symirnij. sui ee affirmant itaq
eam delubro eig in oppido dedicauc
runt/ p multa alia pte a pugnat me
se atq. defendit/ tullius q. ego eam
testari a uetustissimo greco carmine
satis inter eruditos vulgato legis
se sic habente ecclia sue ecclesiastica
hic Achilli cthe o mihi cop ca hoc cm
yepta x hoc ilio o cuius sepulcra

de pte litigant/ ciuitates de iudice
homero Smirne chios colophon pa
los argos athene

emy ꝓ-hinc ꝓtera ipe platonem co
de lib⁹ rei publice atq; ꝑ ꝑsepe q
clusionē suaꝝ inducit in teste. Ō q
virtutē ꝑ a legib⁹ hēty & se legū de
cue. Si tot ciuitatū Cuius ecia ie
petit si a ꝓceptore ipo platone
testis assciptꝫ strictissimū & ar-bi
trum platonice ide prudentissimū
virū tale ꝓtam urbe pellendā
iussisse. Ipsum hec platonis iussa ꝙ
existimabimꝰ eminā urbe pellen
dā qui honestā paupiate gtēꝫ
adeo ob virtute suam carus ci
pib⁹ fuit hoib⁹ q̄ de nō solū ar
mis & bello atq; sanguis gnositate
q̄ spiritus ꝫ phie domesticis & ciuitate
nozi illustribus ut ꝑ mozte etiā
eq̄ vellet suis maiestatiq; suoꝝ suos
ministeꝝ cineꝝ & suo tumulari sepul
cro. Si credimꝰ hīc ego nō credā qd
poetꝰ arbitroꝝ platonē suā ciuita
te optasse talem fuisse repletam.
Quid ꝓtera de solone dicemꝰ qui
datis athenensib⁹ legib⁹ cessio ia
fere ānis .x. cessisse ꝓtestat urbe
ne pellendi dicemꝰ qui ut-tenꝫ dis
soluta in ciuile vitam mozes ꝑ re
uocauit. Quid nostꝝ de virgilio
nro cuiꝰ vt reliqua sua tanto fru
gis rubore et modestie verecundia me
dicenos & quotidiꝫ mihi decernat
quisꝙ audiebat. Puniebat ut ob
hec iuuenes verecundi- pu-themas
qd latine virgo seu virginitas sonat
cuiꝰ tot sunt ad virtute suadentia
monita ut sepe iam dixi est quoti
anus carminum verbū Cuiꝰ ne ob
uenē diuū opus ut ipe virgilius
moriendo precepit Octauianꝰ cesar
augustus ꝓhibentibus maxime
curis ꝓhibentibus versus q̄ssit
quos in ipe vsq; mane legiꝫ Cuiꝰ ad
nomē apud mantuanos tanto ho
nore celebrat⁹ ut cuiꝰ cineꝝ ab au
gusto sublatus ꝓ urbis cole ne que
ant eiꝰ sepulcū vetere ad ipsum vi
uentis hoīs ab eo denotatū colūt
filius Iuuenib⁹ ei⁹ qd̄ venerabile
sacri senes puerēs oīdūt exteris
aduenientib⁹ qui sua gloiam augere
solliciti inducūt nō absq; virtute
ꝑ papue testimonio ista ꝓcedunt et
nos virtuosos ut-te pellendos plato
ne voluisse credimꝰ O stolidū ca
put posset⁹ de eo Flacco de ꝑsio vul

cumno & Iuuenale aquinate mul
tu dicē ꝙ que putēt liquido metus
platonis nō fuisse tales ut-te pel
lendē sed trahut aues ut musa ige
nia & que nulla tegi versatione ab
istis negari possint apponā Credo
ne q̄ ego tante demētie fuisse pla
tonē vt fortunatū petronectū urbe
pellendū censuēt Quia sua virtute
sua virtū ducēs adeo ꝓcepte venere
spurcicias horrebat ut nostrib⁹
illustrissimis sit exemplar- honesti
cuiꝰ mendacium letalius & hostis qui
vicioz omi spectatoꝝ & ꝑ venda
bile veritatis sacrū ut vtutū deus
& leticia et catholice sētatis norma
plus mitis atq; deuotꝰ & adeo xp̄i
dus ut iudicet pu-themas alt est
nisi ꝓ poetice gnie facultatis ora
toꝝ suauis atq; facundus cui ea oīs
pateat phie semus & illi ingenium ꝑ
ter humanū ꝑspicax memoria tenax
& rerū omiū ꝙs hoi pot ee notā
plena. Ex quo ꝓcedit ea ꝑsecta ꝑ
metrica & plena ꝛetat tanto splen
dore irefulget tāta suauitate re
dolent tanto floꝛido ornatu sparta
bilia sut & le ꝓpe sonia cui verbū
mellifluū a suauꝫ sucto mirabile sa
pida ut celestis ingenij artificio
ꝓcꝰ ꝑ hūani fabrefacti credantur-
Quid multa dixi- ꝑfecto hoīem
sup̄at & in longū mozt⁹ vitā
ꝓcedit nec̄ ego hīs laudes fidei
fe antiquū hoīs & longis ānis secu
lis defuncto cōmēdē ꝓpo. Dū deo
placet mentis atq; talentis mei
ta refero. Que mozsozes egregij
si non litterulis meis credetis cautū
ta fide vidē ꝓcessis nec dubitō ut
ego co-ingratꝰ ꝙ cui plurimū familiaris
diuersis affigē assueuit ut actū Claudia
nū minuit ꝓ cui fama tanta cui
moꝛ maiestate tanta suauis elo
quēcia facūdia tanta ead virtu
tate & ꝙ ꝓcta senectute affirmꝰ est
ut de eo qd̄ apud senecā morale
ꝓbm de secreto legitur- ut dia ꝑsi
auditoꝝ stilꝰ eq̄ plus & moꝛib⁹
ei⁹ & verbis trahisse dicit-ur ne
alicui de celeberrimo viro taceam
quesō hos ducit nisi ꝑ tales ꝓce
a platone pellantur- quis-ne-sc si
pellūt tunc ꝛeserēt qd̄ mēdaciꝫ ipe
fuit cuius lenones an assyllones at
q̄ gnatonices & pulones ceteros q̄

seu fonte fin-taferos a silēs illic as
sumet/ O felix o mās ac dñe pla
tonis rē pu- si poetas pellat et
hos caues hanc ꝛ mox vitrep hom
pfides ſ abſit ut ar-bitrer- dctiſ
simū virū id intellexisſe qđ sena
cum inter-ptes hm ſpiꝫ. ire or et
poetas imagines ꝛ quoscūq alios
silēs esse/ no tm ciuitatē seu sue
ri pub- caues cē sed pricipes at/
q magros Ez inducat/ sonnacu
ces hm/ Si hos no quos pelli iu
bet/ plato poetas esset/ rndendū
talib/ nos qđ pquintre censēs
ceptū Ez qđ ingrauēte quocūq
ꝓcedendū ē/ et si male sint mere
tri ꝓcedū tame ē ut liquoribꝫ
cibus sic ꝛ facultatib/ sua fce que
sto abhoribiles ꝛ abiciendā/ non
tm defecatus liquor effictus- vile
or ꝛ equo mō facultas Quid em
phia cum rez magīa veritatꝫ hīa
murice lāa et de ceteris tacēa cyu
cos huit/ et eppytuos/ sm ſfundis
et rozib/ ꝛuoluti fere cūcte honeſ
tare i no nullis cōnati sūt/ adeo vt
hostes videri ꝓcaꝫ q/ mīstri Ez
ipſo ꝓpter- hoes Socrate pericle
Anaxagora/ prime tm alios q hre
sode insignitos titulo abiciendos
fore dicem/ scīdū ꝛ ignauū defe
ctozis cēt offīi. Quid epicure dꝫ
q religione sanctā ꝛ hīa donatistas
macedones fotinos ꝛ alios huit
hereticos longe fetidiozē fece ꝑ
crabiles ner ꝓpter- hos iustos Basi
leū Cesariēsq/ Iohēm Chrysostomū.
Ambrosiū mediolanēsē leonē papā
et alios sacros ac venerabiles vi
dē dicem/ cē ꝓphanos Hic ꝛ poesis
vt religīs tacēa huic/ sua fce ut fuit
quida qui comicā poete dā fuit quas
inter- ꝛ si no nulli honesti fuerit/
hoīes ut plantꝫ ꝛ terētiꝫ ut plu
rimū tur-pissīe ficerib/ suos ſple
dida poesis gliam/ nisi id nisi fuit/
et hmō cūgi pot/ peligne sis iudeꝫ
hm quide seu nēcis inatis lasciuia
seu lucri cupidine ꝛ desidio vulgꝰ
ris applausus/ scelestus ꝓpetus fa
bulis eas mimis inducēs recita
bant/ in scenis Ex quibus lasciui
ens id pectoꝛa ꝓuocabant/ in scelda
ꝛ substancia agitabat/ vn tues ꝛ cōis
fere mozꝫ disciplina reddebatur-
enerues ꝛ qđ ꝓnacissima erat/

spiritualiꝫ et in certis religio gentī
lia detestanda sūt ꝓpter in ea tur pra
sāt Dedigne/ vt/ ꝛ erubescenda
a suis cēa videt/ hmoi quide poe
tas ut/ in ꝓcedentib/ sepe dcm est/
no sola abhorret et copiosa religio
Ez qđ abiecit/ gētilitas hm quippe
fuit/ quos vere pellendos ire plato
iussit/ ego aūt no ab vrbe Ez ozbe ta
les ex pmiandos forc colserimo Ez
hos ꝓpter- ꝛ nec ꝙiodus suscipiēs
Statiꝫ Claudianꝫ aut/ silēs ciuita
te pellendos Ego no ar-bitroꝫ dis
cīgnat/ qđ hm/ et si no odio laborat
in digno male meritos ar-guet/ sua
lm inquietes in ꝓce ꝙpicuos anſas
nisi no posse ob defen lasciuientes
Postremo rep audacia nigrem
inclite hm nomē poeticā blasphe
mantes in fanda temeritate ptā
silentia sacra/ semotos autꝫ quop
in adituꝫ honesta penetralia venerā
de poesis ꝛ puellaꝫ choros cantꝫq
dinos mitre ausi sūt. atq dissonos
tur-bare clamoribꝫ et tetrū stassimi
atq eruditissimi viri verbis armati
ēs stilez que cū ea principiū libri
eius de q̄ solacio legi cur- phia legē
te atq dicēte quib hīs sententiis me
retricalos ad hec egrie ꝓmisit/ ac
cedē/ que dolōs eius non mō ulla
re medys foueret veru dulatus
nisi ꝓpalerent/ venenis eq̄ oia non
aliter q̄ victas ꝓphe clamoribus
et/ inocuas lucē eius metes ingenio
sis obprimere conatus si possint/ ꝛ cū
no sentiat/ qđ ꝓ illa vbi velit tue
ri/ solū ꝛspicientes curiose pudicas
simas musas no aliter- q̄ si cēt cū
nee nubēs/ eo q̄ femineꝫ gnis sic cog
noia honestas obsceuas venefi
cas atq nētrices esse proclamant/
et/ eo q̄ diminutio vtiq̄ tetrius
illas extreme sortis/ ꝛ extimo eas
in lupanaꝫ a fce vulgi ꝓstratas ex
istimant. Nec hec sacre ē q̄ip̄ q̄
volūt poetas & hoīes i hoc testos sic
argumēto deducēres sūd. Si qua
se boem asserat meretricale sit/
honeste mulieꝫ &. ꝛ sic hm q̄b
familiaꝫ sit ut honesti sint/ hoīes
nec ē cū amicicia seu familiaritas
nisi ex q̄scientia morꝫ inigri aut sit
ne possit/ eas aut ēe scīa riss̄imas
poetas astat/ liquido cur mihi ex
testantib ꝛ sic ut ea dcm est honesti
si sint/ hoīes/ Aduertite ne prudētissi
me vir in q̄ animū tendat/ illecebras
hoc destruat/ Ez qualēsq̄ sit/ veiat

tio ꝯfidenda ē. Qt igit̄ ē que mu
se sint/ ē quibꝫ ĩsignite noĩbꝫ et/
quid ꝑ eas sentiat illustr̄e vir ſi
bi memi supꝰ lib. ꝓ. ostas tm̄es
monstraui. Ez adhuc hoꝝ ĩpietate
no quiescente paululū laborandū
ē Satis ꝙ. ar-bitror ꝙ ꝑmodestie
assumi posse. Duplicē ē pretexū
spem ꝙz alterā venabilis ē laudā
bilis ē. ē. ꝑmis hoĩbꝫ sp̄ ḡta/ Alem
vero obstacula atꝙ detestabilis ē ea
ē ꝓtestatū quod Deꝰ no vrbe tm̄
sꝫ orbe pellendos ē quomō de musis
dici pot̄ quas. et si ē. tres vnā sit/
sꝫ tres duę dicā pnt̄. Ma autē eadē
viribus eisdē ꝙ legib⁹ actualit̄
vna quoꝙ ꝓtetur- ea virtus ē. ē.
tantis videat̄ ē. ꝙ ꝑmi sucrus hic
silicet/ Dulcis amator ille no magꝭ
honesta vna arbitrā possim⁹ ē. reli
qua ĩhonesta hanc ꝙ. alterā tot/ cō
mendanda ꝓmmꝫ laurea ĩcolit/
nemora crystalliq̄ fontes ē. ꝙ. q̄ ꝑ li
trā venabilia locat cognoscim⁹ phe
bi sacra floribꝫ ē. sertis ornatu et/
dulcedie cantus atꝙ voce sonorita
te spectabilis/ altera aut⁹ ea est/ q̄ ab
ĩhonestis comicis tractu scenas at/
ꝙ theatra ē. quademina tenet/ et/
stelestribꝫ sicubi obmercede se ĩ
ti vulgo placidā q̄libet/ nullo cō
mendabilior natu ꝙ spica/ hē no ꝙ so
lacia virtuti no salubrib⁹ anthid
tis no sacris ea remedia ē. studi
nes langueā mitigat aut/ sanat
sꝫ q̄relis gemitibus ꝙ m̄ morte usꝙ
ampliscat ea delectā q̄ pressi cu
bus ĩpliati delent̄ ē. quibus pos
sit/ qd̄ ignorat/ vidē poetes ĩfesti
tacq̄ stilez dū musas metricalas
structuras texitabut ē. de theatrali
musaeo spē intellexisse. qd̄ aptis
sime obiectores eis hm̄ videsse potuis
sent/ si qd̄ ꝓ ꝙ pauca a phia dem̄ le
git̄ intellexissent/ dic⁹ enim Sed meis
cū musis curadū semadū q̄ relm
quid ut/ eustenciꝰ ēpetet/ qui de se
cuda musa ꝑ spē lo-fretu- ꝑ sepe ĩ
sequetib⁹ phia ad curā ē. ꝙ solacia
bocem m eode lib. oblectum cū car-
minū ē. fictaq̄ poetica mīduert/
ē. ꝓ. quā illas phia suo ĩmisset/ a
trifacio eas honestas ē. existiman
du est/ et si honeste sint ē. hīj q̄bus
familiaq̄ sit/ ut hoīes videt̄ velle
deductio honesta sit/ hoīes nec est/
et/ sic honeste sit/ musę ē. pręte ho
nesta sit/ hoīes quae ē. quo iudem

turpia nota iudicū labe facturę ca
nati sint. Alloquitur auctor regem

Quibus potui mecūbus clemen
sime rex hoꝝ eclamatū male di
retudi et/ mihonestati pepasse mee
m te metra cōtra ꝓsilientem et/ vita
mozes q̄ suos longe dextrorsū vbe
et agilis auctoribus tuerisse/ Re
or tm̄ ab ꝓtet- dā multa deuios
quibus ōibus ind̄ voluisse m lon
gū nimis ꝙ tendat̄ oratio ē. multi
tudo vbor nimia ꝙ sepe ꝙsuescit
ne dū aīo magno occupatos ut re
gm̄ sut ꝑ ocia vacuos et otiosos of
fendā. Et ideo ne ocī studium fue
te diosus sim/ ē. ne videar tpos cōt
terere timios fugare velle/ ea ignoua
cōtra ꝓra ē. ꝓtacendū fut/ ꝑ ĩmeritū
qoter-mi michi ꝓcedendū hinc fuit
ꝓstat nec est/ et/ qd̄ q̄ si no faceret/
ego ante hui⁹ libri finē tua ea ꝓ
fecisse volo posuisse silicet/ michi ma
ꝛem ē. orꝛ ignouisse nequeā ē. eo
amicas alloqui vbis si forsan ī ocīlio
id melius possim̄ apellē poetica noīa
hostes orat auctor ut/ se m̄ melius ver-

Dos gr̄o prudentes timet/ assiliuum
viri ea si sapienter iras ponte
ē. turgida sedate pectora satis enim
vino minui nitet nos Deinde decta
tu ē. ria ꝓmia ĩsonabꝫ tubas strepitus ar
ma ut/ eos exterminaretis orbe/ ego
ea diuso pectus oppressa ergi ꝑ vrbꝫ
festa te deo ē. meritis ab ĩfestis
pellere tur- hostibꝫ/ esto si diuisum
nos ipi m̄ equi destenderē et capi/
gnitu qualeant/ nra meis viribus
sera ꝓnia nostris. Bellicerata tri
tonia ē. et/ ea ventid ut/ ei aliqua
offensa id glia ꝙ ꝑ suadē placido
pauladū sit/ ego vicendi repssa labo
do aut⁹ equos legibus nr̄i possit/ m
pace rudimꝫ gr̄. eadē ea possemus
vltro ē. quietem/ laborib⁹ demus le
tenui ei sut/ belli ꝓmia Nā vos de
tenā/ ego referā alicui tulā ꝙ solacijs
ny ꝓdā ē. sic satis loca pacī relictū ē
Credo si velitis qui decrisse vos pe
nitet/ ē. eo eius fruamī. hoīs Qd
ut/ me ep̄o aio dicē nostris qui-
ꝓnimꝫ lasciuus sim/ ꝓmiꝙ suadē
amicie leges inepta/ aut/ ea ē.
faciatis/ que animꝫ pauca ea tractuie
dūrus equus aio atꝙ tranquillo pe
pite/ Ecce honorabiles viri q̄bus
potui demostracoibꝫ elucidauī
quid sit/ poesis qua vos ipi nulla
fuerebatis/ qui poete sint/ qd̄ poe
tarū officiū/ qui mores/ quos vos

cetā fabulones / silestres hoīes sua
sozes crimiuū / mille malis ifectos
blamabiles Quid mō mese sint / de
signatiū / quas metricales dicebat
& forte arbitrabatī lupinare / ds
si tanta sit / si a deo venerabiles nō
solū nō dempnare debes / sz eos
tollē laudib⁹ / & totollē / amare / et / co
rū uti / meliozes effici animi studere
voluīa / A quo ne vos trahat / aut
etas anosioz aut / famosiozes audis
se facultates conemini / & vobis ip
sis id posse / qđ de se nō erubuit / an
nosus precepto / & vir-tutū omī sin
gulaz dcūs / Roberty / thrlin / & ce
alie regie clarty / qui clarty olim
plis / & mediante pceptoz egregio
atq; nr̄ cetos aug / & pozie nr̄is tp⁹
Thologus cū in sexagesimū septi
us ętatis sue ānū pupendisset / mi
giliū illiq; cū religiosa moze vrō
fabulosū dicēs / hoiem / & nullig seze
pcm / ornatu subtracto carminū / q a
to firmasset petrarcha arcbanob pe
matū referēte sensū audiuit / obstu
pefactus sepiꝰ redarguit / et / ut / ego
eo dicente meis auribꝰ audiui asse
rens / se nūq; ante ab-bati-atū adeo
egregios atq; sublimes sensus tetu
rdiculo cortice vti poetam / sicd
nes latere potuisse / ut / adiciebat / pg
de nō stimedie / solertes vir abstzi
ctos esse / suāq; ignā qđcūq; dez
nabat / ingenū / & ifortunū / qđ ta
lem poetā ārtificiū cognouisset
nec erubuit / auti sancto senio / & spe
breuis nr̄i fructy / vitā detinere po
tuit / qn̄ se posit⁹ studio sp̄i dcūi
facultatū / ut / plenū e⁹ filio se
sūsumeret / tepiq; optatū dare / & me
festina mozte / nemo / mihi rapuit / stu
diū / qđ⁹ si pfecisse potuisset / ds
dubitet / qñ in magnū poetā &
ytalozū quotidi studio tali vtcun
q; cū sua fuisset / Qđ gr̄. qđ regi sapien
tissio stilum / vsū & vos ne ar-ripe
ndignū ducetis / nr̄o credo / no ei
vos tygres aut / ymanes beluas re
ozq; / quoz ingenia uti illaz / ferocia
m melius flecti nō possit. Attame
si pter-hac pia credulitate mea
m pectoribꝰ vrīs / & petuosꝰ adhuc
m inexitos pseuerat / hostilis ar
dor in vrīs / salte deus / quo
cuno vos lingue prauitas in / vtu
m-tetat / ipe p sacrū phīe pectus
cuiꝰ forsan aliqn̄ mamillas sugeistis

ne in totū poetici nomē a deo vos de
dat / Precipites / q̄n̄ no si satis sanē est
destructiōe / & opozturna sit / ptami
Hec quidē an̄ gēdia destzuendi re
ducet / & absterseris ignoza tue nebulas
stellem clazificat / & rē quo vult / duc
igeniū / Et / hec facturo ne in honestas
venerabiles / placetus pretas / Ego ibq;
multos fuisse / qui telui ostensu / & dic
vobis satis / in illecebris comicoz ir
ruē in hos tragicos euomere / in hos bema
cticoz / puta de nr̄is versus / cerendū
putat / & hebraicas / grāte / no ei absq; di
ne maiestatis indigne lacessiri pos
sūt / vt / pnostratū est / Hieronimo at
testante / quosdā / & eos sub poetico
stilo sed dictante / spū sancto cecinisse
vaticinia / Quo in sēsu / nos / & optiam
ab auctoꝰ / inuncti / fuandi sūt / plu
rib⁹ cū / & nos poetā / & adhuc
suq; qui sub tegminibus sacrōm suoz
copiam religiosis deuotos sacrōm / q
q; sensus / q̄medare / et / ut / & multis
aliqđ onsū sit / nr̄is dantes / dato ma
terno / & nouo / sed artificiosa stilet / in
libro / q̄ tpe comedia nūcupauit / de
fructoz / & plicē stratu / ingō facze / & colo
gie doctrina designauit / egregie / et /
illustre atq; nouissimos poetā fra
ciscus petrarcha in suis bucolicis
sub velamine pastoralis eloqui / rei
dei / & melite / & mitates laudes / nos
q; ing⁹ calamus / ignauā patrie na
uicula / mira destrepere / notauit /
Stat / voluīa / et / intelligē / vt / tibꝰ
sensus / appareat / hos ult⁹ / rigat / pru
dencia / atq; sedulitas / carmina sacra
sub tegumento / & pro mēta / veritā
te / et / ornatu / no solū / & pōm / & ho
si / & romane / ecclie sacerdos / & tpis
heroico carmine / & pilozū gesta nra
cantando / poetico designauit / nunc
et / in sup hyspanū / ho / & / & eque / & pia
nus / sub velamento hoīs / boni /
aquile / & leonis / & pi / filij / dei / vni
redemptoris / nr̄i actuū / & / & / cia
fingendo / & posuit. Et / ne pluribꝰ
me dū deducā / sit / nr̄is saltem
pcatis nulla vos humanitas trahat
nolite severiozes esse nr̄e / nr̄i
ecclia / que laudabili & sidōne
& spectans / no dedignat⁹ / cū mul
tis / & potissime tū / & / & / & hie
benigne / fuere / & huic hoi tā gn̄
dos / & imponendo / vires / & / & / &
ce / & ad & hausti / videat⁹ / fuisse / & ge

[redacted]

[redacted]

sidui Verū qm̄ ante ꝯpūs op⁹ su
cuasurū illud mutuo sū/ si satis
memor eo rep̄ icliter studi ide circa
pricipū testatus/ hinc quib⁹ potui
uoibus ondens cur-strābū muti
lū ci cateriab⁹ plenū ꝯsistimare
illud futurū Et/ ut/ satis appet/ et/
isti autē/ mea me nō fefellit/ pme
ditacio q eo circa defm hūc tuire
ꝯ cusandus veniō/ sane quib⁹ ad
mīniculis potui illud in Rebus re
duxi. Nec postq̄ deductū ē in q
co fitatus dut/ nouas gtrant/ ru
nas/ vetēs aūt/ q̄ puisse q̄d' arriolat²
isti arbitror/ adeo repente nō fuci
ent/ nā si more mortaliū p̄ uetu
tas de fictuze p̄uidē uolumi⁹ in lon
gū pseuadabit/ hoc opus. Vidimꝰ
enī p̄ sepe in sapo firmatus arceꝰ
in ruina ne, ereuis/ q̄ in plaustri
luto pstrutuia situata dom⁹/ hoc at/
qui sibi nō satis firma edificia no
uit/ vigilantes inspicit/ sepe/ q
sic si ꝯpigrat/ oportunitate restaurat/
fundamēta resarcit/ parietes/ ter
ra tigues/ q̄ scalā vanis aduenien
tes suffarcit/ Et/ sic que illuc cu
sura videbantur- nouū q̄ tēa de
ducūtur- in seculis/ secus qui foras
possidē se ꝯsistimat/ nā dū secula
quiete tenetur- q̄ ecce lapis vnꝰ
gñdi pondē p̄ssus attrit⁹ crepi
tat/ et/ ome secū trahit/ edificiū
in ruinā dat/ q̄ alij casus circūstancia
ambit/ iudicia/ q̄ edicta ꝯcedū pru
dent/ patria dom⁹ p̄uidē q̄ pos
sessor cognita q̄ Deū deo gratu
ēt/ p̄seuerat/ Quis ar-bitrum po
tuisset/ ylionē recentē in adhuc
pānis cui tate tot refer-tū vnꝰ⁹
tam diuicias splendida/ regni tuos
aspe arcē totū minatem/ grecie lap
sura ereq̄ p̄ncipis auglay sophyn
gui-gustiolo Sic et robustos vidi
mꝰ iuuenes uiuaci atq̄ pcla-
valitudie deiectos/ pua infirmitate
febricula seu accidente alio in pe
tinā fere ꝓputari morte/ ubi nō
nūq̄ ualidi senes q̄ longeuos in
eterā q̄ velit euasere vitā Oz quid
referr/ p exempla disturi-ē/ quoꝝ
habūdantissima vita mortalis est/
dicāt/ isti q̄d' uolūt/ et/ ego q̄d' cupio
ar-bitror/ hec tm̄ sto certissima mi
dris custodiūd cuncta frustra
vigilat/ qui custodit/ eā/ ipi ē ser
uare atq̄ gtra-ē/ ipius solius ē q̄
tā mūdana ocia in longū duraturā

sint/ seu q̄ alio cursum stud/ prudēs
m eo sperē oīs ē ipē videat Ego q̄d
q̄ tumosū opus meū cognouī/ ede
humilitate mea/ strenue q̄ deus hu
milib⁹ dat/ gremi. Oz quid ego de
longitudine eius tuq̄ verba faciō
cū michi p̄ maximū sit si adeo tui
nesū mutilū/ adeo cauer nased ut
illud ꝓsecisse potui ad tuas vsq̄
manꝰ mi Rep̄ pueire queat/ ne nō
ducā vigilanciā si obediencia mea
cognoscas/ satis hec michi ꝓpūs ēit
Si tandē vltiꝰ pseuerē/ dīne boiem
ti et/ fortune pregre ē putrendū ēdēsti
mo Nequiuisse membra huiꝰ apeq̄ col,
Supuenient/ quidē oriolas locai
et/ inspectis que alij īsuperare
ducent/ computabiles fore prudentes
hāc q̄dā molē q̄ consistē deū/ cū
ruinis desertis sublatur⁹ sit/ quas p
seuadacio dem ēstruxit/ ē hinc potis
sime q̄d' latū pectꝰ ex tranco ꝯ
pectoꝝ tubre formate sint/ et/ pedes
in vertice reuoluti O sma sortis feli
ces medici quoꝝ tra-tegūt² ennes/
cū stripetoꝝ sepissie ecia bñ dēa q̄m
in ꝓpatulo sint/ ramices lacerētur-
dentibus aūt/ saltē infestent² latra
tib⁹ q̄d' sūme ꝯsequūtur atq̄ ꝓpri
tū laboze est/ et illustria virozū
aūcte ubi possibile sint/ firmacio
pterēa cū verbis nō directa est-
Oz quid pcedā sūt/ cōia ut/ cōtul
cat² humilitate q̄ terna hīs timen
sic audentib⁹ quid rūsuꝝ sim nul
lū habeo pter- q̄d' noueri de pria pro
genie logie huiꝰ multos multimo
de opinatos q̄d' nec circa hanc
p̄ma volumīs libri mecia emissio
ē atq̄ q̄m vetustissima scripserim
ut/ De cetēis aliquales hēret² me
cum et hinc vetustissimo capiti q̄
ut/ ꝓpisse potui sucessime pecto
ē ī legua mēbra applicau si alie ve
nūdē sint/ aut/ pcore ondentes
ordine q̄d' nō nego fore possibile
ē si multū vigilauerī plura et/
varia revoluendo volumia nō vi
disse fatear nec noui quo ordine
mēbra tā ingentis coꝝpoꝝ pos
sent/ optime collocari ꝓducant/
ipi in medū q̄d' noueri ut/ ut eos
visis si inde q̄ sepsi dampnandi
sint/ finis fides adhibenda- in tegra
nō ꝓcesse tm̄ me certamen q̄ficasse
pectoris ē mī aliud ondisse/ est/

poca/ mique detrahe laudabili
ledat grie aut vtilit- demendat
Non appositū est qd' imme appti est
Orē tñ opponebat indecentia pue
lo ante vdas gesta multa ee o
missa que apponi debuissent hys for
san supaddent/ vel alia hec ego sem
im negare no possim cū meminerim
saltem despectantib; ad supficiem
fabulosum ob librorū defectu circa
hunc opis pria pui scripsisse multos
ex prole deor defuncto heroes. Et
si tame libri repti dicant/ quos mor
talis tam audax erit/ vt/ prepes
dicat/ vidisse se oia atq; legisse ego
aute cū no videri erubescā quos alii vi
disse pone abscq; frontis rubore con
fiteor multos omissos forte ee nō mul
los forsan ob labilis memorie vitiū
no em suffiat/ vbiq;/ et ideirco indul
geant/ qso meorē ee qd' ignorantia
seu oblivione fieri est/ nolent/ equipa
re malicie ad ee res alia inquā for
san possit/ obloquij vim sublimes
circūl explicationes sectari fabulariū
exhibitus absit/ ut/ hyc ego velim ob
fieri possibile qd' reor cū nullo de
me aliq; sim tñ magis presumo qui
me minq; ad hec valere intuis sim
et/ quis ex ipso hoie ptim exequa
tur opus solius dei est/ opus perfec
tū quod qui et/ ipe perfecit/ et si qd
tame te meritū/ ogi/ circa hoc tuo
iussu/ rep optue impulsus egi/ et/ ob
id circa hanc pte immq bene egisse
ipse iudicio- omq celsitudie tue Ast ego
hos prudentes deprecor p venerabile
ac stim phie nomē qd' colant/ equitio
vtq quada sapientes aūcte dentes
my immq bñ inuisa m signe etia pia
hūanitate erga me diat' no ei imitue
tū e ut/ ne dū eruditos hoies vide
qd' indoctus no videri vāt/ q; aliqn in
doctos vidisse/ qd' imme videant/
eruditi bñ eni sū ego/ et hoiem pfes
se nec nouū est/ nec inuerecundie aut/
ei flaccus/ qui q; bonq dormitat ho
merq Cenit pdā ergo fuit oculi bi
m et bimi vicesimq dormientes vi
gilantibus relig/ et tñ quis my se
mur- aliqn ire promittet/ ad' en
uisse no potuit/ Di g' cui michi tim
Duo sint/ et hyc qui q; a sapore tacito
mediat/ inuabile no e exprimat g'
qso qd' anime pmissū e/ et fabulaū
enucleatarū supplicant/ aut/ si minq
debite quid expositū sit/ admittet in
meliues qd' minq decenti opione

firmatū et reformatū emendant/
ego quidē et/ si no plene vere tame
stricte ratus sū qd' si imme fecī
et adeo obstinate pinax no sū quem
meū humiliter fateat crimen/ et/
gratū adeo emendatū sustinā tūq
ho qui et/ si iam totis pedib; in sen
tenda decidi no vereor imo cupio
et pstructor hoc eni si fieret/ pfectq
meret/ opus/ et ego dictior fuis
magis eoru liber tute laudandus ef
ficiar- Nullas fabulas aut/ hystorias
nisi ex metro cometarijs veteru sūptas
Insurgit/ hos pe et alij et sp
grauli clamabit/ qm laudietis fa
bulas et/ hystorias aut/ textus q; uoz
et explicationes facere mistuer et fatuz
no novas fabulas aut hystorias et
mistuisse veteribus Ab forsan a nullis
ego latinis hys maudituis seculis ego
quib; no nullas nisi ex quib; ne
veteres sūptas appositas nec ut my
res aut explicatas textus eoruder
sed sic oportunitate exigente fieri est/
discolor quippe et male seruā queren
cui q; stu talis et nil eni equis aio
pati possit/ si fatales textus sepseris
et laxa quada clauitate patentes pe
destrem ducit/ stilū et puerile peda
gogiū redolente et fastidientes obi
cit/ Oi paulū acriore dictauere/ p
igressu fatigata aū no obtuis sensij
euestigiū tendit/ igemo/ strictiorem
accusant/ sub orsuq; dicit et si fatali
sit/ artificio delinctus/ et/ indignātes
negligit/ ego quippe reor cuncta hos
hastu quoda tactim velle fabulas et/
hystorias sibi incognitas damnare
et/ no veteres sub pteritu textus e
plicata/ ita dem et my quicquid ne veter
sūpte sit/ omes vt/ referē auctor
noia testatur- appta/ quas si forsan
aliud no vederint/ qi nil vetet et pos
sit/ nisi qd' legerint/ reprobandas equis
mare no debent/ Ceteruq; ego
hūc reor multa vidisse que michi penit
my cognita sūt/ sic et ego legisse potui
que nondū ad eor deuenere notiaa
nemo solue pteritū deū cognitione re
rū omniū hre potuit/ usq; eo g' dio a
me apta legant/ quo uolent/ alios
legisse sua et forsan alicui acci- videa
tur- gtextus cogit/ vbiores migemi
et sencientes aduertent/ p lucidū esse
qd' ab- tuerantur- obstitui-ue. Insignes
Vir- ob q; ed ex nouis mduxit in testes
oculos puto q; her exercuit/ qui ela
sepultura maudituis veteres et no

uas ĩcognitos auctꝝ ꝗb⁹ utrũ pręs
tanda fides sit siue rtẽ & habẽ quide
ꝑmoꝛia hꝫ aliqd ꝯtuitus nam ꝙtũ
cuiqꝫ nouꝰ fuerit ꝙ nihĩ ego auctoꝛi
bus vetꝝ sit videt ꝙ ꝑ multa sęlĩ
ꝑseꝛandi & a longitudie tꝑis apparẽ
tiũ veꝛũ de oĩbus nouis quatũcuꝫ ꝙ
bñ sint mereti arbitꝛand debeat apud
multos videt ꝫ ꝑpendulo ego auct
huiꝰ sñcie sum nihꝫ ꝑ cuiꝰ duratu
ros hoc quoꝛ nouitas apparẽta nõ
fec eã ab coꝛ nouitate necesse sit ego
oꝛdiũ applicatiõis sumendo & sic eos
quos ego nouos ꝛuoco eã vetꝰ no
uerit aut nostã ꝛem tꝝ coꝛũ agẽtiũ
egꝛegiꝯ ꝛ viꝝ atqꝫ ꝑmodũ ausꝫ
sit ꝫ testimoniũ ꝯuocare hoc em
michi ꝫstare ego oĩbꝫ eos fere ꝙ ꝛ
ite tẽpꝰ studijs noctisse fuisse
eos mẽ insignes sꝫa & moꝛibus ꝫp
ꝛsatos hoies eos vita laudabiles
nec vlla turpi nota signatos coꝛ
sꝫpta aut dicta a ꝓdentioꝛibus
eam agẽtibus
equipanda fit coꝛ nouitatis ꝛeꝛusta
tis veꝛũ ne quis arbitꝛet me mihi gra
ues ꝓdupisse viꝝ eos ꝙꝫ velim nota
auctoꝛe ꝓbabiles facẽ libet de nouissi
mis aliq sigillatim scribẽ ut et alioꝝ
iudicio si satis bñ dꝛectum appꝛbatũ sit
iduxi ꝙ sepe ꝯmoꝛid atqꝫ venerabile
senẽ Andalo de nigꝛo Januen olim
in montibus astꝛoꝛũ doctoꝛe nuncu
pari ꝙ ꝓpter quã fuit ꝯspectu ꝙtũ mioꝛ
ꝯmunitas ꝙtã ꝫderet noticia tui nosti
ꝛi ꝛe optẽre tibi ccm ut auctoꝛ iste ꝯ
adhuc iuuenes esseꝰ iactẽ ꝙfoꝛmitate
studioꝝ familiarissimi fuit et ut ꝑ
videsse potuisti non solũ ꝛegulis ꝛe
coꝛ ut pluriũ fꝛm astꝛoꝛ nuncꝫ
agnouit ꝫ ꝯ uniuꝛsũ fere pagiꝰ
sit oꝛbe sub quocuiꝫ climate sub ꝙ
cuiꝫ oꝛizonte ꝛeꝛum cursum ꝛeꝛi
oꝛ fide visu didicit ꝙd nob dictum
audituꝫ et obiter si in oĩbus illi fide
ꝑstanda ꝛediderit circa ea tamẽ ꝙ ad
astra spectant ꝛidenti no alit ꝙ face
ꝛe circa oratoꝛia à maꝛcio circa
poeticã ꝙhibendã censeo huiꝰ ꝛsꝫp
pluꝛa stante opuscula astꝛoꝛũ elic
ꝫ motꝰ ꝯsideꝛata ꝙ ꝙtũ sibi circa
tuleꝛ ꝓminentie sit ꝯsidꝛet ꝛtasse
ne huc ꝛe sic dante aligeꝛ florentinꝰ
poeta ꝙspectũ tꝝ ꝓpꝛiũ alioꝝ ꝓ
lixoꝛũ viꝝ nat quide fuit cui nec
cauꝛs suos egꝛegia nobilitate ꝛeꝛuꝫ
dꝛe ꝙtaciꝫ tenues essent illi ste
ꝛe a cuna familiad et posteꝛitas a longo
augꝛ ꝙlio ꝫp tamẽ ꝓfꝰ atqꝫ ethi
logicas doctꝛinas ibuꝰ lucrauit scudꝛe
et ut adhuc iulia fatebꝛ— parisius
eciã eade sepulture adiꝰ ꝙcuiꝫ ciꝰ
quãciꝫ facultate volentes ĩsciabꝫ
aut possitabꝫ suis obiad disputatiõ
ibi alut gymnasiũ fuit ꝛe hic circa
poeticã eruditissimi nec quidꝫ illi
laureã abstulit ꝓter ꝙd sic ei
fir maꝛet dio nihꝫ nisi ꝛ ꝓtiam
illã sumẽ ꝙ mihi illi pꝛiuilegiũ ꝛe
quid pluꝛa Quidalis fuit ꝛelictũ cui
testatuꝛ opus ꝙ sub tytulo comedie
ꝛithimis florentino ydiomate mi
ꝛabili aꝛtificio ꝛ ipse fit ꝛ quo ꝓfecto
se nõ nuncupat quidã mino catholicũ
atqꝫ diuũ poetꝫ ondit esse ethicologũ
et eũ fere ita toto noctꝫ sit tibi nostro
ꝛetꝛũ ad celsitudinẽ eiꝰ sui noĩs fa
ma puenit ꝙ hemmi nisi ꝙ esto tuo
firmasti de tuo tꝛiumpho ꝙtꝛiumphasse
teste hoiez quide honestate moꝛ ꝛ
spectabili vita laudabile Quid et sa
cꝛos ꝛmones longe magꝰ ꝫ poetica
nouit nõ nulla tamẽ epistula ithi
mis vulgaꝛ ydiomate splendidis in
genij sui nobilitate testantia ostẽdi
dit que stant et apud ytalos in ꝓ
cio sunt hic itegꝛi ꝛime fidei hꝫ fuit
et ꝛeuerenda dignꝫ que eũ inter ꝛe
nerabiles nõ dedignetuꝛ florentia
ciues optimi semꝫ et in oĩbus fide
digni habui testem ꝛ mt quoscuiꝫ
viꝝ egꝛegios nuncupãdi Tullio ꝓce
alicui barlaam basilij cesaꝛien mo
nachũ calabꝛũ hoiez olim coꝛpe pu
sillũ ꝫ grande tamen stia ꝛe gꝛeces lꝛas
adeo eruditũ ut ꝫ imperatoꝛe ꝛ pꝛin
cipũ gꝛecoꝛ atqꝫ doctoꝛ hoim ꝫ mole
gia hꝫet testacia me dũ tymes ꝓbus
apud gꝛecos ꝛe sed ner a multis secu
lis ante fuisse viꝝ tã insignẽ tãqꝫ
gꝛandi fere ꝓdentiã Nemo ꝙ hunc
et potuisse in rebus ad gꝛecos ꝛpectan
tꝫ ego ceda nõ ei opus fuit aliqd
undi esto ꝙposuit nõ nulla audiueꝛi
habui tam ex suis ꝛ ꝓpꝛia ꝙdã i mul
lis reducta libꝛis net aliquo ꝛ sumpto
titulo que ꝛ scillis nõ satis in lati
nis lꝛis instructis ꝯsideꝛet eu
tamẽ multa videsse atqꝫ ꝓspicacissi
me sensisse nostrabant ex quo mo
ꝛ Pauli pisani ꝛussimi viꝛi ꝛe
tetꝛi imitatoꝛ Qui ꝛ etate puerilis
ꝛ multarie ꝛei noticia doctꝫ sui du
magi ꝛe nostꝛos bibliothece Roberti
ihim ꝛe Sicilie ꝛegis ꝛditi ꝛ ꝛ
sidꝫ curiosissimi fuit hemo in ꝙ
ꝛendis iussu ecia sui pꝛincipis ꝓpꝛ
mis vndiqꝫ libꝛis hystoꝛijs ꝛ poe
ticis opibꝫ iste fuit ꝛ obiad singu
lad amicicia barlae iuctus que a
lacrimis habꝫ nõ poterat ꝯtinere

m munda epl hausit a grecis hic m
getem sepsit libru que collectoni
titulauerat m quo me arida q mul
ta erat et adversa spectacla a quod
quod de dijs gentiliu no solu apud
latios sed etiã apud grecos inuen
por aduerto barbare arbitror colli
gisse nec dixisse verebor ego inue
nil adhuc longe arcq m hac opus
am meu tractes eo illo mulcta a
uidus poterim q intelliges supfi
e potissime ea omnia que sub nomi
theodoncy apposita sut Que librũ
maxio hui epli ecomodo Vbelle
i pudice quagie carmie eo defacto
cũ pluribus alijs eo libris eusde
deperditu apperi puto ergo eo tpe q
me hi primo cognitu e nemine ille
m talibꝫ equipandu fuisse post hos
e leoncio pylacio thessalonicen vi
riu et uti ipe asserit pdcti barlae
auditore p sepe deduco Quo quos
aspeu horridus ho e turpi facie
barbu plixa e rupillicio nigro e
meditacõe occupatu assidua mor
bus incultus nec satis vbenus
ho vere vti experiencia nostri fert
linge grece dctissimꝫ e quodam
mo grecaꝝ hystoriaꝝ atq fabula
ru arcanu iepohaustu e sto latinaꝝ
no satis adhuc instructꝫ sit hui
ego nullu vidi operis sime quid qd
ep eo recto ab eo vna vice referete
p trepi na cũ legente homeru e me
cu singulad diuina qusante fere t
bꝫ amis audiui nec m fuit cõ ab eo
i citatis vrgere erã alia cũ alioꝝ
actor suffercisset meoria m iacdu
lis gmedasse Silꝫ e paulu geo
metra q ciue meu quo tibi Rpe m
clite fama notissimu sto adh as
sumendu alaqn ratꝫ sit eo q no
uerã nullu usq alia tepestate hac
adeo sinu azu metrica geometria
et astrologia apuisse am vti hinc
appue m trij ut mi arbitrari apud
illas illi fuisse m cognitu e qd mi
rabile dca eq visu longe magis
quitquid de syderibus aut celo log
tur q fesse ipzis manibꝫ inscriis
m hoc q fectis occulta fide demõstrat
spectare volentibꝫ nec e hic tamen
prie aut ytalus natus longe q de
studioru suoꝝ parisius fama cla
rissa q apud suos sic sic e apd
Britanios hyspanos q et affros
quos penes hoc my prie studia sut
Equide selpserat ho iste si no alio
fuisset ardentioꝝ aut liberaliori se
culo natus Quid tande e fr̃m cestu
petrarca flozentinꝰ venerandissimi
pontifꝛis prem e dñm meu mi pe
trum Rome eo senatus q sicilie re
gẽ ilclito abpe e senetoꝛuꝫ laurea
i signitu me vetus illustres viroꝝ
generandu poeaꝝ q me modnos
induco Que no dica ytali omes
quoꝝ singulare e phẽm detuli e
sed e gallia oes atq gmania et
remotissimi orbis anglꝰ anglia
genti q plures poeta nouꝫ prepui
um nec dubito qu vsq eppui et ad
aures usq tue sublimitatis nome
eius melica fama detulerit Huiꝰ
di ia multa patet opa et metrica
et psaxa memorata dignissima citu
de celesti ciue ingenio testimoniu hic
mde fere ea. Stat em epõs aupiens
adhuc sub gelanu clausa diua affri
ca hereico carmie sit pta primi affri
cani nar das magnalia Stat bucco
licũ carmẽ iam vbiq fama celebratu
te cognitu Stat e liber e plax ad a
micos metrico sit prax stilo Stat sua
i gencia duo e plax psaicax volumia
tanta sinax tanta rerũ gestarũ e copia
tanto cnato artificio splendẽq ut
m nullo ciceronianis post petrarcham
eas censeat leor equus Stat in me
dicu ducentue Stat solenne vetꝰ lib
et qui pauci pꝰ diebꝰ in lucẽ no
uissimi veturꝰ e de remediis ad
versa fortuna Stat pua e in offi
cina plures quos ato eo vluente
fabre fero legemꝰ in publico Quos
ge hinc in teste renuat Quos deꝰ
eq fide pstare denegret O nisi pau
lo ante tenuis talamo sit pfisse quer
e quas eq posse supada laudes ꝑbꝰ
dare ab eo fides amplior deuenit
Sz ad pria dca sufficiat hec ge que
de nouis dicere habui vetu me de i
cognitis antiquis ab his videatur
omissa pauca dicenda sicpsut dicet
ge hinc me audituꝝ e se m duce aut
toꝛes qi quia coetanea no audierut
no nullis i tegra pstanda sit fides
m sipientis equide e credẽ mil pter
qd̃ viderut fide digna qi lectis fide
legendo iam pcelt ipe fatoꝛ me auc
toꝛe pluria quoꝝ forsan noua non
nullis modnoꝝ pagina sit dca et
fabulas retetasse eo ut qda dem e
antiquitate videantur pbata et
hos oes aut vidi e legi alit a retro

ribus allegatus ꝙpter quos si hm̃ gru
li nō viderūt aut eoꝝ nō audiuerē
noīa non auctoꝝ si de side eoꝝ tm̃e
st & io sibi ꝑuenire nō me ꝙqri de
bent nō enī possiet volumina ebliō
theas in manus euolare torpentiū
nec qui viderūt debent vsoꝝ noīa
hystoriaꝝ deferre legāt ꝑstruentiū
et mentiāt qd̄ nō nouūt & ꝑgrīs
efficient domestica et ꝙpiēt eos sic
aucte valē vt arbitrant valeant
quos legerūt hc ꝙ hēo que de auctō
ribꝫ tā nouis ꝙ veteribus a me ꝙ
ductis dicenda treor quoꝝ si me ad
ducendū nō ꝙuocarent multa ad
id optimas cogeret habent ei a
uiles & canonice leges ꝑter textus
multiplices homi nequicia sep auc
tos apparatꝰ suos a multis hactenꝰ
doctoribus editos hñt ꝓhoꝝ volumina
diligentissime quecta ꝙpota hñt
& medicinales libri plurimoꝝ sepera
me dubiū emodatā dā & sacre le
mulcos hñt metrices necnō et facul
tates & artes reliqe glosatores
ꝙprios hīe habuē ad quos si opor
tunū sit volēs hī vbi recurrat et
quos velit ex multis eligat sola
poesis qm̄ ꝑ pauctoꝝ semp domesti
ca fuit nec aliquid auferre lucri a
uarie visa sit nō solū ꝑ secula mul
ta negletta atq; delecta sed etiam
uarie lacerata ꝑsecutoribus hys
caret subsidijs qua ob eam salē huc
illuc ad quecūq; possumꝰ absq; tñ
scelei selectare recalcitrans nece & &
si nō multū a quocūq; salte qd̄ mo
dicū possumꝰ exceperimꝰ qd̄ a me
fem̄ excelligeti satie appet eū non
mucꝫ nō tm̄ ad nouos auctores de
uertēti ꝙ ad glosulas et auctoꝝ
carentes nomē recursū habuerē.
Et ad eoꝝ queruli sic oꝓtunitate
volente nō m audiētes veteribus
sed & nouis eā auctoribus acqui
escant Carmina greca nō iussi a greti
bus cathis huic īmixta sunt opi

Seu hos seu alios dūtaxat nō dubi
to quīn ontracois gīa greca car-
mina opi me seruerim Quod satis
aduto nō ep caīcatis fomite ꝙmissū
qm̄. Vredine liuoris impij ꝙpellen
te ex aduste coꝝdis mtrisco hec e
mutent obiectio ꝙpie frem & ast a
go ꝑfecto nō ꝙmouebor opitulante
deo ꝙ moꝝ soluto hyuali fide mi rīsū
ro dico ꝙ si mestuāt carpētes m
merenti ꝓsipidū est ep reuulsis ꝙ

qd̄ possies ex fonte pape Et tā ho
nesta libe michi & adhuc sūt ex ā
bis multa opi nrō actu nocua sūpta
sūt & ex hys satis ꝓpe ꝑt plu
ma a ꝓsentis assūpta quibus tñ
ruinulis nō & debuē sume potuisse
& sū ipsi sepissime vex hysie & aliqn
sacra ex fonte sume qua ex ruuo ve
rius quod habuādinissimū erat
in fonte & sic aliqn in hec hyme de
lecta in nostras ꝓlue Delatā ꝙsup
septores nō mucꝫ aliqua st̄ petis in
ferā que hanc aliquo mō lectorem
sistā ac in oblectatoꝝ seu quecte
deducā ne ꝓsentem tā minima vni
formitate lectoris tricty in tedū a
lectura desistat qd̄ imposta tam mea
forsan poterat alicui nisi ꝙ m
ppa forma ꝓsentē & hec vires testio
nij plenioꝝ si forsan obuiaturi
sistat si sit qd̄ que septo a me car
mi fide nō ꝓbeat adiuerem yliade
vel odissea fuale poterit vidisse mā
quid vera vel falsa destruxerim et
si vera erit plenior testimonij certitudo
nec nisi ꝑ ego solue sed qui mestue
rī greca latina vetry ꝙsuetudine vol
uat si libet volumina exterioris vi
deant septem macrobij intuebuntur
apulei libros & ne plures essem̄ magi
anxiom opuscula legāt hos sepis
sime versus greces latinis hīs ise
rentes inuenīet hoꝝ ego vestigia
in hec secutꝰ si ꝓoꝝ dicet illico si
dudū laudabile fuit hodie fructu
osū & laboꝝe nā cui nemo sit qui grecas
hīas nouit & ꝙsuetudo veterꝫ oblita
ast ego in hec latina ꝙpiorꝫ q
sit oīo greca abiecta studeant et
nō nostra mea eruditio hīarū Nam
et si sibi suas sufficiat hīas et in
eas oīs ostendues versus sic oꝝbus
sociate greces lucidioꝝes ꝓbabu
bio apparēt nec ꝓtēa oīa secū a
greca vetes tr-ad latinū multa
sup sut et ꝑfecto nobis necessaria
quibꝫ possem̄ studentes efficiem melio
res Ez de h. al hyn dnm nō ꝓsū
tat ad que hec opus ego dirigā
cui labore ꝓpendā videret ꝙpe
qui eruditissimo regi et cui tā gre
ce tā latine hīe sue refert
fama notitia est et que penes gra
nue detri hoīes greca sunt quibus
greca carmina cū hys ignarus
debuit ꝙsuperflua Ez qd̄ multa ge
rum̄ paululū obuiaturi bꝫ nouē
ontracois tā greca carmina st̄ ꝓsi

quid mde quesso mozdendus sm/ cui
cui dulcia fuerso/ si vixerit/ mee di
nestuit/ meu est/ hoc deus mea
e glia/ stalz inter etrusios gretos
vti cu mibz/ nõne ego fui qui leon
cu pylatu a veneris occidua bu
bulone querebam/ alongsa pegina
dce meres sflexis consilijs/ e ptu
tenui Cum illu in patria domu
suscepi/ e du hospite habui et
magnolatore cupiam/ pt/ m doctos
florentiu studij sustinerem/ et ex
publico mezere de appreta sm equ
de Ipe mscip fui/ qui pmi meres
suptibz/ homeru libros e alios ass
de grecis in etruria reuocau/
ex qua multis ante seculis abierat
nõ reddituru/ nec in etruria tm
si in priam/ deum/ hec ego fui qui
pmus ex latinis a leonzio in piazu
ybade in audiui/ hec miscip fui qui
uet/ legentiu- pub. homeza libz
opatus sii e estomo satis plene p
ex per in precipuame quo tu potui
ne dubuo si pmansissem/ tho ille magy
ducues penes nos/ qui plenus p
cepissem Oz quitula cadz ex mul
tis dubitem/ nonnullos tamen p
ceptoz demostrationes crebra
integre intellexi/ eas ipe/ qui
tamen vsu e huic opi mestus qd
hoc malit e/ fabulas grecas sep
sisse/ quaz hic liber plenissime
a nemie ondetur/ ei sem d pru
dos inseruisse versiculos grecos
leges septem lacessit/ petrus/ mang
arpinas sipanos affris cymbris
e decreto meo moze laberi patrie
cantare in peculi vti Duc e duel
lus qui penes pmi manali etiam
me supauit/ a cui na dm reperies
semp lumen- lumine fumales ozzi
bsua e hec quo tuis ptri- moze Ro
mane uy bus erit/ equo dio tuli
Romam equitu autem tractat non
nulli si pteri- mo duo solitu latinis
greca carmina mestro e ex labore
meo paucula glie sii mo/ Rebus e
quide latinitate aliquid decoris af
ferre/ ubi m me lucretis nebulam
ex tasse video/ doleo quippe/ sed
quid arbitroz/ doctos no ista du
bios/ de religuis et si curandu se
tollerant tenui patria pot/ postremo
tam pcoz oneb uty placeto frat
aio medzes/ valeto teste qz nulla
est/ tam hui lue vita que dulcedme
glie no tangatur- Gentiles poetas

Quid theyeas esse theologus

Quidam forte religiosi hoies sm
mouente zelo/ legentiu pderenia
dicet/ cur ita sacrosste religionis ar
ma illata/ du pretues gentiles lec
tus/ ee theologos/ quos solos diuz
lis istructos hec mstgia fatemur
ppiam deoz Equide hoc ego vere
tundes hoies puto cui qz si qui her
alicui dicentes cuit ee nec ignis
ago/ saluti eiz mee sollicitus sedio/
deu du nrz ex cui precat/ q loquat
tur- onde liquido se pauces libeat
na si multos studuissent/ latin- ee
lestes ytalm inter cetos fanuissi
mus pti ansere no debuisset cui
in ea tpe legisse potuissent/ aucgsti
nu lib. vj- referente tullionis de
tissimi hoiz opione/ qua tpe tuno
arbitratus- triplice ee theologia
mstica. s. et physica atqz ciuile
anstichus autz/ dz fabulosa a meth
eo/ grece q latine fabula sonat/
et hec comedie de quibz sepe thea
tris accomodi e/ que ob turpia m
stenus actuatu ab illustribz poetis
e eptus/ physica autz/ que ut mt pta
ca- ygrabuli papie nalis e n no
et moralis/ qua modo vtiles vide
atur- laudabilis e/ Ciuilis veo seu
politica que et sacrificula dz/ ad u
bis spectare dz/ que ob sacroz mysteq
ab hoiabile turpitudine a cultu dei
cultu atqz natiudine fidei reprimida
est/ Ego his ee physicam poetis eccle
sms attributis-/ eo q sub siculis
suis nalia q tegat atqz moralia e
diuoz illustriu gesta/ e no nisi
ad suos deos sp trahe videntur- et/
potissie du sacra cu mea/ primo
in deoz laudes exposui/ atqz eoz
magnalia sub cortice texere pcti
eo ut/ in superioribus dixi e/ eo quo
a primo gentilitate theologi nucu
pati sut/ eosqz primos fuisse theologi
zantes testatur- Aristoteles e q
q a no vero deo nomen tale sortiti
sut/ Venetibz/ veros theologos p
dixisse nequeo/ ni sica/ suade no
stabulo quod a quocuqz deo exor
tii e/ etd' teoz aduertentes et po
logi hodierni stalz nomen ep cui m
dicu auferri no posse nec diu mihi
ca vel alia possit/ intelligi theologia
se non theologos tm si sacre theolo
gie asserut professores/ Nec hoc est
aliqua mstetia ypandu/ qui do pauno
nos iuuenes/ Nonne nos ceti hoies

diam⁹/ quos trib⁹ mortuos sermus
ssse. Do aia romani e corpe/ dato aly
gentiles fuit/ e israhelite alⁿ/ et aly
aguerent/ et aly xpiam/ e no nulli
adeo puer sozu mozi uit/ poty ⁊ ma
nes beluc ⁊ honoꝛ habendi sit/ et
nulla sic dis venientes xpo ue dep
tozi ⁊ntra sacros/ que vltra dei
veri hodie cognoscim⁹ Equo nos
quis poterit dicat theologos/ nulle
facty ⁊ntra Si sacros quos ille⁹
dicet/ quos adeo demens est/ quis
videat/ qui mentiet? Esto no nulli
ut/ in pcedentib⁹ patet/ ⁊ erat honesta
cor theologia verset. que sepissi
me poty plyssimo legia aut/ ethylo
gia ⁊ theologia dicenda e/ dii cor
fabula natalia egregie/ aut/ mozes
e hec cuncta ⁊ta catholica veritate
versad pot/ dum⁹ velit fabulare d
ditor dns/ fecisse nouum⁹ no nullos
poetas orthodoxos/ a sacris ⁊bꝫ
sacra documenta tegutur/ nec sic hys
audisse difficile vti pcte quis sa
cre possit/ appellari theologi op
tuitate exigente deuciunt/ physici
dns/ si al' non egregiat/ salet dis sepe
expiuet/ eo fabula legnoꝛ sibi re
ge ⁊stituenciui se physicos esse de
monstrant/ No indecens esse quosdā
xpianos tractare gentilia

Dicent/ aly equo sup⁹ozibus soꝛ
sam dio/ indecens ⁊ xpiano
hoi genealia superstitiosa ⁊ nepharia
sacra seu genealogias destribere
aut/ pquere/ cū habeant no nisi⁹ talia
meteꝛ legentiū ⁊ errozias xpioꝝ
deducā/ ⁊ pp sepe opinatio pricla
detinet no dissentat hec quide stissic
dem ⁊/ ut arbitroꝛ no nullos a stu
dio talia amouendos ⁊ sic erat aliqb⁹
absq; aliqua suspicac⁹ sinistra pnun
ti posse/ nā si ex⁹ a talib⁹ abstinere
necessariū vsu fuisset/ no dubito
qn sacrosta mater ecclia decreto
ꝑtuo vetuisset/ sunt/ ⁊ valissima
dl'ny/ uxo dei apud gentiles pomis
germinibus pullulante ecclia aduer
sus eos de eo ꝙ adhuc serpent/ cū ab
origine ⁊ ab hys gentilitatis pfuerā
cia sat' nisiste acriter/ atq; clamare
ne legentes talia/ tm⁹ urbis vetusta
tis cinctu moze cunctis verterentur
in vomitū ⁊ hodie grauia ihū xpi
in robur firmissimū ventū est/ et
execrabile cunctis gentiliū nomen
Vna cū errozib⁹ suis in exterminiū
uny tenebras ⁊ ꝑnicias pulsu est
⁊ victrix ecclia castra possidet hos
tiū Quā ob cām fere absq; piculo
talia coquirūtur ac tractantur

Non tm mego grē bn⁹ sens sit/ si puer
abstineat/ cui meozia tenero et te
nellu adhuc mente/ nre dū satis
plene xpiana religiōe cognita.
Sic nemo fidus homo/ que mendi
bn⁹ fir-mata credulitas laxatis ha
tenis facile in lubrica exorbitare p
mittet/ Et/ si forsan aliqui dirrecti
in eam obstinate crimē se labi pmit
tent/ ⁊ si mil aliud studiosa vig pos
sim⁹ credo hec in me egregie posse
Via ab vtero mris mee ad finem
me regnatoꝛis delatus totus q
qd⁹ q me catheciumino pmisere qui
me fustulerint/ a illo ut/ pot humā
na fragilitas in hodierna vsq; q
uaui certissima ⁊ his qd⁹ mere
uistoꝛ hom⁹ egregiaꝝ psallicum-
dnm stulcet/ in triplici psonaꝝ dis
tinctiꝝ deū esse ⁊ hūc verū ⁊ etnū
atq; omn⁹ eque opifice rerū cui⁹q;
ꝑpetua rnte gubernatoꝛe suaue
atq; roꝛe omia mot se gtinere et/ a
nulla egentia ⁊ qd' mutabile ⁊ al' m
audito eusde dictatis artificio sem
⁊ vbiq; stiliꝝ ag etnū obumbꝛare
sacri sp⁹s adoloscende huiani gnis
labe ob obedientiā ꝑmoꝝ puerū
gtinctu ingenue virginis vtero ꝑmu
tante celesti nūcio carne sem⁹ ⁊ vir
ginis illibata virginitate in typo
possibile atq; mortale hoiꝝ natū
Qui adhuc infans in gremio mris
a saberis Regibus oblatis muneribus
adoratꝰ ⁊ et etate crescente mt' sa
cre legis doctoꝛes du solicit/ ne pue
ambiguos/ no deus sed adnutrende
indolis puer ab eis creditꝰ ⁊ Non
du eni veritatis splendoꝛe etnus
caligine absterseat/ a me tib⁹ coꝛ
de ut/ cui stiliꝝ deū illis ꝑmissū cog
nostent/ que mortali septū carne
viderent/ insup etnū theo cuique etne
ria arte relicta ⁊ ex deo sui assump
ta forā et/ qui mt' homies vti ho ver
satꝰ ⁊ nā trigesimū agente ⁊ctis
annū ab hyssopido atq; siluicola voce
⁊ ab vtero matris sacro pleno sp⁹u
ad aperiendū etne salutis ianua lo
cū Jordanis in alueo dei celū tonan
te descip⁹ ⁊ acre nutrimur- sup⁹ nā
bentis nubis in vterem solitū deitā
tis agentis. Hic ⁊ filiꝰ meꝰ dilectꝰ
in quo michi bn⁹ q placui audite ait
ꝑtea bn⁹ credo ⁊ tutū habeo an aqs
apud channā galilee ī vinū versis
ute/ sacro pectoꝛe absterrendi tēmpe
te ondere⁹/ sicuto cū sacro q soꝛoꝛe
videā vrbes q phenicen samariam
⁊ galyleā ambisse/ ⁊ celesti dogma

te in templo et synagogis decusse
populos lepra mundasse elingues
tentales fecisse lume ceros seu natu
seu casu pditu restaurasse claros ab
ozco in caduca reuocasse febribus
ventis et undis impasse et in multis
alijs signis signa sue dyatatis mo
strasse post hec hora eis aduciente
eu sacerdu hebraox iudia preuen
te loris a se amicox pedibus et
igenti illo celebrato conuio in quo
suis manib⁹ uerbis pficu et ef
fectu eucharistie me sacrm illud in effabi
le quo corpi sui in cibu et sanguez
sui in potu tm pcipib⁹ sue future ecclie
tribuit uno socioz nec vendente o
mnes in solitudie pactu a nephalia
turbu requirente eu fustib⁹ et lan
ceis impetiuit et in pricia deductum
pricipue ibide nephalie actu satu
et sua patiente humilitate falsa tes
timonia iudeox in simulatu et hinc
in pretoio pfidis lusus et uirgis ce
sus corona spinea in signiu spinis
et colaphis defixu et postremo la
trone more damnatu crucis
affixu sublimi et in cude aceto
et fele potatu cuius cu ia humanita
te uicta suppliciis in fine sue cons
set seu et meliq reor ut thome de
aquino placet cu uolu tue collas
uiribus spm emisisset tremuit
orbis die et meridiana fere solis
cubu pterq horas cuit in tenebis
luna ex opposito offusarum. Esto
alij ad policitu pu stribat dyonisij
areopagita qui ego mirox nuq ex
acto milite pforatu lancea pec
tus sanguez aqua mixtu emisit
ex quo sac oia mie salutis credo
supfisse exordiu. Nec mirox etiam
habeo cu a cruce deposit atq se
pultu ac in ytute sue diuinitatis
ostiu pssu actigerat mutes pphe
tezia sicut Jonas ego uideo etia si
ego uentre ire sum descendisse supata
morte et redimitu de inos in fernis
uisitasse et ofractis portabus ferre
is reuulsis atq postibus antiqui au
ctoris sub ecto plutone in libertate
pdi omnez restituu educ̃sse ppe
hs suis appuisse sepius et e me
dio coz eoz cernentibus nulla corpo
ra impeditu mole cu uideo corpe oli
mortalia ppis uinbus in celos ad
eu qui me serat euolasse et in ce
leste illud ugnu ego se pie atq optio
pitet pducente uiuificante et hia
et cuctis decente uiuificante in gnu
liones egregios inuisse. Quo pel
lustrato bellu aduersus orbis pri
cipe iudu illico p pp sui sanguis et
ualida multa facto ubiq ueritatis
semine et obtenta victoria duce sud
triumphantes in pdam secuti sunt
et instituti ab eode deo unigenito
ustoz egregia et sacra illa
ia eccles lauacra in quo mala fac
nora abolent mortalibus cu ceteris
eiusde ecclie fenestris pfundis
pp sacris quibus deo obsequentes ef
fiam atq lapsi mia incallescente
resurgim⁹ eiq uolente galiam
nec ob id humana sanguine effiden
tes uel efferati plures ia fere gen
talium aut hypocritas ut tanu os mod
dei imolates. Nec a me fuit un
si ueritas hec annotu qui credere in
testimoniu primu die ueniura et
tremda in qua resoluetur cita pi
tura magnoq dei ope ex cineri
bus ppiis edis quondam fueramus
mortales cu nris corpib⁹ resur-
gem⁹ eterni et effimeta terren
tas loca in quo expdis ipe iudex
sterit in maiestate ppia residu
but et apparebit cuctis suis pfi
sum⁹ in signib⁹ audiem⁹ finale
miseriu nrox sniaz Dic in fu
turu silr uitam in qua nec mori
mur sed miserator diua ppiis
uidq deu redemptoz meu in
carne mea et eu beatis letum in
tra uidebo hec gr me pluries dixe
rim sm dei fidei hec etia uitus
adeo pectoz meu infixa et ut ne
du euelli ab aliquo gentilitatis
impulsu nec gentis mee aliquo
aut labefactari queat nec et si pec
cator homo sum no tm gra ihu xpi
tepida terrenaq adolescentis fi
quis du a uegetalis egressum domes
ticu deuet Jouem in tabula pictu uide
ret cuia optatu a se facinus aliatu
est abhinc cu anus unioribus leuitas
illa si fuisset aliqua cu cu ia dicta
pp inane meoz sui pticia adutens pp
gratiaq deapulis et explicatis
obiectis retibus antiquis hostis cu
ff leo rugiens ut circuiat quem dno
rat ambulat in mortalium semitas

cosq; in pericia conet; ipelld uti
mithridates senex ille rex ponti/
qui magnanimo ausu sibi pcep; ma
nifico ol annis grauem aduersus ro
manu ppl'm bellu mgens & nouu
mobile tractu/ a iuuentute sua ad
uersus letale uenenu fortnis pcty
armauit/ sic & ego meu cum angelica
ueritate sacro pauli dogmate & aug'
alioz q plurimu uenerandu pium
ussionib; assiloes atq; suasionibus a-
nimam/ ex quo arma gentilia pcepe
Si enim cyprianus ho gentilis tractatum
stultitiae iussu tuo rex ediderit & my de
testationem erroneae credulitatis
coz. hoc fecit q cum sicima cu laude no
nulli scissimi fere uiri ut augustinus
hieronymus & cu nonnullis alijs & lac
tantius neofidus ho/ arrichi quide ar
nobis notissimus & psalmista no
strate q aes dn gentis/ & hoc in coz
semp optata deplicare facinora fate
ar trim religio coz se poita quoz de
pectay mozes & spta placuisse et/
ob id no sola eos laudasse sed p uti
bus obiectoribus accusacia defendisse
ut/ appet/ in pcedentib; liquido & no
fecit/ ab ignaris no uidet/ lacerti
di/ qui si nouissent/ coluissent/ q me
sublimiozes cpiam noies habentur-
& adsit prona pspitans inquiet/
alioq; hm opacty es/ pruuisse cm se
aduersus hostes semp laudabile fu
it/ sane pace tanti uiri dixerim/ cmqu nat/
a prie/ ia pluimu du se fortissimos gen
mare t/ repulsi ab hoste cna debue
ecad & Et/ si desint/ ceteri quoz gnds
& nr̄is salomo in adest/ testis etiss
mus ibe alliteratus hiuane/ hinc stia aer
q cessa e/ diuicie aes & impeiu gri
de/ summa cu rusticana populos subditos
tenuit/ deo templu edificauit/ mirabi
le multa bona q presule/ & tande ca cu
te maturg tot honoz largitas post pri
to offensu offensiones mente malorum
& gyganteu q dolu flegeis gemb; adeua
uit. Qd ergo tu ne cras forcior salo
mone aut/ cui ros pinetia plenior/ sal
lim' de nobis minui effidetes/ hec q
de magnis non possimus/ uera sunt/ detra
ne aliud belligenes nd ai ei nrib;
gentilibus e/ q salomon fuit ai egyp
tiaca uxore Que astu femineo adu
ersus & infelicis uiri animu fortissi
tate sua laq assecta/ et/ deos suos cotol
le a/ iuda nec aplexu uenere/ nec pe
cuina lasciuus/ nec precibus/ nec la
crimis quas obsecrationes hnt/ fe mas

nec indigna nacta q uicta/ atq; mitius
sue/ no diebus cibus tm & noctibus
amantis uiri animu impugnabat/ o q
grauia & intollerabilia sut/ dilectay
mulieru & potissime noctuna certamina
hic tande diu timet/ mulieru q sine me
diligebat/ gratiam amitte/ tergia dedit/
& uerubus armate fere armis succubu
it/ ayichi aut/ no tale adiuuit/ gentilis
nugas belli & mille ia ueris inuidis
a nec cognitis impetus & no cui eis ex
haustis uiribus atq; pulsis leuis
& pugna Scio tamen minime de se affi
disse q; uicit uer; ego de me non
affido sed de gra ihu xpi cui p eo sa
sanguine redempti sum/ Spero quide
eu no passuru ut qui ex dei recto
tramite eius uestigia secuti
& si senex exorbitem/ et/ si in lapsu
ueniam satis ex penitentia colligi pot
uti no aes detur/ tractatu gentilia sic
nec cibus idcirco esse Vt pluimum
studia sequim' inq; cna uideat' ige
Si fuerant/ no nulle uere esse ma
gnalia sut/ no tm quecturos uos/
quibus arbitrat' dicet/ longe melius fu
isse studijs sanctioribus tribuisse tpe
& talia didicisse Quod si quis neget/
no erit/ equide satis sanis/ nostis qui
in principiu erunt/ legeo exactis & po
tificiae canones/ & medicina quoru
pludmi scissia arbitrat' studia/ co
q ex eis p sepe auro audi/ mozles
ducet/ Erat/ & phia cuius optima de
monstrandi ueri causa & scissis dis
gregandi uera nostri/ gnosis ibiq; ti
q; igenijs appetenda erat/ et/ sacra
uoluina a quibus & pcipenda putaru
docenur & dei magnalia declarat'
atq; quo tramite celeste regnu petu
mus ondit'/ Qd' studiu effecto cetere
spernendu est/ & uos q dicat sap
isse forte sanctius essime dicent/
obiectores Sane si quod debemus
agere mus aes/ legu misericordia restin
guentem ostendat/ Attamen no adeo
facile & uit/ existimat/ aliquis nelle
cna q debem' uit/ longe actiuq; sequi
si uelimus Na ut/ epicharista uarijs
epistolis alijs leuius alijs nd p
tesus tractibus hms grauis acutius
illis tenuiu reddentibus decem ma
nu plectrop ex qua destorsa tubus to
tus reddit/ suauissimam armoniam
sic & natura parens cu epicharistes
uires & ptem nigremu est/ pducit/ h
pictura diuersis officijs apta/ uti ex
hac officioru negligencia resultet/
tuam quis circa ad' plurimu iactu

est/ ꝯseruacio/ atq; vbi m longa ꝯser-
uacioꝝ iri non possit/ nona ꝓductio
aduertẽs qm si vnifoꝛmes ꝓducẽt
cẽs/ ut de reliquis sma hoꝛis nulla
possent/ ꝓduci nec ecia ꝑ tẽpus tu
ruce ꝯsistẽ Ergo hic fit/ vt dis-
creto natui ẽ ordie hic ex mortali
bꝫ nascẽt faber alle nauti ñcatoꝛ
alius ẽ quide sacerdocio apti aut
regimi et/ nonulli legis latoꝛes ꝑsi
des poete phi seu sublimes Theolo
gi ex quoꝝ studijs vanis tã igẽtus
multitudis hoim ꝯseruacio resultet/
nece est/ Nã si ẽs/ qm ad vnicuiq; ꝯ
ꝑtat/ si possit/ ad studia sublimio
ra ascendẽ m theologia vigilantes
rem ẽ agricultuꝛe absit/ ex quibus
queso fructibꝫ tã nobile sequẽtes
studiũ nutriremꝰ Sic em terꝝ
si lignaꝝ desit/ quibꝫ m tuberna-
culis abymbꝛibus a ventibꝫ a frigo
ribus m tabernaculis ac a solis
estu ẽ alijs ignauis assidue sup
imminentibꝫ tutabimꝰ Si nõ sic/ la
mẽto nõ credo vñ vestes ẽ cultꝛa
meta sumem Quid em̃ em̃ inter
vt/ i gnauiã hiam coꝛpoꝛe me se
differẽtia qualitate ẽ officio me
bꝛa a natura ꝛeũ apparẽtia sũt/ ut
ex hac diuisitate ꝯsistat/ vti melo
dia ex diuersitate tonoꝝ/ sic et/
vt hiame ꝯgeꝝ ꝑseuet/ nece sunt/
ad studia inter se differẽtia q̃ ingre
dientur et/ si ab ipa nã que sit/ ce
los sic astroꝝ oꝛbes ẽ dissimilia
nos videm̃/ quis queso felicitet-
audebit/ ab eo ad qd̃ natꝰ ẽ m ali
ud transitꝰ attẽptare No quide
adeo ingnaꝝ sũ/ quin nouerim libe
ralitatis quo dẽs valem̃ potẽtia
possim̃ nature supare limites/ qd̃
egisse nõ nulli de legim̃/ opus ꝑ
fecto inter· ruro gtingentia nuan
dũ/ tum grande ẽ fere in vnabili
nece tẽte truhmeꝰ- m qd̃ nastm̃.
et/ si adiuste diuisa ꝯgrim̃/ nastm̃/
labm̃ q; si ea plene ꝓsequam̃ m q̃
truhm̃/ equide satis ẽ audu m a
liud transire fraus- velim̃/ qd̃ du
ra dudũ frustra tẽptare et/ aliqua
ꝑdidꝰ qd̃ erãt/ nec id potuerit ut/
effici qd̃ q̃rebant/ verũ ad ꝯstitꝫ
actus natura ꝓduxerit/ alios/ me
quide experiencia teste ad ꝑfectas
me ductrices disciplinas ego vtrũ mihi
edupit/ ẽ meo iudicio m hac natus
sum̃ Satis ei mente apposuisse pa

trem̃ mea puericia mea conatus
oẽs/ ut negociatoꝛ efficerer- aꝛeꝫ
adolescentia nondũ mtrunce a iuuẽ
tuti structũ magio negotiatoꝛis de
dit/ disciplinã/ que penes se ꝓpãs
ml aliud egit q̃ no recipiabile tpus
tuaciũ terꝛ/ hinc qm̃ visũ ẽ aliqbꝫ
oñ ex tribus iudicijs me aptioꝛem fore
liꝛaꝝ studijs iussit/ ꝯgenitoꝛ idem/ vt/
pontificũ sanctoꝝ duces ex̃m fu
turꝫ auditurꝫ nitiarer et/ sub ꝓcep
toꝛe claissimo fere triennio de ꝓpꝛ
m ea ssiã ẽ laboraui fastidiebat/ hec
aũs/ adeo ut/ m meũt. hoꝛe officioꝝ
aut/ ꝓcepcioꝝ doctꝛina/ aut/ ꝯgenitoꝝ
auctẽ/ qua nouis mãdatis augeꝛet-
ꝯtinue/ aut/ aliqꝝ ꝓbis seu obiec-
tis coꝝbꝫ ꝛeclinari posset/ in tm me ad
poeticã trahebat affectio Nec ex no
tio sceptro ꝯsilio m ꝓsim̃ aũs tutis
ꝛedebat/ pedibꝫ/ quinno a vetustissi
ma disciplina/ ꝛepulsus Nã sane
memoꝛ sũ Nondũ ad septimũ etatis
ãnũ deuenerã/ nec dũ fictas ꝛedera
nondũ doctoꝛes aliquos audiueꝛã/ ꝙꝝ
ꝑma liꝛaꝝ elementa cognouerã/ et/
ecce ꝛpã ꝛepellente natura fingendi
desideriũ assuit/ ẽ si nullꝫ essent/
momẽti tamẽ aliquas fictas edidi nonꝝ
suppetebant/ teneelle
tenaci officio tamen vnicas nigenn/
actum tã fere matutꝫ etatis ẽ iuue
nilis studij memine ꝛepellente/ nemine
docente/ sino obsistente ꝓpe et studiũ
tale dampnãte/ qd̃ mediocre nouꝫ ꝓpe
tice sua sibi sit/ ingenij/ cuiꝰ summa
auditate secutus sũ/ ẽ ꝓpigua eã de
lectatꝰ auctoꝝ eius de libꝛos vidi le
gi ẽ vti potui mẽtaliged conatꝫ sũ
ẽt/ mirabile dem̃ eã non dũ nouisse
quibus seu quot/ pedibꝫ carmine m
cedat/ nec ecia ꝑ vnibꝫ renitente
qd̃ nondũ sid/ pleꝛa fere a notis
omnibꝫ vocatꝫ sũ. Nec dubito du
etatis m hac aptioꝝ erat/ sic quo ꝛe
mitoꝝ tulisset/ adeo qi inter celebres
patꝛas vnꝫ euasissem̃ Verũ dã m
hac lucrosa ars tres ꝓmo/ inde m luc
sa facultate ingenij flexti conat
mecũ ꝛem̃ est/ vt/ nec negociatoꝛ sim̃
nec eiusdem̃ canonista/ et/ ꝑdꝰ pre
tã ẽ aspicim̃ Cetera ꝓtea facultas
tã studia et/ si placet et/ qm̃ no sic
ꝛepellent/ mihi me secutꝫ sũ/ Vidi sae
pe uolucria a quibꝫ qm̃ etas et/ tenui
tas ingenij dissuare de statu turpis
simã artis fore ut/ ita loquar- ele
mentaꝛij nouicia tractare studia et/

cuctis m decentissimū ee id attemptasse/ qd' mīme arbitrer posse pfici/ Et/ ideo cū epistime dei beneplacito me m hac vocacōe vocatū/ m ea dem assistē meus est/ Et qd' egerū hactenꝰ hymnis monstrauerit/ studeme laudare/ querant/ alij qd' vident Quin ꝯ picitur- ceredone subula satis ꝑ vacuā lanistā/ veterē pcoꝛi stulptoꝛē statuet/ nec eadē queso ratione pectis equo aco pciamur- Dāpno se ꝙ putiꝫ Regibꝰ dns gentiliū

Erat/ quī aduratō iā culabꝰ timore exoꝛbitet/ et/ ex transuersō ꝓ silient/ clamitentq́/ qm temerariꝰ hō sim eo ꝙ ꝑsumā vetera Regū te rebraꝛe bustis/ et/ quietē iā longa pace amēs m nouā odiū sustituere aut/ eaꝝ reuerendoꝛibꝰ nebulis vetēs offuscare splendoꝛes Nec mouet/ et/ deoꝝ senū sopita scelera/ audentibus cūctis m mimꝰ expectuna vigilā exagitare/ et/ sub titulo honoꝛabilī scilicet/ genealogie deoꝝ eoꝝdē reatare latrocinia/ Ē m estuꝰ longa Ē querela hec et/ plaudā nebꝛonū ēplicita/ et/ ea mostrate aduersꝰ qm senserint/ isti quid strepserim Ē potissime dū ꝙritur/ ꝙ deoꝝ gētiliū facinoꝛa recitarim. Vetū gētiliū aliquī redolet/ ista cōquestio/ et/ si sic sapuit/ mēte ut/ verbis pnat/ quila vagꝛet/ adhuc m nō nullis erꝛoꝛ ille m animis/ quē quesō auferat/ deus Ē resoluat/ m michi Obiectus aute rndesse facilimū est/ Agit/ cū temerarie qui ty nimiū tenuibꝰ expedit audacie sic memī m libꝛ Aristotile arbitrai/ hos ego excessisse: nō reoꝝ/ audē quidē/ qd' ab ōi nequitate gessisse/ non est/ temerarie agere nemī ꝓhibitū legi seu honestū fuit/ seu erā mꝰ honestā regū gesta describē/ Erunt tū negabꝰ sacris sic/ egisse/ ut/ nil de eis referri posset ꝑ- honestiꝰ/ ego aut/ de ipsis nō ordinato nec m hac dissuto stilo sēpsi/ sed sicuti tenuis et/ ꝓfuctoꝛie vti nouiq́ ordo assiqua opus exigebat/ recitaui si qua inserui/ Oꝝ esto fecerim/ nō nouꝰ aut/ inusitata dicimꝰ fecimꝰ/ sterimꝰ/ tū antiquā ꝙ magis illustrem ꝑtoꝝ volumina i quibꝰ eq́ stilo celebꝝ et/ ordie iā regū regū recitatiꝰ actus a quibꝰ si quid huic ope apponi Ē nouissimꝰ sūpsi Dic ꝙ- h querela facienda Ē de illis amplectibus Ē antiquis q̄ritet hystoꝛiographis quoꝝ septa celebꝝima cū fama iā diu vnicuiq́ patēt/ ozbi ego hymnis si qd' odiū q̄dā ꝓtꝝ m animē iā quietos exoꝛdiū suꝑtū est/ oꝝ queso que pretuꝫ hꝰ- ego quo cuitutis fomite ozat/ que hymꝰ pretatis tā/ credo gnosci cū videt recipiant/ tales m hac ꝙ honadē regiōs curet/ oīdat/ ꝙ quia turbentur- audientes decreta/ O ꝙ parum tales existimat/ nobilitate mereri que egregijs moꝛibꝰ iustitia stituere/ ꝙ sua adipisci- Erunt/ isti si nobiles erit/ quia nō solū sue ꝑna culpe sic sed dāpnosi nō solum gētilibꝰ/ sꝫ malē meritis quibꝰcūq́ ꝙ ꝓputi et/ io si sapuit seruent/ hanc pretutē m michi. Turpia aut deoꝝ gētiliū dedecora nec dissimulet nr̄ sopita sit/ quippe a sācta xpi doctrina ipetua nō sunt recta sepulta et/ negenti dimpunito mō nole effecta Ē oppssa sint/ tm tuis ego malis cuq́/ et/ si nō sacris ꝓ virtutibus tm tuis ꝓpriaꝝ homo aggenatꝰ Ē mi et dignas grādo esse qui/ nō redit- queres expectes/ veri hec ego parue fucis moꝛsq́/ ad nullo possint/ directus animē que ꝙ ledi hymꝰ si ꝓpriam sint/ tueant/ et/ petant/ ecce si deoꝝ gētiliū obiectoꝛ ego villa sint/ ꝙ- ssio cū mī alia crimē hec nūc decerat/ ꝓcū mi

Breuiloquus seu longiloquus ob causam lacerandus non est.

Breui loquiū fortē me dicent/ alij/ ego ꝙ aliqñ magis ꝓficto ne ꝙ longa serie recitando fabulas atq; hyssorias aut/ illas enucleando ꝓtransiram/ Et/ sic nō dubito/ quīnet/ quis dicat/ me ꝙ opportuna sic Ē possime longioꝛe ꝓmus ut/ sic Ē fateꝝ- necē ō fuit Ē hui⁹ fuerꝫ noꝝ(ne Ē ꝓludme Quedā aut/ io paucis sub nubibus relata sint/ ꝙ nō erunt/ vt possem/ ampliora dicere/ nī ex meo voluisse Ē fabulas a hyssoꝛiadis ꝓ declare vel fingere/ qd' dio fugiendū Ē sanctoꝝ Quedā vero ecā ad plenū sūpsisse ꝓmus/ indigebāt/ biblia litterales/ ex quibus si fides nōte eis sūctus- vicio fuisset/ in longius ꝓtendisse/ sint/ tm Ē multa que qualibet longioꝛe verboꝝ copia dilucident/ Oꝝ ipso si cuncta simamꝰ que dicta possunt/

aut forsan expressisset / materia
ea tm que multo strubea erupe re
bant / circa longissimas hyssopos a
fabulas circa aëa spectacula / cum
deos ꝑ homines actus circa multiplices
aëos fictionum sensus circa testimonia
fabulaꝝ aut historiarum veterꝝ
auctoꝝ / circa opiones plurium re
lationes / & huiusce sꝑsisse videlicet
ꝑ me fine opis huius scribere exis
timat / tales deinde vir prudens sciffe
rit / secula & tm grauide rei cura
sisset / videlicet / ut / solo / studio / ꝑ
truisset / quesdam laboze ob id
satis mtꝝ sua ea ꝓpria ꝑ deū S. sic sua
motenus / tetigisse / no ea prudo a
liquis vulgo strubium / ꝓpinquo aut
alio deum & detestatio regis & puerilis
habitus / si aliqui ex manibus tuis se
renissie precipio ad alios deuenit
opus hoc & pcia aut / expectantur in
gressa / no adeo plene sit benda sut
cura / Ma que laboze aliquo assita
S. placa magno ꝓficiet aut / & ea
maioꝝ diligeaꝝ exercitui / ꝑ que
sponte sua in mtellectu legentis ac
cedit. Est & posteꝝ Im quid dꝫ di
cendi / seu scribendi lacus ne mundus
se futuꝝ ꝓ videam / igemisco & ar
roganca quadam ad hec omes as
piram / videam / poterunt sequi
tua etiam / aut ꝑ aio fetentia est
ꝑ honestis agentibus causis / aut
breuiꝫ dꝫ est / aut causa breuita
tis omissio hyos aut quis me se que
retur / dicet / longoze debitu quidꝫ
foze ne aliud dicta nisi sic optauit
& intus sum / aut quid me ut / sic
aliqui intellectus delectatio ꝓpellebat
que prudentioꝝbus no mdꝫ libeat
simus ꝓsentet / calamus & quid ve
breuia hyat / intelligentia exercere i
genia / sic & ampliora mmꝫ intelli
gentia puocare / & idcirco quis plura
noueꝝit / sunt / maioꝝ / ꝓpter & ꝓ
aliqui sua rudes & ob id abstis i
dignacoe putant / si ampliꝰ stu
le uenioꝝibus laborata sit / Verum
no ficto regis mandato hoc opꝰ ꝓsiu

Deꝰ ait / fortasse quidam ꝑ no
minꝫ de aliis quibusdam claris
uiris dicit & me stulticie ꝛ
gloria mei nois fingere ꝑ tuo iussu
impudenter hoc opus elaborasse
ait / cui mihi verum sit / Tam dulcis
fides & / seu dirus / amici me ꝑ / ꝑ de
seruerint / preces inuidia ꝛ ali

ens obiectum faciat / Certissimum & ver
tullij verbis vtar / truthym deus stu
dio laudis & optimi quisq; magnꝫ
ecclia ductum. Et / ob id ei gloriosu
sit / parum hoi magno atq; optimo de
ei obsequio ꝑstare posse no fide ei
difficultate appet / Deuisse nonnullos
ad extollendā hmodi inuidie fuga men
dacia finxisse hmoi / & sc̄ptores no
ꝑ credā & de hoc al' Ego aut / ut ad
me veniā / no ifitiar ad me ecclie a
uidu & ꝓtinus atq; ꝓpe / ꝓfecto no
adeo effrenis sū no a deo / hoc amq;
desidero / nota deo hostis honesti ut
ita tū tuz ꝑ me diuā ruborē / no dicā
frontis / sed metus abiectu mecum
irpuisse / In hoc me bn affectuz / si sic
bia dicenda hec est / ni talebuet mis
deo celi honore seu titulis irrepu
sisse / ser re / & hoc eā non oibus ꝛ quā
buis exhibere / Cu nosti rex optime
qui me remisisti apud terrenos fautoꝛes
terrequet sancte deus meritis mise
tiis tuis suffragiis / peccatis / in vo
ce tua dedicto sed ut / ꝑ labore hoc
subire / Nec no labentibus annis ſen
ec aut breuissimus bellicosis facinoꝛ
tuis & gestis mei / & cypro remeā
apud Nicosiā vrbe me quietet / &
ꝓsp̄ plandis verbis clementia at
ꝓ gestis celsitudis tue erga me i
merita mea stimuli / meis exhortatio
nibus aut / accubat / te sic ꝓpter semi
sopitā circa hec opꝰ ingenioli mei
ne intercidat / Eo mō dilectissimi tui
paulus geometra no mediocriꝰ cuius
loꝛis sigillo manestatio fuit signatus
in quibus ad me missa inseruerunt
tua solliciti reddidit. Nouat / dilec
tus & cognatus ꝓ me nup̄ peruenerat ad
me tua me vidisse poturus hyems ma
dius aperiri & hoc mei mei hu
meri pignus subiit. Sic igitur
hec acta sunt / ꝓ ea deus acceptet / su
& sic hos fateoꝛ ee / Verisimile quis
asseruit / no tuo iussu ꝓpositi rez no
crimine mea nisi me in hoc pertasse
quod dicit / & no dyscrimē me fractuz
si cuius loci ad me diuertas sustine
re / Sz hec michi simplici visu & ꝛ
dum in segnie nullius mihi verbi
ca arbitrer ee. Deus aut / ut audi
ui / ab hoc ano in quo me ꝓmo que
uerat / die claussit / et ob id no cui
fide mutare possit / iuuet / boethium
& pauli geometria iuuet hec ego /
et regia fide tua vocatus / huius tes
tes in terris habeo / te igitur ad

iuoco/ tuū hāc si meritus exigat/ ta
lē esse oportunū ē oppugnādi-
hunc obsistē/ ē nomē meū a tā ille
ebri notā veritatis assi-mulāre pu-
gauit. ē ut/ te rex iclite prudēti
omissō ad obiectorēs diuertā crimi
ā obiectōi aliqd p̄ me meos vīdeam
assero si p̄ vestrū sēdē ē pside agē
tū litigiū cēt/ me vnicū habere
testes/ nec ego fere plebeia/ sd illus
tres hoīes ē nūme optimū mē
erat/ et/ usq; oppū pro tū merito
medicāo q̄ere/ si opus meum
nō signum regio noīe aspectū p̄
erat/ imo cōia nec vetera dicere
rex q̄s si credidisset/ obtinuisse p̄
ē sēpaui qd̄ mēme mihi dō erat de
me q̄uīt/ dās vnā nec rogasset
ut/ sue hī opus maiestati essēt mihi
mitelligēs princeps ē existimans
nō mediocrē suo noīe gliam inferre
p̄ p̄mo meis libris ētia suis titulis
deus addē nec mora suffragijs em
sēptem stant/ insignia ē noīa regū
hīc ab pandē- ille mercēdo q̄s p̄ua
militie manu magenti duo orbē to
tū aggredi ausus est/ in p̄sens tu
dēs multos ē hinc sēptem⁹ q̄s
sua gesta describere/ seu tragice
sed veniēs q̄ bustū vidit achil
lis tacuisse nō potuit/ qd̄ audiret/
verbis p̄ grandes videtur- sibi gliā
quā asequat/ a sēptem⁹ reges cū
fortunatis dicēs q̄ illi hōnestā ex
stisset hīc pompeius hic pompeius
magnus q̄s equa secit/ ac virtute
fortuna ethepythie mutulenā ēe no
nec suā plene futurā/ nī ēdēme mi
litie cautem donauit/ hic scipiones
tytus fului/ cethego censet-nī Que
tellus pius ē. marcī Cicero ē alīs
plures illustres viri se sēptem⁹
facules atq; laudales exhibuē vt eos
in hac tractaret/ ut/ de se scribere
Qd ego meis litterulis regē ēditū
mediocri inserā si cuncto gliam, la-
ctum⁹q; fuī, et mea offensurus q̄ m
genosa labe-/ ē adeo audeus esse
nec deceo meā q̄tollere gliā, stante
et/ nī alia epistula quibus nullam,
e vllo hūani tytulo insignitā pte-
buerō cā- nisi qd̄ ut/ sibi titula
re p̄ent/ donaty appenam, gena-
pauī ē honestā hō ē petimus amā
et nemus quid no obuiū nouā ꝑona
regū pteā ē nec hac sub sole nouā
regnū desiderare sceptra queāt
et/ amicē iungī no quod debī

mēs mentē robertū Ihesum ē Qua
lis splendida regē ē multis erna
tū tytulis postulasse ab insigni viro
Francisco petrarcha mihi tribuisti
ut/ sibi assentiēt assimē a se nomen
dicte tytuli quā quesso auctorē gli
ā⁹ firmasti mihi/ effecto Quid
multa nō equidē ab ipso nomē dicā
nobis clarus sēptemtes fuerit/ primo
p̄ceps ipi Reges sēptemtē ope cognos
cūt/ a posteris inscip sacrosanctū
sit/ opus quod illi adiecta regis
nomē pot auctor asserre at bene
merito auctori gloriē superadde- et si
splendū sit/ quo mage potuit/ pstiti
deo illa fecisse placabile aut/ nota
auctoi i recta abstrahā deus ē et
gloriā agenti applicuo vnicē Il
lustrē affert/ no regis noīe assis
deo/ ego dicā/ vt vtrū dependādo
superbe obstinatus fuī/ ut/ nisi deo
gloriē cuncta astribendā sint/ ōia vni
cuiq; tm deus cui cepit debitor
resurgenti ut scipiōi assimilē
nisi ingratus aut/ si amicis cēt/ assen
tiēt. Dicta sint hī mei Rex bona ce
tuā venia esto et postremo pter si
gerungat te ago aliquos tulla obti
entes audire tuā veritatis assis/ im
pia regia cū indignatione silentiū
ē qd̄ tuo noī te petente dictū est
p̄mo opposita te mandante regia
virtute defendā Suscepī/ multa
hī cpi michi satis dem ē videtur
omittenda reliqua censui ē de
mūnere/ largitori tibiq; opes fortu
nā ēmittē qd̄ p̄sēs in tuas deue
nīre/ manus dū illibatē/ tuo fulti
p̄sidio et/ te iubente tendat in pu
blicū/ **Conclusio**

Cēte tandē clementissimo rex di
na pietate p̄bende in fronte sine
longi operis venia est/ p̄ q̄uo ea q̄
potui solertia cepta vtere tandē
omes deorū gentiliū genios et om
positarū multis vndiq; egregie
sūt vigilijs/ quo dicā ē ordine
desēpsi/ ē cepta mandatū tue se
ueritatis p̄ viribus egerim, nec p̄
fabulas fictōnū sensū seu ab antī
quis sēptēs seu a tēpis stellāq; mo
uno ē numeros appensi Vnde mihi
pi- qd̄ officiosissimū tutius sū no
nullis pretuli adiisse opiones tu
lisse no dicā iustos omnē/ sed nec
ridiculos aut/ simpliciter- fabulo
sos esse grāuno seculari stilo ingēio
et/ moribus ac aut mēsem claritate

sim̃ mentis deuocione deuotiõ illud
dicẽ. Non nobis dñe non nobis. Sed
nomini tuo da gloriam.

Genealogie deorũ gentiliũ p̃m Johã
nem Boccacium de certaldo ad illus
trem principem hugheue Jherlm et
cypri Regem liber primus. Explicit